

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 19. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grošpiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - druhé čtení
2. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - druhé čtení
3. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - druhé čtení
4. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení

6. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - druhé čtení
7. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení
8. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení
9. Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - druhé čtení
14. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Vítězslava Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

15. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojistění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - druhé čtení
18. Návrh poslanců Marka Bendy, Jana Chvojky a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 161/ - první čtení podle § 90 odst. 2
19. Návrh poslance Jana Birke na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 181/ - první čtení podle § 90 odst. 2
20. Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - první čtení podle § 90 odst. 2
21. Návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - první čtení podle § 90 odst. 2
22. Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - první čtení podle § 90 odst. 2
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/ - první čtení

24. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti /sněmovní tisk 172/ - první čtení
25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její napravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - první čtení
26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - první čtení
27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - první čtení
28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - první čtení
29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení
30. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony /sněmovní tisk 206/ - první čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 262/ - první čtení
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - první čtení

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - první čtení
34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 195/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 319/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - první čtení
36. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona o výběru osob do řídících a dozorčích orgánů právnických osob s majetkovou účastí státu (nominační zákon) /sněmovní tisk 220/ - první čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 240/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/ - první čtení
40. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčka na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení
41. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádku, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení

42. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 160/ - prvé čtení
43. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Vítka Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - prvé čtení
44. Návrh poslance Karla Raise na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 179/ - prvé čtení
45. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - prvé čtení
46. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - prvé čtení
47. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ - prvé čtení
48. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - prvé čtení
49. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 191/ - prvé čtení
50. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobráska, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - prvé čtení

51. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
52. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Vítězslavy Rakušany, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - první čtení
53. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmírkách účinnosti některých smluv, uverejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - první čtení
54. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobárdka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení
55. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - první čtení
56. Návrh poslanců Marka Bendy, Petry Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ - první čtení
57. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobárdka, Petry Gazdíkové, Pavly Jelínkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ - první čtení
58. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Vácha, Vlastimila Válka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 217/ - první čtení

59. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - první čtení
60. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - první čtení
61. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 229/ - první čtení
62. Návrh poslanců Lukáše Černohorského, Tomáše Martínka, Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 230/ - první čtení
63. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - první čtení
64. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - první čtení
65. Návrh poslanců Romana Kubíčka, Lukáše Černohorského, Ivany Nevludové, Vojtěcha Munzara, Vladimíra Koníčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 236/ - první čtení
66. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - první čtení
67. Návrh poslanců Milana Hniličky, Patrika Nachera, Věry Procházkové, Jaroslava Bžochy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 241/ - první čtení

68. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markety Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - první čtení
69. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markety Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zruší zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - první čtení
70. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markety Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - první čtení
71. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Zbyňka Stanjury, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 245/ - první čtení
72. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čižinského, Vítězslava Kaňkovského, Pavla Bělobrádky, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - první čtení
73. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - první čtení
74. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - první čtení
75. Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení /kód dokumentu 5464/18, KOM(2018) 24 v konečném znění/ /sněmovní tisk 144-E/
76. Víceletý finanční rámec EU na období 2021 - 2027 /sněmovní tisk 227-E/

77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosova o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení
78. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rámcová dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Austrálií na straně druhé /sněmovní tisk 75/ - druhé čtení
79. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s genetickým testováním pro zdravotní účely, který byl podepsán dne 24. října 2017 ve Štrasburku /sněmovní tisk 81/ - druhé čtení
80. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ghanskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a ze zisků ze zcizení majetku a Protokol k ní, které byly podepsány v Akkře dne 11. dubna 2017 /sněmovní tisk 95/ - druhé čtení
81. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh A a C Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, přijaté v Ženevě dne 5. května 2017 /sněmovní tisk 96/ - druhé čtení
82. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii /sněmovní tisk 97/ - druhé čtení
83. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o leteckých službách /sněmovní tisk 107/ - první čtení
84. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o komplexním a posíleném partnerství mezi Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii a jejich členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 2017 /sněmovní tisk 108/ - první čtení

85. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přistupem České republiky Meziamerická úmluva o vzájemné pomoci v trestních věcech (Nassau, 23. května 1992) a Opční protokol k Meziamerické úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech (Managua, 11. června 1993) /sněmovní tisk 121/ - první čtení
86. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 122/ - první čtení
87. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi vládou České republiky a vládou Íránské islámské republiky, podepsané dne 18. prosince 2017 v Teheránu /sněmovní tisk 124/ - první čtení
88. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na odvolání výhrady České republiky podle článku 29 odst. 4 Úmluvy o počítáčové kriminalitě /sněmovní tisk 151/ - první čtení
89. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Běloruskou republikou o důchodovém zabezpečení, podepsaná v Minsku dne 14. března 2018 /sněmovní tisk 165/ - první čtení
90. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol prodlužující a upravující Dohodu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vědeckotechnické spolupráci podepsaný v Praze dne 27. 4. 2018 /sněmovní tisk 171/ - první čtení
91. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Změny z roku 2016 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 a k informaci Změny z roku 2016 k přílohám úmluvy č. 185 o průkazech totožnosti námořníků (revidované) z roku 2003 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 177/ - první čtení
92. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně článku 50 písm. a) Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016, a Protokol o změně článku 56 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví, podepsaný v Montrealu dne 6. října 2016 /sněmovní tisk 196/ - první čtení

93. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Královstvím Saúdské Arábie o leteckých dopravních službách /sněmovní tisk 197/ - první čtení
94. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Polskou republikou o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou republikou a Polskou republikou o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 16. července 1993 v Budapešti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 198/ - první čtení
95. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Protokol o odstranění nezákonného obchodování s tabákovými výrobky Rámcové úmluvy Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku /sněmovní tisk 215/ - první čtení
96. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o udržitelném zemědělství a rozvoji venkova k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 216/ - první čtení
97. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o změně Dohody mezi vládou České republiky a vládou Lotyšské republiky o podpoře a vzájemné ochraně investic, podepsané dne 25. října 1994 v Rize, a o ukončení její platnosti, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 233/ - první čtení
98. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změny článku 8 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 234/ - první čtení
99. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - první čtení
100. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017 /sněmovní tisk 248/ - první čtení

101. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kambodžského království o leteckých službách /sněmovní tisk 252/ - první čtení
102. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ - první čtení
103. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018 /sněmovní tisk 255/ - první čtení
104. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranná úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ - první čtení
105. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - třetí čtení
106. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - třetí čtení
107. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - třetí čtení
108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 130/ - třetí čtení
109. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - třetí čtení

110. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedicích a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - třetí čtení
111. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nacheru, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martiny Koločratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - třetí čtení
112. Návrh poslanců Vítěza Kaňkovského, Markéty Pekarové Adamové, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 99/ - třetí čtení
113. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - třetí čtení
114. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení
115. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - třetí čtení
116. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 40/ - třetí čtení

117. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Jakuba Michálka, Radka Holomčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 50/ - třetí čtení
118. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení
119. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - třetí čtení
120. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - třetí čtení
121. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petry Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - třetí čtení
122. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - třetí čtení
123. Návrh poslanců Jana Čižinského, Lukáše Bartoně, Václava Klause, Kateřiny Valachové, Heleny Langšádlové a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
124. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - třetí čtení

125. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 136/ - třetí čtení
126. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - třetí čtení
127. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - třetí čtení
128. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jana Farského, Vítězslava Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - třetí čtení
129. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Martina Kolovratníka, Ivany Nevludové, Jana Zahradníka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 157/ - třetí čtení
130. Vládní návrh zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací a o změně zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 170/ - třetí čtení
131. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení
132. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
133. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
134. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
135. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
136. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky
137. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

138. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2016 /sněmovní tisk 78/
139. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2016 /sněmovní tisk 106/
140. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/
141. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
142. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2016 /sněmovní tisk 116/
143. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2017 /sněmovní tisk 125/
144. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2017 /sněmovní tisk 127/
145. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2017 /sněmovní tisk 135/
146. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2017 /sněmovní tisk 141/
147. Zpráva o činnosti kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 145/
148. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2018 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2018 a střednědobých výhledů na roky 2019 a 2020 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 148/
149. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2017 /sněmovní tisk 149/
150. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/

151. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2017 /sněmovní tisk 163/
152. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 164/
153. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 166/
154. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 176/
155. Zpráva o plnění programů prevence před povodněmi ke dni 31. prosince 2017 /sněmovní tisk 178/
156. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2017 /sněmovní tisk 187/
157. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2017 /sněmovní tisk 218/
158. Zpráva o finanční stabilitě 2017/2018 /sněmovní tisk 219/
159. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2017 (ve srovnání s rokem 2016) /sněmovní tisk 221/
160. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017 /sněmovní tisk 226/
161. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/
162. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2018 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2018) /sněmovní tisk 258/
163. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2020 a 2021 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 1212/

164. Nezaplacené podniky privatizované vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 - 1998
165. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém
166. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD
167. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka
168. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
169. Ústní interpelace
170. Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálnímu paktu o uprchlících

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 19. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 11. září až 3. října 2018**

Obsah:

11. září 2018

Schůzí zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 312).

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	65
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	67
Řeč poslance Jana Chvojký	67
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	68
Řeč poslance Mariána Jurečky	68
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	68
Řeč poslance Ivana Bartoše	69
Řeč poslance Jakuba Michálka	70
Řeč poslance Jana Bartoška	70
Řeč poslankyně Olgy Richterové	70
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	71
Řeč poslance Marka Výborného	72
Řeč poslance Jakuba Michálka	73
Řeč poslance Lukáše Koláříka	73

Schválen pořad schůze.

166. Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

Řeč poslance Lukáše Černohorského	75
---	----

Usnesení schváleno (č. 313).

18.	Návrh poslanců Marka Bendy, Jana Chvojky a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 161/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč poslance Marka Bendy	77
	Řeč poslance Jana Pošváře	78
	Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	78
	Usnesení schváleno (č. 314 - 1. část).	
	Řeč poslance Vlastimila Válka	79
	Usnesení schváleno (č. 314 - 2. část).	
19.	Návrh poslance Jana Birke na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 181/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč poslance Jana Birkeho	80
	Usnesení schváleno (č. 315 - 1. část).	
	Řeč poslance Romana Kubíčka	82
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	82
	Řeč poslance Mariana Jurečky	83
	Řeč poslance Václava Klause	84
	Řeč poslance Vlastimila Válka	84
	Řeč poslance Martina Jiránka	84
	Řeč poslance Mariana Jurečky	85
	Řeč poslance Jana Zahradníka	85
	Řeč poslance Františka Váchy	85
	Řeč poslance Jiřího Maška	86
	Řeč poslance Jiřího Ventruby	86
	Řeč poslance Vlastimila Válka	87
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	87
	Řeč poslance Jana Birkeho	87
	Usnesení schváleno (č. 315 - 2. část).	
	Řeč poslance Jana Birkeho	88
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	88
	Usnesení schváleno (č. 315 - 3. část).	

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

20. Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 183/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Pavla Kováčika	89
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	91
Řeč poslance Miroslava Kalouska	92
Řeč poslance Mariána Jurečky	92
Řeč poslance Miroslava Kalouska	93
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	94
Řeč poslance Mariána Jurečky	94
Řeč poslance Josefa Kotta	95
Řeč poslance Davida Pražáka	95
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	96
Řeč poslance Miroslava Kalouska	96
Řeč poslankyně Margity Balaštíkové	96
Řeč poslance Pavla Kováčika	97
Řeč poslance Miroslava Kalouska	97
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	97
Řeč poslance Miroslava Kalouska	98
Řeč poslance Mariána Jurečky	99
Řeč poslance Pavla Kováčika	99
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	100
Řeč poslance Pavla Kováčika	100

Usnesení schváleno (č. 316).

21. Návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové, Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 192/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Karla Raise	101
Řeč poslance Lubomíra Volného	102
Řeč poslance Jana Farského	102
Řeč poslance Dominika Feriho	103
Řeč poslankyně Heleny Válkové	103
Řeč poslance Pavla Žáčka	104
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	105
Řeč poslance Jiřího Miholy	106
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	107

Řeč poslance Karla Raise	108
Řeč poslance Lubomíra Volného	108

Usnesení schváleno (č. 317).

22. Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Chvojky	109
Řeč poslance Jakuba Michálka	110
Řeč poslance Patrika Nachera	110
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	111

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	112
Řeč poslance Romana Sklenáka	112
Řeč poslankyně Květy Matušovské	113
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	113
Řeč poslance Jiřího Miholy	114
Řeč poslance Davida Kasala	116
Řeč poslance Patrika Nachera	116
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	117
Řeč poslance Jana Skopečka	118
Řeč poslance Jiřího Bláhy	118
Řeč poslance Petry Beitla	121
Řeč poslance Jana Skopečka	121
Řeč poslance Jiřího Bláhy	122
Řeč poslance Miroslava Kalouska	122
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	123
Řeč poslance Patrika Nachera	123
Řeč poslance Jana Skopečka	124
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	124
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	124
Řeč poslance Jiřího Bláhy	125
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	126
Řeč poslance Jana Skopečka	126
Řeč poslance Václava Klause	127
Řeč poslance Pavla Juříčka	127
Řeč poslance Jiřího Bláhy	127
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	128
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	129
Řeč poslance Vlastimila Válka	129

Řeč poslance Marka Bendy	129
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	130
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	132
Usnesení schváleno (č. 318).	
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	133
 24. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti /sněmovní tisk 172/ - prvé čtení	
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	134
Řeč poslankyně Evy Fialové	134
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Usnesení schváleno (č. 319).	
 25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její nápravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - prvé čtení	
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	138
Řeč poslankyně Dany Balcarové	138
Řeč poslance Jana Zahradníka	139
Řeč poslance Václava Klause	142
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	142
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	142
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
 12. září 2018	
Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	144
 105. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - třetí čtení	
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	146
Řeč poslance Jana Pošváře	148

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	148
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	149
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	151
Řeč poslance Jana Farského	151
Řeč poslance Jana Volného	152
Řeč poslance Miroslava Kalouska	152
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	152
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	153
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	156
Řeč poslance Tomáše Martínka	157
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	157
Řeč poslance Jana Skopečka	158
Řeč poslance Jana Volného	159
Řeč poslance Pavla Kováčika	160
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	160
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	160
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	161
Řeč poslance Miroslava Kalouska	162
Řeč poslance Jana Skopečka	162
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	163
Řeč poslance Pavla Kováčika	164
Řeč poslance Jana Volného	164
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	164
Řeč poslance Václava Klause	165
Řeč poslance Pavla Kováčika	166
Řeč poslance Mariana Jurečky	166
Řeč poslance Jiřího Bláhy	167
Řeč poslance Pavla Blažka	167
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	168

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Mariana Jurečky	169
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	169
Řeč poslance Jana Skopečka	171
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	171
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	172
Řeč poslance Jana Pošváře	174

106. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 80/ - třetí čtení

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	175
Řeč poslance Stanislava Fridricha	175
Usnesení schváleno (č. 320).	
 107. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - třetí čtení	
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	177
Řeč poslance Jiřího Dolejše	178
Usnesení schváleno (č. 321).	
 108. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony /sněmovní tisk 130/ - třetí čtení	
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	180
Řeč poslankyně Věry Kovářové	181
Řeč poslance Jana Skopečka	181
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	182
Řeč poslance Jana Farského	183
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	184
Řeč poslance Jana Skopečka	185
Řeč poslankyně Věry Kovářové	186
Řeč poslance Jana Volného	186
Řeč poslance Jakuba Michálka	187
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	187
Řeč poslance Jana Skopečka	188
Řeč poslance Miroslava Kalouska	188
Řeč poslankyně Věry Kovářové	189
Řeč poslance Mariana Jurečky	189
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	190
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	191
Řeč poslance Petra Vrány	191
Usnesení schváleno (č. 322).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	

111. Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nacheru, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	193
Řeč poslankyně Miloslavy Rutové	194
Řeč poslance Romana Sklenáka	195
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	197
Řeč poslance Miroslava Kalouska	197
Řeč poslance Romana Sklenáka	197
Řeč poslankyně Olgy Richterové	198
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	199
Řeč poslankyně Terezy Hyňové	200
Řeč poslankyně Olgy Richterové	200
Řeč poslance Jiřího Bláhy	201
Řeč poslance Romana Sklenáka	201
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	201
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	202

Pojednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Pokračování v pojednávání bodu

25. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmě a o její napravě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 173/ - první čtení

Řeč poslance Jana Zahradníka	206
Řeč poslankyně Dany Balcarové	207
Řeč poslance Jaroslava Holíka	208
Řeč poslance Jana Zahradníka	209
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	209
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	212
Řeč poslance Jana Zahradníka	214
Řeč poslance Václava Klause	215
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	215
Řeč poslankyně Dany Balcarové	217
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	217
Řeč poslance Jana Zahradníka	219
Řeč poslance Ivana Adamce	219
Řeč poslankyně Dany Balcarové	220

Usnesení schváleno (č. 323).

Řeč poslance Jana Zahradníka 221

26. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - první čtení

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 222

Řeč poslance Davida Pražáka 223

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 224

Řeč poslance Pavla Kováčika 225

Usnesení schváleno (č. 324).

27. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - první čtení

Řeč ministrně financí ČR Aleny Schillerové 226

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 228

Řeč poslance Jakuba Michálka 229

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 231

Řeč poslance Jana Farského 231

Řeč poslance Jana Čižinského 232

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 232

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 233

Řeč poslance Jana Čižinského 233

Řeč poslance Mariana Jurečky 233

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 233

Řeč poslankyně Věry Procházkové 234

Řeč poslance Jana Farského 234

Řeč poslance Dominika Feriho 234

Řeč poslance Jaroslava Holíka 235

Řeč poslance Patrika Nachera 235

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 236

Usnesení schváleno (č. 325).

28. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 261/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 237
Řeč poslance Romana Kubíčka 238

Usnesení schváleno (č. 326).

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 239
Řeč poslance Pavla Juříčka 240
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 241
Řeč poslance Miroslava Kalouska 242
Řeč poslance Jana Skopečka 243
Řeč poslankyně Věry Kovářové 243
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 244
Řeč poslance Miroslava Kalouska 245
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 245
Řeč poslance Jana Skopečka 246
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 246
Řeč poslance Romana Onderky 247
Řeč poslance Radka Kotena 247
Řeč poslance Jana Skopečka 248
Řeč poslance Jana Hrnčíře 248
Řeč poslance Romana Onderky 249
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 249
Řeč poslance Jiřího Bláhy 251
Řeč poslance Jana Volného 252
Řeč poslance Ivana Adamce 252
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 253

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Ivana Adamce 253
Řeč poslance Jiřího Bláhy 255
Řeč poslance Ivana Adamce 256
Řeč poslance Vojtěcha Munzara 256
Řeč poslance Pavla Plzáka 256
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 257
Řeč poslance Jiřího Bláhy 257
Řeč poslance Zbyňka Stanjury 258

Řeč poslance Vlastimila Válka	258
Řeč poslance Jiřího Bláhy	259
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	259
Řeč poslance Marka Bendy	260
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	264

Projednávání bodu bylo přerušeno.

13. září 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

168. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	266
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	270
Řeč poslance Jana Zahradníka	273
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	274
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	275
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	276
Řeč poslance Jakuba Michálka	278
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	280

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jakuba Michálka	280
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	283
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	284

76. Viceletý finanční rámec EU na období 2021 – 2027 /sněmovní tisk 227-E/ -
prvé čtení

Řeč poslance Adama Kalouse	286
Řeč poslance Mikuláše Peksy	288
Řeč poslance Jana Skopečka	289
Řeč poslance Jiřího Kobzy	290
Řeč poslance Jana Skopečka	291
Řeč poslance Mikuláše Peksy	291
Řeč poslance Jana Skopečka	292
Řeč poslance Václava Klause	292
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	293

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	293
Řeč poslance Jiřího Kobzy	294
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	294
Řeč poslance Radka Kotena	295
Řeč poslance Mikuláše Peksy	295

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	295
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	296

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Skopečka	296
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	297
Řeč poslance Václava Klause	297
Řeč poslance Pavla Plzáka	298
Řeč poslance Ondřeje Veselého	298
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	298
Řeč poslance Jana Bartoška	299

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jaroslava Foldyny	300
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	301
Řeč poslance Zbyňka Stanjurý	301
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	302
Řeč poslance Mikuláše Peksy	302
Řeč poslance Jana Bartoška	302
Řeč poslance Jana Skopečka	303
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	304
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	304
Řeč poslance Jana Farského	305
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	305
Řeč poslance Jaroslava Bžochy	306
Řeč poslance Jiřího Kobzy	307
Řeč poslance Marka Výborného	307
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	307
Řeč poslance Mikuláše Peksy	310
Řeč poslance Jana Farského	310
Řeč poslance Jaroslava Holíka	311
Řeč poslance Miroslava Kalouska	312
Řeč poslance Josefa Kotta	312
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	313
Řeč poslance Vlastimila Válka	313
Řeč poslance Jiřího Dolejše	313

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

169. Ústní interpelace

Řeč poslance Lukáše Bartoně	316
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	316
Řeč poslance Ivana Bartoše	318
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	318
Řeč poslance Vlastimila Válka	321
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	321
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	322
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	323
Řeč poslance Dominika Feriho	325
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	325
Řeč poslance Jakuba Michálka	326
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	327
Řeč místopředsedy PSP Petry Fialy	329
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	332
Řeč poslance Marka Výborného	332
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	333
Řeč poslankyně Věry Kovářové	334
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	335
Řeč poslance Jiřího Valentý	336
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	337
Řeč poslance Jakuba Michálka	338
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	339

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Martina Kupky	341
Řeč poslance Marka Výborného	342
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	342
Řeč ministrny práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	342
Řeč poslankyně Věry Kovářové	343
Řeč ministrny práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	344
Řeč poslankyně Věry Kovářové	345
Řeč ministrny financí ČR Aleny Schillerové	345
Řeč poslance Lukáše Bartoně	345
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	346
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	348
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	349
Řeč poslance Jiřího Ventruby	351
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	351

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	353
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	354
Řeč poslance Jakuba Michálka	355
Řeč poslance Dominika Feriho	356
Řeč poslankyně Dany Balcarové	357
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	357
Řeč poslance Václava Klause	359
Řeč poslance Vlastimila Válka	359
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	360
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	361
Řeč poslance Jiřího Ventruby	361
Řeč poslankyně Věry Kovářové	362
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	362
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	363
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	363
Řeč poslance Jakuba Michálka	364
Řeč poslance Dominika Feriho	365
Řeč poslankyně Věry Kovářové	366
Řeč poslance Dominika Feriho	366
Řeč poslance Jakuba Michálka	367
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	367
Řeč poslance Dominika Feriho	368
Řeč poslance Jakuba Michálka	368
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	368
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	370
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	370
Řeč poslankyně Věry Kovářové	371
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	372

14. září 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	375
Řeč poslance Jana Chvojky	376
Řeč poslance Radima Fialy	376
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	377

113. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - třetí čtení

Projednávání bodu bylo přerušeno.

109.	Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní /sněmovní tisk 137/ - třetí čtení	
	Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	380
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	380
	Řeč poslance Tomáše Martínka	381
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	381
	Řeč poslance Marka Výborného	382
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
	Řeč poslance Marka Výborného	383
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	383
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	383
	Řeč poslance Dominika Feriho	383
	Řeč poslance Stanislava Grospiče	385
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	386
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	387
	Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	387
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	388
	Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	388
	Usnesení schváleno (č. 327).	
	Řeč poslance Jana Bartoška	390
	Pokračování v projednávání bodu	
111.	Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Vítka Kaňkovského	391
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	394
	Řeč poslance Jakuba Michálka	395
	Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	396

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Vítka Kaňkovského	399
Řeč poslankyně Olgy Richterové	399
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	400
Řeč poslankyně Olgy Richterové	400
Řeč poslance Jana Bartoška	400
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	400
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	401
Řeč poslance Alexandra Černého	405
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	405
Řeč poslance Jiřího Miholy	406

Usnesení schváleno (č. 328).

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	407
Řeč poslance Pavla Kováčika	407

Pokračování v projednávání bodu

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 329).

Řeč poslance Marka Bendy	408
--------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Martina Kupky	414
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	416
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	417
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	418
Řeč poslance Jiřího Bláhy	419
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	419
Řeč poslance Jana Volného	420
Řeč poslance Milana Ferance	420
Řeč poslance Jiřího Bláhy	420
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	421
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	421
Řeč poslance Martina Kupky	421
Řeč poslance Karla Krejzy	422
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	425

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jiřího Bláhy	429
Řeč poslance Miroslava Kalouska	430
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	431
Řeč poslance Jana Volného	431
Řeč poslance Ivana Bartoše	432
Řeč poslance Jiřího Bláhy	432
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	433
Řeč poslance Miroslava Kalouska	433
Řeč poslance Václava Klause	433
Řeč poslance Jiřího Bláhy	434
Řeč poslance Miroslava Kalouska	434
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	435
Řeč poslance Karla Krejzy	435
Řeč poslance Jiřího Bláhy	435
Řeč poslance Jana Zahradníka	436
Řeč poslance Josefa Hájka	436
Řeč poslance Jiřího Bláhy	437
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	437
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	438
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	438
Řeč poslance Mariana Jurečky	438
Projednávání bodu bylo přerušeno.	

18. září 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	442
Řeč poslance Radima Fialy	443
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	444
Řeč poslance Jakuba Michálka	444
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	444
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	445
Řeč poslance Jana Bartoška	446

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

6. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - druhé čtení

Řeč senátorky Aleny Dernerové	448
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	449
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	450
Řeč poslance Jiřího Maška	450
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	451
Řeč poslankyně Dany Balcarové	453
Řeč poslance Vlastimila Válka	453
Řeč poslankyně Věry Adámkové	455
Řeč poslance Vítá Kaňkovského	456
Řeč poslankyně Jany Levové	456
Řeč poslance Bohuslava Svobody	457
Řeč senátorky Aleny Dernerové	457
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	458
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	458
Řeč poslance Tomáše Martínka	458
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	459
Řeč poslance Jiřího Maška	459
Řeč poslance Davida Kasala	459
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - druhé čtení	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	459
Řeč poslance Kamala Farhana	461
Řeč poslance Vítá Kaňkovského	462
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	464
Řeč poslance Kamala Farhana	465
Řeč poslankyně Věry Adámkové	466
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	466
Řeč poslankyně Věry Adámkové	467
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	467
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	468
Řeč poslance Daniela Pawlase	469
Řeč poslance Vlastimila Válka	471
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	471
Řeč poslance Kamala Farhana	473
Řeč poslankyně Věry Adámkové	474
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	474
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	475
Řeč poslance Daniela Pawlase	475
Řeč poslance Vítá Kaňkovského	475

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	475
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	476
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	476
Usnesení schváleno (č. 330).	
 12. Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení	
Řeč poslance Tomáše Martínka	477
Řeč poslance Jakuba Michálka	480
Řeč poslankyně Jany Levové	481
Řeč poslankyně Věry Kovářové	482
Řeč poslance Karla Raise	483
Řeč poslance Jiřího Valenty	484
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	486
Řeč poslance Jiřího Bláhy	486
Řeč poslance Jiřího Valenty	486
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	487
Řeč poslance Ondřeje Profanta	488
Řeč poslance Lea Luzara	488
Řeč poslance Mariána Jurečky	490
Řeč poslance Marka Výborného	490
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
Řeč poslance Jiřího Bláhy	491
Řeč poslance Pavla Staňka	491
Řeč poslance Marka Bendy	491
Řeč poslance Tomáše Martínka	494
Řeč poslankyně Jany Levové	494
Řeč poslankyně Věry Kovářové	494
Řeč poslance Karla Raise	494
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	494
Řeč poslance Jakuba Michálka	495
Řeč poslance Lea Luzara	496
Řeč poslance Marka Bendy	496
 13. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - druhé čtení	
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	496
Řeč poslance Marka Bendy	497
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	497

Řeč poslance Lea Luzara	498
Řeč poslance Tomáše Martínka	498
Řeč poslance Lea Luzara	499
Řeč poslance Ondřeje Profanta	499
Řeč poslance Karla Raise	501
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	501
Řeč poslance Lea Luzara	502
Řeč poslance Radka Kotena	503
Řeč poslance Marka Výborného	505
Řeč poslance Kamala Farhana	506
Řeč poslance Marka Bendy	506
Řeč poslance Kamala Farhana	507
Řeč poslance Ondřeje Profanta	508
Řeč poslance Karla Raise	508
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	508
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	508
Řeč poslance Jakuba Michálka	509
Řeč poslance Lea Luzara	511
Řeč poslance Radka Kotena	511
Řeč poslance Marka Výborného	511
Řeč poslance Marka Bendy	511
 32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 204/ - první čtení	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	512
Řeč poslance Lukáše Koláříka	513
Řeč poslance Jana Bauera	515
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	516
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	520
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	521
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	521
Řeč poslankyně Markety Pekarové Adamové	522

Projednávání bodu bylo přerušeno.

19. září 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Radka Kotena	525
Řeč poslance Jana Chvojky	525
Řeč poslance Jakuba Michálka	525
Řeč poslance Marka Výborného	526
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	527
Řeč poslance Pavla Kováčika	527
Řeč poslance Jakuba Michálka	528

114. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 79/ - třetí čtení

Řeč poslance Marka Bendy	529
Řeč poslankyně Heleny Válkové	530
Řeč poslance Dominika Feriho	532
Řeč poslance Jakuba Michálka	534
Řeč poslance Jana Chvojky	536
Řeč poslankyně Heleny Válkové	538
Řeč poslance Marka Výborného	538
Řeč poslankyně Heleny Válkové	539
Řeč poslance Marka Bendy	539
Řeč poslance Jakuba Michálka	540
Řeč poslance Vlastimila Válka	541
Řeč poslankyně Heleny Válkové	542
Řeč poslance Jakuba Michálka	543
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	543
Řeč poslance Ondřeje Veselého	544
Řeč poslance Marka Bendy	544
Řeč poslankyně Heleny Válkové	545
Řeč poslance Jana Chvojky	545
Řeč poslance Miroslava Kalouska	546
Řeč poslance Marka Výborného	547

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jakuba Michálka	547
Řeč poslance Dominika Feriho	547
Řeč poslankyně Heleny Válkové	548
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	549
Řeč poslance Pavla Bělobrádky	549
Řeč poslance Jana Chvojky	549

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	550
Řeč poslance Vlastimila Válka	550
Řeč poslance Pavla Blažka	552
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	553
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	553
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	554

Usnesení schváleno (č. 331).

110. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, předsedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 168/ - třetí čtení

Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	559
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	560
Řeč poslance Pavla Juříčka	560
Řeč poslance Lukáše Černohorského	561
Řeč poslance Pavla Juříčka	561

Usnesení schváleno (č. 332).

Pokračování v projednávání bodu

113. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 104/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Radky Maxové	563
Řeč senátora Jiřího Voseckého	564
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	565
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	565
Řeč poslance Jana Bauera	566
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	567
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	567
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	568
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	569
Řeč poslance Miroslava Kalouska	569
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	570

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	571
Řeč poslance Miroslava Kalouska	571
Řeč poslance Jana Bauera	572

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	573
Řeč poslance Miroslava Kalouska	573
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	573
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	574
Řeč senátora Jiřího Voseckého	574
Řeč poslance Jiřího Strýčka	575
Řeč poslance Jaroslava Martinů	575

Usnesení schváleno (č. 333).

23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 203/- prvé čtení

Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	576
Řeč poslance Radovana Víchá	578
Řeč poslance Vítězslava Rakušana	578
Řeč poslance Marka Bendy	579
Řeč poslance Ondřeje Veselého	580
Řeč poslance Marka Bendy	580
Řeč poslance Václava Klause	581
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	581
Řeč poslance Ondřeje Profanta	582
Řeč poslance Marka Bendy	582
Řeč poslance Václava Klause	582
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	583

Usnesení schváleno (č. 334).

Pokračování v projednávání bodu

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/- prvé čtení

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	584
Řeč poslance Jiřího Kobzy	585
Řeč poslance Jakuba Jandy	586

Řeč poslance Tomáše Martínka	587
Řeč poslance Mariana Jurečky	587

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

170. Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálnímu paktu o uprchlících

Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	589
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	591

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	595
Řeč poslance Jana Hrnčíře	599
Řeč poslance Radima Fialy	600
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	601
Řeč poslance Miroslava Kalouska	602
Řeč poslance Pavla Plzáka	604
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	605
Řeč poslance Jaroslava Holíka	605
Řeč poslance Miroslava Kalouska	606
Řeč poslance Jana Skopečka	606
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	609
Řeč poslance Vlastimila Válka	609
Řeč poslance Jana Skopečka	609
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	610
Řeč poslance Jiřího Kobzy	610
Řeč poslance Františka Kopřívý	611
Řeč poslance Radka Kotena	613
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	613
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	614
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	614
Řeč poslance Pavla Kováčika	615
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	615
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	616
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	616
Řeč poslance Radka Kotena	618
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	619
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	620
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	620
Řeč poslankyně Heleny Válkové	622
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	622

Řeč poslance Ondřeje Benešíka	623
Řeč poslance Marka Výborného	623
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	623
Řeč poslance Martina Kupky	624
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	624
Řeč poslankyně Heleny Válkové	625
Řeč poslance Miroslava Kalouska	625
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	626
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	626
Řeč poslance Lubomíra Španěla	627
Řeč poslance Jiřího Kobzy	627
Řeč poslance Petra Třešnáka	631
Řeč poslance Jiřího Kobzy	631
Řeč poslance Františka Kopřivy	631
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	632
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	632
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	633
Řeč poslance Jana Zahradníka	633
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	634

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	635
Řeč poslance Josefa Hájka	635
Řeč poslance Mariana Jurečky	636
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	637
Řeč poslance Miroslava Kalouska	637
Řeč poslance Pavla Jelínka	637
Řeč poslance Radka Rozvorala	639
Řeč poslance Marka Výborného	640
Řeč poslance Václava Klause	641
Řeč poslance Mariana Jurečky	642
Řeč poslance Miroslava Kalouska	643
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	643
Řeč poslance Pavla Plzáka	643
Řeč poslance Václava Klause	643
Řeč poslance Mariana Jurečky	644
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	644
Řeč poslance Václava Klause	645
Řeč poslance Františka Kopřivy	645
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	645
Řeč poslance Marka Výborného	646
Řeč poslankyně Jany Levové	646
Řeč poslankyně Olgy Richterové	647
Řeč poslance Mariana Jurečky	647
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	648

Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	648
Řeč poslance Miroslava Kalouska	649
Řeč poslance Karla Krejzy	649
Řeč poslance Václava Klause	650
Řeč poslance Lea Luzara	650
Řeč poslance Mikuláše Peksy	651
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	651
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	652
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	652
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	652
Řeč poslance Marka Výborného	653
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	653
Řeč poslance Jiřího Kobzy	653
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	653
Řeč poslance Františka Kopřivy	653
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	654
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	654
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	655
Řeč poslance Jakuba Michálka	655

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	655
Řeč poslance Jakuba Michálka	656
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	656

Usnesení schváleno (č. 335).

20. září 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

168. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
Řeč poslance Jana Chvojký	661
75. Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení /kód dokumentu 5464/18, KOM(2018) 24 v konečném znění/ /sněmovní tisk 144-E/ - první čtení	
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	662
Řeč poslance Františka Kopřivy	665
Řeč poslance Lubomíra Volného	666
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	667

Řeč poslance Lubomíra Volného	667
Řeč poslance Jakuba Michálka	668
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	668
Řeč poslance Jana Zahradníka	668
Řeč poslance Františka Kopřivy	669
Řeč poslance Lubomíra Volného	669
Řeč poslance Jana Bartoška	670
Řeč poslance Lubomíra Volného	670
Řeč poslance Jana Bartoška	671
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	671

Usnesení schváleno (č. 336).

Řeč poslance Ondřeje Benešíka	674
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	675
Řeč poslance Radima Fialy	675

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 263/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	676
---	-----

Usnesení schváleno (č. 337).

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	677
Řeč poslance Jana Bauera	678
Řeč poslankyně Květy Matušovské	678
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	679
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	679

Usnesení schváleno (č. 338 - 1. část).

Řeč poslance Jana Bartoška	680
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	680
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	682
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	682
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	682

Usnesení schváleno (č. 338 - 2. část).

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	683
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 338 - 3. část).

Pokračování v projednávání bodu

76. Víceletý finanční rámec EU na období 2021 – 2027 /sněmovní tisk 227-E/ -
prvé čtení

Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	684
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	686
Řeč poslance Jana Skopečka	687
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	689
Řeč poslance Mikuláše Peksy	690
Řeč poslance Jiřího Dolejše	690
Řeč poslance Jana Skopečka	691
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	691

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Mikuláše Peksy	692
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	692
Řeč poslance Pavla Juříčka	693
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	693
Řeč poslance Jana Skopečka	694
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	695
Řeč poslance Petry Třešňáka	695
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	695
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	696
Řeč poslance Lubomíra Volného	697
Řeč poslance Jana Skopečka	697
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	698
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	698
Řeč poslance Jana Lipavského	698
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	699
Řeč poslance Jiřího Kobzy	699
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	699

Projednávání bodu bylo přerušeno.

132. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka	701
---	-----

Usnesení schváleno (č. 339).

133. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	703
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
134. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	703
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
Pokračování v projednávání bodu	
133. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	704
Pokračování v projednávání bodu	
134. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	705
Usnesení schváленo (č. 340).	
169. Ústní interpelace	
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	706
Řeč poslankyně Věry Kovářové	706
Řeč poslankyně Lenky Kozlové	707
Řeč poslance Dominika Feriho	707
Řeč poslance Lea Luzara	708
Řeč poslance Dominika Feriho	708
Řeč poslankyně Věry Kovářové	709
Řeč poslance Dominika Feriho	710
Řeč poslance Lukáše Bartoně	710
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	711
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	711
Řeč poslance Ondřeje Profanta	713

Řeč poslance Marka Výborného	714
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	714
Řeč poslance Jana Lipavského	715
Řeč poslance Dominika Feriho	716
Řeč poslankyně Věry Kovářové	716
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	717
Řeč poslankyně Věry Kovářové	718
Řeč poslance Dominika Feriho	718
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	719
Řeč poslance Dominika Feriho	720
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	721
Řeč poslankyně Věry Kovářové	722
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	722
Řeč poslankyně Věry Kovářové	724
Řeč poslance Dominika Feriho	724
Řeč poslankyně Věry Kovářové	725
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	725
Řeč poslance Dominika Feriho	727
Řeč poslankyně Věry Kovářové	728
Řeč ministryně průmyslu a obchodu ČR Marty Novákové	728

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Dominika Feriho	729
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čehové	731

21. září 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	735
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	735

42. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 160/ - první čtení

Řeč senátorky Emilie Třískové	736
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	737
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	738
Řeč poslance Petra Třešnáka	738
Řeč poslankyně Radky Maxové	739
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	740
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	745
Řeč poslankyně Olgy Richterové	745
Řeč poslance Romana Sklenáka	746

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	746
Řeč poslankyně Radky Maxové	747
Řeč poslance Romana Sklenáka	748
Řeč poslance Jana Bartoška	748
Řeč poslankyně Olgy Richterové	749

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	750
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	751
Řeč poslankyně Lenky Dražilové	753
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	753
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	755
Řeč poslance Jiřího Maška	756
Řeč poslance Patrika Nachera	756
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	757
Řeč poslance Petra Pávka	757
Řeč poslance Vlastimila Válka	757
Řeč poslance Aleše Juchelky	758
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	759
Řeč senátorky Emilie Tříškové	760

Usnesení schváleno (č. 341 - 1. část).

Řeč poslance Vlastimila Válka	761
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 341 - 2. část).

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	762
Řeč předsedy PSP Radka Vondráčka	762
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	762
Řeč poslance Jana Bartoška	764
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	764

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

167. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka

Řeč poslance Stanislava Grospiče	765
Řeč poslance Marka Bendy	766

Usnesení schváleno (č. 342).

Pokračování v projednávání bodu

29. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 205/ - první čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	766
Řeč poslance Jiřího Bláhy	774
Řeč poslance Josefa Hájka	775
Řeč poslance Lubomíra Španěla	775
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	776
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	776
Řeč poslance Martina Kupky	777
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	777
Řeč poslance Radka Kotena	778
Řeč poslance Pavla Jelínka	778
Řeč poslance Jiřího Bláhy	779
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	779

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Radka Kotena	779
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	780
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	780
Řeč poslance Jana Skopečka	780
Řeč poslance Lubomíra Španěla	781
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	781
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	783
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	784
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	786
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	787
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	787
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	788
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	788
Řeč poslance Lubomíra Španěla	789
Řeč poslance Dominika Feriho	789

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	802
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	802
Řeč poslance Miroslava Kalouska	803
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	803

Projednávání bodu bylo přerušeno.

2. října 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Slib poslance

Řeč poslance Stanislava Grošpiče	812
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	813
Řeč poslance Jana Farského	813
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	813
Řeč poslance Radima Fialy	814
Řeč poslance Marka Výborného	815
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	815

Usnesení schváleno (č. 343).

158. Zpráva o finanční stabilitě 2017/2018 /sněmovní tisk 219/ - první čtení

Řeč poslance Karla Raise	818
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	818
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	820
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	820
Řeč poslance Jana Skopečka	821
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	822
Řeč poslance Jana Skopečka	823
Řeč poslance Tomáše Martínka	824
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	825
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	825
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	826
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	827
Řeč poslance Tomáše Martínka	827

Usnesení schváleno (č. 344).

160. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017 /sněmovní tisk 226/ - první čtení

Řeč poslance Karla Raise	828
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	828
Řeč poslance Lea Luzara	830
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	831
Řeč poslance Patrika Nachera	832
Řeč poslance Lea Luzara	832

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Patrika Nachera	833
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	833
Řeč poslance Karla Raise	834

Usnesení schváleno (č. 345).

162. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2018 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2018) /sněmovní tisk 258/ - prvé čtení

Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	835
Řeč poslance Karla Raise	836
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	836
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	837

Usnesení schváleno (č. 346).

163. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2020 a 2021 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech /sněmovní dokument 1212/

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	838
---------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 347).

Pokračování v projednávání bodu

76. Víceletý finanční rámec EU na období 2021 – 2027 /sněmovní tisk 227-E/ - prvé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	840
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	842
Řeč poslance Mikuláše Peksy	842
Řeč poslance Jiřího Kobzy	843
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	843
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	844
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	844
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	845
Řeč poslance Jana Skopečka	845
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	846
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	846

Řeč poslance Mariana Jurečky	847
Řeč poslance Jakuba Michálka	848
Řeč poslance Jana Farského	849
Řeč poslance Davida Pražáka	850
Řeč poslance Jana Volného	850
Řeč poslance Jana Farského	851
Řeč poslance Ondřeje Benešika	851
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	852
Řeč poslance Mikuláše Peksy	852
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	852
Řeč poslance Jiřího Kobzy	853
Řeč poslance Mikuláše Peksy	854
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	855
Řeč poslance Ondřeje Benešika	855
Řeč poslance Jiřího Kobzy	856

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministrně financí ČR Aleny Schillerové	856
Řeč poslance Jakuba Michálka	858
Řeč poslance Mariana Jurečky	859
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	860
Řeč poslance Mariana Jurečky	861
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	861
Řeč poslance Ondřeje Benešika	863
Řeč poslance Mikuláše Peksy	864
Řeč poslance Jana Skopečka	864
Řeč poslance Adama Kalouse	864

Usnesení schváleno (č. 348).

147. Zpráva o činnosti kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2017 /sněmovní tisk 145/- prvé čtení

Řeč poslance Iva Vondráka	868
Řeč poslance Vlastimila Válka	868
Řeč poslance Karla Raise	869
Řeč poslance Iva Vondráka	869
Řeč poslance Vlastimila Válka	869
Řeč poslance Iva Vondráka	870

Usnesení schválena (č. 349 a č. 350).

Pokračování v projednávání bodu

10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení

Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	872
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	872
Řeč poslance Ivana Bartoše	874
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	875
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	877
Řeč poslance Ivana Bartoše	878
Řeč poslance Marka Bendy	878

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	882
Řeč poslance Marka Bendy	882
Řeč poslankyně Věry Kovářové	883
Řeč poslance Jana Bartoška	884
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	885
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	886
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	886
Řeč poslance Jana Bartoška	887

Projednávání bodu bylo přerušeno.

3. října 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	889
Řeč poslance Jana Chvojký	889
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	890
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	891

120. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - třetí čtení

Řeč senátorky Aleny Dernerové	891
Řeč poslance Petra Třešnáka	892
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	892
Řeč poslance Petra Třešnáka	893

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	893
Řeč poslankyně Dany Balcarové	893
Řeč poslance Vlastimila Válka	894
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	896
Řeč poslance Lea Luzara	896
Řeč poslance Petra Třešnáka	897
Řeč poslance Vlastimila Válka	897
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	898
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	898
Řeč poslance Kamala Farhana	899
Řeč poslankyně Evy Matyášové	899
Řeč poslance Petra Pávka	899
Řeč poslankyně Věry Adámkové	900
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	900
Řeč poslankyně Věry Adámkové	900
Řeč poslance Jiřího Kobzy	901
Řeč senátorky Aleny Dernarové	901
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	902
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	902
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	903

Usnesení schváleno (č. 351).

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	906
--------------------------------------	-----

131. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 199/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	907
Řeč poslance Kamala Farhana	907
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	909
Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	911
Řeč poslance Petra Třešnáka	911
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	912
Řeč poslance Petra Třešnáka	912
Řeč poslance Vlastimila Válka	912
Řeč poslance Kamala Farhana	913

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	914
Řeč poslance Kamala Farhana	914

Usnesení schváleno (č. 352).

Řeč poslance Kamala Farhana	919
Pokračování v projednávání bodu	
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení	
Řeč poslance Marka Bendy	920
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	921
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	921
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	922
Řeč poslance Marka Bendy	922
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	923
Řeč mpř. vlády, ministra vnitra a ministra zahr. věcí ČR Jana Hamáčka	924
Řeč poslance Ivana Bartoše	925
Řeč poslankyně Věry Kovářové	925
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	925
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	925
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	925
Řeč poslance Marka Výborného	926
Řeč poslance Jana Chvojký	926
7. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení	
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	927
Řeč poslance Marka Nováka	928
Řeč poslance Jana Bauera	929
Řeč poslance Karla Raise	930
Řeč poslance Jana Bauera	931
Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	933
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	933
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Pavla Juříčka	934
Řeč poslance Karla Krejzy	934
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	935

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	937
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	938

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	939
Řeč poslance Patrika Nachera	940
Řeč poslankyně Olgy Richterové	941
Řeč poslance Pavla Jurička	941
Řeč poslance Lea Luzara	943
Řeč poslance Petra Pávka	944
Řeč poslance Bohuslava Svobody	945
Řeč poslance Lea Luzara	945
Řeč poslance Bohuslava Svobody	946
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	946
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	948
Řeč poslance Jiřího Maška	948
Řeč poslance Jiřího Bláhy	949

Projednávání bodu bylo přerušeno.

135. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	949

Projednávání bodu bylo přerušeno.

136. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky	
---	--

Řeč poslance Martina Kolovratníka	951
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

137. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání	
--	--

Řeč poslance Martina Kolovratníka	952
Řeč poslance Tomáše Martínka	952
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	953
Řeč poslance Martina Kolovratníka	953

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Martina Kolovratníka 954

Pokračování v projednávání bodu

135. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Usnesení schváleno (č. 353).

Pokračování v projednávání bodu

136. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Usnesení schváleno (č. 354).

Pokračování v projednávání bodu

137. Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Pokračování v projednávání bodu

7. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení

Řeč poslance Martina Kupky	955
Řeč poslance Romana Sklenáka	957
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	957
Řeč poslance Jiřího Bláhy	957
Řeč poslance Martina Kupky	958
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	958
Řeč poslance Patrika Nachera	959
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	959
Řeč poslance Romana Sklenáka	960
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	960
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	961
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	961
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	962
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	962

Řeč poslance Jiřího Bláhy	962
Řeč poslankyně Olgы Richterové	965
Řeč poslance Jiřího Bláhy	966
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	966
Řeč poslance Romana Onderky	968
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	968
Řeč poslance Jiřího Dolejše	969
Řeč poslance Romana Onderky	969
Řeč poslance Karla Raise	969
Řeč poslance Karla Krejzy	970
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	970
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	970
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	970
Řeč poslance Miroslava Kalouska	970
Řeč poslance Jana Chvojký	971
Řeč poslance Miroslava Kalouska	971
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	972
Řeč poslance Miroslava Kalouska	972
Řeč poslance Jana Chvojký	973
Řeč poslance Miroslava Kalouska	974
Řeč poslance Pavla Kováčika	974
Řeč poslance Miroslava Kalouska	975

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	976
Řeč ministrně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	977
Řeč poslance Miroslava Kalouska	978
Řeč poslance Jana Chvojký	978
Řeč poslance Miroslava Kalouska	979
Řeč poslance Pavla Kováčika	980

5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	980
Řeč poslance Jana Chvojký	982
Řeč poslance Jana Bauera	983
Řeč poslance Jana Chvojký	985
Řeč poslance Marka Bendy	986
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	986
Řeč poslance Jana Bauera	986
Řeč poslance Dominika Feriho	989
Řeč poslance Marka Výborného	990

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Petra Sadovského	994
Řeč poslankyně Heleny Válkové	995
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	995
Řeč poslance Jana Farského	996
Řeč poslance Marka Výborného	998
Řeč poslance Patrika Nachera	999
Řeč poslance Jana Farského	1000
Řeč poslankyně Taťány Malé	1000
Řeč poslance Patrika Nachera	1001
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1001
Řeč poslance Jana Farského	1002
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	1002
Řeč poslance Jana Chvojky	1003
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1003
Řeč poslance Patrika Nachera	1004
Řeč poslance Marka Bendy	1004
Řeč poslance Lukáše Koláříka	1004
Řeč poslance Marka Bendy	1005
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1007
Řeč poslance Jiřího Bláhy	1007
Řeč poslance Marka Bendy	1007
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	1008
Řeč poslance Patrika Nachera	1008
Řeč poslankyně Jany Levové	1009
Řeč ministra spravedlnosti ČR Jana Kněžínka	1010
Řeč poslance Jana Chvojky	1010
Řeč poslance Jana Bauera	1010
Řeč poslance Dominika Feriho	1011
Řeč poslance Marka Výborného	1011
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	1011
Řeč poslance Marka Bendy	1011
Řeč poslankyně Jany Levové	1012
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	1012
Řeč poslance Jana Farského	1012
14. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Vítě Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení	
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1013
Řeč poslance Jana Hrnčíře	1013
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	1014

Usnesení schváleno (č. 355).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 1015

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

11. září 2018

Přítomno: 181 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuju 19. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 19. schůze dne 30. srpna tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek dne 31. srpna tohoto roku.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo hlasuje s kartou náhradní. V tuto chvíli mám nahlášeno, že pan poslanec Mašek hlasuje s náhradní kartou číslo 8.

Na začátek přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhují, abychom určili poslance Petra Dolínka a poslance Leo Luzara. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na osobu ověřovatele. Jestliže tomu tak není, tak vás poprosím, abyste se už usadili na svých místech. Ještě chvílkou vyčkám. Vidím, že další kolegové ještě vcházejí do sálu...

A budeme hlasovat o určení osob ověřovatelů. Já zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro. (Ministryně Dostálkové nefunguje hlasovací zařízení.) Mám tady reklamací, že někomu nefunguje hlasovací zařízení, tak než to doběhne, prohlašuji jej za zmatečné. Já vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se přihlásili ještě jednou. (Chvíliku čeká.) Tak. Paní ministryně, svítíte? (Ministryně souhlasí.) Už svítíte, výborně.

Určujeme ověřovatele Petra Dolínka a poslance Leo Luzara.

Zahajuuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 2. V tuto chvíli je přihlášeno 135 poslanců, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 19. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Petra Dolinka a Leo Luzara.

Sděluji, že do zahájení schůze požádaly o omluvení své neúčasti na jednání tyto poslankyně a poslanci: Ivan Adamec bez udání důvodu, Jan Bauer – zahraniční cesta, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Stanislav Blaha bez udání důvodu, Lenka Dražilová do 17 hodin – pracovní důvody, Radim Fiala – zahraniční cesta, Alena Gajdůšková – rodinné důvody, Pavla Golasowská – pracovní důvody, Martin Kolovratník – zahraniční cesta, Jan Lipavský – zahraniční cesta, Leo Luzar – zahraniční cesta, Radka Maxová – zdravotní důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Jana Pastuchová do 17 hodin – zahraniční cesta, Petr Pávek – zahraniční cesta, Markéta Adamová Pekarová – zdravotní důvody, Zdeněk Podal – pracovní důvody, Pavel Pustějovský – zahraniční cesta, Martin Stropnický od 16

hodin – pracovní důvody, Petr Třešňák bez udání důvodu, Ondřej Veselý do 16 hodin – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jan Kněžínek – osobní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Marta Nováková – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody, Dan Tok od 15 hodin – pracovní důvody, Adam Vojtěch – zahraniční cesta. Pan poslanec Michálek hlasuje s náhradní kartou číslo 11.

A nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 19. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás rád seznámil s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Grémium navrhuje vyřadit z návrhu pořadu bod 31, sněmovní tisk 92, což je vládní návrh zákona o zbraních, první čtení, body 1 a 124, sněmovní tisk 19 – poslanecký návrh o evidenci obyvatel, druhé a třetí čtení, body 7 a 130, to je sněmovní tisk 72 – vládní návrh zákona o znalcích, druhé a třetí čtení, body 8 a 131, sněmovní tisk 73 – vládní návrh zákona o soudních tlumočnících, druhé a třetí čtení, body 9 a 132, to je sněmovní tisk 74 – vládní návrh zákona o znalcích a soudních tlumočnících související, druhé a třetí čtení, body 10 a 133, sněmovní tisk 85 – poslanecký návrh zákona o nemocenském pojištění, druhé a třetí čtení, body 15 a 138, sněmovní tisk 118 – poslanecký návrh zákona o náhradním výživném, druhé a třetí čtení, body 16 a 139, sněmovní tisk 126 – poslanecký návrh zákona o zálohovaném výživném, druhé a třetí čtení.

Dále grémium navrhuje zrušit pevné zařazení bodu 6 návrhu pořadu schůze, to je sněmovní tisk 71 – vládní návrh zákona, insolvenční zákon, druhé čtení, který je zařazen na úterý 18. září jako druhý bod, a zařadit jej zpět do bloku zákonů ve druhém čtení.

Dále grémium navrhuje zrušit pevné zařazení bodu 84 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 144-E – celoživotní učení, který je zařazen na čtvrtek 13. září v 11 hodin jako první bod, a pevně jej zařadit na čtvrtek 20. září v 11 hodin jako první bod.

Dále bod 24 návrhu pořadu, to je sněmovní tisk 199 – o veřejném zdravotním pojištění, druhé čtení, zařadit pevně na úterý 18. září jako druhý bod.

Dále bod 19 návrhu pořadu, sněmovní tisk 138 – vládní návrh zákona o osobních údajích, druhé čtení, a bod 20 návrhu pořadu, což je související zákon, sněmovní tisk 139 – GDPR, zařadit pevně na úterý 18. září jako třetí a čtvrtý bod.

Bod 182 návrhu pořadu, což je návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny ke lhůtě pro vyšetřovací komisi k OKD, zařadit na dnes, to jest úterý 11. září, jako první bod.

Tak. To je z mé strany a ze strany grémia vše. Ale teď se musíme vypořádat s jednotlivými přihláškami. Jako první se mi s přednostním právem hlásil ještě před schůzí pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych navrhl zařazení mimorádného bodu s názvem Zhodnocení účinnosti platné legislativy v oblasti sociální politiky České republiky.

Zdůvodnění. Česká republika prožívá období hospodářského růstu a rekordně nízké nezaměstnanosti. To jsou dobré zprávy. Ale bohužel mají také svou druhou stranu mince. Paradoxně roste počet tzv. nepřizpůsobivých občanů žijících ve vyloučených lokalitách. Roste počet těchto lokalit. Náklady na sociální dávky neklesají úměrně s nabídkou práce. Podle ekonomických ukazatelů by tento sociální jev měl ubývat a místo toho roste. Dnes je v České republice přes 600 tzv. vyloučených lokalit a žije v nich přes 110 tisíc lidí. To je minimálně dvojnásobek proti stavu v roce 2009. Druhým paradoxem je, že problém roste přes ujišťování odpovědných orgánů a především Ministerstva práce a sociálních věcí, že problém prý řeší.

Proč je tomu tak? Protože naše legislativa je neúčinná nebo se v praxi plně neuplatňuje proti lidem, kteří se rozhodli žít na úkor ostatních. Ten, kdo dneska může pracovat a nepracuje, je flákač a parazit. Naše sociální dávky se tváří adresně ve vztahu k účelu dávky. Bohužel, současná legislativa je často slepá ve vztahu k oprávněnosti dávky, především v případě zákona o hmotné nouzi. Stále jen na základě tohoto zákona vyplácíme na půl miliardy korun měsíčně. Dokud budou dávky vypláceny lidem, kteří pracují načerno, spekulují s nájmy, lidem odmítajícím práci, žijícím z kriminality a lidem neposílajícím děti do škol, tak problém nevyřešíme.

Naše hnutí SPD v této souvislosti považuje za nebezpečné mediálně uvedené záměry plošného navýšování tohoto typu dávek, jak to deklarovala ministryně práce a sociálních věcí paní Maláčová ze současné vlády, ministryně za ČSSD. My v SPD navrhujeme jiný model – navýšujme mzdu za práci a ne za dávky. A samozřejmě mě nepříjemně překvapuje, že tady paní ministryně Maláčová z ČSSD prý kvůli nějakému pracovnímu zaneprázdnění není. Přitom už je dva měsíce předem jasno, že dneska je první den schůze Poslanecké sněmovny, v médiích tady vykládá, jak chce neadresně navýšovat dávky, což přesně přispívá k tomu, že budou různé nepřizpůsobivé skupiny obyvatel dostávat více a více peněz, no a když se tady na to chceme zeptat, aby paní ministryně vysvětlila to, co říkala v médiích, ovšem zapomněla to vysvětlit v Poslanecké sněmovně, tak tady nesedí a není tady.

Takže v případě zařazení tohoto bodu – a já navrhoji, abychom paní ministryně dali prostor, abychom to zařadili na středu po obědě jako první bod – tak v případě zařazení tohoto bodu navrhnu Sněmovně následující usnesení: Poslanecká sněmovna považuje současný stav legislativy v sociální oblasti za nedostatečně motivující pro zapojení práceschopných lidí do pracovního procesu. Nápravy nelze dosáhnout plošným navýšováním dávek, ale důsledným vymáháním tvrdosti zákona nebo přísnější úpravou zákona tam, kde žadatel dlouhodobě nepracuje, i když může, a tam, kde žadatel neplní povinnosti vyplývající ze školní docházky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se jenom zeptám – navrhujete pouze zařazení tohoto bodu, nebo i nějaké pevné zařazení?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ono to tady asi v tom hluku nebylo nahoru slyšet. Já jsem navrhl, aby to bylo zařazeno pevně na tuto středu hned po polední pauze jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Dodatečně bych ještě chtěl uvést omluvu pana ministra Staňka, který se omlouvá od 14.30 z důvodu zahraniční cesty.

Pak jsem viděl v úvodu, že se hlásil pan předseda Faltýnek s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte mi, abych jménem našeho klubu navrhl pevné zařazení dvou bodů. Je to s odkazem na naší debatu na grému Poslanecké sněmovny ráno, kdy jsme bohužel nenašli úplně stoprocentní konsenzus na vyhovění prosby žádosti paní ministryně průmyslu Marty Novákové. Konkrétně jde o bod číslo 119 o ochranných známkách. Jedná se o tisk 168, který je ve třetím čtení pevně na zítek zařazen a paní ministryně je omluvena, čili z tohoto důvodu navrhoji, aby to bylo jako druhý bod po již pevně zařazeném bodu číslo 123 ve středu, to znamená vlastně za týden od toho zítražního třetího čtení 19. září. Čili bod číslo 119, sněmovní tisk 168, třetí čtení, na středu 19. září jako druhý bod po již pevně zařazeném bodu číslo 123.

A potom druhá věc, bod číslo 44, novela zákona o poštovních službách, sněmovní tisk 202, první čtení, konkrétně na úterý 18. září po již pevně zařazených bodech číslo 11 a číslo 24, jak bylo dnes z grémia navrženo.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dále se hlásil pan předseda Chvojka s přednostním právem.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl poprosit o pevné zařazení dvou bodů, jejichž předkladatelem je vláda prostřednictvím Ministerstva vnitra. Tím prvním bodem by byl sněmovní tisk číslo 137, bod 118, a to je vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní. Jde o třetí čtení a poprosil bych o zařazení na tento pátek 14. září jako bod číslo jedna v rámci třetích čtení, která budou v pátek.

Potom bych poprosil o bod číslo 32, což je sněmovní tisk číslo 203. Jde o vládní návrh zákona, který se mění zákon o pobytu cizinců na území České republiky. Jde o první čtení. Tam bych poprosil o zařazení na středu 19. září, a to po bloku třetích čtení, která budou tu středu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Po třetích čteních?

Poslanec Jan Chvojka: Přesně tak, jako první bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pak tu máme několik přihlášek bez přednostního práva. Jako první je to paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych navrhla zařadit do programu aktuální schůze bod, který by se nazýval Aktuální situace v oblasti IT v resortu Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento bod bychom chtěli zařadit na základě usnesení výboru pro sociální politiku, kde toto téma zaznělo na 14. schůzi dne 6. září. Této situaci se samozřejmě dlouhodobě věnujeme. Zařazení navrhuji na základě usnesení, které bylo přijato 6. září na 14. schůzi výboru pro sociální politiku. Z toho důvodu, že podklady k tomuto tématu má Ministerstvo práce a sociálních věcí dodat 30. září 2018, žádám za první tento bod zařadit do programu aktuální schůze a za druhé pevně zařadit jako první bod na středu 3. 10. 2018 odpoledního jednání, tedy od 14.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Dále se k pořadu schůze přihlásil pan poslanec Marian Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Dobrý den, milé kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo. Dovolte mi, abych za skupinu poslanců předkladatelů si dovolil navrhnutí bodu číslo 25, sněmovního tisku 131, o ochraně osobních údajů, protože vzhledem k tomu, že tento tisk nebyl projednán někdy v březnu nebo v dubnu, kdy tady byl původně, tak s ohledem na velkou novelu zákona o ochraně osobních údajů pozbývá smyslu tento tisk tady chtít projednávat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Stažení z této schůze, nebo se jedná o zpětvzetí návrhu zákona? Zpětvzetí návrhu zákona. Ještě to není ve třetím čtení, nemusíme o tom hlasovat. Bereme to na vědomí, je to ve stenozáznamu. Děkuji.

Dále k pořadu schůze pan poslanec Zdeněk Ondráček, připraví se paní poslankyně Richterová.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobrý den, pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové. Já bych si dovolil navrhnutí vyřazení z této schůze bodu číslo 4, sněmovního tisku číslo 50, o svobodném přístupu k informacím. Vím, že uplynula lhůta, garanční výbor už věc projednal, ale jedná se o velmi citlivé téma z oblasti bezpečnosti.

Chtěl bych zde zmínit dvě usnesení, a to usnesení ústavněprávního výboru z 5. 9. tohoto roku, z 23. schůze, kdy ústavněprávní výbor přerušil projednávání tohoto bodu v obecné rozpravě do doby projednání, resp. rozhodnutí Ústavního soudu České republiky. Ze stejného důvodu přerušil projednávání tohoto bodu také výbor pro bezpečnost na své 8. schůzi již 10. května 2018, kdy vyčkáme do rozhodnutí

Ústavního soudu, kdy skupina senátorů napadla právě tento zákon, co se týká registru smluv a zveřejňování veškerých údajů.

Chtěl bych zmínit, že tento návrh je především směřován proti ČEZu. A zde hovoříme o bezpečnosti v takové oblasti, jako jsou ochrany jaderných elektráren. Já vím, že pro někoho bezpečnost, nebo resp. svobodný přístup k informacím je důležitější než bezpečnost. Pro mne tomu tak není a vzhledem k tomu, že nemáme konečné stanovisko Ústavního soudu, dovoluji si navrhnout tento bod v této chvíli vyřadit do té doby, než rozhodne Ústavní soud, a pak se k tomu můžeme kdykoliv vrátit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane kolego, já vás ještě na chvilku zastavím. Ne že bych byl tak chytrý, ale upozornili mě, že se s tím musí vyřadit i bod 127, třetí čtení. Kdybyste byl tak hodný a rozšířil ten návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobře. Když už je legislativa tak chytrá, tak bych vyřadil i ten bod 127. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další paní poslankyně Richterová. S přednostním právem pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den dámy a páновé. Já bych chtěl jenom reagovat na to, co tady zaznělo od pana poslance Ondráčka. My sledujeme velmi pozorně genezi toho návrhu ze strany Pirátů, jemuž vyjádřilo i podporu vládní ANO, a to je skutečně ztransparentnění registru smluv a zákona 106. A když se tento zákon předkládal a hlasovalo se o tom, do kterých výborů půjde, tak my jsme v dobré víře, aby se ten zákon skutečně velmi dobře probral, hlasovali pro přiřazení do dalších výborů. Musíme podotknout, že jsme tento zákon velmi dobře a podrobně probrali na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který byl gesční v této věci, a i v rámci pozmenňovacích návrhů jsme ho doporučili. A na těch výborech, které nebyly gesční, se tento návrh jako účelově zasekl. Já odmítám dávat dohromady tu věc, že to je zaseklé na těch výborech a že se řeší nějaké otázky bezpečnosti. My jsme měli vyjádření právě týkající se třeba bezpečnostních otázek, které jsou obsaženy v nějakých smlouvách, a tento návrh není v rozporu s tím o utajovaných informacích nebo o bezpečnostních informacích. Prostě specifika jaderných reaktorů a podobné věci nejsou součástí smluvní dokumentace, například na objednávání služeb v rámci ČEZ distribuce a podobně. Není to jenom ČEZ. Jsou to samozřejmě další firmy, které mají problém s transparentním financováním. Jsou to České dráhy a další.

Já bych chtěl tedy apelovat, když se tedy podařilo zařadit tento bod na jednání schůze, aby se opakovaně nevyřazoval. Já tady vidím jakousi až skoro blokující koalici KDU-ČSL, KSČM nebo ODS tento návrh neprobrat. Byla to vládní priorita. I premiér Babiš několikrát zde u pultiku hovořil o tom, že to je prioritou skutečně ztransparentní, a i ČEZu, a tohle blokování a neustálé vyřazování s odvoláním na nějaké vyjádření prostě podle mne je účelové a já s ním nesouhlasím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Mám zde dvě přednostní práva. Pan předseda Michálek, poté pan předseda Bartošek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl doplnit řeč pana předsedy Bartoše ještě o jeden aspekt, totiž že my jsme předložili pozměňovací návrh, který řeší otázky bezpečnosti tak, aby se dokonce zpřísnila vůči současné úpravě bezpečnost a všechny ty aspekty, které s ní souvisí. A pokud teď bude zablokováno to druhé čtení, my ten pozměňovací návrh nebudeme moci načíst, a tudíž ta bezpečnostní úroveň zůstane nižší. Dosáhnete tím úplného opaku toho, čeho jste chtěli dosáhnout. Snaha o to vyřadit zákon o registru smluv a zveřejňování smluv ČEZu z programu dnešní schůze nevypovídá samozřejmě nic o tom, že by pan Ondráček najednou získal velký zájem o Ústavu České republiky, o ústavnost předkládaných zákonů. To si myslím, že po tom, co KSČM tady předkládala, asi nejde úplně očekávat, ale vypovídá o tom, že nechcete věcně hlasovat o tom návrhu před volbami, že se bojíte toho, že když budete hlasovat proti návrhu o registru smluv, že vám to vaši občané vyčtou, protože když jde o nějaké programové věci, tak se zaklínaté transparenti, a když jde o konkrétní hlasování na plenu Poslanecké sněmovny, tak hlasujete proti transparenci.

Takže proto my určitě nepodpoříme návrh, aby byl vypuštěn registr smluv z dnešní schůze, a doufáme, že v tomhle ANO bude plnit svůj vládní program a bude na straně transparence a nebude to sabotovat, tak aby se konečně podařilo ČEZ zařadit mezi subjekty, které mají smlouvy zveřejňovat. Ostatně i pan premiér to slíbil, tak já doufám, že když to bylo proneseno ve veřejnoprávních a dalších médiích, že slovo premiéra platí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Musím se ohradit, pane předsedo Bartoši proti vašemu vyjádření prostřednictvím pana předsedajícího, protože jste tady napadl KDU-ČSL. To od vás není fér. Přece jestliže čekáme na rozhodnutí Ústavního soudu, jestliže čekáme, až se to projedná v podyborech, vždyť je to v souladu s jednacím rádem. To je všechno. Tak nás nenapadejte. Je to zbytečné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Diskuse je nějakým způsobem uzavřena. Paní poslankyně Richterová byla na řadě s vystoupením do pořadu schůze. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla stručně okomentovat návrh pana Tomia Okamury tím, že vlastně na výboru pro sociální politiku jsme si vědomi toho, jak důležitá a závažná oblast celého dávkového systému je, a proto bych jenom chtěla předeslat, že již v dubnu se výbor pro sociální politiku usnesl, že žádá o návrhy legislativních opatření k celému zvýšení přehlednosti

efektivity systému nepojistných dávek, a že jsme se tomu opětovně s tím, že už byly předneseny nějaké návrhy, věnovali nyní 6. září na tomtéž příslušném výboru a že nějaký komplexní přehled na základě té diskuse, která byla nyní více než hodinu v září, má být do 30. října. Čili já bych požádala Sněmovnu, aby toto zvážila, že se tomu na výboru věnujeme a že si patrně můžeme ušetřit zdlouhavé jednání zde tím, že nejprve to projednáme v příslušném gesčním výboru s přípravou, kterou ministerstvo a také Generální ředitelství Úřadu práce příslíbilo udělat, a už na ní průběžně pracuje. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se jenom zeptám – a konkrétní návrh nějakého vyřazení, zařazení?

Poslankyně Olga Richterová: Čili to je argumentace v neprospěch zařazení toho bodu s odůvodněním, že to probíráme v příslušném gesčním výboru, až do konce října má ministerstvo termín předložit návrhy.

Předseda PSP Radek Vondráček: S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Ta rychlosť k předložení materiálu není vůbec závratná. A jestli sociální výbor v dubnu zaúkoloval Ministerstvo práce a sociálních věcí a teď říká, že stačí, když do konce října MPSV něco předloží, tak návrh zákonů předkládá vláda Poslanecké sněmovně, ne MPSV. To zaprvé.

Zadruhé. Šest měsíců je doba dlouhá až až, aby to tady už dávno bylo.

Ale chci připomenout věci, které se staly, abychom na ně nezapomněli, protože je před volbami a před volbami je populární v zásadě od všech politických stran říkat "my s tím chceme něco udělat", že ten problém je reálný, existuje a trápí naše mnohé spoluobčany. V Poslanecké sněmovně v minulém volebním období jsme podle mého názoru přijali jeden z klíčových nástrojů, jak zamezit obchodu s chudobou. Byl to poznešňovací návrh, který jsem přednášel jménem občanských demokratů a který podpořili všichni přítomní poslanci, myslím s výjimkou jednoho hlasu, a který znamenal, že souhlas s vyplácením doplatku na bydlení musí mít i souhlas obce. A to prošlo 154 hlasy. Poté to ovšem sabotovali ministři za sociální demokracii, ministr vnitra a ministr práce a sociálních věcí a vykládali zákon, že to vlastně není povinná součást, že to je doporučující.

Města k tomu přistoupila už tehdy zodpovědně. Města vědě mnohem lépe, kdo si sociální dávku zaslouží, tedy má hendikep a oprávněně čeká, že mu stát a veřejná sféra pomůže, a kdo ne. Tento nástroj bývalá vláda, zejména ta dvě ministerstva, o kterých jsem mluvil, znemožnila uplatňovat v praxi. Místo toho jsme potom přijali později, opět na návrh mého kolegy z Občanské demokratické strany pana poslance Vilímce, takzvané bezdoplatkové zóny, které některá města už aplikují.

Já chci říct, že my na rozdíl od vlády pracujeme. My ve čtvrtek představíme novelu zákona o pomoci v hmotné nouzi, která přináší další možné nástroje pro

zmenšení prostoru pro tento obchod. Není žádny důvod k tomu, abychom o tom zítra nedebatovali. Pokud vláda zaspala, nepředložila nic, teď má MPSV něco dát do konce října, to mi přijde pozdě. To už bude po volbách, to už se nakonec ty sliby nebudou plnit, najednou se ukáže, jak je to složité, komplikované a podobně. Přitom ty nástroje existují. Jenom to chce mít politickou vůli je přijmout, schválit – což se třeba v minulém volebním stalo – ale taky aplikovat. Ale tam už ta vůle chyběla.

Takže my ten návrh podporíme, protože si myslím, že je sice dobré, že je to na sociálním výboru, ale mnozí z nás mají v tom samém termínu jiné výbory a rádi by k tomu vystoupili, protože je to problém, který tíží řadu spoluobčanů.

Myslím si, že paní ministryně je na kampani jenom dneska, takže zítra by tady mohla být, tak by se mohla nějakým způsobem do té diskuze zapojit. To, co představili včera, jsou jenom technicko-organizační opatření, která ten problém žádným způsobem neřeší. Říct například, že ze dvou dávek udělám jednu, je sice hezké, pokud ovšem neřeknu, jak to změním, tak vlastně neříkám vůbec nic. Zejména ta první dávka, příspěvek na bydlení, tu opravněně pobírají mnozí senioři, protože jim skutečně patří. Takže říct, že ji sloučím s doplatkem na bydlení, kde naopak dochází k velkému zneužívání, mi nedává žádný smysl.

Je to jenom předvolební heslo, nadpis, nic za tím není. Pokud od dubna MPSV nepředložilo vůbec nic, není žádny důvod k tomu, abychom o tom zítra na plénu Poslanecké sněmovny nemohli diskutovat, případně přijali nějaké doporučení nebo úkol vůči vládě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je do diskuze k pořadu schůze přihlášen pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, rád bych navrhl úpravu programu, a sice u bodu číslo 50. Jedná se o návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádku, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 159, první čtení.

Jenom pro upřesnění. Jedná se o navrhované navýšení příplatku za třídnictví učitelům a za specializované činnosti ve školství. My jsme tady už de facto dokončili rozpravu v prvním čtení, jenom se na té červnové schůzi, pokud si vzpomínáte, z časových důvodů už nestihlo hlasovat. A protože ten návrh, který je v souladu s usnesením Sněmovny, v souladu s vládním prohlášením, má dopad i do státního rozpočtu, tak považuji za důležité ho projednat včas. Proto navrhoji jeho zařazení na úterý 18. září po již pevně zařazených bodech číslo 11, 24 a 44. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl doplnit ještě jednu věc k té snaze, aby se nedoplňoval registr smluv o ČEZ. Zákon číslo 340/2015 Sb. byl vydán 14. 12. 2015. O dva roky později, 26. 10. 2017, o dva roky později se senátoři vzbudili a podali návrh na zrušení tohoto zákona, že je údajně v rozporu s Ústavou, a to potom, co ten návrh nabyl účinnosti, a potom, co už standardně platí, je součástí našeho právního rádu, účinkuje. Takže dva roky potom, co ten zákon byl vydán, se senátoři vzbudili, dokonce to bylo po volbách, a teď je to tady zneužíváno jako argument k tomu, aby ten zákon nebylo možné žádným způsobem novelizovat. Mně to přijde naprostě iracionální a vzhledem k tomu, že to řada politických stran měla v programu, tak si myslím, že bychom teď hlasováním měli ukázat, že ty předvolební sliby taky plníme a že se nebudem vymlouvat na nějaké obstrukce, které se tady obskurně přikáží nějakému výboru, ten se odvolá na Ústavní soud, druhý výbor se odvolá na první výbor a bude to tady zamotané a bude to tady takhle ležet a náhodou se to nestihne projednat do konce celého volebního období.

Takže ne, takhle já nechci dělat politiku. A jestli to takhle chce ODS a KDU-ČSL dělat, tak já se k tomu vůbec nehlásím. Ze strany ODS mi to přijde jako špatný krok, protože podle informací, které já mám k dispozici, tak většina voličů ODS registr smluv podporuje. Takže si myslím, že by ODS neměla prosazovat, aby se to vyřadilo z programu jednání. Díky za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a prosím ještě k pořadu schůze.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dobrý den. Já bych se chtěl ještě vyjádřit k bodu číslo 41, sněmovní tisk 204. Kolegyně Aulická Jírovcová už tady avizovala, že sněmovní výbor pro sociální politiku si vyžádal nějaké informace od Ministerstva práce a sociálních věcí, a proto si myslím, že je zbytečné to projednávat do té doby, než ten výbor ty informace dostane. Takže navrhoji vyřazení tohoto bodu z programu schůze.

Předseda PSP Radek Vondráček: Vyřadit bod číslo 41. Ano to je konkrétní návrh. Ptám se, zda má ještě někdo zájem přednést doplňující nebo pozměňující návrh k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích.

Nejprve budeme hlasovat o návrzích grémia. Není-li proti tomu námitka, hlasovali bychom o návrzích jedním hlasováním. Nevidím, že by někdo namítal tento postup.

Zahajují tedy hlasování a ptám se, kdo je pro návrhy, tak jak jsem je přečetl v úvodu a které byly projednány na grémiu? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 3. Přihlášeno je 177, pro 169, proti nikdo. Návrh grémia byl přijat.

Tak budeme hlasovat o návrhu pana místopředsedy Okamury, který navrhuje zařazení nového bodu Zhodnocení účinnosti legislativy v sociální oblasti. Nejprve bychom hlasovali o zařazení bodu jako takového.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. (Hlasy ze sálu upozorňují na technické problémy.) Tak jsem špatně zmáčkl, omlouvám se. Ještě jednou.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 4. Přihlášeno je 176, pro 61, proti 17. Tento návrh nebyl přijat. Hlasovat o pevném zařazení tedy již nebudeme.

Dále je zde návrh pana předsedy Faltýnka, který navrhl zařadit bod číslo 119, sněmovní tisk 168, ochranné známky, ve středu 19. 9. jako druhý bod jednání po bodu 123.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 5. Přihlášeno 177, pro 166, proti 2. Tento návrh byl přijat.

Dále pan předseda Faltýnek navrhl zařazení bodu 44, sněmovní tisk 202, na úterý 18. 9. po již pevně zařazených bodech. Byl by to tedy pátý bod jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 6. Přihlášeno je 177, pro 173, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Dostáváme se k návrhům pana předsedy Chvojky. Ten navrhoval zařadit bod číslo 118, tisk 137, změna volebních zákonů, občanského soudního řádu atd., třetí čtení, jako první bod pátek 14. 9. Já jenom upozorňuji, a neupozornil jsem na to hned - je tam již pevně zařazený bod 122 ze Senátu. Pan předseda souhlasí, budeme hlasovat o tom, že to bude druhý bod po tom pevně zařazeném.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 177 poslanců, pro 147, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále pan předseda Chvojka navrhoval zařadit bod číslo 32, tisk 203, o pobytu cizinců, jedná se o prvé čtení, ve středu 19. 9. jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8. Přihlášeno je 177, pro 147, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Nyní návrh paní poslankyně Aulické Jírovcové. Nový bod – aktuální situace v oblasti IT na resortu MPSV. Stačí, když to řeknu takto. Nejprve budeme hlasovat o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9. Přihlášeno je 177, pro 74, proti 23. Tento návrh přijat nebyl. O pevném zařazení tedy již nebudeme hlasovat.

Pan poslanec Jurečka nám pouze oznámil stažení nebo zpětvzetí návrhu, který je uveden jako bod 25.

A dostáváme se k návrhu pana poslance Ondráčka, který navrhuje vyřazení bodu 4 a 127, registr smluv, z pořadu této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10. Přihlášeno je 177, pro 58, proti 34. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Richterová žádný konkrétní bod nenavrhovala.

Pan poslanec Výborný navrhl zařazení bodu číslo 50, sněmovní tisk 159, změna v zákoníku práce, prvé čtení, na úterý 18. 9. po pevně zařazených bodech. Upozorňuji, že jsme přijali gremiální návrh a přibyly tam dva body, které tam navrhoval ještě na grémium pan předseda Faltýnek, takže by to byl nevím kolikátý bod, ale budeme hlasovat, že toto bude bod po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11. Přihlášeno je 177, pro 92, proti 5. Tento návrh byl přijat.

Poslední je návrh pana poslance Kolaříka. Je to bod 41, sněmovní tisk 204. Navrhuje vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze. Jedná se o vládní návrh, kterým se mění zákon o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přihlášeno 177 poslanců, pro 79, proti 26. Tento návrh přijat nebyl.

Tím jsme se vypořádali s jednotlivými doplňujícími a pozměňovacími návrhy a budeme schvalovat pořad schůze jako celek.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro program schůze v tom znění, jak jsme přijali jednotlivé návrhy. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 13. Přihlášeno je 177 poslanců, pro 159, proti nikdo. Návrh schůze byl schválen. Děkuji vám.

Konstatuji, že program schůze byl schválen, a přistoupíme k projednávání jednotlivých bodů. Jako první budeme projednávat

166.

Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny č. 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

Otevírám tento bod a prosím navrhovatele tohoto bodu pana poslance Lukáše Černohorského, aby předložený návrh uvedl.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Dovoluj si vás požádat o prodloužení lhůty k předložení zjištění vyšetřovací komise, tak jak je indikováno v návrhu na změnu usnesení číslo 58 ze dne 12. prosince 2017. Vyšetřovací komise k OKD vznikla, aby prošetřila veškeré aspekty privatizace této společnosti a její cesty k insolvenci. Cíl komise je náročný jak z hlediska časového období, které má vyšetřovat, tak i z hlediska rozsahu materiálu, který musí prostudovat. Jedná se o období počínaje rokem 1990 a konče insolvencí OKD. Materiály zahrnují tisíce stran spisu, které komise a její pracovníci studují.

Osobně se domnívám, že vyšetřovací komise OKD patří v historii Poslanecké sněmovny k těm nejnáročnějším z hlediska časového i odborného, neboť se jedná

o složitou problematiku z oblasti obchodního práva až po evropské právo. Vyšetřovací komise spolupracuje s mnoha orgány veřejné správy, se státním zastupitelstvím i soudy. Časově náročné není pouze zkoumání písemných materiálů, ale také výslechy svědků. Prozatím bylo vyslechnuto 22 svědků a zhruba podobný počet nám ještě zbývá vyslechnout. Jak asi více, tak vyšetřovací komise pracovala i během parlamentních prázdnin a i přes intenzivní činnost i zapojení veškerých zdrojů včetně zdrojů Kanceláře Poslanecké sněmovny nebylo možné dosáhnout cíle v tak krátké době, která byla původním usnesením stanovena.

Domnívám se, že komise i přes relativně krátkou dobu své činnosti dospěla k některým závažným zjištěním, která dosud nebyla známa. K naplnění cílů stanovených Poslaneckou sněmovnou v usnesení číslo 58 však potřebuje vyslechnout svědky, které nebylo možné ještě vyslechnout, a zpracovat zbývající materiály. Své zjištění by komise měla předložit v případě, že bude schválena změna změna usnesení do 12. dubna 2019. Z těchto důvodů vás, vážení kolegové a kolegyně, žádám, abyste hlasovali pro navrženou změnu usnesení a umožnili vyšetřovací komisi dále fungovat.

Dovolím si tedy načít změnu usnesení, ke kterému se poté v podrobné rozpravě přihlásím.

Návrh na změnu usnesení Poslanecké sněmovny číslo 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD: "Poslanecká sněmovna mění usnesení Poslanecké sněmovny číslo 58 ze 4. schůze dne 12. prosince 2017 ke zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD takto: Článek 3 zní: 3. Stanoví lhůtu do 12. dubna 2019, v níž je vyšetřovací komise povinna předložit své zjištění s návrhem Poslanecké sněmovně."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení ve všeobecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, všeobecnou rozpravu končím. Předpokládám, že není zájem o závěrečná slova. Přistoupíme k rozpravě podrobné, kterou otevím. Pan poslanec Černohorský chce zopakovat, nebo odkázat k usnesení.

Poslanec Lukáš Černohorský: Já bych se chtěl tedy přihlásit k návrhu toho usnesení, které jsem tady v obecné rozpravě přednesl. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, podstatné bylo datum 12. 4. 2019. Ještě někdo má zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím.

Budeme hlasovat o usnesení, tak jak je přednesl navrhovatel pan poslanec Lukáš Černohorský.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno je 177, pro 157, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je bod číslo

18.

**Návrh poslanců Marka Bendy, Jana Chvojky a Radka Vondráčka
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 161/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Jak už zaznělo, upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení. Stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 161/1.

Poprosím, aby předložený návrh za navrhovatele uvedl pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo. A poprosím, pokud možno, o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, vážené dámy, vážení páновé, já se pokusím být poměrně stručný, nicméně, žádám vás o to, aby tento návrh zákona byl schválen v režimu § 90, tak myslím, že je zase férové ho trochu odůvodnit.

Jedná se o novelu, která se dotýká zejména právních profesí, ale nejenom jich. Jde o to, že do 30. června 2017 platilo, že v dani z přidané hodnoty je skutečným termínem plnění. V okamžiku, kdy došlo k poslední novele tohoto zákona o dani z přidané hodnoty, bylo řečeno, že u plnění, která jsou delší než 12 měsíců, je to vždy ke konci roku. Problém je, že u těch právních profesí, tak jak říká text, jde-li o službu, která je poskytována na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát, tak v řadě případů jsou to typicky zastupování ex offo. Ale to samé bezplatná právní pomoc a některé další úkony. Stát na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci, nejčastěji soudu, řekne: Vy budete někoho zastupovat a my vám to, protože se jedná o zastupování ex offo, časem proplatíme. Ale samozřejmě po celou dobu, kdy běží ten proces, tak ta osoba, která poskytuje tu službu, zaprvé jí není nic proplaceno a za druhé si ani není jista tím, co jí proplaceno bude, protože to je na závěr to rozhodnutí orgánu veřejné moci, který ji tím konáním pověřil. A to může klidně trvat dva tři roky a ona by měla na konci každého roku zaplatit DPH, ale z částky, kterou fakticky nezná a fakticky není schopna odvodit, fakticky by úvěrovala státní rozpočet přes zaplacené DPH.

Proč se to dostalo do zákona o DPH, je celkem jasné. Aby nedocházelo k podvodům. Ale tam v případě, kdy tu částku platí stát a děje se tak na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci, k takovému podvodu zcela zjevně dojít nemůže, protože je to ten stát, kdo rozhodne, kolik bude vyplaceno. A tím pádem z toho, kolik bude vyplaceno, bude zaplaceno na závěr, daň z přidané hodnoty, až v okamžiku, kdy bude zaplaceno.

Proto se domnívám, že by bylo férové, abychom tuto změnu provedli. Opravdu nemá žádný ani nebezpečný, ani potenciálně nebezpečný vliv na státní rozpočet. Naopak by vedla k tomu, že nebudou jednotlivé fyzické nebo právnické osoby úvěrovat veřejné finance. A jak vidíte, i vláda k tomu vyslovila souhlasné stanovisko. Takže věřím, že by to Sněmovnou mohlo projít v režimu § 90. Dominíváme se, že se jedná o tak jednoduchou novelu a že je tak nebezpečné otvírat zákon o dani z přidané hodnoty, že by bylo lépe, kdybychom to zvládli v jednom čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvné čtení pan poslanec Jan Pošvář. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, můžu potvrdit slova panu navrhovatele. Návrh mění zákon o dani z přidané hodnoty, § 21 odst. 8. V něm je psáno, že se považuje zdanitelné plnění za uskutečněné nejpozději posledním dnem roku následujícího po roce, ve kterém bylo poskytování započato, a takovéto ustanovení se nepoužívá pro případy, které jsou v odst. 4 písm. b). Nově by se nepoužívalo i v případě, že by se jednalo o službu poskytovanou na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud tuto službu platí stát.

Smyslem této změny je, aby ti daňoví poplatníci, kteří dostanou zaplacenou za svoje služby od státu klidně i s několikaletým zpožděním, nemuseli být nuceni odvádět daň dříve, neb neexistuje možnost, jak by mohli získat svoji odměnu dříve, a zcela jistě se nejedná o pokus o daňový únik.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní ministryně financí Alena Schillerová, které tímto dávám slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Budu velmi stručná. Já nemám s tímto návrhem vůbec žádný problém, naopak ho podporuji. My ho máme i v daňovém balíčku, který začneme projednávat také na této schůzi, na rok 2019. Jenom snad na dopresnění s tím, že samozřejmě jsem si vědoma, že odúvodnění není součástí zákona, jenom dvě drobné nepřesnosti, které se v tom odúvodnění nacházejí. A to je to, že v té důvodové části se říká, že za den uskutečnění zdanitelného plnění se u ex offo služeb bude považovat den úhrady odměny, jak tomu bylo ale do 30. června 2017. Nicméně za den uskutečnění zdanitelného plnění se bude dle § 21 odst. 3 zákona o DPH považovat, tak jako i do 30. června, den poskytnutí služby nebo den vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to ten den, který nastane dříve.

A ještě jedna drobnost. V tom odůvodnění se říká, že fikce podle ustanovení § 21 odst. 8 zákona o DPH se uplatní pouze na advokáty, ale ta právní fikce se nebude vztahovat jenom na advokáty, ale obecně na všechny služby ex offo. Ale to říkám skutečně jenom nad rámec toho odůvodnění a já s tím návrhem nemám žádný problém. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Je zájem o případná závěrečná slova ze strany navrhovatele, zpravidla? Není tomu tak. Konstatuji, že pro tuto chvíli nebyla podána námitka, a budeme tedy rozhodovat podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 161 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvném čtení."

Přivolám kolegy z předsálí. Eviduji žádost o odhlášení, které rád vyhovím, a poprosím vás, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami znovu.

Až se počet hlasujících ustálí, hlasovali bychom o pokračování jednání o tomto tisku tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení... Myslím, že počet se nám nějakým způsobem už stabilizoval.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno je 158 poslanců, pro 158, jednomyslné rozhodnutí. Takže konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

V tom případě zahajuji podrobnou rozpravu a do ní v tuto chvíli neviduji žádnou přihlášku. Ptám se ještě jednou, jestli je zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Opět se ptám na závěrečná slova, zda je zájem. Není. Ani navrhovatel ani zpravidla nemá zájem o závěrečné slovo.

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Marka Bendy, Jana Chvojky a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235... Omlouvám se... (Poslanec Válek mimo mikrofon oznamuje, že mu nefunguje hlasovací zařízení. Z pléna se ozývá: Na mikrofon!) Já vás poprosím, abyste svoji případnou námitku přednesl na mikrofon a pro stenozáznam.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se omlouvám, je to samozřejmě moje selhání, ale opakovaně jsem zkoušel zasunout, zasunul jsem a nic se nerozsvítilo. (Smích v plénu.) Takže zřejmě nějaký problém s kontaktem během zasunování. Hlasoval jsem do zápisu pro a prosím, jestli někdo, kdo umí lépe zasunovat než já, by to dal do pořádku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: A nezpochybňujete hlasování, předpokládám.

Poslanec Vlastimil Válek: Ne, hlasování nezpochybňuje samozřejmě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Samozřejmě to se stává i nejlepším z nás. (Smích v plénu.) Já jenom poprosím, ať je to zkontrolováno. Děkuji. (Smích a potlesk.)

Tak já pro jistotu přečtu ještě jednou, nedočetl jsem to celé. Takže: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Marka Bendy, Jana Chvojky a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 161."

Pan poslanec svítí, nebo nesvítí? Stále nesvítí. Tak já ještě poprosím o chvíliku trpělivosti, aby pan poslanec mohl řádně hlasovat. S dovolením vás všechny ještě odhlásím a poprosím vás, zkuste se přihlásit znova, jestli to pomůže. (Děje se, poslanec Válek ukazuje předsedajícímu, že hlasovací zařízení už funguje.) Tak. Výborně.

Vážení kolegové, vážené kolegyně, zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přenesené usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihlášeno je 166 poslanců, pro 165. Návrh byl přijat.

Já na stenozáznam: chtěl jsem hlasovat pro a zdržel jsem, tak jestli by to mohlo být opraveno. Nezpochybňuju hlasování, je to můj vlastní návrh, tak bych měl hlasovat pro. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas jednomyslně. Děkuji všem a projednávání končím.

Otevím další bod a tím je

19.

Návrh poslance Jana Birke na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 181/ - první čtení podle § 90 odst. 2

I zde upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení. Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 181/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl poslanec Jan Birke, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážená vládo, kolegyně, kolegové, jedná se o zákon, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 181. Velmi zjednodušeně se jedná o novelu, která by zásadně nařizovala držiteli řidičského oprávnění povinně se podrobit pravidelné lékařské prohlídce minimálně alespoň při každé výměně řidičského průkazu. Dovolte mi, protože žádám, aby tento zákon byl schválen v devadesátce podle odst. 2, krátké zdůvodnění.

Dosavadní zákon o silničním provozu upravuje v § 87 pravidelné lékařské prohlídky pouze pro držitele řidičských průkazů, kteří dovršili 65 let resp. 68 let s výjimkou případů tzv. řidičů z povolání. Je nutné podotknout, že všichni, kteří máme řidičské oprávnění, pokud nebude přijata tato novela a nepodrobíme se lékařské prohlídce, nemůžeme zjistit stav našeho zraku, jinými slovy celou dobu držení řidičského průkazu, tzn. do 65 let. Z výsledků kampaně, která byla nazvaná Slepí vrazi, se zkonstatovalo, že v České republice je zhruba 6 mil. řidičů, z toho je 4,5 mil. řidičů, kteří potřebují korekci zraku, příp. úpravu stávající korekce. Jenom chci říci, že při korekci zraku 0,075 dioptrie se díky zhoršeným reakčním schopnostem řidiče prodlužuje dráha automobilu při rychlosti 90 km/hodinu z 80 na 120 metrů atd. atd.

Dosavadní průzkum dále ukázal, že řidiči si často nejsou problému se zrakem absolutně vědomi hlavně při těch nízkých kategoriích dioptrií, ale 58 % řidičů uvedlo, že dle jejich názoru má zrak v pořádku, reálně ale korekci potřebuje 70 % z nich. Jenom chci říci, že 8 % vyšetřených řidičů by v podstatě nesmělo za volant sednout vůbec. Pro vaši informaci, je to zhruba z těch 6 mil. řidičů 0,5 mil. řidičů, kteří by v tuto chvíli neměli sednout za volant.

Já samozřejmě tady můžu hovořit o dalších aspektech a nebezpečích, čeho se může dopustit řidič, který usedne za volant a nemá řekněme zjištěn stav svého zraku, kdy dochází k mnoha tragédiím, nejenom sám sobě, ale především chodcům a ostatním účastníkům silničního provozu. Tímto zákonem se navrhuje, aby všichni řidiči měli zákonem uloženou povinnost absolvovat pravidelnou lékařskou prohlídku, konkrétně vyšetření zraku, a to alespoň jednou za deset let, a to vždy při výměně řidičského průkazu, potvrzení o zdravotní způsobilosti řidiče resp. výsledek odborného vyšetření zraku s příslušným doporučením dle vyhlášky Ministerstva zdravotnictví atd. To vše je popsáno v důvodové zprávě.

Vážený pane předsedající... (Odmlčuje se pro hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vnímám zvýšenou hladinu hluku v sále.

Poslanec Jan Birke: Já jsem tedy zvyklý mluvit před ledasčím. Ale tohle bych poprosil, jestli by to šlo...

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan kolega zvládá vás překříčet, ale já vás opravdu poprosím, abyste se bud' usadili na svých místech, nebo diskusi přenesli do předsálí a umožnili svému kolegovi vystoupení. Děkuji.

Poslanec Jan Birke: Já děkuju mockrát, pane předsedající. Už budu končit.

Krátké zdůvodnění k tomu, proč je tato novela navržena v devadesátce. My si kladejme za cíl napravit v co nejkratší době alarmující situaci, která byla zjištěna, týkající bezpečnosti silničního provozu. Proto se navrhuje, nebo proto si dovolím navrhnut a požádat Poslaneckou sněmovnu o schválení v devadesátce, resp. § 90

odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb. Nicméně pokud tak nebude možné, a mám nějaká avíza, tak bych velmi rád, aby tento zákon byl puštěn do běžného legislativního procesu, a to z toho důvodu, že všichni máme řidičské průkazy, a myslím, že jsme všichni jaksi účastníky silničního provozu.

Ještě k tomu stanovisko vlády jenom řeknu, že stanovisko vlády je neutrální, což je podle mého názoru docela i zásadní věc k záležitosti této novely. Děkuji. Toť vše. Jsem samozřejmě připraven reagovat v podrobné debatě. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. A poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, a tím měl být pan poslanec Kolovratník, který je řádně omluven. Nabízí se pan poslanec Roman Kubíček, ale jedná se o první čtení a o této změně zpravodaje budeme muset hlasovat. Přivolám kolegy z předsály a myslím, že to zvládneme.

Kdo souhlasí s tím, aby se zpravodajem pro první čtení stal pan poslanec Roman Kubíček?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno je nás v tuto chvíli 165, pro 135, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poprosím tedy nově ustaveného zpravodaje, aby nám uvedl zprávu.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, veškeré informace o této změně podal předkladatel této změny zákona. Vláda k tomuto vyslovila neutrální stanovisko, nicméně upozorňuje na některé nedostatky. Jedním z těchto nedostatků je, že prohlídka není provázána s následnými paragrafy k výměně řidičského průkazu. Není jasné a není úplně koncepčně vyřešeno, zda tato prohlídka nebude zatěžovat finančně řidiče, protože toto není v tomto zákoně ošetřeno. Není jasné, jestli neabsolvování takového prohlídky bude, nebo nebude přestupkem. A dále v této novele není specifikováno vyšetření zraku, ale návrh mluví obecně jako o lékařské prohlídce.

V každém případě dnes z mých úst zazní propustit do druhého čtení a tyto vady můžeme odstranit. Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak nejprve jménem pěti poslaneckých klubů ODS, Pirátů, KDU, TOP 09 a STAN dávám veto na projednání v devadesátku. A současně už jenom jménem svým a jménem svého poslaneckého klubu vám dávám návrh na zamítnutí této novely v prvném čtení. Totíž ty výhrady, které máme, se opravit nedají. Když to zjednodušíme, jsme před volbami, všichni budeme bojovat s byrokracií, tak tento návrh přináší každému řidiči mladšímu 65 let

papír navíc. To je celé. A s největší pravděpodobností placený papír, protože si nemyslím, že by se to platilo z veřejného zdravotního pojištění. To je celé. Nevím, co na tom chceme opravovat, maximálně že dáme někomu pravomoc, aby to kontroloval a pokutoval řidiče.

Jestli si skutečně myslíte, že občan potřebuje zákon k tomu, aby si nechal změřit zrak, tak já jsem přesvědčen, že občané jsou dospělí a že vědí moc dobré, jestli mají zajít k lékaři, nebo ne, a ne jednou za deset let podle zákona. Když se ten zrak zhorší rok po prohlídce, tak se nic nezmění, jenom bude naplněn nesmyslný zákon. Tak kdo myslí aspoň trošku vážně boj s byrokracií, tak pro tento návrh nemůže zvednout ruku. Nedá se opravit. Maximálně se v dalším přidají další povinnosti a kontrolní mechanismy. Pokud ten papír vyhodíme, tak ten návrh zůstane prázdny. A o prázdném návrhu zákona nemá smysl hlasovat. Takže věřím, že tento návrh zákona zamítneme už v prvém čtení a nemusíme se s ním nadále zabývat a nebudeme pro naše občany vyrábět další papír a další potvrzení. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu pana poslance Stanislava Juránka, který se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Jako další je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Marian Jurečka, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Ještě jednou dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové, pane předsedo, pane premiére. Přiznám se, že když jsem se díval na tento sněmovní tisk a na tento záměr, který tady byl již prezentován panem poslancem, tak musím říct, že na první pohled docela bohulibý záměr. Kdo z nás by nechtěl, aby tady byl další nástroj, který by mohl zvýšit bezpečnost silničního provozu? Ale když se do toho materiálu člověk začte dálé, narazí na spoustu dalších a dalších otazníků. Mnoho z nich tady bylo zmíněno mými předčešnými. Myslím si, že opravdu ta změna, zhoršení zraku, může být daleko rychlejší, než je ta lhůta deseti nebo v některých případech u některých řidičských oprávnění pěti let. To tady bylo zmínováno. Ale já tady nechci rozvíjet to, co tady řekli mí předčešníci.

Ale mimochodem kromě té administrativní zátěže by bylo také fér zmínit i tu zátěž finanční, to znamená říct: vážení občané České republiky, držitelé řidičského oprávnění, my po vás budeme chtít do příští výměny řidičských průkazů v součtu 1,3 miliardy korun, pokud se nezvýší poplatek za zdravotní prohlídku dneska průměrných 200 Kč. I to je potřeba, aby tu zaznělo. Ale opravdu, v praxi to ničemu konkrétnímu nepomůže. Pokud chceme opravdu sledovat ten cíl zvýšení zdravotní způsobilosti řidičů, pojďme to hledat v jiných způsobech legislativního řešení než touto poslaneckou iniciativou, která nemá legislativně provázané všechny nástroje, které by měly být propojeny v rámci souvisejících legislativních předpisů, a ve své podstatě nepomáhá tomu stavu v praxi, aby se opravdu prakticky něco dokázalo změnit. Proto tady souhlasím minimálně s tím zavetováním, to tady bylo zmíněno, i za klub KDU-ČSL. Ale myslím si, že takováto změna by měla být dělána cestou resortního návrhu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Mám tady faktickou poznámku pana poslance Válka. On ji ruší a je řádně přihlášen do diskuse. Výborně. V tom případě poprosím pana poslance Václava Klause, který je přihlášen do diskuse.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych se s dovolením taky vyjádřil. Je to další buzerace řidičů. Vždyť v jaké zemi žijeme? Naši předkové vybudovali čtyřproudovky, teď už jsou z toho zase dvouproudovky. Máme tisíc jedna dalších semaforů. Další a další omezení rychlosti. Rozšiřují se obce, že už skoro mezi nimi není žádné místo, kde by byla silnice první třídy. Všude kamery, kontroly. Přimícháváme bordel do biopaliv, aby to auto míň jelo. Tisíc jedna opatření. Za chvíli skončíme zase jak v 19. století, že poběží chlap s pišťalkou a s praporkem, že jede vozidlo. Takhle k tomuhle tomu se pomalu blížíme místo toho, abychom trošku zvýšili rychlosť na dálnicích a nějaká normální opatření, tak zase přijmeme další byrokratické opatření, že poženeme nějaké řidiče k doktorovi. Ta bezpečnost má tisíc jedna aspektů. Tak samozřejmě to můžeme dělat donekonečna. Můžeme uzákonit, že auta smějí jezdit jenom dvacítkou, a ta bezpečnost se taky zvýší.

Takže navrhoji zamítout. Když to zamítnutí nebude, tak načtu řadu pozeměnovacích návrhů pro liberalizaci silničního provozu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Poprosím pana poslance Válka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Dámy a pánové, omlouvám se za ulpívavost, ale tak teď jsem na Seznamu četl, že se má vyměnit ještě do konce roku nějakých – jestli si to dobrě pamatuji – 200 tisíc až 300 tisíc řidičských průkazů a že se to zdržuje, že si je nechodi vyměnit. V republice, jak jsem se díval, je odhadem 3 tisíce očních lékařů, kteří mají praxe. Pokud to podělím, vychází to na 100 pacientů na jednoho lékaře. Pokud prohlídka trvá 30 minut, tak to je 3 tisíce minut. Já tedy nevím, kdy by to ti doktoři dělali. Když teď bojujeme za nedostatek lékařů, snažíme se vyřešit nedostatek lékařů. Vůbec si nedokážu technicky představit, jak by se něco takového mohlo pravidelně provádět. To snad je k tomuto jedině moje poznámká. Zkusme používat zdravý rozum.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiránek, poté faktická poznámká pana poslance Jurečky a pana poslance Zahradníka. Prosím.

Poslanec Martin Jiránek: Zdravím, dámy a pánové. Jen rychlý vstup. Tento problém by mohl být za pár let vyřešen autonomními vozy, třeba už za deset let bude většina lidí jezdit vozy, které nebudou řídit a budou výrazně bezpečnější. Nechal bych to na technologii.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Když tady mluvil pan poslanec Válek, tak jsem si uvědomil jednu věc. Proč tady vlastně nutíme nás všechny řidiče dělat ten podivný krok chodit měnit ty plastové kartičky, když dnes v době internetu a digitalizace stejně ta dopravní policie má náhled do on-line registru a vidí, když podám hlídce policie občanku, jestli to jsem já a jestli mám řidičská oprávnění pro řízení vozidel. Proč bychom naopak třeba nemohli uvažovat nad tím do budoucna toto odstranit? A tuto přebytečnou kartičku, kterou v peněženkách nosíme, a teď zjišťujeme, kdo všechno to máme propadlé, kdo tam budeme muset jít, abychom tuto nesmyslnou byrokratickou zátěž odstranili. To si myslím, že by stálo za zamýšlení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, i za dodržení času. Jako další vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Zahradník, poté pan poslanec Vácha. Máte slovo. (V sále je hluk.)

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, vážený pane předsedo, za slovo. To ještě, kolegyně a kolegové, nevíme, že nad naší bezpečností na silnici se chystá bdít taky Evropská komise, která předkládá takzvaný třetí balíček mobility, který mimo jiné už vedle zavedených povinností přimíchávání biopaliva, povinnosti instalovat měřič tlaku v pneumatikách, start stop systému hodlá zavést taky kontrolu toho, zdali řidič požil alkoholický nápoj, nebo zařízení, které bude bdít nad tím, zdali je řidič dostatečně bdělý při řízení vozidla, a také jakýsi omezovač rychlosti, který bude pracovat s plynovým pedálem. To jsou věci, které samozřejmě zasáhnou do způsobu řízení, do způsobu provozu vozidel a samozřejmě taky prodraží výrobu automobilů. Já se přimouvám za to, abychom v té bdělosti nad bezpečností byli velmi umírnění, opatrní, a přimouvám se za to, co říkal kolega Václav Klaus, abychom tento návrh odsud nějak vyprovodili pryč. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní faktická poznámka pan poslanec Vácha, poté faktická poznámka pan poslanec Mašek. Prosím.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl přinést takový pohled zvenčí. Já jsem byl minulý týden na naší polární stanici na Špicberkách. Byli jsme tam zavření jenom s polárními liškami. Když se mě kolegové ptali, jaké body tady probíráme, vyprávěl jsem jim, co budeme mít na schůzi, a oni říkali, nevím, jestli to můžu opakovat: Ty vole, co to tam probíráte za hovadiny? Zabývejte se něčím pořádným. Chtěl bych jenom přinést nějaký pohled zvenku, co si o tom, co tady probíráme, myslí normální lidé. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Já jsem vás to nechal dokončit, protože jste to říkal v dobrém. Ale přesto bych apeloval na to – už jsme tady měli komentář k jazyku, který se používá u tohoto mikrofonu, abychom se určitým výrazům vyhnuli.

Dále faktická poznámka pan poslanec Mašek, poté pan poslanec Ventruba. (Hluk v sále neutichá.)

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, chtěl bych se vyjádřit jenom z pozice lékaře, který se také účastní práce v ordinaci praktického lékaře. Tady bych chtěl říct, že každé dva roky ti pacienti, kteří o to stojí, mají pravidelnou preventivní prohlídku, jejiž součástí je také vyzkoušení ostrosti zraku a eventuálně barvocitu. Pak tady máme systém závodních preventivních prohlídek, kde se ve většině děje totéž. Pro důchodce máme přesně dané intervaly, kdy jsou zváni k vyšetření, a opět je tam vyšetření zraku. Takže samozřejmě považuji tento požadavek v souvislosti s vydáváním nových řidičských průkazů za naprostě nadbytečný.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Ventruba. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážené kolegyně a kolegové, jenom bych prostřednictvím pana předsedajícího chtěl zareagovat na kolegu Jurečku, když mluvil o kartách. Nebudu mluvit o zdravotní oblasti, protože můj syn je taky oční lékař a vím, že to, co říkal kolega Válek, je naprostá pravda. Ale co se týče těch karet, on říkal, že bychom měli řidičáky zrušit. Víte dobře, že v některých zemích, jako ve Spojených státech a podobně, je řidičák doklad, který vlastně nahrazuje občanku, a pak jsou když tak pasy. Možná by bylo lepší, aby vedle každého, kdo prokáže schopnost řídit, což je tedy důležité, bylo toto důležitější než občanský průkaz, který máme a prakticky nemusí být až v té důležitosti. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. To je pro tuto chvíli poslední faktická poznámka. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nevidím nikoho, že by se hlásil, obecnou rozpravu končím.

Vzhledem k tomu, že v obecné rozpravě zazněl návrh na zamítnutí tohoto návrhu, přivolám všechny kolegy z předsály a vyhovím samozřejmě i žádostí o odhlášení. Poprosím vás, abyste se všichni přihlásili znovu svými identifikačními kartami.

Pro příchozí zopakují, že v obecné rozpravě navrhl zamítnutí návrhu pan poslanec Stanjura.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 18 přihlášeno je 152, pro 172 (správně 72), proti 18. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhují někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím. Pan poslanec Válek se hlásí s návrhem na jiný garanční výbor.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se domnívám, že problematika by rozhodně měla být projednávána ve zdravotním výboru, takže navrhují zdravotní výbor.

Předseda PSP Radek Vondráček: Jako garanční?

Poslanec Vlastimil Válek: Já se domnívám, že ano.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, padl návrh na garanční výbor zdravotní. Budeme tedy napřed hlasovat o návrhu pana poslance Válka.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby garančním výborem k tomuto návrhu byl zdravotní výbor. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 19, přihlášeno je 156, pro 73, proti 53. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy... S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl požádat pana předkladatele – nemusí, ale má přednostní právo –, aby nám vysvětlil kompetenci hospodářského výboru k návrhu zavádět povinnost lékařské prohlídky. To by mě docela zajímalo. Já jsem předpokládal, ten návrh předtím byl naprostě logický vzhledem k obsahu, ne k názvu toho zákona, ale k obsahu té navržené změny, a tak to nebudou posuzovat lékaři, ale ekonomové, zda se má chodit jednou za deset let kontrolovat zrak. Proč ne, ale nepříje mi to úplně logické. Možná jsem nějaký důvod přehlídl a pan navrhovatel mi to vysvětlí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jenom pro vysvětlení. Rozsvítilo se mi několik faktických poznámek, ale já už jsem ukončil rozpravu, takže v tuto chvíli jen přednostní práva. Za navrhovatele. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji moc. Prostřednictvím předsedajícího, pane předsedo, o tom nerozhoduju přece já, o tom rozhoduje organizační výbor, komu to bude přikázáno. Organizační výbor navrhl hospodářský výbor (nesroz. poznámka posl. Stanjury) – samozřejmě, ale hospodářský výbor a Sněmovna zamítla zdravotní výbor. Já samozřejmě bych byl velmi rád, aby byl dalším výborem, proto jsem to avizoval, zdravotní výbor jako nikoliv garanční, ale ten druhý, v kterém je to potřeba projednat. Děkuji. Jestli takhle stačí?

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a budeme tedy hlasovat o hospodářském výboru jako o výboru garančním.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 20 přihlášeno 157, pro 91, proti 30. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl žádné další výbory k projednání tohoto návrhu. Pan navrhovatel se hlásí a přednese již avizovaný návrh.

Poslanec Jan Birke: Děkuji. Jak jsem avizoval, já bych navrhl zdravotní výbor.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Ptám se, zda je zde ještě jiný návrh. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pochopil jsem z vyjádření předkladatele stanoviska vlády, že tam budou ti, kteří chtějí zatížit naše občany dalším papírem vymýšlet ještě novou přestupkovou podstatu a sankce, a na to máme ústavněprávní výbor. Děkuji. (Pobavení.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Pan předseda bude určitě rád. Ptám se, zda má ještě někdo jiný návrh, aby byl tisk přikázán dalšímu výboru. Nikoho nevidím.

Budeme tedy nejprve hlasovat o přikázání zdravotnímu výboru jako dalšímu výboru k projednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 21 je přihlášeno 158, pro 151, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 22 je přihlášeno 158, pro 68, proti 43. Tento návrh přijat nebyl.

Já tedy konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru jako dalšímu výboru. V rozpravě nezazněl žádný návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty k projednání, bude to tedy projednáváno ve standardní lhůtě. A já končím prvé čtení tohoto návrhu a končím tento bod. Děkuji. Současně předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dobré odpoledne, paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat a podle schváleného pořadu schůze máme před sebou

20.

**Návrh poslanců Pavla Kováčika, Josefa Kotta, Karla Turečka a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb.,
o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 183/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 183/1. Žádám, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Pavel Kováčik, a zároveň požádám, než mu udělím slovo, aby místo u stolku zpravodajů zaujala zpravodajka pro první čtení, a to je paní poslankyně Ivana Nevludová.

Já ještě, pane poslanče, než vám dám slovo, požádám sněmovnu o klid. Vím, že jakýkoliv návrh zákona, který se týká dopravy, rozčeří hladinu v Poslanecké sněmovně, protože když už nejezdíme, tak aspoň chodíme pěšky. Prosím, pane poslanče. Myslím, že je dostatečný klid. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážená vládo, paní a pánové, přeji hezké dobré odpoledne při zahájení další schůze Poslanecké sněmovny a dovolují si před vás předstoupit s návrhem zákona, který jste podepsali i řada z vás, zejména těch, kteří mají cokoliv společného nebo alespoň nějakou povědomost o zemědělství jako jednom z nejdůležitějších odvětví nejen národního hospodářství, ale i součástí a složek životního prostředí, kultury a všech ostatních oblastí lidského života.

Vedle podpor, které jsou obvyklé v EU i u nás v různé výši, ale typově de facto společné, to znamená národní podpory a unijní podpory, v České republice už po delší dobu funguje způsob podpory zemědělců prostřednictvím slevy na spotřební dani z motorové nafty, když to hodně zkrátí, a v zemědělské praxi ať už velkých, nebo malých, nebo středních podniků se tento způsob podpory osvědčuje s drobnými či středními problémy zejména administrativního charakteru. Poslední úprava, která byla k dispozici, je úprava, která končí podle dosavadního znění koncem letošního roku.

Skupina předkladatelů tedy dospěla k názoru, že tím, že by skončila podpora zelené nafty, tedy podpora prostřednictvím zelené nafty, vystavila by zemědělce nejen produkující rostlinné produkty nebo komodity, ale i živočišnou výrobu, lesáky a další do konkurenčně velmi znevýhodněného postavení, což si při dlouhodobě problematickém stavu zemědělství nemůžeme nadále dovolit. Proto jsme přišli s návrhem, který jednak v první části zachovává i po 1. lednu 2019 zvýšenou intenzitu podpory čisté živočišné výroby a kombinované živočišné výroby formou vrácení části spotřební daně z minerálních olejů při ní spotřebovaných při zohlednění přínosů živočišné výroby pro životní prostředí v ČR, současně umožňuje stanovit i vratku spotřební daně z minerálních olejů spotřebovaných v kombinované živočišné výrobě s přihlédnutím, cili se zdůrazněním, k intenzitě chovu hlavních hospodářských zvířat.

V druhé části nebo v druhém článku stanovíme, navrhujeme stanovit datum nabytí účinnosti 1. ledna 2019, tak aby i od toho data bylo nadále možné vrácení daně

z minerálních olejů osobám užívajícím tyto oleje pro zemědělskou pravovýrobu a pro provádění hospodaření v lese podle stávající právní úpravy, která se pro současné potřeby zemědělské pravovýroby a hospodaření v lese osvědčila.

Rád bych řekl, že návrh zákona se předkládá z důvodu účelného podpoření udržení dosavadního stavu počtu chovaných hospodářských zvířat. Různé údaje se různí, ale každý z nich říká, že např. stav krav je pod 30 procenty oproti roku 1989 se všemi důsledky, které to na hospodaření v krajině má.

Jde o podporu žadoucího zvýšení počtu chovaných hospodářských zvířat v České republice v příštích letech a jejich přínosu nejen pro životní prostředí, pro zlepšení kvality půdy, zvýšení obsahu humusu v půdě, a také s cílem zlepšit ekonomickou situaci chovatelů hospodářských zvířat. Podpora snížení výrobních nákladů na chov hospodářských zvířat vrácením části spotřební daně, a tím zachování počtu chovaných kusů vychází také zejména z toho, že nízké počty chovaných hospodářských zvířat mají díky nižší spotřebě pícnin a dalších rostlinných krmiv, a tím i nižší produkci statkových hnojiv velmi negativní vliv na vývoj struktury půdy včetně obsahu humusu v ní obsaženého. Následkem nízké produkce pícnin a nízkého obsahu humusu v půdě jsou způsobovány různé eroze půdy a velmi často lokální či rozsáhlé záplavy, které jsou důsledkem toho, že půda má nízkou jímací schopnost vody.

Rozměr chovu hospodářských zvířat a s ním spojená produkce pícnin a dalších krmiv či provozování pastvy přežíváků má v komplexním pojetí ochrany přírody a ovzduší své nezastupitelné místo. Vícekrát z tohoto místa různí z nás tady o důležitosti řešení tohoto problému, této situace, hovořili. A zde je jedna z velmi efektivních možností, jak ten nepříznivý vývoj zvrátit.

Existují ovšem i další dopady. Například sociální dopady do života obyvatelstva ve venkovských oblastech, kde chybí chov hospodářských zvířat, nebo byl v politice minulých mnoha let značně omezován. Jedná se o pojištění zaměstnanosti přímo v menších obcích, větší přidané hodnoty hospodaření tamtéž. Uchování živočišné výroby zajíšťuje rovněž rozvoj zaměstnanosti v mnoha dalších návazných odvětvích, zpracovatelských odvětvích i těch, která pro chov hospodářských zvířat věci potřebné dodávají.

V současné době se v České republice hospodářská zvířata chovají v tak malém objemu, že výše uvedené negativní aspekty nabývají na stále větším významu. Podpora jejich chovu vrácením části spotřební daně za motorovou naftu je tak nepřímou podporou omezování uvedených negativních vlivů, které se ve státním rozpočtu v mnohem větší míře promítají i v jiných oblastech, které omezují výdaje či zvyšují jeho příjmy. Vrácení části spotřební daně chovatelům hospodářských zvířat zlepšuje rentabilitu jejich chovu faktickým snížením celkových vynaložených nákladů, kde náklady na pohonné hmoty a energie dle jednotlivých druhů a kategorií hospodářských zvířat jsou v průměru po nákladech na krmiva a osobních nákladech třetím největším výdajem.

Paní a páновé, zaslechl jsem ještě před zahájením dnešního jednacího dne na tiskových konferencích několik návrhů nebo názorů, které jsou připravovány s tím, že je třeba některé věci pozměnit. Velmi podporuji to, co alespoň na tiskové konferenci

řekl pan kolega poslanec Jurečka zdůrazněním podpory citlivých komodit. Čili je třeba dát prostor pro podávání pozměňovacích návrhů. V případě, že bude tedy vetován postup podle § 90 odst. 2, tak potom v průběhu projednávání si dovolím navrhnut zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na 30 dnů.

Rád bych, aby nejen ti, co jsou podepsáni, zástupci těch klubů, které tedy tím podporují tento návrh, ale aby i ostatní, kteří se nenašli, nebo nenašli čas či odvahu podepsat tento návrh, návrh zákona podpořili. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Kováčikovi. A žádám zpravodajku pro první čtení, paní poslankyni Ivanu Nevludovou, aby přednesla svou zpravodajskou zprávu. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, s návrhem přicházejí předkladatelé z klubů KSČM, ANO, KDU-ČSL, ČSSD a SPD. Cílem navržené změny zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, je to, aby zůstala po 1. lednu 2009 zachována současná právní úprava § 57 zákona o spotřebních daních účinná od 1. července 2017 do 31. prosince 2018, tj. zachovat zvýšenou intenzitu podpory čisté živočišné výroby a kombinované živočišné výroby.

Zatímco nyní je vratka části spotřební daně odstupňována podle úrovně živočišné výroby, od 1. ledna 2019 se má podle platného zákona sjednotit na 4,38 Kč na litr nafty. Novela zákona z roku 2016 rozšířila zelenou naftu na živočišnou výrobu. Do té doby se vztahovala pouze na rostlinnou výrobu. Nyní ji mohou využívat i rybníkáři a firmy v lesním hospodářství. Vratka daně se stupňuje podle intenzity chovu zvířat. Nejméně dostávají firmy bez živočišné výroby, s vyšším poměrem živočišné výroby roste i vratka.

Svým návrhem chtejí navrhovatelé pomoci udržet či podpořit počty hospodářských zvířat. Jak uvádějí v důvodové zprávě, nižší počty chovaných hospodářských zvířat způsobují i nižší objem produkovaných statkových hnojiv. To má špatný vliv na kvalitu půdy i obsah humusu. Následkem mohou být eroze půdy a lokální záplavy.

Vláda na své schůzi dne 26. června 2018 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění tento zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k němu neutrální stanovisko. Vláda pokládá nynější systém vrácení spotřební daně za velice složitý, protože obsahuje např. sedm skupin vratky daně pro různé činnosti. Ministerstvo financí navíc považuje odhad dopadů na státní rozpočet, jak ho vyčíslili předkladatelů, za podhodnocený. Podle předkladatelů představuje 250 mil. korun, podle ministerstva to může být až 900 mil. korun proti situaci, která má od příštího ledna nastat. S návrhem naopak se ztotožnilo Ministerstvo zemědělství. Udržení současné podpory je podle něj žádoucí, a to hlavně s ohledem na výkyvy výkupních cen pro chovatele. Návrh podle něj podpoří udržení dosavadního počtu chovaných hospodářských zvířat.

Vládní stanovisko upozorňuje také na nesplnění materiálních podmínek pro možnost použití postupu podle § 90 odst. 2 zákona 90/1995 Sb., kdy je pouze konstatováno, že přijetím tohoto návrhu se zabrání nabytí účinnosti již přijatého zákona. Chybí však zdůvodnění. Dále vládní stanovisko upozorňuje na legislativní technické nedostatky, které by znemožňovaly jeho aplikaci v praxi.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní zpravodajce Ivaně Nevludové. A otevřím obecnou rozpravu, do které eviduji nyní jednu přihlášku. Ale předtím ještě s přednostním právem je přihláška pana předsedy Miroslava Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych jménem poslaneckých klubů ODS, STAN, Pirátů a TOP 09 vyslovil veto k projednávání podle § 90 jednacího řádu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Protože veto více než dvou poslaneckých klubů nás vede k tomu, že budeme postupovat podle § 90 odst. 5 a 6, budeme tedy pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Jurečky, a rozprava tedy bude vedena i jiným způsobem už v termínu platnosti účinnosti zákona. Prosím, pane poslanče, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, já bych chtěl vystoupit, byť jako opoziční poslanec, ale jako poslanec, který podporuje tento materiál, tuto novelu zákona o spotřební dani, jsem také jedním z těch, kteří jsou pod tímto návrhem spolupodepsáni.

Protože vrácení vratky, části spotřební daně, zemědělcům za minulé vlády, resp. za předminulé vlády, byl poměrně důležitý krok ke stabilizaci zemědělské prvovýroby v České republice, tak následně jsme také reagovali tehdy jako vláda Bohuslava Sobotky na kritický vývoj v živočišné výrobě především v sektoru mléka a vepřového masa právě tím odstupňováním podle zatížení dobytí jednotkou u zemědělců, to znamená, k základní výši vratky se přidalo ještě odstupňování, které se zvyšovalo ve třech pásmech. Tehdy jsme to brali jako opatření, které jsme zaváděli jako přechodné s účinností do konce roku 2018. Nicméně stav v sektoru živočišné výroby ukazuje, že situace se zdaleka nezlepšila natolik, abyhom mohli říci, že tato forma podpory pro zemědělce s živočišnou výrobou již není potřebná. Naopak, ta situace je poměrně vážná. V prvním pololetí tohoto roku se s velkými problémy potýkali producenti vepřového v České republice, kdy prakticky celý první půlrok prodávali svoji produkci se ztrátou. Producenti mléka jsou dnes v situaci, kdy jsou lehce ziskoví, pokud mluvíme o průměrném producentovi, ale rozhodně nemůžeme říci, že to je stav, který tady může trvat dlouhodobě.

Já bych byl také velice rád, abyste si uvědomili, že tento systém podpory je opravdu koncepční, dlouhodobý, je důležitý pro zemědělce. Budu to ilustrovat na

páru jednoduchých čísel. Když se podíváme na celkové stavy skotu v České republice, tak od roku 2013, kdy jsme tady měli 1,3 mil. stavu skotu v ČR, jsme se dostali v roce 2017 na číslo 1,4 mil.. A například pokud mluvíme přímo o krávách – a tady mluvím o krávách s tržní produkcí mléka i bez tržní produkce mléka – tak to číslo stouplo z 552 tis. kusů na 587 tis. kusů.

Říkám to, protože když mluvíme tak často o stavu naší krajiny, o schopnosti půdy a krajiny zadržet vodu, tak je to ruku v ruce vázáno na to, jaké plodiny zemědělci na svých pozemcích pěstují. Aby tam mohli pěstovat příznivé plodiny, to znamená, bavíme se tady nejenom o loukách a pastvinách, ale také například o bílkovinných plodinách, bavíme se tady o vojtěšce a dalších komoditách, tak je to vázáno na to, že tyto plodiny také musí mít kde zužítkovat ekonomicky, ten produkt, takže to mléko či jakýkoliv jiný produkt živočišné výroby také s pozitivní ekonomickou bilancí prodat. A proto tato stabilní podpora, kterou takto zemědělci mají, a mohou s ní počítat, je velice důležitá a má ji drtivá většina států Evropské unie.

Já už své vystoupení nechci prodlužovat, ale chtěl bych tady požádat o pozornost. Já budu usilovat ve druhém čtení o pozměňující návrh, který budu chtít předložit, a budu rád za širší podporu, aby ten pozměňující návrh také ocenil zemědělce, kteří kromě živočišné výroby mají také v rámci rostlinné výroby pozitivní plodiny ve svém osevním postupu, ať už jsou to pěstitelé ovoce, zeleniny, cukrové řepy, která je dnes ve velice svízelné ekonomickej situaci, ale i ostatní plodiny, které také můžeme označit za pozitivní právě pro zadržení vody, pro protierozní efekt v krajině, tak abychom i tady určitým mechanismem podobně principiálně jako u živočišné výroby i tyto zemědělce dokázali podpořit a bonifikovat.

Proto jsem rád, že to projednáváme ve druhém čtení, a myslím si, že lhůta 30 dnů je dostačující na to, aby se tento návrh, jak zaznělo ve zprávě zpravodajky, podařilo ještě legislativně technicky upravit.

Děkuji za pozornost a za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Pokračujeme v rozpravě. Před paní poslankyní Vrecionovou ještě s přednostním právem pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, děkuji. Ale myslím, že se vejdu do časového limitu faktické poznámky. Já se totiž chci obrátit jenom s dotazem na paní ministryně financí. Zatím vystupují kolegové orientovaní na zemědělskou problematiku, ale je to přece jenom otázka daně.

Já si dovolím tady odcitovat, kolegyně a kolegové, větu z programového prohlášení vlády, na základě kterého vláda získala důvěru této Poslanecké sněmovny. A ta věta zní: "Realizujeme projekt Moje daně s cílem zjednodušit správu daní a daňový systém." To je věta, se kterou pravděpodobně mohou souhlasit i opoziční poslanci, a proto se chci zeptat paní ministryně financí. Paní ministryně, ta vratka ze spotřební daně, která má tímto návrhem být prodloužena, správu daní zjednoduší, nebo komplikuje? Zlevňuje, nebo prodražuje? Spíše prostor k daňovým únikům

otevírá, nebo naopak uzavírá? Já si myslím, že Sněmovna by váš autoritativní názor na tuto distorzi, protože o distorzi se zcela jistě jedná, měla slyšet.

Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Nyní paní poslankyně Vrecionová v rozpravě, zatím poslední přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, pan kolega Kováčik a pan kolega Jurečka tady teď dlouho vyprávěli o tom, jaké problémy má naše zemědělství, s jakými problémy se potýká živočišná výroba. Já s tím souhlasím. Nicméně institut zelené nafty tady vlastně existuje velmi dlouho a zjevně vůbec nefunguje a nepomohl řešit tento problém, takže si myslím, že nepomůže, ani pokud bychom projednávali dál tento tisk a podpořili ho.

Vím, že zaznívá neustále argument, že řada zemí Evropské unie podobnou podporu má. Myslím, že tady jasně padlo i to, že tento způsob je naprostě nesystémový a nesmyslný. Myslím, že našim zemědělcům a živočišné výrobě jsme schopni pomoci jiným způsobem. Rozumím tomu, že o ten balík financí by zemědělci přijít neměli. Také znám ty argumenty, že to, aby byli přímo dotováni, je v rozporu s Evropskou unií. Já se ptám, co pět let vláda dělala, proč nenalezla nějaký jiný způsob. Dle mého názoru prostě zjednodušování podnikání, snižování daní, snižování administrativy, zjednodušování všech možných neustálých kontrol by pomohlo daleko více.

Dávám návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní poslankyně vyvolala faktické poznámky. Eviduji přednostní právo pana poslance Pavla Kováčika, ale nejdříve pan poslanec Jurečka a poté pan poslanec Kott s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji mnohokrát. Budu reagovat na paní poslankyni Vrecionovou. Když se podíváte na čísla za poslední čtyři roky, jak se vyvíjí živočišná výroba nejenom u skotu, ale třeba i u prasat, tady vidíme meziroční nárůsty třeba mezi lety 2017 a 2018, tak si jednoznačně troufnu říci, že toto opatření má opravdu smyslu v dlouhodobé stabilizaci.

Ale abych byl v té debatě upřímný, tak já jsem velice podobné vystoupení slyšel tehdy od vašeho bývalého kolegy poslance Bendla, před dvěma a půl rokem. On tehdy také argumentoval a říkal, že je to nesystémové, že je možné to řešit jinými způsoby. Já jsem tehdy vyzval, ještě když jsem byl ministr, říkal jsem, přijďte s návrhem, jakým jiným způsobem zhruba tuto částku převyšující 1,5 mld. korun, k zemědělcům dostat, tak aby to bylo notifikováno s Evropskou komisí, aby to bylo

možné realizovat, aby to bylo méně administrativně náročné. Nenašli jsme tu cestu, resp. od vás žádný návrh nezazněl.

Přiznám se při znalosti těch čtyř let, kdy jsem v tom resortu působil, že jsme zkoušeli jiné podpory třeba producentům mléka v částce zhruba necelé jedné miliardy korun. My jsme to realizovali, administrativně to bylo mnohem náročnější než zelená nafta, a to mluvím jako člověk, který je se zemědělci dnes a denně v kontaktu, a vím, co obnáší faktická administrace zelené nafty v praxi.

Takže pokud říkáte, že je to špatně, tak prosím pěkně položte tady pro serióznost diskuse návrh, který bude rozhodně lepší, jednodušší. Myslím si, že každý normální poslanec takovýto návrh rád podpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Josef Kott také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, milá vládo, i já si myslím, že na těch číslech, co tady ukázal pan poslanec Jurečka, není pravda to, co tady paní poslankyně Vrecionová říkala, protože určitě se podařilo stabilizovat, minimálně stabilizovat živočišnou výrobu na úrovni, kdy se neustále propadala. To je první záležitost.

A druhá záležitost. Když se dneska podíváme do krajiny, podíváme se na mapu intersucha, tak pořád oblasti, které vypadají daleko nejlépe, jsou oblasti, kde jsou udrženy stavy skotu, kde je silná živočišná výroba.

Takže bych se skutečně přimlouval za to, abychom tento zákon zdárně projednali, a v podrobné rozpravě navrhnu zkrácení o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec David Pražák také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne dámy a pánoně. Já bych jenom paní kolegyni Vrecionovou jménem pana předsedajícího poprosil za zemědělce, opravdu si na to zvykli. Zelená nafta je komplikovaná, ale umějí to, dělají to. A není nic horšího než vymýšlet nějaké jiné postupy a jiné dotační tituly, kde se bude znova zavádět další administrace a další věci. Nechal bych to s prominutím běžet tak, jak to je. Jsou na to zvyklí, může se to kontrolovat a nic jiného podle mě není potřeba vymýšlet a dotovat jiným způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní kolegyně Vrecionové, poté faktická poznámka pana poslance Kalouska. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Vážený pane kolego prostřednictvím předsedající, ne všichni zemědělci, mluvím s řadou těch malých zemědělců, kteří nejsou schopni to administrativně zvládnout, protože je to velmi složité. Takže to nepomáhá všem.

A další věc je, že pan kolega Jurečka tady řekl, ať předložíme nějaké konkrétní návrhy. Myslím, že Občanská demokratická strana v této Poslanecké sněmovně v minulém i v tomto období již předložila řadu návrhů, které podporují podnikání, které zjednodušují živnostníkům, podnikatelům i samozřejmě v zemědělství, protože to je podnikatelská činnost. A vůbec jsme tady nenašli podporu pro řadu těchto našich předloh. Takže samozřejmě budeme pracovat dál.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska, poté paní poslankyně Balaštíková také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Jenom velmi krátce k vyjádření předpředčítka. Ono to platí obecně. To neplatí zdaleka jenom pro podnikání v zemědělství, že každá daňová úleva, nebo každý daňový benefit, nebo každá specifická dotace je záležitost, na kterou si každý rychle zvykne. To je drogová závislost. To se týká uplně všech. Otázka je, zda je to společensky prospěšné, nebo ne. Zda to je, nebo není ve veřejném zájmu. Zelená nafta má poměrně dlouhou historii v našem daňovém systému, nicméně tahle pro živočišnou výrobu jen velmi krátkou. Já si myslím, že by se dala velmi rychle zase odvyknout.

K této poznámce ještě. Znovu se pokusím zeptat paní ministryně. Paní ministryně, můj dotaz byl natolik složitý, že na něj nelze odvětit ihned a musíte si nechat udělat odborný rozbor svým aparátem, nebo se mohu těšit na tu odpověď hned? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Balaštíková také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaštíková: Dobrý den dámy a páновé. Já bych jenom kolegyni Vrecionové chtěla říct, že sama jsem zelenou naftu vyplňovala a teď i vlastně komunikují se zemědělci, i s těmi malými. A právě tato hlášení patří k těm velmi jednoduchým, těm nejjednodušším. Takže určitě bych se přimlouvala za to, abychom to už takhle nechali. A jestliže už potom ten člověk není schopen skutečně vyplnit dva papíry, tak je někde něco špatně. A jestliže vy zastáváte malé obce, tak byste přece měla vědět, že obce se rozvinou jenom přes živočišnou výrobu a přes přidanou hodnotu vlastně z produktů živočišné výroby. Takže bych byla ráda, kdybyste si uvědomila, koho zastupujete a za co byste tady měla bojovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Kováčik nevydržel napětí situace, přihlásil se také k faktické poznámce. Takže pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Skutečně je to tak, že ta aktuálnost některých reakcí by se ztratila. Já bych chtěl jenom prohlásit, že respektuji názor pana kolegy Kalouska na torznost některých věcí, které jsou. On vždycky říkal, že výjimky být nemají. Ano, výjimky být nemají, leč některými výjimkami umíme, jak se prokázalo, způsobit, že systém přece jenom funguje lépe, než by fungoval bez těch výjimek. Ale to je náš věčný souboj s panem kolegou Kalouskem.

Zrovna tak respektuji názor paní kolegyně Vrecionové. A já bych jenom tomu názoru oponoval. Já mám jiný názor. Já si myslím, že i tento návrh, i ta zelená nafta tady napravuje to, co od převratu v roce 1989 se zde se zemědělstvím a s živočišnou výrobou zejména stalo. Ale jsou to dva názory proti sobě. Pojďme si to hlasováním vyřídit.

To o tom jiném možném řešení jsme tady slyšeli prvně od pana kolegy Bendla, když už byl poté, co byl ministrem. Když byl ministrem, tak on je autorem onoho obratu "musíme konečně začít podporovat živku", tedy živočišnou výrobu pro ty, kteří tomu nerozuměli. Takže jenom abychom si to srovnali v hlavách.

Prosím, abychom přistoupili k nějakému rozumnému funkčnímu řešení. Podporuji ono zkrácení, nebo návrh na zkrácení od pana kolegy Kotta. A s panem kolegou Jurečkou mi nezbývá než souhlasit. On totiž svědčí, že to je tak, jak si myslím i já. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce, ale vidím ještě další přihlášku pana poslance Miroslava Kalouska. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já samozřejmě se mohu paní ministryně slušně zeptat, nemohu ji nutit k odpovědi, když se rozhodne mlčet jako hrob. Já jsem se dvakrát slušně zeptal. Té odpovědi jsem se nedočkal. Nemyslím si, že je to proto, že by paní ministryně nevěděla. Ona vám prostě jenom nechce říct to, co si dovolím říct já. (Ministryně vstává a jde k řečnickému pultu.) Už jde! Tak já to nechám říct za ni a pak se přihlásím ještě jednou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To mi nevyšlo. Myslel jsem, že to bude stačit, že paní ministryně vystoupí. Slovo má ministryně financí vlády České republiky Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem si chtěla vyslechnout debatu. Chtěla jsem si to promyslet a pak prostě shrnout a

vyjádřit se. Myslím, že nemám žádný konkrétní čas, kdy musím odpovídat. Je to tak, že odpovídám, když to uznám za vhodné, a ten čas právě nastal.

Takže na vaše dotazy jednoduše položené já jednoduše odpovím. Ten návrh v podstatě zachovává systém, který – a říkám to zcela upřímně – je pro mě složitý. To znamená, že on de facto obsahuje sedm skupin vratky pro různé činnosti, a to určitě není stav dobrý. Nicméně i kdyby, protože ta vysoká administrativní náročnost je na obou stranách, jak na straně poplatníků, tak na straně správců daně, ale i kdyby tento návrh nebyl schválen, tak si vás dovolím upozornit, že neskončí podpora tzv. zelené nafty, ale zemědělská pruvovýroba a provádění hospodaření v lese prostřednictvím vratky spotřební daně budou výrazně podporovány i po 1. lednu 2019, a to ve výši 4 380 korun na tisíc litrů spotřebované nafty.

Dovolím si také upozornit, že rozpočtové dopady, které jsou uvedeny v tomto návrhu podle našich propočtů, ono se to nedá úplně na korunu spočítat, ale podle našich propočtů jsou vyšší, takže jsou zhruba, my to tipujeme na 700 až 900 milionů korun.

A hlavně si dovoluji upozornit, že tam vidím i docela značné legislativně technické nedostatky, to znamená, že já jsem na vládě nehlasovala pro tento návrh, byť vláda přijala neutrální stanovisko. Nicméně také vím z konkrétních dotazů, které jsou na mnou řízený rezort směrovány, že se připravuje pozměňovací návrh, který by měl celou řadu těchto nedostatků odstranit. Takže si počkám na tento pozměňovací návrh a k němu se zcela určitě naprostě objektivně vyjádřím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí za její vystoupení. Pan kolega Kalousek splnil svůj slib, vystoupí ještě jednou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Velmi krátce. Za prvé abych poděkoval za odpověď, byla férová.

Za druhé abych řekl, že z té odpovědi jasně vyplývá, že kdybychom měli naplňovat vládní projekt Moje daně obsažený v programovém prohlášení vlády, tak bychom nechali umířit spotřební daně na živku a následně ji zrušili na polích i v lesích. Protože to je distorze, která komplikuje správu daně. My postupujeme úplně opačně. To, co by mělo skončit, prodlužujeme, čímž zachováváme tu distorzi velmi náročnou pro správu daní. Čímž jdeme přímo proti programovému prohlášení vlády, což shodou okolností opoziční poslanci, jakkoliv této vládě nedali důvěru, nepokládají za možné. Takže my jsme pro zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. Teď dvě faktické poznámky. První od pana poslance Mariana Jurečky, druhá od Pavla Kováčika. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji mnohokrát. Já už tu debatu nechci moc prodloužovat. Ale hledat cesty k zjednodušení toho systému určitě lze. Myslím si, že je to otázka prováděcích vyhlášek a praxe Celní správy. Tady ten prostor určitě je a není nutné tady tím trávit nějaký dlouhý čas, protože je to opravdu otázka vyhlášky Ministerstva zemědělství, která je k tomu prováděna.

Ale chci zmínit jednu věc. Pan poslanec Kalousek tady před chvílí hovořil o tom, že by to bylo dobré zrušit například pro sektor lesnictví. Kdo trošku sledujete situaci v posledních dvou třech letech v lesích v České republice, tak musím říct, že ten kalamitní stav, který dneska je, který je dneska největší na Vysočině, už se to přesunulo z oblasti střední Moravy – tak dneska usychají stromy, které ani nejsou napadeny kůrovcem, ale prostě usychají. A jsou to především malí drobní vlastníci, kteří tu situaci musí řešit.

A když tady byla zmíněna ta administrativa. Já znám velké množství těch malých zemědělců třeba i seniornějšího věku, kteří nejsou schopni tuto administrativu dělat sami, ale nechávají si to dělat službou, která není příliš náročná ani příliš drahá. A má to pro ně efekt. Takže bych varoval před tím oklešťovat tyto segmenty, jako je lesnictví, jako je rybářství, protože i tyto segmenty si procházejí poměrně velkou krizí.

A jenom připomenu, já jsem tady zmiňoval dopady pro krajину, pro environment. Ty dopady v návaznosti na živočišnou výrobu jsou velice silné i na sociální aspekty ve vztahu k našemu venkovu. 75 % pracovních míst v zemědělské průvýrobě v zemědělství je vázáno na živočišnou výrobu. I to prosím pěkně berte v potaz.

A kdybychom rozebírali tu systémovost a nesystémovost, tak najdeme velké množství věcí, jako jsou například i slevy poplatníků, dětí a podobně, které bychom také mohli označovat za nesystémové. Přesto jsou důležité a potřebné a aplikujeme je v našem daňovém rádu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Kováčika. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Už jenom krátce. Nedá mi nereagovat na ono umírání zmíněné panem kolegou Kalouskem. Je teď na nás, jestli rozhodneme, jestli necháme umřít ty výjimky, anebo jestli nadále necháme pozvolna umírat živočišnou výrobu, lesnictví, rybářství, obecně zemědělství jako celek. Ano, i o tom se, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, teď rozhodujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Kováčikovi a nemám žádnou další přihlášku do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, tak rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova? (Zpravodajka: Nemám. Překladatel: Ne.) Paní zpravodajka, pan překladatel nemají.

Takže máme před sebou hlasování o návrhu paní poslankyně Vrecisionové na zamítnutí předloženého návrhu. Zagonguji, abych kolegy případně informoval o tom, že budeme hlasovat o návrhu k této věci, a rozhodneme v hlasování pořadové číslo... (Ze sálu zaznívá požadavek na odhlášení.) Odhlásit ano, odhlásil jsem vás. Prosím přihlaste se svými hlasovacími kartami.

O návrhu na zamítnutí předloženého návrhu zákona rozhodneme v hlasování číslo 23, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování pořadové číslo 23. Z přítomných 163 poslanců pro 48, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl předložený návrh přikázat k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhujete někdo jiný garanční výbor? Prosím, pan předseda Stanjura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když se dívám na skupinu předkladatelů, tak navrhoji, aby to byl zemědělský výbor. Oni tomu nejvíce rozumějí, oni tady o tom rádi mluvili, tak myslím, že by bylo správné, aby to bylo tam.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pan předseda Kováčik bude reagovat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Jenom upozorňuji, že skupina předkladatelů se chystá mými ústy navrhnout jako druhý výbor zemědělský.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Máme předložený návrh na protinávrh. Rozhodneme tedy nejdříve o tom, kdo souhlasí s tím, aby garančním výborem byl výbor zemědělský.

Zahájil jsem hlasování číslo 24. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 24. Z přítomných 167 je pro 29, proti 105. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o původním návrhu, návrhu organizačního výboru, aby garančním výborem tohoto tisku byl výbor rozpočtový.

Zahájil jsem hlasování číslo 25. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 25. Z přítomných 167 je pro 51, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh zemědělskému výboru jako dalšímu výboru. Totéž padlo v návrhu od překladatele. Má někdo další návrh k jinému přikázání dalším výborům Sněmovny? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat v hlasování číslo 26, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání zemědělskému výboru jako výboru dalšímu, který bude projednávat tento tisk. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 26. Z přítomných 168 je pro 158, proti 2. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru zemědělskému jako dalšímu výboru.

V rozpravě padl návrh, s kterým souhlasil navrhovatel, aby lhůta k projednání nebyla 60 dnů, ale 30 dnů podle zákona o jednacím rádu.

Rozhodneme v hlasování číslo 27, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů. Kdo je proti? Děkuji vám.

Je to hlasování číslo 27. Z přítomných 169 je pro 114, proti 33. Návrh byl přijat. Konstatuji, že lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Tím mohu ukončit tento bod. Děkuji panu zástupci předkladatelů, děkuji paní zpravodajce a znova konstatuji, že garančním výborem je výbor rozpočtový, dalším výborem je výbor zemědělský a lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Dalším bodem našeho jednání je

21.

**Návrh poslanců Karla Raise, Františka Váchy, Kateřiny Valachové,
Heleny Válkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích,
o významných dnech a o dnech pracovního klidu,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 192/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Navrhovatelé navrhují postup podle § 90, odst. 2, aby byl vysloven souhlas již v prvném čtení. Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 192/1.

Předložený návrh uvede zástupce navrhovatelů pan poslanec Karel Rais a děkuji panu poslanci Lubomíru Volnému, který již také jako zpravodaj pro první čtení zaujal místo u stolku zpravodajů. Nyní prosím zástupce navrhovatelů pana poslance Karla Raise. (Dobrý den.) Ještě ne. Ještě požádám sněmovnu o klid, pane poslanče. Přece jen bych byl rád, aby případné hloučky se rozpustily a byl dostatečně důstojný klid pro projednání návrhu. Diskuse, které by byly k jinému tématu, prosím do předsály.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji vám všem. V podstatě předkládám návrh, který doplňuje název státního svátku, který připadá na den 17. listopadu. Současně znění svátku je 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii. Navrhujeme 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studenstva. Tento návrh pro ty, co tady byli v minulém období, tady byl a byl to tisk 938. Tento návrh se však stihl projednat pouze v prvním čtení. Navrhovatelé navrhují Sněmovně k projednání

návrhu zákona tak, aby Sněmovna s ním mohla vyslovit souhlas již v prvém čtení podle § 90.

Mezinárodní den studenstva je po celém světě vnímán jako připomínka pražských událostí z konce října a průběhu listopadu 1939 a následné popravy devíti představitelů studentských organizací. V prohlášení spojeneckých studentů k 17. listopadu, které bylo přijato v rámci schůze delegátů 26 členských zemí Mezinárodní unie studentů v Londýně z roku 1941, je jasně uvedeno, že čeští vysokoškolští studenti jsou považováni za vůbec první, kteří – cituji – "zvedli svůj hlas na znamení odporu proti nacistickým utlačovatelům. Díky jejich odvaze a činům vznikl Mezinárodní den studentstva jako státní svátek v mnoha zemích světa." Když přeskočím historii, tak je v podstatě zajímavé, že po celém světě se připomíná 17. listopad jako Mezinárodní den studenstva a Česká republika zůstává stále výjimkou. Čili chtěli bychom tady tu výjimku odstranit.

Uvedený návrh je podpořen Radou vysokých škol, zákonem o reprezentaci vysokých škol, Studentskou komorou Rady vysokých škol, národní reprezentaci studentů a Národním parlamentem dětí a mládeže, čili má podporu v podstatě stakeholderů z řad studenstva středních, základních i vysokých škol.

Navrhovaná právní úprava nemění počet ani data státních svátků, pouze doplňuje pojmenování jednoho z nich v souladu s chápáním tohoto svátku v mezinárodním prostředí a kontextu. Proto navrhujeme, aby Poslanecká sněmovna podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny vyslovila s návrhem souhlas již v prvém čtení. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů panu poslanci Karlu Raisovi a žádám zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Lubomíra Volného, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Vše již bylo vyčerpávajícím způsobem řečeno mým předčešníkem, takže si jenom shrneme, že jak již uvedl zástupece předkladatelů, v této novele se jedná pouze o doplnění názvu státního svátku a to na 17. listopad – Den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studenstva. Stanovisko vlády je k tomuto návrhu novely neutrální. Předkladatelé žádají o schválení návrhu zákona Poslaneckou sněmovnou již v prvném čtení, a to dle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a otevíram rozpravu. Prvním přihlášeným je pan Dominik Feri, ale pan kolega Farský má přednostní právo. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Jméinem poslaneckých klubů Starostové a nezávislé, ODS a TOP 09 dávám veto k projednání ve zkráceném řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Farskému, a budeme tedy postupovat podle běžného postupu v jednacím řádu a v rozpravě tedy vystoupí pan poslanec Dominik Feri jako první, připraví se paní poslankyně Helena Válková jako druhá a samozřejmě v tom případě jsou možné i další návrhy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, potvrzuji veto za naš poslanecký klub. Krátce osvětlím, co nás k tomu vedlo.

Tento zákon je otevřen nejenom v tomto návrhu, ale i v návrhu kolegyně Majerové z ODS. Zároveň jsme byli obesílání a oslobování stran sokolského dne jakožto významného dne a v mediálním prostoru jsem zaslechl a zaznamenal i debatu týkající se roku 1968 a jistě naše tvořivost bude bezbřehá a budou přicházet další a další návrhy. Ukazuje to, že zájem o novelizaci tohoto zákona je, a měla by k němu proběhnout příslušná debata, a proto jsme se postavili proti schvalování na základě § 90 odst. 2 jednacího řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferimu a nyní paní poslankyně Helena Válková, připraví se pan poslanec Pavel Žáček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, mě nezbývá, než si jenom povzdechnout. Tu debatu, která trvala hodiny a dny v minulém volebním období, si asi tedy zopakujeme.

V podstatě nám nešlo o nic jiného, protože to byli první čeští studenti, kteří – ve svých podkladech nebo v učebnicích historie si jistě všichni dočtete – zvedli tedy svůj hlas proti nacismu tak, že se o tom dozvěděl svět. A v ostatních zemích mají Mezinárodní den studenstva, tak právě proto jsme to tam chtěli zase vrátit. Myslím, že ten lichý argument, že to připomíná doby před rokem 1989, už je opravdu nedostatečný ke zdůvodnění toho, abychom ten název neopravili. Já naprostě vnímám, že někteří z vás přesto nechtějí ještě urychlit toto schvalování, ale varuji, že my jsme měli podobné tendenze, já jsem jim také trošku podlehla, že se ještě změní název a bude památný den Karla IV. a jeho manželky Elišky, a pak jsme na to tedy doslova a do písmene lidově řečeno zařvali z hlediska tohoto zákona, protože jsme to nestihli. A navíc nám to Senát vrátil a to jsme neodsouhlasili. Takže tento zákon má zvláštní osud, ty peripetie se opakují, byť zřejmě v jiné formě a v jiných návrzích, které budou doprovázet ten původní návrh. Zámrš právě byl to oprstit od všech dalších souvisejících, ať již přímo, či nepřímo, návrhů a jednoduše v devadesátcem schválit tento návrh co nejrychleji, tak abychom mohli to příští výročí, které brzo nastane, 17. listopadu, už slavit jako Mezinárodní den boje za svobodu a demokracii a Mezinárodní den studenstva.

Je jasné, že se to nestihne. Alespoň tedy bychom měli vyjádřit svoji vůli, že to nebudeeme zbytečně zdržovat, tím, že by se zkrátila doba mezi projednáváním, mezi

prvním a druhým čtením na 30 dní, což nepochybň návrhnu, doufám, že k tomu budu mít příležitost, aby se tato lhůta skutečně zkrátila na to legislativní minimum, tzn. 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Heleně Válkové. Nyní pan poslanec Pavel Žáček, připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pro mne jako jednoho ze studentů, spoluorganizátorů demonstrace 17. listopadu 1989, jejíž brutální potlačení odstartovalo pád komunistického režimu, následné politické změny, díky nimž my všichni zde sedíme, svobodně sedíme, tak vnímám jako snahu postavit proti sobě dvě historické události. To je Den boje za svobodu a demokracii, 17. listopad 1989, a Mezinárodní den studentstva, to jest 17. listopad 1939.

Obě události mají pochopitelně hlubokou souvislost. Připomenu stručně a doplním slova v úvodu. V reakci na hnutí českých vlastenců a demonstraci 28. října 1939, tzn. k 21. výročí vzniku Československé republiky, a reakci na (nesrozumitelně) nacistické okupační moci došlo kavraždění dvou demonstrantů, Opletala a Sedláčka. Při dalším vzepětí české veřejnosti během pohřbu Jana Opletala došlo zase k další reakci nacistické okupační moci, a to takové, že devět studentských lídrů, devět studentských předáků popravili v Ruzyni, zavřeli české vysoké školství a stovky dalších vysokoškolských studentů odvlekli do koncentračních táborů. V roce 1941, jak zde již bylo řečeno, vlastně v exilu další studenti dosáhli toho, že byl tento den mezinárodně uznán jako Mezinárodní studentský den.

Také je nutné zmínit, že 50 let od této události, od počátku nacistické okupace, v době, kdy komunistický režim více než 40 let zneužíval Mezinárodní den studentstva prostřednictvím instituce zvané Mezinárodní svaz studentstva k ideologické a zpravidajské infiltraci Západu a zemí třetího světa, jsme využili tohoto výročí k organizaci studentské stavovské demonstrace. Komunisté nebyli schopni odmítout připomenutí tohoto výročí a tato demonstrace, která začala na Albertově, vyvrcholila známým zásahem na Národní třídě.

Tady mi dovolte trošku odbočení a uvedení jedné osobní vzpomínky. Když se studenti, když jsme se valili z Albertova směrem na nábřeží a posléze do centra města a na Národní třídu, tak po levé straně tam stálo několik aut, dneska označovaných jako vany, a v nich byli členové té akce MSS v čele s předsedou Josefem Skálou, donedávna místopředsedou KSČM, kteří s despektem a s odmítáním pozorovali, co to bude, a ty komentáře byly, co se bude dít, jaký efekt, jaký dopad to bude mít.

K tomu ještě dodám jednu věc, že 15. listopadu, čili dva dny před tou klíčovou demonstrací, která tady změnila dějiny a vrátila nás zpátky na Západ a směrem k demokracii, předal MSS svoji medaili a cenu Miloši Jakešovi. Stejně jako předtím Jásiru Arafatovi, hlavě OOP a všech jejích teroristických subsekci.

Od roku 2000 máme 17. listopad 1989 jako státní svátek Den boje za svobodu a demokracii. Připomínám, že výročí 17. listopadu, jak víme, každý rok si ti, kdo si

chtějí připomínat tuto politickou změnu, připomínáme na Národní třídě. A ti, kdo si ji připomínat nechtějí, zejména představitelé, zástupci KSČM, jdou k Hlávkově kolejí, kde připomínají 17. listopad 1939. Podle mého názoru dochází k jakémusi rozmělňování těchto dvou dnů, historických dnů našich dějin.

Nesouhlasím se snahou o to stavět oba tyto dny proti sobě. Vnímám to za současně situace jako součást a širší snahu o revizi 17. listopadu 1989, jako součást politického tažení proti procesu obnovy demokracie, jak jsme ho nastartovali po listopadu 1989. Vidím to jako zásadní problém, jako nebezpečný jev zpochybňující základy našeho pluralitního demokratického politického systému, jako skrytý útok na klíčový den začátku obnovy svobody a demokracie v naší zemi.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Žáčkovi. Nyní paní poslankyně Kateřina Valachová, přípraví se pan kolega Jiří Mihola. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, Mezinárodní den studentstva, 17. listopad. Člověk by řekl: Kdo by proti tomu mohl něco mít? Nicméně tato Sněmovna diskuuje už několik let nad několika návrhy. 17. listopadu 1939. Letošní rok máme 100 let republiky, příští rok budeme mít výročí právě od roku 1939. Skutečně nás spolu s kolegy nenapadlo nic jiného, než že by to byl pěkný dárek našim předkům. A rozhodně jsme neměli na mysli podporovat cokoli, co bylo zneužíváno či využíváno před rokem 1989. Koneckonců, dámy, myslím si, že už aktuálně slavíme 8. března zcela svobodně a nemáme pocit, že by nám tento svátek někdo ukradl.

Mezinárodní den studentstva – nebo pardon, omlouvám se prostřednictvím předsedajícího – kolegyně zprava se hlásí, takže možná to cítí jinak.

Každopádně 17. listopad, Mezinárodní den studenstva, je skutečně jediným mezinárodním dnem, který vyšel z Československa nebo z České republiky, a osobně si myslím, že bychom spíš měli najít cestu, jak se k němu hrdě hlásit. A pokud Karel Rais tady zmíňoval podporu všech studentských organizací, všech žákovských organizací, vážené poslankyně, vážení poslanci, na čem se dnes mladí lidé nebo studenti shodnou, kde hledají národní uvědomění? No, není toho mnoho. Prosím vás, abyste zvážili, i tady kolegové zprava, zda nepodpořit Mezinárodní den studenstva a rozšířit 17. listopad. Nikoli umenšit. Rozšířit. Podle mého soudu rok 1939 a 1989 z hlediska hodnot a symbolů má mnoho společného a mohli bychom si ho i společně připomínat. Tak abyste zvážili veta, která jste už tady vznesli, a ukrátili jsme si ten čas a v případě Mezinárodního dne studenstva si dali ten dárek už k letošnímu 17. listopadu.

Takže tolik moje prosba.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Valachové. A nyní pan poslanec Jiří Mihola, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ale vidím z místa přihlášeného předsedu klubu ODS. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji, dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jen velmi krátce, nemáme tady hodinu dějepisu, navíc už tady byly ty historické souvislosti vzpomenuty některými předčerčníky. Já bych k tomu dodal jen to, že tady máme nějaké historické skutečnosti. Obzvlášť si je připomínám v době, kdy máme ta osmičková výročí. Víme, že to většinou byly tragické události našich dějin, anebo převažují ty tragické nad těmi pozitivními, bohužel. A že také nejsou jenom osmičková výročí. Tohle je k roku 1939, je to součást naší historie a tady samozřejmě bychom s tím mohli spojit i pozitivní kontexty, především silné mezinárodní kontexty, protože vlastně iniciativa k zavedení tohoto svátku vzešla za druhé světové války v roce 1941 z Londýna a velmi významnou roli v tom sehrála i naše exilová vláda. Událost, která se u nás stala roku 1939, tak vyvolala velkou mezinárodní odezvu, která by se dala dokonce srovnat s událostmi, jako bylo vypálení Lidic v červnu 1942, a dalšími tragédiemi. Současně tento svátek připomínal význam studentstva v zápasu za humanistické a demokratické hodnoty.

Má to ale bohužel i kontroverzní konotace, také tady byly již někým naznačeny, především to, že došlo k zprofanování tohoto svátku bohužel v době totality, za komunistické éry. A místo toho, aby to vlastně sjednocovalo studenty z celého světa, tak nakonec došlo, tak jak byl svět bipolárně rozdelen, i k rozdelení studentských organizací. Dokonce vlastně Mezinárodní svaz studenstva ustanovený dříve, opustili zejména studenti západních zemí a v roce 1950 založili Mezinárodní studentskou konfederaci, protože Mezinárodní svaz studenstva se angažoval při podpoře pouze levicových organizací ve světě a aktivně podporoval propagandu sovětského bloku. To je potřeba, aby tady zaznělo. Čili skutečně tady ten stín nebo skvrna je. Nechci už to příliš jitřit. V čele této organizace stál dlouhou dobu i Miroslav Štěpán, který patřil k tvrdému jádru komunistických funkcionářů. A také v době komunistického režimu to byla spíš prorežimní slavnost připomínání toho svátku 17. listopadu.

Nicméně my jsme se už v časovém horizontu významně posunuli po roce 1989. Já jsem diskutoval s řadou studentů na toto téma, především se zástupci Studentské komory Rady vysokých škol a dalšími, a konečně už vícekrát jsem říkal, že jsem neustále v kontaktu se studenty na pedagogické fakultě. Ti o ten svátek mají zájem, vnímají svoji roli v dějinách, přihlašují se k ní a tohle je jedna z těch možností. A v tomto kontextu i tady s panem profesorem Raisem jsme to konzultovali a já potom i s dalšími historiky, protože skutečně se snažím, aby převážilo to racionálně nad nějakými vásněmi nebo konfrontacemi, a došli jsme k závěru, že je možný kompromis, aby nebyly ty diskuse, nekonečné diskuse o salámových metodách a o nějakém převracení významu svátků, tak zachovat ten původní název, což se děje, Den boje za svobodu a demokracii, to bylo a je, a k tomu – odvolávám se na žádost ze strany studentů, kterých se především týká ta historie, i když nejen jich – tam dodat i ten Mezinárodní den studentstva. Osobně jako historik a učitel nemám problém s tím to podpořit. Neměl bych problém ani s tím, kdyby to zůstalo, jak je, ale vnímám tady

ten apel ze strany studentů. A připadlo by mi divné vztahovat tady ten Den boje za svobodu a demokracii k těm studentským událostem a říkat ne, ať studenti do toho nemluví. A já věřím, že tady teď nebudeme třídit studenty, jestli je levicového, nebo pravicového, nebo jakého smýšlení. Vždyť jsme v demokracii, tak má svobodnou volbu. Myslím, že toto uspořádání je schůdné, sám ho podpořím. A takhle jsem k tomu navedl i své kolegy z klubu KDU-ČSL. Je to otázka samozřejmě svědomí, ale myslím, že v tom není problém. A opravdu je to po řadě konzultací s historiky i studenty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Miholovi. Nyní je přihlášený předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vím, že už je to trošku evergreen, ale já bych zase chtěl apelovat na ty, kteří to navrhují, aby ještě jednou zvážili, co vlastně navrhují. Protože jak říkal Pavel Žáček, stavění svátků proti sobě nemá žádný smysl, ale je to tak vnímáno. Věřím, že to nebyl úmysl, ale je to tak vnímáno.

V roce 1939 česká veřejnost a čeští studenti bojovali za svobodu a demokracii. Na tom se přece shodneme. A ten svátek se přesně takhle jmenuje. Ano, pak na základě připomenutí této tragické události českých dějin, nebo československých dějin v té době, nebo spíš českých dějin v roce 1939, vznikl Mezinárodní den studenstva a tento svátek si ukradli a zprivatizovali komunisté. Podívejte se, kdo všechno vedl ten slavný Mezinárodní svaz studenstva. To nebyla normální volba. To byl vždy exponent komunistické strany nebo komunistů. A ti tento svátek zneužívali 40 let. A my se bojíme, zejména v době, kdy máme polokomunistickou vládu, že tento návrh slouží k takovému zastření toho, co tady bylo.

Já plně respektuji názor stávajících studentů. Moc mu nerozumím a možná vysvětlí je, a na tom se zase shodujeme s těmi, kteří se věnují výuce dějepisu a historie, že moderním dějinám se moc času nevěnuje. Mnohem pohodlnější je probírat antiku, starý Řím, středověk než detailně debatovat dějiny 20. století.

Je absurdní říkat těm, kteří jsou proti tomuto návrhu zákona jako já, že znevažujeme rok 1939. V mé rodné Opavě si tento svátek připomínáme každoročně u památníku obětem totalitních režimů – jak nacistického, tak komunistického. Měl jsem tu čest tam mnohokrát vystupovat za naše město a vždy jsem mluvil o obou výročích, jak výročí 1939, tak 1989. Není to shoda okolnosti, mluvil o tom Pavel Žáček, ale když se nad tím zamyslite, tak my si vlastně v jeden den připomínáme tragickou událost dějin našeho národa a radostnou událost dějin našeho národa. Ano, komunisté si to nemyslí, ale my ostatní jsme vítězové roku 1989, 17. listopadu 1989. A mě osobně mrzí ta snaha, která to zamlžuje a potlačuje význam roku 1989. Myslím, že stávající název plně odpovídá hodnotám a ideálům studentů jak z roku 1939, tak z roku 1989. Byly to ideály svobody a demokracie a já vás žádám, abyste to tak nechali, abyste to nerozmělňovali.

A teď mám otázkou, na kterou neznám odpověď, tak požádám zástupce předkladatelů. Ano, je to Mezinárodní den studentstva. Já bych chtěl vědět, jaký význam tomuto dni dávají naši spojenci na Západě, jak často se to připomíná, když se tím mezinárodním aspektem oháníme. Na Východě docela ano, protože oni si to zprivatizovali, roky měli své komunistické agendy v čele toho Mezinárodního svazu studenstva, takže ano. Ale já prostě neznám odpověď. Možná je to důstojná připomínka v mnoha zemích západní Evropy, a možná žádná. Ale když už mluvíme o tom mezinárodním aspektu a nemluvíme jenom o českých národních dějinách, tak bychom mohli znát odpověď. Nemusím to znát dneska, mám pocit, že evidentně to projde do dalšího čtení, abychom si příště k tomu řekli naprosto věcně, korektně, bez emocí.

Jenom bych vás žádal, abyste nepoužívali argument, že my, kteří nepodporujeme tento návrh zákona, si nevážíme odkazu českých studentů a české veřejnosti z roku 1939. Tak to prostě není. Jenom jsme přesvědčeni, že ten název mnohem lépe odpovídá. Nebyli jsme to my, kdo ten svátek ukradl a ideologicky zneužíval 40 let, byl to úplně někdo jiný. A ti to dneska podporují – logicky, protože chtějí, aby se na to období zapomnělo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Nikoho dalšího nemám. Ptám se, kdo se hlásí z místa do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova zástupce předkladatele. Prosím, pan kolega Rais.

Poslanec Karel Rais: Já bych chtěl jenom zdůraznit tu skutečnost, že mě řada věcí překvapila. Rozhodně nebylo smyslem hry dávat dva svátky proti sobě. To jsem tady slyšel od pana kolegy Žáčka a potom od pana Stanjury. Pak samozřejmě si sami odpověděli, že to není smysl hry.

Já bych chtěl zdůraznit ten fakt, že je potřeba vědět, co to je ta Rada vysokých škol a ta Studentská komora. To je rada, která v podstatě zastupuje řádově desetitisíce učitelů i studentů, a předpokládám, že ti studenti to, co jsme tady slyšeli, brali taky do úvahy. Takže je potřeba taky slyšet to, co chtějí lidé, kteří mají hodně daleko věcem i řekl bych politickými vazbami k tomu, co se tady odehrávalo před 40 lety. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj má zájem? Prosím, pane zpravodaji, vaše závěrečné slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Já bych jenom krátce shrnul, že zaznělo veto ze strany poslaneckých klubů ODS, TOP 09 a STAN a návrh na zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na 30 dnů za poslanecký klub ANO, paní poslankyně Válková. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrě, děkuji panu zpravodaji za závěrečné slovo. Nepadl žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve garanční výbor. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výrobu garančnímu. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Já vás všechny odhlasím. Zagonguji, abych případně přilákal ostatní kolegy, které jsem požádal, aby debaty na jiné téma vedli v předsáli.

O návrhu na přikázání garančnímu výboru rozhodneme v hlasování číslo 28, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro, aby garančním výborem byl výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 28, z přítomných 142 poslanců pro 139, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům Sněmovny. Má někdo návrh na jiný výbor? Není tomu tak.

V rozpravě padl návrh, aby lhůta k projednání byla zkrácena na 30 dnů.

Rozhodneme v hlasování číslo 29, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty k projednání. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 29, z přítomných 149 poslanců pro 116, proti 29. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že jsme přikázali tento tisk výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Lhůta k projednání je 30 dnů a žádný jiný výbor nemá přikázání. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji panu zpravodaji a končím tento bod.

Budeme pokračovat dalším návrhem poslanců, a to bodem

22.

Návrh poslanců Patrika Nachera, Jaroslava Faltýnka, Martina Kolovratníka,

Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon

č. 223/2016 Sb., o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě

/sněmovní tisk 200/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Předkladatelé navrhují, abychom postupovali podle § 90 odst. 2. S přednostním právem předseda klubu sociální demokracie kolega Chvojka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, hezké odpoledne vám přeji. Chtěl bych vám dát na zřetel, že tímto vetujeme, nebo tímto vetuju já jménem dvou poslaneckých klubů ČSSD a KSČM projednávání tohoto tisku v devadesátce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Budeme tedy postupovat podle § 90 odst. 5 a 6. A já tedy zopakuji, že máme před sebou tisk číslo 200. Pan předseda Michálek se hlásí s přednostním právem. Prosím, pane předsedo. Já bych potom už rád zahájil normální jednání. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom jsem chtěl doplnit, že jménem klubu Pirátů, KDU a TOP 09 se připojujeme k tomu vetu návrhu projednání v devadesátce. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Máme tedy dvakrát veto na projednávání ve zkráceném jednání. Takže § 90 odst. 2 nemůžeme použít. A opakuji tedy, že stanovisko vlády k tisku 200 bylo doručeno jako sněmovní tisk 200/1.

Nyní požádám, aby pan poslanec Patrik Nacher jako zástupce navrhovatelů přišel ke stolu zpravodajů, a paní poslankyni Helenu Langšádlarovou jako zpravodajku pro prvé čtení také požádám, aby zaujala své místo u stolu zpravodajů. Požádám sněmovnu zároveň o klid, aby pan kolega Nacher mohl předenést své úvodní slovo k tomuto tisku. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a páновé, vážená vládo, dovoluji si předložit sněmovní tisk číslo 200 – novela zákona o prodejně době, resp. novela zákona. Původně jsem tedy myslел, že tady budu obhajovat i tu pozici, proč jsme navrhli a jaký to má důvod, že se to má projednávat na základě § 90. Tak teď je to úplně zbytečné, ale ten důvod tady i přesto řeknu. Není to tedy časové hledisko, ale kolegové, je to pro to, že ten návrh má vyjmout z působnosti toho zákona, který při těch sedmi svátcích vlastně uzavírá vyjmenované obchody, maloobchody a velkoobchody, ty velkoobchody. A ten důvod, proč jsme navrhovali, aby to bylo ve zkráceném řízení, je proto, aby tady nebyl appetit ten zákon, když už bude otevřen, rozšiřovat jak tím směrem, aby vlastně ty svátky byly zrušeny en bloc, tak naopak tím, že by naopak byly rozšířeny. To znamená, že tam šlo čistě o ty velkoobchody.

A proč ty velkoobchody? Jeden z důvodů, proč se říkalo, že má být o svátcích zavřeno, bylo to, že mají být rodiny se svými ratolestmi a nevěnovat se nakupování. Tak zaprvé si nemyslím vůbec, že stát má do tohohle ingerovat, ale evidentně tady není vůle v Poslanecké sněmovně to úplně celé z toho vyhodit. Nicméně u velkoobchodů to neplatí. Tam zásadně chodí nakupovat jiní podnikatelé nebo živnostníci, tak jak vyplývá z popisu, co je velkoobchod, z živnostenského zákona. To znamená, že tento důvod padá.

Druhý nejčastější důvod byl ochrana zaměstnanců. Tak tady bych zase zvolil kontext, který zde máme, a to jest, my dneska tady žijeme v době, kdy tady máme méně než frikční nezaměstnanost. To je přirozená nezaměstnanost, která je nejnižší v Evropě. Myslím si, že žádný zaměstnavatel si nedovolí v dnešní době, kdy těžko sežene zaměstnance, kvalitní zaměstnance, nutit nebo vydírat, že když nepůjdou o svátcích do práce, tak že je vyhodí. Naopak. Já jsem dostal celou řadu mailů. Všichni zaměstnanci si to umí dohodnout s tím nadřízeným sami. Oni k tomu

nepotřebují někoho, kdo to bude vyřizovat za ně. Někteří dokonce psali, že si rádi přivydělají. Někteří lidé jsou sami třeba o Vánocích, takže nechtějí být sami doma, chtějí být tam. Prostě ty životní osudy jsou košaté. A já si nemyslím, že prostě politici a stát by měli tady ingerovat a říkat, kdo má kdy chodit do práce a kdy ne.

Ale v zásadě tady jde o základní logiku. My jsme přece, a nevím, jak to vzniklo tady v tom minulém období – tak se zvolila ta hranice prodejní plochy 200 metrů čtverečných. Proč 200 metrů? Proč ne třeba 250, 300 atd.? Rozumím tomu tak, že jsou to nějaké menší provozovny, kde zřejmě prodávají i rodinní příslušníci. A právě tyto malé provozovny musejí také někde nakupovat. A většinou to stahují z těch velkoobchodů. Gastronomická zařízení, restaurace atd. – ti všichni se zásobují z těch velkoobchodů. Jinými slovy ten návrh je vlastně prostý. On z toho zákona o prodejní době vlastně šprtá to slovo velkoobchod. Maloobchodu se to vůbec nedotkne. Jde o to, aby se ti, kteří mají právo mít otevřeno, měli odkud zásobovat. Přijde mi to celkem logické. A jenom mě mrzí, že poslanecké kluby, čtyři dokonce, využily práva veta.

Tolik úvodní slovo a děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Nacherovi a požádám paní zpravodajku pro první čtení, poslankyni Helenu Langšádlovou, o její zpravodajskou zprávu. Ještě než vám dám slovo, paní kolegyně, opět žádám sněmovnu o klid. Pokud vedete jinou diskusi, než je téma prodejní doby v maloobchodě, prosím v předsáli. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení páновé, ano, od 1. října roku 2016 tady máme úpravu prodejní doby v maloobchodech a velkoobchodech a zákazu prodejní doby ve vyjmenované svátky a omezení prodejní doby na Štědrý den. Toto je realita. Kolega tady již řekl, čeho se týká předmětná úprava, kterou v tuto chvíli projednáváme. Jedná se o velkoobchody. Ale musím přiznat, že od samého počátku projednávání tohoto zákona mám pocit, že logika se v něm hledá opravdu jen velmi těžko.

To, co bylo výsledkem naší právní úpravy, znamená, že v některé dny, jako například 8. 5., máme zavřené velké obchody, 1. 5. nikoliv, a takto bych mohla pokračovat. Já jsem sama za sebe přesvědčená, že úprava, která tady byla přijata, je velmi nešťastná, je chybná, logiku tam nevidím. V tuto chvíli to nemůže napravit ani tato novela, kterou projednáváme, to znamená vyjmutí velkoobchodů ze zákona. Jsem přesvědčena o tom, že možná to bude pro mnohé z nás jenom příležitost pro to, abychom iniciovali zrušení zákona jako takového, byť samozřejmě musím ocenit předkladatele, že mají nějakou dobrou vůli korigovat některé dopady. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Přeji pěkné odpoledne. Otevříám obecnou rozpravu. S přednostním právem jsou do obecné rozpravy přihlášeni pan předseda Kalousek a pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, pokud hledáme v tomto návrhu nějakou logiku, tak se dopouštíme toho, že hledáme logiku v celkově nelogickém ustanovení. Poslanecký klub TOP 09 se připojil k vetu, aby bylo možné podávat pozměnovací návrhy, a nebude hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení, pokud by ho někdo navrhl, z jednoho jediného důvodu, abychom v rámci druhého čtení mohli předložit pozměnovací návrh na zrušení celého zákona o omezení prodejní doby v některých státních svátcích. Shodou okolností jsme dnes předložili návrh novely zákona, který by toto ustanovení zrušil. Ale pokud by se podařilo učinit tak pozměnovacím návrhem v rámci druhého čtení tohoto zákona, bylo by to mnohem rychlejší a my bychom byli mnohem raději.

Dámy a pánové, v České republice v roce 2018 máme čtrnáct státních svátků mezi dny, ke kterým je vázáno pracovní volno. A při sedmi z nich z těch čtrnácti platí zákaz prodeje na ploše větší než 200 metrů. Sedmi ze čtrnácti. Ani předkladatelé tohoto návrhu, ani jeho obhájci nedokázou vysvětlit, proč 17. listopadu může být otevřeno a 28. října ne. Proč musí být zavřeno na svatého Václava, ale na svatého Cyrila a Metoděje může být otevřeno? Jak vidíte, tento zákon zakládá nejenom nerovnost mezi podnikateli, ale dokonce nerovnost mezi svatými. (Veselost v sále.) Aniž by mi to někdo někdy dokázal vysvětlit. (S úsměvem.) Ta nerovnost mezi podnikateli je samozřejmě také daná těmi 200 metry, které si prostě někdo vycucal z prstu. Když mám 195 metrů, tak můžu otevřít, a při 210 už otevřít nesmím, ačkoliv jsem si nikdy nikde nepřečetl příkázání světíti budeš den sváteční nad 200 metrů prodejní plochy. Pak bych to ještě chápal, že by to bylo někde postulováno, ale v tomhle případě to nechápu.

Zkrátka se to nepovedlo. Omezuje to podnikatele naprostě zbytečně. Otravuje to úplně všechny lidi, dělí to zmiatek. Tak si příznejme, že se to nepovedlo, zrušme to. Ano, já se přiznám, já patřím k těm, kteří nechodí nakupovat o státních svátcích, prostě je prožívám jinak. Ale nevidím jediný důvod, proč bych to měl všem ostatním nařízovat. To je náš motiv, to je náš přístup k tomuto návrhu. Budeme k němu přistupovat jedině z toho úhlu, že to chceme zrušit celé.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Sklenák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Pan předseda Kalousek říká, že on tráví svátky jinak. Ale právě pokud chce zrušit tuto právní úpravu, tak těm, kteří pracují v obchodech, to znemožní, aby svátky trávili tak jako on jinak.

Ale já jsem se přihlásil ještě před těmito jeho slovy, abych se zastal předkladatelů z minulého volebního období, protože ty otázky, které jsou zde opakován vznášeny, proč 200 metrů a proč jen některé svátky, tady byly opakovány vysvětlovány. 200 metrů je prostě hranice, která byla inspirována, tuším, francouzskou úpravou, jestli si to dobře vzpomínám. A samozřejmě mohla by to být jiná výměra, ale pokud se chtělo dospět k nějakému kompromisu a nějaké úpravě, která měla dostatečnou podporu, tak byla zvolena právě tato inspirace. A stejně tak je to s tím výčtem státních svátků. A

tehdy se pan senátor Bublan snažil jednat právě i s provozovateli a zaměstnanci a najít takový model, který umožní lidem alespoň částečně státní svátky trávit tak jako pan předseda Kalousek a současně se snažil akceptovat státní svátky, kdy ti, kteří provozují obchody, zejména prosazovali, že by chtěli mít otevřeno.

Takže já třeba bych určitě byl raději, kdyby nebylo zavřeno ve všech státních svátcích, ale tehdy to byl jakýsi kompromis. Bylo to hledání takové úpravy, která našla většinovou podporu jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka paní poslankyně Matušovské. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Já bych ještě doplnila pana kolegu Sklenáka a vlastně bych chtěla reagovat na pana Kalouska prostřednictvím předsedajícího. I on mohl rozhodnout, že to budou všechny svátky, že to nebude jen těch sedm vybraných, protože ten pozměňovací návrh tady byl. Bylo tady: žádné svátky, sedm svátků a všecky svátky. Poslanecká sněmovna rozhodla, že to bude pouze těch sedm svátků, co navrhl Senát. Takže i on mohl tenkrát rozhodnout se svým poslaneckým klubem o tom, kolik svátků vlastně v zákoně bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě s přednostním právem nyní vystoupí pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jsem jeden z těch poslanců, kteří tento návrh podepsali. Možná nemá logiku, ale byl pokusem o nějaký politický kompromis. Zatvrzeli vychovatelé našich občanů, kteří vědí lépe než oni, co mají dělat, tuto šanci propásli a já jim chci poděkovat. A věřím, že na konci projednávání tohoto tisku bude zrušení zákona jako celku. Tomu rozumím, této výhradě. Byl to opravdu pokus o nějaký politický kompromis.

Pan poslanec Nacher tady minule nebyl, pan poslanec Sklenák to chtěl vysvětlit, ale bylo to komické vysvětlení těch 200 metrů. Byl tady pan senátor Bublan z ČSSD, a když jsem mu položil otázku, proč 200 a ne 250, pak jsem se ptal, ať odhadne, kolik metrů čtverečních je tato jednací síň, jestli máme představu, jak velký obchod to je, nebo není, je větší než 200 metrů čtverečních, abyste věděli, že o žádných supervelkých plochách nemluvíme, tak opravdu s klidem gentlemana říkal: já jsem navrhl 200, protože ve Francii mají 200. Toto je kvalifikovaná analýza, nevím, jestli tam byla RIA, a nevím co všechno, dopady, ale prostě ve Francii mají 200, tak máme taky 200. Nevím, co ještě z Francie bychom mohli takhle slepě převzít, já bych to moc nedoporučoval.

K výhradě, a opakované, že zaměstnanci nemusí do práce. To je pravda, ale pokud jste zaměstnán v obchodě, který má 199, 198 nebo jenom 20 metrů čtverečních a majitel se rozhodne, že otevře, nemusí mít otevřeno, a to je to, za co my plédujeme, ať si rozhodne majitel, jestli se mu vyplatí otevřít, zda najde zaměstnance, kteří tam

chtějí přijít, zda je zaplatí – ano, nebo ne, tak to má být. Ale tady kolegové, kteří bohužel tvořili většinu v minulém volebním období, chtějí vychovávat.

Nevím, jestli jste si všimli, mnozí z nás na státní svátky chodíme do práce. Chodíme na ty pietní akty, já tam chodím rád připomínat si významné události našich dějin. Máte pocit, že v loňském roce tam bylo víc občanů? Ze místo těch návštěv supermarketů, hypermarketů přišli na ten pietní akt 28. října třeba? Možná se pletu, ale ze svých zkušeností odpovídám: není tomu tak. Je to divné, přestože jste jim to doporučovali, tak ti lidé to nedělají. Mohli byste se zamyslet nad svým doporučením, když to nikdo neposlouchá.

Máme plno profesí v nepřetržitém provozu, a pokud já mám informace od obchodníků, tak velmi často je to na dobrovolné bázi těch zaměstnanců. Jak říkal pan poslanec Nacher, někteří to chtějí, protože tam jsou lepší peníze atd. Ale tady většina Poslanecké sněmovny v minulém volebním období a bohužel i v tomto volebním období, protože systémový logický návrh na zrušení zákona jako celku už tady byl, my jsme předpokládali, že projde, protože v minulém volebním období odpůrci měli menšinu; čistě matematicky, kdyby si všichni zachovali svůj názor, tak ti, kteří chtěli navrhnout zrušení toho zákona, mají většinu v tomto volebním období. Bohužel někteří pružně změnili názor, ale mám pocit, že jste si to do koaliční smlouvy nedali, nedali jste si to do koaliční smlouvy, to je dobré, nemáte tu výmluvu, nemusíte sociálním demokratům platit, tak to pojďme zrušit. Odmítl nějaký kompromis, který je logický ve smyslu velkoobchodů, tak když ho nechtějí, chtějí mít všechno, tak navrhují, nenechejme jim nic!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě dále vystoupí pan poslanec Mihola, přípraví se pan poslanec Munzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, stejně jako předchozí bod se mi zdá, že i tento je takový evergreen. Nejenom že jsme se mu hodně věnovali v rámci minulého volebního období, opakovaně vlastně jsme byli nuceni se mu věnovat, tak teď ho máme v poměrně krátké době tady na scéně také znova. A to já jsem si myslел trošku idealisticky, že vlastně hnutí ANO k tomu předchozímu návrhu ODS přistoupilo tehdy docela racionálně s argumentem, že ještě od toho zavedení regulace, omezení prodejní doby ve velkoobchodě a maloobchodě neuplynulo tolik času, abychom dělali zase nějaké převratné změny. I když je to tedy, zdá se, typicky české stále něco měnit a probouzet vásně.

Víte, tady když se někdo jakoby cítí dotčen, že někdo chce něco regulovat nebo omezovat, když odhlédnu od toho, že mám tady takovou mapu (ukazuje), ale to asi všichni do daleka nevidíte, prostě Evropy, která jasně ukazuje, že regulace je něčím normálním, něčím většinovým, ne něčím výjimečným. Výjimeční jsme spíš my s tím bezbřehým otevřáním. Nevím, co nás k tomu tak úplně vede. Možná by si ti, co jsou neustále dotčeni nějakou regulací, tak mohli říkat: Kdo si vůbec dovolil zavést nějaký státní svátek? Proč já mám být konfrontován se státním svátkem? Ať si to každý slaví sám – Vánoce mi počínaje přes svatého Václava. Co když někdo nemá rád svatého

Václava? A on má prostě den volna, státní svátek svatého Václava! Ostatně jsme slyšeli i od vysokého státního představitele ke svatému Václavovi takové neadekvátní a nesprávné, ale velmi kritické až hrubé připomínky, když se ten svátek před lety řešil.

Takže mě mrzí, že možná málo vnímáme také to, co si myslí – občané si určitě nemyslí, že tohle je stěžejní návrh, stěžejní zákon. Většinou, když byly na to téma ankety, pokud jste se někdo na to podívali, tak odpovídaly – já jsem viděl minimálně tři ankety v horizontu posledních 10 let, možná jich bylo ještě více, nevím všechno, tak tam většinou odpovídali, většina, a nebyly to desítky respondentů, ale stovky nebo tišice, že to nevadí, ale co vadí, je ten chaos, který tady zmínil pan předseda klubu TOP 09 Kalousek. To vadí i mně, ale správně mu to řekla i paní poslankyně Matušovská. Možnost odstranit ten chaos byla ještě v minulém volebním období. To vím přesně, protože jsem předkládal tehdy ten návrh, který by se týkal všech 14 státních svátků. Prosím vás, máme 14 státních svátků ve 13 dnech, abychom tady neměli pocit, že tady řešíme každý týden nebo bůhví kolik dní. Čtrnáct státních svátků ve třinácti dnech a v tuhle chvíli je aktuální verze, která se týká pouze osmi státních svátků.

A my se často dovoláváme našich kořenů, kultury, historie, pak žehráme na to, že nikdo nic neví o tom, když jsou nějaké ankety, proč si co připomínáme, tak si říkáme, kdo za to vlastně může? Samozřejmě že je to hlavně úkol učitelů, ale také politiků, aby upozorňovali, že státní svátky mají nějaký svůj význam, že to není den úplně jako každý jiný. Já jsem dalek, že bych někomu chtěl říkat, co má ten den dělat, ale hlásím se k tomu a zastávám se, prodavačky mají své rodiny většinou, naprostá většina určitě, své děti, ony také si chtějí užít volno nebo sváteční chvíli s rodinou, ať už jakýmkoliv způsobem. A nelze to prosím vás srovnávat s tím, že musí být v pohotovosti hasiči anebo nezbytné složky infrastruktury, ale jak víme, tak i vlaky jezdí méně, lékaři neordinují ve státní svátek, pouze pohotovost, a obchody jsou skutečně z toho výčtu asi tak nejméně důležité.

A víte, ty země, ke kterým máme přece kulturně, historicky, ekonomicky nejbližše, Rakousko, Německo, tak tam to není nějaký přežitek! A mají těch regulací daleko, daleko více. Tam se to týká třeba i jiných dní. Vždyť tam všichni jezdíte a znáte to ostatně, nikdo se nad tím nepohoršuje, nebourí, přijímají to jako normální záležitost. A ty země nejsou méně tržní, nejsou méně kapitalistické. Já se trošku divím kolegům z ODS a z TOP 09, že třeba více nediskutují tyhle záležitosti se svými partnerskými organizacemi a stranami. Já opakovaně při návštěvě v těch zemích to s nimi právě také mimo jiné řeším, nebo ty jejich pohnuty k tomu. Možná je to někdy více o dobré vůli a diskuzi.

Sám bych se přimlouval za to, aby byl odstraněn ten chaos, na který lidé nejvíce žehrají. Proč, ano, to je i mně málo srozumitelné, proč na Velký pátek, který jsme tady v minulém volebním období schválili jako státní svátek, je otevřeno a na Velikonoční pondělí zavřeno? Na to, skutečně, se dost blbě odpovídá. Ale zase chápou, že je teď nějaký status quo, než třeba proběhne další diskuze nebo nějaké další výzkumy. A určitě bych, když si s tím dáme práci, s nějakým výzkumem, i hlas občanů naslouchal. V tuhle chvíli si myslím, že opravdu toto opatření nevadí, a argumenty, které – já jsem ráno o tom mluvil v Českém rozhlasu s paní kolegyní

Vrecisionovou a ta tam říkala argument: protože v Rakousku nebo v Bavorsku jsou lidé více věřící atd. Ale vy, co jezdíte do zahraničí, tak víte, že v Německu a v Rakousku je v kostele možná méně lidí než v ČR nebo než na Moravě určitě. Takže tady tyhle argumenty vůbec neplatí, ale oni se tam opravdu k tradici a k tomu, Němci mnohokrát na to téma řekli: my to můžeme zrušit, obešli bychom se bez tohoto opatření, ale my stojíme o to, aby bylo poznat, že sváteční den prostě není úplně stejný jako všední pracovní den.

Takže končím slovy, že jsou dny, kdy ekonomika a nakupování nemusí být až na prvním místě, a dovoluji si dát návrh k zamítnutí tohoto předloženého návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Kasal. Máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Omlouvám se, neodpustím si otázku, nebo budu reagovat na svého předečníka. Mluvil o tom, že porovnáváme tady jiné státy a i jiné zdravotnictví. Já bych vám to, pane kolego, řekl takhle. Pokud bychom to měli porovnávat, tak v zahraničí, tam, kde jste hovořil, se za pohotovost výrazně platí a tam opravdu na tu pohotovost chodí méně lidí, prakticky se neoperuje, kdežto v ČR na tu pohotovost se chodí jako ve všední den. To je jedna věc. Operuje se prakticky nepřetržitě. A i ti lékaři, kteří tam jsou, aby to zajistili, tak mají potom nárok na to, aby si něco kupili, což jako není úplně tak běžné. A když se to sejde, když se podíváte zrovna na kalendář a měli byste i třeba nějaké neděle a měli byste svátky, tak se dostanete k tomu, že budete třeba čtyři nebo pět dnů kontinuálně mít všechny obchody zavřené. Chce to trošku s rozumem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S další faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Nacher. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já bych poprosil kolegy, abychom už přestali argumentovat to, jak to funguje v Německu, v Rakousku nebo někde. To vždycky když už dojdou argumenty, tak vždycky tohleto vytáhneme. Já jsem tady čerstvý, tak si vzpomenu na jeden příklad – s protikurákem. Tady všichni argumentovali Rakouskem, že je v Rakousku zakázáno kouření. Když to v Rakousku zase upustili, tak už to Rakousko jako příklad nebylo.

Ať jsem si vyjel cokoliv... Ty dvě minuty. Podíl nájemních bydlení, nájemního bydlení versus soukromého. U nás je dvakrát víc lidí ve vlastním než třeba v Německu. Tak co, budeme se přizpůsobovat Německu? Tak teď všem řekneme: všichni to prodejte a bydlete v nájemním. To prostě... všude to vychází z nějaké jiné historické zkušenosti. Pojďme být trochu suverénní, pojďme se bavit, jak to bude fungovat u nás. Máme také jinou zkušenosť, co se dělo před rokem 1989. Tak prosím přestaňme argumentovat, že to je v Německu nebo v Rakousku, kde jsou na to možná zvyklí, a pojďme nepřebírat kdejakou blbost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Munzar. Po něm pan poslanec Skopeček.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, dovolte mi, abych také vystoupil k tomuto návrhu, kterého jsem také vlastně spolupředkladatelem, protože jsem tento návrh podepsal.

Tato situace, ve které se nacházíme, ukazuje ve své nahotě absurditu samotného zákazu prodeje v obchodech nad 200 metrů ve vybraných svátcích. Na pana kolegu Miholu prostřednictvím pana předsedajícího. Já mám také rád státní svátky. Ne proto, že je volno, ale proto, že nám připomínají milníky naší historie a tradici. Ale rozhodně je nepovažuji za důvod, abych někomu něco zakazoval a přikazoval.

Já jsem tento návrh podepsal, protože si myslím, že nemáme zakazovat právě obchodníkům, kdy prodávat, kde prodávat, a zákazníkům, kdy a kde nakupovat. To by mělo být jejich svobodné rozhodnutí, do kterého stát nemá co mluvit. Zákaz se zavedl údajně ve jménu ochrany zaměstnanců. Ale mně to spíše připadá, že se zavedl ve jménu sociálního inženýrství a neutuchající touhy mluvit lidem do jejich životů. A dnes se vymýšlejí výjimky. Jedním z logických argumentů tohoto návrhu, který dnes projednáváme, je, aby nevázlo zásobování např. do gastronomických provozů, které potřebují čerstvě potraviny. Aby nás tam mohli obslužit zaměstnanci těch podniků, kam šíření dobra zákazy otevírací doby ještě nedoputovalo. Jiné zákazy a příkazy už tam bohužel jsou.

Dnes tuto výjimku mají obchody, jejichž prodejní plocha nepresahuje 200 metrů čtverečních, nebo např. čerpací stanice, prodejny na železničních stanicích, autobusových nádražích, letištích nebo prodejny ve zdravotnických zařízeních. Teď se k nim přidají, pokud tento návrh projde, velkoobchody. Velké obchody nad 200 metrů čtverečních mají smůlu. Obchodníci v zavřených obchodních centrech mají bohužel také smůlu. Ukazuje to, jak každá podobná regulace ze strany moci zákonodárné, ze strany státu, křiví trh. Celkový zákaz prodeje ukazuje tedy na jasnonerovnost. Ten, kdo má 190 metrů čtverečních, může prodávat. Ten, kdo má obchod, který má více než 200 metrů čtverečních, prodávat nemůže.

Ač se mi výjimky nelibí, tak tuto výjimku podpořím, protože každý prvek, který zmírnil tento nesmyslný zákaz prodeje, je v pořádku a je dobré. A myslím si také, že bychom celkově měli zrušit omezení pracovní doby. Mimochodem byla to ODS, která v lednu na začátku tohoto roku s tímto návrhem přišla. Bohužel tehdy byl tento návrh odmítnut, ale já doufám, že podobný návrh nyní projde. Děkuji za pozornost. A těšíme se, že si budeme moct o svátcích dělat, co uznáme za vhodné a co budeme chtít. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Skopeček. Posledním přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Dobrý podvečer. Děkuji za slovo. Já bych také chtěl vyjádřit podporu předloženému návrhu z jednoduchého prostého důvodu, protože se jím zvýší svoboda a podnikání a svoboda v naší zemi obecně. Ta byla výrazně snížena, omezena pro mě nesmyslnou regulací prodejní doby, která byla schválena, a i přes několik pozměňovacích návrhů se v té uplynulé Sněmovně nepodařilo najít většinu, abychom vrátili lidem jejich vlastní svobodu rozhodovat se o tom, co budou o svátcích dělat.

To omezení svobody je na několika stranách té směnné transakce. Na jedné straně tím omezujeme podnikatelům možnost nakládat se svým vlastním majetkem, do kterého investovali, ze kterého platí daně. Stát na ně naopak ukládá daňovou povinnost a řadu dalších administrativních nákladů a byrokracie, ale neumožnuje jim na to vydělávat v době, kdy oni sami uznají za vhodné. Snižuje se i svoboda zaměstnancům, protože zaměstnanci neprodávají nesvobodně o státních svátcích. Každý zaměstnavatel uzavře svobodně pracovní smlouvu a dozajista při tom uzavíráni pracovní smlouvy se ptá, jakou bude mít pracovní dobu, jestli se v tom zaměstnání dělají přesčasy, jestli se pracuje o svátcích. Zvlášť v dnešní době, kdy je ta situace na trhu práce opravdu napjatá a kdy zaměstnavatelé těžko shánějí jakoukoliv práci a zaměstnanec má velmi svobodu v tom vybrat si svého zaměstnavatele, tak je úplně absurdní argument, že nutíme maminky od dětí pracovat v noci v obchodech. Jenom pro ilustraci. Když se zeptáte, tak v noci, když se doplňují skladы a regály, o svátcích, většinou se o tyto hodiny v práci prali studenti a rádi přenechávali těm zaměstnankyním možnost zůstat se svými dětmi doma, protože jednoduše a prostě za to dostávali více peněz, protože zaměstnavatel ohodnocoval práci o státních svátcích vyšší odměnou. Takže tuto možnost zaměstnancům vydělávat více bere regulace prodejní doby také.

Koneckonců to snížení svobody nebo omezení svobody je i na straně spotřebitelů, protože spotřebitel, pokud se rozhodne, že bude trávit státní svátek nákupem, tak k tomu má nějaké důvody. Je to pro něj nejlépe možný strávený čas. Užitek z toho má největší, jinak by zvolil jinou formu trávení volného času. Protože tím, že nezakážeme prodávat o svátcích, mu neomezujieme nějakým způsobem jinou cestu, jak trávit volný čas. Může jít do toho obchodu, ale i nemusí. Na tom ta regulace vůbec nemá žádný vliv.

Takže já se velmi přimlouvám, abychom tuto novelu podpořili. Souhlasím s tím, že ten velkoobchod je jenom jeden aspekt obchodní sítě. Já budu velmi rád, když se nám povede prostřednictvím pozměňujících návrhů prosadit to, aby se ta regulace zamezila a zrušila úplně. Nicméně i malý kousek k větší svobodě podnikání a k větší svobodě lidí a méně paternalismu a méně vodění lidí za ručičku státu, i to je drobný pozitivní posun a já ho podpořím. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě posledním přihlášeným je pan poslanec Bláha, který nyní vystoupí. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, dámy a páновé. Já do tohoto hodím trošku vidle ještě z druhé strany. Jsem podnikatel, který podniká třicet let právě v tom obchodě.

Jsem podnikatel, který zaváděl svátky. To znamená, že práci ve svátek a v neděli, protože dřív nebylo normální, že se ve svátek pracovalo, ani v neděli. A ty argumenty, které tady teď zazněly, že si můžeme svobodně vybrat, tak to opravdu tak není.

Já mám svých dvanáct provozoven a před dvěma roky jsem se rozhodl, že ve svátek a ani v neděli, nebudu pracovat, a přesto některé jsem nemohl zavřít. Nemohl jsem je zavřít z důvodu toho, že prostě pokud jsem v obchodním řetězci, tak na to nemám právo. Nemám na to nárok, protože si to nedomluvím s tím, který mi pronajímá ty prostory. Není možno si vybrat. Tím pádem si nemůžou vybrat ani moji zaměstnanci, protože jestliže u mě pracují, tak musí do té práce přijít. A věřte tomu, že pro ně musí napěct ten pekař a pro ně musí napěct ten cukrář. A všechno to připravit. A pekař přes noc a cukrář ráno ve dvě do práce, proto, abyste vy měli v ten svátek čerstvé výrobky na stole. A ta prodavačka o další tři hodiny před otevírací dobou, aby to všechno vybalila. To všechno je úděl těch, kteří vás obsluhují a nemůžou si opravdu svobodně vybrat.

A dneska ten stav – a proto jsem zavřel většinu svých provozoven – je takový, že lidé ve svátek nechtějí pracovat. Opravdu nechtějí. Kdo chce pracovat, jsou možná studenti, ale i ti, kteří mají ve svátek jiný plán, tak do práce nejdou a obtížně se zaměstnanec shání do práce. A formulace, že ten člověk si přijde na lepší peníze, je opravdu zkreslená, protože ve všední den, pokud je svátek a zaměstnanec nejde do práce, tak dostane svátek normálně zaplacený. A v okamžiku, kdy u toho jde do práce, tak dostane zaplacenu jenom mzdu navíc, takže dostane zaplacený ten svátek jako ten, který do práce nejde, a k tomu mzdu za to, že byl v práci.

Já vám jenom přečtu věci, které jsem si tady napsal v poznámkách, a chtěl bych vás poprosit, abyste se nad nimi zamysleli. Není to, že vám chci něco vnucovat, něco vám nařizovat. Vůbec ne.

Proč jsme vymýšleli svátky? Z jakého důvodu jsou vymyšlené? Proto, abychom ho měli jenom v názvu, jako že to je svátek, nebo je to svátek pro všechny? Jaký je význam slova svátek? Pokud to slovo má význam strávit dny trošku jinak, tak ztrácí význam chodit do práce. Svátek není přece svátek pro politickou, vyšší a úřednickou třídu. Svátek je svátkem všech. To znamená, že by prostě všichni měli mít stejný nárok na to trávit úplně stejně svátek. Tady někdo říkal, že konečně se budeme moci rozhodnout, jak budeme trávit svátek. Ale ti lidé, kteří musí do práce, se svobodně rozhodnout nemohou. Může se tak rozhodnout úředník, ale zrovna tak bychom mohli namítnout, že lidé nejsou schopni chodit ve všední den na úřady, tak zavedeme ve svátek úřední den, ať mohou lidé jít na úřady. Zavedeme to. Dejme úředníky na svá místa a lidi vám poděkuji, že mohou ve svátek jít na úřady. Jsem zvědav, co na to úředníci a jimi budou říkat.

Za mě to je diskriminace všech, kteří pracují. Jednoznačně diskriminace všech, kteří musí do práce. Je to diskriminace i podnikatelů, protože v okamžiku, kdy já jako podnikatel musím mít otevřeno, i když nechci mít otevřeno, protože mě k tomu zavazuje smlouva a já nemám možnost jinou smlouvou podepsat, tak jsem diskriminován oproti těm, kteří jsou prostě doma, v klidu si leží na kavalci a rozhodnou se: jdu si k Bláhovi nakoupit. Nelze si zvolit, jak jsem říkal, chci, nebo nechci. Podmínky určují majitelé obchodních domů, určují je majitelé řetězců a často

i konkurence, protože v okamžiku, kdy řeknete zavřu, pokud má konkurence otevřeno, tak tím pádem nahrávám té konkurenci, aby příště lidé šli rovnou k tomu, kdo má otevřeno. Takže v tomhle případě je to nařízení opravdu namísto, protože v ten okamžik to platí pro všechny stejně.

Pořád voláme po tom, jak se chceme někam přiblížit, vzhližime, pořád to slyším, podívejte se, jak to funguje jinde, a v tomhle případě se nám to nehodí. Nejvíce trpí obory čerstvých potravin, a to mi věřte, protože obory čerstvých potravin musí vstávat brzy ráno, aby vás odbavily. Musí být ale i pozdě večer, často jsou tam i přes noc. Přesto jdou ještě navíc ve svátek. Většina lidí, kteří pracují na úřadech, my v Poslanecké sněmovně a jiní pracují od do, mají práci od 7 do 15 a jsou vysmátí. Prodavačky, prodavači, pekaři, cukráři, výrobci masa a jiní mají prostě smůlu.

Je to neekonomické počínání za každou cenu. Já jsem zavřel všechny své podniky z jednoho prostého důvodu, protože o to přestal být zájem. A věřte tomu, že jsem byl první, který držel prvních deset let Štědrý den jako prodejní. Já jsem byl ten, který rozvázel zboží i ve svátek po Vánocích. Byl jsem ten, který rozvázel za zaměstnance zboží, aby oni nemuseli do práce.

V dnešní době ekonomika vypadá asi následovně. Třicet procent normálního běžného dne. Třicet procent. V ten okamžik, když zaplatíte dotyčnému pracovníkovi, jste v minusu. Má cenu dělat věci, které jsou v minusu?

Já bych chtěl jenom ještě připomenout – zrovna tak se tváří neděle. Takže pokud bychom zrušili pracovní neděle, tak bychom možná vyřešili pracovní stav na našem trhu, protože ty lidé, kteří v neděli nepůjdou do práce, můžeme použít a budeme mít více pracovních sil ve všední den, protože lidé, kteří jdou v neděli a v sobotu, tak prostě nejdou ve všední den, nebo minimálně aspoň dva dny v týdnu nejdou do práce.

Podporujeme tím majitele nadnárodních řetězců, dovozce a majitele nákupních center. Nepodporujeme naše malé a střední. Běžte se podívat dnes na vesnice a na malá města, jestli nějaký soukromý podnikatel má otevřeno. Spočítáte je na prstech jedné ruky, to mi věřte. V některých malých městech do 3 tisíc obyvatel jsou opravdu jenom ti naši sousedé z ostatních států. Nechci přímo říkat, že to jsou jenom Vietnamci nebo Číňané, ale prostě ti ostatní. Nejsou to normální, běžní podnikateli. Běžní podnikateli mají ve svátek zavřeno. Zkuste si to projet a zjistíte, jaký je stav.

To, co se dnes navrhuje, jsou nerovné podmínky v rámci podnikání, protože my dovolíme Makru, aby mělo otevřeno, a běžte se dnes podívat, kdo nakupuje v Makru. Jsou to většinou podnikatelé, kteří mají Makro kartu, ale jdou si tam ve svátek nakoupit svoje vlastní potřeby. Ti, kteří mají otevřeno, nemají čas jít nakupovat do Makra nebo do velkoobchodů, z jednoho prostého důvodu, protože zajíšťují prodej ve svém obchodě, protože nemají nikoho, kdo by tam byl. V dnešní době to dopadá tak, že v neděli často v restauracích pracují provozní, kteří nemají koho tam dát. Ve svátek jsou tam majitelé, protože nemají koho tam dát. Tak to dneska dopadá. A nemají možnost říci ne, nebudu mít otevřeno. Tam, kde to mají, tak hromadně zavírají.

Jak jsem říkal, poslanec si řekne ano, já do práce ve svátek nemusím, ale ten pracovník si to říci opravdu nemůže. Prosazujeme pouze zájmové skupiny, to znamená, že prosazujeme zájmy těch velko- a nadnárodních řetězců.

To je asi všechno, co jsem vám chtěl říci. Až budete posuzovat tu misku vah, myslíte opravdu na to, že slovo svátek, a svátek byl zaveden proto, abychom ho společně oslavili v jiném duchu než pracovním. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Rozprava bude nyní pokračovat dál. Nejprve jsou zde dvě faktické poznámky – pan poslanec Beitl a pan poslanec Skopeček s nimi vystoupí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Beitl: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánoné, kolega Bláha prostřednictvím pana předsedajícího mi tady trošku otevřel oči. Já jsem – a možná ještě jsem zapojen – 25 let pracoval v průmyslu hotelnictví a gastronomie a teď jsem zjistil, že vlastně tenhle průmysl je ten, na který v této republice všechno dopadá, protože všichni, co mají svátek, jdou do restaurací a hotelů a náš personál tam musí odrážet.

Naštěstí se nám podařilo vymyslet systém krátkého a dlouhého týdne, to znamená, že naší lidé chodí do práce jeden týden tři dny a druhý týden čtyři dny, takže fond pracovní doby se vyčerpává rovnoměrně, jak je to podle zákona. Ještě řeknu, budete se divit, ale oni ti, co mají volno, se ještě na ty svátky hlásí, protože si prostě v ty dny, když restaurace a hotely jsou plné, více vydělají.

To je vše, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Skopečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. V tom vystoupení zazněla spousta věcí, na které by se dalo reagovat, ale mě opravdu zaujala jedna věc výrazně, která mi také otevřela oči. Já jsem si doposud myslел, že konkurence podnikání pomáhá, že je to motor české ekonomiky, že když konkurruje jeden podnikatel druhému a nutí ho nabízet spotřebitelům lepší služby, lepší otevřiací dobu, levnější produkty, tak jsem si myslел, že to je pro tu zemi lépe. Ale dneska jsem se dozvěděl od jednoho z podnikatelů, že vlastně konkurence našemu podnikání škodí, že škodí jednotlivým podnikatelům, a asi se dá očekávat, že vedle regulace otevřiací doby tu od pana kolegy poslance budeme mít brzy návrh, který bude zakazovat konkurenci nejdříve v pekařství, později v dalších oborech. Protože jak on k tomu přijde, že podniká, a vedle něj podniká ve stejném oboru někdo jiný, kdo si dovolí mít delší otevřiací dobu? Vždyť to je přece tak nespravedlivé vůči tomuto podnikateli, že to přece v sociálně citlivé společnosti nemůžeme dopustit, abychom měli tolik podnikatelů, kteří si navzájem budou konkurovat. Takže já očekávám debatu nad tímto zákonem, kdy určíme na každé město jednoho pekaře, jednoho prodavače potravin, jednoho řezníka. Bude to určitě ku prospěchu této země i jejího ekonomického růstu.

Nicméně s jednou věcí bych s panem kolegou souhlasil, a to když říkal, že když přijede do vesnice, že tam potkává zavřené obchody. To já potkávám také. Ale ty nejsou zavřené jenom o státních svátcích, ty jsou zavřené poté, co jste jim připravili

elektronickou evidenci tržeb. To skutečně musela celá řada malých podnikatelů a malých hospůdek v malých vesnicích zavřít. Kdybyste jim tu elektronickou evidenci, kontrolní hlášení, zákazy kouření, konec automatů v hospůdkách v těch vesnicích v minulém volebním období nezavedli, tak kdybyste přijeli na ty vesnice (upozornění na čas), tak byste tu hospodu našel otevřenou i v neděli a možná i ve státní svátek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím Poslaneckou sněmovnu o klid, abychom slyšeli navzájem argumenty a názory, které zde zaznívají. Pokračují faktické poznámky. Nyní vystoupí pan poslanec Bláha, po něm pan předseda Kalousek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Mohli bychom se bavit o konkurenci, kdyby byly stejné podmínky. Jestliže je neumíme nastavit, tak v ten okamžik se o konkurenci nemůžeme bavit. Dneska většina lidí, kteří pracují v sobotu, v neděli, ale hlavně ve svátek, tak to jsou lidi, kteří nejsou priznáni, že pracují. Pracují načerno. A my s tím bohužel neumíme nic udělat. A vězte tomu, že to tak v velké části je. Většina podnikatelů, která si dneska dovolí mít otevřeno ve svátek, protože jinak je to neekonomické. Jestliže máte 30 % tržby, tak nemůžete obstát, tak prostě je to jenom proto, že ti lidé nepřiznávají to, že pracují, a neodvádí se za ně sociální a zdravotní.

Co se týče zavřených obchodů na malých vesnicích, tak to je úplně z jiného prostého důvodu. Vyhali jsme si práci z vesnice tím, že jsme sem umožnili dovoz podnákladových výrobků. Tím jsme zamezili tomu, že na vesnicích se dneska nepěstují prasata, nechovají krávy, nedělá zelenina atd. Vyhali jsme práci z vesnice ven a z toho důvodu tam nefungují obchody, protože je to logické. Jestliže jedu za prací do města a vrátím se večer v pět, tak do obchodu už na vesnici nepřídu. A pokud se vrátím večer v pět, tak jsem tak hotový, že už nepřídu ani do té hospody. Takže to je jenom náznak toho, jak to je, ale to byste o tom něco museli vědět. Museli byste jít do té práce a pracovat těma rukama a možná, že pak byste usoudili úplně jinak. Vězte tomu. Já se na vás nezlobím. Já se vám to snažím jenom vysvětlit, že ta situace je úplně trošku jiná. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Bude následovat faktická poznámka pana předsedy Kalouska, po něm vystoupí s faktickými poznámkami pan předseda Stanjura, pan poslanec Nacher, pan poslanec Skopeček. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pan poslanec Bláha nás pravděpodobně všechny donutil k zamýšlení, ale prosím. Já se tedy budu snažit akceptovat jeho logiku, ale pak budeme důslední. Pak si tedy řekněme, proč jenom v obchodech. Tak to zavedeme všude, kde nejde o urgentní medicínu nebo nezbytnou dopravu, pak ve druhém čtení načteme, že o státních svátcích zakázáno mít otevřené kostely nad 200 metrů čtverečních. Vždyť ten chudák farář na toho sv. Václava chce mít přece taky volno. A to je většinou den, kdy musí pracovat od rána do večera a nemůže si vybrat.

On si nemůže vybrat! Ale když mu to uzákoníme, že do té práce nemusí, tak potom ano. Potom to bude v duchu logiky pana poslance Bláhy. Souhlas.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Víc toho řeknu pak v rádném vystoupení, ale opravdu si nevím rady se slovními obraty typu "úplně trošku". Je to úplně trošku jinak. Tak je to úplně jinak, nebo trošku jinak? To fakt nevím. Ale já myslím, že jsme si neporozuměli, na základě porozumět textu. Pan poslanec Bláha tady vystupuje jako bychom někomu zákonem nařizovali, aby otevřel. A my nenarizujeme, aby otevřel. My jsme proti tomu, aby ten stát zakazoval. To jsou úplně dva jiné světy. Když budeme mluvit o té podnikatelské rovnosti, tak první máte kříčet: Žádná zelená nafta! Žádné dotace! Máte tu stát jako první s námi a říkat: Tohle je nerovnost podnikatelského prostředí! To jsem od vás nikdy neslyšel, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího. Takže fakt jsme si nerozuměli, tak já vám to zkusím vysvětlit. Klidně, trošku. Ne, radši vám to vysvětlím úplně.

Ten zákon, který dneska platí, zakazuje jedné skupině podnikatelů, aby podnikali o státních svátcích, a je to vybrané na činnost a současně na velikost provozovny. Takže jsou dvě omezení. Nakupovat nemůžu a na pivo můžu podle našich zákonodarců, kteří byli pro ten zákon. To znamená, hospodský do práce může v sobotu, v neděli, ve svátek, ale obchodník resp. zaměstnanec obchodu nad 200 metrů. A nevím, nedá mi to, řečnická otázka. Když podepisujete smlouvu, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, víte, co podepisujete? Vy jste si vlastně stěžoval sám na sebe. Já za to nemůžu, že jste podepsal blbou smlouvu a teď jste neschopný zavřít, když chcete. Tak tu smlouvu vypovězte. Jste svobodný člověk!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Nacher. Po něm pan poslanec Skopeček, po něm pan poslanec Pikal s faktickými poznámkami. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: On to řekl kolega Stanjura, ale já to zrekapituluji, aby bylo úplně jasné, o čem se tady bavíme. Dneska je to tak, že musí být zavřeno. A my tady nenavrhujieme, že musí být otevřeno, ale že smí být otevřeno. Jestli vnímáme ty rozdíly. Abychom věděli, o čem se tady vlastně bavíme, a nerozilovali se nad něčím, co není obsahem. Ale původně tam byl skutečně velkoobchod. Tím, co se tady teď odehrálo, se vlastně bavíme o zákonu jako o celku. Já jsem navrhoval kompromis, bohužel to spadne do té debaty, jestli vůbec celý ten zákon má smysl. A toho jsem se chtěl vyvarovat. Tak se nad tím zamyslete, kolegové.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Skopeček a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Vaším prostřednictvím zareaguji na pana poslance Bláhu, který tu stížnost na konkurenzi rovinul na podnákladové ceny. Mně je jasné, že byste to dotáhl i do té míry, že by byla nejenom regulovaná otevírací doba, nejenom určený počet živnostníků a podnikatelů na jeden obvod, ale že by i ten stát určoval ceny v obchodech. Jenom vám chci říct, že to už je centrální plánování, a v té lavici byste se měl posunout ještě trošku více doleva.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za slovo. Já jsem se nechtěl vrhat do této debaty, ale když už se diskuse pohybuje k tomu, že se budou zavírat i hospody ve státní svátky, tak bych chtěl poprosit, aby se to nedělalo, protože takové vánoční pivo, kdy my po tom štědrovečerním rozbalení dárků se s přáteli, kteří se sjedou ze všech koutů republiky zpátky do rodné Olomouce, sejdeme na to pivo, to je jako obrovské svěcení toho svátku, takže bych byl prosil, abychom se nevrhali tímto způsobem.

Já bych se zkousil vrátit k meritu věci. Tak jsem za ty, kteří by prosili, aby vznikla nějaká shoda, jestli všechny státní svátky bude zavřeno někde, nebo žádný státní svátek, ať v tom není ten zmatek, který je teď. Kdyby tohle bylo výsledkem té diskuse, tak bych byl šťastný, ať už to dopadne na jednu, nebo na druhou stranu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha stáhl svou faktickou poznámkou. Nyní budeme pokračovat vystoupením těch, kteří se přihlásili do rozpravy. Pořadí bude následující. Pan poslanec Ferjenčík, po něm pan poslanec Benda, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolím si tlumočit stanovisko poslaneckého klubu Pirátů. My jsme vetovali zrychlení projednávání, protože si myslíme, že je potřeba využít příležitost, že Sněmovna má vůli se tímhle problémem zabývat a udělat to důkladněji.

Kolegové už tady zmiňovali tu nesmírnou nepřehlednost současného stavu. Člověk teď reálně neví, který svátek bude otevřeno a kdy nebude, což je naprostě nepraktické. Ani ty svátky, tak jak jsou vybrané, nejsou vybrané nějak srozumitelně. Třeba že by byly křesťanské svátky, kdy se nenakupuje, nebo něco takového. Prostě to byl zase kompromis, který ale nemá žádnou vnitřní logiku, takže je to naprostě matoucí. To je jeden aspekt toho problému. (Sílňí hluk v sále.)

Druhý aspekt je samozřejmě zlepšení podmínek zaměstnancům. To byl, předpokládám, jeden z hlavních motivů toho zákona, když vznikal. A to zlepšení podmínek zaměstnanců především velkých řetězců. Piráti obecně nemají rádi zákazy. Radši mají měkké opatření. Například povinné zvýšení mezd ve svátky. Bohužel na co narázíme v tomto konkrétním případě, že celá řada pracovníků v těch supermarketech

jsou vlastně agenturní pseudoživnostníci, na které se potom nevztahuje ten bonus pro svátek. Takže se nedaří vynutit to podle nás lepší pravidlo, kdy by člověk, co jde o svátek do práce, dostal třeba dvojnásobek nebo trojnásobek a byl tímto způsobem odškodněn –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, pane poslanče. Opět poprosím kolegyně a kolegy, tentokrát především v levé části jednacího sálu, o klid a o to, abyste měl prostor přednест svoje argumenty. Prosím pokračujte.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji, pane předsedající. Takže místo toho, aby se nám skutečně dařilo vynutit ten záměr, aby svátky a práce v nich byla lépe honorovaná, tak se to často nedaří skrz nějaké kličky. Stejně tak ten záměr, aby ti pracovníci nemuseli do práce, se často nedaří naplnit kvůli tomu, že například zaměstnavatel udělá velkou inventarizaci a další kroky. Takže není vůbec naplněný cíl toho zákona. Takže část lidí třeba přijde o příplatek, nebo část lidí stejně nemůže trávit ten svátek s rodinou a akorát třeba přesouvá zboží a dělá další věci. Je dokonce možné, že část zaměstnavatelů a těch velkých řetězců zákon podporovala z tohoto důvodu. Že jim vlastně vznikají nějaké dny, kdy si můžou zařídit inventuru a nemusí se strachovat, že jim konkurence přebere zákazníky. Což může mít samozřejmě nějakou logiku, ale zase to zhoršuje komfort lidí obecně.

Takže si myslím, že Sněmovna by měla ten zákon projednat podrobně, zabývat se především tím problémem přehlednosti pro lidi, vymahatelnosti zlepšených podmínek zaměstnanců, a v případě, že se nám podaří najít nějaký kompromis, který řeší ty problémy, které jsem zmínil, tak bychom to mohli nějak komplexně upravit ideálně tak, aby tam byla shoda zprava i zleva a nezabývali jsme se tím každé dva roky, jako se to děje teď. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá z dalšího jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Nyní bude s faktickou poznámkou reagovat pan poslanec Bláha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, já jsem tady už opravdu naposled. Před chvílí jsem stáhnul faktickou, protože jsem zapomněl téma. Já bych vám chtěl jenom říct, že... (Poznámky z pravé strany sálu na adresu řečníka.) Každý nemá na to, aby byl okamžitě řečník, můžete se tomu smát. Ano, budeme se navzájem posmívat, vždyť to je hezký. To je v pohodě. To je ta demokracie, která tady mezi námi je.

Já bych vás chtěl jenom poprosit, opravdu, jestli se chcete o tom problému více dozvědět, jsem ochoten s vámi o tom mluvit. A já se na vás nezlobím, že nejste orientovaní v tomto segmentu. Nezlobím se na vás za to a jsem připraven vám tyto otázky zodpovědět. Ale tady to přece nebudeme rozebírat.

A co se týče podnákladových cen, je to opravdu jinak. Umožnili jsme sem dovoz, například v letošním roce, masa už zabitéh prasat, napůlených, za 25 korun kilo. Díky tomu všichni naši zemědělci, kteří chovají prasata, měsíčně prodělávají miliony. Tak jim běžte říct, že vám o to vůbec nejde, že to je ta tržní ekonomika. Když v ostatních státech mají národní dotace. Běžte jim to říct, že přišli o miliony. Jak se k tomu mají postavit? Že si celý roky pliplají ten chov od toho nejmenšího, aby měli návratnost, vychovají si ta malá selátká a jdou dál a dál. Tak běžte za nimi, co vám na to řeknou. Jeďte za nimi, že nechcete řešit podnákladové ceny a dovoz podnákladových přebytkových výrobků do České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následovat budou faktické poznámky pana předsedy Stanjury a pánu poslanců Skopečka a Klause. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak první poznámka k řečníkovi. Pět let je vaše hnutí ve vládě. Vystupují jako opoziční řečník. Vy jste měli ministra zemědělství, ne? Po volbách. Tam se ptejte, co s tím udělal. Ale když poslouchám pana poslance Bláhu, jako bych slyšel některé západoevropské politiky, francouzské, německé, nizozemské. O dumpingu z východu, jak máme dumpingové mzdy, jak je nefér, aby české výrobky byly umisťovány na jejich trh. Nikdy jste to neslyšel? Já jsem to slyšel. Zeptejte se dopravců, jak aplikují minimální mzdu ve své zemi na naše zaměstnance. To je cesta do pekel. To je cesta cel, obchodních bariér, zvyšování cen, snižování konkurence. Možná se vám to líbí. Měl byste pak sedět o čtyři lavice vlevo – z mého pohledu. To by tam programově sedělo. Protože odpovídá na celní obchodní bariéru tím, že dám ještě větší celní nebo obchodní bariéru, není v zájmu České republiky. Jsme exportně orientovaná ekonomika a podle toho máme postupovat. A pokud máme 80 nebo 81 % vývozu naší produkce, nebo našeho exportu do zemí Evropské unie, tak nenahrávejme těm hlasům, které chtějí právě z těchto důvodů stavět nové obchodní bariéry pro umístnění zboží a služeb poskytovaných z České republiky.

Jako bych to slyšel. To jsou ty debaty o jednotných sociálních dávkách. O tom jste už také mohli slyšet, pane poslance Bláho prostřednictvím pana předsedajícího. To jsou velmi nebezpečné věci a my bychom se k tomu neměli přidávat a naopak se snažit o odbourávání obchodních bariér. To je v zájmu České republiky, to je v zájmu našich podnikatelů a to je taky v zájmu zaměstnanců našich podnikatelů. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Skopečka. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Klaus. Máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Pan poslanec se tam na nás obrátil a zeptal se, jestli se nám zdá férové, že je sem dováženo to levné maso. Já bych mu odpověděl otázkou. Zdá se vám férové, že vyvážíme ty levné škodovky do Německa a konkuruje tak těm drahým Audi a Porsche? Jak je to férové vůči těm zaměstnancům v automobilce

Audi, Porsche, že si dovolujeme dovážet levné škodovky do Německa? Jak k tomu přijdou ti zaměstnanci? Jak jim mají konkurovat? Jak mají přesvědčit ty německé spotřebitele, aby nekupovali české škodovky, ale kupili si německé dražší Audi? Takže to je tak asi zhruba ten argument. Myslím, že řada z nás volný trh a volný mezinárodní obchod podporujeme. Vy evidentně ne.

Co se týče toho levného masa, tak bych vám doporučil se zaměřit na podstatu toho problému. Máte ministerstva, jste ve vládě, jezdíte na jednání evropských rad. Ten problém tkví v socialistické zemědělské politice Evropské unie, která tvoří nadprodukci, dotuje. Tam jsou ty problémy s nízkými cenami masa. Pokud tohle zrušíme a nastavíme i volný obchod bez dotací, bez regulací, jako je tomu v jiných segmentech ekonomiky, tak přestane být i problém s tím levným dotovaným masem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Klause. Po něm vystoupí s faktickými poznámkami v tomto pořadí páni poslanci Juříček, Bláha a Holík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Jsem rád, že debata získala trošku takový rozměr kulturní vložky, protože jsem už byl maličko takovej unavenej, jak jsem tam seděl. Tak bych chtěl taky jenom říct, že se na pana poslance Bláhu nezlobím.

A ještě bych možná rád požádal, když projednáváme bod, který se týká otevřiací doby obchodů, jestli by to šlo, ale netrvám na tom, že bychom z toho vynechali prasátka a další nějaké ty věci, které s tím nesouvisí, a třeba se skutečně bavili o tom, že bychom ty lidi nechali, ať si otevřou, kdy chtějí, a nemuseli jsme tu debatu ohýbat jinam. Ale možná že už to vydržím až do těch sedmi v tomhle stylu. Tak děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Juříčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a páновé, já musím říci, že s kolegou Jirkou Bláhou, prostřednictvím předsedajícího, obsahově nesouhlasím, ale musím říci, že nesouhlasím ani s tou formou, jak se do něho pouštíte. Myslím na ty inverativy, které na něj používáte. Je to poctivý člověk a je to poctivý podnikatel a měli bychom si ho vážit. Děkuji. Doufám, že ubereme plyn všichni. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Bláha. Pan poslanec Holík stál svou faktickou poznámkou, takže bude následovat faktická poznámka pana předsedy Stanbury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Opravdu už naposled. Máme jednotný evropský trh a jednotná evropská pravidla a národní dotace, takže v tom si jsme trošku nejednotní. To, že jsme tady měli myšlenku, a tu měla jedna nejmenovaná strana, trh vše vyřeší, tak to už jsme všichni zažili. Trh nevyřešil vůbec nic. To, že srovnáváte škodovku

s Audi, je velice hezké. My na škodovce máme obrovský zisk, zrovna tak jako obrovský zisk má Audi a jiní výrobci automobilů. A v tom je ten rozdíl, v těch prasátkách, protože ani v té cizině neumí to prase vyrobit za těch 25 korun, ale jenom díky tomu, že mají jiné skryté národní dotace a hlavně si chrání svůj trh, to znamená, že vyrábějí, mají tu zemědělskou výrobu, aby měli rozvinuté ty vesnice, na kterých jsou ti lidé zaměstnáni, aby tam mohly fungovat hospůdky a obchody, to je ten záměr. My jsme to ještě pořád nepochopili. My si sem všechno pustíme a zničíme si ty vesničky a díky tomu tam nemáme život. Takže tak to je úplně jednoduché. Opravdu, nehledejte v tom žádné složitosti, každý si chrání svůj trh a ty ostatní státy kolem nás to umí, a proto nám sem vozí svoje přebytkové věci, které nejsou schopny už na svém trhu udat, a my je samozřejmě s velkou náručí přijímáme a ničíme ty svoje malé nebo i střední nebo i velké, kteří se snaží to pro nás dělat a za chvíli nebudou, no tak pak jednoho dne dojde k tomu, že právě z toho Německa přijde: Chceš maso? No tak bude za sto. Ahoj. Na shledanou. Takhle jsem myslel, jako že ahoj nám řeknou ty ostatní státy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat ve faktických poznámkách. Nyní pan předseda Stanjura, po něm pan poslanec Munzar. Pan předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se chtěl obrátit s konkrétním dotazem na svého kolegu pana poslance Juříčka, že když někdo říká, že se nechováme korektně ke kolegovi, ať je adresný. Já nesouhlasím a ostře argumentuji proti argumentům pana poslance Bláhy. Nemluvil jsem ani o tom, jestli je poctivý podnikatel, to do politické debaty prostě nepatří a takové argumenty nepoužívám. Já s tím nesouhlasím, protože jeho vystoupení nejsou konzistentní. Poslední příklad před chvílí, a s tím nesouhlasím, tak on nejdřív řekne: platí jednotná pravidla pro všechny stejně, a pak řekne: ti ostatní je porušují a dělají si to jinak. Tak buď platí věta jedna, nebo druhá. Nemohou platit obě dvě. A pokud skuhrá a stěžuje si na počínání české vlády v národních dotacích, tak mu opět připomínám, že jeho hnutí už je pět let ve vládě. Tak proč se vždycky dívá na nás, když říká "vy to chcete a tam nejsou"? O těch národních dotacích nerozhoduje Sněmovna a ne opozice, ale rozhoduje o nich vláda a vládní většina. Tak já tomu vůbec nerozumím.

A já si zase vyhrazuji právo, pane poslance Juříčku prostřednictvím pana místopředsedy, že budu ostře nesouhlasit s názory, aniž bych se někoho osobně dotkl. Pokud se mi to stane, samozřejmě to se stát může, tak se pak omluvím, není to mým stylem, ale dneska se to určitě nestalo. Nesouhlasím s těmi názory. A ukazuje se, že i poctivý podnikatel, úspěšný podnikatel může být výrazně levicový. To tak je, já to nijak nezpochybňuji, ale s jeho levicovými názory prostě ostře nesouhlasím, ta přirovnání kulhají, nejsou rozumná, a jak jsem říkal na začátku ve svém prvním vystoupení, opravdu si nerozumíme. Já bych argumenty pana poslance Bláhy chápal, kdyby byl návrh zákona, že někdo musí otevřít, ale to by bylo stejně špatně, jako že musí zavřít. Tak se mu to snažím vysvětlit, že to, čeho on se obává, tak to prostě není, a pokud on špatně uzavřel smlouvu, tak to není zodpovědnost zákonodárců. To tak prostě je.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl také zareagovat na pana kolegu Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího. Ten volný trh, který tady, pane kolego, kritizujete, tak ten vám právě umožnil, že můžete mít, tuším, že jste řekl 12 provozoven, bez toho volného trhu byste je neměl. Ale právě to, co jste řekl, že tady se omezuje konkurenceschopnost, že tady jsou nerovné podmínky, to nezpůsobuje trh, to způsobují státní regulace.

A tím se vracím k tomu tématu, které tady máme na stole, omezení otvírací doby. Tím, že tady v minulém období předchozí Sněmovna rozhodla, že jsou omezení pouze někteří obchodníci, ti nad 200 metrů, tak to je přece omezení konkurence, to jsou nerovné podmínky a každý podobný zásah státu do volného prostředí, do svobodného trhu nám vytváří nerovnosti. Takže spíše hledejte problém v těch různých zákazech, nařízeních, příkazech, dotacích, subvencích, regulacích než ve svobodném trhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Válek a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já bych, dámy a pánové, také velmi, jak už tady zaznělo předtím, ocenil, kdybychom se vrátili k tématu té pracovní doby, a prostřednictvím pana předsedajícího si jenom dovolím drobnou poznámkou jako člen zemědělského výboru, abych potěšil předsedu zemědělského výboru, že sleduji, co tady padá. Prasata se fakt nevyrábějí, ale chovají se, takže to bych chtěl jako člen zemědělského výboru zdůraznit, a tím také dokladuji, že opravdu bedlivě sleduji všechny připomínky a debatu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Skončil blok faktických poznámek a nyní je v obecné rozpravě přihlášen pan poslanec Benda, po něm pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedající, vážený pane navrhovateli, paní zpravodajko, páni ministři a ministryně, dámy a pánové, já jsem se přihlásil asi před hodinou a chtěl jsem mít poměrně krátké vystoupení, ale protože nezneužívám faktických poznámek, tak mezičítim toho proběhlo opravdu, ale opravdu hodně. Možná lehce zareaguji alespoň v několika glosách na to, co proběhlo.

Za prvé k panu poslanci Bláhovi, a teď s ním nepovedu spor prostřednictvím pana předsedajícího o to, jak drahá jsou prasata, jestli jsou u nás moc drahá, nebo moc levná. Ale věta, která zazněla zde na půdě Sněmovny, jsem diskriminován podepsanou smlouvou, se mi zdá opravdu lehce pikantní. Můžu být diskriminován ledasčím, například státem, a mnohdy jsem diskriminován státem v řadě věcí, ale

těžko můžu být diskriminován smlouvou, kterou jsem podepsal, respektive pak si můžu nadávat jenom sám sobě. Jinak těžko najít někoho, kdo mě diskriminuje.

Druhá poznámka k panu poslanci Ferjenčíkovi, který se zlobil, že zákon nemá žádnou vnitřní logiku. Tak to nemá skoro žádný z levicových zákonů schválených tady v posledních čtyřech letech. Všechno to byly takové podivné kompromisy velkopodnikatelů a socialistů, které přesně skončily v tom, že mezi nimi není žádné protnutí.

Pan poslanec Juříček říkal, ať nejsme zlí na pana poslance Bláhu, protože je to přece poctivý člověk a poctivý podnikatel. Já to naprosto respektuji, ale myslím, že na půdě Poslanecké sněmovny to nepatří. Tady dokonce diskutují i s nepočitivými lidmi a s nepočitivými podnikateli a myslím, že sem patří věcná argumentace, nikoliv to, jaká daná osoba je, a že se toho udrželi podle mého názoru všichni řečníci, kteří opravdu vedli polemiku s tím, co bylo řečeno, ne s tím, kdo to řekl.

A proč jsem se vlastně původně přihlásil? On to částečně nadnesl pan kolega Ferjenčík, když mluvil o těch inventurních dnech. Já mám zkušenosť jinou, nejsem žádný podnikatel, jenom s těmi lidmi mluvím. Když jste schválili před těmi třemi lety tenhle slavný zákon, tak přišel kamarád, který má poměrně velkou stěhovací firmu, a říká mi: Myslíte, že jste něco vyřešili? Samozřejmě že v těch volných dnech tam nejdou ti prodavači, ale jdou tam moji stěhováči, protože ty velkoobchody si vymyslily, že zrovna budou udělávat inventury, nebo že zrovna přeorganizují..." Jestli si opravdu myslíte, že těmito státními zásahy něčemu pomůžeme – nepomůžeme vůbec nikomu. Akorát tam ta prodavačka nepůjde prodávat, ale přerovnávat regály. A když tam náhodou nepůjde prodavačka, tak tam půjde někdo jiný stěhovat. To je jediný výsledek. A jediný, kdo je na tom ve výsledku bit, je spotřebitel. A to se obávám, že toho pořád část této Sněmovny chce vychovávat. Toho špatného spotřebitele, který si dovoluje ve státní svátek jet nakoupit. Já některé svátky taky ctím, velmi, některé méně, na některé bych si nedovolil chodit nakupovat a příšlo by mi to trapné, na některé je mi to úplně jedno a úplně v klidu nakoupit půjdú.

Ale pak teda zakažte každou zábavu na ten státní svátek. Proč mají být otevřené hospody, kina, všechno další? Jestli někoho baví chodit nakupovat, tak ho fakt nevychovávejte. A zaměstnance neochráníte, protože tam půjdou jiní zaměstnanci dělat jiné činnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura v rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem se přihlásil hned po Markovi před hodinou, ale na rozdíl od něj jsem disciplinovaný nebyl a do faktických připomínek jsem se zapojil.

Tak já se ještě jednou vrátím k podstatě věci. Zopakuji: ten návrh byl pokusem o politický kompromis, byl odmítnut. My tu příležitost, já doufám, že se domluvíme s ostatními předkladateli, neměli jsme šanci se ještě poradit, využijeme k tomu,

abychom navrhli zrušení toho zákona jako celku. Protože to je logické řešení. Pokud někdo volá po systémovém a logickém řešení.

Abychom jenom nekritizovali pana poslance Bláhu, tak v některých aspektech bych s ním souhlasil. Přece ten podnikatel ví moc dobré, zda je pro něho ekonomicky výhodné otevřít, nebo ne. A takhle to má být. A bez ohledu na zákon, pokud si podnikatelé vyhodnotí, že pro ně je ekonomicky nevýhodné mít ve státní svátek v pondělí odpoledne, v úterý dopoledne nebo v sobotu zavřeno, tak si prostě zavře. Protože on to ví mnohem lépe než my. Abychom mu z úrovně státu říkali, kdy má být otevřeno a kdy má být zavřeno.

Argument s těmi zaměstnanci taky není pravdivý, zejména v době, kdy je v zásadě nulová nezaměstnanost. Pokud to číslo nespletu, minulý měsíc to bylo 310 tisíc, teď to myslím bylo ještě vyšší číslo, 314 tisíc volných pracovních míst je k dispozici. Pokud někomu nevyhovuje současná pracovní pozice, má bezesporu dobrou šanci najít jinou práci a je velmi pravděpodobné, že získá i lepší odměnu. Takže v okamžiku, kdy je nulová nezaměstnanost, kdy zaměstnavatelé zoufale hledají pracovní sílu, říkat, že někoho chráníme, že chudák má špatné pracovní podmínky – no samozřejmě může mít individuálně, to já nevylučuji. Ale teď je pravý čas, pokud někdo takový existuje, aby si našel jinou práci. Samozřejmě problém je s kvalifikací. Ti, kteří mají nejmenší kvalifikaci, mají nejmenší šanci na pracovním trhu, ale to je normální, je to logické a taky to odpovídá nasazení předtím, než někdo vstoupí na pracovní trh. Zda na sobě pracoval, zda nějakou kvalifikaci získal. A čím vyšší kvalifikace, tím větší šance.

Já už jsem se tady pokusil upozornit na absurdnost těch 200 m². Žádná analýza tomu nepředcházela. Jenom pan končící senátor – vím, že končí v Senátu, že neobhaje, tehdy byl ještě myslím poslanec, když byl první pokus, pak byl senátor – prostě řekl: Bylo to ve Francii, tak jsem to okopíroval. A že ten systém je nepřehledný pro všechny, to si myslím, že je pravda. Že máme svobodu rozhodování, je myslím taky pravda. Tak zkusme aspoň občas ubrat nějakou regulaci. Já jsem to dneska říkal v jiném bodě. Když se zeptáte svých kolegů, četl jsem, že 127 poslanců kandiduje v komunálních volbách, to je ústavní většina, já mezi ně nepatřím, ale dovedu si odhadnout, že v mnoha těch programech se mluví o tom, jak zjednodušíme život lidem, podnikatelům, jak omezíme byrokraci. Zatím jsem neslyšel nikoho, kdo by měl ve volebním programu, i když se to pak reálně dělá, zejména naši kolegové z levice to milují, že zavedeme víc regulací, zvýšíme byrokraci – to v těch kampaních neslyšíte. Slyšíte pravý opak. Tak tady je zase šance nějakou nesmyslnou regulaci zrušit bez náhrady.

Tu šanci nám dali ti, kteří dali to veto. Protože jak už tady říkal můj kolega pan poslanec Munzar, my už jsme se jednou pokusili, ten zákon neprošel a nebudeme opakovat, dělají to zase naši kolegové z levice. Neprojde jim zákon a hned oznámí: A my to příští týden podáme znovu! My jsme se snažili najít nějaký kompromis, ten jsme taky spolupodepsali. Ale když jste nám dali tu šanci, tak se vás opět pokusíme trpělivou argumentací ve výborech a na plénu přesvědčit, že máme pravdu, že ta regulace je zbytečná. A život ukáže, kde to je ekonomicky výhodné a kde ne.

A debata o malých vesnicích nemá žádný smysl v tomto bodě. Já žiju na vesnici, která má 1 800 obyvatel. Jestli je to hodně, nebo málo, to nechám na vás. Ale u nás žádný hypermarket nad 200 metrů není. Takže problém tohoto zákona se vůbec nedotýká života na malých obcích. To nemá s tou problematikou vůbec nic společného. Ale rád tu debatu povedu, protože jestli mě něco opravdu baví, v uvozovkách, to znamená nebaví, ten pohled z města na vesnice. To si fakt myslíte, že my všichni chceme být zemědělci na té vesnici? Že my nevíme, jaká je to dřína? Že ty sedlácké rody vlastně končí, protože ty mladší generace vidí, jak je to riskantní, náročné? Když už mluvíme o živočišné výrobě, tak jenom řečnická otázka, nebudu jmenovat nikoho z poslanců: Copak tam se nemusí pracovat každý den, v živočišné výrobě? Nebo přesvědčíte ta chovaná zvířata, že je státní svátek, že nebude nic ten den?

Bavme se o tom problému, který je na stole! Máme teď větší možnosti, než jsem si myslel ještě před hodinou a čtvrt, kdy jsem byl připraven hlasovat pro návrh zákona v prvním čtení. A využijme tu šanci a zrušme tuto nesmyslnou regulaci. Protože lidi nevychováváme. Pokud se naši občané rozhodnout, že v neděli a ve státní svátek nebudou nakupovat, mají na to svaté právo, tak podnikatelé zavřou! Protože provedou ekonomickou úvahu, zjistí, že se jim to nevyplatí, a problém je vyřešen. Pokud naopak po dosažení zisku zjistí, že je to pro ně výhodné, tak nechme to na nich. A to je celé! O tom je celý spor mezi těmi z nás, kteří zastávají myšlenku volného obchodu a svobodu rozhodování ať už podnikatele, zaměstnance, nebo občana spotřebitele, a těmi, kteří mají tendenci všechno regulovat, předepisovat, vychovávat. Já patřím do té první skupiny a aspoň v tomhle návrhu zákona bychom mohli najít většinu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádnou další přihlášku do rozpravy jsem neobdržel, nikoho také nevidím, že by se hlásil, takže končím obecnou rozpravu. Je zájem o závěrečné slovo? Tak paní zpravodajka má zájem o závěrečné slovo. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Helena Langšádlová: Pane místopředsedo, já jsem jenom chtěla zopakovat, že veto k projednání podle § 90 vznесlo pět poslaneckých klubů a pan poslanec Mihola navrhl zamítnutí v prvném čtení, byť vím, že tohle není (nesrozumitelné).

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce, je to skutečně tak. V obecné rozpravě zazněl návrh pana poslance Miholy na zamítnutí předloženého návrhu. To je věc, se kterou se nyní vyrovnáme hlasováním. Já jsem přivolal poslance z předsáli a za malou chvíli zahájím hlasování o zamítnutí předloženého návrhu.

Myslím, že můžeme přistoupit k hlasování. Je zde žádost o odhlášení, které samozřejmě vyhovím. Jste všichni odhlášeni? Prosím, přihlaste se znova svými kartami. Nyní jsme připraveni k hlasování. Pardon, paní poslankyni nejde se přihlásit. To znamená, že vás ještě jednou odhlásím a pokusíme se to napravit tímto způsobem.

Prosím, abyste se znova přihlásili svými hlasovacími kartami. Tak paní poslankyně, je nyní všechno v pořádku? Ano.

Tak nyní je Poslanecká sněmovna připravena hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 30, přihlášeno 163 poslanců, pro 32, proti 111. Návrh byl zamítnut a my budeme pokračovat v projednávání.

Budeme pokračovat tím, že přikážeme tento návrh výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Je zde návrh organizačního výboru, aby návrh jako garanční výbor projednal hospodářský výbor. Navrhuje prosím někdo jiný výbor jako garanční? Není tomu tak.

Budeme hlasovat o přikázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 31, přihlášeno 164 poslanců, pro 162, proti 2. Konstatuji, že návrh byl přikázán hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh jinému výboru. Má někdo takový návrh? Ano, paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, já si dovoluji navrhnut přikázání výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Je zde, prosím, ještě nějaký jiný návrh na přikázání výboru k projednání? Není.

Budeme tedy hlasovat o tom, abychom tento návrh přikázali k projednání výboru pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 32, přihlášeno 165 poslanců, pro 57, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán k projednání pouze hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Děkuji panu zástupci navrhovatelů a paní zpravodajce a končím první čtení tohoto zákona.

Nyní přistoupíme k projednání bodu

24.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti /sněmovní tisk 172/ - prvé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministra životního prostředí Richard Brabec. Pane místopředsedo, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já vám moc děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, už jsem ani nevěřil, že se na mě dostane, ale o to jsem radší a také budu stručnější v tom představení, aby se v ideálním případě dostalo i na následující bod.

Nicméně v tomto případě se bavíme o návrhu zákona, kterým se mění zákony v souvislosti s přijetím nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti. Cílem návrhu toho zákona je provedení úplné adaptace nařízení Evropského parlamentu o rtuti a o zrušení nařízení, která je provedena novelizací čtyř zákonů v gesci dvou ministerstev, jak Ministerstva životního prostředí, tak i Ministerstva zdravotnictví.

Velmi stručně, konkrétně. To, co je asi na tom nejzásadnější, je, že v zákoně o veřejném zdravotním pojištění se mění podmínky úhrady výplně stálého zubu, lidově řečeno to je ta plomba na pojíšťovnu, ta s tím nedózovaným amalgámem v základním provedení. Bude tak hrazena forma amalgámu, jejíž použití je v souladu s nařízením Evropské unie, což je právě ten důzovaný amalgám. Dále se ale mění podmínka úhrady výplně u ošetření dočasného zubu u dětí do dne dosažení 15 let věku, u těhotných a kojících žen tak, že budou nově hrazeny pouze při použití plastické výplně, kromě amalgámu samopolymerujícího kompozita a fotokompozita.

Dále se mění zákon o odpadech, ale protože se jedná o přímo použitelný předpis, tak v zákoně o odpadech jsou upraveny pouze podrobnosti některých ohlašovacích povinností a také sankční ustanovení. V rámci chemického zákona se potom doplňují kompetence a povinnosti Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva životního prostředí, a to ve věci posuzování oznámení o záměru uvádět na trh nové výrobky s přidanou rtutí nebo používat nové výrobní procesy. A konečně změní se i zákon o zdravotních službách, protože bylo potřeba za účelem završení adaptačního procesu stanovit sankční mechanismus i pro zdravotnickou legislativu.

Tak toť ve stručnosti vše. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Zpravodajkou pro první čtení je paní poslankyně Eva Fialová, která už je zde přítomna. Prosím, aby se ujala slova.

Poslankyně Eva Fialová: Dobrý večer, dámy a pánové. Pan ministr řekl základní informace, že se opravdu jedná o nařízení, které adaptuje usnesení nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie z 2007/852 o rtuti a o zrušení nařízení Evropského společenství č. 1002/2008 do českého právního řádu. Konkrétně budou změny promítnuty do zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, zákona č.185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 350/2001 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů, a zákona č. 372/2001 Sb., o zdravotních službách a podmírkách jejich poskytování, tzv. zákona o zdravotních službách.

S ohledem na adaptační povahu změnového zákona byla udělena výjimka z povinnosti provést hodnocení dopadů regulace u předmětného návrhu zákona.

Malinko proč se tento zákon adaptuje. Je o vlastnostech rtuti a jejím výskytu, kdy součástí elementární rtuti jsou vysoce toxické látky, které poškozují hlavně nervový a kardiovaskulární systém živých organismů. Rtut' je přirozeně se vyskytující prvek v zemské kůře a může se z ní uvolňovat do prostředí přírodními procesy, např. vulkanickou činností. Rtut' je schopná dálkového přenosu v atmosféře i ve vodním prostředí, a způsobuje tak kontaminaci životního prostředí ve velkých vzdálenostech od vlastního zdroje znečištění. Její vlastnosti je i bioakumulace v živých organismech, a znásobuje tím tak svoje negativní účinky. Rtut' je toxická pro těhotné ženy, protože se dostává přes placentární bariéru do organismu plodu a poškozuje jeho vývoj. Ze stejného důvodu je nebezpečná i pro děti, kdy prokazatelně zpomaluje a nevratně poškozuje vývoj jejich nervového systému.

Rtut' vstupuje do potravního řetězce hlavně z vodního prostředí prostřednictvím ryb a vodních živočichů. Původcem rtuti ve složkách životního prostředí je převážně lidská činnost. Hlavními zdroji emisí rtuti a jejích sloučenin jsou např. spalování fosilních paliv, krematoria, těžba a zpracování zlata pomocí amalgamace a použití ve výrobčích, jako jsou baterie, měřicí přístroje, kosmetika a zubní amalgámy.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie ze dne 17. května 2017 o rtuti definuje důvody, které vedou k zavedení opatření a podmínek, pokud jde o používání a skladování rtuti a směsi rtuti, obchodování se rtutí, sloučeninami rtuti a směsí rtuti, výrobků a používání výrobků s přidanou rtutí a obchodování s nimi a o nakládání s odpadní rtutí s cílem zajistit vysokou míru ochrany lidského zdraví a životního prostředí před emisemi a únikem rtuti a sloučenin rtuti způsobených lidskou činností.

Samotné nařízení však nemohlo stanovit přesná specifika pro dané členské státy. Dochází k adaptaci hned u čtyř zákonů, kterými jsou zákon o veřejném zdravotním pojištění, zákon o odpadech, zákon o chemických látkách a chemických směsích a zákon o zdravotních službách.

V zákoně o veřejném zdravotním pojištění je provedeno z důvodu zákazu používání klasických amalgámových výplní a upraveno použití důzovaného amalgámu u dětí do 15 let a těhotných žen ve vazbě na podmínky úhrady. V příloze zákona se mění podmínky úhrady výplně stálého zuba tak, že budou nově nahrazeny pouze při použití důzovaného amalgámu základní 22 provedení. Bude tak hrazena forma amalgámu, jejíž použití je v souladu s nařízením Evropské unie. Dále se mění podmínka úhrady výplně u osetení dočasněho zuba u dětí do 15 let věku, těhotných a kojících žen, takže budou nově hrazeny pouze při použití plastické výplně, s výjimkou případů, kdy použití takové výplně není možné z hlediska zdravotního stavu pojištěnce.

V souvislosti s touto změnou musí dojít i ke změně vyhlášek o stanovení hodnoty bodu, výše úhrady hrazených služeb a regulačních omezení pro rok 2019 a novela vyhlášky č. 134/1988 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami. Podoba návrhu vyhlášky však v tuto chvíli nemůže být známa, protože dle § 17 zákona č. 48 o veřejném zdravotním pojištění se hodnoty bodů, výše úhrad, uhrazených služeb a regulačních omezení stanovují vždy na následující kalendářní rok dohodou v dohodovacím řízení.

V zákoně o odpadech se vkládá celý oddíl Odpad rtuti, kde se změna týká označení rtuti a stanovení vlastností HP 14 ekotoxicita a stanovuje sankce za porušení nařízení. A dále pak upravují samotné prováděcí vyhlášky k zákonu o odpadech, které stanovují formuláře pro subjekty nakládající se rtutí, dále pak podmínky pro nakládání se rtutí a způsoby hodnocení vlastností.

Ministerstvu životního prostředí předložily návrhy ke změnu o prováděcích předpisů. (?) Jedná se o změnu vyhlášky 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, kde rozšiřuje přílohu č. 30 vzor formuláře, a dále přílohu č. 31, kde se mění vzor osvědčení dle identifikace zařízení pro způsob odstraňování odpadů se rtutí, a přílohu č. 32, která určuje vzor výkazu nakládání s odpady se rtutí.

Druhou vyhláškou je vyhláška č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využití na povrchu terénů. Definuje prozatímní a trvalé uložení odpadů rtuti a stanovuje technické požadavky prozatímní a trvalé udržení, uložení odpadní rtuti.

A poslední vyhláškou je vyhláška č. 94/2016 Sb., o hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, která specifikuje a upřednostňuje metodu výpočtu nebezpečné vlastnosti HP 14 ekotoxicita.

Dalším zákonem, kterým se mění, je zákon č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích, který neukládá jenom ministerstvům životního prostředí a zdravotnictví, ale ukládá nové kompetence Ministerstvu obrany v souvislosti s posuzováním a používáním látek s obsahem rtuti pro bezpečnost státu, kde dochází ke změně terminologie, rozšíření okruhu adresátů, právní normy na výrobce, dovozce, následné uživatele, distributory a dodavatele z důvodu nemožnosti postihnout a kontrolovat následné uživatele, kteří při nakládání s látkami se rtutí mohou způsobit případně stejnou kontaminaci životního prostředí. Ač je navrhovaná změna zákona o chemických látkách opticky nejrozsáhlejší, tak v důsledku se jedná pouze o právní úpravu procesu aplikace žádostí. Výjimku podle § čl. 2 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropského společenství č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek – tzv. REACH – pro užívání při obraně státu.

A posledním zákonem je o zdravotních službách, kde se změna týká zařazení přestupků pro poskytovatele tím, že použije při poskytování zdravotních služeb zubní amalgám v rozporu s přímo předpisem Evropské unie o rtuti a následné stanovené sankce za jeho porušení.

Hlavním přínosem navrhovaného zákona je právní úprava, která bude mít pozitivní dopad na obranu státu. Návrh deklaruje postavení Ministerstva obrany coby úřadu zastupujícího Českou republiku v orgánu Evropské obranné agentury pro koordinaci implementace Kodexu chování k povolování výjimek a nařízení Evropského parlamentu a Rady o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek za účelem zajišťování obrany státu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přeji hezký večer. Takže to byla paní zpravodajka paní poslankyně Eva Fialová. Nyní tedy otvírám obecnou rozpravu a podívám se, kdo se do ní hlásí. Nehlásí se nikdo. Takže jestli tedy nemáte nic proti,

já tedy končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Paní poslankyně? Také není.

Takže se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve tedy rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Svolám poslance gongem. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Táži se, zdali někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Takový návrh nevidím. Je tady žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Přihlaste se znova svými hlasovacími kartami. A přistoupíme tedy k hlasování. Prosím, ještě nehlasujeme, paní poslankyně Adámková. Já si vás odmažu.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování teď. Kdo souhlasí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 33, přihlášeno 137 poslanců, pro 135, proti nula. Výsledek – přijato. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Organizační výbor dále navrhl přikázat tento návrh výboru pro zdravotnictví jako dalšímu výboru. Má někdo z vás návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Nevidím takový návrh, takže přistoupíme k hlasování.

Ještě jednou tedy zopakuji: kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro zdravotnictví jako dalšímu výboru?

Zahajuji hlasování teď. Kdo souhlasí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 34, přihlášeno 139 poslanců, pro 134, proti nula. Výsledek byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru pro zdravotnictví jako dalšímu výboru.

Tímto tedy projednávání tohoto tisku pro tuto chvíli končím.

Jako další tady máme bod

25.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb.,
o předcházení ekologické újmě a o její napravě
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 173/ - prvé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády, ministr životního prostředí Richard Brabec. (Již stojí připravený u mikrofonu.) Pane ministře, chtěl jsem vás vyzvat, abyste se ujal slova, ale vy už tam jste, takže prosím.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec:
Děkuju, pane předsedající. Neztrácím ani vteřinu. Tohle je trochu specifický případ, protože v tomto případě se jedná o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 o ekologické újmě. A ta novela je předkládána prostě proto, že reagujeme, nebo musíme reagovat na Evropskou komisi zahájené infringementové řízení, kdy Evropská komise vydala již odůvodněné stanovisko v této chvíli určené České republice, v němž nám vytýká nesprávné provedení čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady, která se týká odpovědnosti za životní prostředí. Konkrétně se jedná o ustanovení směrnice zakotvující konkrétní práva nevládních organizací usilujících o ochranu životního prostředí v oblasti ekologické újmy. Jakkoliv Česká republika se proti výtkám Evropské komise opakovaně ve svých vyjádřeních ohradila, Komise argumenty České republiky nepřijala a požaduje od České republiky zjednání nápravy. V této chvíli jsme proto nutni přistoupit k novelizaci zákona č. 167/2008 Sb., jinak by nám hrozila žaloba k Soudnímu dvoru Evropské unie.

A teď konkrétně o co jde. Ono totiž na tom relativně, odpusťte mi to slovo, pikantní je, pokud jde o aplikační praxi, tak v České republice nebyl dosud identifikován žádný případ takto závažné ekologické újmy, kterého se i tento zákon týká, který by si vyžádal postup podle zákona č. 167/2008. A navíc i z pohledu praxe, a to jsme zdůrazňovali i Evropské komisi, Česká inspekce životního prostředí, která je hlavním orgánem příslušným k přijímání podnětů z hlediska podezření vzniku ekologické újmy a k vydávání rozhodnutí o nápravě, dosud nezaznamenala v tomto ohledu žádný požadavek jakékoliv nevládní organizace. Totéž platí i pro Ministerstvo životního prostředí. Přesto přese všechno Evropská komise České republice vytýká, že toto není dobře transformováno. A o co konkrétně jde? Jde tedy o preformulování ustanovení § 8 odst. 1 zákona tak, aby bylo jednoznačné, že řízení o uložení preventivních nebo nápravných opatření lze zahájit na žádost, nebo z moci úřední, přičemž oba způsoby jsou rovnocenné, a mělo by to tedy směrovat podle názoru Evropské komise k jednoznačnému vymezení všech oprávnění nevládních organizací usilujících o ochranu životního prostředí garantovaných směrnicí.

Vzhledem k tomu, že jsme v určitém časovém presu, a samozřejmě i vzhledem k tomu, že jsem přesvědčen, že v rámci debaty ve výborech se nejedná o nějak zásadní úpravy, jedná se skutečně o úpravy v několika málo stručných paragrafech, tak bych si potom v rámci obecné rozpravy ještě dovolil požádat o zkrácení lhůty na projednávání návrhu výbory na 30 dní. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení poslankyně Dana Balcarová. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, obsahem předkládaného návrhu novely zákona č. 167/2008 je jednoznačně vymezení práva neziskových organizací usilujících o ochranu životního prostředí na účasti v rozhodování při předcházení ekologické újmě a při jejich nápravě. Novela napravuje nesprávnou transpozici směrnice

Evropského parlamentu, kde občanská společnost nebyla dostatečně zohledněna, a přiznává neziskovým organizacím právo předkládat příslušnému orgánu jakékoliv vyjádření související s případu škody na životním prostředí a oprávnění požadovat po příslušném orgánu, aby přijal opatření podle směrnice. Zároveň bude mít taková organizace vysloveně zákonné právo stát se účastníkem řízení o ukončení preventivních nebo nápravných opatření. Chtěla bych zdůraznit, že novela se nevztahuje na všechny škody na životním prostředí, ale jen na škody způsobené na půdě, na vodách a na stanovištích chráněných druhů soustavy Natura 2000.

Dovoluji si vás požádat o podporu této novely, protože ji pokládám za velice důležitou, a zároveň žádám o přikázání k projednání v garančním výboru, kterým byl určen výbor pro životní prostředí.

K návrhu pana ministra na zkrácení doby projednávání bych ráda dodala, že s tím souhlasit nebudu, protože si nemyslím, že ta novela je až tak jednoduchá. V České republice nebyl zákon nikdy použit, ale v jiných evropských zemích, třeba v Polsku a Maďarsku, je využíván velice hojně a není to pouze tím, že se nemohly účastnit neziskové organizace. My vlastně přesně nevíme, čím to bylo, ale třeba v Polsku novela byla využita tišíckrát, a to asi v 50 % v případě poškození půdy, ve 30 % poškození vody a ve 20 % Natura 2000, takže si myslíme, že v novele zákona může být ještě nějaký zakopaný pes, a rádi bychom se na výboru tomuto věnovali, protože pokládáme novelu zákona za velmi důležitou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni. A nyní otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dostáváme se jako už poněkolikáté v tomto volebním období a vlastně nesčíslněkrát v minulém období k projednání zákona, které je velmi tvrdě, nekompromisně vynucováno Evropskou komisí. Ta nám v podstatě vyhrozuje, že její návrhy musíme přijmout, jinak proti nám bude vedeno ono řízení známé pod názvem infringement, což je tedy něco strašného, co by nás asi mohlo smazat z povrchu Země.

Pan ministr dával důraz na to varovat nás před dopadem trestající ruky Evropské unie, paní zpravodajka spíše zase hodnotila kladnou stránku věci, která samozřejmě z pohledu ekologických organizací je naprosto namístě.

V čem tedy spočívá vlastně ten návrh? Pan ministr to tady řekl poměrně nejasně. Dopsud ve stávajícím zákonu mohly žádosti o zahájení řízení podávat fyzické nebo právnické osoby, které jsou ekologickou újmou dotčeny nebo u kterých se takové dotčení předpokládá nebo je pravděpodobné. Na to pak reagovaly z moci úřední instituce k tomu pověřené: Česká inspekce životního prostředí nebo Ministerstvo životního prostředí. Návrh tady navrhuje a ten předložený zákon stanovuje, že toto právo bude mít i právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je

podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí a její hlavní činnost není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, čili nevládní, nezisková, ekologická organizace – Hnutí DUHA, Děti Země nebo jiné ekologické organizace. Právnické osoby – ekologové jsou tedy oprávněny předložit vyjádření související s případu ekologické újmy. Mohou požádat příslušný orgán, aby byly po dobu jednoho roku ode dne podání žádosti informovány bez zbytečného odkladu o každém zahájeném řízení, o uložení preventivních opatření. Tohle právo se vztahuje pouze na ekologické neziskovky, na dotčené fyzické nebo právnické osoby se to v tomto zákoně nevztahuje, ale já doufám, že jejich právo bude z jiných právních titulů. A také, a to je důležité, stávají se účastníky řízení ty právnické osoby, které žádost o zahájení řízení podaly, ale podle jejich podání zahájení neproběhlo. Čili opět neziskovky. Čili vracejí se do hry s možností stát se účastníky řízení.

A teď sankce. Pan ministr mluvil o sankcích. Já tady z důvodové zprávy přečtu, jaké sankce mohou být. Zhruba 2 mil. eur jednorázově. Pokud nesplníme požadavky Evropské komise, budeme muset najednou vyplatit 52 mil. korun, kdybychom se chtěli postavit tomuto postoji Evropské komise. A pak také 10 tis. eur denně, měsíčně 7 mil. 800 tis. korun do doby, než bude zjednána náprava, tedy než se tlaku – a tady se nebojím říci vyděračskému tlaku – ze strany Evropské komise, podřídíme a jejich návrh přijmeme. Skutečně velmi nevybírávě finanční sankce.

Zákon prošel meziresortním připomínkovým řízením, byla mu udělena výjimka z povinnosti provádět hodnocení dopadů této regulace, tedy tzv. RIA dělána být nemusela, protože po pečlivé analýze všech možných důsledků nebyly identifikovány žádné sociální ani ekonomické dopady na fyzické či právnické osoby, ani nebyly shledány žádné dopady na veřejné rozpočty, ani na podnikatelské prostředí České republiky.

A tady je třeba říci, že kdo zná, jak fungují u nás ekologické organizace, jak jsou schopné zdržovat stavbu dálnice D1, jak jsou schopné neustále podávat ke všem rozkladům, které se dělají v rámci procesu povolování té stavby, své připomínky, odkládat o stovky dnů, o roky zahájení těchto staveb, jaké tedy špatné zkušenosti naše veřejnost s těmito organizacemi má, tak musí s tím tedy velmi nesouhlasit, protože to může přinést významné dopady na zdržování staveb. Na to, že naše stavby prostě budou opět daleko větší silou podrobovány teroru ekologických aktivistů.

Návrh byl předložen do vlády formálně bez rozporů, ale byly tady nějaké návrhy. Ohradilo se Ministerstvo dopravy, jehož připomínka upozorňující na právě možnost prodloužení a prodražení realizace staveb byla vypořádána s vysvětlením, že k žádným takovýmto obavám, že by došlo k prodražení a prodloužení staveb, není důvod.

Ministerstvo pro místní rozvoj upozornilo na to, že nevládní neziskové organizace v oblasti životního prostředí jsou u nás ve velmi privilegovaném postavení, přiznává jim právní řád silná procesní práva a to je důvodem k častému zneužívání. K zneužívání dochází také ze strany aktivistických skupin. Tady oni navrhovali – MMR –, aby byl doplněn požadavek, aby veškeré účetnictví takovýchto organizací bylo vedeno na transparentním účtu, aby byl znám původ příjmových a také účel

výdajových transakcí. To v tom návrhu, který se mi podařilo dohledat v mezirezortu, bylo, ovšem do zákona se to nedostalo.

Další zásadně odmítavou připomítku předložila Hospodářská komora. Ti píšou, že je správné, aby právo na podání v rámci ochrany před ekologickou újmou mohly dělat dotčené orgány, dotčené instituce, u nichž je takové dotčení, ohrožení pravděpodobné. Ovšem nestátní neziskové organizace nemohou mít postavení veřejného žalobce, psala Hospodářská komora, a nemohou podávat žádosti o zahájení řízení bez vlastního dotčení ekologickou újmou. Tedy podle toho § 8 odst. 2b, jak říká zákon. Čili komora navrhovala, aby zůstala možnost podávat podání pro státní instituce, které pak jednají z moci úřední. Odmitala to, aby se neziskovkám, aktivistům, tak obrovsky zvýšila jejich pravomoc, aniž by na ně dolehl Jakákoliv odpovědnost za jejich konání. Tato zásadní připomínka komory byla takzvaně vypořádána, a to s odvoláním na hrozící sankce ze strany EU. Tedy my se máme podvolit jejich tlaku, my se máme podvolit jejich vydírání. A tady je třeba si položit otázku, zdali není náhodou čas na to, k tomuto vydírání se postavit.

Pro nevládní neziskové organizace je tady tento zákon docela dobrou věcí, protože ony byly novelou stavebního zákona v minulém volebním období zbaveny možnosti v některých případech se účastnit stavebního řízení. Velmi na to tvrdě žehraly. Snažily se vrátit to své právo účastnit se řízení zpátky. To se jim nepodařilo. Podle mne určitě vitají tuto možnost, které se podle mne velmi iniciativně chopí. Čili jejich prostor, který se zúžil, může být tímto zákonem opět rozšířen. Ony by mohly opět své ideologické záměry při blokování veřejně prospěšných staveb předkládat, aplikovat a tyto stavby zase zdržovat a prodražovat. Žádosti lze podávat opakovaně, což zakládá možnost donekonečna zdržovat, jak to dneska vidíme na dálnici D11.

Tento zákon tedy děl z nevládních neziskovek privilegovanou skupinu obyvatel, která, aniž by k tomu měla jakékoli odborné nebo jiné předpoklady, může vstupovat do procesů, kam jiní nedotčení občané nemohou. A přitom chybí stanovení nějaké základní odpovědnosti za škody, které mohou vzniknout touto obstrukcí anebo také vinou žádostí, které budou podány neoprávněně, kde se ukáže, že ta jejich žádost... není ji možné vyhovět. Ony pak ale nadále zůstanou v tom procesu jednání jako účastníci.

Dámy a páновé, já jsem se přihlásil ke slovu proto, abych jednak tedy velmi výrazně odmítl tento zákon, a tedy abych podal návrh na jeho zamítnutí v prvním čtení. V případě, že by tento návrh nebyl schválen, tak zároveň také podávám návrh na vrácení návrhu zákona vládě k přepracování, aby se zamyslela nad tím, do jaké míry je správné dávat nevládním ekologickým organizacím do rukou takto silný nástroj, takto silnou zbraň, kterou ony budou bez rozpaků a bez jakékoliv odpovědnosti používat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přečtu omluvu. Omluvte prosím moji nepřítomnost – se omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská. Jedná se od 18.30 do konce jednacího dne.

Teď pan poslanec Václav Klaus. Jenom bych upozornil, že dohoda je, že bychom končili v 19 hodin. Tak se jenom ptám, jestli s tím počítáte. Jste si toho vědom. Takže prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dnes opravdu už vystoupím naposledy. Já bych jenom rád upozornil ctihodnou Sněmovnu, jak nádherné bylo projednávání toho minulého zákona. V mých očích se sice jedná o takovou marginalitu. Sněmovna už to projednávala asi sedmnáctkrát. Už se to různě měnilo ty otvírací doby a velikost těch prostor. Ale sami jste si to rozhodli. Tady jsou zástupci levicových stran, kteří mají blízko k těm zaměstnancům. Ti hlasovali, aby se to zamítlo. Máme tady zástupce zase lidí, co si myslí, že v neděli se má být v kostele, nebo ve svátek. Ti také byli proti. Většina nás nějak bylo pro. Ale byla to naše svobodná vůle. U tohoto zákona jsme zase jako gubernie. Už jednou jsme to schválili a oni nám znova říkají: Ale špatně, ještě. Ještě to schvalte vic! A my tady pod hrozbou nějakých sankcí budeme zase zdvihat ruku. Pan poslanec Kalousek mi asi příjde říct, že jsou to naše zákony. Ne tedy jako... i když jsou to ty jejich.

Jenom chci upozornit na tuto situaci, které tady čelíme. A tak nějak jako didakticky jsem vám chtěl říci, zda si to uvědomujeme. Jak to bylo krásné se bavit o takové v uvozovkách pitomosti, jako je otvírací doba obchodů, protože tady každý projevil svoji vůli a nějak to dopadne. Možná o tom budeme jednat ještě devětkrát. Tady jsme jako gubernie. Žijeme pod tím diktátem. Schvalte to, jinak budete platit pokuty! Schvalte to, schvalte to, schvalte to. A takto to nakonec asi většina z vás schválí. Ale neměli byste to dělat a s radostí mačkat to tlačítko. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A ještě je prostor tady na faktickou poznámku. Pan poslanec Ferjenčík se hlásí. Další v pořadí je pan poslanec Munzar, ale uvidíme, jak to časově vyjde. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. On to neudělal pan předsedající, tak já si dovoluji prostřednictvím pana předsedajícího upozornit kolegu Klause, že už jsme ten zákon asi před hodinou projednali.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan poslanec Munzar ještě s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já využiji té poslední minuty. Děkuji, pane předsedající. Jenom abych vaši pozornost soustředil na scénář, který přece dobře známe. Stejný scénář tady byl v minulém volebním období a týkal se zákona o EIA, kdy také Evropská komise přišla s tím, že bude infringement, že je nedostatečná transpozice, že je málo zapojena dotčená veřejnost, a tady v našem právním systému jsme to udělali tak, že jsme dali neuvěřitelné pravomoci neziskovým organizacím a možnost blokovat další stavby. A teď se s tím bohužel potýkáme. A já se obávám, aby to nebylo stejně i v tomto případě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já tímto přerušuji jednání schůze.
Uvidíme se zítra v 9 hodin.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

12. září 2018

Přítomno: 186 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se už pokud možno usadili na svých místech a přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní. Pan poslanec Michálek má kartu číslo 11, pan poslanec Mašek má kartu číslo 5, pan místopředseda vlády má kartu číslo – teď jsem to zapomněl... devět? Můžu?

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci: Jan Bauer – zahraniční cesta, Martin Baxa od 15.30 bez udání důvodu, Stanislav Blaha bez udání důvodu, Petr Dolínek od 9.50 do 11.30 – pracovní důvody, Jan Farský do 9.30 ze zdravotních důvodů, Radim Fiala do 13.30 z pracovních důvodů, Petr Gazdík do 14.30 ze zdravotních důvodů, Ivan Jáč od 14 hodin ze zdravotních důvodů, Martin Kolovratník z důvodu zahraniční cesty, Jan Lipavský – zahraniční cesta, Leo Luzar – zahraniční cesta, Radka Maxová – zdravotní důvody, Miroslava Němcová – zahraniční cesta, Petr Pávek – zahraniční cesta, Pavel Pustějovský – zahraniční cesta, Vít Rakušan od 15 do 19 hodin z pracovních důvodů, Julius Špičák do 14.30 z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá od 14 hodin Jan Hamáček z pracovních důvodů, Jan Kněžínek z osobních důvodů, Jana Maláčová z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Lubomír Metnar z pracovních důvodů, Marta Nováková – zahraniční cesta, Robert Plaga z pracovních důvodů, Dan Ťok z pracovních důvodů.

S náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Ferjenčík a s náhradní kartou číslo 13 pan poslanec Juránek.

A ještě mi dovolte přečíst jednu omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Olga Richterová mezi 9.00 a 9.20 z rodinných důvodů. (Hluk v sále.) Opravdu už vás poprosím, abyste se už pokud možno posadili na své místo.

Dnes bychom se měli věnovat bodům z bloku třetího čtení, u nichž byly splněny zákonné lhůty. Jedná se body 105, 106, 107, 108, 111 a 112. Jedná se o sněmovní tisky 77, 80, 93, 130, 89 a 99. Poté bychom pokračovali projednáváním bodů z bloku zákonů prvního čtení.

Ptám se, zda má někdo nějaký doplňující návrh nebo pozměňující návrh k pořadu schůze. Prosím, pane poslanče. (Není zapnutý mikrofon.) Poprosím kolegu, aby pustil... Prosím, máte slovo. Už jsem to zapnul, ano.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vás požádal

o změnu v programu této schůze. Chtěl bych navrhnout, abychom vyřadili z programu této schůze bod 112. Jedná se o sněmovní tisk 99. Je to návrh můj a kolegyně Pekarové Adamové, Richterové, Gajdůškové a Jana Bartoška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomocí v hmotné nouzi.

Vysvětlím důvod. Na pořadu třetích čtení máme dnes, možná v pátek, oba návrhy, které se týkají této problematiky. První půjde na pořadí sněmovní tisk 89, což je návrh kolegyně Jany Pastuchové a jejich kolegů. Domnívám se, že abychom se vyhnuli nějaké legislativní kolizi a i určitému galimatayáši, že by bylo rozumné dokončit třetí čtení sněmovního tisku 89, poslat tento návrh do Senátu a podle toho, jakým způsobem dopadne potom jednání o tomto tisku, tak případně pokračovat v projednávání tisku 99. Pravděpodobnější je, že bych potom požádal na další schůzi o zpětvzetí toho sněmovního tisku 99. To už musí být se souhlasem Sněmovny.

Takže dneska si vás dovoluji požádat o vyřazení bodu 112, sněmovního tisku 99, z pořadu této schůze. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem vystoupit k pořadu schůze. Jestliže tomu tak není, tak není... Ještě jednou vás žádám o klid. A pokud možno, je-li co k řešení, tak v předsáli. Ani se na mě nepodívají. Tak.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Kaňkovského na vyřazení bodu 112, sněmovní tisk 99 z pořadu této schůze.

Já zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 35, přihlášeno je 150 poslanců, pro bylo 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Děkuji.

Tím jsme se vypořádali s pořadem jednání a budeme pokračovat jednotlivými body. Otevímám bod

105.

Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 77/ - třetí čtení

Poprosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele pan poslanec Vojtěch Munzar a zpravodaj garančního výboru, což byl rozpočtový výbor, pan poslanec Jan Pošvář. Návrh na zamítnutí je uveden ve sněmovním tisku 77/4, který byl doručen dne 26. června 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 77/5.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, jsme ve třetím čtení, takže některé argumenty, které tady řeknu, jste už ode mě slyšeli. Nicméně po léta mi dovolte, abych zopakoval základní rysy našeho návrhu a důvody, které k jeho předložení vedou.

Tento náš návrh si klade za cíl vrátit snížené limity pro uplatnění výdajových paušálů u příjmů ze samostatné činnosti na úrovni 2 milionů korun, a to i při podání daňového přiznání za rok 2018. To znamená, fakticky by ke snížení, které odhlasovala minulá Sněmovna, na 1 milion korun nedošlo. Z našeho pohledu jsou výdajové paušály pro osoby samostatně výdělečně činné, protože těch se týká tento návrh a tato možnost, to nejjednodušší. Pokud si tento způsob vyberou, protože to je možnost, nikoliv povinnost, pak nemusí vést kompletní daňovou evidenci svých nákladů. Stačí vést příjmy a náklady si pak jednoduše stanovit zákonným procentem. To znamená, že nemusí papírovat. Nemusí evidovat každou účtenku a nemusí být po nocích účetní. Protože to je realita každodenního dne, každodenního života osob samostatně výdělečně činných. Papírování dělá po nocích, dělá je o víkendech a dělá je o těch státních svátcích, o kterých jsme tady včera tak bouřlivě diskutovali. Místo papírování může takový živnostník a podnikatel využít svůj čas a energiidaleko účelněji. Například na rozvoj svého podnikání a na služby svého okolí.

Snížení limitu způsobilo, že pro podnikatele mající příjmy od jednoho do dvou milionů korun se přes noc zásadně změnily podmínky jejich podnikání a narostla administrativa. Vždyť si to představte, kdybyste byli v té situaci. Nějakým způsobem podnikáte, máte podnikání nějak nastaveno, a najednou z ničeho nic, že dne na den, protože si to stát usmyslil, se vám zásadně změní podmínky, aniž byste to vy nějak ovlivnili a mohli ovlivnit.

Připomínám, že se tady nebavíme o firmách se svým aparátem a zaměstnanci, ale o samostatných fyzických osobách, které vydělávají samy na sebe.

Co se týká rozpočtových dopadů, tak očekáváme, že budou opravdu minimální. My jsme odhadli snížení příjmů státního rozpočtu o necelou miliardu. Předchozí menšinová vláda ve svém stanovisku to odhadla na 1,2 miliardy do státního rozpočtu. Takže tady je viceméně vzácná shoda. Každopádně se jedná o částku, která je menší než desetina procenta státního rozpočtu. Nicméně pokud tento návrh podpoříme, státní rozpočet to tedy téměř nepocítí, ale desítky tisíc lidí budou mít jednodušší život.

Paní ministryně financí tady v prvním a druhém čtení přednesla svoje výhrady k tomuto návrhu, a to zejména ve dvou rovinách. Dovolte mi, abych se rovnou k nim na začátku stručně vyjádřil.

Vláda, jak už jsem řekl, předchozí, menšinová, ve svém stanovisku říká, že osoby samostatně výdělečně činné stejně musí od jednoho milionu korun vést daňovou evidenci dokladů k DPH. Takže je to zřejmě jedno a ke zvýšení administrativy podle vlády nedochází. Ovšem tento argument platí pouze v jednom jediném případě. A to je, když ten podnikatel nakupuje své další služby, zboží a podobně, výhradně ve 100 % u dalších plátců DPH. Pak eviduje všechny své nákladové položky v přiznání k dani DPH. Ale takových mnoho není. Většina případů je ostatních a v ostatních

případech ke zvýšení administrativy tudíž jednoznačně dochází a tento argument neplatí.

Argument druhý, kde se opět hraje spíš na takovou strunu nedůvěry a přístupu k předběžné opatrnosti k údajné nepočitivosťi malých podnikatelů, a to je argument, že výdajové paušály by mohly vést k optimalizaci daní, a tedy k nějaké daňové výhodě. Já se s takovým přístupem nemůžu ztotožnit, ale pokud v této rovině chceme diskutovat, pak jen připomenu pář čísel, které tady řekla paní ministryně. Náš návrh se týká více než 158 tisíc lidí, osob samostatně výdělečně činných. Dopad do státního rozpočtu dle vlády je 1,2 miliardy. Do ostatních rozpočtů 300 milionů. Tedy celkem maximálně 1,5 miliardy korun celkově. Tak ta výhoda údajné optimalizace je 1,5 miliardy děleno 158 tisíci, to je něco přes 9 tisíc korun. Ne za měsíc, ne za každý měsíc – za celý rok. Pro lidi s příjmem od milionu do dvou milionů.

Takže to opravdu nevypadá na optimalizaci. Ale zopakuji, já se nedokážu s takovou argumentací ztotožnit. Protože v systému výdajových paušálů živnostník s příjmy mezi jedním a dvěma miliony korun – protože o nich tady diskutujeme – vždy zaplatí pozitivní daň. Nehledě na to, že platí zdravotní a sociální pojištění. Pokud ovšem budou nuceni vynakládat svůj čas a energii na administrativu spojenou s daněmi, tak se dá s úspěchem předpokládat, že se budou více soustředit na své náklady a množí z nich třeba ve finále mohou zaplatit menší daně než při uplatnění výdajových paušálů. A paušály jsou také jednodušeji kontrolovatelné ze strany finančních úřadů, protože ty pak mohou kontrolovat pouze příjmy a nemusí docházet ke sporům nad každou uplatněnou položkou v nákladech.

Skutečnou, tou nejdůležitější výhodou výdajových paušálů, je úspora času. Čas je pro osoby samostatně výdělečně činné klíčovým a nejdůležitějším výrobním prostředkem. Čas totiž vynakládají nejen na činnost jako takovou, za kterou mají ten příjem, ale mnoho času vynakládají také na to, aby sami sobě sehnaly práci. A tento čas nijak nepromítou do svých nákladů. A nyní jim stát řekl, že část tohoto nejdůležitějšího výrobního prostředku, svého času, musí vynaložit pro stát na vedení administrativy spojené s placením daní. Z mého pohledu naprostě zbytečně. A toto chceme změnit. Jen pro vaši informaci, podle zprávy Světové banky o daních daňová administrativa v České republice trvá v průměru 248 hodin. Na Slovensku je to jen 192 hodin, v Rakousku 131 hodin. Tímto návrhem tyto hodiny můžeme alespoň pro osoby samostatně výdělečně činné snížit.

Samotná hodnota těchto osob, těchto podnikatelů, je totiž obsažena v jejich samotné zákonné definici. Jsou samostatní, jsou výděleční, jsou činní, to znamená aktivní. Tito lidé si sami hledají práci, nabízejí nám své služby, přispívají do našeho sociálního systému, platí daně a přispívají k ekonomickému rozvoji České republiky. A stát by tady neměl být od toho, aby na každého živnostníka, který vydělává sám na sebe a nedostává práci přidělenou, naložil množství administrativních zátěží, ale naopak, aby vytvářel podmínky pro aktivní občany. (Sílný hluk v sále. Předsedající žádá o klid.) Děkuji, pane předsedající.

Takových lidí, kteří vydělávají sami na sebe, bychom si měli naopak vážit a podporovat maximálně jejich úsilí. Minimálně bychom je měli nechat v klidu

pracovat a nezatěžovat je zbytečnými administrativními požadavky ve jménu naplnění příjmu státního rozpočtu ve výši necelé desetiny procenta.

Není to pouze naš návrh. Tento návrh vychází z postojů, dlouhodobých postojů, a má podporu Hospodářské komory a dalších profesních svazů podnikatelů. Chtěl bych vás požádat všechny napříč politickým spektrem a také vládu, abychom společně tímto vyšli vstří drobným podnikatelům, nechali je v klidu nadchnout, v klidu pracovat v příznivém podnikatelském prostředí. A k tomu povede vaše podpora tomuto návrhu. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Zájem o vystoupení má pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Já bych nejprve vyřídil žádost odboru legislativního na legislativně technickou úpravu. Je to změna formulace účinnosti, kde v současnosti tam je napsáno "patnáctým dnem od jeho vyhlášení". A ta oprava by měla být na "patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení".

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším. Otevřu rozpravu. Bylo by lepší, kdybyste to přečetl už přímo v rozpravě. Budete-li s tím souhlasit, tak otevřím rozpravu a poprosím vás, abyste načetl legislativně technickou změnu.

Poslanec Jan Pošvář: Dobре, děkuji. V tom případě to zopakuji. Je tady žádost o legislativně technickou opravu. Že by se změnila formulace účinnosti na "patnáctým dnem po dni jeho vyhlášení".

Jinak bych tedy jenom zrekapituloval, co se tady dělo kolem tohoto tisku. Nejprve jej projednala vláda, tedy vláda minulá, která vydala souhlasné stanovisko. Poté v prvním čtení byl načten návrh na zamítnutí, který byl vzápětí stažen. Ve druhém čtení zazněl opět návrh na zamítnutí. Také rozpočtový výbor projednal tento tisk a vydal stanovisko souhlasné.

A potom se rozpočtový výbor před třetím čtením usnesl na hlasovací proceduře, kde doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu v tomto pořadí: prvně hlasování o návrhu na zamítnutí, poté legislativně technické úpravy a poté, nebude-li návrh zamítnut, hlasování o návrhu jako celku.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda má někdo další zájem o vystoupení. Pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych prezentoval stanovisko klubu Pirátů. My ten návrh podporujeme, souhlasíme s tím, že vede ke snížení byrokracie. Jsou i profese, které například mají

příjmy ze zahraničí, například skrz prodej internetové reklamy, drobní živnostníci na internetu, kteří nemusí odvádět DPH. Takže jsou i profese, na které se nevztahuje přímo ten limit jeden milion. To znamená, navýšení toho limitu pro ně má velký význam i skrz tuto agendu. To znamená, zjednoduší se jim byrokracie a oni se nemusí stát nutně plátcí. To je jeden faktor.

Druhý faktor je, že na úrovni Evropské unie v tuto chvíli probíhá vyjednávání o navýšení povinnosti, od jaké částky musí být někdo povinný plátce.

Pírati podporují snížení byrokracie, to znamená, podporujeme, aby povinní plátcí byli od vyšší částky. Takže pokud se v budoucnu podaří sladit výdajové paušály a povinné plátce DPH, tak dojde ještě k razantnějšímu úbytku byrokracie pro tuto skupinu živnostníků. To jsou důvody, proč my tento tisk podporujeme.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Dovolte mi přečíst omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová z dnešního dne ze zdravotních důvodů.

S přednostním právem mě požádala paní ministryně, poté s přednostním právem pan předseda Farský.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Dobrý den, dámy a páновé. Dovolte, abych se vyjádřila. Pokusím se neopakovat svoje argumenty z prvního a druhého čtení, ale spíše na ně navázat.

Před rokem jste schválili změnu, která zastropovala takzvané výdajové paušály, neboli prostě možnost uplatnit výdaje procentem z příjmů, které nota bene – prosím zavnímejte – máme nejvyšší v Evropě, 40, 60, 80 procent, a nic na tom nehodláme měnit. Zastropovali jste je částkou milion korun a bylo to kompenzováno tím, že tito takzvaní paušalisté, jak jim lidově říkáme, mohou uplatnit nově slevu na manželku a děti. Přitom v době, kdy se tato úprava přijímala, bylo ještě v běhu řízení u Ústavního soudu, zda to, že se tato sleva v minulosti paušalistům odňala, není protiústavní –

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní ministryně, já se omlouvám, já vás na chvíličku přeruším. Mám pocit, že hladina hluku je vyšší, než je vhodné, zvlášť z levé strany. Děkuji. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedo. Čili přestože Ústavní soud dnes řekl, že to protiústavní nebylo. To znamená, že se zastropovalo částkou milion korun, ale současně se vrátila možnost uplatnit slevu na manželku a děti, s tím, že jsme tam ponechali rok přechodného období, kdy se mohl paušalista rozhodnout pro tu či onu variantu. Já jsem měla spočítaných x případů – ještě jako náměstkyně jsem připravovala legislativní úpravu –, kdy výhodnější bylo použítí v podstatě nižšího limitu milion korun s tím, že se uplatnila sleva na manželku a děti.

To je první argument, že po roce zase děláme legislativně – zase zavádime změnu něčeho, co teprve před rokem s nějakým zpožděním ještě možnosti přechodného ustanovení doznačlo.

Jenom bych opravila pana předkladatele v tom směru, že základním argumentem, proč jsme to snížili na milion korun, bylo právě snížení, to, že vlastně kdo dosáhne těchto příjmů milion korun, resp. obratu, tak se stává povinně plátcem a dopadá na něj určitá administrativa spojená se zákonem o dani z přidané hodnoty, takže zjednodušení administrativní náročnosti tady padá. Já bych si dovolila ho opravit ještě v tom směru, že i podnikatel s příjmy vyššími například než 1,2 milionu může využívat tyto výdajové paušály, ale samozřejmě jsou tou částkou zastropovány.

Dále bych si ho dovolila opravit v tom, že údaje Světové banky o administrativní náročnosti měl staré. Je potřeba se podívat na ty poslední, ty nás posunuly v té příčce podstatně výše a dostali jsme se i před Slovensko, takže to není tak, jak tady uvádí.

Já bych samozřejmě neměla s tímto návrhem problém, kdyby skutečně cílil tam, jak říká pan předkladatel, to znamená, cílem bylo zjednodušit a ulevit administrativě drobných a malých podnikatelů. Mám ale poměrně podrobnou analýzu, kdo vlastně využívá tyto takzvané výdajové paušály. Aniž bych to chtěla jakkoli hodnotit, tak to necílí právě na drobné řemeslníky, na drobné podnikatele, protože oni podle souhrnné analýzy, kterou jsem dostala, agregovaná data z Finanční správy, využívají skutečné výdaje, nikoli výdaje procentem z příjmů. Takže cílíme do skupiny právně účetnické činnosti, ti využívají téměř přes 70 % výdajové paušály, tvůrčí umělecká zábavní činnost, činnosti vedení podniků, poradenství v oblasti řízení, administrativní, kancelářské a jiné podpůrné činnosti, činnosti v oblasti informačních technologií. Takže to skutečně necílí na tu nejmenší skupinu.

Byla bych ráda, aby tu zazněla další věc, že výdajové paušály dnes představují v řadě případů určitou daňovou výhodu. O tom není pochyb. My to takto vnímáme. To je nesporné. Ona se pak projevuje určitým způsobem mezi jednotlivými podnikateli, to znamená, typicky ta odvětví, jako je třeba maloobchod, paušály vůbec nevyužívají. Naopak odvětví, která nepotřebují výrazně materiální zabezpečení, což byla třeba ta, co jsem tady citovala, tak ta právě v tomto případě mají tu daňovou výhodu, protože by nikdy nedosáhla skutečných výdajů v té výši, v jaké jich dosáhnou, pokud uplatní procentem z příjmů.

Další argument, který tady zazněl, zazněl od pana poslance Ferjenčíka ze strany Pirátů, a ten byl v tom směru, že na úrovni Evropské komise, a já jsem o tom mluvila na rozpočtovém výboru, když se tento tisk projednával, se jedná velice intenzivně už od prosince předloňského roku – souvisí to s takzvaným definitivním režimem DPH – o zvýšení povinného plátcovství DPH. A to je ten moment, kdy se musíme zamyslet nad dopady, pokud dojde k tomuto návrhu, protože DPH je harmonizovaná daň, tak se musíme zamyslet nad celkovou koncepcí, protože se nám to promítnete i do této oblasti, a to samozřejmě zohledníme zejména v připravovaném zákoně o dani z příjmů, to znamená, komplexně se opět na tento krok podíváme.

V tuto chvíli je ale velmi krátká doba, my nejsme schopni spočítat ani přesné dopady. Pan předkladatel uvedl 1,2 miliardy, my tipujeme, že to je minimální dopad, který toto opatření bude mít, může to být 1,5 mld., ale hlavně v tuto chvíli opět

nesystémově vytrhneme jakýsi kus, nesystémově, aniž by ten návrh obsahoval nějakou analýzu, aniž by konkrétně uvedl, proč máme zase vrátit zastropování na 2 miliony, tu já tam absolutně postrádám.

Navíc – ještě poslední větu, kterou si dovolím říci – my jsme dlouhodobě kritizováni ze strany OECD a Evropské komise za situaci, že jsou rozdíly mezi zdaněním příjmů zaměstnanců a podnikatelů, a tímto ty nůžky budeme dále rozevírat.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Pak tady registruji tři přednostní práva – pan předseda Farský, za navrhovatele pan poslanec Munzar a poté pan předseda Stanjura.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat stručně na paní ministryni. Chtěl bych říci, že to, že podpoříme drobné podnikatele v oblasti IT, považujeme za pozitivní věc, protože to je sektor s vysokou přidanou hodnotou, který má pro naše hospodářství velmi velký dopad, a je pozitivní tento sektor podpořit. Rozhodně bych z toho, že podpoříme sektor informačních technologií, nevyvzoval, že to kvůli tomu nemáme přijímat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní tedy pan předseda Farský.

Poslanec Jan Farský: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom za klub Starostů a nezávislých. My tento návrh podporujeme. Podporujeme ho, protože výdajové paušály chápeme jako jistou dohodu mezi státem a podnikatelem, která je výhodná pro obě strany v tom nastavení, ve kterém je. Podnikatel má více prostoru na základ své činnosti, na podnikání, na tvorbu hodnot i na tvorbu zisku, a tím pádem i tvorbu hodnot, ze kterých pak odvádí daně, a zároveň státu na druhé straně u těchto malých podnikatelů odpadá práce s tím, že musí kontrolovat jednotlivé nalepené doklady a vykazovat složité deníky, a uspoří na té druhé straně i stát.

Takže ten součet, i když tady mluvíme o výpadku ze státního rozpočtu, že těch daní se odvede o něco méně, tak ale je nutné také započítat, že stát se na té druhé kontrolní straně pak může daleko lépe věnovat těm velkým únikům, těm miliardám, stamilionům, desítkám milionů, které pořád nejsou placeny a optimalizací daní, tou nelegální optimalizací daní, jsou ze státního rozpočtu vyváděny. A já myslím, že je dobré finančním úředníkům uvolnit ruce a nechat jim prostor, aby stíhali skutečné problémy a ne ty domnělé. Takže z toho důvodu my podporujeme zvýšení této hranice, protože výdajový paušál je dohodou mezi státem a podnikatelem, která je pro obě strany výhodnou. Děkuji. (V sále je stále rušno.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A znova vás poprosím, abyste v případě, že máte co k řešení, tak to řešili v předsálí a nerušili ty, kteří mají zrovna slovo.

S faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Volný. Máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, milá vládo. Já bych chtěl reagovat vašim prostřednictvím na vystoupení pana Farského. On to řekl správně. Výdajový paušál by měl být dohoda mezi podnikatelem a státem, aby byla oboustranně výhodná. Já si myslím, že paní ministryně tady položila na stůl dostatečně informací, kdy se mi jeví, že možná v této chvíli ten vyšší paušál pro stát není tak výhodný, ale jsem přesvědčený, že ani pro toho podnikatele, protože navrácení toho odpočtu na manželku a děti myslím bohatě kompenzuje celý problém s tím milionem sníženého paušálu a naopak toto právě těm podnikatelům významně ulehčuje a zrychluje práci, protože ten odpočet je automatický, oni ho prostě použijí a nemusejí nic zvláštního počítat.

To znamená, znova podtrhuji, souhlasím s tím, že to je dohoda mezi státem a podnikatelem, ale musí být vyvážená. A já z toho, co jsem slyšel od paní ministryně a jak to vnímám, si myslím, že v současné době, nebo na základě toho pozměňovacího návrhu a novely, kterou předkládá pan kolega Munzar, by nebyl vyvážený. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte mi jen stručnou reakci na panu poslance Volného. Já myslím, že tady jsme narazili přesně na ten rozdíl světů. Podle našeho názoru jakákoli překážka, která je odstraněna živnostníkovi z cesty, ať už administrativní, nebo fiskální, jakákoli úleva, která je mu poskytnuta, je pro stát výhodná. Protože on nás taky někdo musí živit. Máte-li pocit, že když to pro stát není výhodné, protože se to nedá spočítat na koruny, tak se pravděpodobně nikdy nedomluvíme. Ujišťuji vás, že to odstraňování překážek v podnikání se dá spočítat na koruny a že je pro stát výhodné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní tedy poprosím pana navrhovatele, který se přihlásil s přednostním právem.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já jsem si podrobně dělal poznámky z vystoupení paní ministryně a dovolte mi, abych na to stručně zareagoval už teď v rozpravě, nejen v závěrečném slově.

První věc, kterou tady paní ministryně říkala, že se to snížilo proto, že se zároveň vrátila možnost podnikatelů využívat slevu na vyživované osoby, to znamená na manželku a děti. Vite, ne každý, kdo využívá paušály, má děti a ne každý, kdo má děti, využívá daňové výdajové paušály. Já osobně se domnívám, že uplatnění slev je

sociální politika státu na podporu rodin a vyvažovat to nějakými jinými administrativními opatřeními prostě není vhodné. Je to příklad jenom toho, že se podnikatelé v některých očích – nebo někteří přistupují k podnikatelům jako ke třídě a tento přístup se míjí s jednotlivými individuálními životy těch podnikatelů. Jinými slovy, je to takový handl – my vám milostivě vrátíme možnost uplatnění slevy na děti, ale zatížíme vás administrativní zátěží. Protože opravdu o nějakou daňovou výhodu, já jsem vám to tady spočítal, se nejedná. Takže tento přístup se mi nelibí, ale tady se opravdu asi míjíme v tom pohledu.

Druhá věc, kterou jsem tady říkal už ve svém úvodním slově, a paní ministryně ten argument zopakovala, že Ministerstvo financí se domnívá, že nedochází ke zvýšení administrativní zátěže tím, že se to zvýšilo z jednoho milionu na dva miliony. Samozřejmě že se zvyšuje administrativní zátěž. Ten argument, který tady řekla paní ministryně, platí pouze u těch, kteří nakupují ve sto procentech – ve sto procentech – své další služby a zboží u dalších plátců DPH. U těch ostatních jednoznačně v menší větší míře k administrativní zátěži dochází.

Paní ministryně tady řekla, že to hodně využívají třeba IT specialisté, architekti, lékaři apod. To jsou obory s vysokou přidanou hodnotou. A my nechceme takové obory podporovat? Česká republika jim třeba nemůže nabídnout takové platy a takové příjmy jako třeba na západ od nás. Tak to pojďme vyvážit něčím jiným, a to je jednoduchým podnikáním a jednoduchými podmínkami. Nemůže to být konkurenční výhodou našeho státu? Já tady dlouhodobě slyším na různých seminářích, ve Sněmovně, na hospodářském výboru, jinde, na různých fórech, zástupce všech stran včetně hnutí ANO, jak musíme podporovat odvětví s větší přidanou hodnotou, jak je to pro nás důležité. Vymýšlej se dotace, vymýšlí se startupy. A pokud můžeme nějaké takové obory činnosti u podnikatelů, kteří se starají sami o sebe a nechtějí nic od státu, pokud je můžeme podpořit snížením administrativní zátěže, tak Ministerstvo financí je bohužel proti.

Ještě mi dovolte poslední věc. Mě hrozně mrzí, že tady paní ministryně použila to, že k tomu chybí analýza. To snížení limitu ze dvou miliónů na milión v minulé Poslanecké sněmovně nebylo vládním návrhem, ale bylo poslaneckým návrhem také bez analýzy. Takže používat tento argument mě mrzí, protože ho nepovažuji za příliš fér. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je přihlášen s přednostním právem pan předseda Stanjura. Pane předsedo Stanjuro, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Než vám něco přečtu, tak bych chtěl ukázat, jak paní ministryně umí šermovat s tím limitem 1 milion pro plátce DPH. V tomto případě říká, že je to výborné a logické, aby paušály odpovídaly tomu limitu, protože ti, kteří mají nad milion a jsou povinní plátcí DPH, stejně dělají administrativu. Když ten samý limit použijeme u EET, která má bojovat s úniky u DPH, aby to bylo pro neplátce, to znamená, aby do milionu (nesrozumitelné), tak paní ministryně řekne – to je úplná blbost, nesystémové, nechápu tu souvislost. Takže vidíte, jednou se ta hranice hodí a podruhé se nehodí.

A daňová výhoda, paušály. Já s tím, paní ministryně, dlouhodobě nesouhlasím. Zkuste navrhnut – a říkám to velmi často – zkuste navrhnut právnickým osobám, že by měly paušály. To znamená, i kdyby měly ten nejvyšší paušál, tak že budou ze svých příjmů – 20 % bude daňový základ. Podívejte se na právnické osoby, jaké platí daně. To by byly daňové příjmy státu, co, kdyby tohle platilo i pro právnické osoby!

Takže tento útok na ty malé je úplně nesmyslný. Výdajové paušály nejsou kvůli daňové výhodě, ale kvůli zjednodušení byrokracie a menšímu papírování. Paní ministryně to řekla správně. Pokud podnikatel ví, že náklady mu dělají třeba 70, 80, 90 % příjmů, tak je neuplatňuje, logicky, protože si spočítá, že je výhodnější si např. najmout účetní, a pořád se mu to ještě vrátí. Ale není to ten daňový... To by byla povinnost těch paušálů a to je zase úplně něco jiného. Toto je možnost těch paušálů.

Opakovaně tvrdím, že spojovat slevu na manželku či manžele nebo na děti s tím, co dělá rodič, není fér a není to součástí férové rodinné politiky státu. Pokud stát správně rozhodl, podotýkám správně, že ti, kteří pracují a současně vychovávají děti, mají daňové úlevy, tak to má platit plošně. Ne podle toho, jestli rodiče jsou zaměstnanci, podnikatelé, OSVČ a jestli uplatňují paušály pod 50 % svých příjmů nebo nad 50 %, protože tam ještě byl ten limit 50 % paušálu, aby se uplatňovalo. Platí to zejména u těch, kteří si přivydělávají a nemají to na plný úvazek, podnikání a OSVČ.

Nevím, jestli to dostali všichni poslanci nebo předsedové klubů. Já před každou schůzí dostanu stanovisko Hospodářské komory k jednotlivým tiskům, nebo k tiskům, kterými se Hospodářská komora zabývá. A zase, pokud je v souladu s politikou vlády, tak velmi často tady ministři říkají "projednáno s podnikatelskými organizacemi, i ta Hospodářská komora s tím souhlasí, tak co ta pravice má, vždyť oni nebyli proti EET, ti zástupci těch podnikatelů". Když Hospodářská komora plně podporuje tento návrh, tak se o tom cudně mlčí. Tak aby se o tom nemlčelo, aby to bylo ve stenozáznamu, tak vám přečtu poměrně krátké stanovisko Hospodářské komory k tomuto tisku:

Hospodářská komora plně sdílí cíl tohoto návrhu, který vyjadřuje zájmy drobných podnikatelů. Hlavní myšlenkou návrhu je vrácení ročního příjmového limitu pro uplatňování výdajového paušálu na hodnotu 2 mil. Kč. Vloni byl totiž – podotýkám, teď důležitá část – bez diskuze s podnikatelskými svazy tento limit snížen na polovinu. – Bez diskuze! A tomu říká paní ministryně systémové opatření. Bez diskuze s podnikatelskými svazy, píše Hospodářská komora. Byla to novela 170/2017 Sb. – Pro drobné živnostníky jsou výdajové paušály nejjednodušším způsobem, jak daňové povinnosti plnit a nebýt zavalen stohy papírů. Snížením limitu atraktivita výdajových paušálů pro mnoho drobných podnikatelů ale poklesla a snížení nelze považovat za pobídku ani k zahájení, ani k pokračování nebo k rozvoji podnikání.

Hospodářská komora České republiky jako reprezentant řádných podnikatelů – řádných podnikatelů – chápe, že stát v uplynulých letech přijal řadu opatření v daňové oblasti s cílem omezit podvody. – Ted' je věta pro nás, pro poslance: Moudrý, vnímavý zákonodárci by měl ale restriktivní kroky vyvažovat i opatřeními vstřícnými k běžným podnikatelům, kteří si rádně plní své povinnosti. Drobní podnikatelé, ať už jde o osoby samostatně výdělečné, pro které je tato výdělečná činnost jedinou čí

hlavní obživou, nebo o ty, kteří si tak jen přivydělávají k zaměstnání či důchodu, jsou nezastupitelnou součástí naší ekonomiky a společnosti a představují tito podnikatelé spolu se svými rodinnými příslušníky významnou část voličské základny každé politické strany. Proto Hospodářská komora České republiky doporučuje návrh zákona schválit.

Tolik stanovisko Hospodářské komory, podnikatelského svazu, který zastupuje řádné podnikatele, o kterém paní ministryně nemluvila, protože se jí to stanovisko nehodí do její argumentace.

Rozpočtové dopady, které citoval pan poslanec Munzar, jsou odhadem Ministerstva financí. Paní ministryně je pak zpochybnila. Tak já tomu nerozumím. My to bereme jako vážnou věc, nechceme se o tom přít, protože kdybychom to odhadovali my, tak je odhadneme o něco nižší, ale pro fárovost diskuze bereme jako základ rozpočtové dopady, které odhadlo Ministerstvo financí.

Zkusme si říct, kolika drobných podnikatelů se to může týkat. Těžko se to odhaduje, ale já bych řekl, několika desítek tisíc se to může týkat, protože nevíme, jestli se rozhodnou tu možnost využít, nebo ne, i při tom zvýšeném výdajovém paušálu. Takže ten dopad, a to se týká i jejich rodin, je pozitivní na statisíce občanů, kterým se alespoň o něco sníží byrokracie.

Vláda plánuje na příští rok příjmy státního rozpočtu ve výši asi o 145 miliard – nebo 143, řeknu 140, abych nebyl opraven, že jsem to přehnal. 140 miliard navýšení příjmů, ne celkově příjmů. A teď je najednou problém, údajně problém rozpočtový, s jednou a půl miliardou dopadu do všech rozpočtů, protože to má samozřejmě dopad do rozpočtů samospráv obecních a krajských. U daňového balíčku si za pář okamžíků ukážeme, jak vláda chce sebrat stamiliony samosprávám nesmyslným opatřením – zdaněním dotací a příspěvků příspěvkovým organizacím. Tam to vlastně nevadí. Přitom vláda říká, jak těm obcím pořád pomáhá, takže tady hájí 300 milionů a tam jim ukládá mnohem vyšší povinnosti. Mám tady propočty z některých měst, ale to si nechám na debatu k daňovému balíčku.

Není žádný důvod, abychom ten zákon neschválili. Pokud myslíme aspoň trošku vážně ta hesla o boji s byrokracií, tak aspoň jedně skupině drobných podnikatelů můžeme to podnikání zjednodušit. To jsou lidé, kteří nevyhledávají daňové prázdniny a investiční pobídky v jiných zemích. To jsou lidé, kteří za nabídku nižších daní nebo dotací neodejdou z České republiky. To jsou lidé, kteří poskytují tolik potřebné služby našim občanům a bez kterých by naše obce a města v zásadě nefungovaly. A najednou vláda, už i paní ministryně říkala "no jo, to je všechno možná pravda, ale ta jedna a půl miliarda se nám prostě hodí, abychom ji mohli přerozdělovat". Přerozdělovat. Abychom to od nich vzali a někomu jinému dali. Protože z cizího se rozdává velmi dobré, to umí každý z nás, rozdělovat peníze někoho jiného. To je přece hezká činnost, rozdělovat peníze, když nejsou moje, ale jsou to daňových poplatníků.

Já tomu nerozumím, tomu zatvrzelému odporu k této drobné, ale pro ty desítky tisíc drobných podnikatelů podstatné záležitosti. Připomínám i z toho stanoviska Hospodářské komory, že se jedná o řádné podnikatele, kteří plní své povinnosti vůči státu. Takže to rozhodování bude jednoduché: budou nadále sprostí podezřelí a budeme na ně valit další a další příkazy, nebo jim alespoň o něco ulehčíme

podnikatelský život a jejich podnikání, a i tím dáme najevo, že si jich jako lidí aktivních, pracovitých, kteří zaměstnávají nejenom sebe, své rodinné příslušníky, ale také vytvářejí mnoho dalších pracovních míst, Poslanecká sněmovna váží, vnímá jejich problémy. A pokud nějakým svým rozhodnutím jim vlastně problémy zvětšila, tak se nemusí stydět chybu přiznat a navíc jim to vrátit. Navíc ten návrh by se mohl týkat i zdaňovacího období roku 2018, takže by vlastně nepřišli – nebo měli možnost využít i v tomto účetním období. Opět říkám, je to možnost, záleží na každém konkrétním podnikateli, zda ji využije, nebo ne.

Takže to je jednoduché – chceme ubrat papíry. Kdo chce ubrat papíry, hlasuje s námi, kdo nechce ubrat papíry a chce nadále komplikovat život podnikatelům, těm drobným, živnostníkům, bude hlasovat proti tomuto návrhu. (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přečtu rychle omluvy. Omlouvá se pan poslanec Martin Stropnický z pracovních důvodů z dnešního zasedání. Omlouvá se předseda vlády Andrej Babiš z pracovních důvodů z dopoledního jednání.

Další do diskuze s přednostním právem paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dovolte mi krátkou reakci na moje předčeňky.

Jakým způsobem, jenom to připomenu, vlastně se rozhoduje podnikatel, jestli uplatní výdaje procentem z příjmů, nebo jestli uplatní skutečné výdaje. Jednoduše. On si to prostě spočítá. Spočítá si, jaké má výdaje skutečné, a v případě, že nedostáčejí k výši toho paušálu, tak uplatní paušál. To znamená, jemu ten výpočet stejně neodpadne, protože by se muselo jednat výjimečně o podnikatele, kde to je evidentní na první pohled.

Dovolte, abych připomněla jak panu předkladateli, tak panu předsedovi Stanjurovi, kdo nesystémově zrušil slevu na manželku a děti pro takzvané paušalisty. Byla to prosím vláda ODS. Věcí veřejných a TOP 09. To jen tady připomínám, abychom v tom měli jasno. Takže ta minulá vláda to tam vrátila.

A logiku zastropování částkou milion, k tomu jsem už řekla toho tolik, že to prostě opakovat nebudu.

To, že jsem tady selektivně uvedla některé typy, a to jsou agregovaná data z Finanční správy, kdy Finanční správa prostě – a na ta data právo mám, ta nepodléhají mlčenlivosti – mi vybrala typové skupiny a tam napsala procenta těch, kteří v té skupině uplatňují tzv. výdaje paušálem, a já jsem je uvedla proto, ne že bych je chtěla pranýřovat, ale proto, že jsem chtěla poukázat na to, že toto opatření nepodporuje živnostníky jako celek, ale podporuje selektivně jenom určité skupiny, prostě ty skupiny, které nepotřebují náklady.

Pane předsedo Stanjuro, co se týče EET a vašeho srovnání, tak pokulhává velmi, protože se teď ještě pořád bavíme o výdajích ve vztahu k tomuto návrhu, nicméně u EET se bavíme o příjmech. Takže nesrovnatelné věci.

Návrh zavést něco takového u právnických osob vůbec neuvažujeme. Nebudu to ani slibovat, protože nechci domýšlet, kam by vedla kreativita, v žádném případě. Je to opatření, které se zavedlo před lety, vy jste u toho většinově byli z pravého spektra, takže víte, že se zavádělo jako podpora. Jsou to nejvyšší paušály v Evropě. My nechceme na ně sahat, je to prostě podpora podnikání těch nejmenších a odstranění administrativní náročnosti. A s tím, za tím si stojím, že tím milionovým stropem jsme nikoho nezatížili, protože tam vzniká povinné plátcovství DPH.

Co se týče svazů, tak samozřejmě ty jsou připomínkovým místem, takže v tuto chvíli se standardním způsobem vypořádalo.

Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Než dám slovo dalšími přihlášenému, jsou zde dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Martínek. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den. Já jen krátce k té argumentaci ohledně hranice jednoho milionu. Tady bych chtěl doplnit pro informaci ostatních. Tak není pravda, že všichni, kdo mají, co dani z příjmu do jednoho milionu... nad jeden milion jsou automaticky plátcí DPH. Existuje zde mnoho příjmů, které jsou osvobozeny od DPH, plno podnikatelů, kteří mají zdanitelné plnění v jiném členském státě Evropské unie, a tyto příjmy se nezahrnují do tohoto limitu. Takže není pravda, že ta argumentace pro jeden milion je taková, že neznamená to, že každý, kdo má příjem přes milion a dani příjem přes milion, tak musí vést účetnictví, musí vést všechny tyto účetní náležitosti, které komplikují zbytečně jeho podnikání. A proto bychom měli podpořit právě tyhle drobné. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já vím, že paní ministryně tomu rozumí, ale přitom se vás snaží zmást, když budeme mluvit o EET. Tak samozřejmě tam ten milion je na straně příjmů, kdo má povinnost, nebo my navrhujeme, aby tito byli z toho vyjmuti. Takže samozřejmě to není srovnání hrušek a jablek. Jednou se vám to hodí do argumentace a jednou ne. Takže v jednom zákoně o dani z příjmů je to klíčové a není třeba jít jinam než na tu hranici, než je milion podle argumentáře paní ministryně a u EET ten milion prostě nemusí být hranice. Tam se klidně může jít jinam. Jestli 200 000, nebo nula, je úplně jedno, ale nemá to žádnou souvislost s touto hranicí plátce DPH. Navíc, jak podotýkám, EET bylo deklarováno jako boj s úniky DPH. No tak je to úžasné bojovat s neplátcí DPH, že neplatí DPH. Proto se jmenují neplátcí, že? To je přece naprostě logické. Ale paní ministryně tu logiku prostě odmítá vnímat a pořád bude vykládat tu mantru, jak to EET je skvělé.

Bыло hezké a řekl bych i pravdivé, jak paní ministryně řekla, že my z pravé části spektra jsme podpořili drobné podnikatele. Vy, paní ministryně, z levé části spektra,

to neděláte. To je naprostě v pořádku, o tom je taky ten politický souboj mezi pravou částí politického spektra a levou částí politického spektra.

Mnozí kolegové z hnutí ANO tvrdí, jak jsou pravicoví, jak podporují podnikání, tak v těch hlasování se to ukáže. Ne v těch deklaracích. Takové ty deklarace "já jsem pravicový, podporuji podnikatele" – to je hezké, já to rád slyším, ale pak přijdou konkrétní hlasování a v tom se ukáže, kdo to jenom říká, ale kdo to i svým hlasem dělá. I třeba proti názoru vlastní ministryně.

Stát v posledních letech a Finanční správa je posedlá vybíráním daní. Často chybí. A paní ministryně řekne "ti úředníci se budou muset asi mírnit". Aspoň mám to z veřejných zdrojů. Pokud vás špatně citovali, tak si prosím, paní ministryně, stěžujte u těch vydavatelů. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Řádně přihlášený do diskuse je pan poslanec Skopeček.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, milí členové vlády. Já bych vás také chtěl požádat o podporu tohoto zákona. Mám pro to mnoho důvodů, nicméně ten nejvážnější je ten, že podle mého názoru výdajové paušály nejsou ani tak o snaze snižovat daně, ale o snaze ulehčit si život s daňovými předpisy, s agendou, která je spojena s vedením účetnictví a placením daní.

Já bych chtěl vaši pozornost upřít na jedno číslo. V roce 2017 vydala Světová banka spolu s jednou významnou auditorskou firmou srovnání složitosti daňového systému v mezinárodním srovnání. Česká republika se ve složitosti daní, které musí platit firmy, umístila na 26. místě ze 32 zkoumaných států zemí EU a EFTA. Naše firmy v průměru stráví 234 hodin ročně vyplňováním a agendou, která souvisí s placením daní. Jsme tedy na chvostu evropských zemí, co se týče složitosti a náročnosti plnění daňových povinností ze strany firem, a to se samozřejmě odráží i v placení daní fyzických osob, malých podnikatelů, kde ta agenda je rovněž nejsložitější.

Já si na rozdíl od této vlády myslím, že nepotřebujeme v naší ekonomice jenom velké korporace. Že naše ekonomika nesmí stát jenom na velkých mezinárodních, nadnárodních firmách, které nakonec vláda ještě dotuje pobídkami a nejrůznějšími dotacemi. Myslím si, že solí naší ekonomiky jsou živnostníci, kteří dělají spoustu užitečné práce a zaslouží si, aby měli jednodušší náročnost, co se týče plnění daňových povinností. A z těch mezinárodních dat vyplývá, že tomu tak není.

Tím druhým argumentem je skutečnost, o které se tady leckdy bavíme a nad kterou žehráme, a to je přílišný vliv nebo přílišná závislost České republiky na těch velkých mezinárodních korporacích, s čímž souvisí i poměrně velký objem odlivu kapitálu z České republiky, který jenom v roce 2017 činil 276 mld. korun, a bylo to více než 8 % našeho HDP. Takové peníze díky naší závislosti na zahraničním kapitálu každoročně odejdou z České republiky do zahraničí. Je to samozřejmě dánou strukturou naší ekonomiky, je to dánou slabostí našeho domácího kapitálu. Cesta, aby

ten domácí kapitál byl silnější, bude samozřejmě dlouhá, bude náročná, nedokážeme tu strukturu ekonomiky změnit z roku na rok, ale jedna z těch cest je samozřejmě uvolnit ruce těm nejmenším našim domácím podnikatelům, aby se z některých z nich mohly stát časem firmy většího charakteru. Z některých z nich možná i firmy nadnárodního charakteru, velké úspěšné firmy. Ale pokud budeme házet klacky pod nohy už na úrovni drobných podnikatelů, drobných živnostníků, tak nemůžeme očekávat, že se z nich někdy v nadcházejících letech stanou ty úspěšné velké nadnárodní korporace.

Takže ještě jednou shrnutí: Naši podnikatelé, firmy tráví 234 hodin času plněním daňových povinností. Jenom pro srovnání, ve Švýcarsku je to 63 hodin. My tady předkládáme návrh zákona, který velmi usnadní nejmenším podnikatelům práci. Já bych to přál i těm velkým firmám, ale shodněme se, že v tomto bodě to můžeme ulehčit aspoň těm malým živnostníkům. Čili pro tento návrh zákona budou hlasovat bezesporu ti, kdo chtějí podpořit podnikání, kdo chtějí odlehčit administrativní náročnost a byrokraci malým podnikatelům. Proti tomuto návrhu zákona budou hlasovat ti, kteří raději mají velké korporace a úplně nejraději mají státní přerozdělování. A i ta koruna od živnostníka, který by ji dokázal využít lépe než stát, je pro tu vládu dobrá k tomu, aby ji přerozdělila.

Takže se rozhodněte, pro co jste. Zda jste pro podnikání, pro malé podnikatele, nebo pro stát a pro státní přerozdělování. A rozhodněte se, jak uznáte za vhodné. Já bych doporučil podpořit naše malé podnikatele. Děkuji pěkně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Jako první se přihlásil pan poslanec Volný, poté pan předseda Kováčík.

Poslanec Jan Volný: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat vaším prostřednictvím na vyjádření pana kolegy Stanjury. Co mě trochu zděsilo, ten jeho obrat, že je Finanční správa posedlá nebo zběsilá – teď nevím přesně, jaké slovo uvedl, aby to zase netahal ze stenozáznamu – při vybírání daní. Vždyť je to přece normální. Vždyť daně se mají platit a máme orgány a platíme si státní správu, aby ty daně vybírala.

Já vám ted' řeknu jeden příklad, který se mi stal někdy před třemi lety, kdy mě jeden plzeňský podnikatel oslovil a řekl, že je šikanován Finanční správou a že po něm chtějí 35 milionů daňového doplatku a že to jsou nějaké novinky, že o tom nic neví. Tak jsem si ho vyslechl. Říkám: Pokud je to tak, tak je to špatně, to se stát nemůže. – Já jsem si k tomu sehnal patřičné informace a za čtrnáct dnů jsem k němu přijel a řekl jsem: Ale ty sis zřídil firmu, přes kterou jsi tahal peníze – byla to nějaká reklamka – a tím sis pral peníze. – No to je pravda. – Ale já jsem říkal: Ale ten zákon přece platí dvacet let, že se tohle nesmí. – No, to je taky pravda, to já vím. No jo, ale my jsme to takhle dělali deset let a oni přece nám musí dát trošičku prostor, když to po nás budou chtít, abychom se prostě rozkoukali, abychom to začali dělat jinak...

Tak takový je prostě pohled některých podnikatelů. Podtrhuji, některých podnikatelů, kteří věděli, že obcházeli zákon, že obcházeli daňovou povinnost, ale

oni byli náramně překvapení, že dvacet let to dělali tak a nikomu to nevadilo a najednou to po nich někdo chce. A ještě měl tu drzost, odvahu, prostě řekl: Ale tam by nám měli dát nějaký odklad, měli by nám dát prostor, abychom se připravili na to, že po nás tyhle peníze budou chtít. (Předsedající upozorňuje na čas.) Tak takhle se to dělá. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan předseda Kováčik, poté pan místopředseda Filip.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, jenom drobná poznámka. Protože člověk si ledacos pamatuje, mám ještě schopnost i krátkodobé paměti, vzpomenu jenom na včerejšek a připomenu vám, jak ODS ohnivě bojovala proti jiné podpoře podnikatelů, malých, středních i velkých, proti podpoře zelené nafty. Tak jenom abyhoch pro ty, kteří nám vykládají, kdo bude hlasovat pro tento zákon, je ten, který podporuje podnikání, a ten, kdo nebude pro tento zákon hlasovat, je ten, kdo nepodporuje podnikání, jak včera ODS hlasovala. Takže nepodporuje podnikání na venkově! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan místopředseda Filip, poté pan předseda Stanjura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní a pánové, pane předsedo, členové vlády, já budu velmi stručný. Některá demagogická tvrzení o tom, že když někdo podporuje tento zákon, tak je dobré, a když ho nepodporuje, tak vlastně nepodporuje vůbec podnikání, považuji za nesmyslná. To je čistá demagogie. Protože řada advokátních kanceláří, která v tom systému také pracuje, radši rozdá ty částky svým koncipientům a zaměstnancům, než by šla do paušálu, protože ti jsou jim milejší, ti zaměstnanci, rozdá jim to ve mzdách, takže proč by to využívala. Nechte té demagogie!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pěkně to vyšlo, můžu reagovat na všechna tři vystoupení.

Pan poslanec Volný mluví úplně o něčem jiném než já. A pokud chce hájit nezákonné kroky Finanční správy, ať to dělá. O tom já mluvím. A to není názor opozice. To jsou rozhodnutí našich soudních orgánů. A kde je nějaká odpovědnost těch, kteří ten zákon porušili? Když poruší podnikatel zákon, něco zaplatí pozdě, přijde sankce. A je to v pořádku. Ale když něco udělá špatně stát – a soudy opakovaně rozhodují, že Finanční správa postupovala nezákoně – tak se neděje nic. Vůbec nic. O tom problému na rozpočtovém výboru debatujeme rok a půl. Neslyšel jsem jediné

personální opatření. To se prostě stát může, když chceme vybírat daně, tak občas postupují nezákonné. Ale s touhle argumentací by podnikatel neuspěl, a správně, že by neuspěl. Tak buďme spravedliví a požadujme, aby zejména veřejná správa dodržovala zákony. A pokud soud rozhodne, že to bylo nezákonné, tak je třeba z toho vyvodit personální důsledky, a ne že se nic nestalo.

Ano, pane předsedo Kováčiku prostřednictvím pana předsedajícího, my jsme proti nesystémovým dotacím. Já vím, že levice miluje dotace, dotační tituly. Já patřím k těm, kteří říkají, že nejvíce kazí podnikatelské prostředí dotační tituly. Jsou nespravedlivé, nesystémové a kazí trh. To nemá s podporou podnikání nic společného. Podpora podnikání je snížení daně a jednoduché podnikatelské prostředí.

A na pana místopředsedu Filipa asi reagovat nebudu, nejsem advokát. Ale jen tak matematicky, kdybych měl ty příjmy advokátní kanceláře mít 2 nebo 1 milion, což nevylučuju, že takové advokátní kanceláře jsou, aby mohly uvažovat o použití výdajových paušálů ať už podle stávajícího zákona, nebo našeho nového, tak tedy nevím, kolik těm koncipientům rozdá, když se bavíme o příjmu buď 1 milion, nebo 2 miliony ročně. No, možná jsou takové advokátní kanceláře, nemám tuto zkušenosť, nepovažuji to za masový jev, advokátní kanceláře, jejichž celkový roční příjem je 1 milion nebo do 2 miliony ročně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík, poté pan předseda Kalousek. A jsou tady další ještě čtyři, tří. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl stručně reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegy.

Za prvé mě překvapilo, že pan předseda Filip a pan předseda Kováčik z KSČM tak razantně vystupují proti tomuto zákonu, jelikož KSČM ho na rozpočtovém výboru podpořila oběma hlasy, co tam má, takže nerozumím tomu obratu, proč teď ho chtějí zablokovat. Nebo doufám tedy, že budou hlasovat konzistentně s rozpočtovým výborem a podpoří ho i zde na plénu. Jinak k čemu se ty výbory konají, pokud politické strany na výborech hlasují nějak, a potom na plénu se rozmyslí? To je jedna věc.

Druhá věc k té poznámce kolegy Volného. Já si myslím, že problém daňové správy je v tom, že ona prostě dělá daňový kombajn na ty nejmenší. Ty zajišťovací příkazy se prostě úplně vymkly kontrole. Tam jsou dneska desetkrát menší částky, které se zajišťují, než byly v minulosti. Cílí to na ty nejmenší. A opakováně se tam dějí neoprávněné excesy, které ruší soud. A to je ten problém. Samozřejmě nezpochybňujeme, když daňová správa odhalí někoho, kdo neplatí daně rádně. Nicméně tady se v desítkách procentech případů dějí přešlapy a ruší to soudu. A to považujeme za chybu. Dovolují si navíc upozornit, že výběr daně z příjmů právnických osob, těch největších plátců, těch korporací, roste nejnižším tempem ze všech daní, roste jen 2,5 % meziročně, zatímco daň z příjmů zaměstnanců, výběr roste třeba o 15 %, sociální, zdravotní pojištění. A daň z příjmů právnických osob roste minimálně, protože Finanční správa si nedokáže posvítit na ty velké daňové

úniky skrz ty masivní daňové optimalizace, skrz nějaké křížové obchody apod. Takže tam by se měla podle nás zaměřit. A ona místo toho snižuje tu laťku a zaměřuje se na čím dál menší subjekty.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan předseda Kalousek, poté pan poslanec Skopeček s faktickou poznámkou.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já si shodně s panem poslancem Volným také myslím, že použít slovo zběsilé v případě konání Finanční správy není případné. Případné slovo je zvůle. Zvůle, se kterou Finanční správa porušuje zákony. Zvůle, se kterou Finanční správa nerespektuje judikátu Nejvyššího soudu. A zvůle, se kterou likviduje – a my to budeme muset všichni zaplatit – nezákoně malé a střední firmy. Jestliže paní ministryně sama řekla, že úředníci se budou muset mírnit, tak máte i důkaz z vlastních řad, pane poslanče, že na tom něco bude, byť tento výrok z úst ministryně pokládám za cynický alibismus. Ze zkušenosti vím, že ti úředníci si to nevymysleli. Ti se tak chovají proto, že měli jasné politické zadání. Takže za ty nezákoně likvidace firem nese plnou politickou odpovědnost paní ministryně Schillerová a pan bývalý ministr financí, dnes premiér Babiš. O tom nemůže být pochyb.

Samozřejmě že se daně musí vybírat, ale prostě ta ovce se stříhá, většinou ohleduplně, láskyplně, říká se tomu klientským způsobem v daňovém vztahu. Přístup, kdy se ta ovce nejdřív podřízne a pak se stáhne, je prostě součást džihádu, který vy a vaše vládní koalice vedete proti malým a středním podnikatelům. A do toho patří i tato nezákoná zvůle Finanční správy.

K tomu, co řekl pan předseda Kováčik, bych jenom rád podotkl, že návrh, o kterém diskutujeme teď, je úplně pro všechny a nelze ho srovnávat s distorzí pro úzkou skupinu, jejíž úlevu zaplatí všichni ostatní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Využiji chvílky a přečtu několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Zaorálek z odpoledního bloku jednání od 15 hodin do konce pracovního dne z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Milan Pour od 14.30 do 16.00 z důvodu návštěvy lékaře. A omlouvá se pan ministr Miroslav Toman od 9.00 do 12.00 z pracovních důvodů.

Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Skopeček, poté paní poslankyně Vrecionová.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Ještě chci zareagovat na dva komunistické poslance. Nejprve k té výtce, že jsme nepodpořili zelenou naftu. My vám slibujeme, že nebudeme podporovat nikdy žádnou výjimku pro konkrétní vybranou podnikatelskou skupinu. A nebylo to nic osobního proti zemědělcům. Ale když přijdete s nějakou výjimkou na úkor ostatních podnikatelů pro jakoukolijinou skupinu podnikatelů, nemusí to být zemědělci, tak my to nepodpoříme rovněž. Až přijdete se slevou spotřební daně na benzin pro všechny podnikatele, pro pekaře,

řezníky, zemědělce, tak to mile rádi podpoříme. Ale my nikdy nebudeme přispívat jako vy, aby náš daňový systém byl ještě více složitý tím, že jedna skupina podnikatelů výjimku mít bude, druhá skupina mít výjimku nebude. A o tom je zelená nafta. Není o podpoře podnikání, je o podpoře jedné vybrané podnikatelské skupiny na úkor těch ostatních. Ale když přijdete se sníženou spotřební daní na benzin, která bude platit pro všechny podnikatele, mile rádi se i jako klub ODS k takovému komunistickému návrhu přidáme. Ale moc nevěřím tomu, že ho předložíte.

Co se týče té druhé výtky pana předsedy Filipa, že to není o tom, kdo je pro podnikání a kdo je proti podnikání, no je to o tom. Přece si přiznejme, že snížení výdajových paušálů, těch limitů, bylo uděláno proto, aby si vláda sáhla na více peněz, které by mohla přerozdělit. O nicém jiném to přece nebylo. To si přiznejme. Vláda chtěla dodatečné zdroje od živnostníků, a proto prostě ty výdajové paušály změnila. My říkáme, že podnikatelé u nás, a já jsem říkal ta čísla, plní při svých daňových povinnostech spoustu času, ve srovnání například se Švýcarskem nesrovnatelně. A toto je cesta, jak alespoň malým podnikatelům tu administrativu, byrokraci, ten čas, který potřebují na to, aby daňové povinnosti plnili, abychom jim snížili. Jestliže jim chceme snížit daňové povinnosti, hodiny, které tráví daňovým přiznáním, tak si myslíme, že to je podpora podnikání. A kdo chce více přerozdělovat a komu jsou, pro koho jsou (upozornění na čas) lepší více peněz od živnostníků, tak ten chce více přerozdělovat. O tom to je.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní paní poslankyně Vrecionová. Připraví se pan předseda Kováčik. Všechno faktické poznámky.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já tedy ani nevěřím svým uším. Včera mě tady kolegové – pan kolega Kováčik i pan bývalý ministr Jurečka – osočovali z toho, že ODS nechce podpořit zelenou naftu a že vlastně vůbec nic nedělá. Co navrhujeme jako náhradní řešení. Tohle je přesně věc, která by velmi pomohla, ale samozřejmě nejenom podnikatelům v zemědělství, ale všem plošně. Můžete mi říct, co je vlastně za smysl v tom, když zelenou naftu tedy odvede někdo daň, potom musí vyplnit, kolegyně říkala, že jenom dvě stránky, musí to někam poslat, tam to musí zkontolovat úředník, potom se rozhodne, jestli je tam chyba, nebo ne, pošle to zpátky. Proboha, toto je nejjednodušší způsob, jak ulevit všem podnikatelům!

Já jsem i nedávno byla na finančním úřadě, kde i ty úřednice za mnou chodily a říkaly, proboha udělejte něco s tím, ať se to zjednoduší i pro nás, vždyť ten systém je proboha nesmírně složitý. Tak já vůbec nevím, proč vlastně v tuto chvíli to někdo nechce podpořit. Vždyť to uleví jak státu, tak to uleví i podnikatelům, i těm v tom zemědělství.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan předseda Kováčik, poté pan poslanec Volný. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a páновé, ani mým uším se nechce vlastně věřit, že ekonomičtí experti, jako je pan kolega Skopeček nebo pan kolega Stanjura, nebo zemědělská odbornice, jakou je paní kolegyně Vrecionová, neznají ten systém, který v celé Evropské unii a potažmo i mimo ni panuje v podpoře zemědělství. Pakliže nebudeme podporovat zemědělce pouze my v České republice, protože je to nesystémové, nebo protože je to distorze, to zas tvrdí pan kolega Kalousek, pak tady zemědělci prostě vyhynou. Ekonomicky se zničí. Ekonomicky je zničíme, nebudeme-li je podporovat. V tom smyslu musím říci opakovaně, že ten, kdo včera nepodpořil a dále nepodporuje zelenou naftu, a pod jakoukolи záminkou nesystémovosti, pokroucení čili distorze a tak podobně, nepodporuje zemědělství a nepodporuje venkov.

Jenom poslední poznámku k panu kolegovi Ferjenčíkovi prostřednictvím předsedajícího. Ani pan předseda Filip, předseda KSČM, ani já jsme ve svém vystoupení ani písmenko neřekli proti tomu návrhu. Oba jsme ale shodně, aniž bychom se domluvali, napadli onu demagogii, která se v té diskusi začíná – připouštím předvolebně – odvíjet. Takže pro příště poprosím trošku přesněji poslouchat. Napadáte nás za něco, co jsme tady vůbec neřekli.

A co se týká rozhodnutí poslanců a poslankyň, nevím, jak u vás, u nás je to podle vědomí a svědomí a ne podle toho, jak někdo hlasoval na výboru. Děkuju.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Volný a poté pan předseda Stanjura.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych k panu kolegovi Ferjenčíkovi vaším prostřednictvím měl taky jednu připomínu. A v podstatě pan předseda Kováčik mě trošičku i předběhl. Oni opět potvrdili, že oni prostě neposlouchají. Oni mají ty svoje klapky, mají něco nadiktovaného a jedou dopředu. On mě napadl, že jsem tady snad hájil Finanční správu, která ale jde po těch malých a těch velkých si nevšímá a necházá je žít. Takhle jste to řekl, pane kolego, že? Ale já jsem tady přece dost barvitě a podrobně vykreslil případ podnikatele, kterému bylo doměřeno 35 milionů daňového nedoplatku. To si myslíte, že byl malý podnikatel? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka – pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak díky kolegům z KSČM jsme se od paušálů pro podnikatele dostali k podpoře zemědělství. Ale proč ne, když už to někdo zvedne. Ano, je pravda, že jsme členy Evropské unie. Ale zemědělská politika Evropské unie je podle našeho názoru chybná – chybná – a nespravedlivá. Nevšiml jsem si za posledních pět let, že by naše vláda se aktivně snažila změnit tato pravidla v této oblasti, která považuji za chybná a nespravedlivá vůči novým čenským zemím. To je pravda.

Když kritizujeme zelenou naftu, tak neříkáme, že nemáme podporovat české zemědělství. Jenom říkáme, že máme podporovat jinak. Jeden z konceptů a návrhů přednesl můj kolega pan poslanec Skopeček – snížení daní. To přece je taky podpora. Takže nejde o to, jestli ano, nebo ne. Pokud jsme realističtí politici – a to my jsme – a máme evropskou realistickou politiku, tak víme, že se musíme snažit, aby u nás byly stejné podmínky jako v ostatních zemích. Bavme se o těchto nástrojích. A my tento nástroj nepovažujeme za dobrý. A že je komplikovaný zejména pro malé zemědělce a malé farmáře, o tom jsme skutečně přesvědčeni.

Tak já bych prosil, abychom vedli tu debatu o formách podpory, případně o české národní pozici, o snaze změnit ta nespravedlivá pravidla vůči českému zemědělství – to je bezesporu pravda. Ale taková jednání se nikde nevedou, že bychom se pokusili najít například v zemědělské evropské politice společnou českou národní pozici a tu jsme společně prosazovali na všech úrovích, při každé návštěvě kolegů ze západní Evropy, atď už oni sem, nebo my k nim. To neustále připomínám. Na to my jsme připraveni. K tomu vyzýváme dlouhodobě. Tak bych jenom prosil, abychom vedli debatu o nástrojích, o tom, jak udělat férové konkurenční prostředí, a neříkat, když někdo odmítá některý nástroj, který jako my považuje za špatný, že nechce podporovat ten sektor jako celek. Tak to prostě není.

A k panu poslanci Volnému jenom poznámka, která mě napadla. Já být na jeho místě, tak moc o těch reklamách, které se uplatňují a které nemají moc smysl, moc bych o nich nemluvil.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za naprosto přesné dodržení času. Nyní s faktickou... Přibylo nám faktických poznámek, takže pan poslanec Klaus, poté pan předseda Kováčík.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Debata se nám rozpravidla. Tady jsme někteří z nás obviňováni z demagogie proto, že chceme snížit daně. To asi uneseme.

Já bych spíše ve své faktické poznámce reagoval na pana poslance Volného. Mně přijde lehce nedůstojné na půdě Poslanecké sněmovny, když se bavíme o věcné věci, snížení daní, argumentovat konkrétním případem, že přijdete a řeknete: já znám podnikatele, který toho asi hodně ukradl. A to má být jako ten argument? A ani ho nejménujete. Tak sem přijďte, řeknete, co to je za člověka, když jste mluvil pravdu, to aspoň bude mít trošku úroveň. Ale stejně bychom se měli bavit věcně. To je asi, jako kdybyste tady obhajovali zákon, že se zakážou prodávat auta, protože tady Řepka někomu špatně prodal auto. To by byl jako argument, že se kvůli tomu má zakázat prodej vozidel.

Čili apeluji, samozřejmě ved'me ostrou debatu, to je princip Sněmovny, ale říkejme věcné argumenty, které se týkají všech, a nevytahujme historky: já jsem slyšel, že tamhle někdo asi krade, tak kvůli tomu se budeme chovat takhle nebo onakhle.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan předseda Kováčik, následuje faktická poznámka pana poslance Jurečky. (V sále je velký hluk!)

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Já bych se trošku ohradil proti tvrzení pana předsedy Stanjury. Ač jsme byli jako KSČM v opozici v uplynulých pěti letech, o kterých hovořil pan předseda Stanjura, přesto jsem zaznamenal několik významných snah těch, kteří za nás, za Českou republiku, za Ministerstvo zemědělství jednali v Bruselu, naposledy třeba velmi vážná jednání o tom, jak napravit onen nespravedlivý přístup Evropské komise, evropské zemědělské politiky vůči České republice, když tlačila Českou republiku velmi silně a velmi nevybírávě k takzvanému zastropování kvůli velikosti podniku. A nemůže za to teď momentálně nikdo, že se udržely v České republice v průměru největší farmy. Ony jsou spíše výhodou. Prosím, to je věc jedna. Já vím, že je nespravedlivá evropská zemědělská politika vůči novým zemím. Ale nezaznamenal jsem v replice na to, co nezaznamenal pan kolega Stanjura prostřednictvím předsedajícího, že by se kterákoli z pravicových vlád, ať už Německa, nebo Francie, čili lídrů evropské zemědělské politiky, za dobu svého aktivního působení, tedy svého vládnutí, snažila tento nespravedlivý systém nějak změnit, snažila se o to, aby zemědělci nebyli dotováni v celé Evropě. Já jsem ale zaznamenal neustálé snahy, aby se takzvané staré země oproti takzvaným novým zemím v dotační politice v zemědělství znevýhodňovaly.

Tvrď a opakuj, že pokud budou dotovat Německo, Francie, potažmo Evropská unie, musíme dotovat i my. A jestliže se snažíme o nedotování, pak toto je nesystémový krok vedoucí k obrovským škodám. To není o nějaké pravolevé politice, to je o zdravém rozumu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: S faktickou poznámkou pan poslanec Jurečka, poté pan poslanec Bláha. Poprosím kolegyně a kolegy o klid v sále. Jestli máte něco k řešení, prosím v předsálí.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Pane předsedo, milé kolegyně, kolegové, zbyvající členové vlády, kteří tady jste. Pan předseda poslaneckého klubu ODS tady zmínil to, že za posledních pět let Česká republika a čeští ministři neudělali nic pro zlepšení postavení zemědělců v České republice a zrovnoprávnění vztahu vůči starým členským státům. Dovolím si tady jako ministr, který za to čtyři roky měl zodpovědnost, zmínit pár konkrétních kroků, které se regulérně podařily, nebo v příštích měsících doběhne řekneme do konce ta věc, která by měla odstranit určité nerovnoprávné prvky.

Jednak chci zmínit, že Česká republika byla lídr v posledních třech letech ve vyjednávání v oblasti, aby se zjednodušila společná zemědělská politika, což se k 1. lednu tohoto roku v rámci opatření Omnibus stalo. Dále jsme byli těmi aktivními, kteří tady řešili otázku dvojí kvality potravin a nekalé obchodní praktiky v rámci dodavatelsko-odběratelských vztahů. Byli jsme to my, kdo to téma donesl na jednání Rady ministrů opakováně, a podařilo se nám to projednat a přinutit i Evropskou

komisi, aby v té věci konala. Zase je to věc, která se týká především nových členských států regionu střední Evropy, kde tito zemědělci jsou těmito věcmi znevýhodněni a postiženi.

Takže prosím pěkně neříkejte, že jsme v té věci neudělali nic. Naopak, když se podívám na aktivitu ministrů, svých předchůdců, kdy šest let tento resort měla ODS, tak jsem žádné tyto aktivní kroky od svých předchůdců neviděl. A samozřejmě jsme se snažili i v rámci nastavení naší vnitřní politiky cílit na malé zemědělce, kdy se zřídil speciální titul pro zemědělce do 150 ha, kteří dostali nebývale vysokou podporu. Když to srovnám, šest let vlády ODS, podpora pro tento segment zemědělců byla v částce 235 mil. korun, za tři roky nového programového období, které spadalo pode mě, částka byla vyšší než 1 mld. korun. To jsou fakta, můžete si je kdykoliv ověřit.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Bláha. Připraví se pan poslanec Blažek. (Stále velký hluk a špatná slyšitelnost v sále.)

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, debata se nám opravdu rozpravidila. Já jsem za to velice rád a chtěl bych vám za to poděkovat, protože si myslím, že to je to důležité, co dneska děláme. Pokud máme diskutovat, tak opravdu o tom, jaké vytvoříme podmínky pro naše podnikatele, protože to jsou ti, kteří zaměstnávají lidi, a to jsou ti, kteří vytvářejí ekonomiku. Pod řadu názorů bych se podepsal. A jeden tady nezazněl. Většina podnikatelů by byla ráda, kdybychom neměnili vůbec nic, kdyby to, co se tady vymyslelo, zůstalo co nejdéle v jedné rovině a nehýbalo se s tím. Proto bych vás chtěl poprosit, pojďme se sejít u jednoho stolu všichni, kteří chceme něco změnit, kteří víme, že to není v pořádku, jak je to nastaveno, pojďme si ty věci vyříkat, vyčíslit, a pak společně celý systém změnit. Protože za třicet let vkládáme do daňového systému stále změny. Nikdo se v tom nevyzná, nikomu to nic nepřináší, jenom zmatky a více byrokracie. Já věřím, že společnými silami najdeme cestu, jak to všechno zjednodušit, zlidštit, zpřehlednit a dojít k názoru a hlavně k tomu, abychom to uměli dobře vysvětlit, dobře vyžadovat a dobře kontrolovat. To je za mě.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Blažek, poté pan poslanec Schwarzenberg.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já nechci mluvit o daních, ale byla tady taková debata o postupu státních úřadů v poslední době. Já to malinko rozšířím.

Nejde pouze o finanční úřady. Začnu tím, že ti úředníci nejsou ovlivněni pouze tím, jaké my tady vytváříme zákony, ale zejména tím, jaká panuje atmosféra ve společnosti. A tu atmosféru hodně určují politici tím, jak vystupují na různých mítincích, v médiích a podobně. A co má takový úředník, a teď se obracím na pana premiéra Babiše, nevím, jestli někdy řekl tu větu "všetci kradnú", nebo ji neřekl, ale podstatné je, že ten úředník, atž už je na jakémkoliv úřadě, zejména policista a úředník finančního úřadu, když to říká budoucí premiér, který má podporu značné části společnosti, tak to v něm logicky vytváří pocit, že musí někoho pochybat, protože určitě každý druhý je pachatel, možná každý, a v nich to potom vytváří podle mě nezdravý pocit, že zkrátka a dobře musí zasahovat, a každý je v tu chvíliku podezřelý. Tak to je jedna stránka věci.

Ta druhá, za to pan Babiš už nemůže, a ta je dlouhodobější. Vžijme se do toho úředníka jakéhokoliv úřadu, který chce někoho sankcionovat. Normální je, když dám nějakou sankci, tak odůvodním, proč tu sankci dávám. To znamená, musím napsat: někdo se dopustil nějakého deliktu a já ti dávám sankci. U nás je to úplně obráceně. Ten úředník se bojí nedat sankci, protože riskuje jednak nějakou mediální dehonestaci za pár let, že třeba znal toho, s kým vedl správní řízení, anebo ještě hůř, zdivočelé orgány činné v trestním řízení jsou schopny se objevit po letech a říci, že když tu pokutu nedal, tak se dopustil nějakého maření výkonu úředního rozhodnutí nebo nějaké sabotáže a podobně, a to je samozřejmě problém. Čili na ty úředníky se taky dívajeme jako na lidi, kteří fungují v nějaké atmosféře a nemají to jednoduché, a bohužel společnost je vede k tomu, že nejlepší je nerozhodnout. Když jsem tady pozoroval třeba nový stavební zákon, který vznikal, tak vidím, že ty lhůty jsou pořád dlouhé. Je to pořád proto, že nejlepší je nerozhodnout. Žádné riziko, žádná sankce a možná nehrozí zdivočelý doktor Ištvan. Tak to je!

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Váš čas – výborně. Faktická poznámka – pan poslanec Schwarzenberg. Máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, velice mě pobavila poznámka před několika minutami, kde si pan kolega stěžoval na to, že dotace zemědělské dochází méně k nám než jiným zemím na západě. Je ovšem pravda, že na západ od nás existují ještě malí sedláci, dobrí rolníci a zemědělci, zato u nás jsme se stali opravdu zemí ohromných velkostatků. Je zábavné se podívat, že před rokem 1914 a dávno před pozemkovou reformou bylo více středních a malých zemědělských podniků, než máme dneska. Dneska dotace jdou do velkopodniků – Agrofertu a jiným. Je to stav, že tento stav bude ještě podporován dotacemi v EU. Musím říci, o takových poměrech i moji feudální předkové nikdy nesnilí. Kdyby zmocnili se největší orné půdy a byli ještě z Evropy za to placeni!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Kolega Schwarzenberg dodržel čas k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana kolegy Mariana Jurečky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Já chápu, že k tomu bodu, který tady projednáváme, tahle diskuze už úplně nepatří, ale pan poslanec Karel Schwarzenberg – který teď odchází z jednacího sálu (v tomto okamžiku se zastavil a poslouchá), – tady řekl několik věcí, na které si dovolím reagovat. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, když se podíváte na nastavení společné zemědělské politiky od roku 2014, tak první věc, která je tam promítnuta, je degresivita pro velké farmy. Od 1 150 hektarů v přímých platbách jsou velcí zemědělci kráčeni a v rámci LFA oblastí jsou kráčeny farmy už od 350 hektarů výše. Ročně je to zhruba čtvrtmiliarda korun, která se dále přerozděluje v rámci investičních opatření Programu rozvoje venkova předeším pro malé a střední zemědělce.

Dále bych chtěl také podtrhnout, vy jste tady mluvil o tom, že jsou tady jenom ty velké farmy a že malí farmáři jsou tady na úbytě. A teď mluvím jako člověk, který vzešel z malé soukromé farmy svých rodičů, kteří ji vybudovali v roce 1990, a sám mám doma rodinné hospodářství. Za poslední tři roky tady v ČR vzniklo více než tisíc mladých začínajících zemědělců – kdyby tady byly nevhodné podmínky, tak by asi těch více než tisíc tady nebylo – a byli podpořeni částkou 45 tisíc eur pro začátek podnikání v prvních pěti letech. A dále v rámci přímých plateb, to znamená ta platba na plochu, zase mají i ti malí zemědělci bonifikovanou platbu na část výměry svých hektarů.

Takže jenom tady chci zdůraznit to, že to není tak, že by se stát nevěnoval problematice malých farmářů, začínajících zemědělců, ale že tady jsou věci, které fungují a zemědělci je využívají. To, že je to někdy administrativně náročnější a mohli bychom hledat cesty, jak to zjednodušit, tak to rozhodně je tady k diskuzi.

Děkuji, že jste mě vyslechl, pane poslanče, vážím si toho.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní s přednostním právem paní ministryně financí Alena Schillerová. Ještě než se ujme slova, načtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Pavla Bělobrádku do konce týdne ode dneška z jednání Poslanecké sněmovny.

Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nejdřív si dovolím, já už nebudu obhajovat svoji argumentaci, řekla jsem to tady několikrát ve všech čteních, takže jenom upravím a budu korigovat některé věci a pak se vrátím k některým docela závažným prohlášením, která zde zazněla.

Nejdřív, pane poslanče Skopečku, k vám. Mluv jste o studii, která se věnuje ale firmám, nikoliv fyzickým osobám. Takže atž jsme korektní, tak si to dovolím upravit. Já se věnuji už od doby, co jsem byla náměstkyní pro daně a cla, studii tzv. doing business, kterou vydává Světová banka, kde došlo k velmi významné – ona sleduje administrativní náročnost, ale zase ne u fyzických osob. Ona ji sleduje u středně velkých firem bez zahraniční účasti. Zhruba taková modelová firma je asi 60 zaměstnanců, vyrábí, já nevím, keramiku a nemá žádnou zahraniční účast. Tam je to

sledováno a hodnoceno externími firmami a tam jsem si to velmi pečlivě sledovala. Pro vaši informaci, dneska jsme v tom žebříčku na tom lépe s administrativní náročností než Slovensko a jsme ve srovnání s Německem. Ale zase se to netýká fyzických osob. Takže není to použitelné, tato argumentace, pro živnostníky.

Chtěla bych říct, že považuji výdajové paušály, a zdůrazňuji, že nemáme v žádném úmyslu s nimi cokoliv dělat, tak ony podporují podnikatele s nízkými náklady anebo ty, kteří jsou si schopni vyčlenit nějaké vyšší náklady mimo zdanění fyzických osob. To znamená, vytváří tady jakousi selektivní výjimku, jsou nejvyšší ve střední Evropě a tím, že bychom to posunuli na strop dva miliony, tak v podstatě tuto výjimku jenom prohloubíme.

A teď k dalším věcem. Blíží se komunální volby, takže je jasné, že ve hře máme opět zajišťovací příkazy. Už jsem na to zvyklá, takže jsem zvyklá a připravená kdykoliv mluvit z hlavy. Zajišťovací příkazy jsou v zákoně od roku 1993 – i zrušeném. Daňový řád z roku 2011 je převzal. Já si dovolím připomenout, v jakém stavu bývalá vláda, ve které bylo už hnutí ANO a ministrem financí Andrej Babiš, převzala stav veřejných financí. Měli jsme VAT Gap 70 miliard. Podle Českého statistického úřadu jsme měli odhad zatajených daňových úniků na přímých daních ve výši asi 130 miliard. To znamená, této zemi absolutně chyběla systémová opatření. Systémová opatření, která mají sloužit samozřejmě na potírání daňových úniků, ale zejména pomoc těm poctivým, kteří byli zoufali. Proto taková podpora EET, kterou samozřejmě budu deklarovat i při projednávání novely zákona o evidenci tržeb.

Zajišťovací příkaz je krajní řešení, krajní instrument, a proto ho také Finanční správa používá v tak omezeném měřítku. Ještě v době, kdy jsem byla náměstkyní ministra pro daně a cla, jsme samozřejmě věnovali maximální pozornost tomu, že došlo k významnému posunu v judikatuře Nejvyššího správního soudu, a ten se promítl do metodiky, kterou Finanční správa přijala na podzim nebo zhruba někdy na přelomu loňského roku. Dokonce v médiích si dovolím citovat šéfa daňové sekce, nebo sekce správy daní Komory daňových poradců, pana Ing. Hajdušku, který řekl, že po vydání této metodiky tyto excesy v podstatě vymizely. Excesy typu, že Finanční správa, byť legálně, vydala zajišťovací příkaz, tak okamžitě exekvovala majetek živé firmy, což samozřejmě velmi potom mělo určité důsledky, které vedly k případům, které znáte.

Já bych chtěla – a on tady nesedí pan předseda Kalousek, což mě velmi mrzi, ale chtěla bych se ho zeptat a ptám se takto prostřednictvím, možná mě sleduje na obrazovce, z čeho usujuje, že ministr financí řídí Finanční správu. Má takovou vlastní zkušenosť z doby, kdy byl ministrem financí? Protože já se řídím zásadně zákonem, kompetenčním zákonem o Finanční správě, a nemohu zasahovat do vnitřních procesů Finanční správy, nemohu zasahovat do kontrol. Mohu ovlivňovat metodiku, to samozřejmě aktivně dělám v tom směru, že debatujeme o závěrech a výkladech legislativy, ale to je jediné, co jako ministryně financí mohu dělat. Takže jestli on měl jinou zkušenosť, tak já ji zcela určitě nemám.

Současně bych ale chtěla říct, že máme zákon o náhradě škody způsobené nesprávným úředním postupem anebo nesprávným rozhodnutím orgánů veřejné správy. Takže stala-li se křivda – takových případů se projednává napříč veřejnou

správou x, tak nechť se podle tohoto zákona projedná, případně o tom rozhodne soud. To má samozřejmě regresivní dopady na jednotlivé pracovníky. Ale neházejme prosím 16,5 tisíce mých bývalých kolegů z Finanční správy do jednoho pytle. Ti lidé pracují. Jsou to převážně srdcaři. Vyplňují v období daňových přiznání celou řadu, pomáhají lidem, kteří neznají, radí atd. A vykonávají svou práci po většinu dobře. Takže prosím, odlišujme to. A vězte, že já v rámci svých kompetencí si pořádek ve svém rezortu umím udělat sama. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí vlády ČR Aleně Schillerové. Nyní dvě faktické poznámky. Pan kolega Skopeček a pan kolega Stanjura. Nejdříve pan kolega Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já bych rád na paní ministryni zareagoval. Kdybychom se více poslouchali, tak bychom možná na sebe tolíkrt nemuseli reagovat. Ale paní ministryně, já jsem v tom svém příspěvku explicitně zmínil, že udávám data náročnosti nebo počtu hodin, které potřebují firmy na vyplnění nebo plnění daňových povinností. Explicitně jsem to při té argumentaci zmínil, že to je výpočet pro platbu firemních daní. Respektive nejenom firemních daní, ale daní, se kterými se potýkají firmy. Nicméně odvozuji z toho, a myslím si, že tak nedělám chybně, že pokud máme jeden z nejsložitějších daňových systémů pro firmy, tak zároveň platí, že máme jeden z nejsložitějších daňových systémů i pro malé a střední podnikatele a pro živnostníky. Přece není pravda, že pokud jsme u firemních daní nebo u daní, se kterými se potýkají firmy na 26. místě z 32 zkoumaných, že u živnostníků budeme první, druhý, třetí, čtvrtí, do první desítky.

Tak bych se vás zeptal, jestli opravdu si myslíte, že zatímco u firemních daní jsme na tom tak špatně podprůměrně, tak u živnostníků jsme na tom naopak velmi dobře a mají u nás velmi jednoduché daňové prostředí. Jedno z nejlepších v rámci těch zkoumaných zemí. To bych se vás tedy chtěl zeptat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem se ptal paní ministryně, jaké personální důsledky nesou nezákonné rozhodnutí Finanční správy. Je úplně jasné, že ta nezákonné rozhodnutí dělají jednotlivci a ne 16 tisíc zaměstnanců Finanční správy. Je taková oblíbená politická figura a paní ministryně už ji zná brilantně. Ona vyvrací něco, co nikdo netvrdí. Já nevím, jestli někdo po vás chtěl, my jako občanští demokraté tedy určitě ne, abyste zasahovala do konkrétních kauz jednotlivých daňových poplatníků. To je možné. Ale přece jednu personální povinnost, pravomoc, máte. Ta Finanční správa má někoho v čele. A vy můžete iniciovat výměnu šéfa Finanční správy. Kdo jiný nese politickou odpovědnost za nezákonné rozhodnutí

Finanční správy? Kdo jiný? Vždyť to přece byla Finanční správa pod vedením stávajícího ředitele, která – já jsem to už říkal jednou na rozpočtovém výboru. Víte, jak nazval generální ředitel Finanční správy kontrolní akci pro malé a drobné podnikatele? Kombajn! Kombajn. To podle mě říká všechno.

A k tomu, co říkala paní ministryně. Ano, úředníci daňové správy, mnozí, pomáhají daňovým poplatníkům a je to tak správně, protože daňoví poplatníci si platí. Neocenějme to, že někdo udělá práce... Nebo oceňujeme to, ale je to přece normální. Daňoví poplatníci si platí veřejnou správu jako celek včetně Finanční správy a je správné, pokud pracovníci finančního úřadu... Vím, že mnohde se to děje, mnohde ne. To je zase od přístupu, protože velmi oblíbená věta, a vy to víte sama – my vám poradit nemůžeme, protože my o tom budeme rozhodovat. Teď nemluvím o tom, co napsat do které kolonky. A když se někdo zeptá s nějakým dotazem, někdo z těch, který nemá na daňového poradce a nemá týmy ekonomů. Ale je to tak v pořádku. Tak bavme se o konkrétním problému.

Nezákoná rozhodnutí Finanční správy nesouvisí vůbec s komunálními volbami. Souvisí to s tím bodem. Nevím, jak by komunální volby mohly ovlivnit zajišťovací příkazy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, skončil čas k faktické poznámce. Děkuji. Nyní jsme vyčerpali rozpravu. Ptám se, jestli se někdo další hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Mohu rozpravu ukončit. A závěrečná slova zástupce navrhovatelů – pan kolega Munzar. Prosím, pane poslanče, máte závěrečné slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, v závěrečném slově se pokusím znova soustředit vaši pozornost na ten bod, který projednáváme, který si klade za cíl vrátit snížené limity pro uplatnění výdajových paušálů u příjmů u osob samostatně výdělečně činných na úroveň 2 miliony korun.

Gros toho návrhu je, že se jedná o ulehčení životů těch, kteří si vydělávají sami na sebe. To je základ toho našeho návrhu. Je to o snížení administrativní zátěže. Já mohu chápout úpornou snahu paní ministryně financí o to hájit každou desetinku příjmu státního rozpočtu. Nicméně rozhodování o ekonomice státu nemůže být pouze z čistého účetního hlediska příjmů a výdajů státního rozpočtu, ale také z makro- a mikroekonomických dopadů a také z podmínek pro ekonomický rozvoj a pro podnikání. Ty peníze totiž z ekonomiky nikam nezmizí. Naopak. Ti lidé je využijí na rozvoj svého podnikání, budou je investovat a budou je spotřebovávat.

Nebavíme se tady totiž o tom, že takový podnikatel, když využije tuto možnost, bude mít nulovou nebo zápornou daňovou povinnost. Naopak, lidé s příjmy mezi jedním a dvěma miliony korun vždy zaplatí v systému výdajových paušálů pozitivní daň, a stát má tudíž své jisté. Bavíme se tedy o lidech, kteří vydělávají sami na sebe. O osobách samostatně výdělečně činných. A až přijdou horší časy, až příjde např. ekonomická recese a stagnace, tak budeme rádi za každého člověka, který se dokáže sám o sebe postarat a přispívat do sociálního systému a také do státního rozpočtu. Takových lidí bychom si měli vážit a podporovat je, nikoliv jim házet klacky pod

nohy a ztěžovat jim podmínky podnikání, k čemuž vedlo to snížení výdajového limitu.

Paní ministryně zde opakovaně rozděluje podnikatele na ty s nízkou přidanou hodnotou a s vysokou přidanou hodnotou, to znamená s těmi nižšími náklady. Na ty IT specialisty, architekty, špičkové lékaře. Já si myslím, že musíme podporovat všechny skupiny podnikatelů, kteří se snaží vydělávat sami na sebe. V zahraničí, jak jsem tady už řekl v rozpravě, této špičkovým oborům nabízejí vyšší příjmy. Co jim nabízíme my jako stát? Co můžeme mít jako konkurenční výhodu? Nemůžeme jim nabídnout jednoduché podnikání s jednoduchými podmínkami? Protože o tom jsou výdajové paušály. O jednoduchých podmínkách a jednoduchém podnikání. Já znám spoustu drobných řemeslníků a osob samostatně výdělečně činných, kteří chtějí podnikat, nechtějí být zaměstnanci, ale nesnášejí papírování. Chceme je nechat v klidu pracovat? Protože tento návrh vede k tomu, abychom je nechali v klidu pracovat. Proto prosím o jeho podporu.

Proč nechtít, aby měli možnost využít možnosti daňových výdajových paušálů? Aby svůj čas, který je skutečně tím nejdůležitějším výrobním prostředkem, který potřebují pro to, aby si mohli sehnat práci, a na činnost jako takovou, na činnost pro ostatní, na činnost pro nás a nemuseli se zabývat administrativou spojenou s daní. Protože to je to, o čem dnes v rámci tohoto návrhu rozhodujeme. Je to o snížení byrokracie, o snížení administrativní zátěže a pomoci lidem, těm, kteří se starají sami o sebe. Stát by tady neměl být od toho, aby každého živnostníka, každého člověka sedřel z kůže a zatížil ho nesmyslnou byrokrací a házel mu klacky pod nohy. Jako trest třeba za samostatnost. Jako trest za to, že se mu daří. Trest za úspěch. Naopak, my si musíme takových lidí, kteří to opravdu dokážou a od státu toho moc nepotřebují, takových lidí bychom si měli napříč politickým spektrem vážit.

Shrnu-li, co nám přináší výdajové paušály. Stát vždy u těchto lidí mezi jedním a dvěma miliony korun vybere pozitivní daň. Nehledě na to, že platí sociální a zdravotní pojištění. Systém výdajových paušálů za druhé nenutí do daňových optimalizací. Vykážou se příjmy, z toho se procentem odečtu náklady a ze zbytku se zaplatí daň. Jednoduché, efektivní, čisté i pro kontrolu ze strany státních úřadů. Osoby samostatně výdělečně činné mohou svůj čas a energii věnovat plně rozvoji svého podnikání a činnosti pro ostatní, a nikoliv byrokraci. Snižuje se tím tedy byrokracie. To vše za cenu, která nedosahuje desetiny příjmů státního rozpočtu.

Ne náhodou tento systém, výdajové paušály, dlouhodobě obhajují profesní svazky podnikatelů v čele s Hospodářskou komorou. A já vás prosím, pojďme témo profesním svazům a Hospodářské komoře vyjít vstříc. Skutečně prosím o podporu napříč politickým spektrem od komunistů, sociálních demokratů, ANO, SPD, Piráty, STAN, TOP 09 i lidovce. Protože tento návrh je dobrý. Je dobrý v tom, že nepreferuje žádnou skupinu na úkor jiné. Je dobrý v tom, že nikoho nepoškozuje. Je také dobrý v tom, že nikomu neukládá nové povinnosti, ale naopak je snižuje. Je to návrh, který stát téměř nepocítí, a takových návrhů je málo. Proto vás prosím o velkorysost. Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi za závěrečné slovo. O závěrečně slovo zpravodaje požádám... (Obrací se na zpravodaje poslance Pošváře, který nemá zájem o závěrečné slovo.) Tak pokud nemáte závěrečné slovo, můžeme se věnovat návrhům, které jsou k hlasování.

První návrh, pane zpravodaji, je návrh na zamítnutí. Je tomu tak? (Ano.) V tom případě zاغوڠui. Ti, kteří diskutovali v předsálí, se jistě rádi dostaví na hlasování.

Prvním návrhem je návrh na zamítnutí, který padl v druhém čtení. O tom budeme rozhodovat v hlasování číslo 36. Já vás všechny pro jistotu odhlásím. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami.

Počet přihlášených se ustálil, mohu tedy zahájit hlasování číslo 36. Ptám se, kdo je pro zamítnutí návrhu zákona. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování pořadové číslo 36. Z přítomných 178, pro 86, proti 83. Návrh nebyl přijat. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Prosím tedy zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jan Pošvář: Děkuji za slovo. Ta procedura je velmi jednoduchá. Nejprve bychom se měli vypořádat s legislativně technickou úpravou, to je ta účinnost, a poté rovnou hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Čili první hlasování je o legislativně technické změně. Chce někdo hlasovat o proceduře, když je tak jednoduchá? Není potřeba podle mého soudu.

Budeme hlasovat o návrhu legislativně technické změny.

V hlasování číslo 37, které jsem zahájil, se ptám, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování číslo 37. Z přítomných 179, pro 124, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Vojtěch Munzara, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 77, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 38 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Je to hlasování pořadové číslo 38. Z přítomných 178, pro 83, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona nebyl vysloven souhlas. Děkuji zástupci navrhovatelů, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 105.

Budeme pokračovat bodem

106.

Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk 80/ - třetí čtení)

Žádám, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa navrhovatel pan poslanec Jaroslav Foldyna a zpravodaj garančního výboru rozpočtového výboru poslanec Stanislav Fridrich. Zároveň požádám Sněmovnu o klid. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedené ve sněmovním tisku 80/4, který vám byl doručen 26. června 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 80/5.

Táži se navrhovatele pana poslance Foldyny... (Není v sále.) Ale toho nevidím... Ptám se předsedy poslaneckého klubu a ten říká, že... takže tři minuty... Už je tady Jaroslav Foldyna, ale... už jsem to řekl... Dobře.

Ptám se kolegy Foldyny, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. (Ano.) Má zájem. Tak prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se za pozdní příchod. Chtěl bych podpořit, abychom při svém hlasování vyjádřili podporu tomu návrhu, který tady je. Samozřejmě to není stoprocentně to, co jsme chtěli. Nicméně v politice člověk musí hledat kompromisy, aby našel nějaký výsledek. A těch 17 % lidí, kteří pracují v Holandsku, kterým tento návrh zlepší jejich situaci, je poměrně významná položka. Takže bych se chtěl přimluvit za to, abychom hlasováním podpořili a přijali tento návrh. To je vše, co jsem k tomu chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jaroslavu Foldynovi. Dovolte mi, abych načetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Mezi desátou a dvanáctou hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Vlastimil Válek. Pan poslanec Patrik Nacher se omlouvá od 17 do 20 hodin z jednání.

Nyní otevírám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan navrhovatel určitě ne, ale pak zpravodaj určitě. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Stanislav Fridrich: Hezké dopoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Krátce bych zrekapituloval. Návrh na zamítnutí návrhu zákona nebyl podán. Rozpočtový výbor projednal problematiku na své 11. schůzi 29. června 2018 s tímto výsledkem. Rozpočtový výbor Parlamentu jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně ve třetím čtení hlasovat o návrzích podaných v následujícím pořadí: Za prvé hlasovat o komplexním pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru. Za druhé hlasovat o návrhu zákona jako celku. Rozpočtový výbor zaujímá následující stanovisko k předloženému komplexnímu návrhu. Komplexní návrh doporučuje. Za třetí povídá zpravodaje výboru, aby schůzi Poslanecké sněmovny ve třetím čtení informovalo o stanovisku výboru.

Takže když to zrekapituluji, rozpočtový výbor doporučuje schválit komplexní pozměnovací návrh a stanovisko moje jako garanta je taktéž doporučující. Stanovisko Ministerstva financí je neutrální. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Máme stanovisko zpravodaje s návrhem na hlasovací proceduru, která je jednoduchá, jeden komplexní pozměnovací návrh rozpočtového výboru a hlasování o zákonu jako celku. Vyžaduje někdo hlasování o proceduře? Dobře, ano.

V tom případě schválíme proceduru hlasování v hlasování číslo 39, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 39 z přítomných 179 pro 144, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Budeme nyní hlasovat o komplexním pozměnovacím návrhu rozpočtového výboru pod písmenem A v tisku 80/5.

Zahájil jsem hlasování číslo 40 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 40, z přítomných 179 pro 136. Návrh byl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 80, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 41 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 41, z přítomných 179 pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 106.

Pokračovat budeme bodem

107.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 93/ - třetí čtení

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujala své místo ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního rozpočtového výboru poslanec Jiří Dolejš. Pozměnovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 93/2, který byl doručen dne 23. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 93/3.

Ptám se navrhovatelky, paní ministryně financí, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní ministryně, máte zájem vystoupit? Ano, je tomu tak. Máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, budu velmi stručná. Předložená novela je již ve třetím čtení a při minulých jednáních byla rozsáhle komentována a vysvětlována. Na úvod si tedy dovolím pouze v kostce připomenout její základní cíle.

Navržená novela zákona o zrušení Fondu národního majetku má za úkol eliminovat všechny účelové vládní výdaje zvláštních účtů privatizace.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, máme zákon o dluhopisech, bod 107.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Omlouvám se, já jsem si přečetla zrušení Fondu národního majetku. Beru zpět, takže se omlouvám.

Předkládám k projednání vládní návrh novely zákona o dluhopisech. Jak už jsem vysvětlila v rámci prvního a druhého čtení, důvodem předložení návrhu tohoto zákona je snaha odstranit nedostatky ve stávající právní úpravě hypotečních zástavních listů a upravit některé další nedostatky dluhopisového práva, na které upozornila praxe.

Hypoteční zástavní listy jsou cenné papíry, které smějí emitovat pouze banky. Jedná se o dluhopisy, které jsou kryty pohledávkami z hypotečních úvěrů, proto se někdy také obecněji hovoří o krytých dluhopisech. Z pohledu investorů se jedná o nadprůměrně bezpečné cenné papíry, z pohledu jejich emitenta, tedy banky, představují snadný způsob, jak získat finanční prostředky pro poskytování hypotečních úvěrů za výhodných podmínek.

Naší snahou je tedy především zattraktivnění emise hypotečních zástavních listů pro investory. V současné legislativní podobě hypotečních zástavních listů chybějí zásadní instituty, která jsou v jiných právních řádech vyspělých států západní Evropy obvyklé, což způsobuje negativní hodnocení právního rámce pro hypoteční zástavní listy ze strany ratingových agentur a vede následně k nižší atraktivitě a nižší konkurenčeschopnosti České republiky v této oblasti.

Ve stávající právní úpravě byly identifikovány dva zásadní nedostatky, které tato novela odstraňuje. Jedná se předně o nejasný rozsah a režim hypoteční podstaty podle insolvenčního zákona, tedy o rozsah aktiv, která budou náležet do hypoteční podstaty zejména ve vztahu ke splátkám hypotečních úvěrů po prohlášení konkursu. Dále se jedná o problematiku automatického zesplatnění závazků z hypotečních zástavních listů v případě prohlášení konkursu na majetek emitenta, čili takzvaná akcelerace. Novela ve snaze odstranit výše uvedené nedostatky současné právní úpravy staví najisto režim insolvenčního práva v souvislosti s krytými dluhopisy a výslovně vylučuje automatickou splatnost krytých dluhopisů v případě insolvenčního řízení a vylučuje kryté dluhopisy z majetkové podstaty.

Novela také dále do zákona doplňuje úpravu takzvaného agenta pro zajištění, což je osoba, která zastupuje zájmy vlastníků dluhopisů ve vztahu k zajištění, a zavádí také do zákona takzvanou úpravu dluhopisů se záporným výnosem či povinně konvertibilních dluhopisů.

Předložený návrh zákona není transpoziční, jedná se o národní legislativní úpravu, která však respektuje evropské právní předpisy a je s nimi plně v souladu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí a otevím rozpravu, do které nemám v tuhle chvíli žádnou přihlášku. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Ptám se na závěrečná slova. Pokud nejsou, přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Žádám zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil stanoviskem rozpočtového výboru. O totéž požadám ministryni financí. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Přestože předložený materiál je poměrně obšírný, tak svědčí o důkladné přípravě a konzultacích mezi ministerstvem a bankovní asociací a dalšími aktéry v této oblasti, že nebyl přeorganizován, spíše doplněn, protože pozměňovací návrhy se týkaly některých drobných inspirací, které přišly zejména z oblasti evropského práva.

Pokud jde o hlasovací postup, tak výbor na svém červnovém zasedání se usnesl, že doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat v tomto pořadí. Reprodukuji tak, jak zní usnesení, to znamená:

1. Hlasovat o legislativně technických úpravách, budou-li načteny – ten kondicionální objasním, až to dočtu.
2. A – prohlasovat tedy pozměňovací návrhy, které projednal rozpočtový výbor.
3. B – což jsou pozměňovací návrhy, které načetla paní poslankyně Vostrá a které se týkají zákona o spotřebitelském úvěru.
4. C – tedy pozměňovací návrh kolegy Raise, který se týká zákona o správních poplatcích.
5. V případě schválení těchto tří bodů dát souhlas s tím, aby se označily příslušné části těch článků a bodů tak, aby dávaly logiku. Tam jde o to, že při načítání došlo k nabourání logiky textu. Jde opravdu jenom o přesné označení. Čili to je krok pátý.
6. Poslední, šestý krok bylo hlasování o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Těch kroků bude jenom pět, protože legislativně technické žádné nebyly, čili čtyřikrát o pozměňovacích návrzích a potom o celku. Chce někdo hlasovat o proceduře? Pro jistotu ano.

Rozhodneme v hlasování číslo 42. Kdo souhlasí s navrženou procedurou? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 42 je z přítomných 182 pro 161 poslanec. Procedura byla schválena.

Budeme se tedy zabývat pozměňovacím návrhem pod písmenem A rozpočtového výboru. Pane zpravodaji, stanovisko. (Rozpočtový výbor doporučuje.) Paní ministryně? (Souhlasné.)

Rozhodneme v hlasování číslo 43, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro pozměňovací návrh. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 43 z přítomných 182 pro 165, proti nikdo. Pozměňovací návrh byl schválen.

Nyní pozměňovací návrh pod písmenem B paní poslankyně Vostré. Stanovisko? (Výbor doporučuje.) Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 44 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 44 z přítomných 182 pro 166, proti nikdo. Pozměňovací návrh byl schválen.

Nyní pod písmenem C pozměňovací návrh poslance Raise. Stanovisko? (Rovněž doporučující.) Paní ministryně? (Souhlasné.)

Ano. Zahájil jsem hlasování číslo 45. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 45 z přítomných 182 pro 161 poslanec. I tento návrh byl přijat.

V tom případě je potřeba, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s nutnou legislativní úpravou spočívající v přeznačení jednotlivých částí. Nebudu tady vyžadovat stanovisko vzhledem k tomu, že jde o technickou úpravu.

Hlasování 46. Ptám se, kdo je pro vyjádření souhlasu s úpravou spočívající v přeznačení jednotlivých částí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 46 z přítomných 182 pro 168, proti nikdo. Bylo schváleno.

Můžeme přikročit k hlasování zákona jako celku. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 93, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 47 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 47 z přítomných 182 pro 132, proti 1 poslanec. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji paní ministryni financí, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 107.

Paní ministryně je na místě, protože pokračujeme bodem číslo 108. Tím je

108.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení
Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí
při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního
majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony
(sněmovní tisk 130/ - třetí čtení)**

Děkuji, že i pan kolega Vrána už došel jako zpravodaj rozpočtového výboru ke stolku zpravodajů. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrh jsou uvedeny ve sněmovním tisku 130/2, který vám byl doručen 26. června 2018. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 130/3.

Paní navrhovatelka je připravena před otevřením rozpravy vystoupit, takže paní ministryni financí Aleně Schillerové uděluji slovo. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, tak teď už opravdu novela zákona o zrušení Fondu národního majetku. Ještě jednou se omlouvám.

Předložená novela je ve třetím čtení a při minulých jednáních byla rozsáhle komentována a vysvětlována. Takže na úvod si tedy dovolím pouze v kostce připomenout její základní cíl.

Navržená novela zákona o zrušení Fondu národního majetku má za úkol eliminovat všechny účelové vládní výdaje zvláštních účtů privatizace. Novelou bude zajištěno, že výdajové tituly zvláštních účtů budou redukovány pouze na výdaje související se závazky z privatizace, které tak opět získají prioritu financování. Opakuji, že v současné době není možné hradit privatizační výdaje ze žádných jiných zdrojů. Současně bude novelou umožněno efektivní a transparentní využití volných finančních prostředků.

Ve druhém čtení dne 26. července bylo panem poslancem Skopečkem navrženo zamítnutí novely a panem poslancem Ferjenčíkem byl předložen pozměňovací návrh. Pozměňovací návrh obsahuje kromě technických úprav rovněž odstranění možnosti převodu do státního rozpočtu bez korektní podmínky. Ministerstvo financí, a říkám to takto otevřeně, odmítá pozměňovací návrh jako celek, neboť odstranění možnosti převodu do státního rozpočtu bez korektní podmínky zpochybňuje celou konцепci správy zvláštních účtů a znemožňuje jeden z klíčových záměrů novely, kterým je smysluplné použití nevyužitých prostředků privatizace ve státním rozpočtu a zabránění jejich bezúčelnému hromadění na zvláštních účtech privatizace. Nutno dodat, že i obě technické úpravy jsou připraveny špatně, protože zcela ignorují fakt, že pozměňovacím návrhem se pouze mění formulace jednoho z výdajových titulů, ale jejich celkový počet se nemění.

Dodávám, že rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny na své schůzi 29. června doporučil pozměňovací návrh neschválit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí a otevřárnám rozpravu, kde prvním přihlášeným je paní poslankyně Věra Kovářová. Z místa se hlásí pan poslanec Ferjenčík, ale předběhl ho elektronickou přihláškou pan kolega Skopeček, protože ta má podle zákona o jednacím rádu přednost. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych shrnula stanovisko klubu Starostů a nezávislých k následující novele zákona o zrušení Fondu národního majetku.

Přijmí na tomto účtu jsou z privatizace a samozřejmě z dividend státních firem a tyto prostředky jsou jasně určeny na to, aby se v době, kdy roste hospodářství a je důchodový účet v přebytku, nepoužívaly k jiným účelům. Samozřejmě je to určitá rezerva. Víme také o tom, že existují závazky státu na odstraňování ekologických škod. To, co navrhuje současná novela, je pro nás nepřijatelné, protože zapomíná na ony závazky a rozpouští rezervu do státního rozpočtu bez přesného určení účelu. Jak zde zaznělo v předcházejících čteních, tak umělým způsobem si tímto vláda snižuje deficit, který je už tak nepřiměřeně vysoký vzhledem k tomu, jak roste hospodářství.

Dovolte mi proto, abych srovnala hospodaření státu, resp. vlády, s hospodařením obcí a měst. Pan premiér Andrej Babiš i paní ministryně Schillerová často kritizují obce a města za to, že mají na svých účtech desítky miliard korun, že dostatečně neinvestují a že si mají vzít příklad ze státu. S tím nemohu souhlasit. Zde je totiž možné vidět obrovský rozdíl v přístupu obcí a měst a přístupu vlády k hospodaření. Obce mají na svých účtech peníze proto, že myslí na budoucnost. Mají je tam proto, aby mohly investovat větší celky, větší občanskou vybavenost. Spoří si peníze na spoluúčast při financování dotací, na obnovu vodohospodářské infrastruktury. A spoří si je právě v okamžiku, kdy je hospodářský růst. Důvod? Důvodem je to, že myslí v horizontu delší, než je jedno volební období. Myslí na mnoho let dopředu. Leží jim totiž na srdeci trvale udržitelný rozvoj v obcích, ve kterých žijí a budou žít.

Ještě jednou opakuji, obce a města myslí na budoucnost, na rozdíl od státu a této vlády. Její hospodaření se dá charakterizovat dvěma slovy, a to zapomnění budoucnosti. Dle našeho názoru tento zákon je toho důkazem, a z toho důvodu klub Starostů a nezávislých tento návrh nepodpoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní pan poslanec Jan Skopeček, připraví se kolega Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já jsem při prvním čtení navrhl zamítnutí zákona, vysvětlím proč. Já tu novelu zákona považuji za velmi nezodpovědný nápad. Ta nezodpovědnost spočívá v tom, že zákon umožní ve státním rozpočtu rozpustit finanční prostředky dnes určené a dnes vázané v rezervním fondu, které byly plánovány využít za mimořádných situací, na zvláštní účely, a byly tudíž odděleny na rezervním účtu. Současná vláda si chce v době, přestože máme silný

ekonomický růst, přestože máme nízkou nezaměstnanost, sáhnout na tyto prostředky, které se kumulují jednak dříve z privatizačních příjmů, dneska zejména jako dividendy státních podniků na zvláštních účtech. Současné vládě nestačí to, že jí rostou daňové příjmy, že každý rok má na své přerozdělování více jenom díky ekonomickému růstu. To jí je málo, chce si ještě sáhnout na rezervní prostředky, které byly určeny na mimořádné situace. Já bych tomu rozuměl, kdyby to vláda chtěla v době ekonomického poklesu, kdyby klesaly příjmy státního rozpočtu, kdyby tu byly nějaké nenadálé situace, jako jsou povodně, a vláda by si skutečně potřebovala sáhnout na volné peníze, tak bych tomu rozuměl.

Ještě doplním, že peníze v rezervním fondu se využívají rovněž v době, kdy tzv. důchodový účet je v minusu, to je v okamžiku, kdy máme více nezaměstnaných, nejsou tak dobré odvody do státního rozpočtu z povinných odvodů zaměstnanců a zaměstnavatelů. V takovém případě aby vláda dokázala zabezpečit důchody, si do tohoto fondu může sáhnout a ten deficit pokrýt. Nicméně díky té nízké nezaměstnanosti dneska takový problém nemáme a vládě je líto, že tyto peníze budou ležet na tom účtu a nebude je moci přerozdělit.

Nejhorší na tom je, že vláda chce, aby se to rozplustilo do rozpočtu bez jakýchkoliv podmínek a mohly se z toho platit třeba nesmyslné žákovské jízdné nebo další nakupování voličů, které už jsme od této vlády zažili. Já to považuji za velmi nezodpovědné. Je před námi důchodová reforma, at' už se k ní odhodlá tato vláda, předchozích pět let se k tomu kolegové neodhodlali, třeba se k tomu odhodlají v současném volebním období, případně jakákoliv další vláda stejně k nějaké formě penzijní reformy bude muset přistoupit. Je zřejmé, že nebudeme-li chtít reformou důchodovou zatížit stávající důchodce, tak budeme potřebovat peníze navíc, kterými tu penzijní reformu zainvestujeme, zaplatíme. Já si myslím, že docela dobrý zdroj pro ty náklady penzijní reformy by byl právě tento rezervní fond, který byl vždy od začátku plánován tak, aby oddělil peníze z prodeje státního majetku a z mimořádných příjmů, aby je nezodpovědné přerozdělující vlády neutratily na zbytečnosti, ale šetřily je na období krize nebo na nějaké strukturální reformy.

Čili já apeluju na všechny, kteří v sobě mají alespoň elementární principy zodpovědnosti k budoucnosti, zodpovědnosti k veřejným financím, at' tento návrh nepodpoří. Vláda má dostatek peněz na přerozdělování. Vidíme to dnes a denně, jaké nesmyslnosti typu žákovského jízdného dokáže schválit a dokáže platit. Zachraňme tyto peníze před touto nezodpovědnou vládou! Zachraňme je pro budoucnost a neschvalme tuto novelu zákona!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Skopečkovi. Nyní pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se pokusím představit svůj pozměňovací návrh, vysvětlit ho, požádat o podporu. Současně shrnu i postoj k tomu zákonu jako celku.

Stát má nějaké zdroje, které jsou dneska z jednorázových příjmů, resp. v tuto dobu jsou to opakované příjmy, ale od státních podniků, které je často obtížné predikovat. My se tady pohybujeme mezi dvěma koncepcemi. Jedna je, že ty příjmy budou rovnou příjem státního rozpočtu, druhá verze je, druhá možnost je, že ty příjmy budou v nějakém fondu a budou specificky určené např. na sanaci ekologických škod, na budování dopravní infrastruktury. Vládní návrh v tuhle chvíli je takový kočkopes mezi těmito dvěma přístupy, který současně říká – teoreticky mají být na sanaci škod na životním prostředí a na stavbu infrastruktury, ale když vláda bude chtít, tak si je převede do svého rozpočtu a udělá z toho běžný příjem, s kterým naloží podle svého.

My považujeme tento přístup za nešťastný. Bud' ať to jsou tedy skutečně příjmy státního rozpočtu, s kterými se bude rozpočtovat, s kterými se bude počítat dopředu, anebo ať je to oddělený fond na speciální účely.

Základní problém návrhu vlády je, že umožňuje manipulovat s výsledky hospodaření státu. To znamená, v prosinci si bude vládnoucí hnútí chtít zlepšit PR, tak převede x miliard z rezervního fondu do státního rozpočtu. Tím pádem až bude prezentován výsledek hospodaření státu, tak o několik miliard nebo desítek miliard to vyjde lépe, přestože se reálně to hospodaření absolutně nezmění. Podobně to zase umožní jindy si udělat rezervu třeba na předvolební rok.

Nám tohle přijde naprostě nevhodné, abychom Ministerstvu financí a vládě umožňovali mást veřejnost a účelově zkreslovat představu lidí o skutečném hospodaření státu, navíc ještě utráct ty peníze za mandatorní výdaje. Dnes už ten zákon počítá s tím, že v případě, že důchodový systém bude v minusu, tak je možné to z tohoto rezervního fondu sanovat, ten minus. Ale vzhledem k tomu, že důchodový systém je teď podle predikce vlády na poměrně krátkou dobu, ale na nějakou dobu bude v plusu, tak oni přesto chtějí umožnit převádět peníze do rozpočtu jako běžný příjem bez omezení účelu.

Můj pozměňovací návrh dělá jedinou věc – znemožňuje vládě tato účelová zkreslování výsledku hospodaření státu, škrtá možnost převádět to do rozpočtu jako běžný příjem. Samozřejmě zachovává původní účel toho fondu – budovat dopravní infrastrukturu a odstraňovat ekologické zátěže. Mám za to, že pokud vláda chce skutečně změnit přístup k fondovému hospodářství a mít všechny peníze na jedné hromádce, tak ať zruší ten fond jako celek, ať to řekne na rovinu a neumožnuje tyto účetní triky.

Děkuji za podporu toho návrhu. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ferjenčíkovi. Nyní mám dvě přihlášky do rozpravy. S přednostním právem poslanec Jan Farský a poté pan poslanec Marian Jurečka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Žijeme v unikátní době. Ekonomika roste nebývalou rychlostí, nezaměstnanost je minimální, zaměstnanost vysoká, díky zvyšování mezd se zvyšují odvody. Přesto se v takto unikátní době, která nikdy nemůže trvat věčně, a cyklus toho poklesu se dostaví, zasekává další

sekera do státního rozpočtu. Už v návrhu je dalších 40 miliard schodku rozpočtu. Přestože jsme tady od představitelů hnutí ANO dnes sedících na stejných pozicích ve vládě, od premiéra přes ministra financí, slyšeli, že už snad v roce 2017 bude rozpočet vyrovnaný, není, přestože ekonomika tomu nasvědčuje a pomáhá nejvíce, jak kdy snad v historii mohla. K tomu ještě se rozpouštějí rezervy. Nezlobte se, ale tahle vláda vládne způsobem po nás potopa. Tohle je plundrování zdrojů České republiky a celý národ na tento váš populismu a rozhazovačnost nesnesitelně doplatí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Farskému. Nyní s přednostním právem paní ministryně financí Alenu Schillerovou a přihlášen je dále pan kolega Jurečka. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych zareagovala, protože tady padla celá řada značných nepravd a nepřesnosti, takže na ně budu reagovat.

Tak nejprve, paní poslankyně Kovářová, já si nevzpomínám, že bychom kritizovali někdy kraje a obce. Říkám pouze – budu mluvit teď za sebe – říkám jednu jedinou věc: Naše veřejné finance jsou zdravé. Bez ohledu na to, co zaznívá z opozičních lavic. A jasným argumentem pro to, že jsou zdravé, a v Evropské unii to vnímají, když se o tom baví s ministry financí evropských zemí, tak to velmi vnímají a velmi to vnímají s respektem. Jsou zdravé proto, že veřejné finance nám tvorí státní rozpočet, rozpočty municipalit, rozpočty fondů a veřejných institucí. A ty jsou v přebytku dokonce tak velkém, že ten přebytek je třetí nejvyšší v rámci Evropské unie. A budu to opakovat donekonečna. Prostě tak to je.

Samozřejmě, že máme také rozpočtové určení daní, a na jeho základě se ten minulý, zejména úpravy v loňském roce, se převádí do rozpočtu municipalit o 35 miliard více. To znamená, že také více vybíráme. A díky tomu můžeme více převést do rozpočtu municipalit. Ale veřejné finance musíme vnímat jako celek, a to nemluvím vůbec o tom, a budu o tom velmi podrobně mluvit, až tady budeme projednávat rozpočet, kolik vlastně dáváme a plánujeme dát do různých dotačních programů. Takže to na úvod.

A pak jsou další pojmy. K tomu schodku, když už tedy jsme u těch financí. Plánujeme schodek minus 40 miliard s tím, že to je – dovolím si použít číslo, na které slyší Evropská unie, protože oni s nominálními čísly nepracují, je to 0,7 % HDP. Takže pro vaši informaci. Ale celkové veřejné finance jsou v přebytku. A zejména mluvíme-li tady o těch zdravých financích, tak se bavme o strukturálním saldo. A to nechci teď tady vytahovat historii, jak vypadalo strukturální saldo pár let zpátky. A my si to uvědomujeme. Velice zodpovědně si to uvědomujeme. A přes to všechno se snažíme i naplnit priority této vlády.

A teď další nepravda, která tu zazněla. Pane poslanče Skopečku, mícháte dohromady dvě věci. (Ohlas zprava na oslovení poslance přímo.) Já nemusím, podle jednatelného řádu se můžu obracet jako členka vlády přímo. Na to byl výklad. Prosím, pane předsedající? Můžu, nebo nemůžu?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ale ano. Já si jednací řád pohlídám, kolegové a kolegyně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já ho dodržuji, skutečně. Já jsem velmi zdvořilý člověk. Nikdy bych nepřekračovala ani jednací řád, ani pravidla zdvořlosti.

Takže. Pane poslanče, Skopečku, směšujete dvě věci. Já se bavím o účtu, nebo předmětem této novely je zvláštní účet privatizace, kam se převáděly v minulosti prostředky z privatizace, to už dneska prostě samozřejmě téměř není, a z toho se musí hradit náklady na odstraňování ekologických zátěží, samozřejmě s tím počítáme. A pak se celé roky běžně zapojovaly tyto příjmy do cash flow státu. Vždycky. Je tam technická podmínka, kterou chceme teď odstranit, je-li schodkový důchodový účet. Ale vy jste hovořil o rezervě na důchody, se kterou samozřejmě vláda počítá a kterou dodrží, a to je situace, kdy se vyplácí důchodů méně, než přichází příjmů ze sociálního pojištění, velmi zjednodušeně řečeno. A to skutečně nastane. To nastane za rok 2018, za rok 2019 s tím plánujeme, a pokud to tak dopadne, tak v nejbližším následujícím roce má za povinnost vláda vytvořit tuto rezervu. A pokud to nastane, tak vláda ji samozřejmě vytvoří. To nesouvisí s tímto účtem. Toto je účet, kde se běžně ty peníze zapojovaly do cash flow státu.

Jenom pro vaši informaci, vláda si může na ně sáhnout, na tento privatizační účet pro Státní fond dopravní infrastruktury, případně další tituly, ale chce to dělat jenom prostřednictvím státního rozpočtu. A jak se naloží se státním rozpočtem? Ten zákon bude schvalovat tato Poslanecká sněmovna.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové. Vyvolala dvě faktické poznámky a kolegu Jurečku požádám o posečkání, protože jsou dvě faktické poznámky, kolegy Skopečka a kolegyně Kovářové. Nejdřív pan poslanec Jan Skopeček s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Rád bych se vyjádřil k paní ministryni prostřednictvím panu předsedajícího, já se budu obracet v souladu takto a také budu zdvořilý, kdykoli, mně jde o věcné argumenty.

Paní ministryně, kdyby byly veřejné finance zdravé, tak byste nemusela v době růstu připravovat a předkládat Poslanecké sněmovně deficitní rozpočet. Prostě v době růstu normální zodpovědná vláda deficitní rozpočty nepředkládá. Pokud by byly veřejné finance zdravé, tak i v období ekonomického poklesu nebo drobné stagnace by byly naše veřejné finance vyrovnané. V okamžiku, kdy nebudeme mít současný růst, kdy Česká republika nebude zažívat současné období hospodářské prosperity, tak vám garantují, že okamžitě půjdou veřejné finance do minusu. To, že jsou dneska v plusu, je dáno tím, že máme vysoký hospodářský růst a velmi nízkou nezaměstnanost. V okamžiku, kdy se ten ekonomický trend obrátí, tak znova spadnou

veřejné finance do deficitu a budeme v problémech. A to je znak nemocnosti veřejných financí. Nemůžeme hovořit o zdravých veřejných financích, když každoročně nám roste podíl mandatorních výdajů na státním rozpočtu a klesá tak fiskální suverenita vlády rozhodovat o menším podílu výdajů ve státním rozpočtu na ty priority, které si určí.

A k té druhé věci. Paní ministryně, buď platí, že z toho fondu lze peníze využívat běžně, nebo platí, že je lze využívat jenom v okamžiku, kdy je penzijní účet v deficitu. Ale nemůže platit obojí zároveň. Buď můžete říkat, že si na to vláda mohla sahat v minulosti, jak chtěla, anebo říkat, že si na to vláda mohla sáhnout jenom ve chvíli, kdy byl důchodový účet v deficitu. A já říkám, že si na to má sahat jen ve chvílích, kdy je potřeba si na to sáhnout právě proto, že třeba není dostatek peněz na finance. Já jsem s vámi schopen i mluvit, jestli třeba na dopravní infrastrukturu to nepoužít. Já jenom nesouhlasím s tím, abychom v době růstu a hospodářské prosperity rozpouštěli mimorádné peníze na běžné výdaje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová s faktickou poznámkou, připraví se k faktické poznámce pan kolega Volný. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych reagovala na výroky paní ministryně o tom, že v mému projevu byly určité nepravdy. Tak to musím říci, že není pravda. To, že obce mají na účtech příliš mnoho peněz, padlo při projednávání novely zákona o snížení DPH na jízdné na rozpočtovém výboru. Ze strany pana premiéra Andreje Babiše toto padlo na sněmu Svazu měst a obcí, kde školil starosty v tom směru, jak mají investovat. Zrovna on, který byl ve vládě, která příliš neinvestovala.

A jestliže vy říkáte, že dobré vybíráte daně, nebo dokonce vynikajícím způsobem vybíráte daně, že obce dostanou o 35 miliard více, to je hezké. Tak proč tedy chcete dalších 20 miliard, které mají zůstat jako rezerva na horší časy?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana kolegy Jana Volného. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl samozřejmě – ne chtěl, musím zareagovat na vystoupení pana kolegy Skopečka. Tady je opět vidět, jak je politická paměť velice krátká. Ale já bych neřekl, že to je politickou pamětí, oni si to pamatuji velice dobře, ale rétorika právě ODS a TOP je taková, že říkají vždycky to, co se jim hodí.

Já tady mám takovouhle tabulkou, takovýhle krásný graf (ukazuje), pane kolego Skopečku, vaším prostřednictvím, pane předsedající. V roce 2006 byl hospodářský růst 6,9, v roce 2007 byl hospodářský růst 5,5. To je hospodářský růst, o kterém se nemůže naši vládě v současné době zdát ani ve snu. Přesto byl v roce 2006 panem ministrem Tlustým a v roce 2007 panem ministrem Tlustým, který se střídal s panem

Kalouskem, hospodářský výsledek roku, tzn. ne predikce, ale výsledek – v roce 2006 byl 97,5 mld. schodek a v roce 2007 byl 66 mld. schodek. To znamená, nešlo vůbec o žádné krizové roky. Znovu opakuji, hospodářský růst byl 6,9 a 5,5, přitom takovéto obrovské schodky. Tak nepoučujte tady, že by zodpovědná vláda měla v době růstu vykazovat přebytkové rozpočty. My je vykazujeme ve výsledku a dost pravděpodobně ty schodky, které jsou predikované, budou významně lepší. Ale nepoučujte, když jste takto hospodařili. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce panu kolegovi Volnému. Nyní faktická poznámka pana poslance Jakuba Michálka, Zbyněka Stanjury, Jana Skopečka. Pan kolega Jurečka je trpělivost sama. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Mě ta vaše diskuse a rozprava velmi zaujala, takže jsem se chtěl zeptat. Pan poslanec Skopeček říkal, že ta vláda nemohla být normální nebo zodpovědná, pokud se pamatuji. Tak jsem se chtěl zeptat, jestli ta vláda Mirka Topolánka byla nenormální nebo nezodpovědná.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Zbyněk Stanjura také s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak abych byl schopen odpovědět na poslední dotaz, musel byste říct která. První vláda nezískala důvěru, vládla v demisi, druhá získala důvěru a byla normální i s mandátem v Poslanecké sněmovně.

Já myslím, že pan poslanec Volný, když si vezme nějakou tabulku, tak by měl říct všechny souvislosti. On říkal: Vy řeknete, co se vám hodí. – Jako on by řekl všechno. Rok 2006. Kdo připravoval a schválil rozpočet na rok 2006? Byla to pravice, nebo levice, pane poslanče Volný prostřednictvím? Já myslím, že to moc dobrě víte. Byli to vaši drazí koaliční partneři, sociální demokraté, Jiří Paroubek a spol. Takže když se stanete ministry, vláda požádá o důvěru někdy v září 2006, fakt si myslíte, že za tři měsíce vláda bez změny legislativy je schopná něco udělat s hospodařením státu? Samozřejmě že ne. Samozřejmě že to víte. To samé platí rok 2007. Byly nutné legislativní změny, které byly prosazeny v roce 2007. Podívejte se. Výrazné snížení daní přišlo v roce 2007. Tak buď tomu nerozumíte, nebo úmyslně klamete tady kolegyně a kolegy.

A jakou to má souvislost s tím, co projednáváme? Žádnou. Váš systémový přístup, který tady v tomto bodě předvádíte, bych shrnul asi do dvou vět: "My si vezmeme ty prachy a vy se neptejte, na co to použijeme." A tomu říkáte systém. A to je celé. Místo abyste se přiznali, že to tak je, že jste v nouzi a potřebujete zase účetně kouzlit a používat na zbytečné výdaje státu další peníze. Vždyť o 140 mld. budete mít vyšší příjmy a nejste schopni snížit schodek. Nejste schopni. No, z 50 na 40 s tím, že nafouknete příjmy. Nebo jste škrtla 10 mld. výdajů, paní ministryně? To jste pak

snížila. Ale pokud jste jenom nafoukla příjmy, a tím pádem jste tzv. snížila schodek, tak jste s výdaji státu nedělala vůbec nic, což je obvyklé v tomto i minulém volebním období.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Skopeček také s faktickou poznámkou, další, faktická poznámka Miroslava Kalouska. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Skopeček: Tak první půlku reakce už mně vzal kolega Stanjura. Skutečně, pane kolego, než začnete šermovat s čísly a rozpočty, podívejte se pořádně na to, kdo ten rozpočet připravil, pak z něj obviňujte nás.

Nicméně ta druhá. My jsme se kolikrát už střetli nejenom tady v Poslanecké sněmovně, ale i v několika médiích. A tam jste mi, pane poslanče, vždycky vyčítal, jak vláda ODS po roce 2008 začala moc šetřit a přibrzdila ekonomiku. Tak mi řekněte, co teda platí. Byli jsme rozhazovační, protože jsme dělali deficit, které jste nám teď ukazoval, nebo jsme byli příliš restriktivní a zabrzdili jsme tu ekonomiku, co mi vyčítáte při jiných vystoupeních? Jenom jedno musí být pravda. Bud' jsme byli nezodpovědní a kvůli nám byly deficit, nebo jsme byli příliš restriktivní a kvůli nám klesla ekonomika. Vy s tím šermujete a používáte to, jak se to hodí. Je z toho zřejmé, že to není racionální a věcný argument. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek a po něm paní poslankyně Věra Kovářová, také faktická poznámka. Pan kolega Jurečka, jak jsem zjistil, je opravdu trpělivý. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem chtěl odpovědět jenom panu předsedovi Michálkovi, zda ta vláda byla, nebo nebyla normální. Ta vláda zdědila přes ten obrovský hospodářský růst, který v té době byl, a byla bublina, poměrně vysoký strukturální deficit. Konsolidovala ho Hovořím-li o vládě Mirka Topolánka, konsolidovala ho tempem téměř 40 mld. ročně, a to i přesto, že dokázala legislativními změnami přijatými v roce 2007 v roce 2008 snížit přímé odvody celkem zhruba o 85 mld. A oproti bývalé legislativě my jsme skutečně snížili daně asi o 85 mld. Rozpočet na rok 2008 přesto skončil v deficitu tuším někde mezi 20 až 30 mld., tzn. docházelo k rychlé konsolidaci a směřování k vyrovnanému rozpočtu. V září 2008 padl Lehman Brothers, v březnu 2009 padla vláda. Znovu zdůrazňuji, že ten deficit za rok 2009, kdyby ta vláda nepadla, tak nemohl být 197, protože jsme měli připravenou novelu zákona o státním rozpočtu. Takže asi tak se ta vláda chovala. Chovala se zodpovědně, směřovala k vyrovnanému rozpočtu, ale něco zdědila.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Věra Kovářová, také s faktickou poznámkou. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych ráda reagovala na slova pana poslance Volného prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče, my bychom si určitě nedovolili vás poučovat, protože víme, že jste odborníkem, který zasedá v rozpočtovém výboru. Nicméně co zde zaznívá z celé řady příspěvků, je to, že v době hospodářského růstu není možné mít takovýto deficit. Možná je to náš názor, nebo určitě je to náš názor, ale je to také názor, který říká většina ekonomických expertů, a mnozí z nich jsou i poradci pana premiéra a paní ministryně.

Tím, že vytahujete grafy z dob téměř dávných, tak to je dobré. Je dobré si připomenout situaci, která byla před lety, a je dobré se také z ní poučit. A to poučení nám říká, že v době krize je potřeba mít z čeho čerpat. A díky také tomu, jakým způsobem se chovaly ty vlády v době krize, jste vy mohli čerpat. Tak na to nezapomínejte. A také nezapomínejte na to, že jednou tento hospodářský růst skončí a vy budete muset mít z čeho čerpat. Ale také se může stát, že bude vládnout někdo jiný a pak bude za vás ty dluhy muset zaplatit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní pan poslanec Marian Jurečka, ráděně přihlášený v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji mnohokrát. Milé kolegyně, vážení kolegové, pane předsedající, členové vlády, paní ministryně. Já si teď dovolím pro ty, kteří třeba budou sledovat toto jednání prostřednictvím televize či kamer, trošku do češtiny přeložit argumentaci, která tady zazněla z úst paní ministryně financí. Byla velice pozoruhodná. Vlastně paní ministryně financí nám říká, máme v pořádku naše veřejné finance, máme jedny z nejlepších v Evropské unii, a proto si vláda může dovolit plánovat v příštích letech, nejenom pro příští rok, deficit na úrovni minus 50 miliard korun. 40. Děkuji za opravu. 40 miliard korun. Takže vlastně jinými slovy se tady říká: díky zodpovědnému hospodaření měst, obcí a krajů, kde je největší podíl starostů a místostarostů a komunálních politiků za KDU-ČSL ze všech politických stran, tak díky tomu, že oni zodpovědně hospodaří, tak v tom celku to vypadá dobře a my si tedy můžeme dovolit plánovat tyto deficity.

Paradox je, že dokonce i vláda Bohuslava Sobotky, sociálně demokratického premiéra, plánovala směřovat k vyrovnanému rozpočtu v roce 2019 či v roce 2020 a ty deficity postupně logicky snižovala. Pamatují si několik jednání koaličních rad, kdy byly ve sřetu zájmů požadavky některých ministrů za ČSSD na ne tak dramatické snižování těch deficity a proti tomu protiargumenty bývalých vládních kolegů z hnutí ANO, kteří říkali: my přece potřebujeme směřovat k tomu vyrovnanému rozpočtu. A byly to někdy velice tvrdé diskuse. A dneska najednou se říká, protože města a obce dobře hospodaří, tak my si můžeme dovolit tady tyto deficity v pohodě plánovat? V době, kdy Andrej Babiš v roce 2014 nám tady sliboval nejpozději v roce 2018, 2019 mit vyrovnané rozpočty? A v roce 2017, když se to povedlo a byl přebytek, tak říkal, že by se to mohlo dařit i v příštích letech.

Paradoxem je, že vy tady používáte argumentaci a říkáte: ta města a obce mají velké přebytky na svých účtech, proto my si můžeme dovolit ty deficitu. No že v čele toho pelotonu je hlavní město Praha, které má na svých účtech 40 miliard a za první pololetí přebytek 9,3 miliardy korun, že vlastně je to neschopnost vaší primátorky dokázat nastartovat za čtyři roky investice v Praze, které nutně hlavní město potřebuje, tak vlastně takovýmto způsobem jakoby na toto spoléhat, argumentovat – no to mi přijde úplně, promiňte mi to slovo, ale ulitlé. Nevím, jestli paní primátorka neměla před čtyřmi lety mobil na Andreje Babiše, asi ji ho nedal, jinak si to nedokážu vysvětlit, že se to nedáří. Ale podstata té vaší argumentace je prostě postavená fakt divně u těch veřejných financí. A bylo by fér, kdybyste těm lidem řekli: Prostě my na to rezignujeme. My to, co jsme slibovali ještě před čtyřmi pěti lety, tak už prostě dneska neplatí.

Problém je, že spoléhat na přebytky u obcí a měst prostě v době krize nebude fungovat, protože stimuly pro nakopnutí ekonomiky, případně hledání opatření, která zmírní případy nástupu krize, bohužel města a obce příliš dělat nemohou. To hlavní má v rukou vláda prostřednictvím rozpočtů a měla by mít finanční rezervy. A ty bohužel tady neplánujete. A tímto zákonem vlastně ještě přispíváte k tomu, že věci, které se tady v roce 1991 nastavily koncepčně, a tento stát příliš koncepčních kroků bohužel v minulosti nedělal, tak zrovna v případě Fondu národního majetku tady byla vytvořena nějaká smysluplná, logická koncepce, aby se přijmy z privatizace, případně příjmy z těch podniků a dividend jasně, účelově vázaly pro důležité strategické věci, jako jsou ekologické zátěže, financování Státního fondu dopravní infrastruktury a další, tak se to rozvíjí, ty peníze se tady berou. Ano, a argumentace "my ty priority budeme plnit v rámci jednotlivých rozpočtových kapitol resortů" na první pohled pro neználého posluchače může znít bohulibě a logicky, ale v okamžiku, kdy se budou muset dělat další úspory například v případě krize, tak už ty priority resorty logicky plnit nebudou moci, protože budou muset plnit mandatorní výdaje, které – poctivě musíme sebekriticky přiznat – i za naší vlády výrazně rostly, ale vy v tom růstu neúměrně pokračujete.

Takže tolik několik logických a racionálních argumentů k té diskusi a k tomu, jakým způsobem vy ta čísla ohýbáte a spoléháte na dobré hospodaření obcí a měst. A není fér kvůli tomu rezignovat na dobré hospodaření vlády a státu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ještě pan kolega Ferjenčík se hlásí do rozpravy z místa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem se zeptat paní ministryně, protože na můj příspěvek nereagovala, jestli mi může garantovat, že vláda nebude účelově přelévat peníze z toho fondu příjmů státních podniků do státního rozpočtu tak, aby manipulovala s výsledky hospodaření státu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní ministryně se hlásí o slovo. Tak ještě v rozpravě pořád. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Byla jsem vyzvána. Pane poslanče, to je snad jasné. Já znova zopakuji, že bude tato Poslanecká sněmovna schvalovat státní rozpočet na rok 2019 a tam to bude jasné. Takže jaké účelové? Prostě ty peníze se zapojí do cash flow státního rozpočtu tak, jako tomu bylo ve všech předcházejících letech.

A ještě jsem chtěla reagovat na pana poslance Jurečku, ale to bych natáhla tu debatu o další hodinu, takže nebudu. Nebudu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy z místa, rozpravu končím. Ptám se na závěrečné slovo. Paní ministryně ne, pan zpravodaj ano. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Vrána: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych popsal proceduru hlasování, která je v tomto případě velmi jednoduchá. Rozpočtový výbor jako výbor garanční projednal tisk dne 29. června 2018 a doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona v následujícím pořadí. Zaprvé hlasovat o návrhu na zamítnutí. Nebude-li návrh na zamítnutí přijat, zadruhé hlasovat o technických úpravách, budou-li ve třetím čtení předneseny. Ty tuším nebyly. Zatřetí hlasovat o pozměňovacím návrhu A pana poslance Ferjenčíka. A začtvrté hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Ještě si dovoluji připojit stanovisko garančního výboru k pozměňovacímu návrhu A pana poslance Ferjenčíka a to je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jestli jsem tomu dobře rozuměl, přestože byla rozprava košatá, tak ale legislativně technický návrh nebyl podán žádný. Takže můžeme říct, že hlasujeme o zamítnutí, o jednom pozměňovacím návrhu a o hlasování zákona jako celku. Rozhodneme tedy o proceduře takto zjednodušeně.

Zahajuji hlasování číslo 48 a ptám se, kdo je pro proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 48, z přítomných 183 pro 153, proti nikdo.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Na požadavek z pléna vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Počet přihlášených se myslím stabilizuje. Můžeme tedy hlasovat o návrhu na zamítnutí. To je hlasování číslo 49, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? (Ohlasy z pléna, že se nejde přihlásit.)

Pardon. Hlasování číslo 49 prohlašuji za zmatečné. Ještě jednou vás odhlásím, to bude asi nejjednodušší, a pokusíme se to napravit tím, že se znova přihlásíte svými

identifikačními kartami. Prosím, přihlaste se. (Ohlasy z pléna, že se pro změnu nejde odhlásit.) Ještě jednou to odhlášení zkusím spustit. Požádám, protože mně to nejde odhlásit tady odsud... Asi se nechám vyměnit. (Se smíchem. Po chvíli:) Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. (Ohlasy z pléna, že jedněm to jde, druhým to nejde.) Prosím o kontrolu.

Už je to v pořádku, paní kolegyně? Pokud je to už v pořádku, tak vás rád ještě jednou odhlásím. Myslím ale, že to není potřeba, protože počet přihlášených je stabilizovaný.

O návrhu na zamítnutí budeme tedy hlasovat v hlasování pořadové číslo 50, když hlasování pořadové číslo 49 bylo prohlášeno za zmatečné.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 50. Z přítomných 177 pro 81 poslanec, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Ferjenčíka. Stanovisko, pane zpravodaj?

Poslanec Petr Vrána: Stanovisko je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně? (Nedoporučuje.)

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 51 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 51 z přítomných 177 pro 61 poslanec, proti 91 poslanec, návrh nebyl přijat. Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy a můžeme hlasovat o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku České republiky a o působnosti Ministerstva financí při privatizaci majetku České republiky (zákon o zrušení Fondu národního majetku), ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony, podle sněmovního tisku 130, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 52 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 52 z přítomných 178 pro 94, proti 82. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk z řad poslanců ANO.) Děkuji paní ministryni financí, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 108.

Nyní ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 12.45 do 15 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Josef Kott. Zároveň předám řízení schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobré poledne. Zahajuji projednávání bodu

111.

**Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové,
Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly,
Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci
v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 89/ - třetí čtení**

U stolku zpravodajů za navrhovatele zaujala místo paní poslankyně Jana Pastuchová a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 89/3, který byl doručen dne 27. června tohoto roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 89/4.

Ptám se paní navrhovatelky, zda si přeje vystoupit před otevřením rozpravy. Ano, je tomu tak. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovolte mi jenom krátce připomenout, o co se v tomto sněmovním tisku jedná. Velká diskuse proběhla již při druhém čtení. Dnes máme třetí čtení, takže bych to nerada celé opakovala. Jenom zkráceně.

Jde o povinný způsob výplaty příspěvku na bydlení –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, paní poslankyně. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid, ať nás může paní navrhovatelka seznámit se svými argumenty. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Jde o povinný způsob výplaty příspěvku na životbytí u příjemců, kteří jej pobírají déle než šest měsíců v posledních dvanácti měsících prostřednictvím poukázek. Já bych chtěla jenom sdělit, že poukázky jako forma výplaty sociální dávky existovaly v zákoně o pomoci v hmotné nouzi vždycky. (Poslankyně se odmlčela kvůli hluku v sále.) Úřad ale musel ve správném řízení prokazovat, že klient neumí hospodařit s penězi nebo dávku zneužívá. Klient se mohl odvolat a rozhodnutí bylo často, upozorňují velice často, z formálních důvodů zrušeno.

Já jsem v minulém volebním období po konzultacích s lidmi z úřadu práce a s dalšími odborníky navrhla, aby ten, kdo pobírá dávky pomoci v hmotné nouzi déle než šest měsíců, dostával část výplaty v poukázkách ze zákona, tedy bez onoho správního řízení. Tento návrh byl přijat. Ráda bych znova zdůraznila, že jde o část jedné dávky v rozmezí 35 až 60 % výše dávky, zbytek dávky, stejně jako všechny ostatní dávky, které klientovi a jeho rodině naleží, jsou vypláceny v penězích. V prosinci a lednu, kdy se výplata v poukázkách rozbíhala, měly úřady práce spoustu práce s administrací, vybavením pracovišť, trezory, vysvětlováním nové úpravy a také s rozšiřováním sítě prodejen, kde poukázky lze uplatnit. V dalších měsících si agenda

sedla a nyní není předmětem stížností ani odvolacích řízení, jak nám bylo i včera doručeno od úřadu práce.

Můj předkládaný návrh reaguje na problémy, které v praxi přinesl povinný způsob výplaty příspěvku na živobytí u některých příjemců, a navrhuji, aby se tato úprava netýkala příjemců, kteří využívají zdravotnické nebo sociální služby, kdy mají problém uhradit stravu a základní potřebu v těchto zařízeních těmito poukázkami.

Dneska byl stažen sněmovní tisk 99 kolegy poslance Kaňkovského a ostatních, který byl vlastně totožný.

Myslím si, že se o tom už diskutovalo dlouho, a řekla jsem vám vlastně základní tezi svého návrhu. Prosím vás o jeho podporu. (Hluk v sále trvá!)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji zástupkyni navrhovatelů paní poslankyni Pastuchové. Ještě jednou prosím Poslaneckou sněmovnu o klid, ať se můžeme věnovat projednání tohoto návrhu zákona.

Přeje si vystoupit paní zpravodajka garančního výboru? Paní poslankyně, přejete si vystoupit? Ne. Otevřáme obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Rutová, po ní vystoupí pan poslanec Sklenák. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Rutová: Krásné poledne, kolegové a kolegyně, vážená vládo, pane předsedající. Můj příspěvek nebude příliš dlouhý. Já jsem ráda za to, co jsem tady slyšela z úst kolegyně Pastuchové, a plně se přikláním k jejímu názoru. Jsem z Plzeňského kraje a chtěla jsem tedy přesně vědět, jak to s poukázkami v hmotné nouzi chodí. Byla jsem na úřadu práce, zrovna tak jako moje kolegyně ze sociálního výboru ve svém kraji. Myslím si, že můžu říct, že se ve všech krajích shodujeme na jednom. Ze začátku tam opravdu nějaká administrativní zátež úřadů práce byla, ale v současné době je to trošičku jinak. Opravdu si to sedlo a nejsou stížnosti na toto. Stížnosti jsou opravdu jenom od lidí, kteří tyto poukázky nevítají, protože jim nemohou uhradit to, co by uhradit chtěli, to znamená alkohol nebo své hry v hernách nebo podobně.

Protože tady také zaznělo při druhém čtení, že příjemci dávek si připadají jako občané druhé kategorie, já jsem tedy do jedné té rodiny, která je příjemcem těchto poukázků, zašla a kupila jsem si ty poukázky za 500 korun. Ty poukázky jsou v různé hodnotě. Já jsem si je vzala v padesátikorunových šecích nebo jako padesátikorunové poukázky a chodila jsem v Plzni po obchodech a chtěla jsem tedy vidět, jestli opravdu na mě budou koukat jako na občana druhé kategorie, ale ani v jednom případě se tak nestalo. Ty poukázky brali jak v lékárnách, tak je brali v Albertu. Takže tohle si myslím, že je bezpředmětné. (V sále je trvale rušno.)

Já tedy se plně přikláním k tomu, co tedy tady je nyní, že tedy úřad práce část poukázků dává jako poukázky a část v penězích, a je to úplně tedy na libovůli úřadu, protože oni své klienty znají nejlépe. A já bych vás všechny chtěla poprosit, abychom tedy zvedli ruku pro poslanecký návrh mé kolegyně Pastuchové. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Dále v rozpravě vystoupí pan poslanec Sklenák, po něm paní poslankyně Richterová. Já vás, dámy a pánové, znovu prosím o to, abyste přestali diskutovat v jednacím sále. Dostáváme se do situace, že není rozumět tomu, co říká řečník. Prosím vás o trošku velkorysosti a v tomto případě i kázně. Děkuji vám.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych si vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, také velmi dovolil požádat o chvíli pozornosti. Víte, že já své projevy nemám dlouhé, ale chtěl bych se vás pokusit přesvědčit, abyste hlasovali za chvíli o pozměňovacím návrhu, který má smysl a který podporuji nejen já a který totožně podal kolega Kaňkovský, podporují Pirátská strana a další.

Já si vám dovolím říct svůj pohled na věc. Tady předřečnice i paní předkladatelka řekly, že si to sedlo. To jsou jejich slova. Ale asi cílem naší činnosti, cílem přijímání zákonů je něco jiného, než aby si pracovníci úřadů práce sedli, aby jejich činnost se přizpůsobila tomu, co my zde přijímáme. To je samozřejmé, ale jde o to, jestli výplata části příspěvku v hmotné nouzi v poukázkách má smysl. Do prosince loňského roku byla praxe taková, že bylo čistě na úvaze úřadu práce, jestli část toho příspěvku v poukázkách vyplatí. A ta praxe byla naprosto vyhovující a dostačující, protože to je právě ta situace, pakliže ti pracovníci vědí, že někde je problém a že někdo s těmi penězi skutečně hospodařit neumí nebo hospodaří divně, tak mohli sáhnout k této praxi. Od prosince loňského roku platí to, co přijala minulá Poslanecká sněmovna, totiž že kdo je dlouho chudý, tak musí dostávat část těch dávek v poukázkách. A to působí obrovské potíže. Proto také ostatně tady v tuto chvíli jsme a proto paní předkladatelka předložila novelu, protože se samozřejmě v tom prosinci začaly ukazovat případy, kdy to dostává lidí do složitých situací a nemá to vůbec smysl.

Takže my jsme dneska tady v situaci, kdy hledáme skupiny lidí, které vyjmeme z této povinnosti, místo abychom přiznali, že jsme se vydali na slepuou cestu, a vrátili se k té praxi, tak jak to bylo, protože ta je, opakuj, naprosto dostačující. Mimochedom tento můj názor sdílí i Kancelář veřejného ochránce práv – možná jste získali jejich vyjádření, Národní rada osob se zdravotním postižením, která to podporuje, spousta organizací, která se zabývá touto problematikou.

Problém této Sněmovny je v tom, že jsme jaksi zatíženi na fenomén tzv. zneužívání. Tady vždycky někdo příde a řekne, že se něco zneužívá a je potřeba přijmout zákon, který tomu zabrání. Takže tady prostě asi, zdá se, podle aspoň jednání na výboru, většina má pocit, že je potřeba zabránit zneužívání těch dávek. Já bych vám, kolegyně a kolegové, jenom řekl, ty osoby, ti příjemci dávek, o kterých se zde bavíme, to jsou ti nejchudší občané této země. To jsou lidé, kteří nevlastní žádný majetek, protože kdyby vlastnili nějaký majetek, nemohou dostávat tyto dávky. Oni napřed musí všechno prodat, a až nemají nic, tak jsou v hmotné nouzi a dostávají tento příspěvek.

Jestli tady paní kolegyně Rutová říká, že si to vyzkoušela a že si vzala padesátikorunovou stravenku a teď s ní chodila a zjíšťovala, jaké to je, tak víte, paní kolegyně, abyste se dostala, prostřednictvím pana předsedajícího, do stejné situace

jako ti lidé, tak byste musela v těch poukázkách mít třetinu svého platu – 30 tisíc v poukázkách! Já bych vás chtěl vidět, co byste s tím dělala, kdybyste je teď měla a já bych vám řekl: tamhle to bere Albert, tamhle to bere Kaufland, běžte to tam utrácat. A v této situaci ti lidé jsou. Oni musí, dámy a pánové, nakupovat to nejlevnější, co je. Oni vědí, kde se nakupují nejlevnější potraviny, kde se nakupuje nejlevnější oblečení a všechno, protože oni těch peněz mají skutečně velmi málo. A když jim řeknete, že někde jsou supermarkety, kde můžou uplatnit tu poukázku, tak pro ně je to tam prostě drahé. Už proto, že ti obchodníci musí vydavatelům stravenek část samozřejmě hradit. Tam je marže minimálně 10 %, nebo okolo 10 %, a samozřejmě obchodníci si to musí promítnout do cen svého zboží a musí počítat s tím, že o to mají potom nižší tržby.

Samozřejmě my tedy, říkám, přivedeme spoustu lidí do problémů. Zbytečně, protože oni musí kupovat předražené zboží, musí hledat obchody, kde poukázky utratí. A pokud tedy se podíváme na tu skupinu, kvůli které se to celé dělá, to jsou tedy ti alkoholici nebo gambléri, tak samozřejmě tím nic neřešíme, protože jestli někdo je takto závislý na alkoholu nebo na hrani a dostane tu poukázkou, tak on nejde a nekoupí svým dětem jogurt nebo něco takového. On prostě jde tam a ví kam, protože trh na to zareagoval, a tu poukázkou prostě smění za peníze. A ty potom hodí do toho automatu nebo ty potom propije, akorát že za tu stravenku od překupníka samozřejmě nedostane plnou její nominální hodnotu, ale podstatně méně.

Takže v podstatě se dostáváme do situace, kdy úřady práce mají více práce. To jsme ostatně slyšeli, nebo vyjádření generální ředitelky úřadu práce máme k dispozici. Ona nám jasně píše – cituji: "Z hlediska úřadů práce je nutné zmínit zejména vysokou administrativní náročnost spojenou mj. s finančním modulem. Projevila se zvýšená frekvence dotazů na konci roku 2017, v prvních měsících roku 2018, kdy plynuly dotazy zejména z obavy klientů z nového systému..." A tak dále. To znamená, píše paní generální ředitelka: "Zřejmý vliv plošného vyplácení poukázk na snížení počtu dávek pomoci v hmotné nouzi nelze shledat."

Jinými slovy, je s tím více, práce, efekt to žádný nemá, příjemci dávek mají složitější život a ti, kteří to tedy údajně zneužívají, tak bohužel to mohou tzv. zneužívat dále, akorát že – (Z pléna se ozývají výkřiky: Lékař! – Poslanci Karlu Schwarzenbergovi se udělalo nevolno a upadl, lékaři z řad poslanců mu poskytují první pomoc.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, prosím, zavolejte záchrannou službu. Přerušuji jednání Poslanecké sněmovny. (Po chvíli.) Upřesňuji vyhlášení přestávky. Vyhlašuji přestávku v délce 10 minut do 12.30 hodin.

(Jednání přerušeno ve 12.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 12.30, budeme pokračovat v jednání Poslanecké sněmovny. Než se vrátíme k projednávání přerušeného bodu, tak v souvislosti s tou zdravotní pauzou, kterou

jsme tady teď měli, dám ještě mimořádně slovo paní poslankyni Pastuchové, která nám řekne informaci, která pro nás všechny může být jednou užitečná. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vážené kolegyně, kolegové, jestli jste viděli, přiběhla jsem s takovým kuffříkem, což je automatický elektrický defibrilátor. Tyto defibrilátory, jenom pro zajímavost, jsou umístěny na každé recepci a zde u jednacího sálu je umístěn na zdi za stoly u prezence.

Jenom pro vaši informaci, kdyby se toto stalo, protože než přijede záchranka, oni jedou hned, ale každý můžeme tím defibrilátorem zachránit život. Pokud byste chtěli kdokoliv proškolit, jsme vám všichni zdravotníci, záchranáři, co jsme tady, k dispozici.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyni. A nyní se vracíme k projednávání našeho bodu. Přerušili jsme... Tak ještě než se k němu dostaneme, pan předseda Kalousek s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom dovolte, abych vám za naš klub všem poděkoval za trpělivost a empatii. Karel už nám všem vynadal, že je naprosto v pořádku, ať ho necháme být. Tak si myslím, že to je skvělé. Už je v rukou lékařů. Ještě jednou děkuji. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkujeme. Děkujeme za dobrou zprávu.

A jsme zpátky u sněmovního tisku 89. Bude pokračovat ve svém vystoupení pan poslanec Sklenák. Máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, pane předsedající. Tak doufejme, že vše bude v pořádku.

A já už tedy jen na závěr v krátkosti zrekapituluji. Já bych vás velmi chtěl požádat o podporu, případně alespoň o zvážení podpory pozměňovacího návrhu, který je označen jako A1 totožný s F4, což je tedy, opakuj, pozměňovací návrh, který vrací tu právní úpravu do stavu, ve kterém byla před prosincem loňského roku. Tedy konkrétně, že úřady práce mohou, ale nemusí poskytnout část příspěvku v poukázkách. Tedy mohou v případě, že k tomu mají důvody. Vědí, že je nějaká složitá situace. Naopak nemusí, tak jak je to v tuto chvíli, kdy i příjemci dávek jsou naprosto bezproblémoví, pouze jsou chudí, tak musí čerpat část dávek v poukázkách.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Další v pořadí v rozpravě je paní poslankyně Richterová. Po ní se připraví pan poslanec Kaňkovský. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já nechci nikoho přesvědčovat, protože jsem si jista, že každý máte svou hlavu. Já bych jen ráda znova, z nového úhlu předestřela ty argumenty. Je to samozřejmě na vašem rozhodnutí. A já jsem moc ráda, že patrně projde jakési zmírnění té úpravy v tom smyslu, aby ti v pobytových zařízeních, které mají dnes komplikovaný život skutečně velmi, ty poukázky povinně mít nemuseli. To tak se zdá z těch hlasování na sociálním výboru, že toto podporu má, což myslím, že je opravdu to velice, velice klíčové, aby prošlo.

Já jenom chci úvodem říct, že jiné problémy našeho sociálního systému, které jsou hluboké, a potřebujeme s nimi něco dělat, a sice dlouhodobou závislost na dávkách, dlouhodobé třeba podezření úřadu práce, že někdo pracuje načerno a k tomu je veden v evidenci, že takovéhle věci tohle opatření opravdu vůbec neřeší. Je důležité si říct, že je to opatření čistě na znepříjemnění života, a tohle si nezastírat. Prosím, nic jiného to není. A samozřejmě můžeme se takto politicky rozhodnout. Já s tím nesouhlasím. Ale vyzývám k tomu, abychom to nenazývali ničím jiným, protože z těch podkladů, které jsme od úřadu práce obdrželi, které zdůrazňují, že to zvýšilo administrativní zátěž úřadu práce, že zkrátka je s tím spojena administrativní náročnost, kterou oni zvládli, ale zvýšili se tím vlastně provozní náklady státu. Že co se týče toho, jakým způsobem se hýbou počty lidí v hmotné nouzi – tam není vysledovatelné, že by to mělo vliv.

Vtip je v tom, že to je jakýsi signál, a to je právě to politikum. Přitom věcně takovéhle plošné opatření jako plošné povinné výplaty každému chudému člověku, který je déle než 6 měsíců v té hmotné nouzi, nějaké části té dávky příspěvku na živobytí v poukázkách znamená právě bohužel to, že ti lidé, kteří zoufale potřebují hotovost, a to třeba i z důvodu, že my jako stát neumíme vyplácet ty rozmanité dávky, kterých, ano, máme systém, který by potřeboval určité zjednodušení, tak je neumíme vyplácet v jednom termínu. Takže když třeba potřebují lidé zaplatit nájem a příspěvky na bydlení chodily se zpožděním, tak sbírali ty peníze, jak mohli. Jenom chci upozornit, že takovéhle technické problémy nás stát má. A proto při tom plošném udělování dávek začala kvést plošná šmelina. To tady zaznávalo opakování.

Já nechci příliš opakovat, co už tu bylo. Jenom chci upozornit, že je to jev logicky plynoucí z toho, když něco uplatníte, co původně bylo individuální opatření posuzované na základě vlastně úsudku odborných sociálních pracovníků, a proto se jaksi nevyplatilo, aby se na to nabalili právě plošní překupníci. Nebylo tolik lidí, kteří potřebovali směnit hotovost, aby to mohl být tak rozšířený jev. Ze vlastní měsíční průměr toho objemu vypláceného pomocí poukázk celorepublikově v roce 2017 za prvních osm měsíců byl 9,6 milionu korun měsíčně, prostřednictvím těchto poukázek. A narostlo to desetinásobně. Na 97 milionů. Jenom na tom chci poukázat, že toto se s sebou nese.

Když se rozhodneme jako politici, že chceme dát signál, ne že vyřešíme zneužívání dávek, ale že chceme dát signál, znepříjemníme každému chudému člověku v hmotné nouzi déle než šest měsíců život, tak to vede k tomu, že se přes takto jaksi narostlý objem peněz jednak vyplácí mnohem větší marže vydavatelům

těch poukázek. A je to logické. Jsou to podnikatelé, chtějí mít zisk. Ale z každé té poukázky protočené v provozovnách zaznělo na jednání výboru z úst paní bývalé ministryně, že marže je 7 až 12 procent z těch 97 milionů měsíčně. Nevíme přesná čísla. Nevíme, kolik je ta marže přesně. V různých krajích u různých poskytovatelů se to liší. Ale je to 7 až 12 procent z těch 97 milionů měsíčně. Že to už nejsou malá čísla.

A tohle všechno se připočítává vlastně k těm nákladům, které se generují obecně, protože pak samozřejmě takové ty levné provozovny do toho systému nechťejí vstoupit. Takové ty výprodeje. Samozřejmě to také nefunguje na trzích apod. Čili skutečně ty... Příklad velkého obchodu, který to nebere, je Lidl. Já chci jenom upozornit, že ta regionální nedostupnost v malých obcích a nedostupnost v určitých typech obchodů, kam právě ti nejchudší lidé byli zvyklí chodit, je reálný problém. Není to tak, že si můžeme jenom tak jako pokrčit rameny. A teď ten největší problém je ve skutečnosti pro ty poctivé v hmotné nouzi. Ten největší problém je pro ty, kteří většinou z důvodů prostě objektivních, které by ti sociální pracovníci opravdu dovedli zvážit, nepotřebují být ještě dále trestáni za svoji nelehkou životní situaci. A i ti nyní dostávají tyto poukázky povinně. Sociální pracovníci s tím nic dělat nemohou.

Já tedy chci pouze znova zdůraznit, že bylo-li řečeno, že právě sociální pracovníci své lidi znají nejlépe, dejme jim nástroje, aby tu svoji sociální práci, kterou vystudovali, často ji mnoho let vykonávají, aby ji právě mohli dělat tím individuálním způsobem. Aby měli šanci alespoň tím, aby prošel ve výboru doporučený návrh ponechat takzvané důvody hodně zvláštního zřetele. Aby tedy mohli zvážit důvody hodně zvláštního zřetele a neudělit tu výplatu v poukázkách.

A případně zvažte, byť to naše úřady práce zvládly, to, co jsme jim uložili jako politici, i jestli takovéto opatření, které znamená administrativní zátěž, generuje na sebe se nabaluječí šmelinu, těm poctivým chudým ztíží jejich situaci, těm nepočetivým stejně zásadním způsobem jejich životní strategii nenaruší, tak jestli v téhle situaci skutečně chceme takový systém dál živit. Mně to příjde zbytečné, ale to rozhodnutí je samozřejmě, vážené kolegyně, vážené kolegové, plně na vás.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickými poznámkami budou reagovat paní poslankyně Pastuchová a paní poslankyně Hyťhová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Omlouvám se, ale musím reagovat na dvě vystoupení předečníků ohledně zasláного dopisu úřadu práce. Já ho mám také a zdůraznila jsem, že administrativní zátěž byla při zavedení této změny. Ale také nám tady úřad práce píše, že se nepotvrdil předpoklad o výrazném navýšení počtu stížností v souvislosti se změnou způsobu výplaty.

Kvalifikovaným odhadem bylo zjištěno, že za první pololetí roku 2018 bylo zhruba 3 % všech stížností na nepojistné sociální dávky v provazbě na změnu. A v posledním listě nám úřad práce také zaslal, že zvláštní zřetel, který tam já zavádím, je, že úřad práce to považuje za efektivní formu práce s klienty. Tato alternativa umožní Úřadu práce České republiky v rámci správního uvážení flexibilně posuzovat individuální sociální situaci žadatelů u osob společně posuzovaných.

Takže ono se to vlastně otočí. Dříve ty úřady práce musely zdůvodnit, proč nedávají peníze, ale dávají stravenky. Dneska budou muset zdůvodnit, proč nedávají stravenky, ale peníze. Takže já si myslím, že ty úřady práce si s tím – právě, že paní poslankyně Richterová říká, že ty své klienty znají nejlépe, takže tady to můžou uplatnit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Hyťhové, po ní s faktickou poznámkou paní poslankyně Richterová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Já bych jenom v krátkosti prostřednictvím pana předsedajícího chtěla reagovat na poslance Sklenáka. Jelikož jsme spolu v sociálním výboru a on tam říkal, že z těch poukázek nelze platit kolejné pro vysokoškoláky, a tady vlastně na mikrofon tvrdil, že si z toho lidi kupují jenom to nejnutnější, jenom to nejlevnější a že musí šetřit, tak by mě zajímalo, proč na výboru říkal, že z toho nejde platit kolejné.

Přítom všichni víme, že lidé na hmotné nouzi si asi nemohou dovolit kolejné pro vysokoškoláky. A jenom jsem chtěla říct... (Hlas z pléna.) Ano, sociální stipendium. Přesně, jak tady paní kolegyně doplnila. A jenom bych chtěla říci, že jelikož ráno byl stažen bod 99, ke kterému jsme my jako SPD měli pozměňovací návrh, tak se rozhodneme u 89 podle toho, jak projdou jednotlivé pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Richterová, připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Já vás jenom mezitím seznámím s omluvami. Předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá z dalšího jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Běhounek od 12.45 do 15 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jenom aby nedošlo k mýlce. Ve faktické bych ráda skutečně upřesnila citací z toho stanoviska úřadu práce, že já jsem se vůbec nevyjadřovala ke stížnostem. Jenom jsem chtěla zdůraznit, že v tom vyjádření jako první bod zmínili vysokou administrativní náročnost spojenou mimo jiné s finančním modulem ekonomické činnosti. A cituji: Administrativní náročnost zasáhla i do činnosti správního řízení, kdy bylo nutné všechny dávky příspěvek na životbytí, jež byly nepřetržitě vypláceny, či další období přehodnotit. – Takže to je to, co bylo v minulosti. – A nyní zmiňují tu vysokou administrativní náročnost do budoucna spojenou s tím finančním modulem.

Jenom bych ráda takto fakticky upřesnila, že nic jiného netvrdím, než že jsme uložili další dlouhodobou zátěž úřadu práce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bláha a jeho faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené dámy, vážení pánové, jsem hrozně rád, že můžeme diskutovat a že prostřednictvím různých připomínek se dozvítě, jak to opravdu ve finále funguje, protože v tom reálném životě to je přesně o tom, že ti, kteří to chtějí zneužít, to zneužijí vždycky. Takže my si přiděláváme jenom práci navíc.

Ale o co víc, tento fakt má jenom jednoho vítěze. A tím vítězem jsou ti, kteří tisknou ty poukázky. Jestli jste slyšeli částku 96 milionů a vezmete si z toho jenom 10 %, takže měsíčně 10 milionů jde někomu, kdo tiskne ty poukázky. Jedna stránka jsou peníze za vydání a druhá stránka peněz je za výběr. To znamená, že těm firmám, které přijímají ty poukázky, je většinou strháváno mezi 7 až 10 procenty. Takže ve finále to může být až 15 %, která získá ten dotyčný, kdo obchoduje s těmito poukázkami. Je to něco podobného jako u stravenek.

Takže myslíte na to, protože opravdu my znepříjemňujeme život jenom těm poctivým, ale ti nepočití si poradí jednoduše. Jdou to prodat. A těch, kteří to vykupují, je hromada, protože je to jednoduchý zisk. Rozdíl je 20 %. Takže jdu to prodat, dostanu o 20 % méně a ten, kdo to od mě kupí, tak je vysmátý. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Sklenáka. Po něm s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Chci jenom reagovat na dotaz nebo vystoupení paní poslankyně Hythové. Já jsem na sociálním výboru hovořil o tom, že samozřejmě dnes jsou celé rodiny v hmotné nouzi. To se posuzuje tak, že jako společně posuzované osoby jsou rodiny, kde jsou děti a ta rodina je v hmotné nouzi. A příspěvek na životbyt jako dávka v hmotné nouzi slouží k uspokojení základních životních potřeb. Já jsem poukazoval na to, že základní životní potřeby samozřejmě nejsou jenom potraviny. Člověku nestačí jenom jíst. On musí také nosit něco oblečené, musí cestovat a tak dále. Já jsem právě poukazoval, že třeba jsou rodiny, kde jsou studenti, kteří bydlí někde na internátě nebo na kolejích a tak dále. A samozřejmě máme další možnosti, jak ty rodiny získají finanční prostředky, různá sociální stipendia a tak dále. Ale samozřejmě ta má připomínka byla obecná, že to uspokojení základních životních potřeb je širší než jenom potraviny. Tak to jenom na vysvětlenou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je škoda, že ministři sem chodí jak do houslí. Protože povinností ministra je mimo jiné být účasten

schůze Poslanecké sněmovny. A já bych se rád v této chvíli obrátil na ministryně financí. Ta tu není, tak se obrátím na pana vicepremiéra Brabce.

Jeden z důvodů, proč byl ten institut vůbec zaveden, bylo, že část těch peněz se ztrácelo v hernách, v gamblingu. My jsme přijali, řekl bych ve všeobecné shodě, novelu loterijního zákona, respektive nový loterijní zákon, kde měl být zaveden takzvaný registr hráčů. A já jsem už tehdy mluvil o tom, že ti, kteří dostávají pomoc v hmotné nouzi, mají být vyloučeni z možnosti tyto peníze házet do automatu. Myslím, že z tohoto důvodu jsme to do toho zákona prosadili. Nicméně už dva roky a registr není zřízen a Ministerstvo financí se neustále vymlouvá na něco, a nevíme na co.

Takže se chci zeptat pana vicepremiéra Brabce, jak to je s tím registrem hráčů, protože to je jeden z problémů, který kdyby se vyřešil, tak by jeden z problémů, kvůli kterému byly ty poukázky zavedeny, logicky odpadl. Ale pokud to vyřešeno není, tak ten problém prostě trvá a pak smysl těch poukázk nadále trvá.

A platí to jako vždycky. Pokud děláte nějaké represivní opatření kvůli skupině nepočitivých, tak to bohužel dopadne na ty počitivé. Tak to prostě je, protože jinak se to selektivně nedá udělat. Ale registr hráčů mimo jiné mohl napomoci alespoň v tomto segmentu, aby peníze v hmotné nouzi nekončily v automatech. Mohl tomu efektivně zabránit. A nestalo se vůbec nic, jenom jednou za půl roku si přečtu ve veřejných zdrojích, že s tím mají finance problém, že to ještě není.

Mám dva dotazy: proč to není a kdy už to bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v obecné rozpravě s těmi, kdo jsou přihlášeni. Přihlášen je pan poslanec Kaňkovský, po něm je přihlášena paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Já jenom na úvod. Nechtěl jsem se hlásit do faktické poznámky, tak ale budu mít dvě krátké poznámky jednak k tomu, co tady říkala paní poslankyně Hyt'hová prostřednictvím předsedajícího, jenom aby v tom bylo úplně jasno.

My jsme dnes navrhli vyřazení sněmovního tisku 99 z pořadu této schůze, nicméně v systému ten tisk stále zůstává a uvidíme, jakým způsobem dopadne právě projednání tisku 89. Bylo by dobré, kdyby jeden ten tisk byl schválen. Máme k tomu dnes možnost, nicméně ten tisk 99 se zatím nevypařil.

A pokud se týká účasti ministrů, zase to není nějaká výtka, je to spíše postesknutí. Tento tisk se výrazným způsobem dotýká resortu MPSV. Musím říci, že na jednání výboru pro sociální politiku se zástupci Ministerstva práce a sociálních věcí vyjadřovali k pozměňovacím návrhům a je velmi špatně, že tady dnes to stanovisko nemůžeme znát, protože například k pozměňovacímu návrhu kolegy Sklenáka a mému, které jsou totožné, mělo Ministerstvo práce a sociálních věcí kladné stanovisko. Ale k tomu se ještě dostanu později.

Diskuse ohledně povinných poukázků, dávek na živobytí v rozmezí 35 až 65 % se tady odvíjí už několik měsíců. Byla velmi bohatá jak tady na plénu, tak ve výboru pro sociální politiku. Je potřeba na začátku říci dvě fakta. Jsou tady dva názorové proudy. Jeden zastupuje paní kolegyně Pastuchová a její kolegové a týká se to sněmovního tisku, který teď projednáváme, to znamená 89, který přichází s řešením neutěšené situace kolem povinných poukázků systémem výjimek, řekl bych umírněných výjimek, a je tam ještě ten institut důvodů hodných zvláštního zřetele. Pak je tady druhý názorový proud, který reprezentuji já a moji kolegové, kteří říkáme, že ten systém vykazuje více problémů s povinnými poukázkami a že je potřeba těch výjimek udělat více. To je ten sněmovní tisk 99.

Pokud se týká zásadního rozdílu, tak my výjimek navrhujeme více. Myslíme si, že výjimky by se měly týkat i osob, které mají přiznáný příspěvek na péči ve středním až nejvyšším stupni závislosti, že by se to mělo týkat seniorů – bavili jsme se o tom, jestli to má být nad 68 let, nebo nad 70 let – a také by se to mělo týkat osob, které mají uznanou invaliditu ve třetím stupni, a osob, které pečují o osobu blízkou, tedy o osobu, která je závislá na fyzické pomoci druhé osoby. To jsou asi ty zásadní rozdíly, o kterých se budeme bavit i v rámci schvalování dnes načtených pozměňovacích návrhů.

Také tady chci říci, že to není soutěž o tom, jestli zvítězí sněmovní tisk 89 kolegyně Jany Pastuchové, která je první na té startovní čáře při hlasování ve třetím čtení. O to tady vůbec nejde. Jde o to, abychom neutěšený stav kolem poukázků vyřešili. Tady se opravdu jakoby upřednostňuje diskuse o tom, jestli je to náročné pro úřady práce, jestli je to náročné pro sociální odbory, a mnohem méně se diskutuje o tom, jestli to skutečně jde adresně k lidem, kteří jsou v tíživé situaci. Ano, můžeme namítnout, a je to mnohdy pravda, že část těch lidí si za to může sama, ale myslím si, že to pořád neznamená, že bychom neměli plédovat za to, aby všechny typy dávek byly adresné a šly k těm, kteří je potřebují.

Je tady pak samozřejmě ten faktor zneužívání. Mluvil tady o tom Roman Sklenák. Já se k němu připojím. Pořád si myslím, že by stát měl být spíše v situaci starostlivého rodiče než drába, nebo že bychom to minimálně neměli otácat. To znamená, neměli bychom být prvně tím drábem a pak tím starostlivým rodičem, ale měli bychom umět dávky adresně cílit a měli bychom umět také velmi dobře zkontolovat a případně postihovat zneužívání dávek.

Jak už jsem řekl, diskuse o tom, jaký okruh výjimek bychom měli z povinného systému poukázek vyjmout, byla velmi bouřlivá, a jak zde zaznělo, problémů je celá řada. Já už jsem tady o tom hodně mluvil ve druhém čtení. Některé ty problémy tady dnes zmíňoval Roman Sklenák, kolegyně Olga Richterová, takže už to nebudu všechno opakovat. Ale pokud mohu říci za sebe, tak ke mně nejvíce chodily připomínky z pobytových sociálních služeb. Sociální pracovníci tam s tím mají velký problém. Velký problém je v lůžkových zařízeních dlouhodobé péče, speciálně v psychiatrických nemocnicích u dlouhodobě hospitalizovaných. To je další okruh problémů, kde mají s těmi povinnými poukázkami velký problém. A ten je potřeba řešit. (V sále je rušno.)

Takže pokud se potom už budeme bavit konkrétně o pozměňovacích návrzích, které jsem si dovolil načíst do systému a které bych rád, abyste podpořili –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a páновé, prosím vás o klid, ať má pan poslanec vhodné podmínky pro to, aby mohl dokončit svou řeč. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vít Kaňkovský: Takže první návrh, který se bude hlasovat podle zřejmě schválené procedury hlasování, je pozměňovací návrh pod písmenem F4. Už zde o něm hovořil Roman Sklenák. Je to totožný pozměňovací návrh, který právě po zvážení všech okolností, rozsahu výjimek i rozdílnosti názorů na to, které výjimky ano a které ne, je tady i stanovisko veřejné ochránkyně práv, která prezentovala desítky případů stížností, které v tuto chvíli úřad veřejného ochránce práv řeší, tak tento návrh po zralé úvaze vraci ten systém právě před poslední novelizaci. Je potřeba – a možná i pro média, protože tak jak jsem zaznamenal, tak média v tom možná trošičku tápou. Pokud bychom vrátili zákon o hmotné nouzi před tu poslední novelizaci, stále tady bude mít možnost úřad práce poukázky použít. Pořád to bude v rozmezí 35 až 65 % a bude to na úvaze pracovníků úřadů práce, kteří budou mít možnost, a právě proto, že znají klienty, budou mít možnost posoudit, jestli jím ty poukázky dát nebo nedat. Takže pozměňovací návrh F4, vrácení před poslední novelizaci.

Pokud tento pozměňovací návrh neprojde, tak se pak v rámci procedury bude na nějakém dalším místě hlasovat pozměňovací návrh F1. Ten se týká výjimek pro osoby pečující o osobu, která je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve druhém až čtvrtém stupni, a osobu pečující také o osobu závislou na pomoci fyzické osoby mladší deseti let, od prvního stupně. Tady je potřeba říci, že tyto osoby mají většinou tolík starostí, že objíždět obchody v širokém okolí pro ně není jednoduché. Tady na margo toho, co říkala paní kolegyně Rutowá, a není to nic osobního, ono je rozdíl, jestli začnete objíždět obchody ve velkém městě, jakým je Plzeň, a jestliže se s tímto problémem setkáte na venkově, kde těm poživatelům dávky narůstají náklady už jen na to dojíždění do obchodů, kde mohou poukázky uplatnit.

Dále se bude hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem F1, což je výjimka pro osoby, které jsou příjemci příspěvku na péči při středně těžké až úplné závislosti. Také si myslím, že není potřeba zdůrazňovat, že tyto osoby to mají s poukázkami velmi obtížně.

Poslední návrh, který jsem předložil, je pozměňovací návrh F3, který přináší výjimku pro osoby s přiznanou invaliditou třetího stupně a seniory nad 70 let.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pevně věřím, že při hlasování o těchto pozměňovacích návrzích vezmete v úvahu, že dávky v hmotné nouzi, v tomto případě se jedná o dávku na životbytí, by měly účinně pomáhat lidem, kteří se dostali do svízelné životní situace. To by měl být první a zásadní úkol státu.

Možná navážu na tu diskusi, která tady probíhala včera. Všichni víme, nebo si myslím, že většina z nás si tady uvědomuje, že systém dávek a vůbec sociální systém v České republice má velké mezery. Jsou velké mezery vůbec v dávkovém systému.

A tady bych apeloval na vládu a na rezorty MPSV a Ministerstvo financí, aby skutečně v krátké sobě přišly s návrhem komplexní změny sociálních dávek a dávkového systému vůbec.

Pokud se týká postoje Poslaneckého klubu KDU-ČSL, my jsme se tomuto problému intenzivně věnovali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, já se omlouvám, je 13 hodin a měli bychom skončit. Prosím, dokončete větu a přerušíme jednání.

Poslanec Vít Kaňkovský: Klub KDU-ČSL se intenzivně tomuto věnoval, předložil vlastní novelu zákona pod sněmovním tiskem 99 i sadu pozměňovacích návrhů. A zbytek řeči dokončím při příštém projednávání.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu. Končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny, sejdeme se znova ve 14.30 hodin. Budeme se věnovat projednávání bloku zákonů v prvním čtení. Současně připomínám členům organizačního výboru, že jednání organizačního výboru začne pět minut po skončení dopoledního jednání, tedy ve 13.05 hodin. Dobrou chut'.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré odpoledne. Já tedy zahájím odpolední blok jednání Poslanecké sněmovny. Nejprve bych tedy přečetl omluvy. Z neúčasti na jednání schůze Poslanecké sněmovny se na celé odpolední jednání omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Stanislav Grošpič. Od 14.30 do 17.00 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Milan Hnilička. Mezi 17.15 a 23.00 hodin se z důvodu jednání omlouvá pan poslanec František Elfmark. Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Julius Špičák se omlouvá dnes do 16.30 hodin z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání prvního tisku. Jedná se o

25.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 167/2008 Sb.,
o předcházení ekologické újmě a o její nápravě
a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 173/ - první čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v úterý 11. září t. r. v obecné rozpravě. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali místopředseda vlády a ministr

životního prostředí Richard Brabec, ano, pan ministr právě přichází, a zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Dana Balcarová.

Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Nemám tady nikoho přihlášeného do obecné rozpravy, nicméně mám tady – pan poslanec Stanjura se hlásí, ano, počeje, pane poslanče Zahradníku, ale pan poslanec Stanjura má faktickou poznámku, tady je přihlášen. Ale to je ještě z 11. září, takže faktická poznámka zřejmě není již aktuální, takže pana poslance Stanjuru vymazávám a pana poslance Zahradníka poprosím o vystoupení v obecné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, vzpomínáme si, že včera byl ten bod přerušen v obecné rozpravě, jak pan místopředseda připomenul. Já jsem skončil svou řeč, pak mluvil pan poslanec Václav Klaus a pak již tady byla 19. hodina a byl konec jednacího dne. Dneska tedy bychom měli hlasovat o předložených návrzích.

Já jsem se přihlásil dneska, abych připomněl, o co vlastně šlo. Předcházet ekonomické újmě a snažit se ji napravit je možné dnes poměrně velmi dobře. Kdokoliv se cítí být takovouto újmou poškozen, kdo si myslí, že by mohlo k ní dojít a že je potřeba tedy jí nějak předcházet a napravovat, tak tuto možnost má, může podat svoje podání a toto podání je pak řešeno z moci úřední. Příslušné orgány jeho žádost vyhodnotí a pak postupují. To je podle mého názoru naprosto vyhovující postup a není potřeba na něm nic měnit. Víme dobře, jak to funguje, jak mnoho různých ekologických organizací podává svoje podání, a tím způsobuje veliké problémy. Přesto ale Evropská unie shledala, že náš právní stav není postačující, není vyhovující, a nutí nás tady pod hrozbu velikých sankcí finančních, které by byly jak jednorázové, tak i každodenně od nás vymáhány, pokud bychom Evropskou komisi vynucováný návrh nepřijali.

Já jenom sleduji, že ten zákon nebudí nějakou extra velkou pozornost. Jsem tedy poznovu jediný diskutující dneska, pan kolega Stanjura vlastně jen tak tak o několik vteřin nestihl svoji technickou poznámku, ale jinak se nikdo z vás k tomu nevyjadřuje. Možná že se vám zdá velmi tvrdý ten meč nad námi visící, těch milionů korun sankcí, nebo si možná myslíte, že ten zákon je nepodstatný. Nakonec pan ministr to tady zmíňoval, že vlastně žádná ekologická organizace ten nástroj ve stávající podobě nevyužila, že je to prostě jenom jakási formalita, že nemá cenu se tím ani zabývat a že to musíme schválit, teď tedy nechat projít prvním čtením, pak rychle odbýt pokud možno v nějaké zkrácené lhůtě čtení druhé a pak to tedy rychle schválit ve třetím čtení, nechat projít Senátem, panem prezidentem a mít pokoj od těch sankcí.

Jenomže ta věc se má trochu jinak. Jak už jsem tady řekl včera, ekologičtí aktivisté postupně ztrácejí možnost, jak by mohli svůj vliv uplatňovat a jak by mohli svá podání, kterými pak zdržují různé významné aktivity a stavby, podávat. Třeba jsem zmínil včera zákon stavební, který z určitých řízení nevládní organizace vynechal. Jaký cíl k tomu vede? Jaký účel mají ta podání? Zdali za tím není prostě nějaké nakonec ekonomické plnění, se dá těžko dokázat. Věřím tomu, že kdyby tomu

tak bylo, že by asi nějaké orgány v tom smyslu pokračovaly. Přesto si myslím, že minimálně ta ideologie je určitě pro to zastávání veřejného zájmu škodlivá.

Já si jenom vzpomínám, že když se v televizních pořadech objevují lidé zodpovědní za stavění silnic u nás, třeba pan ministr dopravy Ťok nebo pan ředitel Ředitelství silnic a dálnic Kroupa, tak zdůvodňují to mnohaleté zpoždění v modernizaci dálnice D1 zejména tím, že jim v tom brání podání ekologických organizací. Děti Země podávají svá podání tři minuty před uplynutím dané lhůty, aby tak nějak prodloužily dobu projednávání stížnosti. Pak zase v nějakém procesu dohody svá podání stahují za obrovského mediálního zájmu. Blokují dálnici D11, blokovali dálnici D8. V podstatě se všude setkáváme s jejich působením. A my jim teď dáme do ruky takovýto veliký nástroj, takovouto zbraň tím, že je povyšíme nad jiné organizace, nad jiné instituce a dáme jim sílu prostě blokovat z jiného křídla ty stavby, aktivity, které ony nechtějí a kterým chtějí bránit.

Je to samozřejmě i poprvé určitý zárodek možného korupčního prostředí, které by tady mohlo vzniknout, a proto vás vyzývám, abyste podpořili můj návrh na zamítnutí toho zákona v prvním čtení, abychom se pokusili alespoň v něčem se postavit Evropské komisi a donutili naši vládu, aby s ní jednala o jiné podobě zákona, který by takto dramaticky aktivistům jejich velikou pravomoc bez jakékoliv odpovědnosti dával.

Pokud tedy by ke schválení mého návrhu nedošlo, tak jenom prosím pana předsedajícího, aby evidoval, že pak je tady můj druhý návrh – vrátit tento návrh zákona vládě k přepracování. Pokud ani to neprojde, a já se přiznám, že úplně nejsem velikým optimistou, jsem zvyklý, že tyhle moje návrhy koalice průřezově zamítá, není si zřejmě vědoma toho nebezpečí, které na nás číhá, tak pak jenom chci upozornit, že se budu ve druhém čtení snažit najít takové pozměňovací návrhy, které by ten zákon alespoň trochu napravily, podle mého názoru vrátily z hlavy na nohy a to naprosté vymknutí z kloubů napravily.

Tak to je tedy moje prosba, kterou jsem na závěr té diskuse chtěl pronést. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, panu poslanci. Ano, mám to tady poznamenáno. Budeme nejprve hlasovat o vašem návrhu na zamítnutí. Následně o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Takže máme poznamenáno.

Pan poslanec Stanjura... Tak faktická vám propadla. Znova na faktickou teď, když jste byl ze včerejška na faktické? Takže jste v pořadí. Budete třetí. Anebo jestli chcete s přednostním právem? Tady mám ještě paní zpravodajku. Má také přednostní právo.

Takže poprosím paní zpravodajku. Vy jste si vybrala faktickou, takže pojďte na faktickou na dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla reagovat na slova kolegy Zahradníka. Chtěla bych tady zdůraznit, že v této novele jde o předcházení ekologické újmě. To je vlastně hlavní

smysl. Nejde tady vůbec o nevládní organizace, ale jde o to, abychom dokázali předcházet ekologickým újmám i tím, že budeme mít možnosti viníky, kteří tu ekologickou škodu způsobí, pokutovat. Nebo aby došlo k nápravě, tak určitě často víme, že je potřeba docela hodně finančních prostředků.

Takže hlavním smyslem této novely je předcházení ekologické újmě. Pan Zahradník tady zmínil, že v tuto chvíli je ekologická újma, pakliže je způsobena, tak ten institut je využíván a funguje velmi dobře. Já bych na to ráda reagovala tím, že nebyl využit ani jednou. Ani jednou. Jestli podle pana Zahradníka je, funguje velmi dobře, je to, že není využíván, tak to je jeho názor, ale já bych řekla, že to není dobré, ale že to je špatně.

V České republice tento zákon ještě nebyl využit a není to pouze tím, že by se nemohly účastnit nevládní organizace. Chtěla bych tady poukázat na věc, která vyplývá z analýzy, nebo na jeden nedostatek, který tento zákon již v tuto chvíli má, a to je tím, že kdyby se začalo vést řízení o ekoújmě, tak škodu musí prvně zaplatit obec, případně inspekce, a teprve potom ji může vymáhat. To znamená, že obec nebo inspekce musí vložit vlastní prostředky, a to je velmi limitující, a i proto se to neděje, protože pak má ty peníze vázané a neví, jestli je vlastně vymůže. To je jeden nedostatek. Druhý nedostatek vidím, že je velmi těžká prokazatelnost ekologické újmy (upozornění na čas) a třetí je velice úzká definice ekoújmy v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nicméně upozorňuji, že máte přednostní právo, proto klidně se přihlaste znova. Příště třeba ne na faktickou a pak můžete mít neomezený prostor.

Teď na faktickou poznámku pan poslanec Jaroslav Holík. Následně se přihlásil na faktickou poznámku pan poslanec Jan Zahradník. A stále mám tedy s přednostním právem do obecné rozpravy následně pana poslance Stanjuru. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den. Já v žádném případě nechci snižovat výstavbu silnic a dálnic, protože tento provoz je výrazně ekologičtější. Ale dostáváme se mnohdy do protichůdných situací. Jsem ze Zlínského okresu a nedaleko Zlína je Holešov. Bývalé letiště, pod kterým je obrovský zásobník pitné vody, kde se stéká čistá voda z Hostýnských hor. A my přes toto území chceme vést dálnici, abychom tam rozšířili průmyslovou zónu. Třicet tisíc lidí, kteří z této lokality čerpají, tak bude mít prostě smůlu. A ekologové, když křičeli, pozor, je tady ohrožení čisté vody, tak nebyli vyslyšeni. Ale bylo vyslyšeno, když tam řekli: je tady křeček. Křečka jsme zvládlí, teď tam bude nějaký hnědý motýlek.

Prosím vás, zvažme, a já bych ještě jednou se přimluvil, abychom tento zákon ještě odložili a projednali ho pořádně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci také za dodržení času. Takže nyní s faktickou pan poslanec Jan Zahradník a následně se v tuto chvíli

připraví tedy pan předseda poslaneckého klubu ODS, pan poslanec Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Já jenom bych chtěl možná trošku upozornit na částečný logický rozpor v tom, co říkala paní zpravodajka, předsedkyně našeho výboru, v tom, že viníky té újmy je třeba postihnout. Tak on je ten zákon o předcházení ekologické újmě. Tam se o žádné viníky nejedná. Snad tedy se může na to sprostě podezřelé, když už tedy. A pak tedy při nápravě historické už viník může být hledán.

A chci říci významně, že si nemyslím, že by kdokoliv, kdo hodlá, nebo kdo už spáchal ekologickou újmu, neměl být nějakým způsobem postižen a případné úhrady nákladů na její odstranění z něj byly vymáhány. Ale já si myslím, že stávající nástroj je dostačující. Že mohou aktivisté podávat svá podání na Českou inspekci, na ministerstvo. Tyto instituce to umějí řešit, mají na to aparát. Mají velké zkušenosti. A jestli Evropská komise našim institucím státním nedůvěřuje, no tak to je tedy věc, nad kterou je třeba se velmi pozastavit, a skutečně bedlivě zvážit tento zákon dříve, nežli jej v panice před sankcemi schválíme.

Co říkal pan poslanec Holík. Tady samozřejmě s tím souhlasím. Když tedy nezrušíte, tak alespoň odložit, vrátit k přepracování a vést o tom nějakou diskusi, tak aby bylo možno předložit návrh, který už by byl komfortní i nejenom s Komisí, ale i s naším svědomím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já nyní přečtu omluvy. Pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá ze zdravotních důvodů mezi 12.30 až 19 hodinou dneska. Následně pan poslanec Radim Fiala se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec a předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Tak. A nyní bych tedy požádal o vystoupení pana poslance Stanjuru. Prosím, v obecné rozpravě. A je to zatím poslední přihlášený do rozpravy. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já pak budu mít na pana ministra dva dotazy. Jeden konkrétní a jeden v obecné rovině.

Nejdřív k té debatě, jestli se to týká nebo netýká ekologických organizací a aktivistů. Když se podíváte na navržený § 8, tak když si vezmete odst. 2, tak ten první mně přijde logický: "fyzická nebo právnická osoba, která je ekologickou újmem dotčena nebo u níž je takové dotčení pravděpodobné". Proti tomu se podle mě nedá nijak argumentovat. To mi přijde logické. Ale pak, když už tam je b), a to mi přijde problematické: "právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost". A to je přesně to, o čem mluvil pan kolega Zahradník. Takže ten návrh zákona se týká i ekologických organizací.

Ten konkrétní dotaz vychází vlastně z důvodové zprávy, kdy pod písm. b)... vteřinku, já to chci odcitovat přesně, kdy se hodnotí soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem ČR, je použita formulace: "Předmětem novelizace je výlučně ustanovení § 8, aby byly napraveny Komisí tvrzené nedostatky v transpozici směrnice." Ten dotaz zní, zda souhlasíme. Ano, my víme, že ta Komise to tvrdí. Mě by zajímalо stanovisko naší vlády, zda s tím souhlasí, nebo ne. Jiná věc, že to navrhuje. Ale zda s tím souhlasí, nebo si myslí, že ta stávající úprava je dostatečná.

A teď ten podle mého názoru obecnější dotaz, ale důležitější. Zase jsme v kampani a i kandidáti hnutí ANO stejně jako kandidáti ODS a mnoho jiných stran říkají, že velký problém je pomalost výstavby dopravní a jiné infrastruktury. A velmi často říkáme, a velmi často je to pravda, že za to může Evropská komise, transpozice evropských směrnic. S tím vším souhlasím. Pak se ale ptám...

Podívám se, já jsem z Moravskoslezského kraje, máme tam dva sousedy – Slovensko a Polsko, kde platí evropské právo stejně jako u nás. A tam se staví mnohem rychleji. Takhle, příprava stavby jde mnohem rychleji, abychom byli přesní. Tady nemluvím o samotné době realizace, abych byl přesný. Jak na Slovensku, tak v Polsku. Když navštívíte letos Polsko a srovnáte to se stavem jejich dálniční sítě před deseti a dvanácti lety, tak je to jiná země. Kdo tam někdy cestoval tehdy a teď, tak mi musí dát za pravdu. A platí ta samá pravidla. U nich to jde a u nás ne. A vím, jaké peklo je modernizace D1 v dané trase. To je daná trasa, která se někde rozšiřuje tu o 75 centimetrů, někdy o metr. A neuvěřitelný úřední souboj o to, abychom to mohli udělat.

Tak ten obecný dotaz. Čím to je – už jste ve vládě pět let, pane ministře, a vaši kolegové a kolegyně – že se nedaří zrychlit proces přípravy?

Vy moc dobrě víte, že my velmi často podáváme návrhy, které by mohly pomoci. Velmi často neprocházejí. Určitě se ještě vrátíme k slavné EIA a k opakování. To nám taky zabrzdilo výstavbu s podobnou argumentací, že když to nepřijmeme, tak se nám zastaví čerpání evropských peněz, a tak dále.

Mě by zajímalо, kolikrát jste se pokusil, pane ministře, změnit ta pravidla a zda jsme našli nějaké spojence? Protože samozřejmě sami to jako země nespojíme. Protože když to jinde jde a platí stejná evropská pravidla, tak buď máme horší implementaci a přidáváme si tam sami věci, které nejsou u našich sousedů. A speciálně jsem schválнě použil Polsko a Maďarsko a nepoužívám Německo a Rakousko, protože ti měli podobnou výchozí pozici jako my. A tam to jde prostě mnohem rychleji, a tím pádem i mnohem efektivněji a to samozřejmě přispívá k ekonomickému rozvoji těch regionů. U nás je to prostě neúměrná doba.

Vidím tady pana kolegu Vondráka z našeho kraje, a co my si zažíváme se 400 metry Prodloužené Rudné. Dlouhodobě, a to nevyčítám panu hejtmanovi, prostě dlouhodobě třetí čtvrtá politická reprezentace řeší mizerních 400 metrů. Desetitisíce občanů tím trpí, protože ta vozidla už dávno mohla jezdit jinudy, a nejsme schopni to vyřešit. Tu chybí ŘSD, pak je spor, jestli to byl katastr, nebo něco. Prostě nejsme schopni vyřešit z mého pohledu triviální věc 400 metrů. Zbytek té komunikace je hotový. Desetitisíce občanů dnes a denně trpí roky. Pamatuji si, když jsme dělali výjimku pro EIA pro deset staveb, tak tam ta Prodloužená Rudná byla. Nechci

opakovat tu debatu, nepomohlo by to v tom konkrétním případě. V našem kraji to nepomohlo vůbec ničemu.

Tehdy Ministerstvo dopravy podle mě zvolilo chybný postup. Místo abychom řekli "to byla slepá ulička" a dali hlavy dohromady, kraj, obce a stát, a zařídili to, tak to vlečeme neustále dopředu. Já jsem v těchto dnech studoval materiál zastupitelstva našeho kraje, kde náměstek pro dopravu podával průběžnou zprávu. To se dá vlastně kopírovat. A já to nevyčítám krajské reprezentaci, jestli si rozumíme. Ti dělají, co mohou. Ale nejsou schopni, nemají nástroje k tomu, aby ten problém vyřešili. A já si myslím, že stát, kraj a samosprávy do kupy tohle prostě vyřešit musí. A pokud konstatujeme, že to nejde vyřešit, tak musíme změnit legislativu. To pak není možné. Tam není spor mezi obcí, krajem a státem kudy a jak. Tam jsou všichni na jedné lodi, a roky to nejsme schopni vyřešit. A je skoro jedno, kdo je v těch funkčích. Takže problém bude jinde. Nebude to problém v konkrétních personách, v konkrétních osobách.

A možná se ptáte, proč to říkám u tohohle návrhu zákona. Protože to je jeden dílek vedle druhého. Já nevím, jestli má být oslavná tisková konference šéfa ŘSD, že – teď nevím, jestli Děti Země, kdo stáhl zase tři minuty před uplynutím svojí námitku.

Já nevím, jestli je to správné, je to dobré. Ale stát tady prostě selhává. A máme jenom dvě možnosti. Buď je to osobní, nebo systémové. Já si myslím, že mnohem více je to systémové. Dlouhodobě nabízíme spolupráci, abychom to vyřešili, a dlouhodobě se nám to nedáří. Tak využívám i tohoto návrhu zákona. Já se přikláním k tomu návrhu, abychom to zamítlí, zkusili to vyjednat. Myslím, že Evropa má mnohé jiné a větší problémy než tuhle drobnost. A pokud ne, tak tam aspoň nechme pouze ty osoby, kterých se to dotýká. To má logiku. Vždycky říkám, že pokud proti nějaké stavbě protestují ti, kteří tam bydlí, žijí, podnikají, tak to má logiku, protože na ně to bezprostředně dopadá. Ale pokud ty protesty dává někdo z druhého konce republiky, tak to prostě žádnou logiku nemá a velmi často to má obstrukční charakter. A ideologické předsudky. Ne ty věcné připomínky lidí, kteří tam žijí a kteří tu situaci znají.

Samozřejmě druhá strana věci, a v tom se ta situace postupně zlepšuje – i stát se musí zlepšit při přípravě staveb. Protože některé problémy se dají odhadnout dopředu, ale někdy si ti projektanti nedají říct, nakreslí to tak, jak je to pro ně nejjednodušší, se zdůvodněním, že to bude rychlejší. Nakonec se ukáže, že je to pomalejší cesta, protože ti, kterých se ta stavby dotýká – a říkám, ti, kteří mají oprávněné obavy – mnohdy mají pravdu a stát ztrácí čas tím, že se to řízení velmi často opakuje.

My jsme v novele 416, kterou jsme tak velkou většinou, vlastně všechny poslanecké kluby, schválili, zkusili, poprvé jsme prosadili do nějakého stavebního řízení, i když je to jenom u vybraných staveb, fikci souhlasu. Protože kromě těch, kteří nám to kazí zvenku, tak sám budete vědět, a když ne, tak vám určitě kolega ministr pak řekne, jak často se čeká na stanovisko dotčeného orgánu státní správy. Jak dlouho se čeká, než ten stát nějak rozhodne. My jsme tam dali tu fikci souhlasu ne s tím, aby byl automaticky souhlas, ale abychom to prostě rozhýbali. A myslím si, že je čas v debatě, že bychom to mohli mít obecně ve stavebním zákoně. Že když se do

šedesáti dnů dotčený orgán státní správy nevyjádří, tak to budeme považovat, že s tou stavbou souhlasí.

To je věc, která by podstatně mohla zrychlit přípravu investic, výstavby. Víte, že je velký problém výstavby bytů a bytových domů. Ale to je hodně podobný problém jako u té infrastruktury. Zdlouhavé stavební řízení, ideologický odpor mnoha lidí, kteří to prostě nechtějí, a pak to končí tak, že bydlení je ve velkých městech v zásadě cenově nedostupné.

Tak já bych poprosil pana ministra o odpověď na to konkrétní, zda ta vláda s těmi výtkami souhlasí, nebo ne. Jak by se tvářil – i když ten pozměňovací návrh jsme ještě nepodali, logicky, jsme teprve v prvním čtení – kdybychom v tom § 8 odst. 2 nechali jenom to písmeno a) a ne písmeno b). Protože to je logické, proti tomu já nikak neprotestuji. To písmeno b) mi přijde zbytečné a vytváří prostor pro ty ideologické odpůrce a pro ty zbytečné obstrukce v přípravě staveb. Nikdo z nás si přece nepřeje, aby vznikala ekologická újma.

Jenom chci říct, že dopoledne jsme schválili zrušení Fondu národního majetku a v té debatě trošku zapadla otázka nápravy ekologických škod. Já jsem v prvém čtení o tom návrhu zákona citoval sumy, které byly investovány v minulých čtyřech letech, a ty dramaticky poklesly. Zhruba z částky 3 až 3,5 miliardy ročně na částku kolem jedné miliardy či méně.

A zase, jsem z kraje, kde máme staré ekologické zátěže, a místo aby to klesalo, tak bychom potřebovali, aby se zrychlilo odstraňování starých ekologických zátěží. Protože cím později to uděláme, tím dražší to bude a tím více to prostředí tím trpí. Přesto dopoledne většina v Poslanecké sněmovně schválila opačný krok a v této chvíli není vůbec jasné, z čeho se bude financovat v budoucích letech odstraňování starých ekologických škod. A je to škoda.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr si přeje reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já jsem chtěl vystoupit v obecné rozpravě. Pan předseda Stanjura mi někdy vyčítal, že jsem si to nechával až na závěrečné slovo. Nikdy to nebylo záměrně, ale tak, aby bylo ještě možno zareagovat.

Já bych, aby to pak nezypadlo, a já už jsem starší, taky bych na to asi zapomněl, tak jenom prosím znovu uvádím, že bych chtěl požádat o zkrácení projednávání ve výborech na 30 dní, tedy v rámci obecné rozpravy.

A teď k těm dotazům. Ano, vláda, protože to byl bezrozporový materiál, skutečně souhlasila s tím, že ta transpozice, i když jsme se, a to bych chtěl předeslat, snažili opakovat Evropskou komisi přesvědčit o tom, že ta naše právní úprava je dostatečná, tak souhlasila s touto novelou, tedy s tím, že jsme schopni a připraveni napravit ty nedostatky v transpozici směrnice v obou těch bodech.

A vlastně ten druhý bod odpovídá i na ten váš dotaz, co by se stalo, kdyby tam ten druhý odstavec nebyl. Protože ty námitky byly dvě. Jedna byla, řekněme, pro mě

možná spíše formální, že zatímco v tom zákoně č. 167/2008 Sb. je podle názoru směrnice hlavní způsob, nebo hlavní postup pro zajištění uplatnění článku 12, tedy ta žádost o opatření je moc úřední. A teprve jakoby doplňková je ta další, tedy na základě žádosti. Tak Evropská komise žádá, aby tyto byly rovnocenné. To je jedna věc. Tam si myslím, že je asi něco, s čím by nebyl problém. Já si také myslím, že když je jedna hlavní a ta druhá je vedlejší, tak to neznamená, že tu vedlejší nelze použít, ale dobré, nechť jsou rovnocenné.

Nicméně je tam ještě další námitka, a to je, že podle názoru Evropské komise, což nám vyčítá, tyto nedostatky v transpozici, zákon dostatečně nezakotvuje směrnici garantovaná práva nevládních organizací usilujících o ochranu životního prostředí, to je oprávnění předložit příslušnému orgánu jakákoli vyjádření související s případy škod na životním prostředí a dále oprávnění požadovat po příslušném orgánu, aby přijal preventivní nebo nápravná opatření. Takhle je to skutečně přímo definováno ve výtkách. A to je zároveň i odpověď na to, co by se stalo, kdyby tam ten druhý odstavec nebyl. No, jsem si jist, že by zůstalo to, že by nám prostě stále trvali na tom, že jsme dostatečně tuto směrnici nepřevedli do českého právního rádu.

Ještě dodávám, další výtka – opět cituji – že podle českých právních předpisů není nevládním organizacím usilujícím o ochranu životního prostředí dostatečně garantováno právo na informace o zahájení řízení o uložení preventivních nebo nápravných opatření. To cituji konkrétně z výtek Evropské komise.

K vaší druhé otázce, obecnější. Máte určitě pravdu v tom, že na první pohled je naše výchozí pozice podobná s výchozí pozicí Slovenska nebo Polska, ale určitě není stejná. My jsme se o tom bavili. Za prvé, to řetězení procesů, které dobře známe a které také bylo hlavní příčinou, nebo je doted් hlavní příčinou mnoha zdržení v rámci stavební přípravy projektů, to znamená EIA, at' už ukončená ve zjišťovacím řízení, nebo velká EIA, územní řízení, stavební řízení, tak bylo vlastně unikátní minimálně třeba ve srovnání s Polskem.

Já chci dneska říci, a to je něco, co jsem tady říkal už opakováně a mohu to na mnoha příkladech jasně dokázat, že minimálně ty poslední roky už EIA není tím hlavním problémem z hlediska zdržení. My už se dnes standardně u procesů EIA dostáváme na stejnou úroveň, jako je to v Německu, v Rakousku a v dalších zemích, to znamená standardní EIA je třeba pět šest měsíců a to už není rozdíl. Problém je ten, co se stane potom, resp. po vydání EIA, jaké jsou pak řekněme schopnosti rozhodnout o tom ve správním soudnictví, jak rychle ty procesy trvají. A to je něco, co jsme se snažili – a já mohu říci na základě celé řady konkrétních případů – úspěšně v uplynulých letech, byť nám byly vyčítány některé novely EIA, ale ty znamenaly také v řadě případů skutečně zkrácení, a máme na to dobrý ohlas stavební veřejnosti, Asociace podnikatelů ve stavebnictví, která, jak víte, nebyla zrovna nakloněna některým změnám legislativy a dnes uznává po aplikaci, že přinesly svůj efekt. Ale všichni, jak tady sedíme, a samozřejmě pan předseda Stanjura velmi dobře ví, že je to komplex, že my v té rekodifikaci stavebního práva, na které intenzivně pracuje Ministerstvo pro místní rozvoj a kde my jsme toho také účastní, včetně právě fikce souhlasu, musíme postihnout všechny ty věci. To znamená nejenom dílčí procesy a možnosti sjednocení těch procesů, tedy jednotného nebo koordinovaného řízení, což

je v těch případech možné už dnes, ale samozřejmě zasáhnout i do struktury stavebních úřadů, do jejich rozhodování, do lhůt a také do správního soudnictví.

Já jsem přesvědčen o tom, že jestliže jsme udělali dílčí kroky, které už přinesly efekt, tak jsme určitě připraveni. Mohu mluvit za sebe, nechci mluvit za paní ministryni Dostálou, ale jsem si téměř jist, že můžu mluvit i jejím jménem, když řeknu, že velmi přivítáme tak jako v případě 416, a je dokonce nezbytná shoda celé slovutné Poslanecké sněmovny i Senátu nad takto zásadní úpravou stavebního zákona a určitě konsenzus se bude hledat napříč. Já myslím, že to je jasné.

Já bych se jenom vrátil k tomu, co ještě říkal kolega Zahradník, a to že skutečně v tomto případě nehrází žádné blokování staveb, protože ta ekologická újma, nebo tento zákon, tato směrnice, resp. tato novela, nějakým způsobem nesouvisí s dopravními stavbami a s možností blokování dopravních staveb. Nechci říci, že to je formalita. Není to formalita, ale prostě jsou to úpravy, o kterých jsem hluboce přesvědčen, že pokud je neuděláme, tak nezablokujeme žádné stavby a neumožníme tím nějaké prodloužení, jakkoli se shodneme na tom, že v některých případech skutečně i já jsem dalek toho, abych nad některými konkrétními aktivitami některých organizací mohl říci, že to je opravdu ve prospěch životního prostředí, ty jejich kroky. Ale jsou to jednotlivosti a já si myslím, že ty je potřeba postihovat a proti nim určitě bojovat, protože ony mimo jiné jsou kontraproduktivní i z hlediska těch pro mě skutečně seriózních nevládních organizací, protože i to jim kazí jméno.

Já bych chtěl požádat Sněmovnu, aby toto zohlednila a poslala tuto novelu do druhého čtení, nejenom proto, že nám skutečně reálně hrozí v rámci infringementu toho řízení poměrně zásadní nebezpečí sankcí Evropské unie, ale nevyhrožuju tím, abych vydíral. Jenom říkám stávající stav. Jsem přesvědčen, že když to takto transponujeme, tak to upravíme, tak rozhodně nezabrzdíme žádnou stavbu.

Věřím, že jsme schopni to ve výborech projednat i v rámci třícti dnů. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní přečtu omluvu. Dnes se od 17 hodin do konce pracovního dne z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Marian Jurečka. Dále se omlouvá zároveň touto omluvou 13. září, zítra, z celého jednacího dne.

Nyní tu mám tři faktické poznámky. Jako prvního vyzývám k vystoupení pana poslance Zahradníka, připraví se pan poslanec Václav Klaus a pak pan poslanec Zbyněk Stanjura. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, děkuji. Já bych chtěl reagovat na to, co říkala paní zpravodajka v úvodu svého vystoupení. Pojimala to jako technickou nebo faktickou poznámku.

Ona říkala, že to je zákon, který se příliš netýká ekologických organizací nevládních, ale týká se předcházení ekologické újmě. Já musím říci, že ten zákon se velmi týká nevládních ekologických organizací. Totiž všechny ty Děti Země, páni Patrikové, Hnutí DUHA, Calla, Arnika a já nevím co všechno, cítí, jako by nějakými

rozumnými zákony, jako je třeba ten zmíněný stavební, mohli být odstaveni ze své pozice, kterou ve veřejném prostoru, který je pro povolování všech možných aktivit vymezen, a že by jaksi nikomu nescházeli. A tak podle mne museli uvítat tento zákon vycházející ze směrnice Evropské komise jako dar z nebe. Oni třeba tady budou mít právo podle § 8 odst. 6, oni mohou požádat příslušný orgán, aby byli po dobu jednoho roku ode dne podání žádosti bez zbytečného odkladu písemně informováni o každém zahájeném řízení, o uložení preventivních opatření a nápravných opatření. Tato žádost musí být specifikována a lze ji podávat opakovaně. No to je přece jakási paralelní struktura všech těch AOPK, České inspekce, ministerstva, oni budou prostě moci studovat, vyjadřovat se k tomu, chtít další vyjádření, znova to opakovaně podávat a samozřejmě tím všechny ty procesy patřičně zdržovat. Takže další důvod, proč ten zákon zamítnout.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. Nyní bych tedy požádal o vystoupení pana poslance Václava Klause s faktickou poznámkou dvě minuty a následně se připraví pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já jsem na stejně téma vystoupil už včera, ale to bylo asi tuším nějak v 18.59 a všichni už zapínali ta vozidla odsud na dálkové ovládání a utíkali ze sálu. Tak já bych to připomněl ještě jednou.

Apeluju na vás, na vaše svobodné hlasování. Uvědomte si, jak jsme tady hezky debatovali a hlasovali třeba o otevírací době obchodů. Lidé projevili svoji vůli, někdo zastupoval výlučně zaměstnance, někdo to viděl v nějakém širším pohledu. Nakonec se začalo hlasovat, každý se vyjádřil, co si o tom myslí, a nějak to dopadlo.

V tuto chvíli máme podobnou situaci. Já chápu, že paní zpravodajka je pro ty nevládní ekologické organizace a podporuje to, má na to sváté právo, byla takto zvolena, slibovala to voličům. To je v pořádku. Já mám názor přesně opačný, ale řada z vás má také opačný názor, a kdyby volila svobodně, tak to nikdy nepodpoří. Ale vy tady pod knutou Evropské unie a proseb ministra životního prostředí ten zákon nakonec protlačíte proti své vlastní vůli. Takže na toto apeluju – volte svobodně. Vždyť je to hrozné tady takhle sedět a pak hlasovat jinak, než chci, ne? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Klaus a nyní tedy za poslanecký klub ODS pan poslanec Zbyněk Stanjura, dvě minuty faktická, a pak se připraví do obecné rozpravy paní poslankyně Balcarová. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana ministra. On vlastně s těmi výhradami Evropské komise souhlasí, abych to shrnul, z toho vystoupení jsem to pochopil.

Já jsem teda nemluvil o EIA, já jsem mluvil o celé přípravě staveb. Je evidentní a z vašeho vystoupení se ukazuje, že problém je v naší legislativě, když se porovnáme s našimi sousedy. A mně teda trošku vadí takové to "ted', nechci mluvit za ni, paní ministryně na tom intenzivně pracuje". To já nezpochybňuji. Ale pro pamětníky, když

tady vystupovala paní ministryně pro místní rozvoj Věra Jourová, tak její prioritou bylo připravit úplně nový stavební zákon. To je čtyři a tři čtvrtě roku. Když pak přišlo k jednomu z prvních vystoupení její nástupkyně – ano, mává na mě paní ministryně Šlechtová – to bude tak tři a tři čtvrtě roku přibližně, tak říkala: nějaká novela tady sice je, tu podpořte, ale my intenzivně pracujeme na úplně novém stavebním zákonu. No a teď je tam další ministryně, zase dáma, která tam navíc byla ještě jako náměstkyně, která opět pracuje na tom úplně novém stavebním zákonu. A to už je pět let.

Já nezpochybňuji, že se na tom pracuje, ale efektivita zatím nula. Nula. Ani jeden návrh stavebního zákona, dobrý, špatný, lepší, horší, nepřišel. Ale pracujeme. Když budu přehazovat kupu píska zleva doprava každý den, tak je to těžká práce, ale jaký je efekt? Je to trošku jako yetti. Fikce souhlasu. Kdo to vymyslel a prosadil? Opozice, my, bez odborného zázemí mnoha ministerstev. Jsem rád, že jsme na tom našli shodu, jsem rád, že se debatuje, že to bude použito i ve stavebním zákoně, ale kdy tady budeme mít návrh? Že je to složité, komplexní, to všechno víme, ale pět let by mohlo stačit na to připravit nějaký návrh, který bude komplexní, složitý, já nevím co všechno. Ale chybí tady politická odvaha, řekněme si to otevřeně.

Paní ministryně Šlechtová měla správný přístup: jednou a dost. Jednou ať vstoupí dotčená veřejnost. Bavme se o tom, ve kterém stupni, kde je to nejfektivnější z hlediska jednak stavebního řízení, ale i z hlediska oprávněných zájmů těch, kterých se ta stavba dotýká, těch, kteří tam žijí nebo podnikají. Dneska je těch stupňů ještě víc.

Já vím, že pan ministr životního prostředí to ví, tak to připomene. Ještě jsou zásady územního rozvoje, územní plán, pak je EIA, stavebko, a pak se zpochybňují a propadají stanoviska dotčených úřadů státní správy. A pořád dokola.

A paní ministryně Dostálková, už toho máme dost. Já vím, že za to nemůžete, nejste tam dost dluho. Pět let. Tak kdy přinesete návrh stavebního zákona nebo kdy na něm začneme dělat? Vždycky se tady ujistíme jednou za rok, když na to náhodně trefíme, tak si tohle řekneme, jako všichni jsme připraveni, všichni cítíme, že je to problém, pak se na tom zase intenzivně pracuje, složité, komplexní, já nevím co všechno, a pořád nic. A za tři roky jsou volby, pozor! A takový zákon se neprojedná za dva měsíce. Takže 2019 máme pryč. Já nevím, jestli je reálný termín nového stavebního zákona 1. ledna 2020, to já nevím. Obávám se, že ne. No a už jsme ve volebním roce 2021, to už bude tlak všech dotčených, kterým se sníží práva, už vidím tu odvahu –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Už vám uplynul čas, vy jste byl na faktickou, ale zároveň jste se přihlásil následně do obecné rozpravy. Nicméně před vámi formálně byla přihlášena zpravodajka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak to se omlouvám, pustím paní zpravodajku a pak se vrátím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím. Takže nyní dáme do obecné rozpravy slovo paní poslankyni Balcarové a následně tedy eviduji přihlášku pana poslance Stanjury.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo a děkuji panu Stanjurovi, že mě pustil. Já doufám, že to, co řeknu, přesvědčí o tom, že institut ekologické újmy je užitečný a není potřeba proti němu tady tak razantně vystupovat. Když tak nabízíme kolegům z ODS, že jsme nechali zpracovat Parlamentním institutem docela důležitý materiál. Je rozsáhlý a díváme se v něm, zadání bylo, jak vlastně institut využívají jiné evropské země. A věřte mi, využívají ho čile a nejvíce ho využívá právě vámí zmiňované Polsko. Polsko se nebojí institutu ekologické újmy, dokonce se nebojí ani nevládních organizací. Oproti nám má velice široce definované subjekty, které mohou podat podnět, a to tak, že vlastně vůbec neomezuje osoby, které mohou ten podnět podat. A věřte, že nejvíce aktivní jsou nevládní organizace. Vy jste tady zmiňoval, že Polsku se daří s výstavbou dopravní infrastruktury, ale jak řekl pan ministr, institut ekologické újmy nemá v podstatě žádný vztah k výstavbě dopravní infrastruktury, takéž nijak nesouvisí stav se stavebním zákonem. Já vám opravdu doporučuji, abyste si ten materiál nastudovali, já vám ho poskytnu, a potom tady nebude mluvit o ničem jiném, než o čem tady mluvíme, o novele zákona o předcházení ekologické újmě.

Ještě k té Polské republice, jenom abyste věděli, tak oni opravdu nejvíce využívají tento institut. Využívají ho především k ochraně půdy. Je to i tím, že oni mají široce definovanou ochranu půdy. A třeba Česká republika to má tak, že vnímá poškození jenom v případě, kdy dojde k závažnému riziku na lidském zdraví. Poláci to mají mnohem šířejí a vyhodnocují poškození, i když dojde k poškození jako znehodnocení kvality půdy i z hlediska pěstní dalších produktů na ní nebo obecně erozi půdy. Prostě ten institut chápou mnohem šířejí a také ho využívají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní jako posledního mám přihlášeného do obecné rozpravy pana poslance Zbyněka Stanjuru, zatím tedy poslední přihlášený poslanec. A ještě mi naskočila faktická poznámka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Materiál si rád vezmu, nicméně já jsem mluvil v obecné rovině, (nesrozumitelné) obecně otázce, která se netýká tohoto zákona. Toho jsem si vědom. Ale myslím si, že obecně, když se bude mluvit o stavebním řízení, že je prostor nebo mám příležitost k tomu něco říct. Já jsem jenom položil konkrétní dotaz k tomu zákonu, pan ministr mi odpověděl, je mi to jasné, ale pak už jsme stočili debatu spíše obecným směrem.

Ten problém – a já souhlasím s tím, že tohle samozřejmě žádným způsobem, nebo pravděpodobně žádným způsobem nezpůsobí zpozdění staveb. A ten problém je, tak poslouchejme vyjádření těch, kteří kandidují, nebo co říkají naši představitelé ze všech stran, v čem je problém. Doprava, doprava, doprava, pomalé stavební řízení. Já

žiju na česko-polské hranici, takže udržujeme čilé styky na komunální úrovni s našimi kolegy a víme, jak tam aplikují ty zákony. To je důležité. A ten výsledek je jasný. Určitě máte pravdu v tom, že to třeba čile – to bylo hezké, když jste řekla, že v Evropě to čile využívají, tak jsem chtěl reagovat, že Chile není v Evropě, ale to Chile bylo myšleno asi jinak, to bylo s malým "č" a ne s velkým "Ch". Ale ty výsledky jsou evidentní. V Polsku se masivně investovalo do dopravní infrastruktury. Ano, je pravda, že převážně do silniční sítě, že železniční síť u nás je v lepším stavu než u našich severních kolegů v Polsku. A právě proto se ptám, kde je zakopaný pes.

Vypadá to, že se shodneme i s vládou, že zakopaný pes je v domácí legislativě. No a pak je oprávněná výtka opozice, že po pěti letech tohle konstatovat je trochu málo. Navíc když se s opozicí v tomhle hodnocení shodujeme. A když už třetí ministryně říká, že chystá nový stavební zákon, tak bud' ty předchozí to chystaly špatně, nebo nám neříkaly pravdu tehdy, nebo neslyšíme pravdu teď. Já nevím. Jednu bývalou ministryně máme tady přímo v sále. Jedna je v Bruselu. Myslím, že jsme ani nedoprodělali její bod, když tady jednou za rok nám přijde říct, co je v Bruselu nového. A je potřeba se k té debatě vrátit.

A my jsme se ptali jenom, nebo já jsem se ptal na ten odstavec nebo písmeno b) odst. 2 § 8. Bylo mi vysvětleno, že právě to je ta výtka. To mi nedává smysl. Navíc je tam ta podmínka, že převážně, že to není hlavní předmět podnikání, ale může to být nehlavní předmět podnikání z té definice. Takže i ti, kteří v oblasti ochrany životního prostředí podnikají, a neříkejme si, že nic takového není, a je to legitimní, tak klidně by mohli tento paragraf, resp. toto písmeno odst. 2 § 8 využívat. Pokud se ubezpečíme, že to je vlastně jenom formálně, že se to nevyužívá, že je to vlastně k ničemu – a to jsem slyšel taky u fiskálkompaktu. Vždycky: tak to schvalme, to přece ničemu nevadí. Tak se ptám, jestli ve svém soukromém životě uzavíráme smlouvy, které jsou k ničemu, že podepišeme smlouvu, která mi sice neškodí, ale nic mi nepřináší. Já tomu nevěřím, že by někdo z nás takovouhle smlouvu podepsal, která sice nic nepřináší, ale je to v pohodě, neškodí, tak mi to podepište. Já bych takovou smlouvu nepodepsal. A myslím, že nikdo z vás, nebo naprostá většina z vás.

Tak bud' to potřebujeme, nebo ne. Když to nepotřebujeme, a říkal to, i když jinými slovy a ne tak ostře, pan ministr, tak to neschvalujme. Anebo to potřebujeme, pak se ptám, proč jsme to neudělali napoprvé dobře. Copak to jsme nevěděli, když jsme to dělali minule? Že to chceme my. Ted' nemluvím o jiných. Anebo to nechceme my a bojíme se zase těch sankcí. To je, já bych tak řekl, třetí nejčastější slovo, potom "jsem", pak ještě možná "nechtěl jsem vystoupit, ale vystoupím" a pak "infringement". To jsou asi nejčastější slova, která tady padají. A slyšel jsem to tady za těch osm let, co jsem ve Sněmovně, minimálně stokrát, že nám hrozí infringement. A ptám se, kolikrát byl reálně zahájen. A kolikrát byl zahájen s ostatními zeměmi, které neplní jiné povinnosti? Jsou všichni tak bojáznliví jako my? Já si to nemyslím.

Co jsme vlastně vyjednali? Jakou výjimku pro sebe? Já jsem například z Moravskoslezského kraje. My když jsme vstupovali do EU, tak jsme si vyjednali nižší DPH na pleny, a Poláci si vyjednali nižší ekologické limity pro své továrny. To je potom konkurence, když máte továrny vedle sebe pár kilometrů, jedni mají povinnosti mít masivní ekologické investice, druzí ne. A představte si, ten výtr

většinou fouká z Polska do České republiky, ne naopak. To jsme nebyli schopni zařídit, aby to bylo jinak.

Takže se toho nebojme. Vyjednávejme! Zkusme získat spojence. A určitě se ukáže, že ne všechno, co Evropská komise chce, musíme plnit. A navíc je to pár měsíců, co budeme mít novou Evropskou komisi. A my opakovaně voláme po debatě o českých národních zájmech, o tom, abychom měli společnou pozici. A nic se neděje. Ano, zítra budeme debatovat o finančním rámci na příští programovací období a my se na tu debatu těšíme. Ale je to trošku pozdě na plénu. Myslím, že mít takový materiál (nesrozumitelné) přerušil, že si zaslouží podrobnější, odbornou debatu. A pak na plénu můžeme uvádět ty hlavní, politické argumenty pro nebo proti.

Tak tolik jenom pro paní zpravodajku, že ano. Není to úplně přesně k tomu návrhu zákona. On je poměrně jednoduchý. Já sice nepodpořím to zkrácení, ale je pravda, že ten zákon je tak krátký a tak jednoduchý, že tím případným zkrácením neohrozíme debatu a případné podávání pozměňovacích návrhů na rozdíl od jiných, složitějších a delších návrhů zákona. Mám pocit, že to má snad 15 stran včetně důvodové zprávy a změn provedení v legislativě. Takže není to šťastné, my bychom radši debatovali déle, ale není to nic dramatického, co by ohrozilo přípravu druhého a třetího čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jako posledního s faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Jana Zahradníka. Dalšího nikoho z poslanců přihlášeného nemám. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedo, já bych chtěl reagovat na slova paní zpravodajky v jejím rádném vystoupení jako poslankyně. Já jsem se samozřejmě seznámil i s těmi paragrafy zákona 167/2008, které předcházejí tomu § 8, který je tou novelou měněn. A je mi jasné ten institut ekologické újmy. A také jsem četl vyjádření Parlamentního institutu. A chci zdůraznit, že v žádném případě nejde o to nějak ten institut předcházení ekologické újmě zpochybňovat. To ať tady samozřejmě existuje a ať ti, kteří by chtěli takto postupovat, ať mají obavu z toho, co je pak může postihnout. Ale jde mi o to, aby zůstal tvar toho zákona takový, jaký dosud byl, to znamená, aby mohly to podání podat fyzické nebo právnické osoby, které jsou ekologickou újmou dotčeny nebo u nichž je takové dotčení pravděpodobné, aby to podávaly těm institucím, které jsou k tomu v naší veřejné správě kompetentní, a abychom zbytečně neposilovali postavení nevládních ekologických organizací, abychom jejich postavení neposilovali více, než jaké dosud u nás je.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám ještě jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, pan ministr je v tom trošku nevinně. Myslím si, že – ono to tady zaznělo – kdybychom měli dobrý stavební zákon, tak si myslím, že tento zákon...

(Před řečništěm stojí několik poslanců ANO a hlasitě debatují s předsedou Faltýnkem.) Nerad tady slyším pod sebou debatu na jiné téma. ... tak bychom vlastně tento zákon nechali projít Sněmovnou, jak se říká, jako nůž máslem. Nebyl by to problém.

A já bych spíš apeloval na jednu věc, protože samozřejmě s těmi ekologickými aktivitami a s těmi nevládními organizacemi máme různé zkušenosti. Já jsem z oblasti, kde ta D11 naposled to vyjednávání... Víte, já jsem rád, že se dohodli, ale vzbudilo to ve mně řekl bych vážné pochybnosti, jak ta dohoda opravdu oficiálně vypadala. Já si pod tím mohu představovat cokoliv. A víte, korupce není jenom to, že si někdo předává peníze nebo dává lepší podmínky na nějakou veřejnou zakázku. Korupce je i to, že si vymůže lepší podmínky než ti ostatní. A opravdu takto by to být nemělo, protože oni dávají obstrukční žaloby v tuto chvíli a de facto kazí potom i práci ministerstva v tom smyslu, že vlastně tento návrh zákona by tady prošel bez problémů, kdyby ty zkušenosti tady nebyly.

Já jsem také vždycky připomíнал stavební zákon od té doby, co tady jsem. A byl bych rád, kdyby vláda přehodnotila priority, protože neříkám, co má dělat, co slibovala voličům, ale aby ten stavební zákon byla priorita číslo jedna, abychom my pak jako opozice tady nemuseli vymýšlet různé další návrhy, abychom usnadnili výstavbu liniových staveb, protože to, co Českou republiku opravdu trápí, je doprava, doprava a doprava. A samozřejmě doprava souvisí s ekologií. A mohli bychom tady o tom hovořit hodiny, co je lepší, jestli taková síť silniček, které tady máme, nebo soustředit dopravu prostě do dálnic, které jsou tady nutně potřeba.

Takže já bych opravdu prosil... (Upozornění na čas.) Už končím. Přineste nám návrh stavebního zákona co nejdříve. A snad můžu říct za sebe minimálně, možná i za část našeho klubu, my pak žádné obstrukce při takovýchto návrzích dělat nebudeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nemám již další přihlášky ani faktické poznámky do obecné rozpravy. Rozhlédnu se tady po sále. Tak já tedy obecnou rozpravu skončím. Nyní se tedy táži jak zpravodajky paní poslankyně Dany Balcarové, tak navrhovatele, zdali mají zájem o závěrečná slova. Ne. Paní poslankyně také ne. Máte zájem o závěrečné slovo? (Ano.) Tak prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pány, chtěla bych vás požádat, abyste podpořili tuto novelu zákona o ekologické újmě. Pokládám ji za velice důležitou. Takže apeluji na vás a prosím vás o to, abyste ji podpořili.

Druhá věc je, že bych chtěla reagovat na návrh na zkrácení doby projednávání. Já bych navrhovala, abychom na to měli více času ve výboru pro životní prostředí, to znamená, že nechci, aby se ta doba zkrátila na 30 dnů. Děkuji. Takže to je můj i návrh.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Tak to rozhodnou poslanci hlasováním na závěr. Takže nyní přistoupíme k hlasování. Zagonguji. Provedu vás

tedy tím, jak budeme hlasovat. Je to celkem jednoduché. Na prvním místě, tedy nejprve, budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který přednesl pan poslanec Jan Zahradník. Následně na základě výsledku hlasování budeme hlasovat o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. (V sále je hluk a neklid.) Mám tady zájem o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se ještě jednou svými hlasovacími kartami.

Ještě jednou zopakuj, o čem budeme hlasovat. Na úvod budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti zamítnutí, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 53 přihlášeno 159 poslanců, pro 20, proti 109. Návrh na zamítnutí byl zamítnut.

Nyní tedy budeme hlasovat o dalším návrhu a to je návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro vrácení předloženého návrhu, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti vrácení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 54 přihlášen 161 poslanec, pro 50, proti 89. Návrh na vrácení byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo přikázání dalšímu výboru jako garančnímu, nebo jinému? Ne, přistoupíme tedy k hlasování.

Řeknu, o čem budeme hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 55 přihlášení 162 poslanci, pro 161. Výsledek je přijato. To znamená, konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Pan poslanec Zahradník. Táži se, zdali má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání. Prosím, pane poslanče. (V sále je stále obrovský hluk a špatná slyšitelnost!)

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, vzhledem k tomu, že podle mého názoru se o problematiku životního prostředí jedná jenom z části, z druhé části je to skutečně ústavněprávní problém, navrhl bych, aby se tím zabýval taky ústavněprávní výbor.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Táži se, jestli má někdo ještě nějaký další návrh. Ano, pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím. Pane poslanče, prosím. (Poslanec svoje vystoupení ruší.) Stahujete, super.

Budeme hlasovat o jednom jediném návrhu. Přednesu, o čem budeme hlasovat. Je tady návrh, aby byl předložený návrh zákona příkázán k projednání ústavněprávnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 56 přihlášení 162 poslanci, pro 32, proti 71. Návrh byl zamítnut.

V obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty pro projednání návrhu o 30 dnů. Přednesl pan ministr Brabec. My teď budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíme se zkrácením lhůty k projednání o 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 57 přihlášení 162 poslanci, pro 81, proti 49. Návrh na zkrácení lhůty byl zamítnut. Tímto tedy projednávání tohoto tisku pro tuto chvíli končím.

Přikročíme k dalšímu bodu. Jedná se o bod

26.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Miroslav Toman. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů, takzvaný plemenářský zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný materiál zajišťuje především adaptaci plemenářského zákona, který fungoval téměř dvacet let bez větších změn na nařízení 2016/1012 o plemenných zvířatech. Cílem vládního návrhu novely zákona je zajištění podmínek pro provádění šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat v České republice po nabytí účinnosti zmíněného nařízení Evropské unie, které nastává ke dni 1. 11. 2018. Návrh novely zákona rozděluje vyjmenovaná hospodářská zvířata na hlavní druhy, to známená druhy zvířat vyjmenované nařízením a ostatní vyjmenovaná hospodářská zvířata, druhy zvířat tímto nařízením neupravené. V návaznosti na nařízení Evropské unie byla přepracována ustanovení týkající se uznaných chovatelských sdružení a chovatelských podniků prasat. Posouzení a uznavání plemenných knih bude sice nadále provádět Ministerstvo zemědělství, avšak nařízení umožňuje odvolání vůči rozhodnutím členských států k Evropské unii. Z důvodu zavedení nového

zootechnického osvědčení nařízením Evropské unie byla upravena i problematika uvádění plemených zvířat do oběhu. (Velký hluk a velmi špatná slyšitelnost v sále.)

Návrh novely zákona byl průběžně diskutován s dotčenými subjekty, pro které je způsob adaptace nařízení Evropské unie akceptovatelný a zohledňující dosavadní chovatelskou praxi v oblasti šlechtění a plemenitby hospodářských zvířat. S ohledem na uvedené a již zmíněnou skutečnost, že nařízení o plemených zvířatech nabývá účinnosti dnem 1. 11. 2018, bych vás tímto chtěl současně požádat o možnost zkráceného projednání ve výborech na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Potom vás požádám, pane ministře, abyste návrh na zkrácení lhůty přednesl v obecné rozpravě, abychom tedy dodrželi ten správný formální postup. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec David Pražák. Prosím.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vzájmu zajištění slučitelnosti našich právních předpisů je do platného znění plemenářského zákona zapracován rozsáhlý soubor předpisů Evropského společenství, které upravují tuto problematiku. Platný plemenářský zákon byl od doby nabytí účinnosti do dnešního dne několikrát novelizován, zejména z důvodu nutné implementace příslušných nařízení a směrnic Evropské unie, nutného souladu se změnami některých zákonů a hlavně z důvodu nových poznatků z praxe. Každá právní úprava v této oblasti byla vždy konzultována se zástupci chovatelských sdružení, s odborníky na evidenci, šlechtění a plemenitbu a stejně tak se zástupci výzkumné sféry. Díky tomu se šlechtění hospodářských zvířat v České republice dostalo na úroveň tradičních vyspělých chovatelských států, a to nejen členských zemí Evropské unie.

Důsledným plněním schválených programů zejména v oblasti provádění kontrol užitkovosti, kontrol dědičnosti, vhodně uplatňovaném selekčním tlaku na základě výpočtu plemených hodnot došlo k výraznému posunu v nárůstu počtu kvalitních plemených zvířat s vysokou plemenou hodnotou a stejně tak navýšení užitkovosti. Plemenářská zvířata tak na tomto základě se stala konkurenceschopnými v rámci prodeje na trhu v členských zemích Evropské unie, ale i ve třetích zemích.

Podobně tak jak je uplatňován platný plemenářský zákon v oblasti označování a evidence zvířat, tak je zaručena důvěryhodnost i pro administraci podpor evropských finančních prostředků. Zároveň tento systém umožňuje díky pravidelnému zaznamenávání pohybu zvířat v ústřední evidenci získávat aktuální přehled pro zamezení přenosu chorob, zejména pak chorob přenosných ze zvířat na člověka, a chrání tak potravinovou bezpečnost nejen v České republice.

Z tohoto místa si dovolím vyzdvihnout práci Českomoravské společnosti chovatelů a její Ústřední evidence hospodářských zvířat pro české zemědělce. Současný plemenářský zákon přehledně a účinně upravuje podmínky pro zajištění garance Ministerstva zemědělství za oblast zachování biologické rozmanitosti

v zemědělství u vybraných plemen a druhů zvířat. Zároveň tím Česká republika splňuje požadavky vyplývající z mezinárodních požadavků, ke kterým se Česká republika přihlásila v rámci naplňování Úmluvy o biologické rozmanitosti a členství v OSN, zejména v komisi pro genetické zdroje, pro výživu a zemědělství. Díky uplatňování všech těchto nařízení můžeme konstatovat, že současné znění splňovalo ještě před přijetím nařízení téměř všechna jeho ustanovení. Z tohoto pohledu tak navrhovaná právní úprava negativně neovlivní dosavadní šlechtitelskou a plemenářskou práci uznaných chovatelských sdružení v České republice.

Proto si dovolím na závěr také, jak řekl pan ministr, navrhnut v rámci obecné rozpravy projednání ve zkrácené lhůtě o 30 dní na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy otevím obecnou rozpravu. Ano, paní ministryně se hlásí. (Nechce vystoupit.) Aha, vy jste ukazovala někoho jiného. Takže pane ministře, vy jste měl návrh na zkrácení lhůty. Tak jestli ho můžete v obecné rozpravě přednést. Prosím, takže pan poslanec David Pražák.

Poslanec David Pražák: Já bych si dovolil navrhnut v rámci obecné rozpravy projednání ve výborech ve zkrácené lhůtě o 30 dní na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pane poslanče, prosím. Pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nevím, ten materiál má 134 stran. Třicet dnů mně přijde málo. Nicméně nemám ambici debatovat k obsahu tohoto návrhu zákona, ale občas chci poukázat, abychom si všimli, co vlastně schvaluujeme. Občas to najdeme v nějaké mezinárodní smlouvě, našel jsem i tady hezké paragrafy. Tak aniž bych je napadal, tak bych chtěl upřít vaši pozornost například na třetí bod tohoto návrhu zákona. (Někteří poslanci diskutují mezi sebou, kolem poslance Faltýnka je hlouček.) Já bych byl rád, aby to slyšeli všichni kolegové, považuji to za hezký paragraf.

V § 1 odst. 1 písm. a) se slova "buvolů, koní, oslů" nahrazují slovy "(Bos taurus), zebu (Bos indicus), buvola indického (Bubalus bubalis), koní (Equus caballus), oslů (Equus asinus)". No a teď mi řekněte, jestli to v tom zákoně potřebujeme – ano, nebo ne. Já fakt nevím a nemám ani ambici. Připomnělo mi to slavnou smlouvou o spolupráci, už nevím v které té oblasti, kdy byly všechny druhy dopravy jmenovány a každá měla svůj odstavec s tím, že je velmi důležitá.

A pak mě zaujalo, to už není tak odborné, ale opravdu mně to přijde jako švejkovina... Chvilku musím hledat v tom návrhu zákona. Nemůžu to najít, tak to řeknu z hlavy. Už jsem to našel: § 5c, odst. 4. A to jsou opravdu hezké věty. Já myslím, že to stojí za to, abychom ukázali našim občanům, co všechno schvaluujeme:

"Změnu šlechtitelského programu lze provést pouze na základě změny rozhodnutí o schválení šlechtitelského programu." To je přece hezká úřední věta, to by člověka

nenapadlo. Že když chci provést změnu podle rozhodnutí, že musím změnit to samotné rozhodnutí.

Nicméně abych ocenil Ministerstvo zemědělství, na rozdíl od předchozího materiálu je tady fikce souhlasu. Pokud Ministerstvo zemědělství nerozhodne o žádosti ve změně šlechtitelského programu do 30 dnů, má se tato žádost za schválenou a uznané chovatelské sdružení informuje chovatele zapojené do svých šlechtitelských programů o schválené změně. Kdyby to tak bylo ve stavebním zákoně, tak ty cesty už dávno stojí, kdybychom měli toto. Nevím, jestli bychom tam použili ty buvoly a ty ostatní pěkně latinsky vyjmenované.

Ted' ale vážně. To mně přijde jako absurdní harmonizace. Opravdu absurdní. Když se podíváte, ty podtržené věty jsou implementací a to je přesně ten důkaz toho, kdy je to naprosto zbytečné. Naprosto zbytečné.

Říkám, nemám žádný návrh, ten zákon bude určitě bezproblémově schválen, protože kdo by to četl. Sto třicet čtyři stran plemenářského zákona. Věřím tomu, že zájmovými sdruženími a těmi, kterých se to týká, je to prodiskutované, ale k čemu to vlastně potřebujeme? To by mě zajímalo, pane ministře. K čemu to potřebujeme? Nijak to nenapadám, nejsem v tom odborník. Ale když to čtu a pokouším se to přeložit do češtiny, tak jsem vám chtěl fakt říct, ať se občas podíváte do těch materiálů, které schvaluujeme. Ono to stojí za to. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, to byl pan poslanec Stanjura. A nyní s faktickou poznámkou předseda poslaneckého klubu KSČM pan poslanec Kováčík. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Jen krátkou repliku na předřečníka. Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vždycky si tady vzájemně říkáme, že co není v zákoně, jako by nebylo. Tady je dobře, když ty druhý jsou přesně vyjmenovány. Protože možná nevíte, no to určitě víte, oslů je mnoho, například. Oslů, oslovitých nebo oslům příbuzných koňovitých lichokopytníků je také mnoho druhů a tady musí být jasně a jednoznačně ze zákona dáno, že jde o osla, který je i latinsky zde pojmenován. O žádného jiného osla ze široké palety oslů nejde. To je první věc.

A druhá věc. Plemenářina je možná trošku složitá a nesrozumitelná jazykem. Ale věřte, že je to dlouhodobou prvně zkušenosť empirickou, potom tedy i danou zkušenosť opakováně vtělenou do pravidel a zákonů, že to je tam napsáno správně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych přečetl omluvu. Pan poslanec Vít Rakušan se omlouvá dnes od 15 hodin a zítra od 9 do 11 hodin a zítra od 14.30 do 19 hodin.

Nemám další přihlášku do obecné rozpravy, takže obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali pan ministr nebo pan poslanec Pražák mají zájem o závěrečná slova. Nemají. Takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve

rozhodneme o přikázání garančnímu výboru, já svolám poslance gongem, sál se trošku vyprázdní. Počkáme.

Přečtu, o čem budeme hlasovat. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu. Táži se tedy, zdali někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu. Nevidím žádný návrh, takže přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu?

Zahajuji hlasování teď. Prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 58, přihlášeno 166 poslanců, pro 151, proti nula. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru.

A nyní tady zazněl v obecné rozpravě návrh na zkrácení lhůty na projednání zákona o 30 dnů, jak přednesl pan poslanec Pražák. Takže nyní přistoupíme k dalšímu hlasování a budeme hlasovat o tom, zda souhlasíme s tím, aby se lhůta k projednání zkrátila o 30 dnů.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 166 poslanců, pro 117, proti 32. Návrh byl přijat. Já tedy konstatuji, že návrh zákona bude projednáván ve lhůtě zkrácené o 30 dnů.

Tímto projednávání tisku pro tuto chvíli končím a přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

27.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 277/2013 Sb., o směnárenské činnosti, ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku /sněmovní tisk 188/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, ujměte se slova. A samozřejmě zpravodaj pan poslanec Mikuláš Ferjenčík se už může také posadit.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, ještě jednou dobrý den. Dovolte mi, abych vám stručně představila vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o směnárenské činnosti.

Není žádným tajemstvím, že praktiky některých směnáren, především v centru Prahy, nedělají České republice dobré jméno. Na Staroměstském náměstí tak turista může dostat za euro 15 korun nebo mu na letišti naúčtuje poplatek ve výši 28 %. Toto se děje i přesto, že zákon vyžaduje informovat klienta o kurzech a poplatcích... (Odmlčuje se pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, prosím o klid v sále, aby se paní ministryně mohla vyjádřit.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Toto se děje i přesto, že zákon vyžaduje informovat klienta o kurzech a poplatcích na kurzovním lístku i na předsmluvních informacích, které klient obdrží před provedením směny. Ukazuje se však, že turisté se v těchto informacích neorientují nebo je zkrátka nečtou a nevýhodnost směny poznají až následně. Další posilování informační povinnosti se tak nejeví účelné.

Předložená novela na tuto situaci reaguje několika opatřeními. Jednak se zavádí právo zákazníka odstoupit od směnárenského obchodu, a to do dvou hodin od provedení směny. U směnárenského automatu je lhůta pro odstoupení stanovena na tři pracovní dny. Nemůže-li zákazník odstoupit od smlouvy proto, že mu v tom brání překážka na straně směnárny, např. směnárník je nemocný nebo zavře z technických důvodů, je pro odstoupení stanovena náhradní lhůta v délce šesti měsíců. Aby nedocházelo ke zneužití institutu odstoupení pro spekulace, je rozsah, v němž je možné odstoupit, omezen na 1 000 eur. Odstoupit tak bude možné u 90 až 95 % směnárenských obchodů. U obchodů, kde je možné odstoupit od smlouvy, se ruší předsmluvní informace. Klient tak obdrží jeden doklad, kde budou uvedeny všechny pro něj potřebné informace včetně informace o právu odstoupit.

Návrh dále stanoví, že výhodnější podmínky směny, tzv. VIP nabídka, nesmí být inzerovány formou směnného kurzu. V provozovně a jejím okolí bude moci být jen jeden kurzovní lístek. To má zamezit záměně standardního kurzu a výhodnější nabídky.

Rovněž se omezuje právo požadovat úplatu za provedení směnárenského obchodu. Úplata bude moci být zohledněna pouze ve výši směnného kurzu. Klientům tak bude stačit porovnat směnné kurzy a nebudou muset dopočítávat výši úplaty. Úplata je povolena pouze v případě proplacení šeku, výkupu mincí nebo platby kartou, neboť v takových případech je směnárenský obchod spojen s vyššími náklady.

Novela reaguje i na prodej doplňkových služeb a zboží při uzavírání směnárenských obchodů. Klientům je někdy při směně měn prodán upomíkový předmět či mapa za vysokou cenu, která neodpovídá ceně běžné. Mapa běžně distribuovaná zdarma je tak klientovi prodána např. za 150 korun a při směně měn je tak klientovi reálně poskytnut mnohem horší kurz. I u těchto obchodů bude možné odstoupit společně s odstoupením od provedení směnárenského obchodu.

Zákon také zpřesňuje evidenční povinnosti směnáren a sladuje definici skutečného majitele se zákonem č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Na nově zaváděné instituty potom navazuje úprava přestupků.

Novelou dále dochází k vymezení hranice mezi provozováním směnárenské činnosti a poskytováním platebních služeb. Bude postaveno najisto, že platba kartou ve směnárně při nákupu valut je směnárenským obchodem. Naopak v zákoně o platebním styku dochází v návaznosti na to k úpravě vymezení bezhotovostního

obchodu cizí měnou. Zákon o platebním styku se dále upravuje i vzhledem k vydání prováděcího předpisu Evropské komise ke směrnici o platebních službách.

Tolik k předkládané novele. Děkuji vám za pozornost a děkuji vám za její projednání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, asi nemá smysl opakovat znovu představení toho návrhu, jelikož ho představila paní ministryně. Já se zastavím u toho asi nejdůležitějšího aspektu toho zákona, a to je ta možnost odstoupit od smlouvy. Ostatně tento návrh už podalo v tomto období hnutí STAN, bohužel hlasy ANO a SPD se norma zdržela a museli jsme počkat na verzi ministerstva. Děkuji aspoň, že paní ministryně dodržela slib a předložila to ve lhůtě, kterou nám slíbila na výboru na naši žádost.

Odstoupení od smlouvy je klíčový prvek toho zákona. Znamená to, že ve chvíli, kdy turista udělá ve směnárně obchod a zjistí, že nedostal tolik peněz, kolik očekával – ono se často argumentuje u této problematiky nějakým volným trhem, ale reálně bývá problém v tom, že kurzovní lístky jsou záměrně udělané tak, aby byly zavádějící, a turisté třeba přehlédnou nějaký skrytý poplatek, nebo jsou tam dva kurzovní lístky pro různé objemy nákupů, což mimochodem tento zákon také řeší – v tu chvíli, kdy turista, ale může to být samozřejmě i český občan, obdrží peníze v té směnárně a není spokojen s tou částkou, kterou dostal, tak současně obdrží i účtenku, na které má přímo v češtině i v angličtině informace, že má dvě hodiny na to, aby ten obchod stornoval, dostal zpátky peníze a vyměnil si je někde jinde.

Myslím si, že to je velmi rozumný způsob, jak toto odvětví regulovat. Je byrokraticky minimalistický, prostě jenom říká, že mají povinnost stornovat ten obchod. Velmi zlepšuje situaci městské policie i státní policie, na kterou se běžně dnes turisté obracejí s tím, že je ve směnárně okradli nebo že dostali daleko méně peněz, než kolik očekávali za ty valuty, a policista jim jenom řekne, že s tím nemůže bohužel nic dělat. Nově je upozorní na to, že můžou do dvou hodin dostat peníze zpátky, může je doprovodit do té směnárny přímo, pomocí s tím a celý problém se vyřeší.

Mělo by to zásadním způsobem přispět k tomu, aby podvodné směnárny z Prahy a jiných měst postupem času vymizely. Z toho důvodu vás žádám o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A já otevím obecnou rozpravu. A jako první se přihlásil s přednostním právem pan poslanec Jakub Michálek. Další přihlášku nemám v tuto chvíli. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem velmi rád, že vláda předložila tento návrh zákona do Poslanecké sněmovny. My jsme od počátku na paní ministryni apelovali a poskytovali jsme ji veškerou součinnost, dokonce jsme měli předtím s Patrikem Nacherem jednání v České národní bance, kde ten návrh vznikl, odkud doputoval na ministerstvo, prošel připomínkovým řízením. Během té doby načetl tu první verzi návrhu STAN, takže jsem rád, že teď jsme se konečně dostali k tomu, že máme vládní návrh zákona, který poskytne, když to řeknu ošklivě, konečné řešení šmejdských směnáren v centru Prahy.

Já jsem se byl osobně podívat i na zastupitelstvu Prahy 1, bavil jsem se tam se zastupiteli a oni na mě apelovali, že to není jejich věc, že to má řešit legislativa, že oni s tím dělat nic nemůžou, a ocenili, že konečně tedy parlament se tomu začal věnovat. Také jsem to navrhoval na Zastupitelstvu hlavního města Prahy, které má legislativní iniciativu, ale bohužel ty zákony, které předkládají kraje, tedy nemají úplně velkou významnost.

Inu, vyzkoušel jsem si to sám, jak to vypadá v nějaké takové směnárně, vlastně poprvé s Jankem Rubešem, který mě tam vzal, a přímo jsem tam viděl, jak ta směnárna v přímém přenosu vlastně okradla nějakou Japonku a jak byla rozrušená a jak s tím nemohla vůbec nic dělat, protože někteří lidé místo toho, aby se soustředili na to, jak vyprodukují přidanou hodnotu, tak se soustředí na to, jak někoho zmást a okrást. A tak to bohužel ve společnosti bude.

Takže když jsem přišel do té směnárny, oni mě tam poslali, že to je šmejdská směnárna, tak jsem se tam byl podívat a říkám si, no oni snad kvůli mě změnili ceny! Takže jsem si říkal, bylo tam napsáno 22 korun za euro, tak to se snad ještě dá. Chápu, že 25 by bylo asi lepší, ale 22 se plácnu přes kapsu, abych si to vyzkoušel. A pak samozřejmě mi tedy naučovali těch 16 korun. Takže já jsem se také sám, i já poslanec, dvě vysoké školy – matfyz, práva – tak já jsem se také nechal napálit tím, že jsem se podíval na ten lístek, který vůbec nebyl určen pro normální lidi, kde dochází k té směně. Celé je to určeno k tomu, aby to ty turisty okrádalo. Když tam přijde turista, dá tam 10 eur, dostane za to 160 korun. Když dá 10 dolarů, dostane za to 120 korun, čili 12 korun za dolar. A jakmile ty peníze dostane zpátky, tak už se tam neuplatňuje něco jako omyl, to, co máme ve zbytku právního řádu. Ti směnárníci zkrátka nechtejí vrátit žádné peníze, ačkoliv ten člověk si toho třeba všimne hned, a když si toho všimne za několik hodin, tak to už nemá šanci vůbec žádnou.

A samozřejmě ti turisté, kteří tam byli, nám děkovali, že jsme je upozorňovali na to, že máme tady na Praze 1 takovéto šmejdské směnárny, a ptali se nás, proč proboba zákonodárce a legislativa s tím nic nedělají, když o tom všichni vědí. Je to tady 20 let, x vlád už to mohlo řešit, bylo to jednoduché, v zahraničí už se s tím také vypořádali, ale ti turisté sem třeba přijdou, navštěvují několik zemí, v Evropě se rozhodnou a v každé té zemi si třeba vyměňují peníze a samozřejmě asi ne všichni můžou být tak bdělí a tak vybaveni a připraveni, aby tyto podvody hned odhalili. Také očekávají, směnárenská činnost je formou finanční činnosti, která je přísně regulována a je pod dohledem národní banky, ale přece dohled národní banky nemůže spočívat jenom v tom, že kontrolují nějaké formální oznámení, když všichni víme, že tam ve skutečnosti turisty okrádají.

Takže teprve tímto zákonem, a já za něj velmi horuji, aby byl schválen, tak teprve tímto zákonem dosáhneme toho, že Praha konečně přestane mít aspoň v oblasti směnárenství tu špatnou pověst a že budeme přitahovat do hlavního města Prahy i třeba movitější klientelu, která očekává nějaký standard služeb a fungování společnosti, nikoliv jenom turisty, kteří sem jedou kvůli tomu, aby se projeli na vláčku s pivem. Takže tolík ke směnárnám.

Já jsem chtěl poděkovat ještě jednou paní ministryni, že vyhověla naší prosbě. Samozřejmě technik, které se používají k okrádání turistů, je celá řada. Například když jsem do jiné směnárny přišel, tak mi tam dali odlišný kurz, než který dali turistům, kteří tam byli hned přede mnou, a to jsem nemusel vůbec nic říkat. To znamená, dávají tam kurz podle toho, jakým jazykem ten člověk mluví, jak se jim to pozdává. Chápu, že má existovat nějaká smluvní volnost, to samozřejmě já mám rád svobodný trh, ale v okamžiku, kdy to je primárně postaveno na využívání cizího omylu, tak využívání cizího omylu máme my v trestním zákoníku kvalifikováno jako podvod. Takže je super, že to konečně řešíme.

A poslední věc, kterou jsem chtěl říct, že jsou tady techniky, které jsou hodně na hraně velmi podobného okrádání lidí, jako jsou fiktivní kurzy, které jsou nabízeny v různých terminálech, tak tam se také nabízejí leckdy v podstatě matoucí sdělení, kdy člověk má kliknout doprava, nebo doleva, neví, na co má kliknout. Když klikne doprava, tak dostane standardní výhodný kurz u své banky, a když klikne – nebo naopak, když klikne doprava, tak dostane nevýhodný kurz, takže to, co by člověk udělal intuitivně, jde dál jakoby, dostane nevýhodný kurz, a kdyby kliknul doleva, že nechce třeba tu službu dynamického převodu měny, což tomu ti lidé samozřejmě vůbec nerozumějí, co že to proboha je, někteří z nich třeba vůbec ani neumějí anglicky v naší populaci při našem školském systému, tak mají kliknout doleva, aby je to neokradlo. Takže to jsou také techniky, které jsou podle mě na hraně etiky, a ti podnikatelé by si měli najít nějaký poctivý způsob, jak vydělávat.

Poslední věc, kterou jsem chtěl říci, že bychom byli rádi, aby už turisté, až sem přijedou na zimní sezónu, na Štědrý den apod., se nemuseli potýkat s tím, že budou třeba na Štědrý den nebo v předvánoční adventní době okradeni směnárníky, tak si myslím, že by bylo seriózní, abychom vyšli vstříc i hlavnímu městu Praze, městské části Praha 1, abychom zkrátili dobu na projednání tohoto návrhu zákona tu dobu 30 dnů, to znamená tu, která nejde zavetovat. Už jsem to předběžně konzultoval a dohodl se na tom i s paní ministryní, takže jsem velmi rád, že i paní ministryně to podporuje, a navrhoji tímto zkrácení doby pro projednání této novely zákona o směnárnách na 30 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Váš návrh jsem zaznamenal. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v obecné rozpravě. Z místa mám přihlášeného pana poslance Nachera, ale před ním má přednost písemná přihláška pana poslance Čižinského, nicméně před ním je s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já jsem si také zkusil směnit peníze v Praze. Potvrzuji to, co tady zaznělo. Ale je tam ještě jeden takový malý háček, taková finta – servisní poplatek. Takže ty směnárny nalákají turistu na relativně zajímavý kurz, ale mají tam komisi, mají tam třeba 20 procent. Takže to je právě ta velká rozdílovka. Je to nemravné, je to pobuřující a myslím si, že už dávno jsme s tím měli něco udělat. Myslím si, že je nejvyšší čas, a také bych podpořil to, pokud to nebude technicky příliš náročné, abychom projednání tohoto zákona zkrátili na co nejkratší dobu a abychom v ČR, zejména v Praze, si nedělali sami ostudu takovýmto hanebným jednáním směnárníků. A myslím si, že poté, co někteří turisté přijedou do Prahy vlakem na hlavní nádraží a pak si smění peníze, tak asi nemají moc velké důvody se vracet. Čili přimlouvám se za to, abychom byli co nejrychlejší. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní se mi s přednostním právem přihlásil pan poslanec Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, slavíme dnes výročí. Je to pět měsíců od chvíle, kdy Sněmovna zamítlala hlasy poslanců ANO a SPD návrh zákona o směnárenské činnosti, který řešil to samé. Řešil to stejným způsobem. Jediné, co se v tom lišilo, co ten vládní návrh, na který jsme si museli počkat pět měsíců, a tu ostudu, která se tedy v České republice děje, tak prodloužit, je to, že teď se vypouští ten informovaný souhlas na útcence, kterou dostáváte ve směnárně.

Jen jsem chtěl připomenout, jak je zbytečné to politikaření, které tady někdy předvádíte ve Sněmovně. Jen proto, že byl opoziční návrh, tak ho bylo sejmout, jen proto, že jste na tom cítili ten marketingový potenciál, na kterém se dají udělat nějaké body, tak jste o rok prodloužili ostudu České republiky ve směnárnách. Je to škoda. Myslím, že bychom všichni měli mít zájem na tom, aby obraz České republiky byl v zahraničí co možná nejlepší, aby sem jezdili bonitní klienti, kteří tady budou i směňovat a nezkazí si náladu, když si sednou to taxiku cestou z letiště, a ještě si to nepotvrdí tím, když pak je Oberou v první směnárně.

Také jsem byl svědkem toho, když vám před směnárnou stojí turisté, toto byla turistka z Říma, která přiletěla na víkend do České republiky a sobotní noc strávila tím, že s nápisem na papíře, na ubrousce z restaurace "zlodějí" stála před směnárnou a odrazovala každého, kdo tam má přijít.

Proto jsme také už v únoru tento návrh zákona předložili a 12. dubna jste hlasy hnutí ANO a SPD ten zákon smetli.

My podpoříme zkrácení té lhůty na 30 dní, protože ten zákon už tady měl být dávno, a také mohl být dávno, kdybyste ho takhle nesejmuli. My ho podpoříme a doufám, že projde jednáním co nejrychleji tak, aby tato ostuda, která tady zbytečně byla o rok déle, než musela být, tak aby skončila.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní tedy prosím, pan poslanec Čižinský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Čižinský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych chtěl říci, že vítám návrh zákona. Také je mi líto, že ten minulý zákon neprošel dále, protože ten problém se neustále zhoršoval. V minulých měsících zase zavřely ty poctivé směnárny, my třeba tady na Malostranském náměstí jsme měli jednu, která byla poctivá a před dvěma měsíci zavřela, protože prostě nebyla schopna těm šmejdům konkurovat. A ten problém se nedal řešit tak, jako starostové řeší problém ve své městské části nebo ve své obci. Pokud tam jsou nějací šmejdí, kteří třeba okrádají seniory, tak skutečně informují před tou provozovnou, až toho šmejda odradí, a ten šmejd se odstěhuje, my máme zkušenosti z Prahy 7. Ale tohle takto nešlo řešit, protože těch míst bylo velmi mnoho. Navíc se to zhoršovalo, protože ti poctiví museli zavřít, protože nevydrželi konkurenci. Proto bych také rád podpořil zkrácení té lhůty, protože Praha to potřebuje a Praha potřebuje lepší pověst u turistů, kteří k nám jezdí, aby se ti lidé vraceli a aby trávili delší dobu než ty průměrné dvě noci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Teď se mi hlásí místopředseda Okamura s přednostním právem. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, my jako SPD jsme rádi, že je tady konečně komplexní návrh řešení směnárenské činnosti. Jak jsem tady tak slyšel, tak jsou tady najednou všichni odborníci na cestovní ruch, přestože jsem je v cestovním ruchu za svoji dvacetiletou praxí v životě neviděl a nic jsem o nich neslyšel. Takže teď pan Farský je najednou odborník na cestovní ruch. Jsou to amatéři, kteří se samozřejmě v cestovním ruchu vůbec nevyznají. My jsme rádi, že je tady konečně ten vládní, ten komplexní návrh, protože ta problematika je skutečně vážná. Je potřeba zlepšit image České republiky. Je potřeba, abychom přijali prodiskutovaný komplexní návrh, který zapadá také do ostatní legislativy. Takže my samozřejmě, jak jsme říkali před pár měsíci, rádi jsme počkali na ten komplexní návrh, který je skutečně řešen tak, jak my si představujeme, mnohem podrobněji, takový my podporujeme v SPD, protože já tady hlásím střet zájmů, jsem ve vedení Asociace českých cestovních kanceláří a agentur, a my chceme stabilní cestovní ruch, stabilní příjezdový cestovní ruch. A netýká se to jenom cizinců, jak tady říkáte, ale on se týká i českých turistů, kteří si směňují před svými cestami do zahraničí. Takže ten aspekt je tady skutečně široký a jsem rád, že jsme byli ti, kteří také, dá se říci, iniciovali to, aby vláda připravila tento komplexní návrh. Takže my ho podpoříme a jsme rádi, že čeští i zahraniční turisté budou více ochráněni před klamavými praktikami směnáren. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pane místopředsedo. Vaše vystoupení vyvolalo faktické poznámky. Prvního poprosím pana poslance Ferjenčíka, připraví se pan poslanec Čižinský. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom upozornit – aby člověk poznal zloděje, tak nemusí být odborník na cestovní ruch. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Prosím pana poslance Čižinského.

Poslanec Jan Čižinský: Děkuji. Já jsem chtěl říct víceméně totéž prostřednictvím pana předsedajícího, že pokud pan Okamura si myslí, že zloděje poznají jenom profesionálové, tak to tak není. A samozřejmě nic nebrání tomu ten zákon opravit a doplnit. Úplně zbytečně se ztratil čas a byli okradeni další a další lidé. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Jurečku. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Něco tady už bylo řečeno mými předrečníky. Já chci jenom reagovat technicky na pana poslance Okamuru, který už odesel z jednacího sálu poté, co tady některé kolegy označil za neodborníky na danou problematiku. Já si myslím, že by tady slušelo trošku více pokory, protože nevím, co je tedy tou správnou aprobatí být odborníkem na cestovní ruch, ale když občas tady slyším kolegu Okamuru mluvit, a nechci to vůbec zlehčovat, ale mluví o ekonomických témaitech, o problematice důchodů, státního rozpočtu, o migraci, o veřejnoprávních médiích, o svobodě slova, to je poměrně široká paleta témat. Nevím, jestli je na všechno odborník. Každopádně si myslím, že je potřeba, aby vnímal, že je tady právo každého z nás hovořit k problematice, která se tady projednává. Říkat, že na něco je někdo lepší nebo horší odborník – já bych si to nedovolil říct ani u tématu zemědělství. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Přihlásil se mi s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, dámy a páновé, vážená vládo, tak my od pana Okamury tady míváme návrhy ohledně referenda, to si myslím, že je velmi složitá, sofistikovaná ústavněprávní záležitost. Ale tady rozhodně nedaví, že je to poslanecká iniciativa, protože evidentně pan Okamura je největší odborník na referenda v České republice. Já se také domnívám, že poznat zlodějnu umí i laik, nemusí na to být specialista, a mně prostě to arrogantní vystoupení přišlo tak, jako když jsem byl malý, byl jsem domýšlivý, teď už nemám chybu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Přihlásila se s faktickou poznámkou ještě paní poslankyně Procházková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Procházková: Zdravím všechny dneska. Já nechci být arrogantní, ale chtěla bych říct jednu věc. Všichni, kdo si tady teď tahají ta předvolební trička, jak jsme to měli už před těmi pěti měsíci odsouhlasit, tak by si měli uvědomit, že tady byli mnohem dřív než ANO, SPD a Piráti u vlády a mohli to už dávno nastavit. Tak proč to neudělali? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní se přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Farský, poté pan poslanec Feri. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Já obdivuji každého, kdo něco v životě dokáže. A mám i obdiv k panu Okamurovi. Já si nedovedu představit, že bych třeba dokázal zřídit cestovku pro plyšáky. To je třeba věc, kterou já bych nedokázal, a tak jako ctím, v pořádku. (Smích.) Živil se tím a je to skvělé. Zároveň já jsem právník a nebudu říkat, že jediný, kdo může navrhovat zákony a mluvit u tohoto pultíku k zákonům, je právník. Ne, je to v pořádku, je tady více hlasů z více sektorů. Je tady více zkušeností. A od toho je Poslanecká sněmovna. Od toho je, od té široké diskuze, že tady jsme z různých sociálních skupin, s různými školami nebo i bez škol. Ale od toho je Poslanecká sněmovna.

Co se týká toho času, prostřednictvím pana předsedajícího k paní kolegyni Procházkové, čtyři roky mělo Ministerstvo financí hnutí ANO, a dokonce mělo, byť se to teď snaží popřít, maximálně v kampani i primátorku v Praze. A nepohnulo s tím ani o milimetr. Proto my jsme předložili ten zákon už před pěti měsíci. A teď říkat, že jste ho sejmuli před pěti měsíci, protože my jsme ho nepředložili dřív, když ta odpovědnost byla čtyři roky předtím na vás, je takové mírně licoměrné. Ale je to samozřejmě jenom možný názor, není to asi argument.

Já bych si s chutí – ale je zbytečné myslím v tuto chvíli opakovat tu debatu, která tady proběhla už před pěti měsíci. Ten zákon je potřebný pro Českou republiku, na tom se shodneme. Přišlo mi a pořád přijde zbytečné, že už není o pět měsíců dál v té legislativní práci, protože zároveň to bylo první čtení. To nebylo třetí čtení, kdy bychom rozhodovali o konečném čtení zákona a řekli: je špatně napsaný, tak ho zamítáme. To bylo první čtení. A mezi prvním a druhým čtením mohl kdokoliv podat jakýkoliv pozměňovací návrh, který z jeho pohledu by ty chyby opravil.

My jako Starostové a nezávislí k tomuto návrhu také budeme podávat pozměňovací návrh, byť bude ve zkrácené lhůtě (upozornění na čas), protože tam vidíme chybu v tom, že se ztrácí ten informovaný souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím pana poslance Feriho. Připraví se pan poslanec Holík. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom krátká reakce směrem k paní Procházkové prostřednictvím pana předsedajícího. V době, kdy byla TOP 09 u vlády, tak mně bylo pouhých sedmnáct let, takže jsem do toho nemohl úplně zasáhnout.

Ale k tomu, co už zde bylo mírně naznačeno. 15. dubna to tu bylo projednáváno. A já jsem si pročítal stenoprotokoly a paní ministryně financí zmiňovala, že už 23. března skončil mezirezort. Pak to šlo na vládu. To znamená, že už tady mohli být připraveni nějaký komplexní pozměňovací návrh a už jsme to mohli mít dálno vyřešené. Já si myslím, že to je naprosto standardní postup, protože ministerstva to tak na výborech dělají. Najednou se objevují zničehonic ve vzduchu pozměňovací návrhy, které zjevně nepřali poslanci, které pocházejí od ministerstva. A jestli tady byla nějaká věc, která je zcela konsenzuální, kdy se prostě všichni dokážeme shodnout na tom, že nechceme, aby byli turisté okrádáni, aby měla Praha, a nejenom Praha, tak pošramocenou pověst, tak to mohlo být dálno připraveno a mohli jsme ušetřit pět měsíců. Dvacátého třetího skončil mezirezort, už ten materiál mohl být dálno projednán, mohly být zkráceny lhůty. A vy jste to zmínila v tom projevu. Takže dvacátého třetího skončil mezirezort. Ten materiál je zatížen nějakými novými vadami, ale ty mohly být už dálno opraveny a už jsme to mohli mít dálno vyřešeno.

Díky za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Holíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně a kolegové, pokud se podívám na tabuli, tak je tady... nebo řešíme zákon o směnárenství. Ale místo abychom to dělali, tak se tady dvacet minut strefujeme do našeho kolegy. To by bylo asi něco podobného, jako když já přídu do obchodu a prodavačky si budou vyprávět o dětech nebo o svých milostných záležitostech.

Přiznám se, málo vystupuji tady v té sněmovně, protože se někdy za vystoupení kolegů stydím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A tím jsme vyčerpali faktické poznámky. Takže prosím pana poslance Nacheru, který se před drahou dobou hlásil z místa do rozpravy. Je to vaše, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Já jsem původně chtěl mluvit trošičku o něčem jiném. Nicméně ta debata, která začala vystoupením kolegy Farského, který o tom hovořil, že nechce kolem toho politikářit, aby kdo si k tomu připne předvolební špendlík, sponku, aby se pochválil, že s tím přišel už před pěti měsíci.

Tak já bych tady zopakoval slova, která řekl Jakub Michálek. My už jsme skoro před rokem byli v České národní bance. My jsme se o tom bavili a my jsme také mohli sem vzít a udělat z toho poslanecký návrh z návrhů, který připravila Česká národní banka. Předpokládám, že to byl ten návrh, který vy jste tady předložili, že jste nic originálního v kancelářích nevytvářeli. A já jsem si tady tenkrát dal tu práci, abych vám řekl některé rozdíly, které byly mezi tím poslaneckým návrhem a komplexním návrhem Ministerstva financí. Proto jsme na to čekali. Já jsem také rád, že paní

ministryně to tady předložila. Také když mě potkala vždycky, tak mě viděla jako takovou chodící připomínku – směnárenská činnost, směnárenská činnost. Takže my jsme to připomínali, Jakub Michálek dělal totéž.

Takže – omezení práva na odstoupení. V poslaneckém návrhu to řešeno není. V návrhu Ministerstva financí ano. Informace o právu odstoupit. V poslaneckém návrhu to není, v návrhu ministerstva ano. Odstoupení u směn provedených pomocí směnárenského automatu. Tam se to vůbec neřeší, tady se to řeší. Překážka odstoupení na straně směnárníka se v tom poslaneckém návrhu vůbec neřešila. Směnárník nemůže vrátit původní měnu. To jsou ty směny, když jde o exotické měny. Také se neřešilo. Návrh Ministerstva financí řeší. Jinými slovy, řeší se to, co my jsme tady říkali, to jest komplexně, a celá řada dalších změn.

Já vás nebudu zdržovat, kolegyně, kolegové. Celá řada dalších změn, které řeší ten návrh z dílny Ministerstva financí. Ano. Vždycky si můžeme říct, že to mohlo být dřív. Já jsem rád, že to je tady. Podpořím to zrychlení na těch 30 dnů, aby se stihla ještě zimní sezóna.

Také mám osobní zkušenosti. A tady musím říct, že tady skutečně se o trhu vůbec nedá mluvit. To je prostě čistokrevný podvod, protože těch fint je celá řada. To není pouze o tom, že tam je nevýhodný kurz, ale je to kombinace různých fint, na které prostě normální smrtelník nemá šanci přijít. Když už je ten kurz normální, tak je tam zase nějaký poplatek. Nebo se, jak říkala paní ministryně, k tomu předávají nějaké další, další služby nebo produkty, jako jsou třeba mapy apod. Jsem rád, že ten návrh právě řeší i ty věci týkající se informování, i informování dopředu, dvojjazyčně minimálně, aby turisté věděli, jaká mají práva.

Já bych tady chtěl dopředu avizovat to, že se chystám ve druhém čtení ze zkušeností, které mám, rozšířit to storno z těch dvou hodin na tři hodiny, a to zejména pro ty situace, kdy ty cizinci turisté si to vymění třeba hodinu před zavírací dobou, pak na to přijdou, nestihnou to a ten následující den už by jim chyběla jenom hodina.

Takže já ještě jednou děkuji. Omlouvám se za tu úvodní vsuvku s tou tabulkou, ale reagoval jsem a nechtěl jsem zneužívat faktických poznámek. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan místopředseda Okamura se nám omlouvá z pracovních důvodů do 16.45.

V tuto chvíli neviduji žádné další přihlášky do rozpravy, takže rozpravu končím. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan zpravodaj má. Takže prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom jako zpravodaj podpořit ten návrh na zkrácení lhůty. Vidíme, že v celé sněmovně je na tom konsenzus. Určitě jsou nějaké drobnosti, co se týče třeba nějakých drobných byrokratických povinností, o kterých se budeme bavit na výborech. Ale myslím si, že není problém to stihnout. Ten návrh je tedy komplexně zpracován z vlády. Myslím, že i některá ta dodělaná opatření mají hlavu a patu. Ten zákon je dobrý a vyřeší jednu z největších ostud současné Prahy. Takže podpořme ho.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Tím se posuneme dál. Návrhy na vrácení nebo zamítnutí nepadly. Takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Takže asi svolám kolegy do sálu, než budeme hlasovat. Žádost o odhlášení nevidím.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro přikázání. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 60 bylo přihlášeno 166 poslanců, pro 136, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já tedy konstatuji, že tento návrh byl přikázán rozpočtovému výboru jako garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům? Není tomu tak. V tom případě se nyní budeme zabývat návrhem na zkrácení lhůty, který padl v rozpravě. Padl návrh na zkrácení o třicet... Vidím tady žádost o odhlášení. Tedy vás všechny odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami.

Jak jsem již říkal, v rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech o třicet dnů na třicet dní.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti?

V hlasování číslo 61 bylo přihlášeno 153 poslanců, pro 141, proti 5. Návrh byl přijat.

Tím jsme tento tisk v tomto čtení vyčerpali. Já vám děkuji. Děkuji navrhovateli a zpravodaji. Uvidíme se v příštím čtení.

Následuje bod číslo

28.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb.,
o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů
(zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 261/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím ujměte se slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, ještě jednou dobrý den. Předkládám vám návrh zákona, kterým se mění zákon o finanční kontrole ve veřejné správě. Důvodem předložení tohoto návrhu je plnění legislativních závazků, které vyplývají z členství České republiky v Evropské unii.

V souladu s požadavky směrnice návrh zákona pouze rozšiřuje okruh orgánů veřejné správy, na které dopadá zákon o finanční kontrole. Orgánem veřejné správy je

dle návrhu zákona nově i dobrovolný svazek obcí, příspěvková organizace dobrovolného svazku obcí a státní organizace Správa železniční dopravní cesty.

Tento návrh zákona částečně implementuje evropskou směrnici o požadavcích na rozpočtové rámce členských států. Přijetím návrhu zákona bude ukončena její transpozice do českého právního řádu. České republice bylo již v roce 2014 zasláno upozornění na nedodržení termínu této transpozice. Je proto nevyhnutelné, aby byl návrh zákona schválen v co nejkratší době. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Roman Kubíček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, paní ministryně uvedla tento tisk. Já jenom doplním určité informace, které nezazněly.

Směrnice členským státům ukládá povinnost nastavit systémy řízení a kontroly veřejných financí ve všech organizacích sektoru vládních institucí. Navrhovaná právní úprava je technického charakteru a rozšiřuje okruh subjektů vymezených pod pojmem orgán veřejné správy. Cílem návrhu zákona je rozšířit okruh orgánů veřejné správy definovaných v § 2 písm. a) zákona o finanční kontrole v souladu s požadavky směrnice Rady z roku 2011/85 Evropské unie. Rozšíření okruhu orgánů veřejné správy o dobrovolné svazky obcí a státní organizaci Správa železniční dopravní cesty zajistí jednotný režim ochrany veřejných prostředků ve všech organizacích veřejné správy.

Pro tuto implementaci bude předpokládané školení v délce devět dnů, které bude pořádáno Ministerstvem financí. Na požádání dotčených subjektů Ministerstvo financí uspořádá školení nebo poskytne metodickou pomoc při přípravě vnitřních předpisů k finanční kontrole, a to například formou směrnice na míru.

Směrnice nebyla do uplynutí transpoziční lhůty řádně transponována, tudíž dosud není plně implementována. Z tohoto důvodu a s ohledem na délku uplynulé transpoziční lhůty by transpozice směrnice měla být dokončena co nejdříve, aby ze strany Komise nedošlo k přistoupení k dalším krokům řízení o porušení smlouvy a Česká republika tak nebyla vystavena hrozbe finančního postihu. Proto si ještě dovolím navrhnut její přijetí podle § 90. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a otevíram obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky. Pokud se mi někdo nehlásí, což tak nevypadá, obecnou rozpravu končím. Pokud jsem zaznamenal, nezazněly návrhy na vrácení nebo zamítnutí, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání kontrolnímu výboru jako garančnímu. Navrhoje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Já ještě svolám kolegy do sálu. Vidím žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím přihlaste se znovu svými kartami.

Znovu tedy zopakuji pro příchozí, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o přikázání kontrolnímu výboru jako garančnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 62. Přihlášeno je 151 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme přikázali kontrolnímu výboru tento návrh jako garančnímu.

Nyní bych se chtěl zeptat, jestli někdo navrhuje nějaké další výbory. Není tomu tak. Tím pádem, protože nezazněly návrhy na úpravu, prodloužení nebo zkrácení lhůty, jsme rozpravu již ukončili a ukončím čtení tohoto tisku a uvidíme se v druhém čtení. Já vám děkuji.

Posuneme se k bodu číslo

29.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím ujměte se opět slova.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovolte mi, abych stručně uvedla návrh zákona, kterým se mění zákon o evidenci tržeb a zákon o dani z přidané hodnoty. Hlavní důvody novely zákona o evidenci tržeb jsou ty, že reaguje na nález Ústavního soudu Pl. ÚS 26/16 ze dne 12. prosince 2017 a promítá poznatky, které do doby schválení tohoto zákona přinesla jeho praktická aplikace. (Silný hluk v sále.)

Hlavní navrhované změny v zákoně o evidenci tržeb jsou ty, že stanovení data náběhu, takzvané třetí a čtvrté fáze bude už společně, to znamená sedmý měsíc po účinnosti novely.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším a požádám o klid v sále. Mám pocit, že hladina hluku nepřijemně a nezadřžitelně stoupá, tak bych chtěl všechny požádat, aby se zklidnili. Prosím pokračujte.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Dále navrhujeme rozšíření výjimek z evidence tržeb na případy, kdy by evidence znemožnila plynulý a hospodárný výkon podnikatelské činnosti nebo kde má správce daně možnost získat relevantní data jiným způsobem. Týká se to telekomunikačních služeb, tržeb z hazardních her, obchodní letecké dopravy a také je zavádíme pro nevidomé, což už bylo upraveno a převzato ze zrušeného nařízení vlády.

Současně se zavádí zvláštní režim evidence, takzvaný offline režim, nebo se respektive rozšiřuje, protože ho už dnes zákon o evidenci tržeb zná, a to takovým způsobem, že se využijí takzvané papírové účtenky, které poplatníci obdrží zdarma od správce daně. Respektive využívá se systému, který dnes musí na požadání učinit podnikatel, který ještě dnes nemusí evidovat podle elektronické evidence tržeb. To znamená, že-li dámka ke kadeřnické, která dnes ještě nemusí evidovat, protože spadá do takzvané třetí vlny, která byla odložena nálezem Ústavního soudu, tak na požadání vám ta kadeřnice musí vydat účtenku. Takže využíváme toho, co už se dnes dělat musí, a tu účtenku napříště budou tito podnikatelé spadající do třetí a čtvrté vlny, pokud spadnou pod ten speciální off-line režim, a hned řeknu, jaké tam patří podmínky, tak budou vydávat povinně. Poplatníci nebudou tedy potřebovat pokladnu ani elektronické připojení a jsou hlavně nižší nároky na osoby méně technicky zdatné, které si stěžovaly, na drobné podnikatele.

Ještě malou informaci navíc, že tyto účtenky budou vydávány zdarma na kterémkoli územním pracovišti Finanční správy nebo kteréhokoli finančního úřadu.

Chtěla bych zdůraznit, že ještě než přejdu k těm podmínkám pro získání tohoto nového off-line režimu, že je to pouze možnost. Podnikatel, i když splní podmínky, nemusí požádat, a může tedy evidovat podle evidence tržeb.

A teď ty podmínky, kteří podnikatelé mohou, fyzické osoby, požádat o tento off-line režim. Fyzická osoba nebo poskytovatel zdravotních služeb musí být neplátcem DPH, musí mít nejvýše dva zaměstnance a výše příjmů z evidovaných tržeb, prosím vás – to znamená takzvaných hotovostních plateb nebo jinými způsoby podle zákona považující za hotovostní platby – za dvanáct kalendářních měsíců nepřesáhne 200 tisíc. Opakuji, to nejsou příjmy roční. To jsou hotovostní platby, čili to, co vlastně kasíruje v cashi, když to řeknu lidově.

K novele zákona o evidenci tržeb se připojuje novela zákona o dani z přidané hodnoty, která zavádí v případě služeb a rozšiřuje v případě zboží druhou sníženou sazbu z přidané hodnoty 10 % u vybraného zboží a služeb, a to současně se spuštěním fáze evidence tržeb. Důvod je jasný: zmírnění vyšších nároků kladených na poplatníky v souvislosti se zavedením evidence tržeb pro třetí a čtvrtou fázi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Pavel Juříček.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Já nebudu opakovat to, co říkala paní ministryně. Jenom se vrátím ke krátké genezi.

Víte, že jsme v minulosti zamítli jeden námět, část, která tady Poslaneckou sněmovnou neprošla, nicméně teď tento tisk 205 reaguje na nález Ústavního soudu a řekněme na praxi, která se prokázala. Geneze byla taková, že bylo předběžně dojednáno napříč jednotlivými kluby, že paní ministryně do konce června předloží vládní návrh, který teď máme k projednání v prvním čtení. Musím poděkovat paní ministryni, že to nebylo do konce června, ale bylo to Sněmovně předloženo

13. června, takže je vidět, že Ministerstvo financí funguje na základě dohod a funguje v tomto směru výborně.

Já to nebudu celé komplikovat. Jenom říkám, avizovaný materiál byl předběžně v minulém období odmítnut. V tehdejší rozpravě nás paní ministryně informovala o tom, jaký bude koncept toho návrhu. Ten koncept návrhu je dodržen. Podle reakcí diskutujících má, doufám, šanci na přijetí.

Osobně jsem přesvědčen, že hlavní cíl, jak reagovat na nález Ústavního soudu a jak řešit problémy v praxi, tato novela jednoznačně řeší. Nicméně musím říci, že můžeme diskutovat o tom, co tady bylo řečeno, to znamená například papírová evidence, jestli ta částka ve výši 200 tisíc korun je relevantní hranicí pro ten zvláštní režim, zda je správná právě pro tu hotovostní platbu. Tím tady naznačuji, že jsem připraven i s paní ministryní i s dalšími kluby jednat o tom, jaká ta částka bude řekněme kompromisní, tak, aby ta administrativní zátěž menších podnikatelů, kteří mají hotovostní platby, byla relativně co nejnižší. Považuji, že režim on-line je skutečně dobrý pro dosažení kýženého efektu pro Finanční správu a nakonec i pro poplatníky. V každém případě je to krok správným směrem a krok, který jsme tady napříč Poslaneckou sněmovnou diskutovali.

Jednoznačně bych vás chtěl všechny poprosit, abychom to schválili v prvním čtení a případně ve druhém čtení abychom vzájemně hledali kompromis, který jsem naznačil, v jakém směru bychom v tom ještě mohli pokračovat.

To je z mé strany všechno. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji za pozornost. Otevím obecnou rozpravu, do které neviduji žádné přihlášky. Hlásí se pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jak jsme avizovali v našem volebním programu, my nepodporujeme rozšíření EET o třetí a čtvrtou vlnu, protože zatímco v té vlně první a druhé alespoň jde převážně o podniky, které mají nějakou vysokou návštěvnost, tak tady se jedná typicky o transakce mezi řemeslníky. Jediný efekt toho zákona bude, že ti poctiví budou zavaleni byrokratickou povinností navíc, resp. bude jim to komplikovat hotovostní platby. Část z nich to vyřeší tak, že přejde čistě na on-line faktury, a část z nich si pořídí nějaké zařízení, které je bude něco stát, bude něco stát provozně, ale v jejich podnikání jim žádným způsobem nepomůže. Ti nepočítiví nebudou absolutně nijak postiženi, protože se jednoduše dohodnou se zákazníkem, že to udělají v uvozovkách bez papíru, tu tržbu nenahlásí, a tím se té povinnosti vyhnou.

Takže vymahatelnost té třetí a čtvrté vlny je naprostě minimální. My nevidíme důvod, proč ji zavádět. Proto navrhoji zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Registrui váš návrh. Nyní se mi hlásil pan předseda Kalousek do rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík vyslovil to důležité, čím jsem chtěl začít, a sice že paní ministryně i zpravodaj uvedli tento návrh, jako by jeho hlavním motivem bylo určité části živnostníků, těch nejmenších, trochu ulevit z toho on-line režimu. My přece víme, že to tak není, že hlavním motivem tohoto vládního návrhu je vyrovnat se s nálezem Ústavního soudu a moci tak spustit třetí a čtvrtou vlnu režimu EET, která by vzhledem k tomu nálezu jinak spustitelná nebyla.

Já si myslím, že jestli skutečně má mít nějaká diskuse hlavní smysl, tak je to diskuse o tom, zda projekt EET v první a druhé vlně naplnil předpoklady, naplnil cíle, které si kladl, a zda má smysl v něm pokračovat, nebo má smysl ho zrušit.

Když si vezmu tu genezi od počátku, vezmu si tu slavnou konferenci tehdejšího pana ministra financí Babiše s panem ministrem financí Chorvatska – a teď promiňte, že si nejsem schopen vzpomenout si na jeho jméno, ano, samozřejmě, to byl kamarád Ivici Todoriče, takového českého Babiše, ten už tedy dnes sedí, ten Todorič, ale jak se jmenuje ten bývalý ministr financí, to nevím. Tak hlavní motto té konference bylo, že snad ani nejde o lepší výběr DPH, ale o narovnání podnikatelského prostředí.

Odpovězme si na otázku, jestli projekt EET skutečně naroval podnikatelské prostředí. Já si troufám tvrdit, že ho pokřivil.

Se zájmem jsem vyslechl jednu z hlavních matek tohoto projektu, bývalou náměstkyni ministra financí Ing. Hornochovou, se kterou jsme o tomto projektu diskutovali vášnivě v minulém volebním období, která jasně řekla, že buď absolutně bez výjimek pro všechny stejně, nebo zrušit. Jinak to nemá žádný smysl zejména pro ten cíl narovnání podnikatelského prostředí.

To absolutně bez výjimek dobrě víme, že v praxi je téměř neaplikovatelné. Zrušit je ta druhá možnost, ke které se hlásíme. Shodou okolností my jsme včera předložili do Poslanecké sněmovny návrh zákona, který tento projekt zcela ruší. Ruší ho proto – já to pravděpodobně budu muset opakovat, až budeme tento návrh hájit v Poslanecké sněmovně – ruší ho proto, že si troufám tvrdit, že nenaroval podnikatelské prostředí, že ho naopak významným způsobem pokřivil. že ho samozřejmě významným způsobem pokřivil nejenom různými podmínkami, ale tím, že tento nákladný represivní nástroj samozřejmě jinak snáší jen ti velcí a jinak ti drobní živnostníci na venkově. V řadě případů byl poslední kapkou, proč ve všech krajích v naší zemi ti lidé, kteří se chtěli do poslední chvíle živit sami, si řekli, že tohle už nemají zapotřebí, a své provozovny zavřeli. Přišli jsme o velkou část podnikatelské aktivity na venkově a přišli jsme také o dostupnost některých služeb na venkově, protože ty provozovny díky elektronické evidenci tržeb prostě byly zavřeny.

Dál se otevřely nůžky mezi podmínkami, které snášejí ti velcí a které snášejí ti malí. A kvantifikace přínosů, kterými nás Ministerstvo financí krmi, kolik jsme díky elektronické evidenci tržeb vybrali DPH navíc – no prosím pěkně, kdo nevěří, ať tam běží. Ty peníze nemají mašličky a s tou přesností, s kterou nám to Ministerstvo financí propagandisticky předkládá, to prostě definovat nelze. Rozhodně ne v souhrnu všech dalších opatření, která se dělala pro lepší výběr DPH, která ještě dělaly vlády Petra Nečase. Protože ta první vlna opatření proti únikům DPH byla nastartována v roce 2014, zcela jistě nějaké přínosy přinesla, něco pravděpodobně přineslo i

kontrolní hlášení. A co z toho přináší elektronická evidence tržeb, je seriózně nevyčíslitelné, jakkoli se mnou paní ministryně jistě nebude souhlasit a bude říkat úplně přesná čísla, kolik nám to přineslo. Nevěřím jim. Zatímco ty počty restaurací a obchůdků, které musely kvůli elektronické evidenci tržeb zavřít, tak ty doložitelné a věrohodné jsou. A to, co tohle opatření způsobí v drobných venkovských řemeslech, bude podle mého názoru ještě dramatičtější a škodlivější, než to způsobilo v hostincích a v obchodech.

Já se připojuji k návrhu pana poslance Ferjenčíka na zamítnutí, ne proto, že bych nechtěl diskutovat o tom, jak ulehčit těm, kteří to dnes musí provozovat, ale proto, že si nepřeji třetí a čtvrtou vlnu, a avizuji návrh, který jsme předložili včera do Poslanecké sněmovny, návrh na zrušení celého projektu elektronické evidence tržeb.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní tady mám nějaké písemné přihlášky, takže prosím pana poslance Skopečka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Dobré odpoledne. My se také připojujeme k návrhu na zamítnutí tohoto zákona v prvním čtení. Já si myslím, že ten zákon je přesně ve stylu, nebo byl předložen, aby se vlk nažral a koza zůstala celá. Je to jenom snaha zareagovat na výtky Ústavního soudu, které zamezily nábeh třetí a čtvrté vlny elektronické evidence tržeb, nicméně výhrady k tomuto systému samozřejmě zůstávají.

Já si také myslím, že EET jakkoli podnikatelské prostředí nenarovnává, ale křiví ho. Je potřeba si uvědomit, že pro malého podnikatele, pro malého živnostníka je pořídit si pokladničku daleko větší náklad než pro velkého podnikatele. Je to šmírování podnikatelů. Myslím si, že je to presumpce viny, kdy každý podnikatel musí dokazovat státu, že není zloděj. Z těchto a mnoha dalších důvodů se také připojujeme k tomu a navrhujeme zamítnout v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní poprosím paní poslankyni Kovářovou, připraví se pan místopředseda Okamura. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Dovolte, abych i já za klub Starostů a nezávislých sdělila pář poznatků k návrhu tohoto zákona.

Možná si vzpomínáte, že jsme předkládali poměrně jednoduchou novelu zákona o EET, která říkala, že do povinnosti mít EET by nespadal ti, kteří nejsou plátcí DPH, to znamená s obratem větším než 1 mil. korun. Zdá se, že vláda uznala, že EET v podobě, v jaké ho představila na počátku, je přísná pro malé živnostníky, kteří často operují na hranici výdělečnosti. Jsou to lidé, kteří z dobrého komunitního úmyslu, nikoli vizi vysokého příjmu, pomáhají udržovat společenský život v malých obcích. Dalo by se říci, že pro ně tento zákon je jakýmsi výsměchem, který je nevyjímá z povinnosti EET, a dokonce jim ani neulehčuje jejich činnost. Je to zkrátka a dobré

velká byrokratická zátěž, když si čteme o režimu off-line, jakým způsobem se budou vydávat papírové účtenky. A otázka zní: Nebude pro správce daně tento režim náročnější? Kolik bude stát tento režim off-line?

V důvodové zprávě jsme se také dočetli, že slevy na dani, které novela navrhuje, budou s dopadem na státní rozpočet ve výši 3,2 mld. korun. (Obrací se na paní ministryně.) Je to tak? Snížení daní. Ano. Odpovídám na dotaz paní ministryně, myslím tím na snížení DPH. Tak se tedy ptám – jestliže tento dopad bude 3,2 mld. korun, s jakým počítáte vlastně výnosem? Protože my jsme chtěli snížit DPH na jízdné, kde dopad byl 1 mld. korun, kdy ty peníze by zůstávaly obcím a krajům na zlepšení dopravní obslužnosti, a zdálo se vám to příliš. Takže jenom jestli je možné vypočítat, jakým způsobem by ten výpadek byl kompenzován výběrem.

Zkrátka a dobře lze říci – celá tato novela, tak jak je pojímána, nebylo by bývalo jednodušší přijmout náš návrh novely zákona, která říká, že oni malí živnostníci jsou vyjmuti z povinnosti EET? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana místopředsedu Okamuru s přednostním právem, připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dovolte mi, abych sdělil stanovisko našeho hnutí SPD. Naše hnutí SPD nehlasovalo pro EET. My jsme pro podporu malých živnostníků a zároveň chceme, aby se daně platily, a od začátku navrhujeme německý model. To znamená, aby živnostníci měli paušální daň. Nemluvím o daňovém paušálu, říkám paušální daň, to je něco jiného. To znamená, obor od oboru mají stanovenou určitou daň a tu platí. Mluvil jsem o tom samozřejmě i s paní ministryní Schillerovou letos. Říkala ano, v Německu to takto je. Já to vím, že to takto je, mají to i občerstvení atd.

Krátké řečeno, co to znamená. Má to tři důležité efekty. Stát má svoje jisté, to znamená stát má jisté daně. Daně se platit musí, to my říkáme od začátku. Takže stát má své daně jisté. Efekt číslo dvě – nenarůstá počet úředníků a byrokracie a náklady na státní správu, protože pochopitelně není co kontrolovat, když to hodně zjednodušíme, protože je tam paušální daň. To znamená, není potřeba zaměstnávat nadměrné množství úředníků. A efekt třetí je, že živnostník nemá byrokraci, má všechno jednodušší, protože platí paušální daň, a není tedy potřeba tolik byrokracie. Samozřejmě to přináší druhotný efekt, že jsou lidé motivováni se sebezaměstnávat.

Dneska hnutí ANO, ČSSD, vláda, předtím to bylo s KDU-ČSL, dneska je to za podpory KSČM, naopak drtí živnostníky, naopak jim vůbec neusnadňují práci. A je to v přímém kontrastu s tím návrhem, o kterém už jsem tady včera hovořil, kdy tady paní ministryně Maláčová za ČSSD jménem Babišovy vlády naopak navrhuje zvýšení neadresních sociálních dávek. To znamená ten, kdo chce pracovat a platí daně a zaměstnává lidi, je trestán a stále více šikanován. A naopak ten, kdo je práceschopný a schválně nepracuje a řekl bych parazituje na sociálních dávkách a je takzvaný nepřizpůsobivý, tak mu ještě tato vláda přidává a ještě neadresné dávky navyšuje. Tak to je opravdu systém, který hnutí SPD absolutně odmítá.

Proto my také navrhujeme, my navrhujeme, aby byl tento návrh v prvním čtení zamítnut, a poslanci SPD budou hlasovat pro zamítnutí tohoto návrhu zákona. My naopak chceme, a máme to v politickém programu, když už tedy jsme získali 22 mandátů a nemáme sílu přehlasovat tento návrh hnutí ANO, možná ve spolupráci s jinými stranami se nám to povede, my chceme, aby živnostníci nebo podnikatelé do obratu jeden milion korun měli zrušeno EET. Tento návrh, jehož jsme byli spolupřekladateli, už tady byl, byl zamítnut, sice těsně, ale zamítnut byl. A my chceme se pokoušet znova prosadit to, aby bylo EET zrušeno, ale navíc ještě na rozdíl od návrhů některých jiných stran, které také nesouhlasí s EET, chceme, aby byla zavedena ta paušální daň, protože trváme na tom, že daně se platit musí. Je potřeba ošetřit to, aby se daně platily, ovšem jinak, jednodušším způsobem a způsobem výhodným pro všechny strany.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A teď s faktickou poznámkou poslanec Kalousek. Předtím přečtu ještě nějaké omluvy. Omlouvá se nám pan poslanec Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty mezi 17. a 19. hodinou a omlouvá se nám pan poslanec Ondřej Benešik od 17.20 do osmi hodin z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslance.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom stručnou poznámkou k tomu, co řekl pan poslanec Okamura o paušální dani. Ono je to pravděpodobně na jinou diskusi a já ji velmi rád podstoupím, ale naše daňová legislativa možnost paušální daně zná a je možné k ní na bázi dobrovolnosti přistoupit. Ale je to na bázi dobrovolnosti a není o ni příliš velký zájem z řady důvodů, které bychom asi rozváděli déle, než je můj limit na faktickou poznámku. Nicméně chci upozornit na to, že kdybychom šli na ideu paušální daně pro všechny, což samozřejmě je možné, tak to současně znamená, že říkáme, že tady bude nějaká povinná minimální daň. Pak prostě určitá část lidí bude platit daň z příjmů, i když žádné příjmy mít nebude. To je odvrácená strana té mince. A připomínám, že povinnou minimální daň už jsme tady měli za pana premiéra Špidly. Nebyla příliš laskavě přijímána veřejností (s úsměvem). Dokonce ani ne správcem daně. A byla zase zrušena.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a pozvu do obecné rozpravy pana poslance Ferjenčíka.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Už jsem zmínil, že my nesouhlasíme s tou třetí a čtvrtou vlnou, a proto navrhujeme ten zákon zamítnout. Nicméně souhlasíme s tím záměrem ulevit alespoň těm nejmenším, a proto jsme předložili pozitivní alternativu k tomu vládnímu návrhu. Je to sněmovní tisk 222, který je zařazen na této schůzi, který můžeme projednávat namísto této vládní předlohy, a obsahuje to samé, co chtělo těch šest poslaneckých klubů věcně, které chtěly revidovat EET už před prázdninami, a to zrušení EET pro neplátce DPH si

myslím, že je lepší cesta. Myslím si, že je to lepší cesta než třeba papírová evidence, protože papírová evidence je byrokraticky nesmírně složitá a současně extrémně obtížně kontrolovatelná. Takže bud' to bude znamenat zástupy úředníků, kteří se budou probírat těmi papírovými doklady, anebo to nebude vlastně dělat nikdo a bude to zbytečná práce, která bude jenom zatěžovat ty podnikatele.

Takže my jako pozitivní alternativu k tomu jsme opravili ten návrh šesti poslaneckých klubů tak, aby s ním byla vláda legislativně technicky spokojena. Předložili jsme ho jako sněmovní tisk 222, který je zařazen na této schůzi, takže můžeme projednávat tuto předlohu. A pokud cílem je, tedy jak říkal pan Juříček, i hledat ta lepší řešení pro ty menší podnikatele... Ale pokud budeme projednávat ten náš návrh, tedy tisk 222, tak se vyhneme tomu, abychom zaváděli tu třetí a čtvrtou vlnu, kterou podstatná část Poslanecké sněmovny jednoduše nechce.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Skopečka. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Musím reagovat na svého předřečníka. Ono v tomto zákoně o žádné ulehčení podnikatelům samozřejmě nejde. Nejenom že ta papírová forma je samozřejmě v dnešní době zbytečná, drahá a těm živnostníkům to příliš nepomůže, ale především ta hranice pro živnostníky, kdy tuto formu mohou využívat, to znamená 200 000 příjmy ročně, to je přece tak žalostně malá částka, že nikdo nemůže myslet vážně, že je tady nějaká velká skupina podnikatelů, kteří dokážou podnikat, mít takto nízké příjmy, platit z toho náklady a realizovat takto své podnikání. To je přece jenom snaha se vyhnout tomu usnesení Ústavního soudu, vyhovět formálně těm připomínkám tak, aby mohla být spuštěna třetí a čtvrtá fáze, kterou od začátku hnutí ANO chtělo plošně, centralisticky na všechny, bez ohledu na to, jestli to má pro velké nebo pro malé, jestli to má smysl, jestli je skutečně potenciál u těch malých podnikatelů vybrat více daní. Já si myslím, že ten potenciál není.

V tom zákoně ale nejde v žádném případě o ulehčení podnikatelům. Ta hranice 200 000 ročně přece jasně ukazuje, že se pouze vláda chtěla v uvozovkách vyhnout tomu usnesení Ústavního soudu, nebo ne vyhnout, abych byl přesný, ale vyhovět těm připomínkám. Ale na tom systému, na té myšlence, na té filozofii prostě šmírovat i ty nejmenší, na tom se nemění nic, protože 200 000 ročně, to přece žádný podnikatel nemůže to podnikání unést, uživit se. To je úplně nesmyslné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Mám tady tři faktické poznámky. Jako první je pan poslanec Ferjenčík. Připraví se pan poslanec Onderka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Naprosto souhlasím. Hranice 200 000 hotovostních plateb je naprosto nepřiměřeně nízká. Tam když člověk bude mít normální marži třeba 30 %, tak to dělá nějakých 6 000 měsíčně, nebo částky v tomto řádu zisku. Takže to je prostě tak směšná částka, že je vlastně nepochopitelné,

proč vůbec stát pro tyto podnikatele to EET řeší. Nicméně my jsme ten návrh na zrušení EET pro neplátce DPH předložili, aby se vláda nevymlouvala, že přece chce těm nejmenším ulevit. Samozřejmě víme, že ta faktická úleva to není.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana poslance Onderku. Připraví se pan poslanec Koten. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, členové vlády, rozumím tomu, že EET, tak jak je bohužel nastaveno, myslím teď časově, se stane součástí nějaké předvolební argumentace, která bude užita ať od odpůrců, tak následně od příznivců.

Za sociální demokracii chci říct jediné. My budeme hlasovat pro propuštění tohoto zákona tak, aby se mohl projednávat v rozpočtovém výboru následně ve druhém čtení. Ale už dopředu říkám, a tady se s některými kolegy odpůrci tohoto zákona ztotožňuji, že dvousettisícová hranice je opravdu velice malá. A já nevěřím tomu, že by ministerstvo chtělo jen rádoby vyhovět Ústavnímu soudu. Vím, že paní ministryně je velice chytrá dáma a že si nechala určitě nějaký prostor. A zde avizují, že sociální demokracie určitě bude formou pozměňovacího návrhu řešit právě tuhřanici tak, aby to bylo opravdu účelné snížení zátěže pro ty nejmenší živnostníky, pro ty nejmenší podnikatele v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Prosím pana poslance Kotena s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Skopeček.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, co se týká EET, diskuse se tady vedla už i v minulém volebním období, zda zavádět, či nezavádět. Myslím si, že na tomto plénu by mělo možná i zaznít, kolik nových úředníků se muselo k tomuto systému přijmout. Pokud jsem zachytily v médiích, jako je například Seznam nebo iDNES, tak se spekulovalo o tom, že v souvislosti s EET bude třeba přijmout okolo 6 500 nových úředníků. Nikdo tady neřekl, jaké jsou náklady na EET.

Všichni, co tady jsme, deklarujeme před volbami, že je potřeba podpořit malé podnikatele, aby se nezavíraly provozovny. Mně tady z toho trošičku plyne takové pokrytectví, protože na jedné straně můžeme vyhodit třeba pět sedm miliard za provoz EET a na druhé straně peníze bereme vlastně těm, kteří je vydělávají velmi těžce. Jedná se o živnostníky, třeba holíče, kteří mohou mít pronajat jeden, dva nebo tři prostory, mezi kterými pendlují. Nedokážu si dost dobře představit, jak to těmto lidem, kteří si v podstatě nejsou schopni koupit ani nové auto, prodražuje jejich podnikání.

To je taková vsuvka, abychom si uvědomili, jakým způsobem zatěžujeme malé a střední podnikatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji za dodržení času. Prosím pana poslance Skopečka s faktickou poznámkou.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Chtěl bych zareagovat prostřednictvím vás, pane předsedající, na pana poslance Onderku. Já myslím, že volby máme každý rok. Je to nešvar českého politického systému, že volíme každý rok do nejrůznějších orgánů. Dramaticky to podle mého názoru destruuje práci Sněmovny. Kdybychom tento argument používali, nemůžeme projednávat celý rok nic, protože nás čekají volby stále. To je první poznámka.

Druhá poznámka. To není naše ambice projednávat tento zákon. My bychom byli raději, kdyby třetí a čtvrtá vlna vůbec nenastartovala, kdyby živnostníci takovouto nesmyslnou povinnost neměli. To, že s tím přichází vláda v tuto chvíli před komunálními volbami, je vaše volba, ale my bychom bezesporu proti této regulaci, jak jsme to dělali v předchozím volebním období při jakékoli příležitosti, když se tento návrh projednával, vystupovali, protože jsme chtěli chránit zejména malé a střední podnikatele.

A další věc, která mě zaujala na vašem vystoupení. Já velmi oceňuji, a teď to opravdu myslím upřímně, že sám zmiňujete, uvádíte fakt, že dvacetitisícová hranice je opravdu velmi nízká, že je zřejmé, že to nezasáhne velký počet podnikatelů. Ale říkáte to jako vládní poslanec. A já mám pocit, že je něco špatného, když sem přichází zákon, který už při prvním čtení zpochybňuje vládní poslanec, že tam je něco špatně napsaného a že se to možná během druhého a třetího čtení nějakým kompromisem dojedná. Znáte to dobře, někdo nedoběhne na rozpočtový výbor, někdo nedoběhne na hlasování Sněmovny a ten zákon může být přijat i v této velmi špatné formě. Myslím si, že vláda by měla předkládat zákon, o kterých je přesvědčena, u kterých si je jista, že jsou pro Českou republiku dobré, nikoliv zákony, které někdy ve druhém až třetím čtení teprve doupraví tak, aby měly vůbec smysl.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Prosím pana poslance Hrnčíře. Připraví se znova pan poslanec Onderka. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, zavedení třetí a čtvrté vlny elektronické evidence tržeb do státního rozpočtu nepřinese prakticky nic. Zvýší to akorát buzeraci řemeslníků, živnostníků. A dopadne to podobně, a zkušenosti tady už máme, jako se na venkově zavírají provozovny. Dneska to zástupci vládního hnutí ANO v krajích řeší tak, že dávají dotace mobilním pojízdným prodejnám, aby někam prostě zajely, do malých obcí, aby si tam vůbec ty babičky nebo senioři mohli něco nakoupit. Podobně to může dopadnout i s řemeslníky. Za chvíli budeme dotovat řemeslníky, aby třeba přes půl republiky přijeli někomu opravit kapající kohoutek.

Naše hnutí SPD rozhodně podpoří zamítnutí tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Onderku.

Poslanec Roman Onderka: Vážené kolegyně, kolegové, jenom krátká reakce prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Skopečka. Já si myslím, že se dokážeme i shodnout na tom, co jste říkal, a to hlavně v tom, že vládní návrhy, které budou předkládány v rámci této koalice, by měly mít minimálně shodu koaličních poslanců a jejich představitelů. Ale tento návrh, o kterém se bavíme, byl připravován ještě před koalicí. Proto dochází k takovéto věci, kdy se ještě nějakým způsobem doladí určité momenty, určité věci, které v tomto zákonu jsou. Samozřejmě můžete být ubezpečen o tom, že pokud tímto způsobem vystupují, tak to není proto, že bych nejednal s paní ministryní či s představiteli hnutí ANO jako sociální demokrat a že bychom to tady řešili přes mikrofon nebo následně v rozpočtovém výboru. Jednání jsou samozřejmě v průběhu a řekl bych, že se dneska blížíme z 99 % ke shodě, kterou následně budeme prosazovat, obě dvě strany, nebo chcete-li, strana a hnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A tím jsme vyčerpali faktické poznámky, takže se vrátíme k přihláškám do rozpravy. Jako první je přihlášen pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená vládo, dnešní den by se dal skutečně nazvat černým dnem pro české podnikatelské prostředí. (Veselost v řadách poslanců ANO. Předsedající prosí o klid.) Můžete za to vy, kteří se smějete, prostřednictvím pana předsedajícího, nebo chcete-li, můžeme to nazvat dnem házení klacků pod nohy živnostníkům.

Zavedení inkviziční praktiky pod jménem EET je symbolem nedůvěry státu k živnostníkům. EET je symbol on-line sledování podnikatele, jeho dodavatelsko-odběratelských vztahů. Jak řekl pan kolega Skopeček, je to šmírování. Aby se EET zavedlo, tak se nejdříve živnostníkům a podnikatelům nasadila psí hlava třídního nepřitele. Došlo k umělému rozdělení veřejnosti na zaměstnance a podnikatele. Ukázalo se, že se dá společnost rozdělit lehce, ale těžko se spojuje. A to je ta největší jizva na tváři společnosti, kterou vám vyčítám.

Každá činnost má své výhody i nevýhody. Já jsem tady dopoledne říkal, že hodnota živnostníka je v tom, že si například musí hledat sám práci a nikdo mu čas strávený hledáním této práce nezaplatí, neuhradí. A dnes jste, strany vládní koalice, dopoledne ukázaly, že si nevážíte ani tohoto času těchto podnikatelů. Ale funkční stát, ve kterém se lidé mají cítit dobře, nemá preventivně přistupovat k lidem, že jsou lumpové. A co to je vlastně EET? Je to kontrola, kterou si musí zajistit živnostník a podnikatel pro stát a kterou si má ještě pro stát zaplatit. To je to, co vám celou dobu vyčítáme. Je rozdíl mezi velikou firmou generující zisky a malým živnostníkem, který se jen snaží vydělat na prosté živobytí, aby nemusel být právě závislý na státu, na našem sociálním systému, na pracovním úřadu.

Snad si všichni umíme spočítat, kolik si musí takový malý živnostník vydělat, aby pokryl náklady se zavedením EET. Já jsem tady už říkal, když se projednávaly předchozí návrhy na zrušení nebo omezení EET, že znám několik obcí, jednu u nás na Kladensku, Knovíz, kde zavedení EET vedlo k uzavření obchodu, a tak se snížily služby pro místní obyvatele. Teď se bohužel vymýslí, nikoliv v tomto zákoně, ale vymýší se, jak podpořit rozvoj podnikání na venkově různými dotacemi, subvencemi a podobně. Přitom by stačilo nechat podnikatele v klidu pracovat.

Samozřejmě že zavedení EET se líbí třeba těm velkým supermarketům. A že pro to horují. A že tvrdí, že je to narovnání podnikatelského prostředí. A já souhlasím se svými předčeňky, že naopak to je nenařovnání, rozdělení konkurenčního prostředí. Protože těm velkým supermarketům díky EET končí konkurence právě v těch malých živnostnících. Ale pravá hodnota takového drobného živnostníka je právě v tom, že se dokáže sám o sebe postarat. Nic nechce po státu, nabízí své služby, nezatěžuje náš sociální systém, poskytuje nezbytnou službu svému okolí. Takových lidí by si stát v čele s vládou měl vžít. Já jsem to tady říkal dopoledne. Protože dneska se nám zdá, že je všechno v pořádku: je ekonomický růst, je nízká nezaměstnanost. Ale jednou ten ekonomický růst skončí. Až začne stagnace, nedej bože ekonomická recese, tak budeme rádi za každého drobného živnostníka, který se dokáže sám o sebe postarat. Místo toho ho zatěžujeme dalšími administrativními povinnostmi. Místo toho se pokračuje cestou permanentní nedůvěry a kontroly podnikatelů. Posedlost Ministerstva financí dusit drobné podnikatele dalšími a dalšími povinnostmi je nekonečná. Přitom výsledek je diskutabilní. Kde jsou ty desítky miliard korun, které měly tyto povinnosti přinést?

Dovolím si ocitovat zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu ke státnímu závěrečnému účtu 2017, který se týká kontrolního hlášení a EET. A doufám, že mě paní ministryně bude poslouchat. Děkuji.

Podle Ministerstva financí a Generálního finančního ředitelství – to je ta citace – bylo inkaso DPH také ovlivněno zavedením kontrolního hlášení a postupným zaváděním elektronické evidence tržeb. V návrhu státního závěrečného účtu je uvedeno, že kontrolní hlášení v roce 2017 způsobilo nárůst výběru DPH ve výši 4,2 mld. korun, ačkoliv podle státního rozpočtu 2017 v kostce byl předpokládán výběr vyšší o 8,2 mld. Naopak konvergenční program České republiky 2017 uvádí přínos kontrolního hlášení v roce 2017 pouhé 2 mld. korun. Podobné odlišnosti ve výši nárůstu výběru se vyskytují také u elektronické evidence tržeb. Odhadované dopady zaváděných opatření se v jednotlivých dokumentech Ministerstva financí významně liší. Věrohodnost těchto údajů je diskutabilní, protože v materiálech jsou zveřejňovány rozdílné hodnoty, u nichž není vysvětlena metoda jejich výpočtu a nejsou podloženy ani analýzou konkrétních dat.

To neříkám já jako opoziční poslanec, to je stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k hospodaření našeho státu. Takže takhle se tady rozhoduje o závažných povinnostech na základě diskutabilních – a to je podle mého názoru velice diplomatické a mírné slovo – diskutabilních argumentů a diskutabilních čísel.

Radost drobných živnostníků z odložení třetí a čtvrté vlny po usnesení Ústavního soudu netrvala skutečně dlouho. Výsledkem je, že tímto návrhem se vlastně nic

nemění, nikdo se skoro nevyjímá, jen se to o pár měsíců odložilo. Přínos, jak jsem tady řekl, je diskutabilní. A aby to tak nebolelo, tak se stejným zákonem sniže DPH u některých služeb. Právě těch, které jsou dotčeny rozšiřováním EET. Já to vnímám spíš jako marketingový tah vymyšlený někde v nějaké PR centrále než systémové řešení. To systémové řešení a ta stabilita, po kterém tak volala paní ministryně financí dnes dopoledne. Já rozhodně jsem zastáncem nízkých daní, ale nelibí se mi tento přístup.

Také se vyjádřím k tomu údajnému snížení byrokracie, aby ti nejmenší to údajně měli co nejjednodušší. Možná tady ve druhém čtení dojde k předhánění toho, kdo za strany vládní koalice dal vyšší limit. Dneska ten limit je 200 tis. korun, což vychází na nějakých 16 600 a nějaké drobné na měsíc. Podnikatelské svazy žádaly o zvýšení této hranice zatím neúspěšně, ale ve finále to přece není snížení byrokracie. To není zjednodušení života těch nejmenších. Jednu byrokraci, tu elektronickou, nahrazujete jinou byrokracií, tou papírovou. Místo EET budou drobní živnostníci nutenci vyzvedávat jednotné formuláře účtenek na finančních úřadech, jednou za čtvrt roku odvezou krabice s těmito účtenkami zpět na finanční úřad, takže je to další šikanování opatření pro naše podnikatele. A jaký bude výnos z takového opatření? A kolik nás to bude stát? Kolik to bude stát daňové poplatníky, když ti noví úředníci, kteří totiž vše budou kontrolovat, budou evidovat apod?

Znamená to tedy, že ti drobní živnostníci ze třetí a čtvrté vlny budou ti nejmenší s těmi hotovostními tržbami do 200 tis. nebo do jiného limitu, zproštěni elektronického úřadování, ale pouze výměnou za úřadování papírové. Ukazuje se, že si podnikatelů skutečně nevážíte a vymyslite cokoliv, jak jím zkomplikovat život.

zazněl návrh na zamítnutí. Pokud by ten návrh neprošel, tak dávám návrh na vrácení tohoto návrhu zákona k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dovolím si poznámku, že se nejdřív hlasuje o vrácení k přepracování, až potom o zamítnutí.

A než pozvu dalšího řečníka, mám tady omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Mikuláš Peksa z pracovních důvodů do konce jednacího dne. Omlouvá se nám pan poslanec Marek Výborný z důvodů pracovních povinností v regionu od 17.30 do konce jednacího dne. Omlouvá se nám pan poslanec Jan Bartošek z pracovních důvodů od 17.30 do konce jednacího dne.

Nyní jsou zde dvě faktické poznámky. Prosím pana poslance Jiřího Bláhu.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já to trošku odlehčím. Chtěl bych, abyste viděli ten paradox. Před chvílí tady byl člověk, který je proti EET, a přitom je celý život státním úředníkem. A já jsem celý svůj, větší část života jsem podnikatelem, a přesto EET obhajuji. Protože narovnává podnikatelské prostředí. To je ten paradox. Podívejte se, úředník, nebo státní zaměstnanec, abych se kolegy nedotknul, je proti EET. A podnikatel je pro EET. Trošku divné, ale hnedka vysvětlím.

Vyšly statistické výsledky loňského roku v platech kuchařů. Všichni víme, že kuchaři nejdou pod 20 tis. čistého, což představuje nějakých 30 tis. hrubého. Ale běžná taxa pro kuchaře je 25 tis. čistého a více, což je kolem 40 tis. hrubého. Tak jenom abyste věděli. Statistický úřad má evidováno 15 tis. hrubého. To mluví za vše. A není pravda, že podnikatelé nic nepožadují. Oni nesdílejí s námi zdravotnictví a dopravu? Oni s námi nesdílejí školství a jiné výmožnosti, které každý využívá? A tak je potřeba do toho daňového systému ty penízky dodávat. V okamžiku, kdy máme kolem sebe hromadu nepočitivých, a stále se to zvyšuje díky insolvcím, exekucím, protože je požadavek lidí na práci načerno, tak není jiného vyhnutí, jak jít touto cestou. Samozřejmě můžeme jít systémem paušálů, ale je potřeba systémově to celé změnit. Systémově si pojďme sednout, pojďme si to nahovořit a pojďme to změnit. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Poprosím s faktickou poznámkou pana poslance Volného.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající, já budu velice krátký. Když jsme projednávali minulé body, tak jsem si nemyslel, že populismus a dogmatismus pana kolegy Munzara vaším prostřednictvím může být ještě většího kalibru. Ale předvedl, že skutečně může. Je to přece holý nesmysl. EET není o tom, že bychom někomu chtěli vnucovat, že je nepočitivý a že dělá něco špatně. Ale já si přece dávám své peníze, tak za to chci doklad, který dokládá, že jsem ty své peníze, dost draze vydělané, teď mi ještě seberou poslanecký plat, přece za to chci něco mít v ruce.

Nedovedu si představit, že byste přišel na obecní úřad zaplatit popelnice, takhle tam položil 3 000, a ten papír si schovějte do šuplíku. Vždyť to přece takhle nejde!

A jestli jde jen o to, že jednorázovou investicí se tento doklad, resp. tato operace, kdy jsem já dal svoje draze vydělané peníze nějakému obchodníkovi nebo podnikateli, dostane do nějaké centrální evidence, to je přece už druhotná věc. A je to opravdu o narovnání podnikatelského prostředí.

Vy tady říkáte, že bychom vlastně nechtěli žádné účtenky, že bychom měli vlastně dávat peníze na potkání. Všichni přece jsme denně konfrontováni s tím, kdy se vás zeptá kadeřník, kdy se vás zeptá truhlář, tesař – chceš to s papírem, nebo bez papíru? Prosím vás, nenalhávejme si do kapsy. První vlna EET proběhla. Já si myslím, že ti, kteří do toho vstoupili, přes počáteční nevoli s tím problémy nemají. Takže nedramatizujme to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní tedy poprosím do rozpravy pana poslance Adamce. Pan poslanec Munzar chce reagovat s faktickou poznámkou nejdřív? Tak poprosím pana poslance Munzara. Omlouvám se, pane poslanče Adamče. (Stojí už u mikrofonu.)

Poslanec Ivan Adamec: To nebylo elektronicky?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Byl elektronicky, ale pak to smazal.

Poslanec Ivan Adamec: Já vás klidně pustím. (K přicházejícímu poslanci Munzarovi.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tady to nemám. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Využívám svého práva využít faktickou poznámku tady z místa. Nebudu reagovat na osobní inverativy pana poslance Volného prostřednictvím pana předsedajícího. Jenom chci odpovědět panu Bláhovi také prostřednictvím pana předsedajícího. Já jsem tady nikdy neargumentoval tzv. ad hominem, jménem přednášejícího. Myslím si, že bychom se měli bavit věcně.

Jenom vám chci připomenout, že byste se měl podívat více na můj životopis, protože zjistíte, že poslední čtyři roky, než jsem byl zvolen do Poslanecké sněmovny, jsem byl osoba samostatně výdělečně činná a na centrálním úřadu státní správy jsem byl 2,5 roku, takže jsem byl taky déle osobou samostatně výdělečně činnou. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Ted' pan poslanec Adamec. Prosím. A dobrý večer vám všem.

Poslanec Ivan Adamec: Takže já také dobrý večer, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, kolegyně, kolegové. Já bych si opravdu přál, abychom neříkali, kdo je velkopekař, kdo je listonoš a kdo je učitel. Myslím si, že tady máme stejná práva, stejně povinnosti, takže nerozlišujme to, protože pak si tady budeme zakazovat říkat něco k oborům, kde někdo si myslí, že je mistr, a zároveň si o druhém myslí, že je naprostý diletant.

Já budu mluvit naprosto poctivě na začátku. My jsme nechtěli žádnou vlnu elektronické evidence tržeb. Od začátku jsme bojovali proti tomu systému, nepovažujeme to za narovnání podnikatelského prostředí, jak to tady padalo. A pánové jsou klasický příklad toho, o čem budu mluvit za chvíliku. Prostě je to jinak. Samozřejmě když chcete účtenku, tak to bylo i doposud, všechni vám dali účtenku, když jste o ni požádali přece. A někdy tu účtenku potřebujete. A kdybych vám položil, vám všem tady, otázku, když vám truhlář udělá skříňku a zeptá se vás, jestli to chcete bez papíru, tak by mě zajímalo, co mu řeknete. A opravdu ať si každý sáhne do svědomí sám, nebudu to tady zkoumat. A tohle je špatně samozřejmě. Tady ten stát přichází o velké peníze.

Ale pojďme se podívat na to, proč my to odmítáme, proč se k tomu stavíme negativně, proč to nepovažujeme za narovnání podnikatelského prostředí. To snad nikdo ani nemůže myslit úplně vážně, kdo o tom trošku uvažoval. A já bych řekl, že ten zákon, který tady prošel silou, dokonce jsme byli přerušeni ve třetím čtení, když jsme měli rozpravu, někdo tomu říkal obstrukce, ale my jsme byli opozice, jsme i

nadále a je to naše právo se tady vyjadřovat. A samozřejmě mě mrzelo, že zrovna já jsem se nedostal na dopovídání řeči, vy jste nám zkrátili rozpravu na deset minut, dvakrát deset minut, samozřejmě asi na to bylo právo, já to tady nezpochybňuji, ale musím říct několik věcí, které tady nepadly.

Když se zavádělo EET, tak kdo byl populista a kdo je největší marketér, tak to víme, v této společnosti, kdo se chová populisticky za každého případu. A nebudu to tady dále rozebírat. Ale tehdy jsem viděl placené reklamy, kolik stát na tom vydělá, kolik to bude sanitek, kolik to bude školek, dětských hřišť apod. No tak se musím zeptat, kde jsou. Já když se podívám na ten plánovaný výnos z EET, tak se pohyboval rádově ve dvou desítkách miliard? Jo, myslím, že to takhle bylo. Když se podíváte na příjmy státního rozpočtu a na příjmy z jiných daní, tak to není ten hlavní problém výběru daní. Není. Ten je někde jinde.

Musím říct, že žijeme v době ekonomického boomu. Kdyby ta situace byla stejná, když jsme zaváděli tu první, druhou vlnu, tak by se to možná dalo nějakým způsobem posoudit, i když se obávám, jak to tady říkal pan poslanec Kalousek, peníze nemají mašličky v této oblasti, tak by se to velmi těžce z toho vyjímal, ale samozřejmě s čísly si můžeme hrát, jak se dá, samozřejmě číslům věřím takovým, která si postavím já, a těm druhým věřit nemusím. A skutečně také tomu moc nevěřím, že se na tom vydělalo. A řeknu vám proč. A říkám, že platit daně je normální, aby bylo mezi námi jasno.

Česká republika je podle studií v šedé ekonomice cca procentní bod za Spolkovou republikou Německo, kterou považujeme, řekl bych, za vyspělou zemi, za náš ekonomický vzor, na tom se asi všichni shodneme. A ekonomové, kteří se zabývají makroekonomikou, jsou to kapacity, říkají, že šedá ekonomika v případě těchto čísel, 15 až 16 % přibližně, se nedá snížit represí. Elektronická evidence tržeb represi svým způsobem je. Dá se to snížit jenom tak, že snížíte daně a zjednodušíte daňový systém. Když budete mluvit o zjednodušení daňového systému, který je v České republice velmi složitý, víte, kdo se první ozve? Daňoví poradci, kterých nemí málo, kteří na tom vydělávají. A kde berou ti daňoví poradci peníze? Na tom, že optimalizují peníze velkým podnikatelům, a to jsou peníze, které by jinak skončily ve státní pokladně. To si řekněme na rovinu! Tak co tu narovnáváme? Já tady žádné narovnání nevidím.

Mimochodem, tento zákon, který byl v Poslanecké sněmovně protlačen silou, nebyl míň jako zákon na vylepšení příjmů státního rozpočtu. Od začátku ne. A ty indicie jsou úplně jasné. To byl zákon, který postavil velké proti malým, kde mám na mysli velké podnikatele – nakonec tady byl příklad toho, že je to tak správně – proti malým. Znám to, velké hotely, které samozřejmě jsou v úplně jiné garnituře, si přály EET. Postavil zaměstnance proti živnostníkům. A já si myslím, že bychom neměli tady propagovat a prosazovat zákony, které vytvářejí spor ve společnosti, které rozdělují společnost. To si nemyslím. Měli bychom tady schvalovat a navrhovat zákony, které tu společnost naopak budou stmelovat. A to se tady evidentně nepodařilo.

Já říkám znovu, nečekám od toho, že to zamítneme nebo že se budeme vracet k té první, druhé vlně, že bychom ji zamítl. Myslím si, že ta hračka, jak tomu říkám, kterou přinesl tehdejší ministr financí, je natolik ikonou, že budeme dál pokračovat

v úpravách tohoto zákona, kde mimochodem mně osobně vadí to, že to je online, nebo inline, abych to řekl přesně, napojení. To mně na něm vadí nejvíce. Že ta data prostě běží ve vzdachu, po drátech, nepřetržitě. A nemyslím, že stát by se takto měl ke svým obyvatelům chovat. Ta nedůvěra vyjadřená tímto zákonem vůči svým občanům, vůči živnostníkům a podnikatelům je tady obrovská.

Znovu opakuji, říkali jsme to tady od začátku. My jsme byli proti, těch důvodů je celá řada. Nikomu samozřejmě neberu to, že dneska říká, že to je dobré. Řada podnikatelů měla evidenční pokladny už dříve, mají je i hospodští, protože mají různé směny a kontrolovali si, aby jim zaměstnanci v provozovnách nekradli. Ale bylo to na jejich vůli, bylo to v pořádku. Nevzpomínám si, že by mi hospodský nedal účtenku, když jsem ji nechtěl, nebo v krámě že by prodával zboží bez účtenky, to tedy ne. A nezařil jsem hospodského, který by za vámi přišel – chečeš to s účtenkou, nebo bez? To pivo bude stát s účtenkou 10, nebo dneska 30, bez účtenky 28. Takhle to není. To je v jiných oborech živnostenského podnikání, to je v oboru stavebnictví. Já jsem na to upozorňoval, že ve stavebnictví je největší nepořádek, že to měla být ta první vlna, jenomže to se těžce kontroluje, protože oni jsou v terénu, nejsou v provozovnách. Tak se to udělalo jednoduše na krámy a na hospodské.

Jinak mimochodem, jestli si myslíte, že nezmizeli ti hospodští a krámstí z vesnic, a ona to je souhra více faktorů, nesvádějme to jenom na tento zákon, to prostě ještě bylo koufení a další věci, takže vám můžu říct z vlastní zkušenosti, že vesnice kolem našeho města mají velký problém, aby tam měly třeba krám, aby tam měly restaurace. A víte, kdo je provozuje dneska? Nejsou to naši živnostníci. Nejsou. Oni jsou to Češi už dneska, protože mají české občanství, ale jsou to Češi vietnamské národnosti.

Znovu opakuji, my toto nikdy nepodpoříme, budeme bojovat za to, aby to bylo zrušeno, je to téma i do dalších voleb. A neberte to od nás jako populismus. My jsme to takhle říkali od začátku a budeme na tom trvat až do konce. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám za vaše vystoupení. S faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, vážené kolegyně, děkuji za nahrávku na směč, kterou mi předčeňák tady poskytl. Kdo umožnil přechod do šedé zóny? Kdo zdaniil 21 procenty právě ten obor, který je nejsložitější – pohostinství a služby? Ve firmě jsme museli jenom proto, že jsme dali zákusek na taliř, účtovat 21 % DPH. Tak kdo tomu napomohl, šedé ekonomice, a kdo vytvářel ty podmínky pro nás pro podnikatele, když bylo 21 % na hospodské služby, na ubytování, na všechno? V Německu je sedm! Když se tedy oháníme Německem, tak v Německu je 7 % na pohostinství. Tak se poučme a podle toho se chovejme a nebudeme muset třeba zavádět EET, i když si myslím, že to je moderní nástroj, který nám do budoucna pomůže k tomu, abychom vůbec ani nemuseli vyplňovat daňový formulář, protože na základě evidence ty daně za nás udělá stát. A k tomu spějeme, to pojďme udělat, abychom nemuseli dělat vůbec daňové přiznání. Pojdme si systémově sednout, celé to zhodnotit, celé to předělat a využít toho, že budeme všichni propojení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času a s faktickou pan Adamec. Pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já za to také děkuji. Samozřejmě, můžeme si tady říkat, že mohlo být jiné DPH na tyto činnosti, já s tím souhlasím, na druhou stranu neodbíhujme od faktů. Já jsem tedy mluvil o šedé ekonomice, která je skoro stejná jako ve Spolkové republice Německo. (Nesouhlasné poznámky.) Je podle těch statistik! Načtěte si to! A musím říct, že to nesouvisí s DPH a vůbec to nesouvisí s těmi pokladnami, protože řada států EU na tom je daleko hůř, které pokladny dávno zavedeny měly a používají je, takže ty pokladny nejsou únikem z šedé zóny.

A jen tak mimochodem, víte, ono posuzovat dobu minulou v jiné ekonomické době, zda byl boom, nebo zda byla recese, je také velmi komplikované. Já bych také s řadou věcí nemusel souhlasit z té doby, která se tady udála, ale prostě bohužel to tak je, ta kontinuita stran tady je a dělaly to vždycky v dobré víře, že to českému státu pomůže.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S další faktickou pan poslanec Munzar a přípraví se pan poslanec Plzák.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já kupodivu budu teď s jednou věcí s panem kolegou Bláhou prostřednictvím pana předsedajícího souhlasit. Bylo by strašně fajn, kdyby daňové přiznání zajišťoval stát a nedělali si ho podnikatelé sami. To by byla skutečná pomoc. Ale jsme svědky úplně něčeho jiného. Jsme svědky toho, že se od toho vzdalujeme. Naopak přidáváme tady podnikatelům větší a větší povinnosti a ty staré se neruší. Co bylo zrušeno se zavedením kontrolního hlášení? Jaká povinnost? Co bylo zrušeno se zavedením EET? Jaká povinnost? Zatím zatěžujeme podnikatele další a další administrativou. A dneska jsme měli možnost zjednodušit dopoledne život podnikatelům, aby nemuseli vést daňovou evidenci a mohli uplatňovat výdajové paušály, a tato slovutná Sněmovna to bohužel odmítla. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Plzák a jeho faktické dvě minuty. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já zareagují drobně na tu diskuzi. Chápu, že každá strana nebo hnutí má nějakou svoji vlajkovou loď a má ji samozřejmě i Občanská demokratická strana. A ta vlajková loď, to je boj za zrušení EET a v tomto svatém boji se ohánějí zájmy hlavně těch drobných podnikatelů a živnostníků. Ale jste si opravdu jisti, že o to všichni ti podnikatelé a živnostníci opravdu stojí? Já totiž znám takové, a jsou to dokonce členové ODS, kteří to schvalují. Takže možná byste si měli udělat vnitrostranickou diskuzi, jestli opravdu o to všichni stojí, a možná budete překvapeni. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak my na rozdíl od vás, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy, víme, co je vnitrostranická diskuse. U vás si tím úplně jistý nejsem. Ale my nejsme tak pyšní jako vy, abychom řekli, že všichni jsou proti a všichni s námi souhlasí. Máte bezesporu pravdu, že to neplatí pro všechny a ne všichni s námi souhlasí, ale jsme si jistí, že jich je většina. Mluvím o těch malých. Nemluvím o těch velkých, kteří měli tržby, jak jsme se před chvílí bavili tady s panem kolegou, s panem zpravodajem, kteří mají tržby 400 nebo 600 milionů.

Vite, co mi vadí na EET? Jediná věc. Ať si ji každý zavede. Mně vadí to spojení na stát. Ustříhněme to on-line. Jestli podnikatel chce, aby kontroloval svoje zaměstnance, ať ten systém má. Ano, je to moderní. To já nevím, kdo to tady říkal. Moderní to je, ale šmírovací. I šmírovat se dá moderně. Dříve byste tam měl provokatéry a udavače a teď máte on-line spojení. Každou vteřinu se musí vyvíjovat. Zeptejme se paní ministryně, kolik kontrol provedli na EET, s jakým výsledkem, kolik to stálo lidské síly, ty kontroly. Je to asi baví, ty kontrolní nákupy za desetikorunu, padesátikorunu a dávat pokuty. Jaký to má efekt?

Až budu řádně přihlášen, já jsem si vzal takovou příručku, kterou bývalý ministr financí nám všem rozdával, Mýty a skutečnost o EET. A jsme dva roky poté a můžeme se společně zasmát tomu, co tvrdil, a porovnat to s realitou! Těším se na to.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou pan poslanec Bláha.

Poslanec Jiří Bláha: Takže šmírování. Vážení kolegové a kolegyně, šmírování tady zavedly velké obchodní řetězce neboli obchodní domy, které už 15 let chtějí po podnikatelích, kteří jsou u nich v pronájmech, přesnou evidenci tržeb. Patnáct let musejí odevzdávat podnikatelé obchodním domům... (Námitky.) Není to dobrovolně! Pokud nepřistoupíte na podmínky, nejste v tom obchodním domě. To samé je s prací v sobotu a v neděli, s prací ve svátek, to samé je s dodávkami rohlíků za podnákladové ceny. Nepřistoupíte na smlouvu, nedodáváte, nejste v tom domě, máte smůlu. Nemůžete si říct svoje podmínky, protože tak to je! A už 15 let nás obchodní domy šmírují. Že jste se nepostavili za ty podnikatele těch 15 let! A když bylo DPH 21 % v pohostinských službách a 5 % na dodávky masa, jak myslíte, že to dopadal v rámci DPH? Co bylo výhodné pro podnikatele? Zřízovali si v rámci hotelů fiktivní masny, aby měli kde odbýt fiktivní maso. Takže takhle to funguje opravdu tam, kde šedá ekonomika je v plném rozkvětu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným do faktických poznámek je pan předseda Stanjura a připraví se pan poslanec Válek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My si opravdu, ale opravdu nerozumíme. Pan poslanec Bláha i dnes vlastně říká: Já musím podepsat nevýhodnou smlouvu. Jak mi zařídíte, abych ji nemusel podepsat? Pokud by byla pravda, co tu říkáte, že musíte prodávat za podnákladové ceny, tak mi řekněte, jak to, že vykazujete zisk? Tomu nerozumím. Pokud mám nějaké produkty, které mají náklad, a ty prodávám za podnákladové ceny, a pak jsem v zisku. To nedává ekonomickou logiku. Musí to být výhodné i pro vás. Přece byste tam nepodnikal, vy nebo vaši kolegové. Tak budu podnikat někde, kde mám ztrátu? A ještě si stěžovat na tu smlouvu? A ještě chtěl po státu, aby to stát řešil? Nesmějte povinnosti soukromých subjektů vůči státu a smluvní vztahy dvou soukromých subjektů. Anebo jste fakt centrální plánovač, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy. A bude ÚV nevím koho nebo čeho, ale ústřední výbor bude schvalovat i typizované nájemní smlouvy a kontrolovat všechno. To nemá žádnou logiku.

Tak pokud dlouhodobě prodávám za podnákladové ceny, jak ten podnik dopadne, můžete mi říct, ekonomicky? Jaké platí daně z příjmů, když je podnákladová cena? Tak nemůže být v zisku. Neplatí žádnou daň z příjmů, přesto tam už je 15 let. Patnáct let prodává za podnákladové ceny, a přesto ta firma dál existuje. Mně to připadá divné. To nevylučuji. Jako by tam pak byly nepřiznané příjmy. To není možné. Z čeho ta firma žije – 15 let za podnákladové ceny prodává! Z čeho platí své zaměstnance, kupuje ten materiál, když dostane míň, než kolik potřebuje na výrobu? Nenechte si mást hlavu, tohleto není možné.

A pokud někdo podepíše nevýhodnou smlouvu, tak ji může vypovědět – (Pan poslanče, čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Válek. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: I já si prostřednictvím pana předsedajícího dovolím, dámy a páновé, reagovat na poznámku stran šmírování. Já si úplně nemyslím, že když řekněme připustím, že obchodní řetězce někoho šmírují, že správným řešením je šmírovat obchodní řetězce a finálně aby všichni šmírovali všechny. To bychom se dostali do roku 1984, jak o něm psal Orwell, pak už chybí jenom Velký bratr, který by nad tím šmírováním bděl. Já bych rád, abychom se vrátili k racionální debatě a k tomu, jestli je EET a další vlna zavedení prospěšná nebo neprospěšná pro naše občany, pro naše podnikatele, pro nás pro všechny. Já nejsem nijak předpojatý, já se snažím tady pro sebe studovat fakta. Připouštím, že nejsem na tuto problematiku odborník a snažím se jí poctivě dostudovat. Myslím si, že argumenty ze šmírování sem nepatří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Bláha a jeho dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Takže já už naposled. Opravdu, slibuji. Já vám to milerád všem vysvětlím, jak to ve skutečnosti je. Přijďte za mnou do kanceláře, jsem tam pro vás a rád vám vysvětlím, jak to funguje na trhu pekařském, cukrářském a jiném, který vykonává služby.

Co se týče podnákladových cen, tak je to úplně jednoduché. Já nedodávám právě do těch marketů. Už těch patnáct let tam nedodávám. A právě proto, že po mně chtěli, abych dodával v podnákladových cenách. Ty firmy, které dodávají, tak jsou v minusu. United Bakeries, minus už deset let. Minus, dotují to ze zahraničních peněz. Ostatní pekaři na to musí reagovat a opravdu často musí zaměstnávat načerno nebo částečně načerno. A tak to je! Protože nejsou schopni přežít na tom trhu jinak. A když se o to budete zajímat, tak zjistíte, kde je pravda. Já vám ji rád vysvětlím, a proto jsem tady a proto dělám kroky pro to, abychom mohli svobodně podnikat, bez toho, aniž by nás někdo nutil k podnákladovým cenám. Tak to je a chce to jenom o tom vědět něco více. Já neříkám, že se na vás zlobím, že to nevíte. Já vám to rád všechno vysvětlím, přijďte, jsem připraven. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Faktická poznámka pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jenom k nám byste musel zavítat do 25 kanceláří. Mně příde mnohem efektivnější, když nám to řeknete na mikrofon. Je to ve stenozápisu, takže i ten, kdo tady případně není, si to může dohledat a poučit se. Fakt je to lepší, od toho máme tu možnost, abychom debatovali.

Samozřejmě že jsou nástroje, jak to můžeme řešit. Ale ty vy odmítáte. Snižme sociální odvody. Onehdy jsem si listoval ekonomickým programem hnutí ANO před volbami. Snížíme sociální odvody zaměstnavatelům mezi 2 až 5 procenty podle ekonomické situace. Jaký návrh udělala jednobarevná vláda hnutí ANO v této oblasti? Žádný. Jaký návrh udělala – já vím, že s těmi socialisty to máte těžké, ale sami jste si je vybrali – v této oblasti? Žádný. Kdybyste napsali ještě 0 až 5 podle ekonomické situace a současně byste tvrdili v těchto měsících, že jsme ve špatné ekonomické situaci, tak bych tomu věřil. To je jedna věc, jak bojovat s černým zaměstnáním, snížit cenu vedlejších nákladů práce. A na těch 2 procentech – my jsme navrhovali 2, vy 2 až 5, byli jste odvážnější, někteří ještě více, ale na těch 2 procentech bychom určitě našli shodu a většinu. Pan premiér rád počítá – sedmdesát osm a dvacet pět, no tak sedmdesát osm a dvacet pět, dva procentních bodů sociálního pojištění mohou být schváleny velmi rychle, v devadesátky by nám to asi socialisté a komunisté nepustili, zkrátíme lhůtu, tak to ještě letos stihneme. Ale to by musela být vůle, a ne jenom předvolební program.

Za chvíli bude daňový balíček – nebo berme to jako bonmot, za chvíli, ale příští bod je daňový balíček. Tak jsem hledal tu úžasnou slevu pro zaměstnance, kterou máte ve volebním programu. Zase jsem ji tam nenašel. My to asi navrhнемe jako pozměňovák, uvidíme, jestli budete podporovat své vlastní předvolební sliby, nebo řeknete, že to je pravicový populismus nezodpovědné opozice. (Čas, pane předsedo.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Momentálně žádné faktické poznámky nemám, takže rádnu přihlášen do rozpravy je pan poslanec Marek Benda, připraví se pan poslanec Martin Kupka.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane premiére, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, dámy a pánové, aby nebyli zvýhodněni ti, kteří mě potkali na balkoně, rovnou říkám, že moje vystoupení bude poněkud delší. Takže kdo si chce jít dát kávu, v klidu si může jít dát kávu, možná i večeři stihnete, pokud se s ní nebudeste příliš courat.

První poznámka k panu poslanci Bláhovi, který nám v zásadě vždycky řekne, že nám všechno vysvětlí u sebe v kanceláři, ale bohužel tady v sále nám toho většinou moc nevysvětlí. Tak představa, že daně za nás udělá stát, je krásná, akorát jsme se k tomu opravdu neposunuli za posledních pět let, co hnali ANO vládne, ani o jeden jediný milimetr. Naopak stát od nás chce stále více a více a rozhodně nám v placení daní nepomáhá.

Já jsem v minulém volebním období patřil k jedněm z těch obětí tady zdivočelého hlasování tehdejší vládní koalice, jak jsme to nazvali, až zločinného spiknutí předsedy Poslanecké sněmovny s předsedou poslaneckého klubu ANO, které omezilo rozpravu a kdy jsem ve třetím čtení zákona o elektronické evidenci tržeb nebyl vůbec připuštěn ke slovu, nemohl jsem uplatňovat svoje návrhy. Ústavní soud bohužel posléze prohlásil, že míra zásahu do našich jednotlivých individuálních poslaneckých práv nebyla taková, aby zrušil zákon pro protiústavnost procedury, což mě mrzelo. Přesto zrušil třetí a čtvrtou vlnu zejména pro rozpor s ústavním pořádkem této země a proto, že zmocnění, která byla dávána vládě, byla příliš široká. (Ná pověda: Odložil.) Ne prosím, neodložil, zrušil. Já bych prosil paní ministryně, Ústavní soud nemůže nic – když už mi napovídá, což by tedy neměla, ale beru to tak, že to bylo přátelské, tak jenom přátelsky odpovídám: Ústavní soud nemůže nic odložit. To není pravomoc, kterou by Ústavní soud měl. Ústavní soud může něco zrušit a pak to znova může někdo prosadit, nebo prosadit v jiné variantě, nebo prosadit něco jiného, ale ten, kdo za to odpovídá, je znovu tato Sněmovna. Ne ten Ústavní soud. Ten třetí a čtvrtou vlnu zrušil pro rozpor s Ústavou zejména v otázce zmocnění, která byla dána vládě, ale i v dalších otázkách.

A nyní dovolte, abych předtím, než se vyjádřím sám, krátce ocitoval tři čtyři strany, déle to nebude, krátce ocitoval z onoho menšinového stanoviska pěti soudců Ústavního soudu, kteří se klonili k tomu, že měl být zrušen zákon o elektronické evidenci jako celek a neměla být ponechána v platnosti ani první a druhá vlna.

Prosím prolog. J. Lynn, A. Jay: Jistě, pane premiére. Zkrácená citace:

Profesor Rosenblum chtěl vědět, proč jaderné síly odstrašují Rusy od toho, aby nás napadli.

"Protože vědí," odpověděl jsem pevně, "že když nás napadnou, stisknu ten knoflik."

"A stisknete ho?" Vypadal překvapeně.

"No...," váhal jsem, "vy myslíte, že ne?"

"A vy myslíte, že ano?"

"Jako poslední možnost, ano. Určitě." Znova jsem o tom uvažoval. "Aspoň si to myslím."

"Co to je ta poslední možnost?"

"Když Rusové vpadnou do západní Evropy." Aspoň to mi připadalo samozřejmě.

Profesor Rosenblum mě kriticky pozoroval. "Nelamte si s tím hlavu. Proč by se Rusové měli snažit obsadit celou Evropu? Nejsou schopni ovládnout ani Afghánistán. Ne, jestli na nás něco zkusi, bude to salámová taktika." Profesor rozvíjel řadu potenciálních scénářů. Nejprve si vymyslel bouře v Západním Berlíně, budovy jsou v plamenech a hasiči z Východního Berlína přejedou hranice, aby pomohli. Zeptal se mě, jestli bych v takovéhle situaci zmáčkl knoflík.

Samozřejmě, že ne. Rosenblum přikývl a zeptal se, jestli bych jej stiskl, kdyby s těmi hasiči přijela i východoněmecká policie. Opět jsem zavrtěl hlavou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já se vás jenom zeptám, jestli to, co tady teď přednášíte, je k tématu, které tady dneska probíráme.

Poslanec Marek Benda: Je to výrok Ústavního soudu, resp. menšinové stanovisko Ústavního soudu ve věci EET. Jestli chcete kritizovat, co napsali ústavní soudci do svého stanoviska k EET, tak si prosím stěžujte v Brně a ne mně. Děkuji za pozornost. Vrátíme se.

Rosenblum přikývl a zeptal se, jestli bych jej stiskl, kdyby s těmi hasiči přijela i východoněmecká policie. Opět jsem zavrtěl hlavou. Přece nezačnu jadernou válku kvůli tak nepatrnému narušení hranic.

"Předpokládejme, že tam východní Němci pošlou pář vojáků. A pak další, aby pomohli zvládnout nepokoje, tvrdí. Načež jsou východoněmecké oddíly nahrazeny ruskými. Zmáčknete knoflík?"

Znovu jsem zavrtěl hlavou.

"Další krok bude spočívat v tom, že se ruské oddíly nestáhnou. Zmáčknete knoflík?" Znovu jsem zavrtěl hlavou.

Profesor Rosenblum si opět vzal slovo. "Dobře, scénář číslo dvě. Ruská armáda při manévrech 'náhodně' úmyslně překročí německé hranice. Je teď jaderný knoflík tou poslední možností?"

"Ne," usoudil jsem.

"Dobře, scénář číslo 3. Rusové obsadili Německo, Belgii, Holandsko a Francii. Jejich tanky dorazily k Lamanšskému průlivu a připravují se k invazi. Je teď jaderný knoflík tou poslední možností?"

"Ne," řekl jsem schlíple. "Protože ... protože půjdeme do války, jenom abychom se bránili. A co je to za obranu spáchat sebevraždu?"

"Takže kdy je jaderný knoflík tou poslední možností? Picadilly? Benzínová pumpa ve Watfordu? Reform Club?"

"Když to takhle postavíte, jaderné zbraně nemají smysl."

To byl úvod, prolog, k rozhodnutí, resp. k menšinovému stanovisku Ústavního soudu. A nyní bych odcitoval to, co zaznělo v tom samotném stanovisku. Myslím, že byste všichni měli pozorně poslouchat, protože se domnívám, že se jedná o podstatné shrnutí toho, co vadí na EET.

Uplatňujeme vůči výroku IV., kterým se návrh ve zbývající části zamítá, a odpovídající části odůvodnění nálezu pléna Ústavního soudu 26/16 odlišné stanovisko podle ustanovení § 14 zákona o Ústavním soudu, jelikož máme za to, že návrhu mělo být vyhověno a zákon č. 112/2016 o evidenci tržeb měl být jako protiústavní zrušen.

K tomuto názoru nás vedou zejména následující skutečnosti.

Být živnostníkem není vůbec jednoduché. Chce to kus osobní odvahy a hodně trpělivosti, protože povinností spojených s podnikáním je obrovské množství napříč celým právním řádem: v oblasti bezpečnosti práce, sociálního zabezpečení, personalistiky, hygieny a samozřejmě i daní. Stát, který je i podle judikatury Ústavního soudu výsledkem společenské smlouvy, by proto měl vždy dobře vážit zavedení každé nové povinnosti, která podnikatelům ztěžuje jejich činnost. Při tomto zavádění by měl zákonodárce velmi bedlivě hodnotit, zda tato další povinnost je skutečně nezbytná a zda nepřiměřeně nezhoršuje podnikatelské prostředí. Tato opatření by přitom neměl posuzovat izolovaně, nýbrž v kontextu omezení již stávajících. Lapidárně řečeno, stát by si měl položit otázku, zda se nejedná o příslivečnou poslední kapku, po které pomyslný pohár přeteče.

Úkolem Ústavního soudu v rámci následného přezkumu je pak zvážit, zda není namísto již "zmáčknout knoflík".

Máme totiž za to, že ne vždy je daňová disciplína tou největší hodnotou – legitimním cílem. Někdy by zájem na ní měl poněkud ustoupit tomu, aby byla zachována silná vrstva aktivních, tvořivých, sebevědomých a odvážných lidí, kteří v podnikání riskují svou existenci místo toho, aby se nechali zaměstnat. A těmto lidem, především těm drobnějším mezi nimi, tedy lidem s obratem – což prosím není totéž jako zisk – např. v jednotkách milionů korun ročně by stát měl administrativu spojenou s podnikáním co nejvíce ulehčit, a to i za cenu menšího daňového výnosu, který je zde tak jako tak marginální. Ekonomika totiž bude robustní a přežije těžké časy lépe právě tehdy, bude-li v ní dostatečná diverzita a soběstačná, na pomoc ze společného nezávislé podnikatelská vrstva zůstane i v okrajových oblastech – hospody a jiné provozovny v malých obcích, malí samostatní živnostníci, podnikající důchodci, studenti apod. Pro řadu právě těchto lidí je však EET tou příslivečnou poslední kapkou, která je vyžene z podnikání, případně je nažene do šedé ekonomiky, což uvolní cestu jejich velkým konkurentům směrem ke korporativnímu velkopodnikatelskému a dotačnímu státu. Vzniká tak malá hyperbohatá elita a dále pak jen hůře či lépe placení zaměstnanci. Můžeme se tak dostat do rozporu s materiální podstatou demokracie. Ta je totiž možná jen ve společnosti tvořené z podstatné části vrstvou skutečně svobodných, nezávislých lidí.

Právo podnikat zakotvené v čl. 26 odst. 2 Listiny znamená právo na svobodnou volbu každého, jakým způsobem si bude opatřovat své prostředky k životu. Právo

rozhodnout se, zda člověk bude na někom závislý – závislá činnost, zaměstnání –, nebo se o sebe postará sám, a to se všemi z toho plynoucími riziky – podnikání. Právo podnikat je odvozeno od práva vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat. Souvisí však i se zákazem nucených prací. Svědčí o tom zkušenosti z minulého totalitního režimu. Komunistický režim podnikání nejen nepovoloval, ale přímo je trestal. Kombinace trestných činů spekulace, nedovoleného podnikání a příživnictví nutila každého, aby byl zaměstnán. Nutila jej k tomu, aby byl závislý na témeř jediném zaměstnavateli, a to na státu. Pomiňme velmi malou skupinu soukromě hospodařících zemědělců a o něco větší skupinu družstevníků.

Společnost, v níž naprostá většina občanů je se svou obživou závislá na jednom či několika málo zaměstnavatelech, není svobodnou společností. Proto je právo podnikat jedním ze základních práv vytvářejících podmínky pro společnost svobodných občanů. Respekt ke svobodě jakéhokoliv typu, nejen podnikání, musí být vždy na prvním místě. Proklamovaný cíl EET však tomuto respektu neodpovídá.

Prvotním smyslem práce a podnikání je totiž vytváření materiálních hodnot a poskytování služeb ostatním členům společnosti. Skutečnost... (U stolku zpravodajů probíhá diskuze premiéra s několika poslanci.)

Mě tady trošičku ruší...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych vás chtěl poprosit, jestli byste mohli...

Poslanec Marek Benda: Já vím, že je to předseda mého klubu, není to výtka vůči nikomu z vládní koalice, ale špatně se mi hovoří.

Skutečnost, že práci a podnikání lze zdanit, má pro úspěšné fungování společnosti druhotný význam. Zatímco si lze představit fungující společnost, která financuje svoje potřeby ze zdaňování jiných skutečností, kupříkladu nemovitého majetku, přírodního bohatství, vkladu na účtech, bankovních transakcích či obecně spotřeby, bez práce a podnikání společnost existovat nemůže. (Diskuze u stolku zpravodajů trvá.)

Před zavedením elektronické evidence tržeb měl proto stát velmi poctivě a velmi důkladně zkoumat, zda již byly vyčerpány všechny méně invazivní a obtěžující možnosti, které má k dispozici ke kontrole správného a spravedlivého výběru daní. Nic takového se však v daném případě nestalo, byť zavedení EET nesporně představuje další administrativní i finanční zatížení činnosti podnikatelů. Ustrnout na pouhém konstatování –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Poprosil bych, jestli by mohl být klid u stolku zpravodajů, protože pan poslanec je tím rušen. Děkuji. (Bez odezvy)

Poslanec Marek Benda: Pan premiér se zřejmě domnívá, že rozhodnutí Ústavního soudu ve věci elektronické evidence tržeb není k věci. Já se tedy

domnívám, že je k věci, a dovoluji si pokračovat ve svém přednesu. (Premiér Babiš namítá, že jejich diskuze je také k věci.) A myslím, že kdyby ho všichni vládní představitelé poslouchali a skutečně se nad tím zamysleli, tak musí usoudit, že opravdu elektronická evidence tržeb je zbytečným zatížením této země, která kromě prestižních důvodů už nemá žádné další významy pro nás.

Nic takového se však v daném případě nestalo, byť zavedení elektronické evidence tržeb nesporně představuje další administrativní i finanční zatížení činnosti podnikatelů. (U stolku zpravodajů se stále diskutuje.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane premiére, já bych vás opravdu chtěl poprosit, jestli byste mohli být u stolku zpravodajů ohleduplní k tomu, že tady někdo přednáší svoji řeč. Děkuji.

Poslanec Marek Benda: Ustrnout na pouhém konstatování, že zavedení EET velmi pravděpodobně povede ke zvýšení výběru daní – jedná se o opatření, které obстоjí v testu rozumnosti –, a proto obстоjí i z ústavněprávního hlediska, je totiž velmi nebezpečné a zneužitelné.

Já s dovolením přeruším svoji řeč. (K řečnickému stolku přichází poslanec Stanjura.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak předseda Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Protože řídící schůze není schopen zjednat pořádek, tak žádám o přestávku na jednání našeho klubu v délce 47 minut. Prostě ta arrogance překročila nějakou snesitelnou mez. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já tímto ukončuji dnešní jednací den. Přerušuji schůzi do zítřejších 9 hodin.

(Jednání skončilo v 18.14 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. září 2018

Přítomno: 140 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji třetí jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo požádal o vydání náhradní karty. V tuto chvíli konstatuji, že pan poslanec Michálek bude hlasovat s náhradní kartou číslo 2 a pan místopředseda Hanzel s náhradní kartou číslo 5.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec z pracovních důvodů, Hana Jírovcová Aulická z pracovních důvodů, Margita Balaštíková z pracovních důvodů, Ivan Bartoš do 11.00 a v době mezi 15.30 a 19.00 z pracovních důvodů, Martin Baxa bez udání důvodu, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Josef Bělice z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek bez udání důvodu, Marek Benda z pracovních důvodů, Ondřej Benešík do 12.30 z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Stanislav Blaha bez udání důvodů, Jiří Bláha z pracovních důvodů, Marian Bojko z pracovních důvodů, Andrea Brzobohatá bez udání důvodu, Jana Černochová z pracovních důvodů, Petr Dolínek do 19.15 z pracovních důvodů, František Elfrmark z rodinných důvodů, Jan Farský ze zdravotních důvodů, Milan Feranec – pracovní důvody, Petr Gazdík – zdravotní důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Marian Jurečka – pracovní důvody, Miroslav Kalousek do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Martin Kolovratník do 10.30 z pracovních důvodů, Jana Levová z pracovních důvodů, Jan Lipavský z důvodu zahraniční cesty, Taťána Malá do 12.30 z rodinných důvodů, Jaroslav Martinů z pracovních důvodů, Karla Maříková z pracovních důvodů, Ilona Mauritzová bez udání důvodu, Radka Maxová ze zdravotních důvodů, Jana Mračková Vildumetzová z pracovních důvodů, Patrik Nacher v době od 12 do 20 hodin z pracovních důvodů, Miroslava Němcová do 11 hodin z pracovních důvodů, Ladislav Okleštěk z pracovních důvodů, Zuzana Ožanová z pracovních důvodů, Markéta Pekarová Adamová z pracovních důvodů, Věra Procházková z pracovních důvodů, Karel Rais ze zdravotních důvodů, Vít Rakušan v době do 11 hodin a od 14.30 do 19 hodin bez udání důvodu, Jan Richter do 10 hodin z pracovních důvodů, Olga Richterová bez udání důvodu, Jan Řehounek od 12 hodin z rodinných důvodů a z osobních důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty, David Štolpa z pracovních důvodů, Karel Tureček z rodinných důvodů, František Vácha do 14 hodin z pracovních důvodů, Helena Válková ze zdravotních důvodů, Jan Volný z pracovních důvodů, Ivo Vondrák z pracovních důvodů, Rostislav Vyzula z osobních důvodů, Radek Zlesák do 13 hodin z pracovních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: předseda vlády Andrej Babiš do 13 hodin z pracovních důvodů, ministryně Klára Dostálková ze zdravotních důvodů, Jan Hamáček z důvodu zahraniční cesty, Jan Kněžínek z osobních důvodů, z dopoledního jednání se omlouvá paní ministryně Maláčová z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Dan Ťok z pracovních důvodů a ministr obrany Metnar se omlouvá z dnešního jednání do 16 hodin z důvodu naléhavých pracovních povinností.

Dnešní jednání zahájíme bodem

168.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Současně konstatuji, že pan poslanec Ferjenčík hlasuje s náhradní kartou číslo 8.

Současně konstatuji, že jsem obdržel oznámení pana poslance Kobzy, že stahuje projednání písemné interpelace na ministra vnitra Jana Hamáčka, sněmovní tisk 265, a žádá o její vyřazení z programu 19. schůze Poslanecké sněmovny. Takže v pořadí třetí odpověď na písemnou interpelaci se na základě této žádosti zabývat nebudeme.

Na pořad jednání 19. schůze bylo předloženo celkem pět odpovědí na písemné interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z tohoto důvodu požádali o zařazení. Budeme se zabývat čtyřmi z nich, jak jsem již nyní řekl. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího rádu Poslanecké sněmovny, které zní, že pokud není interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o jeho odpověď na interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná. Tak, tím jsme myslíme dostatečně připraveni na to, abychom se mohli věnovat projednání odpovědi na první písemnou interpelaci.

Ministr dopravy Dan Ťok odpověděl na interpelaci poslance Zdeňka Stanjury ve věci elektrizace regionálních železničních tratí, změny v trakční soustavě a VRT v České republice. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 238. V tuto chvíli zahajuju rozpravu, do které se hlásí samozřejmě pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan místopředseda Fiala říkal, že to jsou odpovědi na interpelace, s kterými poslanci nejsou spokojeni. Tak já jsem většinově spokojen, jenom menšinově nespokojen a myslím si, že si během rozpravy jsme schopni ten zbytek tady s panem ministrem doplnit či případně vyjasnit.

Ta interpelace se týkala skutečně tří oblastí, ale všechny jsou o železniční dopravě. Bylo to jak o vysokorychllostních tratích nebo rychlých spojeních. Když se vrátím dvanáct měsíců zpátky, vzpomenu si na billboardy a kampaň všech stran, které jsou v Poslanecké sněmovně, i těch, které se sem nedostaly, tak rychlá spojení a vysokorychllostní tratě bylo jedno z témat, které se velmi často opakovalo. Pan premiér o nich sní, pokud zrovna – spí? Chtěl jsem říci nespí, abych to nespletl. Další

důležitá věc je elektrizace regionálních železničních tratí a potom změna trakční soustavy.

Možná vám to příjde příliš technické, ale železnice je ekologická doprava a musíme na ni upírat dlouhodobě pozornost. Ale já bych v té své reakci na odpověď, nebudu citovat ani otázky a odpovědi, to máte všichni v tom sněmovním tisku 238, šel po těch jednotlivých bodech a měl případně doplňující otázky na pana ministra nebo kritický komentář. Tomu se určitě nevyhnu.

Nejprve jsem se ptal na problematiku mezirezortního řídícího pracovního týmu programu rychlých spojení. Chci říct, že je dobré, že takový tým funguje. Byl ustaven rozhodnutí vlády ČR v květnu roku 2017, což je, jestli to dobré počítám skoro rok a půl. V listopadu to bude rok a půl. Ptal jsem se na složení, zápisu z jednání apod. Dostal jsem aktuální složení a k mému překvapení jsem se dozvěděl, že já jsem členem tohoto týmu. Nevím, jak se to stalo, o tom úplně nevím, ale těší mě to, ale příště bych se rád zúčastnil. Ale říkám, že mě to těší.

Nicméně chci říci, a to je ta kritická věc, že ten tým se sešel dvakrát. Já jsem požádal o zápis ze všech jednání, netušil jsem, kolik jich bylo. Odpověď mi přišla 28. června, den před druhým zasedáním toho výboru. Požádal jsem, abych pravidelně dostával zápisu, ale zápis z toho druhého jednání, které mělo podle odpovědi proběhnout 29. června, jsem dodnes neobdržel, takže budu reagovat jenom na to první jednání, které bylo v listopadu.

Když si ho přečtete, tak zjistíte, že to byla taková přátelská debata, měli jsme tam zahraničního odborníka, jehož hlavní sdělení bylo, že musí být politická dohoda, než se začne stavět. S tím já plně souhlasím. Ani jeden termín, žádná zodpovědnost, žádné úkoly. Jsme skoro rok po volbách a nepohnuli jsme se vůbec nikam kromě toho, že všichni mluvíme o tom – a teď podotýkám to slovíčko všichni – že ty tratě chceme a že pro to uděláme, někdo má i tu odvahu, že říká termín, kdy by mohly vzniknout.

Já bych potom poprosil pana ministra – jestli bylo něco důležitého v tom červnu, to já nevím – tak možná jenom opravdu o krátkou informaci, případně proč ten výbor zasedá tak málo. Byl zřízen v květnu 2017, pak zasedal myslím v říjnu 2017 a pak v červnu 2018. V tom říjnu mimo jiné polovina diskutujících říkala, že je třeba mít připravený harmonogram postupu. Nevím, jestli v tom červnu byl nějaký předložen nebo schválen, ale čas běží. A když si občas stěžujeme na to, jak dlouho trvá příprava investičních akcí v České republice, tak v tomto případě za to může jenom stát. Zatím tomu nikdo žádné překážky neklade, protože vlastně kromě nápadů a snů na stole není vůbec nic.

A myslím, že to je – aspoň příspěvky z prvního jednání jsou podstatné, musíme rozhodnout a shodnout se, zda rychlá spojení budou na letištích, když budu mluvit o Praze, Brně a Ostravě, nebo budou mimo letiště. Musíme to nastudovat, aby to nebylo jenom tak, že nám připadá, že je to lepší, ať to na letišti je, nebo nemí.

Jeden z těch členů říká, že by z Hlavního nádraží Praha měla vést vysokorychlostní trať na letiště Václava Havla v Ruzyni. No, možné to je, ale potřeboval bych vědět informaci, jakou rychlosť vůbec získá, než zase zabrzdí a zastaví.

Byla tam otázka na Heathrow. Je třeba říci, že třeba ve Velké Británii – protože ten expert byl z Velké Británie, která má zkušenost se zaváděním a budováním vysokorychlostních tratí, správně řekl, že tam těch domácích cestujících moc není a navíc Heathrow má spojení s metrem a ne s vysokorychlostní tratí. Pak je to dublování. To jsou otázky, na které bychom měli odpovědět.

Nás z Moravskoslezského kraje samozřejmě zajímá spolupráce s Polskem, protože si myslíme, že ta vysokorychlostní trať směrem na sever je pro náš kraj klíčová, celá ta aglomerace Ostravsko a Katovicko má sedm milionů obyvatel. Je tam potenciálně mnoho cestujících.

Já bych pak poprosil, pane ministře, abych ten zápis obdržel dodatečně, to mi stačí. Nemá cenu, jedině že by tam zaznělo něco podstatného, kdybyste nás s tím seznámili, a spíše jaká je představa, jak často bude ta komise zasedat. Já bych se přimlouval za to, aby co nejdříve přišly nějaké základní teze, abychom mohli začít hledat politickou dohodu.

Zeptal bych se potom případně i mimo mikrofon, jestli kolegové ze Sněmovny, kteří jsou nově také členy té komise, o tom vědí, nebo ne, protože tam byla změna, samozřejmě to byla reakce po volbách, někteří kolegové už nebyli zvoleni a logicky z té komise, neříkám, že byli odvoláni, ale budou nahrazeni poslanci, kteří v tomto volebním období zasedají.

Řekl bych, že to je všechno, jenom prosba o ten zápis a případně odpověď, jak často bude zasedat, a poprosil bych, aby co nejdříve přišel nějaký návrh harmonogramu, protože než se začnou skutečně dělat reálné a smysluplné studie, tak by pokud možno měla být politická shoda.

Je docela úsměvné, když čtete zápis z října, který mluví o přípravě novely 416, ale to už máme naštěstí za sebou, ale vysokorychlostní trať se to v zásadě netýká. Je to tam sice napsáno, ale aplikace zrovna v tomto případě je hudbou daleké budoucnosti. Mnohem důležitější je stavební řízení. A na co bych chtěl poukázat, a to si myslím, že je důležité, a my občanští demokraté to budeme podporovat, pokud se rozhodneme, že budeme stavět vysokorychlostní trať, aby k tomu vznikl speciální zákon, protože postavit vysokorychlostní trať at' už podle stavebního zákona, nebo podle 416 prostě není možné. Uvědomme si, že se bavíme o stovkách kilometrů nových koridorů, nových tratí, to znamená, bavíme se o tisících a desetitisících vlastníků, a pokud bychom na to šli standardním pomalým způsobem, jaký je dosud platný v České republice, tak bychom to nepostavili nikdy.

Co se týče té druhé věci problematika změny trakční soustavy v České republice, já bych jenom poprosil pana ministra, jestli bych pak dodatečně mohl dostat celou tu studii, jenom to manažerské shrnutí, spíše pro podrobnější studii mých kolegů odborníků, se kterými spolupracuji, aby se tím mohli zabývat.

Chtěl bych říci, že ta věc vypadá velmi technicky, ale je velmi důležitá. Může přinést zvýšené náklady všech dopravců, jak Českých drah, tak soukromých dopravců. Je velmi důležité vědět, jaký bude plán, protože pokud v některých soutěžích, které, věřím, že budou probíhat na dopravce a bude logická podmínka, aby byly nové vlaky, tak i ti dopravci musí vědět v horizontu 10–15 let, jestli budou jezdit po elektrifikované trati, nebo ne a případně kdy, protože to s tím samozřejmě souvisí.

V odpovědi se dozvíté, že běží teprve tendr na zhotovitele studie proveditelnosti na oblast Ostravsko a Přerovsko. V přípravě je tendr na oblast Ústecko a Mělnicko. Já bych pak poprosil, třeba až Ministerstvo dopravy připraví tender, že tam jsou další oblasti, Nymbursko, Královéhradecko, Pardubicko a potom Praha a střední Čechy. Tím by měly být hlavní tratě České republiky řešeny.

Odpověď Ministerstva dopravy a pana ministra, která říká, jaké budou trakční napájecí stanice, říká, že mají být zálohované. Tomu já rozumím, ale myslím si, že by to chtělo ještě podrobnější informaci technickou třeba na podvýbor pro dopravu. To asi nepatří na plenum Poslanecké sněmovny, jaké technické řešení se zvolí, že opět to bude mít dopad na to, jaké vlaky mohou jezdit v budoucnosti v České republice.

Není tam informace, já bych řekl spíše neúmyslně, nikomu to nevytíkám, o napojení těchto tratí zase na sousedy, když to budeme elektrifikovat, aby se nemusela měnit lokomotiva nebo celá železniční souprava. A k tomu samozřejmě chybí podrobnější harmonogram, nicméně v mapových podkladech, které jsou součástí odpovědi, základní informace všichni poslanci, které to zajímá, dostali a mohou s tím dálé pracovat.

Poslední oblast odpovědi na interpelaci je elektrifikace regionálních železničních tratí. Tam jsem se ptal jenom na svůj obvod, na Moravskoslezský kraj, protože to je samozřejmě důležité pro nás, kteří zastupujeme tento region tady. Tady jsme dostali odpověď, co je vlastně v přípravě. Já budu apelovat, aby se pokračovalo v přípravě realizace tratí Opava – Olomouc přes Krnov, protože ta trať je mimořádně pomalá, a pokud by byla efektivnější, věřím, že tam výrazným způsobem vzroste počet cestujících, protože máme dobrou zkušenosť, když se elektrifikovala trať Opava východ – Ostrava Svinov, a jezdí tam ty nové elefenty, tak jsem si naprostě jistý, že výrazným způsobem stoupí počet cestujících a mnozí Opavané volí raději rychlé železniční spojení než cestu autem, přestože je tam dnes už kromě Prodloužené Rudné dobré dopravní spojení.

Dlouhodobý problém, který sice není součástí té interpelace, ale u regionálních tratí jsem si na to vzpomenul, já bych poprosil pana ministra – v této chvíli on provádí, z jeho popudu se provádějí personální změny v Českých dráhách, aby České dráhy pokud možno pružně přistoupily na jednání se samosprávami, které mají zájem budovat záhytná parkoviště u železničních stanic. Velmi často pozemky, na kterých by parkoviště mohla být, jsou v majetku Českých drah, a třeba v Opavě jsme to jednání o převodu majetku zahájili někdy v roce 2007 nebo 2008 a není ukončeno. České dráhy se toho majetku nerady zbavují, přestože ho aktivně nevyužívají. Myslím si, že pokud budeme budovat záhytná parkoviště u větších železničních stanic, tak se opět zvýší atraktivita železniční dopravy. Spiš takový obecný pokyn, aby jak představenstvo, tak dozorčí rada Českých drah na to myslily a management vedly k tomu, aby tam, kde jsou smysluplné projekty, se dohodly ať už s krajskou, nebo obecní samosprávou, a buď společně, nebo tím, že by to – ani ty pozemky nemusí prodávat, pokud umožní výstavbu. Tam není podmínkou to, že to město musí vlastnit, ale je podmínkou pro získání stavebního povolení, aby tam byl souhlas.

Když je dobrá vůle, tak to jde. Zmíním opět Opavu, kdy se nám povedlo v době, kdy jsem byl primátorem, vybudovat podchod pod naším nádražím, kdy část platily

České dráhy, když to bylo logická věc k tratím, k nástupištím, a druhou část platilo město, protože zase logicky propojovalo dvě části města. Byla to společná investice, už si nevzpomínám, jestli ji realizovaly České dráhy, nebo město, ale to je přesně ta věc, kde ta spolupráce má smysl, a opět to může přispět k vyšší atraktivitě osobní železniční dopravy.

Ptal jsem se, jestli i v těchto otázkách, které jsou sice technické, zda je Ministerstvo dopravy připraveno aktivně spolupracovat s Poslaneckou sněmovnou a zda do pracovních týmů jsou připraveni zařadit, pokud budou mít zájem, poslanecké kluby své odborníky. Tomu se ministerstvo opravdu nějak vyhnulo v odpovědi, ale myslím si, že pokud to bude mít smysl, tak takoví zástupci, pokud budou mít poslanecké kluby pocit, že tam něco přinesou, že jsme schopní se dohodnout.

V této chvíli bych chtěl poděkovat za odpověď. Myslím, že je dobré, že to máme ve sněmovním tisku 238, že to může sloužit k tomu, abychom se k tomu za rok, za dva, za tři vrátili a podívali se, jakým způsobem postupuje modernizace železničních tratí a příprava rychlých spojení. Už teď avizuju, že ať mi pan ministr poskytne informace teď, nebo dodatečně, tak nebudu navrhovat vyslovení nesouhlasu, protože jsem spíš chtěl upřít vaši pozornost na tu problematiku. Dotazy, které jsem položil, nejsou tak zásadní, abych požadoval po Ministerstvu dopravy a panu ministru vypracování nové odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než budeme pokračovat v rozpravě, ještě vás seznámím s dalšími omluvami. Pan ministr Toman se omlouvá z jednání Sněmovny dne 13. a 14. září z pracovních důvodů, pan poslanec Kaňkovský dnes od 9.00 do 11.00 a dále se omlouvá pan poslanec Julius Špičák z dnešního jednání od 9.00 do 10.00 z pracovních důvodů.

Současně konstatuji, že pan poslanec Vít Rakušan zrušil svoji původní omluvu a je přítomen.

Máme otevřenou rozpravu. Hlásí se někdo do rozpravy? Ano, pan ministr Ťok. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych chtěl především poděkovat panu předsedovi Stanjurovi prostřednictvím pana předsedajícího za to, že odpověď víceméně ocenil. Rád bych doplnil některé věci a samozřejmě na začátek hned řeknu, že Ministerstvo dopravy je v těch věcech vstřícné a určitě je připraveno debatovat i obohatit pracovní skupinu o víc lidí.

Jenom bych chtěl říct na ty komentáře ohledně pracovní skupiny, že ano, ona 29. 6. zasedala. Já jsem dostal informaci přes SMS, že zápis byl mailem odeslán. Pravděpodobně se někde ztratil, takže my vám ho určitě dodáme. Jenom bych chtěl říct jednu věc – to není tak, že by se na těch věcech nepracovalo, pokud nezasedá pracovní skupina poslanců, na těch věcech se zejména na SŽDC ve speciálním oddělení pracuje. Máme tam i anglického experta, který byl zmiňován, na částečný úvazek zaměstnaného a jeho činnost je tam velmi užitečná. Problém je v tom, nebo

ani ne problém, spíš možná to není pochopení toho, jak by měla pracovní skupina pokračovat, protože tam se čeká, až se udělá nějaký milník, který se na té skupině probere. Projekční práce na jejich přípravě jsou poměrně dlouhé, takže se může zdát, že ta skupina nezasedá. Na druhé straně jsem vnímal to, co tady bylo řečeno, že je potřeba mít alespoň nějakou bazální politickou shodu na tom, jaké zadání se do té studie proveditelnosti dá.

Přiznám se, že na ty věci jsou rozdílné názory, vnímám je všechny, jsou tady názory, že vysokorychlostní trať pod 350 km není vysokorychlostní trať, že to musí být rychlejší. Na druhé straně jsem byl včera v Rakousku, kde jezdí 200, maximálně 250, a je tam plná spokojenost. Samozřejmě to přináší i své problémy. Pan ministr dopravy mi včera říkal, protože on je vásivní letec, že vysokorychlostní nebo rychlostní spojení z Vídni do Lince v podstatě zastavilo linecké letiště, protože všichni jezdí vlakem a nikdo, nebo velmi málo lidí využívá letecké spojení, zejména na uzlové letiště ve Vídni. To jsou věci, které asi je potřeba probrat. Vím, že jsme se spolu bavili o tom, jaké věci může přinést vysokorychlostní spojení i z hlediska zaměstnanosti, protože to zvýší mobilitu pracovní síly. Na druhé straně si myslím, že je potřeba, abychom se touto problematikou velmi zabývali.

Jenom bych chtěl říct, že máme opravdu už daleko projektování a přípravu trasy mezi Berlínem přes Drážďany, Ústí nad Labem do Prahy. Toto rameno je v největším stadiu přípravy, nebo v pokročilém stadiu přípravy. Už je dohodnutý i velký tunel, bude to dlouhá investice, bude dělána z německé strany Deutsche Bahn Netz podle německých norem, ale to jsou informace, které budu už padly, nebo je ještě upřesním.

Co se týče Ostravska, napojení na vysokorychlostní tratě, tady mám jednu novou informaci. Existuje tady iniciativa, kterou má V4, bylo to nějak motivováno panem premiérem Orbánem, o propojení vysokorychlostní trati v rámci V4 Budapešti a Varšavy. Trasa by měla vést ve stopě Budapešť, Bratislava, Břeclav, Brno, Ostrava a pak přes Katovice nahoru do Varšavy. Cílový stav, jestli si dobře pamatuji, teď jsem to nenašel, by měl být pod pět hodin. Napojuje to právě na ta dvě naše ramena přes Břeclav, Brno, Ostravu. To by sedělo do našeho konceptu vysokorychlostních tratí a s tímto se počítá, že by to propojení bylo. Nejenom na Německo, ale i na Polsko přes region Ostravska. Ještě nám tam zbývá, to bude ještě docela velká debata, propojení na Wrocław, zdali by to mělo být přes Liberec, nebo přes Hradec Králové.

A ještě jedna poznámka. Souhlasím s tím, že by bylo velmi dobré dát dohromady zákon o vysokorychlostních tratích a i tam specifikovat některé věci, které by celkově mohly výrazně pomoci, a souhlasím s tím.

Co se týče sjednocení trakce, to je iniciativa, se kterou jsme přišli na ministerstvo. Dlouhodobý plán je, že dneska musí být, nebo dneska naši dopravci, nebo dopravci, kteří jezdí v České republice, v podstatě mají složitější situaci, protože musí mít velmi výrazně nebo docela komplikovaně vybaveny lokomotivy, tak aby zvládaly tři nebo čtyři systémy. Tady by mělo do budoucna přijít zjednodušení, aby ten systém byl jeden a byl co možná nepodobnější těm ostatním. Protože tato investice bude poměrně velmi náročná, tam se odhaduje suma – ty odhady mluvily, že by to mohlo celkově stát něco mezi 80 a 100 mld. Je otázka, že si musíme propočítat, zdali tady bude ta úspora a výhodnost, takže se v té studii pokračuje. Ale určitě není ve fázi, že

bychom byli schopni říct nějaký harmonogram a konkrétní kroky vzhledem k tomu, abychom neudělali botu a neinvestovali do něčeho, co potom ten definitivní výsledek mít nebude, tak tam by to mohlo být docela složité. V každém případě vám dodáme i tu celkovou studii, abyste se na ni mohl podívat, a bude k dispozici komukoliv z poslanců.

Co se týče regionálních tratí, tam, kde to dává ekonomický smysl, tam určitě budeme počítat s tím, že budeme chtít rozširovat i elektrifikaci, protože to samozřejmě pomůže dopravní obslužnosti zejména kolem velkých aglomerací a tam, kde ekonomicky dává smysl. Na druhé straně bych ale chtěl upozornit, že SŽDC bude muset přistoupit i k dalším krokům, tj. na tratích, kde se dlouhodobě neobjednává veřejná doprava a nikdo nejezdí, tak bychom je měli – my tomu říkáme zklidňovat. Jinými slovy, že by se sundal svršek a použily by se třeba na jiné účely, jako cyklostezky, s možností tam tu trať potom dodat. Ale vždycky je to velké téma a vždycky se najde někdo, kdo tam takovéto věci chce.

Co se týče pozemků kolem nádraží obecně, já jsem dal pokyn SŽDC, že chci od nich vidět nějakou strategii. My jsme dneska v takové paradoxní situaci, ve které v rámci modernizací tratí SŽDC za prvé zlepší řízení tratí, takže není potřeba, aby byla obsluha na každé stanici, ale navíc ty stanice zrekonstruuje. To znamená, my zrekonstruujeme stanici, a pak je tam prázdnno. A to nedává moc smysl. Já bych rád, abychom se podívali, jak to dělají v zahraničí. A souhlasím s tím, že bychom se měli i zbavit takových těch velkých skladových prostor, budov, které jsou ošklivé, které kolem těch nádraží vypadají špatně. Takže do budoucna jsem říkal, že chci opravdu vidět, že v místě, kudy půjde trať, tak si musí SŽDC vyhodnotit, zdali tam bude potřeba obsluha, zdali tam ta nádražní budova, která tradičně je, anebo další nádražní budovy, jestli má nějaké rozumné využití. Pokud nemá rozumné využití a pokud to není památka, tak to všechno zbourat, udělat tam jednoduchý, dobře vybavený peron s informačním systémem, s nějakou stříškou pro cestující, tak jak to je všude v Evropě, a že bychom si ulehčili práci. Tím vznikne i prostor pro ta parkoviště Park and Ride.

Máte pravdu, že z minulosti znám, a z výjezdů do krajů, když jsem se bavil se starosty, spoustu případů, kdy jednání se SŽDC nebo Českými dráhami jsou opravdu dlouhá. Je tam jedna věc, která celou věc samozřejmě primárně komplikuje. To je to, že podle zákona o dráhách nebo o SŽDC je potřeba, aby se zcizování majetku schvalovalo vládou, a dokonce jednotlivě, to znamená po jménech. Tím pádem je to materiál, který s usnesením musí projít mezi resortním připomínkovým řízením, resortním připomínkovým řízením. Takže ta procedura je hrozně složitá pro malé kousky. Na druhé straně občas, a to musím přiznat, ani tento princip neopravňuje, nebo neodůvodňuje, že některé věci trvají léta. Tam je potřeba s tím něco udělat. Takže myslím, že je potřeba udělat v obou dvou věcech nějaké kroky tak, abychom byli efektivnější, ale v každém případě už dneska jak SŽDC, tak i České dráhy tam, kde je to relevantní, protože většinou ty pozemky, nebo hodně těch věci bylo přesunuto na SŽDC, aby vycházely samosprávě vstříc a poskytovaly – bud' prodávaly, nebo pronajímaly pozemky na Park and Ride, protože to je to, co nám společně pomůže k lepšímu využití železnice.

Tak to je všechno, co jsem si zapamatoval. Doufám, že jsem zareagoval na všechny věci, a jsem připraven přjmout i do té pracovní skupiny víc lidí, kteří by měli chuť se do toho, do té politické debaty, zapojit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy se přihlásil pan poslanec Zahrádník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahrádník: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Také děkuji za možnost, kterou mi pan předseda Stanjura dal tím, že podal tuto interpelaci. Já bych se chtěl na pana ministra Ťoka obrátit s jedním takovým dotazem a také s námětem. On zmíňoval Rakousko. Zmiňoval, že mluvil s rakouskými představiteli v dopravě. Ono samozřejmě to tak je, v Rakousku jedete z Vídni do Lince tou rychlou tratí zhruba ani hodinu a pak člověk cestuje kolem tří hodin, nebo tak nějak to bylo, z Lince do Českých Budějovic.

Chci se ho zeptat na to, zdali a v jaké podobě chystá rychlé železniční spojení směrem na jih, tedy z Prahy přes České Budějovice na Linec. Já vím, že tam už teď jezdí ten Jižní expres, ale jezdí pořád po té železnici, po té trati, jejíž směr a trasu tehdy před 180 lety naprojektoval Gerstner. Zdali se tedy zvažuje, že by bylo i na jih plánováno vedení takové vysokorychllostní trati. Připomínám, že Rakousko je velmi dynamicky se rozvíjející stát, jeho spolková země Horní Rakousko je z těch spolkových zemí jedna z nejlepších a hospodářská spolupráce mezi Českou republikou a Rakouskem by se měla podle mého názoru významně zlepšovat a mohlo by to přinášet veliké výhody pro nás.

Čili, pane ministře, zdali plánujete nějakou vysokorychlostní trať také směrem na jih.

A druhá moje připomínka, ta se týká toho, že se začalo mluvit o elektrifikaci, o elektrifikovaných tratích, a interpelace pana poslance Stanjury k tomuto směřovala. Já mám informaci, že mnohde se děje to, a tam, kde to je třeba i pro provozovatele těch tratí ekonomicky výhodné, takže pod elektrifikovanými tratěmi, pod trolejemi, které jsou vysokými náklady postaveny, jezdí tedy diesel, dieselové soupravy, protože je to v daném momentě pro ty provozovatele, kterými jsou kraje, zřejmě v rámci základní dopravní obslužnosti výhodnější.

Já v tomto ohledu připravím bud' interpelaci ústní, nebo případně také, pokud bych se do těch dvou minut, nebo kolik na to člověk má, nevešel, písemnou, a položím vám otázky, které se budou týkat právě dopadů této neblahé věci, kdy ta obrovská investice není úplně stoprocentně tak, jak by měla být, využívána. Čili toto bych spíš předesílal, že o tom třeba budu mluvit na některé z našich příštích schůzích. Ale ten směr jih je pro mě klíčový, tam bych prosil aspoň o náznak odpovědi.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr se hlásí do rozpravy. Máte slovo, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Děkuji. Tak jestli můžu zareagovat, směrem na jih, my dneska ten koridor na České Budějovice, potažmo na Linec, modernizujeme na 160 km za hodinu. Probíhá tam další stavba, která by měla vlastně tu rychlosť dodržet. Při včerejším jednání s panem ministrem Hoferem – on mi sdělil, že Rakousko vyřadilo ze svého plánu, nebo že pozastavilo jejich modernizaci tratí na rakouské straně směrem z Lince na České Budějovice z důvodu finančních prostředků, že jich neměli dostatek. Já jsem ho požádal vzhledem k našim investicím, že by bylo velmi vhodné, kdyby zkoušeli ty peníze najít, a že by tam tu trať dostali do těch 160, do 200 km. Když budeme mít na naší straně 160 a oni 160, tak si myslím, že ty cestovní rychlosti z Prahy do Lince by byly velmi zajímavé i při této rychlosti. Že tam dáme těch 300, těch rychlých spojení, teď úplně nemá smysl. Kdyby se ukázala nutná situace, tak se na to samozřejmě můžeme podívat.

Jinak jsme spolu mluvili i – já jsem byl teď trošku vyrušován, tak doufám, že na to zareaguji správně – o té trati Franze Josepha, která tam vedla přes Dolní Rakousko... Prosím? (Poznámka poslance Zahradníka z místa, že to je něco jiného, on hovořil o Gerstnerovi.) Tak oni s tím počítají, takže to bude jako regionální, nijak by to neposilovali. Nicméně my budeme určitě debatovat o tom, že bychom rádi elektrifikovali a modernizovali tu trať do Gmündu – buď z Budějovic, anebo z Veselí nad Lužnicí.

Co se týče té druhé věci, využití elektrifikace pro regionální trať, tam je to trošku složitější otázka. Zaprvé je potřeba si říct ten konkrétní příklad. Já nevím, ale může se stát, že jestliže ta elektrifikace nevede po celou trasu, po kterou ten vlak jede, pak tomu provozovateli může přijít výhodnější použít dieselovou jednotku, popřípadě pro nějaké regionální tratě jsou určitě některé ty lehké dieselové jednotky výhodnější než elektrifikovaná. Ale jestli budete mít konkrétní případ, tak bychom se na to podívali, mohli rozebrat. A jsem připraven, nebo určitě nás tým na Ministerstvu dopravy nebo na SŽDC je připraven na to najít odpověď a říct, co by se mělo udělat, aby bychom využívali primárně tu ekologičtější část dopravy elektrickou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Richter ruší svoji omluvu, je přítomen od 9.10 v jednacím sále.

Hlási se prosím ještě někdo do rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu končím. Pan předseda Stanjura ve svém vystoupení naznačil, že nebude požadovat, nebo nebude navrhovat žádné usnesení Poslanecké sněmovny. Formálně se ptám ještě jednou, zda tomu tak je. Ano, je tomu tak. Takže končím projednávání této odpovědi na písemnou interpelaci.

Budeme se zabývat další odpovědí. Paní ministryně financí Schillerová odpověděla na interpelaci pana poslance Zbyňka Stanjury ve věci vyhodnocení veřejných rozpočtů smluvních stran smlouvy s ohledem na hlavu 3 smlouvy. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 239. Otevřívám rozpravu, do které se první přihlásil pan předseda Stanjura, a vidím, že po něm je přihlášena paní ministryně Schillerová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Bude to takové malé repete našeho názorového střetu s paní ministryní na rozpočtovém výboru. Já dneska nebudu tak dlouhý jako na rozpočtovém výboru, nechám si to na projednávání fiskálkompaktu ve druhém čtení.

Za tu odpověď chci poděkovat. Poděkoval jsem za ni i na rozpočtovém výboru, ale chci, aby to bylo ve stenozáznamu. Je stoprocentní. Proč jsem vyjádřil nesouhlas, je jednoduchá odpověď na tuto otázku. Protože jsem chtěl, aby text těch dotazů a zejména text těch odpovědí měli všichni poslanci a všechny poslankyně k dispozici, až budeme hlasovat o fiskálkompaktu. Jinak ta odpověď je profesionálně zpracovaná a přináší odpovědi na ty otázky, které jsem položil.

Až během jednání na rozpočtovém výboru mě napadl dotaz, který jsem v té písemné interpelaci neuplatnil. Já ho tady zopakuji s tím, že už na rozpočtovém výboru jsem požádal paní ministryni, abychom pokud možno tu odpověď dostali v okamžiku, kdy budeme projednávat fiskálkompakt na plénu.

Jenom pro připomenutí těm, kteří se tím nezabývají dnes a denně jako členové rozpočtového výboru. Ten fiskálkompakt, když to zjednodušíme, má úvod, závěr a mezičlánky ten obsah – finanční ústavu, dluhovou brzdu a podobné věci. Vláda v této chvíli navrhuje schválit, není to úplně přesné, ale věřím, že mě nebude paní ministryně opravovat, tak jenom pro zjednodušení úvod a závěr s tím, že signatáři si mohou vyhodit to takhle provést. Nebyli bychom ani první zemí, která by to takhle provedla, protože ti, kteří neplatí eurem, to je důležité říct, tuto možnost mají. Ti, kteří platí eurem a mají zavedeno euro, musí tuto smlouvu nebo dohodu schválit jako celek.

A je tady první legislativní spor, možná ústavní problém. V minulém volebním období vláda navrhla, aby se ta smlouva schvalovala ústavní většinou. V tomto volebním období to má být prostou většinou. Já o tom dneska polemiku vést nechci, protože to je opravdu věc ústavních právníků a je možné, že se někdo na Ústavní soud obrátí, aby nejenom v tomto, ale i v nějaké budoucnosti zaujal jasné stanovisko, aby všichni věděli, jak postupovat při takových mezinárodních dohodách.

Ten dotaz, který mě ovšem napadl při projednávání v rozpočtovém výboru, který jsem tam formuloval a na který opravdu nepotřebuji znát odpověď dnes, ale pokud by byla, tak samozřejmě dobré. Když prostou většinou v obou komorách schválíme úvod a závěr ze smlouvy a ne to hlavní, to tělo, ten obsah, pak se kterákoli vláda – podotýkám, kterákoli vláda – rozhodne, že schválí ten zbytek, jaká bude procedura? Bude se to schvalovat znova jako celek? Bude to ústavní většinou, nebo prostou většinou? Tady jde o ten výkladový spor, nebo spíš legislativní či právní spor, zda se touto smlouvou přenáší nějaké pravomoci z České republiky směrem do Bruselu. Poctivě musím říct, že pokud se to ratifikuje tak, jak navrhuje vláda, tak v této chvíli ne, protože za úvod a závěr žádné kompetence nepřevádíme. Ale my jsme přesvědčeni, že pokud by se schvaloval ten zbytek, že tam už k převodu kompetencí dochází, protože tam jsou nějaké kompetence pro Evropskou komisi vůči signatářům této smlouvy. Tak to je prostě legislativní věc, či právní, jak by se postupovalo v budoucnosti, pokud tato smlouva bude ratifikována. Jinak ty hlavní argumenty pak použiji až v tom druhém čtení, protože to považuji za zbytečné.

Nicméně bych chtěl obrátit vaši pozornost k té odpovědi, jak hospodaří ti, kteří nám údajně vyčítají, že jsme to ještě neratifikovali. Tak hospodaří mnohem hůře než my mnozí. Ne všichni. (Ministryně stojí před řečnickým pultem a hlasitě říká: Beze sporu.) Beze sporu, říká paní ministryně. Na tom se určitě shodujeme. Já jsem na rozpočtovém výboru jmenoval jenom ty signatáře, kteří platí eurem a mají HDP, resp. veřejný dluh vůči HDP o 50 % vyšší, než je závazek, a to na 90 a víc %. I těch je sedm.

V odpovědi najdete, jakým způsobem schvalovaly jednotlivé národní parlamenty, nebo ratifikovaly tuto smlouvu, jaká přijaly nápravná opatření. A když se na to podíváte opravdu věcně, racionálně, bez předpojatosti jedním či druhým směrem, tak zjistíte, že ta nápravná opatření v podstatě nefungují. Jedinou výjimkou je Německo, které v posledních letech opakovaně hospodaří s přebytkovým rozpočtem. Ted' jsem viděl čísla za první pololetí. To není tak daleko, abychom zjistili, jak to dělají Němci, že se jim daří při všech obrovských nákladech s migranty a s poměrně štědrým sociálním systémem a jsou schopní v posledních letech i v letošním roce hospodařit s přebytkovým rozpočtem na rozdíl od nás. A to je ten argument, který pak budeme v tom druhém čtení uvádět k tomu, abychom tu smlouvu neratifikovali v této chvíli, protože je to zbytečné. My jsme přesvědčeni, že pokud se jednou česká politická reprezentace nebo česká veřejnost rozhodne, že Česká republika přistoupí k euru, tak pak bude pravý okamžik pro ratifikaci fiskálkompaktu, pokud v té době bude ještě platit, protože v té podrobné debatě na rozpočtovém výboru jsme si taky řekli, že už tu byl nějaký pakt stability, který byl před fiskálkompaktem, kde vlastně byly podobné cíle, podobné mechanismy, stejně to nikdo nedodržoval.

Takže kdybyste to chtěl trošku karikovat a shrnout, roky se jedná, potom se sjedou bud' ministři financí, nebo předsedové vlád do Bruselu nebo někam jinam, do Lisabonu třeba, tam se to slavnostně podepíše, udělá se family foto a tím ten příběh končí. Už se nevymáhají povinnosti. Nechci dneska mluvit o Lisabonské smlouvě, o tom, jak se nesmí ručit za dluhy jiných států. Podívejte se, když se přijala Lisabonská smlouva, a jaká je realita v roce 2018, 2017, 2016 a podobně.

Takže cílem mého nesouhlasu bylo vlastně to, abyste všichni měli k dispozici tisk 239 s informacemi, které nám Ministerstvo financí zpracovalo. Určitě nebudu navrhovat nesouhlas. Naopak jsem chtěl ocenit a poděkovat za tu odpověď.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Slovo má paní ministryně Schillerová.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Chtěla bych poděkovat panu předsedovi Stanjurovi za ocenění. Já si toho vážím. Skutečně tu odpověď jsme zpracovali poctivě a dbali jsme na to, aby tam zazněly odpovědi na všechny otázky, které položil a které kladl, a všichni je máte k dispozici. Já asi tedy v tuto chvíli vnímám, že není potřeba, abych podrobněji znova reagovala já. Mám dvě varianty své reakce připravené podrobně, kdybyste byl nespokojen, což jsem samozřejmě v tuto chvíli nevěděla, takže oceňuji to, že nejste. A pak mám stručnější. Ale principiálně, nebudu to natahovat, protože

všichni to máte k dispozici, mezi námi se určitě ještě odehraje debata při tom druhém čtení.

Jenom pro vaši informaci, tím druhým čtením to v podstatě končí, tam de facto bude schváleno. A já znovu apeluji na jednu věc: vnímám to, co říká pan předseda v tom směru, že celá řada zemí je na tom hůře. A já děkuji a to vnímám tak, že my jsme na tom dobré hospodářsky, takže toho si cením. Ted' se mi dostalo ocenění hospodaření od předsedy opoziční strany, tak to si velmi cením. A já bych právě chtěla zdůraznit, že když jezdí na ECOFIN, tzn. porady ministrů Evropské unie, byla jsem teď o víkendu ve Vídni, protože Rakousko předsedá momentálně Evropské unii, tak se tam baví o našich výsledcích a ta čísla jsou v podstatě tři.

Plánovaný deficit, je to zajímá samozřejmě, protože v procentuálním přepočtu na HDP, tak jenom řeknu, to je 0,7 % HDP plánovaný deficit na rok 2019. Pak je zajímá přebytek veřejných financí, opakuji znova, třetí nejlepší v Evropské unii, pak je zajímá dluh, čtvrtý nejnižší v Evropské unii, a hlavně je zajímá strukturální saldo, tzn. očištěné od vlivu ekonomického cyklu plus 1,1 % HDP, a tam to ocení. Tam to ocení. A opravdu k těm našim výsledkům přistupuji s respektem.

Německo že je v přebytku, to je bez diskuse. Německo je snem ministrů financí. Být ministrem financí v Německu, to jsou úžasné výsledky německé. Já jenom řeknu – a nebudu už to úvodní slovo natahovat, případně zareaguj na nějaké vaše další dotazy – fiskální pakt skutečně, tak jak je předložen, je značně vykostěný. Nicméně my jsme přistoupili kaktu solidarity a zejména máme tady účinný zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti a ten nám jasně říká, ten nám stanovuje pravidla, zavádí Národní rozpočtovou radu, Výbor pro rozpočtové prognózy, říká, jaký maximální schodek můžeme mít, a pak je celá řada opatření, která nastupují. A já jsem i v té své odpovědi do ní vtekla, jaká opatření Francie v letošním roce, bohatá země, zakladatel Evropské unie, jeden ze signatářů Evropské unie, a po devíti letech teprve skončil dohled nad zadlužením a předlužením. A celá řada zemí, a já jsem tu tabulkou panu předsedovi připojila do té odpovědi, takže ji budete mít všichni k dispozici, má celou řadu problémů, a proto vlastně musíme i obezřetně vystupovat a musíme se takto k této fiskální politice a veřejným financím zejména chovat.

A ten fiskální pakt v tuto chvíli, on byl vykostěn proto, protože my ho tady schvaluji šest let a jsme poslední zemí Evropské unie, která k němu nepřistoupila, a má to v podstatě v tuto chvíli zásadní dopad jediný, že premiér této země, když jede na rozšířenou euroskupinu, tak – čistě teoreticky – oni ho tam samozřejmě pustí, to já nepřipouštím že ne, ale oficiálně by měl zůstat přede dveřmi, protože k tomuto fiskálnímu komaktu nepřistoupil. A my musíme sledovat. Čili my nezávadíme euro, říkejme to lidem poctivě. A pan předseda to teď i připustil, nepřistupujeme k žádnému euru, nemáme tam žádné tyto podmínky, ale chceme být u toho a chceme sledovat, jakým způsobem se posouvá vývoj i v rámci euroskupiny.

Já nebudu natahovat, pan předseda Stanjura ještě položil dotaz, ano, legitimní, on zazněl na rozpočtovém výboru, a to je, jak by se postupovalo v případě, že bude vydán souhlas s certifikací, tak co s těmi hlavami III a IV. Já jsem okamžitě po skončení rozpočtového výboru asi během dne nebo dvou podepsala dotaz na předsedu Legislativní rady vlády a ministra spravedlnosti, aby mi na to dal odpověď, kterou

pak přednesu a poskytnu samozřejmě v rámci druhého čtení. Já jsem jako právník přesvědčena o tom, že by začal nový proces, ale chci to mít potvrzeno od lidí, kteří se tím živí a jejichž je to každodenní chleba, kteří jsou za to zodpovědní, takže na to teď momentálně vyčkávám.

V tuto chvíli bych to nenatahovala, odpověď máte k dispozici, děkuji za to, že jste ji ocenil, byla zpracována poctivě, a případně zodpovím dotazy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Ne. Pan předseda Stanjura jasně řekl, že nebude navrhovat usnesení Poslanecké sněmovny, takže končím projednávání této odpovědi na písemnou interpelaci.

Přistoupíme k další. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci elektronického spisu. Interpelace je předložena spolu s odpovědí jako sněmovní tisk 268. Otevřáram rozpravu v této věci. Pan předseda Michálek se do ní hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jestliže odpověď na interpelaci pana předsedy Stanjury byla vypracována poctivě, tak odpověď na moji interpelaci byla vypracována nepočitivě, protože já jsem položil dvě jasné otázky, tzn. kolik elektronických spisových služeb se skutečně používá v ústředních orgánech státní správy, protože téma digitalizace měli všichni ve volebním programu. Říkalo se: zavedeme elektronický oběh dokumentů a obíhat mají dokumenty, nikoliv lidé. Ale ve skutečnosti to je stále tak, že obíhají lidé a dokumenty obíhají maximálně tak v papíru jako tlusté fascikly.

Nedostal jsem odpověď na to, kolik těch elektronických spisových služeb skutečně má v reálu elektronické spisy kompletní, dostal jsem odpověď, že ústřední orgány státní správy mají povinnost vést elektronickou spisovou službu, takže tam jsem nedostal žádnou odpověď.

A v druhé části jsem se ptal na otázku, jaké konkrétní kroky vláda učinila, aby zavedla elektronický spis v České republice. Strašně to dopadá na normální lidi např. ve stavebním řízení, protože místo toho, aby existoval jeden elektronický spis, který si nasdílí těch 40 různých míst, která se k tomu vyjadřují, počínaje hasiči, policisty až po hygienu nebo také další úřady, tak místo toho si tyto úřady posílají ten papírový spis. A stavební řízení, když třeba chcete v památkové zóně vyměnit okno, se neuvěřitelně vleče. Já to teď vím z vlastní zkušenosti, protože jsem se chtěl stěhovat do jiného bytu a v tom bytě, kde bydlí předchozí majitel, který se chce také stěhovat do nového bytu, čekají už nějakých 12 měsíců na to, aby jim stavební úřad dal štěmpl na to, že mohou vyměnit okno v tom bytě, takže kvůli tomu bydlím prostě stále v malém bytě a jsem s tím nespokojený jenom proto, že stavební úřady v této zemi nefungují vůbec. Kdyby se zdigitalizovaly, tak to pomůže tomu, aby Česká republika měla fungující třeba stavební sektor, abychom dokázali reagovat na krizi, která je na trhu s bydlením. Například v hlavním městě Praze obrovským způsobem rostou najmy a nikdo s tím nic nedělá, ani primátorka Krnáčová, ani paní ministryně

Dostálová, ani premiér Babiš. Nic se za pět let neudělalo. Jenom se to zhoršuje a stagnuje to. Kdyby se nám povedlo elektronizovat stavební řízení a ty jiné spisové agendy, tak to by byla jiná. To by se to konečně zrychlilo, dalo by se to měřit, dala by se identifikovat místa, kde dochází k tomu, že se tam ty spisy zasekávají.

Nedostal jsem žádnou odpověď na to, jaké konkrétní kroky vláda udělala ve věci elektronizace oběhu spisů. Dostal jsem jenom odpověď, že existuje národní standard. Ano, skutečně národní standard existuje, ale národní standard není žádným způsobem vynutitelný. Dokonce ani neexistuje žádny postup, jak by se národní standard elektronické spisové služby certifikoval, tzn. výrobci dodávají nějaké produkty na ministerstva. O kolik si myslíte, že jde peněz spisové služby ve veřejné správě v České republice? Odhaduje se to na 6 mld. Kč ročně, které veřejná správa dá na spisové služby v České republice, takže jde o opravdu velké peníze, 6 mld. Kč ročně, a neexistuje způsob, jak certifikovat, že to odpovídá těm požadavkům národního standardu, takže některé produkty, které jsou na našich úradech, tak dokonce neumí ani skartovat ty dokumenty v souladu se zákonem, neumí vytvářet tzv. SIP balíčky, které se pak posílají na Národní digitální archiv. Hrozí nám tady opravdu velké problémy.

Proto jsem velmi zklamán odpovědí pana premiéra. Myslím si, že tady vlastně vláda, která je složená z velmi dobře placených lidí, kteří tady mají makat, tak se ani nedostaví někdo, kdo by odpověděl na interpelaci, ačkoliv je to na programu jednání, všem to bylo rozesláno. Odpovídá to ignoranci vůči tomuto problému, který ve svém důsledku vede k tomu, že lidí mají v hlavním městě Praze neustále drahé bydlení. Za to prostě hnutí ANO zodpovídá a je to neuvěřitelná ledabylost. Já bych si přál, aby dostal stejně poctivou odpověď, jako dostal pan Stanjura. Zejména bych si přál, aby se s tím konečně něco začalo dělat.

Takže bych poprosil, aby k tomu vystoupil zástupce vlády. Jestliže žádný zástupce vlády vzhledem k tomu, že tady sedí chudák jenom paní ministryně financí, což si myslím, že je naprostě tristní a že s těmi interpelacemi bychom měli něco udělat, jestli z patnácti lidí tady sedí jedna ministryně, která to ještě navíc nemá na starosti, to odpovídá úrovni této vlády. Pokud nikdo z vlády nebude schopen osvětlit otázku toho, co vláda dělala za posledních několik let v oblasti digitalizace, protože já jsem žádný výstup s výjimkou EET, což je spíše na šikanování lidí než na zavedení skutečné digitalizace, která by lidem pomohla i třeba v podnikání, takže pokud nikdo nevystoupí, navrhoji přerušení do přítomnosti předsedy vlády, na kterého je interpelace směřována.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím. Pane předsedo, jenom se zeptám. Navrhujte přerušení jednání Poslanecké sněmovny, nebo projednávání odpovědi na písemnou interpelaci?

Poslanec Jakub Michálek: Projednávání odpovědi na písemnou interpelaci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, rozumím. Myslím, že to je procedurální návrh, o kterém můžeme dát hlasovat. Přivolám poslance z předsálí.

Zazněl návrh pana předsedy Michálka, abychom přerušili projednávání odpovědi na jeho písemnou interpelaci směrem k předsedovi vlády Andreji Babišovi do přítomnosti pana premiéra. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znova přihlásili svými hlasovacími kartami. Dosáhli jsme potřebného počtu přítomných poslanců.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 63 přihlášeno 79 poslanců, pro 48, proti 23. Návrh byl přijat. (Potlesk z lavic Pirátů.) Přerušujeme projednávání odpovědi na písemnou interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci elektronického spisu do přítomnosti pana premiéra.

Další odpověď na písemnou interpelaci. (Poslanci upozorňují na hlásícího se poslance Stanjuru.) Děkuji za upozornění. Pan předseda Stanjura se hlásí s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem překvapený z průběhu minulého hlasování. Myslím, že je naprosto slušné a zdvořilé přerušit projednávání interpelace, když není ten, na koho byla interpelace podána, přítomen. My jsme nehlasovali o spokojenosti nebo nespokojenosti. Já si dokonce myslím, že by to mělo být automaticky, že když není na jednání Sněmovny přítomen ten, na koho je směrována písemná interpelace, že se to přeruší. Nebojte se nás. (Veselost v řadách poslanců ANO.) Nebojte se s námi diskutovat. Až budeme hlasovat, jestli jsme spokojeni nebo nespokojeni, to už je jiná věc. Ale abychom nepřipustili, abychom projednali písemnou interpelaci s tím, že ministr nebo premiér sem nepřijde, aby nemusel odpovídat na nepříjemné dotazy, to mi příjde opravdu zbabělé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Máme před sebou další interpelace. S přednostním právem se hlásí ještě pan poslanec Jakub Michálek. Ještě jsem interpelaci nezahájil, jestli chcete k interpelaci, tak to nejdřív zahájím. (Ne.) Tak dobře, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že jsme to přerušili do té doby, než se pan premiér dostaví na schůzi Poslanecké sněmovny a začne odpovídat na interpelaci, začne s námi diskutovat. Tady se nemusí bát, že by po něm někdo něco házel, my diskutujeme velmi kultivovaně.

Chtěl jsem říct, že v této věci elektronického spisu jsme to odmakali za pana premiéra, protože jsme podali návrh. Je to sněmovní dokument 1275. Ten zavádí elektronický oběh dokumentů na velkých úřadech, to, že si spisy začnou úřady vyměňovat elektronicky. To znamená, že si nebudou posílat velké fascikly, to stojí strašně moc peněz. Dokonce si na to platí přepravní služby, myslím, že je to 500 korun za přepravu jednoho velkého spisu třeba z jednoho soudu na druhý soud. Takže jsme předložili pozměňovací návrh, který to zavádí od 1. 7. 2021. Doufám, že nás

v tomto podpoří Ministerstvo vnitra, protože Ministerstvo vnitra je garantem elektronizace státní správy. Lhůta je taková, že se to dá stihnout. Pokud to budeme neustále dál odkládat, tak prostě předáme našim nástupcům zemi v daleko horším stavu místo toho, abychom teď v okamžiku, kdy máme konjunkturu a měli bychom investovat do inovací, zvyšují se platy, je tady snaha hledat efektivnější způsoby, investovat do kapitálu a podobně, tak tyto příležitosti teď nesmíme promrhat. Proto jsem vás chtěl poprosit, abyste aspoň, až se bude projednávat sněmovní tisk 139, prováděcí zákon k GDPR, který řeší mimo jiné archivnictví, podpořili i tento návrh, protože je s tím spojená celá řada komplikací. Elektronické spisové služby dneska ani nechrání osobní údaje, které mají chránit.

Návrh na digitalizaci státní správy je připraven. Předložili ho Piráti, je nahráný v systému a teď bychom byli rádi, aby to vláda nesabotovala. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi za jeho vystoupení. Budeme pokračovat odpovědí ministra spravedlnosti Jana Kněžínka na interpelaci pana poslance Jakuba Michálka. Bývalý ministr spravedlnosti Robert Pelikán odpověděl na interpelaci poslance Jakuba Michálka ve věci možné podjatosti soudců a státních zástupců. Interpelace se spolu s odpovědí a další odpověď ministra spravedlnosti Jana Kněžínka předkládá jako sněmovní tisk 269. Pana ministra nevidím. Kontroluji omluvy. Pan ministr se na dnešní jednání omlouvá z osobních důvodů. Ptám se pana kolegy Michálka, co navrhuje v této souvislosti. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás jenom uvedu do kontextu, oč jde. Jde o moji interpelaci ve věci toho, že soudci a státní zástupci, kteří mají plat 100 tisíc měsíčně, využívají dotované městské byty od hlavního města Prahy, kde je nájemné 60 korun za metr čtvereční. Je to přibližně třikrát až čtyřikrát levnější, než je to na trhu.

Takže bod č. 1. Nechápu, jak můžou soudci a státní zástupci přijmout od někoho takovou výhodu, když to ohrožuje i jejich nestrannost, když rozhodují ve vztahu k hlavnímu městu Praze. Částka je prostě dramaticky nižší, protože byty jsou určeny pro lidi, kteří mají nějaké sociální potřeby. Když jsem byl zastupitel hlavního města Prahy, tak za mnou chodili senioři a seniorky, lidi, kteří měli nějaké postižení a stěžovali si, jak strašně dlouho musí čekat v pořadníčích na sociální bydlení. A to jsou opravdu sociální případy, které nevyřeší nějaká pravicová politika. Ti lidé, téměř se nedá říct: Běžte si najít lepší práci! A oni se nedostanou k nějakému základnímu sociálnímu bydlení z toho důvodu, že ty byty zabírají některí soudci a státní zástupci.

Já jsem velmi rád, že potom co se do toho vložil pan ministr Pelikán, a pan ministr Pelikán to řešil podle mého názoru velmi seriózně, dokonce mi napsal v dopise ze 3. dubna 2018, že nastíněnou situaci je zneklidněn a souhlasí se mnou, že pronájem bytů Magistrátem hlavního města Prahy vybraným soudcům a státním zástupcům za takto výhodných podmínek s ohledem na jejich platové ohodnocení se může jevit v očích veřejnosti jako nestandardní. Pak to dostal na starosti pan Kněžínek a ten mi odpověděl, že vlastně se nedá nic dělat, že to je v pohodě. A já jsem měl schůzku s městským státním zástupcem v Praze, ostatně státní zastupitelství

patří do sféry moci výkonné, že, takže pan Erazim se se mnou sešel a nakonec jsme se dohodli, že vyzve ty dotčené státní zástupce, kteří využívají dotované městské byty, aby zvážili tu situaci a řekněme byli vstřícnější k nějakému dalšímu jednání o tom, aby se to narovnalo na nějaké tržní podmínky. A kolik myslíte, že z těch státních zástupců se ozvalo a začalo to nějakým způsobem řešit? No ani jeden! Ani jeden.

Tady se v 90. letech, když tady byl problém s justicí, že soudci a státní zástupci měli extrémně nízké platové ohodnocení, tak bylo logické, že se jim to zadotovalo. Ale pak, když se – protože aby aspoň měli nějaké základní životní podmínky a byli zajištěni a nebyli vystaveni korupci. Ale potom, co se jim zvýšily platy obrovským způsobem, tak oni si tyhle výhody nechali s tím, že to bylo prostě blbě nastavené magistrátem. Tak to se mně opravdu nelíbí a myslím si, že to zbytečně poškozuje pověst justice.

Velmi mě mrzí, že pan ministr Kněžínek se k tomu postavil jinak než pan ministr Pelikán a v podstatě mi napsal, že to je v pohodě a že žádnou podjatost v tom nespatřuje. No ale vezměte si to, kdo vyšetřuje zločiny, ke kterým docházelo na pražském magistrátu? No kdo to vyšetřuje? Vyšetřují to ti státní zástupci, z nichž někteří jsou držení – jak bych to řekl? – za choulostivá místa, že jim hrozí, že jim magistrát odejme dotovaný byt! Takže v okamžiku, kdy naše státní zastupitelství, které je velmi dobře placené a má dohlížet na to, že hospodaření samospráv funguje tak, jak má, tak zároveň část těch státních zástupců je zavázaná úředníkům a politikům hlavního města Prahy, protože je nechávají bydlet za třikrát nebo čtyřikrát nižší ceny, než jsou tržní ceny, tak to je jasné, že se v Praze nikdy nic nevyšetří! Opencard, Škodův palác. To je prostě paralyzace našeho justičního systému. A pokud se nebude velmi důkladně divat na ty jednotlivé části, které ten systém paralyzují, tak se prostě ty zločiny vyšetřovat nezačnou. A to ohrožuje obrovským způsobem důvěru lidí v to, že justice a samospráva funguje.

Takže tu odpověď pana Kněžínka, že s tím nejde nic dělat, považuju za nekompetentní. Mrzí mě, že pan Kněžínek se z osobních důvodů nedostavil na interpelace, ačkoliv ty podklady měl předem k dispozici řadu dní, a navrhoji stejně jako v předchozím bodě, abychom projednávání této interpelace přerušili do přítomnosti ministra spravedlnosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, to je procedurální návrh, o kterém můžeme dát hlasovat bez rozpravy. To také učiním. Všechny vás odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. A jakmile dosáhneme potřebného počtu přihlášených, tak o tom rozhodneme. Ještě potřebuji tři, ještě malíčký moment...

Máme dostatečný počet poslanců, můžeme tedy rozhodnout o přerušení odpovědi na písemnou interpelaci pana poslance Jakuba Michálka na ministra spravedlnosti Jana Kněžínka.

Zahájil jsem hlasování číslo 64 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 64, z přítomných 75 pro 47, proti 9. Návrh byl přijat. Tato odpověď na písemnou interpelaci byla přerušena.

Tím jsme vyčerpali program odpovědí na písemné interpelace s tím, že interpelace na předsedu vlády a na ministra spravedlnosti byla přerušena. Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali tyto písemné interpelace, přerušují jednání do 11 hodin, kdy budeme pokračovat ve schůzi podle schváleného pořadu schůze a samozřejmě podle jednacího řádu můžeme i program schůze upravit.

(Jednání přerušeno v 10.16 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat a měli bychom se věnovat pevně zařazenému bodu 76, což je sněmovní tisk 227-E, víceletý finanční rámec EU. V případě, že by byl prostor, tak bychom projednávaly smlouvy první čtení. Odpoledne bychom se věnovali bodu 169, což jsou samozřejmě ústní interpelace.

Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení k pořadu v tuto chvíli. Pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobré dopoledne, pane předsedo, členové vlády, kolegyně a kolegové. Jistě jste naznamenali, že včera proběhlo v europarlamentu hlasování o řekněme postoji Maďarska k některých otázkám migrace, kdy někteří naši poslanci, eurokolegové, hlasovali tu proti Maďarsku, tu pro Maďarsko. Asi jste se s tím dostatečně seznámili. A jde o to, že Maďarsko odmítá jednotný postoj ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a k druhému globálnímu paktu o uprchlících.

Tyto oba globální pakty by se měly projednávat již zanedlouho, myslím, že 25. září, na Valném shromáždění OSN a Českou republiku podle informací by tam měl zastupovat ministr vnitra a zároveň ministr zahraničí pan kolega Hamáček. Já jsem připravil bod, který by se jmenoval Informace vlády o postoji ČR ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a o globálním paktu o uprchlících. Chtěl bych znát, jaký je postoj této koaliční vlády a s čím nás tam ministr vnitra a ministr zahraničních věcí bude zastupovat a popřípadě, jak bude v této věci vystupovat.

Některí z vás jste možná dostali teď, před patnácti dvaceti minutami SMS, kde se k podobnému tématu máte vyjádřit pro jeden ze serverů, kdy se k tomu už vyjádřil pan premiér, který v podstatě řekl, že se – a teď to nějakým způsobem parafrázuji – že se stydí, nebo že se omlouvá za poslance, za europoslance zvolené za hnutí ANO, kteří v parlamentu hlasovali pro uvalení proti Maďarsku. Jedná se konkrétně o pana poslance... Teličku, Ježka. Aspoň ti byli zmíněni. Možná i další, tady koukám – Charanzová, Dlabajová. Takže pan premiér řekl, že on dál drží postoj, který slibil svému maďarskému protějšku Orbánovi při nedávném setkání v Maďarsku, že je na stejně lodi, ale proto, aby bychom my jako poslanci, popř. občané ČR věděli, jaký je oficiální postoj ČR a s čím pan ministr vnitra a ministr zahraničí do New Yorku poletí, tak bychom tyto informace měli mít.

Takže já si dovolím tento bod navrhnut po předchozí dohodě, kdy vím, že tady pan ministr vnitra a ministr zahraničí měl by být přítomen, na příští týden ve středu,

to znamená 19. 9., jako první bod odpoledního jednání. Název ještě jednou – Informace vlády o postoji ČR ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálním paktu o uprchlících. Děkuji za případnou vaši podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, naše hnutí SPD navrhuje podobnou záležitost, o které tady bylo řečeno. My navrhujeme, a já si myslím, že když tady padl termín, tak ten termín jsme měli v plánu trošku to předřadit už na úterý. Ale také navrhujeme zařadit bod, abychom projednali stanovisko české vlády ohledně jednání o globálním paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálním paktu o uprchlících. My tady souhlasíme s tím, aby ten bod byl na 19. 9. jako první bod odpoledního jednání.

A co se týče našeho zdůvodnění, tak my bychom skutečně byli rádi, a já myslím, že je dostatečný čas se připravit na toto jednání, aby Poslanecká sněmovna přijala námi navrhované usnesení, které zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR považuje další setrvání ČR v globálním paktu OSN o bezpečné řízené a legální migraci za stav, který je v rozporu se základními zájmy ČR a českého národa. Vzhledem k tomu požadujeme odchod ČR z tohoto globálního paktu po vzoru Maďarska a USA. Žádáme vládu ČR, aby ve vztahu k tomuto paktu udělala příslušné kroky v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR."

Ano, tady vidíme přesně ten rozdíl mezi tím, jak k té migrační politice zcela seriózně a velice uvážlivě přistupuje Maďarsko, kde maďarský ministr zahraničí jezdí na jednání, a to jak ohledně Marrákešské deklarace, tak ohledně globálního paktu o migraci již vybaven stanoviskem parlamentu. Takže on tam jezdí, již to mají projednáno ve výborech. Má stanovisko maďarského parlamentu a s tímto silným mandátem jde potom jednat. Tady vidíme, jaký je rozpor s tím, jak tady jedná současná vláda. Současná vláda v podstatě tyto závažné věci s námi ve Sněmovně vůbec neprojednává. Přitom jsou to věci, které přesahují vůbec délku tohoto volebního období a můžou skutečně natrvalo ovlivnit jak sociální smír v ČR, tak demokratické složení v ČR i v hlediska bezpečnosti.

A já bych jenom si dovolil tady říci pář citátů, o čem je v podstatě ten globální pakt o bezpečné a řízené legální migraci, potažmo globální pakt o uprchlících, o kterém se bude jednat na Valném shromáždění OSN, které bude zahájeno 25. 9. 2018, což je tento měsíc během velmi krátké doby. Podle našich informací má ČR na jednání zastupovat ministr vnitra a zároveň ministr zahraničí Jan Hamáček a tam mají obě tyto smlouvy být na tomto mezinárodním fóru veřejně projednány. No a když se tedy podíváme, o co tady jde, tak např. maďarský ministr zahraničního obchodu Péter Szijjártó k tomu uvádí, že Maďarsko vidí migrační procesy z jiného pohledu, protože podle OSN a podle těchto dokumentů je migrace – cituje "nezastupitelným a dobrým procesem, který by měl být podpořen". Tak to jsou skutečně zcela skandální záležitosti. Například maďarský ministr zahraničí to považuje za špatný proces, což

tady je absolutní shoda s naším hnutím SPD. To je absolutně proces, který my odmítáme a který přináší nebezpečí pro Evropu a Maďarsko.

Dále OSN se domnívá, že migrace by měla být podporována. To z toho vyplývá. Samozřejmě SPD si myslí, že by měla být zastavena a že tyto dokumenty musíme odmitnout.

Dále z toho dokumentu vyplývá, že dokument OSN považuje migraci za základní právo, a zakazuje omezení migračních pohybů. Tak to je opravdu zcela skandální, o čem se tady jedná. A já bych chtěl jenom připomenout, že analýza, která byla vypracována na maďarském úřadu vlády, říká, že v případě přistoupení k tomuto globálnímu paktu o migraci OSN by se tato jeho ustanovení, toho globálního paktu, stala součástí práva během soudní praxe, který by vytvořil příslušné precedenty, což by znamenalo, že i naše soudy i naše právo by se v podstatě muselo řídit postupně těmito záležitostmi. A to si myslím, že je absolutně nepřijatelná záležitost.

Proto jsem vás chtěl ještě jednou poprosit, abyste podpořili náš návrh, potažmo návrh kolegy, abychom zařadili bod s názvem Stanovisko Poslanecké sněmovny o globálním paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a o globálním paktu o uprchlících na 19. 9. jako první bod a společně, stejně jako jsme to udělali na návrh SPD u Marrákešské deklarace a u připravované revize Dublinské deklarace, abychom jako Sněmovna zaúkolovali vládu i po vzoru Maďarska, jakým způsobem má závazně postupovat. Protože mě tedy velmi znejistíuje, že zatímco Maďarsko už i na to jednání do Marrákeše, které bylo v první polovině letošního roku, tuším v květnu, tak i tam už jel maďarský ministr zahraničí vybaven stanoviskem maďarského parlamentu, tak přestože jsme tady vyzývali jako Poslanecká sněmovna, a to přece tenkrát ještě ani vláda neměla důvěru v červnu, i v lednu, když jsme tady jednali o Dublinu, tak také ještě neměla vláda důvěru, a shodli jsme se napříč spektrem, že by se měla u těchto závažných věcí vláda zeptat Poslanecké sněmovny, a je jedno, kdo je opozice nebo koalice, a společně bychom měli vládu vybavit naším stanoviskem.

A mimochodem, i z vládních řad jsem od některých poslanců slyšel, že to bylo dobré, že například u Marrákeše a u Dublinu jsme tady to stanovisko udělali, protože někteří vládní představitelé to ještě uvítali, protože mohli jet skutečně se silnějším mandátem a mohli případně lépe čelit nějakým případným tlakům, které by byly proti zájmům České republiky. Proto jsem vás chtěl znova požádat o to, abychom tento bod zařadili, abychom se na to všichni v klidu připravili a abychom se dobrali nějakého usnesení, stejně jako jsme to udělali u Dublinu a u Marrákeše.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení k pořadu schůze, případně s přednostním právem. Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat pouze o jednom bodu, a to o návrhu pana poslance Ondráčka, abychom nejprve zařadili nový bod, který se nazývá Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálnímu paktu o uprchlících.

Já ještě přivolám poslance z předsálí. (Gong.) Pan poslanec Juříček chce vystoupit k programu? Navrhujete bod? Není rozprava, to znamená buď navrhovat

konkrétní bod, anebo s přednostním právem. Jiné vystoupení nemohu připustit. Ještě vidím přicházet několik kolegů, kteří to stihou.

Budeme hlasovat o zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 65, přihlášeno je 123, pro 47, proti 14. Návrh nebyl přijat. O pevném zařazení už tedy nebudeme hlasovat.

Dovolte mi přečíst jednu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Polanský mezi 11. a 19. hodinou z důvodu návštěvy lékaře.

(Hovoří mimo mikrofon s místopředsedou Okamurou.) Ještě vteřinku.

Je to zřejmě hlasovatelné, je tady navržen ještě bod "stanovisko Sněmovny", ne informace vlády, což je formálně jiný bod.

Budeme tedy hlasovat i o návrhu pana místopředsedy Okamury. Omlouvám se, já jsem to vnímal jako připojení se k návrhu. Takže budeme hlasovat o zařazení nového bodu, který by se nazýval Stanovisko Poslanecké sněmovny o globálním paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a o globálním paktu o uprchlících.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 66, přihlášeno 128, pro 35, proti 4. Ani tento návrh nebyl přijat.

Dorazily další omlovy. Omlouvá se pan poslanec Lukáš Černohorský mezi 14.30 a 19.00 z důvodu jednání. Omlouvá se paní poslankyně Richterová z odpoledního jednání.

Budeme pokračovat bodem

76.

Víceletý finanční rámec EU na období 2021 – 2027

/sněmovní tisk 227-E/ - první čtení

Výbor pro evropské záležitosti projednal sdělení Komise, návrh nařízení Rady a inicioval jeho zařazení na schůzi Poslanecké sněmovny. Usnesení, stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého tisku 227-E.

Já teď poprosím poslance Adama Kalouse, aby se ujal slova a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji, vážený pane předsedo. Členové vlády, dámy a pánové, Evropská komise představila na začátku května tohoto roku balíček návrhů k víceletému finančnímu rámci Evropské unie na období 2021 až 2027, kdy tento návrh víceletého finančního rámce je úzce zaměřen na politické priority evropské sedmadvacítky a návrh rozpočtu by měl být přizpůsoben novým výzvám, jako jsou dopady brexitu, výzvy ohrožující vnitřní i vnější bezpečnost členských států.

Nové a reformované programy se řídí těmito zásadami: je to větší důraz na evropskou přidanou hodnotu, jednodušší a transparentnější rozpočet, méně byrokracie

pro příjemce, flexibilnější a akceschopnější rozpočet a účinný rozpočet. Komise chce rovněž zajistit, že provádění programu bude účinné, efektivní a posílí vazbu mezi financováním Evropské unie a dodržováním zásad právního státu.

Na období let 2021 až 2027 Komise navrhuje rozpočet v celkové výši 1 bilion 279 miliard eur v závazcích a 1 bilion 246 miliard eur v platbách. Rozpočet se snaží reagovat na unijní priority, které jsou strukturovány do sedmi okruhů, kolem nichž jsou sestaveny jednotlivé dotační programy.

Prvním okruhem je jednotný trh, inovace a digitální ekonomika, kdy nový program pro výzkum Horizont Evropa naváže na současný program Horizont 2020. Ten bude zaměřen na globální výzkum a inovace, dále na současný Evropský fond pro strategické investice, EFSI, naváže program Invest EU. Pro investice do infrastruktury v oblasti transevropských sítí, dopravních, digitálních a energetických by měl být zřízen zformovaný Nástroj pro propojení Evropy, známý jako CEF. Nově by měl vzniknout také program pro digitální Evropu.

Druhým okruhem je okruh soudržnost a hodnoty. V tomto okruhu je zahrnuto financování kohezní politiky, tedy jedné z klíčových priorit České republiky, a to zejména z pohledu zajištění dostatečně velké finanční obálky pro naše regiony, kdy hlavním kritériem pro rozdělení prostředků zůstane i nadále relativní hrubý domácí produkt na obyvatele v jednotlivých regionech.

Třetím okruhem jsou přírodní zdroje a životní prostředí. Tento okruh zahrnuje společnou zemědělskou politiku, která bude rozdělena do dvou okruhů, do dvou pilířů, a to přímých plateb pro zemědělce a rozvoje venkova. Dále tento okruh obsahuje Evropský námořní a rybářský fond, a také program Life na ochranu životního prostředí a klimatu.

Čtvrtým okruhem je migrace a správa hranic, kdy cílem je komplexní přístup k řízení migrace a efektivní ochrana vnějších hranic. Nový integrovaný fond na řízení hranic je navržen v objemu 9,3 mld. eur, což je trojnásobný nárůst oproti končícímu programovému období, a poskytne financování v oblasti řízení hranic, víz a celních kontrol a zároveň zajistí vytváření společné azylové a migrační politiky a efektivní navracení do místa původu. Evropská komise dále navrhuje posílení evropské pohraniční a pobřežní stráže Frontex, která má být tvořena stálým sborem přibližně 10 tisíc příslušníků.

Pátým okruhem je bezpečnost a obrana, kdy nástroje v této kapitole reagují na výzvy ohrožující vnější i vnitřní bezpečnost členských států. Tento fond vnitřní bezpečnosti je posílený na dvojnásobek oproti předchozímu období. Dále Komise navrhuje posílení rozpočtu agentury Europol a oblast rozvoje obranných kapacit díky evropskému obrannému fondu. Pro rychlou reakci na neočekávané události Komise navrhuje navýšení zdrojů v mechanismu civilní obrany a rozšířenou rezervu při mimořádných událostech.

Šestým okruhem je sousedství a svět, kdy v rámci tohoto okruhu navrhuje komise zásadní restrukturalizaci nástrojů v sousedních a rozvojových zemích. Samostatně stojící bude nástroj pro předvstupní a humanitární pomoc.

Posledním, sedmým okruhem je evropská veřejná správa.

Jak jsem již uvedl v úvodu, jedná se pouze o návrh víceletého finančního rámce, tzn. že projednávání v orgánech EU bude pokračovat v ideálním případě do poloviny příštího roku. Pokud však nebude nalezena dohoda v tomto termínu, tak se Evropská rada vrátí k diskusi až na konci příštího roku, tzn. až po volbách do Evropského parlamentu a po ustanovení nové Komise.

Víceletý finanční rámec 2021 – 2027 byl projednán výborem pro evropské záležitosti, kdy výbor vzal na vědomí rámcovou pozici vlády ze dne 19. června 2018. Zároveň výbor pro evropské záležitosti svým usnesením odmítá navrhované zavádění nových vlastních zdrojů Evropské unie, kdy považujeme hrubý národní důchod za nejvhodnější kritérium pro stanovení výše odvodů členských států do společného unijního rozpočtu, neboť domníváme se, že hrubý národní důchod nejlépe vystihuje ekonomickou vyspělost jednotlivých zemí a představuje tak spravedlivý klíč.

Současně se domníváme, že financování projektů EU by mělo zůstat v co nejvyšší míře na rozhodnutí členských států, kdy jakýkoli krok směrem k autonomním vlastním zdrojům, jakýmsi evropským daním, do budoucna k určitému způsobu vlastního financování, tak nepovažujeme za vhodné.

Pokud se bavíme o nových navrhovaných zdrojích, které Komise navrhuje, tak se jedná o podíl z výnosů z obchodů s emisními povolenkami, dále příspěvek z množství nerecyklovaných plastových obalů, kdy Evropská komise navrhuje 0,8 eura za kg, a posledním navrhovaným zdrojem je 3% sazba uplatňovaná na nový společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob.

Nadto dálé výbor pro evropské záležitosti přijal usnesení, aby dodatečně možnosti financování EU byly hledány v rámci stávajícího nastavení úspor v provozu a optimalizace rozpočtů institucí EU. Nyní Evropská komise navrhuje na nové programové období vyčlenit na administrativu EU, tedy chod Evropské komise, chod Evropského parlamentu a dalších institucí, prostředky ve výši 85,3 mld. eur, kdy v tomto končícím programovém období prostředky činily 69,6 mld. eur, tzn. Evropská komise tak navrhuje nominální nárůst na administrativu o 23 %.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Otevím všeobecnou rozpravu. V tuto chvíli je první přihlášený pan poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Dobré ráno, dámy a páновé, chtěl bych se s vámi podělit o jistou frustraci opozičního poslance, který zažil ono jednání evropského výboru. Konstatuji, že návrh Evropské komise je v mnoha ohledech dobrý a v mnoha ohledech jde správným směrem. Bohužel tady neustále vidím z vládní strany snahu bránit stropování dotací. Nemůžu se ubránit dojmu, že se jedná o konflikt zájmů, který má jeden velmi významný člen této vlády ve vztahu k zemědělským dotacím. A já bych si přál, abychom se k tomu jasně vyjádřili jako Česká republika, že nepodporujeme zneužívání zemědělských dotací pro podporu

osobního byznysu některých členů vlády a nechceme toto pokřivování trhu, které tady probíhá. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je do diskuse přihlášený pan poslanec Skopeček. Připraví se pan poslanec Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Možná trošku navážu. Mně se také na několika jednáních zdálo úsměvné, jak je strop dotací to nejdůležitější, o čem se v rámci rozpočtu, nebo budoucích rozpočtů EU bavíme. Ale mně přijde vůbec škoda, že diskuse o několika budoucích rozpočtech EU se smrskává, a nejenom u nás, ale i leckde jinde, na debatu, jestli v tom či onom dotačním programu bude peněz více, nebo méně, jako kdyby EU byla už jenom o přerozdělování a jenom o dotacích, což možná pro někoho je. Podle mého názoru je to škoda, protože na čem jiném by se mohla odehrát diskuse o budoucnosti EU, o budoucnosti evropského integračního procesu, který je podle mého názoru v hluboké krizi? Myslím si, že EU zašla v integraci příliš daleko a že právě fiskální rámec a budoucí rozpočty mohou otevřít debatu a zamyšlení, jaké pravomoci by bylo dobré z EU vrátit a jaké vefejné statky poskytovat v uvozovkách na té národní úrovni, nebo na evropské.

Podle mého by toho EU měla dělat méně, měla by se po té cestě v rámci evropské integrace vrátit o několik kilometrů zpátky. A mně se docela líbí heslo rakouského předsednictví, které teď nebudu citovat přesně, ale parafrazuji – dělat toho méně, ale lépe a efektivně. To nicméně podle mého názoru tento fiskální rámec nepředstavuje. Není také náhodou, že se ho snaží ještě prosadit stávající Komise, stávající vedení, což samo o sobě, když jsme včera mohli poslouchat projev o stavu EU od pana předsedy Junckera, tak v některých z nás to skepsi k EU a k integračnímu procesu ještě prohlubuje. Tam žádná sebereflexe, o které mluvili evropští politici po brexitu, nenastala. Evropská komise, evropské elity se po brexitu velmi rychle otřepaly a jedou tou stejnou cestou, kterou se jede v Evropské unii poslední desetiletí, tzn. stále větší centralizace, stále větší unifikace, stále více regulací. A fiskální rámec tomu napovídá.

Jsem velmi rád, že v rámci evropského výboru se nám podařilo alespoň zmínit a ohradit se proti té věci, kterou evropský fiskální rámec předpovídá, a to je vznik nových vlastních zdrojů EU. Já bych vás o to poprosil, abyste na to napřeli pozornost. To je přesně cesta k tomu evropskému superstátu, to je přesně cesta k evropské federaci. Protože co jiného než daně je znakem samostatného suverénního státního útvaru? Já si EU nepřejí jako superstát, nepřejí si ji jako evropskou federaci. Přeji si ji jako společenství alespoň trochu suverénních států, které mezi sebou diskutují, co budou dělat společně a co nikoli.

Považuji téměř za skandální, že ten fiskální rámec počítá ve svých zdrojích s vlastními zdroji třeba ve formě jistého procenta ze společného základu korporátních daní, na čemž nebyla v posledních letech v EU shoda. Nejde o nic jiného než o harmonizaci daňových systémů, nejde o nic jiného než o společné daně. V okamžiku, kdy připustíme, že bude společný základ korporátní daně, tak za pár let

nám titíž evropští eurohujerové navrhnu společnou sazbu daně. A já si skutečně pro Českou republiku nepřeji stejně vysoké daně, jaké mají v Německu nebo ve Francii. Nejsme tak konkurenceschopní, nejsme pro podnikatele tak zajímaví z hlediska byznysu, z hlediska vymahatelnosti práva, z hlediska daňových systémů. Včera jsme se o naší složitosti daňového systému bavili. My zkrátka musíme vůči těm bohatším státům konkurovat i nižšími daněmi, což samozřejmě ty Francie, ty Belgie, ta Německa štev a chtějí nám nadiktovat stejně vysoké daně, tak abychom pro zahraniční investory přestali by zajímaví.

Já před tím velmi varuji a považuji skutečně za skandální, že Evropská unie počítá se zdroji ze společných daní, na kterých nebyla shoda. A já se obávám, že pokud bychom k tomu měli, pokud bychom ten fiskální rámec takto schválili, tak takovou tou salámovou metodou, jakou během integračního procesu v rámci Evropské unie zažíváme dnes a denně, tak by sem paní ministryně za chvíli přinesla návrh zákona, že prostě nic se nedá dělat, evropský rozpočet s tím počítá, jsme poslední zemí, což je třeba argument u fiskálního paktu, která ještě nemá harmonizovány s Evropskou unií daně, a byli bychom dotlačeni k tomu, abychom skutečně na to kývli, což by podle mého názoru byla chyba jak z ekonomického hlediska, protože bychom se stali méně konkurenceschopní, tak z hlediska toho, že bychom ztratili ty poslední zbytky suverenity, které ještě v České republice zůstávají.

Takže prosím, chtěl bych vás poprosit, abyste evropský fiskální rámec nevnímalí nejenom v hnutí ANO skrze zemědělské dotace, u ostatních politických klubů skrz kohezní politiku, ale zamysleli se nad tím kompletně a zamysleli se nad tím, jaké nebezpečí, pokud by takto zůstalo, to pro Českou republiku může znamenat.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Jiří Kobza.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, budu stručnější, protože můj předčeřník shrnul už dost podstatného z toho, co se na nás v podobě tohoto návrhu valí.

Je politikou hnutí Svoboda přímá demokracie, abychom měli méně Evropské komise a více České republiky. A pakliže Evropská komise nevychází s penězi, které má, a argumentuje brexitem, tak my jsme toho názoru, že v první řadě by měla začít Evropská komise šetřit sama u sebe a neřešit svoje fiskální nedostatky tím, že to během přesune na členské státy. Protože samozřejmě menší Evropská unie by měla znamenat také menší náklady na administraci Evropské unie. Já tomu tak rozumím, menší firma prostě spotřebovává méně.

Navíc pro nás je nepřijatelný fakt, že tento rámec přesouvá další pravomoci, další kontroly na úroveň Evropy a bere je národním státům. A dochází potom k takové zajímavé, abych tak řekl až parodii politické, protože na jednu stranu po nás Evropská unie chce více peněz, ale na druhou stranu víme, jakým způsobem vyhrozuje neposlušným státům, které si dovolí se vzepřít jejich direktivám, a vyhrozuje jim tím,

že jim zastaví financování, že nebudou dostávat vlastně prostředky z různých fondů. Kdy vlastně na jednu stranu po těchto státech chce peníze, ale na druhou stranu jim říká, že když nebudou poslouchat, tak jim žádné nedá, což je pro nás také nepřijatelné. Je to zrovna tak, když si vzpomeneme na donedávna projednávaný návrh změny Dublinských dohod, kde pan komisař Oettinger na evropském výboru jedním dechem sondoval možnost navýšení členských poplatků, a na druhou stranu tam ležela na stole výhrůžka – penále 250 tis. eur za každého odmítnutého migranta, kterého bychom nechtěli přijmout.

Takže já se připojím k té skupině poslanců, kteří nebudou podporovat tento rámcem, a prosím kolegy, aby to učinili také tak, protože v této formě, jak je navržen, je pro nás velmi nevýhodný, je pro nás nepřijatelný a myslím si, že pokud chceme pro tuto zemi něco udělat, tak ho musíme odmítout. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Jiřího Dolejše. Omlouvám se, s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Skopeček.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji. Já budu velmi krátký a jenom ještě zareaguji na svého předčečníka. Teď zdůraznil jednu podstatnou věc, kterou já jsem trošku zapomněl ve svém úvodním projevu říct, a to že čerpání evropských peněz, evropských fondů, se snaží Komise podmínit plněním pravidel principů právního státu a evropských hodnot. A teď si k tomu doplňme ten eurospeak. Myslím si, že to je také věc, která stojí za pozornost v kontextu včerejsích událostí v Evropském parlamentu. Já bych se chtěl také vyjádřit, že považuji za skandální a chybápní některá hlasování našich europoslanců, kteří šli proti našemu spojenci v rámci V4 Maďarsku. Ale to je další věc, s kterou ten evropský rámcem počítá, a to podmínění čerpání evropských peněz plněním právních principů evropského státu, evropských hodnot.

A další věc. V tom rozpočtu se navrhuje navýšení prostředků na migraci, na téma migrace, což může znít na první pohled velmi příjemně pro ty z nás, kteří považují otevření se masové migraci v Evropě za sebevraždu Evropy. Na straně druhé když jezdíte do Evropského parlamentu, tak u evropských poslanců slyšíte, že oni nepovažují otevření se masové migraci za chybu, oni ji nechtějí zastavit. Oni chtějí pouze z té nelegální migrace různými cestami udělat migraci legální. Takže to navýšení peněz na migraci vůbec nemusí znamenat to, že Evropa se chce migraci více bránit. Může to být i přesně naopak.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Dolejš si ještě musí počkat. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Mikuláš Peksa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych rád reagoval na svého předčečníka prostřednictvím pana předsedajícího. Chtěl bych podotknout, že je důležité, aby byl v členských státech Evropské unie dodržován právní stát a dodržována vláda práva, protože nebude-li tomu tak, těžko můžeme být klidní v tom, jakým způsobem se

rozdělují evropské dotace. Pokud v některém členském státě dochází prostě k zneužívání justice, pak nepochybň nemůžeme mít důvěru v to, že ty dotace, které tam jsou rozdělovány, jsou rozdělovány spravedlivě. Proto je důležité, aby vláda práva platila ve všech státech Evropské unie.

A ještě prosím pro kolegu Skopečka prostřednictvím pana předsedajícího. Viktor Orbán je možná váš spojenec, ale nikoli nás všechn, jak tady sedíme. Řada z nás se s ním neztotožňuje. A mně tedy osobně připadá jako velké chucpe to, že evropští lidovci, konkrétně tedy členové KDU-ČSL Svoboda, Šojdrová a Zdechovský, přestože verbálně deklarují podporu nějakým společným evropským hodnotám, hlasovali na obranu Viktora Orbána. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Těch faktických poznámek nám tady přibylo, takže nejprve pan poslanec Skopeček, poté pan poslanec Klaus. (Hlási se rovněž pan poslanec Foldyna k faktické poznámce.)

Poslanec Jan Skopeček: Já samozřejmě podepisuji, že mají být dodržovány principy právního státu, ale už dneska má Evropská unie dostatečné nástroje, jak proti státům, které je porušují zasáhnout. Takže považuji za chybné, kdyby se dalším nástrojem stalo podmínění čerpání peněz, což nikdy tak nastaveno nebylo, byla by to novinka, já bych to považoval za chybu. Už dneska má Evropská unie jiné nástroje.

A druhá věc je debata, a o tom tady můžeme asi debatovat hodiny, jestli to porušování principů právního státu je skutečné porušování principů právního státu, zda jde skutečně o to, aby byly efektivně čerpány dotace, nebo jde o trestání států v otázkách, ve kterých nesouhlasí s tím mainstreamem Evropské unie. Já si myslím, že v poslední době platí spíše to druhé než to prvé.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan poslanec Klaus, připraví se pan předseda Stanjura.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Jde o to, že Maďarsko je svrchovaná země, jejíž občané volí do svého parlamentu a starají se o své věci tak, jak chtějí, čili je naprostě neslušné je tady nějak hodnotit atd., jako to děláte vy, pane Pekso prostřednictvím pana předsedajícího. (Předsedající: Ano, děkuji.) Protože zrovna tak pan Juncker je třeba váš zastupitel, ale třeba ne můj, takže v tomto se lišíme, ale ten rozdíl je, že oni říkají, jak svoji vlastní zemi mají spravovat, čili my se tady vměšujeme do záležitostí Maďarska, a až to za pár let budou dělat vůči nám, tak vy zase budete s nimi hlasovat proti občanům České republiky. O tom to tady je.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura, připraví se pan místopředseda Fiala. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana poslance Peksy. To není žádné řízení s panem premiérem Orbánem, ale se suverénním a demokratickým státem Maďarskem. Vzpomeňme si, podobné vztahy jsou s jiným naším sousedem – s Polskem. A neměli bychom na to naskakovat. Jestli jste podrobně studovali např. problematiku polského soudnictví, tak ta situace vůbec není černobílá, jak nám někteří popisují, jak je to celé špatně. A já před tím varuji, protože příště to budeme my.

A pokud tady někdo říká, že někteří europoslanci hlasovali pro to (nesrozumitelné) s Maďarskem, tak já myslím, že je třeba konkrétně říkat kteří, aby se neříkalo naši nebo čeští europoslanci. Máme říkat kteří. A nejvíc komické je, když si srovnám vyjádření Andreje Babiše, který byl před několika dny s Viktorem Orbánem, jak je to jeho vzor a jak ho podporuje, jak je to skvělý spojenec, aby jeho europoslanci hlasovali v dikci pana poslance Peksy proti Viktorovi Orbánovi. Tak to je taková ta klasika, že něco říkám na jednom místě a něco jiného dělám na druhém místě. A teď já bych o tom nemluvil, kdyby takhle hlasovali pouze europoslanci, kteří se s hnutím ANO rozešli. To bych prostě nehodnotil. Ale vy tam máte své europoslankyně, vždycky říkáte, jak jsou skvělé, jak v tom Evropském parlamentu hájí naše zájmy, ale hlasování pro spuštění toho řízení s Maďarskem není v českém národním zájmu, jsem přesvědčený. A mě osobně rozčilují dlouhodobě taková ta podmiňování čerpání evropských fondů politickými a legislativními požadavky. Nebude EIA, nebudou peníze. Nebude tohle, nebudou peníze. Nebude to, jak chceme my, nebudou peníze. My také nehodnotíme výsledky voleb a činy jednotlivých politických stran. (Upozornění na čas.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan místopředseda Petr Fiala, připraví se pan poslanec Jiří Kobza.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Také moje faktická poznámka bude reakcí na vystoupení pana poslance Peksy.

Pane poslance prostřednictvím pana předsedajícího, nepochybňě když posuzujeme to, jestli je nějaká země a nějaký její představitel, jestli jedná v zájmu České republiky nebo jestli to odpovídá našim zájmům, tak musíme odhlédnout od toho, zda se nám jako politické straně a konkrétní politické síle líbí to, kdo tam vládne, jaké zastává vnitropolitické postoje. Tady je přece jasné, že Maďarsko je nás spojenec a že politika premiéra Orbána je taková, že odpovídá dlouhodobě zahraničněpolitickým zájmům České republiky, a na tom bychom se tady přece všichni mohli shodnout. Pokud vyjadřujete překvapení nad tím, že někteří poslanci, třeba z řad lidovců, v Evropském parlamentu se postavili za pana premiéra Orbána, tak jenom připomínám, že jeho strana, politická strana Fidesz, není na žádném okraji evropského politického spektra, je to součást Evropské lidové strany, takže ten postoj v tomto směru se mi jeví jako logický. A to, co pokládám za nejpodstatnější: všechny tyto pokusy různým způsobem zasahovat do dění jednotlivých demokratických států v rámci Evropské unie jenom prohlubují krizi Evropské unie, prohlubují nedůvěru mezi evropskými zeměmi a ohrožují dokonce i budoucí spolupráci těch jednotlivých

zemí. A kdo si nemyslíte, že k tomu povedou ty kroky proti Polsku a Maďarsku, tak ty všechny vyzývám, ať se podíváte do historie. Podívejte se, jak dopadly sankce vůči Rakousku před necelými dvěma desítkami let ve chvíli, kdy se dostala do vlády FPE Jörga Haidera. Ty sankce neskončily úspěchem, skončily deziluzí v rakouské společnosti a přinesly více problémů než užitku. A tak to dopadne i s těmi řízeními vůči Polsku (upozornění na čas) a Maďarsku, která nejsou v zájmu České republiky. Nejsou!

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktických poznámek přibylo. Pan poslanec Kobza, připraví se pan poslanec Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, to, co tady slyšíme o Maďarsku nejenom z úst poslance Pirátské strany, ale i z některých médií, vyplynává celkem jednoznačně, že je tady snaha z Maďarska udělat odstrašující příklad. Jaký je zločin Maďarů? Maďaři si dovolili demokraticky si zvolit stranu Fidesz, která si zvolila svojí vládu, postavili se plně za její program a mají vládu, která hájí zájmy Maďarska. A pakliže toto nějakým způsobem někteří představitelé se snaží popírat, tak můžeme to celkem otevřeně nazvat popíráním základních demokratických principů a to je pro nás neprijatelné.

To, co by tady také mělo zaznít, je to, že Maďarsko zřejmě má posloužit jako odstrašující příklad, protože jak tady už zmínil pan předseda Stanjura, tak je otázka, když tento tlak na Maďarsko bude fungovat, kdo bude další. Protože víme všichni, co se zabýváme aspoň okrajově evropskou a zahraniční politikou, že V4 je základem určité snahy o demokratizaci Evropské unie, snahy o navrácení samostatnosti a svéprávnosti evropským státům a to samozřejmě musí být patřičně ostrakizováno a potrestáno. Otázka je, kdo bude další. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další faktická poznámka, pan poslanec Foldyna, připraví se pan poslanec Koten.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, pane předsedající, děkuji za slovo. Já tady nechci hovořit o panu Peksovi ani o Pirátské straně. Já bych chtěl mluvit sám za sebe a za nás obecně. Nás volili občané České republiky, nebo nás volili Afričané? My hájíme zájmy občanů, kteří nás volili, nebo hájíme zájmy těch, kteří se chystají do Evropy přijít? Já jsem u vytržení z toho, jak se tady vede diskuse. A já vnímám to, jestli máte chuť hájit zájmy Afričanů, je možné udělat tu migraci opačně, přijdete do Afriky, kandidujte za Afričany a hajte jejich zájmy. Já hájím občany České republiky a to je mojí povinností a to jsem také přisahal, když jsem stvrzoval přísahu poslance České republiky.

Je mi s podivem, že poslanci, kteří byli voleni občany České republiky do Evropského parlamentu, nehájí jejich zájmy! Já se od nich chci distancovat, veřejně se distancuji od těchto postojů a vyzývám, abychom hájili zájmy občanů České republiky. A podívejte se na průzkumy, co si přejí občané České republiky: 94 % lidí

je proti tomu, abychom se otvírali nějaké migraci. My popíráme fungování právních států! Jestliže každý, kdo chce, se sebere a přejede někam jinam a bude využívat výhody toho systému, tak potom zrušme státy, bude tady anarchie. Ano, tomu rozumím. Vám se líbí anarchie. Mě ne! Mě se líbí systém a pořádek. A znova říkám, kandidoval jsem za občany České republiky a budu hájit jejich zájmy! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Koten, připraví se pan poslanec Peksa.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji si tvrdit, že to, co tady řekl pan Foldyna, je naprosto přesná definice toho, jak by se měl chovat poslanec, který je zvolen občany této republiky. Hájit jejich zájmy! Protože to, co tady předvádí různí poslanci nebo europoslanci, to je opravdu ostuda! Naprostá ostuda! Děkuji. (Potlesk z řad SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Peksa, potom jsem si dovolil přihlásit já.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Mě fascinuje ta až dojemná sounáležitost, která tady probíhá mezi SPD, některými kolegy z ODS a některými kolegy z ČSSD. Bravo, pánové, gratuluji.

Nicméně pojďme to vzít věcně. Pane kolego Klausi prostřednictvím pana předsedajícího, pan Juncker opravdu, ale opravdu není můj reprezentant. Včera prošla Evropským parlamentem směrnice ke copyrightu na společném digitálním trhu a prošla takovým způsobem, že se pokazilo všechno, co se pokazit mohlo, a ještě něco navíc. Za tuhle směrnici nesou odpovědnost evropští lidovci a pan Juncker je jejich reprezentantem. Takže rozhodně mě s nimi neházejte do jednoho pytle, protože pokud mi někdo teď leží v žaludku, tak je to právě pan Juncker.

A ještě druhá věc, k problematice toho právního státu. Asi jste zaregistrovali, že mezi Českou republikou, Maďarskem a ostatně všemi státy Evropské unie probíhá policejní a justiční spolupráce. To znamená, že pokud je policie, příp. justice zneužívána v některém státě, tak je to potenciální ohrožení i pro občany České republiky. A já si myslím, že ta věc, že nějakou konkrétní členskou zemi ovládne nějaký oligarcha, se může stát. To není nic nepředstavitelného, to se může stát. A je docela dobře představitelné, že bude dělat čistky v rámci policie a justice. Takže prosím nezlehčujte to, protože je to opravdu problém! Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan předseda Vondráček. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já budu stručný. Dámy a pánové, víte, že já zpravidla nevystupuji, není to role předsedy Poslanecké sněmovny. Ale jako

předseda Poslanecké sněmovny, jako člen hnutí ANO, jako člen předsednictva hnutí ANO bych se tady také chtěl veřejně distancovat od hlasování našich europoslanců. (Výrazný potlesk zejména z řad ANO.) Já nemám žádné informace o tom, že by toto stanovisko bylo jakkoli konzultováno jak na úrovni předsedy, nebo předsednictva, nebo výboru. V době různých krizí, nejenom těch migračních, Evropa potřebuje spíš nějaký respekt a důvěru mezi státy a dialog. A tohle není nic jiného než prohlubování příkopů, které už existují a budou jenom hlubší. Možná z toho poslanci Evropského parlamentu měli dobrý pocit, když si odhlasovali rezoluci, já ten dobrý pocit vůbec nemám. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka paní poslankyně Langšádlové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Tady několikrát zaznělo, že máme hájit zájmy České republiky, že máme hájit zájmy našich občanů. No samozřejmě, že je máme hájit! Samozřejmě že máme hájit zájmy našich občanů! Ale co je zájem našich občanů? Já jsem pevně přesvědčená, že zájmem našich občanů je, abychom byli aktivní a pevnou součástí Evropské unie. Vý si opravdu někdo myslí, že je zájmem našich občanů, abychom vystoupili z Evropské unie, abychom se izolovali, abychom na to ekonomicky i bezpečnostně doplatili? To si opravdu myslíte, že tohle je zájmem České republiky? Kam by nás to přivedlo? Naším zájmem, životním zájmem České republiky je být opravdu pevnou částí Evropské unie! Nenabízejtejinoucestu. Ona totiž jiná není. Evropská unie není ideálním projektem. Podílejme se na tom, aby byla lepším projektem. Ale je to i na nás. Ten Brusel jsme i my! (Potlesk z řad TOP 09.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Skopeček, připraví se pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já bych nejdřív chtěl poděkovat vám, pane předsedo. Já si velmi vážím vašich slov a opravdu to uznávám. Někdy se to v politické straně stane. Vím, jak je to nepřijemné, a opravdu si cením těch slov, která tady zazněla.

Dál bych se chtěl zeptat pana místopředsedy Foldyny, se kterým jsem v tom jeho projevu také v lecčem souhlasil, ale chtěl bych se ho zeptat, jestli se jako místopředseda sociální demokracie tedy distancuje od nominanta sociální demokracie na ministra zahraničí, protože pan europoslanc Poche hlasoval rovněž proti Maďarsku. Takže to je můj dotaz. (Ruch v sále, zejména vlevo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid v sále! Děkuji.

Poslanec Jan Skopeček: K paní poslankyni Langšádlové. Já myslím, že tady nikdo z nás nezmínil slovo vystoupit z Evropské unie. Ale to přesně ilustruje tu debatu. Pokud nesouhlasíme se vším, co k nám ze starých členských států Evropské unie míří, a dovolíme si mít nějaké výhrady, tak jsme automaticky eurofederalisty nařčeni z toho, že chceme vystoupit z Evropské unie. Ale ono to není souhlasit ze sta procent, nebo vystoupit z Evropské unie. Ono jde o to najít svoji pozici, hájit národní zájmy a dokázat to dělat ve chvíli, kdy si myslíme, že máme pravdu, mít tu odvahu a říct to do očí i těm starým členským státům. Není to buď, anebo. Je to o aktivní politice a o tom mít schopnost a odvahu i občas nesouhlasit. (Potlesk z řad ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Další faktická poznámka, pan poslanec Ondráček, připraví se pan poslanec Peksa.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedo. Musím říct, že se zájemem jsem si vyslechl vaše dvě minuty zde u řečnického pultu, kdy jste se i vy jako čelný představitel hnutí ANO distancoval od svých kolegů europoslanců, kteří včera hlasovali tak, jak hlasovali. On se v podstatě stejně vyjádřil i váš premiér, který řekl také, že se distancuje od vám zvolených poslanců, kteří hlasovali pro zahájení návrhu o řízení proti Maďarsku atd. atd., a řekl, že vás zradili. Samozřejmě je to krásné vystoupení. Možná proto jsem chtěl zařadit bod informace vlády o postoji České republiky, protože teď v podstatě se bavíme o tom, o čem jsem se chtěl bavit já příští týden ve středu odpoledne. Vy jste to svým hlasováním neumožnili, samozřejmě je to vaše právo. Tak já předpokládám, že až piáristi vašemu panu premiérovi poradí, tak že se distancuje od poslanců hnutí ANO, kteří tento bod zablokovali. Je to vaše volba.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní faktická poznámka pan poslanec Peksa, připraví se pan poslanec Klaus. Ne? Pan Peksa to zrušil, takže poprosím pana poslance Klause, poté pan poslanec Plzák.

Poslanec Václav Klaus: Tak ještě jednou. Já mám pocit, že my, já, kolega Skopeček a spol., jsme tady hájili demokracii, právo Maďarů rozhodovat si o své zemi, volit si své zástupce a chovat se tak, jak se chtějí chovat. A v protikladu, nezlobte se, vystoupí pan poslanec Peksa a dělá osobní útok. On říká: Ha, ha, vy hlasujete tady stejně jak pan poslanec Foldyna. No a co? V řadě věcí mám stejný názor jako poslanec Foldyna, je to můj názor a je velice neslušné takhle jedním způsobem házet do jednoho pytle lidi jenom proto, že patří k někomu jinému, aby svoje názory nesdělovali. Je to výsostně nedemokratické. Je to skoro stejně nedemokratické jako buzerovat svrchovanou zemi.

A k paní poslankyni Langšádlové. Mně už bude skoro padésát, tak děkuji, že mě vrátila o třicet let nazpět do Měsice československo-sovětského přátelství (předsedající upozorňuje, že to mělo být jeho prostřednictvím), tak jsem trošku omládl při tom vašem projevu. (Ozývá se smích i potlesk.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Plzák s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Ondřej Veselý.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já nevím, jestli moje vystoupení přímo spadne do kategorie faktické poznámky, protože nereaguje bezprostředně na vystoupení předčeňníků. Ale já bych chtěl poprosit paní ministryni, až bude mít vystoupení, jestli by mi odpověděla na jeden dotaz. A ten zní: Protože víme, že rozpočet Evropské unie budou muset schválit všechny státy Evropské unie, co se stane, když se neschválí, jak se vlastně postupuje dál, jaké je to další řešení, jestli můžete říct. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Veselý, připraví se pan místopředseda Okamura.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se pokusím, asi marně, tu diskuzi trochu vrátit k tomu původnímu tématu a to je víceletý finanční rámec. A zkusím to vrátit proto a tím, že tady není předseda evropského výboru, já jsem místopředseda, tak se pokusím nějak nastínit, jaký bude další průběh ohledně Maďarska, a snad vás to uklidní.

To stanovisko přijde nám, parlamentu, a máme zřízen evropský výbor, zkratka VEZ, mají tam zastoupení všechny strany a tam naše stanovisko za parlament budeme projednávat. Už jsme tam takto projednávali stanovisko ohledně Polska a závěr byl takový, že jsme jako jeden muž všichni, co jsme tam byli napříč spektrem, doporučili nejít do sankcí, nejítřit nálady mezi jednotlivými státy, pokoušet se o dialog. A stejně stanovisko předpokládám, že vzejdě i z Maďarska. Pokud vám to bude stačit jako příslib, já si ten materiál, stejně jako jsem měl materiál na Polsko, vezmu na starost, budu jeho zpravodajem a navrhnu obdobné usnesení jako u Polska.

Prosím vraťme se k víceletému finančnímu rámci a přestaňme řešit něco, co budeme řešit opravdu za pár týdnů, možná měsíci na evropském výboru. A není určitě problém, abychom to stanovisko evropského výboru vám všem dali na vědomí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a poprosím s faktickou poznámkou – pan místopředseda Okamura. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, to je sice hezké, že se tady pan předseda Sněmovny Vondráček za hnutí ANO omluvil za hlasování europoslanců, všech europoslanců hnutí ANO, kteří hlasovali proti zájmům České republiky, proti našim národním zájmům a podrazili partnery z V4, a dozvěděli jsme se, že oni své postoje nekonzultovali. Já myslím, že je to skutečně úplně fatální selhání, protože jestli nejsilnější vládní strana, která vede českou vládu, její

europoslanci nekonzultují a dělají si v zahraniční politice, co chtějí, tak to svědčí skutečně o značné nekompetentnosti.

Ale já mám podezření, že je to trošku jinak. Mám bohužel podezření, že nám tady Andrej Babiš pro české občany, pro české voliče říká totiž něco úplně jiného, než v Bruselu dlouhodobě prosazuje. Ono to totiž není první hlasování. Oni totiž poslanci hnutí ANO jsou součástí evropské frakce ALDE, což je v podstatě otevřeně proimigraciální globalistická frakce, kterou vede skutečně jeden z největších neomarxistických aktivistů, bývalý belgický premiér Verhofstadt, a samozřejmě oni nehlasují přece špatně nebo jinak. Oni hlasují přesně v souladu s ideou té frakce, které se dobrovolně stali členem. Vždyť oni přesně vědí, jak hlasují! Oni hlasují tak, jak mají z pohledu hnutí ANO. Takže tady nerěkem, že je to jinak. A je skutečně skandální, já jenom říkám, dokdy bude pan premiér balamutit občany v ČR, protože nelze být protiimigraciální a zároveň probruselský, protože politika EU je založena na globalismu, multikulturalismu a na migraci. To znamená, doufám, že teď jasné před komunálními a senátními volbami prohlédli občané ČR, že tady pan premiér říká úplně něco jiného, hnutí ANO, říká v ČR, než ve skutečnosti prosazují v Evropě. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Váš čas! Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Bartošek, připraví se pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Je jistě mnoho věcí, které můžeme připomínkovat, a být v rozporu s EU. Je jistě mnoho věcí, které můžeme rozporovat, a mít připomínky k tomu, co se děje, k Maďarsku. Ale považuji za krajně nešťastný včerejší krok Maďarsko trestat. Můžeme mít spoustu připomínek, ale přesto je potřeba si uvědomit, že neexistuje ve stávajícím světě lepší projekt, než je být součástí EU, ve které budeme vystupovat jako hrudý a suverénní stát a budeme hájit zájmy ČR. Byť hnutí ANO je skutečně součástí této imigraciální skupiny, tak já chci říct jednu věc. EU není postavena na trestání a na imigraci a na těchto hodnotách. EU vznikla na hodnotách křesťanských. K tomu je třeba se vracet. Na křesťanství, které respektuje člověka jako jedince, hájí rodinu, na křesťanství, které říká, že je potřeba pomoci lidem, kteří jsou v nouzi, ale na druhou stranu také říká, že být Evropanem a být křesťanem je otázka i vlastní hrdosti. Evropa není necitlivá. Naopak, Evropa je vstřícná. To jsou hodnoty, na kterých vznikla Evropa. A já se obávám, že čím více Evropa bude opouštět tyto křesťanské hodnoty, tím více bude sama sebe ztrácat.

Souhlasím s tím, že v mnoha ohledech pan premiér je v rozporu s tím, co říká ve světě, a tím, co je doma. A z toho důvodu dávám procedurální návrh a chci, aby byl přítomen a vysvětlil nám a fekl, co je tedy skutečnost, co je pravda. Jestli to, co říká venku, anebo to, co říká v ČR. A dávám procedurální návrh na přerušení tohoto bodu, dokud nebude přítomen pan premiér. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady procedurální návrh, takže k němu bychom asi přistoupili k hlasování ihned. Já svolám poslance do jednacího sálu a mám tady tedy návrh na přerušení jednání do přítomnosti pana premiéra. Takže

počkám, až se poslanci dostaví. Máme žádost o odhlášení, takže já vás jednou ohlásim. Přihlaste se prosím svými hlasovacími kartami.

Jinak přeji hezké poledne. Přečtu mezitím jednu omluvu, aby poslanci získali časový prostor se ještě dostavit. Omlouvá se z jednání schůze Poslanecké sněmovny od 14 do 19 hodin z důvodu jednání pan poslanec Martin Jiránek. A ještě jedna žádost o odhlášení. Prosím, ještě jednou se odhlaste. Znovu se prosím přihlaste svými hlasovacími kartami.

Zopakuji návrh. Budeme hlasovat o tom, zda souhlasíte s tím, abychom přerušili jednání do přítomnosti pana premiéra, aby se mohl k této záležitosti vyjádřit.

Zahajuju hlasování. Kdo je pro přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování číslo 67 přihlášeno 121 poslanců, pro 54, proti 20. Návrh byl zamítnut.

A teď pojedeme tedy v pořadí faktických poznámek. Pan poslanec Foldyna, dále se připraví paní poslankyně Langšádlová, dále pan poslanec Stanjura, pan poslanec Ondráček, pan poslanec Peksa a teď mi tam naskočil pan poslanec Bartošek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já jenom k té poznámce o tom, že se tady moji kolegové zprava, z pravé strany, z ODS, pan Klaus a ostatní, shodují se mnou, nebo já že se shodují s nimi.

Prosím vás, my tady přece nediskutujeme o žádné ideologii. My tu diskutujeme o zásadních principech existence evropských zemí. My žijeme v České republice, což je dědictví našich předků, a to dědictví není staré jenom těch sto let, ale stovky let, a oni to dědictví vybojovali krví v bitvách, kdy museli porazit ty, kteří žijí na jiných principech a na jiné ideologii. A jestli je někomu divné to, že diskutuje a shodne se pravícák s levičákem na principech, tak tím ukazuje, že jemu o žádné principy nejde. Je to antisystémový pohled na celou věc. Já se domnívám, že je zcela logické, že tady bráníme zájmy českých občanů, Evropanů, kteří stojí na křesťansko-židovské kultuře, a o té se v této chvíli jedná. Na tom není nic levicového nebo pravicového. Pravdou je, že neomarxismus a liberální levice se snaží tyto principy, na kterých stojí Evropa, zašlapat, marginalizovat a nastavít nové principy a jiné principy. A o tom je ta diskuse! A jestli se někdo hlásí k těm základním principům, je to jeho věc, a vy se hlásíte k těm jiným principům, které tady chtějí udělat nesystémový stát, stát plný lidí, kteří sem přijdou z ciziny na základě jiných křesťanských hodnot, na základě jiných kulturních hodnot, no to je problém váš! Já doufám, že si to občané propříště uvědomí. Děkuji. (Potlesk zejména poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy vyzývám k vystoupení paní poslankyni Helenu Langšádlovou a připraví se pan poslanec Stanjura. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Nejdříve asi reakce na pana poslance Foldynu. Já se jako křest'anka hlásím k projektu Evropské unie a jsem přesvědčena, že je to projekt opravdu, jak tady bylo řečeno, stojící na židovsko-křestanských základech.

Ale co jsem chtěla říci. Po pravé straně sedí paní ministryně financí a pan zpravodaj. Projednáváme bod víceletý finanční rámec Evropské unie. Mnozí bychom se rádi vyjádřili právě k tomuto víceletému rámci. Chtěla bych moc poprosit, jestli bychom se k tématu nemohli vrátit. A přestože vím, že je to všechno citlivé, včera se nějak hlasovalo v Evropském parlamentu, není to předmětem tohoto bodu. Zkusme se vrátit k bodu víceletý finanční rámec Evropské unie. Moc prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy vyzývám k vystoupení pana předsedu poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjuru. Připraví se pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když si vzpomenete na úvodní vystoupení pana zpravodaje a pak na vystoupení mého kolegy pana poslance Skopečka, tak jasné uvidíte, že ta debata o Maďarsku má smysl a má jasnou souvislost s víceletým finančním rámcem, protože je tam navrženo, aby čerpání evropských peněz bylo podmíněno mimo jiné dodržováním, které bude někdo hodnotit, například Evropský parlament. Tak souvislost tady zaprvé existuje.

Zadruhé jsem rád, že se konečně taky debatuje o té frakci ALDE. Jestliže lidovci mají, myslím evropští lidovci a české politické strany, které jsou v té frakci, mají plnou zodpovědnost za šéfa Evropské komise Junckera, a to mají, tak seznamate se někdy s názory šéfa této frakce, seznamate se s tím. Podívejte se, kdo je všechno členem frakce. Z České republiky jde o hnutí ANO. Dělají přesný opak toho, co říká premiér a šéf hnutí ANO. Dělají a říkají (nesrozumitelné), je to skutečně proimigrační evropská frakce. A nevšiml jsem si, že by hnutí ANO z té frakce chtělo odejít nebo nějak protestovalo.

Chtěl bych od pana předsedy Sněmovny, ať se distancují od postupu této frakce. Nejenom od těch čtyř europoslanců. Protože stoprocentně tato frakce hlasovala jako jeden muž a jedna žena proti Maďarsku a proti zájmům České republiky.

A teď k těm penězům. Včera jsem to slyšel v nějaké debatě, nebo předevčírem, omlouvám se. Porovnejte peníze na obranu vnějších hranic Evropské unie a na společnou zemědělskou politiku. Teď to nemá žádnou souvislost s angažmá pana premiéra, aby mi to... Neuvěřitelné peníze, které Evropská unie dává na společnou zemědělskou politiku. A tam se skoro nic nemění. A když pan zpravodaj mluvil o těch sedmi prioritách, o sedmi oblastech, možná by bylo fajn, kdyby nám řekl procentuální rozdělení výdajů do těch sedmi oblastí, protože to je klíčové a to patří k debatě o víceletém finančním rámci, co jsou vlastně priority a na kterou z těch priorit dáme kolik peněz z těch výdajů Evropské unie.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Zdeňka Ondráčka. Připraví se pan poslanec Mikuláš Peksa. Dále tady mám pana poslance Bartoška, Skopečka, pana poslance Beneška. To jsou zatím přihlášení na faktickou poznámku. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já jsem si se zájmem vyslechl vyjádření pana poslance Bartoška. On zde hovořil o těch hodnotách Evropské unie a říká, na čem je ta Evropská unie založena, jak funguje.

Pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, to jsou ty prazáklady v těch 50. letech, když Evropská unie vznikala, a tak to asi bylo míňeno a tak to asi mělo fungovat. Evropská unie dnes už jsou jenom příkazy, zákazy a všecko ostatní s tím spojené. A proto je tady řada poslanců napříč politickým spektrem, kteří se s tím prostě nechtějí smířit – to, jak ta Evropa dnes funguje, a to, že jsme se vzdali možnosti rozhodovat o svých národních zájmech. A vnímáme to, pokud se někdo vzedme, a je jedno, jestli je to Orbán, nebo jestli to jsou Poláci, kteří jsou odhodlání bránit své zájmy, že je dokážeme podporovat napříč politickým spektrem odleva doprava. A to asi je správně a tak by to mělo být.

A ke kolegům z hnutí ANO. Všechno toto jsme si mohli odpustit, kdybyste nedokázali měnit názory, popřípadě postoje během minuty, hodiny, z hodiny na hodinu. Stačilo jedno hlasování a mohli jsme se o tomto všem bavit ve středu odpoledne. Teď budeme rádi, když dojednáme tento bod. Buďte na sebe pyšní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení. A dalšího v pořadí vyzývám pana poslance Mikuláše Peksu a připraví se pan poslanec Jan Bartošek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Chtěl jsem rychle reagovat na vás, pane předsedající. Ona situace je taková, že kdykoli je Bůh vysoko a Andrej Babiš daleko, tak hnutí ANO neví, co má dělat. Tam jsou naprostě běžné situace, že někteří lidé hlasují společně s SPD a někteří lidé hlasují naprostě kontradiktivně vůči SPD. To se děje na výborech, protože prostě tam to není možno kontrolovat. Působí to, řekl bych, značně komicky. Takže to není problém jenom ALDE, to prostě sahá i do tohoto parlamentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Jana Bartoška a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím k panu poslanci Ondráčkovi. Já jsem také ve svém projevu řekl, že čím více Evropa opouští tyto křesťanské hodnoty, na kterých byla založena, tím více Evropa sama sebe ztrácí. A

mně je to líto, protože jsem přesvědčen, že ty hodnoty jsou správné, jsou dobré a Evropa na nich může existovat prostě staletí.

A jinak plně respektuji hlasování v Poslanecké sněmovně, kdy především díky hnutí ANO nebyl bod přerušen, aby se zúčastnil pan premiér. A chtěl jsem vám říct, milé poslankyně a poslanci, jedna z hodnot, na kterých byla Evropa postavena, je věčný zápas o pravdu. A je to zápas o to, co je skutečnost a co jsou lži, co je manipulace s lidmi a co jsou fake news. Je to o tom, že Evropa byla postavena na akademických svobodách a ověřitelných pravdách. A jestliže vy se bráňte tomu, aby přišel premiér a řekl, co je pravda, co říká venku a co říká doma, aby vysvětlil rozpory, co je tedy skutečnost, tak vy se zebla záměrně bráňte tomu, aby na Poslanecké sněmovně mohl obhájit svoje postoje, mohl jasně říct, co je pravda, co říká pro novináře, co říká pro lidi a o čem je skutečně vnitřně přesvědčen. Tím, že znemožňujete, aby na Poslanecké sněmovně bylo diskutováno, co je skutečná podstata, co jsou skutečné názory hnutí ANO, tak znemožňujete, abychom diskutovali o pravdě. Jestliže přijmete tuto strategii jako součást hry, kterou hrájet s voliči a s touto republikou, věřte, že stavba postavená na lži, na manipulaci, neschopnosti diskutovat je stavba, která je postavena na písku a která se dřív či později zhroutí.

Andrej Babiš měl vystoupit a jasně říct, jaké je stanovisko hnutí ANO, a měl možnost se obhájit. Vy jste řekli, že to nechcete.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Bartošek. Nyní tedy vyzývám k vystoupení pana poslance Skopečka. Jenom zrekapituluji s dovolením, následovat bude pan poslanec Benešík, pan místopředseda Sněmovny Petr Fiala, dále předseda klubu KSČM poslanec Kováčík, následně pan poslanec Farský a následně pan poslanec Bžoch. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: My jsme tady byli kritizováni, že se nebudeme o finančním rámci, nicméně já jsem to tím úvodním vystoupením začal, rozvinulo se to do debaty o Maďarsku. Možná kdyby kolegové při hlasování o programu se nedívali jenom na to, kdo ten bod navrhuje, a automaticky nehlásovali proti předsedovi SPD, mohli jsme se v rámci samostatného bodu o Maďarsku bavit. Teď bohužel to spadlo do té věci.

Já mám sice faktickou, klidně to zopakuji v rádné diskusi, ale já za občanské demokraty, za náš klub navrhují usnesení, že Poslanecká sněmovna považuje za chybné a nešťastné hlasování Evropského parlamentu proti suverennímu státu Maďarsko ve smyslu aktivace čl. 7 Lisabonské smlouvy. Tento postup jen dále prohloubí příkopy a nedůvěru mezi starými a novými členskými státy Evropské unie. Jestli to jde takto formálně načít. Nyní tak to dělám, jinak s ním vystoupím ve standardní diskusi.

Děkuju a prosím vás všechny o podporu tohoto usnesení. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Chtěl bych vás všechny, vážené poslankyně a vážení poslanci, vyzvat, abychom se vrátili pokud možno k tématu ve

vařích faktických poznámkách. Bod, který projednáváme je Víceletý finanční rámec Evropské unie na období 2021–2027. Jsme ve faktických poznámkách, takže bych vás chtěl požádat, abychom se pokud možno drželi i v nejširších mantinelech tohoto tématu.

Takže nyní pan poslanec Ondřej Benešík a následně se připraví místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, omlouvám se, že jsem nebyl na začátku této diskuse. Účastnil jsem se konference na Ministerstvu zahraničních věcí o transatlantické vazbě ke stoletému výročí založení Československa. A tam jsem řekl jednu věc, a to že partner je ten, s kým sdílíme společné zájmy. Spojenec je ten, s kým sdílíme i společné hodnoty. A myslím si, že Evropa stojí na těch společných hodnotách. A ty společné hodnoty můj ctěný kolega pan poslanec Foldyna definoval. A já jsem rád, že se k nim hlásí i on.

Skutečně je to mimo jiné taky židovská a křesťanská tradice, římské právo, řecká filozofie. Já věřím tomu, že v této Sněmovně budeme v rámci těchto civilizačních hodnot jednat, například když se bude jednat o zdanění církevních restitucí. A tato šlamastyka je dobrá pro jednu věc, že si dneska snad všichni uvědomujeme, že to není nějaký ten Brusel tam daleko. Jsou to konkrétní lidé, konkrétní politici z konkrétních členských států, kteří rozhodují a kterým my chybě říkáme Brusel. Jsou to konkrétní europoslanci, konkrétní eurokomisaři, konkrétní ministři zasedající na Radách Evropské unie a konkrétní premiéři zasedající na Evropské radě. To je, dámy a pánové, Brusel! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy vyzývám místopředsedu Sněmovny Petra Fialu a následně vystoupí pan poslanec Farský. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, my se tady samozřejmě můžeme zaklínat národními zájmy, hádat se, diskutovat ještě dvě hodiny, ale své národní zájmy nebudeme schopni prosadit, pokud nebudeme mít srozumitelnou a koordinovanou zahraniční politiku. A my takovou zahraniční politiku nemáme. Podívejte se, co ukázala tato debata. Tato debata ukázala, že ačkoliv předseda vlády má nějaké zahraničněpolitické stanovisko, jeho vlastní europoslanci mají stanovisko úplně opačné. Tato debata také jasně ukázala, že i když tady místopředseda České strany sociálně demokratické horuje za národní zájmy a proti spuštění procesu vůči Maďarsku, tak ten, kdo za jeho stranu fakticky řídí Ministerstvo zahraničních věcí, pan europoslanc Poche, má stanovisko úplně opačné. Pokud takto budeme pokračovat v prosazování svých zájmů, ve vysílání signálu do Evropy a do zahraničí, tak vás mohu ujistit o jediném: žádné svoje zájmy, žádné zájmy České republiky, žádné zájmy občanů České republiky nebudeme moci účinně hájit. Takovýto zmatek, takováto nekoordinovaná zahraniční politika nemůže vést k ničemu dobrému.

Takže já využívám i této příležitosti, abych znova vyzval vládu a vládní strany k tomu, aby zaujaly odpovědnější postoj k zahraniční politice, udělaly si pořádek ve vlastních řadách a co nejrychleji jmenovaly plnohodnotného ministra zahraničí, který bude za zahraniční politiku zodpovídat, jak je to běžné v každé demokratické civilizované zemi. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych tedy přečetl tři omluvy. Omlouvá se mezi 15. a 20. hodinou z pracovních důvodů pan poslanec Robert Králíček. Dále se od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Aleš Juchelka. Dále se omlouvá pan poslanec Martin Stropnický, od 12 hodin po zbytek dnešního zasedání se nemůže zúčastnit z rodinných důvodů.

Nyní předseda poslaneckého klubu STAN, pan poslanec Farský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych říct, že Evropská unie přece není jenom prostorem, kde se přerozdělují dotace, kde se nastavují rozpočty a vyžívají se jednotlivé regiony, ale je předně, a to zcela zásadně, územím, na kterém se ctí společně sdílené hodnoty. A já se tady nebudu distancovat od hlasování našeho europoslance Standy Polčáka. Já si myslím, že hlasoval s rozvahou a hlasoval správně. (Potlesk poslankyně Hyňhové.) Protože je potřeba zvláště tyto hodnoty, které mají větší sílu a dlouhodobější platnost než nějaké přesuny dotací mezi regiony, chránit. A očekával bych, že v těchto chvílích vystoupí předně ti, kteří o národních hodnotách, hodnotách Evropy a jejich křesťanských základech tak často mluví a dávají si to i do programů, staví na hraničních zdech a plotech a brání, aby nikdo, kdo má jiné vyznání, do Evropy vůbec nemohl přijít. A ti dneska kritizují? Vždyť to nedává vůbec smysl.

Hlasovalo 448 poslanců pro, 197 proti a 48 se jich zdrželo. A proč hlasovali pro to, aby byl aktivován článek 7? Záleží samozřejmě na rozhodnutí Evropské komise, jak se k tomu postaví. Protože z jejich pohledu a podle zprávy, která byla zpracována pro Evropský parlament, je v Maďarsku ohrožena nezávislost soudů, ohrožena svoboda médií, ohrožena občanská společnost a zneužívají se dotace. Kdo špatně poslouchal – mluvil jsem o Maďarsku, ne o České republice. (Potlesk z pravé části sálu. Předsedající upozorňuje na čas.)

Je v bytostném zájmu – (Předsedající opět upozorňuje na čas. Poslanec reaguje tím, že vystupoval s přednostním právem.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jestli je to s přednostním právem do obecné, tak nejste ovšem ted', ale před vámi je paní ministryně Schillerová, takže to nejde. A nyní jsou za vámi ještě dva poslanci s faktickými poznámkami.

Poslanec Ondřej Benešík: Omlouvám se, ale hlásil jsem se s přednostním právem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, ale faktické poznámky mají přednost před přihláškami do obecné rozpravy s přednostním právem.

Poslanec Ondřej Benešík: Myslím, že to vyřešíme tím, že nebudu víc jak minutu dlouhý. (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To nejde, to by opravdu nešlo. To by byl precedens. Já se strašně omlouvám.

Poslanec Ondřej Benešík: Dobře, vrátím se s chutí zpátky a řeč vám dopovím, abych vám řekl, že hlasování Evropského parlamentu bylo v zájmu České republiky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, prosím, dodržujme jednací řád. Já se moc omlouvám. (Poslanec se odkazuje na svoji přihlášku.) Super, já vaši přihlášku do obecné rozpravy s přednostním právem mám. Takže mi to dovolte zrekapitulovat, aby tady nebyla nervozita. Má m tady dvě přihlášky k faktickým poznámkám – pan poslanec Bžoch vystoupí nyní a následně pan poslanec Jiří Kobza. Pak ihned jdeme do obecné rozpravy, kde mám s přednostním právem jako první paní ministryni Schillerovou a následně tedy pan předseda poslaneckého klubu STAN Farský.

Takže pane poslanče, prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Já vám děkuji, pane předsedající. Budu velmi stručný. Hlasování včera v Evropském parlamentu na našich očích bylo nešťastné, nicméně to neznamená jasnou aktivaci článku 7 a bude na členských státech, které se musí společně dohodnout, všichni, jak budou dále postupovat.

Co se týče toho, jak nás tady všichni neustále okopáváte.

K vám, pane předsedající. Vy jste schopen spojit migraci s nákupem vajíček v obchodě. To už není možné. Vy kdybyste neměli migraci, tak nemáte vůbec nic. To, jak se včera hlasovalo v Evropském parlamentu, jak hlasovali naši europoslanci, nemá s migrací, kterou vy neustále všude zmiňujete, vůbec nic společného.

K vám, pane Bartošku, prostřednictvím pana předsedajícího. Já vůbec nevím, o čem mluvíte. Jakou pravdu chcete slyšet? Já vůbec nechápu, co zmiňujete? Naše zahraniční politika je jasně daná v programovém prohlášení, tak si ji přečtěte. Tam to všechno najdete, všechny informace jsou veřejné, jsou pro všechny. A za tím si stojíme, stojí si za tím naš premiér. Věřím tomu, že za tím stojí i pan ministr zahraničních věcí. Tam jsou jasné věci. Já nevím, jakou pravdu chcete víc slyšet. Přečtěte si to. Děkuji. (Velmi emotivně. Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy vyzývám pana poslance Jiřího Kobzu, zatím poslední přihlášeného s faktickou poznámkou. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Po ideologickém výlevu bych si dovolil vrátit se zpátky k víceletému rámci.

Vážené kolegyně, vážení kolegové napříč politickým spektrem, všichni jsme tady, protože nás zvolili naši občané, abychom hájili jejich zájmy. Zvolili nás občané, kteří mají možná rozdílné názory, ale my je tady reprezentujeme. Diskuse, která tady zazněla a která nějakým způsobem diskutovala politický rozměr tohoto víceletého fiskálního rámce, je naprosto legitimní a podněty, které zde zazněly, nemůžeme brát na lehkou váhu.

Nicméně si dovolím shrnout většinu příspěvků, které jsem slyšel. Je jasné, že víceletý fiskální rámec, jak je předložen, jak je nabízen Evropskou komisí, není v zájmu této země. A já si dovolím vás poprosit, abyste ho nepodpořili. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Ještě mám jednu faktickou přihlášku. Je to pan poslanec Marek Výborný. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem nevydržel a chci reagovat na předečníka z hnutí ANO, který tady hovořil něco o tom, že zahraniční politika České republiky je napsaná v programu hnutí ANO a v programu vlády a že to je jasné. Přátelé, tak to přece není. Zahraniční politiku má řídit ministr zahraničí, který zde dneska není přítomen. Ministerstvo zahraničí řídí člověk, který je v jakési podivné dvojroli, který je zároveň europoslancem, včera nějak hlasuje a premiér vlády se dneska od jeho hlasování vlastně distancuje. To je naprostý chaos. A říci, že se nic neděje a že to máme ve vládním prohlášení, je naprostý alibismus.

Opravdu je potřeba, aby vláda a vládní koalice vyřešila problém, který tady má na Ministerstvu zahraničí, a pak by možná nedocházelo k naprostu chaotické a nesrozumitelné situaci, za kterou bohužel neseme zodpovědnost všichni, a je to výsledek i celkové politické situace zde v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. To byla poslední faktická poznámka pro tuto chvíli, takže se vrátíme zpět do standardních vystoupení v rámci obecné rozpravy. Takže nyní s přednostním právem požádám o vystoupení paní ministryni Schillerovou a připraví se předseda klubu STAN, pan poslanec Farský. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jsem ráda, že na mě došla řada. Dovolte při všem respektu k tomu, že schvaluji

pozici Poslanecké sněmovny k víceletému finančnímu rámci, dovolím si vás seznámit s pozicí vlády.

Evropská komise představila na začátku května letošního roku návrh víceletého finančního rámce EU pro roky 2021 až 2027. Navrhovaný rozpočet má dle Komise umožnit kompenzovat dopady brexitu. Teď prosím cituji: Zajistit adekvátní zdroje pro kohezní politiku a společnou zemědělskou politiku a zvýšit výdaje na nové priority EU. A na základě návrhu Evropské komise se zahájila diskuse členských států o budoucí podobě rozpočtu EU. Debaty by měly pokračovat v průběhu roku 2019.

Chci zdůraznit, že pozice vlády je taková, že je k tomuto návrhu kritická. Klíčovou prioritou, kterou bude Česká republika chtít vyjednat, tak jsou to zejména prostředky dostatečné na kohezní politiku a na společnou zemědělskou politiku EU a tam nesouhlasíme s navrženými úsporami.

Velmi rezervovaný postoj má vláda České republiky v případě financování nových priorit České republiky, a to zejména programy orientované, a bude podporovat zejména posílení programů orientovaných na ochranu hranic či opatření na řešení migrace, ale pouze vůči zemím, kde vznikají tyto problémy. To znamená, má velmi rezervovaný postoj k automatickému navýšování peněz pro různé evropské agentury, např. FRONTEX a podobně. Nechceme navýšovat tyto prostředky, chceme o tom debatovat a velmi se k tomu kriticky vymezujeme a všimáme si, že navýšení těchto prostředků je více než dvojnásobné, přičemž ale musíme přiznat, že činí to celkově víceméně pouze 3 procenta celkového rozpočtu.

Vláda především podpoří vyjednávání víceletého finančního rámce, podpoří snížení celkového objemu prostředků, toto krácení však nesmí jít na úkor kohezní politiky a společné zemědělské politiky. Vláda je také přesvědčena, že efektivnější využívání prostředků určených na kohezní politiku zajistí zejména to, že členské státy získají větší pravomoci rozhodovat o zaměření prostředků na národní priority, a pokud budou národní podíly fondů odrážet domácí podmínky a potřeby. Proto bude ČR, a má to vláda ve své pozici, prosazovat vyšší flexibilitu pro využívání evropských zdrojů.

Pro českou vládu je rovněž velmi zásadní vyjednat výhodné budoucí finanční podmínky pro implementaci fondu kohezní politiky. V této souvislosti vláda nesouhlasí s návrhem Evropské komise na tak dramatické navýšení míry národního spolufinancování, snížení evropského předfinancování a zpřísňení pravidla zrušení závazku tzv. pravidlo N+3, které mění na pravidlo N+2, což znamená možnost čerpat od roku přidělení ještě další dva nebo tři roky. Teď je to tři, navrhují se dva a s tím také zásadně nesouhlasíme. Návrh Evropské komise by přinesl nadměrný dopad na konečné příjemce a na národní rozpočty. V rámci vyjednávání budeme proto prosazovat zmírnění těchto pravidel.

Co se týče společné zemědělské politiky, považujeme za problematické jak navrhované úspory, tak i povinné zastropování přímých plateb. Česká republika bude usilovat o zmírnění dopadu zastropování a chceme, aby zastropování zůstalo pouze dobrovolnou možností pro členské státy, tzn. aby si to členské státy dobrovolně stanovily. Pro ČR bude rovněž jednou z hlavních priorit zajištění dostatečných

prostředků pro rozvoj venkova, kde Evropská komise navrhuje propořčeně nejvyšší úsporu.

V případě příjmové strany rozpočtu je vláda ČR přesvědčena, že současný systém je příliš komplikovaný, a dlouhodobě usiluje o jeho zjednodušení. Za nejvhodnější kritérium pro stanovení výše odvodů členských států do rozpočtu EU považuje ČR dlouhodobě HND, který nejlépe vystihuje ekonomickou vyspělost členských států a představuje tak spravedlivý a osvědčený klíč.

Obecně je vláda České republiky přesvědčena, že Komisí navrhované rozšířování okruhu zdrojů financování rozpočtu jde proti našemu úsilí o zjednodušení. Navrhované nové vlastní zdroje, tak jak bylo zmíněno některými předřečníky, zejména zdroj z konsolidovaného základu korporátní daně, tzv. CCCTB, projednávané na půdě EU, dále zdroj z prodeje emisních povolenek a zdroj založený na příspěvku za nerecyklované plastové obalové materiály by pokrývaly pouze omezený podíl rozpočtových příjmů. Dle údajů Evropské komise by se jednalo cca o 12 % příjmů rozpočtu EU. Jejich zavedení by proto nebylo dle vlády ČR efektivní a přínosné. A samozřejmě přiznávám, že co se týče CCCTB., tzn. společného základu korporátní daně, tak vůbec není zatím na pořadu dne. Ta jednání se vedou dlouho a dlouho se povedou, protože je to velmi komplikované, je to zase jedna z cest ztráty národní suverenity u přímých daní, a my se účastníme aktivně těchto jednání a nejsou vůbec zdaleka nazrálé tomu, aby byly přijaty. Takže ani toto není namíště.

Chtěla jsem vás seznámit s touto pozicí. My samozřejmě se chceme velmi aktivně účastnit na všech úrovních projednávání víceletého finančního rámce, chceme, aby byl slyšet náš hlas, aby byly zohledněny naše kritické připomínky, abychom vyjednali co nejlepší podmínky pro Českou republiku.

Ještě dlužím odpověď na dotaz panu poslanci Plzákovi k proceduře. Pokud by se víceletý finanční rámec neschválil, a to se zatím historicky – ověřovala jsem u kolegů z Ministerstva financí – nestalo, a to do konce roku 2020 pokud by se neschválil, tak nastupuje v roce 2021 tzv. rozpočtové provizorium, tzn., že se použijí peníze ve výši, jak to bylo na rok 2020, protože do roku 2020 máme současný víceletý finanční rozpočet schválen. To znamená, že období by se nám protáhlo do roku 2021 a současně by musela Komise předložit nový návrh, který by potom byl pro léta 2021 až 2027. Zcela určitě by to nebyl dobrý signál, protože se musí na víceletém finančním rámcu členské státy shodnout.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Nyní tady mám jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Mikuláš Peksa, prosím. Mezitím přečtu dvě omluvy, než se dostavíte k mikrofonu. Takže za prvé, paní poslankyně Jana Pastuchová se omlouvá od 15.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. A pan místopředseda Sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá od 12.30 do 16 hodin také z pracovních důvodů.

Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já jsem jenom chtěl poděkovat paní ministryně, že tady zaznělo, že skutečně vláda České republiky bude bojovat proti zastropování zemědělských dotací, což je nepřímé potvrzení toho zmíňovaného konfliktu zájmů, který jsem tady zmiňoval už v úvodním příspěvku.

Dále bych chtěl ještě zdůraznit tu důležitou část, která tady zazněla v projevu paní ministryně. Ano, je jisté riziko, že víceletý finanční rámec se teď ještě nestihne, ale jak jistě všichni víte, příští rok budou eurovolby a samozřejmě se s vysokou pravděpodobností změní složení toho Evropského parlamentu a současná koalice lidovců a socialistů, která tam má většinu, už třeba mít většinu nebude, což by bylo nepochybně pozitivní při schvalování víceletého finančního rámce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času a nyní s přednostním právem pan poslanec Farský, připraví se pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, pane poslanče, konečně.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Přemýšlím, kde jsem skončil, kde znova začít. Já to krátce shrnu a pak se vyjádřím i konkrétně k víceletému rámci.

Tedy k hlasování Evropského parlamentu, které zde bylo vytaženo. To bylo hlasování v zájmu zachování a udržení evropských hodnot a evropské kultury. Proto také 448 poslanců hlasovalo pro, 197 tedy proti a 48 se zdrželo. Docela zásadní. Většinou to bylo schváleno. A já jsem rád za to, že náš europoslanc Standa Polčák a jeho kolegové se k tomuto připojili. Oni totiž ty informace měli velice konkrétní a věděli, že se tam nehlasovalo o migraci, jak se tady snaží někteří podsunout a zmínit, že to je snad trest za to, že někdo není jednotný. To je jenom mlha. I v Čechách ji někteří vypouštějí, aby zakryli své skutečné jednání. Ale tam se hlasovalo o tom, že v Maďarsku je ohrožena nezávislost soudů, svoboda médií, že je ohrožená občanská společnost a že jsou zneužívány dotace. Hlasovalo se o tom, co se děje v Maďarsku.

Myslím, že je také v zásadním zájmu ČR, která je členem EU, a díky za to, protože díky tomu tady zažíváme období prosperity a bezpečnosti ve spolupráci s NATO, jaké tady historicky na tomto kontinentě nebylo. A my díky tomu, že jsme v EU, tak pokud v ČR někdo bude ohrožovat svobodu médií nebo se bude opírat do nezávislosti soudů nebo nějak omezovat občanskou společnost, případně zneužívat dotace, budeme mít zastání. A já jsem za to rád. Protože ta doba vůbec nemusí být daleko. Takže chápou ty, co dneska křičí, zvláště ti, kterým tyto téma jsou blízká, že dneska křičí, jak jim hrozně vadí hlasování Evropského parlamentu, který na poškozování a porušování těchto hodnot upozornil. Kdo chápe EU jenom jako dojnou krávu, tak samozřejmě pro něho toto je za hranicích chápání. Ale EU je předně území sdílených společných hodnot.

Co se týká finančního rámce EU. Ta debata proběhla už na jaře na výboru pro evropské záležitosti, kam dorazil eurokomisař Oettinger, který má na starosti rozpočtování. Bylo to jedno z mála setkání, na které dorazil i předseda zemědělského výboru pan Faltýnek, který už tam v době, kdy ČR neměla vládu s důvěrou, prezentoval pozici ČR, že je výrazně proti zastropování zemědělských dotací.

Vyjadřoval jsem se tam už tehdy z opozice stejně jako dnes z opozice k tomu, že si nemyslím, že to je zájem ČR.

Pokud se tady bavíme o tom, že nám chudne venkov, že je na venkově potřeba podporovat prodejny a podporovat kvalitu života, tak ten nejjednodušší recept je právě v dotační politice. Pokud vidíme, jakým způsobem vysychá krajina, jak razantním způsobem se znehodnocuje kvalita půdy, kdy je schopná absorbovat polovinu toho, co před osmdesáti lety, kdy vidíme, jak se plundrují vodní zdroje, tak nejlepší odpověď na to, jak toto opravit, jsou dotace. Jsou zemědělské dotace, které mimo ohromením tvoří dvacetinásobek toho v evropském rozpočtu, co jde na bezpečnost, na ochranu vnějších hranic. Na tu část jdou 2 procenta a na bezpečnost a ochranu hranic jdou 2 procenta evropského rozpočtu a 40 procent jde na společnou zemědělskou politiku. Obrovský balík peněz, který když je použit špatně, tak hodně škodí. Ale když bude použit správně, tak může hodně pomoci.

Jsme zemí, kde jsou největší lány, kde jsou největší zemědělské podniky. Ale to vede k čemu? Na polích zůstanou obrovské stroje, na obrovských lánech se menší ani neužívají. Ústředí je někde v centrále, ať už u Prahy, nebo v Praze, nebo někde v centru. Střední management vůbec neexistuje a v podstatě vede k tomu, že na polích se tedy hospodaří, zpravidla na hodných pěti centimetrech, protože orat hlouběji je drahé, prolije se to hnojivy, která pak jsou spláchnuta do řek, a výsledek je takový, jaký máme. Klesá hladina spodní vody, spodní voda je na tom bídne v ČR. Ve studnách mízí vody, rybníky hnijí a eroze je taková, jaká tady nikdy nebyla.

Dotační politika EU a první krok je zastropovat dotace. K tomu to může výrazně pomoci, protože pokud nejsou zastropovány dotace, tak přirozeně, a to selský rozum velí, pokud máte holt tisíc hektarů a k tomu jeden velký stroj, tak náklad na jeden hektar je nižší, než když těch hektarů máte sto padesát. Jednotkové náklady prostě s výměrou klesají, takže nedává smysl. A proto nás EU nutí a dlouhodobě nás přesvědčuje: Zastropujte to už, protože si tím sami škodíte a není to v zájmu ČR. Je to v zájmu zemědělských velkopodnikatelů, ale ne v zájmu ČR. Proto budeme v tomto směru a ve víceletém finančním rámci nadále podporovat zastropování zemědělských dotací, protože v nich je potenciál oživení venkova, zbohatnutí venkova a také vyšší zaměstnanosti na venkově při zkvalitnění půdy a zkvalitnění vody. A to je v bytostném zájmu ČR a jejích občanů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Farský. Nyní mi tady naskočily tři faktické poznámky. Takže nejprve vystoupí pan poslanec Jaroslav Holík, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek a dále se připraví pan poslanec Josef Kott. Pan poslanec Holík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně a vážení kolegové, já jsem velice pozorně poslouchal vystoupení kolegy Farského a jeho názor, jak zefektivnit zemědělskou výrobu. Takže my dáme jeden těžký padesátinový stroj na lán, abychom ušetřili, a zničíme totálně půdu, protože ta bude absolutně... když to řeknu, zmačkána.

Dále tady pan kolega preferuje dotace. Dotace, to je ta nejlepší forma pro rozkrádání. Čím více dotací, tím více to někam rozkutálí.

A dostanu se k té poslední záležitosti a budu citovat. "Evropský parlament usoudil, že v Maďarsku dochází k ohrožení soudnictví a rozkrádání dotací." Já si vzpomínám, že v roce 1968 přet států Varšavské smlouvy usoudilo, že v ČR je ohrožen socialismus.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Nyní tedy požádám pana poslance Miroslava Kalouska. Připraví se pan poslanec Kott a paní poslankyně Hyňová, stále faktické poznámky. Tedy máme ještě dvě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Víte, srovnat agresivní okupaci, která byla učiněna bez našeho vědomí, s demokratickým hlasováním instituce, jejíž jsme součástí, je taková sprostárná, že si to nezaslouží jiný komentář, než že je to sprostárná, za kterou se zcela jistě předčeňní nestydí, ale měl by.

Dovolte jenom v rámci faktické připomínky, abych k projevům, které tady zazněly na adresu včerejšího hlasování v Evropském parlamentu o Maďarsku, podotkl, že samozřejmě, protože každý hlasuje podle svého svědomí, tak se stane nejenom v europarlamentu, ale i tady, že některý poslanec hlasuje jinak, než je většinové stanovisko té či oné politické strany. Ale tady bych chtěl říct za poslanecký klub TOP 09 v Poslanecké sněmovně, že plně stojíme za postojem našich evroposlanců.

A k tomu si dovolím dodat svůj občanský postoj, že kdyby se někdy demokracie v ČR snížila na takovou kvalitu, jako je v tuhle chvíli v Maďarsku, což samozřejmě bohužel nelze vyloučit, tak bych si jako občan ČR velmi přál, aby si toho Evropský parlament všiml a aby s námi Evropská komise na jeho doporučení zahájila řízení. Protože ty hodnoty, které se včera diskutovaly v Evropském parlamentu, jsou hodnoty demokracie a svobody a já bych chtěl žít v demokratické a svobodné zemi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Kalousek. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Kotta, připraví se paní poslankyně Tereza Hyňová. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl vaším prostřednictvím, pane předsedající, jenom panu Farskému, když už tady tak významně hovořil o agrárních dotacích, říci jednu záležitost. Tím, že se zastropuje, to nebude o tom, že se ty finanční prostředky dostanou těm malým. Tím, že se to zastropuje, prostě české zemědělství přijde o rámec finančních prostředků a není to vůbec o tom, že ty peníze, které dnes čerpají velké firmy, se dostanou těm malým.

A druhá záležitost. Jestli chodíte na venkov, tak jsou tam zemědělci malí a velcí. A jestli si myslíme, že když ti velcí přestanou hospodařit, že začne hospodařit někdo nový, tak si dovolím tvrdit, že tomu tak určitě nebude. Začnou ty hektary nabírat ti, kteří tam hospodaří, a z těch se stanou velcí a těm my zavřeme dveře. To asi jen na vysvětlenou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Nyní vyzývám paní poslankyni Terezu Hyťhovou a naskočila mi tady ještě jedna faktická poznámka, pan poslanec Válek. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Já bych chtěla jenom upozornit na situaci, kdy projednáváme takovýto důležitý bod a není tu přítomen jak pan premiér, tak ani žádný ministr kromě paní Schillerové, ministryně financí, což je opravdu pozoruhodná situace, přičemž když si vzpomenu na včerejší situaci, kdy se kvůli panu premiérovi přerušilo jednání, tak mě to doslova fascinuje. Hnutí ANO, které se tady distancuje od názorů svých europoslanců, tu nemá ani ministry. U takovéhoto bodu je to zarážející. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vyzývám pana poslance Válka. Je to zatím poslední faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a páновé, až jsem se sám zalekl vlastní odvahy, nicméně prostřednictvím pana předsedajícího musím souhlasit s panem poslancem Holíkem, protože to porovnání bylo z mého pohledu trefné. Tehdy byl ohrožen socialismus a komunismus a ty státy reagovaly, jak měli. Pánbůh zaplatí, kdyby se jim to nepovedlo. Ono se jim to povedlo a komunismus a socialismus jsme dál měli. A teď je v Maďarsku ohrožena demokracie a Evropský parlament reaguje tak, jak má. Pánbůh zaplatí, kdyby se mu to povedlo. V tom je rozdíl mezi těmi dvěma situacemi. Ale jinak naprostě souhlasím, je to trefné srovnání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se vrátíme do standardní obecné rozpravy, takže pan poslanec Jiří Dolejš. Prosím, máte slovo, máme osm minut do přestávky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Už jsem ani nedoufal, ale když se podívám na hodiny, tak se pokusím být maximálně zhuštěný a doufám, že mi vyjdete vstříc aspoň v tom, že i když jsou tři týdny před volbami, tak neuškodí, aby věcnost jaksi byla součástí naší debaty, protože mi to opravdu někdy přišlo chvílemi tady jak na PŠM. Já si myslím, že to, co máme na stole, tak především bychom se měli soustředit na návrh usnesení, a ne všechni tak učinili.

Co je navrženo? Nikoliv schvalovat víceletý finanční rámec, ale schvalovat pozici vlády, tak jak průběžně vypadá. A paní ministryně tady zdůraznila, že ta pozice je

kritická v konkrétních bodech, a některé body jsou vypíchnuty do usnesení. Takže považuju za rozumné se soustředit na toto, jestli jsme schopni tento aktuální stav pozice české vlády akceptovat a jestli jsme schopni přijmout usnesení, kde je nějaké doporučení a odmítnutí.

Ta více jak hodinová debata o tom, co se včera dělo v Bruselu, byla trošku mimo tento bod, a i když někteří asi cítí potřebu volat "Éljen éljen Orbán Viktor!" a jiní zase připomínají, že v Maďarsku je to trošku komplikované, pokud jde o respekt k nezávislosti médií, soudě, že se tam někdy až nadbytečně útočí na nevládní organizace a je tam i trošku možná problém s lidskými právy, tak přece to hlasování bylo jenom o tom, jestli byl naplněn druhý článek evropské základní smlouvy a jestli z těchto důvodů je třeba uplatnit sedmý článek. A to je ta podstata. A ta podstata přece by měla vázat na to, že státy Visegrádu jsou naši partneři v určitých jednáních, potenciální spojenci, a to nám nemusí bránit v tom být kritický, pokud se v těch zemích děje něco, co se nám nelibí. V tomhle bohužel zahraniční politika selhala, i když to leželo řadu týdnů, možná měsíců, v Evropském parlamentu, dala se ta pozice připravit a mohla být srozumitelnější. Ale to sem opravdu nepatří.

Já si myslím, že vláda zdůraznila především to, že brexit je sice příležitostí pro reformu evropského financování, ale že ta reforma není připravená, že ty změny by měly nastat dlouhodoběji, v delším období, postupně a tak, aby neměly disproporční dopad na jednotlivé členské státy, což je pro mě princip srozumitelný.

Je třeba pochopitelně věnovat pozornost těm místům, kde jsou vypíchnuty potenciální dopady na Českou republiku. To jsou především fiskální dopady, protože sice váha evropského rozpočtu zůstává plus minus stejná, to znamená nějakých 1,1 % hrubého národního produktu, ale je to rozděleno na evropskou sedmadvacítku podle trošku jiného vzorečku, nehledě na to, že čerpání alokací bude méně intenzivní, protože marná sláva, ale čas nečeká, průměr Evropské unie se posunul a my se posouváme blíž k tomu horizontu, kdy přestaneme být čistým příjemcem a jednoho krásného dne, možná už v tomto sedmiletém období, se staneme čistým plátcem. Takže ty dopady tam jsou, a když k tomu připočteme i intenzivnější spolufinancování, tak první odhad je tam na úrovni 60 mld. korun pro státní rozpočet a může to být pochopitelně výhledově i mnohem více.

Co je důležité, a myslím, že to tu zmínil kolega Skopeček, že vláda se také vymezuje vůči požadavku, aby se stanovil nový, účinnější mechanismu na vymáhání zásad stanovených primárním právem. To jsme tak trošku u toho druhého článku, to jsou ty hodnoty. A tam je navrhováno, aby se s tím spojily takzvané konditionality čerpání, pro normální mluvou hovořící Čechy by to znamenalo, že dostaneme štráf, že nám nedají peníze nebo i něco dalšího. To je srozumitelné, že to vláda odmítá. Stejně tak je srozumitelné, že vidí, že kohezní peníze jsou pro nás důležité. Já osobně dodávám, že součástí kohezních peněz jsou i některé obhajitelné sociální výdaje, a na ně by se skutečně sahat nemělo.

Pokud tady kolega Stanjura volal po těch procentech, ono to v tom materiálu je, stačí to čist. Tam u těch sedmi kapitol jsou zmíněna ta procenta a pochopitelně je to tak, že zemědělství je spíše ten napucánek, kohezní fond je vůbec nejsilnější, ochrana

a bezpečnost, tam jsou nějaká tři procentíčka, pak jsou tam větší procenta na veřejnou správu atd. Dá se to tam najít. V tomto smyslu je ten materiál vcelku zřetelný.

Co je důležité, je případný pokles čerpání alokací. Tady je zmíněno, že Česká republika s ohledem na reálie by měla být jednou ze zemí, která nejvíce bude postižena. Je to tam vyčísleno, až 24 %. Pochopitelně teď jde o to, jak to kompenzovat, jak to nahradit.

Pokud vláda ve svém závěru říká, že chce hledat dodatečné možnosti a nikoliv nové zdroje financování, opět je to pro mě srozumitelná pozice.

Takže ad hoc, v tuto chvíli je tu pozici možno vzít na vědomí, ale s tím, že je třeba ji bedlivě sledovat a možná v určité fázi nejen přitvrdit v dikci, ale hlavně najít pro to spojence. Takže ty spojence, byť jsou to někdy takoví lidé, jako je pan Kaczyński nebo pan Orbán, budeme potřebovat a podle toho i zvolme příslušnou diplomaci, protože bez diplomacie se politika dělat nedá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych přečetl omluvu. Pan poslanec Marek Novák se omlouvá dnes od 13 do 19 hodin z pracovních důvodů.

Další v pořadí bych požádal o vystoupení paní poslankyni Helenu Langšádlovou. Prosím paní poslankyně, máme dvě minuty do plánované pauzy. (Poslankyně říká mimo mikrofon, že v tak krátké době nechce vystoupit.)

Samozřejmě. Dobrě, já si myslím, jestli nikdo z vás nemá nic proti tomu, že bychom tedy ve 13 hodin – já navrhoji, abychom počkali do 13 hodin, abychom nenarušili potom – abychom ve 14.30 mohli zahájit interpelace. Dobrě. Paní poslankyně už si nepřeje vystoupit, protože by její vystoupení bylo přerušeno.

Navrhoji, abychom ukončili jednání dopolední schůze a sešli bychom se ve 14.30 na interpelacích. Přeji dobrou chuť. Opoledne bude schůze pokračovat.

(Jednání bylo přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážený pane premiére, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás po obědě přivítal zpět na schůzi Poslanecké sněmovny. Ještě než budeme pokračovat, dovolte mi přivítat na galerii pro hosty delegaci z Parlamentu Litevské republiky. Jedná se o zástupce výboru pro práci a sociální otázky a výboru pro zdravotnictví. Delegaci vede předsedkyně výboru pro práci a sociální otázky paní Rimantė Šalaševičiutė. (Potlesk.) Děkuji.

Ještě než přistoupíme k pořadu schůze, dovolte mi přečíst omluvy, které nebyly načteny před ukončením dopoledního jednání. Omlouvá se nám pan poslanec Petr Třešňák od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu zahraniční cesty a omlouvá se nám paní poslankyně Jana Krutáková mezi 14.30 a 18.45 z důvodu jednání.

169. Ústní interpelace

Dalším bodem našeho pořadu jsou ústní interpelace, které jsou určeny předsedovi vlády ČR a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, kteří budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu ČR, a to v čase od 14.30 do 16.00, na ostatní členy vlády pak od 16.00 do 18.00. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

Nyní dávám slovo poslanci Lukáši Bartoňovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Andreje Babiše. Připraví se pan poslanec Ivan Bartoš. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. První interpelace v tomto školním roce. Vážený pane premiére, rád bych se vás zeptal, zda je dle vlády v pořádku to, že ministerstvo ani vláda dlouhodobě neplní své povinnosti dané zákonem. Konkrétně navazují na svou interpelaci Ministerstva školství z června. V § 3 školského zákona je jasné uvedeno, že Ministerstvo školství zpracovává Národní program vzdělávání, projednává jej s vybranými odborníky z vědy a praxe, s příslušnými ústředními odborovými orgány, příslušnými organizacemi zaměstnavatelů s celostátní působností a s kraji a předkládá jej vládě k projednání. Vláda předkládá Národní program vzdělávání Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu ke schválení.

Za 14 let platnosti tohoto zákona se tak nestalo a neděje se tak ani ve vaší vládě. Jaký je význam zákonných povinností, když je neplní ani ministerstvo, ani vláda? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. A nyní má slovo předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den všem, děkuji za dotaz. To je zajímavá interpelace. Sám jste řekl, že to je 14 let. Myslím si, že je to od roku 2006. Od roku 2006 byli ministři školství Kopcová, Kuchtová, Liška, Dobeš, Fiala – můžete se ho zeptat, Štys, Chládek, Valachová a teď je tam Plaga. Plaga je tam od 11. 7. Máme nového koaličního partnera, možná jste si všimli. Počítáme, že tam budeme až do konce. Uvidíme.

Já tomu určitě fandím. My určitě Národní program vzdělávání chceme předložit. Pro nás je vzdělávání klíčové. Určitě si potřebujeme jasně říct a možná udělat nějaké zásadní změny ve vzdělávání, říct si priority a udělat možná nějaké větší kompetence pro ředitele a učitele a míň státu, průmyslovky a zemědělky a zdravotní, z krajů např.

pod ministerstva a konečně duální systém, o kterém tady strašně dlouho mluvíme všichni, a nic se neudálo. Já vás jenom poprosím o trpělivost. My určitě takový strategický dokument předložíme. Já i osobně jsem to konzultoval s některými poslanci, s opozicí, s ODS, SPD a další. Ani vlastně nevím, jestli vy máte na starosti vzdělávání. Můžeme vás vzít do party. Předpokládám, že pan ministr potřebuje, aby mu radili všichni, protože vzdělávání je na dlouho.

A samozřejmě máme velký problém. Nejsou lidé, máme samé vysokoškoláky. To se změnilo. Když já jsem šel na vysokou, tak to bylo celkem těžké. Dneska ten, kdo neudělá vysokou, tak to udělá na soukromé. Problém tam máme, jako inkluze. Minule jsem byl v šoku, že dokonce když někdo neudělá maturitu, tak si může stěžovat přes ombudsmanu, a na vládě jsme řešili, že ministerstvo neodpovídá načas. Za našich časů dělal maturitu ředitel školy. Když jsme měli dlouhé vlasy, tak nám dali pět korun, abychom šli k holiči. Když jsme falešně zpívali, tak jsem dostal facku. Nebyla inkluze. Těch blbostí, které my jsme tady zavedli do školství, že financujeme soukromé mateřské, základky, střední, ale už ne vysoké, a vysoké si vlastně určují samy platy, atd. Těch problémů je tam mraky.

Šel jsem kvůli tomu do Finska, abych to viděl na místě. Na jedno místo učitele ve Finsku je deset zájemců. Nejprestižnější profese je to tam. A oni mají v tom jasno. Dokonce ani nemají inspekci. Nemají. Ve třídě bylo padesát žáků a čtyři učitelky. Dokonce my jsme to i napsali do vize, jaký je úkol školy. Úkol školy je rozpoznat, na co to dítě má nadání. Ale nechci vám tady vykládat své lopatkové teorie a marshmallow bonbon test for university atd.

Vzdělávání určitě, a my to chceme udělat. A pokud budete u toho, tak budeme jenom rádi.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji předsedovi vlády a táži se poslance, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku. Chce. Prosím.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za odpověď. Předchozích se ptát nebudu, jsem poslanec necelý rok, tzn. s vaší vládou, takže se obracím na vaši vládu. Děkuji za závazek, že Národní plán vzdělávání bude předložen, a jestli mohu doplnění toho dotazu, dokdy. Jaký je termín, jaký je výhled, že bude předložen tento plán?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude chtít doplňující odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Mohl byste se zeptat pana předsedy ODS Fialy, ten byl ministr školství, co tam vlastně udělal. On se tak angažuje v zahraniční politice. Nevím proč. Měl by se angažovat. Vzdělávání je nejdůležitější pro nás.

Termín neumím, ale když to vezmeme, že jsme měli osm ministrů a neudělali nic, a já když vám slibím, že to uděláme, a znova, počítáme s vámi, když nám něco poradíte, tak se budeme snažit co nejdřív. Ale nechci nic slibovat. Kdybychom to dali

příští rok, bylo by to skvělé. Ten končí 31. 12. 2019. Všichni to slyšeli, i Plaga doufejme, ale já mu teď napíšu SMS.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Než se posuneme k další interpelaci, dorazila mi série omluvy. Omlouvá se pan poslanec Richter od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Vít Rakušan mezi 14. a 19. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji. Omlouvá se pan poslanec Bartošek od 15 hodin do konce jednacího dne. A omlouvá se paní poslankyně Urbanová mezi 14. a 19. hodinou z důvodu jednání.

S další interpelací ve věci zákona o státní službě vystoupí poslanec Ivan Bartoš, který byl vylosován na druhém místě. Připraví se poslanec Vlastimil Válek.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne všem. Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vaše novela zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, se dostala pod ostrou kritiku Evropské komise, Odborového svazu státních orgánů a organizací a i rady expertů. Dlouhodobě ji konstruktivně kritizují i Piráti. Proč? Tato novela zcela jednoznačně posiluje politický vliv ve státní správě a mezi státní zaměstnance vnáší nepřiměřený pocit nejistoty i demotivace. Navrhovaná úprava totiž podstatně zvyšuje riziko odvolávání nepohodlných státních zaměstnanců, kteří jsou zkušení a imunní vůči politizaci své práce. Dále hrozí, že na klíčové pozice budou dosazovány osoby, jejichž hlavním kritériem výběru bude politická lojalita. V neposlední řadě tento návrh zvyšuje vliv vlády na náměstka pro státní službu a státního tajemníka a znemožňuje u vybraných pozic podat námitku proti služebnímu hodnocení.

Z toho všeho vyplývá, že novela jde proti cílům služebního zákona, kterými bylo odpolitizování státní správy a její následná profesionalizace. V této souvislosti vás chci požádat o zodpovězení následující otázky: Jakým způsobem vláda reagovala na zmínovanou kritiku Evropské unie, Odborového svazu státních orgánů a organizací i České pirátské strany? Protože tento dotaz již zazněl zde dříve. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. Vraťme se do historie. My jsme vlastně byli poslední v Evropě, kteří neměli zákon o státní službě. Když jsme nastoupili, naše koaliční vláda 2014, tak nám bylo řečeno, že pokud chceme čerpat evropské peníze, tak to musíme udělat.

Já samozřejmě zásadně odmítám tu vaši tezi, protože si myslím, že jsem byl jasným příkladem ministra financí, který nikdy neměl na Ministerstvu financí nikoho z hnutí ANO. Ani v dozorčích radách ve firmách, které jsem měl v kompetenci a které jsem řídil, jako Čepro, Mero, letiště atd. Takže určitě nejsme to my, kteří bychom chtěli někoho někam strkat. Dokonce naše vláda má – teď nevím, kolik máme, asi 9 ministrů, z toho 6 nejsou členové hnutí ANO. Pan Kněžínek, paní Schillerová, paní – ani Dostálová není dokonce... Takže u nás to není, že ministr je podle toho, jak kraje

by chtěly, oni si to ani netroufnou u nás. U nás to není jak u tradičních stran a my nemáme haldu lidí, které potřebujeme někde upíchnout.

Když jsme vznikli jako koaliční vláda poprvé, tak tradiční strany přišly za námi a hned ty náměstky – a nám se to nelíbí, my jsme ani neměli lidi. My jsme je vlastně zdědili většinou. My jsme neměli snad až na náměstky na MPSV, teď ani nevím, jak se jmenuje pořádně... Prosím? (Nápověda – pan poslanec Faltýnek: Hanzlíková.) Hanzlíková. Tak to je jediný náš nominant.

Takže tady vy vytváříte nějakou atmosféru, že my jsme dělali nějaké čistky. Když v tom nejste a jste ministr a máte státního tajemníka, který si dělá, co chce – nechodí do práce, je to asociál, matce, která má home office, vyhrozuje, a takového jednoho máme, takového státního tajemníka. A když máte podřízeného, který nefunguje dobře, který způsobil i škodu, tak mi zkuste vysvětlit, jak ho máme vyměnit. A s tím my bojujeme dlouho.

My jsme s Evropskou komisí mluvili x-krát. Já jsem se dokonce nabízel, že to půjdou projednat s komisařkou Cretu, ale to mi zakázali, takže tam chodila paní Dostálová. Až jsou to všechno nesmysly. Je přece absurdní, aby ministr tam byl do počtu, aby si vlastně státní tajemník dělal, co chce. Aby nemohl de facto, když je nespokojený s přímým podřízeným, aby ho nemohl vyměnit. Takže zkuste se pobavit s Adamem Vojtěchem, ten snad od února tam vede – požádal o nějaké kárné řízení a teď čekáme na nejvyššího úředníka. Protože nejvyšší úředník pan Postránecký je více než vláda. Víc! To je úplně top! A, tady je pan ministr. (K jmenovanému ministruvi, který právě vchází do sálu:) Můžete povykládat panu Bartošovi, jakého tam máte skvělého státního tajemníka, který – když on je v práci, tak nechodí do práce, a když je na dovolené, tak jde do práce. A dělá si, co chce. Dokonce i nominuje náměstka. Bez něho! Na co je tam ten ministr?

Takže státní služba se nám nepovedla. A budete říkat – ano, byli jsme u toho. Já se k tomu hlásím, je to špatně. Samozřejmě my chceme mít kvalitní lidi ve státní službě. Kvalitní lidi. To znamená, dneska je problém sehnat kvalitní ajčáky, nejsme schopni sehnat právníky, ekonomy. S tím vším zápasíme. Takže my jsme navrhli jenom změnu úpravy výběrových řízení a otevřených výběrových řízení na jednotlivé kategorie, ano, širšímu okruhu osob. Proč by měla být státní správa v pozici, že to jsou nadlidi? A pan Středula? Pan Středula, ten by vlastně chtěl, aby nikdo nepracoval a abychom dostávali jenom prachy. To je asi jeho koncept. A teď nebudu polemizovat o tom, že stále dělá kampaň na prezidenta, pravděpodobně.

Naše ekonomika je v nějaké situaci. Já jsem teď pozval na večeři v úterý všechny největší zahraniční investory. Bavili jsme se o těch 250 miliardách dividend, které odcházejí, a jaká je situace, že naši dodavatelé nemají lidi. Stáváme se nedůvěryhodnými dodavateli atd. Takže pokud máme řídit efektivně stát a ten úředník nefunguje, například náměstek na MPO, který vlastně... (Předsedající upozorňuje na čas.) ... nám způsobil i ztrátu peněz, tak samozřejmě my jsme chtěli jenom poprosit, abychom po nastupu ministra aspoň jednoho úředníčka, když nefunguje, mohli vyměnit. Tak já myslím, že to je normální.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a táži se pana poslance, jestli má zájem o doplňující dotaz. Má zájem, tak prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já děkuji panu premiérovi. Jenom bych zopakoval závěrečnou otázku, protože my jsme historii služebního zákona, který byl podmínkou vstupu České republiky do Evropské unie, ale začal platit až s odloženou platností, my jsme ji sledovali.

Ale ta má otázka zněla jinak, pane premiére. Od Evropské unie – a vy jste se s paní Cretu myslím minulý týden dokonce sešel, nevím, jestli jste probírali jenom peníze nebo i tento zákon – od Evropské unie šly jasné výhrady vůči té novele, s kterou teď přicházíte, které právě byly v té zkrácené době na možnost výměny toho zaměstnance státní správy, zprísňení klasifikace při tom hodnocení. A stejné konkrétní výhrady šly od toho odborového svazu. To není otázka peněz. Tak jestli tyto výhrady paní ministryně Dostálková, která tam byla, nebo vaše vláda jako celek nějakým způsobem reflektovala. Jestli je odpověď na tuto kritiku, jestli se to promítlo do vaší novely zákona o státní službě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Slovo má pan premiér.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Samozřejmě, my jsme s nimi opakováně jednali. A dneska to, co chce Středula, úředníci mají. Pět týdnů dovolené, sick days, home office, a je teplo, tak se jde domů atd. Oni si stěžujou. Když jsem nastoupil na Úřad vlády, tak já makám 15 hodin a tam už nikdo po osmi hodinách... Já jsem se díval na takového velkého úředníka, tak má 20 minut přesčas za měsíc. Takže já vím, že je to jiný svět. Atď si někdo zkusi jít do té privátní sféry. A my jsme to konzultovali. Evropská komise má nějaké postavení a my určitě chceme, aby se změnilo, aby nám všechno nediktovali. Paní Cretu přišla – ano, diskutovali jsme, debata byla o tom, že my chceme určovat, kam peníze z Evropy půjdou. Ne že oni nám nadiktují ty evropské... ESF. Teď bylo na jednom serveru – seminář, kde si kreslili nějaké pohlavní orgány a konzumovali chlebíčky. Tak takhle se utrácejí peníze z Evropy.

Takže naše koncepce je, že členské státy budou mít hlavní slovo, ne pan Juncker a Komise. A to chceme hlavně změnit, abychom tam měli hlavní vliv. My nebudeme v poloze nějakého služebníčka, podřízeného. Ano, tak se to nějak vybudovalo, ale my tam platíme 50 miliard ročně a dostáváme, samozřejmě. Takže o tom to je a my jsme to diskutovali a podívejte se na Slovensko, jak to tam mají. Úplně jiný systém. Jenom my máme tenhle systém, který nám svázel ruce, a my chceme stát řídit efektivně a umožnit, aby i lidé zvenčí – ne že jsou recyklování ti úředníci, že já jsem se zbavil jedné úřednice na Ministerstvu financí, protože den před mým nástupem tam ještě dělala s referátníkem nějaké podivné transakce s pozemky. (Čas, pane premiére.) Potom jsem ji našel na Úřadě vlády, tam zase jsem ji poděkoval, a potom se objevila u ministra průmyslu. Takže je to zacyklované, a když hledáme na pozici někoho, tak se téměř nikdo nehlasí, protože to jsou stále stejní úředníci. Potřebujeme otevřít státní správu, aby tam přišli lidé i zvenčí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. S další interpelací ve věci Národního divadla Brno vystoupí poslanec Vlastimil Válek. Připraví se poslankyně Šafránková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Až se bojím zeptat, ale doufám, že to nebude tedy interpelare. Mám ani ne snad interpelaci jako skromný dotaz a návrh. Je 19 institucí různých kulturních, které jsou příspěvkové organizace Ministerstva kultury, a další čtyři, které jsou v sekci profesionálního umění, např. Pražský filharmonický sbor a další. Národní divadlo Brno, resp. budova Janáčkovy opery a baletu byla rekonstruována částkou 1 mld. Kč, myslím, že byla o něco vyšší, a tím pádem se stává jednou z největších scén v České republice, která navíc má poměrně zásadní mezinárodní obsazení v oblasti sólistů jak opery, tak baletu.

Můj dotaz zní, zda vláda neuvažuje, nebo není diskuse na vládě převzít i tuto instituci do sekce profesionálního umění přímo pod Ministerstvo kultury v podstatě se stejnou logikou, jako jsou financovány univerzitní nemocnice cestou Ministerstva zdravotnictví a velké univerzity cestou Ministerstva školství, tak se domnívám, že tato cesta by byla správná. V tomto je můj dotaz, resp. interpelace na vás, pane premiére. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za dotaz. Samozřejmě, my máme ten problém, že my musíme koordinovat jednotlivé aktivity, protože máme samosprávu, tzn. kraje mají svoje příspěvkové organizace, města, obce, stát, stejně je to u nemocnic atd. Ministerstvo kultury, ta priorita je samozřejmě obnova kulturních památek, má to vazbu na cestovní ruch a samozřejmě chceme podpořit i živé umění, ale já o tom nevím. Určitě Brno je to město, které má velké plány s kulturou. Staví se tam jedinečný Janáčkův koncertní sál, jehož projekt dělá světoznámý architekt. Brno je určitě kulturní město, ale já takovou informaci nemám, já vám mohu pouze říci, že Národní divadlo Brno ze strany Ministerstva kultury v roce 2018 dostalo neinvestiční dotace. Na celoroční činnost dostali 13,5 milionu, tj. 3 % z celkových nákladů. Potom je tam dotace na festival Janáček Brno, to je 9,5 milionu, a dotace na Divadelní svět Brno, to je 2 miliony. Celkově dostali 25 milionů. Toto je podpora z resortu ministra kultury a já nemám takovou informaci. Já myslím, že město Brno se snaží do kultury investovat velké částky, ale určitě váš dotaz postoupím panu ministrovi kultury, aby nějakým způsobem se k tomu postavil.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz, tak prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Možná jen si dovolím upřesnit, jak jsem to myslел. Pokud se investovala jedna miliarda ze státního rozpočtu, poměrně velké peníze jdou

na dotace, příšlo by mi rozumné a strategické, než tak velkou scénu financovat z rozpočtu města Brna, dostat tu scénu, možná i některé další, přímo pod financování Ministerstva kultury a opravdu z nich udělat instituce, které jsou důstojné, podobně jako univerzity, podobně jako fakultní nemocnice. Je to čistě jenom otázka strategie v kultuře. Toto je jenom návrh ke zvážení a jenom prosím, pokud o něm diskuse nebyla, aby se ta diskuse zahájila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan premiér bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak to je strategie o tom, jak rozdělíme ty daně, RUD, a my jsme navýšovali RUD i krajům, obce, města, všichni dostali. My jako rozpočet samozřejmě máme dluh, i když jeden z nejnižších v Evropě, ale obce, města, kraje měly teď koncem června 220 miliard na útech. Ano, máme skvělý rozpočet samosprávy a samozřejmě tím, že vybíráme stálé víc daní – a to bude i ten případ roku 2019 – tak dostanou ještě více, kdežto ty naše výdaje budou stále růst. Takže ta situace mezi státem a samosprávnou je taková, že my máme ty dluhy, máme stále větší výdaje, oni – a to samozřejmě závisí od toho, jak hospodaří, a někteří hospodaří skvěle, někteří mají plány, že nechtějí mít žádné zadlužení, nechtějí si půjčovat. Takže to je debata o použití těch peněz, ale my potřebujeme se domluvit společně, abychom zrealizovali ty investice a aby každý participoval. Takže já tomu rozumím, co jste řekl, mě to překvapuje, že do toho stát dal miliardu, když to není v jeho majetku.

My jsme přes výjezdy do krajů se dozvěděli například, že nám patří zámek Litomyšl. Je dokonce usnesení vlády z roku 2002, které ukládá vládě ho dát do pořádku. Na to někdo zapomněl. Ten stát má dosud svých majetků a potřeba investování do obnovy kulturních památek se blíží 100 miliardám. Nicméně já s panem ministrem projednám ten váš návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a s další interpelací ve věci dotací subjektům, které vzápětí končí v konkurzu, vystoupí poslankyně Šafránková.

Poslankyně Lucie Šafránková: Dobré odpoledne, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vzhledem k tomu, že paní ministryně průmyslu a obchodu je tento týden omluvena, tak moje interpelace od občana, který pracuje na finančním úřadě, bude přímo na vás, protože nepochybují o vašich znalostech ohledně dotací.

Ministerstvo průmyslu a obchodu je jedním z největších poskytovatelů evropských dotací v České republice. Za posledních deset let byly podnikatelům rozdány miliardy korun. Je smutnou skutečností, že insolvenční rejstříky krajských soudů jsou plně takovýchto příjemců dotací. V mnoha případech dotace dostávaly a dostávají subjekty, které vzápětí končí v konkurzu, a majetek pořízený za dotační

prostředky nenávratně mizí, v lepším případě se z jeho prodeje částečně uspokojí věřitelé a odměna insolvenčního správce.

Pane premiére, jak zajistíte, aby do budoucna nedostávaly dotace takovéto subjekty? Jak zajistíte, aby pohledávky státu u subjektů čerpajících dotace byly včas uplatňovány u insolvenčních soudů? Existuje na vašem ministerstvu vůbec někdo, kdo monitoruje insolvenční rejstřík ve vztahu k příjemcům dotací od Ministerstva průmyslu a obchodu? Jak zajistíte, aby ministerstvo začalo uplatňovat institut řízení o odnětí dotace podle rozpočtových pravidel?

A ještě jeden dotaz od občana přímo na vás. Od vypuknutí poslední finanční krize uplynulo deset let. S ohledem na očekávaný letošní deficit státního rozpočtu zhruba 40 mld. Kč by občana zajímalo, zda má Česká republika vytvořené finanční rezervy a v jaké výši pro případ další krize, která nutně s ohledem na hospodářské cykly musí přijít. Děkuji.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak já jsem rád, že prostřednictvím vás se ptá občan, zaměstnanec finanční správy. To je zajímavé. A mluví o krizi. Já nevím, proč se stále strašíme krizí. My samozřejmě jsme chodili do těch regionů proto, abychom poprvé v historii této země udělali investiční plán, to nikdo neudělal. Ani tu vizi. A ta naše krize, ten Lehman Brothers, ona proběhla vlastně po té české cestě. To byly vlastně všechny komerční banky, státní internet a bankrot a skončily v České konsolidační agentuře. Takže ano, my máme velkou závislost při exportu a dovozu do EU. Ale na druhé straně ten růst, který je dán spotřebou a exportem, může být vlastně nahrazen i investicemi.

Takže my musíme samozřejmě s tím počítat. To znamená, že děláme nějakou exportní politiku. A my máme krizi v tom, že u nás vlastně nejsou lidi na práci. Máme nejnižší nezaměstnanost, 30 tisíc volných pracovních míst a začíná to být skutečně velký problém.

Co se týká dotací. No tak samozřejmě to je problém jednotlivých ministerstev. To znamená, že u Ministerstva průmyslu a obchodu, které si je vědomo zmíněné problematiky – ve výzvách operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost je zakotveno pravidlo, že subjekt, u něhož bylo rozhodnuto o jeho úpadku, nemůže být žadatelem či příjemcem dotace. Dle rozhodnutí o poskytnutí dotace je pak poskytovatel dotace oprávněn pozastavit platby, proplácení dotace, pokud u příjemce dotace bylo zahájeno insolvenční řízení. Zároveň platí, že v období pět let po ukončení projektu nesmí být rozhodnuto o prohlášení konkurzu na majetek příjemce dotace a příjemce dotace nesmí vstoupit do likvidace. Pokud uvedené není dodrženo, jedná se ze strany poskytovatele dotace o podezření na porušení rozpočtové kázně a zároveň je projekt v takovém případě poskytovatelem dotace šetřen jako nesrovnalost, a to v souladu se stanovenými postupy dle dotčených právních předpisů a metodik. Poskytovatel dotace takové případy neodkladně v souladu s těmito předpisy hlásí příslušným orgánům Finanční správy, které jsou příslušné k dalšímu řízení dle daňového řádu. Poskytovatel dotace tak postupuje v souladu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Poskytovatel dotace nemá

zákonny nástroj na vymáhání prostředků dotčených porušením rozpočtové kázně. K vymáhání takových prostředků je příslušný orgán Finanční správy.

Poskytovatelé dotace samozřejmě jsou pracovníci, kteří se specializují na tyto případy, nesrovnalosti a jejich průběh sledují. Je samozřejmě zároveň snahou poskytovatele dotace, aby rizikovým subjektům dotace nebyly přiznávány. K tomuto slouží mimo jiné i ekonomické hodnocení každého jednotlivého projektu žadatele. Je posuzováno, zda žadatel je schopen projekt předloženého rozsahu realizovat.

K institutu odnětí dotace uvádíme, že se jedná o prostředek, kterým lze odejmout příjemci dotace již poskytnutou dotaci. Dotaz zřejmě směruje k využití tohoto institutu, zejména dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. d) rozpočtových pravidel. V této souvislosti je nutné poukázat na skutečnost, že poskytovatel dotace může dle tohoto ustanovení využít svého práva odejmout dotaci, pokud zjistí, že nemůže být splněn řádně nebo včas účel, na který byla dotace poskytnuta, ovšem jen a pouze za podmínky, že zároveň nedošlo k porušení rozpočtové kázně. Ke konstatování, zda k tomuto porušení došlo, je příslušný výhradně orgán Finanční správy. Poskytovatel dotace tedy nemůže toto řízení dle tohoto písmena ani zahájit, dokud k porušení rozpočtové kázně došlo. Obecně konstatujeme, že institut odnětí dotace je poskytovatelem dotace využíván, a to v souladu se zákonem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času a odpověď. Táži se poslankyně, jestli má zájem o doplňující dotaz. Tak, prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Pane premiére, nejsem si jista, jestli pro občana bude tato odpověď zcela dostačující. Nicméně bych se ještě chtěla zeptat, protože tahle problematika se netýká pouze Ministerstva průmyslu, ale i obchodu, ale i dalších správců dotací, dalších orgánů veřejné správy, a tak se chci zeptat, jestli máte ve vládě nějakou statistiku, kolik příjemců dotací skončilo v insolvenci, po jednotlivých rezortech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude mít zájem o odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No, pokud občan nebude spokojený, tak ho zvu na kafe a můžete mi napsat a já si s ním dám schůzku a zavolám si k tomu nějaké experty. A statistiku určitě máme. Takže pokud ji chcete, tak já požádám paní ministryni Dostálovou, aby vám ji poskytla. Tedy aspoň doufám, že ji máme. Ale předpokládám, že logicky bychom to měli sledovat. (Posl. Šafránková se z lavice domlouvá s předsedou vlády, že by měla zájem o poskytnutí statistiky.) Určitě, pošlu ji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A s další interpelací ve věci diletantismu vystoupí pan poslanec Dominik Feri. Připraví se pan poslanec Jakub Michálek.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Před pár měsíci představila velmi slavně vláda svůj návrh zlevněního jízdného pro studenty a pro seniory. Ta začala platit 1. září a o pár dní později začaly vycházet články. (Ukazuje papíry.) České dráhy šikovně vydělávají na slevách pro studenty a důchodce. Nebo: Dopravci našli triky, jak dostat víc peněz za slevy na jízdném. Nebo: Dospělý za 295 korun, student za 121. České dráhy změnou výpočtu ceny jízdenky vydělávají na nových slevách. Pro úvod do děje budu citovat. Například na trase Praha–Ostrava vyjde akční jízdenka pro dospělého člověka na 295 korun. Jízdenka pro studenty a seniory, kteří mohou nově uplatňovat slevu 75 %, však vyjde na 121 korun. To znamená, že sleva se nevypočítává z akční částky, ale z běžného kilometrického tarifu, podle kterého cesta vyjde na 484 korun. Stát tedy za lístek na této trati doplatí 363 korun. České dráhy tím získají o 189 korun více, než kdyby si lístek kupil dospělý člověk bez slev.

No, dobře. Když už musí tedy vláda přicházet s takovými socialistickými návrhy, tak by mě aspoň zajímalo, proč nejsou dopracované. Proč když něco začne platit, tak proč už dopravci vědí, jak to obejít. Za několik cest znají cesty a způsoby, jak ten státní rozpočet podojit. A proto by mě, vážený pane předsedo vlády, zajímalo, kdo to na Ministerstvu dopravy připravoval a jestli za tady to fiasko ponese osobní odpovědnost. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní má slovo předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak pan kolega se evidentně nekouká na televizní noviny televize Nova, kde včera pan ministr Ťok to vysvětloval. Šlo o pochybení Českých drah, proto jsou i namísto personální změny a napravili jsme to. Takže chyba Českých drah a byla napravena.

No a proč jsme to udělali? No tak protože někdo tady zapomněl stavět byty například, tak když ti studenti tady hledají ubytování, tak je drahé, takže v rámci té slevy, když se platí 15 tis. za 2+kk nebo nějak tak, tak aspoň ušetří na té dopravě. Ale já myslím, že i těm důchodcům to pomůže. Takže my jsme to měli v programu. My to máme jiným způsobem, než je to na Slovensku nebo jinde. Takže pochybení Českých drah. A důsledky, že teď, myslím, bude výběrové řízení na generálního ředitele.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za odpověď, tedy spíš neodpověď. Já jsem se neptal, proč se České dráhy... nebo kdo selhal. Já jsem se ptal na to, proč jste selhali vy. Připravovali jste to několik měsíců. Nebyli jste schopni to dotáhnout. Jednali jste s těmi dopravci. Ptám se na selhání na vaší straně. A neodpověděl jste mi, kdo to připravoval a jestli za to ponese nějakou odpovědnost. Odpovědnost na straně Českých drah mě nezajímá. České dráhy se chovají tržně, chtějí ten státní rozpočet podpojit, s tím máte bohaté zkušenosti. Zajímá mě, kdo selhal na vaší straně, na straně vlády, na straně Ministerstva dopravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér bude odpovídat. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vidím, že jste věrný žák vašeho učitele, protože takové nesmyslné vystoupení jsem už dávno neslyšel. (Směje se.) Tak ještě jednou, pane poslanče. My jsme to měli v programu. Původně jsme předpokládali, že to naběhne s jízdním řádem Českých drah, který se měnil, myslím 10. června. A kraje nám řekly, že nejsou připraveny. Tak jsme to posunuli a teď to funguje. A lidi mají radost, že jezdí podstatně levněji. Já vím, že vás to štve a že každý dobrý počin musí být potrestán.

Takže ta vaše otázka je nesmyslná. Každý se občas splete, ne? Vy také. Ale možná, vy jste ještě mladý, tak jste se ještě nespletli. Ale já jako starý důchodce se pletu, ale snažím se napravit moje chyby.

Takže České dráhy pochybily a my tam snad – teď bude výběrové řízení, tak ten nový management snad nebude dělat takové chyby, tak doufejme, že to tak bude. Já pevně věřím, že to tak bude. Takže není to o ministerstvu, není to o vládě, ale je to o tom, že byl posunut termín a že České dráhy to nezvládly. Napravily tu chybu, myslím, že se veřejně omluvily. Tak to je všechno, co k tomu můžu říci.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. S další interpelací ve věci "proč jste neudělali nic pro elektronický oběh dokumentů na úřadech" vystoupí poslanec Jakub Michálek. Připraví se poslanec Petr Fiala.

Poslanec Jakub Michálek: Dobrý den. Vážený pane premiére, vážení kolegové, já už jsem o tom jednou dneska mluvil, ale předpokládám, že pan premiér se na to ze záznamu nepodíval, protože má asi lepší věci na práci, ale možná, že mu to zpracovali jeho poradci, jeho tým, ale pro jistotu to tady zopakuji.

Obrátil jsem se na pana předsedu vlády s dotazem, jak se daří jeho zmocnenci pro digitalizaci, který by měl řešit jeden z nejdůležitějších problémů, a to je elektronický oběh dokumentů, který je potřeba pro zavedení digitalizace. Odpověď, kterou jsem obdržel, uvádí, že úřady mají povinnost vyřizovat věci elektronicky. Poslal mi ji pan předseda vlády Babiš na papíře, resp. s podpisem na papíře, který byl následně zkonzervován, to znamená, pan předseda vlády podepisuje věci ještě na papíře a zaměstnává další úředníky, kteří to potom tedy musí konvertovat do elektronické

podoby, místo toho, aby si všechny ty dokumenty podepsal jednou tím elektronickým podpisem.

Já si myslím, že pokud chceme zavádět digitalizaci, tak by bylo potřeba, aby se začalo u těch ministrů. Proto jsem si připravil takovou anketku na všechny ministry. Trošku mě mrzí, že pan předseda vlády v té mé interpelaci neodpověděl na zásadní otázky. První zásadní otázka byla, kolik úřadů už reálně digitálně funguje, takže tam mi pan předseda vlády odpověděl, že mají povinnost fungovat elektronicky, ale neodpověděl, kolik jich funguje elektronicky ve skutečnosti. Ta skutečnost podle mě nebude nějak pozitivní. Ta druhá odpověď na otázku, jaké konkrétní kroky k digitálnímu oběhu dokumentů vláda učinila, tam také není. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Takže co s tím budete dělat?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní má slovo předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den. Já jsem čekal, že piráti nám něco ukážou. Vy jste měli tolik řečí o tom IT, jaký jste fantastický experti. Tak kromě toho těžení bitcoinů nebo co jste to tu dělali, když jsem požádal Dzurillu, aby někdo od vás šel na schůzku, tak ten člověk přišel a nevypadlo z toho vůbec nic. Ted' jste se probudili nedávno a začali jste nás kritizovat, že máte experty, a ve stejný den jste si dali inzerát, že hledáte experta na IT.

Pane kolego, vy jste tak mladý, vy přece nemáte dělat stejnou politiku jak Kalousek. Vy byste měl něco dělat reálně. Tak pojďte nám to ukázat. Vy máte jenom řeči. A když jsme vám řekli přijďte, tak jste se rychle přihlásili do té komise Dzurilly a neudělali jste vůbec nic.

No, já jsem důchodce. Podepisuji se normálně. Koukejte, tady máte počítač, to je můj notebook, to nikdo nehackne, to je, co? (Smích v sále.) Žádný kyberútok útok, nic. Dobrý, co? Tak já jsem důchodce, vy jste mladý, vy máte všechno jistě on-line všude. Že nám to někdo neukázal, tu digitalizaci?

Ano, my máme zmocněnce a ten je strašně šíkovnej, ten Dzurilla. A má podporu premiéra. To nikdy nikdo neměl, protože byl jenom resortismus. Hádalo se vnitro, finance atd.

Takže ohledně digitalizace máme Moje daně s prvními službami v roce 2020, eJustice, dokončena zadávací dokumentace k projektu eSpis, máme eRecept, insolvenční agendový modul v rámci programu eJustice do roku 2020, digitalizace stavebního řízení, který bude vytvořen ucelený informační systém pro výkon agend stavebního úřadu, který umožní on-line dostupnost všech potřebných informací, předpokládaný termín první etapy 31. 12. 2019, napojení ministerstev na portál občana, napojení informačního systému registru živnostenského podnikání, systém elektronické licenční správy ELIS, zjednodušené vyplnění žádosti, ano? Takže máme projekt Moje daně, ano?, máme eObčanku, elektronická Sbírka a další projekty. Takže já jsem byl na té konferenci v Hradci Králové, tam 25 let se všichni schází, mluví

o digitalizaci a teď už to děláme. Můj přítel estonský premiér Jüri Ratas sem přijde v listopadu na oficiální návštěvu a uděláme seminář eGovernment. A on nám ukáže, jak to mají v Estonsku. A mají to i v Dánsku a my se o tom bavíme.

Takže my, samozřejmě, vy jste se ptal na ty dokumenty, tak na vnitru připravují analýzu spisové služby. Do tří týdnů budeme záměr schvalovat na vládě. Diskutujeme s Hospodářskou komorou, abychom je zapojili do procesu. Celá analýza se bude dělat vzhledem na koncepci Digitální Česko. Také máme vypořádané připomínky a budeme materiál na vládě schvalovat. V analýze budeme řešit, jak máme standard definovaný, jestli ho budeme měnit, a další aspekty spisové služby.

Ohledně elektronického oběhu připravujeme znova vzhledem na koncepci Digitální Česko analýzu služeb, které by měly být poskytovány ze strany ministerstev a úřadů, a naplánujeme konkrétní plán digitalizovat. Budeme prioritizovat, nemůžeme udělat všechno najednou. Jde o kapacity na straně úředníků i finanční nároky a také o státní službu, aby mohli, kdyby chtěli, pracovat víc. Takže komplexní implementační plány očekáváme do roku 2018.

Takže suma sumárum, vy stále něco kritizujete, a když se máte do něčeho zapojit, tak ani nemáte na to lidi, takže máte jenom řeči: Tak pokud skutečně chcete s tím pomocí, tak my se těšíme, že už konečně někoho zapojíte, a Dzurilla to dělá skvěle a má konkrétní výsledky. Takže já si myslím, že jsme první, kteří to vůbec dělají, protože ten, který byl na Úřadu vlády, Ondřej Malý, tak ten tam byl jen do počtu, neměl žádnou pozici. Dzurilla má podporu premiéra a je to pro nás priorita, chceme digitalizovat, chceme méně byrokracie, chceme ulehčit život občanům, firmám, živnostníkům, úřadům, všem. Ano?

Já nemůžu za to, že tady stát nainvestoval 125 miliard do IT systémů, 25 miliard ročně nás to stojí, firmy si obsadily ministerstva, ano, a že jsme od nich závislí, ano, a to všechno jsme zdědili a teď konečně za naši vlády máme toho zmocněnce, protože digitalizace je pro nás jedna z priorit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím pana poslance o doplňující dotaz.

Poslanec Jakub Michálek: No, tak on to nebude úplně doplňující dotaz, protože to, co jste tady předvedl, tak to byl opravdu brainwashing. Já jsem se vás ptal na to, jaké máte konkrétní výsledky v oblasti elektronické spisové služby. Z těch systémů, o kterých pravděpodobně ani nevíte, co jsou, tak jediný systém, který se týká té spisové služby, je stavební řízení. A já jsem se ptal paní ministryně, co jste udělali za pět let ve stavebním řízení, v jeho digitalizaci. Ona mi řekla, že na základě mého požadavku zadali aktualizaci pět let staré studie digitalizace stavebního řízení. Takže tohle je způsob, jakým funguje digitalizace za vaši vlády. Pět let tam sedíte na Ministerstvu pro místní rozvoj a výsledky nemáte žádné. Slibujete nám, že tady zavedete nějaké Moje daně za dva roky a že za dva roky předložíte komplexní implementační plán.

Ale my pracujeme a máme výsledky. My jsme předložili pozměňovací návrh, podívejte se do systému, sněmovní dokument 1275, který zavádí elektronický oběh dokumentů na úřadech od roku 2021. (Předsedající upozorňuje na čas.) Podpoříte to? Konkrétní návrhy, které my předkládáme?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím pana premiéra o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vy máte jenom řeči, a ještě demagogické. V minulé vládě my jsme měli šest ministrů. Já jsem byl ministr financí, který měl přebytkový rozpočet, snížil dluh, vybral daně, naštval voliče ODS – EET, kontrolní hlášení. A z těch peněz fungujeme, jak fungujeme. Ano. Takže mi nepodsouvajte věci... Ano, na Ministerstvu financí jsme to dělali. Ale za vlády bývalého premiéra to nebyla centrální strategie. Ano? Takže vy tady něco kritizujete, když říkáte, co děláte. Že něco navrhujete? Pojděte si to odmakat! Vy vůbec netušíte, jak funguje státní správa. Nemáte o tom žádné ponětí. Takže laskavě tady nepoučujte a přijďte si to... Kdybyste se chtěl zapojit, tak jste mohl přijít. Ne. Vy tady len vystupujete, kritizujete všechno. Ale když přijde na lámání chleba, abyste konkrétně něco udělali, tak dáváte si inzerát na vaše experty. No tak to je celé vaše.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. S další interpelací by měl vystoupit... Pan předseda Michálek se hlásí s přednostním právem? Obávám se, že to během interpelací není zvykem. (Četné reakce z pléna, že to při interpelacích nelze. Poslanec Michálek se přesto dožaduje slova u mikrofonu. Poslanec Petr Fiala mu vysvětluje, že jeho čas na interpelaci vypršel a teď automaticky následuje další interpelace, ať už s odpovědí premiéra souhlasí, či nikoli. Poslanec Michálek i nadále trvá na přednostním právu.) To by zcela rozobil systém interpelací.

Takže já pozvu s další interpelací ve věci programového prohlášení vlády pana poslance Petra Fialu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane premiére, za měsíc to bude rok od voleb. Premiérem jste tři čtvrtě roku. Brzy budete ve čtvrtině svého mandátu, takže je docela asi vhodná doba už se ptát, co ze svých slibů jste splnil, jaké zákony, které pomáhají občanům a podnikatelům, jste předložil, jaké jsou vaše skutečné výsledky. My, Občanská demokratická strana, svoje sliby plníme. Slíbili jsme zjednodušení daňového systému a snížení daňového systému a snížení daně z příjmu. Návrh leží ve Sněmovně. Slíbili jsme živnostníkům zvýšení výdajových paušálů. Návrh je také na stole. Vaše koalice ho včera zamítlá. Slíbili jsme zjednodušení právního řádu. Na programu této schůze jsou již naše dva návrhy. Takže my svoje sliby plníme, pracujeme. Každý týden přicházíme s novými konkrétními návrhy, zpracovanými do podoby novel zákonů. Když se ale podívám na program Poslanecké sněmovny, tak tam žádné takové vládní návrhy nejsou. A tak se vás ptám, pane premiére, na tři konkrétní věci.

Zaprvé. V programovém prohlášení vlády uvádíte, že chcete důchodovou reformu – cituji: "Sestavíme odborný pracovní tým pro důchodovou reformu, zhodnotíme dosavadní návrhy, aktuální situaci, předpokládaný vývoj a předložíme návrh řešení." Kdy tento návrh řešení předložíte? A dokdy jej chcete prosadit?

Druhá otázka. V prohlášení dále uvádíte: "Vytvoříme centrální portál státu, kde si občan bude moci vše vyřídit elektronicky." Tak já se ptám, dokdy ho vytvoříte, aby občané měli jasno.

A zatřetí. V preambuli programového prohlášení je článek 5 s názvem Chceme začít reformu státu, to znamená vyrovnaný státní rozpočet a nový zákon o příjmových daních. Na příští rok ale plánujete rozpočet s deficitem 40 miliard. Tak se vás ptám, kdy bude mít Česká republika vyrovnaný rozpočet.

V těch otázkách bych mohl pokračovat, mohl bych se ptát na různé stadiony, knihovny a další věci, které jste slíbil. (Upozornění na čas.) Ale ptám se na tyto tři konkrétní věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Pane předsedo, Česká republika má dokonce přebytkový rozpočet. Díky mně. Největší přebytek byl 2016. Díky kontrolnímu hlášení a dalším opatřením, která jsme udělali. A má vyrovnaný rozpočet. I 2017 byl de facto vyrovnaný. A tento rok to bude obdobné. Takže vy stále porovnáváte nějaký plán. Ale máme říkat o plnění. Podstatné je plnění. Podstatné je, co je 31. 12. na účtu. Ano? A my od roku 2016 máme... měli jsme přebytkový a máme de facto vyrovnaný rozpočet, i když ho plánujeme deficit. A proč ho plánujeme? No protože peníze z Evropy se plánují velice obtížně, protože nikdo neví, jak se vyčerpají programy, jak se k tomu postaví Evropská komise atd. Takže si myslím, že je to jasné.

A co se týká důchodů, tak já vždycky žasnu, když vlastně zástupce ODS se mě ptá na věci, které vy jste mohli už dávno udělat. Tak kdo vlastně zrušil ten důchodový účet? Kdo tady vlastně tuhle zemi řídil dlouho? Ne? Vaše strana. Váš zakladatel, pan Klaus. A důchodová reforma – ta komise existuje strašně dlouho a nic konkrétního z toho nevypadlo.

Za naši vlády – a já bych jenom zopakoval, že vláda byla menšinová bez důvěry od 14. prosince minulého roku do cca, teď už si to nepamatuj, června, takže jsme tam velice stručně... Ale máme konkrétní výsledky. Zrušil jsem kvóty. Všichni křičeli "nechceme kvóty". No tak za šest měsíců jsem je prosadil v rámci V4. A hlavně s premiérem Orbánem. Ne? Prosadil. Prosadili jsme dobrovolnou relokaci uprchlíků.

Prosadili jsme zásadní navýšení důchodů. To byl přece návrh menšinové vlády hnutí ANO, kterou jste kritizovali, že vy jste říkal, že máme len topit a svítit. A teď se mě ptáte, co jsem udělal. Tak my jsme topili málo i svítili. Ale jsou tam konkrétní výsledky.

Digitalizace. Rozhodli jsme o vládním zmocnění pro digitalizaci. Ano, konečně to někdo konkrétně řeší.

Rozhodli jsme o vládním zmocnění pro sport. Ano. Začali jsme řešit předražené služby mobilních operátorů. Ano.

A dobrě víte, že důchodová reforma... Ano, my máme novou vládu od 11. 7., je tam nová ministryně, potkali jsme se na úrovni toho týmu. A paní ministryně teď předloží konkrétní postup. A dobrě víte, že důchodovou reformu... a to je spíš náprava těch věcí, které tady dlouhodobě jsou problém. Ty starodůchodci, ty profese, které jsou velice těžké a měly by odcházet dřív do důchodu. Takže my to plníme. Plníme!

Vy jste vždycky daně navýšovali a my je snižujeme. Za minulé vlády jsme snížili o 30 miliard. Včera jste zase obstrovali EET. A EET – z toho vypadlo 10 miliard. Vy vlastně před komunálními volbami říkáte občanům: my vám nedáme peníze do obcí a měst, protože my nechceme EET. EET přineslo 10 miliard od vzniku 1. 12. 2016. Z toho 3 miliardy pro samosprávy, pro obce, aby ti starostové mohli pro ty lidi realizovat ty investice. A já nechápu, proč vy to zase blokujete, když jednoznačně se potvrdilo, že je to skvělý projekt. Jediný digitální projekt. V rekordním čase zrealizován.

A ten váš návrh, prosím vás, že zrušíte superhrubou mzdu, no tak to si zase děláte strandu. Vždyť vy jste tady slibovali lidem 15% paušální daň. Ano? A potom jste zjistili, že to nefunguje, že zničíte rozpočet. No tak jste si tam dali základ 134 a vyšlo to na 20,1. Takže jste vlastně podvedli voliče a teď vlastně navrhujete stejný, jak jste kdysi měli v návrhu, a nedodrželi jste slib voličům. A to je dopad 75 miliard do rozpočtu. Tak proč to navrhujete, když dobře víte, že by to zničilo rozpočet? A na druhé straně nás peskujete, že ten rozpočet je špatně navržen a tak dále.

Takže já to neberu vážně, co vy vlastně tady navrhujete. A ta vláda, i když neměla důvěru, má jasné výsledky, má jasnou zahraniční politiku. Konečně bojuje za naše zájmy. Prosazuje naše zájmy v Evropské komisi. A máme konkrétní výsledky. A paní ministryně navrhuje v rámci EET snížení daně. (Upozornění na čas.) A vy nechcete snižovat daně? Z 21 na 10 %? My chceme dalších 4,5 miliardy dát lidem v rámci snižování daní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Tak prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já s vámi o všech těchto otázkách, pane premiére, budu rád diskutovat. Třeba budeme mít k tomu příležitost při nějaké veřejné debatě. Ale já jsem vám tady položil tři konkrétní otázky, na které bych očekával konkrétní odpověď, zvlášť od člověka, který o sobě říká, že vládu vede manažersky. Já to skutečně nezpochybňuji.

Takže jsem se vás ptal na tři konkrétní termíny. Ptal jsem se i na termín, kdy bude vyrovnaný státní rozpočet, což znamená i to, že bude plánovaný jako vyrovnaný. Ale já se tady nechci pustit do debaty, že třeba Nejvyšší kontrolní úřad konstatuje, že hospodaření státního rozpočtu skončilo v roce 2017 s deficitem 6,2 miliardy korun. Ale položím vám další dvě otázky. Kdy tedy představíte důchodovou reformu? Mě i

občany zajímá datum. Kdy budeme mít jednotný portál pro elektronickou komunikaci se státem? To jsou moje konkrétní otázky a na ty bych očekával odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Pan premiér dá doplňující odpověď. Tak prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já bych se jasné mohl ptát, co jste tady udělali od revoluce s Klausem. Ta vaše česká cesta, kuponka, zničené firmy, banky? Proč jste to neudělali? Mohli jste důchodovou reformu udělat. A vy dobře víte, že důchodová reforma musí být diskutována. My se o to aspoň pokusíme. Kdy bude termín? Nevím, nejsme schopen vám teď říct termín. My o tom diskutujeme s naším koaličním partnerem.

Z hlediska digitalizace – myslím, že včera byl seminář, který organizuje pan Dzurilla. Pokud chcete, my vám na to uděláme prezentaci. V listopadu sem přijde estonský premiér, který nám představí jejich digitalizaci, a my vám představíme, co jsme už udělali a co chceme udělat. Je to poprvé, kdy to vlastně řešíme centrálně. Myslím, že naše výsledky jsou jasné, plány jsou jasné. Škoda, že jsme to neudělali už dávno, ale to jste měli v rukou vy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. S další interpelací ve věci právní jistoty v České republice a vyčíslení finančních náhrad dle § 5 odst. 2 zákona č. 428/2012 Sb. vystoupí pan poslanec Výborný. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, já bych na úvod chtěl říci, že jsem naprostě fascinován schopností pana premiéra mluvit, mluvit, mluvit a neodpovědět de facto na žádný dotaz, který mu byl položen. V tom je světový přeberník.

Ted' už prosím ke svému dotazu, interpelaci.

Pane premiére, opakovaně ve veřejném prostoru v různých vašich vyjádřeních k novele zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi, uvádíte, že finanční náhrady byly předraženy o 54 mld. Podotýkám, že v § 15 odst. 2 uvedeného zákona jsou vyčísleny finanční náhrady církvím a náboženským společenstvem ve výši 59 mld., čili pouhým rozdílem 5 mld. Můžete nám prosím, sdělit odkud vámí uváděný údaj čerpáte? Chtěl bych se zeptat, zda jako premiér, nebo vaše vláda, disponujete relevantní odbornou studií, která by toto vaše tvrzení dokládala. A zda vůbec tušíte, jakým způsobem do zákona tato částka byla uvedena.

Současně mi dovolte položit ještě zásadní dotaz. Vážený pane premiére, jak jako premiér a významný podnikatel vnímáte platnost uzavřených smluv? Podotýkám, že smlouva je dvoustranné či vícestranné právní jednání spočívající ve vzájemných a obsahově shodných projevech vůle smluvních stran směřujících ke vzniku, změně či

zániku práv a povinností. Nelze tedy obsah smlouvy měnit bez dohody obou smluvních stran. Proto se vás, pane premiére, ptám: Považujete právní jistotu za základní atribut právního demokratického státu? Děkuji za vaši jasnou a konkrétní odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Slovo má pan předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já většinou čerpám z veřejných zdrojů. Nevím, kde jste byl 3. února 2012? Jestli jste byl ve straně, nebo kde jste byl? Ale já vám doporučuji, abyste si přečetl projev poslance Haška z 3. 2. 2012. Tam to máte všechno napsané. Já ho tady nechci číst, protože to je dlouhé: kompenzace, vládní ocenění, 130 mld., 53 mld. v neprospěch státu, v neprospěch daňových poplatníků – k tomu bylo vyjadřování.

Já myslím, že je dost jednoduché zjistit, kolik stála půda, kolik stál hektar lesa. Dneska vidíme i ty důsledky. Zkuste se zeptat starosty v Březiněvsi, proč nemůže postavit v obci školu. Je tam nějaký pozemek, který byl velice podivně restituován. Restituce měl někdo vyřešit hned po revoluci. Proč to tak dlouho trvalo? A pamatuje si, jak to bylo schváleno? Jak paní poslankyně – stále káže morálku – Němcová o půl jedné v noci přerušila jednání? A jak jste to schválili? Hlasem poslance ODS pravomocně nebo nepravomocně odsouzeného za korupci. V půl jedné v noci. Ano, velice podivná schůze. Převálcovali jste to: 54 mld. nadhodnocená cena za církevní restituce. A to je všechno. Nikdo nezpochybňuje, že církev to má dostat. Včera jsem byl shodou okolností na večeři s kardinálem Dukou. Ale o tom jsme se nebabavili.

Já nevím, na co se ptáte. Tak si to vyhledejte, na to jsou veřejné zdroje. Mimochodem my to ani v programu nemáme, my o tom mluvíme dlouho. Byla to vlajková loď ČSSD ve volbách 2013. My jsme byli dokonce s vámi ve vládě. Pak to pana Sobotku přešlo, potom jsme udělali nějakou pseudokomisi, kde jsme si hráli na to, že to řešíme, ale nikdo to nechtěl řešit. A teď je to znova na stole. My si myslíme, že je to nespravedlivé, že stát dal náhrady předražené, a proto si myslím, že o tom bude jednat Sněmovna. Já vycházím z veřejných zdrojů. K tomu byla další vystoupení, zkuste si to přečíst. Je to dlouhý projev, nechci ho tady číst – 3. 2. 2012 v 11 dopoledne.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Pane premiére, čekal bych cokoliv, ale že budete argumentovat projevem Michala Haška, to skutečně ne. To jsem si myslí, že odpověď bude vypadat jinak. Nevím, jestli vůbec tušíte, že v roce 2012, mimochodem tedy KDU-ČSL tehdy nebyla zde ve Sněmovně, k tomu Sněmovna zřídila komisi. Ta komise si nechala vypracovat studii renomované mezinárodní

společnosti Ernst and Young a ta ve svém závěru shledala, že to je naprosto v pořádku. To je jedna věc.

Druhá věc. Ale myslím, že je to zcela úmyslná lež z vaší strany. Nebyl to hlas poslance Pekárka. Najdete si to, bylo to sto dvěma hlasy. Ano, poslanec Pekárek tady byl, hlasoval pro zákon, ale nebyl to ten rozhodující hlas. Nebylo to 101, bylo to 102. Neustále to opakujete. Vím, že je to šikovné, asi vám to pan Prchal poradil, že to na tu veřejnost bude fungovat, ale není to tak. Chováte se v tomto čistě a jenom populisticky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Pan premiér má ráj o doplňující odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Já samozřejmě můžu dohledat analýzy, kolik stála půda. O zemědělské půdě taky něco vím. Já k tomu nemám co říct. Já si myslím, že je to jednoznačný názor, je to zdokladováno, byly na to analýzy. Schválilo se to podivně. Bylo to domluveno podivně. Já k tomu nemám co říct. Bylo by dobré zveřejnit, jak to vlastně teď probíhá. Stávající vláda – měli jsme tam v minulosti nějakou povinnost stále o tom informovat – teď si to vezme pan ministr Toman, ministr zemědělství, a pan ministr kultury Staněk a oni dva budou na to dohlížet a můžou samozřejmě informovat veřejnost, jak to probíhá, kdy vlastně přišly některé církve, které podle názoru některých na to nemají nárok, že tam nebyly, byly tam nějaké závazky. Já to tady nechci řešit. Já myslím, že je to předmětem projednávání ve Sněmovně, a určitě se poslanci k tomu budou vyjadřovat. To není věc, u které jsem nějaký klíčový hráč. Já jsem se k tomu jasně vyjádřil. Dávat tolik cashů, ještě tam dát inflační doložku, myslím si, že je to špatně. Mám na to zkrátka jiný názor. A argumentuji tím, co čtu ve veřejném prostoru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a s další interpelací ve věci dotační politiky vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová. Připraví se pan poslanec Valenta.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, prý teď budete rozhodovat o všech dotacích, o tom, které projekty si podporu zaslouží a na které už peníze nezbudou. Píše a říká se to na vašich sociálních sítích. Rozumím tomu správně, že starostové z ANO, kteří mají vaše telefonní číslo, dostanou dotaci snáz, protože vám prostě zavolají? A ostatní starostové, kteří ke smůle svých obcí patří k jiné straně, nedostanou nic? Vzniknou tedy dvě kategorie obcí. Ty, které povedou vaši spolustraníci, a ty, které budou mít v čele někoho jiného. Ty první budou mít dotace, ty druhé nikoliv. Považuji to za klientelistické, diskriminační a zavřenihodné.

Pane premiére, uvědomujete si vůbec, jaký vzkaz vysíláte obcím a městům? Asi takovýto: Kdo je zadobře s vaší státostranou, tomu se bude dotačně dařit. Kdo se státostranou zadobře není, ten má smůlu. Tento model jsme tu už měli, vzpomínáte si? Já ano a vracet se tam rozhodně nechci.

Pokud chcete skutečně udělat něco pro samosprávy, navýšte jím podíl na výnosu sdílených daní. Tím jim pomůžete, a to všem obcím a všem městům. Ale rozhodně byste se neměl z pozice premiéra míchat do rozhodování o jednotlivých projektech a o jednotlivých dotacích pro obce a města. Nebo snad chcete zasahovat a ovlivňovat dotační řízení a k tomuto ovlivňování bude stačit jeden telefonický hovor? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Vážená paní poslankyně, takto nesmyslou najednou jsem už dávno neslyšel. Ale jsem strašně rád, že jedině kampaň hnutí ANO do komunálních voleb všechny zaujala. Dokonce někdo zveřejnil moje mobily a všichni mi píšou a sprostě nadávají, takže já jsem rád. Víte, to je ten asi marketing. Jsem rád, že vás to taky zaujalo a že podporujete vlastně tyto věci.

Takže vy jste tady řekla hrozné nesmysly. Vy přece dobře víte, že já o žádných dotacích nerozhoduju! A jsem tady pro všechny! A pokud některý starosta požádá o schůzku, tak to děláme. Ve vaší obci Chýně díky programu, který jsem vymyslel na Ministerstvu financí, mají novou kapacitu školy, sportovní hala. Tam jste se přišla taky představit, ano, tak nevím. Ani nevím, za koho tam je ta starostka. Mě to ani nezajímá. Můj velký fanoušek Rakušan, ten tam má tu školku v Semilech. Vypadá hrozně. Co? Farský, ježíš, pardon, omlouvám se. Pan Farský, ten mě stále kritizuje. Tak i ta starostka ze Semil, jsem jí udělal schůzku s paní Dostálovou. A udělám ji každému. Tak neříkejte nesmysly! To, že je nějaká kampaň a něco tam je, my jsme rádi, že všichni o tom mluví, a já samozřejmě jsem dostupný pro všechny, kdo mě požádá o schůzku, tak se mu věnuju. Takže je nesmysl, že by to mělo být nějaké diskriminační. Za prvé o tom nerozhoduju, nebudu o tom rozhodovat a pravidla jsou stejná pro všechny. Stejná pro všechny. Tak to prosím vás neříkejte, protože je to nesmysl. Ale všichni dobře vědí, že se snažím nějakým způsobem, když mě lidi požádají, s nimi setkat a nějak je nasměrovat. Ale já jsem nikdy o dotacích nerozhodoval, ani nebudu, vy to dobře víte.

A nechápu, proč takhle vystupujete. Vy dobře víte, že i ty dotace na těch 150 obcí kolem Prahy, co vám Kalousek nikdy nechtěl dát peníze, tak já jsem to udělal jako ministr financí. V červnu 2014. A bylo to objektivní. Vždycky je to objektivní. Mě nezajímá nějaká stranická příslušnost. Všichni máme stejná pravidla a my to dodržujeme. Takže já zásadně odmítám, co jste tady říkala.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za nevyčerpání času a paní poslankyně má zájem o doplňující otázku, tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jsem ráda, že jste řekl, že nebudete ovlivňovat žádné dotační řízení. Já nechci říkat, že jste také říkal nesmysly. Za prvé, dotační titul na Ministerstvu financí jste nezařídil vy. To

zařídila Poslanecká sněmovna na základě rozhodnutí rozpočtového výboru na náš návrh. Co se týče školky v Semilech, jak to neovlivňujete, schůzka byla. Panu poslanci Farskému jste nadával za to, že nebyl schopen zařídit školku a že vy to v těch Semilech zařídíte. A pak jste poslal paní starostku na ministerstvo a řekl jí, že tam jí tu dotaci dají. Z dotačního titulu, který jsme navýšili my v Poslanecké sněmovně hlasy všech ostatních klubů kromě hlasů ANO. Takže prosím pěkně, kdo tady hovoří o nesmyslech? (Upozornění na čas.) Tak já myslím, že to stačilo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan premiér má zájem o doplňující odpověď, tak prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak já vám nerozumím. Vy vlastně říkáte, že o tom rozhodují poslanci. Tak fajn. Já jen říkám, že peníze na ty školy, které vám Kalousek nikdy nedal, jsem našel v úspore státního dluhu, 11,9 mld. A mohl jsem je použít na něco jiného, já jsem nebyl ministr školství. Tak neříkáte pravdu zase, neříkáte pravdu.

A paní starostka v Semilech mi ukázala tu školku, tak jsem jim jenom zprostředkoval jednání. Vždyť to je normální! Za mnou chodili vždycky starostové. A jestli ti dotaci dostane, já nevím, já se o to nestarám. Ale považuji za povinnost, když mě někdo požádá, např. magnetická rezonance v Kroměříži, tak se ptám. Protože občas ti úředníci nefungují, jak mají, a já zkrátka všem říkám, že mají otevřené dveře a že jim můžu pomoci. Ale nic neslibuju, o dotacích nerozhoduju, tak vy si zase tady přisvojujete nějaké věci, a dotace do škol včetně vaší obce Chýně byla moje dílo. Peníze, které jsem ušetřil na Ministerstvu financí. A to se dá velice lehce doložit. Ale chápu, že děláte kampaň, ale myslím, čísla, že kdo si to chec přečist, tak si to může přečist na webu, co jsem udělal jako ministr financí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A než pozvu dalšího řečníka, tak tady mám omluvenku. Omlouvá se nám pan ministr a poslanec Antonín Staněk z dnešního jednání od 15. hodiny do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

S další interpelací ve věci válečných reparací České republiky vystoupí pan poslanec Jiří Valenta.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedo vlády, Polsko v nedávných dnech vyčíslilo Německu škody, které mu byly způsobeny druhou světovou válkou. Tento účet zohledňuje nejen smrt 5 163 000 Poláků, z čehož bylo 90 % Židů, ale také škody ve městech, které způsobil, napáchala německá armáda. V přepočtu se jedná o požadavek ve výši 312 mld. korun. Polská komise již začala připravovat podklady pro jeho faktické vymáhání. Polský ministr zahraničí Jacek Czaputowicz dokonce označil takovouto náhradu za svoji prioritu, a to bez ohledu na fakt, že Německo je v dnešní době pro jeho zemi klíčovým partnerem, s nímž je nutno mít přátelské, ale současně zcela jistě i historicky korektní vztahy.

Ptám se vás: A co na to Česká republika? Ve znaleckém posudku Leopolda Chmely z roku 1945 se uvádí, že německá okupace způsobila Československu škody ve výši 430 mld. korun. Z toho např. na méně 135 mld., na zemědělství 45 mld., v židovském majetku 30 mld. nebo 43 mld. v rámci vojenských škod. Počet lidských obětí činil zhruba 365 tisíc.

Tvrzení kohokoli, že Česko-německou deklarací z roku 1997, kde se Česká republika i Německo zavázaly nevznášet proti sobě majetkové nároky a požadavky, tudíž vyžadovat i reparace, je podle mnohých významných odborníků na právo irelevantní. Naše právní nároky prostě stále platí, což svého času potvrdil pro Právo mj. i ústavní právník profesor Václav Pavláček, známý to odborník na tzv. Benešovy dekrety. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní má slovo předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Chápu, že to je zajímavé téma. Chci jenom zopakovat, že co se týká Polska, podle našeho názoru Polsko nemá reálnou šanci od Německa ty reparace vymoci, protože nemůže své nároky uplatnit před žádným mezinárodním soudem. Je to nějaká politika. Podle části III. odst. 2 Postupimské dohody se Sovětským svazem se zavazuje, že ze svého vlastního reparačního podílu uspokojí reparační nároky Polska. Postupimská dohoda tedy žádné samostatné reparační nároky Polsku nepřiznala, resp. implicitně vyloučila. Na Postupimskou dohodu totiž navazovala dvostranná dohoda mezi Sovětským svazem a Polskem ze dne 16. 8. 1945 o náhradě škod způsobených německou okupací, podle které se Sovětský svaz vzdal svých nároků na veškerý německý majetek na celém polském území a dále stanovil pro Polsko podíl 15 % ze svých reparací.

Polsko na rozdíl od Československa není smluvní stranou Pařížské dohody o reparacích od Německa, podepsané 14. ledna 1946. Polská studie neuvádí přesvědčivé mezinárodní argumenty pro neplatnost prohlášení polské rady ministrů vlády ze dne 23. 8. 1953, kterým se Polsko výslově vzdalo svých reparačních nároků vůči NDR nebo Německu. Polská studie byla vydána analytickou kanceláří Sejmu pod názvem Právní stanovisko o možnosti Polska požadovat náhradu od Německa v souvislosti s mezinárodními smlouvami za škody utrpěné během druhé světové války. Takže se jedná o iniciativu Sejmu.

My s nimi o tom samozřejmě můžeme diskutovat, ale ta studie samozřejmě říká, že Polsko je oprávněno požadovat náhradu válečných škod, ale samozřejmě my jsme v roce 1997, jak jste mluvil o té deklaraci, prohlásili, že křivdy spáchané v minulosti na obou stranách naleží minulosti, 1997, tak je pořebe se zeptat těch, kteří to tehdy podepsali, jak k tomu přistupovali, a že křivdy spáchané v minulosti nebudou zatěžovat své do budoucna orientované vztahy politickými ani právními otázkami společné minulosti. V tomto duchu strany postupují.

Poválečné uspořádání Evropy má samozřejmě hodnotu, a asi těžko, asi byste to nechtěli zpochybňovat. Ale v případě, že máte pocit, že tomu tak není, tak samozřejmě jako poslanec můžete určitě navrhnut takové opatření. My jsme... ty

nároky byly ve výši 306 miliard vyjádřeno v dobové měně. Ze strany Německa bylo vyplaceno 230 miliard, nebo milionů, to teď nevím přesně. Milionů.

Pokud máte nějaký nápad, který obстоji i mezinárodně a právně, tak ho klidně můžete předložit. Ale v této chvíli naše vláda toto neřeší. A ten přístup, resp. to, co říká Polsko, považuji spíš za politikum než za reálnou možnost dostat peníze.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A pan poslanec má zájem o doplňující otázku, tak prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Snad to stačím za minutu. Pane premiére, víte možná dobře, že dlouhodobou snahou SRN je zabránit otevření reparačních požadavků kýmkoliv. Ale po uzavření smlouvy 2+4, jež předcházela opětovnému sjednocení Německa, Němci předstírali, že mlčení znamená, že jsou reparace nadobro smeteny ze stolu. Ovšem stanovisko Spojených států bylo úplně jiné. Podle právníků Ministerstva zahraničí Spojených států mlčení prostě jen znamenalo, že se o reparacích teprve bude jednat v budoucnosti. Reparace může nadobro vyloučit jen mírová smlouva s Německem s příslušným ustanovením, ale taková tady prostě není.

Máte pravdu, na takovouto interpelaci je to poměrně omezený čas, omezený prostor. Budu se snažit v bodě odmítnuté poslanecké interpelace toto téma s vámi ještě jednou otevřít a posléze navrhnout nějaké příslušné usnesení za tuto Sněmovnu, které potom budeme řešit i s vámi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér má zájem o doplňující odpověď? Má. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Myslím si, že každý poslanec je svobodný navrhnut cokoli, a určitě když to navrhnete konkrétně, tak to určitě podrobíme právní analýze. Já nemám problém o tom debatovat. Tato problematika určitě nebyla za stávající vlády řešena, ale pokud vy jste přesvědčen, že to má nějaké řešení, tak o tom budeme diskutovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a pozvu pana poslance Jakuba Michálka k další interpelaci ve věci, jestli používáte elektronický podpis pro podepisování úředních dokumentů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, kolegyně, z minulého vystoupení pana předsedy vlády se ukázalo, že pravděpodobně elektronický podpis nepoužívá, protože má svůj papírové notebook. Určitě to bude vypadat velmi, velmi dobře, až přijede jeho přítel estonský premiér a bude mu ukazovat, jaký má papírový notebook a jak to tady papírujeme, a určitě nám budou všichni věřit, že tady zavedeme e-legislativu, čili elektronický způsob přípravy

zákonů, tak aby se pod ně ve výsledku podepisoval třeba předseda vlády a předseda Poslanecké sněmovny elektronicky.

Myslím si, že na to vůbec nejsme připraveni a že se v této věci vůbec nic neděje. Mě by zajímalo, jestli to takto bude pokračovat dál, jestli chcete papírovat s tím množstvím dokumentů, nebo jestli to chcete změnit. Protože to, co jste tady popisoval, jsou nějaké sliby, které se spisové služby netýkají a nevedou k digitalizaci dokumentů, jak jsem mluvil např. o stavebním řízení, v kterém jste akorát zadali nějakou aktualizaci studie, a přitom už tam sedíte pět let. Pět let tam sedíte prostě na tom ministerstvu. Máte tam svoje nominanty. Už několik jste jich tam měl, pane premiére a vůbec nic se nestalo. A ministerstvo má samozřejmě v gesci stavební řízení. Může to změnit. Máte v gesci primátorku hlavního města Prahy, takže i velké úřady, no a pět let se nic neděje a stavební řízení jsou pomalejší a pomalejší, a prostě ti lidi na to pak čekají tři čtvrtě roku, rok, než jim dá stavební úřad razítka na nějakou blbost, s kterou čekají na úřad. Tímto ty lidi neuvěřitelně poškozujete.

Chtěl jsem slyšet konkrétní výsledky. Po pěti letech žádné konkrétní výsledky na MMR v oblasti digitalizace stavebního řízení nemáte. A neděláte s tím vůbec nic. (Předsedající upozorňuje na čas.) To, že jste nás pozval na nějakou schůzku, která se koná v době, kdy zasedá Poslanecká sněmovna, tak tam samozřejmě chodit nebudeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím pana předsedu vlády Andreje Babiše o odpověď a upozorním, že nás tlačí čas. V 16.00 hodin by měly interpelace na předsedu vlády končit. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Co na to říct, na tu demagogii? Pět let, pane kolego, tak si to spočtěte. Byl jsem ministr financí, který měl nejlepší výsledky, snížil zadlužení naší země o 73 mld. Měl přebytek. Můžete se smát, co chcete. Zkuste říct občanům, co vy vlastně v životě máte za sebou, když jste takový borec a stále něco kritizujete. No my vám rádi dáme ten termín na to IT. I veřejný, abyste se ukázali, jací jste borci. Máte jenom kecy, a když máte přijít, tak dáváte si inzerát, abyste si sehnali ajíčka.

Takže jakých pět let? Nebyl jsem tam pět let. Ale za ten čas potom jsem dostal padáka, pokud jste zapomněl, v květnu 2017. A něco jsem tam dokázal na tom Ministerstvu financí. Zásadního. Proto máme jedny z nejlepších veřejných financí v Evropě.

A to, že se mi posmíváte, že nemám elektronický podpis – no, nemám ho. Podepisuji vlastnoručně. To je skandál. Myslite si, to, že vy tady děláte všechno elektronicky, že tím pádem vlastně to má nějaký zásadní vliv – na co? Na co? Podstatné je, pokud člověk má v životě nějaké vize, tak je promění na skutky. A to já jsem udělal. Vy tady máte jenom návrhy. Škoda, že jste si to nešli vyzkoušet. Možná jste se mohli živit i normální prací nejdřív, předtím, než jste šel do politiky. (Smich.) Abyste si vyzkoušel, co je to reálný život. Ne živit se jako politik, na to jste dost mladý. (Potlesk.) Kdybyste něco nejdřív předvedl v životě...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl prosit, abychom jednali k věci... (Nesouhlasné výkřiky poslance Michálka z místa.)

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: A potom tady někoho kritizujte. (Reakce na výkřiky poslance Michálka:) Já se chovám normálně. (Poznámka poslance Michálka o arogantním chování.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl poprosit obě strany o klid v sále.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Takže tolik. Když přijde estonský premiér, můžeme spolu – já vám ho rád představím, nemám s tím problém. My totiž něco reálně děláme. Jestli já se podepisuji elektronicky, nebo ne, myslím, že to není vůbec podstatné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zeptám se pana poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. Má, tak prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Nebude to doplňující otázka. Já jsem pracoval jako advokátní koncipient, řešil jsem problémy lidí, takže nešel jsem ze školy přímo do politiky. A na rozdíl od vás jsem předtím, než jsem vstoupil do vrcholné politiky, byl v komunální politice. Takže získal jsem nějaké politické zkušenosti, nešel jsem hned do celostátní politiky a nevstoupil jsem hned do vlády, aby to potom skončilo takovým problematickým stavem. Takže bych poprosil, abyste tady nelhal, pane předsedo vlády. To je bod číslo jedna.

A bod číslo dva. Já jsem celou dobu mluvil o Ministerstvu pro místní rozvoj, které pět let máte, kde je stavební řízení. Ministerstvo financí přece neřeší stavební řízení. To řeší Ministerstvo pro místní rozvoj. Tam máte pět let svoje nominanty. Pět let tam sedíte. A tam je stavební řízení. Proč se to tam zatrhllo? Proč se to nedigitalizuje? Nic se tam neděje a stavební řízení se prodlužují, byty se zdražují. Tak tohle mi vysvětlete.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér má zájem o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: My jsme samozřejmě nebyli ve vládě sami. My jsme za velice krátký čas vyřešili problém výstavby bytů. Paní Dostálová má výstavbu. A teď řešíme stavební zákon ve spolupráci s Hospodářskou komorou. Společně. A v Praze trvá výstavba bytů deset let, to je pravda, ale vize je, pokud bude schválený územní plán, tak se to zkrátí možná – nevím – na pětinu. Takže my jsme v té vládě byli, ano, čtyři roky. A to, co jsme dokázali, máme i napsané. Já osobně to mám napsáno. A já jsem byl ministr financí, ano. A my jsme schvalovali zákony

v koalici, tedy neměli jsme většinu. Takže já nevím, co mi vyčítáte. Měli jste jít do vlády a v podstatě nám to ukázat. Vy všude jenom kritizujete, ale žádnou odpovědnost nechcete vzít. Pojďte si tam sednout a předvedte nám to! Stále máte řeči – IT, IT, že jste neměl schůzku. My vám dáte termín. Tak nám řekněte termín a my přijdeme. Klidně, nemám s tím problém. Protože vy jenom máte řeči. A když máte něco předvést, tak nejste schopni. To jste ukázali na tom IT. Vy jste se probudili, že tam nejste, a potom dáváte inzeráty. No tak to je směšné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím jsme vyčerpali čas vyhrazený pro interpelace předsedy vlády, takže nyní se dostaneme k interpelacím na členy vlády a já v tuto chvíli předám předsedání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budeme pokračovat v interpelacích na členy vlády. Vyzývám pana poslance Martina Kupku, aby přednesl interpelaci na ministryně pro místní rozvoj paní Kláru Dostálkovou a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Paní ministryně tady není přítomna, takže já vás zeptám, jestli chcete načíst svoji interpelaci.

Poslanec Martin Kupka: Já si ji ponechám pro další vystoupení. Nicméně rád bych reagoval na to, co tady před okamžikem zaznělo. Myslím, že tento řečnický pultík ještě nikdy nebyl svědkem tak povýšeckého lidského školení, jaké teď předvedl –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, jestli nemáte interpelaci, tak bych poprosil, abyste se vyjadřoval k interpelacím. Jsme v bloku interpelace.

Poslanec Martin Kupka: Mě to zarazilo. Já jsem se chtěl paní ministryně zeptat na systém NEN. Pan premiér říkal, jak teď konečně vláda řeší všechno elektronicky. Tak systém NEN řešila pět let ministryně – různá ministryně za hnutí ANO. Je to pozoruhodná ukázka IT systému. My budeme teď, v této schůzi, řešit zákon o přístupnosti internetových stránek, tak ten systém NEN, který by měl být příkladem přístupnosti, je opakem pravého opaku. Je nepřístupný, když s ním chcete něco udělat, tak na odezvu při záťaze můžete čekat až pět minut. Já bych rád od paní ministryně potom slyšel, jak je tedy nachystán na ten úplně ostrý provoz, který by měl ještě během letošního roku nastat, zda náhodou nás nečeká kolaps veřejného zadávání kvůli nefunkčnímu IT systému, který má hnutí ANO už pět let na starosti.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, děkuji. Předpokládám, že tato interpelace byla načtena a paní ministryně odpoví v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Dále bych poprosil o vystoupení pana poslance Marka Výborného, který byl vylosován ve druhém pořadí, k přednesení ústní interpelace na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Roberta Plagu.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Protože tady pan ministr není přítomen, tak počkám na další příležitost při některé z dalších schůzí, ač by na ten dotaz možná mohla reagovat i paní ministryně práce a sociálních věcí. Ale takto to není ani uvedeno, čili to ponechávám na příště.

Jenom bych se chtěl tady velmi krátce zastat kolegy Michálka. Můžu s ním ve sto a jedné věci nesouhlasit, nieméně ten paternalistický, arogantní přístup pana premiéra, kdy se k němu chová jak otec... (Předsedající: Pane poslanče, já bych vás chtěl poprosit...) ... k nezbednému dítěti, mi přijde skutečně nepatřičný a nepatřící na půdu demokratické Sněmovny.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych chtěl poprosit všechny poslance v sále, aby dodržovali jednací řád, a pokud budou vyzváni k interpelacím, aby se vyjadřovali k interpelaci přímo na interpelovaného ministra nebo ministryni. Já vám mockrát děkuji.

Další v pořadí vylosovaná je paní poslankyně Golasowská – na paní ministryni Maláčovou.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, výbor pro sociální politiku přijal usnesení, v němž žádal bývalou paní ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou o stažení metodické příručky pro kurátory ze stránek MPSV, což se nestalo. Také v její 17stránekové reakci na mou interpelaci jsem nenašla odpovědi na mé otázky, mezi jinými například také konkrétní odpověď, kdo je autorem metodické příručky. To znamená jména konkrétních osob.

Paní ministryně mimo jiné také uváděla, že kurátoři se musí řídit zákony, nikoliv metodickými pokyny MPSV. Žádám vás o zajistění, aby odbor rodiny a ochrany práv dětí vydával metodické pokyny v souladu s platnými právními předpisy a pouze takové distribuoval na nižší orgány sociálně-právní ochrany dětí prostřednictvím krajských úřadů a pouze takové na webu MPSV zveřejňoval. MPSV dlouhodobě volá po sjednocení péče o ohrožené děti pod jeden resort. Přitom ve svém vlastním resortu praxi sporými metodickými pokyny trží.

Vážená paní ministryně, žádám vás o stažení příruček ze stránek MPSV i z praxe a mám dotaz, zda a v jakém termínu toto uděláte. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Slova se ujme paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo práce a

sociálních věcí vydalo metodickou příručku pro děti a mládež v listopadu roku 2016. Její východiska prezentovalo po metodické linii výkonu sociálně-právní ochrany dětí ještě před vydáním v květnu 2016, následně po vydání metodické příručky bylo v březnu 2017 zorganizováno setkání se zástupci krajských úřadů, které bylo zaměřeno na dovysvětlení těch částí, které zástupci OSPOD vnímali kontroverzně.

Letos na jaře pak byla zorganizována setkání MPSV přímo se zástupci kurátorů pro děti a mládež, jedno v Praze, druhé v Olomouci. Setkání se zúčastnilo více než 350 pracovníků orgánů sociálně-právní ochrany dětí, z nichž většina byli právě kurátoři pro děti a mládež. Metodické příručky a její závěry a principy, na kterých je postavena, byly zpochybňeny jak ze strany médií, tak i ze strany výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny.

V květnu tohoto roku pak proběhlo setkání se zástupci krajských úřadů, na jehož základě bylo dohodnuto, že ze strany MPSV dojde k revizi této metodické příručky, a to ve spolupráci s krajskými úřady, Ministerstvem spravedlnosti, Ministerstvem vnitra i Kanceláří veřejné ochránkyně práv. Současně bylo rozhodnuto, že metodická příručka nebude do doby vydání její revidované verze stažena.

Je pravdou, že původní termín pro dokončení revize metodické příručky byl stanoven na konec června 2018. Tento termín byl přesunut, a to za mé předchůdkyně, na měsíc říjen tohoto roku, protože se ukázalo, že tento termín je nereálný, a to mimo jiné i s ohledem na termíny, ve kterých byla MPSV zasílána jednotlivá vyjádření všech zainteresovaných subjektů.

Co se týká interpelace paní poslankyně Golasowské ve věci metodické příručky z dubna 2018, ze strany MPSV bylo odpovězeno dopisem mé předchůdkyně paní Ing. Jaroslavy Němcové, která současně zasíala odpověď i výboru pro sociální politiku v návaznosti na jeho usnesení, kde ho informovala o dalším postupu MPSV v dané věci, a to včetně důvodu, proč nedošlo ke stažení nejen metodické příručky, ale i metodické informace k zařízením pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Jak již tady bylo zmíněno, tak se jednalo o velmi obsáhlé stanovisko.

Jak už jsem zmiňovala, tak poradou vedení MPSV byl termín odložen na říjen. V tuto chvíli probíráme provedené změny i revidovanou verzi metodické příručky. Dovolte, abych vás ujistila, že MPSV věnuje dokončení revize obou metodických materiálů všechny své síly a že to je pro nás priorita, a pevně doufám, že v měsíci říjnu budeme revidovanou verzi příručky prezentovat a diskutovat se všemi zainteresovanými subjekty. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni. Zeptám se, jestli je zájem o doplňující otázku. Není, tudíž přistoupíme k další interpelaci. Paní poslankyně Kovářová Věra na paní ministryni Schillerovou, připraví se pan Bartoň Lukáš.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, chtěla jsem mít takový trošku netradiční dotaz, který se týkal právě onoho videa pana premiéra v rámci volební kampaně, kdy tvrdí, že bude na základě podnětu

kunománních politiků, kteří mají jeho telefonní číslo, ovlivňovat rozhodování o dotacích pro obce a města. Chtěla jsem se vás také zeptat, zda se to bude týkat i Ministerstva financí. Také jsem se vás chtěla zeptat jako zkušené právničky, zda je ovlivňování rozhodování o dotacích na ministerstvech a krajích ze strany pana premiéra legální, jak se na to dívají české a evropské předpisy a zda chystá vláda případně tyto předpisy měnit, aby se rozhodování o dotacích přesunulo na úřad pana premiéra.

Vzhledem k tomu, že pan premiér mi odpověděl, že zásadně odmítá tvrzení, že by dotační řízení ovlivňoval, tak nepředpokládám, že bude nutné odpovídat na tyto dotazy, nicméně položím tedy dotaz nový: V onom videu se totiž říká, že v cestě dobrých nápadů, které mají starostové a primátori, stojí kraje a ministerstva. Tak se vás chci zeptat, zda máte také pocit a zda se ztotožňujete s tímto vyjádřením v onom videu, zda by vaše ministerstvo házelo klacky pod nohy starostům, primátorům, obcím a městům. To je takový dotaz, na který bych ráda slyšela odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Slovo má paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, dovolte, abych stručně odpověděla. Ta odpověď je v podstatě jasná. Postup při přidělování dotací upravuje zákon o rozpočtových pravidlech, kterými jsou poskytovatelé povinni se řídit. Poskytnutí dotace vždy předchází výzva ze strany poskytovatele, její součástí jsou společné podmínky pro žadatele a je i vymezen okruh žadatelů, pro něž je výzva určena. Dotace se pak poskytuje na základě podaných žádostí v souladu s nastavenými transparentními hodnoticími kritérii. Rozpočtová pravidla neumožňují poskytování individuální dotace, žádost o dotaci a její přidělení jiným způsobem prostě není možné, tzn. já jinou odpověď nemám ani jako ministryně financí, ani jako právník. Takže asi takto.

Myslím si, že jsem tím odpověděla i na další část otázky. Citované video neznám, skutečně neznám a jenom bych řekla, že když vás to bude zajímat, tak mám takový zajímavý materiál, který jsem si nechala zpracovat na výjezdu, a pracuji s ním, samozřejmě, používám na různá jednání se Svazem měst a obcí apod., Asociací krajů. Jmenuje se Hospodaření obcí a krajů a tam jsou takové zajímavé grafy – vývoj salda hospodaření obcí a krajů, mám tam růst daňových příjmů, podíly RUD atd. Je to velmi zajímavé a znamená to, že obce a kraje dostávají díky RUDu a díky tomu, že máme jednak silnou ekonomiku a jednak se nám daří ve výběru daní nebývalým způsobem díky opatřením, které Ministerstvo financí zavedlo, čím dál více peněz, já jsem za to ráda, věřím, že to prostě využijí smysluplně. A rozhodně si takto házení klacků pod nohy komukoliv nepředstavuji. To znamená, myslím si, že děláme maximum, že vybíráme dobře, a tím pádem v tom společné domě, já to tak vždycky říkám, v tom společném domě veřejných financí se nám výborně daří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni a předpokládám, že paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji moc za připomenutí těch transparentních kritérií a pevně budu doufat, že se budou dodržovat.

Co se týká toho házení klacků pod nohy, možná bych tedy se poptala na státní rozpočet a matriky, a to, že vláda má v úmyslu připravit obce, které mají matriky, o 150 milionů korun. Tak jsem se chtěla zeptat, zda skutečně by to tomu státnímu rozpočtu uškodilo, zda by mu to chybělo potom, těch 150 milionů, pokud by to tedy byla cena za vyhladování venkovských matrik, a zda by to ten státní rozpočet ustál tak, aby byl ten systém zachován. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně má zájem odpovědět. Ano.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Já prostě vím, že toto zapadá do koncepce Ministerstva vnitra, do které se ale aktivně zapojil i pan premiér, protože jsme zavnímali tento problém v rámci jednotlivých výjezdů vlády v minulém období minulé menšinové vlády a vím, že ten problém se aktivně řeší, že bylo příslíbeno, že se bude řešit individuálně, s přihlédnutím k určitým místním podmínkám. Věřím tomu, že to tak probíhá. Samozřejmě byl by toto spíš dotaz na pana ministra vnitra, ale aspoň tak, co vnímám jako ministryně financí, a za ministerstvo financí řeknu, že my opětovně valorizujeme příspěvek na tzv. státní správu, protože tam si myslím, že cílíte. V dalším roce to bude, tuším, zase 10 % a v dalším roce by to mělo být celkově až 20 %, a valorizujeme ho pravidelně. Já teď nevím nominálně ty částky, vím přesně, kde tu složku v práci mám, ale nemám ji tady s sebou, ale samozřejmě jsem schopna vám cokoli dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni. Než předám další slovo dalšímu interpelujícímu, tak mám tady omluvu. Pan poslanec Julius Špičák se omlovává z jednání dnes do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní předám slovo panu poslanci Bartoňovi Lukášovi na interpelaci na pana ministra Vojtěcha.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji. Mám štěstí na jednoho ze tří přítomných ministrů.

Vážený pane ministře, chtěl bych se zeptat, co Ministerstvo zdravotnictví hodlá dělat a v jakém časovém horizontu pro to, aby byly podpořeny a zachovány i malé nemocnice v menších městech. Jsem z Plzeňského kraje a kupříkladu nemocnice v Sušici bojuje o přežití, ruší se oddělení a ministerstvo tomu přihlíží, jak se snižuje zdravotní péče pro občany v tomto regionu. Jaký je váš plán, pane ministře pro nemocnice o velikosti např. té sušické?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A slova se ujme pan ministr Adam Vojtěch.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, pokud jde o ty menší nemocnice, a tady se nemusíme bavit jenom o Sušici, tak je třeba říci, že zejména v posledních dvou letech, ještě před mým nástupem, v rámci úhrad, tak jak probíhají vlastně a jsou nastaveny úhradovou vyhláškou, docházelo ke sbližování tzv. základních sazeb v rámci systému DRG napříč vlastně poskytovateli akutní lůžkové péče, tedy zdravotních služeb. To znamená, tam šlo skutečně o to, aby se tzv. funkci arkus tangens – tady nechci úplně vysvětlovat – sbližovaly základní sazby těch zejména menších nemocnic, které jsou podfinancované oproti těm větším. To je první věc. K tomu objektivně docházelo.

Druhá věc je ta, že v příštím roce, a možná, že to bylo zaznamenáno v médiích, budou úhrady probíhat na základě dohod všech nemocnic se zdravotními pojišťovnami. Probíhá dohodovací řízení, všechny nemocnice, kde jsou i malé nemocnice, velké, podepsaly dohodu o úhradách na příští rok zdravotní péče, kde ten systém je nastaven stejně. To znamená, v příštím roce opět dojde ke sbližování vlastně základních sazeb těch nemocnic, které mají nižší základní sazbu, s těmi vyššími. Takže to je jenom takový obecný rámec, jak je to nastaveno.

Je třeba připomenout, že za dostupnost péče – vy jste tady říkal, že k tomu přihlížíme – není odpovědné Ministerstvo zdravotnictví, ale zdravotní pojišťovny. Zdravotní pojišťovny ze zákona odpovídají za zajištění sítě, ať jsou to nemocnice, ať jsou to praktičtí lékaři, ambulantní specialisté. Zkrátka celková zdravotní péče je zajišťována v rámci systému českého zdravotnictví tak, že zdravotní pojišťovna odpovídá za časovou a místní dostupnost. Pokud samozřejmě my jako ministerstvo uvidíme, že pojišťovna není schopna zajistit časovou a místní dostupnost, která je stanovena zákonem, resp. nařízením vlády, tak můžeme konat, můžeme provést kontrolu. Ale není to tak, že Ministerstvo zdravotnictví je zodpovědné za to, že bude někde nemocnice. Taktto zákon nastaven není. Jsou to zdravotní pojišťovny v našem systému českého zdravotnictví. Takže to je první.

A pokud jde o to systémovější – protože tohle všechno, o čem jsem mluvil samozřejmě, a budete namítat, že jsou to možná nějaké věci, které jsou, řekněme, kosmetické, byť si to úplně nemyslím. Ale pokud jde o to systémovější, robustnější řešení, tak připravujeme na Ministerstvu zdravotnictví projekt DRG Restart, což je projekt, který má za cíl – řekl bych, že to je poměrně revoluční změna – změnit právě úhrady akutní lůžkové péče, tedy v nemocnicích. Jde o to, že skutečně budeme cílit na to, aby se sjednotily vlastně základní sazby napříč poskytovateli akutní lůžkové péče napříč všemi nemocnicemi a platilo se za skutečně poskytnutou péči. Dneska tomu tak není. Dneska nemocnice jsou hrazeny tzv. paušálem. A ty paušály se samozřejmě liší. Je to bohužel nějaká historická reminiscence z minulosti. Ono už se to v tom zdravotnictví takto táhne asi dvacet let. A právě tím projektem DRG Restart bychom toto měli nabourat, sjednotit úhrady napříč těmi poskytovateli akutní lůžkové

péče. Myslíme si z našeho pohledu, že by to mělo vést skutečně k systémovému řešení.

Na tom projektu se už objektivně nějaký čas pracuje. Já jsem ty přípravy akceleroval. Je v plánu to, že podle toho nového systému vykazování péče se bude, resp. bude se vykazovat stínově v příštím roce a hradit by se podle něj mělo začít, ale bude to nějaký samozřejmě náběh, od roku 2020. Je to poměrně robustní změna. Musí tam být nějaký určitý náběh, několikaletý. Ale to je ten základní, řekl bych, postulát, že se skutečně změní systém úhrad akutní lůžkové péče, tak aby nemocnice napříč byly hrazeny víceméně stejně. Ono ta úhrada nebude vždy úplně stejná, protože pokud je třeba nějaká nemocnice, není to jenom Sušice, je to třeba Jeseník atd., která je hůře dostupná, tak samozřejmě pojíšovna musí tu nemocnici určitým způsobem bonifikovat, aby tam tu péči zajistila. Takže je možné, že tam nějaké rozdíly budou, ale ty základní sazby by zkrátka měly být (upozornění na čas) pro nemocnice totožné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zeptám se, jestli je zájem o doplňující otázku. Ano, je zájem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoně: Já děkuji za systémové řešení. To je opravdu potřeba, aby i malé nemocnice za stejný úkon dostávaly stejné peníze jako ty velké. Za to moc děkuji.

Nicméně bych se ještě... Jedná se o problém malých nemocnic, správně jste to řekl. A já bych se vrátil ještě k té sušické, která bohužel asi některá oddělení do roku 2020 nevydrží. Měl byste nějaký návod, nějaké řešení? Protože tam jde o měsíce, kdy už se kvůli penězům ruší oddělení nyní.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Tak je třeba říci, ta nemocnice je soukromá. Je ve vlastnictví, pokud vím, společnosti Penta. To znamená, my nemáme jako ministerstvo žádný přímý nástroj, jak tu nemocnici řídit, řešit. Takto je to nastaveno. Ta nemocnice nepodléhá Ministerstvu zdravotnictví. Není to přímo řízená organizace. To znamená, konkrétní nástroj bohužel nemám, protože v tom systému, tak jak je to nastaveno, Ministerstvo zdravotnictví tuto pravomoc nemá. Znovu opakuji, je na zdravotních pojíšovnách, aby zajistily dostupnost péče. Já samozřejmě nevím úplně přesně, jaká je struktura péče v nemocnicích, jaká oddělení tam třeba jsou dnes a hrozí jim konkrétně zánik. Ale obecně platí to, že ta péče musí být zajištěna. Pokud nebude, tak to samozřejmě můžeme řešit právě se zdravotními pojíšovnami. Ale my nemáme přímý nástroj, jak podpořit nějakou konkrétní nemocnici. Ani by to myslím nebylo správné, protože my musíme ke všem nemocnicím přistupovat v tomto směru stejně. A byť vím, že říkáte, že tohle hledisko je třeba až za nějaký čas, tak si myslím, že jedině tak můžeme tu věc řešit, skutečně systémově. My nemůžeme říci, je tady nějaká nemocnice a teď třeba pošleme nějakou

dotaci, protože by přišla další nemocnice, chtěla by také dotaci. To asi nejde a zákon to ani neumožňuje.

To znamená, pokud bude hrozit to, že nějaká péče nebude dostupná a nebude splněna ta časová a místní dostupnost, tak jak je nastavena v zákoně, resp. v nařízení vlády, tak to budeme řešit ve spolupráci se zdravotními pojišťovnami. To mohu takto deklarovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Než předám další slovo, přečtu další omluvu. Poslanec Jaroslav Bžoch se omlouvá z pracovních důvodů dnes od 17 hodin do konce jednacího dne.

Dávám slovo panu poslanci Vítu Kaňkovskému na pana ministra Richarda Brabce.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové. Obyvatele jihozápadní části Kraje Vysočina již několik měsíců znepokojují informace o projektu opravy hráze rybníka Velký Pařezitý, což je poměrně rozsáhlá vodní plocha ve stejnojmenné přírodní rezervaci, která zahrnuje i vzácné rašeliniště, mimo jiné je nejhlubší na Vysočině. Agentura ochrany přírody a krajiny zpracovala rozsáhlý projekt opravy a úpravy hráze na základě údajně značného prosaku hráze a hrozby jejího protržení v celkové hodnotě zakázky více než 48 milionů korun. Veřejnost, která se o této akci dozvěděla poměrně pozdě, začala být tímto projektem velmi znepokojena a já bych tady rád prezentoval ty největší výhrady, které občané k tomuto projektu mají.

Za prvé, poté co se měla možnost veřejnosti seznámit s podklady, které vůbec vedly k rozjezdu tohoto projektu, tak se ukázalo, že už jenom samotné zdůvodnění toho, proč se tento projekt rozjízdí, je velmi vágní, a řada odborníků ty důvody zpochybňuje. Potom je to rozsah a délka plánovaných prací. Znamená to, že ten rybník bude vypuštěn nejméně na dva až tři roky, což v situaci, kdy bojujeme s extrémním suchem, je výrazným zásahem.

To, čeho se občané nejvíce obávají, je dopad na prameniště v okolí. A tady jsou i historické zkušenosti – když v minulosti byl tento rybník vypuštěn, tak došlo k výraznému omezení pramenišť pitné vody v okolí, což v době extrémního sucha je jistě veliké riziko. Zcela logicky občané kritizují načasování této akce, protože pokud v tuto chvíli bojujeme s extrémním suchem a tento rybník už historicky je záložním zdrojem pitné vody (upozornění na čas), tak je jasné, že to načasování je špatně.

Takže dotaz na pana ministra. Pane ministře, vy jste byl seznámen s tímto problémem. Chci se zeptat, zda počítáte s prověřením této akce a případně s pozastavením do doby vyjasnění některých nejasností.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já jsem velice tolerantní, ale opravdu bych poprosil o dodržování času na interpelace. Děkuji vám. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec:

Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane poslance, kolegyně, kolegové, tady čelíme docela zajímavé situaci, kdy takzvaná veřejnost, což je třeba několik desítek petentů – a já samozřejmě nechci teď hodnotit jejich ambice, resp. jejich motivace k tomu. Vím, že ten rybník je oblíbené koupací místo. V zásadě posuzují to, zda má být provedena oprava. To je docela specifické, protože když si to vezmete a vzal byste si to, pane kolego, třeba i na sebe, že byste měl tu odpovědnost jako majitel toho poměrně velkého rybníka ze 16. století, jenom připomínám, kde je opakovaně už vlastně od roku 2011 v každé zprávě, která se dělá pravidelně z hlediska hodnocení stavu, tak už od roku 2011 – jenom předešlu, že Agentura ochrany přírody a krajiny je majitelem toho rybníka tuším od roku 1996, kdy ho převzala do správy – je renomovanými firmami, v tomto případě třeba TBD – Vodní díla, průběžně poukazováno na rizika spojená s průsaky hrázi. Byl proveden geofyzikální průzkum v roce 2011, který potvrdil tento problém. Další problémy nastaly, ještě větší, v roce 2013, kdy bylo dokonce rozhodnuto o opětovném snížení hladiny. Potom znova a v podstatě od té doby každý rok ve zprávách za roky 2015, 2016, 2017 odborná organizace, jejiž kompetence, myslím, nikdo nezpochybnil, každoročně požaduje nápravná opatření spočívající v celkové opravě hráze.

Proto byl zadán projekt. Na základě projektu byl vybrán zhotovitel. Proběhlo výběrové řízení. Já jsem se o tom dozvěděl tuším někdy v srpnu. Samozřejmě jsem se ptal pana ředitele, ale jasné z informací prostě vyplynulo, že tam je důvod, koneckonců podložený odbornými zprávami, a já opravdu velmi těžko můžu nutit ředitele Agentury ochrany přírody a krajiny, který je odpovědný. Ve chvíli, kdy by došlo třeba opravdu k průvalu té hráze a potom by nastala nějaká katastrofa, tak já bych asi nebyl ten, kdo – resp. bych to nemohl vzít na sebe a říci "já jsem panu řediteli říkal, že by to neměl dělat". To je prostě jeho odpovědnost a agentura se takto rozhodla.

Mě spíš překvapilo, jak až v poslední době nastala ta diskuse, protože to bylo zhruba před měsícem, kdy jsme se o tom začali bavit, ale přitom stavební povolení bylo vydáno 22. 5. 2017 Městským úřadem v Telči. Všichni účastníci, kde byl nejenom Městský úřad Telč, ale obce Vanov, Rásná, Rybářství Nechvátal, Rybářství Lipnice, všichni o tom věděli dlouhodobě, bylo to projednáno, bylo to projednáno na kraji, a najednou na poslední chvíli začala tahle debata.

Já jsem se do toho vložil a skutečně jsme ještě diskutovali s panem ředitelem a došlo k posunutí tuším ze srpna na září postupného vypouštění rybníka, což ale podle mých informací vlastně v minulých dnech nastalo.

Agentura ochrany přírody a krajiny z podstaty je ta, která sdílí obavu, aby někde nenastalo poškození životního prostředí, poškození přírody, rašeliníště. Já k tomu vašemu konkrétnímu podnětu, o kterém jste hovořil, mohu jenom říci, že ta prameniště, vývěry podzemních vod, se nacházejí v zátopě rybníka i jeho okolí a v souladu s požadavky krajského úřadu, řekl bych nadstandardně, budou prameniště v zátopě a celá nátková oblast opatřeny záchytnými hrázkami, které zabezpečí zvodnění těchto míst i v průběhu opravy.

Jenom připomínám, že ten rybník byl do roku 2001 velmi využíván pro rybářství, každý rok byl na podzim vypuštěn až vlastně do jara. Teď, troufám si říci, má mnohem lepší kvalitu vody pod vedením Agentury ochrany přírody a krajiny. A skutečně vás mohu ujistit, že nehrozí touto opravou, tím, že ta voda neunikne někom pryč do vodního toku, ale ona vlastně zůstane v soustavě rybníků pod hrází a zůstane tak v celé té oblasti. Takže vás chci opravdu ujistit, že jsme maximálně zvážili všechna rizika, ale na vaši jasnou otázku – (Předsedající: Pane ministře...) Ano, poslední větu. Nepředpokládám a nebudu, jakoby ani nemůžu nakazovat řediteli organizace, aby udělal něco, na co má odborný... resp. aby se protivil tomu, na co má odborný posudek. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já rozumím tomu, že to je hodně složité a zajímavé téma, ale přece jenom dodržujme čas. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji panu ministrovi za odpověď. Jenom pář poznámek. Těch petentů nejsou desítky, je jich, myslím, v toto chvíli 1 200, tak si myslím, že to už není malá skupina lidí a rozhodně to nejsou jenom ti koupající. Ale nic ve zlém.

Tam jde o to, že veřejnost se o tom skutečně dozvěděla poměrně pozdě. Je otázka, jestli za to nějak můžou nebo nemůžou samosprávy, ale posudky, které zmiňujete, mají i své oponenty. Ty tvrdí, že ty posudky jsou nadhodnocené z hlediska rizika průsaku hráze. To už je hodně odborná diskuse.

Pak je ten rozsah. Rozsah těch oprav je opravdu enormní a zásah do ekosystému je také enormní. O tom chtěli ti petenti ještě s agenturou hovořit před zahájením prací. A pak samozřejmě to načasování. Extrémní sucho. Ani ty záhytné hrázky nemusí všechna rizika potlačit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Já bych vás chtěl opět, pane poslanče, ujistit, že my vůči těm hlasům nejsme lhůstekní. Dokonce byly zorganizovány opakováně debaty s těmito petenty. Ta jednání proběhla v srpnu a znova ještě v září, myslím, že jednou v Telči a podruhé v sídle agentury, kde byli zástupci petentů. Podle mých informací ta jednání byla velmi konstruktivní. Byly vysvětleny zásadní věci. A určitě jsme připraveni o té záležitosti jednat, ale ne ve smyslu – a to tedy asi musíme petenty, kteří v to doufali, zklamat – že zastavíme tu akci, ale budeme určitě dělat všechno pro to, a tak jak znám pana ředitele Pelce a agenturu, tak ona opravdu velmi dbá o ochranu přírody a krajiny a bylo by paradoxní nebo absurdní, že je dnes napadána za to, že ty věci nebrala v úvahu. Chci skutečně ubezpečit, a máme k tomu celou řadu podkladů, že všechna ta rizika, o kterých jste hovořil, byla vzata v potaz, vyhodnocena a bude uděláno

všechno, aby bylo minimalizováno riziko, že bude nějaký zásadnější dopad na ekosystém. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu ministrovi i za dodržení času. Dalším v pořadí je pan poslanec Jiří Ventruba na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás s dotazem týkajícím se systému vzdělávání sester. Víte dobře, že největším problémem ohrožení normálního chodu nemocnic je alarmující nedostatek sester. Jeho přičinou je současný, po loňském dubnovém zasedání Sněmovny již zlepšený vzdělávací systém, kdy pro sestry již není třeba nesmyslně absolvovat bakalářské studium. Ale ani toto řešení není optimální.

Prvotním a jedním z hlavních spouštěcích mechanismů tohoto neblahého stavu bylo dle mého názoru zavedení zákona č. 272/1996 Sb., kdy došlo k převedení středních zdravotnických škol z gesce Ministerstva zdravotnictví pod Ministerstvo školství. Od této změny se sestry musí připravovat na obecné maturity se zásadní změnou v počtu odborných hodin. Převedením pod Ministerstvo školství došlo k výrazné redukci v počtu odborných hodin teoretických i praktické výuky, což ve svém důsledku znemožnilo, aby sestry po maturitě mohly ihned nastoupit do nemocnic plně odborně vzdělané a způsobilé. Proto se povinnost jejich dalšího studia zbytečně prodloužila o nutnost jedno- či víceleté studijní nástavby.

Takže se vás ptám, vážený pane ministře, zda jste pro to, aby střední zdravotnické školy přešly zpět pod Ministerstvo zdravotnictví a opět mohly produkovat plně vzdělané a odborně způsobilé zdravotní sestry pro naše nemocnice a naše pacienty. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času a pan ministr má slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane poslance, děkuji za tu interpelaci, která bezesporu je velmi věcná a příležitá. Určitě na úvod musím souhlasit s tím, že skutečně dnes největším problémem je nedostatek zdravotních sester, všeobecných zdravotních sester i praktických, zkrátka nelékařského zdravotnického personálu. Nechci to úplně specifikovat jenom na sestry, protože on problém je i u nižšího zdravotnického personálu atd., ale skutečně vidíme to i na našich datech, že ten problém je v této oblasti největší. Takže s tím musím souhlasit, byť vždycky rád říkám, není to úplně nějaký zásadní argument, ale že ten problém je v zásadě dnes ve všech státech na západ od nás. Když se podíváme do Německa, tam chybí 50 tisíc sester, v Rakousku i ve Spojených státech, v Kanadě, pokud mám možnost číst. Takže bohužel nedostatek ošetřovatelského personálu zdá se být poměrně celosvětovým fenoménem, zejména v západním světě. Ale to určitě není věc, za kterou bychom se chtěli nějak schovávat.

My se snažíme personální situaci řešit. A není to jenom o penězích. Určitě ne, byť ty peníze právě v příštím roce půjdou výrazně zejména pro nelékařský zdravotnický personál, tak určitě to není vše, kterou by bylo možné vyřešit pouze tímto opatřením. Vytvořili jsme i pracovní skupinu pro personální stabilizaci ve zdravotnictví, kde se bavíme o dalších motivacích, dalších benefitech, je otázka i předčasného odchodu do důchodu atd., nějakých příspěvků na lázeňskou a rehabilitační péči, protože ta práce je velmi náročná. Myslím si, že opatření, která musíme udělat, aby personál v nemocnicích byl, je celá řada.

Pokud jde o otázku vzdělávání, je pravdou, že dnes, a to je třeba ještě zmínit, kapacita vzdělávacího systému na středních školách a vyšších odborných školách pro nelékařské obory je dostatečná. Pokud se bavíme skutečně o kapacitě, víme, že naplněnost je zhruba o třetinu, resp. volná kapacita je zhruba o třetinu vyšší, než je naplněnost, takže máme zhruba třetinu nenaplněných míst v těchto oborech ze strany žáků a studentů, ale co je pozitivní v posledních datech, která máme k dispozici, a podle informací, které máme, že počty zájemců o studium na středních zdravotnických školách zvýšily. Jedním z důvodů bezesporu bude to, že MŠMT realizovalo opatření, díky kterému nebude u zdravotnických oborů povinná zkouška z matematiky ve společné části maturitní zkoušky, což považuji za pozitivní krok, a právě i na základě toho vidíme určitou vyšší motivaci hlásit se na střední zdravotnické školy. My jsme rámcový vzdělávací program pro praktickou sestru, tak jak je na středních školách, dělali ve spolupráci s Ministerstvem školství a je zaměřen objektivně více na výuku v klinických oborech, tak aby byli absolventi lépe připraveni na praxi.

Pokud jde o vaši otázku převedení pod Ministerstvo zdravotnictví, tak já a priori se tomu nebráním, byť bych tady nechtěl říkat teď nějaké zásadní stanovisko, protože to se určitě musí velmi dobře projednat s Ministerstvem školství, případně i s krajem, pod kterými střední zdravotnické školy jsou. Takže nechtěl bych tady říkat, že převedeme střední zdravotnické školy pod Ministerstvo zdravotnictví, protože by to nebylo úplně korektní vůči ostatním institucím, kterých se to týká, ale té debatě se nebráním. Máte pravdu, že je to tak, že skutečně ty školy jsou specializované, jsou zaměřené na odbornou přípravu, byť je otázka, jestli tam vůbec nemusí být nějaký všeobecný vzdělávací základ. To si úplně nejsem jistý. To, co se podařilo, tedy že tam není matematika, což považuji za prospěšné, a je otázka, jestli tam nemusí být nějaké další standardní předměty, v tom nejsem úplně expert a to je právě na jednání s Ministerstvem školství.

Takže závěrem bych řekl ano, jsem připraven o tom jednat, nebráním se tomu, dávalo by mi to i logiku (upozornění na čas), ano, ale nejsem si jistý, jestli je možné to udělat tak, že tam zkrátka nebude vůbec vlastně ten všeobecně vzdělávací základ. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Máte zájem o doplňující otázku? Ano. Máte slovo, prosím.

Poslanec Jiří Ventruba: Pane ministrě, děkuji za vaše slova. Jenom bych chtěl říct, že pan premiér ve své dnešní interpelaci zmínil, že 80 % vysokoškoláků v naší společnosti je nesmysl. Já si myslím totéž. A do toho spadá i nesmysl vysokoškolského vzdělávání sester, což se odstranilo. Takže jak říkali staří klasikové, dum spiro spero – dokud dýchám, doufám. Takže já doufám, že se nám společně podaří najít takový vzdělávací systém, aby byl opět co nejdříve v nemocnicích dostatek odborně plně kvalitních a kvalifikovaných sester. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr má zájem o odpověď? Ano. Máte slovo. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Můj zájem je naprostoto totožný, bezesporu, a jsem připraven i o tom jednat v rámci výboru pro zdravotnictví a podvýboru, který vedete, vážený pane poslanče, takže to určitě je jasné. Je pravdou, že se také musíme podívat na nějakou evropskou regulaci. Ta je nastavena tak, že plnohodnotná zdravotní sestra musí absolvovat 2 300 hodin teorie a hodin praxe. To, jak je to dnes nastaveno, je pravdou, že ten systém je 4+1, tak se vlastně – dle informací, které mám, se zdá, že není to možné ani stihnout v rámci té doby, takže o tom se také asi musíme bavit. Ale názory na to, jestli má sestra mít vysokou školu, nebo má mít jenom střední, tady byly asi vždycky už od té doby, co se zavedlo vlastně tehdy to povinné vysokoškolské vzdělání, a budou tady stále a myslím si, že ani mezi kolegy poslanci ten názor nebude úplně jednotný.

Takže pojďme to diskutovat v rámci platforem, o kterých jsem hovořil. V rámci výboru i na Ministerstvu se snažíme tyto věci mapovat, protože víme, že se systém se změnil, jak říkáte, vlastně od minulého roku, teprve od září. Velmi těžko se nějak teď analyzuje vlastně ten reálný dopad, efekt. To asi potřebuje trošku ještě nějaký čas, nějaký odstup. Ale určitě se nebráním nějakým změnám, které povedou zkrátka k tomu, aby více sester bylo v praxi. To si myslím, že je nás společný zájem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar na paní ministryni Alenu Schillerovou.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, já mám otázku týkající se měnových operací Ministerstva financí. Jak vyplývá ze zprávy o řízení státního dluhu, tak Ministerstvo financí v prvním půl roce nakoupilo eura za 9,3 miliardy korun. To není malá částka. A ministerstvo podle těch informací, které mám a které proběhly v médiích, nakoupilo za kurz 25,61 korun za euro, přitom ten průměrný kurz za první pololetí byl 25,50. Podle mediálního vyjádření zástupců Ministerstva financí bylo, že ministerstvo a stát tedy a daňový poplatník na této transakci ušetřili. Já to nechci nějak zpochybňovat. Jenom se chci zeptat, jak to opravdu bylo, jestli skutečně tato operace byla ztrátová, nebo zisková. Nějaké zdůvodnění, na co konkrétně byly prostředky použity.

A poslední, doplňující dotaz. Nákupy zprostředkovalo sedm finančních institucí. Jaký je tedy celkový náklad na tyto transakce, na těch 9 miliard korun, jestli tu informaci máte ted' u sebe. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Děkuji za interpelaci, pane poslanče. Poskytnu vám všechny informace, které mám v tuto chvíli k dispozici. Samozřejmě pokud nebudeste spokojen, tak to doplním.

Transakce, na kterou se ptáte, se týkala nákupu eurových prostředků na devizovém spotovém trhu, které zprostředkovává Ministerstvo financí, a byly určeny pro platby výdajů kapitol státního rozpočtu v této měně, obecně nákupy eurových prostředků, to znamená například úhrady členských příspěvků České republiky do mezinárodních institucí, kapitol Ministerstva zahraničních věcí nebo všeobecná pokladní správa. Tak to bylo obecně.

Jelikož jsou příjmové a výdajové účty státního rozpočtu vedené v korunách a zahraničním příjemcům musí být tyto výdaje hrazeny v euro, je nezbytné obstarat cizí měnu buď přímo na devizovém trhu Ministerstvem financí, anebo prostřednictvím zadání platebního příkazu na částku v euro z korunového účtu, což fakticky znamená nákup potřebných eur od České národní banky dle platného kurzovního lístku. V případě výdajů v euro se jedná o kurz deviza-prodej. Dosažený směnný kurz na devizovém trhu byl vždy výhodnější než kurz, za kterou by tuto operaci zprostředkovala Česká národní banka dle jejího aktuálního kurzovního lístku. Takto bylo dosaženo okamžité hotovostní úspory státního rozpočtu v příslušných kapitolách státního rozpočtu. Od roku 2016, odkdy za tímto účelem Ministerstvo financí na spotovém trhu aktivně operuje, bylo dosaženo úspory na výdajích státního rozpočtu ve výši bezmála 100 milionů korun.

Ministerstvo financí provádí tyto operace v souladu s § 34 odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech, který v poslední větě stanoví, že účty Ministerstva financí pro řízení likvidity státní pokladny a pro řízení státního dlahu včetně účtů zřízených v bankách, nebo v bankách v zahraničí vedené v jednotné evropské měně, případně v dalších měnách, mohou dále zprostředkovávat cizoměnné platby ze státního rozpočtu a do něj. Tento typ operací byl i prověřován také Nejvyšším kontrolním úřadem v rámci prováděných kontrol a nebyly shledány nedostatky a byla konstatována dosahovaná výše úspor.

Je potřebné poznamenat, že Ministerstvo financí nerozhoduje o načasování operací na spotovém devizovém trhu, protože vychází z jasně daných splatnosti cizoměnných závazků jednotlivých kapitol státního rozpočtu, které by za jiných okolností byly realizovány za kurz České národní banky, za aktuální vyhlášený kurz. Z tohoto důvodu jsou spekulace v novinách o načasování devizových operací a z nich vyplývající spekulace o výhodnosti či nevýhodnosti realizování devizových kurzů absolutně neopodstatněné, protože potřeba cizí měny je dána zahraničními závazky České republiky a tato potřeba je zajišťována obstaráváním této měny bezprostředně

přede dnem požadované úhrady podle aktuálních podmínek na devizovém trhu, nikoli spekulativním způsobem v jiné termíny.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, paní ministryně. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, paní ministryně. Některá ta čísla, na která jsem se ptal, předpokládám, že je nemáte u sebe. Já se na ně potom doptám po skončení interpelací v průběhu e-mailem. Nicméně co mě zaujalo, je to, co jste řekla, že se vždycky čeká na dobu splatnosti a aktuálně se nakupují podle doby splatnosti devizy. Myslím si, jestli by nebylo efektivnější řídit tyto nákupy podle nějaké predikce vývoje kurzů a nečekat vždycky na splatnost a řídit to jenom podle aktuální splatnosti, jestli by nebylo efektivnější pro daňové poplatníky, státní rozpočet to řídit s nějakou predikcí kurzů do budoucna. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní ministryně má zájem o odpověď. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Ano, děkuji. Pane poslance, vzhledem k tomu, co jsem řekla, ono to dost dobře možné není. Ale nabízím vám – protože ona už je to hodně technická debata. Pro mě je podstatné, že je tam úspora z dlouhodobého hlediska. Pro mě je podstatné, že Nejvyšší kontrolní úřad, který to kontroloval, to nezpochybnil. To jsou pro mě strašně, velice bych řekla takové důležité faktory. A nabízím vám schůzku s našimi specialisty na Ministerstvu financí, kteří se tomu věnují, jsou skutečně odborník, kteří vám ukážou, jak ten princip funguje, jak se to dělá, proč to nejde tak či onak. Takže jste kdykoli vítán na Ministerstvu financí ohledně bližší konzultace. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Teď tady je série interpelací na nepřítomné ministry. Další v pořadí je paní poslankyně Vrecionová na pana ministra Miroslava Tomana. Nevidím tady ani pana ministra, ani paní poslankyni. To znamená, že přistoupíme dál k panu poslanci Jakubovi Michálkovi na paní ministryně Kláru Dostálkovou. Zeptám se ho, jestli má zájem načít interpelaci. Má. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju za slovo. Navážu na svoji předchozí interpelaci, která byla na předsedu vlády Andreje Babiše ke stavebnímu řízení. Já jsem požádal paní ministryni, aby přišla na jednání podvýboru pro bydlení, které se uskutečnilo, a abychom si vyslechli informaci o tom, co se stalo na Ministerstvu pro místní rozvoj v oblasti stavebního řízení, protože si myslím, že stavební řízení je v řadě případů připraveno na digitalizaci. Dokonce ten software, který tam mají, by to umožňoval. A pouze ministerstvo může jakožto gestor stavebního zákona umožnit to,

aby to konečně bylo plně elektronické. Bohužel jsem se setkal pouze s tím, že se vzala studie, která byla pět let stará, a zadalo se to nějaké firmě, aby to aktualizovala. A to podle mě svědčí o naprosto ledabylém přístupu Ministerstva pro místní rozvoj.

Hnutí ANO je na Ministerstvu pro místní rozvoj už pět let. Pět let. Už je to skoro pět let, co tam ANO sedí, má tam svého ministra, nebo resp. ministryny. A ty výsledky jsou prostě naprosto žalostné. Doplácí na to celý sektor bydlení, protože rostou ceny bydlení, stavební řízení je neuvěřitelně komplikováno. My sice tady máme nějakou koncepci úplně zásadního překopání stavebního řízení, ale to zase je taková ta úřední megalomanie, která nikdy nevede k tomu, že se provede reálná změna. Takže si myslím, že bychom měli jít spíš po drobných krůčcích, upravit to tak, aby... Dobře, výhledově chceme udělat... S tím naprosto souhlasím. One stop shop. Jedno místo s jedním razítkem. To je zcela správné. A pojďme tedy aspoň, než se to zavede, což bude pár let trvat, než se to vůbec připraví, tak zdigitalizovat to stavební řízení, aby ten spis nemusel obíhat tím způsobem, že se prostě vytiskne a leží to prostě 30 dnů u jednoho úřadu, 30 dnů u dalšího úřadu. (Upozornění na čas.) A těch úřadů a míst je tam několik desítek. Takže aby se tohle to zrychlilo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož paní ministryně není přítomna na dnešním jednání, bude odpověď zaslána písemně v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

Dalším přihlášeným v interpelacích je pan poslanec Dominik Feri na pana ministra Jana Hamáčka a má zájem načít interpelaci. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ono už to za těch 30 dnů možná ani nebude aktuální. Nicméně pár krátkých dotazů.

Zajímá mě, co pan Hamáček udělal pro to, aby komunální volby proběhly hladce, a tím nemyslím ze strany okrskových volebních komisí, ale spíše ze strany voličů, aby věděli, jakým způsobem správně, náležitě volit. Komunální volby jsou volby specifické. Je to systém nesmírně složitý už jenom pro panašování, které je založeno na tom, že komunální volby jsou spíše o osobnostech než o politických stranách. To znamená, jestli ministerstvo připravilo nějaký instruktážní materiál, který rozšířilo mezi voliče, zejména tedy mezi mladé voliče.

Dále by mě zajímalо, jaké další kroky hodlá podniknout ve věci odměňování členů okrskových volebních komisí. Předchozí ministr v tom udělal určitý pokrok. Podařilo se minimálně trochu odbourat tu nespravedlnost v podobě dvoukolových voleb a odměny za to druhé kolo.

A poslední věc je věc výlučně politického charakteru, a sice jestli hodlá minimálně u ministrů za svoji stranu zajistit, že se budou účastnit jednání Poslanecké sněmovny v období před volbami a nebudou se účastnit různých volebních akcí. To by bylo velmi nemilé. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám za interpelaci. Jelikož pan ministr není přítomen, v souladu s jednacím řádem bude odpověď zaslána do 30 dnů písemně.

Dalším přihlášeným je paní poslankyně Dana Balcarová na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane ministro, ráda bych se zeptala na věc, která v tuto chvíli poměrně rezonuje v oblasti životního prostředí mezi odborníky, a to je spekulace o tom, že se chystá odvolat řediteli Národního parku České Švýcarsko pana Pavla Benda. Zajímalo by mě, jestli je to pravda, jestli o tom opravdu uvažujete a jaké jsou důvody této úvahy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Slovo má pan ministr. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Děkuji za dotaz, vážená paní předsedkyně výboru pro životní prostředí. Tak především je to něco podobného, jako kdybyste se zeptala pana premiéra Babiše, zda uvažuje o tom, zda mě případně odvolá. On by vám asi neřekl, že o tom nikdy neuvažuje. Bude to záležet na tom, jak budu pracovat. To je úplně stejně jako tady. Já jsem do politiky přišel z normálního světa. A tam ve chvíli, kdy máte nějaké podřízené a máte za ně odpovědnost, tak máte také tu kompetenci udělat nějakou personální změnu. Já jsem zatím udělal jednu personální změnu na úrovni ředitelů národních parků krátce po svém nastupu. Nevylučuji, že můžu udělat jakoukoliv další. Je to moje manažerská kompetence. Samozřejmě se potom můžete ptát, proč jsem to udělal. Já to dneska připraveno nemám, ale nevylučuji, že se to může stát. Ale to se může stát jakémukoliv řediteli národního parku, popřípadě jakémukoliv jinému řediteli příspěvkové organizace. Já vás chci ujistit, že by to mělo jasný konkrétní důvod – za prvé. Za druhé, byť bych to nemusel udělat, tak jsem jasně ukázal na předchozích případech, že pokud dělám nějakou personální změnu, tak vždycky dělám, byť to není pod služebním zákonem, výběrové řízení, kam má možnost se každý přihlásit.

Já jsem samozřejmě zaznamenal v deníku Referendum, nebudu jmenovat autora statě, která je samozřejmě snůškou nesmyslných spekulací, údaj o tom, že údajně na severu Čech se cosi rozčleně špitá, nebo jak to tam přesně znělo. Podívejte, je to skutečně dneska něco, co já neřeknu, že se to nestane, ale znova říkám, že to platí na všechny. A garantuji vám, že pokud se to stane, tak to rozhodně nebude z důvodů, o kterých se spekuluje a které jsou naprostě nesmyslné, že pan Benda není dostatečně loajální úředník, nebo poslušný úředník, údajně se to má týkat dokonce jeho rozhodnutí nebo nerozhodnutí ohledně kompenzačních opatření labského jezu. To je totiž naprostě směšná spekulace z jednoho naprostě logického důvodu. A myslím, že mi dáte za pravdu, že je opravdu směšná. Pokud nakrásně, jako že to opravdu není na

stole, bych se rozhodl, nebo kdokoliv jiný, tlačit na pana ředitele, aby nějak rozhodl proti svým citům, ale také proti odbornosti, tak to rozhodnutí je snadno soudně napadnutelné. Takový blázen ministr, který by někoho k něčemu takovému nutil, by musel být opravdový šílenec, protože za prvé by tím nic nedokázal, pouze by samozřejmě vyslal nějaký jasný signál a ještě by to rozhodnutí, byť by ho asi protlačil, bylo soudně napadnutelné, protože se samozřejmě jedná o správní rozhodnutí, které má nějaké jasné opravné mechanismy a ve finále by mohlo skončit u českých soudů a klidně i u Evropského soudu, respektive Evropské komise. Takhle to je, nic za tím není.

Já se ale na druhou stranu netajím, že mám určitý vnitřní benchmarking v rámci posuzování tahu na branku jednotlivých ředitelů národních parků. A tam musím říct, že mám dlouhodobě určité výhrady k tomu, jak jsou v Národním parku České Švýcarsko realizovány investice, respektive připravovaný investice třeba turistické infrastruktury, jaká existuje komunikace s okolím, nebo s částí okolí starostů. A to jsou věci, které jsme samozřejmě s panem ředitelem diskutovali.

Takže toť k tomu. Opravdu vím, co je to manažerská odpovědnost a kompetence, a umím ji využít, když na to přijde. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu ministru za dodržení času. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Já děkuji za odpověď. Určitě jsem se neptala na to, jestli máte možnost odvolat své podřízené. To samozřejmě víme oba dva, na to bych asi nevyužívala svůj a ani váš čas. Ale chtěla jsem se zeptat. Vy jste sám přiznal, že máte nějaké pochybnosti. Já jsem i zachytila, že právě starostové zmíněných obcí v regionu vám napsali nějaký dopis, kde se za pana ředitele přimlouvají. Jenom jsem se chtěla zeptat, jestli dopis opravdu odešel, jestli jste ho dostal a co si o tom myslíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Ano, potvrzuji. Já jsem ten dopis dostal. Je to několik starostů z okolí národního parku. Zase jiní starostové mají prostě s fungováním pana ředitele problém. Ale věřte mi, že to není o počtu dopisů, které jdou na podporu, či naopak proti. Já se samozřejmě s těmi lidmi, kteří říkají, že jsou s tou činností spokojeni, rád sejdou, protože já nějaké výhrady mám, ale především o tom hovořím a budu hovořit s panem ředitelem Bendou. Já si myslím, že mé personální kroky za celou tu dobu, co jsem ve funkci, nejsou zpochybnitelné. Já jsem vůbec neudělal mnoho personálních opatření. Čekalo se, že jich asi bude daleko více. Ale budu opravdu pana ředitele Bendu, stejně jako každého jiného ředitele mojí organizace, nebo organizace, která spadá do resortu životního prostředí, posuzovat opravdu reálně podle výkonnosti. To vás můžu ujistit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Další v pořadí je pan poslanec Václav Klaus na pana ministra Roberta Plagu, který tady není přítomen. Zeptám se, jestli chce načít interpelaci. Ano, chce. Prosím, máte slovo, pane poslance.

Poslanec Václav Klaus: Je to samozřejmě těžké bez toho ministra, adresovat to.

Pane ministře Plago, já vás interpeluji ve věci připravované koncepce občanského vzdělávání. Tato věc vznikla zhruba v roce 2016 při takzvaném Domu demokracie a lidských práv, který měl sestavit koncepci občanského vzdělávání a postupně ji zahrnout do našeho vzdělávacího systému a RVP na všech školách. Členové tehdejší vlády patrně usoudili, že společnost není dost občansky uvědomělá, proto je třeba děti podrobit výchově k občanství. Tento projekt vyvolal poměrně velké kontroverze pro svou ideovou jednostrannost. Vláda se změnila, ale ti úředníci pokračují v tichosti v tomto projektu dále. Dostal to do gesce pan Pelikán, ten to výrazně posunul, už to nějakým způsobem procházelo vládou. Ti, kdo návrh tláčí, si tradičně vzali na pomoc evropské řešení. Odvolávají se na Radu Evropy a její model kompetencí pro takzvanou demokratickou kulturu soužití rovných s rovnými v kulturně rozmanitých demokratických společnostech.

Chtěl bych vás, pane ministře, upozornit, že vůči tomu se velice tvrdě vymezil náš výbor pro evropské záležitosti Poslanecké sněmovny, a to již v březnu 2018. Citují: vyzývá Ministerstvo školství, aby toto neaplikovalo do českého vzdělávacího systému, protože rozvoj demokratických kompetencí musí vycházet z hodnot ukotvených v Ústavě České republiky, což jsou vlastenectví, svoboda, lidská důstojnost, rovnoprávnost, zodpovědnost, demokracie, právní stát a tak dále, nikoliv kulturní rozmanitost a jiné hodnoty, které zmiňuje ten evropský dokument. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Čili jen otázku. Hodláte podepsat a schválit takové RVP, které by zahrnovaly ideologickou indoktrinaci dětí, a to proti vůli parlamentu a v rozporu s Ústavou? Za druhé. Jaký bude další postup ministerstva ke koncepci občanského vzdělávání, de facto výtvoru neziskového centra občanského vzdělávání a dalších navolených aktivistů? Děkuji. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen na interpelacích, bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Dalším poslancem, který je v pořadí, je pan poslanec Vlastimil Válek na pana ministra Miroslava Tomana. Máte zájem načít interpelaci? Máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, dámy a pánové, běri si tablet. Chci tímto potěšit pana premiéra, že malým dílkem opozičního poslance přispěji k elektronizaci státní správy a udělám pro to to, že pošlu svoji interpelaci elektronicky. Tak doufám, že mu udělám tímto radost. A dostávám se tím k té interpelaci.

Je to téměř rok, co v médiích proběhla kauza, resp. debata, diskuse, informace o tom, že Agrofert Holding čerpal dotace, aniž by vlastnil pozemky, na kterých hospodařil. Týkalo se to části pozemků a není to problém jenom Agrofertu, je to problém řady hospodářů. A pokud to nebyla účelovka, asi ne, tak můj dotaz je velmi prostý a jednoduchý: Jak Ministerstvo zemědělství kontroluje to, že vlastník, ten, který žádá o dotace, na pozemcích opravdu hospodaří, protože si ty pozemky pronajal, nebo proto, že je vlastní?

Samozřejmě existují různé situace. Na cizích pozemcích bez smlouvy podle informací, které mám od asi 15 zemědělců, co mi posílali prosbu o tuto interpelaci, údajně hospodaří řada zemědělců. A je několik možností, podle mého názoru. Vlastníka nelze dohledat, což je možné, protože již nežije a tak podobně. Pak by ale ten, kdo na těch pozemcích hospodaří, měl platit daň z toho pozemku a mělo by to být uvedeno v žádosti o dotaci. Nebo ten, kdo tam hospodaří, prostě nemá smlouvu s vlastníkem, eventuálně užívá pozemek bez souhlasu vlastníka a vůbec ho nezajímá, kdo vlastník je.

Tedy můj dotaz, který pak uvedu v té písemné interpelaci, je, jakým způsobem Ministerstvo zemědělství kontroluje, zda ten, kdo žádá o dotaci na pozemcích, na kterých hospodaří, hospodaří na těch pozemcích proto, že je vlastní, anebo proto, že má nějakou smlouvu s vlastníkem těch pozemků. Jak tato kontrola probíhá? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož pan ministr není přítomen, opět bude interpelace vyřízena písemně do 30 dnů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský, opět na pana ministra Miroslava Tomana. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážený nepřítomný pane ministře, já jsem již před prázdninami interpeloval bývalého ministra Milka ohledně situace kolem kůrovcové kalamity v České republice a ptal jsem se na plánované kroky Ministerstva zemědělství v této oblasti. V červnu tohoto roku bylo na společném jednání ministrů zemědělství a životního prostředí se zástupci krajů rozhodnuto, že budou ve všech krajích zřízeny kalamitní štáby. Respektive ve všech sedmi krajích, kterých se kůrovcová kalamita nejvíce dotýká. Ty kalamitní týmy začaly fungovat a můj dotaz směrem k Ministerstvu zemědělství je takový: Jakým způsobem Ministerstvo zemědělství koordinuje práci těchto kalamitních štábů a jak analyzuje jejich výstupy? A zda vůbec nějaká taková koordinace probíhá. V tuto chvíli to vypadá, alespoň podle zpráv, které mám já, že ty kalamitní štáby dobře fungují v rámci krajů, nicméně kůrovcová kalamita je dneska skutečně celorepublikovou záležitostí.

Druhý dotaz směřuje k novelizaci vyhlášky č. 83/1996, na kterou trpělivě, teď už spíš netrpělivě čekají vlastníci lesů, ale i zástupci dřevozpracujícího průmyslu, a týká se toho, jakým způsobem bude dál nastaveno hospodaření v lesích a výsadba nových lesů. Takže to je druhý dotaz.

A třetí dotaz: Jakým způsobem se Ministerstvo zemědělství, potažmo vláda, chystá podpořit vlastníky lesů v rekultivaci holin, kterých v tuto chvíli narůstá.

Takže to jsou tři dotazy, které směřují k panu ministrovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za vaši interpelaci, opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar na pana ministra Jana Kněžínka.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, já se vás chci zeptat na zrušení etické komise z důvodu údajné nehospodárnosti. Chci se zeptat, jakým způsobem se na Ministerstvu spravedlnosti měří hospodárnost vyrovnaní se s komunistickou minulostí. Jestli to vůbec lze změřit. Protože to není o nákladech na existenci této komise. Je to o symbolu. Tím symbolem je nezávislý orgán, právě etická komise, která posuzuje odvolání členů třetího odboje proti rozhodnutí Ministerstva obrany a také je oceňuje. Vy navrhujete, jestli to dobré chápou, že odvolací institucí proti Ministerstvu obrany bude Ministerstvo obrany místo nezávislého orgánu. Pokud to bude dělat ministr obrany, tak případy budou posuzovat ve finále stejný úředníci, kteří rozhodují v první instanci. To si nebudeme namlouvat.

Jen bych chtěl tady připomenout, že se bavíme o lidech, kteří pod komunistickou diktaturou trpěli, nemohli vykonávat své zaměstnání, mnohdy dělali podřadné práce a dodnes mají třeba menší důchody než bývalí příslušníci komunistické totalitní bezpečnostní moci. Myslím si, že si nezávisle posuzování svých případů zaslouží.

Chci se vás tedy zeptat na skutečné důvody, které vás k tomu vedou. Obzvláště když samotné Ministerstvo obrany nesouhlasí. A zda vám rušení symbolu nepřijde osobně hloupé v situaci, kdy jste členem první vlády po roce 1989, která vládne jedině díky podpoře komunistů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Další přihlášený je pan poslanec Jiří Ventruba na pana ministra Roberta Plagu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, pod Ministerstvo školství byly v roce 1996 dle zákona 272 Sb., převedeny střední zdravotnické školy, které do té doby byly pod Ministerstvem zdravotnictví. Tento krok byl dle mého názoru neblahým spouštěcím mechanismem postupného alarmujícího nedostatku sester v nemocnicích, a to hlavně tím, že byl výrazně redukován počet odborných hodin teoretických i praktické výuky, což si vynutilo další jedno- či víceleté dovdělávání absolventek středních zdravotnických škol.

Vloni v dubnu Sněmovna odhlasovala jejich již sice zlepšený vzdělávací systém, kdy pro sestry už není nesmyslně třeba vysokoškolského vzdělání, ale zdravotnictví

potřebuje plně vzdělané a odborné způsobilé sestry již po absolvování maturity středních zdravotnických škol. Takže se vás ptám, pane ministře, zda jste pro navrácení středních zdravotnických škol pod Ministerstvo zdravotnictví k zajištění jejich plnohodnotného zdravotního vzdělání a navrácení dostatečného množství odborně teoreticky i prakticky plně vybavených zdravotních sester do nemocnic. Děkuji pekně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, opět bude odpovězeno v souladu s jednacím rádem písemně do 30 dnů.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, o významu důvěry pro zdravotnictví asi nemá smysl dlouze vykládat. To je myslím jasné. Po zhlédnutí pondělní reportáže v pořadu Reportér ČT o neetickém, ale i protizákonnému jednání lékařů, kteří požadovali po pacientech s ALS velké sumy za poskytnutí léčby, jejíž výsledky byly sporné, jsem byla otřesena. Myslím, že taková kauza se důvěry českého zdravotnictví, ale i vědy nutně dotkne, samozřejmě nepříznivě.

Vím, že postupem Ústavu experimentální medicíny se zabývala etická komise Ministerstva zdravotnictví. K jakému výsledku dospěla? Zaznamenalo Ministerstvo zdravotnictví více podobných kauz? A co ministerstvo pod vaším vedením udělalo, případně může udělat pro to, aby se neopakovaly? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážné paní poslankyně, páni poslanci, k tomuto se reaguje poměrně složitě, je za tím možná trošku předvolební období. Nechci nikomu nic podsouvat, přece jenom se to týká jedné kandidátky do Senátu. Ted' se to nějak vynořilo. Pokud vím, celá věc se odehrála před několika lety, ještě jsem tehdy ani nebyl na Ministerstvu zdravotnictví. Ted' se to využívá. Nedokážu to vyhodnotit, nebyl jsem tady ani na Ministerstvu zdravotnictví. Ano, zasedla v té době etická komise, ta tu věc nějak posoudila, vydala stanovisko. A to stanovisko už je, říkám, před dvěma lety staré, a tímto to skončilo. Já nevím, jestli tam tehdy bylo nějaké vyšetřování, nebo policie to vyšetřovala. Pochybují.

V tomto směru se velmi těžce reaguje, jestli se to dá nějak lépe kontrolovat, nebo ne, jestli tam skutečně došlo k nějakému nezákonitému stavu. Pokud vím, tak tam skutečně nebylo žádné trestní řízení, že by to policie prošetřovala nebo že by se skutečně stal nějaký podvod nebo něco, resp. podvod ve smyslu kvalifikace trestného činu podvodu. Takže ta situace samozřejmě je nešťastná. Pokud mám informace, ale říkám, velmi zběžné, tak samozřejmě paní profesorka Syková odmítá interpretaci. Že tomu tak nebylo, jak je to interpretováno v médiích. Nedokážu to opravdu posoudit.

Pokud by se tam něco stalo, předpokládám, že by asi nastal nějaký trest, a ten, pokud vím, žádný nenastal.

To je asi k tomu, jestli se to dá nějak systémově řešit. Pochybuji. Prostě pravidla pro klinické studie léků apod., experimentální medicíny atd., tak ta jsou nastavena, kontroluje Státní ústav pro kontrolu léčiv tyto věci. To není o tom, že by systém nebyl nastaven nebo žádná pravidla neexistovala. Pokud se někde něco stane, tak samozřejmě se to musí prošetřit. Ale znova opakuj, v této věci nebylo shledáno žádné zákonné pochybení. Podle mých informací za to nikdo nebyl potrestán, nebyl tam spáchán žádný trestný čin. Takže tolik asi jenom k tomu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně nemá zájem o doplňující otázku. Další v pořadí je paní poslankyně Pavla Golasowská. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Interpelace na paní ministryni Maláčovou.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. V prvé řadě bych chtěla poděkovat paní ministryni, že jako jedna z mála ministrů tady sedí. Moc to oceňuji, že nemusím mluvit do prázdného místa.

Vážená paní ministryně, před několika měsíci bylo na půdě Poslanecké sněmovny při projednávání návrhu zákona o důchodovém pojištění odmítnuto několik pozměňovacích návrhů, jejichž cílem bylo zlepšit situaci maminek v důchodu, které vychovaly děti, a také ovdovělých osob. Dovolím si citovat bývalého pana ministra Krčála ke zmínovaným pozměňovacím návrhům. Cituji: K tému pozměňovacím návrhům je třeba uvést, že tak zásadní změny v důchodovém pojištění s výraznými finančními dopady by neměly být přijímány cestou jednotlivých pozměňovacích návrhů, ale naopak by měly být výsledkem důkladných analýz, posouzení dopadu ve všech souvislostech, a také celospolečenského konsenzu. Za to se prosím přimlouvám.

A já se vás, paní ministryně, ptám, jak dlouhou dobu potřebuje MPSV, aby vše zanalyzovalo a posoudilo, aby se ti, kteří jsou finančně diskriminováni, dočkali stabilní finanční podpory, aby o ni nemuseli každých pár měsíců potupně žádat formou dávkových systémů. Neboť různé důchodové komise a pracovní skupiny analyzují situaci důchodců již 20 let, možná i více, a zatím k ničemu nedospěly. A možná, než k ní dospějí, tak ti, kdo na ni čekají, dříve zemřou. Proto vás prosím o konkrétní odpověď, v jakém rádu měsíců či let předložíte ucelenou důchodovou koncepci, na kterou důchodci netrpělivě čekají. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času na přednesení interpelace a poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak jistě víte, důchodová reforma je důležitým bodem programového prohlášení vlády. Pokud chcete aktuální informaci, v tuto chvíli byl vytvořen odborný pracovní tým pro důchodovou reformu,

který se skládá z poradců a ze spolupracovníků pana premiéra a potom ze zástupců Ministerstva práce a sociálních věcí, to znamená, že se jedná o společný tým pana premiéra a mě. Tito odborníci v tuto chvíli budou řešit různé okruhy témat, které by měly být součástí důchodové reformy.

Pokud checete vědět konkrétní téma, téma, která diskutujeme, tak se jedná např. o nižší důchody žen, to byla téma, která velmi rezonovala v souvislosti s nedávno projednávanou důchodovou reformou, ale také věci, které jsou obsaženy v programovém prohlášení vlády, tzn. dřívější odchod do důchodu pro fyzicky náročné profese, ale také věci např. v oblasti dodatečných příjmů a stabilizace důchodového systému. My v tuto chvíli dáváme jednotlivé oblasti dohromady. Poté bude stanoven harmonogram, s kterým bude pak seznámena veřejnost, členové Parlamentu ČR i odborníci ze všech oblastí. Samozřejmě do celého procesu zapojíme i zástupce opozice, protože neexistuje důležitější otázka, na které je potřeba shodu napříč politickým spektrem, než je právě otázka důchodů.

Ráda bych také dodala, že u všech témat se předpokládá analýza stávajícího stavu a hledání konsenzuálního řešení. Pokud jde o časový horizont předložení návrhů, konkrétního řešení vládě, tak předpokládáme, že vše bude předloženo, tak jak bude naplánováno, do konce roku 2020.

Zároveň bych chtěla upozornit, že dva body programového prohlášení vlády z oblasti důchodů již byly splněny, a to nedávno, a jedná se o to již zmínované zvýšení základní výměry důchodů z 9 na 10 %, a potom samozřejmě zvýšení o tisíc korun našim starodůchodcům, tzn. seniorům starším 85 let.

Ráda bych také v této souvislosti podotkla, že realizace těchto opatření od ledna příštího roku, v současné době připravujeme nařízení vlády, které se týká valorizace důchodů, bude znamenat zvýšení důchodu o pevnou částku, konkrétně o 570 korun, což pomůže zejména nízkopříjmovým důchodcům, tedy ženám. Jich se týká také to druhé opatření, navýšení o 1 000 korun 85 plus. To znamená, že i přesto, že diskutujeme systémové řešení nižších důchodů žen, tak již teď se nám to daří naplňovat.

To je pro tuto chvíli vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám, paní ministryně. Zeptám se – paní poslankyně nemá zájem o doplňující otázku. Přistoupíme k další interpelaci. Pan poslanec Jakub Michálek na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, musím říct, že to je opravdu bída, že pan ministr tady není a že tady není ani zbytek vlády, že tady je pouze několik málo ministrů.

Já jsem si tady chtěl stěžovat na velmi špatnou situaci, ke které došlo s odvoláním ředitelky Magistrátu hlavního města Prahy... Prachy jsem skoro řekl, že? To odpovídá hlavnímu městu Praze. Tam došlo k situaci – já jsem byl tři roky pražský zastupitel a několikrát jsem kritizoval naprostě nekalé praktiky na pražském magistrátu, kde paní ředitelka, říká se o ní, že její druh patří také do ČSSD, a paní ředitelka tam kryla

některé nekalé praktiky, na které jsem upozorňoval. Typově například jsem jí posílal oznámení, že někdejší partnerka a současná manželka jednoho zaměstnance magistrátu byla zaměstnankyní společnosti Taiko, která dostala do pronájmu Staroměstské a Václavské náměstí, čili nejlukrativnější parcely v Praze, aby tam pořádala trhy. Tento střet zájmů ten zaměstnanec vůbec nenahlásil a ředitelka, když se o tom dozvěděla, vůbec to neřešila.

Další případ mediálně známý – sportovní granty, kde zase odpovědná ředitelka, která připravovala 50 milionovou dotaci pro fotbalový svaz, jela na výlet do San Marina letadlem s panem Peltou. Opět porušení etického kodexu, střet zájmů. Opět jsem psal paní Děvěrové oznámení, že tam dochází k porušení, a opět to zametla pod koberec. Takže tímto způsobem fungovala ČSSD na pražském magistrátu. A teď, když to vyšlo najevo – (Předsedající: Váš čas prosím.) Tak já to když tak doplním v tom doplňujícím dotazu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Nedoplňte, není doplňující dotaz, je pouze písemná odpověď na vaši interpelaci. Protože pan ministr není přítomen, tak v souladu s jednacím řádem do 30 dnů vám bude odpovězeno písemně.

Poslanec Jakub Michálek: Je to hanba, že tady nejsou ti ministři.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším v pořadí je pan poslanec Dominik Feri – na pana ministra Roberta Plagu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Opozice tvrdý chleba má, ale pář dotazů velmi obecných. Letos si připomínáme mnoho kulatých výročí – rok 1918, 1938, 1948, 1968. A bohužel opakovaně průzkumy a různé ankety ukazují, že zejména mladí lidé nemají ponětí o tom, co se tehdy dělo. Ne že by neznali konkrétní věci, ale neznají ani vůbec ten dějinny kontext.

Asi ten nejkřiklavější příklad je průzkum, který si nechala udělat Česká televize, který ukázal, že třetina mladých lidí neví, co se stalo v roce 1968. A mě zajímá, co pro to – jestli to vůbec považuje pan ministr za problém, jestli hodlá v rámci své další činnosti na ministerstvu plédovat za lepší výuku moderních dějin a jaké projekty případně byly z jemu příslušné rozpočtové kapitoly podpořeny. Tady v té věci si myslím, že můžeme do budoucna velmi úzce spolupracovat, je to téma nadstranické a věřím, že je i v zájmu pana ministra, aby to povědomí o moderních dějinách bylo větší a věnovalo se mu ve školství více místa a větší pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět v souladu s jednacím řádem do 30 dnů bude písemná odpověď.

Další v pořadí je paní Věra Kovářová – na pana ministra Roberta Plagu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře. Téma, s kterým se na vás dnes obracím, zní – zápisová turistika. Jev, který se opakuje každý rok v měsících před zápisem do škol. Jev, který ztěžuje mnoha školám s dobrým jménem jejich fungování. Jedná se o účelové přihlášení trvalého bydliště dítěte do spádové oblasti školy. Většinou se jedná o renomované školy, kam si rodiče přejí, aby jejich dítě chodilo, a změnou trvalého bydliště výrazně zvýší své šance, aby se jim toto přání splnilo. Což je samozřejmě pochopitelné, že rodič chce pro svého potomka kvalitní vzdělávání. Školy a obce jsou vůči zápisové turistice v podstatě bezbranné. Kapacity škol jsou omezené a navíc vycházejí z dlouhodobých výhledů a údajů matriky, avšak nenadělají nic s tím, když za dva měsíce se v jejich spádové oblasti najednou objeví desítky až stovky nových dětí, které by měly přijmout. Takovým příkladem může být třeba Dobříš. Školy pak mnohdy při výběrových řízeních musí využít metodu výběru losem a v tomto případě mohou být poškozeny i děti, které mají skutečné trvalé bydliště ve spádové oblasti školy. Na obce pak zbývá úkol zajistit místo pro jejich děti v jiné škole.

Má otázka tedy zní: Jakým způsobem se vláda chystá řešit tuto problematiku, aby bylo kvalitní vzdělávání dostupné pro všechny? Plánujete dotační programy na rozšíření kapacit základních škol, případně mechanismy na předpověď zvýšení poptávky o zápis do dané školy, nebo naopak legislativní změnu, která by zápisovou turistiku omezila? Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude v souladu s jednacím řádem odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Dominik Feri na pana ministra Dana Čeka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pan ministerský předseda je bodrý muž, namísto odpovědí na moje otázky ke studentskému a seniorskému jízdnemu mi doporučil, ať se coukám na televizi Nova. Dobře, děkuji. A proto bych chtěl položit konkrétnější otázky vám.

Za prvé. Kdy bylo vyjednáváno s dopravci, s jakými dopravci bylo vyjednáváno, kdo z Ministerstva dopravy tato jednání vedl. Další otázka je, jestli byla diskutována rovněž výše náhrady a z jakých cen se to bude počítat, jestli z cen akčních, nebo z nějakého kilometrického rozsahu, nebo z kilometrického ceníku. A dále, jestli za to někdo ponese na straně Ministerstva dopravy odpovědnost. A dále, jestli pan ministr dopravy spatřuje nějakou souvislost s personálními změnami, které teď v Českých dráhách proběhly. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jakub Michálek – na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já se chci zeptat, jak je to s vyřešením situace kolem pana Krejsy, který byl instalován do České pošty a který údajně pobírá podle seznam.zpráv neoprávněně odměny. Předchůdce pana ministra pan Metnar slíbil, že se to vyšetří, tak by mě zajímal výsledek tohoto vyšetřování.

A ještě jsem chtěl doplnit k těm kauzám na ministerstvu. Prostě nechápu, jak je možné, že pan ministr, který je člen ČSSD, rozhoduje ve věci paní Děvěrové z pražského magistrátu, která byla odvolána za to, že kryla korupci lidí, jako je Březina a spol., také z ČSSD, když pan Hamáček je předseda této strany. Takže on je tam dosazený na to vnitro, aby kryl tyto věci a následně to legalizoval. Takže to se mi vůbec nelibí a chtěl bych, aby doložil konstantní praxi, že úplně stejným způsobem Ministerstvo vnitra, které teď odepralo souhlas s odvoláním paní Děvěrové z pražského magistrátu, tak že úplně stejným způsobem postupuje posledních dvacet let, resp. od doby krajského zřízení v roce 2001, tak aby to doložil, že to ministerstvo takhle dělá všude, protože jinak to opravdu není možné. Navíc tam rozhodovali podle komentáře, který paní Děvěrová sama napsala, takže to absolutně nemá vypovídající hodnotu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je paní poslankyně Pavla Golasowská – na pana ministra Roberta Plagu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, chtěla bych se na vás obrátit s problémem, jakým jsou zdravotní židle ve školách. Pokud školu navštěvuje hodně ležících dětí, tak je tam dobrá polohovací židle nutností. Jenomže taková židle stojí 80 až 100 tisíc korun. Sice výhodou je, že je ta židle rostoucí, nicméně počet těch židlí ve školách je nevyhovující, protože zdravotní židli předepisuje lékař, ta je hrazena zdravotní pojišťovnou a tuto židli má rodič doma. Problém potom nastává ve škole, kde sice speciální pedagogické centrum nějaké zdravotní židle má, ale nejsou polohovací. Přitom dle zákona by měla škola zajistit podmínky, ale škola na to nemá finance. Může sice nějaké dotace získat, ale nejvyšší dotace na židli je asi 10 tisíc korun.

Proto se vás, pane ministře, ptám, zda byste problém těchto polohovacích židlí se pokusil řešit. Možná i ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví a s pojišťovnami. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Opět na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský – na paní ministryni Martu Novákovou. Jelikož pan Vít Kaňkovský není v jednacím sále, přistoupíme k dalšímu přihlášenému, poslanci Dominiku Ferimu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, dovolte mi, abych se pana ministra zeptal na věc týkající se justičních čekatelů. V nedávné době v souvislosti s pokynem ministerstva o výběru soudců se rozvířila diskuse ohledně odměňování asistentů soudců a justičních čekatelů. Je totiž velmi zvláštní a velmi nešťastné, jestliže osoby, na kterých stojí z velké části rozhodovací činnost českých soudů, neboť pro soudce připravují návrhy, rozhodnutí a jiné podklady, ztrácejí prodloužením délky jejich praxe naději, že budou v dohledné době důstojně bydlet, zakládat rodinu a jinak se realizovat i mimo práci.

Možná si někteří říkají: vždyť se nedobře žije i mnohým dalším lidem. Ale pokud chceme mít kvalitní soudce, musíme přitáhnout ty nejlepší absolventy právnických fakult. Pokud chceme ty nejlepší absolventy, není možné, aby šli do jednoho z nejlimitovanějších právnických povolání s vidinou, že pět a více let nebudou moci zakládat rodinu, budou třeba žít ve sdíleném bydlení anebo budou vedle práce v justici mít nějaké další melouchy. Případně že se soudci budou stávat lidé, kteří pocházejí z bohatých rodin, což sociální spravedlnosti a smíru příliš neprospeje, jestliže budeme mít soudce původem jen z té nejvyšší společenské vrstvy společnosti, kteří budou rozhodovat o ostatních.

Vážený pane ministře, chtěl bych se vás tedy touto cestou zeptat na vaše plány ohledně zlepšení platových podmínek justičních čekatelů a termín jejich realizace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět na tuto přednesenou interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jakub Michálek na pana ministra Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem tady zahájil takovou malou anketku mezi ministry, protože jsem byl upozorněn, že ryba smrdí od hlavy, a pokud se naše Poslanecká sněmovna a naše vláda nenaucí používat moderní technologie, tak nemůžeme očekávat, že to zvládnou úřady. Takže chtěl jsem se zeptat pana ministra, jestli používá elektronický podpis pro úřední korespondenci, jako jsou třeba rozhodnutí, která se vydávají podle správního řádu, kdy rozhoduje jako odvolačka proti ministerstvu, nebo v nějaké další podobě, třeba v odpověď na interpelace, na veškerou úřední korespondenci, kterou provozuje. A tohle je vlastně dotaz, který se budu ptát více ministrů, takže se potom odvolám na tuhle definici.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Děkuji za dotaz. Vážený pane kolego, bez jakéhokoliv klišé mohu říci, že elektronizace oběhu dokumentů v rámci Ministerstva životního prostředí je jednou z našich priorit pro vnitřní fungování úřadu, a mohu to dokladovat na tom, že Ministerstvo životního prostředí v loňském roce např. spustilo

nový systém elektronické spisové služby AthenA, který umožnil přechod na elektronický oběh dokumentů rámci ministerstva tam, kde je to možné. Dokumenty doručené v listinné podobě jsou podatelnou skenovány, aby dále mohly obíhat v elektronické podobě. Dokumenty doručené elektronicky samozřejmě obíhají již výlučně elektronicky, jsou tištěny, jen pokud je to pro práci s nimi nezbytné. Většina vnitřní komunikace úřadu a spolupráce na vyřízení doručených dokumentů tak nyní již probíhá v elektronické podobě. Zároveň platí, že dokumenty jsou na ministerstvu připravovány, zpracovávány, schvalovány i podepisovány primárně v digitální podobě.

Běžně je používána autorizovaná konverze u elektronicky podepsaných dokumentů do analogové podoby v případech, kdy není možné jejich doručení systémem datových schránek. Při odesílání je zpravidla digitální dokument automaticky zapečetěn kvalifikovanou elektronickou pečetí ministerstva. Po použití elektronického podpisu či pečetě je vždy dokument opatřen i časovým razitkem, které zabezpečuje jejich platnost v reálném čase.

V analogové, tedy listinné podobě jsou dokumenty zpracovávány v případech, pokud je to z objektivních důvodů nezbytné, např. záštity ministerstva, dokumenty předávané osobně apod. Výše uvedené platí i pro dokumenty, které podepisují osobně, tedy dokumenty vypravované elektronicky podepisují elektronicky za použití USB tokenu, přezdívaného u nás familiárně tukan, v systému spisové služby, pro urychlení mé práce mi sekretariát dokumenty tiskne, abych se s nimi mohl rychleji a snáze seznámit. Ostatně, tj. listinné dokumenty, podepisují klasicky.

Protože je ale elektronické podepisování dokumentů časově docela náročné, rozhodně náročnější než běžné podepisování a s prací ministra občas obtížně slučitelné, připravujeme nyní úpravu postupu podpisu dokumentů směrem k efektivnějšímu využití autorizované konverze dokumentů. Tento způsob bude znamenat snadnější zpracování dokumentů již při jejich tvorbě i následném podepsání a případném odeslání vně ministerstva, tj. mnou podepsaný dokument v analogové podobě projde z moci úřední autorizovanou konverzí do elektronické podoby a bude vypraven elektronicky, pokud je to možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Ano. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Tak toho jsem se trošku bál, protože to je ta digitalizace počesku, že se podepisují papíry a pak se skenují a posílají si to. Tohleto já jsem znal z pražského magistrátu, tam když si dva úředníci chtěli poslat e-mail, tak vyplnili formulář s nápisem Úřední sdělení, podepsali ho, naskenovali ho a poslali si ho e-mailem a takhle si to pinkali. Takže já si myslím, že pokud to podepisujete elektronicky s tokenem, tak je to dobře, to je správný krok, to chválím, ale představa, že se teď chcete vrátit zpátky k papíru a zaměstnávat kvůli tomu další skenovací pracovnici, tak mi přijde jako krok nazpátek.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte zájem? Máte. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Buděte k nám shovívavý, pane kolego, my jsme starší, ale my to všechno prostě se ještě doučíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Pavla Golasowská na pana ministra Adama Vojtěcha. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v květnu letošního roku vás oslovil lékař Jan Vojáček se žádostí, abyste se jako ministr začal zabývat stravováním pacientů v nemocnicích. Že se nejedná o stravu pestrou, kde schází zelenina a ovoce, všichni víme. Jídelníček pacientů, kteří jsou mnohdy po náročných operačních zákrocích, či jídelníček dětí, rodiček nebo i seniorů je jednotvárný a stále stejný. Na snídani rohlík s taveňákem, koblihy, piškoty, vánočky, k obědu knedlíky a na večeři smažený sýr, paštiky, salámy. To jistě není jídelníček vhodný pro nemocné a rekovalessenty. Uvědomují si, že pestřejší jídelníček je také otázkou financování, ale finanční toky do zdravotnictví se zvyšují a vyčlenění určité části peněz do kvalitnější stravy by jistě také přispělo k rychlejší rekovalessenci pacientů a potažmo k jejich rychlejšímu návratu do pracovního či osobního a rodinného života.

Panu doktoru Vojáčkovi jste slíbil, že se tímto problémem budete zabývat, a já se vás ptám, pane ministře, co se od května změnilo a kdy se mohou pacienti v nemocnicích těšit na lepší stravu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času a slovo má pan ministr Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Vážená paní poslankyně, děkuji za tu interpelaci. Máte zcela pravdu a je vidět, že sledujete sociální síť, že skutečně to jednání proběhlo s panem doktorem Vojáčkem. Je pravdou, že tady před nějakými pár měsíci běžel dokonce i seriál takový ilustrativní o stravě v českých nemocnicích. Já jsem se tomu tématu začal věnovat řekl bych poměrně intenzivně, přestože v minulosti to nebylo úplně v hledáčku Ministerstva zdravotnictví, přece jenom řeší se možná některé jiné věci, byť já vůbec nechci toto téma nějak nivelizovat, myslím si, že má smysl se jím zabývat. Určitě souhlasím s tím, že strava v nemocnicích má vliv na kvalitu péče, ostatně jsou nemocnice, které sbírají data o spokojenosti pacientů a snaží se s tím nějak pracovat.

Já jsem se s panem doktorem Vojáčkem sešel, ta spolupráce pokračuje, on se spojil s Fakultní nemocnicí v Olomouci, která je přímo řízenou nemocnicí, s panem

ředitelem, takže tam už připravují, resp. nějací jeho kolegové, pilotní projekt, tam se komunikuje, komunikuje se s IKEM a s dalšími. Myslím si, že se to pomalu rozjíždí.

Co se snažíme řešit systémově, je otázka nějakých základních pravidel, těch nutričních hodnot atd. Já jsem se sešel i se zástupci odborné společnosti, zejména Společnosti klinické výživy a intenzivní metabolické péče České lékařské společnosti J. E. Purkyně, kteří jsou vlastně skutečně odborníci v tomto směru. Sešli jsme v poměrně velkém kruhu lidí a bavili jsme se o tom, že skutečně ta pravidla, tak jak jsou nastavena, v zásadě původně pocházejí z padesátých let. Byť se od té doby trošku revidovala, tak ta poslední revize proběhla někde na začátku devadesátých let pro pravidla nemocničního stravování. A skutečně jsme se shodli na tom, že by mělo dojít k změnám těch pravidel, k aktualizaci standardů nutriční péče.

Je to samozřejmě i o nemocnicích, tak jak si to nastaví. Samozřejmě ideální by byl stav, kdyby každá nemocnice měla své nutriční terapeuty, své ústavní dietology, kteří jsou tedy odpovědní za dietní systém v každé nemocnici. Je také pravdou, že ty potřeby se, výživová skladba se musí řídit i individuálními potřebami konkrétního pacienta. Ona strava pro zdravého člověka je trošku jiná než strava pro pacienta... I odborníci říkají, že někdy, samozřejmě nechci to paušalizovat, je dobré do toho pacienta aspoň něco dostat, pokud má nějaké zásadní nechutenství atd. Takže je to o individuálním přístupu. Ale skutečně se tím snažíme zabývat s odbornou společností, aktivně komunikujeme. Měli jsme tady to první jednání. Máme teď na září naplánováno druhé jednání, kdy už by měli přijít s konkrétními návrhy, jak ta pravidla pro standardy nutriční péče v nemocnicích aktualizovat, změnit.

Souhlasím s vámi, že to je určitě i o penězích. Ona dneska je nastavena určitá jednotka na den na pacienta, která je nějak vydefinována i penězi. Je pravdou, že do zdravotnictví jdou samozřejmě peníze navíc a jde jich tam historicky nevíc. Přesto možná sledujete v médiích, že hlavním cílem je podpořit platy personálu. Takže někdy bohužel tak na tyto věci úplně nezbývají peníze. Ale určitě to bude asi jeden i z návrhů té odborné skupiny, která, jak už jsem říkal, se schází a bude se scházet. A budu čekat i na jejich návrhy.

Takže závěrem pouze mohu říci, není to tak, že by to byl pouze jeden příspěvek na sociálních sítí. Skutečně se tomu věnuji a myslím si, že v dohledné době, řekněme v průběhu podzimu, bychom mohli mít na stole nějaká konkrétní opatření, která by mohla být skutečně systémového charakteru z hlediska právě změny pravidel, vydefinování potřeby, možná i nějakého finančního navýšení stravovací jednotky na pacienta apod. Takže pak vás určitě budu rád o tom informovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře, za přesné dodržení času. Je zájem o doplňující otázku? Není.

Takže pravděpodobně poslední interpelace. Paní poslankyně Věra Kovářová na pana ministra Lubomíra Metnara. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, s velkým znepokojením jsem si přečetla nedávno vydaný článek, který prezentuje záměr vlády zrušit Etickou

komisi České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu. V samotném článku se argumentuje snížením počtu jednání komise, tedy jinými slovy, že tato komise není již potřeba a její pravomoci by měly přejít na ministra obrany, tedy na vás. Tato zpráva mě částečně uklidnila. Nicméně některé mé obavy stále přetrvávají. Důvodová zpráva dále uvádí, že by mělo dojít k úspoře finančních prostředků. Mám za to, že i kdyby komise ročně projednala i jediný případ, její existence má smysl a finanční prostředky na její chod jsou vynaloženy správně i vzhledem k nedávné historii. Dále je nutné vzít v úvahu odbornost a znalost komise, které nelze jednoduše nahradit.

Pevně věřím, že záměr na zrušení Etické komise pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu opravdu vyvstal pouze ze snahy o šetření.

Vážený pane ministře, proslychají se různé spekulace, že tento krok vlády je na popud KSČM, díky které vláda získala důvěru. Můžete mi prosím tyto spekulace vyvrátit, nebo ne? A prozradit mi, kdo je iniciátorem tohoto záměru? Jaké kroky bude vláda podnikat, nebo resp. Ministerstvo obrany, aby zajistilo kontinuitu projednávání účastníků odboje proti komunismu? V případě převedení agendy pod Ministerstvo obrany, kdo bude tím přezkumným a odvolacím orgánem? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Váš dotaz se týká samozřejmě novely zákona o účastnicích odboje a odporu proti komunismu. Tímto návrhem, který do meziresortního připomínkového řízení předložil pan ministr spravedlnosti, mělo opravdu dojít ke zrušení etické komise. S návrhem jsem vyslovil nesouhlas, neboť navrhovaná právní úprava postrádá relevantní zdůvodnění opravňující ke změně právní úpravy dosavadní.

Řeknu vám teď důvody, které mě k tomu vedly. Etická komise je nezávislým odborným správním orgánem sui generis, rozhodujícím jako orgán kolektivní. Jejím zrušením by došlo k zásadní systémové změně způsobu druhoinstančního rozhodování. Etická komise má totiž při řešení hraničních a krajních případů zvýšenou měrou garantovat etickou stránku rozhodování. Má být a je nezávislým odborným druhoinstančním správním orgánem, funkčně odděleným od správního orgánu rozhodujícího v prvním stupni.

V dané agendě jsem poslední dobou zaznamenal i nárůst počtu žádostí o vydání osvědčení, rádově o desítky žádostí měsíčně. Během posledních tří měsíců bylo podáno cca 140 nových žádostí, což je pětkrát více než v předchozích obdobích.

Uvedené důvody jsem projednal s panem ministrem spravedlnosti, který mi přislíbil předložený návrh z výše uvedených důvodů vzít zpět a ukončit k němu probíhající legislativní proces. Etická komise tedy zůstane zachována.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, panu ministrovi. Bude doplňující otázka? Ano. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Jenom rychlá. Nevím, jestli se vám podařilo odpovědět na otázku, kdo tedy bude tím přezkumným a odvolacím orgánem? Jestli tedy to máte v hlavě?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře, máte zájem, ano?

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Přezkumným a odvolacím orgánem bude samozřejmě Ministerstvo obrany tady v tomto, tak jak je to navrhováno. Protože tím, pokud bychom zrušili komisi, tak já bych byl prvoinstančním orgánem. Bylo by to špatně. Tak jestli stačí, tak děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Tím jsme vyčerpali dnešní interpelace, protože poslední interpelace se může podat nejpozději podle jednacího řádu v 17.55 minut. Jelikož máme 17.58, ukončuji dnešní jednací den a pokračovat budeme zítra v 9.00 hodin. Děkuji.

(Jednání skončilo v 17.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

14. září 2018

Přítomno: 179 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuju čtvrtý jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. S náhradní kartou číslo 2 bude hlasovat pan poslanec Valenta.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci a členové vlády: pan poslanec Radek Vondráček do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodu, paní poslankyně Margita Balaštíková z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Bělobárák bez udání důvodu, pan poslanec Jan Birke z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Blaha bez udání důvodu, pan poslanec František Elfmark z rodinných důvodů, pan poslanec Pavel Juříček z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Lipavský z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Taťána Malá z pracovních důvodů.

Já bych poprosil o klid! (V sále je velký hluk, mnozí poslanci dosud nesedí na svých místech a hlasitě se baví.)

Paní poslankyně Radka Maxová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Marek Novák od 13 do 19 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ladislav Okleštěk ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Plzák od 12.30 z osobních důvodů... (Hluk v sále sílí, předsedající se odmlčel.) Pan poslanec Jan Richter ze zdravotních důvodů, pan poslanec David Štolba z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Třešňák z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Vlastimil Válek z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Válková ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivo Vondrák z pracovních důvodů a pan poslanec Rostislav Vyzula z osobních důvodů.

Dále požádali o omluvu tito členové vlády: pan ministr Jan Kněžínek z osobních důvodů, pan ministr Lubomír Metnar z pracovních důvodů, pan ministr Robert Plaga z pracovních důvodů, pan ministr Dan Čok od 9.30 do 13.30 z pracovních důvodů a pan ministr Miroslav Toman z pracovních důvodů.

S náhradní kartou číslo 8 bude hlasovat pan místopředseda Hanzel.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body z bloku třetích čtení. Jedná se o body 113, tedy sněmovní tisk 104, a bod 109, čili sněmovní tisk 137. Dále bychom se měli věnovat dalšímu bodu z bloku třetích čtení, u kterého byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o bod 111. Poté bychom projednávali body z bloku prvého čtení.

Dorazila mi ještě jedna omluvenka. Z pracovních důvodů se omlouvá místopředseda Tomio Okamura z dnešní schůze od 9 do 12 hodin.

Než přistoupíme k otevření bodu, tak zde mám písemnou přihlášku ke změně pořadu, takže poprosím pana poslance Zdeňka Ondráčka, aby to přednesl. Dále se mi hlásí pan poslanec Chvojka.

Já požádám o klid v sále! Už budeme řádně jednat. (U mikrofonu už stojí poslanec Ondráček.) Jestli vám nevadí, že je tady ten hluk?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já věřím, že zjednáte minutu, nebo dvě minuty ticha, aby to nevypadalo, že máme nějakou vzpomínku na padlé, abych mohl důstojně přednést návrh na změnu programu. (Hluk v sále se nezmenšuje.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych znova požádal všechny poslance a poslankyně, aby se usadili ve svých lavicích. Děkuji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, včera jsem v 11 hodin navrhoval jeden bod, který jsem chtěl zařadit na příští týden ve středu. Bylo to po určité vzájemné dohodě, s kolegy pak došlo řekněme k nějakému šumu a bod dopadl tak, jak dopadl. Byl to bod Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálnímu paktu o uprchlících, a to v souvislosti s cestou pana ministra zahraničí, pardon, ministra vnitra a ministra zahraničí Hamáčka na 73. zasedání Valného shromáždění OSN 25. září do New Yorku.

Bod schválen nebyl, což samozřejmě beru na vědomí, ale pak jsme projednávali jiný bod a v podstatě jste viděli, že jsme se o ničem jiném než o tomto bodu nebaobili. Tato diskuse by v podstatě mohla být ukončena, nebo bude už možná velmi krátká. Proto si dovoluji, abychom měli i pro občany České republiky výstup v podobě usnesení, popřípadě to, že jsme zde důstojně projednali tuto věc, která 94 % občanů České republiky zajímá, aspoň podle mediálních průzkumů a vyjádření, které provedly některé agentury, tak si dovolím tento bod navrhnut znovu.

Zopakuji bod Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálnímu paktu o uprchlících. Zařazení by bylo na středu 19. 9. jako první odpolední bod. Nic tam pevně zařazeno není, budou následovat druhá čtení. Včera jsme si prošli rozpravou, kterou jsme mohli zařadit někam úplně jinam. Pojd'me se o tomto tématu pobavit rozumně, protože víte, že řadu z nás to zajímá, a můžeme to zařadit normálně na schůzi, at' nemusíme svolávat nějaké mimořádné schůze, popřípadě něco jiného.

Já věřím, že teď všichni víme, o čem budeme hlasovat, a nikdo s tím nemáme problém, protože jsme zástupci občanů České republiky a připomínám, že podle průzkumů 94 % z nich chce, abychom se o těchto problémech bavili. Tak se o nich pojďme bavit, kolegyně a kolegové, zařaďte tento bod a ve středu to projednáme řádně a ne v jiném bodu jako včera.

Děkuji za pochopení a za vaše hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Podotknu, že se bude jednat o dvě hlasování, až k tomu dojde. Ovšem než k nim dojde, tak se mi přihlásil s přednostním právem pan předseda Chvojka a poté pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych poprosil o pevné zařazení dvou bodů, a to na úterý za pevně zařazené body 1, 2, 3, 4. To znamená, že tyto dva body by byly body číslo 5 a 6. Poprosil bych, aby bodem číslo 5 v úterý byla novela zákona o pojistném na sociální zabezpečení, je to sněmovní tisk 204 a bod číslo 41, a aby tím pevným bodem číslo 6 v úterý byla novela zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Je to sněmovní tisk 263 a bod číslo 42. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Věřím, že jsem si to stihl zaznamenat. Nyní tedy prosím pana předsedu Fialu s přednostním právem. Máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dobré ráno všem, dámy a páновé, vážené kolegyně, kolegové. Dovolte, aby i hnutí SPD navrhlo svůj bod, který se týká globálního paktu, protože považujeme za velmi důležitou věc, aby si Česká republika vyjasnila svou pozici. A kde jinde bychom to měli udělat, když ne v Poslanecké sněmovně?

Hnutí Svoboda a přímá demokracie dlouhodobě a programově odmítá –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším a požádám kolegy o klid. Mám pocit, že je tady větší hluk, než by měl být. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, pane předsedající. Hnutí Svoboda a přímá demokracie dlouhodobě a programově odmítá imigraci. Imigrační projekty na jakékoli úrovni přímo ohrožují zájmy našeho národa a suverenitu našeho státu. Tato země je dědictvím našeho národa, není žádnou administrativní jednotkou Evropské unie nebo OSN. Nad suverenitou této země nestojí žádné právo někoho se sem přistěhovat a užívat hodnoty, které vytvořili naši předkové.

Věc je třeba vidět v souvislostech. První část těchto souvislostí je udělat z imigrace legální právo, které stojí nad suverenitou zemí a zájmy národu. Druhou částí problému je snaha Evropské unie zbavit členské státy práva svobodně rozhodovat o vlastní imigrační politice. Dnešní situace je zcela jasná – podporovat Evropskou unii znamená podporovat migraci. Nevystoupit tak jako Maďarsko z globálního paktu znamená zásadní ohrožení našich zájmů a rezignaci na obranu našich zájmů.

Proto navrhujeme následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky považuje další setrvání České republiky v globálním paktu OSN o bezpečné, řízené a legální migraci za stav, který je v rozporu se základními zájmy České republiky a českého národa. Vzhledem k tomu požadujeme odchod České republiky z tohoto globálního paktu po vzoru Maďarska a Spojených států amerických. Žádáme vládu České republiky, aby ve vztahu k tomuto paktu udělala příslušné kroky v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Tak to by bylo jedno usnesení, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nezaznamenal jsem ten návrh bodu, který navrhujete. Omlouvám se.

Poslanec Radim Fiala: Ten bod by se jmenoval Projednání globálního paktu OSN v Poslanecké sněmovně a mandát Poslanecké sněmovny ministruvnitra, který bude Českou republiku v OSN zastupovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrě, děkuji. To zařazení žádáte do schůze, nebo někam pevně? Já se omlouvám, tady na mě mlvil další. Jenom do schůze, dobře. Tak děkuji. A jestli jsou to všechny návrhy k pořadu schůze, tak to shrnu. Ještě jeden máte, tak prosím.

Poslanec Radim Fiala: Vážené kolegyně, kolegové, já mám ještě jeden návrh usnesení, jeden návrh bodu, a ten bod se týká hlasování v Evropském parlamentu, kdy v podstatě Evropský parlament hlasoval proti Maďarsku, proti jeho volebnímu právu. Já mám osobně pocit, že to je něco, co bychom neměli nechat jenom tak bez povšimnutí. Já to už nebudu dlouze zdůvodňovat, myslím, že všichni víme, co se v Evropském parlamentu stalo, a myslím, že návrh usnesení mluví jasně za vše: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odsuzuje a protestuje proti krokům orgánů Evropské unie, které jsou namířeny proti Maďarské republice a které hodnotíme jako akt politické agrese proti suverenitě Maďarské republiky.

Takže tento bod můžeme nazvat Vyjádření Poslanecké sněmovny k jednání orgánů Evropské unie vůči Maďarsku. A pokud se ptáte, pane předsedající, můžeme ho zařadit klidně dnes ráno za pevně zařazené body.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pro příště bych ocenil, kdybych tyhle návrhy dostával písemně, abych to tady nemusel sepisovat.

Hlási se pan předseda, prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, Evropská unie má spoustu institucí a orgánů, některé z nich, věřím, že zvrátí naopak to hlasování v Evropském parlamentu. Proto bych chtěl požádat pana předsedu Fialu,

aby upřesnil, které orgány má na mysli, protože opravdu dělba moci v rámci Evropské unie je trošičku složitější a byl bych velmi nerad, abychom atakovali ty instituce, které naopak mohou toto zvrátit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Je to žádost o upřesnění návrhu. Pan předseda Fiala nemá zájem. Takže jestli to jsou všechny návrhy k pořadu v tuto chvíli, já to shrnu.

Máme zde návrh poslance Ondráčka na zařazení nového bodu Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci, o globálním paktu o uprchlících, a to na středu 19. 9. jako první bod odpoledne.

Dále zde máme žádost o pevné zařazení tisku 204 a tisku 263, jedná se o body 32 a 33 a o jejich pevné zařazení na úterý jako pátý a šestý bod pevně. Pokud někdo není proti, budeme tenhle návrh hlasovat společně, tyto dvě změny.

Pak tady mám poznámku, že mám omluvit pana ministra Brabce z pracovních důvodů do 12 hodin. Omlouvám se, že jsem na to zapomněl.

A pak je zde návrh na zařazení nového bodu, což bude projednání globálního paktu OSN a mandát ministra vnitra – návrh je potom na středu jako druhý bod nebo případně první bod. A nový bod, vyjádření Poslanecké sněmovny k jednání orgánů EU vůči Maďarsku, a to je zařazení případně pevně dnes. Takže to budeme hlasovat postupně v pořadí návrhů.

Čili první je návrh pana poslance Ondráčka, tedy Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci, o globálním paktu o uprchlících. Kdo je pro zařazení tohoto bodu do schůze? Zahajují hlasování. Prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku, kdo je pro. Kdo je proti?

Mám tady informaci, že nefunguje hlasovací zařízení, takže prohlašuji hlasování za zmatečné.

S hlasovací kartou číslo 11 bude hlasovat pan poslanec Juránek.

Paní poslankyně, už to funguje? Jestli vám to bliká, tak jste pravděpodobně zůstala někde přihlášená, třeba v organizačním výboru. Tak já vás všechny odhlásím, prosím přihlaste se znova svými hlasovacími kartami. Počkáme, až se nám počet ustálí, a počkáme minutu na vyřešení problému. (Krátká pauza v jednání.) Paní poslankyně bude hlasovat s náhradní hlasovací kartou číslo 13.

Tak já zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o zařazení nového bodu, což je Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a o globálním paktu o uprchlících.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 69 bylo přihlášeno 158 poslanců a poslankyň, pro bylo 128, proti 5. Návrh byl přijat.

Takže nyní budeme hlasovat o pevném zařazení tohoto bodu, a to na středu 19. 9. jako první bod odpoledne.

Já zahajuju hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 70 bylo přihlášeno 159 poslanců a poslankyň, pro 134, proti 4. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o pevném zařazení bodů 32 a 33. Jedná se o pojistné na sociální zabezpečení, tisky 204, respektive 263, a to na úterý za první čtyři pevné body jako pátý a šestý pevný bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování 71 bylo přihlášeno 161 poslanců a poslankyň, pro 124, proti 16. Návrh byl přijat.

Mám tady faktickou poznámku, poslankyně Lenky Kozlové a předpokládám, že to je omyl. (Souhlas.) Takže to jsme zařadili.

Nyní zde mám dva návrhy od pana předsedy klubu SPD. První je zařazení bodu Projednání globálního paktu OSN a mandát ministra vnitra. Stále chcete zařadit, i když byl zařazen ten předchozí bod? (Navrhovatel z místa: Ano, budeme o tom hlasovat.) Dobře.

Takže kdo je pro zařazení tohoto bodu? Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 72 bylo přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 32, proti 19. Návrh nebyl přijat. Čili o pevném zařazení hlasovat nebudeme.

A pak je tady ještě návrh na zařazení bodu Vyjádření Poslanecké sněmovny k jednání orgánů EU vůči Maďarsku. Myslím, že to bylo původně delší, a nevím, jestli jsem to zachytily zapsat. (Navrhovatel se zněním souhlasí.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 73 bylo přihlášeno 163 poslanců a poslankyň, pro 51, proti 17. Návrh nebyl přijat. Takže o pevném zařazení nebudeme hlasovat. Já vám děkuji.

Tímto jsme se vyrovnal s pořadem schůze. Pokud si vybavují, nebyl zařazen žádný bod na nyní, takže začneme třetím čtením bodu

113.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb.,
o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením
a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 104/ - třetí čtení**

Navrhovatel senátor Jiří Vosecký se omlouvá, a tudíž věc nelze projednávat, pokud Senát nepověřil jiného zástupce. Takže tím pádem bude tento bod odložen. Přerušen a posuneme se dál.

Já se přesunu k bodu 109, což je

109.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní
/sněmovní tisk 137/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček a zpravodajka garančního výboru, což je výbor ústavněprávní, poslankyně Zuzana Ožanová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 137/3, který byl doručen dne 25. května 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 137/4.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má zájem, tak prosím. A já poprosím o klid.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych velmi stručně pro účely třetího čtení uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní, to celé jako tisk 137. Tento návrh zákona byl připraven především jako reakce na nedávná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věcech volebních. Předmětem novely je úprava některých technických a organizačních prvků volebních procesů, jejichž dosavadní nastavení se v praxi zejména v souvislosti se sněmovními volbami v loňském roce ukázalo být slabým místem.

Tematicky se novela zaměřuje převážně na podmínky činnosti okrskových volebních komisí a v této souvislosti si dovoluji doplnit, že s účinností od 1. září tohoto roku bylo prostřednictvím vyhlášky vydané Ministerstvem vnitra provedeno navýšení odměn členů okrskových volebních komisi.

K pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Válkové, což je písmeno F, a k pozměňovacímu návrhu pana poslance a místopředsedy Pikala, což je písmeno C, má Ministerstvo vnitra kladné stanovisko, to já potom zopakuji při hlasování. Se zbylými pozměňovacími návrhy Ministerstvo vnitra nesouhlasí. Změny systému přepočtu hlasů na mandáty, načítacího kvora pro koalice nebo zavedení kontrolní pravomoci Ministerstva vnitra ve vztahu ke sčítání volebních hlasů by překračovaly dosavadní rámec navržené novelizace, která je zaměřena technicky a má urychleně reagovat na poznatky z praxe. Změny, které jsou obsaženy ve zmíněných pozměňovacích návrzích, jsou spíše politického charakteru a jako takové by měly být součástí širších úvah o fungování zavedeného volebního systému a měly by být výsledkem politické diskuse a pokud možno následného konsenzu napříč politickým spektrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a děkuji sněmovně, že se uklidnila. Otevíram rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky. Paní poslankyně se hlásí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langádlová: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěla přece jenom požádat o podporu mého pozměňujícího návrhu, který se týká zpětné kontroly. Já si myslím, a už jsem to tady říkala, že volby jsou základní nástroj demokratické společnosti a předpokladem je naprostá důvěra voličů v to, že jsou dobře zpracovány výsledky voleb. Já jsem chtěla

ocenit mnohé kroky, které Ministerstvo vnitra udělalo a navrhuje, a věřím, že zlepší situaci. Ale přece jenom zkušenosti z minulých období jsou takové, že docházelo poměrně k časté chybovosti. Po přepočítání správním soudem dokonce k tak závažné, že došlo ke změně mandátu. Proto jsem přesvědčena, že by tam měl být ještě zpětný mechanismus kontroly ze strany Ministerstva vnitra o náhodném výběru malého procenta volebních okrsků, tak aby i ti, kteří to zpracovávají, a ti, kteří se podílejí v těch volebních komisích, si byli vědomi, že tam může dojít ke zpětné kontrole.

Jsem přesvědčena, že tento můj návrh by výrazně posílil důvěru ve výsledky voleb a výrazně snížil pravděpodobnost chyb. Takže ještě jednou, vážené kolegyně, vážení kolegové, bych vás chtěla poprosit o podporu tohoto pozměňujícího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní se mi z místa přihlásil pan poslanec Martínek do rozpravy, takže prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánoně, rád bych využil této příležitosti, abych tady představil webovou aplikaci volebnimodely.pirati.cz, kterou jsme připravili a která vlastně modeluje a simuluje různé výpočty volebních systémů. Jeden z nich, který právě modeluje, je jeden z pozměňovacích návrhů, o kterém se bude hlasovat, konkrétně pana kolegy Výborného. Ta modelace tam je na poslední čtyři volební období. Takže pokud byste se chtěli podívat na případné dopady jednoho z pozměňovacích návrhů a i nějakých našich dalších metod, které zvažujeme a které diskutujeme, tak je najdete právě na tomto webu. Budu rád, když to využije i veřejnost, která tak může přispět k diskuzi k případné změně volebního systému tak, aby byl více spravedlivý. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne. Děkuji panu kolegovi Martínkovi a nyní vystoupí ve své řádné přihlášce s přednostním právem pan místopředseda Vojtěch Pikal. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo. Hlásí se kolega Výborný.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Chtěl bych se jenom znova přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který umožňuje, aby se společně s volbami konala i místní a krajská referenda v jedné místnosti a do jedné urny a s jednou komisi. Je to návrh, který jednak zvýší šanci na úspěšnost místních referend a za druhé sníží jejich administrativní a finanční náročnost. Máme na něj pozitivní stanovisko jak od výboru, tak od ministerstva. Nikdy proti němu tady nikdo nevystoupil, takže věřím, že bude schválen. Jedná se skutečně o technickou novelu, která nepřesahuje rámec, který byl určen v této novelizaci. Takže si myslím, že je možné to podpořit. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Pikalovi a nyní s řádnou přihláškou do rozpravy ve třetím čtení pan kolega Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Eviduji další přihlášku.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl přihlásit k dvěma pozměňovacím návrhům. Ríci, že samozřejmě respektuji to, že se jedná o technickou novelu volebních zákonů. My jsme o tom dlouze debatovali i na ústavněprávním výboru.

Ten první pozměňovací návrh se týká skutečně změny volebního systému přepočtu hlasů na mandáty. Ze současného D'Hondtova systému bychom se vracejí do toho stavu, který tady byl před rokem 2002. V zásadě použití Hagenbach-Bischoffovy metody přepočtu. Vychází to z jednoduchých čísel, kdy, pokud se podíváte na volební výsledky z roku 2017, tak nejsilnější politická strana na půdě Sněmovny potřebovala na zisk jednoho mandátu něco málo přes 19 tisíc, konkrétně 19 232 hlasů, můžeme obrazně říci, že tady jeden poslanec hnutí ANO reprezentuje 19 232 voličů, kdežto jeden poslanec nejmenšího politického klubu ve Sněmovně, hnutí STAN, potřeboval na zisk mandátu 43 693 hlasů. Tady disproporcionálnita samozřejmě je. Byla zdůvodňována tím, že je potřeba dosáhnou větší stability jak ve Sněmovně, tak při sestavování vlád po tom roce 2001.

Zjevně když se podíváme na historii posledního necelého roku a sestavování vlády zde, tak je vidět, že této hodnoty, kterou to mělo přinést, dosaženo úplně nebylo. A bylo by vhodné vzít v potaz také to, co je zakotveno v Ústavě České republiky. To znamená, že hlasovací právo je u nás rovné, a je otázka, jestli toto skutečně bylo tehdy zákonodárcem zamýšleno. Nicméně respektuji to, že toto je na delší a samozřejmě politickou i odbornou debatu, ač už stanoviska ústavních právníků k tomu v mnohem jsou a existují, a vítám i to, že v debatách třeba i na ústavněprávním výboru zaznělo, že k tomuto tématu bude potřeba se vrátit v následujících měsících.

Rád bych ale připomněl, že je tam ještě druhý pozměňovací návrh, který nepovažujeme za politický, ale skutečně technický, a to je změna aditivního kvora pro vstup koalic do Poslanecké sněmovny. Dnes to v tom zákoně je na hodnotách deset, patnáct, respektive dvacet procent. Je to jedno z nejpřísnějších, nebo úplně nejpřísnější kvorum v zemích Evropské unie. V několika málo státech ho ještě mají takto přísně, jinak zcela standardní je přepočet, nebo respektive kvorum sedm, devět, respektive jedenáct procent.

To není žádný složitý politický pozměňovací návrh, ale skutečně technický, jak jsme se na tom shodli i na ústavněprávním výboru. Chtěl bych připomenout –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším a požádám sněmovnu, aby se zklidnila. Probíhají tady nějaká široká jednání nalevo ode mě. Tak bych poprosil, aby se sněmovna uklidnila. Prosím pokračujte.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych připomenout, že tento pozměňovací návrh týkající se právě koalic také podpořil ústavněprávní výbor jako výbor garanční. Tak milé kolegyně, vážení kolegové, budu rád, když toto doporučení ústavněprávního výboru vezmete vážně a tuto věc se podaří ve volebních zákonech upravit. Bude to zcela jistě ku prospěchu i politického prostředí v České republice. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a dalšího mám s přihláškou do rozpravy pana předsedu Stanjuru. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Souhlasím s panem ministrem vnitra, že ta původní novela je technického charakteru. Díky těm pozměňovacím návrhům jsou tam i věci, které mají politické dopady, a poměrně zásadní. Chtěl bych požádat po ukončení rozpravy o pauzu na jednání našeho klubu v délce třiceti minut. Potřebujeme se poradit k těm jednotlivým pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a já tomu návrhu budu muset... po ukončení rozpravy. Dobře, já jsem rozuměl ukončení rozpravy. Dobře. V tom případě je přihlášen do rozpravy pan poslanec Ferjenčík

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych odůvodnit svůj pozměňovací návrh na snížení volební klauzule z pěti na čtyři procenta a zrušení volební klauzule pro koalice. Piráti dlouhodobě prosazují co nejpoměrnější volební systém v České republice, přestože pro nás to v tuhle chvíli není, co se týče té metody, výhodné, pro naš výsledek jako Pirátské strany. Ale my si stejně myslíme, že ta hranice pět procent je nastavena příliš vysoko, a současně si myslíme, že ten práh pro koalice je naprosto nepřiměřený. Vede k drobení politického systému a vlastně i kvůli němu máme tady devět politických klubů. Mohli jsme jich tu mít třeba sedm. A i to jednání ve Sněmovně by bylo výrazně efektivnější.

Pokud se rozhodnete tento návrh nepodpořit, podpořte prosím alespoň návrh ústavněprávního výboru pro snížení toho kvora pro koalice. Skutečně to dává smysl, když to srovnáme se zeměmi Evropské unie. Myslím si, že to má hlavu a patu. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Do rozpravy se písemně hlásí pan poslanec Feri. Prosím, máte slovo a klidný sál.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo i za klid, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Krátce za klub TOP 09. My podporujeme jak návrh snížení uzavírací klauzule z pěti procent na čtyři procenta, tak i návrh, který upravuje aditivní klauzuli.

Ten první návrh by se... (Hluk v sále. Řečník žádá o klid.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já se omlouvám, ale tady periodicky vznikají ostrůvky neklidu. Chtěl bych poprosit všechny poslance, kteří nechtejí věnovat pozornost této důležité rozpravě o volebních zákonech, aby přesunuli své diskuze do předsálí. Děkuji.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Ten první návrh by zdánlivě mohl vést k určitému rozdrobení politické scény. Na druhou stranu ono to koriguje ten návrh druhý. Zároveň ten první návrh, a to tu ještě v rozpravě nepadlo, snižuje možný rozsah propadnutých hlasů. Protože tím, že snížíte klauzuli, tak nějaká strana, která bude mít třeba čtyři a půl, tak by se do té Sněmovny dostala.

No a ta otázka aditivní klauzule je zajímavější. Já jsem si procházel stenoprotokoly ke sněmovnímu tisku 585, který zde byl projednáván v roce 2000, a ten právě zpříšňoval, nebo výrazně diskriminačně upravoval hranici aditivní klauzule na těch stávajících deset, patnáct, dvacet v závislosti na množství subjektů zastoupených v koalici.

No a když se podíváte... a zase... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já nevím co s tím. Vážení kolegové, vážené kolegyně, projednáváme poměrně zásadní zákony, a to volební zákony, nad kterými musí být shoda nejen u nás, ale poté i v Senátu. Čeká nás, že nám možná Senát návrhy vrátí s nějakým pozměňovacím návrhem, a my se pak budeme muset zabývat těmi pozměňovacími návrhy. Myslím, že by bylo vhodné, abychom věnovali pozornost tomuto projednávání. Věnovali pozornost těm pozměňovacím návrhům zákonů, které se chystáme schválit či neschválit, tak abychom věděli, co se bude dít s tím zákonem nadále a jaká budoucnost nás čeká. Protože změna volebních zákonů, zvláště do Poslanecké sněmovny, se myslí dotýkat nás všech poměrně bytostně. Takže prosím a klid a prosím pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane předsedající. Já to chápu, on je pátek.

Ale když se podíváte do toho sněmovního tisku a do důvodové zprávy, do zvláštní zprávy důvodové zprávy, tak uvidíte, že vláda si tehdy nedala úplně práci s tím, aby osvětlila a přiblížila, proč vlastně tu hranici zpříšňuje, proč ji staví tak, jak ji staví, není tam žádné srovnání s jinými právními řády. No a zároveň ani v rozpravě to příliš často nezaznělo. Ono to bylo také tím, že tady ta změna byla ve srovnání s tou změnou zcela zásadní – s tím posunem k většinovému volebnímu systému – která byla posléze zrušena nálezem Ústavního soudu, tím velkým volebním nálezem. Takže tady to se moc neprobíralo, trochu to zapadlo. Ale myslím, že je načase tuhle úpravu aditivní klauzule zmírnit, aby nebyla opravdu ve srovnání s evropskými zeměmi neuvěřitelně přísná až opravdu nejpřísnější a aby se zároveň podařilo i to, že strany se budou sdružovat, že nepovede k tomu rozdrobení a že tu budou zastoupeny

velké politické subjekty, a snad ne do budoucna víc politických subjektů, než je tomu teď.

Děkuji za pozornost. Jak říkám, za klub TOP 09 podporujeme jak ten první návrh snížení hranice uzavírací klauzule, tak i ten druhý návrh, který se týká klauzule aditivní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní mám do rozpravy přihlášeného pana poslance Grospiče. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, já bych se chtěl vyjádřit jenom velice stručně z pohledu Komunistické strany Čech a Moravy k navržené novele volebních zákonů a občanského soudního řádu.

My vnímáme vládní návrh jako smysluplný, jako návrh, který řeší řadu technických problémů a odstraňuje řadu nedostatků nebo souběhů, které ukazuje praxe, že by bylo záhadno nějakým způsobem řešit. Máme určitý rezervovaný přístup k pozměňovacím návrhům, které byly načteny. (V sále je trvalý hluk.)

Tady bych chtěl říci za klub KSČM, že my zcela legitimně vnímáme, že je třeba odstranit ten nesoulad souběhu referenda s volbami tak, aby tato materie byla ujednocena, zjednodušila orientaci i občanům, kteří jsou postaveni před otázkou, že souběžně s volbami probíhají referenda a jsou ujednoceny třeba i volební místnosti, které mohou sloužit i k účelu místních referend. Na druhou stranu si myslíme, že nemá místo v této novele návrh, který by umožňoval volit i občanům Evropské unie s přechodným pobytom. Pokud zde občan Evropské unie má trvalý pobyt, pak to vnímáme jako legitimní věc. Jsme součástí Evropské unie. Týká se to místních voleb do obecních zastupitelstev. Ale v té kategorii –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším a požádám o klid ve sněmovně. Aby poslanci, kteří přicházejí a odcházejí ze sálu, nehluceli. Děkuji.

Poslanec Stanislav Grospič: Také děkuji, pane předsedající. Ale s kategorií přechodného pobytu pro občany Evropské unie máme problém, protože náš právní řád nezná tuto kategorii pro občany České republiky. A pokud připustíme tuto možnost pro občany jiných zemí Evropské unie, pak si myslíme, že by v této souvislosti došlo i do určité míry k znevýhodnění našich občanů České republiky. Takže si myslíme, že tato věc je velice kontroverzní.

Otzáka volebních klauzulí. Máme k tomu takový pohled, že tato věc byla několikrát v minulosti upravována a otázka pětiprocentní volební klauzule se do určité míry sžila s českým právním řádem a osvědčila v těch minulých volbách. Samozřejmě je nevýhodná pro strany, které se pohybují těsně kolem ní. A otázka, která říká, že bychom měli umožnit průchod většího počtu subjektů, je do určité míry kontroverzní, protože potom zase zatěžuje funkčnost a práci obecních zastupitelstev.

Ale známe to koneckonců i z jiných sborů, třeba krajských zastupitelstev, nebo můžeme argumentovat i Poslaneckou sněmovnou.

K otázce snížení klausule pro koalice ze současných 10, 15, 20 % na 5, 9, 11 %, tam bych chtěl podotknout, že rovněž si myslíme, že pro stabilitu a funkčnost nejen zákonodárného sboru, ale i obecních zastupitelstev, krajských zastupitelstev by měla být spíš zachována ta vyšší klausule, protože by mohlo docházet k účelnému obcházení toho, že některé politické strany skutečně mají problém s překlenutím té základní volební klausule, a potom to bude trošku mítěj ten význam a nebude to úplně optimální a vyrovnané ve vztahu k politickým subjektům, volebním stranám, které se rozhodnou jít do těchto voleb samostatně.

Co se týká jednoho volebního systému a návrat ke starému, je to samozřejmě otázka do diskuse. Ale my si myslíme, že by tato věc měla být diskutována zvlášť, diskutována napříč politickým spektrem a neměla by být spojována s touto technickou novelou.

Takto my vnímáme pozměňovací návrhy, které zazněly, byly načteny, takto se bude rozhodovat nás poslanecký klub. A samozřejmě podle toho, které pozměňovací návrhy projdou a budou zařazeny, se bude odvíjet i nás postoj k této technické novele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji za pozornost. A to jsou v tuto chvíli všechny přihlášky do rozpravy, které jsem zaznamenal. Takže pokud se nikdo další nehlásí z místa, tak rozpravu končím a v souladu se žádostí předsedy klubu ODS Stanjury vyhlašuji 30minutovou přestávku do 10.15.

(Jednání přerušeno v 9.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.15 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, paní a páновé, budeme pokračovat v přerušeném jednání. S přednostním právem první předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, poté s přednostním právem místopředseda Pikal. Než vám dám slovo, pane předsedo, chvíličku malinko, aby byl ve sněmovně klid. Žádám kolegyně a kolegy, aby zaujali svá místa.

A ještě než dám slovo panu předsedovi klubu ODS Zbyněku Stanjurovi, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se z dnešního jednání od 13.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů Dana Balcarová, dále se omlouvá od 9.45 do 12.00 hodin paní poslankyně Věra Adámková a pan poslanec Lubomír Zaorálek z dopoledního bloku do 11.50 hodin.

Nyní má slovo předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Protože jsme požádali o jednání našeho poslaneckého klubu, tak považuji za zdvořilé, abych vás informoval, jak budeme u tohoto návrhu zákona postupovat. My jsme se po debatě rozhodli, že se

u těch pozměňovacích návrhů zdržíme. Současně bych chtěl vyzvat pana ministra vnitra a vládu jako celek, aby vláda v rádném legislativním procesu a s řádnou debatou i s opozicí předložila novelu volebních zákonů.

Myslím, že minimálně na jedné věci bychom se mohli shodnout, a to je pravidelný termín voleb tam, kde to půjde. Vite, že vždycky se termín voleb zkracuje, resp. že je to dříve aspoň, takže se nám za pár let může stát, že prezidentská volba bude o Vánocích a volby do Poslanecké sněmovny budou v srpnu. Pokud bychom našli shodu např. na tom, že komunální volby probíhají pokaždé druhý týden v listopadu nebo třetí týden v říjnu, není tak důležité, bylo by to mnohem lepší, stejně tak u těch ostatních typů voleb, u kterých to bude možné. My jsme na takovou debatu připraveni a věřím, že najdeme racionální shodu tak, abychom, když už ty volby máme skoro každý rok, nebo v dalších letech, myslím, až do roku 2027 máme ty volby, tak aby bylo aspoň trochu jasno v těch pravidlech. Protože mít volby buď o Vánocích, nebo během školních prázdnin nám přijde nešťastné. Já myslím, že máme společný zájem, aby volební účast byla co nejvyšší.

Já už jsem o tom předběžně s panem ministrem vnitra mluvil, myslím, že se toho jeho ministerstvo a i vláda jako celek chopí, a my jsme na tu debatu v příštích měsících připraveni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan místopředseda Vojtěch Pikal, také s přednostním právem. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já si jen dovolím ještě zareagovat na svého předčeňka, že to s těmi pevnými termíny voleb určitě bych podpořil. Nicméně já bych tedy měl takovou legislativně technickou poznámkou. Jedná se o návrh D1, sněmovní dokument 705. Tam v § 51a odst. 3 se mluví o seznamu podle odst. 4, ovšem odst. 4 o žádném seznamu nemluví. Věřím, že by se mělo jednat o seznam dle odst. 2, kde se o seznamu podílů mluví. Já jsem to konzultoval se zákonodarcem a shodli jsme se, že to tak je. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, to jste to dost zkomplikoval, protože to lze udělat jenom v rozpravě a ta byla ukončena. Takže mohu požádat možná pana ministra vnitra, ministra zahraničí, místopředsedu vlády Jana Hamáčka, aby mi pomohl z této procedurální situace, a požádám ho o vystoupení.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Ano, chci využít možnosti a zareagovat na pana předsedu klubu ODS s tím, že jsme samozřejmě jako Ministerstvo vnitra přípraveni k plné součinnosti a k politické diskusi o řekněme politické novele, nikoliv pouze technické.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo vlády, a požádám místopředsedu Píkala, aby ještě jednou tu legislativně technickou změnu přednesl.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za tuto příležitost. Jedná se o sněmovní dokument 702. V proceduře hlasování je označen jako návrh D1. Zde v § 51a odst. 3 by se nahradila číslovka čtyři číslovkou dvě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To bylo vystoupení ve znovuotevřené rozpravě, která začala vystoupením ministra vnitra a místopředsedy vlády Jana Hamáčka. Hlási se ještě někdo do znovuotevřené rozpravy? Není tomu tak. Rozpravu končím. Ptám se nyní na závěrečná slova. Pan ministr ne, paní zpravodajka také ne.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřila. Stejně o to požádám i pana ministra vnitra. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Vážený pane předsedající, vážné dámy, vážení pánové, ve druhém čtení návrhu zákona dne 25. 5. 2018 nebyl podán návrh na zamítnutí, byly podány pouze pozměňovací návrhy. Dne 7. 6. 2018 návrh projednal garanční ústavněprávní výbor a doporučil hlasovat o návrzích v tomto pořadí: návrhy technických úprav podle § 95 odst. 5 přednesené ve třetím čtení, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny – a tady byl přednesen jeden návrh panem Píkalem. Návrh F. Hlasování o F, bude ale věcně potom nehlasovatelný věcně totožný návrh A. Zatřetí návrh B. Bude-li schválen návrh B, je nehlasovatelný návrh D2. Návrh C. Návrh D1. Návrh D2. Ten je nehlasovatelný, byl-li schválen návrh B. Návrh E. A návrh zákona jako celek.

Garanční výbor mě pověřil, abych přednesla stanovisko ústavněprávního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní zpravodajko. Slyšeli jste návrh procedury včetně té legislativně technické úpravy, kterou bychom hlasovali jako první. Má někdo připomínky k proceduře? Není tomu tak.

Ale proceduru dám schválit v hlasování číslo 74, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 74, z přítomných 174 pro 172, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Budeme tedy postupovat podle schválené procedury a jako první hlasujeme legislativně technické úpravy přednesené v rozpravě ve třetím čtení. (Poslankyně Kovářové nefunguje hlasovací zařízení.) Aha. Paní poslankyně Kovářová hlásí nefunkční hlasovací zařízení. Před tím hlasováním o legislativně technické úpravě vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. A pokud se podaří tím opravit... Je to funkční? (Ano.) Dobře.

Tak pokud je plně funkční hlasovací zařízení, budeme hlasovat o legislativně technických úpravách přednesených v rozpravě ve třetím čtení.

Zahájil jsem hlasování číslo 75 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 75, z přítomných 172 poslanců pro 151 poslanec, proti nikdo. Legislativně technické úpravy jsme schválili.

Návrh F. Prosím, paní zpravodajko, stanovisko.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Kladné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 76 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 76, z přítomných 173 poslanců pro 111, proti 35. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Chtěla bych pouze podotknout, tím, že jsme odhlasovali návrh F, návrh A se stal nehlasovatelným.

Nyní návrh B. Ústavněprávní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 77. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 77, z přítomných 174 pro 31 poslanec, proti 137. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh C, ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 78 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 78, z přítomných 174 pro 149, proti 2. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh D1, ústavněprávní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 79 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 79, z přítomných 174 pro 29, proti 100. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh D2, ústavněprávní výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 80. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 80, z přítomných 174 poslanců pro 40, proti 110. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Návrh E ústavně právní výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 81 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 81, z přítomných 174 pro 30, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, paní zpravodajko? (Ano.) Všichni souhlasí. Můžeme tedy hlasovat o zákonu jako celku. O všech návrzích tedy bylo hlasováno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění volební zákony a soudní řád správní, podle sněmovního tisku 137, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 82 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 82, z přítomných 174 pro 94, proti 37. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministru a končím bod číslo 109. Nyní mimo body se hlásí s přednostním právem pan předseda Jan Bartošek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Pane místopředsedo, dovolte, abych zrekapituloval proběhlé hlasování. Dnes jsme měli možnost se na plénu vypořádat s dědictvím opoziční smlouvy, s jedním z nástrojů, který vznikl v době spolupráce sociální demokracie a ODS. Za opoziční smlouvy byl zaveden tento hlasovací systém. Jedna z věcí, které hnutí ANO kritizuje. Bohužel v tento moment dala palec a odsouhlasila chování sociální demokracie a ODS. Dnes jsme měli možnost narovnat volební systém. Dnes jsme měli možnost zrovнопrávnit hlasy voličů. Zachovali jsme stávající stav, kdy volební systém dělá z lidí, kteří volí menší strany, voliče druhé kategorie, protože na mandát velkých stran je potřeba 19 tisíc hlasů, na mandát malých stran v současné Sněmovně je potřeba 43 tisíc. Zachovali jste systém, který poškozuje malé strany.

Jenom snad poučení z historie. Každý, kdo je velký, si myslí, že to bude trvat navždy, jak si to myslela sociální demokracie a ODS. Ale na burze se říká, co jde jednou nahoru, bude jednou padat. A demokracii tvoří i to, že máte respekt vůči těm, kteří nejsou tak velcí jako vy a mají stejné právo pro soutěž. To bohužel dneska

nebylo změněno a zachovali jste špatný systém, zachovali jste nespravedlivý systém vůči voličům této země. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. Ještě, než budeme pokračovat v dalším bodě, došla omluva předsedovi Poslanecké sněmovny na úterý 18. 9. od pana poslance Václava Klause z pracovních důvodů na celý den. (V sále je obrovský hluk!)

Budeme pokračovat bodem

111.

Návrh poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 89/ - třetí čtení

Jde o přerušený bod. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 12. září v rozpravě, čili rozprava je (není) uzavřena. U stolku zpravodajů už vidím paní zpravodajku garančního výboru, paní poslankyni Hanu Aulickou Jírovcovou, paní kolegyně Pastuchová za navrhovatele už je také na svém místě. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 89/3, který vám byl doručen 27. června letošního roku. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 89/4.

Ptám se, jestli si přejí vystoupit nejdříve zpravodajka nebo paní navrhovatelka. Paní zpravodajka ano. (Dotaz zpravodajky ohledně ukončení rozpravy.) Ne, rozprava nebyla ukončena, to jsem už konstatoval. (Dotaz ze sálu.) Ano, přímo ve vystoupení pana poslance Kaňkovského. Než mu udělím slovo, aby pokračoval ve svém vystoupení, požádám kolegy a kolegyně, aby debaty mimo tento tisk vedli zásadně v předsálí mimo jednací sál Poslanecké sněmovny.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, rozprava byla přerušena v části mého vystoupení. Vždycky je to trošku hendikep začínat znova v polovině vystoupení, nicméně se budu snažit již neopakovat všechny peripetie, které provázejí novelu zákona o dávkách v hmotné nouzi. Jenom bych shrnul postoj svůj a svých kolegů k dnes projednávané novele, tedy sněmovnímu tisku 89. Ještě se znova vyjádřím k pozměňovacím návrhům svým.

Pokud se týká našeho postoje, povinná aplikace poukázek dávek na životobtí podle dostupných informací nesnížila zneužívání této dávky a bohužel velmi ztrpčila život řadě zranitelných skupin obyvatel, ať už jsou to lidé s nejvyšším stupněm

invalidity, lidé pečující o osobu blízkou, senioři, lidé s vyšším stupněm příspěvku na péči, ale také lidé, kteří jsou dlouhodobě hospitalizováni ve zdravotnických zařízeních či v pobytových sociálních službách. (Hluk v sále je veliký. Velmi špatná slyšitelnost.)

Ambicí mou a skupiny předkladatelů v uvozovkách konkurenčního návrhu 99 bylo najít soubor výjimek osob, které jsou skutečně tímto nejvíce postiženy, a jinak systém povinných poukázkových výjimek v rozmezí 35 až 65 % zachovat. Bohužel diskuse, která byla následně v odborné veřejnosti, na výbore pro sociální politiku i zde na plénu, konzultace s pracovníky úřadu práce, konzultace s pracovníky pobytových sociálních služeb, ale také například s psychiatrickými léčebnami ukázaly, že vytaxovat ten soubor výjimek je velmi obtížný úkol. Také se ukázalo, že i tady ve Sněmovně je několik skupin poslanců, kteří vidí ten systém výjimek různě, a tak se ukázalo, že najít zde politickou shodu na tom, které výjimky skutečně schválit, je obtížný úkol.

Právě z tohoto důvodu jsme nakonec společně s kolegou Sklenákem, respektive každý zvlášť, ale ve stejném duchu, podali pozměňovací návrh, který už jsem tady představoval. Je to ten pozměňovací návrh F4 a dále pozměňovací návrh A1 kolegy Sklenáka, který vraci novelu zákona o hmotné nouzi před poslední novelizací, tedy před účinnost od 1. 12. 2017. Já si uvědomuji, že to není úplně ideální stav, nicméně to považuji za nejčistší řešení právě proto, že ať se uchylíme k jakémukoliv výčtu výjimek, tak vždycky tady hrozí, že na některou zranitelnou skupinu osob zapomeneme. Proto já za sebe upřednostňuji a chci vás požádat o podporu pozměňovacího návrhu F4 společně s pozměňovacím návrhem A1 kolegy Sklenáka, abychom vrátili stav před poslední novelizací. A chci zde zdůraznit to, co se občas v médiích trošičku plete, že to neznamená, že úřady práce nemohou skupině osob, u které mají podezření na zneužívání dávky na životbytí v uvedeném rozmezí 35 až 65 %, dávky nařídit ve formě poukázkových. To je potřeba, aby zde zaznělo, protože to mnohdy je dáváno do opačného kontextu.

Pokud bychom šli po hlasovací proceduře, tak skutečně by se prvně měl hlasovat pozměňovací návrh F4 a F1, a já pevně doufám, že najde vaši podporu. Pokud by se tak nestalo, bude se v hlasovací proceduře postupovat dále. A tady se tedy zmíním o svých dalších pozměňovacích návrzích.

F1, to je výjimka pro osoby, které pečují o osobu, která je závislá na pomoci jiné fyzické osoby ve druhém až čtvrtém stupni, a osoby pečující o osobu mladší deseti let od prvního stupně. Tohle je jednoznačně velmi ohrožená skupina. A asi si málokdo dokáže představit, nebo doufám, že si to dokážeme představit, jak je obtížné pro osoby, které 24 hodin denně pečují o osobu blízkou, aby někde objížděly obchody a snažily se tam uplatnit poukázky. A myslím si, že je to i velmi nedůstojné.

Dalším pozměňovacím návrhem, který by se měl hlasovat, je pozměňovací návrh F2, což je výjimka pro osoby, kdy jsou zde příjemci příspěvku na péči ve středně těžké až úplné závislosti. Myslím si, že to zdůvodnění platí úplně stejně jako pro výjimku pro osoby pod bodem F1.

A poslední pozměňovací návrh, který vám chci představit, je pozměňovací návrh F3, který přináší výjimku pro osoby s přiznanou invaliditou třetího stupně a seniory nad 70 let.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já pevně věřím, že při hlasování o pozměňovacích návrzích vezmete v úvahu, že dávky v hmotné nouzi, v tomto konkrétním případě dávky na živobytí, by měly účinně pomáhat lidem, kteří se dostali do velmi svízelné životní situace. A nemá cenu zde diskutovat, jestli si za to mohou sami, nebo nemohou. Toto by měl být první a zásadní úkol státu. Měli bychom nastavit roli státu tak, aby byl primárně starostlivým, ale i přísným rodičem. Rozhodně to pak ale neznamená, že by stát měl rezignovat na kontrolu, aby nedocházelo ke zneužívání jakýchkoliv dávek, to znamená nejenom dávky na živobytí. Pokud ale tyto role otočíme, pak se pomoc potřebným stává diskriminační a velmi nevlídnou a to by naopak úkol státu být neměl. Řeknu to lidově, stát by neměl být prvně drábem, a teprve potom starostlivým rodičem.

Poslanecký klub KDU-ČSL se k tomuto problému vyjadřoval opakováně a také se mu velmi intenzivně věnoval, což dokládá jak podání vlastního poslaneckého návrhu, který jsem zmiňoval, je to sněmovní tisk 99, tak i sada zmíněných pozměňovacích návrhů. Znovu chci zdůraznit, že naši ambici není politicky soupeřit s předkladatelkami sněmovního tisku 89, který tady dnes projednáváme, ale naším cílem je najít kompromis a narovnat stávající nevyhovující stav. A stejnou ambici mají i naši senátoři, kteří jsou připraveni dle toho, jak dopadne jednání zde v Poslanecké sněmovně, podat příslušné pozměňovací návrhy při jednání v Senátu. Za sebe pak pevně doufám, že dokážeme najít nakonec takové řešení, které pomůže těm, kteří jsou současným systémem povinných poukázkem postiženi.

A ještě bych chtěl požádat paní ministrynou Maláčovou, zda by mohla potom krátce v diskusi k tomuto sněmovnímu tisku vystoupit, protože na výboru pro sociální politiku Ministerstvo práce a sociálních věcí také po velmi dlouhé diskusi vyjádřilo doporučení k hlasování o pozměňovacím návrhu F4 a A1, tudíž vrátit se před tu poslední novelizaci, a bylo by velmi dobře, kdyby se tady k tomu paní ministryně přihlásila i na plénu.

Chci ještě zdůraznit, že tomuto pozměňovacímu návrhu vyjadřují podporu právě i zástupci pracovníků sociálních služeb, pracovníků zdravotnických zařízení a také úřad veřejného ochránce práv. Paní ombudsmanka vystoupila na výboru pro sociální politiku a prezentovala tam, že těch podnětů, které dostala právě k těm povinným poukázkám, bylo několik desítek.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás chci požádat o moudré rozhodnutí při hlasování o pozměňovacích návrzích, protože si myslím, že to je věc, kdy jednáme o té nejchudší skupině obyvatel této země. A myslím si skutečně, že je potřeba, abychom k nim byli vlídní i přísní zároveň.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Mám tady, pokud se hlásí paní zpravodajka, tři přihlášky s přednostním právem, protože i bez výzvy kolegy Kaňkovského je rádně přihlášena s přednostním právem ministryně práce a sociálních věcí vlády České republiky Jana Maláčová. Poté je s přednostním právem přihlášen předseda klubu Pirátů Jakub Michálek a poté s přednostním právem zpravodajka. Takže to pořadí dodržíme a paní ministryně Jana

Maláčová má slovo. Prosím, paní ministryně. (V jednacím sále je trvalý hluk, debatuje se v lavicích poslaneckých i vládních.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěla bych vysvětlit stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí k podpoře pozměňovacího návrhu, který shodně podali poslanci Sklenák a Kaňkovský, podle kterého by se vrátila právní úprava ke stavu před prosinec roku 2017, od kterého je příspěvek na životbytí všem dlouhodobým příjemcům vyplácen částečně v poukázkách.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvílku přeruším a požádám sněmovnu znova o klid! Pokud vedete jiné debaty na téma odlišné od novely zákona o pomoci v hmotné nouzi, prosím zásadně v předsálí! Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Chci se vyjádřit k tomu, co v současné době probíhá médií, a to je zpráva z průzkumu veřejného mínění, který byl zaměřen na vnímání problematiky dávek v hmotné nouzi, výplatu dávek poukázkami. Obdobný výzkum byl jinými společnostmi proveden v březnu letošního roku. Oba průzkumy však korespondují časově s projednáváním dnes projednávaných tisků. Tyto průzkumy veřejného mínění jednoznačně potvrdily přesvědčení veřejnosti, že se sociální dávky zneužívají. Vláda má tuto situaci řešit a dávky se mají vyplácat v poukázkách, protože to je nástroj, který zneužívání zabraňuje.

Avšak můj pohled a pohled Ministerstva práce a sociálních věcí je v některých otázkách odlišný. Nelibí se mi, když průzkum veřejného mínění vypadá tak, že se položí otázka, která jednoznačně směřuje k získání určité odpovědi. Položí-li vám někdo otázku "Vadí vám zneužívání sociálních dávek k jiným účelům než k zajištění základních životních potřeb?", je poměr odpovědí jasně predikovatelný. Otázky kladené v těchto průzkumech jsou podle mého názoru často přinejmenším sugestivní, v některých případech navádějící.

Ano, také mi vadí zneužívání sociálních dávek a budu tam, kde k němu dochází, a z pozice, kterou nyní zastávám, budu s tím bojovat. Osobně však vidím zneužívání dávek především v černé práci, v tom, když nejsou příjemci dávek přiznávány jejich příjmy. Domnívám se, že v praxi není dostatečně ošetřena pomoc dlouhodobým uchazečům o zaměstnání tak, aby nabídku vhodné práce opravdu dostali, a pokud vhodnou práci nepřijmou, aby mohli být naopak vyloučeni z dávek. To si myslím, že je zásadní.

V posledních čtyřech letech od roku 2014 výrazně poklesl počet příjemců dávek pomocí v hmotné nouzi i objem prostředků vyplacených ze státního rozpočtu na tyto dávky. Pokud byli příjemci dávek pomocí v hmotné nouzi osoby, které se snažily práci vyhýbat, byl jejich počet v mnoha krajích již velmi výrazně redukován. Zůstávají regiony, které vždy vyšší míru nezaměstnanosti a současně mají i největší množství sociálně vyloučených lokalit. V těchto krajích je především potřeba

výrazně pomoci se vznikem pracovních příležitostí pro příjemce dávek pomocí v hmotné nouzi.

Faktický stav je tedy dle mého názoru takový, že většina příjemců sociálních dávek v České republice dávky nezneužívá. Mezi příjemci sociálních dávek jsou staří, zdravotně hendikepovaní, matky samoživotelky. Velká část sociálních dávek je poskytována na základní zajištění základních potřeb nezaopatřených dětí. Výše dávek pomoci v hmotné nouzi ve svém principu neumožňuje využít tyto dávky jinak než k zajištění základních životních potřeb. Pokud se najdou osoby, které tyto peníze chtějí propít, prosázet v automatech, nedat je dětem na úhradu školních obědů, tak by zasáhl úřad práce a použil by institut výplaty dávek v poukázkách. Pro většinu příjemců je výplata části příspěvku na živobytí pouze zlepšením jejich života, snížením komfortu, jakýsi trest za to, že jsou dlouhodobými příjemci příspěvku na živobytí.

Stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí vychází z faktu, že těch, u kterých existuje možnost, že by mohli příspěvek na živobytí nevyužít k zajištění základních životních potřeb, a tím ho zneužít, je daleko méně než těch, kteří nikdy nezneužívali, nezneužívají a ani zneužívají nemohou, protože ten příspěvek na živobytí skutečně potřebují k zajištění základních životních potřeb.

Z mého vystoupení je názor na předložené poslanecké návrhy zřejmý. Podporuji návrat k právnímu stavu, v jehož rámci nebylo vyplácení poukázek povinné pro všechny dlouhodobé příjemce dávek, ale bylo určeno pouze pro ty, kteří skutečně příspěvek na živobytí nevyužívají k zajištění základních životních potřeb. Administrativní kapacita úřadu práce potřebná nyní pro výplatu téměř 65 tis. dávek v objemu téměř 90 mil. korun měsíčně by byla smysluplněji využitelná ať už pro sociální práci, nebo pro cílenou adresnou kontrolu zneužívání dávek. A o to vás nyní také žádám. Podpořte uvolnění kapacity úřadu práce, kterou nyní zaměstnává výplata poukázek, pro smysluplnější účely, podpořte tedy zrušení povinné výplaty dávek v poukázkách.

Děkuji za pozornost. (Potlesk několika poslanců zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové za její vystoupení. Nyní pan předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. A připraví se paní zpravodajka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se omlouvám, že vstupuji do tohoto bodu, nicméně je to jenom technická procedurální poznámka k tomu minulému bodu, sněmovní tisk 137, bod 109, volební zákony.

Já jsem chtěl pro účely zápisu uvést, že některí moji kolegové mě požádali, abych zde přednesl opravu, že ve včetně pozměňovacího návrhu B chtěli hlasovat pro a omylem v důsledku administrativní chyby v podkladech hlasovali proti nebo se zdrželi. Takže to jenom tuto administrativní chybu uvádí na pravou míru pro účely zápisu a záznamu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní zpravodajka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych i já vyjádřila k tomuto projednávanému bodu svůj názor. A protože mám velice teď takový postoj jako zpravodajka, kdy bych měla být v této oblasti neutrální, tak si dovolím ještě v rámci rozpravy říci taky svůj pohled. (Trvale vysoká hladina hluku v sále.)

Jsem ráda, že vystoupila i paní ministryně, protože samozřejmě řekla postoj Ministerstva práce a sociálních věcí. Musím říci, že se trošku za ten půlrok nebo tři čtvrtrok vyvinul a je nyní tak trošku odlišný od původního stanoviska, které původně mělo Ministerstvo práce a sociálních věcí, a tudíž podporuje návrat zpět k tomu systému. Mě to velice mrzí, protože... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím, paní zpravodajko. Ještě jednou požádám sněmovnu o klid, abyste mohla v důstojné a atmosféře říct své stanovisko. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Vím, že už je pátek, že už se všichni vidíte asi někde jinde, ale tak to vydržme.

Mě velice mrzí, že se opravdu neposloucháme. Já už to tady říkám na výboru, na Poslanecké sněmovně atd., a že neustále prostřednictvím vaším, pana předsedajícího na pana kolegu Sklenáka, tak i na kolegu Kaňkovského, se znova přednáší ty argumenty, že přeci úřad práce může udělit lidem, u kterých mají podnět k tomu, že by docházelo ke zneužívání, tak jim mohli udělit to, že dostávali určité procento, tedy 35 nebo výše, v poukázkách. Já jsem tady asi už desetkrát odvodňovala, proč ten nástroj se vlastně pohyboval v minimálním množství, i když z podkladů, které úřady práce poslaly, je jednoznačné, že třeba Praha a Ústecký kraj tyto nástroje používaly nejvíce, což je možná z logiky věci, protože dopady na Karlovarský, Ústecký kraj tady už řekla paní ministryně Maláčová.

Každopádně znova opakuji, že ten nástroj vlastně neměl žádný účinek, protože úřady práce musely doložit, že dochází k určitému zneužívání. Ač to slovo nemáte rádi někteří, tak že muselo dojít k nějakému zneužívání a že ty dávky, nebo dávku na živobytí používá příjemce, tedy klient, na zcela něco jiného, než má být, to znamená, hraje hazard nebo kupuje alkohol, nevyžívá a nestará se o svou rodinu atd. Ale jak je samozřejmě u nás v ČR zcela normální, tak je to velice těžko prokazatelné a na základě odvolacích řízení byly de facto ve velké míře tyto návrhy shozeny ze stolu. To znamená, že i tento nástroj platný do listopadu 2017 byl takřka nulový.

Paní kolegyně Pastuchová potom přišla v rámci projednávání s pozměňovacím návrhem, který tedy hovoří: ano, nemáme výjimky, jednoznačně pro všechny je povinnost a ano, přináší to v systému a v praxi velké problémy. Proto vznikly tady dvě novely, ať už z dílny paní Pastuchové, anebo pana Kaňkovského a dalších z kolegů, kteří to připodepsali a chtěli to navrátit, nebo aspoň udělat výjimky pro ty

skupiny lidí, které jsou opravdu tím postiženy, a i po různých jednáních s dalšími odborníky jsme vyhodnotili, že situace si to opravdu žádá. Mám pocit, že se to tak trošku zvrtilo i v pozměňovacích návrzích, a jednoznačně říkám, že některé pozměňovací návrhy, jako důvody, nebo které už jsou vlastně v tom návrhu, důvod zvláštního zřetele nám tak do roka znehodnotí, pokud se tedy nepřijme to, že se to vrátí... (Další odmlka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě chvíličku, paní zpravodajko. Jistě to budete moct dokončit. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: To, že se to vrátí tedy před prosinec 2017, tak nám to znehodnotí, protože na základě odvolání se budou zase odvolávat lidé, kterým výjimky uděleny nebyly, a budou požadovat, aby výjimky se vztahovaly i na ně. To znamená, pokud bychom ponechali tu povinnost, tak vám říkám, že do roka na základě této parametrů se to prostě zlikviduje. Proto jsem i já dala svůj pozměňovací návrh na zrušení důvodu zvláštního zřetele, protože já jsem hovořila s lidmi na úřadech práce, hovořila jsem se sociálním odborem Ústeckého kraje a všichni jsem se shodli, že ti lidé, nebo úřednice na úřadu práce, ale i klienti potřebují prostě jasné parametry a jasné povinnosti a podmínky, za kterých se vyplácí, anebo nevyplácí. Pokud do toho budeme dávat výjimky, tak se nám to vrátí zase na začátek a zase neuděláme nic jiného než chaos a vrátíme to tam, kam možná ani nikdo z nás nechce.

Ano, v Ústeckém kraji hovoříme veřejně o zneužívání ve velkém množství, na druhou stranu vám říkám, že je to dávka hmotné nouze, je to dávka na živobytí a je to vlastně tak malý minimální nástroj, který vám v tom kontextu všech dávek nemůže ani vadit. Ano, jedná se o ty nejvíce chudé lidi, kteří opravdu si nemůžou dovolit téměř nic, ač někteří kolegové poukazovali, že si z toho platí kroužky nebo kolejné, tak jsme vyhodnotili, že opravdu jsou trošku mimo, já se jim moc omlouvám, ale že tyto peníze opravdu lidé nemají na to, aby platili pro své děti něco více než nějaké potraviny a další věci, které potřebují k životu.

Na druhou stranu je to dávka, nebo je to povinnost, která se uděluje až půl roku poté, co jste na úřadu práce. To znamená, i při dnešní konstelaci ekonomického růstu si myslím, že i tito lidé mají dostatečné množství času, neříkám samozřejmě, že mohou všichni, ale že mají opravdu dostatečné množství času na to, aby se s tímto nějak ztotožnili, a jsou samozřejmě i na úřadu práce informováni o tom, jak to bylo a jak to bude dál pro ně.

A co se týče obchodů. Bylo tady poukázáno, že to nemá Lidl, Kaufland, a já už jsem to na výboru pro sociální politiku říkala. Protože třeba Kaufland, bohužel to tak je, já myslím, že se neppletu, v některých částech Ústeckého kraje, když totiž navštěvujete Kaufland a většina běžných občanů v Mostě, Děčíně, v Litvínově do Kauflandu nechodi, protože se nechtejí setkávat s určitými typy občanů, kteří tam naopak chodí, a tyto typy řetězců se bohužel brání aspoň tím, že nechtejí uzavírat ty stravenky, aby nepodněcovaly další možnosti, aby tam ti lidé chodili. To je jedna věc.

A pak samozřejmě také diskutujeme, i co se týče malých obcí. Já jsem nezaznamenala z úřadu práce, že by byly zásadní problémy, pokud i na malých obcích vznikne malý krámek nebo klient zavolá na úřad práce, že v místě bydliště nemá ten krámek smlouvu na to, aby mohly být brány poukázky, tak se okamžitě jedná a víceméně třeba v okrese Most jsme měli jenom jeden podnět k tomu, aby se to řešilo, od jednoho klienta, že byl nespokojen. Jinak musím říct, že za tu dobu platnosti, teď to je vlastně téměř tři čtvrtě roku, rok, si to opravdu sedlo a reálně nemají problém ani klienti, ani samozřejmě úřady práce. A co musím říci, tak sami lidé z úřadů práce jsou naštvaní, protože hovoří o tom, že v Poslanecké sněmovně si z nich asi děláme strandu. Něco přijmeme, chceme tím tedy něco říci, za tři čtvrtě roku zase přijdeme a budeme říkat ne, ne, ne, my jsme to nechťeli říci, a zase to bude jinak. Samozřejmě k tomu museli přijmout nějaké opatření, ano, něco to stálo, samozřejmě administrativní náročnost, ale odnášeli to zase ti úředníci, kterým víceméně teď ukazujeme ne, ne, ne, vy jste to udělali úplně zbytečně, a zase budeme dělat všechno jinak. Nemyslím si, že i jako zákonodárci k tomu přistupujete prostě dobře.

Překupování stravenek. To je také téma. Ano, my to víme, že překupují stravenky, ale čí je to problém? To je problém přece těch klientů! Jestliže jim nevadí, že dostanou o 500 korun méně, nebo o 1 000 korun méně, nebo o 1 500 a vědí, že budou mít v té dávce nebo celkově peněz méně, tak kde je ten problém? Přece u těch klientů! To znamená, pokud existuje poptávka, bude existovat i nabídka, a opačně. To znamená, tomu klientovi evidentně nevadí, že přijde o tyto peníze. A já jako člověk, který jsem na té nejhorší ekonomické úrovni a jsem rád, že dostávám tyto dávky, tak si myslím, že bych si to asi měl rozmyslet. A to je to, co nikdo si nechce všímat. Ano, já chápu, překupuje se to, zneužívá se to, ale vždycky na to doplatí klient. Ale zase na druhé straně na tom klientovi je, že do toho jde, nebo ne.

Za KSČM říkáme, že je nutné udělat revizi dávek nepojistného systému. Jsem ráda, že s tím přichází i paní ministryně, protože ta revize se dlouhodobě nedářila, nikdo se k tomu nijak nechtěl postavit, a teď musím říct, že i z úst vládních zástupců se k tomu přistupuje. Ale tato dávka, o které dnes hovoříme, je jenom jedna z dávek dalších a mnoha.

A možná ještě na pana kolegu Sklenáka, ale on bohužel vystupoval ve středu, takže možná si to nebudete pamatovat, prostřednictvím pana předsedajícího, na ten materiál, který jsme dostali z úřadu práce, tak on hovořil o tom, že vlastně ten materiál řekl jednoznačně, že současný stav je k ničemu a bylo by dobré, kdybychom se vrátili zpátky. Ten podklad z úřadu práce vlastně nic neřekl. Řekl statistická data, řekl čísla a samozřejmě řekl nárůst na počty klientů ve stravenkách nebo ty, co vydávají stravenky. Je to logické. Jestliže máte povinnost, tam vám asi logicky naroste i počet klientů, kteří dostávají stravenky. Ale Generální ředitelství Úřadu práce nikde nehovoří jasně, musím říci, že by chtěli vrátit systém zpátky, a jenom opravdu poslali statistická čísla a podotkli tam, že v měsíci prosinci i lednu tam docházelo k velké administrativní náročnosti, ale že nyní už jsou s tím vypořádaní a nemají s tím žádný problém.

To znamená, že bych chtěla opravdu některé věci a některé výroky tady jasně říci a trošku je poupravit, protože je to přesně o tom, za čím si všichni stojíme a co tady

přednášíme a neustále opakujeme, protože víme, jaké je to přísloví, ale vždy to není tak, jak se to říká. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pěkné dopoledne. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne. Teď jsem tady zaslechl od Hanky Aulické prostřednictvím pana předsedajícího, že dostane. Vůbec ne. Já jen krátce budu reagovat na paní ministryni. Vážím si toho, že tady vystoupila a že stanovisko, které zaznělo na výboru pro sociální politiku, zaznělo i tady a také že ho poněkud více rozvedla.

Pokud se týká vystoupení paní kolegyně Aulické Jirovcové prostřednictvím pana předsedajícího, já tady už nebudu zase sázet protiargumenty, protože si myslím, že je jasné vidět, že jsou tady dva názorové proudy, které se shodnou na tom, že stávající systém je špatný, nebo že nevyhovuje a že po té změně od 1. 12. 2017 se stav opravdu zhорšil, ale neshodneme se na řešení.

A ještě jednu věc zmíním. Jsem rád, že tady zaznělo i to, že je potřebná skutečně komplexní revize nepojistných dávek. Já jsem tady o tom mluvil ve středu a chci apelovat na vedení MPSV i na vedení Ministerstva financí, aby zasedla k jednomu stolu a skutečně hledala komplexní změnu nepojistných dávek, protože Česká republika patří k těm, která má jeden z nejsložitějších dávkových systémů vůbec v rámci Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jsme stále v obecné rozpravě. Nemám žádnou přihlášku. Hlási se ještě někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak. Ano, paní poslankyně Richterová se ještě přihlásila, než jsem rozpravu ukončil. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Opravdu jen velice stručně. Ráda bych opět připomněla argumenty, které zazněly při rozpravě ve středu, že jde i o systém, kdy tím, jak jsme ho zvolili v minulém volebním období, přináší náklady pro administraci toho systému poukázeck, že při maržích pro podnikatele, kteří poukázky vydávají, se jedná o značné částky. Víme, že objem je 97 milionů korun měsíčně, že ty marže jsou mezi 7 a 12 %. A ještě jedna věc, že pro ty běžné obchodníky, pro běžné provozovny je to pak právě také problematické, protože to prostě pro ně není běžná hotovost, ale něco, co musí zase schraňovat, odevzdávat, dostávat za to hotovost posléze apod. To jsou další aspekty, které tady ještě nebyly dnes zmíněny. Chci to pouze připomenout s tím, že už dlouhá obecná rozprava byla.

Děkuji vám za vaše zvážení případné podpory toho návratu k předchozí úpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat paní zpravodajka Aulická Jírovcová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo. Já musím reagovat vaším prostřednictvím na kolegyňku Richterovou, i když já samozřejmě znám její argumenty a vím, že tyto argumenty používá dlouhodobě. Asi chápu, že jsou pro ni důležité. Samozřejmě, asi by měly být důležité pro všechny. Každopádně bych chtěla říci, že ty stravenky, nebo způsob, jak je to dneska dáno, vysoutěžil stát, takže já si nemyslím, že bychom měli pochybovat o tom, jak pracuje státní správa v tomto ohledu.

Na druhou stranu mi přijde – jestli vám vadí tato část výplaty poukázek v objemu vyplacených dávek nepojistného dávkového systému, tak to pardon, tak si myslím, že byste jako Piráti, omlouvám se, se měli nad sebou zamyslet, protože bychom se asi měli podívat, kolik je vyplaceno v celém nepojistném dávkovém systému a jak se některé dávky zvyšují.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Richterová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ráda upozornila, že jsem sice malého vzrůstu, ale nejsem kolegyňka. Tolik fakticky. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy se přihlásil pan předseda Bartošek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pouze bych chtěl požádat, až se odhlasují jednotlivé pozměňující návrhy, před závěrečným hlasováním o 15 minut na poradu klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zaznamenal jsem vaši žádost a samozřejmě ji vyhovím.

Ptám se znova, jestli je ještě nějaká přihláška do rozpravy. Nikoho nevidím, takže v tuto chvíli obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Ano, za navrhovatele paní poslankyně Pastuchová vystoupí se závěrečným slovem. Prosím paní poslankyně a pány poslance o to, aby ve sněmovně byl klid a odpovídající prostředí pro vyslechnutí závěrečného slova.

Máte slovo, paní poslankyně. (V sále je hluk a neklid.)

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já už opravdu krátce, protože tady bylo řečeno vše. Opravdu tady jsou dvě verze. Já jenom odpovím prostřednictvím pana

předsedajícího kolegovi Kaňkovskému. Případy hodné zvláštního zřetele jsou vlastně všechny výjimky, které posoudí úřad práce.

Já znovu zopakuji, o co tady vlastně jde. Když vrátíme zpátky... Já bych vás poprosila...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám. Dámy a páновé, prosím znovu o klid, ať můžeme vyslechnout závěrečné slovo. Děkuji.

Poslankyně Jana Pastuchová: Pokud odsouhlasíme pozměňovací návrh pana Sklenáka a vrátíme vše tak, jak bylo, tak – znovu to zopakuji – přijde klient, který pobírá dávku v hmotné nouzi v penězích a úřad práce bude muset prokazovat, že peníze zneužívá, a tak mu dá část v poukázkách. To prokazování je strašně složité a procentuálně se to vůbec nevyužívalo, protože úřednice na sebe nenechaly křičet, takže jim to daly raději v penězích.

Můj návrh je – ponechme poukázky, dejme tam výjimky klientů sociálních služeb, klientů hospitalizovaných v nemocnici déle než třicet dní a dejme úřadu práce šanci nebo volnou ruku v tom, že přijde právě ta maminka samoživitelka, úřednice vidí, že je maminka samoživitelka, a tudíž ji ty poukázky nedá a dá jí peníze. Takže co je lepší?

Já vás prosím o podporu mého návrhu, s tím, že narovnávám to, co jsme, přiznávám se, všichni opomenuli v minulém volebním období. Snažím se to narovnat a úřadu práce dáváme právě volnou ruku, aby tyto klienty – protože tam nemusíte prokazovat, že je matka samoživitelka, to víte, nebo ten úřad práce to ví, takže ji – a to se týká třeba důchodců, kde je prokazatelné to, že je to úplně malá vesnička, kde ten obchod není, i když z úřadu práce máme informace, že siť obchodů je teď už neskutečně velká.

Prostřednictvím pana předsedajícího ještě k paní ministryni. Já ty statistiky také moc nemusím, protože Agentura pro začleňování, a přišlo vám to všem, udělala výzkum na 58 klientech. Tak si pojďme porovnat, kolik těch klientů máme. A dali nám vzorek 58 klientů a samozřejmě nám poslali srdceryvné příběhy. Já to chápnu, já vím, že se to dotklo některých lidí chudých, ale proto jsem navrhla toto změkčení a prosím o jeho podporu. Nevracejme to tam, kde to bylo, protože úřady práce nám ty stravenky prostě vydávat nebudou.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Závěrečné slovo paní zpravodajky? Nemá zájem, takže přistoupíme k hlasování o pozměňovacích návrzích a já prosím paní zpravodajku, aby nás seznámila s návrhem procedury hlasování.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Návrh na proceduru jste dostali pod sněmovním tiskem 89/4, kde je tedy usnesení výboru pro sociální politiku číslo 62 ze 14. schůze dne 6. září 2018 k návrhu poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové atd. na vydání zákona, kterým se mění zákon

č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 89. Mohu už přednášet rovnou... Jestli dovolíte, tak já přednesu i část toho usnesení:

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 89/3 v následujícím pořadí – a teď vám přednesu, jak bychom měli hlasovat.

Za prvé, návrhy legislativně technických úprav podle § 90 odst. 2 přednesené ve třetím čtení, to znamená, že o těch hlasovat nebudeme, protože nebyly žádné předneseny. První hlasování bude tedy o návrhu pod písmenem B, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Maxové podaný panem poslancem Markem Novákem. Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem A2, což je pan poslanec Sklenák. Dále bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A1 a F4, což jsou pozměňovací návrhy pana Sklenáka a pana poslance Kaňkovského. Budeme o nich hlasovat současně, protože jsou oba totožné. Budou-li přijaty, jsou nehlasovatelné pozměňovací návrhy pod C, což je paní Pastuchová, D, což je paní poslankyně Richterová, E, což je paní poslankyně Aulická, pak F1, což je pan poslanec Kaňkovský, F1 až F3, což je celý pan poslanec Kaňkovský. A nebude-li přijato, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod C, což je opět tedy paní poslankyně Pastuchová, která tam hovoří o úpravě § 43 odst. 5 písm. a), a bude-li přijat, je nehlasovatelný opět pozměňovací návrh F2 a F3, což je pozměňovací návrh pana Kaňkovského, pokud jde o slova "nebo jsou starší 70 let". A nebude-li přijat tento pozměňovací návrh pod C, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu F2, což je pan poslanec Kaňkovský, dále F3, také pan poslanec Kaňkovský, a bude-li přijat C, tak pouze pokud v tomto F3 budeme hlasovat jenom o slovech "byla přiznána invalidita třetího stupně". To jsou ty výjimky v § 43. Dále bychom hlasovali o D, což je paní poslankyně Richterová, dále o E, což je paní poslankyně Aulická a dále o pozměňovacím návrhu F1, což je opět pan poslanec Kaňkovský, a na konci o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní zpravodajko. Ptám se, zda má někdo otázku nebo připomínku k navržené proceduře hlasování. Není úplně jednoduchá, ale určitě se s ní vypořádáme. Pokud ne, tak dám hlasovat o návrhu procedury, tak jak ji přednesla paní zpravodajka.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 83 přihlášeno 175 poslanců, pro 168. Návrh byl přijat a budeme postupovat podle procedury, tak jak byla přednesena.

Já prosím paní zpravodajku, aby přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před každým hlasováním nám k nim sdělila stanovisko. Slyším žádost o odhlášení, to jsem právě provedl. Prosím, abyste se znova přihlásili svými hlasovacími kartami. A nyní, paní zpravodajko, můžeme začít s jednotlivými pozměňovacími návrhy.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Takže nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod B, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Radky Maxové, který říká: V čl. I se vkládá nový bod 1, který zní: V § 33 odst. 6 se za slova "v terapeutické komunitě" vkládají slova "služby následné péče". Následující body se přečíslují a stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko navrhovatele? (Doporučující.) Doporučující, ano.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 84 přihlášeno 170 poslanců, pro 170 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem A2, což je kolegy poslance Romana Sklenáka a ten zní: V čl. I se bod 2 zruší. Stanovisko výboru je – nedoporučuje. (Navrhovatel – nedoporučující stanovisko.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 85 přítomno 171 poslanců, pro 39, proti 128. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích A1 a F4, protože jsou totožné, a jsou to pozměňovací návrhy pana poslance Sklenáka a poslance Kaňkovského a hovoří, že v čl. I bod 1 zní: V § 43 odst. 5 písm. a) se věta druhá zruší.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o stanovisko. (Stanovisko výboru je nedoporučující. Navrhovatel – nedoporučující stanovisko.)

Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 86 přihlášeno 171 poslanců, pro 49, proti 117. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: A protože nebyl přijat tento návrh, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod bodem C, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Pastuchové a zní: V čl. I bodu 1 se v § 43 odst. 5 písm. a) za bod 3 vkládá nový bod 4, který zní: Byl přiznán příspěvek na péči ve stupni čtyři, úplná závislost, a to ode dne právní moci rozhodnutí a přiznání této dávky, nebo je osoba starší 70 let. Stanovisko – doporučuje. (Navrhovatel doporučuje.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuj hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 87 přihlášeno 172 poslanců, pro 163. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: A protože byl přijat pozměňující návrh pod písmenem C, jsou nehlásitelné pozměňující návrhy pana poslance Kaňkovského F2 a F3. Dále budeme hlasovat... (Domluva u řečnického pultu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Podle schválené procedury bychom, paní zpravodajko, měli nyní hlasovat slova "byla přiznána invalidita III. stupně".

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Ano, teď budeme u F3 – u pana kolegy Kaňkovského – budeme hlasovat pouze ta slova "přiznána invalidita ve III. stupni".

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, tak jsme schválili proceduru. Prosím o stanovisko. (Zpravodajka: Doporučující. Navrhovatelka: Doporučující.) Děkuji.

Zahajuj hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 88, přihlášeno 173 poslanců, pro 173 poslanců. Návrh byl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Další pozměňující návrh, který budeme hlasovat, je pod písmenem D, což je paní poslankyně Olga Richterová, a ten zní: V článku I bodu 1 se na konci novelizačního bodu čárka nahrazuje tečkou a doplňuje se věta, která zní: Zvýšení částky živobytí z důvodu dietního stravování se vyplácí vždy v hotovosti. Stanovisko výboru je – bez stanoviska. (Navrhovatelka: Nedoporučující.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuj hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 89, přihlášeno 173 poslanců, pro 87, proti 72. Návrh byl přijat. (Potlesk zprava.)

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dále budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pod písmenem E, což je pozměňující návrh poslankyně Aulické Jírovcové. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Prosím o klid, ať víme, o čem hlasujeme.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: V článku I bodu 1 v § 40... (Zpravodajka vyčkává, probíhá kontrola výsledku hlasování.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je zde signalizováno zpochybňení hlasování. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Dámy a pánové, omlouvám se, ale na sjetině jsem zjistil, že mám jiný výsledek hlasování, než jak jsem hlasoval. Zpochybňuji proto hlasování. (Dotazy z pléna, jak hlasoval.) Mám na sjetině ano, ale hlasoval jsem proti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, budeme tedy hlasovat o vyhovění námitce, respektive o zpochybňení hlasování. Je zde opět žádost o odhlášení, které jsem nyní vyhověl. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými hlasovacími kartami.

Hlasujeme o námitce, tak jak byla přednesena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 90, přihlášeno 172 poslanců, pro 169.

Budeme tedy znovu hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem D. Zahajuji hlasování. (Požadavek na odhlášení.) Ještě jednou odhlášení, nezkoumám důvody, ale vyhovuji tomuto požadavku. Všechny jsem vás odhlásil. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Nyní budeme znovu hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem D.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 92, přihlášeno 174 poslanců, pro 90, proti 75. Návrh byl přijat. (Potlesk zprava opozice.) Můžeme pokračovat. (V sále je stále hluk.)

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Nyní budeme hlasovat tedy o pozměňujícím návrhu paní poslankyně Aulické Jírovcové pod bodem E a ten říká: V článku I bodu 1...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať nám může paní zpravodajka připomenout, o čem budeme hlasovat v pozměňovacím návrhu pod písmenem E.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: V článku I bodu 1 v § 43 odst. 5 písm. a) se slova "anebo v případech, kdy se jedná o důvody hodné zvláštního zřetelé" zrušují. Stanovisko výboru je nedoporučující. (Navrhovatelka: Nedoporučující.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přihlášeno 175 poslanců, pro 35, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Nyní budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu pana poslance Kaňkovského pod písmenem F1, který říká: V článku I bodu 1 v § 43 odst. 5 písm. a) se za bod 3 vkládá nový bod 4, který zní: ... je poskytována péče a osobě, která péči poskytuje ve smyslu zvláštního právního předpisu. Stanovisko výboru je – bez stanoviska. (Navrhovatelka: Nedoporučující.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přihlášeno 176 poslanců, pro 73, proti 73. Návrh nebyl přijat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Nyní bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, vypořádali jsme se se všemi pozměňovacími návrhy. Byla zde přednesena žádost poslaneckého klubu KDU-ČSL na 15minutovou přestávku před závěrečným hlasováním. Této žádosti vyhovuji a vyhlašuji 15minutovou přestávku.

(Jednání přerušeno v 11.27 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.42 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Je 11.42 hodin, uplynul čas, určený na jednání poslaneckého klubu KDU-ČSL a my budeme pokračovat v hlasování. Nicméně s přednostním právem je přihlášen zastupující předseda klubu KDU- ČSL pan poslanec Mihola. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěl bych sdělit jenom stanovisko klubu KDU-ČSL po naší poradě, na kterou jsme si vzali čas. Poslanecký klub KDU-ČSL předložený návrh zákona nakonec podpoří, byť, zdůrazňuji, s výhradami, které vyplývaly z vystoupení kolegy Kaňkovského, a budeme usilovat o napravení těch věcí, se kterými v návrhu nesouhlasíme, nadále v Senátu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A protože jsme se předtím vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy, nyní nás čeká hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecké sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jany Pastuchové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Patrika Nachera, Davida Kasala, Karla Raise, Rostislava Vyzuly, Martina Kolovratníka a Jaroslava Bžocha na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 89, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 95. Přihlášeno je 177 poslanců, pro 173, proti nikdo. Návrh byl přijat. (Potlesk z řad poslanců klubu ANO.)

Ještě jsem neukončil bod, tak paní zpravodajka, pokud chce něco říct.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dovolte mi jenom říci poznámku jako zpravodajky. Možná by bylo vhodné, abychom přijali k tomuto usnesení, které jsme teď odhlasovali, abychom požádali paní ministryni Maláčovou, aby od účinnosti této novely, pokud se tedy ještě něco nezmění v Senátu –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, paní zpravodajko. Přece jenom toto jsou věci, které musí zaznít v rozpravě nebo v závěrečném slově. Nemůžeme zavádět zvyk, že zpravodaj bude komentovat hlasování. Nikdy to tu nebylo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za pochopení. Končím projednávání tohoto bodu.

Konstatuji omluvy, nebo seznámím vás s omluvami, které přišly. Omlouvá se pan poslanec Gazdík od 13 hodin do konce jednání z osobních důvodů, pan poslanec Dvořák se omlouvá z dnešního jednání od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a ze zdravotních důvodů se omlouvá předseda poslaneckého klubu pan poslanec Stanjura.

S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Já se omlouvám. Tentokrát využiji právě přednostního práva. Chtěl bych se předem alespoň za Poslaneckou sněmovnou, pokud se nestane ještě nějaká změna, omluvit všem lékařům, za kterými teď budou chodit někteří pacienti nebo někteří občané s požadavkem, aby jim napsali dietní režim. Děkuji. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji projednávání dalšího bodu, kterým je

29.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - první čtení**

Požádám vás, dámy a pánové, o klid a o atmosféru, která nám umožní se věnovat projednávání tohoto bodu, který jsme přerušili ve středu 12. září v obecné rozpravě. U stolku zpravodajů už zaujímá místo paní ministryně financí Alena Schillerová. A

protože se omluvil zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Pavel Juříček a je zde návrh, aby se zpravodajem pro prvé čtení stal pan poslanec Jan Volný. Budeme muset o této změně hlasovat.

Protože někteří kolegové a kolegyně už odešli, tak je znova přivolávám do sálu.

Budeme hlasovat o tom, že zpravodajem pro prvé čtení místo pana poslance Juříčka bude pan poslanec Jan Volný.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 96. Přihlášeno 177 poslanců, pro 154, proti nikdo. Návrh byl přijat a zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Jan Volný, kterého prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů.

Nyní budeme pokračovat v obecné rozpravě, ve které vystoupí jako první pan poslanec Marek Benda, po něm pan poslanec Kupka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Jenom připomínám váženým kolegyním a váženým kolegům, že projednávání tohoto bodu jsme přerušili právě proto, že nebyla v Poslanecké sněmovně v jednacím sále atmosféra pro to, abychom v projednávání mohli pokračovat. Jistě není v zájmu nikoho z nás, aby to pokračovalo, tak vás prosím o klid a vytvoření odpovídajících podmínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, budu samozřejmě pokračovat v tom, co jsem se vám pokoušel sdělit z minoritního stanoviska Ústavního soudu, a budu tak velkorysý vůči této Sněmovně, že to nebudu číst znova celé. Jenom ty pasáže, které jsem nedokončil.

Přesto dovolte, abych si vzhledem k navazující tiskové konferenci pana premiéra neodpustil dvě krátké poznámky, které pokládám za fér, aby v této Sněmovně byly řečeny. (V sále je silný hluk.)

Za prvé. Pan premiér se na následné tiskové konferenci rozčiloval cosi na téma, že tady sedím 26 let a proč mu tedy mluvím do jeho vládnutí. Tak bych ho rád upozornil, že tady sedím v kuse 14 let. A aniž bych se chtěl jakkoliv dotknout pana místopředsedy Filipa, který je nadšeným podporovatelem a vyslovil důvěru vládě –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové – omlouvám se, pane poslanče – znovu vás, tentokrát už hodně důrazně, vyzývám k tomu, abyste přestali diskutovat nahlas, abyste přestali vytvářet hlučky ve sněmovně a vytvořili podmínky pro to, aby pan poslanec mohl přednést své argumenty a ti, kteří o to mají zájem, je také slyšeli. Děkuji vám.

Pane poslanče, prosím pokračujte.

Poslanec Marek Benda: Děkuji, pane místopředsedo. Dokončím tuto část myšlenky. Rozčilovat se na mě kvůli faktu, jak dlouho zde sedím, za situace, jak

říkám, při vší úctě k panu místopředsedovi Filipovi, který pana premiéra podporuje a vyslovil jeho vládě důvěru, sedí tady mnohem déle, tak je to takové trochu falešné.

Druhá věc. Mít pocit, že jenom proto, že jsem si já jako předseda vlády usmyslel, že prosadím nějakou elektronickou evidenci tržeb, která se dotkne všech živnostníků v této zemi, statisíců lidí, tak že mi v tom nikdo nesmí bránit, nikdo mě v tom nesmí zdržovat, s nikým se o tom nebudu bavit, protože přece jednou už se mi to tady za hrubého porušení všech pravidel Poslanecké sněmovny podařilo prosadit, a teď tedy přece už tu třetí a čtvrtou vlnu schválíme tak nějak automaticky, on to žádný problém nebude, jak říká paní ministryně opakovaně, ten Ústavní soud vlastně jenom tu třetí a čtvrtou vlnu odložil...

No, on ji neodložil, on ji zrušil, jak jsme si vysvětlili minule. Samozřejmě že ji zrušil z více formálních důvodů, ale také z důvodu toho, že v té podobě, v jaké byla schválena, nebyla v souladu s Ústavou, byla protiústavní. Takže já myslím, že je opravdu fér, abychom se o takhle zásadní normě – a myslím, že moji kolegové přijdou za chvíliku s čísly, která budou ukazovat, kolik to stojí každého živnostníka, kolik to bude stát každého živnostníka do budoucna, jaké jsou výnosy pro stát a jestli to pro nás vůbec má nějaký smysl takhle obtěžovat všechny aktivní lidi v této zemi jenom proto, aby bylo potvrzeno ego předsedy vlády.

Tak tolik poznámky k tiskové konferenci, kterou bylo reagováno zejména na moji osobu. A nyní dovolte, abych pokračoval v přednesu menšinového separátního vota skupiny pěti ústavních soudců.

Článek III. Před zavedením EET – tady prosím zejména vládu a všechny podporovatele, aby pozorně poslouchali – měl proto stát poctivě a velmi důkladně zkoumat, zda již byly vyčerpány všechny méně invazivní a obtěžující možnosti, které má k dispozici ke kontrole správného a spravedlivého výběru daní. Nic takového se však v daném případě nestalo, byť zavedení EET nesporně představuje další administrativní i finanční zatížení činnosti podnikatelů. Ustrnout na pouhém konstatování, že zavedení EET velmi pravděpodobně povede ke zvýšení výběru daní – jedná se o opatření, které obстоjí v testu rozumnosti –, a proto obстоjí i z ústavněprávního hlediska, je totiž velmi nebezpečné a zneužitelné.

Zavedení EET pod veřejně prezentovaným, byť empiricky zcela nepodloženým politickým dojmem, že nikdo daně neplatí, a je proto namísto zpřísnění jejich výběru, totiž považujeme za podobně nerozumná a ve svých důsledcích nespravedlivé, jako ponechání celé třídy po škole jen proto, že v hodině vyrušoval jediný žák. Bohužel, tato vstupní úvaha je základní filosofií napadeného zákona a nemíří řešitelná odstraněním pouze několika jeho nejkřiklavějších zásahů do soukromí a svobody podnikání.

Při posuzování ústavnosti systému EET se proto Ústavní soud neměl spokojit s testem rationality, ale měl jej podrobit daleko přísnějšímu testu proporcionality. Jakkoliv totiž obecně platí, že zákony, které se dotýkají hospodářských, sociálních a kulturních práv uvedených v čl. 41 odst. 1 Listiny, jsou při zkoumání případného rozporu s ústavním pořádkem poměřovány jen mírnějším testem rationality, neplatí toto pravidlo vždy. Jedná se zejména o tyto tři případy:

Případ a) Při postupu podle testu rationality dospějeme při druhém kroku k závěru, že zákonná úprava neguje jádro ústavně garantovaného hospodářského práva, popírá jeho samotnou existenci, podstatu či smysl. Ustanovení čl. 41 odst. 1 Listiny je totiž třeba vykládat v souladu s čl. 4 odst. 4 Listiny, takže zákonnou úpravou nelze ústavní záruky hospodářských práv zcela negovat, protože jinak by jejich ústavní úprava postrádala jakýkoliv praktický smysl. Obdobně se vyjádřil Ústavní soud již v nálezu pléna Ústavního soudu 54/10, tzv. Karenční doba II, ohledně práv sociálních.

Bod b) Hranice mezi základními lidskými právy a právy hospodářskými a sociálními je neostrá, proto někdy zásah do hospodářského práva znamená současně i zásah do základního lidského práva, které je s ním logicky a funkčně propojeno. Např. právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, čl. 26 odst. 1 Listiny, je úzce propojeno s právem vlastnit majetek, čl. 11 odst. 1 Listiny. Imanentní součástí vlastnického práva je právo s vlastním majetkem disponovat, smluvně s ním nakládat, kupovat, prodávat, pronajímat či jinak zatěžovat, tedy s ním hospodařit. Zákonný zásah do práva podnikat proto může být současně i významným zásahem do práva vlastnického. Negativním projevem takového zásahu může být např. stanovení maximálních cen, za které může podnikatel své zboží prodávat, nebo regulování nájemného, které může pronajímatel požadovat od nájemců. Hospodářské právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací zaručené v čl. 26 odst. 2 Listiny je také jen jiným vyjádřením základního práva činit vše, co není zákonem zakázáno.

Punkt c) Za zjevnou zákonné regulaci hospodářského práva se ukrývá zásah do základního lidského práva, který jinak s dotčeným hospodářským právem zjevně nesouvisí. Zkoumaná zákonná úprava, která je spojena s hospodářským právem, resp. právem sociálním či kulturním, zasahuje – třeba i mimořádkě – do některého ze základních práv, která můžeme označit jako skutečně základní práva – vlastnické právo, informační sebeurčení, rovnost v příležitostech.

Jsme přesvědčeni, že posuzovaný případ EET splňoval přinejmenším první a třetí z výše uvedených důvodů, proč měl být podroben testu proporcionality.

Za prvé, napadená zákonná úprava v případě drobných živnostníků zasahuje samu podstatu práva podnikat a opatřovat si prostředky pro své životní potřeby prací. Hranice mezi právem podnikat a právem pracovat přitom není zcela zřetelná, jelikož podnikání samostatného živnostníka nebo příslušníka svobodného povolání je často jen jiným způsobem realizace jeho práva pracovat. Elektronická evidence tržeb u drobných podnikatelů tak zasahuje přímo jádra jejich práva opatřovat si prostředky pro své životní potřeby prací, protože svojí administrativní náročnosti a technickou obtížností samostatné podnikání pro mnohé, méně disponované jedince, v podstatě vylučuje.

Za druhé, v zavedení elektronické evidence tržeb je implicitně obsažen i zásah do práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a neoprávněným shromažďováním údajů o osobě člověka.

IV. Domníváme se tedy, že stát zavedl elektronickou evidenci tržeb, aniž by předtím poctivě využil všechny možnosti a nástroje, kterými již disponoval. Jen příkladmo: Pokud v souvislosti se zavedením elektronické evidence tržeb musí být

přijato 400 nových úředníků, viz důvodová zpráva k zákonu, sněmovní tisk 513/0, nebylo daleko přiměřenější tento lidský potenciál věnovat k větší intenzitě stávajících adresných daňových kontrol? Tím spíše, že stávající technické možnosti umožňovaly Finanční správě i bez elektronické evidence tržeb vytipovat podezřelé daňové subjekty a na ně se cíleně zaměřit při následné kontrole.

Jakkoliv nepopíráme, že zavedením elektronické evidence tržeb skutečně může docházet k větší daňové výtežnosti oproti situaci předchozí, nelze očekávat, že se tak bude dít ve významnější míře v poměru k celkovým daňovým příjmům státu. Nic takového ostatně neplyne ani z oficiálního vyjádření Ministerstva financí a přiznaného navýšení výběru daní je v porovnání s celkovými daňovými příjmy spíše marginální. Tuto okolnost považujeme za velmi významnou při používání ústavního testu rationality, resp. proporcionality při hodnocení zásahů do ústavně zaručených základních práv.

Ve shodě s názorem navrhovatelů totiž máme za to, že zavedení EET představuje velmi citelný zásah do práv dotčených subjektů. Jak je již uvedeno výše, jde především o vlastnické právo, právo svobodně podnikat, o rovnost a o zásah do informačního sebeurčení.

Zavedení EET představuje nové finanční náklady pro každého podnikatele. Tyto náklady přitom nejsou jednorázové, jak by se mohlo na první pohled jevit. Nejde totiž jen o pořízení příslušného zařízení, nýbrž také o měsíční platby za používaný software a o další obtížně vyčíslitelné náklady. Účetnictví, proškolení zaměstnanců, papír na účtenky apod. Je přitom zřejmé, že daleko více tyto náklady postihují drobné podnikatele, kteří dosahují malého obratu a v řadě případů mají takové náklady, že příjmovou daň vůbec neplatí, nicméně např. zaměstnávají zaměstnance a platí daně jiné, takže se rozhodně nejedná o černé pasažéry našeho daňového či sociálního systému. Příkladem budiž trafika, kde se prodávají levné produkty, nicméně ke každému z nich musí být vydána samostatná účtenka. Připomínáme také, že často jeden podnikatel nevystačí s jedním technickým zařízením, nýbrž musí mít těchto zařízení více, podniká-li např. v několika malých prodejnách současně. Jinak řečeno, jde o typický příklad, kdy nediferencovaným opatřením dojde k zásadně odlišnému zásahu do právního postavení rozdílných subjektů. Dokonce tvrdíme, že zavedení elektronické evidence tržeb logicky postihuje především ty nejmenší živnostníky, protože právě u nich se platí převážně v hotovosti. Lapidárně řečeno: poplatník poskytující zboží či služby velkému množství klientů, avšak pouze v malé hodnotě, bude logicky ve výrazně nevýhodnějším postavení nežli poplatník, který bude mít těch klientů jen pár. Nemluvě ani o tom, že EET se vůbec netýká bezhotovostních plateb, které zákonná úprava vyžaduje vždy, pokud se jedná o vyšší částky než 10 000 euro – viz zák. č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Tedy významnější platby jsou ex lege vyňaty z režimu EET a naopak v tomto systému zůstávají všechny platby, které jsou často i zcela marginální. Paradoxně je tak elektronická evidence tržeb z povahy věci zaměřena zejména na menší daňové poplatníky a citelněji postihuje ty z nich, kteří mají menší, či dokonce žádný zisk.

U malých podnikatelů pak nejde jenom o bezprostřední finanční náklady, nýbrž i o zatížení podnikající osoby další starostí, kterých však má již nyní až nad hlavu.

Nelze přehlédnout ani na to, že jsou zákonem jako třída likvidování zejména starší menší podnikatelé bez počítačových znalostí a online připojení. Většinové stanovisko, že se mají smířit s tím, že jsou oběťmi čtvrté průmyslové revoluce, jak je uvedeno v bodě 79 nálezu, pak v této souvislosti zní značně necitlivě.

Ze shora uvedených důvodů velmi nesouhlasíme rovněž s tvrzením v bodu 67, odůvodněním nálezu, že zákon o evidenci tržeb nepřináší žádnou daňovou ani jinou povinnost, která by se bezprostředně a cíleně dotýkala majetkové sféry těch, na něž povinnost evidence dopadá. Toto tvrzení totiž není pravdivé. Ostatně i samotný zákonodárce uvedl v zákonu č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, jednorázovou slevu na dani ve výši 5 tis. Kč, neboť si byl vědom finanční zátěže na podnikatele. Podotýkáme však, že tato sleva nic podstatného nereší: je malá, netýká se všech a je pouze jednorázová a vstupní, zatímco vedení EET je opatření trvalé a náklady na jeho provoz jsou průběžné. Stát tak přenáší na podnikatele své povinnosti, které má při výběru daní, aniž by to bylo rozumným způsobem kompenzováno. Jiná situace by např. byla, slevil-li by stát každý rok fakticky vynaložené náklady na provoz EET, ovšem ve formě skutečné slevy na dani a nikoli jen odpočitatelného nákladu.

Nelze zcela pominout ani důležitý sociální rozměr podnikání, zejména služeb, malých obchodů či vesnických hospod, které, poctivě a správně uchopeno, nejen že prospívá podnikatelům, ale zejména v menších obcích umožňuje jejich občanům scházet se, vést společenský život a zlepšuje kvalitu jejich života.

Další deficit zavedené EET spočívá v zásahu do informačního sebeurčení. Zde přiměřeně odkazujeme na závěry Spolkového ústavního soudu ve věci Rasterfahndung – BvR 518/02, volně přeloženo jako rastrovací stíhání či prověřování –, s nímž pracuje i odkazovaný nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 24/10 a ve kterém je definováno právo na informační sebeurčení jako právo každého na ochranu před neomezeným získáváním, ukládáním, užíváním a předáváním individualizovaných údajů. Je zde dokonce výslovně uvedeno, že rovněž preventivní policejní prověřování je slučitelné s právem na informační sebeurčení jen tehdy, je-li dáno konkrétní ohrožení pro významné právní hodnoty, jako jsou bezpečnost státu nebo ohrožení života či svobody jednotlivce, a za toto ohrožení nelze ani považovat zahraničněpolitickou mezinárodní situaci, která nastala po 11. září 2001.

Jakkoli je pravdou, že evidence tržeb skutečně výrazně nerozšiřuje rozsah poskytovaných údajů, nelze současně přehlédnout, že zcela zásadní změna nastala v rychlosti poskytování, dostupnosti a centralizaci těchto informací. To ve svém důsledku vede k výraznějšímu zásahu do práva na informační sebeurčení a tím se zvyšuje i potenciální riziko jejich zneužití. Z povahy věci je totiž zřejmé, že informace mají jinou cenu v čase, takže je skutečně zcela zásadní rozdíl mezi tím, jsou-li podnikatelé povinni poskytovat informace o své činnosti třeba jen jednou ročně, při podávání příznání k dani z příjmu, nebo on-line.

V této souvislosti není úplně bez významu ani aspekt povinné mlčenlivosti spojený s výkonem některých činností a profesí – typicky lékaři, advokáti či daňoví poradci. Zavedením EET totiž dochází k paušálnímu zásahu do této povinnosti, jelikož Finanční správa bude mít on-line informace o poskytnutých platbách klientů těchto specifických profesí. Právě okolnost, že se jedná o informace on-line, totiž

v některých případech může vést k odhalení identity klientů a konkrétních poskytovaných služeb.

Další riziko systému EET spočívá v jeho zneužitelnosti. Prostřednictvím tohoto systému totiž dochází ke koncentraci citlivých obchodních informací na jednom místě. Ačkoli nelze vycházet z apriorní premisy nepočitivosti státní správy, nelze současně ani vycházet z toho, že koncentrované údaje o daňových poplatnících nebudou nikdy a nijak zneužity.

Punkt V. Závěrem uvádíme, že ze všech shora uvedených důvodů považujeme napadený zákon za protiústavní, a podanému návrhu proto mělo být v plném rozsahu vyhověno. Pokud totiž Ústavní soud hodlá s odkazem na test rationality tolerovat i natolik razantní a nediferencované zásahy do podnikatelského prostředí a do základních práv daňových subjektů, je otázka, jakou roli v ústavním systému hodlá nadále plnit. Optika jeho přezkumu by totiž měla být opačná: nikoli setrvání na konstatování, že další regulace a omezení ještě obstojí, protože koneckonců možná přinese více peněz na vybraných daních, nýbrž zda je skutečně nezbytná. Jinak řečeno, v dané věci je ve hře nejen právo svobodně podnikat, nýbrž i práva základní – vlastnická, ochrana soukromí. Takže Ústavní soud měl namísto testu rozumnosti důsledně aplikovat test proporcionality. A poté zmáčknout knoflík, a to i vůči prvním dvěma fázím zavádění EET.

V Brně 12. prosince 2017 pět soudců Ústavního soudu: Vojtěch Šimíček – bez titulu prosím, Jaromír Jirsa, Tomáš Lichovník, Kateřina Šimáčková, David Uhlíř.

Chtěl jsem vám tento text přečíst, protože ho pokládám za poměrně zásadní a shrnující všechny výhrady, které odeznely v těch opakových prvních, druhých, třetích čteních v celém minulém volebním období, a poukazující na to, jakým způsobem je elektronická evidence tržeb opravdu nástrojem škodlivým, který jenom zvyšuje moc státu nad všemi daňovými poplatníky. Doufal jsem, že i na základě rozhodnutí Ústavního soudu vláda znova projde potřebu opravdu zavádět první, druhou vlnu, třetí, čtvrtou vlnu, zváží si, jestli jí to za to stojí. Ukázalo se, že jak jsem již tady několikrát citoval, ego předsedy vlády je v této situaci příliš silné a jeho snaha setrvat za každou cenu na jím prosazeném modelu zůstává. Jsem velmi překvapen, že podporovatelé, ať už ze strany sociální demokracie, nebo i možná komunistické strany, i když tam si nejsem nikdy jist, jestli oni jsou v opozici, v poloopozici nebo v koalici, že kývají vládě na to, že se takováhle věc má projednat. Sociální demokraté tady dnes, předevčírem, ve středu deklarovali, že oni by tedy byli pro to, aby se ta hranice zvýšila, ale že se jim to zdá teď takové, že to tedy pustí, ale pak budou přednášet pozměňovací návrhy.

Nevím, kdo si tady pamatuje minulé volební období, kolikrát nám tady zejména představitelé lidové strany KDU-ČSL opakově přehlasovávání ve vládě zoufale deklarovali, že sice tedy teď ještě pro to hlasují, ale za čtrnáct dní, za tři neděle navrhnu nějaký kompromisní návrh. Já doporučuji všem koaličním partnerům, aby na toto byli nesmírně opatrní. Pan předseda vlády na žádné kompromisní návrhy nikdy nepřistupuje. Jakmile mu jednou něco dáte, už mu to nikdy z rukou nevytrhnete.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Mám tady omluvenky. Omlouvá se nám pan místopředseda Hanzel do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A nevím, jestli to bylo načteno, takže připomínám, že se omluvil pan předseda Stanjura do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní prosím dalšího přihlášeného v rozpravě, kterým je pan poslanec Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se rád také připojil několika argumenty do diskuse k dalším vlnám elektronické evidence tržeb. Pan kolega Marek Benda tady uvedl několik zásadních argumentů Ústavního soudu, což je nepochybně instituce, jejíž názory bychom měli poslouchat. Já k tomu přidám ještě jeden důležitý názor, který nepochybně má autoritu také, a to je názor Nejvyššího kontrolního úřadu.

Kontrolní výbor měl totiž možnost v minulém týdnu se seznámit se stanoviskem k návrhu státního závěrečného účtu České republiky. Ve stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu stojí také několik závažných faktů ohledně elektronické evidence tržeb. Dovolím si citovat doslova z toho, co Nejvyšší kontrolní úřad ve svém stanovisku uvádí, když posuzuje, jakým způsobem se vláda vyrovnila s vyhodnocením dopadů elektronické evidence tržeb a také kontrolního hlášení. Říká doslova: "Odhadované dopady zaváděných opatření se v jednotlivých dokumentech Ministerstva financí významně liší. Věrohodnost těchto údajů je diskutabilní, protože v materiálech jsou zveřejňovány rozdílné hodnoty, u nichž není vysvětlena metoda jejich výpočtu a nejsou podloženy ani analýzou konkrétních dat." To je stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu, když se zabývá tím, jakým způsobem vyhodnocuje Ministerstvo financí skutečné dopady zavádění elektronické evidence tržeb.

Ten rozptyl, jaký může být skutečný dopad, se podle dokumentů samotného Ministerstva financí liší od 3 miliard až k 5,5 miliardy korun. V posledních dnech jsme několikrát slyšeli pana premiéra, který hovoří o tom, že ve výsledku ten dopad za loňský rok mohl znamenat až 10 miliard korun, což je další nové číslo. Já se ale v posledních dnech pana premiéra v souvislosti s uváděním ekonomických ukazatelů dost děsím, protože například v minulém týdnu se chlubil na sněmu starostů, že v loňském roce skončil účet České republiky, hospodaření České republiky, přebytkem. Ve vládním návrhu závěrečného účtu České republiky za rok 2017 ovšem stojí, že schodek je 6,2 miliardy korun. Schodek je něco trochu jiného než přebytek, jak uvádí pan premiér. Tak v této souvislosti se obávám, že podobně to může být diskutabilní i s odsahem dopadů elektronické evidence tržeb. A je věru rozdíl mezi schodek 6,2 miliardy korun a avizovaným přebytkem, jak to zmiňoval pan premiér. Podobně to vypadá i s těmi údaji Ministerstva financí – rozptyl od 3 miliard do 10 miliard uváděných panem premiérem představuje poměrně závažný matematický rozdíl.

V okamžiku, kdy máme rozhodovat o tom, co dopadne na statisíce živnostníků a drobných podnikatelů, bych tedy očekával, že budeme mít možnost rozhodovat na základě rigorózních údajů, na základě něčeho, o co je možné se opřít a kde je metodika naprostě zřejmá, kde víme, s čím máme co do činění a jaký je tedy reálný

dopad už těch prvních vln. Je to základní požadavek. Hovoří o něm Ústavní soud, když volá po tom, aby před dalším jednáním o rozšíření elektronické evidence tržeb zpracovala vláda podrobnou analýzu dopadů.

Já si na tomto místě dovolím znovu požádat paní ministryni o zpracování takové analýzy, kde by byla jasná metodika analýzy, o kterou bychom se mohli opřít a která by také v odhadu těch dopadů byla očištěna o efekt toho naštětí pořád významného ekonomického růstu, aby bylo jasné ne to, co přinesl růst ekonomiky, ale co přinesla konkrétně elektronická evidence tržeb. Není to jistě jednoduchá analýza, ale v okamžiku, kdy jde o vážné rozhodnutí, které by tady v Poslanecké sněmovně mělo zaznít, bychom si určitě takovou analýzu dopadů zasloužili. A to není ani tolik věc politická jako racionální, jako reálné zhodnocení dopadů a zhodnocení dat, které by mělo předcházet každému rozhodování Poslanecké sněmovny.

Potom je tu ještě několik závažných politických argumentů. Pro celou řadu těch nejmenších podnikatelů a živnostníků je poslední dobou velmi nešťastnou zprávou, že se stát staví proti nim. Před dvěma dny jsme měli možnost navýšit limit pro výdajové paušály, vláda, stát se fakticky postavil proti tomu, aby ti nejmenší měli nějakou úlevu. Do toho další kroky spojené s nárůstem byrokracie, protože elektronická evidence tržeb znamenala nárůst byrokracie a v návrzích, které se nám dostávají teď do rukou v souvislosti s třetí a čtvrtou vlnou, jsou další byrokratické vymyšlenosti a další záležitosti, které by život podnikatelům znova spíš komplikovaly, a to dokonce v písemné podobě, v podobě papírové.

Chtěl bych tedy znovu požádat o přehodnocení návrhu, o jasnou a přesnou analýzu skutečných dopadů, tak abychom všichni, at' už jsme z vládních, nebo opozičních stran, mohli rozhodovat na základě relevantních čísel, relevantních údajů. Aby ti, kteří po státu většinou nic nechtějí, naopak státu přinášejí, nemuseli své živnosti pověsit na hřebík s tím, že se ten stát otočil proti nim, že jim začal život víc komplikovat, místo aby jim cestu k podnikání zjednodušoval. A hovořím samozřejmě o těch pozitivních podnikatelích, kterých se plošně elektronická evidence tržeb dotkla také. Podle mého přesvědčení je to většina, naprostá většina těch, kteří v České republice podnikají a kteří odvádějí daně. V okamžiku, kdy se stát dopustí zásadního zlomu a začne aktivní tímto způsobem pronásledovat, začne se k těm aktivním stavět tímto způsobem zády, tak prostě hrozí, že přijde nejenom o příjmy z daní lidí, ale že zásadním způsobem naruší důležitou atmosféru aktivních a činorodých lidí ve společnosti. A to je dopad, který žádná jednoduchá ekonomická analýza zhodnotit nemůže, ale reálný dlouhodobý dopad takové změny atmosféry ve společnosti je mnohem závažnější. A pokládám tohle už nikoliv jenom v rovině ekonomické, ale zejména v rovině společenské, v rovině politické z hlediska dalšího vývoje České republiky za ještě významnější argument.

Ještě jednou prosím všechny, kteří o dalších vlnách elektronické evidence tržeb budou rozhodovat, aby toto posoudili kritickým pohledem na věc, nikoliv ideologickým, ale aby vyhodnotili jak přesná data, která, doufám, Ministerstvo financí dodá, tak také riziko změny atmosféry ve společnosti, riziko, že stát tímto způsobem otráví ty neaktivnější, kteří pro něj znamenají nejenom důležitý daňový příjem, ale kteří pro něj znamenají samozřejmě také významnou podporu, posilu v rámci celé společnosti.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A jako další mám do rozpravy přihlášenou paní poslankyni Vrecionovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Hezké poledne, vážené kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně, vážený pane místopředsedo.

Těch argumentů tady proti EET již zazněla velká řada. Já je považuji za velice relevantní a moc bych vás prosila, abyste se nad nimi zamysleli. Chtěla bych přispět některými argumenty, které souvisejí se zaváděním EET a které mají dopad na venkov. Budu mluvit o venkově, protože jsem předsedkyně Spolku pro obnovu venkova.

Příští týden jako každoročně organizujeme na Moravě národní konferenci Venkov. Již několik let se vlastně i tady tomuto tématu věnujeme v souvislosti s problémem vylidňování venkova. Myslím, že nikoho nemusím přesvědčovat o této skutečnosti, která se skutečně děje. Ta zaznívá neustále ve veřejném prostoru již několik let. Já samozřejmě vím, že to má řadu důvodů. Není to problém jenom České republice. Týká se to celé Evropy, možná i většiny světa. Nicméně asi máme všichni zájem o to, aby náš český a moravský venkov zůstal zalistněný, aby se lidé nestěhovali v takové míře do měst, a pro to je potřeba vytvořit řadu podmínek. Já chci mluvit jenom o té jedné, která se týká tohoto dnešního tématu, a to je zachování služeb na venkově, protože s tím máme obrovský problém. Po zavedení první, druhé vlny – a my jsme tady s kolegy z Občanské demokratické strany i s dalšími dopředu varovali, že bude docházet k tomu, že se budou, v tomto konkrétním případě šlo především o hospody, hospůdky, obchody, zavírat – se to samozřejmě tak stalo.

Já samozřejmě souhlasím s tím, že daně se mají platit, ale v tomto případě jste šli skutečně s dělem na komára, protože ve většině případů šlo o lidi, kteří zaměstnávají jenom sami sebe, případně své rodinné příslušníky, a v podstatě jste je z toho trhu tímto způsobem vyhnali, ne proto, že by se chtěli vyhýbat daním, ale protože je to prostě velmi složitý a komplikovaný prostředek a nástroj. Místo toho, abyste se zamysleli, protože si myslím, že naprostě vyhovující pro to, aby tito malí živnostníci platili daně, by bylo zvýšení paušálu, o což jsme se snažili, před chvílkou o tom mluvil kolega Kupka, tento úplně nejjednodušší nástroj vlastně z nepochopitelného důvodu zamítáte.

Já bych vlastně chtěla říci, že teď tedy ještě na venkově zůstávají někteří živnostníci v oborech, které chcete zasáhnout třetí a čtvrtou vlnou. Nevím, proč se stát v podstatě nesoustředí na velké daňové úniky, proč tímto způsobem přistupuje k tomu, že bude takto trestat ty jediné aktivní lidi, kteří v tomto případě na venkově budou velmi chybět. Výsledkem toho budou nejenom věci, které se vám už podařily dosáhnout, že se tady, mimořádě na to upozorňoval Marek Benda, centralizují informace, což si myslím, že asi se může i někomu hodit. Dochází k obrovskému bobtnání státu, dochází tady k rozešťování společnosti, zbytečně rozhádáváte malé, stavíte malé proti velkým, stavíte tady živnostníky proti zaměstnancům. Možná se to někomu v politice asi hodí. Ale to, čeho jste konkrétně dosáhli na venkově, a řada

krajů k tomu už přistupuje, že musí vymýšlet dotace na to, aby zachovali například obchodní obslužnost venkova, už i řada starostů začíná přemýšlet o tom, jak budou prodávat rohlíky – tomu se říká komunální socialismus – jak budou muset tyto služby oni nahradit. A od toho si myslím, že tady starosta ani obecní úřad není.

Prosím pěkně, byla bych moc ráda – a velice mě zneklidnilo, když tady ve středu jeden z vašich kolegů, který je zastáncem EET, začal vyprávět o tom, jak je tady obrovská hromada nepočítivých. Já vůbec nevím, kde ta čísla bere. A další věc, že mě velice zarazila potom ta tisková konference pana premiéra, kde de facto starosty strašil tím, že přijdou o nevím kolik miliard korun. Ta čísla jsou úplně vytahána z prstu, absolutně nemůže mít opodstatněné a myslím, že je to před volbami naprostě nevhodné strašení lidí na venkově a starostů.

Prosím pěkně, velice ráda bych na vás apelovala, abyste... ta předloha, kterou tady dnes projednáváme, v podstatě naprosto kosmetickým způsobem reaguje na to, co se chystáte dále podporovat. Buďte tak hodní a prosím, nepodpořte to a už nezavádějte další vlnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a jako dalšího mám přihlášeného pana poslance Ferjenčíka v rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mě k té účasti motivovala poznámka kolegy Volného ještě z rozpravy, když jsme to projednávali tuším ve středu. On mluvil o tom, jak je potřeba vybírat ty dané a jak se máme zbavit těch živnostníků, kteří nepřiznávají tržby. A to je právě ten problém, co my s tím návrhem máme. On k ničemu takovému nepřispívá u té třetí a čtvrté vlny. Protože tady typicky jde o transakce, kdy dva lidé se spolu dohadují na tom, že jeden pro druhého pracuje, druhý mu zaplatí. Typicky uvádím příklad zahradníka, protože to jsem dělal na vysoké škole brigádně, přes léto jsem si přivydělával jako zahradník, tak ten obor znám.

Tady probíhá transakce mezi tím zahradníkem a tím odběratelem, co si třeba od něj nechá udělat zahradu. A záleží čistě na nich dvou – a to jsou jediní dva lidé, kteří mají přehled o té transakci – jestli to přiznají v uvozovkách, bude to na fakturu, nebo bez faktury. A to zavedení EET tento stav žádným způsobem nemění. Žádným způsobem neroste vymahatelnost práva. Protože to, jestli si nechá vyjet EET účtenku, nebo jestli si nechá vyjet řádnou účtenku, nebo jestli dostane fakturu, to ten zákon žádným způsobem neovlivní. Takže jediné, co to dělá, že těm poctivým podnikatelům, kteří účtenky řádně vystavují, to komplikuje život. že máte člověka, který tady udělá někomu zahradu a teď přijde za tím zákazníkem a řekne: Tam mi zaplatíte teď 50 tisíc, a místo toho, aby mu bud' vystavil pokladní doklad a dostal od něj 50 tisíc, nebo aby se s ním domluvil, že mu to zaplatí on-line přes web, což může teď udělat naštěstí bez toho, tak pokud to chce dostat v hotovosti, tak potřebuje EET zařízení. A to EET zařízení on k ničemu nepotřebuje. Žádným způsobem mu nepomáhá v byznysu, takže on si musí pořídit EET zařízení a v případě, že je poctivý, tak stejně by tu hotovostní platbu přiznal řádně a dal si ji do účetnictví a zaplatil z ní daně. A v případě, že je nepočítivý, tak přestože bude mít EET zařízení, tak se

dohodnou s klientem, zákazník dostane slevu, protože bez papíru to vyjde daňově levněji, a bude to bez EET účtenky.

Já vůbec nechápu, co je ten mechanismus, který má vést k tomu zvýšení nějaké vymahatelnosti práva v této oblasti. A to je ten základní problém s tou třetí a čtvrtou vlnou, který máme, že zatímco poctivým podnikatelům bude komplikovat život, protože si budou muset pořizovat to zařízení na hotovostní platby navíc, budou za něj platit paušál, bude jim to zesložitovat účetnictví, prostě budou s tím mít náklady, ale žádnou přidanou hodnotu. Kdyby aspoň Ministerstvo financí pracovalo na tom, že člověk, který si napojí celý systém na EET, tak mu to automatizovaně vyplní daňové přiznání, že tam pak jenom doplní slevy a hotovo, tak by to aspoň k něčemu bylo. Ale nic takového se neděje, to je jenom byrokratická povinnost, která ty podnikatele obtěžuje. A skutečně ti poctiví budou teda postiženi a ti nepočtiví jednoduše nevydají tu EET účtenku. Tam je jediný svědek ten zákazník, který na tom vydělává. Tak proč by proboha udával sám sebe? Vždyť to nemá žádnou logiku, aby člověk, který vydělává na tom, že jeho řemeslník, co mu něco dodává, neodvádí daně, udal sám sebe a vůbec nechápu tu myšlenkovou konstrukci, co za tím je.

A z těchto důvodů my právě navrhujeme zamítnutí toho zákona, z těchto důvodů nám přijde absurdní. Protože šikanuje poctivé a nezasahuje proti nepočtivým. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Paní ministryně se přihlásila s přednostním právem, ale přihlásil se i pan poslanec Bláha s faktickou poznámkou. Pustíte paní ministryni před sebe? Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji pane předsedající, já budu stručná. Tak to přece není, pane poslanče Ferjenčíku. Já tu diskusi nechci protahovat, ale musím promluvit. Tak to prostě není. Za prvé, vy jste uvedl příklad někoho, kdo servisuje zahradu, jestli jsem rozuměla. Ten dneska vůbec ještě nemusí mít EET, protože spadá, to jsou služby a on spadá do tzv. třetí vlny. To je první varianta. Nechce mě domluvit, myslím si, že teď mluvím já.

Další věc. Pokud bude platit bezhotovostně, 50 tisíc většinou, nevím, jestli si dáváte, zahradníkovi, já jsem se s tím nesetkala, ale dobré, může být. Takže pokud budete platit bezhotovostně, nemusí mít EET. Pokud bude platit kartou, nemusí mít EET. Pokud si to budou dávat hotovostně, tak zatím nemusí mít EET, ale už dnes má povinnost – a já bych si o to řekla, kdybych někomu platila 50 tisíc cash, minimálně kvůli reklamačním lhůtám, takže bych si řekla, že chci doklad. A tu povinnost už dneska ten obchodník má na požádání, pokud nemusí mít EET. A my říkáme: povinnost, kterou má – teď mluvím o novele – kterou má už dnes na požádání, a nevím, jestli někdo z vás dá někomu 50 tisíc bez dokladu, já teda ne, pro mě je 50 tisíc hodně peněz, takže prostě ten doklad dá. A my říkáme, pokud je neplácce DPH, pokud má maximálně dva zaměstnance, předpokládám, že to tento zahradník může být, tak v takovém případě si může vybrat. Buď dá ten papírový doklad, anebo bude mít evidenci tržeb. Takže prosím, tak je to v té novele, doporučuji si ji přečíst. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha, připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom ubezpečit vás všechny, že nás poctivé to opravdu nezasáhlo. Mě to v ničem neomezuje, nijak mě to neruší, ba přímo ještě mi to pomáhá v tom, aby někteří nepoctiví zaměstnanci, kteří se vždycky najdou, tak museli dodržovat to, že evidují. Samozřejmě že i to se snaží obejít někteří, ale už se jim to dělá trošičku hůře. A jediné, co nás omezuje, je to, že jsme ještě nepokryli dobře signálem a digitalizací celou Českou republiku. Tam bych poprosil, abychom zatlačili, abychom pomohli k tomu. Ale jinak, v okamžiku, kdy budete opravdu mít malé účetnictví, tak vám k tomu stačí jeden telefon. Stejně ten, kterým si posíláte SMS nebo čtete novinové zprávy. A ten vám pomůže k tomu, že máte vše vyřízeno. A jak jste tady už slyšeli, nejjednodušší způsob, jaký je, tak to pojďme udělat tou kartou, anebo příkazem a všechno bude fungovat úplně skvěle a nikdo nemusí používat žádné EET.

Myslím si, že největší smůla na všem je, že o těch negativech hovoří lidé, kteří se s tím vůbec nesetkávají, anebo lidé, kteří chtějí nějakým způsobem ten zákon obcházet. Takže to jsou mé poznatky. A já se potkávám s těmi poctivými i s těmi nepoctivými a věřte tomu, že i ti nepoctiví dneska, když jim trošku umožníme, aby mohli být poctiví, tak že by rádi byli poctiví. Ale to je na delší debatu, to je o víc věcech, to je o celém systému, který pomáhá k tomu, abychom nepoctiví byli i ti, kteří chtějí být poctiví. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a prosím pana poslance Ferjenčíka s faktickou poznámkou.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Stručně zareaguju na paní ministryni. To, že to dneska neplatí, to je přece důvod, proč jsme proti tomuto zákonu, protože nechceme, aby to platilo ani do budoucna, protože myslíme, že je naprosto absurdní tuhle povinnost na podnikatele uvalovat. Já to znova zopakuji, o co jde. Proč chce, aby mu zaplatili 50 tisíc v hotovosti? Protože je naprosto běžné v ČR bohužel, že někdo se potom zdráhá zaplatit ty služby, zpětně si vymýší reklamace a prostě je naprosto běžné v ČR, že se faktury často nezaplatí celé. Takže to je důvod, proč řemeslník poté, když odjíždí z toho místa, tak chce mít peníze. Zeptejte se někoho, kdo tímto způsobem podnikal. Skutečně vám to potvrdí, že vystavovat fakturu a nechat si to proplácet přes bankovní účet je prostě velké riziko, a stejně také riziko pro zákazníka platit dopředu, protože bohužel se děje to, že občas řemeslnici nedodají všechno, co měli. Takže tohle je důvod, proč se naprosto běžně platí hotově.

A proč by to někdo dal bez dokladu? Pokud to bude o 10 tisíc levnější, tak to minimálně zváží. Ale to je samozřejmě daňový podvod, který dělají oba ti lidé, nicméně, a to je to, co zdůrazňuji, zavedení EET ho nijak neřeší. Žádným způsobem ho neřeší. Dneska má povinnost vydat doklad. Slušný vydá doklad, dá si to do účetnictví, zákazník si to někdy dá do nákladů, když může, někdy si to nedá, protože

nemůže, když je to třeba jenom pro rodinnou zahradu, a všechno je v pořádku. A vy teď zavádíté byrokratickou povinnost, že si bude muset vyzvedávat nějaké nové typy dokladů na berňáku, které mu vůbec k ničemu nejsou, celou dobu ty doklady řádně vystavoval, je to byrokracie navíc na ty nepočitivé (upozornění na čas) to žádným způsobem nedopadne!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Volný, připraví se pan poslanec Feranec.

Poslanec Jan Volný: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych chtěl vaším prostřednictvím na pana kolegu Ferjenčíka. On řekl ve svém minulém příspěvku, že pan Volný řekl, že je třeba likvidovat (Posl. Ferjenčík se ohrazuje.) – to řekl, podívejte se do stenozáznamu – nepočitivé podnikatele. To jsem přece já vůbec neřekl. A jestli on si myslí, že pokud ten nepočitivý se stane počitivým, to znamená, bude přiznávat tržby, a tím se zlikviduje, tak potom pochybuji o tom, jak on podniká. To znamená, to není o tom likvidovat nepočitivé, ale srovnat je, aby byli počitiví jako ti ostatní vedle něho. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já musím dát za pravdu panu kolegovi Ferjenčíkovi. Skutečně EET nevyřeší problematiku byznysu, kde se platí 50 tisíc zahradníkovi, pěstiteli. Patrně máte na mysli asi nelegální pěstování konopí. Takže toto skutečně EET nevyřeší. Děkuji. (Pobavení a potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, abyste se na ostatní poslance obracel mým prostřednictvím. Nyní prosím pana poslance Bláhu s faktickou poznámkou. Dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl ještě jenom říct, vždyť přece – prostřednictvím pana předsedajícího – právě piráti byli ti, kteří říkali: máme tady moderní technologie. Tak jestliže přijde ten zahradník na zahradu, vezme mobilní telefon, ve kterém má přednastavenu tu hotovostní fakturu spojenou s EET, jenom ji odešle přes mobilní telefon, tak ji může i přes mobilní telefon vytisknout nebo si ji může vytisknout ten dotyčný, který tam je, a je vyřízeno. Je vyřízeno! Vy pořád přicházíte s nějakými novými technologiemi, ale ještě jsem neviděl, že byste nějakou chtěli aplikovat. Absolutně! Přicházíte s hotovostními platbami v době, kdy všichni podnikatelé jedou všechno přes telefony. Absolutně! Takže nevím, co tady chcete vymýšlet, ale rozhodně věřte tomu, že ta jedna platba za

týden se přes telefon – za 50 tisíc ten samotný zahradník neudělá tu práci rychleji než za týden – nechá udělat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Předtím, než mu dám slovo, tak zde máme znovu omlouvenku. Omlouvá se nám pan ministr Dan Ťok od 9.30 do 13.30 hodin z pracovních důvodů. Prý to bylo ráno špatně načteno.

Prosím, pane Ferjenčíku.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. My prosazujeme zavádění nových technologií, ale na dobrovolné bázi. Já vůbec nechápu, proč stát nutí řemeslníky, kteří jsou často před důchodem, často nemají chuť si měnit svůj systém a jsou hlavně pocitní, tak proč na ně uvaluje nové byrokratické povinnosti, které jim zkomplikují život. A už dneska je těch řemeslníků často málo a úplně nesmyslně je tady šikanujeme opatřením, které ničemu nepomůže, akorát nějakým lidem zkomplikuje podnikání a hlavně nepřinese to lepší výnos daní. To je největší průšvih! (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Kupka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat vaším prostřednictvím na pana poslance Bláhu. Tady se nepřímo musím zastat Pirátů a úplně všech ostatních stran, protože vy také mluvíte o eGovernmentu, o smart vládnutí apod., a jediné, co jsme zatím viděli ve vaší vlajkové lodi, je využití elektronických komunikačních nástrojů ne ve prospěch lidí, ale v jejich neprospečích – kvůli jejich sledování, kvůli jejich šmírování, kvůli jejich permanentní kontrole, kvůli nedůvěře státu vůči občanům. A to mě mrzí. Elektronické nástroje bychom měli používat ve prospěch občanů a nikoliv proti nim. A zatím se to děje proti nim! Děkuji. (Potlesk poslanců ODS a Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Kupku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Já si dovolím také reagovat ještě velmi krátce na pana poslance Bláhu, protože on před chvílí říkal, jak všichni podnikatelé jedou v mobilních telefonech, jak si tam přednastaví fakturu. Na druhou stranu ještě před delším časem naopak zmínil, že máme nedostatky v pokrytí mobilním signálem a že bohužel je mnoho míst, kde to tak možné není. A opravdu to tak možné není. Je celá řada míst, která ještě pokrytá nejsou, ale i tam živnostníci podnikají, i tam třeba v drobných občerstveních na horách se s tím musejí nějak vypořádat a znamená to pro ně reálnou byrokratickou zátěž. A to nemluvím o tom, že

samořejmě ve společnosti je, má právo být a vždycky bude část lidí, kteří prostě s moderní technologií se dokonale nesžijí a nebudou ji chtít využívat, a myslím, že stát by je k tomu neměl tímto způsobem nutit. Měl by jím dát prostor, aby si dokázali své věci vyřídit se státem i jinou formou, než je ryze digitální. Ano, digitální technologie musí sloužit, musí být připraveny pro všechny, ale na druhou stranu stát přece nesmí v tomto směru nadiktovat všem jenom jedinou možnou cestu a pro všechny ostatní nastavit tak složité byrokratické podmínky, že třeba pod nimi opravdu pověsí živnost na hřebík. Na to bych chtěl upozornit a chtěl bych požádat, aby do budoucna všechna opatření, včetně té potřebné digitalizace, zároveň dávala prostor lidem, aby si mohli, pokud nebudou chtít využívat digitální technologie, jít svou vlastní cestou.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a já zvu do rozpravy pana poslance Krejzu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Dámy a páновé, já si nejdřív dovolím zareagovat na své předřečníky. Například u paní ministryně mě zaujala věta: Tak si to pořádně přečtěte, tak si to nastudujte. Ano, to budeme očekávat i od těch živnostníků. Takže to asi není příliš velká pomoc. Nejdřív si budou muset přesně nastudovat, o čem ten zákon je, pak si budou muset zařídit příslušnou techniku, která není úplně levná, a já opravdu pochybuji o tom, zda přínos třetí a čtvrté vlny bude takový, jaký očekáváme, a přinese ty efekty.

Já jsem se měl možnost potkat s mnoha podnikateli a samozřejmě názory se různily. Zajímavé na tom je, že čím větší podnikatel, tím více obhajuje EET, tím více se mu hodí EET. Ano, je to na kontrolu svých zaměstnanců, je to na řekneme narovnání v jeho očích podnikatelského prostředí. Slyšeli jsme to tady od pana kolegy Bláhy, jak ta konkurence vlastně škodí.

Samozřejmě čím menší živnostník nebo zatím tedy restauratér či hospodský, jak už to nazveme, tak tam to nadšení z EET klesá. Teď se máme dotknout několika set tisíc drobných řemeslníků, živnostníků, kterých je dnes opravdu málo, zkuste si sehnat zedníka, aby vám obložil koupelnu, možné to skoro není, a my jim opravdu tímto nepomůžeme.

Já bych se přece jen vrátil trošku v čase do dob minulých. Mám tady před sebou reklamní kampaň, která běžela někdy před třemi, možná dvěma o půl lety, a tady čtu: férově pro všechny – resp. slyším – 18 miliard do zdravotnictví. 18 miliard byl předpoklad. Pak je tam takové to nebo. Byla to výborná kampaň, myslím, protože... nebo 140 školek, nebo 280 km dálnic, 900 sportovních hřišť, takže vlastně všichni lidé měli pocit, že ze zavedení EET budou mít obrovský prospěch. Z 18 miliard předpokladů se stalo ve vyjádření pana premiéra 10 miliard.

Já se tady opět musím vrátit ke zprávě Nejvyššího kontrolního úřadu, jestli se mi povede ji tady někde najít (hledávám ve svých podkladech), nepovede, a která říká: Rozpočet v kostce – já si nepamatuji přesně název - zpracovává Ministerstvo financí, přínos 4 miliardy. Důvodová zpráva k zákonu – 5 miliard přínos. To jsou ty rozpory samotného Ministerstva financí, kdy neumíme vůbec vyčíslit, jaký ten přínos vlastně

byl. Je to zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu ke státnímu závěrečnému účtu a rozptyl je tam od 3 do 5,5 miliardy. Slyšeli jsme tady přesnou citaci od kolegy Kupky, že vlastně není ani přesně specifikováno, jakým způsobem se k těmto čísly dospělo. Já vím, že to asi není úplně jednoduché, to mi jistě paní ministryně potvrdí, že vyvinout nějaký algoritmus na to, jak přesně odhadnout dopady zavedení EET, není jednoduchá věc. Ale vidíte ten rozpor. 18 miliard reklamní kampaň, 10 miliard vyjádření pana premiéra, 3 až 5 miliard skutečný dopad.

Já si myslím, že tady se odráží to, resp. tady vidíme, jak ty předpoklady vždycky převyšují skutečnost na straně příjmů, ale na straně výdajů už to bývá jinak, protože většinou opět předpokládané náklady zase naopak rostou. Takže když se tady podíváme na nějaký veřejný zdroj, který v této chvíli nechci jmenovat, můžeme si trošku začít.

Kolik bude daňové poplatníky stát EET, není jednoduché zjistit. V důvodové zprávě k EET z 2. června 2015 Ministerstvo financí odhaduje cenu pořízení na 370 mil. korun a provozní náklady na 170 mil. korun ročně. Státní pokladna, Centrum sdílených služeb a Generální finanční ředitelství vysoutěžilo vytvoření celého EET včetně napojení na ADIS, to je informační systém Finanční správy, za 39,9 mil. korun. Odhadované roční náklady provozu 15 mil. korun a investice do hardwaru 10 až 15 mil. korun. To nebylo tedy součástí podle této zprávy výběrového řízení. Toto výběrové řízení bylo na přímý pokyn ředitele Generálního finančního ředitelství pana Janečka zrušeno bez udání důvodu.

Začátkem roku 2016 nabídla společnost IBM, největší dodavatel IT služeb pro Generální finanční ředitelství, vyhotovení EET za 50 mil., takže drobný nárůst. Je to prý výhodnější. No dobře.

Tak se podívejme na to, jakým způsobem to dále pokračovalo a co se vlastně skrývalo za náklady na EET v roce 2016. EET kreativita, výběrové řízení, smlouva není uvedena, protože výběrové řízení proběhlo před platností zákona, ceny bez DPH 2,9 mil. korun. Já vlastně nevím, co to je, ale je to tady uvedeno, tak možná to je moje nedokonalost.

Mediální prostor, výběrové řízení, 23,5 mil. korun, smlouva není uveřejněna ze stejných důvodů.

Certifikační autorita 13,1 mil. korun, hardware pro aplikační rozhraní EET, výtězem je O2 IT s cenou 153 mil. korun. Součástí dodávky je řešení od firmy IBM ve výši 152 mil. korun. To je taková subdodávka s milionovou marží. To tady čtu.

Integrace EET do ADIS od IBM, zadáno formou jednacího řízení bez uveřejnění, protože prostě ten ADIS je holt plně v režii IBM, cena 50 mil. korun. Takže dohromady 244 mil. korun.

Jednorázové náklady. Tam byla samozřejmě, myslím, v nákladech i ta reklamní kampaň, kterou jsem tady citoval, kdy jsme byli přesvědčováni o přínosu pro státní rozpočet v té obrovské výši, která zdaleka není naplněována, a to přestože ekonomika za ty tři roky neuvěřitelně vzrostla a vzrostla díky celosvětovému boomu.

Podívejme se na náklady do roku 2021. Tady je to také zajímavé, protože náklady do roku 2021 jsou spojené i s údržbou softwaru ADIS a na jedné straně tedy řekněme

přímo z EET tvoří 95 mil. korun, a to jsem si jistý, nebo jistý si nejsem, ale velmi pravděpodobně tam nejsou zahrnutы platy na zaměstnance, na těch 400 úředníků. Pokud je to jinak, rád se nechám poučit. 400 úředníků, odhadem 150 mil. korun mzdové náklady ročně, za čtyři roky jsme na nějakých 600 plus 95. 95 se potom zdá jako velmi malá položka, ale ono tu bude stát dalších 895 mil. korun na údržbu softwaru ADIS. To se asi možná musí dělat i bez EET.

Takže teď možná mě kolegové nebudou mít rádi, mí kolegové z ODS, ale já si dokonce myslím, že první a druhá vlna EET je dnes vyřešena. Software funguje, musím tady složit poklonu, nevěřil jsem tomu, že bude fungovat. Funguje, 17 milisekund, ano, velmi krátká doba, prostě funguje. Fajn. Myslím si, že i ti hospodští, restauratérí si na to dneska zvykli, přínos nějaký tam byl, budiž. Nemyslím si, že to tak velmi prospělo našemu rozpočtu, ale beru to jako fakt.

Nicméně my se chceme dotknout dalších několika stovek tisíc živnostníků a tam já vidím už tu diskutabilitu v tom, že ten přínos bude – ani nevím, jak je odhadován, přiznám se, ale já ho odhaduji a souhlasím s kolegou Ferjenčíkem, že bude naprostě minimální. Dokonce jsem přesvědčen, že ho nedokážeme ani vyčíslit. Ani vyčíslit. Byl bych rád, kdyby mě paní ministryně, která se usmívá, přesvědčila o tom, že již tu metodiku má, její ministerstvo i úředníci, a že nám Ministerstvo financí doloží tento přímý přínos.

Já jsem opravdu přesvědčen o tom, že daňové úniky, které jistě probíhají, protože každý z nás, nebo nikdo z nás nemí anděl, nejsme dokonalí, ani ten živnostník není dokonalý, ani příjemce té služby, a nemusí to být zahradník a určitě se nejdá o výměny nějakých divných látek za 50 tis. korun, to bych pana kolegu Ferance prostřednictvím předsedajícího poprosil, aby toto takhle tady neříkal, mně se to nelibí, děkuji. Takže jsou to řemeslníci typu zedník, tam asi máme největší zkušenosti každý z nás. Nemáme jich dostatek. Většinou jsou to starší lidé, přínos pro státní rozpočet minimální.

Náklady na zavedení jsou různé, ale mobilní telefon, připojení, ano, možná ano. Možná v tomto duchu žádný náklad by ani být nemusel. Nicméně když se podíváte do nějakých statistik, tak se říká, že takový provoz v systému EET může stát u těch malých podnikatelů 5 až 15 tisíc korun, u těch větších nebo středních provozoven 25 až 60 tisíc korun a při výnosu řekněme 4 mld., přitom, že bylo dotčeno 200 tisíc živnostníků tou první a druhou vlnou, máme výnos někde kolem 20 tisíc navíc ročně na to jedno místo, a to podotýkám, že to je v situaci, kdy si myslím, že tam skutečně ten výnos mohl být větší než u té další, třetí a čtvrté vlny.

Takže máme náklady prvního roku stejně s výnosem pro státní rozpočet. No já nevím, jestli to je opravdu ta správná cesta. Nemyslím si to. Budu hlasovat proti a prosím, zvažte to, že pouhá ještěnost v této chvíli prosadit něco, co jsem se rozhodl, nemůže přece vést k tomu, že budeme obtěžovat stovky tisíc lidí, kteří si to opravdu nezaslouží, a měli bychom jim spíše pomáhat než je trápit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Dorazila mi jedna omluvenka, omlouvá se nám pan předseda Bartošek dnes od 12.45 do konce jednacího dne.

A jako další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jurečka. A ten asi není přítomen, takže se posuneme dál a prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Já navážu na to, co jsem tady říkal ve středu.

Já za největší prohřešek při zavádění elektronické evidence tržeb považuji to, že se stala důvodem pro rozdělení společnosti. Aby se zavedla a získala se pro ni ve veřejnosti podpora, tak se nejdříve začala podnikatelům a drobným živnostníkům nasazovat psí hlava. Všichni ta vyjádření známe, která probíhala v médiích. Nevím, jestli to řekl pan premiér, všetci kradnú, nebo je mu to jenom přisuzováno, ale je to známka toho, že se nejdříve nasadila podnikatelům psí hlava, což samozřejmě vedlo k tomu nejvíce neblahému v našem státě – k umělému rozdělení společnosti, což mi připomínalo třídní boj, který jsme tady kdysi odehrávali. Ti podnikatelé byli označeni za ty, co neustále podvádějí, a proto se musí kontrolovat, a ještě si tu kontrolu zaplatí. To rozdělení společnosti je pro mě jizva na tváři společnosti, protože společnost se, jak vidíme, dokáže lehce rozdělit, ale obtížně se spojuje.

A teď mi dovolte, abych začal tím, co jsem tady ve středu neříkal, on to tady říkal už trochu pan kolega Krejza, to žonglování s čísly, které je velice nepřesné. Podle pana premiéra, který kdysi obhajoval zavedení EET, tak podle těch jeho prvních vyjádření přínos všech fází EET měl být 8 mld. pro státní rozpočet ročně. 18 mld., pardon, já jsem se asi přeřekl. 18 mld. ročně. Prosím, já to jenom dořeknu, všechna ta čísla. Podle RIA, vyhodnocení dopadů do zákona, nárm ministerstvo napsalo odhad ve výši 12,7 mld. korun ročně. Včera jsme slyšeli od pana premiéra v médiích číslo, že to přineslo 10 mld. korun. V návrhu, který máme před sebou, v jeho důvodové části, se píše, že za rok 2017 stávající EET přineslo nikoliv 10, ale 4,7 mld. korun, polovinu, než říkal pan premiér do médií. Nicméně v návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2017 není ani tolik, tam není ani těch 4,7 mld. Tam je uvedeno pouhých 4,1 mld. korun. Takže z 18 bylo 12, pak 10, pak 4,7, pak 4,1 – 4,1 mld., což je cca 0,3 % příjmů státního rozpočtu.

Na toto žonglování s čísly upozorňuje i Nejvyšší kontrolní úřad ve svém stanovisku ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2017. Já to tady ještě jednou ocitují, přímo stanovisko: "Odhadované dopady zaváděných opatření se v jednotlivých dokumentech Ministerstva financí významně liší. Věrohodnost těchto údajů je diskutabilní, protože v materiálech jsou zveřejňovány rozdílné hodnoty, u nichž není vysvětlena metoda jejich výpočtu a nejsou podloženy ani analýzou konkrétních dat." Tolik NKÚ. Věrohodnost a slovo diskutabilní. To diskutabilní je opravdu velice mírné a velice vstřícné vůči tomu, co v materiálech máme od Ministerstva financí a co říká třeba do médií pan premiér. Já bych použil jiná slova, napadá mě možná zároveň zveličování finančního přínosu EET. Takže dostáváme do podkladů, podle kterých máme rozhodovat, diskutabilní čísla. Jejich výpočet není nijak jasně doložen, čísla od vládních představitelů i z různých materiálů Ministerstva financí se liší, a to velmi výrazně. A na to upozornil právě NKÚ.

Stávající vlna tedy přinesla těch neuvěřitelných, skvělých, úžasných 0,3 % příjmů státního rozpočtu. A můžeme si úspěšně zaspekulovat, kolik na tom zvýšeném výběru

se podílí EET a kolik samotný ekonomický růst. Je tedy otázkou, jestli skutečně za výběr daní nemůže spíše to, že lidé v minulém roce více vydělávali, více utráceli, více chodili do obchodů, více chodili do restaurací a tato jejich zvýšená spotřeba zapříčinila vyšší výběr daní. Já jsem přesvědčen, že to tak je a vliv elektronické evidence tržeb na výběr daní je spíše minimální až marginální.

Ale dobré, zůstaňme u těch skvělých, úžasných 0,3 % státního rozpočtu. Podle údajů Ministerstva financí se dosavadní vlny elektronické evidence tržeb týkaly 170 tisíc obchodníků a restauratérů. Těch nových kadeřníků, natěračů, lakýrníků, tesařů, zámečníků, opravářů, zahradníků, jiných řemeslníků, ale i kancelářských činností, kteří přijímají hotovostní platby, mají být další statisíce, podle materiálů 300 tisíc. Náklad na pořízení, instalaci a údržbu stojí až desetitisíce korun pro toho podnikatele. Ale i kdybych se držel nějaké průměrné ceny, řekněme 20 tisíc korun za jedno zařízení, na jeho instalaci, na jeho implementaci, to znamená, že je to nějakých při těch 170 tisících obchodnících 3,4 mld. Tolik je stálá instalace zařízení EET. Připojení na internet měsíčně 500 korun, což je 6 tisíc korun za rok, to je při 170 tisících další miliarda. Takže celkem byly náklady těch podnikatelů na státní kontrolu, na zavedení státní on-line kontroly, kterou si sami zaplatí pod krycím názvem EET, zhruba 4,5 mld. korun hrubým odhadem, prosím, je to opravdu takovýto výpočet, a to pouze za předpokladu, že počítám pouze jedno zařízení na poplatníka. Ve skutečnosti hodně poplatníků má těch zařízení daleko víc, takže ty náklady jsou vyšší. Takže stát, aby vybral 4,1 mld. korun, donutil k nákladům podnikatele v ještě větší výši. Můj konzervativní odhad je 4,5 mld. Nemluv o tom, že náklady na údržbu a připojení musí platit a musí na ně vydělávat každý rok. Tak to je takové to řízení státu jako firmy – náklad na můj výnos zaplatí někdo jiný.

U nákladů ještě zůstanu. Znáte ty různé slevové marketingové akce, které nás vždycky nalákají – máme nějaké úžasné zboží od tří tisíc, koupíme televizi od pěti tisíc korun. Jdete do takového obchodu a zjistíte, že to, co potřebujete a zařízení, které umí to, co potřebujete, stojí třeba dvojnásobek a ta uvedená cena, ta od tří tisíc, je nějaký šunt, který si nikdy nekoupíte. Stejně tak je ale napsaná RIA k tomuto zákonu. Podklad, podle kterého máme rozhodovat. Cituji: "Pro technicky méně zdatné uživatele jsou k dispozici řešení, která jsou obdobou kalkulačky v cenách od cca 5 tisíc korun."

Takových formulací je tam více. Stejně jako při slevových akcích, takto je nám dáván podklad pro rozhodování. Všichni víme, že je to daleko víc, jen na papíře se uměle, papírově snižují náklady, stejně jako se uměle zvyšují výnosy. A to nemluvě o nákladech státu. Ne těch, které máme v podkladech, ty stamiliony na celý systém a jeho údržbu, ale kolik nás stojí všichni ti úředníci přijatí na kontrolu EET, kolik nás stojí jejich platy, vybavení kanceláří. Tam se totiž neříká, kolik nás to nás bude stát, zavedení třetí a čtvrté vlny.

Přečtu vám to: Náklady na straně státu. V rámci závěrečné zprávy zhodnocení dopadu regulace k návrhu zákona o evidenci tržeb byly předpokládány náklady na vybudování systému a náklady spojené s jeho bezproblémovým náběhem – hardware, software, infrastruktura, modul pro účtenkovou loterii a podobně – ve výši 370 milionů Kč. Provozní náklady po spuštění IT systému, údržba systému, náklady na certifikační autoritu, na provoz servis (nesrozumitelné), zabezpečení a další

standardní provozné technické náklady byly odhadovány ve výši 170 milionů ročně. Ostatní náklady spojené s provozem systému evidence tržeb, volitelné vyšší zabezpečení systému pro uživatele atd. měly činit cca 70 milionů ročně.

V souvislosti se zavedením systému evidence tržeb byly pro první dva roky očekávány také náklady na služby pro veřejnost, především na PR a call centrum okolo 60 milionů Kč ročně. Dále se odhadoval vznik nákladů v oblasti administrativního zázemí, náklady na zajištění dodatečných personálních zdrojů participujících na vyřizování té agendy založené zákonem o evidenci tržeb, která nebude probíhat prostřednictvím automatických systémů. Dle odhadů se mělo jednat o cca 400 pracovníků Finanční a Celní správy pro kontrolní činnost v terénu, která je pro efektivitu evidence tržeb klíčovým prvkem.

Takže my v podkladech dostáváme, kolik byl výběr za první rok, ale v podkladech nedostáváme, kolik byl náklad. Dostáváme pouze informaci, kolik byl předtím odhad toho nákladu, nikoliv jaký byl skutečný náklad za rok 2017. Samé formulace typu – byly odhadovány, měly činit, byly očekávány. Jaké jsou ale ty skutečné náklady, které byly za rok 2017, a skutečné náklady na zavedení systému EET, to se v podkladech nedočteme.

Takže já bych chtěl požádat paní ministryni o odpověď na tyto otázky: Kolik byly ty skutečné, nikoli odhadované náklady na zavedení EET. Kolik byly dosavadní náklady na jeho provoz. Kolik státních zaměstnanců nejenom se muselo přijmout kvůli EET, ale kolik celkem státních zaměstnanců se zabývá vůbec problematikou EET. Jaké jsou jejich mzdrové náklady. A jaké jsou náklady na jejich vybavení, náklady na jejich kanceláře a podobně. A to jsem mluvil pouze o první a druhé vlně.

Ted' k těm 300 tisícům nových poplatníků. Všichni je potkáváme, protože jejich služby všichni potřebujeme, všechny ty kadeřníky, opraváře, řemeslníky, zahradníky a i ty kancelářské profese. A teď je zatížíme kontrolou, kterou si zaplatíme s odůvodněním, že jim stát přece nevěří, a pokud jsou slušní, tak jim přece nemůže vadit, že jsou on-line sledováni. To můžeme být sledování všichni prostřednictvím odposlouchávání nebo sledování od rána do večera, protože všichni jsme přece slušní, takže nám žádné on-line nebude vadit.

Těch neslušných, jak tady řekl pan kolega Ferjenčík, se to nedotkne. Pokud k vám přijde opravář na melouch a dnes vám udělal nějakou práci, nějakou opravu a domluvíte se s ním bez faktury, respektive on vám to nabídne, po zavedení EET se toto skutečně nezmění. Nezačne zázračně dávat účtenku z elektronické evidence tržeb. Takže na to doplatí pouze ten poctivý daňový poplatník, ten řemeslník, který dneska už ty účtenky vydává, a jenom si zase zaplatí náklad na dodatečnou kontrolu. Šedou ekonomiku to významně nepostihne.

Já vám přečtu jenom jedno číslo. Systém je totiž zacílen jenom na opravdu malou část daňových úniků. Podle zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu je pouze 7 % výpadku DPH zaviněno těmi malými podnikateli a živnostníky. Místo aby tady byla úporána snaha on-line kontrolovat a buzerovat tu aktivní vrstvu střední třídy, která je soli naší ekonomiky, tak by se stát měl zaměřit spíše na ty velké, kde k těm únikům dochází v daleko větší míře. Nicméně ono je to složité, ono je to problematické, protože ty velké firmy nedělají samy na sebe, mají za sebou týmy právníků, týmy

účetních, takže ony si cestu najdou. Proto je pro stát jednodušší zaměřovat se bohužel na ty nejmenší. A je to chyba. Je to chyba, protože skutečně malý živnostník, aktivní člověk je pro nás, pro naši ekonomiku jedním z nejdůležitějších prvků. Protože až přijde ekonomická recese, a ten ekonomický růst skutečně nebude trvat navždy, tak budeme rádi za každého člověka, který vydělává, dokáže vydělávat sám na sebe, dokáže nám platit daně a dokáže přispívat do sociálního systému. Ale proti nim, proti takovýmto lidem se podobnými opatřeními bojuje.

Teď k tomu konkrétnímu návrhu, ulehčení pro ty nejmenší. Já si skutečně myslím, že ta možnost dvou set tisíc, za prvé ta hranice je velmi nízká, a možnost chodit na finanční úřad vyzvedávat si jednotné formuláře, formuláře účtenek, a pak vozit krabice na finanční úřad – jakou očekáváte výnosnost z takovéto činnosti? Nebylo by lepší pro ty nejmenší to opravdu zrušit? Jaký bude výnos tohoto opatření? Kolik to bude miliard? A kolik na to bude náklad? Protože to někdo na tom finančním úřadě, ty krabice s těmi účtenkami, bude přijímat, bude je kontrolovat, bude je archivovat a bude se tím zabývat. Tak jaký bude náklad na toto opatření pro ty nejmenší? Protože to není o zmenšení nějaké byrokracie. To je nahrazení elektronického systému papírovou byrokracií.

Ta čísla, o která jsem tady požádal paní ministryni, ta naše podklady pro naše rozhodování neobsahují. Ten přínos je skutečně diskutabilní. Ale aby to tak nebylo, tak se stejným zákonem snižuje DPH u některých služeb. Já jsem zastáncem nízkých daní a jsem rád, pokud se můžeme bavit o nízkých daních. Ale když se podívám, jaké DPH se snižuje, u jakých činností, tak ty jsou přímo dotčeny rozšířováním EET. A já to vnímám spíše jako marketingový tah vymyšlený někde v nějaké PR centrále než skutečně systémový přístup k daňovým otázkám. Nicméně co se týká snižování daní, já jsem jejich zastáncem jednoznačně.

Takže když to nějakým způsobem pomalu shrnu, systém je z mého pohledu zbytečný, protože je zacílen právě jenom na malou část daňových úniků, protože ti malí podnikatelé a živnostníci, ti nepočítiv, způsobí pouze 7 % výpadku DPH podle zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu.

Finanční správa již před zavedením elektronické evidence tržeb měla a u té třetí a čtvrté vlny stále má všechny informace, které potřebuje k tomu, aby identifikovala, kdo případně daně neplatí, kdo kráti DPH, kdo se chová nestandardně. Akorát ten přístup by byl složitější než zmáčknutí tlačítka za náklad toho poplatníka. Systém přenáší povinnosti státu na podnikatele a nutí je, aby kontrolovali sami sebe, a to za jejich vlastní peníze. Systém je jednoznačně restriktivní. Prostřednictvím EET získá stát velmi cenné informace, které mohou být velmi snadno zneužitelné. Informace o odběratelských vztazích. Můžeme se podívat, jestli se nějakým způsobem mění struktura sortimentu v některých supermarketech po zavedení EET.

Zavedení systému zvedlo ceny některých živnostníků. To je jednoznačně fakt. Systém zvyšuje náklady, které jsem tady vyjmenoval, zejména drobným a středním podnikatelům. EET jednoznačně komplikuje život podnikatelům při problémech například s datovým připojením, on to tady říkal pan kolega Bláha, ale místo tohoto jim to zkomplikujeme tak, že budou muset pravidelně jezdit na úřad předávat krabice s účtenkami.

Systém, je otázka, jestli je skutečně efektivní, pokud přináší dodatečné náklady na straně podnikatelů ze zhruba výnosů do státního rozpočtu. Systém jednoznačně ukončil podnikání některým živnostníkům, ta první a druhá vlna. A já mám obavu, aby ti řemeslnici, ti fachmani, které my tak těžko někde hledáme dneska na pracovním trhu, kteří mají zkušenosti, aby se prostě na to nevykašlali s tím, že je stát příliš otravuje.

My do budoucna budeme potřebovat silnou střední třídu, která je z velká části složena právě z živnostníků. Silnou střední třídu, která bude složena z aktivních lidí, kteří nám dokážou poskytovat své služby, platit daně, přispívat do sociálního systému, ale kteří budou také nezávislí. Tento návrh proti takovým lidem bojuje.

Podíl malých a středních podniků na celkovém počtu aktivních podnikatelských subjektů – vycházím ze zprávy malého a středního podnikání za rok 2016 – byl 99,8 %. Podíl přidané hodnoty malých a středních podniků v roce 2016 činil 56,2 % a podíl zaměstnanců malých a středních podniků na celkovém počtu zaměstnanců podnikatelské sféry v České republice v roce 2016 činil 59,1 %. Tady na těch číslech se ukazuje, jak je podnikatelská veřejnost pro nás důležitá.

Já vím, že ta třetí čtvrtá vlna se netýká všech těch, které jsem tady teď přečetl. Týká se zhruba 300 tisíc lidí. Ale je to dostatečné množství lidí pro to, abychom si jich vázili, nekomplikovali jim život, nenasazovali jim psí hlavu a dali jim najevo, že naše země, naše republika, naše společnost, představuje. A tento návrh k tomu rozhodně nepřispívá.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, děkuji. A nyní další v pořadí je přihlášen pan poslanec Marian Jurečka, nicméně předtím tady máme faktickou poznámkou pana poslance Jiřího Bláhy. Takže pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, slyšeli jsme tady skvělé slohové cvičení. Já jsem pořád pátral po tom, jak to, že kolegové jsou tak dobrými řečníky. A už jsem na to přišel. Je to díky témtoto slohovým cvičením, budu se muset polepšit, napříště si je také připravit. Ale to jsem vám nechtěl říct.

Jenom bych chtěl říct, tady zazněla řada faktů a jeden z nich je, že nemáme trápit ty malé a střední, kteří vlastně ani nemají takový vliv na naši ekonomiku. Tak bych vám chtěl jenom říct, že v naší republice ze zhruba jednoho milionu 200 firem je 900 tisíc malých a středních a těch 900 tisíc malých a středních dělá 65 % naší ekonomiky. Takže to není tak, jak nám tady kolega předesílal.

A opravdu většina těch podnikatelů, kteří jsou poctiví, tak chtějí právě, aby bylo tvrdě vyžadováno EET, aby bylo zavedeno do všech fází. Vadí jim to, že neproběhly všechny fáze, a chtějí, abychom je co nejrychleji zavedli. Uvidíte, že úspěch se dostaví. Chce to čas, chce to trpělivost a naučit se vše kontrolovat, všechno poběží ke zdárnému konci.

A ještě jenom naposled. Mě jako podnikatele – a to jsem malý, starám se o IT v rámci své firmy sám nebo se svým synem. Máme 12 provozoven, zaměstnáváme 200 lidí a nezabere mi to měsíčně víc jak dvě hodiny, a to jenom díky tomu, že zrovna někde vypadne internet. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní bych přečetl dvě omluvy. Paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá od 13.30 hodin do konce jednání a pan poslanec Lukáš Tůma se omlouvá mezi 13. a 14. hodinou z rodinných důvodů.

A teď tady máme tři žádosti o faktické poznámky. To znamená, že první je pan poslanec Kalousek, druhý pan poslanec Munzar a třetí pan poslanec Bartoš. Takže pan poslanec Kalousek. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já souhlasím s panem poslancem Bláhou, že skutečně zazněla celá řada faktů. Mě zaujala zejména ta fakta, která zpochybnila zcela oprávněně onu kvantifikaci dopadů elektronické evidence tržeb, kdy Ministerstvo financí uvádí rozdílná čísla ve svých různých materiálech. Poukázal na to i Nejvyšší kontrolní úřad. Oněch 10 miliard přínosu, které včera zveřejnil pan premiér Babiš, je asi stejně věrohodných jako jeho výrok, že církevní restituce jsou předraženy o 54 miliard. Jenom připomínám, že celková výše finančních náhrad je 59 miliard. Takže když pan premiér říká, že 54 miliard, tak prostě blábolí. Úplně stejně blábolí při těch 10 miliardách přínosu ze zavedení EET.

Já z toho důvodu, protože je nás celá řada, která o tom máme pochybnosti, si dovoluji předložit procedurální návrh o přerušení projednávání tohoto bodu do okamžiku, než Ministerstvo financí předloží věrohodnou metodiku o výpočtu dopadů elektronické evidence tržeb do rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jinak já jsem teď přečetl omluvu a připadal mi divné, že žádného pana poslance Lukáše Tůmu ze STANu neznám, tak jsem to prověřil. A v té omluvě zapomněl zřejmě pan asistent Lukáš Tůma, nějakého poslance ze STANu napsat... Petr Pávek... Takže já to tedy přečtu, jestli to tak je. Takže omlouvá se pan Petr Pávek mezi 13. a 14. hodinou. Takže aby to bylo do záznamu.

Ted požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara na faktickou. (Poslanec Kalousek namítá, že dával procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu.) Omlouvám se, my jsme tady zkoumali tu omluvu. Můžete mi to ještě jednou zopakovat? Omlouvám se.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se já, pane předsedající, že jsem to nezdůraznil. Předložil jsem procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do okamžiku, než Ministerstvo financí předloží věrohodnou analýzu dopadů zavedení EET do veřejných rozpočtů. O tomto procedurálním návrhu proto prosím, aby se hlasovalo bez rozpravy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Takže máme tady procedurální návrh, abychom přerušili rozpravu do té doby, než Ministerstvo financí předloží analýzu dopadů. Takže svolám poslance, abychom mohli hlasovat. Je žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami... Myslím, že už se kvorum plus minus ustálilo.

Takže ještě jednou zopakuji, o čem budeme hlasovat. Máme tady procedurální návrh pana poslance Kalouska, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do té doby, než Ministerstvo financí předloží analýzu dopadů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 97. Přihlášeno 140 poslanců, pro 60, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v rozpravě. Jako další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Munzar. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych vaším prostřednictví zareagoval na pana kolegu Bláhu. Já jsem tady nemluvil o tom, že mají nízký podíl na ekonomice, já jsem tady mluvil o tom, že těch 7 % je podíl na šedé ekonomice. A to je významný rozdíl.

Naopak jsem tady přečetl údaje ze zprávy o malém a středním podnikání, z kterých jednoznačně vyplývá, že malé a střední podnikání je základním motorem naší ekonomiky, a proto bychom si ho měli vážit. Šedá ekonomika a ekonomika je rozdíl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní mi tady dorazila tedy písemně ta správná omluva. Takže pan poslanec Petr Pávek se omlouvá mezi 13. a 14. hodinou.

Mám tady další faktickou poznámku. Hlásí se pan poslanec Jan Volný. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, já jsem nechtěl zdržovat a obstrukovat, ale já pozorují, že stejně se to proobstahuje a prozdržuje, takže já tedy v reakci na pana kolegu Munzara. Opět tady dokázal při svém minulém vstupu svůj dogmatismus, ale on se usvědčil sám a myslím, že poslanci si udělají svůj obrázek. On na jednu stranu, když rekapituloval čísla, nejdříve řekl 8 miliard, pak se opravil na 18 miliard, tak správně řekl, že to byl odhad na všechny čtyři vlny, ale potom to velice obratně a vůbec bez jakýchkoliv skrupulí začal srovnávat s 10 miliardami a se 4 miliardami, přestože moc dobře ví, že jsme teprve u druhé vlny a že ta další čísla se váží právě jenom k těm dvěma vlnám, tzn. opět tady z nás dělá trošičku truhlíky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec, pan předseda Pirátů Ivan Bartoš, a následně je přihlášen pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych jenom prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na pana Bláhu. Z toho, co on tady vždycky vypráví, jsem trošku v bouřce. My jsme se tady včera, moc vás tady nebylo, na interpelacích bavili ohledně digitalizace s panem premiérem, já jsem rád, že tady je, a ten tady včera ukazoval svůj notýsek. Hovořil o tom, že je aktivní důchodce, jak on to tady podepíše, všechno to chce na papíru, a my tady slyšíme o tom, že je úplně normální, že by i třeba nad 50 let řemeslníci nebo zahradníci měli někde nějaký telefon, na kterém by vystavovali faktury. To není vůbec realita. Moji aktivní rodiče mají prostě tlačítkový telefon, a kdyby poskytovali nějaké řemeslné služby, tak nejsou rozhodně schopni toto řešit a nejsou schopni ani nikam docházet. A bavíme se o tom výnosu v dalších vlnách a prostě trh je v oblasti malého řemeslnictví tak malý a ten výnos se nezvýší, že cílit na tu celkovou částku, která přinese 18 miliard, je nesmysl. Ale já bych skutečně chtěl reagovat na to, že aktivní lidé nad 50 let nemají mobilní telefon s aplikacemi, takže to, že pekárny dokážou fakturovat elektronicky, rozhodně není něco, čím bychom to měli poměřovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní další s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha a pak mám ještě jednu přihlášku na faktickou a to je pan poslanec Vojtěch Munzar. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl tedy reagovat jenom na jiné příspěvky, ale teď musím zareagovat. 57 je 57, takže jsem možná asi výjimka, ale věřte tomu, že nejsem výjimka. Ve svých 57 letech je kolem mne řada a řada a desítky a stovky a tisíce a daleko starších podnikatelů, kteří ovládají technologii daleko lépe nežli já, ale o tom jsem nechtěl mluvit. Nepodceňujte nás, my jsme daleko před vámi ještě pořád. Hlavně v těch zkušenostech.

Já jsem chtěl reagovat jenom na ta čísla. Mě jako podnikatele 10, 20, 5 miliard vůbec nezajímá. Mě v tuhle chvíli zajímá, aby co nejrychleji byla zavedena třetí a čtvrtá vlna, aby do toho přišly ty firmy, které dneska nemusí, protože ve své podstatě dneska nemusí přiznávat ten výrobce, který vyrábí a prodává si to sám. Takových nás je hodně. Já jsem do toho šel dobrovolně, abych ukázal, že ta cesta je, a abych i ukázal, že mě to nezatíží. Nemusel bych v tom být. A věřte tomu, že se setkávám právě s těmi podnikateli, kteří říkají: čím víc nás bude, tím víc ukážeme, že nám to nevadí.

Jenom v kostce ještě jednou. Poctivým podnikatelům to nevadí, nezatěžuje to a jsou připraveni o tom hovořit a budou hrozně rádi, když třetí a čtvrtá vlna proběhne co nejrychleji. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Munzar a připraví se na faktickou pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane přesedající. Já chci zareagovat na pana poslance Volného. Ano, já jsem se skutečně přebral a ihned jsem se opravil. Místo 18 miliard jsem řekl 8, nicméně ten rozdíl mediální, který vy jste říkali, 18 miliard, a to, co máme v podkladech napsáno, 12,7 miliardy, je docela značný rozdíl. Tak já nevím, kdo tady koho fabuluje s čísly. A stejně tak má rozdíl v těch číslech Ministerstvo financí. Konstatuje to Nejvyšší kontrolní úřad a ne já, tak prosím si ta čísla aspoň příště srovnejte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Poslední faktická v tuto chvíli pan poslanec předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Volný mluvil o tom, že snad poslanci opozice činí obstrukce při projednávání tohoto návrhu. Já si myslím, že v žádném případě. Já jsem příliš nevystupoval sice, ale to, co jsem slyšel, tak jsem slyšel velmi seriózní diskusi a všechny příspěvky. Kdybych měl vzít slova pana poslance Volného vážně, tak si dovolím říci, že ten, kdo tady vůbec nejvíce dělá obstrukce, je pan poslanec Bláha z hnutí ANO. Ale to je slovník pana poslance Volného, já si to nemyslím. Já si myslím, že pan poslanec Bláha vystupuje s všechny příspěvky. Ano, jemu je 57 a ovládá digitální technologie, mě je 58, tak je snad možná také ovládám, možná ne tak dobře jako pan poslanec Bláha. Ale přece nemůžeme každého živnostníka kolem šedesátky nutit jenom proto, že jsme si to usmysleli, že ty technologie prostě musí používat, protože nemá jinou cestu.

Představte si, pane poslanče Bláho prostřednictvím pana přesedajícího, že váš stranický šéf by se živil jako živnostník. O něm je známo, že dokáže posílat jenom esemesky, tak prostě byste mu zrušil živnost. A tímhle neférovým způsobem se nemůžeme chovat k desítkám, stovkám, možná tisícům lidí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady zase dvě faktické – pan poslanec Václav Klaus a následně pan poslanec Jiří Bláha. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Tak jsem jako řečník povýšil, že už jsem předskokanem pana poslance. Ta debata se trošku posunula, dílem na technickou, dílem na to, jaký důchodce umí ovládat mobil a jaký neumí. Já bych se trochu vrátil k té ideové podstatě.

Stát chce vybírat daně, pochopitelně, jde o erár, a z nějakého důvodu si vybírá hlavně drobné živnostníky, kterým dává nějaké elektronické obojky, v uvozovkách, aby je terorizoval a ty daně z nich vydřel. Ale je přece spousta dalších činností, kde se dají šetřit peníze státu. Třeba u nemocenské může každý dostat elektronický obojek,

aby se s tím neplýtvalo, studenti se dají kontrolovat, jestli se učí, nebo sedí v hospodě. Čili těchto možností, kde stát může lidi terorizovat, aby chránil erár, je neskutečné množství. Možná bude ještě nějaká pátá vlna, šestá vlna, devátá. Ale já hlavně nerozumím tomu, proč zrovna jste si zasedli na živnostníky a z těchto dřete a z těch ostatních skupin obyvatelstva ne, abych vystoupil trošku v jiném duchu než tady ostatní. To mi není jasné, čím vám tak jako vadí osobně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Poslední v tuto chvíli pan poslanec Jiří Bláha na faktickou.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych dneska už tak často nevystupoval, ale když vidím ty zástupy a ještě ty dlouhé zprávy, tak jsem si říkal, stejně to nestihneme, tak je potřeba trošku zareagovat na ty podněty, které tady vznikají.

A opravdu to je tak, že jestliže budu zahradník, tak věřte tomu, že mi stačí jeden doklad někdy i za měsíc. V ten okamžik, když ho vystavím, tak mi nic neudělá pro to, abych ho zaevidoval, ten jeden doklad za měsíc, protože tak to je. Mě se zdá, že opouštíme reálný život. A já vždycky, když se s vámi se všemi potkávám, tak vlastně přídu na to, že jsme úplně stejní, že uvažujeme stejně, že chceme stejně věci, ale když se potkáme tady, tak najednou jeden mluví španělsky, druhý rusky, třetí francouzsky, čtvrtý špatně česky, což jsem já. Takže já bych navrhoval, než se tady vždycky potkáme, pojďme si to vypovídávat někde v zákulisí, všechno si to řekneme, jak to vlastně chceme krásně udělat, a já věřím tomu, že máte stejně myšlenky jako já. Přece nechcete, aby nám tady narůstala šedá ekonomika. A není to v žádném případě 7 %, o kterých mluvíte. V restauracích a v jídelnách není pomalu nikdo zaměstnán oficiálně a tak to je prostě a všichni to víte a všichni tam chodíte a vaši kamarádi vám to sdělují. Ve stavebních firmách je to to samé a můžeme takhle jít po těch jednotlivých odvětvích. Když se půjdete nechat ostříhat. A ti lidé to dělají z nějakého důvodu a my bychom měli předcházet těm důvodům a nastavit jim to tak, aby to bylo rovnoprávné a aby to nemuseli dělat, protože je to trápi. A já jsem kvůli tomu tady, abych to nastavil tak, aby oni nemuseli podvádět, abychom to tady pojmenovali, neskrývali a vyřešili! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a naskočilo mi tady opět několik faktických poznámek, takže já to krátce zrekapituloji. Máme tři přihlášky. Pan poslanec Kalousek se připraví, následně vystoupí pan poslanec Ferjenčík a následně pan poslanec Krejza. Takže pan poslanec Kalousek, předseda poslaneckého klubu. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vaším prostřednictvím si dovolím oslovit pana poslance Bláhu. Já opravdu nevím, kolik znáte zahradníků, ale z toho, co jste teď řekl, vás podezírám, že jenom pana poslance Jana Zahradníka. (Pobavení.) Já si troufnu říct, že zahradníků znám poměrně hodně a žádný nemá to štěstí, aby chytil takovou zakázku, že by opravdu mu stačil jeden

doklad na měsíc, ať už s paušální platbou, nebo takhle. To jsou většinou velmi drobné práce, které ho nutí účtenku vystavovat velmi často. A zatěžovat ho ještě přitom nesmyslnou povinností EET, je právě ten byrokratický i ekonomický náklad navíc, který je úplně zbytečný, protože prostě když bude nepočitivý a někomu nabídne, že mu ty dva záhony zřídí bez papíru, a ten zákazník na to půjde, tak žádné EET tomu nezabrání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Ferjenčíka, připraví se pan poslanec Krejza a mám tady opět přihlášku od pana poslance Bláhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl poprosit pana Bláhu, aby přestal obstrukovat tento tisk tím, že uvádí příklady, které jsou úplně absurdní, a je potřeba mu je vyvracet, protože skutečně si neumím představit zahradníka, co mu stačí doklad na měsíc, když kobercový trávník trvá položit dva dny, nebo je naprostě typické, že zahradníci sekají co 14 dnů jednu zahradu třeba 15 lidem a tím se normálně živí. Tak bych chtěl vidět ty lidi, kterým stačí jeden doklad. To je prostě takový nesmysl, že je potřeba na něj upozornit. Bohužel to zapleveluje debatu. Pan premiér si stěžuje, že obstrukujeme, ale my bohužel musíme neustále vysvětlovat nesmysly, které říkají jeho poslanci. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Krejzu, připraví se pan poslanec Bláha a následně ještě pan poslanec Zahrádník. Prosím.

Poslanec Karel Krejza: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl ještě upozornit, že ještě máme tady paní poslankyni Zahrádníkovou v našich řadách, nejenom Zahrádníka. (Pobavení.)

A v reakci na pana poslance Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího. Udělejme to tak, aby ti lidé – řemeslníci, živnostníci – platili daně s radostí, a to můžeme zařídit jediným způsobem, že budou velmi nízké a velmi jednoduché. Není potřeba nic dalšího podle mého názoru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Bláha, připraví se pan poslanec Zahrádník a pan poslanec Jurečka. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: A přesně kvůli tomu tady jsem, aby to bylo jednoduché, aby se to všechno zrychlilo, zjednodušilo. Ale k tomu potřebuji vás všechny, potřebuji vás s tím seznámit, potřebuji, abyste se mnou o tom mluvili, a věřte tomu, že pak si řekneme: ano, chceš být holička, takže měsíčně tady zaplatíš 30 tisíc a víc nás nezajímá. Takže takhle jednoduché to můžeme udělat. Přijďte, já vám to vysvětlím, a když mě podpoříte, tak to tady bude za chvilku.

A k tomu s tím zahradníkem. Máte pravdu, že zahradník dělá třeba více činností. Ale víte, co to je umět využít právě svůj čas? To znamená, že tu fakturu tomu Bláhovi, který si ho objednal, nebo někomu jinému, dám jednou za měsíc. Jednou za měsíc ho zkásnu za ty práce, které jsem si s ním dohodl, protože většina dělá pravidelně to sekání na stejných zahradách, takže jednou za měsíc vystaví těm třinácti, ke kterým chodí pracovat, ten jeden doklad. Takže je to jednoduché. Šetřeme si svoji práci a tak to funguje. Přece nebudeme, když jde zedník stavět dům, každý den účtovat, že zrovna položil deset cihel! Ne, fakturu nebo doklad vystaví, až když je postaveno. Zrovna tak ten zahradník vystaví, když je posekáno. Třeba také za půl roku, protože jim to stačí. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Zahradníka a připraví se pan poslanec Jurečka a pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Já samozřejmě to sleduji pečlivě. To povolání, které popisuje stejně slovo, jako je moje jméno, to samozřejmě vykonává činnosti rozdílné. Jestli si pan kolega Bláha myslí, že zahradník jako profese pouze seče trávu, tak to mu prosím vás pěkně vyříďte, pane místopředsedo, že se škaredě mylí. Ten zasaduje květiny, pěstuje, vytváří z nich různé kombinace, pak je třeba prodává, a vy ho chcete zatížit, aby každý takovýhle prodej musel tím vaším šíleným EET dokladovat. Takže to je věc, kterou bych chtěl tady odmítnout.

Aby to nebylo úplně jednoduché, tak třeba v Českých Budějovicích je takový veliký zahradník (smích), který právě tyhle květiny pěstuje, dováží, prodává, a ta firma se jmenuje Ferjenčík. (Bouřlivý smích.) Takže aby nebylo úplně...

Ale já bych přece jenom ještě chtěl něco říct k tomu. Já znám – já jsem znal, nemůžu použít přítomný čas, ale minulý – jednu velmi pěknou firmu v Českých Budějovicích, která prodávala mapy, upomínkové předměty, různé brožury, průvodce, a protože měla celou řadu různých položek, které musela vykazovat, a ty byly různorodého typu, tak se jim to velmi těžko evidovalo. A tuhle firmu bohužel to vaše EET zlikvidovalo. Ten člověk toho musel nechat, musel to zavřít a byl vaším EET zlikvidován. To je konkrétní případ firmy, kterou vaše EET zlikvidovalo. Stejně tak znám hospodského (upozornění na čas), který musel svoji hospodu zavřít, protože ho vaše EET zlikvidovalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady nyní ještě dvě faktické poznámky. Takže pan poslanec Josef Hájek a následně se připraví pan poslanec Jiří Bláha. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, já jsem nechtěl vystupovat, ale když už se dívám, že máme za 13 minut konec, tak si také dovolím pář řečí. Také je mi víc jak 50, také mám chytrý mobil, dokonce jsem i manželku s tím naučil pracovat, takže fakt se s tím dá naučit skoro každého. (Pobavení v sále.)

Co chci říci, my jsme tady EET řešili v minulém volebním období. My jsme se posunuli už na jiný level, za to samozřejmě děkuji, protože jsem tady hodiny, desítky hodin slyšel, jak tam v těch hospodách budou ti žízniví zákazníci umírat žízní, protože než vypíše tu účtenku EET, tak mezitím spadne pěna, nebude pivo atd. Dneska v hospodě to funguje. Já jsem do jedné hospody nechodil rok, protože s paní jsem měl takovou tu diskuzi, a ona nakonec tedy potom – dneska přijdu, usmívá se na mě a dá mi účtenku, což je samozřejmě pozitivní a není s tím žádný problém.

Mám kolegu také, který je automechanik, a říká: Ty, (nesroz.), mně je 50 a já už musím začít šetřit na ten důchod. Všichni jsme dostali papíry, že dostaneme šest tisíc důchod, tak já už teď začnu podnikat poctivě, abych si vydělal na ten důchod. O tom tady nepadlo žádné slovo, ale opravdu živnostníci jsou velká kategorie, která skutečně, pokud se dostane do důchodu a neplatila si odvody, a neplatila je částečně proto, že neměli z čeho, když řadu činností dělali načerno, tak dneska budou mít možnost si skutečně odvádět mzdu nebo odvádět daně a z nich potom bude vypočten důchod a budou potom na závěr spokojeni. Takže to je také jedno téma, o kterém bychom mohli diskutovat.

Jinak všem potom příjemný víkend.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Jiří Bláha a připraví se pan poslanec Kalousek. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, vážené kolegyně, já vám naposled vysvětlím, jak to funguje v soukromém sektoru. (Smích zprava.) Já vás nechci poučovat. Jenom vás chci seznámit opravdu s realitou, která je.

Dneska 99 % řemeslníků a těch drobných opravdu, má své stálé klienty. Už nevypadají žádné nové, protože nemají deset rukou, aby to stihli. Tudiž jestliže ten řemeslník chodí stále ke stejným, tak už s nimi má nastavená stejná pravidla. To znamená, že na konci měsíce, nebo po půlce, nebo i jednou za týden spočítá práci, kterou pro ně udělal, a tu jim vyúčtuje. A věřte tomu, že většina stihne těch známých, které obhospodařuje, mít opravdu jenom nějaký počet. Ti, kteří mají samozřejmě zaměstnance, jich mají víc, ale tam už je to o něčem jiném. My se bavíme o těch drobných, o které nám jde, a ti mají stejnou klientelu stále dokola, takže pořád třeba čtyři účty za měsíc, víc nepotrebují. Kdyby deset, připraví si to doma, u zákazníka vyjede a je vyřízeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s faktickou paní ministryně Alena Schillerová. Připraví se pan poslanec Ondřej Benešík. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu skutečně stručná. K žonglování s čísly – je to nekorektní. Berete čísla z RIA, berete čísla skutečných příjmů, plánovaných příjmů. Takže vás odkážu přesně: náklady včetně personálních najdete transparentně na webu etrzby.cz. Smlouva s vítězem výběrového řízení na nákup mediálního prostoru také veřejně: e-

zakazky.cz. Co se týče přesných čísel, to znamená ta, která jsme předpokládali, a ta, která jsme už dneska na cashové bázi schopni spočítat, předesílám, že nám vlastně jedou jenom dvě vlny, jsem před chvílí, asi před minutou dvěma odeslala do ČTK v přehledné tabulce. Bude to u mě na všech sociálních sítích, včetně na stránkách Ministerstva financí. Podívejte se na to. To jsou čísla, která jsou z Ministerstva financí a za kterými si stojíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Benešíka. Připraví se pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, já se nechám rád poučit. Já jsem z vesnice, znám spoustu řemeslníků, ale debata mi tady připadá, jako že máte štěstí, že jdu náhodou kolem. Já vám to prostě vysvětlím. (Veselost v sále.) Já jsem si nevšiml, že by si někdo nechával dělat střechu každý měsíc od nějakého jednoho tesaře nebo že by zedník stavěl baráky pořád dokola pro stejné klienty. Já si myslím, že to možná funguje u některých. Ale u velké části to takhle nefunguje a tímto systémem ty lidí znechutíme a zatížíme. Možná taky způsobíme to, že ve státě, kde chybí řemeslníci a spousta z nich má třeba před důchodem, se na to vykašlou a budeme jich mít ještě méně. A vykašlou se na to proto, protože jim tímto jejich řemeslnou živnost znechutíme a zkomplikujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana místopředsedu Sněmovny Vojtěcha Pikala. Mám ještě přihlášeného pana Mariana Jurečku. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: On to tady kolega Benešík vaším prostřednictvím řekl z větší části přede mnou. Nicméně představa, že zámečníci, klempíři, zedníci, elektrikáři a další mají pravidelnou měsíční klientelu, za kterou docházejí pravidelně, mi přijde poněkud absurdní. A na tyto jsem pochopil, že máme snad touto vlnou mířit. A tady je ten problém, který zmiňujeme, že tady se nic na tom výběru nezmění. To je prostě vztah mezi dvěma lidmi. A to, že vznikne povinnost EET, nijak nezmění ani ten výběr, ani to, jestli to půjde s papírem, nebo bez papíru. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan poslanec Jurečka stahuje? (Ano.) Stahuje faktickou. Nicméně tím pádem přicházíme do obecné rozpravy a tady jste první. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, pane premiére, vládo, paní ministryně, dovolte, abyste také vyslechli mé vystoupení.

Na úvod musím říct pár takových drobných poznatků. Já jsem rád, že pan poslanec Bláha nepoužil příměr pro svůj příklad místo zahradníka třeba provozovatele fekálního vozu. Pak bychom se tady určitě v debatě dozvěděli spoustu drobných poznatků z činnosti takového živnostníka, určitě by to bylo velice výživné. Když tady zazněl příklad toho, že ta holička má odvést státu 30 tis. korun, to by musela být asi holička, která by měla smlouvou s panem prezidentem Franciem Hollandem, který měl 10 tis. eur měsíčně, ale na ty odvody ve výši 30 tis. korun měsíčně mi to nevychází.

Nicméně teď už vážně a seriózně k debatě o bodu, který tady máme. Já bych se s dovolením vrátil čtyři a půl roku zpátky, skoro pět let. Když tehdy po volbách vznikala trojkoalice ČSSD, ANO a KDU-ČSL, tak jsme si řekli, že tady chceme mít stát, který bude schopen efektivně vybírat daně, eliminovat šedou ekonomiku, ale také zároveň v textu koaliční smlouvy stojí, že chceme podporovat drobné podnikání a živnostníky. Já si dovolím ocitovat tu část koaliční smlouvy, která tehdy hovořila o EET: Navrhнемe legislativní opatření vedoucí k maximální digitalizaci správy daní. Specificky navrhнемe legislativní a technická opatření směřující k efektivní kontrole vykazovaných tržeb z maloobchodního prodeje zboží a služeb. Tato opatření zahrnuje u vybraných subjektů on-line hlášení tržeb povinnost vystavovat doklad s unikátním číslem a účtenkovou lotérií. Všechna opatření budou založena na principu – a teď poslouchejte –, že náklady na jejich implementaci ponese prostřednictvím daňových odpočtu stát a ne podnikatelský sektor. Na toto opatření bude navázán pokles snížené sazby DPH.

Tím chci ilustrovat, že na počátku byla nějaká podepsaná dohoda, která jasně říkala: my si uvědomujeme, že tady budou náklady, ale ty náklady stát bude schopen podnikatelům plně kompenzovat. Bohužel to se nestalo. Následně se ani nepodařilo dobře nastavit systém z hlediska portfolia jednotlivých činností, živností, na které tento nástroj EET míří. Někdo může říct, že teď si dávám gól do vlastní brány. Byl jsem tehdy koaliční partner, byl jsem ve vládě a pro EET jsem tehdy na vládě ruku zvedl. Ale byl jsem opakován ujišťován tehdy na vládě a na koaliční radě, následně i v Poslanecké sněmovně lidmi z vedení hnutí ANO, že v situaci časové tísni a stíhnutelnosti účinnosti zákona od 1. ledna ať to na vládě podpoříme, že v Poslanecké sněmovně ve druhém čtení tyto věci, které se týkají technického nastavení EET a dopadu na jednotlivé sektory, doladíme. Tehdy jsem ještě věřil tomu, že jestliže někdo něco říká, tak vyřčené slovo a podaná ruka platí.

Následně ve druhém čtení jsme se tady snažili pozměňovacími návrhy kolegy poslance tehdy Klašky nastavit EET tak, aby bylo opravdu efektivní. Já se k tomu ve svém vystoupení dostanu ještě dnes, nebo možná příští týden. Bohužel to nebylo podpořeno ze strany koaličních partnerů. Nicméně jsme byli ujišťováni, že v Senátu bude vůle tyto parametry napravit. Bohužel ani v Senátu se k tomu nepodařilo najít dostatečnou většinu. Zkoušeli jsme to o rok později, tyto věci napravit, opět se to nepovedlo.

Mezitím jsme tady měli možnost sledovat otázkou toho, jak některé podnikatelské subjekty, především velkých podnikatelů, dokážou výborně optimalizovat svá daňová příznání prostřednictvím korunových dluhopisů. Já si pamatuji jedno setkání tehdy s panem ministrem financí, dnešním panem premiérem, na Úřadu vlády, kdy mně

říkal, že daňová optimalizace je něco, co je v pořádku, že se to učí. Pochopil jsem, že je divný podnikatel, který to nedělá. Já jsem živnostník od druhého ročníku vysoké školy. Začal jsem podnikat, podnikám do dnešních dnů. Musím říct, že jsem nikdy nedával daňové příznání se záměrem co nejvíce zoptymalizovat a neodvést státu daně. Vždycky jsem se řídil principem, co je císařovo, císaři. I já žiju z výdajů státu, i moje rodina. Odváděl jsem někdy jednotky tisíc, někdy desítky tisíc korun na dani, sociálním a odvodech. Nicméně jsem byl v tomto vyškolen.

Přiznám se, že nevím za poslední půl rok, jak dopadlo šetření Finanční správy v oblasti korunových dluhopisů. Možná by se slušelo, kdyby k tomu byla nějaká dílčí zpráva, jak tyto věci postupují, že by to bylo zveřejněno, at' nemluvíme jenom o nějaké skupině podnikatelů a živnostníků, u kterých je podezření z vyšší optimalizace daní.

Nicméně já bych chtěl poprosit možná do toho příštího týdne, protože máme poslední minutu vystoupení, paní ministryni, já ve svém projevu budu pokračovat v příštím týdnu, o několik drobnosti. A sice kdyby to, co říkala, že bude na sociálních sítích, na webu Ministerstva financí, kdyby to mohlo být rádně doplněno do důvodové zprávy a do materiálu, který tady jako poslanci máme, protože to mi přijde jako věc, která by měla být naprosto standardní. Takže toto doaktualizovat.

A také bych chtěl poprosit opravdu dobře zdůvodnit, na základě čeho se došlo k hranici 200 tisíc korun. Já se k ní příští týden vrátím, protože tam příliš mnoho logiky při stanovení této hranice nevidím. A tímto si dovolím asi chvilku pomlčet a nechám na předsedajícím, jak naloží s tímto časovým údajem, protože já mám své vystoupení ještě určitě na několik minut.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Záleží na vás, já vás nějak přerušovat nemůžu. Už je 14 hodin, tak jestli jste ukončil vystoupení...

Poslanec Marian Jurečka: Jsem v něm připraven pokračovat, ale myslím si, že je seriózní v pátek to přerušit a nechat mě potom v pořadu diskutujících do příštího týdne.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, dobře, já bych vás nějak domluvit nechal samozřejmě, ale jestli chcete ukončit své vystoupení, tak bych tím pádem na základě dohody poslaneckých klubů ukončil dnešní jednání schůze a sejdeme se v úterý 18. 9. ve 14 hodin.

Přeji hezký víkend.

(Jednání ukončeno ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

18. září 2018

Přítomno: 177 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli tady mám jednu náhradní kartu, je to karta číslo 2, paní poslankyně Šlechtová.

Sděluji, že o omluvě své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Vondráček Radek – pracovní důvody, Adamec Ivan – rodinné důvody, Balaštíková Margita – zdravotní důvody, Bartoš Ivan do 16.30 – pracovní důvody, Bělobádek Pavel – pracovní důvody, Blaha Stanislav bez udání důvodu, Bláha Jiří do 15 hodin – pracovní důvody, Černochová Jana – pracovní důvody, Dolínek Petr do 15.30 bez udání důvodu, Fiala Petr do 16.30 – pracovní důvody, Grospíč Stanislav – pracovní důvody, Hanzel Tomáš do 15 hodin – pracovní důvody, Kohoutek Jiří – pracovní důvody, Kolovratník Martin – pracovní důvody, Kováčík Pavel – pracovní důvody, Kovářová Věra do 15 hodin – pracovní důvody, Kupka Martin od 17 hodin – pracovní důvody, Kytyr Jaroslav – zahraniční cesta, Lipavský Jan 17 až 19 hodin – pracovní důvody, Mauritzová Ilona bez udání důvodu, Pávek Petr – zdravotní důvody, Peksa Mikuláš – zahraniční cesta, Pikal Vojtěch do 14.15 – pracovní důvody, Polanský Ondřej – zdravotní důvody, Pour Milan do 15.30 – zdravotní důvody, Pražák David do 15.15 – pracovní důvody, Růžička Pavel – zdravotní důvody, Stropnický Martin – pracovní důvody.

Dále se omlouvají z dnešního jednání členové vlády: Brabec Richard do 17 hodin – pracovní důvody, Hamáček Jan od 17.30 – pracovní důvody, Kněžínek Jan – pracovní důvody, Plaga Robert – pracovní důvody, Schillerová Alena – pracovní důvody, Ťok Dan – pracovní důvody, Toman Miroslav – pracovní důvody.

Tak. Pan poslanec Kohoutek Jiří mi oznámil, že se neomluoval z dnešního jednání, takže bych prosil pracovníky Poslanecké sněmovny, aby tedy... tu omluvu, která tady byla v seznamu napsaná, rušíme. A svoji omluvu stahuje také místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal, který měl do 14.15 pracovní důvody, ale již je přítomen. Dobře. A pan poslanec Pavel Bělobádek se z pracovních důvodů omlouvá až od 15 hodin – tady mám doplnění. Takže to máme omluvy.

A nyní bych vás nejdříve chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme tyto změny schváleného pořadu 19. schůze:

bod 167 schváleného pořadu, Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka, zařadit pevně na pátek 21. září jako druhý bod;

bod 76 schváleného pořadu, sněmovní tisk 227, Víceletý finanční rámec EU na období 2021 až 2027, zařadit pevně na čtvrtok 20. září jako druhý bod po písemných interpelacích, to znamená, po již pevně zařazeném bodu 75, sněmovní tisk 144;

a ještě na třetí věci se domluvilo grémium, a to bod 147 schváleného pořadu, sněmovní tisk 145, Zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury ČR za rok 2017, zařadit pevně na čtvrtok 20. září jako třetí bod po písemných interpelacích.

To je z mé strany vše. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozdán na lavici.

A nyní se táží poslanců, zdali má někdo návrh na změnu k pořadu schůze. Tak teď tedy nejdříve s písemnou přihláškou, mám tady paní poslankyni Adamovou Pekarovou. Má zájem o návrh na přeřazení bodu již schváleného programu.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte, abych vás požádala o předřazení bodu, který se týká, nebo je to trestní zákoník, konkrétně tedy bod číslo 57, sněmovní tisk 214. Jedná se o novelu trestního zákoníku, která byla předložena 77 poslanci napříč politickým spektrem a která směřuje ke zpřísnění trestného činu týráni zvířat, zvyšuje trestní sazby... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit. (Hluk v sále trvá.)

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Zvyšuje trestní sazby trestu odňtí svobody za tento trestný čin a také zavádí nový trestný čin, který spočívá v chovu zvířat v nevhovujících podmínkách. Vytváří novou trestněprávní sankci spočívající v zákazu chovu nebo držení zvířat. Tedy je to i zákon proti tzv. množírnám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím ještě jednou o klid, prosím vás, protože paní poslankyně, opravdu, já ani tady nahoru neslyším, co vlastně přesně navrhuje. Tak, prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Mám pocit, že se to vůbec nelepší, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, vůbec se to nelepší. Tak já bych vás ještě jednou chtěl požádat, jestli máte k projednávání něco jiného, než co se týká programu schůze Poslanecké sněmovny, abyste si to projednali, prosím vás, v předsálí, protože myslím, že je galantní vůči dámě, aby se mohla skutečně v klidu vyjádřit. Tak, poprosím vás skutečně o klid.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já tedy budu velmi stručná. Vzhledem k tomu, že se jedná o návrh, který, jak jsem řekla, byl podpořen 77 podpisů mnohých z vás, tak si myslím, že by mohla být velká shoda na tom, že takovouto problematiku je potřeba projednat co nejdříve. Proto navrhnu, abychom jej projednali již zítra jako pevně zařazený bod, a to dopoledne po již pevně zařazených bodech. To znamená, navrhoji jej na středu 19. 9. jako první bod po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Takže by to byl v tuto chvíli třetí bod, protože máme dva pevně zařazené. To máme paní poslankyni Pekarovou Adamovou. A pan poslanec Fiala se chtěl ještě vyjádřit.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové. Já se opět pokusím zařadit bod Projednání postupu Evropské komise a Evropského parlamentu proti Maďarské republice.

Zdůvodnění. Minulý týden jsme byli svědky postupu orgánů EU proti Maďarské republice, který je, jak jsem přesvědčen, v rozporu se základními principy spolupráce mezi evropskými státy, a je hrubým porušením suverenity Maďarské republiky. Orgány EU nastoupily cestu otevřené politické agrese proti Maďarsku. Agrese plně srovnatelné v politické rovině s československou zkušeností z roku 1968. Je zpochybňena legitimita vlády a suverenita země. Je zpochybňen nejzákladnější princip, že v Maďarsku je pánum lid Maďarska. V plné nahotě se demaskovala neomarxistická podstata EU a její zásadní koncept na omezenou a postupně zanikající suverenitu národních států. Je strašné, že na agresi proti Maďarsku se podílí europoslanci z České republiky a schvaluje jej místopředseda vlády a ministr pověřený řízením rezortu zahraničí České republike.

Europoslanci hnutí ANO, ČSSD, STAN a TOP 09 nezrazují svým hlasováním jen Maďarsko, ale i Českou republiku. Agrese je totiž přímo namířena proti státům V4, což je pro naši republiku klíčové partnerství, a já jsem přesvědčen, že význam tohoto partnerství v budoucnu jistě poroste.

Premiér Orbán dnes patří k politikům, kteří mají jasnou vizi rozvoje své země. Je to program obrany národní a státní suverenity, svobody a demokracie. Odmítá destrukci přirozených hodnot a brání právo Maďarů na své národní dědictví. Tím dědictvím je maďarský stát. Takový program je SPD blízký a k témtu principům se hlásí SPD.

Premiér Orbán je skutečným Masarykem dnešní Evropy. A pokud nemáme plné kalhoty strachu z Berlína, Bruselu a Paříže, tak musíme stát po jeho boku. A hnutí SPD to dokáže. V případě, že nám dovolíte vaším hlasováním zařazení tohoto mimofádného bodu, navrhnu následující usnesení: "Poslanecká sněmovna České republiky odsuzuje kroky orgánů Evropské unie namířené proti Maďarsku svou bezdůvodnou politickou agresí proti suverenitě Maďarska. Vyzýváme vládu České republiky k přehodnocení celé situace a k blokování všech pokusů uvalit na úrovni Evropské unie sankce proti Maďarsku."

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, vy to tedy navrhujete na zítra?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já tento bod navrhoji na středu odpoledne, tedy na zítřek, jako druhý bod po již pevně zařazeném bodu o globálním paktu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Na středu odpoledne, ano, po již pevně zařazeném bodu. Já vás teď poprosím jenom, jestli byste mi to přinesl, abych si mohl přesně přečíst název toho bodu. Děkuji. Takže středa odpoledne po pevně...

Tak, nyní tady máme pana poslance Michálka s přednostním právem. Nicméně se mi tady přihlásil na faktickou poznámku pan poslanec Benešík. Nejsme ale v obecné rozpravě. Takže bud' návrh bodu, nebo... S přednostním právem ale pan poslanec Michálek. A pak s přednostním právem pan poslanec Stanjura a pan poslanec Benešík. A vám zatím škrťám tu faktickou.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dobré odpoledne. My se samozřejmě nepřikloníme k tomu, aby se ten náš teď už hodně naplněný program, kde jsou zákony, které jsou důležité pro občany této země a které realizují naše programy, doplňoval o další body, kterými se tyto zákony odloží na neurčito. My tam máme zákon o registru smluv, který chceme, aby se dneska projednal. Takže abychom teď do toho programu doplňovali další body, které mají název v podstatě předvolební agitace politických stran, které nemají žádný program pro komunální volby, a tudíž ho vyplňují siláckými prohlášeními k migraci nebo k tématu Orbána v Maďarsku, je pro tento případ naprosto nepřístojně. Myslím si, že i to, co tady zaznělo, že je srovnáváno rozhodnutí Evropského parlamentu s rokem 1968, je naprostá nehoráznot, a myslím, že to není hodno této Poslanecké sněmovny. Takže tato vyjádření jsou poplatná těm bodům, které navrhuje SPD, a my tyto body nepodpoříme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s přednostním právem, pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím. A připraví se pan poslanec Benešík.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, milé torzo vlády v počtu dva. Chtěl bych navrhнуть nový bod, který navrhnou do variabilního týdne ve středu 3. října odpoledne jako první bod. Nemám to písemně, ale myslím, pane místopředsedo, že si to zapamatujete. Jsou to jenom dvě slova – zajišťovací příkazy.

V posledních dnech a týdnech se dočítáme z různých zdrojů o dalších prohraných sporech Finanční správy, o tom, že nezávislé soudy rozhodují a konstatují, že

Finanční správa postupovala nezákonné, a často to odnesly firmy, které tímto nezákonným postupem byly postiženy. Některé to přežily, některé to bohužel nepřežily. A do dnešního dne – a o tomto tématu debatujeme ve Sněmovně minimálně, řekl bych, osmnáct měsíců – jsem nezaznamenal ze strany ministryně financí či jejich předchůdců nebo vlády jako celku nějaké personální opatření. Myslím, že za vrchol všeho lze považovat vyjádření šéfa Finanční správy k tomu mediálnímu případu, jak se úředníci Finanční správy doptávali svatebčanů, co konzumovali na svatbě, a šéf Finanční správy tento postup hájil tím, že tento postup je vlastně velmi mírný, že taky Finanční správa mohla předvolat všechny svatebčany, aby podali úřední vysvětlení na nějakém úřadě. Nevím, jestli u policie, nebo na finančním úřadu.

Já myslím, že to překročilo rozumnou míru, a věřím, že se tím bude zabývat Sněmovna jako celek. Úmyslně to navrhujeme až v tom variabilním týdnu, aby paní ministryně měla dostatek času si připravit podklady. My máme dostatek podkladů, ať už od postižených firem a osob, nebo od profesních organizací, které tyto nebohé daňové poplatníky hájí.

Takže zopakuji název bodu: zajišťovací příkazy, středa 3. října odpoledne jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Poznamenal jsem si odpoledne jako první bod. Další chtěl vystoupit s návrhem bodu pan poslanec Benešík a připraví se pan poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, pan předseda Fiala tady řekl, že bychom se měli zabývat kroky, které Evropský parlament a Evropská komise podnikají vůči Maďarsku. Já nevím o tom, že by Evropská komise nějaké takové kroky dělala.

Proto se ptám, chtěl bych upřesnění, které konkrétní kroky Evropská komise uplatňuje vůči Maďarsku. Pokud vím, tak to hlasování proběhlo v Evropském parlamentu. Europolanci za KDU-ČSL hlasovali proti – (Předsedající se pokouší vstoupit do řeči.) – a já bych potřeboval upřesnit, pokud máme tady skutečně jednat o nějakých konkrétních krocích, které kroky Evropská komise uplatnila vůči Maďarsku. Protože jinak ten bod je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážený pane poslanče, nejsme v obecné rozpravě, nemáte přednostní právo a teď jsme v bodě, kde navrhujeme změny pořadu schůze. Já jsem myslí, že znáte jednací řád a že teď jsme v bodě, kde každý poslanec bez přednostního práva má podle jednacího řádu pět minut na to, aby navrhl změnu pořadu schůze. Pakliže ne, tak se může vyjádřit vás předseda poslaneckého klubu pan poslanec Bartošek a ten s přednostním právem pochopitelně může jít i s takovýmto obsahem. Nicméně pan poslanec Bartošek je nyní v pořadí, takže můžete jak navrhnut bod, tak můžete samozřejmě s přednostním právem okomentovat i další dění.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. KDU-ČSL dnes avizovalo, že bude navrhovat nový bod Informace vlády České republiky o dodržování Ženevské konvence s ohledem na přijímání uprchlíků. Po diskuzi i s dalšími politickými stranami jsme se nakonec rozhodli, že diskuzi k tomuto tématu včleníme do bodu číslo 170 Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné řízené a legální migraci. To znamená, je zde riziko, že by se prolínaly diskuze, diskutovali bychom o stejně věci dvakrát. Z toho důvodu jsme se rozhodli, že budeme chtít, a dopředu říkáme, budeme chtít, aby nás vláda informovala, jakým způsobem dodržuje Ženevské konvence s ohledem na přijímání uprchlíků. Dopředu to avizujeme a očekáváme tedy vstřícný krok ze strany vlády.

A druhý návrh, který mám, je. Chtěl bych zařadit na 2. 10. tři body, které se týkají České národní banky. Je to bod 158, 160, 162. Byli jsme požádáni, zda bychom mohli tyto body zařadit, aby pan guvernér věděl kdy, aby se mohly projednat. Takže vás žádám, kolegové, o podporu pevného zařazení těchto tří bodů s tím, že v případě, že projde návrh pana předsedy Stanjury, tak bych požádal, aby tyto tři body byly zařazeny pevně po bodu pana předsedy Stanjury. V případě, že jeho bod neprojde, tak aby to byly první tři body jednání 2. 10. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás teď musím zabrzdit, protože pan poslanec Stanjura navrhoval středu 3. 10. jako první bod odpoledne. A vy říkáte 2. 10., což je úterý. Tak teď se tedy rozmyslete. To jsou rozdílné dny.

Poslanec Jan Bartošek: V tom případě se omlouvám, špatně jsme si rozuměli. Já dávám návrh na 2. 10. jako první tři body. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže to budou ty první tři body, protože tam žádné pevné nemáme. Teď se tedy táži, jestli máme nějaké další návrhy. Nemáme. Takže přistoupíme postupně k hlasování. Nejprve bychom tedy hlasovali, pokud nemáte žádných námitek, o návrzích z grémia. Jsou to tři návrhy. Myslím, že bychom o nich mohli hlasovat najednou, jestli byste s tím tedy souhlasili.

Nyní tedy budeme hlasovat o těch třech návrzích, které máme z grémia. Myslím, že už je nepotřebuji znova číst.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti?

Je hlasování číslo 98. Přihlášeno je 168 poslanců, pro 167, zdržel se jeden. Výsledek přijat. Takže tyto tři návrhy z grémia byly přijaty.

Nyní tedy postoupíme k hlasování o návrzích, které tady předložili poslanci. Tyto návrhy tady máme čtyři. Jako první máme návrh paní poslankyně Adamové Pekarové, aby se sněmovní tisk 214, trestní zákoník, zařadil po pevně zařazených bodech ve středu dopoledne, to znamená, zítra po pevně zařazených bodech zařadíme, jestli souhlasíte s tím, že se zařadí sněmovní tisk 214, trestní zákoník.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 99. Přihlášeno je 168 poslanců, pro 38, proti 56, zdrželo se 74. Návrh byl zamítnut.

Další návrh podal pan poslanec, předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala. Navrhuje na středu, zítra odpoledne po pevně zařazených bodech, zařadit nový bod s názvem Projednání postupu Evropské komise a Evropského parlamentu proti Maďarské republice.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 100, přihlášeno 167 poslanců, pro 47, proti 59, zdrželo se 61. Návrh byl zamítnut.

K faktické poznámce se přihlásila paní poslankyně Babišová. Já vás odmažu, protože to byl omyl, předpokládám.

Třetí návrh podal pan poslanec Zbyněk Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS. Na středu 3. 10. – jedná se o variabilní týden – na odpoledne jako první bod navrhuje zařadit bod s názvem zajišťovací příkazy. Víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 101, přihlášeno 168 poslanců, pro 68, proti 47, zdrželo se 53. Návrh byl zamítnut.

Jako poslední návrh máme návrh předsedy poslaneckého klubu KDU-ČSL poslance Bartoška. Je to opět na variabilní týden, na úterý 2. 10. si přeje zařadit tři body týkající se České národní banky. Je to sněmovní tisk 158, 160, 162. Víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 102, přihlášeno 167 poslanců, pro 147, proti 1. Tento návrh byl přijat, tyto body budou zařazeny.

Vyčerpali jsme návrhy na změny schůze Poslanecké sněmovny. Předám řízení schůze a otevřeme první bod.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Dobré odpoledne všem. Nyní otevíráme bod

6.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - druhé čtení

Vidím, že místa u stolku zpravodajů už zaujala paní senátorka Alena Dernerová, kterou zvu, aby se ujala slova.

Senátorka Alena Dernerová: Dobrý den, vážený pane předsedající, páni ministři, vážené paní poslankyně, páni poslanci, přicházím před vás ve druhém čtení s návrhem senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb. Tento návrh tady už prošel prvním čtením s vaším pozitivním souhlasem a byl projednán i zdravotním výborem parlamentu.

Je to jednoduchý návrh zákona, týká se vlastně toho, aby tradiční čínská medicína, která byla omylem vrázena do zdravotního zákona, vlastně tento zákon opustila a aby se stala součástí připravovaného zákona o léčitelích. Myslím, že to je smysluplný a velmi jednoduchý a logický zákon. Nikdo neříkáme: rušíme tradiční čínskou medicínu. Říkáme, že to není medicína v pravém slova smyslu, a proto by měla být mimo zákon zdravotnický. Má podporu kromě zdravotního výboru parlamentu i všech děkanů lékařských fakult, vědecké rady lékařské komory a vlastně odborné veřejnosti. (V sále je rušno.)

V prvném čtení jsem vás seznámila, myslím, dosti podrobně s touto –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní senátorko, já vás přeruším a požádám kolegy ve sněmovně o větší klid, aby ti, kteří nás nechtějí poslouchat, nechtějí se zúčastnit tohoto jednání, odcházel tiše. Myslím, že už máme klid. Můžete pokračovat.

Senátorka Alena Dernerová: V prvném čtení jsem vás seznámila podrobně s tímto návrhem, takže myslím, že by to stačilo. Eventuálně ještě vystoupím, abych něco dodala.

Děkuji. Prosím o podporu ve druhém čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 105/2. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro zdravotnictví poslankyně Jana Pastuchová, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Přečtu vám usnesení výboru pro zdravotnictví jako výboru garančního z 21. schůze ze dne 12. července 2018 k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 105.

Po úvodním slovu a zpravodajské zprávě poslankyně Mgr. Jany Pastuchové a po rozpravě výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 105.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Jana Pastuchová, pan poslanec Jiří Mašek a paní poslankyně Dana Balcarová. Předtím se mi hlásil s přednostním právem pan předseda Stanjura. (Poslanec Stanjura dává přednost poslankyni Pastuchové.) Dobре. Prosím paní poslankyni Pastuchovou.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych vás velmi krátce ráda seznámila s pozměňovacím návrhem, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě.

Ráda bych zmínila, že jsem k diskutovanému senátnímu návrhu novely o nelékařských zdravotnických povoláních připravila tento pozměňovací návrh, který upravuje podmínky vzdělávání u několika konkrétních profesí. Navrhoji v něm, aby všeobecné zdravotní sestry –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším a požádám poslance, aby se usadili ve svých lavicích, pokud by to bylo možné, nebo ať svoji diskusi přenesou mimo sál do předsálí. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Navrhoji v něm, aby všeobecné zdravotní sestry v případě, že budou chtít vykonávat povolání zdravotně sociálního pracovníka, nemusely absolvovat akreditovaný kvalifikační kurz zdravotně sociální pracovník, který se zaměřuje na minimální zdravotnické vzdělání. Takový kurz je vhodný pro absolventy v zákoně vyjmenovaných humanitních oborů. Všeobecné zdravotní sestry již takovou odbornou způsobilost mají, není tedy třeba, aby tento kurz absolvovaly.

Dále navrhoji úpravu v oblasti vzdělávání zdravotnických záchranářů, kteří nově musí absolvovat roční praxi v nemocnicích ve formě poskytování akutní lůžkové péče a v urgentním příjmu. Můj pozměňovací návrh tuto podmínu ruší pro řidiče vozidel zdravotnické záchranné služby, kteří na záchranné službě vykonávali toto povolání

nejméně po dobu pěti let v posledních sedmi letech předtím, než si dodělali vzdělání zdravotnického záchranaře.

Pozměňovací návrh rovněž upravuje podmínky pro vzdělávání psychologů ve zdravotnictví.

Dále navrhoji úpravy v oblasti odborné způsobilosti k výkonu povolání logopeda ve zdravotnictví a specializované způsobilosti k výkonu povolání klinického logopeda.

A nakonec navrhoji v pozměňovacím návrhu u dětských sester, které se vlastně v tomto novém zákonu nám zpět vrátily, a jde o některé další změny jejich vzdělávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji za přednesení pozměňovacích návrhů a nyní pozvu pana předsedu Stanjuru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem pečlivě poslouchal paní senátorku a s naprostou většinou jsem souhlasil, ale s jednou větou souhlasit nemohu a musím to říct. To se do zákona nedostalo omylem. Ani náhodou. Omylem nebo něco nedomyšleného se může dostat do zákona, pokud se o tom nedebatuje. Pokud si toho nikdo nevšimne. To se samozřejmě stát může, v tomto i v jiném zákoně. Vedli jsme velmi živou debatu přesně na toto téma. My jsme byli od začátku proti. Náš postoj k tomu formuloval přesně a současně odmítavě pan docent Svoboda, tak nevím, jak na půdě Senátu, ve Sněmovně jsme upozorňovali, mnozí z nás, občanští demokraté bezesporu nebyli jediní, že je to chybné a že to do zákona nepatří. Tak já bych jenom, abychom nežili v tom, že se to dostalo do zákona omylem. Dostalo se to tam vědomě a já se těším na třetí čtení a na třetí čtení si přinesu sjedinu, kdo tehdy byl pro, a doufám, že tentokrát změní názor. Protože to, že je to špatně, jsme mnozí říkali již před rokem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní se do obecné rozpravy přihlásil písemně pan poslanec Mašek. Máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, milé dámy, vážení páновé, chtěl bych zde načít pozměňovací návrh k senátnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Mění se takto:

Název zákona. Zákon, kterým se mění zákon číslo 95/2004 Sb., o podmírkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 96/2004 Sb., o podmírkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání, k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů.

Za úvodní větu se vkládá část první, která včetně nadpisu zní: Změna zákona o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta. V § 4 zákona číslo 95/2004 Sb. se na konci odst. 6 doplňují věty: Poskytovatel protialkoholní a protitoxikomanické záchytné služby může zajistit výkon odborného dohledu podle věty druhé také prostřednictvím jiného poskytovatele zdravotních služeb, se kterým pro zajištění výkonu odborného dohledu uzavře písemnou smlouvu. Fyzická dosažitelnost protialkoholní záchytné stanice lékařem vykonávajícím odborný dohled musí být do 20 minut.

A nyní k odůvodnění. Cílem návrhu je rozšířit možnosti zajištění výkonu odborného dohledu nad lékařem s odbornou způsobilostí a s certifikátem o absolvování základního kmene v případě poskytování protialkoholní záchytné služby, dále jen záchytné služby, a zlepšit tak podmínky pro personální zajištění této zdravotní služby a její dostupnost. Oproti stávajícímu stavu bude poskytovateli záchytné služby umožněno zajistit výkon odborného dohledu nad lékařem s odbornou způsobilostí a s certifikátem o absolvování základního kmene také prostřednictvím jiného poskytovatele zdravotních služeb, se kterým za tímto účelem uzavře písemnou smlouvu. Lékař vykonávající odborný dohled tak již nebude muset být v základním pracovněprávním vztahu k poskytovateli záchytné služby. Lhůta 20 minut pro fyzickou dosažitelnost protialkoholní záchytné stanice lékařem vykonávajícím odborný dohled odpovídá specifickým požadavkům na zajištění této záchytné služby. Příslušné ustanovení má ve věcné rovině řešit problém přetěžování zdravotnické záchranné služby a urgentních příjmů nemocnic. Následně také zamezí blokování tolik potřebných kapacit interních oddělení jednotlivých nemocnic. Právě toto ustanovení udrží v chodu záchytné stanice a nebude tak přetěžován celý systém.

K tomuto pozměňovacímu návrhu bych se rád přihlásil v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Balcarovou, která je též přihlášena do obecné rozpravy. Je tady? Není. Tak má smůlu. V tom případě pozvu pana ministra Vojtěcha, který se přihlásil na konci obecné rozpravy s přednostním právem. Pokud se paní poslankyně stihne přihlásit před ukončením obecné rozpravy z místa, má ještě tu možnost. Prosím, pane ministro.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, já už jsem se k tomuto návrhu vyjádřil v rámci prvního čtení a znova bych chtěl i nyní sdělit názor Ministerstva zdravotnictví, kdy skutečně sdílíme pochyby předkladatelů návrhu ohledně toho, zda nebylo vhodné zakotvit ta dvě zdravotnická provolání v oblasti tradiční čínské medicíny do zákona o vzdělávání lékařských zdravotnických pracovníků. Skutečně si myslíme, že to není úplně systémově ani provázáno na další zákony, např. zákon o zdravotních službách, a proto, jak jsem už opakoval v minulosti, v současné době připravujeme nový zákon o poskytování léčitelských služeb, ještě nevím přesně, jak bude pojmenován, zkrátka o léčitelství, kde si myslíme, že to je ta platforma, to je ta zákonná úprava, kde by takovéto metody

mohly být upraveny. Není to jenom tradiční čínská medicína. Je to další řada těchto metod, které skutečně jsou někde na pomezí, a myslíme si, že není vhodné zařazovat do tohoto zákona, ale právě do speciální právní úpravy, která aktuálně je ve vnitřním připomínkovém řízení na Ministerstvu zdravotnictví, a doufejme, že do konce roku bude připravena.

My tento návrh podporujeme s tím, že bych rád vyjádřil podporu i pozměňovacím návrhům ať již paní poslankyně Pastuchové, který skutečně myslím vychází v převážné míře ze zkušeností, z praxe, kdy cílem je zjednodušit a zlepšit aplikovatelnost zákona a upravit podmínky praxe pro kvalifikované zdravotnické pracovníky. Takže tam si myslím, že skutečně ty návrhy jsou velmi dobré.

Stejně tak podporuji i onen pozměňovací návrh týkající se úpravy aprobačních zkoušek. To je věc, která je velmi diskutovaná v odborné veřejnosti, ale samozřejmě i v rámci poskytovatelů zdravotních služeb, v rámci nemocnic, kdy víme, že dnes, tak jak jsou aprobační zkoušky pro lékaře ze třetích zemí nastaveny, tak to není úplně optimální. Je to opakovaně kritizováno. V návrhu se jasně stanoví maximální počet zkoušek nebo pokusů, které může lékař ze třetí země vykonat, tak aby tady lékaři nemohli dělat donekonečna třeba deset pokusů zkoušek, ale je to v zásadě nastaveno tak, že se může lékař přihlásit pouze čtyřikrát s tím, že se vlastně rozděluje aprobační zkouška na dvě části, což si myslíme, že je také velmi potřebné, tak aby ta zkouška nebyla nemístně náročná, tak aby ten lékař ze třetí země nemusel vykonat vlastně čtyři zkoušky v jeden den, ale bylo to rozděleno mezi dva dny. Myslím si, že ten pozměňovací návrh může velmi výrazně přispět k tomu, že úspěšnost u aprobačních zkoušek bude lepší. Je to i požadavek z krajů, z nemocnic, kde zkrátka lékaře ze třetích zemí potřebují, a myslím si, že to povede ke zkvalitnění procesu aprobačních zkoušek.

Stejně tak Ministerstvo zdravotnictví podporuje onen pozměňovací návrh týkající se záchytných stanic. Tam si myslíme, že z praxe vyplývá, a víme to také od krajů, ten problém, že kraje těžko mohou zajistit odpovídající zdravotnické pracovníky, lékaře v současném modelu. To znamená, možnost nasmlouvat si odborný dohled jiného poskytovatele zdravotních služeb, se kterým uzavře záchytná stanice písemnou smlouvou s tím, že ten lékař nebude muset být v základním pracovněprávním vztahu k poskytovateli záchytné služby, myslíme si, že je velmi dobrá a sníží zátěž pro zdravotnickou záchrannou službu a přispěje k udržitelnému fungování takzvaných záchytek. Takže to také považujeme za pozitivní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji za pozornost. Než pozvu další řečníky, je tady jedna omluvenka. Omlouvá se nám pan poslanec Karel Schwarzenberg mezi 14.45 a 19.00 z pracovních důvodů.

A nyní prosím znovu paní poslankyni Balcarovou, která je přihlášena písemně. Omlouvám se panu poslanci Kaňkovskému.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, chtěla jsem vás informovat o tom, že Piráti v pátek uspořádali kulatý stůl právě k nově zákona o nelékařských zdravotnických povoláních, a to s ohledem na zakotvení vzdělávání v oblasti tradiční čínské medicíny. Pro nás toto téma bylo srozumitelné, ale chtěli jsme si ještě jednou vyslechnout všechny názory. Pozvali jsme tam zástupce Ministerstva zdravotnictví, Komory tradiční čínské medicíny, České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, odborníky na lékařské právo a odbornou veřejnost. Ten kulatý stůl trval asi dvě hodiny. Někteří z vás tam byli, byli tam i senátoři. Diskuse byla živá, ale kultivovaná, takže jsme vlastně z té debaty, která vznikla, měli radost.

A můžu říct, že Piráti mají jasno, jak se ke vzdělávání v tradiční čínské medicíně postavit. Ale co nám vadí, že dosud nebyl předložen návrh zákona o léčitelích, protože se všude v diskusi o něj opírá, ale my jsme ho ještě neviděli. Proto navrhují, aby byl tento bod přerušen a pokračovalo se až ve chvíli, kdy bude ten nový zákon předložen. To je můj návrh. Prosím o přerušení projednávání tohoto bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za ten návrh. Navrhujete přerušení hned? Dobře. Takže to bude procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat. Já zavolám kolegy z předsáli. Všechny vás na základě žádosti odhlásím. Prosím, přihlaste se znova svými hlasovacími kartami.

Myslím, že všichni víme, o čem budete hlasovat... Počkáme ještě, až se nám počet přihlášených ustálí. (Odmlčení.) Vypadá to, že se nám počet přítomných ustálil.

Zopakuji, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do předložení avizovaného návrhu zákona od ministerstva.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 103 bylo přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 29, proti 81. Návrh byl zamítnut.

Takže pozvu dalšího řečníka obecné rozpravy, jímž je pan poslanec Válek. (Odmlčení.) Poprosím vás, pane poslanče, abyste vydržel, než všichni zase opustí sál, ať je tu klid. (Někteří poslanci opouštějí sál.) Ne všichni, tí, co odcházejí samozřejmě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Jednak bych paní senátorce chtěl poděkovat, že se to sem vrátilo, že se to konečně nějak vyřeší, a chtěl bych upozornit na jednu věc. Bezespouře existuje něco, co se jmenuje ať už tradiční čínská medicína, nebo čínská medicína, protože i na Wikipedii, a nebudu se bavit o odborné literatuře, najdete rozdíl mezi těmi dvěma termíny. Nieméně já bych pro účel budoucího zákona o nelékařských povoláních velmi ocenil, aby bylo jasné definováno, čemu my v České republice říkáme tradiční čínská medicína. A obecně bychom měli definovat, čemu říkáme léčitel, protože my používáme termíny a terminologii a úplně nevím, jestli se shodneme na tom, co ty termíny znamenají. Pokud bych se snížil k bulvárnímu tisku, tak pod termínem tradiční čínská medicína se tam objevují absurdní léčitelské praktiky, a všichni z nás, co jsme tady lékaři,

víme, že to za tradiční čínskou medicínu nepovažujeme. A předpokládám, že to za ni nepovažují ani kolegové nelékaři v našich řadách, že to nepovažuje nikdo z nás, co jsme tady.

Na druhé straně se domnívám, že to dominantní vnímání Sněmovny je, že tradiční čínská medicína je akupunktura, možná akupresura. Ale pak by toto mělo být někde definováno, že pro účely té konkrétní legislativní normy je toto tradiční čínská medicína. Takto není v žádné, alespoň já jsem na to nenarazil, odborné literatuře tradiční čínská medicína jasně definována. To považuju za hlavní kámen úrazu toho problému. Jsem velmi rád, že se snad ten zákon posune k realizaci, protože ho nelékaři potřebují, a podporuji pozměňovací návrhy, které tady zazněly, a to především aprobační zkoušku.

Aprobační zkouška je z mého pohledu velmi komplikovaný problém a velmi komplikované téma. Musíte si uvědomit, a zřejmě to většina z vás ví, že v České republice studuje na lékařských fakultách velké množství studentů samoplátců, kteří studují v anglickém jazyce. Studují šest let v anglickém jazyce. Znají anglickou terminologii, studují z anglických učebnic a státní zkoušky dělají v anglickém jazyce. Nedělají je v češtině, ale dělají je v anglickém jazyce. Nikdo je nikdy celých šest let nezkouší odborné předměty v češtině, zkouší je v angličtině. Tito studenti, když dostudují, mají znalosti jako čeští studenti, jediný rozdíl je, že celý průběh studia absolvovali v angličtině. Aby mohli pracovat v České republice jako lékaři, musí udělat státní jazykovou zkoušku, ale ne z odborné češtiny, tedy medicínské češtiny, chcete-li, ale ze znalosti jazyka českého. Z mého pohledu zásadní problém, a velmi podobná situace je v Maďarsku. Nedávno jsem toto diskutoval s ředitelem jejich onkologického ústavu a s rektorem budapešťské univerzity. Velmi podobná situace je v Maďarsku, kdy také mají obrovské množství anglických studentů, dokonce jedna lékařská fakulta učí pouze v anglickém jazyce, a tito absolventi, když zůstávají, tak samozřejmě musí udělat jazykovou zkoušku v maďarštině, ale nedělají odborné zkoušky.

A teď se podívejme na aprobační zkoušku. Student, pokud studuje v některé zemi mimo Evropskou unii, nebo lisabonský prostor, ono zase je potřeba to přesněji specifikovat a definovat, tak musí mít nostrifikaci, což je v podstatě proces, který realizují lékařské fakulty. A ta lékařská fakulta posuzuje shodu mezi studiem, které absolvoval, a které by absolvoval u nás. Na nostrifikaci se podílí jednotliví profesori, jednotliví akademici na té lékařské fakultě, takže pokud dělá nostrifikaci naše lékařská fakulta v Brně, tak já dostanu vždycky, jak absolvoval ten student na jejich škole předmět radiologie a zobrazovací metody, zda měl stejnou dotaci hodin, zda měl ten předmět stejný obsah, zda končil ten předmět zkouškou, a posuzuji, zda tam byla shoda. Neposuzuji samozřejmě jeho znalosti, ale tu shodu. A pokud získá ten student nostrifikaci, tak ta lékařská fakulta říká: Tento student absolvoval lékařskou fakultu, která má všechny parametry srovnatelné s lékařskými fakultami v České republice. Nestudovali v českém jazyce.

A teď tento student má dělat aprobační zkoušku. Jenže aprobační zkouška není zkouška znalostí češtiny, ale je to zkouška odborných znalostí češtiny. Vy všichni, co jste studovali na vysokých školách, víte, že terminologie v jednotlivých jazycích je rozdílná. Většina z nás, nebo všichni, co jsme studovali lékařské fakulty, známe velmi

dobře medicínskou terminologii v angličtině, známe ji velmi solidně v latině, ale v jiném jazyce ji známe problematicky. Byť třeba umíme dobře italsky nebo německy, španělsky, odbornou medicínskou terminologii v tomto jazyce neznáme. Znali bychom ji tehdy, kdybychom si opravdu nastudovali učebnice v tomto jazyce. A toto je problém aprobační zkoušky, a proto děkuji, že tento bod je otevřený, že ho budeme diskutovat a že budeme mít prostor nějakým způsobem tady toto upravit rozumným směrem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Adámkovou, která je přihlášená do řádné rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, díky mému předčerství bude mé vystoupení krátké, protože polovinu toho, co jsem chtěla říct, už řekl, takže se nebudu opakovat.

Chci poděkovat také velmi paní senátorce Dernarové za otevření tohoto problému, protože můžeme si tu povídат teoreticky víceméně, co chceme, všichni máme nějaký názor a ten je shodný v odborné veřejnosti, ale naším hlavním zájmem musí být nás pacient. A je třeba si uvědomit – dotknou se teď těch léčitelských snah – za prvé opravdu nemáme definici léčitele, nevíme, kdo to je, je to baba kořenářka nebo je to někdo jiný, ale stále tady musí být na paměti zdraví našich občanů, protože to je to prioritní. Notabene pak není vůbec možné mít nějaké ambice tyto neověřené metody hradit z veřejného zdravotního pojištění. To je absolutně nemožné.

Západní medicína má, řekněme si, relativně dobré úspěchy, ať už to je prodlužování lidského života, nebo poměrně dobré přežívání u těch těžkých nemocných díky tomu, že skutečně velmi systematicky pracovala na medicíně založené na důkazech, tzn. že jakoby eliminovala ty slepé cesty, což samozřejmě v jakékoli jiné metodě nemůžeme v žádném případě zaručit.

Další věcí, která je samozřejmě velmi důležitá, je, aby opravdu naši pacienti měli kvalitní lékaře, tzn. zdravotníky, sestry, farmaceuty, fyzioterapeuty, kohokoli, a proto není možné tam nechat jakkoli působit lidi, kteří by byli zcela nekontrolovaní a o jejichž vzdělání bych měla velké pochyby.

Co se týče toho vymezení tradiční čínské medicíny, domnívám se, že bylo velmi nešťastné vůbec to takto nazývat, ale samozřejmě už se stalo. Protože je třeba si uvědomit, že my se tady utíkáme k něčemu, co vzniklo jako víceméně jediná možnost poté, co po kulturní revoluci v té Číně téměř zádní lékaři nezůstali. Samozřejmě každý národ si chce nějak léčit své osoby a dělá to, co může, protože jiné možnosti nemá. Takže bych byla ráda, kdybychom si z toho světového vybírali to nejlepší a ne to, co nejlepší není.

Co se týče těch aprobačních zkoušek, chtěla bych jenom ujistit všechny, kdo nejsou z medicíny, že skutečně se tomu věnujeme velmi intenzivně, a ba dokonce tak, jak říkal již pan profesor Válek, to zkoumání, zda ten uchazeč má stejně znalosti,

neznamená, že on přijde a bude mít stejný název toho studijního oboru. My opravdu zkoumáme, zda měl stejně předměty, zda je zakončoval patřičným gradientem, tzn. buď zkouškou, anebo podobnými věcmi. Čili ani to, kdyby přišlo, že má stejně vystudovaný obor, neznamená, že by tu nostrifikaci automaticky dostal, tzn. že by mohl léčit naše pacienty.

Co se týče těch názvosloví, tak je pravda, že někdy jsou to úsměvy, ale už i ten svět šel dál a už ta obliba lékařů v Americe, kteří mluví divně americky, anglicky, to už skoro ani není ta řeč, kterou v Americe hovoří, a mají tam takový ten přízvuk slovanský – to je sice hezké, ale upřímně řečeno, je to spíše do románů. Ono v té praxi to znamená, že se lékař musí s pacientem domluvit, protože jinak vznikají velmi závažné komplikace. Takže opravdu i to názvosloví tam musí být dané.

Takže věřte tomu, že se tomu budeme velmi vážně věnovat a že víceméně z té odborné strany už v tom máme trošku jasno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Kaňkovského, který je také rádně písemně přihlášen do obecné rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, jenom krátce postoj klubu KDU-ČSL k této senátní novele.

Já bych chtěl navázat na kolegu předsedu poslaneckého klubu ODS Petra – ne Petra, ale Zbyňka Stanjuru. Také klub KDU-ČSL, a to jak tady, v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu měl kontinuální názor na to, zda tradiční čínská medicína patří ve svém vzdělávání do zákona o nelékařských zdravotních povoláních. My jsme pro ten pozměňovací návrh, který se tady nevzal jen tak zčistajasna, prostě tady byl a hlasovalo se tady o něm v minulém volebním období, nehlasovali a stejně tak postupovali naši senátoři při projednávání, poměrně bouřlivém, v rámci Senátu. Z toho v podstatě vyplývá naše stanovisko, které je jednoznačné. My podporujeme dnes předloženou senátní novelu a budeme ji podporovat potom i v závěrečném čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím paní poslankyni Levovou, která se přihlásila k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já bych se chtěla zeptat poslanců hnutí ANO, když jsem tady slyšela ten příspěvek o dorozumění se s lékaři, o jazykové znalosti a o znalostech obecně, proč podpořili tedy projekt Ukrajina.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A mám nyní do obecné rozpravy z místa přihlášeného pana poslance Kaňkovského, ale ten už mluvil, takže předpokládám, že to stahuje. A nyní prosím pana poslance Svobodu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolte, abych i já poděkoval paní senátorce za to, že sem tento návrh zákona přinesla. Dovolte, abych poděkoval všem, kteří hlasovali proti tomu, aby se tato problematika odložila, aby se přerušila.

Vite, ono je to velmi složité. Tradiční čínská medicína se dostala na pořad v Číně znovu po letech, když Mao Ce-tung neměl vůbec lékaře pro ty miliony lidí. Tak to otevřeli a vytáhli to prostě ze šuplíku jako způsob léčby, který neměl nic společného s medicínou. Nemá ji do dneška. Pokud to tam bude, jak to tam zatím zákon dává, bohužel lidé, kteří jsou v těžké zdravotní situaci, kteří jsou v ohrožení života, budou si tuto medicínu vybírat jako variantu své léčby. A mohu vás ujistit, že podle své zkušenosti vím, že je to neuzdraví. Proto je potřeba, abychom tento zákon velmi rychle dokončili a to, co je léčitelství, potom definovali zvlášť. To je problematika velmi složitá a zcela zaručeně bude vyžadovat dlouhou a dlouhou diskusi, co se do léčitelství pustí, jaké budou podmínky pro léčitelství, jakou budeme vyžadovat kvalifikaci. Vezměte si to, že dneska čínskou medicínu může provozovat kdokoli a vůbec nemusíme vědět, co o tom ví, možná že stačí jenom to, že mluví čínsky, a se svým pacientem se nedomluví. Je to opravdu velmi vážná věc. Já to tady říkám od tohoto pultu hlavně proto, abychom ten zákon rychle dokončili, protože každý den může někomu způsobit zdravotní problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní prosím s přednostním právem paní navrhovatelku senátorku Dernerovou a poté s přednostním právem pan ministr.

Senátorka Alena Dernerová: Ano, děkuji, pane předsedající. Já jenom bych chtěla říct, že pan poslanec Stanjura měl pravdu. Nebyl to omyl. Nebyl to původně vládní návrh, ve kterém by ta tradiční čínská medicína byla. Byl to poslanecký návrh. Pravdou je, že já jsem zpravidlovala vlastně celý komplex toho návrhu zákona, který přišel, a v Senátu to prošlo o jeden hlas, a to ještě navíc to bylo takové zmatečné a opravdu to bylo dosti bouřlivé, protože exministr Ludvík řekl, že pokud se ten zákon takhle neprohlasuje, že bude mít problém se sestřičkami, že prostě je nutno upravit vzdělávání sester. Ale bohužel do toho byl zavzaty ještě další pozměňovací návrhy, které pak už byly součástí toho zákona, nedostalo se k hlasování, kde bylo připravené hlasovat o jednotlivých bodech odděleně. Proto jsme museli jít komplikovanou cestou, a to senátním návrhem zákona.

Z mého pohledu jako lékařky je to nonsens. Tradiční čínská medicína v podstatě není na vědeckých základech. Medicína je pouze jedna. Já neříkám "zrušme ji", já říkám "dejme ji nějaké mantinely, které mají být ale v jiném zákoně než v zákoně zdravotnickém". Proto bych chtěla poděkovat všem, kteří budou hlasovat právě pro tento návrh. Mnohokrát vám děkuji. A samozřejmě že potom v Senátu budu podporovat i ty návrhy, které přijdou i s tímto původním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní tedy s přednostním právem pan ministr, poté paní zpravodajka.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já bych pouze k tomu zákonu o léčitelství, co tady říkala paní poslankyně z Pirátů, skutečně ten zákon teď připravujeme, ještě není hotový, ale je třeba upozornit na to, že my v tom zákoně skutečně nebudeme omezovat svobodnou volbu pacientů, aby si vybrali nějakou léčitelskou metodu. To skutečně není jeho cílem. A není to ani podle mě správné.

My v tomto senátním návrhu říkáme, že tradiční čínská medicína je jiná oblast, než je ta Evidence-Based Medicine, ta klasická medicína našeho západního střihu. Ale to neznamená, že v rámci toho zákona o léčitelství řekneme, že něco je povoleno a něco je zakázáno. Ten zákon bude pouze upravovat určité procesní mantinely tak, abychom chránili pacienta, který si svobodně vybere jakoukoli léčitelskou metodu. Je jedno, jestli to bude tradiční čínská medicína, nebo to bude léčba virgulí. To záleží na tom konkrétním člověku. My mu nechceme říkat, co si má vybrat, protože to samozřejmě ani nejde. Těch metod je celá řada a my je tam nikde nebudeme specifikovat.

Takže to skutečně neznamená, že tímto zákonem bychom rušili tradiční čínskou medicínou, která už by neexistovala. Lidé ji nadále budou moci využívat. V zákoně o léčitelství bude pouze upraveno, že ti lidé, kteří tyto různé metody aplikují, musejí být někde evidováni, musíme mít přehled o tom, kdo je aplikuje, musejí vést aspoň nějakou základní dokumentaci o tom, co s tím pacientem dělají, protože ta dnes není, aby třeba ten pacient, pokud bude poškozen, nebyl v důkazní nouzi, pokud třeba bude chtít toho člověka žalovat, protože dnes to skutečně funguje tak, že vlastně žádná pravidla pro toto nejsou. A to si myslíme, že je třeba řešit. Ale vůbec se tam nebude řešit, jestli je nějaká metoda povolena, nebo zakázána. To necháváme na svobodné volbě daného člověka. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan místopředseda Hanzel bude hlasovat s náhradní kartou číslo 10, jestli jsem dobře viděl. A nyní prosím paní zpravodajku Pastuchovou.

Poslankyně Jana Pastuchová: Jen bych se krátce připojila k poděkování všem, kdo jste hlasovali proti zamítnutí, protože je dobré si dát na misku vah i ty pozměňovací návrhy, protože nelékařské profese nemáme, lékaře nemáme a je tam mnoho pozměňovacích návrhů, které zjednoduší vzdělávání a zjednoduší práci těch nelékařů, a dát si na misku vah tedy čínskou medicínu, anebo čekat to a tihle lidé všichni v tom zaměstnání by čekali na naše změny bůhví jak dlouho. Takže děkuju všem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Martínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den. Děkuji. Jenom bych chtěl krátce opravit paní Pastuchovou, protože o návrhu na zamítnutí se tu nehlasovalo. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tím máme vyčerpané jak faktické poznámky, tak přihlášky do obecné rozpravy. Do té už se mi z místa nikdo nehlásí, tedy obecnou rozpravu končím. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. V tom případě otevřím rozpravu podrobnou, do které mám přihlášenu paní poslankyni Pastuchovou.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Chtěla bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 1145.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Maška.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 1301.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Kasala.

Poslanec David Kasal: Dobrý den, pane předsedající. Dovolil bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu v systému pod číslem 1299. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Tím máme podrobnou rozpravu též vyčerpanou. Ze sálu se mi nikdo z místa nehlásí. Podrobnou rozpravu končím. Ptám se navrhovatelky a zpravodajky, jestli mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě končím druhé čtení. Děkuji vám a uvidíme se u třetího čtení.

Posuneme se dál k bodu číslo

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb.,
o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění
některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 199/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych uvedl návrh novely zákona o veřejném zdravotním pojištění.

Cílem předkládaného návrhu zákona je zakotvit do zákona o veřejném zdravotním pojištění s účinností od 1. ledna 2019 zcela nový systém úhrad zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz, neboť stávající způsob

úhrady zdravotnických prostředků přestane platit posledním dnem letošního roku, jak rozhodl Ústavní soud v červnu roku 2017. Tímto nálezem Ústavního soudu byla zrušena ustanovení zákona o veřejném zdravotním pojištění, která určovala, že nárok pojištěnce na úhradu předepisovaných zdravotnických prostředků je realizován v provedení ekonomicky nejméně náročném, které zdravotní pojišťovna zjišťuje průzkumem trhu. Ústavní soud shledal tuto právní úpravu jako protiústavní s tím, že není zřejmě vlastně, jak přesně jsou nastavena pravidla pro stanovování úhrad, není tam umožněn soudní přezkum postupu zdravotních pojišťoven a jako takový tento systém je nepředvídatelný pro pacienta a je v nesouladu s článkem 31 Listiny základních práv a svobod.

Zrušení těchto ustanovení bez náhrady by znamenalo, že drtivá většina dosud hrazených zdravotnických prostředků by byla od 1. ledna 2019 vydávána jen se spoluúčastí pojištěnce, a to ve výši 25 % z ceny zdravotnického prostředku, což by bezesporu mělo jednoznačně negativní dopad na pojištěnce. Je třeba si uvědomit, že objem zdravotnických prostředků je opravdu velký, zdravotní pojišťovny hradí asi 6 miliard ročně, a týká se desítek tisíc pacientů, kteří tyto zdravotnické pomůcky potřebují.

Proto Ministerstvo zdravotnictví věnovalo přípravě nového systému úhrad velkou pozornost, snažilo se utvořit tak, aby jeho ústavnost nemohla být zpochybňena. Současně jsme dbali na to, aby výsledná podoba nového systému úhrad byla pro systém veřejného zdravotního pojištění finančně únosná, což je velmi důležité, a dokázala zároveň pokrýt co nejvíce potřeb pojištěnců, aby byla přehledná a zároveň aby způsob stanovování úhrad byl co nejméně administrativně náročný.

Tedy to, za jakých podmínek budou hrazeny zdravotnické prostředky, obsahuje seznam zdravotnických prostředků v příloze toho zákona, kde jsou jednotlivé úhradové skupiny, úhradové limity a další podmínky úhrady zdravotnického prostředku a také další nástroje, s jejichž pomocí bude možné reagovat na aktuální situaci na trhu se zdravotnickými prostředky. Navíc je počítáno s tím, že bude Státním ústavem pro kontrolu léčiv, který v zásadě v tom návrhu zákona je tou stěžejní institucí, která bude administrovat celou tuto oblast, tak Státní ústav pro kontrolu léčiv bude každý měsíc zveřejňovat seznam hrazených veřejných zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz, tak aby to bylo co možná nejtransparentnější a právě předvídatelné pro pacienta. Pojištěnec zdravotní pojišťovny se tedy dozví, v jaké výši úhrady jsou jednotlivé zdravotnické prostředky nastaveny, a v konečném důsledku také bude navrhovanou právní úpravou umožněna plná úhrada většího spektra zdravotnických prostředků, než je tomu dosud, neboť ta příloha, ten kategorizační strom je v zásadě mnohem podrobnější než doposud, to znamená, pojištěnci dosáhnou na mnohem širší spektrum zdravotnických prostředků.

Návrh byl konzultován s odbornou i laickou veřejností. Jeho příprav se účastnily zdravotní pojišťovny, Státní ústav pro kontrolu léčiv, profesní komory, Česká lékařská společnost, Národní rada osob se zdravotním postižením, Pacientská rada Ministerstva zdravotnictví, zástupci pacientských organizací atd. Skutečně bylo to velmi široké obsazení těch stakeholderů, kteří se podíleli na vytváření toho zákona.

Myslím si, že jde v zásadě o konsenzuální návrh, jak se to projevilo i při jednání ve výboru pro zdravotnictví, který návrh schválil pouze s několika pozměňovacími návrhy, které povedou k lepšímu fungování navrhovaného systému, nebo upravují některé nepřesnosti v textu, ale v zásadě návrh nemění z hlediska systémového, pouze ho zpřesňuje. Takže toto je ten základ. Myslím si, že je to velmi důležité, a troufnu si říct, že je to jedna z největších změn zákona o veřejném zdravotním pojištění za posledních několik let, aby tento návrh byl schválen, byl ve Sbírce zákonů do konce tohoto roku, neboť pokud by tomu tak nebylo, jak říkám, od 1. ledna by dopad na pojištěnce byl velmi významný, i dopad do systému veřejného zdravotního pojištění. Proto věřím, že návrh zákona podpoříte. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Do obecné rozpravy mám přihlášeného pana poslance Kaňkovského. (Hlási se zpravodaj.) Omlouvám se. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 199/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Kamal Farhan. Prosím.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážení členové vlády, dovolte mi stručně zrekapitulovat dosavadní průběh projednávání sněmovního tisku 199 v Poslanecké sněmovně jako zpravodaj tohoto tisku.

Dne 26. 6. byl návrh projednán na 16. schůzi pléna. Navrhovatel, tedy vláda, požádal o vyslovení souhlasu s návrhem již v prvním čtení s ohledem na blížící se účinnost nálezu Ústavního soudu, kterým se mění k 31. 12. 2018 a ruší podstatné části dosavadní úhradové regulace zdravotnických prostředků a související riziko plošné spoluúčasti pacientů ve výši 25 %. Sněmovna tento postup vetovala, tudíž postupujeme při projednávání standardním postupem třemi čteními.

Dne 12. 7. se uskutečnilo jednání výboru pro zdravotnictví. S ohledem na parlamentní prázdniny a avizované podání několika dílčích pozměňovacích návrhů bylo schváleno usnesení, kterým bylo projednávání daného bodu přerušeno. Dne 5. 9. pak proběhlo další projednávání tohoto sněmovního tisku, přičemž zde došlo k přijetí pozměňovacích návrhů na zdravotnickém výboru Poslanecké sněmovny. Byly to návrhy paní poslankyně Brzobohaté ohledně bionických protéz, pana poslance Běhouška zahrnující dílčí technické úpravy paragrafového znění, týká se to prodloužení termínu pro přípravu Státního ústavu pro kontrolu léčiv na novou agendu a úhrad, oprav invalidních vozíků ve vlastnictví pojištěnce, a pana poslance Kaňkovského snižující výši ochranného limitu na doplatky pro invalidní důchodce třetího stupně. Současně nebyl přijat jeden z pozměňovacích návrhů poslance Kaňkovského, který se týkal souběhu úhrady dvou invalidních vozíků, jakož i oprav široké palety ve vlastnictví pojištěnce.

Jako zpravodaj tohoto tisku bych vás rád seznámil se stanovisky klíčových institucí, které za sebe považuju za zásadní a kterých se návrh tohoto zákona bezprostředně týká. S návrhem vyjádřila souhlas Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Purkyně, Všeobecná zdravotní pojišťovna, Svaz zdravotních pojišťoven, Pacientská rada a Koalice pro zdraví. Všechny tyto subjekty apelují na maximální udržení současné podoby návrhu, která vystihuje všestranný kompromis.

Na závěr svého vystoupení si dovoluji avizovat, že navrhnu podle ustanovení § 95 odst. 1 jednacího řádu zkrácení minimální lhůty mezi druhým a třetím čtením na sedm dní, které formálně učiním v rámci podrobné rozpravy. Tento návrh vychází především z toho, že aktuálně hrozí, že předmětná novela se nedostane do Sbírky zákonů do konce tohoto roku, respektive minimální délka legislativních lhůt bude činit potíže všem dotčeným subjektům, především pak Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, který potřebuje co nejdříve znát konečnou podobu agendy.

A nyní, když jsem byl vyzván, mi ještě dovolte, abych přednesl usnesení výboru pro zdravotnictví z 24. schůze ze dne 5. září 2018 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojistění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 199.

Po úvodním slovu pana ministra Adama Vojtěcha, zpravodajské zprávě poslance Kamala Farhana a po rozpravě výbor pro zdravotnictví

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojistění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 199, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů – zde jsou potom na třech stránkách podrobně vypsány jednotlivé body, které se toho týkají, a které jsem shrnul ve své krátké zpravodajské zprávě, jsou samozřejmě vloženy i v systému;

II. zmocňuje zpravodaje výboru poslance MUDr. Kamala Farhana, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky popřípadě navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru poslance MUDr. Kamala Farhana, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny – což jsem teď učinil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Ještě jednou se omlouvám. Nyní tedy už skutečně otevím obecnou rozpravu. Jako první je do ní přihlášen pan poslanec Kaňkovský, připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, vládní návrh novely zákona o veřejném zdravotním pojistění byl velmi podrobně projednáván ve výboru pro zdravotnictví, tu genezi vám tady vlastně už před chvílí podrobně prezentoval pan zpravodaj, kolega Kamal Farhan. Byla diskutována řada okruhů, řada dotazů jak ze strany poslanců, tak ze strany odborné veřejnosti. Musím říci, že Ministerstvo zdravotnictví vypracovalo vlastně souhrn odpovědí na námi položené dotazy. Za sebe mohu říci, že část těch dotazů byla vypořádána, jak si myslím, že ta situace stojí, u některých dotazů jsme se asi úplně nepotkali. Všichni si ale uvědomujeme časový tlak, který legislativní proces žene dopředu, aby novela byla skutečně do konce tohoto

kalendářního roku ve Sbírce zákonů a aby od 1. 1. 2019 občanům nehrzoila již zde zmíněná dvacetipětiprocentní spoluúčast úhrady zdravotnických prostředků.

Je potřeba říci, že ten časový tlak není legislativnímu procesu ku prospěchu a reálně hrozí, že nebyla odhalena všechna úskalí a otázky kolem cenotvorby úhradových a regulačních opatření a že ne všechny byly úplně do detailů vydiskutovány a vypořádány. Konkrétně mám na mysli fakt, že byla zvolena legislativní varianta, při které kategorizační strom a podmínky úhrady jsou navrženy přímo do těla zákona. Tento krok je v rámci legislativních pravidel ojedinělý a má svá jednoznačná rizika. Také jsme se doposud od Ministerstva zdravotnictví nedozvěděli, jaký algoritmus volilo Ministerstvo zdravotnictví ke stanovení konkrétních úhrad a spoluúčasti pacientů v jednotlivých skupinách zdravotnických prostředků. A těch otázek jistě zůstává více.

Přes všechno, co jsem teď zmínil, poslanecký klub KDU-ČSL cítí nutnost novelu v legislativním procesu posunout dále. Jak jsme zde avizovali v prvním čtení, připravili jsme několik pozměňovacích návrhů k tomuto sněmovnímu tisku. Už tady zmínil pan zpravodaj, že jeden z nich byl jednomyslně přijat na jednání výboru pro zdravotnictví. Konkrétně se tento pozměňovací návrh předmětně netýkal problematiky zdravotnických prostředků, ale řeší jeden problém z minulosti. Je to určitá disproporce, konkrétně se týká ochranných limitů na doplatky na léčivé přípravky u osob, které mají přiznanou invaliditu třetího stupně.

Tady bych chtěl připomenout, že dle statistických údajů je příjmová stránka lidí s invaliditou třetího stupně dlouhodobě horší než příjmy starobních důchodců. Proto jsem na výboru pro zdravotnictví na podnět Národní rady osob se zdravotním postižením navrhl pozměnovací návrh, aby doplatek na léčivé přípravky byl u invalidních důchodců ve třetím stupni na stejně úrovni jako u seniorů nad 70 let, tedy 500 korun za rok. Diskutovali jsme o tom s Ministerstvem zdravotnictví. Musím ocenit, že diskuse byla konstruktivní. V podstatě sporným bodem se ukázala účinnost této navržené změny. Nakonec jsme dospěli ke kompromisu a ve výboru pro zdravotnictví byl doporučen Sněmovně ke schválení pozměnovací návrh, který odkládá u tohoto jednoho konkrétního bodu účinnost s datem od 1. 1. 2020, aby se i zdravotní pojíšťovny a celý systém na to nachystaly.

Další dva pozměnovací návrhy si dovolují načist dnes ve druhém čtení. My jsme zredukovali naše představy o šíři problematiky, které by se to mělo týkat, takže budou to už jenom dva pozměnovací návrhy. První se týká souběhu u pacientů, kteří potřebují pro svoji potřebu souběh jak elektrického invalidního vozíku, ten většinou užívají, nebo v podstatě výhradně užívají do exteriéru, tedy do venkovního prostředí, a úhrady souběžně užívaného mechanického vozíku, který užívají v interiéru, ale také při tom, pokud jsou znova zařazeni a podaří se jim zařadit se do pracovního procesu. Tady jsme s Ministerstvem zdravotnictví hledali nějaký průnik, a musím říct, že i se zdravotními pojíšťovnami, na maximum úhrady u toho mechanického invalidního vozíku a dospěli jsme, doufám, ke konsenzu. Proto vás potom poprosím o podporu tohoto pozměnovacího návrhu na té kompromisní úrovni.

Druhý pozměnovací návrh, který dnes budu načítat, se týká úhrad oprav invalidních vozíků ve vlastnictví pojíšťovnice. I tady jsme se zdravotními pojíšťovnami

a s ministerstvem diskutovali, mailovali a odborně konzultovali. Přiznám se, že v této problematice jsme zatím nedospěli ke konsenzu, nicméně ten pozměňovací návrh načtený bude a já doufám, že ještě i na garančním výboru budeme o těchto pozměňovacích návrzích diskutovat a že nakonec ve třetím čtení dospějeme k nějakému kompromisu.

Vážené kolegyně, kolegové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji, a než pozvu dalšího řádně přihlášeného řečníka, tak se s přednostním právem přihlásil pan předseda Stanjura. Připraví se paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vrátit k tomu časovému hledisku. Pan ministr to předložil v prvném čtení, a vláda, v devadesátce. My jsme to vetaovali, množství pozměňujících návrhů ukazuje, že jsme měli pravdu. Tehdy si vládní většina prohlašovala zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 30 dnů. Chtěl bych se zeptat pana zpravodaje, jak s tou lhůtou naložil zdravotní výbor. Když jsem upozorňoval, že je to úplně zbytečné, že pravděpodobně bude schůze, přes to všechno jste si odhlasovali zkrácení lhůty na 30 dnů. Hle, schůze byla v srpnu! To znamená, pokud by zdravotní výbor splnil lhůtu 30 dnů, resp. v srpnu už jsme měli schůzi, kde jsme jednali o důchodech, to byla řádná schůze. Pokud by zdravotní výbor splnil tuto lhůtu, respektive mohli jsme to projednávat i bez stanoviska výboru. Ne že by to bylo šťastné, ale ta lhůta je proto, aby se to mohlo projednávat dříve. Neprojednávalo se to.

Tak zase až budete navrhovat zkrácení lhůty a opozice bude říkat, že je to zbytečné, tak si zkuste vzpomenout na ten konkrétní příklad. Když jsem se díval, kdy se poprvé k tomu sešel zdravotní výbor, který navíc přerušil jednání – světe div se! – po uplynutí 30 dnů. Tak nevím, jestli předsedkyně zdravotního výboru se řídí zákonem, když je nějaká lhůta, tak výbor je povinen to projednat v této lhůtě, a ne že se poprvé tím začne zabývat po uplynutí lhůty. Za prvé. Za druhé, takže v srpnu jsme mohli mít druhé čtení a mohli jsme mít minulý týden třetí čtení.

Dneska slyšíme, že musíme zkrátit lhůtu na projednávání mezi druhým a třetím čtením. Můj předečník říkal, které tam jsou ještě nevydiskutované a nevyjasněné problémy. Není tady ale základní politický spor, jestli ano, nebo ne. Debatujeme o kvalitě toho návrhu. Takhle jsem pochopil ty pozměňovací návrhy. Nikdo není proti. Spiš se debatuje, vychytávají se věci, aby tam nebyla chyba.

Proč jsme to, pane ministře, neprojednávali minulý týden? Když máme tak málo času? Máme za sebou čtyři jednací dny minulý týden a ani jednou jste nenavrhly ani nikdo, ani předsedkyně zdravotního výboru, ani předseda vašeho klubu, když máme tak málo času a hrozí, že se to nestihne projednat. Čím to? Co jste dělal minulý týden, pane ministře? Mohli jsme mít řádné třetí čtení ve variabilním týdnu bez zkracování lhůt. S řádným časem na diskutování. Tak vždycky když si začneme stěžovat – a nebudu opakovat svoje vystoupení z prvního čtení, kdy ten zákon zrušil Ústavní soud, jak dlouho trvalo vládě, než ho předložila. A pak najednou tí, kteří chtějí debatovat o kvalitě toho zákona – dneska se k tomu ještě dostaneme, už se

těším na bod 32, kdy zase opravujeme zákon, který jsme museli v minulém volebním období schválit. My jsme upozorňovali na ty věci. Dneska čtu v důvodové zprávě, že vláda říká to, co tehdy říkala opozice, přesto to minule schválila vládní většinou.

Tak já mám jenom prosbu. Když zase budeme argumentovat časovou tísňí, tak začněme u sebe. A říct například: My jsme sice navrhli 30 dnů, ale nezvládli jsme to, z těchto a těchto důvodů zdravotní výbor se tím vůbec nezabýval v těch prvních 30 dnech od svolání schůze. Minuly týden jsme mohli mít druhé čtení, abychom měli rádny čas mezi druhým a třetím čtením, ale z těchto důvodů to nebylo možné. Ne vždycky jenom přijít a říct: Spěcháme, rychle, pokud nezvednete ruku, bude problém, vy budete viníci!

Viníkem časového presu a časové tísňě je úplně někdo jiný, jak jsem dokumentoval na několika datech z webu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Farhana.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, jestli jsem pozorně poslouchal, tak zde bylo zmíněno, že výbor pro zdravotnictví nedodržel 30denní lhůtu. Já se pokusím o krátkou rekapitulaci a doufám, že toto vyvrátím.

Dne 26. 6. byl projednán tento návrh na 16. schůzi pléna. A 12. 7. se uskutečnila 21. schůze zdravotního výboru, která tento návrh zákona projednala a přerušila ho. Ale tím z mého pohledu dodržela 30denní lhůtu a zabývala se tím, co ji Sněmovna uložila. Takže to je za mě faktická poznámka k předčleníkovi. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a nyní prosím do rozpravy... ano, prosím pana předsedu Stanjuru s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Samozřejmě pravdu mít nemusím, já nejsem člen zdravotního výboru. Ale vycházím z oficiálního webu Poslanecké sněmovny, kde si čtu: Sněmovna v prvném čtení návrh projednala v obecné rozpravě 26. června, to se shodujeme, přikázáno výborům, usnesení č. 281. Lhůta k projednání výborům byla určena na 30 dní, to se shodujeme. A pak čtu: Garanční výbor pro zdravotnictví projednal návrh zákona a vydal 1. 8. 2018. Takže pokud to projednával a příjal usnesení garanční výbor už 12. července, tak se stala někde chyba, pak se omlouvám, ale mělo by být správně napsáno na webu Poslanecké sněmovny, 12. července výbor projednal a přerušil projednávání.

Když se na to mrknete, mám to před sebou, je tam napsáno 1. srpna a podruhé jste to projednávali 10. září, když jste (nesrozumitelné) projednali jste pozměňující návrhy. Takže chyba není na mé straně, pokud to tak bylo, tak to usnesení není zachyceno v informačním systému Poslanecké sněmovny a já samozřejmě mohu vycházet, pokud nejsem členem, mohu vycházet pouze z oficiálního webu.

Ale i tak jsme to mohli projednávat po těch 30 dnech na plénu, to tak prostě ze zákona je. A já jsem upozorňoval, že je zbytečné zkracovat lhůtu. Pane zpravodaji, vzpomínáte si na naši debatu v prvném čtení, co jste říkal? Ne, ne, ne, to je potřeba, zkraťme ji! A 10. září jste přijali stanovisko. Já tomu rozumím, problém jednoduchý není. Ale lhůty mluví jednoznačně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Farhan se mi hlásil znovu s faktickou poznámkou, tak prosím.

Poslanec Kamal Farhan: Já jenom ve stručnosti, nechtěl jsem zde upozorňovat na chybu svého předečníka. Jenom jsem chtěl konstatovat, nebo upravit ta data, která asi jsme čerpali z různých zdrojů. Ale rozhodně nic víc k tomu nemám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a vrátíme se... nevrátíme se – paní poslankyně Adámková se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Byla jsem vyzvána dokonce třikrát jmenovitě, což se ještě v této Sněmovně nestalo, takže děkuji panu inženýrovi za tento zájem o náš výbor a moji osobu. A musím říci, že 12. července, čili bohatě ve lhůtě 30 dnů, jsme zahájili projednávání tohoto tisku, samozřejmě, jak nám příkazuje zákon, za přítomnosti ministerstva i ministra zdravotnictví. A výbor se rozhodl všemi hlasy, tak jak tam byli všichni přítomni, že vlastně nebude projednáván, měli jsme tuto informaci a vznášela jsem ji na organizační výbor, že to nebude v tom variabilním týdnu projednáváno. A po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví bylo rozhodnuto – a všichni členové zdravotního výboru s tím samozřejmě souhlasili – že bude přerušeno toto jednání. Ale nikoli že bychom nezačali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím ještě s faktickou poznámkou pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Už jsem se omluvil panu zpravodaji. Prostě na webu to není, tak těžko mohu říkat, pokud by to tam bylo 12. července...

Nicméně abychom si rozuměli. Ta lhůta není proto, dokdy má být zahájeno projednávání, paní předsedkyně prostřednictvím pana místopředsedy. Ta lhůta není k tomu, dokdy má být zahájeno. Dokdy má být ukončeno projednávání ve výborech! Zahájit můžeme zítra, hned druhý den po prvním čtení může být. Ta lhůta je k tomu, že do té doby má výbor nebo výbory vydat stanovisko a po uplynutí této lhůty je Poslanecká sněmovna nebo plénium Poslanecké sněmovny oprávněno projednávat materiál ve druhém čtení. A já když jsem upozorňoval, že 30 dnů je nesmyslné, tak vy jste si prohlašovali, že to stihnete. A nestihli jste to! Nestihli jste to ani v 60 dnech, ve

standardní době, protože 10. září jste dali stanovisko. Já jsem to jenom konstatoval. Já to nijak nevyčítám. Chtěl jsem říct, až zase příště budete zkracovat lhůtu, tak do té doby máte být hotovi, ne že zahájíte projednávání. K tomu ta lhůta není. Lhůta je k tomu, kdy se má ukončit projednávání. A je to administrativní chyba, tak věřím, že to buď sekretariát vašeho výboru, nebo potom Kancelář Poslanecké sněmovny napraví a to usnesení tam dodá. Pak bych s tím nevystupoval samozřejmě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a ještě paní poslankyně Adámková s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji opět za slovo. Děkuji za shrnutí problematiky. Opakuji znovu, že výbor by klidně i dokončil tento bod, ale bylo rozhodnuto členy výboru tak, jak bylo rozhodnuto, a eventuálně se můžeme samozřejmě zeptat vedení Ministerstva zdravotnictví, jakým způsobem k tomu došlo. Ale v případě, že to není v systému, podíváme se na to. Nekontrolovala jsem to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, budeme pokračovat v rozpravě. Děkuji paní poslankyni Adámkové za dodržení času k faktické poznámce a rádně přihlášená je nyní paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane ministře, ctěná Sněmovno, přiznávám, že si trošku myslím, že debata o proceduře a o lhůtách, zda byly, nebo nebyly naplněny, by měla patřit možná na debatu vedení předsedstav klubů či jiná grémia a my bychom se měli zabývat věcnou podstatou toho, co projednáváme. Pro případné diváky a posluhače i pro nás poslance ostatní by to bylo určitě zajímavější.

Já jsem se přihlásila o slovo proto, že chci za prvé podpořit pozměňovací návrh, který dává do souladu limity, výši limitů doplatků na léky pro seniory s těmi, které mají, resp. nemají doposud lidé se zdravotním postižením. My jsme jako sociální demokracie navrhovali a prosadili, aby limity na doplatky na léky pro seniory byly sníženy na dnešních 500 korun, ale musíme přiznat, a tenkrát nebylo možné prosadit nic dalšího, ale musíme přiznat, že lidé se zdravotním postižením jsou na tom z pohledu potřeby léků, z pohledu zdravotní péče ještě určitě náročnějšími pacienty než možná lekterý senior. Proto se velmi a velmi přimlouvám za to, abychom tento pozměňovací návrh přijali.

Dovolím si ale avizovat ještě jeden pozměňovací návrh. Ten se týká výdeje zdravotnických prostředků. Je pochopitelné, že v lékárnách a výdejnách zdravotnických prostředků nelze dost dobře vydávat například elektrické invalidní vozíky nebo individuálně zhotované protézy dolních končetin. Dosavadní znění zákonného ustanovení, které stanovovalo smluvní výdejce, však bylo extrémně nadužíváno a vedlo k existenci přibližně 1 500 smluvních výdejců v ČR, kterým

zdravotní pojišťovny v minulosti umožnily výdej široké palety zdravotnických prostředků. Ovšem ta velmi vágní formulace, která v současném ustanovení je, terminus technicus "pomůcky pro zdravotně postižené", při extrémně extenzivním výkladu pak způsobila to, že s některými smluvními výdejci byla podepisována smlouva o poskytnutí a úhradě zdravotnických prostředků v plném rozsahu portfolia od inkontinenčních pomůcek až po proužky do glukometrů. To skutečně není opodstatněné. Tento stav již nepředstavuje zamýšlený mimořádný institut na pokrytí případů, kdy nelze využít standardní síť poskytovatelů lékárenské péče, tedy lékáren a výdejen zdravotnických prostředků.

Pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, eliminuje nerovné konkurenční prostředí v oblasti, kde tato nerovnost nemá žádné opodstatnění. V případě přijetí tohoto pozměňovacího návrhu bude výdej sériově vyráběných ortopedicko-protetických zdravotnických prostředků, zdravotnických prostředků pro přístrojovou lymfodrenáž, zdravotnické prostředky pro pacienty s poruchou sluchu, zdravotnické prostředky kompenzační pro zrakově postižené a zdravotnické prostředky respirační, inhalační a pro aplikaci enterální výživy umožněn pouze standardním výdejcům zdravotnických prostředků, tedy lékárnám a výdejnám zdravotnických prostředků. Ten návrh tedy narovná podnikatelské prostředí, sjednotí podmínky pro všechny výdejce běžných zdravotnických prostředků a smluvním výdejcům, kteří se pohybují v regulatorně zjednodušeném prostředí, budou ponechány takové skupiny zdravotnických prostředků, které opravdu nelze efektivně vydávat prostřednictvím sítě lékáren a výdejen zdravotnických prostředků.

Pozměňovací návrh bude mít v systému číslo 1305 a já se k němu přihlásím v podrobné rozpravě a požádám vás ještě jednou o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové za její vystoupení. Nyní bude vystupovat se svou přihláškou paní poslankyně Hana Aulická, připraví se pan poslanec Pawlas. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, nebudu vás zdržovat, každopádně věřím, že tato novela je určitě zajímavá pro většinu kolegyň a kolegů, ale dovolte mi, abych okomentovala nyní své dva pozměňovací návrhy, které si myslím, že jsou opravdu přínosem, a myslím si, že pro pacienty opravdu přinesou velmi dobrou věc.

Jeden z pozměňovacích návrhů je výsledkem vlastně dlouhé diskuse se zástupci zdravotních pojišťoven, pacientských organizací a samotných dodavatelů. A jde o to, že navržené znění sněmovního tisku 199, tak jak bylo předloženo vládou, počítá s tím, že všechny hrazené poukazové zdravotnické prostředky se nacházejí v kategorizačním stromu. U nových inovativních produktů však hrozí, že se nepodaří ihned do žádné úhradové skupiny zařadit a bude se muset čekat třeba půl roku či rok na její vytvoření. V mezičase novela počítá s úhradou 75 % se souhlasem Ministerstva zdravotnictví. Můj pozměňovací návrh tento režim mění tak, že tyto nezařazené zdravotnické prostředky dostanou se souhlasem Ministerstva

zdravotnictví úhradu 50 %, avšak v případě uzavření smlouvy o sdílení rizik se zdravotními pojíšťovnami získají plnou úhradu ve výši 100 % ceny.

Pozměňovací návrh řeší hned tři problémy najednou. Za prvé se žádnému dodavateli nevyplatí dlouhodobě na úkor spoluúčasti pojíštěnců držet svůj zdravotnický prostředek v úhradě 75 %. Za druhé, pojíštěnci budou mít plně hrazeny i nové inovativní zdravotnické prostředky prakticky ihned a zdravotní pojíšťovny si prostřednictvím smlouvy o sdílení rizik ohlížají udržitelnost nákladů. Nehrozí tedy, že by jejich náklady nekontrolovatelně rostly, a nehrází ani zneužívání § 16. A za třetí, nově budou ošetřeny všechny limitace na preskripcní, indikační i množstevní omezení s odkazem na podmínky souhlasu Ministerstva zdravotnictví, resp. na obsah smlouvy o sdílení rizik.

Druhý pozměňující návrh je vlastně, že umožní legálně transparentní úhradu život zachraňujících pomůcek pro pacienty s plicní arteriální hypertenzí. To znamená, pacientům s plicní arteriální hypertenzí je hrazeno léčivo, díky kterému mohou žít. Pro jeho ambulantní aplikaci jsou nezbytné infuzní pumpy s příslušenstvím, které se paradoxně nehradí, a systém se tak různě obchází a tyto nezbytné pomůcky se různým způsobem dotuší. Pozměňující návrh má tedy i plnou podporu odborné společnosti. Proto samozřejmě ve třetím čtení a samozřejmě i na garančním výboru budu žádat o vaši podporu k této pozměňujícím návrhům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické. Nyní pan poslanec Daniel Pawlas a připraví se pan poslanec Válek, který je zatím posledním přihlášeným do rozpravy obecné. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych představil svůj pozměňovací návrh. Mám ho rozdelený do tří částí. V první části se týká inkontinence, kdy předložená novela zákona č. 48/1997 Sb. počítá se spoluúčastí pojíštěnců ve výši 2 % v případě zdravotnických prostředků určených pro pacienty s inkontinencí třetího stupně, což jsou typicky klienti domovů sociální péče. Až dosud tito pojíštěnci na předmětné zdravotnické prostředky nedopláceli. Ze statistik je patrné, že nejvíce inkontinenční postiženou skupinou jsou právě ženy ve věkovém rozmezí 75 let a výše, a tato skupina patří zároveň i mezi skupiny obyvatel nejvíce postižených chudobou. Druhou nejpostiženější skupinou jsou muži ve vysokém seniorském věku a lidé postižení jakoukoliv formou mozkové dysfunkce, ať už způsobené úrazem, akutním onemocněním, či vrozenou vadou.

Vzhledem k tomu, že v současné době neexistuje v zákoně obecný ochranný limit na výši doplatků uhrazených za zdravotnické prostředky, by jakákoliv částka nové spoluúčasti mohla být neúměrně zatežující pro tuto sociální skupinu pacientů. Navrhované opatření se pak výrazně dotkne zejména klientů pobytových sociálních služeb – domovy pro seniory, domovy se zvláštním režimem, domovy pro osoby se zdravotním postižením – kteří mají velmi limitovaný příjem definovaný zákonem č. 108/2006 Sb. na úroveň 15 % starobního důchodu, ze kterého musí hradit např. i nemalé doplatky na léky, z nichž zdaleka ne všechny jsou opatřeny ochranným finančním limitem.

S ohledem na výše uvedené upozorňuji, že v ČR je i 160 tisíc osob s demencí. Tyto osoby převážně trpí těžkou formou inkontinence a jsou odkázány na pomoc rodiny, a to jak fyzickou, tak i finanční, nebo jsou umístěny ve specializovaných centrech. Pečující osoby, u nichž vždy musí využívat i jiné, nemalé finanční zdroje, než je příspěvek na péči, na zajištění péče a případná jejich nová finanční participace na každodenní inkontinenci k pomůckce může mít pro ně natolik zásadně zatěžující dopad, že nebudou již objektivně schopny všechny finanční potřeby o péči o své blízké splnit. Ač na první pohled se to zdá marginální částka, 2 %, tak pro tyto lidi to je zásadní, při tom, že jim zůstává jenom 15 % z jejich starobního důchodu.

Je nutné zdůraznit a vždy mít při stanovování těchto opatření na paměti, že inkontinenční pomůcky využívají v drtivé většině osoby s tím úplně nejtěžším postižením, z nichž prakticky absolutně mizivá část má jakýkoliv jiný příjem než důchod. Nejsou absolutně jakékoliv výdělečné činnosti schopny a ve většině případů jsou zcela nemajetné. Značná část z nich má navíc bohužel i velmi disharmonické rodinné vazby, a proto nelze ani spoléhat na jakoukoliv úhradu doplatku jejich rodinou.

V části B svého pozměňovacího návrhu se skloním a navrhoji... a jeho cílem je, aby se napravila historická nespravedlnost, která byla zakotvena již v rámci číselníku zdravotních pojišťoven, kdy ekvivalentní zdravotnické prostředky měly nižší úhradu, a to čistě jen z důvodu jejich dřívější registrace, což si myslím je naprosto absurdní. S ohledem na faktickou nemožnost navýšení cen v rámci dotčených číselníků v průběhu řady let je nyní nezbytné, aby systém nepokračoval diskriminací jedné skupiny ekvivalentních zdravotnických prostředků oproti skupině druhé. Vzhledem k tomu, že i nový systém je evolučně nastaven dle analýz a výkaznictví zdravotních pojišťoven, pokračuje bohužel ve výše uvedených případech dosavadní stav. U dvou úhradových skupin zdravotnických prostředků jsou tak výše úhrady nedostatečné.

Navrhoji navýšení úhradových limitů hydropolymerů polyuretanů a pěn z 0,96 Kč na 1,74 za centimetr u gelu, resp. 2,17 za centimetr u gelu s okrajem, přesně (to) kopíruje nastavení úhradových limitů u srovnatelných výrobků se silikonem.

K části C mého pozměňujícího návrhu je nutné uvést, že tato změna vychází z prostého faktu, že příslušná podkategorie úhradové skupiny, která se nazývá obinadla a náplasti, avšak tyto zdravotnické prostředky, které jsou podmnožinami této podkategorie, reprezentují pouze obinadla. Náplasti by tak oproti současnemu stavu nebyly hrazeny vůbec. Náplasti jsou důležité zdravotnické prostředky, které v současné době zdravotním pojišťovnám nezatěžují zásadně rozpočet, přičemž ale přínos pro pacienty je zásadní. Tato úhradová skupina nebyla ani předmětem diskusí o vyřazení z úhrad mezi ministerstvem, zdravotními pojišťovnami a zástupci dodavatelů. Takže si myslím, že by bylo správné, aby se i náplasti proplácely, a myslím si, že je to prostředek, který využíváme všichni skoro každodenně.

Já se potom přihlásím v podrobné rozpravě ke svému pozměňovacímu návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Danielu Pawlasovi. A nyní má slovo pan poslanec Válek, v tuto chvíli stále poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, tak dostali jsme se do situace, kdy asi zřejmě všichni budeme muset nějakým způsobem podpořit ten zákon kvůli pacientům. Ne že bychom ho považovali za ideální, on se chystá řadu let. Ale já mám samozřejmě několik výhrad nebo několik nejasností, dotazů.

Ten jeden se shoduje s tím, co říkal kolega Kaňkovský, a to je to, že součástí tohoto zákona je vlastně seznam těch výrobků. A ten seznam, z mého pohledu doposud se každý rok obměňoval po dohodě s pojíšťovnami. Objevoval se nový seznam, vždycky to bylo součástí jakési dohody. Takže já předpokládám, že tento zákon se každý rok jednou, možná dvakrát v parlamentu objeví, vždycky, jak budeme ten seznam obnovovat. To znamená, jaká je vůbec představa frekvence novelizace toho zákona? Jestli bude každý rok, nebo jak často bude.

Druhá věc, která mně není úplně jasná. Ty zdravotnické prostředky obecně procházejí v ČR certifikací. Certifikačních orgánů je v ČR strašně málo a v podstatě není úplně jednoduchý nástroj, jak ten orgán donutit, aby požádal o to, aby byl schválen jako certifikační. Já jsem z toho zákona nabyl dojmu, že do konce příštího roku se ty výrobky budou muset recertifikovat. Pokud tomu takto je, tak je vůbec připraven systém na to, aby výrobci ty výrobky recertifikovali a jakým způsobem vůbec donutíme výrobce, aby je recertifikovali? Pokud se budou muset recertifikovat... Když jsem si dělal přehled ceny za jednu recertifikaci – pohybuje se kolem 200 tisíc. To znamená, nepovede to k tomu, ta recertifikace, že se zdravotnické prostředky zdraží, a že tím pádem ceny, které jsou tam uvedené, se ukážou jako nízké? Já si myslím, že toto budeme ještě muset diskutovat.

A možná všechny ty mé obavy jsou nepodložené a jsou jenom dány tím, že se v systému zdravotnictví jako starý muž pohybují už třicet let, a jsem proto střízlivě obezřetný, až ustrašený (se smíchem) z jakéhokoliv seznamu výrobků, který je přílohou jakéhokoliv zákona. Proto bych jenom na tyto problémy na tomto místě rád upozornil a možná, pokud už teď jsou jasné odpovědi, požádal o odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vlastimilu Válkovi. To byl poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa. Pokud nikdo... Ještě v rozpravě, pane ministře? Dobře, prosím. Ministr zdravotnictví vlády ČR Adam Vojtěch ještě v otevřené rozpravě obecné. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, k tomu, co řekl pan poslanec Válek v tom posledním vystoupení. Není tomu tak. Ten zákon neřeší certifikaci, ale skutečně pouze úhradu. Certifikaci zdravotnických prostředků řeší zákon o zdravotnických prostředcích, který už je platný a účinný několik let, byť se v té době, kdy se přijímal před těmi několika lety, předpokládalo, že budou zároveň přijaty úhrady zdravotnických prostředků

jakožto nový systém, což se stalo tedy až dnes. Ale ten zákon o zdravotnických prostředcích je separátní a tento zákon nepředpokládá, že by se řešila jakkoliv certifikace.

Pokud jde o ten seznam, to je samozřejmě téma, které velmi rezonovalo i v rámci příprav navrhovaného zákona, který máte nyní na stole. Jestli tedy má být ten seznam v zákoně, nebo má být v nějakém prováděcím předpisem, aby samozřejmě bylo jednodušší ho měnit. Problém je, že Ústavní soud ve své konstantní judikatuře, kterou aplikoval, ať už je to v případě takzvaných nadstandardů, nebo v případě hrazené lázeňské léčebné péče, opakovaně konstatoval, že nárok pacienta musí být stanoven v zákoně. Že takto je to ústavně konformní v souladu s článkem 31 v Listině základních práv a svobod. Proto nakonec po těch debatách, které byly ústavněprávního charakteru, byla zvolena ta metoda, že příloha, ten kategorizační strom, bude obsažena přímo v příloze zákona, a bude se tedy muset novelizovat.

My počítáme s tím, že na Ministerstvu zdravotnictví bude nadále fungovat ona pracovní skupina, která připravovala tento návrh, kde jsou všichni takzvaní stakeholďi, kteří k tomu mají co říct, ať už jsou to pojíšťovny, pacienti, výrobci, Státní ústav pro kontrolu léčiv, a tak dále, Ministerstvo zdravotnictví, a tato skupina bude jakožto stálý orgán zřízena na Ministerstvu zdravotnictví a bude tuto novelu vždy jednou za čas, nebo ten zákon, revidovat a připravovat tedy novelu zákona s tím, že tento zákon, zákon o veřejném zdravotním pojištění obecně, je jeden z těch častěji novelizovaných zákonů v oblasti zdravotnictví.

Takže z tohoto pohledu předpokládáme, že k těm novelám, pokud budou potřeba, bude docházet celkem pravidelně. Byť si zase nemyslím, že je to o tom, že by se to muselo měnit každý měsíc. Je to skutečně spíše po nějakém čase, kdy se vyhodnotí, že se musí třeba upravit nějaká úhradová skupina v rámci toho kategorizačního stromu. Takže si nemyslíme, že by to byl nějaký zásadní problém a že by to vedlo k nějakému zásadnímu omezení v přístupu pacientů ke zdravotnickým prostředkům. Ale je jasné, že to, jak dneska ten návrh schválíme, tak to nebude rigidní forma. To bude skutečně živý organismus, který se bude v čase měnit. Ale jak říkám, po těch všech debatách není jiná varianta, než aby tento nárok byl přímo zakotven v zákoně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví. Pan Vlastimil Válek se přihlásil k reakci ve faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vlastimil Válek: Mnohokrát děkuji a prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl poděkovat, že i předkladatel počítá s kontinuální kultivací toho zákona v čase a prostoru.

A jenom bych se chtěl ještě jednou ubezpečit. To znamená, víme stoprocentně, že zdravotnické prostředky, které jsou v tom zákoně, se v příštím roce nebudou muset znova certifikovat? Jenom v tomto bych chtěl mít tu jistotu, abych toto věděl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokud se nikdo nehlásí do obecné rozpravy – ještě pan ministr? Dobře. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Já se hlásím, protože pan poslanec Válek se na toto zeptal. Skutečně tomu tak nebude. Ten zákon my teď schválíme a bude tam určitě přechodné období, v rámci kterého budou výrobci vlastně moci zařadit své zdravotnické prostředky do konkrétních úhradových skupin a podskupin. To je to přechodné období, na to má být právě využito. Ale není to tak, že by museli všechny zdravotnické prostředky recertifikovat. Ty zdravotnické prostředky zkrátka tu certifikaci mají. Pokud jde o české notifikované osoby, které to provádějí – ti, kteří se tomu věnují, znají, že tady u nás máme dvě notifikované osoby, které se tomu věnují. Ale samozřejmě ta certifikace probíhá i v zahraničí, pokud jde o nějaké zahraniční výrobce. Takže to není tak, že by museli recertifikovat. Je to o tom, že musí v tom přechodném období vlastně zařadit ty své zdravotnické prostředky do toho kategorizačního stromu. Na to je určen ten čas, ale nikoliv na to, aby museli všechny zdravotnické prostředky certifikovat znova, nebo recertifikovat. S tím skutečně tento zákon nepočítá. Předpokládám, že pokud by tomu tak bylo, tak by asi výrobci zdravotnických prostředků úplně nebyli podporovateli tohoto návrhu. A oni byli samozřejmě také v přípravách toho návrhu zákona. Takže skutečně se nepočítá s nějakou novou certifikací nebo recertifikací.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Vojtěchovi za jeho vystoupení. Ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy. Není tomu tak, obecnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova po obecné rozpravě? Není zájem ani od pana ministra, ani od zpravodaje.

V obecné rozpravě nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli po obecné rozpravě hlasovat. Zahájím rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací i jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Hlásí se jako první pan zpravodaj Kamal Farhan. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Jenom jak jsem avizoval, já bych se chtěl přihlásit k tomu, co jsem avizoval v obecné rozpravě, podle § 95 odst. 1 jednacího řádu (návrh) na zkrácení minimální lhůty mezi druhým a třetím čtením na sedm dnů. To bych zde chtěl navrhnut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ano, to je zde správné místo pro návrh zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením. Budeme tedy pokračovat přihlášenými poslanci v podrobné rozpravě. Nejdříve paní poslankyně Věra Adámková. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi předenést vám pozměňovací návrh k tisku 199, což je sněmovní dokument 1242, článku II bodu 1 a 2.

V článku II bodu 1 jsou slova "ve výši, jak byly hrazeny" nahrazena slovy "ve výši a za podmínek, jak byly hrazeny".

Odůvodnění. Předkládaný pozměňovací návrh upřesňuje znění bodu 1 přechodného ustanovení tak, aby bylo zřejmé, že zdravotnické prostředky uvedené v tomto bodu se do doby zveřejnění nové úhrady podle navrhovaného zákona budou hradit nejen ve výši, ale i za stejných podmínek, za jakých byly hrazeny k 31. 12. 2017, zejména preskripčně, indikačně i množstevně.

A v článku II bodu 2 opět slova ve "ve výši, v jaké byly hrazeny" nahrazena slovy "ve výši a za podmínek, jak byly hrazeny".

Odůvodnění. Předkládaný pozměňovací návrh upřesňuje znění bodu 2 přechodného ustanovení tak, aby bylo zřejmé, že zdravotnické prostředky uvedené v tomto bodu se do doby zveřejnění nové úhrady podle navrhovaného zákona budou hradit nejen ve výši, ale i za stejných podmínek, za jakých byly hrazeny k 31. prosinci 2018 preskripčně, indikačně i množstevně.

Čili platné znění článku II bodu 1 a 2: Zdravotnické prostředky předepsané na poukaz hrazené k 31. prosinci 2017, s výjimkou individuálně zhotovovaných zdravotnických prostředků, jsou hrazeny ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ve výši, v jaké byly hrazeny, ve výši a za podmínek, za jakých byly hrazeny k 31. prosinci 2017, a to až do okamžiku zveřejnění výše jejich nové úhrady podle zákona č. 48/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

A bod 2. Zdravotnické prostředky předepsané na poukaz hrazené k 31. prosinci 2018, avšak nehrazené k 31. prosinci 2017, s výjimkou individuálně zhotovovaných zdravotnických prostředků, jsou hrazeny ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ve výši, v jaké byly hrazeny, ve výši a za podmínek, za jakých byly hrazeny k 31. prosinci 2018, a to až do okamžiku zveřejnění výše jejich nové úhrady podle zákona č. 48/1997 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Chci vás požádat o podporu tohoto doplněného pozměňovacího zákona proto, že kdyby tam nebyly ty podmínky, mohlo by pak dojít k ohrožení pacientů v určité samotvorbě omezení, které by nebylo jasně vymezené. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Adámkové za její vystoupení. Budeme pokračovat vystoupením paní poslankyně Jany Pastuchové, připraví se paní kolegyně Aulická. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já bych se ráda přihlásila ke svému pozměňujícímu návrhu pod číslem 1297, který se týká § 39n odst. 5, který bude znít: Ústav zveřejňuje pouze způsobem umožňujícím dálkový přístup spisy správních řízení, které vede podle § 39a až §39l a §39p. Údaje označené jako předmět obchodního tajemství ústav neposkytne ani jinak nezveřejní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pastuchové. Nyní paní poslankyně Hana Aulická v podrobné rozpravě, připraví se pan poslanec Daniel Pawlas. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, vážené kolegyně a kolegové, abych se přihlásila k pozměňujícímu návrhu pod číslem 1306 a 1307. Své odůvodnění těchto dvou pozměňujících návrhů jsem řekla v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní má slovo pan poslanec Daniel Pawlas, připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Pawlas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovolte, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 1251, který je vložen v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Vít Kaňkovský. Připraví se paní poslankyně Hana Gajdůšková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, jak už jsem avizoval v obecné rozpravě, rád bych se přihlásil v podrobné rozpravě ke dvěma pozměňovacím návrhům pod čísla sněmovních dokumentů 1292 a 1296. Jinak o jejich předmětu jsem hovořil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zatím poslední přihlášenou v podrobné rozpravě je paní poslankyně Gajdůšková, které uděluji slovo. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych se tímto přihlásila ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 1305. Tento pozměňovací návrh má písemné zdůvodnění přímo v tisku a zdůvodnila jsem ho v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně. Ptám se, kdo se dále hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím.

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Pane zpravodaji? Není tomu tak. V tom případě zagonguji a soustředíme se na rozhodnutí, které bylo navrženo v rozpravě, a to je, aby lhůta pro konání třetího čtení byla zkrácena na sedm dnů.

(Hlásí se ministr zdravotnictví.) Já jsem rozpravu ukončil, ale jestli pan ministr chce vystoupit, tak ji obnoví. Já myslím, že to není žádný problém. Ještě před

hlasováním se hlásí s přednostním právem ministr zdravotnictví vlády České republiky Adam Vojtěch. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Já si ještě dovolím otevřít rozpravu, aby mohl vystoupit pan poslanec Kaňkovský, který udělal chybu v čísle svého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. V tom případě je otevřena podrobná rozprava. Prosím sněmovnu o klid. Požádám pana poslance Vítka Kaňkovského, aby se ujal slova v podrobné rozpravě. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Já se omlouvám všem kolegyním a kolegům i panu ministrovi. Nakonec se ukázalo, že ta čísla byla správná. Já jsem ten jeden pozměňovací návrh načítal dvakrát, protože jsme tam ještě přepočítávali hodnotu vzhledem k tomu, aby to bylo správné zaokrouhlení, tudiž skutečně platí 1292 a 1296. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Ptám se, kdo se hlásí dál do podrobné rozpravy, která byla vystoupením ministra zdravotnictví otevřena. Nikoho nevidím, rozpravu tedy mohu ukončit.

V podrobné rozpravě padl návrh, abychom se podle § 94 odst. 1 a § 95 odst. 1 dohodli na tom, že lhůtu mezi druhým a třetím čtením bude zkrácena na sedm dnů. O tom rozhodneme v hlasování číslo sto čtyři. Já vás předtím všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci, abychom zjistili přesný počet přítomných. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených a zklidní se atmosféra ve Sněmovně, rozhodneme o tomto návrhu. Ještě dám čas dalším příchozím, a to tím, že přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Dnešní den se mezi 17. a 19. hodinou omlouvá z jednání bez odůvodnění pan poslanec Jan Lipavský z klubu Pirátů.

Počet přihlášených je stabilizován. Zahajuji hlasování číslo 104 a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 104, z přítomných 150 pro 126, proti 8. Návrh byl přijat. Zkrátili jsme lhůtu mezi druhým a třetím čtením na sedm dnů.

Tím mohu skončit druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 17.

Podle schváleného pořadu schůze je před námi bod

12.

Vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 138/ - druhé čtení

Jde o přerušený bod, který jsme projednávali ve čtvrtek 28. června na 16. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že jsme ve druhém čtení a že projednávání tohoto bodu jsme přerušili, jak jsem uvedl, 28. června letošního roku na 16. schůzi po vystoupení navrhovatele a všech zpravodajů. Obecná rozprava nebyla ještě otevřena.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů vedle ministra vnitra a místopředsedy vlády Jana Hamáčka zaujal zpravodaj garančního ústavněprávního výboru pan poslanec Marek Benda. Ten už tak učinil. Připomínám, že ostatní zpravodajové, Leo Lúzár, Jiří Běhounek, Jiří Bláha, Patrik Nacher a Martin Kupka již vystoupili, a my tedy můžeme otevřít obecnou rozpravu, do které mám zatím pět přihlášek, a čtyři přihlášky mám do podrobné rozpravy. Prvním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Tomáš Martinek. Připraví se paní poslankyně Jana Levová.

Poslanec Tomáš Martinek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, nejdříve bych chtěl jenom v krátkosti podpořit pozměňovací návrh, který předkládá volební výbor k novinářské výjimce, za kterou my jako Piráti budeme hlasovat, a budu rád, když za ni budou hlasovat i ostatní. V další části bych chtěl představit svůj pozměňovací návrh, který se týká sněmovního dokumentu 579. Jedná se o změnu věkové hranice takzvané internetové zletilosti na 13 let oproti vládnímu návrhu.

Evropské obecné nařízení k ochraně osobních údajů GDPR, které má být do českého řádu implementováno, řeší problematiku zpracování dat mladistvých na internetu včetně věkové hranice dítěte, kdy je nutný souhlas zákonného zástupce se zpracováním údajů dítěte. Nařízení požaduje minimální věkovou hranici 16 let, ale dovoluje členským státům snížení této hranice až na 13 let. Podle vládního návrhu zákona o zpracování osobních údajů GDPR, sněmovní tisk 138, je tato hranice stanovena na 15 let podle § 7.

V podrobné části důvodové zprávy se poukazuje na nový občanský zákoník, konkrétně § 31, který nezletilému připisuje taková práva, která jsou přiměřená jeho rozumové a volné vyspělosti. Dalšími argumenty jsou rizika hrozící vlády, že v souvislosti s informačními technologiemi, např. nelegální obsah, kyberšikana a podobně.

Pirátská strana je pro stanovení nejnižší možné věkové hranice podle obecného nařízení ochrany osobní údajů, a to 13 let, stejně jako bylo uvedeno v původním návrhu Ministerstva vnitra, který byl předložen k jednání vládě. Svůj postoj má podložen těmito argumenty.

Za prvé vyspělost dítěte podle občanského zákoníku. Argumentuje-li předkladatel novým občanským zákoníkem a § 31, nezletilý má taková práva, která jsou přiměřená jeho rozumové a volné vyspělosti. Tak jsme přesvědčeni, že právě věk 13 let je dostačující k tomu, aby jedinec chápal veškerá rizika spojená s využíváním informačních technologií, a tudíž aby měl právo vydat souhlas se zpracováním

osobních údajů. Své tvrzení opíráme o rozhodnutí Ústavního soudu ÚS 3176/12, který rozhodoval ve věci způsobilosti 12leté dívky, která využila služeb MHD bez zakoupení lístku. Dívka argumentovala tím, že vzhledem ke svému věku nebyla rozumově ani volně vyspělá, aby posoudila obsah ujednání o smluvní pokutě a její výši. Ústavní soud však rozhodl, že byla-li nezletilá, které bylo 12 let, způsobilá sama cestovat MHD, musela si být vědoma povinnosti zaplatit jízdné i toho, že porušení přepravní smlouvy je spojeno s přírážkou k jízdnému. I když stěžovatelka nemusela znát podrobnosti úpravy tohoto zajištění ve smluvních přepravních podmínkách, o jejím základním rámci povědomí mít mohla a měla.

Pakliže podle Ústavního soudu má mít 12leté dítě povědomí o základním rámci smluvních přepravních podmínek MHD, mělo by být schopné samostatně chápát rizika spojená s využíváním informačních technologií.

Pří příležitosti Mezinárodního dne bezpečnějšího internetu v únoru letošního roku vyzvalo Národní centrum bezpečnějšího internetu k tomu, aby v České republice byla nastavena hranice na 13 let, kdy by již většina dětí měla být schopna zhodnotit rizika sociálních sítí. Tuto výzvu podpořila rovněž Česká rada dětí a mládeže, jejíž předseda Aleš Sedláček k tomu podotýká – cituji: Česká rada dětí a mládeže provedla rychlé zjišťování ve svých členských organizacích a jednoznačným výsledkem je zachovat hranici na 13 letech. Tento závěr byl publikován i na konferenci Právo a děti v kyberprostoru konané v Senátu Parlamentu České republiky dne 15. května 2018.

Ze zkušeností přímo na školách víme, že minimálně polovina dětí si při založení na facebooku zadá falešné datum narození a svůj účet tak má ještě před dosažením 13 let, říká Jiří Palyza z Národního centra bezpečnosti internetu.

Obejít však půjdou poměrně snadno i nová pravidla. Některé internetové služby Google či Microsoft například plánují ověřování věku za využití kreditní karty. Tu však mohou mít i děti mladší 15 let. Facebook pak plánuje ověřování přes e-mail, který dítě do profilu zadá. Zatímco nyní však obcházení pravidel představuje pouze porušení pravidel dané sítě, nově se již dle GDPR bude jednat o nelegální jednání.

Za druhé. Právo dítěte na informace. Podle Úmluvy o právech dítěte přijaté Valným shromázděním OSN v roce 1989 má stát zabezpečit dítěti – přístup k informacím a materiálům z různých národních a mezinárodních zdrojů, zejména takovým, které jsou zaměřeny na rozvoj sociálního, duchovního a mravního blaha dítěte a také jeho tělesného a duševního zdraví. Článek 17. Proto se domníváme, že je vhodné snížit věkovou hranici k souhlasu dítěte se zpracováním jeho údajů na 13 let. Stanovením vyšší hranice dojde k omezení přístupu dětí k informacím, což může mít negativní vliv na jejich další rozvoj.

Za třetí. Stanovení minimální věkové hranice v jiných zemích Evropské unie. Zaměříme-li se na návrhy implementace GDPR v jiných členských zemích EU, pak zjistíme, že 11 států navrhují minimální věkovou hranici k souhlasu dítěte se zpracováním jeho údajů, tedy 13 let. Hranici 14 let navrhují čtyři státy, patnáctiletou tří. Největší skupina států EU je tedy pro nejnižší možnou hranici 13 let. Ve dvaceti zemích EU se věková hranice pro GDPR liší od věkové hranice trestní odpovědnosti.

Za čtvrté. Inspirace z diskuse při debatách o věkové hranici v zahraničí. Podle federálního zákona USA z roku 1998 COPPA, tedy Childrens online privacy

protection act, děti pod 13 let nemohou legálně předat soukromé údaje o sobě, pouze s výslovným svolením svých rodičů. Na to také při diskuzích v Estonsku poukázal generální ředitel inspektorátu pro ochranu dat, který řekl, že není důvod se domnívat, že by se mladí Evropané měli lišit od americké mládeže v přístupu k různým službám.

Belgický ministr prohlásil, že 13letá hranice odpovídá realitě internetu užívaného dětmi. Navíc podle komise zabývající se problematikou soukromí je používání sociálních médií a jiných služeb součástí dětského sociálního vývoje, ale zároveň by měly být podniknuty kroky k současnému vzdělávání dětí a mladých o rizicích sdílených informací.

Podle polského zákona může osoba, která dosáhla 13 let, uzavírat některé menší smlouvy. Předpokládá se, že člověk v tomto věku může uzavírat některé menší vedlejší smlouvy a může tak zvládnout spravovat své příjmy, může také dát souhlas k používání svých dat. V české legislativě žádný pevně stanovený věk pro uzavírání vedlejších smluv není k dispozici. Je však rozhodnutím Ústavního soudu, viz bod článek číslo 1, který jsem již citoval.

V prosinci roku 2016 vydala v Irsku kancelář dětského ombudsmana zprávu ohledně věku pro digitální souhlas u dětí, aby byly reflektovány mezinárodní standardy dětských práv. Národní legislativa by měla být schválena tak, že se uzpůsobí nižší věk digitálního souhlasu, tedy 13 let.

Za páté. Podpora podnikatelské sféry v České republice. Věková hranice 15 let je často zmiňovaná v souvislosti s on-line službami, které jsou mnohdy registrovány k podnikání v jiném členském státě EU, například v Irsku, kde tamní návrh počítá se snížením dané věkové hranice na 13 let. Zbytečně vysoká věková hranice může mít negativní dopad na podnikatele v České republice. Především podnikatelé zabývající se nabízením služeb i do jiných členských států by mohli mít potíže s komplikovanou implementací vysoké věkové hranice do svých procesů a služeb, řešit přesunem sídla do jiné země nebo ukončením podnikání. To by mohlo mít i negativní dopady na státní rozpočet a zaměstnanost. Z tohoto důvodu předkládaný návrh podporuje podnikatelskou sféru a měl by pomoci vytvořit v České republice optimální podnikatelské prostředí, které může získat a přilákat nové investory a podpořit české podnikatele. I z tohoto důvodu podpořil daný pozmeňovací návrh také zástupce Svazu průmyslu a dopravy Bohuslav Čížek na jednání podvýboru pro podnikatelské prostředí.

Dítě ve věku 13 let bývá zpravidla již dostatečně rozumově vyspělé, aby dokázalo chápout základy ochrany soukromí a rizika poskytování osobních údajů na internetu. Tím spíše, pokud chce užívání služby informační společnosti. Posoudit a rozhodnout, zda dítě je dostatečně rozumné a zda dokáže posoudit důsledky svého jednání v on-line prostoru, je pak úkolem rodičů, nikoliv státu. Konečně požadovat po dítěti ve věku 13 až 15 let souhlas rodičů s využíváním dnes běžně rozšířených služeb může být dětmi vnímáno jako ponížující. Je naopak žádoucí, aby se mladý člověk naučil co nejdříve orientovat v digitálním světě a osvojil si zásady ochrany soukromí a osobních údajů v co nejnižším věku. Toho lze dosáhnout pouze tak, že mu bude svěřena zodpovědnost za své soukromí a možnost sám o sobě rozhodovat. Obavy, že

dítě bude uvedeno v omyl, jeho souhlas bude zneužit či bude vystaveno podvodu, nejsou přitom namístě. Souhlas se zpracováním osobních údajů není bezbřehý. Je omezen jak celou řadou pravidel v samotném nařízení, tak i ustanoveními na ochranu osobnosti v občanském zákoníku. A konečně, lze ho kdykoliv odvolat.

Kvůli všem zmíněným argumentům bych vás chtěl požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, aby Česká republika následovala přístup vyspělých zemí a umožnila rozvoj podnikatelského prostředí v České republice. Piráti chtějí, aby Česká republika byla evropským ekonomickým tygrem. Proto by měla stanovit věkovou hranici 13 let stejně jako Irsko, Dánsko, Estonsko, Belgie, Finsko, Švédsko, Lotyšsko, Španělsko, Portugalsko, Velká Británie nebo i konzervativní Polsko. Předem děkuji za podporu tohoto návrhu. Přihlásím se k němu v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Tomáši Martínkovi. Budeme pokračovat v rozpravě, ale přednostním právem pana předsedy Michálka, potom teprve paní poslankyně Levová. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl v této obecné rozpravě jenom avizovat pozměňovací návrh, sněmovní dokument 1074, který předkládám a který se zabývá neuspokojivým stavem na úseku ochrany soukromí a ochrany práva na informace.

Tato dvě práva si jdou v některých částech proti sobě a myslím si, že je velmi špatně, že necháváme tato jednotlivá práva řešit vlastně různé orgány. Dneska máme Úřad pro ochranu osobních údajů, který řeší pouze ochranu osobních údajů, ochranu soukromí. A když dojde ke střetu s právem na informace, například někdo si žádá nějaké informace od úřadu, ve kterých jsou osobní údaje, tak o tom tento úřad vůbec nerozhoduje. O tom rozhodují potom soudy. A myslím si, že když už máme úřad speciální, speciální nezávislou instituci, která řeší ochranu osobních údajů, tak bychom toho měli využít k tomu, že odstraníme ten bordel, který tady vlastně vznikl tím, že se některé věci částečně řeší u soudu, některé věci částečně u úřadu, a že by se totomu úřadu měla svěřit i působnost v oblasti ochrany práva na informace.

My se setkáváme s celou řadou případů z praxe, kdy právo na informace je pošlapáno, je to teď aktuální ježména v souvislosti s komunálními volbami, kdy některé samosprávy prostě odmítají dávat informace. Samozřejmě nemůžeme akceptovat ani ten opačný extrém, to znamená případ, kdy naopak některé žadatelé zahlcují samosprávy zbytečnými žádostmi o informace a vytěžují tak kapacitu státní správy. To je věc, která by se také dlouhodobě měla řešit. A právě vybudování nějaké dlouhodobé správní praxe by bylo vhodné řešit na Úřadu pro ochranu osobních údajů i v rámci práva na informace.

Takže si myslím, že tyto dvě linie, které jsou dneska rozštěpené, by bylo vhodné systémově sjednotit. Je to asi v 13 státech Evropské unie, kde mají specializovanou instituci pro právo na informace, tudíž žadatelé, kteří nedostanou informace, se neobracejí hned na soud, ale je tam nějaká nezávislá instituce, ke které jdou předtím. Takže se tolik nezatěžuje soudní řízení, kde soudy jsou dneska už extrémně přetížené

a neustále volají po tom, abychom odklonili jejich agendu na správní úřady, které by odstínily velkou část těchto žalob.

Já ten návrh samozřejmě podrobně představím a načtu v podrobné rozpravě, ale v té obecné rozpravě jsem chtěl upozornit na to, že by bylo logické to vyřešit a sjednotit tak, aby se to řešilo pod jednou střechou. Úřad pro ochranu osobních údajů s tímto nemá problém. Myslím si, že ve výsledku to i uspoří náklady, respektive soudy se budou moci věnovat věcem, které jsou důležitější, a občané nebudou muset čekat u soudu tak dlouho kvůli tomu, že soudy jsou zavaleny žalobami ve věci práva na informace.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. A nyní paní poslankyně Levová s rádnou přihláškou, připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Paní poslankyně, ještě než vám udělím slovo, přečtu došlé omluvy. Předsedovi Poslanecké sněmovny od 17.30 do 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Adam Kalous, od 16 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů pan poslanec Ferjenčík a od 16 do 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Dominik Feri.

Nyní paní poslankyně Jana Levová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, protože se v podrobné rozpravě přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 977, k tisku 138, tak bych vás s ním teď ráda seznámila. Můj pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o zpracování osobních údajů, to je k tisku 138, se stejně jako pozměňovací návrh číslo 850 týká výjimek pro účely vědeckého a historického výzkumu a pro statistické účely.

Oproti zmíněnému návrhu číslo 850, který je dobrý a užitečný, jsem se rozhodla vložit do § 6 odst. 1 větu: Odchylně od ustanovení článku 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2016/679 se stanoví, že zpracování zvláštních kategorií osobních údajů je možné také bez souhlasu subjektu údajů pro účely vědeckého nebo historického výzkumu nebo pro statistické účely, pokud je takové zpracování nezbytné pro tyto účely a pokud zájmy správce na jejich zpracování výrazně převáží nad zájmy subjektu údajů tyto údaje nezpracovávat.

Proč bych chtěla do § 16 odst. 1 vložit tuto větu, nyní vysvětlím. Chtěla jsem výslovně upravit zákonost zpracování zvláštních kategorií osobních údajů i bez souhlasu za podmínky, že takové zpracování je pro účely výzkumu nezbytné. Dále jsem chtěla podtrhnout, že existují případy, kdy zájmy správce osobních údajů na jejich zpracování výrazně převáží nad zájmy subjektu údajů tyto údaje nezpracovávat. Mluvím například o klinických studiích. V současné době není jasné, zda ke zpracování osobních údajů v klinických studiích je nutný souhlas, nebo ne. Jasno v tom zřejmě nemají ani SÚKL a Úřad pro ochranu osobních údajů, kteří dle mých informací hledají společné stanovisko. Zákonost zpracování v zákoně by byla

definovala, že zpracování v rozsahu podle protokolu je možné i bez souhlasu subjektu hodnocení, samozřejmě za předpokladu plnění všech stávajících povinností a záruk.

Věřím, že pokud podpoříte tento můj pozměňovací návrh, tak společně výrazně pomůžeme vědě a klinickým studiím, ve kterých například v případě klinických studií rakoviny jsme velmi úspěšní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Levové. A nyní paní poslankyně Věra Kovářová a připraví se pan poslanec Karel Rais. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vám představila svůj pozměňovací návrh, který je veden v systému pod číslem 1303, a přihlásím se k němu v podrobné rozpravě.

Dovolte, abych konstatovala, že vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů předložený do Poslanecké sněmovny nerozliší subjekty přestupek tak, jak původně avizovali zástupci Ministerstva vnitra. Původní návrh, který byl předložen vládě, počítal se snížením maximální výše pokuty za přestupek pro obce, které nevykonávají přenesenou působnost v rozsahu obecního úřadu obce s rozšířenou působností, dobrovolný svazek takových obcí, příspěvkové organizace zřizované takovou obcí nebo právnickou osobou vykonávající činnost školy nebo školského zařízení zřizovanou obcí nebo dobrovolným svazkem obcí na 5 tisíc korun, respektive na 15 tisíc korun. Starostové a nezávislí se zněním tohoto vládního návrhu, které bylo zasláno do Poslanecké sněmovny, nesouhlasili a odmítali i argumentaci Legislativní rady vlády. Proto jsme se zamýšleli nad tím, jak upravit toto znění.

Výchozí právní úpravou toho našeho pozměňovacího návrhu je rakouská právní úprava obsažená v implementačním zákoně vydaném 31. července 2017, k obecnému nařízení o ochraně osobních údajů. Ten v § 30 odst. 5 uvádí, že – v překladu – vůči veřejným orgánům a veřejným subjektům nelze uplatnit finanční sankci.

Podle našeho přesvědčení je nutné, aby obce a jimi zřizované organizace byly chráněny před hrozbou vysokých až likvidačních pokut, a proto byly původně předloženy dvě varianty pozměňovacího návrhu k vládnímu návrhu zákona o zpracování osobních údajů. První variantou je rakouský model modifikovaný pro českou legislativu. Druhá varianta částečně obsahuje slíbený kompromis ze strany Ministerstva vnitra. Náš původní pozměňovací návrh se měl týkat nejenom obcí prvního a druhého stupně, ale i obcí třetího stupně, tedy obcí s rozšířenou působností. Na základě proběhlé diskuse v Poslanecké sněmovně předkládáme tento revidovaný pozměňovací návrh, který možnost uložení snížených sankcí umožňuje pouze u obcí prvního a druhého typu a zároveň spatřuje vyšší společenskou škodlivost přestupku spáchaného prostřednictvím médií, za který by v tomto případě byla možnost uložit sankci až do výše 15 tisíc korun.

Co nás k tomu vedlo? Za prvé. Do vlády šel návrh Ministerstva vnitra, který se týkal obcí tzv. prvního a druhého typu s tím, že toto snížení sankcí je zcela dostačující a že obce třetího typu mají dostatečný aparát, aby onen problém a GDPR zvládly.

Ministerstvo vyslovilo při našem prvním pozměňovacím návrhu zásadní nesouhlas se snížením pokut pro obce třetího typu.

Co se ovšem dělo při projednávání ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Při opakovaném projednávání, kdy Ministerstvo vnitra vyjádřilo zásadní nesouhlas s naším návrhem týkajícím se obcí třetího typu, přišel další návrh, kde by byly sníženy pokuty nejenom obcím prvního a druhého typu, ale i třetího typu, ale zároveň i krajům a jejich příspěvkovým organizacím. Co nás zcela překvapilo, byla ona populistická honba za různými pozměňovacími návrhy a ten souboj o to, čí pozměňovací návrh vyhrává. Co nás také zarazilo, byla několikanásobně opakována zásadní změna názoru Ministerstva vnitra, kdy z původního přípustného snížení pokut pouze pro obce prvního a druhého typu náhle nebyl problém, aby pokuty byly sníženy i pro kraje a jejich příspěvkové organizace.

Myslím si, že takovýmto způsobem by se zákony neměly tvořit. Proto Starostové a nezávislí předkládají onen pozměňovací návrh, který odpovídá původně domluvenému návrhu mezi Ministerstvem vnitra a samosprávami, tedy Sdružením místních samospráv, který se bude týkat snížení pokut u obcí prvního a druhého stupně. Toto považujeme za rozumné.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Rais, připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážená paní ministryně, vážení páni ministři, pane předsedo, kolegové a kolegyně, já bych začal od konce. Navázal bych na systém pokut paní kolegyně Kovářové. S Ministerstvem školství jsme diskutovali několik pozměňovacích návrhů a ten, o kterém bych chtěl tady hovořit, je pozměňovací návrh, který je veden pod sněmovním tiskem 683, který snižuje pokutu pro vysokou školu za porušení GDPR na 100 tis. korun pro konkrétní případ porušení. Když se podívám na tento text, tak toto je to jádro.

V podstatě jede o to, podobně jak kolegyně Kovářová, tak také zastávám ten názor, že současné znění vládního návrhu zákona nedostatečně reflekтуje možnost zmírnění sankcí pro veřejné subjekty, k nimž se řadí vysoké školy. A vysoké školy v souvislosti s administrací studia a všech činností využívají ve velké míře elektronizace agend, přičemž dosud pro většinu z nich chybí opora ve vysokoškolském zákoně. Toto je taky jeden z důvodů, proč ten pozměňovací návrh zde dávám.

Cílem návrhu je zmírnit dopady nařízení Evropského parlamentu o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, o volném pohybu těchto údajů. Tento návrh byl v podstatě podpořen Legislativní komisí Rady vysokých škol, vyjádřilo se k tomu vedení Karlovy Univerzity a je podporován těmito stakeholders. Stanovisko z Ministerstva školství jsme s nimi diskutovali, tady tento pozměňovací návrh, a nevidí v tom nějaký zásadní problém.

Druhý pozměňovací návrh, který jsem měl, byl pozměňovací návrh, který se týkal archivní práce a zmenšení povinnosti pro badatele, výzkumníky a statistiky v oblasti GDPR. Tento velmi obdobný pozměňovací návrh se širší oblastí záběru dala kolegyně Válková, takže tím pádem se k němu nebudu přihlašovat. To je, co se týká tohoto sněmovního tisku. K sněmovnímu tisku 139 pak mám další dva pozměňovací návrhy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi. Nyní pan poslanec Jiří Valenta a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Sice jsem již k návrhu tohoto zákona vystupoval v prvním čtení, ale protože se od té doby objevilo hned několik do té doby možná účelově skrytých souvislostí, skutečně potřebuji, než budu o celé té normě osobně hlasovat, osvětlit a zároveň vyvrátit některá obecná podezření.

Ptám se tedy zástupce předkladatelů, konkrétně pana ministra vnitra, zda je pravda, že Ministerstvo vnitra se snažilo narychlo protlačit Sněmovnou takové doplňky v tomto prováděcím zákoně, které by měly být ještě přísnější, než je samotné bruselské nařízení GDPR. Mohl byste, pane ministro, na tomto místě tedy vyjmenovat, která to jsou ta zpřísňující opatření?

Dále jsem zaregistroval některá podezření, která hovoří o tom, že by se naopak měly některé informace českými politiky a úředníky nesmyslně utajovat. Konkrétně prý jde o to podle některých expertů, že Ministerstvo vnitra chce např. zlepšit informace o každém porušení závazků České republiky směrem k Evropské unii. To je podle mého názoru velice nebezpečné, a to např. i o vyšetřování možných dotačních podvodů. Policisté nebo tajné služby by takto získali nové oprávnění tajit informace nejen o svých akcích, což samozřejmě může být v některých ohledech a v odůvodněných případech v pořádku, ale např. i o tom, jaká auta si nakupují nebo jaké odměny pobírají jejich služební funkcionáři či jaké mají náklady na rekreaci zaměstnanců, jejich vzdělávání apod.

Je tedy podle vás v pořádku, že některá takováto vylepšení dodala vláda do zákona jaksi nenápadně až pokoutně s tím, že to bude pod krycím pláštěkem nařízení EU a pod tlakem veřejnosti ve Sněmovně nyní bezhlavě přijato?

Asi nejožehavější takto podivně implantovanou novinkou by mělo být to již mnou zmíněné omezení, které by zodpovědným českým úředníkům umožnilo utajovat informace o porušení závazků, které má Česká republika směrem k Evropské unii. Tento prakticky až skoro přilepek by měl být údajně podle úvah Ministerstva vnitra tak široký, že si bude moci pod ním možno představit cokoliv. Úředníci by si takto mohli stáhnout např. i řízení, které může Evropská unie s Českem zahájit kvůli tomu, že nerespektovalo vnučené kvóty pro přijímání uprchlíků, což Ministerstvo vnitra zdůvodňuje obecně tím, že mohou existovat informace, které by mohly ohrozit ochranu zájmů České republiky v zahraničí. Jenže na takovouto ochranu již stávající

česká legislativa přece pamatuje. A takováto rádoby ochranářská zcela kontraproduktivní ministerská úvaha by potom ostře kontrastovala s tím, že zde existuje silný veřejný zájem, aby se naopak zveřejňovalo pokud možno co nejvíce informací o každém našem sporu s Evropskou unií.

Vážený pane ministře, ptám se vás, skutečně se v tomto zákoně něco podobného, co jsem nyní naznačil a co některá média skutečně potvrzují, a to ať explicitně uvedené, či v nějaké víc či méně skryté formě, nalézá nebo existuje?

Dále bych rád k tomuto tématu ještě zopakoval, že česká vládní garnitura v přípravě související národní legislativy skutečně trestuhodně zaspala a je lhostejno, zda tento problém nyní bagatelizuje, nebo k němu mlčí. V obou případech se tak vyvíjí vlastní odpovědnost. A mohou za to rukou nerozdílnou předchozí Sobotkova vláda i vláda současná, konkrétně přímo zodpovědné aparátu Ministerstvo vnitra, ale pro úplnost musím dodat, že svou laxností a některými rádoby ukliďujícími až nevhodnými výroky i česká eurokomisařka Jourová.

Podle posledních informací např. plné dvě třetiny českých e-shopů – a těch je u nás v přepočtu na obyvatele nejvíce v Evropě – nejsou dokonce ještě dnes připraveny na GDPR, zmatkují a posílají zákazníkům rozličné, často až bizarní žádosti o schválení přenosu a manipulace s osobními daty. Celá jedna pětina firem dokonce ani nevěděla, že toho 25. května začne nařízení platit, a to je nejhorší výsledek ze 17 zkoumaných evropských zemí mezi 3 400 firmami. Osvěta byla skutečně velice nízká a ve společnosti tak nevznikla potřebná atmosféra pozitivního přijímání komplexní ochrany dat. To je opět zásadní chybou státu, tedy naší vlády, neboť v tomto ohledu došlo k přenechání komunikace k tématu komerčním subjektům, poskytovatelům školení a poradenských činností. Znovu se ptám, proč a z jakého důvodu.

Dále bych se chtěl ještě zeptat, zda je pravdou, že společnost Deloitte odhaduje, že náklady na zavedení nových pravidel by mohly vystoupat v České republice až k 10 miliardám korun, což se mi osobně zdá až jako astronomická částka, a jakým způsobem bude toto zapracováno do státního rozpočtu.

Ale skutečně bych velice nerad pouze kritizoval, neboť jistým způsobem jsem příznivcem nového evropského nařízení. Líbí se mi například právo být zapomenut, kdy firmy budou povinny na požádání vymazat všechny osobní údaje dotyčného, nebo právo na informace, že firmy budou povinny informovat své klienty, co vlastně dělají s jejich daty. Lidé by měli mít nově i právo na opravu, to znamená, že správce dat musí bez zbytečného odkladu opravit nepřesné nebo zastaralé údaje či musí zajistit bezplatný přenos dat na požádání ke konkurenci. A v neposlední řadě budou muset firmy a instituce hlásit Úřadu pro ochranu osobních údajů případy úniku dat, a to do 72 hodin od zjištění.

Nejen z těchto důvodů pro to, abych mohl návrh národní legislativy zpřesňující GDPR s čistým srdcem podpořit, potřebuji znát vaše odpovědi na položené otázky. Věřím, pane ministře, že mě vaše odpověď uspokojí, a děkuji za ni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Valentovi. Pan ministr vnitra, místopředseda vlády se hlásí s přednostním právem. Kolega Bláha se

přihlásil později, než jsem začal udělovat slovo panu ministrovi. Takže jeho faktickou poznámku budu evidovat.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Vážený pane poslanče, pečlivě jsem poslouchal vaše výhrady. Nicméně jsem přesvědčen, že většina těch výhrad, které zde byly zmíněny, se netýká tohoto tisku, ale tisku 139, což je ten prováděcí zákon, a tudíž ta debata je v tomto momentě bezpředmětná a můžeme se k ní vrátit v tom bodě následujícím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi vnitra, místopředsedovi vlády Janu Hamáčkovi. Nyní faktická poznámka pana poslance Jiřího Bláhy. Kolega Kaňkovský je trpělivý. Jistě na něj přijde řada. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, vážené kolegyně, chtěl bych kolegu prostřednictvím pana předsedajícího ubezpečit, že všichni jsme mohli pro GDPR pro firmy něco udělat. Tu otázku jsem otevřel už na konci listopadu a na hospodářském výboru jsem vyzval jednotlivé zástupce hospodářského výboru, abychom s tím něco dělali. A věrte tomu, že ta odezva byla z řad většiny neutrální, to znamená, že nikdo se s tím moc nechtěl zabývat. Takže nechtějme jenom po vládě, aby se zodpovídala, ale měli bychom se především zamyslet sami nad sebou. Měli jsme dva roky na to, abychom se jako poslanci, kteří tady byli, samozřejmě ne všichni, včetně mě, abychom si potřebnou novelu, nebo potřebné nařízení načerství a seznámili s tím firmy. Kdybyste šli do důsledku a přečetli si to, tak byste zjistili, že vlastně pro firmy těch nových povinností moc nevzniklo. Kdo dodržoval stojedničku, tak de facto neměl žádné problémy, protože co se týče personální oblasti, je to zákonná povinnost. GDPR se nevztahuje, co se týče obchodních vztahů, je to to samé. GDPR se nevztahuje. A co se týče zaměstnanců, do 250 zaměstnanců u firem, to znamená u firem, které zaměstnávají méně jak 250 zaměstnanců, tak zase je tam zákonná výjimka na běžnou agendu. Takže pokud neprodáváte data a nějakým způsobem se chováte trošku zodpovědně, nemáte s GDPR žádný problém.

Takže bych jenom chtěl kolegu upozornit, aby se více zajímal o věci, které se děly kolem GDPR. Kdyby mě sledoval, tak by zjistil, že jsem kolem toho udělal jednostránkový návod pro firmy, a byl by seznámen s řadou otázek, které tady kladl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bláhovi, že dodržel čas k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka kolegy Jiřího Valentym. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Valenta: Já pouze čistě fakticky, nebudu zdržovat. Samozřejmě souhlasím s panem ministrem. Ale ta propojenost je oboustranná s oběma dvěma předkládanými normami. Takže já už v tom následujícím bodu nebudu vystupovat,

pouze vám tedy dám prostor, abyste si zjistil ty odpovědi na mé otázky, protože to jsou samozřejmě konkrétní věci a asi je nebudeste mít připraveny z místa.

A k panu kolegovi Bláhovi. Samozřejmě jeho aktivity jsem registroval, ovšem ten jeho jednostránkový elaborát nevím, jestli může v konečném důsledku řešit celou širokou problematiku GDPR.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Vítka Kaňkovského. Připraví se pan poslanec Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer. Vážený pane předsedající, vážený pane vicepremiére, ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, problematikou GDPR s jejimi dopady na veřejný sektor se klub KDU-ČSL zabýval zejména s ohledem na sankční mechanismy už dávno předtím, než přišel vládní návrh zákona o zpracování osobních údajů. Na řadě úrovní jsme napříč republikou pořádali besedy, semináře se zástupci komunálních politiků, ale i dalších zástupců veřejnosti právě ohledně problematiky dopadů celé agendy GDPR a zejména s ohledem na dopady sankčních mechanismů na menší a střední obce i na některé další veřejné subjekty. To bych chtěl říct na počátku.

To dokládá i náš poslanecký návrh novely stávajícího zákona o ochraně osobních údajů číslo 101/2000 Sb., který jsme připravili a prezentovali tady ve Sněmovně, resp. několikrát jsme žádali o jeho zařazení, na což nedošlo. Také jsme avizovali v prvním čtení u tohoto vládního návrhu zákona o zpracování osobních údajů, že připravíme pozměňovací návrh, který by řešil sankční mechanismy směrem zejména ke středním a malým obcím. Toto jsme dodrželi, takže dneska v rámci podrobné rozpravy načteme náš pozměňovací návrh.

Jdeme na rozdíl od jiných pozměňovacích návrhů rakouskou cestou, jdeme cestou rakouského modelu, kdy se snažíme plně aktivovat článek 83 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým vyjímáme z působnosti sankcí orgány veřejné moci a veřejné subjekty. Chceme zdůraznit, že dopady GDPR jsou výrazné, a jak už jsem tady řekl, zejména na ty menší a střední obce a na některé další veřejné subjekty, protože agenda GDPR je pro ně velmi zatěžující jak finančně, tak personálně, a hlavně je nad jejich síly vzhledem k jejich velikosti. Pevně věřím, že tento náš pozměňovací návrh bude podroben odborné diskusi ve výboru, v garančním výboru, mezi druhým a třetím čtením, a pevně věřím, že to, co může fungovat v Rakousku, může fungovat úspěšně i v České republice.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. A ještě mi dovolte, abych přečetl omluvu předsedy vlády Andreje Babiše z jednání dnešního dne od 15.45 do konce Sněmovny z pracovních důvodů.

Nyní pan poslanec Profant. Připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení poslanci, ctěná veřejnosti, my jako Piráti se stavíme proti pozměňovacím návrhům, které drasticky omezují pokuty pro nějakou část subjektů, na které zákon platí. Chápeme, že mírné snížení může mít smysl. Ale to, co je tady mnohdy navrhováno, je opravdu problematické. Zvláště pak návrh výboru pro veřejnou správu pod číslem 138/8, popřípadě to, co teď navrhoval pan Kaňkovský, kdy se jedná o téma úplné vyjmutí samospráv, protože prostě kraje nakládají s ohromným množstvím osobních údajů a velmi často v samosprávné působnosti – například databáze Lítačky, popřípadě Opencard v Praze je přesně takový případ. A vy se jim tady snažíte dát bianko šek na to, aby s tím mohli dělat cokoli, aby to prodávali atd. v momentě, kdy díky GDPR vzroste cena takových osobních údajů.

Tento názor však nezastáváme jenom my, ale zcela jasně to řekla i Legislativní rada vlády, která napsala: Rozdíl ve výši sankcí je ovšem natolik markantní, že takovou právní úpravu nelze akceptovat.

To jsme se bavili o výrazně vyšší částce, než která je navržena právě tiskem 138/8 od výboru pro veřejnou správu. Tato úprava je na hranici ústavnosti a my to velmi pravděpodobně budeme ochotni testovat i cestou Ústavního soudu. Ale nejen to. Co podnikatelské prostředí? My jim tady hrozíme sankcemi 20 milionů eur, ale našim samosprávám, které disponují i třeba 50miliardovým rozpočtem, budeme účtovat sankci 10 tisíc korun? To vám připadá přiměřené?

A stejně tak bych chtěl apelovat na pana poslance Raise prostřednictvím pana předsedajícího, že vysoké školy jsou taky velmi velké subjekty, které si snad umí udělat pořádek v osobních datech a nepředávat je. Já nemám nic proti digitalizaci procesů ve školách, i když si myslím, že na to není potřeba zákon, ale opět pokuta 100 tisíc pro univerzity s miliardovým rozpočty mi nepřipadá vůbec přiměřená.

K otázkám, které tu vznesl pan Valenta, se vyjádřím v dalším bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondřeji Profantovi za jeho vystoupení. Nyní vystoupení pana poslance Leo Luzara, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi se nejdřív zeptat, jestli k bodu 13 je společná rozprava. Bude zvlášť. Čili omezím své připomínky pouze ke sněmovnímu tisku 138.

Dovolte mi, abych vás seznámil se svými pozměňovacími návrhy, které jsem si dovolil předložit a které stanovují v článku 2, který se týká novinářských výjimek obecně, berte prosím s uvozovkami novinářské výjimky, povinnost vytvářet takzvaný kodex. Kodex chování, který by údají, které mají plnou ochranu tohoto zákona – a vlastně novináři nemají povinnost vůbec nic zveřejňovat, jakékoli údaje můžou prohlásit za novinářské tajemství, jak jsme se s tím setkali možná některí z nás, že advokáti mají také úplnou absolutní mlčenlivost, že nemusí ani říkat, kdo je jejich klient. Totéž se vlastně v tomto pohledu může objevit u novinářů. Proto bych navrhl, aby se do zákona dostal bod, který by nařizoval vytvářet takzvaný kodex fungování

nakládání s osobními údaji pro tyto subjekty a také jeho možnost kontroly pro Úřad pro ochranu osobních údajů, tohoto kodexu, aby se tyto organizace podle něho řídily, protože většinou jsou to velké mediální domy s docela velkým obsahem dat a osobních údajů, které shromažďují. To je jeden pozměňovací návrh.

Druhý pozměňovací návrh, který předkládám, je možná mírně úsměvný, ale dovolím si jej krátce zdůraznit. V hlavě 5, v sídle úřadu, se hovoří o hlavním městě Praze. Já si zde dovolím navrhnout pozměňovací návrh, který by ustanovil toto sídlo úřadu ve statutárním městě Ostrava. Dlouhodobě hovoříme o decentralizaci státní správy a podílu krajů na fungování státu. Já si myslím, že je dobrý příklad Brna coby statutárního města, které převzalo vyšší úroveň soudní moci od Ústavního soudu počínaje k dalším soudům následujícím. Je dobrým příkladem toho, jak státní správa může velice dobře přispívat k fungování jiných měst než Praha. Brno se stalo centrem právních funkcí a já bych tímto návrhem rád dosáhl, aby se Ostrava stala sídlem informačních technologií, bezpečnosti a těchto záležitostí. Vysoká škola báňská a Technická univerzita jsou na to připraveny. A také město Ostrava je připraveno poskytnout budovy a další věci. Čili jsou zde předpokládány nízké náklady spojené se vznikem tohoto úřadu. Samozřejmě to narazí na určitý, řekněme, odpor úředníků zvyklých vždy sídlit v Praze, ale já si myslím, že zkusit přerušit tu tradici, že centrální úřad musí být povinně v Praze, by mohlo stát za úvahu. Sám jsem zvědav, jak se s tím, kolegové, vyrovnaté.

Další věci se týkají úpravy mezinárodní spolupráce. Ale tím vás zatěžovat nebudu, to se rozhodne hlasováním a není to dle mého názoru až tak markantní záležitost, která se stála za věc.

Další návrh, který předkládám, je možná na úvahu. Přiznám se, že bude vyžadovat i určité uvažování v kontextu toho, co tady zaznělo, týká se to určitých postupů při sankcionování. Padla tady slova o obcích, krajích, padla tady slova o vysokých školách. Já bych tady chtěl zdůraznit jednu věc, ke které se možná nechceme příliš vyjadřovat, ale já si myslím, že je stejně důležitá, a to jsou politické strany. Každá trošku početnější politická strana nebo hnutí, které sbírájí data svých členů, mají je v nějaké evidenci, používají je na plakátech, ukazují jejich fotky, disponují jimi, mají na sobě obrovskou zodpovědnost za nakládání s těmito osobními údaji. Právo být zapomenut, právo být vymazán – a kdo někdy vedl nějakou evidenci členské organizace nebo podobně, mi dá jistě za pravdu, že je to docela problematické. Ale hlavně se ukazuje, že by to mohlo být problematické i ve zneužití tohoto institutu a sankcí a pokut vůči své politické straně, se kterou jsem se ve zlém rozešel, a můžu poukazovat na některé věci týkající se mé osoby, které jsou někde zveřejňovány, a už nechci, aby tam byly s touto politickou stranou dávány dohromady. Tyto problémy si jistě každý ve své praxi dokáže představit a mohly by se ukázat jako problémem obecným.

Tady bych chtěl upozornit v tomto pozměňovacím návrhu na tento problém a samozřejmě předpokládám, že zpracovatelé se k tomu postaví čelem. Nějaké návrhy již zazněly na projednávání na výboru, ale bohužel ze strany navrhovatelů nebyly dotaženy do nějakého zdárného konce týkajícího se právě těchto politických stran. Oni se spíše drželi toho, že vlastně nic nehrizoří, že politické strany jsou jakoby mimo, že to přece je úplně jakoby bokem. Ale bohužel zkušenosti s jinými zákony, které, ač

bylo totéž tvrzeno, dopadly nakonec docela přísně a zkušenosti s financováním politických stran a tímto úřadem, který vznikl a měl být také spíše podpůrným kontrolním orgánem, ale nakonec se soustředil na sankce, a mnohé politické strany to již pocítily ve svých pokladnách, nás nabádají k tomu, abychom měli v této věci zvýšenou opatrnost.

Ke konkrétním číslům se přihlásím v podrobné rozpravě. A také mám změnu ke sněmovnímu tisku 139, ale to až bude na pořadu jednání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Vyvolal dvě faktické poznámky. První je pana poslance Mariana Jurečky a potom Marka Výborného. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, já jsem tady v probíhající rozpravě zaznamenal výtky některých z vás k tomu, že tady je ze strany klubu KDU-ČSL navrhováno určité vyjmutí skupiny dotčených subjektů ze sankcí v případě GDPR. Není to o tom, aby tyto subjekty neměly povinnost dodržovat zákon, ale skutečně bychom využili toho, co nám tady dává právo Evropské unie, že si můžeme dovolit na určité subjekty sankce neuplatňovat.

Někteří tady zmiňovali, že je to něco nesystémového, něco neobvyklého. Já bych tady chtěl připomenout, že i naše Ústava, naše legislativa zná momenty, kdy se ukládají povinnosti, očekává se, že dotyčný se bude chovat podle zákona, aniž by k tomu byla vždy dána nutně finanční sankce. Když jsem zmiňoval Ústavu, tak začnu například u úřadu prezidenta, kde jsou prostě dány povinnosti, ale nejsou jmenovány sankce, a mohou na druhé straně skončit otázkou našeho správního řádu, který taky ukládá povinnosti. V případě neplnění není nutná finanční sankce, ale je možné tyto věci řešit domluvou.

Takže prosím pěkně, nežijme pořád v zajetí toho, že musíme vždy, když na něco přijdeme, okamžitě nějakému subjektu dávat sankce. Využijme také jednou jako Česká republika toho, že nemusíme být papežštější než Brusel. Podívejme se k sousedům do Rakouska, kde toto aplikovali naprostě v pohodě. Takže bych prosil, vnímejme tyto věci, že nemusíme být vždycky tím drábem s tím bičem, ale že můžeme také očekávat, že subjekty jsou si vědomy svých povinností bez nutnosti finanční sankce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Marka Výborného, další faktickou poznámku má pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl říci v zásadě něco podobného. A spíš si ještě taky uvědomme, kam celá ta směrnice GDPR, kterou implementujeme, směruje. Směruje

k tomu, abychom zamezili a omezili obchod s daty. A skutečně si myslíme, že veřejné subjekty, malé obce, jsou těmi, které by chtěly nějakým způsobem s těmi daty obchodovat? Já se skutečně domnívám, že ta mentalita, která tady možná přežívá ještě z doby před rokem 1989, že kde není ten bič nebo sankce, tak nikdo nebude plnit své povinnosti, že by bylo dobré tuto mentalitu trošku překonat. A možná že i to je ten zjevný důvod, proč nám to evropská směrnice umožňuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pěkné odpoledne. S další faktickou poznámkou pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás chtěl jenom uklidnit, že už loni v září se sešla pracovní komise, která se GDPR zabývala, přesně tímto problémem, tzn. problémem pokut nebo opatření nebo postihů, a z toho vznikl dokument, doporučení, jak by měli kontroloři postupovat. A v žádném případě tam není slovo, že by měli být pokutováni nějakými zásadními částkami, dokonce tam jsou věty, kdy se přímo hovoří, že každý kontrolní orgán by měl zvážit, jestli porušení bylo bagatelní, nebo vědomé, jestli někdo vědomě prodával data, atd., atd.

Já jsem celou dobu tady hledal ten dokument, abych vám mohl říci přesně, jaké to je. Bylo na to zpracováno zhruba šest stránek, jak by měla případná kontrola postupovat, jak by měla hodnotit případné pochybení. Takže se nemusíme opravdu bát toho. A věřte tomu, že kdybyste se o tento problém zajímali, tak byste došli ke všem poznatkům, ke kterým jsem došel já. Zbytečně děláme z komára velblouda. A já osobně si myslím, že pokud budeme všichni přistupovat k GDPR tak, jako jsme měli přistupovat je stojedničce, tak nebude mít nikdo žádné problémy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já budu velmi stručný. Je mně velmi sympatická snaha kolegy Luzara, že by chtěl přenést kybernetickou bezpečnost do Ostravy. Jenom bych chtěl připomenout, že v Brně už kybernetickou bezpečnost taky máme, je tam Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost, takže mně zase naopak přijde logické, aby se rozšiřovalo to jedno centrum, ne abychom si budovali další. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy se přihlásil pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane ministře, páni ministři, pane místopředsedo, tak několik stručných poznámek.

Za prvé tedy Úřad na ochranu osobních údajů opravdu není o kybernetické bezpečnosti, nebo jenom velmi bokem. To bych do toho úplně netahal.

Druhé, co jsem chtěl říct k panu kolegu Valentovi, který tady kritizoval, že vládní návrh zákona neobsahoval všechny výjimky, o tom jsme mluvili poměrně obsáhlé v prvním čtení. Bylo to podrobeno široké kritice, ale to samozřejmě na hlavu předchozího pana ministra, těžko to můžu klást na bedra tomuto panu ministroví, který v době, kdy to předkládali, ještě nebyl ani členem vlády. A myslím, že se podařilo na půdě všech výborů ty možnosti, které nám dává evropské nařízení – a tam je hlavní problém, že se jedná o nařízení – ty možnosti, které nám dává evropské nařízení o ochraně osobních údajů, využít v maximálním možném rozsahu pro soukromé subjekty, které se pohybují na území České republiky. Samozřejmě že to pro ně znamená řadu nových povinností, pro každého zpracovatele to znamená řadu nových povinností. Netvařme se, že ne. A ty výdaje jsou odhadovány, nevím, jestli v desítkách miliard korun, ale minimálně v mnoha miliardách korun. A to jsou výdaje soukromých subjektů, to nejsou výdaje veřejných rozpočtů.

Poslední věc, kterou jsem chtěl říct v této obecné části rozpravy k tomu, co zaznělo, je diskuse o veřejnoprávních korporacích, zejména obcích a krajích, a zda mají nebo nemají být vyjmuty nebo alespoň omezeny z té pokutové povinnosti.

Ústavněprávní výbor schválil onu obecnou zásadu oportunity, která se týká každého subjektu a která říká: u každého subjektu, pokud úřad zjistí, že jím navrhovaná opatření znamenají zlepšení stavu a není potřeba uložit pokutu, tak takovou pokutu neuloží, a dokonce to řízení ani nezahájí. Je to opravdu snaha, ale u všech subjektů, nejenom u těch subjektů veřejného sektoru, ale u každého i soukromníka, pokud příjdu, řeknu: Nemáte zavřenou skříň, měl byste mít zamčenou skříň. On řekne: Omlouvám se, kupuju zámek, nasazuju zámek na skříň, od zítřka už ji mám zamčenou. Dokážeme si to samé představit s počítači a se spoustou dalších věcí. Pak není nezbytně nutné ukládat pokuty a pak právě podle zásady opportunity může úřad odložit vůbec, upustit od toho, aby zahájil sankční řízení.

Současně ale ústavněprávní výbor poměrně jednoznačně neschválil tu výjimku, se kterou přišel výbor pro veřejnou správu, a tady je vidět ty odlišné pohledy jednotlivých výborů, kde výbor pro veřejnou správu celkem logicky více hájí ty subjekty veřejné správy, ať už jsou to obce, nebo kraje, a ústavněprávní výbor více hájí řekněme ten celostní pohled na právo a právní řád. Ústavněprávní výbor neschválil tu výjimku, která měla stanovovat zvláštní pokuty pro některé veřejné subjekty. A ten důvod je poměrně jednoduchý. Pro soukromé subjekty my ty pokuty nejsme schopni snížit. Tam jim opravdu hrozí až ta čtyři procenta obratu, což je pokuta vymyšlená v Evropském parlamentu proti facebookům a googlům, která nebude nikdy použita. Je to taková chiméra, ale přesto tady vyvolává veliký strach a přesto může vést ty pokuty až do nějaké poměrně vysoké výše.

U soukromých subjektů k tomuhle snížení přistoupit nemůžeme a zdá se nám nesprávné, abychom říkali: No ale ty veřejné subjekty, které opravdu v řadě případů zacházejí s velkými objemy dat, budeme nějakým způsobem vyjímat a jim budeme garantovat, že pokuta pro ně nemůže být víc než – a teď nevím, je celkem jedno, jestli 10, 50 nebo 100 tisíc, v podstatě jsou to vždycky směšné částky. Že nebude odpovídat

jenom tomu, jakým způsobem posoudí správní orgán a případně pak správní soud, která pokut je odpovídající situaci, ale že tam bude nějaký strop.

To, že některé země Evropy, a proto je to v evropském nařízení o ochraně osobních údajů, některé země Evropy neuplatňují mezi orgány veřejné moci navzájem sankcionování, to ale to není případ České republiky. Česká republika v tomto směru drží kraje a obce jako veřejnoprávní subjekty, jako subjekty, které se mohou samozřejmě dopustit přestupku, mohou se dopustit řady dalších činů, a proto ve všech ostatních oblastech podléhají také sankční povinnosti. Zdá se nám opravdu jakoby nezvyklé a zvláštní, abychom v okamžiku, kdy subjektům soukromého práva ty pokuty hrozí a musí hrozit až ve výši, kterou stanoví obecné nařízení o ochraně osobních údajů, tak abychom subjekty veřejného práva nějakým způsobem vyjímali.

Tolik k tomu, ale nepochybňu to rozhodneme ve třetím čtení v hlasování. A já myslím, že všichni zúčastnění vědí, kde je ta debata. Já rozumím oběma stranám debaty, jenom jsem se snažil vysvětlit postoj, který převážil na ÚPV.

Poslední, co bych chtěl jenom krátce odůvodnit, návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě. Kromě technických změn, které se podařilo v zákoně provést, věci, které jsem nevyhrál a chápou, že nevyhráji, přesto se hodlám ještě v podrobné rozpravě přihlásit k návrhu, který směruje k tomu, abychom neopouštěli dosavadní systém řízení Úřadu na ochranu osobních údajů a nepřecházeli k té monokratičnosti, která je vládou navrhována. Pokládám to za v podstatě zásadní omyl pro takhle klíčový úřad říci: Senát vybere jednou za pět let jednu hlavu, ta pak na pět let zodpovídá za vše, své místopředsedy si vybírá sama, jsou jí sice schvalováni Senátem, ale vybírá si je fakticky sama, a v okamžiku, kdy se stane jakýkoliv problém, tak je prostě nedotknutelná a nedá se s tím vůbec nic udělat.

Měl jsem pocit, že dosavadní model ředitele Úřadu na ochranu osobních údajů a inspektorů, kteří vytvářeli takové trochu pnutí, které možná v posledních letech vzrostlo až do toho, že už se začali hádat tak příliš, že jeden nebo druhý chtěl vyřešit ten problém ve prospěch své části úřadu, že byl životašchopnější a dával i do budoucna naději na to, že se tam povede nějaký vnitřní dialog a nebude to řízeno příliš jednotně. Proto se v podrobné rozpravě přihlásím ještě k tomuto návrhu a samozřejmě se s ním vypořádáme ve třetím čtení. Ale pokládal bych za nepočitné, kdybych tak neučinil, a až za pět, za deset, možná za patnáct let propukne problém, abych nemohl říct: já jsem vám to říkal, milé kolegyně, milí kolegové!

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Bendovi. Do obecné rozpravy už není nikdo přihlášen. Hlásí se prosím někdo z místa? Ne. Obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova u pana zpravodaje nebo navrhovatele? Není zájem, takže otevíram podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozmněnovací nebo jiné návrhy, které v podrobné rozpravě přednesete, musejí být odůvodněny.

Do podrobné rozpravy je přihlášen pan poslanec Martinek, kterému tímto uděluji slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den ještě jednou, vážené dámy, vážení pánové. Chtěl bych se tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu, sněmovnímu dokumentu pod číslem 579, který je nahrán k danému tisku. Je to pozměňovací návrh, který, jak jsem již tady odůvodňoval v obecné rozpravě, mění věkovou hranici internetové zletilosti z 15 na 13 let. Myslím, že jsem to odůvodnil docela podrobně a že tam bylo dost pádných argumentů na to, abychom to mohli podpořit, takže vás proto ještě jednou prosím a žádám o podporu tohoto smysluplného návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další v podrobné rozpravě vystoupí paní poslankyně Levová a po ní paní poslankyně Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi načítat svůj písemný pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 138, který je evidován jako sněmovní dokument 977. Jedná se o pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o zpracování osobních údajů, tj. k tisku 138, týkající se výjimek pro účely vědeckého a historického výzkumu a pro statistické účely. Tento pozměňovací návrh výslovně upravuje zákonost zpracování zvláštních kategorií osobních údajů i bez souhlasu subjektu údajů. Chci ještě jednou požádat o podporu tohoto pozměňovacího návrhu, abychom společně výrazně pomohli lidem, kteří pracují na vědeckých a historických výzkumech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Kovářová nyní vystoupí v podrobné rozpravě, po ní pan poslanec Rais. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych se přihlásila k našemu pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému pod číslem 1303. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje vystoupení pana poslance Raise, po něm pan poslanec Kaňkovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 683, a je to pozměňovací návrh k tisku 138. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Kaňkovský, po něm pan předseda Michálek. Máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak jsem avizoval, chtěl bych se přihlásit k pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku 138. Je to

pozměnovací návrh, který je zaveden v systému pod číslem sněmovního dokumentu 1082, a pokud se týká předmětu tohoto pozměnovacího návrhu, odkazují na obecnou rozpravu a jinak podrobné odůvodnění je v samotném dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Michálek a posledním přihlášeným do podrobné rozpravy je pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hlásím se tímto k pozměnovacímu návrhu, který je zaveden v systému pod číslem – sněmovní dokument 1074. Jde o návrh na rozšíření působnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů o ochranu práva na informace.

Ted' bych krátce popsal jeho obsah. Za prvé se rozšiřuje v obecných působnostech, jako je poskytování konzultací a podobné služby, ta působnost nejenom na oblast ochrany osobních údajů, ale i na oblast práva na informace, která s tím v podstatě souvisí. Dokonce Nejvyšší správní soud vydal brožurku, která se nazývá Mezi Skyllou a Charybdou, která právě popisuje právo na informace na jedné straně a ochranu osobních údajů na druhé straně. Nejvyšší správní soud také v této – já jsem to nazval brožurkou, ale přesněji řečeno je to sborník z vědecké konference, na které byli zástupci ze správních soudů po celé Evropě a mimo jiné tam prezentovali právě výsledky své praxe, že ochrana osobních údajů a zároveň ochrana práva na informace je pod jednou střechou, a ty výsledky jsou podle těchto zahraničních zástupců veskrze pozitivní. Proto si myslím, že bychom to měli převzít i zde do naší národní úpravy.

Konkrétní úprava spočívá v tom, že by úřad získal poměrně úzce vymezenou působnost. Nešlo jsme stylem, že by úřad rozhodoval o odvoláních, měl širokou působnost. Mohl by zasahovat v podstatě pouze formou přezkumného řízení, což znamená, že se přezkoumávají pravomocná rozhodnutí, o kterých už bylo rozhodnuto ve druhé instanci. To znamená, nezasahovalo by se do existující hierarchie státní správy a postupů podle infozákona, a za druhé by měl působnost činit opatření proti nečinnosti, nelze-li se domoci nápravy u nadřízeného správního orgánu. To znamená, pokud někdo žádá o informace, ten úřad je nečinný, odvolací správní orgán je také nečinný, tak v dnešní době nezbude nic jiného než podat žalobu na nečinnost, zatímco zde by bylo možné i tento specifický případ řešit u toho úřadu, a tudíž nezahlcovat soudy touto materií.

Poslední bod, který se toho týká, je změna úpravy kvalifikace, protože pokud by tuto kompetenci skutečně úřad získal, a obecně si myslím, že se nadhodnocují kvalifikační požadavky pro šéfa a místopředsedu toho úřadu, aby musel mít jedině právní vzdělání. Já sice jsem právník, ale nemyslím si, resp. tam je ještě myslím nějaká informatika nebo něco podobného, ale myslím si, že celá řada dalších profesí, já nevím, když někdo vystuduje etiku a věnuje se ochraně osobních údajů nebo poskytování informací deset let a delší dobu, tak si myslím, že by tam měla být možnost, aby se tenhle člověk uplatnil nebo přihlásil do toho výběru stejným způsobem. Myslím si, že dneska je to nastaveno pouze pro právníky a informatiky, tak je to zbytečně zužující a můžeme se tím připravit o kvalitní kandidáty.

Takže prosím, abyste zvážili podporu toho návrhu – sněmovní dokument 1074. Je to dobrá praxe v řadě států EU. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Luzar, po něm pan zpravodaj Benda ještě v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Já už budu velice krátký. Hlásím se v rámci sněmovního tisku 138 k pozměňovacímu návrhu vedenému v systému pod číslem 922. – Upozorňuji, že je složen ze dvou částí, a byl bych rád, aby ty dvě části, to znamená kódex a to sídlo úřadu, byly rozděleny v rámci zpracování předkladatelem. – A k druhému pozměňovacímu návrhu, který je pod číslem 923. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan zpravodaj Benda v podrobné rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, já bych se chtěl jenom přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu pod sněmovním dokumentem 1078.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do podrobné rozpravy není nikdo přihlášen, hlásí se někdo z místá? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova? Není. Nezazněl žádný návrh, o kterém bychom měli hlasovat, takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Zahajujeme projednávání bodu

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů /sněmovní tisk 139/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já bych velmi stručně představil tento tisk. Víte, že zákon o zpracování osobních údajů upravuje obecné výjimky z obecného nařízení o ochraně osobních údajů a další upřesnění. Změnový zákon naproti tomu obsahuje řadu novel, kterými se provádějí dílčí a cílené výjimky z obecného nařízení v rámci specifických

předpisů. Tím je dosaženo větší právní jistoty a více vyvážené ochrany osobních údajů v konkrétních oblastech, které to potřebují.

Změnový zákon také obsahuje novely implementující některé části směrnice o ochraně osobních údajů v trestněprávní oblasti. Jde o ty části, které nelze řešit společně pro všechny příslušné spravující orgány, protože tyto orgány se mezi sebou liší v povaze, úkolech, struktuře nebo postupech. To se týká zejména novel zákonů o bezpečnostních složkách a předpisů z trestněprávní oblasti. A v neposlední řadě změnový zákon implementuje do zákona o policii a zákona o civilním leteckém evropskou směrnici o využívání údajů jmenné evidence cestujících v letecké dopravě, tzv. PNR, za účelem boje proti terorismu.

Tolik úvodem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále tisk projednával petiční výbor, výbor pro zdravotnictví, hospodářský výbor, volební výbor, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výborů nám byla doručena jako sněmovní tisky 139/1 až 7, dále 9 a 10. A volební výbor předložil záZNAM jako sněmovní tisk 139/8.

Prosím nyní, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru, tedy garančního výboru, pan poslanec Marek Benda a informoval nás o projednání ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení páновé, tady budu poměrně stručný. Přestože témat byla jak na výborech, tak na ústavněprávním výboru otevřeno celá řada v těch prováděcích zákonech a v celé řadě případů jsme se domnívali, aspoň někteří z nás, že by některé věci mohly vypadat jinak, tak ve výsledku ústavněprávní výbor schválil vlastně jedinou změnu, a to změnu části 37. – změnu zákona o evidenci obyvatel a možnost používat i nadále rodná čísla jako rozhodující identifikátor. Ve všech ostatních případech, a proto se obávám, že těch změn bude navrženo ještě celá řada, v rámci druhého čtení ústavněprávní výbor nedospěl k žádné většině a doporučil Poslanecké sněmovně, aby návrh zákona schválila jako celek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní poprosím zpravodaje dalších výborů, aby nás případně seznámili s tím, jak projednali návrh ve výboru, popř. s pozměňovacími návrhy. Petiční výbor – pan poslanec Luzar by měl být zpravodajem. Výbor pro zdravotnictví – pan poslanec Běhounek. Ano, pan poslanec Běhounek nás seznámí s projednáním ve výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně a kolegové, 67. usnesení výboru pro zdravotnictví k vládnímu návrhu zákona, kterým

se mění zákon v souvislosti s přijetím zákon o zpracování osobních údajů, sněmovní tisk 139.

Po úvodním slovu JUDr. Radka Policara, náměstka ministra zdravotnictví pro legislativu a právo, a zpravodajské zprávě poslance Jiřího Běhouodka a po rozpravě výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny PČR doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, již zmíněný sněmovní tisk 139, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, které vám byly doručeny jako sněmovní tisk 139/5, a zmocňuje zpravodaje výboru poslance Jiřího Běhouodka, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny případně navrhl i další nezbytné úpravy zákona podle § 95 odst. 2, a zmocňuje zpravodaje výboru poslance Jiřího Běhouodka, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byl výbor pro zdravotnictví. Nyní tedy se vrátíme k tomu, jak zákon projednal petiční výbor. Pan zpravodaj, pan poslanec Luzar má slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením petičního výboru z jeho 9. schůze ze dne 5. června 2018.

Petiční výbor po úvodním slově náměstka Jiřího Nováčka a zpravodajské zprávě Leo Lузara a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně přjmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o zpracování osobních údajů, sněmovní tisk 139, ve znění..." Omlouvám se. Tady je akorát v tom usnesení spojena 138 a 139. To se omlouvám i zpracovatelům. Čili petiční výbor přijal návrh schválit sněmovní tisk 139 beze změn. Ty změny se týkají sněmovního tisku 138. Toť v krátkosti vše.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, pane zpravodaji. Se stanoviskem hospodářského výboru by nás měl seznámit pan poslanec Jiří Bláha, kterého tady nevidím. Volební výbor zastupuje pan zpravodaj Tomáš Martínek. Ano, prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Takže znovu dobrý den. Já bych chtěl jako zpravodaj volebního výboru se vyjádřit. My jsme to na volebním výboru diskutovali. Proběhla podrobná rozprava. Padaly v ní argumenty, že je nutné zvážit množství pozměňovacích návrhů. V jejich příjetí především tento zákon může např. omezit práci novinářů s ohledem na to, že omezuje možnosti výkonu práce s ohledem na zákon 106 o svobodném přístupu k informacím.

Proto po odůvodnění náměstka ministra vnitra pro legislativu a archivnictví Petra Mlsny a zpravodajské zprávě poslance Tomáše Martínska a po rozpravě volební výbor projednal vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím

zákona o zpracování osobních údajů, a návrh usnesení nebyl v závěrečném hlasování přijat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. A za hospodářský výbor by nás se stanoviskem seznámil pan poslanec Luzar, který je členem hospodářského výboru, pokud nikdo nenamítá, že zde není přítomen zpravodaj. Ale takovou námitku nevidím, takže pane poslanče, prosím.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dovolte, abych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru k sněmovnímu tisku 139.

Na své 13. schůzi hospodářský výbor dne 20. června 2018 tento tisk projednal a doporučuje Poslanecké sněmovně schválit a projednat sněmovní tisk 139 ve znění předloženém vládou. Zmocňuje zpravodaje, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním výborem kanceláře Poslanecké sněmovny provedl v návrhu změn legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona. Pověřuje zpravodaje přednést tuto zprávu a pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Luzarovu. A výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj – jeho zpravodajem je pan poslanec Martin Kupka, který tu také není. Nicméně usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj máte k dispozici jako sněmovní tisk 139/7. Já konstatuji, že výbor doporučil Poslanecké sněmovně tisk 139 projednat a schválit v předloženém znění a zmocnil zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Pokud není námitka proti tomuto mému postupu a tomu, že jsem vás já seznámil s usnesením výboru, tak bych si dovolil pokračovat v projednávání tohoto bodu. Žádnou námitku nevidím, takže můžeme postupovat dál.

Já otevírám obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Profant. Po něm vystoupí pan poslanec Rais. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobrý podvečer, vážení kolegové, ctěná veřejnosti. My GDPR podporujeme, jelikož je to posilování práv jednotlivců. Zakládá to vlastně nová digitální práva. Nicméně zvláště tento tisk 139 má velký problém ve svém rozsahu. Otevírá opravdu mnoho zákonů a to je ohromný prostor pro zcela nesystematické a neprodiskutované přílepkы. Před tím bych chtěl velmi varovat. Viděli jsme už, jak se tady handluje s čísly, co se týče snižování pokut, a některé změny v těch dalších zákonech také nemají s ochranou osobních údajů co dělat. Nemluvě o tom, jak to přispívá fenoménu obchodu se strachem, který se nám tu rozšířil a veřejnou správu stál opravdu nemalé peníze.

A teď již k pozměňovacím návrhům, které vám tu chci představit. Ten nejdůležitější je pozměňovací návrh okolo zákona 106 o svobodném přístupu k informacím. Vláda nám totiž předkládá zcela neodůvodněný přílepek. Změnu, která

nemá s ochranou osobních údajů nic společného, ani se to nesnaží vysvětlit v důvodové zprávě. Jedná se prostě jenom o omezování práva na informace. A to my nechceme, nevidíme v současné stošestce problém. Koneckonců ani ministerstvo nám neuvedlo příklady, kde by byla daná ustanovení, která mění, popřípadě rozšiřují problém. Vždycky mluvili jenom zcela abstraktně a teoreticky. Ve skutečnosti se jedná jenom o lenost úředníků zdůvodňovat svá rozhodnutí a chtějí se odvolávat na zákon, který bude více restriktivní.

Proto jsem připravil pozměňovací návrh 709, který mění stošestku opět do současné podoby. Nicméně jsme si vědomi, že pro to tu nemusí být plná podpora, i když bych vás velmi rád poprosil, abyste ji zvážili. Opravdu zvažte, zda věci, které ministerstvo mění, jsou problémy, nebo nejsou. Tak jsem připravil i dva další pozměňovací návrhy.

Tím druhým je pozměňovací návrh 971, který se také týká zákona o svobodném přístupu k informacím, který do tohoto zákona zavádí dva pojmy, a to bezpečnostní opatření a ještě jeden týkající se zahraniční služby. Jedná se o to, že namísto kazuistického výčtu případů, kdy se de facto automaticky zamítá – rozhodně v rozhodovací praxi, i když máme judikát soudu, že by samozřejmě měl řešit meritum věci, nikoliv znění zákona, a pokud taková věc není problém, tak by to měl stejně poskytnout – tak zavádí tyto dva nové principy. Bezpečnostní opatření, které známe z jiné legislativy, a tu zahraniční službu, kterou také známe, které právě abstraktně shrnují to, co se ministerstvo snaží zakázat zveřejňovat. Rozdíl je, že zde je to jenom v případě, že to opravdu bude škodit. To znamená, že opravdu bude zdůvodněno, proč se to nesmí vydat. A jako takové to samozřejmě bude podléhat přezkumu soudu.

Nicméně ani na tento pozměňovací návrh Ministerstvo vnitra, s kterým jsem tuto věc velmi dlouze diskutoval, nechtělo přistoupit, tak jsme připravili ještě jeden pozměňovací návrh, a to je 1075, který je kompromisem mezi tímto návrhem, který jsem právě představil, a návrhem ministerstva, který upravuje – a pan náměstek Mlsna mi přislíbil u tohoto pozměňovacího návrhu alespoň neutrální stanovisko.

Takže to jsou tři pozměňovací návrhy k zákonu 106. Rád bych je následně nechal hlasovat podmíněně od té 709 až po 1075 podle toho, jaká bude vůle této Sněmovny, kterou z těch variant přijmout či nepřijmout.

Pak mám ještě jeden pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 139 a to je u změnového zákona o policii a tam je část, kdy se dává neomezený přístup policii k databázi všech fotografií ze všech průkazů a podobně. Což je přesně v rozporu s článkem 25 GDPR, který v angličtině zní Privacy by design. Naštěstí díky moderním technologiím my nemusíme předávat veškeré fotky. My můžeme předat pouze signifikantní rysy dané fotografie po strojovém zpracování a na základě nich se dá porovnávat shoda. To znamená, že policie může dostat tyto signifikantní rysy, ale ne fotografie a může stále porovnávat fotografie. Což je to, o co se snaží, a já chápnu, že to ulehčuje její práci. Nicméně samotné předání fotografií by probíhalo úplně stejně jako dnes. Rozdíl je, že strojové porovnání by šlo jednodušeji přesně podle zákonů. Tento pozměňovací návrh jsem připravil pod číslem 967. V důvodové zprávě si můžete přečíst, jak to přesně funguje a co se přesně mění.

Rád bych na vás apeloval, abyste se nad tím opravdu zamysleli, protože samozřejmě pokud jde o stanovisko policie, tak ta chce mít přístup ke všemu a co největší pravomoce. Jí to samozřejmě usnadňuje práci. Ale proto jsme tu právě my politici, zástupci občanů, kteří vyvažují míru těchto zásahů a míru fungování. Myslím si, že současný stav je funkční, tak ho pojďme pouze vylepšit a nikoliv překračovat jisté hranice. A to je zatím vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. V obecné rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Rais, připraví se pan poslanec Vyzula. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane předsedo. Dobrý večer. Jak jsem slíbil, tak k tomuto tisku mám dva pozměňovací návrhy. První pozměňovací návrh je pod číslem 1302 a týká se matriky studentů, čili elektronické evidence o studentech. Je to podle mě nutné, protože musíme navázat na novelu vysokoškolského zákona z roku 2016, kdy GDPR ještě nebylo, a novelu z roku 2016 a na ni navazující nařízení vlády o standardech pro akreditaci a metodiky nově vzniklého Národního akreditačního úřadu.

Po nás se chce, aby školy dělaly dotazníkové šetření mezi absolventy kvůli kvalitě výuky. Čili jestliže se chce po univerzitách jakási povinnost, tak bychom jim také měli vytvořit prostor. Proto se domnívám, že je potřeba, aby tohleto hodnocení kvality, v podstatě to šetření, se dělalo elektronicky, a k tomu potřebují pochopitelně mail absolventa. Ten, který mu za studia přidělili, po studiu už se nepoužívá, a ty dotazy směrem k tomu absolventovi jsou samozřejmě vedeny také. Čili páni rektori mají zájem na tom, aby se do matriky dal zapsat i soukromý mail, pokud ho student škole poskytne. Čili je to na jeho dobré vůli. Tento mail pak škola může použít pro činnosti spojené se zajištěním kvality, čili dotazníkové šetření lépe realizovat. Čili to si myslím, že je docela rozumné. Konzultovali jsme to s Ministerstvem školství a s pracovníky Ministerstva vnitra. Udělali jsme tam drobné technické úpravy a ten pozměňovák už je po konzultaci s těmito pracovníky.

Druhý pozměňovací návrh je veden pod číslem 1038 a umožňuje vysoké škole vedení osobních údajů v elektronické databázi u většiny agend, to je včetně ubytování, stravování, knihoven apod. Také tento pozměňovací návrh podporuje jak Rada vysokých škol, tak páni rektori. Tento pozměňovací návrh byl také projednán s pracovníky Ministerstva školství a s panem ministrem.

Přihlásím se potom ke dvěma pozměňovacím návrhům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Pan poslanec Vyzula, po něm v obecné rozpravě pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych se zde zmínil o svém pozměňovacím návrhu pod číslem 1298, který se týká zákona o ochraně osobních údajů, a to ve smyslu zdravotnických informací. Jak všichni víme, zdravotnické informace jsou velmi citlivé pro každého

z nás, velmi senzitivní, jsou to mnohdy intimní záležitosti a je třeba je ošetřit tak, aby byly v souladu s danou novelou zákona. Pacienti totiž mají právo na to, aby se dostali ke svým údajům i ze zdravotnické dokumentace. Ty v současné době mohou získat poměrně složitým způsobem, kdy požádají poskytovatele zdravotní služby, nemocnici nebo svého lékaře, a ten v podstatě administrativní prací musí potom zkopirovat dokumentaci v takovém rozsahu, jaký pacient požaduje.

Vzhledem k tomu, že jsme v době elektronizace a digitalizace, kde osobně já sám podporuji takzvaný eHealth, aby byl dostupný i v naší republice pro naše pacienty, tak právě pacient by se mohl dostat ke svým údajům elektronickou podobou přes internet. Ovšem v případě, že se přihlásí třeba čipovou kartou nebo občanským průkazem s čipem do daného systému daného poskytovatele zdravotní služby, tak je potřeba, aby se přesně identifikovalo, o koho se jedná, zda se jedná opravdu o Jiřího Nováka s daným rodným číslem nebo s číslem občanského průkazu. A toto je potřeba potom převést dál přes poskytovatele na naše registry, které jsou jednak pod ÚZIS, Ústavem pro zdravotnické informace a statistiku, a dále pod NZIS, to znamená pod Národním zdravotnickým informačním systémem. Poskytovatel si tedy zjistí, jestli takový pacient, taková osoba, pod těmito údaji existuje, a může mu potom poskytnout dané informace, jako třeba diagnózu, léčbu atd.

Můj pozměňovací návrh, který je v souladu s ministerstvem a je po konzultaci s Ministerstvem zdravotnictví, umožňuje vlastně poskytovateli zdravotnických služeb zjištění a nahlédnutí do Národního zdravotnického informačního systému a potom následně umožní pacientovi přístup k jeho zdravotnickým informacím. To je vše, děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Luzar, po něm pan poslanec Koten. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych vás seznámil se svým pozměňovacím návrhem k sněmovnímu tisku 139. Jedná se o drobnou technickou úpravu, která umožní, měla by umožnit firmám podnikajícím v energetice a při výkonu státní správy v energetických odvětvích získání údajů o rodných číslech. Rodná čísla doposud, pokud nejsou nahrazena nějakým jiným identifikátorem, a hovoříme o tom už mnoho let, že by se měl změnit, doposud slouží jako stále jednoznačná identifikace občana a v mnoha sférách podnikání se s tím počítá. Některé tyto sféry jsou již ošetřeny v zákoně a ti, kteří je poskytují, mají možnost si rodná čísla zpracovávat a GDPR se na nevtahuje. Bohužel energetici tuto záležitost nemají a doposud nastanou problémy v rámci jednoznačné identifikace konkrétních uživatelů energetických sítí a dalších záležitostí. Proto navrhoji tuto změnu do tohoto zákona provést.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Koten. Připraví se pan poslanec Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, můj pozměnovací návrh k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů, sněmovní tisk 139, je v podstatě změna zákona o elektronických komunikacích, zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 468/2011 Sb. a zákona č. 167/2012 Sb. a mění se právě takto: V § 33 na konci odstavce se doplní věta: Pokud v souvislosti s voláním na čísla tísňového volání koncové zařízení, z něhož je volání uskutečňováno, umožňuje automaticky vytvořit a odeslat pracovišti pro příjem volání na čísla tísňového volání textovou zprávu obsahující informace o tom, kde se volající nachází, není k vytvoření a odeslání takové textové zprávy třeba souhlasu osoby, již se údaje týkají.

Odůvodnění je, že s rozvojem technologií v oblasti elektronických komunikací dochází i k rozvoji nástrojů sloužících i k záchraně životů, ochraně zdraví či majetku. Mezi takové nástroje patří i vytváření lokalizačních zpráv ve formátu AML, který je definován v technickém standardu ETSI TR 103393. Konkrétně jde o takzvanou službu Emergency Location Services, dále jen ELS, vyvinutou společností Google. Její podpora je zavedena v koncových zařízeních s operačním systémem Google Android a též v operačním systému Apple iOS verze 11.3.

AML je v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/22 Evropské směrnice ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, takzvaná směrnice o univerzální službě, s doporučením Komise ze dne 25. července 2003 o zpracování informací o místě volajících v elektronických komunikačních sítích v zájmu zlepšení určení místa volajícího v rámci služeb pro tísňové volání. Služba ELS nyní funguje již v osmi státech Evropské unie, například v Rakousku, Estonsku, Belgii, a v osmi dalších se připravuje spuštění v nejbližším období.

Princip fungování této služby spočívá v tom, že koncové zařízení, například mobilní telefon s uvedeným operačním systémem, provede při vytočení čísla tísňového volání čísla 112 nebo národního čísla tísňového volání, kontrolu stavu baterie v koncovém zařízení a v případě, že má dostatečnou kapacitu, následně automaticky zjištění polohy koncového zařízení a tuto informaci vloží do krátké textové zprávy SMS ve formátu AML, kterou odešle na pracoviště pro příjem tísňových volání. Základní podstatnou funkcionality AML SMS je, že zpráva je automaticky vytvářena operačním systémem a odesilána koncovým zařízením a obsahuje informace o poloze volajícího a důležité informace pro zpracování polohy volajícího. Umožňuje záchranným složkám vyslat potřebnou pomoc na zcela konkrétní místo, a tím zkrátit podstatně čas pro poskytnutí pomoci. Řada osob není při tísňovém volání schopna určit svoji polohu, což je ve většině případů i poloha mimořádné události, například dopravní nehoda na dálnici. Protože služba ELS využívá konkrétních polohových souřadnic zjištěných prostřednictvím satelitní lokalizace, poskytuje tak SMS AML přesnější určení polohy volajícího při volání na čísla tísňového volání, než představuje dosud používané zjišťování prostřednictvím provozních a lokalizačních údajů – § 90 a 91 zákona o elektronických komunikacích – což umožňuje efektivnější zásah záchranných složek.

Obsahem AML SMS je zejména informace o zeměpisné poloze, datu a času zjištění polohy, identifikační údaje, SIM karty koncového zařízení, jakož i jeho identifikátory a identifikátory mobilní sítě. Údaj o poloze je podle našeho názoru osobním údajem, a proto je třeba, aby souvislosti s účinností nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES, obecně nařízení o ochraně osobních údajů, byly zákonem ošetřeny i otázky možnosti předávat tyto osobní údaje prostřednictvím AML SMS a následně je zpracovávat.

Záchrana životů, zdraví i majetku je jednoznačně prioritní oblastí, a proto je v souladu s principy GDPR, pokud zákon, zde zákon o elektronických komunikacích, v takovém případě umožní vytváření i další zpracování těchto osobních údajů bez výslovného či odvolatelného souhlasu osoby, již se tyto údaje týkají.

Zavedení AML SMS bude mít zásadní pozitivní dopad na záchranné a likvidační práce při mimořádných událostech. Dojde ke zvýšení počtu zachráněných osob a ke snížení následků mimořádných událostí, protože při získání přesné lokalizace volajícího, a tím je také v mnoha případech známá přesná lokalizace mimořádné události, dojde ke zkrácení jednak samotného tísňového hovoru – není třeba složitě získávat informace od volajícího, který je například mimo místo, kde se nachází, nedokáže je identifikovat, nezná jméno ulice nebo příslušný kilometr na dálnici. Dále času jízdy vozidel složek integrovaného záchranného systému – jedou na zcela konkrétní místo a nemusí nic hledat. Systém AML SMS přivede výrazně větší efekt než doposud propagované aplikace do mobilních telefonů, například záchranka, horská služba a podobně. Proto již nebude nutné nahrávat a spouštět aplikaci v telefonu. Systém AML SMS funguje automaticky při vytočení tísňového čísla na smart telefonech se satelitní lokalizací.

Úplné vyznačení změn. Paragraf 33. Přístup k jednotnému evropskému číslu tísňového volání a k národním číslům tísňového volání. Podnikatel poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací pro originaci národních volání je povinen umožnit všem svým koncovým uživatelům včetně uživatelů veřejných telefonních automatů volání, které je bezplatné a které nevyžaduje použití jakéhokoliv platebního prostředku na čísla tísňového volání. Ceny tísňového volání jsou jednotné. Evropské číslo tísňového volání 112 a národní čísla tísňových volání jsou stanovena v číslovacím plánu. Čísla tísňového volání slouží k oznámení události v případech, kdy je ohrožen život, zdraví, majetek nebo veřejný pořádek.

Podnikatel zajišťující veřejnou mobilní komunikační síť je povinen u všech volání na čísla tísňového volání bezodkladně zpřístupnit subjektu, který provozuje pracoviště pro příjem těchto volání, lokalizační, § 91, a jiné údaje, které umožňují identifikaci volajícího. – Tady je ta změna: Pokud v souvislosti s voláním na čísla tísňového volání koncové zařízení, z něhož je volání uskutečněno, umožňuje automaticky vytvořit a odeslat pracovišti pro příjem volání na čísla tísňového volání textovou zprávu obsahující informace o tom, kde se volající nachází, není k vytvoření a odeslání takové textové zprávy třeba souhlasu osoby, již se údaje týkají.

Dále se pak mění číselné označení dosavadních částí 37. článku na část 38., článek 38.

V podrobné rozpravě se tedy přihlásím k tomuto pozměňovacímu návrhu, který je sněmovním dokumentem 1308, a pozměňovací návrh k tisku 139. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Výborný, posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Farhan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vládo, dámy a pány, rád bych zde představil pozměňovací návrh, který se váže samozřejmě k tomuto tisku 139, vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákony v souvislosti s přijetím zákona o zpracování osobních údajů. Ten pozměňovací návrh se váže k článku 58 odst. 5 nařízení GDPR. Dovolím si jen velmi stručně ocitovat: Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho dozorový úřad má pravomoc upozornit na porušení tohoto nařízení justiční orgány, a pokud je to vhodné, zahájit soudní řízení či se – a teď to je důležité – do něj zapojit jinak s cílem vymoci dodržování tohoto nařízení.

Vláda zajistila transpozici tohoto článku 58 odst. 5 do občanského soudního řízení a také do řízení o zrušení právního předpisu před Ústavním soudem, ale bohužel už nikoliv do soudního přezkumu v rámci správních aktů, kde by to asi mělo skutečně být. Sice se odkazuje na § 64 soudního řádu správního, nicméně to použití v tomto případě se jeví jako velmi sporné. Aby bylo zřejmé, o co se jedná, uvedu dva modelové příklady.

Třetí osoba žádá obec o sdělení výše platů obecních úředníků. Obec to odmítne a třetí osoba ji žaluje u správního soudu. Vzhledem k tomu, že ten spor je typicky sporem právě o zpracování osobních údajů, tak by si správní soud měl vyžádat expertní stanovisko právě dozorového úřadu, v našem případě Úřadu pro ochranu osobních údajů. Ten expertizu vypracuje a následně může soud i na základě této expertizy rozhodnout. To samé se týká například správních řízení o výmazu osobních údajů z národní databáze DNA, kdy policie žádost správním aktem zamítne, ten dotyčný se obrátí na soud a v této věci by také logicky Úřad pro ochranu osobních údajů mohl a měl vydat expertní stanovisko.

V pozměňovacím návrhu, který potom načtu v podrobné rozpravě, se mění soudní řád správní, kde se vkládá povinnost předsedovi senátu zaslat návrh v případě, že předmětem řízení je bezprostředně věc, která souvisí předmětově s ochranou osobních údajů, tak zašle návrh Úřadu pro ochranu osobních údajů, požádá jej o vyjádření, zda v řízení bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu na vyjádření. To je tedy meritum pozměňovacího návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Posledním přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Farhan. Po něm vystoupí pan zpravodaj v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych tímto krátce okomentovat svůj pozměňovací návrh, který jsem vložil do systému pod číslem 1061 k sněmovnímu tisku 139/5, a potom se přihlásím k němu v podrobné rozpravě. Je to pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu výboru pro zdravotnictví, kterým se navrhovaná úprava novely zákona o zdravotních službách upřesňuje.

Vedle legislativně technických úprav navrhované novely zákona o zdravotních službách se upřesňují některá vymezení zamýšlené právní úpravy. Doplňuje se úprava § 53 odst. 1 zákona, který stanoví povinnost poskytovatelům zdravotních služeb vést a uchovávat zdravotnickou dokumentaci tak, aby bylo zřejmé, že tato povinnost nenáleží mezi povinnosti poskytovatele lékařenské péče. Tuto úpravu jsem navrhl proto, že v aplikační praxi byly pochybnosti o tom, jak lékárny, které jsou ve smyslu zákona o zdravotních službách rovněž poskytovateli zdravotních služeb, mají v plnění povinnosti vést zdravotnickou dokumentaci.

Mezi subjekty, které jsou podle zákona o zdravotních službách povinny předávat do Národního zdravotnického informačního systému, případně Národního registru zdravotnických pracovníků údaje, se doplňuje Ministerstvo práce a sociálních věcí a Česká správa sociálního zabezpečení, a to zejména proto, aby bylo možné v případě potřeby doplnit chybějící údaje do zmíněného registru. Vypouští se však Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které do dotčeného ustanovení zákona doplňuje pozměňovací návrh výboru pro zdravotnictví, neboť se ukázalo, že sbírané údaje nejsou v takové struktuře, která by byla užitečná pro Národní zdravotnický informační systém.

Za třetí. Mezi subjekty, které jsou oprávněny ve stanoveném rozsahu nahlížet do Národního registru zdravotnických pracovníků, se doplňuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, a to za účelem výkonu státní správy v oblasti nemocenského pojištění. Cílem doplnění je umožnit Ministerstvu práce a sociálních věcí ověřit, zda potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti vydává k tomu způsobilý ošetřující lékař.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A do obecné rozpravy je ještě přihlášen pan poslanec Benda, zpravodaj garančního výboru. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, paní ministři, dámy a pánové, pokusím se být také relativně stručný. Nakonec téměř všemi výbory ty návrhy prošly, přestože se jedná o novelu asi 38 návrhů zákonů, celkem bez problémů. Jediné, kde se to začalo opravdu komplikovat, je zdravotní výbor. A myslím, že je to bohužel typickou ukázkou toho, jak Ministerstvo

zdravotnictví pracuje velmi složitě a pak to nosí všechno přes jednotlivé poslanecké návrhy a věci se nám mimořádně komplikují. Ještě díky tomu, že pan poslanec Běhounek tady předložil dva návrhy, z nichž každý řeší něco trochu jiného, jeden řešil nějakou část komunikace mezi vysokými školami a registry zdravotníků, která, teď nevím úplně jistě, jestli celá vypadne nebo nevypadne, to nejsem schopen v tuto chvíli úplně posoudit po tom, co zaznělo od pana poslance Farhana. Pak řešil některé technické změny. A pak je tady další návrh, který má řešit řekněme přeshraniční komunikaci o pacientech vycházející z nějakých evropských dohod.

Je to mimořádně komplikované. Jenom bych chtěl poprosit, abychom si byli vědomi toho, že se budu směřovat, aby tyto návrhy pana poslance Běhouunka byly v závěrečném hlasování ve třetím čtení rozděleny způsobem, jakým byly rozděleny i původně jako pozměňovací návrhy vkládané do systému, aby v tomto směru bylo usnesení zdravotního výboru roztrženo v té jedné části.

Já ještě v podrobné rozpravě přednesu a přihlásím se ke svému návrhu, který směruje k tomu, aby v té přeshraniční spolupráci se jednalo opravdu jenom o přeshraniční spolupráci a nebylo tímto návrhem předurčeno, jakým způsobem bude vypadat komunikace, a zejména e-komunikace vnitrostátní. K tomuto návrhu se přihlásím v podrobné rozpravě.

Dále se přihlásím k druhému návrhu, který upravuje případné požitky členů úřadu, respektive inspektorů úřadu v případě, že by se podařilo, kdyby v tom tisku 138 byla změněna struktura úřadu a nebyl to monokratický úřad, ale tak jak je dosud s inspektory, pak samozřejmě aby v zákonu o platech zůstaly nějaké jejich platy. V případě, že by tisk 138 neprošel, tak tento návrh ve třetím čtení stáhnu.

Takže se přihlásím k témtoto dvěma svým pozměňovacím návrhům v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Ne. Obecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není. Než přistoupíme k podrobné rozpravě, tak vás seznámím s omluvou. Pan poslanec Jiří Bláha se omlouvá z dnešního jednání mezi 17.30 až 19.00 z důvodu jednání.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Jako první je přihlášen pan poslanec Farhan. Po něm pan poslanec Profant. Prosím všechny poslankyně a poslance, aby pokud nepředložili písemný návrh, tak aby v podrobné rozpravě svůj pozměňovací návrh odůvodnili. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, chtěl bych se zde přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu ke sněmovnímu tisku 139/5. Do systému byl vložen jako sněmovní dokument 1061. Stručně jsem ho již okomentoval v obecné rozpravě a podrobné odůvodnění je vloženo v systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Profant, po něm pan poslanec Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Příjemný podvečer, kolegové, znovu. Já bych se chtěl přihlásit ke svému návrhu, který je nahrán v systému pod číslem 967. Jedná se o návrh ohledně rozpoznávání obličejů a předávání této informace policii, což je věc, kterou implementace GDPR rozšiřuje, a já chci, aby ji rozšiřovala technicky kompetentně.

A dále bych se chtěl přihlásit k trojici pozměňovacích návrhů též nahraných v systému, 709, 971 a 1075. To se týká zákona o svobodném přístupu k informacím, jak jsem již představoval. Snažím se, aby do nich bylo zasaženo co nejméně. Rád bych také poprosil o to, aby se tyto tři návrhy hlasovaly podmíněně. Nejdříve návrh číslo 709, pokud neprojde, tak návrh 971, a pokud ani ten neprojde, tak návrh 1075.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Rais, po něm pan poslanec Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer. Já bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu číslo 1302, který je uložen v informačním systému. Týká se matriky studentů, o které jsem hovořil předtím.

A k druhému pozměňovacímu návrhu, kterým je tisk (sněmovní dokument) 1038. Ten umožňuje zase vysokým školám vedení osobních údajů většiny agend, které škola potřebuje, v elektronických databázích. Čili toto je sněmovní tisk (sněmovní dokument) 1038. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Vyzula, po něm paní poslankyně Valachová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu 1298, který jsem zde odůvodnil v obecné rozpravě, v písemné podobě jsem předal panu zpravodaji. Týká se poskytování informací od pacienta k poskytovateli zdravotní péče a ověření informací od poskytovatele zdravotní péče k Národnímu zdravotnímu informačnímu systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová bude mít nyní slovo, po ní pan předseda klubu Pirátů, pan poslanec Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, dovolte, abych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu číslo 1085. Jedná se o změnu zákona o Ústavním soudu. A jedná se o to, zrušit tu část zákona, která ukládá Ústavnímu soudu povinnost žádat o vyjádření Úřad pro ochranu osobních údajů.

Článek 58 odst. 5 GDPR směruje k tomu, aby dozorový úřad měl pravomoc upozornit na porušení nařízení justiční orgány, zahájit soudní řízení, případně se do něj nějak zapojit s cílem vymoci dodržení nařízení. Řízení o zrušení zákona a jiných právních předpisů před Ústavním soudem má však zcela jinou povahu. Neřeší každodenní uvozovkách porušování právních předpisů, ale soulad právních předpisů s ústavním pořádkem. Kritérium, kterým je Ústavní soud v tomto řízení vázán, je ústavní pořádek, nikoliv to, zda je dodržováno evropské nařízení. Navržené ustanovení tak zcela nesystémově narušuje dosavadní koncepci řízení o kontrole norem. A nad rámec dalšího lze říci, že z komparativního hlediska žádná z členských zemí EU tímto způsobem při provedení GDPR nepostupovala.

Další pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím, je pozměňovací návrh 1087, změna zákona o státním zastupitelství. Tam se jedná o to, aby i na státní zastupitelství, které má při řadě svých úkonů obdobné postavení jako soudy, kterým zákon svěřuje obdobnou výjimku, tak aby také státní zastupitelství mohlo požívat výjimky, která se tady týkají toho, že řízení trestní, přípravné a nevěřejné by bylo touto výjimkou postiženo. Pokud je obdobná právní úprava stanovena před soudy, tak tedy mám za to, že také státní zastupitelství by ji mohlo využít.

A nakonec se hlásím k pozměňovacímu návrhu číslo 1088, je to novela trestního zákoníku. Smyslem tohoto pozměňovacího návrhu je odstranit to, aby dosavadní znění trestního zákoníku, které umožňuje pouze trestní postih za neoprávněné nakládání s osobními údaji jen v případech, kdy jde o neoprávněné zpracování osobních údajů, které byly o jiném shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci anebo na něž se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, a současně jejich zpracováním vznikla subjektu osobních údajů vážná újma, tak v tomto případě aby to bylo rozšířeno tak, aby i jiné neoprávněné zpracování osobních údajů, byť se tak děje nezákoně ve velkém rozsahu a je tím způsoben vážná újma na právech a oprávněných zájmec dotčených osob, není v současnosti postižitelné dle trestního práva, tak aby toto bylo rozšířeno.

Tolik pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Nyní pan předseda Michálek, po něm pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se tímto hlásím ke dvěma pozměňovacím návrhům. Za prvé se hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je uložen v elektronickém systému pod sněmovním dokumentem č. 1275, a je to pozměňovací návrh poslanců Jakuba Michálka, Ivana Bartoše a Ondřeje Profanta ke sněmovnímu tisku 139, který má kódové označení elektronický spis.

Jde o to, že dneska spisové služby nefungují dobře. Na trhu je několik spisových služeb a některé z nich vůbec nesplňují národní standard, který vydává Ministerstvo vnitra. A do této spisových služeb se dává částka kolem 6 mld. korun ročně. Takže veřejná správa platí 6 mld. korun ročně za něco, co nefunguje úplně dobře, a nikdo ty spisové služby vlastně nekontroluje, jestli splňují standard, který mají podle zákona

splňovat. Zákon o archivnictví to rozebírá, bohužel dneska neexistuje způsob, aby se zjistilo, jestli ta služba odpovídá, jestli je certifikovaná. Takže já navrhoji, aby se zavedl certifikát, certifikace, který bude udělovat nějaký státní podnik pověřený Ministerstvem vnitra. Nabízí se EZÚ. A na základě toho by pak už ten konkrétní úřad nemusel zkoumat, jestli ta spisovka, kterou si objednává za ty obrovské peníze, odpovídá, nebo neodpovídá národnímu standardu elektronické spisové služby.

Součástí návrhu je i zavedení elektronického oběhu dokumentů na úřadech od 1. 7. 2021. Týká se to těch velkých úřadů, které už dneska musí vést elektronickou spisovou službu, ale v řadě případů to funguje tak, že ony vlastně vedou ty spisy v papírové podobě a vedou jenom jejich metadata v té elektronické spisové službě, což ve výsledku vede k tomu, že nakonec to vlastně vedou dvojitě, takže se to vlastně týká i těch osobních údajů. Protože v okamžiku, kdy to vedou hybridně, nebo dokonce na dvou místech zároveň, je ochrana osobních údajů značně ztížená. Prostě oficiální dokumenty jsou třeba v elektronické podobě a naopak tam jsou nějaké bezprizorní papírové dokumenty, ve kterých se vyskytují osobní údaje, které jsou chráněné a citlivé. Ostatně spisové služby jsou považovány v podstatě za jeden z největších rezervoáru osobních údajů ve státní správě vůbec. Takže tolik ke sněmovnímu dokumentu 1275.

Nyní bych se chtěl přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 1278 a to už budu stručnější. Ten navazuje na můj předchozí pozměňovací návrh, který jsem načetl v rozpravě ke sněmovnímu tisku 138, což je ten prováděcí zákon. Konkrétně sněmovní dokument 1278 se týká ochrany práva na informace proti nezákonním zásahům souvisejícím s navrhovaným rozšířením působnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů. Znamenalo by to, že v souladu s tím, o čem už se diskutuje přibližně deset let, by byla zavedena možnost nadřízeného orgánu uložit informačním příkazem povinnému subjektu, který odpírá nezákonné poskytování informací, aby ty informace poskytl. Dneska jsme v situaci, kdy třeba Magistrát HMP rozhodne několikrát, třeba desetkrát, dvanáctkrát, patnáctkrát o tom, že městská část Prahy postupuje nezákoně, neposkytuje informace, které má poskytnout, ale neexistuje žádný způsob, jak donutit tu městskou část, aby dodržovala zákon. Proto se navrhuje, aby nadřízený správní orgán měl možnost uložit informačním příkazem poskytnutí té informace.

Stejně tak v souvislosti s tím, že jsem při projednávání minulého bodu, prováděcího zákona k GDPR, sněmovní tisk 138, navrhoval rozšíření působnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů, tak navrhoji, aby se doplnily do toho změnového zákona i související změny. Takže my teď projednáváme jeden komplexní tisk, který má základní zákon a změnový zákon. A vzhledem k tomu, že navrhoji změny v tom základním zákoně, tak musím provést i odpovídající změny souvisejících právních předpisů v tom změnovém zákoně. Takže proto se zavádí § 16b Přezkumné řízení a ochrana proti nečinnosti, což je v podstatě odkaz na zvláštní právní předpis tak, aby to řešení bylo legislativně právně zcela čisté.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Luzar a po něm pan poslanec Koten. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Pokusím se být velice stručný. Hlásím se k sněmovnímu dokumentu č. 1076. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Koten, po něm pan poslanec Výborný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Hlásím se ke sněmovnímu dokumentu 1308. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Výborný. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Tímto se hlásím ke sněmovnímu dokumentu č. 980, tak jak byl mnou podrobně zdůvodněn v obecné rozpravě a předán v písemné podobě panu zpravodaji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já se také přihlásím ke dvěma pozměňovacím návrhům, a to pod sněmovním dokumentem 1080, což je ona případná úprava platů inspektorů Úřadu na ochranu osobních údajů, a k sněmovnímu dokumentu 1092, který by měl řešit drobnou změnu oněch pacientských souhrnů a zdravotnických informací tak, aby skutečně znamenal jenom vyřešení dnešní situace a nepředurčovaly do budoucna, jak má vypadat elektronická správa zdravotnictví. S tím fakt musí Ministerstvo zdravotnictví přijít jednou jako s ucelenou koncepcí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do podrobné rozpravy? Ne. Takže podrobnou rozpravu končím.

Nezazněly žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat ve druhém čtení, takže končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji.

Zahajuji projednávání bodu

32.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 259/2017 Sb.,
kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení
a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony, a zákon č. 92/2018 Sb., kterým se mění
zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**
/sněmovní tisk 204/ - první čtení

Poprosím vážené paní poslankyně, vážené pány poslance o klid, abychom se mohli věnovat projednávání tohoto vládního návrhu zákona. Za vládu nám předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předložený vládní návrh zákona se týká zejména problematiky tzv. elektronických neschopenek v oblasti nemocenského pojištění.

Úprava elektronické formy rozhodnutí ošetřujících lékařů o vzniku dočasné pracovní neschopnosti byla připravena MPSV v druhé polovině roku 2016 a z důvodu blížícího se konce volebního období byla počátkem roku 2017 vložena formou poslaneckého pozměňovacího návrhu do vládního návrhu tzv. technické novely, kterou se dílčím způsobem upřesňovala řada ustanovení zákonů v oblasti sociálního pojištění. Neprošel tak z důvodu nedostatku času standardním meziresortním připomínkovým řízením. Novela byla po schválení Parlamentem vyhlášena ve Sbírce zákonů v srpnu 2017 pod č. 259 a elektronické neschopenky mají být na základě tohoto zákona zavedeny od 1. ledna 2019, a to na dobrovolné bázi.

Implementace právní úpravy elektronických neschopenek do praxe není jednoduchou záležitostí a harmonogram projektu realizace byl od počátku poměrně napjatý. Po zastavení projektu mou předchůdkyní paní ministryně Němcovou, která navrhla vládě právní úpravu zrušit a projekt o dva roky odložit, objektivně již nelze projekt elektronických neschopenek realizovat s původní účinností od 1. ledna 2019. Je proto třeba na tuto situaci reagovat a projekt elektronických neschopenek časově posunout. Nedomnívám se jako moje předchůdkyně, že nutně o dva roky a že je nutné právní úpravu již jednou velkou většinou poslanců schválenou rovnou rušit. Místo toho bych chtěla Sněmovně doporučit odložení účinnosti tohoto zákona o jeden rok, to jest na 1. 1. 2020. Právní úprava elektronických neschopenek sice není v důsledku její velmi rychlé přípravy úplně bezchybná a v první fázi projektu MPSV identifikovalo některé dílčí legislativní problémy, nejsou však takového charakteru, aby ohrožovaly fungování agendy nemocenského pojištění, a lze na ně reagovat při nejbližší novelizaci zákona o nemocenském pojištění.

Dovolují si vás proto požádat o podporu návrhu na odložení účinnosti i z toho důvodu, že s platnou právní úpravou budeme moci v projektu pokračovat. Zrušení právní úpravy pro náš resort znamená naopak další prodloužení nežádoucího

zpoždění úplné elektronizace pracovních neschopností, protože investovat prostředky na úpravu aplikací budeme moci až po schválení úpravy nové.

I když jsem bohužel musela akceptovat, že cílové, všem vyhovující řešení elektronické neschopnosti v lednu 2019 připraveno nebude, část řešení realizovat v příštím roce přesto můžeme. V první řadě jsme schopni realizovat od ledna 2019 službu pro zaměstnance, aby se elektronicky mohli České správy sociálního zabezpečení dotázat, zda zaměstnanec, který nenastoupil do práce, je či není v pracovní neschopnosti. Aby měla pro poskytování této služby ČSSZ co nejdříve informace o vzniku nových pracovních neschopností, navrhnu vládě v nejbližší době dílčí změny zákona o nemocenském pojištění, tzv. první etapu elektronických neschopenek, kdy by některá hlášení podávaná osetrujícími lékaři orgánům nemocenského pojištění, zejména hlášení o vzniku a skončení dočasné pracovní neschopnosti, probíhala pouze v elektronické formě. Druhá etapa, to jest úplná elektronizace, bude zavedena, pokud se přikloníte k mému doporučení na odložení právní úpravy, od 1. ledna 2020, a pokud se přikloníte k návrhu mé předchůdkyně paní exministreně Němcové, pak o rok později, od 1. ledna 2021. Projekt elektronických neschopenek, který je věcně správný a je plně v souladu s trendem obecné elektronizace, se tak v žádném případě neopouští.

Dovolte mi, abych k projektu elektronické neschopenky doplnila ještě jednu velmi důležitou informaci. Součástí změn, které přinesl zákon č. 259/2017 Sb. na základě poslaneckého pozměňovacího návrhu, je převedení registrů vedených dosud Českou správou sociálního zabezpečení, to jest registru pojištenců a registru zaměstnavatelů, do jednotného informačního systému, jehož správcem je Ministerstvo práce a sociálních věcí. Tato úprava znamená, že se má od 1. ledna 2019 stát MPSV správcem aplikací ČSSZ, přičemž tato bude pověřena konkrétními činnostmi nezbytnými pro jejich vývoj a provoz. Ukázalo se však, že toto převedení k datu 1. ledna 2019 není v praxi reálné a bylo by předčasné, protože v průběhu roku 2018 nebyl převod správcovství dostatečně připraven a přinesl by pro činnost České správy sociálního zabezpečení zvýšená rizika. Nicméně rovněž u této změny navrhoji místo zrušení a posílení autonomie ČSSZ odklad účinnosti o jeden rok, protože koncepční vývoj aplikačního programového vybavení s jednotnou strategií v celém resortu MPSV považuji z pohledu zajištění efektivního eGovernmentu za nezbytné.

Děkuji vám za pozornost a prosím o postoupení návrhu zákona do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lukáš Kolářík je zpravodajem pro prvé čtení. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Vážení kolegové, dovolte mi také přednést svoji zpravodajskou zprávu k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 259 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona předložený Ministerstvem práce a sociálních věcí ruší předchozí novelizaci výše uvedených zákonů, která upravovala postupy při rozhodování o dočasné pracovní neschopnosti a karanténě pro účely poskytování

nemocenského z nemocenského pojištění založené na listinné formě v podobě předeepsaných tiskopisů. Od 1. ledna 2019 měla být zavedena fakultativní elektronická forma v rámci těchto postupů, tzv. eNeschopenka, a to na základě zákona práv č. 259/2017 Sb., kterým se mění tento zákon.

Zákon č. 259, který tento vládní návrh navrhuje zrušit, byl schválen Poslaneckou sněmovnou v minulém volebním období a jeho účinnost byla nastavena od 1. 1. 2019. Navrhovatel v důvodové zprávě uvádí, že se jedná o odložení projektu eNeschopenky o dva roky, tedy do roku 2021. Toto tvrzení je ovšem mylné, neboť z předmětného návrhu je zřejmé, že se nenavrhuje projekt eNeschopenky odložit, ale navrhuje se jeho úplné zrušení. Navrhovatel dále v důvodové zprávě argumentuje nevhodným způsobem přijetí této novely, která byla předložena ve formě poslaneckého pozměňovacího návrhu, a dle navrhovatele tak nedošlo k řádnemu připomínkovému řízení. Toto tvrzení je pravdivé. Nutno ovšem podotknout, že tento uváděný poslanecký pozměňovací návrh zpracovalo právě samo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Je tedy tak přinejmenším zvláštní, že nyní tento postup kritizuje a navrhuje kvůli tomu projekt eNeschopenky zrušit.

Do příprav projektu eNeschopenky byli dle dostupných dokumentů zapojeni zástupci z řady odborníků z Ministerstva práce a sociálních věcí, České správy sociálního zabezpečení, Ministerstva vnitra, včetně odboru hlavního architekta, Ministerstva zdravotnictví, zástupce vlády České republiky, ÚZIS, SÚKL, lékaři České lékařské komory, České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, zástupci Sdružení praktických lékařů, odborů a zástupců zaměstnavatelů, například Svazu průmyslu a dopravy, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů České republiky a zpravodajských služeb. Je tak zřejmé, že návrh připomínkovala celá řada subjektů a profesních organizací, kterých se zavedení eNeschopenky přímo dotýká. Není tedy pravda, že by projekt nebyl dostatečně diskutován, jak navrhovatel v důvodové zprávě uvádí.

Další argumenty pro zrušení projektu eNeschopenky navrhovatel v důvodové zprávě neuvádí. Spolu se zrušením projektu eNeschopenka se rovněž navrhuje vyjmutí registrů vedených Českou správou sociálního zabezpečení, tedy registr pojištěnců, registr zaměstnavatelů a nový registr ošetřujících lékařů, z jednotného informačního systému práce a sociálních věcí. Toto vyjmutí by ovšem zcela nabouralo koncept jednotného informačního systému a jde zcela proti smyslu eGovernmentu. Bez jednotné datové základny bude jakákoli snaha o digitalizaci tohoto resortu marná.

Vzhledem k těmto faktům navrhoji, stejně jako předkladatel, který v tuto chvíli změnil názor, odložit účinnost tohoto zákona a dát ministerstvu prostor k tomu, aby mohlo projekty nutné pro spuštění jednotného informačního systému dokončit, systém spustit, vyvázat se ze závislosti na jednom dodavateli a snížit náklady na provoz těchto agendových systémů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevřámu obecnou rozpravu, do které je jako první přihlášen pan poslanec Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené dámy a pánové, dovolte mi pár slov k předložené novele rušící eNeschopenku. Musím se přiznat, že jsem za posledních pár měsíců četl mnoho legislativních předloh. Nečekal jsem, vážená paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, žádné zázraky, ale při přečtení tohoto návrhu je mi opravdu hodně smutno. Ano, může se to stát. Může se stát, že vláda, nebo i my poslanci máme příliš velké oči a přijmeme změny, jejichž uvedení v život vyžaduje více práce, než je možné odvést ve vymezeném čase. To se samozřejmě může stát. Pak nezbývá nic jiného, než účinnost daných opatření posunout nebo odložit, protože to je lepší varianta než vystavit úředníky a veřejnost chaosu. Problém ale podle mého názoru nastává, když se z toho stane nebo stává pravidlo a když se přijímají některé zásadní změny pochybným způsobem, který už dopředu dává tušit, že realizace samotná určitě nedopadne dobře.

Proč to říkám? Ministerstvo práce a sociálních věcí selhalo už dříve, když prosadilo zavedení eNeschopenek spolu se zavedením jednotného informačního systému práce a sociální věcí nestandardní cestou poslaneckého návrhu, což se tady samozřejmě také velmi často děje. Byl to nesporně návrh zpackaný, nedomyšlený a špatně připravený. Nakonec i ta samotná důvodová zpráva, pokud byste si našli čas a přečetli ji, doprovázející tuto aktuální předlohu, neříká nic jiného, než že to je nepovedený a nedomyšlený návrh. Ono to z toho možná příliš nevyplývá, protože důvodová zpráva je psána úřednickým korektním sloganem, takže to na první pohled taklik nevyznačí.

Oázkou tak je, zda bylo vůbec možné eNeschopenku připravit zavčas, i kdyby na ní aparát Ministerstva práce a sociálních věcí pracoval dnem i nocí. Bývalá paní ministryně za hnutí ANO, paní ministryně Němcová, každopádně v minulosti usoudila, že nikoliv, a tak raději připravila zrušení celého projektu, což si možná některí z vás pamatují.

Já můžu dnešní paní ministryně Maláčové vyčítat kdeco, ale určitě ne to, že by za současný stav nesla vinu. Na to je ve funkci příliš krátce. Ale platí, že už nyní nese veškerou odpovědnost za to, že eNeschopenka skutečně začne jednou fungovat. Podle důvodové zprávy to má být v roce 2021. Jestli jsem správně zaznamenal, paní ministryně tvrdí, že se to dá stihnout do roku 2020. Podklady k předloženému zákonu jsou nicméně natolik děravé a vágní, že příliš velkou důvěru v tato data, to znamená rok 2020, já osobně určitě nemám. A to je pro mě velký problém, protože tu současně máme socialistický návrh na zrušení karenční doby. Pan premiér se nechal, a to je evidentní, dost nahlas slyšet, že svůj souhlas s návrhem svého koaličního partnera podmiňuje právě rozjezdem eNeschopenky. Jenže ta se nerozjede dříve než za dva roky, tedy pokud platí zmíněná důvodová zpráva nebo optimismus paní ministryně Maláčové, v opačném případě to bude trvat ještě o pár let déle.

Já bych se chtěl proto zeptat: Je možné vzít pana premiéra za slovo a oddechnout si, že karenční doba zůstane v platnosti minimálně až do vyřešení eNeschopenky? Doufám, že tady zazní odpověď. A za další. Anebo bude platit premiérské slovo Andreje Babiše jen do příštího dne, nebo do nových instrukcí podle PR týmu? Chci panu premiérovi Andreji Babišovi tentokrát pro jednou věřit a chci věřit, že když nás vláda nutí hlasovat o odsunu eNeschopenky, tak nás současně nebude nutit hlasovat

o rušení karenční doby, tedy o opatření, které bude mít negativní dopad na celý firemní sektor a ve výsledku i na samotné zaměstnance. Pan premiér navíc nebyl pro jednou originální, to je evidentní, protože zavedení eNeschopenky od počátku podporovali také všichni zaměstnavatelé a jsou to také oni, kdo ji současně vnímají jako součást debaty o připadném novém nastavení nemocenské a změn v karenční době.

Na závěr mi dovolte obecnou poznámku. Celá anabáze s eNeschopenkou ukazuje, jak moc je důležité mít na ministerstvech kvalitní aparát, odborníky a legislativce, kteří jsou schopni připravit kvalitní návrhy a poslat je do standardního legislativního procesu. Jakmile si resorty tuto cestu zkrátí nebo začnou prosazovat své zájmy prostřednictvím pozměňovacích návrhů až na půdě Sněmovny, nedopadá to podle mých zkušeností obvykle dobré. Za viníky bohužel jsou pak často považování poslanci, ve skutečnosti jsou to ale vládní resorty a jejich ministři a vláda. Jestli mi v této chvíli opravdu začíná něco vadit na vládě Andreje Babiše, tak je to právě opakováně prokázaná neschopnost tento trend zastavit. Je to vláda Andreje Babiše, která naopak kvalitu legislativní práce dál snižuje, přivádí do ní chaos a nepořádek. Ale to už není příběh eNeschopenky, ale také vizitka této vlády.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přeji hezký večer. Nyní tedy s přednostním právem předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Připraví se ve standardním pořadí paní poslankyně Pekarová. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Paní ministryně, kolegyně, kolegové, mé vystoupení bude o něco delší než mého předčešníka. Já už jsem dneska avizoval u jiného bodu, a to bylo u čínské medicíny, že když se něco nepovede, tak se pak tváříme, že něco se omylem stalo, jako by za to nikdo nemohl. Za tento stav, ve kterém jsme v tomto konkrétním bodě, je jednoznačný viník a jmenuje se Česká strana sociálně demokratická a její bývalá ministryně, její poslanci. Jednoznačný spoluviník, což jsou dnešní koaliční partneři, jsou poslanci hnutí ANO a poslanci KSČM. Potom své tvrzení doložím statistikou hlasování z minulého volebního období.

Pan poslanec Bauer to řekl kulantně. Důvodová zpráva je opravdu zdrcující, důvodová zpráva, kterou napíše nový ministr, který přichází z opozice a nenechá nit suchou na předchozí vládě, kterou dlouhodobě kritizoval.

Já vám zkusím ocitovat jenom pář vět z důvodové zprávy k tomuto návrhu zákona: Změny, které se týkají eNeschopenky, nebyly součástí původního vládního návrhu tohoto zákona. Právní úprava eNeschopenky byla na základě pokynu tehdejšího vedení Ministerstva práce a sociálních věcí – k tomu jsem řekl, kdo ten resort vedl, paní ministryně to tak trošku ve svém úvodním slově zamlčela, nebo nám nepodala úplnou informaci, kdo stál v čele resortu – do zákona o nemocenském pojištění vložena až dodatečně, a to formou poslaneckého pozměňovacího návrhu. Tento poslanecký pozměňovací návrh přitom připravilo samo MPSV.

Tak si to řekněme a přeložme. Ano, formálně to byl poslanecký pozměňovací návrh, ale věcně ho připravilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, které tím obešlo vládu a standardní legislativní proces. Nevím, jestli to vypadlo z původního návrhu zákona v rámci připomínkového řízení, nebo to tam vůbec nebylo. Abych se zastal Poslanecké sněmovny, i když já jsem pro to nehlasoval, to bude na závěr, nepřipravili to poslanci, poslanci se pod to jenom podepsali, ale připravilo to samotné ministerstvo. To samé ministerstvo, které dneska říká, že termín je nereálný, že se to nedalo stihnout. A navíc to ministerstvo vede politicky ta samá strana jako v té době. Takže viník je naprosto jasný a je objeven.

Ted' k té druhé části. Navíc se součástí pozměňovacího návrhu stala ještě úprava jednotného informačního systému práce a sociálních věcí, hezká zkratek, zakotveného v § 4 zákona o Úřadu práce, který byl rozšířen i na informační systémy registrů dosud vedených Českou správou sociálního zabezpečení. Tyto informační systémy, registr pojistěnců, registr zaměstnavatelů a nový registr ošetrujících lékařů, by od 1. ledna příštího roku již neměla vést Česká správa sociálního zabezpečení, ale MPSV v rámci JISPSV. Ministerstvo se mělo stát správcem těchto registrů s tím, že zaměstnanci – představte si to – že zaměstnanci České správy měli přístup. Tak velkoušně bylo ministerstvo v té době. Vezmou jí agendu a pak řeknou: ale mohou mít přístup.

Tyto změny, které si vyžádaly kromě změny zákona o Úřadu práce též dílčí změny v zákoně o organizaci a provádění sociálního zabezpečení a též změny v zákoně o nemocenském pojistění, byly přitom jako samostatná součást pozměňovacího návrhu vypracovány externě, v tomto případě nevypracovávalo samotné ministerstvo. Tady je viník někdo jiný, tady je viník poslanec sociální demokracie, který tyto návrhy podal, a spoluviníky jsou ti poslanci, já je pak ocitují, kteří pro návrh hlasovali.

Je evidentní, píše vláda ve své důvodové zprávě, že uvedený způsob prosazení právní úpravy eNeschopenky a právní úpravy změny JISPSV neumožnil provedení řádného legislativního procesu a že tento deficit je při zachování současně platné právní úpravy neschopenky neodstranitelný. – Paskvil, který je neodstranitelný. To neříká opozice, to říká vláda, která vládla v minulém volebním období, kdy to prosadila, a která vládne i v tomto volebním období.

Nedalo mi to a podíval jsem se, zda opozice v minulém volebním období splnila svou roli a vládu upozornila na problémy, které by vznikly případným přijetím pozměňovacího návrhu. Ano, nepřekvapím vás, splnili jsme tu roli. Budu vám postupně citovat z těch stenozáznamů. To je opravdu hrozná věc. Budu citovat své vystoupení, vystoupení pana poslance Běhounka, ctěného kolegy, a paní ministryně Marksové.

Nejdřív jenom část mého tehdejšího vystoupení: Mnohem kritičtější komentář si zaslouží návrh pana poslance, pana hejtmana a pana předsedy Správní rady VZP. Spolu jsme v nějaké pracovní skupině, kterou zřídil tehdejší premiér, která se má zabývat elektronizací veřejné správy, a myslím, že zrovna tento návrh je přesná ukázka toho, co v té skupině oprávněně kritizujeme a jak se postupovat nemá. Podívejte se na pozměňovací návrh, je poměrně robustní, není provázaný s ničím

ostatním, nebylo k tomu provedeno standardní připomínkové řízení ani výběrové řízení. Zavádime tady yettiho, jednotný informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí.

A teď bych mohl citovat, budu se opakovat, z nejasné dikce toho pozměňujícího návrhu, který Sněmovna ovšem většinou přijala. Tam se několikrát objevuje tento text v několika paragrafech. Například: Údaje potřebné k posuzování zdravotního stavu a k činnostem odstavců 1 až 9 se vedou v informačním systému o posuzování zdravotního stavu pro účely sociálních agend. – Posuzování zdravotního stavu pro účely sociálních agend. Už to je zvláštní sousloví. Tento informační systém má být součástí jednotného informačního systému, ne už ani součástí ministerstva.

Položil jsem paní ministryni několik konkrétních dotazů. Jak dnes vypadá jednotný informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí? Které systémy a které subsystémy padají do tohoto jednotného systému? Kdy proběhla nějaká soutěž na tohoto dodavatele? Kdo je dodavatelem tohoto systému? Jaké jsou roční provozní náklady jednotného informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí? Ptal jsem se, jaké je stanovisko Rady vlády pro informační systém veřejné správy k tomuto pozměňujícímu návrhu. Ptal jsem se, proč to neřešili ve vládním návrhu zákona a proč to řeší až poslaneckým návrhem.

Pan poslanec Běhounek řekl, že se v podrobné rozpravě přihlásí, tak jak je potřeba, k číslu toho pozměňujícího návrhu. A já jsem ho vyzval a požádal, aby to nedělal. Abychom o tom pozměňovacím návrhu vůbec nehlasovali, protože je úplně špatně.

Paní ministryni Markové dám klid, ta už tady není, takže tu citovat nebudu. Ocituji pana poslance Běhounka a pak si sami můžeme posoudit, kdo měl v té rozpravě pravdu a na čí slova došlo.

Pan poslanec Běhounek nejdřív mě zkriticizoval, že jsem mezitím odešel. K tomu se přiznávám i po letech, že jsem tady na chvíli nebyl. Ale teď cituji, pan poslanec Běhounek: "Já samozřejmě chci říct, že v tom pozměňovacím návrhu nejsou vůbec technická řešení. Tam nejsou záležitosti, které budeme naplňovat, tam je prostor, který otevíráme zákonem." Mně to připadá jako zvláštní mluva. Prostor, který otevíráme zákonem. A teď si pan poslanec Běhounek stěžuje. A teď cituji přesně. Omlouvám se, já bych taková tvrdá slova nezvolil. "Já tomu tady opravdu, té Sněmovně, nerozumím. Jsem asi natvrdlý doktor, protože na jedné straně říkáme, že je třeba udělat elektronizaci, ale nemůžeme a nemáme zákon. A když chceme udělat zákonnou normu, abychom tedy podle ní mohli postupovat, tak je to zase špatně. Tak tedy rezignujme na všechno."

Čas nás rozsoudil, pane ctěný kolego prostřednictvím pana místopředsedy, kdo měl pravdu a kdo ne.

A teď ten pozměňující návrh, to byly dva pozměňující návrhy, mám i jmenovitý seznam, ale já vám to řeknu politicky po klubech. První část, hlasovalo se o spuštění projektu eNeschopenky, to je o tom pozměňujícím návrhu, který není připraven, říkala paní ministryně, a který psalo samotné ministerstvo. Pro bylo 39 poslanců sociální demokracie, proti nikdo. Pro bylo 30 poslanců ANO, proti z ANO nikdo. Pro bylo 32 poslanců komunistické strany, proti nikdo. Kriticky musím poznámenat, že

pro byl jeden člen TOP, jeden člen ODS, osm lidovců, pět nezařazených poslanců a pět poslanců z Úsvitu. Proti bylo 28, z toho 16 členů TOP, 11 z ODS, já jsem byl mezi nimi, a jeden lidovec. To bylo o té eNeschopence.

A o jednotném informačním systému Ministerstva práce a sociálních věcí, o tom yettim, jak jsem ho nazval, v květnu roku 2017 hlasování dopadlo takto: pro 39 členů klubu sociální demokracie, proti nikdo. Pro 29 členů klubu hnutí ANO, proti 1, pro 32 komunistů, proti nikdo. Všichni přítomní členové klubu TOP 09, 17 proti. Všichni přítomní členové klubu ODS, 12 proti. Pro bylo devět lidovců, proti byl jeden, opět bylo pět poslanců z hnutí Úsvit a pět nezařazených.

Takže jestli hledáme viníky tohoto neutěšeného stavu, tak to je MPSV, které navrhovalo první pozměňovací návrh, pan poslanec Běhounek, který navrhl druhý pozměňovací návrh, a ty kluby, které pro to hlasovaly. Tři vládní kluby z té doby a tři vládní kluby z dneška. Sociální demokraté v tom byli tehdy i dnes, hnutí ANO tehdy i dnes a pro byli lidovci a také dnešní koaliční partner komunisté. To jsou ti, kteří neposlouchali oponenty, když jsme oprávněně kritizovali, a nebyl jsem jediný, kdo proti tomu vystupoval za našeho klubu, že je to špatně, že je nereálné, že ten jednotný informační systém nemá žádný smysl, protože je vytržen z kontextu a na nic nenavazuje. Ne, neměli jsme pravdu, jenom jsme zdržovali, otravovali jsme vládu, aby ti samí lidé přišli po roce a čtvrt s tím, že je to špatně, nepřipravené a je třeba odložit.

Tak já bych očekával od paní ministryně, že by řekla: My sociální demokraté jsme to zpackali. Že tady řekne, ona řekne: To prošlo poslaneckým návrhem. Který chystal socialistické Ministerstvo práce a sociálních věcí, nebo významný člen klubu sociální demokracie. To je třeba doplnit k tomu, když hledáme viníky. A dneska mám věřit nové ministryni z té samé strany, a jsme zhruba zase ve stejném časovém období, (nesrozumitelné) později, že to teda za těch 15 měsíců už fungovat bude. Bez toho jednotného systému, doufám, že ten navrhnete opustit úplně, protože yetti neexistoval v roce 2017, ani 2018 a nebude existovat ani příští rok, ani přespříští rok. Nebyli schopni vysoutěžit nic, slyšel jsem to tady mnohokrát z úst minulé ministryně z hnutí ANO, četl jsem to ve zprávě NKÚ. Přitom tady někdo navrhuje robustní změnu, že místo České správy sociálního zabezpečení, kterému ta agenda bezesporu patří, to bude dělat samotné ministerstvo, které neumí vysoutěžit vůbec nic.

Ale už máme jiné nápadы! Karenční doba, tohle, tohle, pět týdnů dovolené, zkrácení pracovní doby – abychom se tady zase za rok a čtvrt sešli a slyšeli z úst nejlépe ministra MPSV ze sociální demokracie, to je jejich vlajková loď, jak oni sami říkají. Nejsou schopni připravit reálný zákon, reálný, v reálném terminu, to, co si sami vymysleli, nejsou ani schopni zrealizovat. A jak to udělají? Opustí to a přijdou s novým nápadem! Gestikuluje bývalá paní ministryně školství (Valachová z lavice), zdravím ji prostřednictvím pana předsedajícího. A musím říct, že to nebyla jediná oblast, MPSV, kde nápady sociální demokracie narazily na reálný život a musely být buď zrušeny, nebo odloženy. Takže těch plánů bylo poměrně hodně, je to skoro jak ten nový most na bydlení v Praze, abych nešetřil ani jednu vládní stranu, těch plánů se tady urodí. Nejhorší je, když se ten plán odrazí v legislativě.

Takže reálně, paní ministryně: Kdo za to může, bych chtěl vědět, že jsme v takovém stavu? A jak máme věřit tomu, že to zvládnete, aby eNeschopenka byla za 15 měsíců provozuschopná? Provozuschopná. Já nevím, jestli už běží tendr na dodavatele. Při průměrné délce tendru na velký IT systém se obávám, že pokud už neběží, tak není reálné to vůbec vysoutěžit. Nevím, jestli vůbec existuje nějaké už kompetentní zadání.

Tady, všimněte si, od toho května, kdy jsme o tom hlasovali ve třetím čtení, ta debata, ze které jsem citoval, byla v dubnu ve druhém čtení, od toho května roku 2017 ministerstvo – a já to nevím, tak se ptám paní ministryně – zkusiли jste to vysoutěžit? Zkusilo ministerstvo aspoň naplnit zákonné povinnost, že něco má platit od 1. ledna 2019, zkusiло aspoň sepsat zadání a vyhlásit tu zakázku? Pokud ano, rád dostanu tu informaci, kolik se přihlásilo firem, jak ta zakázka probíhala a kde skončila, když to zatím nemáme.

Já samozřejmě podporuji tento návrh zákona, protože hlasovat proti tomu vlastně nemá smysl. Ministerstvo to nezvládlo, není to a nebude to.

Máme jinou možnost než to odložit? No nemáme. Jinak bude úplný chaos ve veřejné správě. Úplný chaos. Ale nemůžeme se tvářit, že to tady nikdo nezavinil. Já jsem vám jasně ukázal kdo. Podívejte se do těch stenozáznamů, podívejte se, kdyby vás to zajímalo, tak v minulém volebním období to bylo 17. května v hlasování číslo čtyřicet šest a hlasování číslo čtyřicet sedm. Těším se a čekám na třetí čtení k tomuto návrhu programu a těším se, jak ti, kteří to tak prosazovali a byli v květnu 2017 pro, budou v říjnu nebo v listopadu 2018 proti. A ještě se u toho budou tvářit takhle seriózně a budou říkat: Potřebujeme to rychle projednat, musíme to zachránit. Situace je vážná. Kdybyste náhodou ten bod chtěli odložit, tak neriskujte. Mohli bychom způsobit chaos.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. To byl pan poslanec Zbyněk Stanjura. Nyní tedy tady máme dvě faktické poznámky a dva poslance, resp. poslankyni přihlášenou do obecné rozpravy. Takže první paní poslankyně Valachová. Vaše dvě minuty. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já rozhodně chci vyseknout dvě poklonky svému předčešníkovi Zbyněkovi Stanjurovi, protože tady zvládly vyšetřování elektronické neschopenky a zvládly kumulovat roli vyšetřovatele, obžaloby, rozsudku odsuzujícího samozřejmě a zároveň vyřídil i odvolání proti případnému takovému rozsudku. To je obdivuhodné.

A co je druhé obdivuhodné a druhá poklona. Konečně našel někdo yettiho. Odhalil ho, chytíl, víme, kde je. Je v České republice, žije tady od tedy 17. května 2017. Tak.

A teď jenom chci říct fakta. Za poslední rok se nám vystřídali tři, nebo řekněme přesněji čtyři ministři práce a sociálních věcí. Do toho jsme zvládli volby do Poslanecké sněmovny a také konstituování menšinové vlády a většinovou vládu, resp.

menšinovou s podporou komunistů tady máme cca dva, dva a půl měsíce. Takže já ubezpečuju svého předčečníka stejně jako vás ostatní, že elektronická neschopenka je projekt, který bude úspěšný během této vlády. Dočkáte se a bude fungovat. A bezpochyby při projednávání tohoto návrhu zákona budeme mít čas ve výborech si prohlédnout harmonogramy i to, co se udělalo, neudělalo. A všichni včetně Zbyňka Stanjury budou bezpochyby rádi, když nejenom tedy yettiho chytí, ale také zkrotí. A tímto ho vyzývám, aby se k tomu samozřejmě připojil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Následně s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Běhounek. Pane poslanče, máte slovo. A připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, musím říct, že mě opakované citace mého jména kolegou Zbyňkem Stanjurou velmi potěšíly, protože my už jsme si na toto téma před tím jedním a půl rokem názory vyměňovali. Já samozřejmě uznávám, že jeho přístup je naprostě konzistentní, ale zas na druhou stranu je třeba říct, že v současné době – a ten pozměňovací návrh byl veden touto snahou a já si za ním stojím a bojoval bych za něj i dnes, protože dnes máme dvě možnosti poslat elektronicky dvě části neschopenky a zbytek poštou.

Jestli tedy někdo – kolega Bláha se omluvil, ale on by mohl říct, jaký chaos je, když si všichni papírové části neschopenky různě někde nosí a nějakým způsobem to řeší. Já samozřejmě, dneska to asi neprojednáme, tak si připravím reakci na kolegu Stanjuru, abych mohl mu oponovat úplně stejným způsobem, protože mě to baví a jeho evidentně také. A myslím si, že bychom měli v každém případě – nakonec to sám řekl, že nám nezbývá nic jiného, než platný zákon odložit, protože by nebyl naplněn. Prodloužit jeho platnost a za tu dobu by si ministerstvo to mohlo udělat.

Musím tady říci věc, která se možná kolegovi Zbyňkovi Stanjurovi nebude líbit, ale ani on není schopen ovlivnit některé procesy, které jsou názorově rozdílné uvnitř jednotlivých ministerstev. Já tím teď nemám na mysli nic jiného než to, co si potom řekneme v kuloárech, protože to se nedalo skloubit dostatečným způsobem.

Takže já tu kritiku beru. Za tím pozměňovacím návrhem si stojím a prosím vás, abyste se k tomu i tímto způsobem postavili. A mám velkou radost prostřednictvím pana předsedajícího, že Zbyněk to bere takhle sportovně. Je to krásná diskuse. Dík moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. Takže pan poslanec Stanjura. Zatím poslední faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Mě to tedy nebabí, i když si myslíte, že ano. Ale opakujeme debatu z května 2017. A já jsem říkal, že čas nás rozsoudil. Já jsem tady říkal, že se to nestihne, že to není připravené. Paní ministryně i pan poslanec Běhounek říkali, že se to stihne, že to zvládnou. Sami vidíte, kdo měl pravdu. To není

o tom, kdo je soudce a kdo vynáší nějaký trest. To je prostě realita. A když si přečtete tu důvodovou zprávu vlády, ne opozice, tak je opravdu, je to zdrcující kritika.

To, že byli tři nebo čtyři ministři, no to je možné. Já jsem to nepočítal. Ale minimálně tři byli ze sociální demokracie.

Ale paní bývalá ministryně mě inspirovala. Já jsem netušil, že když uzákoníme nějakou povinnost, že to bude programovat ministr. Já jsem myslel, že když je nějaká povinnost, tak ministerstvo, v tomto případě práce a sociálních věcí, na základě zákonné povinnosti v tom pracovním pořádku připraví zakázku, zadávací dokumentaci a pokusí se naplnit zákon. Já bych tento argument bral tomu, že někdo něco nepředložil, nový návrh zákona, protože se střídali ministři a nebyl čas to vydiskutovat, provést to standardním připomínkovým řízením apod. Ale to, že to není naplněno, se ukáže, že to byla už fikce už tehdy.

A já bych očekával... A ta debata není o tom, jestli má být, nebo nemá být eNeschopenka, ať si rozumíme. Ta debata je o tom, a říkal jsem v dubnu a v květnu 2017, že je to špatně připravené, tak neotáčejte tu debatu tím, že budeme digitalizovat proti papírové podobě. Mě jako bývalého programátora určitě nemůžete obviňovat z toho, že bych byl proti digitalizaci. Ale musí to mít smysl. Musí to být reálné a nemůže to být výstřel několika paragrafů. Co to je jednotný informační systém práce a sociálních věcí? Ani ne ministerstva. Co to je? Já už jsem se ptal před 14 měsíci. Jaké agendy tam patří? Jaké subsystémy? Kdo je kdy vysoutěžil? Jakou to má provázanost s dalšími systémy veřejné správy? Žádnou odpověď jsem dodneška za těch 14 měsíců nedostal. Takže mě to skutečně nebaví! (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní do obecné rozpravy dávám slovo paní poslankyni Adamové Pekarové. Jenom si dovolím upozornit, že podle dohody poslaneckých klubů dnešní jednací den končí v 19 hodin. Nicméně vás nebudu přerušovat. Jenom to tady dávám na vědomí. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, byť tedy jenom už mi zbývá velmi krátký čas. Ale na druhou stranu tady bylo brilantně řečeno mnohé. A teď mě trošku mrzí, že mě kolega svým předhostním právem předběhl, protože jsem měla připravené k citaci z důvodové zprávy tytéž pasáže. A vzhledem k tomu, že to dnes už určitě, milé kolegyně a kolegové, neprojednáme, tak opravdu i vám, kteří se třeba nezábýváte přímo touto oblastí, vřele doporučuji si zrovna tento tisk přečíst. Přečíst si důvodovou zprávu. Opravdu to stojí za to, protože něco takového jsem tady za těch zhruba pět let, co tady mám možnost sedět, nezažila. Je to opravdu ukázka toho, jak ministerstvo samo o sobě vlastně velmi kulantně na mnoha stranách přizná, že je neschopné. Tak bych to tedy asi řekla velmi stručně. Ta důvodová zpráva má zhruba sedm, šest stran, a tudíž to máte přečtené opravdu za chvíli. Ale stojí to opravdu za to si to přečíst. (Hluk a neklid v sále.)

Já bych chtěla podotknout, že minulá vláda a i ta současná vláda, byť tedy jedna politická strana v ní už nesedí, tak je téměř totožná. A té minulé vládě se jedna velmi velká elektronická, řekněme, změna v naší zemi povedla. Povedla se jí zavést za dva roky. To znamená od doby, kdy jsme měli tady jenom záměr na konci roku 2014, do

doby než začala reálně v praxi fungovat. Nejenom že byla vydána ve Sbírce zákonů, ale už se podle ní museli mnozí řídit, tak to bylo v roce 2016 v prosinci a asi tušíte, kam mířím. To byla elektronická evidence tržeb.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak prosím klid, vážení páni poslanci a poslankyně. Ano, prosím klid.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Ještě mám dvě minuty, tak vydržte prosím, kolegové.

Elektronickou evidenci tržeb se podařilo minulé vládě za dva roky nejenom uvést v život ve smyslu zákona, ale i velmi prakticky. To znamená, že už museli podnikatelé vykazovat každou účtenku, a rozhodně to není systém, který by nebyl robustní, který by nebyl náročný na zavedení. A následně tedy se do něho zapojovali i další a další podnikatelé a v plánu by měli být i další.

Takže tady je ukázka toho, že pokud se chce, tak skutečně i velmi náročný systém ta vláda zavést umí. Ne vždycky je to takové fiasko, jako je to třeba s eRecepty nebo tady s eNeschopenkou. Ale evidentně jsou zájmy, které jsou vyšší, a ty, které mají nižší prioritu a kterým se věnuje menší pozornost. Nicméně pokud se tedy budeme věnovat zrovna eNeschopence... (Odmlka pro silný hluk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím o klid.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já chápu, že všichni už chtějí netrpělivě odejít, a stejně se dostaneme k té diskuzi ještě jednou. Tak já se zřejmě přihlásím ještě do další, až se na ten bod dostane znova.

Ale pokud se týká eNeschopenky, tak mě by zajímal tak jako i předčeňky, jestli titíž lidé, kteří zpracovávali ten pozměňovací návrh na Ministerstvu práce a sociálních věcí, teď budou pracovat na té nové verzi, anebo jestli třeba právě proto, že důvodová zpráva ukazuje, že byli evidentně tedy ne příliš pečliví ve své práci, když budu mluvit hodně jemně, tak jestli už jsou propuštěni, nebo jestli stále pracují na ministerstvu. Evidentně nezvládli svoji práci úplně kvalitně a my teď tady kvůli nim projednáváme tento tisk. To by nám měla paní ministryně také ozrejmít. (Silný hluk v sále.)

A vzhledem k tomu, že je 19. hodin, tak se přihlásím evidentně i příště.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže přerušuji jednání schůze Poslanecké sněmovny do zítřejších 9 hodin ráno a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

19. září 2018

Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, utišili se, přihlásili se svými identifikačními kartami. S náhradní kartou číslo 2 hlasuje pan místopředseda Hanelz, s náhradní kartou číslo 5 hlasuje pan poslanec Martin Baxa, s náhradní kartou číslo 11 hlasuje pan poslanec Juránek.

O omluvení své neúčasti požádali dnes tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec – rodinné důvody, Margita Balaštíková – zdravotní důvody, Pavel Bělobárák od 12.00 do 14.00 a od 17 hodin z pracovních důvodů, Jan Birke od 16.30 z pracovních důvodů, Stanislav Blaha bez udání důvodu, Marian Bojko – osobní důvody, Milan Brázdiel – pracovní důvody, Jana Černochová – pracovní důvody, Jan Čižinský do 13 hodin bez udání důvodu, Stanislav Grošpič – pracovní důvody, Miroslav Kalousek do 11 hodin pracovní důvody, Martin Kolovratník – pracovní důvody, Jaroslav Kytyř – zahraniční cesta, Jan Lipavský od 17 do 19 hodin pracovní důvody, Ilona Mauritzová do 14 hodin bez udání důvodu, Vojtěch Munzar do 10 hodin z pracovních důvodů, Ivana Nevludová z osobních důvodů, Ladislav Okleštěk ze zdravotních důvodů, Jana Pastuchová od 14.30 do 17.00 z pracovních důvodů, Petr Pávek – zdravotní důvody, Mikuláš Peksa – zdravotní důvody, Ondřej Polanský – zdravotní důvody, Pavel Pustějovský – pracovní důvody, Jan Richter – zdravotní důvody, Olga Richterová od 14 do 16 hodin pracovní důvody, Pavel Růžička – zdravotní důvody, Martin Stropnický do 11 hodin pracovní důvody, Bohuslav Svoboda – pracovní důvody, Jan Volný – osobní důvody, Veronika Vrecionová – pracovní důvody, Pavel Žáček – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: z odpoledního jednání předseda vlády Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, Dan Ťok od 10.30 do 13.00 z pracovních důvodů, Miroslav Toman z pracovních důvodů. Tak. Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body z bloku třetího čtení. Jedná se o body 114, sněmovní tisk 79, vládní návrh zákona, novela trestního zákoníku, a bod 110, sněmovní tisk 168, vládní návrh zákona, novela zákona o ochranných známkách. Dále bychom se věnovali dalšímu bodu z bloku třetích čtení, u kterého byly splněny zákonné lhůty. Jedná se o bod 113, sněmovní tisk 104, senátní návrh zákona o poskytování dávek.

Po bloku třetích čtení máme pevně zařazený bod 23, sněmovní tisk 203, vládní návrh zákona o pobytu cizinců, prvé čtení. Poté bychom pokračovali projednáváním bodů z bloku zákona prvních čtení.

Ve 14.30 bychom měli projednávat bod 170, což je Informace vlády o globálním paktu o migraci. Poté bychom pokračovali projednáváním bodů z bloku zákonů druhého čtení a dalších bodů dle schváleného pořadu.

Já vás ještě jednou poprosím už o klid v sále, abych vás nemusel překřikovat já ani ti, kteří se přihlásili ke změně pořadu schůze. Jako první je k pořadu schůze přihlášen pan poslanec Radek Koten. Máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Vážené dámy, pánové, vážený pane předsedající, z důvodu, že není dosud k dispozici nález Ústavního soudu ke sněmovnímu tisku č. 50 o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování některých smluv a o registru smluv, ve znění pozdějších předpisů, kterým se mění zákony 106/1999 Sb. a zákon 340/2015 Sb.,

navrhoji vyřazení tohoto bodu z pořadu této schůze do doby, než bude známo stanovisko Ústavního soudu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. A poprosím, s přednostním právem je přihlášen pan předseda Chvojka. Poté pan předseda Michálek.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové, vážení členové vlády. Já bych chtěl poprosit o pevné zařazení na dopoledne dnes těch dvou bodů, které jsme měli pevně zařazeny na včerejší odpoledne a které jsme nedodělali. Jsou to body paní ministryně Maláčové, resp. Ministerstva práce a sociálních věcí. To znamená bod č. 32 a bod č. 33, tisky 204, 263 – pojistné na sociální zabezpečení a organizace a provádění sociálního zabezpečení. To bych poprosil o pevné zařazení po tom bodě, který nás čeká v půl třetí. To znamená po tom bodě Informace vlády ke globálním paktům.

A potom bych poprosil zařadit pevně po těchto dvou bodech druhé čtení bod č. 7, tisk 109, zákoník práce. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Poznačil jsem si doufám správně. Nyní s přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem chtěl pouze reagovat na návrh pana Kotena. Opakováno vyřazování registru smluv ČEZu z programu této schůze. O tomto návrhu jsme již jednou hlasovali. Tento návrh Poslanecká sněmovna nepřijala a myslíme si, že bychom tady měli řešit zákony, které zlepší fungování České republiky. Vy bohužel navrhujete další a další věci, které povedou jenom k tomu, že si tady budeme několik hodin povídат o migraci a nevyřešíme vůbec žádné problémy, které občany reálně pálí, že Poslanecká sněmovna, pokud jde o azylové řízení, žádné kompetence nemá. (Trvalý hluk v sále.)

Takže já jsem chtěl požádat ty z vás, kteří opravdu chtějí pracovat a chtějí schvalovat ty zákony, které máme na programu, aby nepodpořili návrh SPD na

vyřazení zákona o registru smluv ČEZu, protože ten zákon směřuje k většímu ztransparentnění hospodaření ČEZu. A mě velmi překvapuje, že zrovna SPD, která kritizuje nehospodárné nakládání s veřejnými prostředky, tady navrhuje, aby se zákon o registru smluv ČEZu vyřadil z programu schůze Poslanecké sněmovny, a tudíž se neprojednal. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jsem nechtěl pana předsedu přerušovat, ale opravdu vás poprosím o klid! Děkuji. Další je přihlášen k pořadu pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolují si přednést dva návrhy k pořadu schůze. Ten první se týká vládní novely insolvenčního zákona. Bod, který je v tuto chvíli zařazen v programu druhých čtení jako bod číslo... (Chvilku váhá.) Omlouvám se, teď jsem ztratil... Jako bod č. 5, sněmovní tisk č. 71. Prosím o pevné zařazení na středu variabilního týdne, tedy 3. 10., po pevně zařazených bodech. To je první věc.

Druhá věc se týká aktuálně dnešního programu schůze. Protože jsme opakováně nestihli projednat pevně zařazený bod číslo 41, novela zákoníku práce, sněmovní tisk číslo 159, prosím o jeho zařazení z těch důvodů, jak už jsem tady uvedl, a sice jako pevně zařazený bod dnes dopoledne po již pevně zařazeném bodu číslo 23. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, jestli ještě někdo má zájem o doplňující či pozměňující návrh pořadu schůze. Nikoho nevidím, budeme tedy hlasovat o návrzích, které tu zazněly.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu pana poslance Kotena vyřadit bod 3, tisk 50. Je to stejná situace jako minulý týden, když to navrhoval pan poslanec Ondráček. Je tam i třetí čtení, to je bod 117, takže bychom s vaším svolením ten návrh takto upravili, že vyřazujeme dva body, druhé a třetí čtení zákona o registru smluv. Je to tak správně? Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro návrh vyřadit body 50 a 117 z pořadu schůze. Kdo je proti?

Hlasování 105, přihlášeno je 150, pro 116, proti 28. Konstatuji, že návrh byl přijat a body 50 a 117 byly vyřazeny z pořadu této schůze.

Dále budeme hlasovat o návrzích pana předsedy Chvojký. Zřejmě bychom hlasovali jedním hlasováním. (Poslanec Chvojka chce hlasování po bodech.) Po bodech, dobře. Takže nejdříve bychom hlasovali o bodu 32, sněmovní tisk 204 – mám to dobře poznačené? Jsou to ty dva zákony, které se týkají pojistného na sociální zabezpečení, kde navrhuje pan předseda Chvojka zařadit dnes po bodu 170. Víme všichni, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, přihlášeno je 155, pro 153, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále navrhoval pan poslanec Chvojka zařadit druhé čtení, bod 7, sněmovní tisk 109, zákoník práce. (Reakce na předsedajícího mimo mikrofon.) Pardon, 33. Dobře. Abychom si to ujasnili, první bylo hlasování o bodu 32, teď budeme hlasovat o bodu 33.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 107, přihlášeno 155, pro 154, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Třetím návrhem tedy byl bod číslo 7, sněmovní tisk 109, novela zákoníku práce, který by měl být zařazen po takto v tuto chvíli pevně zařazených bodech, takže by to byl čtvrtý bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 108, přihlášeno 156, pro 24, proti 41. Tento návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o dvou návrzích pana poslance Výborného, který nejdříve navrhl zařazení bodu číslo 5, novela zákona o insolvenci, na středu 3. 10. po pevně zařazených bodech. (Poslanci z hnutí ANO se hlasitě dohadují, jestli s návrhem souhlasit, nebo ne.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 109, přihlášeno je 157, pro bylo 63, proti 42. Tento návrh přijat nebyl.

S přednostním právem pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se omlouvám za ten zmatek. To jsem způsobil já. Chtěl jsem hlasovat nějak jinak, takže prosím, jestli by bylo možné tuto námitku akceptovat. (Velký rozruch v sále, smích.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže výsledek hlasování neodpovídá projevu vaší vůle. A jak jste hlasoval?

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Výsledek hlasování, jak jsem hlasoval, neodpovídá tomu, co jsem chtěl. (Smích v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: A mohl byste ještě do stenozáznamu sdělit, jak jste hlasoval? S přednostním právem pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Prosím pěkně, děkuji. Přejí vám hezký dobrý den a pro všechny zopakují onu formulaci, která má zaznít, aniž by byla pochybnost: Hlasoval jsem pro, ve sjedině mám křížek, nebo proti, zpochybňuji tedy hlasování. Doporučuji i panu Faltýnkovi, aby se tuto formulaci naučil. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Není-li zde nějaká jiná námitka, budeme hlasovat o – (Protestní hlasy a výkřiky ze sálu.) Není-li námitka proti zaznělé formulaci, budeme hlasovat o námitce, abychom si rozuměli.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 110, přihlášeno 158, pro 140, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu pana poslance Výborného na pevně zařazení bodu číslo 5, novela insolvenčního zákona, na středu 3. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, přihlášeno je 160 poslanců, pro 141, návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o bodu 41, sněmovní tisk 159, aby byl zařazen odpoledne po pevně zařazeném bodu 23. (Upozornění mimo mikrofon, že správně má být dopoledne.) Já jsem řekl dopoledne, ne? Já jsem řekl odpoledne? Omlouvám se, napsáno mám dopoledne. Cestou mezi mozkem a pusou se to ztratilo. Takže ještě jednou: dopoledne po bodu 23.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti

Hlasování 112, přihlášeno 158, pro 41, proti 40. Tento návrh přijat nebyl.

Tím jsme se v tuto chvíli vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze.

Ještě mi dovolte přečíst dodatečně omluvu. Omlouvá se paní poslankyně Karla Šlechtová dne 19. 9. mezi 15.15 a 19.00 z pracovních důvodů.

A nyní tedy přistoupíme k projednávání bodů dle schváleného pořadu schůze. Jako první otevřím bod číslo... Tak s přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, právě jsme v přímém přenosu viděli, že byl z programu schůze vyřazen zákon o registraci smluv, který prošel garančním výborem a který podpořil předsedu vlády a který měla koalice ve vládním prohlášení. Viděli jsme padesát poslanců ANO, kteří hlasovali proti tomuto zákonu. My jsme do Poslanecké sněmovny kandidovali s tím, že chceme prosazovat protikorupční zákony, a proto nás velmi mrzí, že ANO od tohoto svého závazku ustoupilo.

Já jsem na vás chtěl apelovat, abyste přestali ten zákon sabotovat, a pokud se vám nelíbí, pokud nesouhlasíte s tou transparentí, tak abyste ho zamítli, ale ne abychom ho tady drželi při životě v takovém kómatu, že tady bude donekonečna a na každé schůzi budeme hlasovat, zařazovat a vyřazovat donekonečna. To mi opravdu nepřijde solidní. Takže mrzí mě to vaše hlasování a doufám, že v budoucnu bude vládnoucí koalice více nakloněna protikorupční legislativě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a otevřím bod 114, kterým je

114.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk 79/ - třetí čtení)

Tímto sněmovním tiskem jsme se opětovně zabývali 29. června na 16. schůzi, kdy jsme jej přerušili v rozpravě. U stolku zpravodajů už sedí, nebo stojí pan ministr spravedlnosti Jan Kněžínek a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Zdeněk Ondráček. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 79/3, který byl doručen dne 23. května 2018, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 79/4.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě. Pan poslanec Benda byl opětovně přerušen při svém vystoupení, viz stenoprotokol. Další přihlášení poslanci viz zápis na informační tabuli. Ptám se pana poslance Bendy, který má zájem pokračovat ve svém vystoupení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře...
(Předsedající: A poprosím všechny o klid v sále! Děkuji.) ... vážené paní ministryně, vážené páni ministři, vážené dámy, vážené pánové, já si bohužel teď nevybavuji úplně všechno, co jsem minule dokázal v té přerušené rozpravě říct nebo nedokázal říct, a protože si myslím, že se blížíme do hlasování, tak bych to prosím rád ještě jednou zopakoval. Budeme mít před sebou několik důležitých hlasování a chtěl bych vás upozornit zejména na hlasování o svádění k maření spravedlnosti, které pokládám za svým způsobem klíčové hlasování dnešního dne.

Asi se většina z nás již smířila s tím, že maření spravedlnosti ve variantě, kterou předložilo Ministerstvo spravedlnosti a kterou částečně upravila paní poslankyně Válková – a tam předpokládám, že její návrh projde – zůstane, nebo bude nově zakomponováno do trestního řádu. Asi všichni cítíme, že opravdu předkládat falešné důkazy, nepravdivé důkazy, záměrně nepravdivé důkazy, předkládat u soudu je věc, která by se stát neměla, a že může být i trestním činem. U mě, říkám, přetrávájí jisté pochybnosti, a proto nestahuji svůj návrh na úplné vypuštění tohoto trestného činu. Přetrávají jisté pochybnosti, jestli to nepovede k tomu, že ve výsledku se řada trestních, ale i civilních řízení prodlouží, protože jedna ze stran začne tvrdit "byl předložen falešný důkaz" a bude probíhat trestní stíhání a může to zkomplikovat celé řízení. Ale nakonec jsem připraven se s tímto smířit a je to věc, která je relativně běžná i v okolních zemích.

Co ovšem pokládám za opravdu velmi nebezpečné, je ona teze, že by u tohoto trestního činu mělo existovat svádění k tomuto trestnému činu. Svádění je obecně parametr, který máme v trestním zákoně jenom ve třech bodech, a jsou to všechno body, které samy o sobě nejsou trestné, které nejsou trestním činem, jako je umělé přerušení těhotenství, sebevražda a opilství dětí. To samo o sobě není trestním činem, ale jenom proto, že to vnímáme jako špatný čin, ale přesto za to nechceme toho člověka trestat, tak navádění, svádění k tomuto trestnému činu, je trestním činem – teda k tomuto činu, právě ne k trestnému, ale k tomuto činu, je trestním činem. Ve

všech ostatních skutkových podstatách, a je úplně jedno, jestli je to vražda, loupež, znásilnění, cokoli dalšího, je to vždycky akcesorita účastníka, to znamená, pokud jsem se na tom nějak podílel a došlo alespoň k přípravě v těch případech, kde je možná příprava, nebo k pokusu nebo ke spáchání trestného činu, pak jsem trestně spoluodpovědný s tím, kdo ten čin spáchal. Tohle by byl jedený případ, kdy se bude jednat o trestný čin předložení falešného důkazu nebo falešného znaleckého posudu nebo dalšího a současně jakoby navádění k tomuto trestnému činu by samo o sobě bylo trestné, aniž by došlo alespoň k tomu pokusu. Pokládám to za nesmírně nebezpečnou tezi. Pevně doufám, že Sněmovna podpoří ty návrhy, které směřují k vypuštění tohoto, protože opravdu z toho se dá vytvořit jakákoli diskuse se svědkem nebo s dalším, začít trestní stíhání a povede to k nebezpečí výrazné kriminalizace výkonu advokacie, ale upřímně řečeno, klidně výkonu státního zastupitelství. Já si dokážu představit i obrácený případ, že státní zástupce se bude nějakým způsobem pokoušet svědka ovlivňovat, aby vypovídal v jeho prospěch, a dojde k trestnímu stíhání.

Tady jsem chtěl upozornit na tuto část našeho jednání a velmi požádat Sněmovnu, aby pokud vyhoví vládnímu návrhu, zůstalo maření spravedlnosti – a já rozumím těm důvodům, i když říkám, u mě přetrvávají jisté pochybnosti –, alespoň souhlasila s mým návrhem C3, to znamená vypuštění tohoto svádění, které opravdu pokládám za nesmírně nebezpečné a nesmírně zneužitelné a neběžné, neběžné v trestním právu, protože tam, kde se jedná o trestný čin sám o sobě, tak tam je vždycky jenom při zapojení do účasti na takovém trestném činu.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Do diskuse se dále přihlásila paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Dobrý den. Pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já se pokusím tentokráté právě proto, že je to oblast trestního práva, nedělat tady přednášku o akcesoritě účastenství, cili že vlastně může být každý účastník trestný jedině v případě, že je trestně stíhan za ten příslušný trestný čin hlavní pachatel, jinak ten účastník vlastně trestný není, tak o tom přednášku dělat nebudu, protože by to bylo zbytečně komplikované. Já vám dám konkrétní příklady a půjdou přímo, jak se říká, in media res, to znamená do toho, co je sporné. Nebudu hovořit o maření spravedlnosti, protože si myslím, že to se nám podařilo vycizelovat, že pro to můžete zvednout ruku bez obav. Maření spravedlnosti tady bohužel existuje, všichni jsme se s tím dříve nebo později setkali. Víme, že se předkládají zfalšované listiny, pozměněná data, třeba fotografická, co mě teď napadá, závěti, které jsou antidakotované atd. Tohle všechno je v jiných právních systémech v zahraničí ošetřeno, třeba v Německu, my to zatím dokonale ošetřené nemáme. Pokud přijmeme jednoduchý trestný čin, myslím tu skutkovou podstatu, která opravdu není komplikovaná a kterou jsme navíc ještě zpřesnili tím, že jsme ji zúžili jenom na ta nejzávažnější jednání, tak budeme mít tento problém, doufám, vyřešen.

A je to takový zvednutý ukazováček, protože je tam sazba do dvou roků, a jak víte, tak to strašení, prosím vás, pokud budete slyšet, tak mu vůbec nevěřte. Trestní zákoník v podstatě zakazuje až na výjimky, když je někde sazba do dvou let, ona je tam přímo do pěti let, tak ukládat nepodmíněné tresty. Takže poprvé, pokud to bude poprvé, tak rozhodně nehrází tomu člověku, že bychom ho poslali za maření spravedlnosti do tepláků. Leda že by tam potom byly kvalifikované skutkové podstaty, recidivy, organizovaný zločin v tom smyslu, že by se na tom podílelo více osob atd. Ale v základní skutkové podstatě opravdu je to zvednutý ukazováček: nesmíš ztěžovat příslušné řízení, ať jde o civilní, nebo trestní, opatrovnické, musíš se chovat tak, aby soud vycházel z opravdu pravdivých, objektivních důkazů.

My jsme skutkovou podstatu, budeme o tom hlasovat v mého pozměňovacím návrhu, ale není jenom můj, protože jsme se na tom shodli i na ústavněprávním výboru s řadou kolegů – je v současné době: kdo pro účely zahájení řízení před soudem, před mezinárodním soudním orgánem, nebo v rámci trestního řízení, nebo v takovém řízení předloží – a teď přijde to podstatné: nejenom důkazní prostředek, jak bylo původně, ale teď je tam věcný nebo listinný důkazní prostředek, a pozor, který má podstatný význam. V každém konkrétním případě bude soud zkoumat, jestli opravdu takovýto zfalšovaný důkazní prostředek měl podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém seví, že je padělaný nebo pozměněný, nebo v úmyslu, aby – to si přečtete, nebo jste se s tím samozřejmě již seznámili v pozměňovacím návrhu.

Shrnula bych to, a zaznělo to tady, byť myslím si, neúplně jasně, ale já jsem to tak pochopila, i od mého kolegy pana poslance Bendy, že s touto skutkovou podstatou asi problém mít nebude a je tady velká šance, že ji schválíme.

Ta druhá je velmi stručná, ale já prosím o pozornost. Tady je: stejně bude potrestán – tedy zase tím zvednutým ukazováčkem, pokud nejde o recidivistu – kdo jiného svádí ke spáchání trestního činu křivého obvinění, křivé výpovědi, nepravdivého znaleckého posudku nebo křivého tlumočení.

O co v praxi jde? Já můžu být v průběhu opatrovnického řízení např. konfrontovaná s různě emočně náročnými situacemi a někdo mi radí, abych někoho křivě obvinila např. z toho, že otec pohlavně zneužívá dceru nebo syna, který je tam vždycky na víkend. Já mu ho nechci půjčit. Dám až takovýto příklad. V takovém případě ho svádim ke spáchání trestního činu, ale samozřejmě ten trestní čin je tady zúžen na křivé obvinění. Já ho křivě obviněuju, toho svého expartnera, že něco dělá, on to ve skutečnosti nedělá, a v takovém případě, pokud já si řeknu třeba jako matka ne, k tomu se nikdy nesnížím a nic neudělám, tak právě kvůli akcesoritě účastenství, protože hlavní pachatel, já, která bych ho označila, takto neučiním, tak ten, kdo mě svádí, ten had vzadu, ten zůstává beztrestný a udělá to klidně znova. A to, jestli to udělá, já jsem taky advokátka a budu vždycky hájit advokátní stav, jestli to udělá nějaký špatný advokát, který půjde až takhle daleko a bude přemlouvat své klienty, já doufám, že takové advokáty skoro nemáme, ale přece jenom výjimky tady existují, tak to je přesně to, co na něj dopadne. Je to svádění k tomu, aby spáchal trestní čin křivého obvinění, nebo křivé výpovědi, nebo nepravdivého znaleckého posudku, nebo křivého tlumočení. To je totiž také velké maření spravedlnosti.

Myslím si, že tady zbytečně emočně slyšíme na sociálních sítích, jak Tomáš Sokol, advokát, říká, že budeme paralyzovat činnost advokacie. Opravdu to takhle není. Věřím, že 99 % advokátů vůbec s tímto nemá problém. Já vůbec nechápu obavu, proč by se měli bát, když tato skutková podstata naopak zrychlí soudní řízení a udělá ho spravedlivější. Proto se přimlouvám, abyste tam to svádění nechali. Navíc je to také samozřejmě, stejně bude potrestán, jenom jaksi otaxováno sazbou do dvou let, cíli zase jenom zdvižený ukazováček.

A přesto, protože někteří mezi vámi by mohli váhat, tak ještě do třetice je tam teď rozšířená účinná lítost. Co to znamená? Že trestný čin maření spravedlnosti v obou těchto skutkových variantách má takový režim, že když do okamžiku, než dojde ke škodlivému následku, někdo rozhodne, tak do toho okamžiku má pachatel možnost říci soudu: já jsem předložil ne úplně pravdivý znalecký posudek, já jsem bohužel udělal něco, co naplní skutkovou podstatu svádění. Tak v takovém okamžiku ex lege, tzn. bez úvahy soudu, prostě ex lege podle § 33 zaniká jeho trestní odpovědnost, cíli je bezúhonný, nic se nestalo.

Myslím si, že se tady opravdu zbytečně vyvolávají duchové. A proč za to tak pléduji? Novelizace trestního zákoníku si zasluhuje naši pozornost z jiných důvodů možná více. A jak už to bývá v Čechách zvykem, tak se rozpoutala divoká debata kvůli svádění a kvůli tedy maření spravedlnosti v té základní skutkové podstatě, tedy předkládání zfalšovaných listinných věcných důkazních prostředků. Ale ve skutečnosti je to velmi potřebná novela, která kriminalizuje i způsoby legalizace trestné činnosti, tzv. praní špinavých peněz, financování teroristických aktivit, a současně implementuje i některé naše závazky. Troufnu si říci, že z hlediska trestního práva jsou tam i procesní nástroje, o kterých tady nechci hovořit, které jsou velice užitečné, různé příkazy, jak zajistovat data. V dnešní společnosti je to velmi důležité a chybí nám to. Je velmi užitečná, účelná a rozhodně si zaslouží vaši pozornosti a finálního kladného hlasování v rámci třetího čtení.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní je do diskuse přihlášen pan poslanec Feri, připraví se pan poslanec Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, úvodem bych rád poděkoval paní profesorce Válkové za to, že se v rámci projednávání ve výboru chopila řešení toho zdaleka nejkřiklavějšího problému a tím je úprava původní textace § 347a, tzn. maření spravedlnosti. Ovšem přitom je nutné říci, že ono to ještě odstraněno nebylo, a paní Válková to tak podávala, že už je to tedy vyřešené, už je to všechno v pořádku. Na druhou stranu my jsme o tom ještě nehlasovali a může se teoreticky stát, že projde tento návrh ve své původní podobě, tzn. v té podobě hrozné, v té podobě, s kterou nesouhlasíme.

A v tomto dlužno podotknout, že poslanecký klub TOP 09 bude hlasovat pro korekce ustanovení maření spravedlnosti a zároveň pro odstranění onoho svádění. K tomu je možná dobré připomenout, ono už je to poměrně dávno, jakým způsobem

sem tento návrh přišel, a dost úzce – a neberte to prosím jako filipiku proti současnemu panu ministrovi – ono to velmi úzce souvisí s předchozím panem ministrem a se způsobem jeho práce, která se nevyznačovala úplně konzultací s právnickými profesemi, se všemi jednotlivými hráči, která se úplně nevyznačovala tím, že by bral v potaz ty námitky a nějakým způsobem se je snažil vypořádat.

Už vůbec samotný název té skutkové podstaty, tzn. maření spravedlnosti, v rámci politické debaty sváděl k tomu, že na jedné straně jsou ti, kteří chtějí rozhodnutí spravedlivá, rozhodnutí pokud možno rychlá, a na druhé straně jsou ti, kteří chtějí, aby úspěchu v nějaké dané věci bylo dosaženo výlučně nějakým lhaním, výlučně předkládáním padělaných listin a dalších podobných důkazů. Ale tak tomu ve skutečnosti není a ten, kdo říká, že tomu tak je, tak nestydatě lže.

Hovořil jsem o námitkách a o tom, co během debaty ať už v prvním, v druhém, třetím čtení, či na kulatém stolu ústavněprávního výboru k této věci za účasti státního zastupitelství, zástupců Nejvyššího soudu zaznělo.

Tou první věcí byla otázka transpozice. To je už taky, jak to sem přišlo. Přišlo to sem, jako že to je výhradně transpozice, jako že chceme dostát svým závazkům. Ale jedná se ukázkový gold-plating, anebo mi to teda vyvraťte, a bohužel to za ta tři čtení nebylo vyvrácenlo, že se nejedná o gold-plating. To znamená, že jdeme nad rámec něčeho, k čemu nespatřuje někdo důvod ať už z hlediska politického, nebo z hlediska odborného. Když se podíváte na připomínky České advokátní komory, tak tam je to zcela jasné zmíněno.

Další záležitost se týkala úpravy v zahraničních právních řádech, kdy jsme bohužel nedostali přehled toho, jak se s tím v zahraničí, v jiných zemích, vypořádali. Jenom se objevily náznaky, že ta naše úprava je spíše přísnější než mírnější. A pak si teda položme otázku, proč bychom se v této věci nemohli vydat zprvu cestou mírnější, zejména za situace, kdy se k tomu nevedla náležitá odborná debata.

Další výtka se týkala umenšení prostoru obviněného ke své obraně. A to se týká právě toho původního znění maření spravedlnosti, které snad neprojde, a sice toho, že by se obviněný a de facto i jeho obhájce museli trást strachy, jestli náhodou ta listina, ten listinný důkaz, není nějaký (nesrozumitelné.) důkaz, není nějakým způsobem pozměněn. A to umenšení možnosti obrany, nebo možnosti obhajoby, spatřuji zejména v tom, že obviněný může mít zkrátka k dispozici nějaký důkazní prostředek, o jehož pravosti není úplně stoprocentně přesvědčen, a pak bude trnout, jestli mu za to náhodou nebude hrozit trestní stíhání. A to, že jsou tam jenom dva roky, to teda není úplně nějaká valná útěcha.

No a poslední věc, a to je záležitost veskrze praktická – ale bohužel, když jsem si dvakrát pouštěl záZNAM právě z toho kulatého stolu na ústavněprávním výboru, kde toto mělo být vysvětleno a diskutováno a několikrát to tam zaznělo –, je vztah tohoto ustanovení k trestnímu řízení i k řízení jiným. A zejména tedy ve smyslu průtahů oněch řízení. Poněvadž už máme takovou zkušenosť v rámci třeba rozhodčího řízení, že to úplně nejsnazší, jak obstrukovat, je namítat nepravost nějakého důkazu. Namítat to, že se jedná o falešnou listinu, že ten podpis je falešný například. Což může vést k významným průtahům nejenom v tom řízení trestním, ale i v řízení civilním.

Toto jsou věci, které bohužel nebyly vypořádány ani zde v Poslanecké sněmovně a bohužel je nevypořádalo ani předchozí ministerstvo. Co se týče procesu na Legislativní radě vlády, tak zcela otevřeně zaznělo na semináři ústavněprávního výboru, že trestní komise, nebo pracovní komise pro trestní právo, k tomu dala své připomínky, které ale nebyly vypořádány, a pak se to sem prostě jenom posunulo do Sněmovny.

A říkám, není to výtka na současného pana ministra, který je mi velmi sympatický. Je to výtka směrem k předchozímu panu ministrovi, ale s tím se nedá nic dělat. Držme si palce, že alespoň ty rozumné pozměňovací návrhy, které korigují – děkuji ještě jednou paní Válkové – které korigují maření spravedlnosti a odstraňují tu skutkovou podstatu svádění.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: (Předsedající chvíli nereaguje na to, že poslanec Feri skončil.) Omlouvám se. A poprosím pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já už jsem se bál, že materie maření spravedlnosti je natolik zajímavá a atraktivní, že jste si u toho trošku zdříml.

Ale nyní k tomu tématu, který projednáváme. Pirátská strana je protikorupční strana. A v dnešní době jsme zdědili takový systém, že je možné legálně předkládat zfalšované materiály soudům a těm lidem, kteří to dělají, tak nehrází žádný trest. Dospěli jsme do stavu, který nám tady přenechaly tradiční strany, že když někdo navádí svědky, aby vypovídali křivě, to znamená, aby vědomě uvedli nepravdivé skutečnosti, které mají významný, významný vliv na rozhodnutí toho soudu, tak je to legální, pokud se to nestane, pokud ten svědek to nedokončí. Ale tito lidé, kteří to dělají a ty svědky obcházejí, spoléhají na to, že se to samozřejmě neprovalí. Takže tahleta profese tady přetrvává. A já upřímně doufám, že naprostě drtivá většina advokátů se na ničem takovém nepodílí. Ale my jako zákonodárci bychom měli tu věc řešit systémově a zajistit, že ta malá část, která nepochybňuje tady existuje, a způsobuje to samozřejmě velké škody těm lidem, bude pod hrozbou trestní sankce.

My tady totiž chráníme ty občany, kteří se stanou obětí toho, že někdo to na ně v uvozovkách narafí, pošle tam zfalšovaný dokument. My jsme se s takovými případy setkali, kdy museli lidi řešit případy, že na ně někdo poslal nějaké falešné faktury a další podobné věci. A to jsou samozřejmě neskutečné náklady a těm lidem to komplikuje podnikání a musí zbytečně řešit nějaké soudy místo toho, aby se věnovali své profesi. Stejně tak se lidí můžou stát obětí toho, že někdo proti nim křivě navede svědka. A to se samozřejmě netýká pouze advokátů, to se samozřejmě týká i státní moci, státních zástupců. V případě, že státní zástupce takovýmto způsobem svoji moc zneužije, tak ten zákon počítá s kvalifikovanou skutkovou podstatou, to znamená s vyšším trestem pro toho státního zástupce. To znamená, je to i zákon, který chrání občany před zneužitím moci vůči nim.

Chtěl jsem říct ještě jednu věc, která se týká odposlechů, protože současný návrh, tak jak je připraven, počítá s tím, že v kvalifikovaných a v korupčních případech toho maření spravedlnosti by bylo možné nasadit odposlechy. Já si myslím, že to je správně, konzultoval jsem tuto otázku s Transparency International, což je jedna z vedoucích organizací v boji proti korupci v České republice, a ti se k tomu také přiklánějí, že to je správně, že na ty korupční formy by mělo být možné nasadit odposlechy. Protože to jinak vůbec není možné zjistit, že k tomu v podstatě došlo, a prokázat to u soudu. V případě těch základních skutkových podstat tam ta možnost odposlechů není. Takže si myslím, že v tomhle případě ministerstvo předložilo návrh, který je proporcionální. (Silný hluk v sále.)

Chtěl jsem ještě říct, že úpravu alespoň v tom základním stupni maření spravedlnosti mají třeba i v Rakousku a na Slovensku. Takže ten samotný zákon, ať už se přikloníme, nebo nepřikloníme k tomu režimu navádění, nebo svádění, jak je to v tom zákoně, tak je tady potřeba. Ten zákon skutečně potřeba je.

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím všechny v sále o klid. Máte-li něco k vyřizování, prosím, přejděte do předsálí.

Poslanec Jakub Michálek: Moc děkuji panu předsedajícímu. Takže my ten návrh na vypuštění odposlechů, nebo alespoň já ten návrh na vypuštění odposlechů pro korupční případy maření spravedlnosti, který podal pan poslanec Chvojka, nepodporím. Chtěl jsem říct, že odposlechy mají v naší právní úpravě velmi podrobnou zákonné úpravu a že je možné je nařídit pouze v případech, kdy lze důvodně předpokládat, že jimi budou získány významné skutečnosti pro trestní řízení, a nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak, nebo pokud by jinak bylo jeho dosažení podstatně ztíženo.

Dále je v zákoně v § 88 výslovně stanoveno, že provádění odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mezi obhájcem a obviněným je nepřípustné. Zjistili policejní orgán při odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, že obviněný komunikuje se svým obhájcem, je povinen záznam odposlechu bezodkladně zničit a informace, které se v této souvislosti dozvěděl, nijak nepoužít. Protokol o zničení záznamu založí do spisu.

Takž už dneska máme poměrně podrobnou úpravu odposlechů. A v minulosti ano, byl problém, že se to zneužívalo a že se tady odposlouchával kdekdo. To byl závažný problém. Dokonce i ústavní činitelé. Naštěstí bych řekl, že v této věci došlo k podstatnému zlepšení práce zúčastněných státních zástupců i soudů, takže se to zlepšilo a to zneužívání už tak flagrantním problémem není. Ted' se naopak potýkáme s tím, že trestní stíhání, která jsou často založena na odposleších v těch korupčních věcech – všichni známe kauzu Davida Rathra nebo kauzu Jany Nagyové –, není možné je dotáhnout do konce, protože se vede nekonečná debata, nekonečné zpochybňování toho, zda ty odposlechy byly pořízeny oprávněně, či neoprávněně. Nejvyšší soudy v těchto konkrétních věcech dospěly k tomu, že ty odposlechy proběhly zákoně.

Takže ty odposlechy samozřejmě mají smysl, pokud jsou používány proporčně a vedou k tomu, že to korupční právní jednání se daří efektivně stíhat. Samozřejmě že je možné, aby je nařídil pouze předseda senátu v přípravném řízení, soudce na návrh státního zástupce. Ten příkaz musí být odůvodněný, musí být písemný. Takže ty záruky v podstatě zákonodárce nastavil tím maximálním možným způsobem, jak je možné je nastavit. V podstatě mě nenapadá, co víc bychom mohli udělat pro to, aby se odposlechy nezneužívaly.

Čili já jsem chtěl podpořit to, aby zůstal zachován ten vládní návrh – jak říkáme, my jsme konstruktivní opozice, takže rozhodujeme se podle obsahu toho, co je nám předloženo –, nikoliv ty pozměňovací návrhy, které, řekněme si upřímně, jsou trošku výsledkem lobby advokátů, které jednak mají rušit odposlechy na korupční trestní čin maření spravedlnosti, když advokáti někomu nabízejí prospěch za to, aby v podstatě zmařil trestní nebo nějaké řízení u soudu, a svádí je ke křivé výpovědi, to je bod číslo jedna. A myslím si, že by nemělo být dovoleno ani to obcházení a navádění, kterého se také někteří lidé dopouštějí bohužel, a pak to ve výsledku dopadne na ty občany, kteří nic neudělali. Takže zachovejme si v tomhle klidnou hlavu, nepodléhejme lobby advokátů a udělejme podle mého názoru to, co je správné, čili aby se to konečně začalo řešit. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Chvojka. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Markéta Adamová Pekarová dnes mezi 9.00 a 13.00 ze zdravotních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Radka Maxová dnes v době od 13.00 do 16.30 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jiří Kobza dnes od 10.30 do 13.00 z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Patrik Nacher dnes mezi 10.20 a 12.00 z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Pour od 9.20 ze zdravotních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Ještě jednou hezké dopoledne, kolegyně, kolegové, vážený pane ministře. Já se přiznám, že už jsem vystupovat nechtěl, protože jsem si uvědomil, že vlastně část toho třetího čtení už jsme nějakým způsobem vypořádali před třemi měsíci – dneska pokračujeme v rámci třetího čtení a ta první část proběhla v půlce června. Tudíž já jsem si ještě před půlhodinou myslel, že vše podstatné jsem řekl v tom červnu. Nicméně nejenom na základě vystoupení pana kolegy Michálka jsem se rozhodl, že ještě jednou vystoupím a vyjádřím se ke svému pozměňovacímu návrhu, resp. ke třem částem svého pozměňovacího návrhu, kterým bych chtěl nějakým způsobem měnit novelu trestního zákoníku.

Co se týče těch prvních dvou bodů. Bod číslo 1, kdy nějakým způsobem chci upravit nově zakotvený trestní čin maření spravedlnosti, tak tam se přiznám, že došlo k určité změně posunu mého názoru a jsem připraven se smířit s tím, že v § 347a zůstane popsán trestní čin maření tak, jak je navržen. To znamená, se k bodu číslo 1 svého pozměňovacího návrhu nenehlásím, hlásím se k němu, ale myslím si, že už není relevantní.

Co se týče bodu č. 2, tzn. vyndání odst. č. 2 § 347a, kde je popsáno tzv. svádění, tam se zcela ztotožňuje s pozměňovacím návrhem kolegy Marka Bendy a podporují ho. Myslím si, že je legislativně technicky lepší než ten můj návrh, a budu rád, pokud bude tento pozměňovací návrh kolegy Bendy, tuším, že to je C3, přijat.

No a teď bych se chtěl vyjádřit k té poslední části svého pozměňovacího návrhu, je to v proceduře hlasování A3. Prosím o jeho podporu. Týká se těch kolegou Michálkem zmíněných odpolechů. No, já nejsem člověk, který by za vším viděl nějakou korupci, který by chtěl policejní stát, který by byl rád, že jsme všichni odpolouchávání, a v každém viděl sprostého podezřelého.

Co se týče poukazování na různé excesy, tak já jsem o tom už mluvil v té první části prvního čtení. Jestli si pan kolega Michálek prostřednictvím pana předsedy vzpomíná např. na kauzu Zadeh. To byla široce medializovaná kauza, kdy soudce nejenom že nevyloučil informace, které se nevtahovaly k trestnímu stíhání, ze spisu, tam šlo o záZNAM komunikace mezi klientem a advokátem, soudce nevyloučil tyto informace ze spisu, ty informace se týkaly bohužel i soukromého života advokátky, ale ponechal v tomto spisu i bohužel veškerou komunikaci obhajoby s klientem s tím odůvodněním, že není možné rozlišení mezi údaji získanými z odpolechů a týkajícími se soukromého života. To znamená, my tady máme tyto excesivní skutky. Já si myslím, že advokátní tajemství je gros života advokáta, povinnost mlčenlivosti je základní povinností advokáta a toto jsou excesy, kterým by trestní zákoník, pokud projde tak, jak je navržen, nahrával.

Já si myslím, že maření spravedlnosti, tak jak je navrhováno v § 347a, nevykazuje takové znaky závažnosti, aby bylo nezbytně nutné zařadit jej do kategorie zvlášť závažných trestních činů. Je třeba říct, že ta narrativní část ustanovení operuje se zločiny, na které zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let, a nemyslím si tedy, že je nutné je zařadit do kategorie zvlášť závažných trestních činů, které by umožňovaly tak výrazný zásah do soukromí, jakým je nařízení odpolechů a záZNAM telefonického provozu. Tento požadavek bohužel, bohužel, ostatně není podle mého názoru nijak ze strany předkladatele odůvodněn a jeví se sice na jedné straně být ulehčujícím pro orgány činné v trestním řízení, na straně druhé však velmi neúměrně zatěžujícím pro postižené osoby z hlediska zásahu do jejich Ústavou garantovaných práv a svobod. A přitom je potřeba říci, že tento zásah je nevratný. Kdo té advokátce vrátí to, že se ve spisu objeví informace z jejího soukromého života? A soudce řekne, že nedokáže rozlišit informace z jejího soukromého života a informace jiné. Zvlášť v návaznosti na aktuální vývoj judikatury by tento prostředek měl být umožněn a měl by být používán jen opravdu ve výjimečných případech, a nikoliv jako běžný prostředek zajišťování důkazů v trestním řízení.

Já tedy poprosím ještě jednou o podporu svého pozměňovacího návrhu, v té proceduře, opakuji, bod A3. A věřím, že tento pozměňovací návrh bude přijat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo faktickou poznámkou paní poslankyně Válkové. Faktická poznámka, paní poslankyně

Válková? (Hovoří mimo svou lavici, ale má zájem o faktickou poznámku.) Vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Třeba ani nebudu potřebovat dvě minuty, pane předsedo. Jenom já nemám ráda, když se argumentuje nějakým výjimečným případem. Já doufám, že případ Zadeh je výjimečný. Všichni máme možnost i částečně proti své vůli ho sledovat. Myslím právníci, kteří sledují trošku to, co se děje, tak vědí, že je to kauza, která je pojmenovaná řadou přehmatů a že už tam běží kárné řízení, že tam ne vždy postupovali správně jak soudci, tak státní zástupci. Takže kvůli tomu říci nepřijmeme nějakou skutkovou podstatu, která padá na neurčitý počet případů a je smysluplná, žádoucí a zlepší nám tedy tu spravedlnost soudních procesů, si myslím, že není zrovna adekvátní příklad. Tak jsem chtěla na to zareagovat. Doufám, že případ Zadeh je opravdu výjimečný a nebude se už opakovat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážená vládo, dámy a pány, původně jsem nechtěl k tomu vystupovat, nicméně zazněly tady věci – už jsem i totíž leccos řekl v průběhu prvního čtení – nicméně zazněly tady věci, které si myslím, že je potřeba nějakým způsobem okomentovat.

Jednak vítám, a mohu-li to říci za klub KDU-ČSL, tu snahu nějakým kompromisním způsobem řešit celou otázkou maření spravedlnosti, tak jak se to děje v § 347a, tam v tomto smyslu jsme jistě ve shodě. Co ale určitě je věcí, s kterou nejsme schopni se ztotožnit, je svádění. Jak to tady nakonec zaznělo, nechci opakovat ty argumenty, které tady říkal ať už kolega Marek Benda, nebo Dominik Feri.

A co chci říci? Ta věc byla diskutována nejenom na ústavněprávním výboru, ale také v rámci odborného semináře. Mnozí z vás jste tam byli. A není pravdou to, že se jedná o nějaký lobbing České advokátní komory. Chci jednoznačně říci, že na tom semináři seděly právní kapacity včetně zástupců Nejvyššího soudu, do včerejška předseda Nejvyššího správního soudu doktor Baxa. A jednoznačně z toho semináře vyplynulo, že právě na otázku jednak tedy celkově samozřejmě maření spravedlnosti, ale zvláště toho svádění není prostě jednotrnný názor ani v rámci těchto justičních kapacit. A není tedy moudré z mého pohledu to tímto způsobem přidávat do normy, která je jednoznačně transpoziční. To tady už zaznělo. Samozřejmě to je věc, která jde možná za původní sestavou Ministerstva spravedlnosti, nikoli za současným panem ministrem.

Ale pokud je zde požadavek i ze strany právní obce, aby tato věc byla hlouběji prodiskutována, tak skutečně nejdeme touto cestou, která svým způsobem znejistí tu rovnováhu v rámci trestního procesu. Prostě tak to je. Nechme to prodebátovat odbornou veřejnost a potom ať Ministerstvo spravedlnosti případně připraví nějaké řešení, které uzná za vhodné. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. A ještě jedna faktická poznámka – paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Omlouvám se, ale panu kolegovi Výbornému vaším prostřednictvím, pane předsedo. Musím říci, že tohle opravdu neznejistí průběh soudního procesu. Opravdu neznejistí. A když jste hovořil o tom kulatém stolu, kterého jsem se pochopitelně zúčastnila, tak myslím, že ti z vás, kteří znají soudce a státní zástupce, tak je znají i z hlediska jejich osobnostních rysů. A soudci jsou velmi zdrženliví. Vždycky. I na odborných plénech, když se jich zeptáte na názor, tak říkají: neptejte se nás na názor, je to možné, samozřejmě, ale je to vaše pravomoc, je to vaše odpovědnost. Takže oni byli zdrženliví, jako jsou zdrženliví většinou, pokud neděláme úplný kiks. Pokud bychom chtěli zkriminalizovat něco, co by bylo v rozporu s celkovým systémem a východisky trestního zákoníku, tak by jistě pan předseda Nejvyššího soudu Šámal začal být už ne tak odtažitý.

Ale tady jde o věc, která očividně je předmětem diskuse zejména naší. Já jsem se snažila koncretizovat na příkladech, a pan kolega Michálek, vaším prostřednictvím, pane předsedo, to dovezl téměř k dokonalosti. Teď se probudí zase on jistě, když hovořím o něm, že dovezl něco téměř k dokonalosti, když říkal, že existují ty případy obíhání svědků a jejich navádění. A je to beztrestné. A s tímhle si taky nemyslím, že je dobré žít. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za vzorné dodržení času a do rozpravy je řádně přihlášen pan poslanec Benda a poté pan poslanec Válek.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, dámy a páновé, vím, že to vypadá jako hádka právníků, ale přece jenom novela trestního zákoníku zavádějícího nové trestné činy je věc poměrně podstatná. To není nějaká banalita, která se dá za půl roku změnit, nebo se dá říct: udělali jsme chybíčku. To je podstatná věc zasahující do lidských životů. Pokud jednou trestní stíhání proti vám začne běžet, tak to není žádná legrace. I když skončí, jak tady říkala paní kolegyně Válková, třeba neodsuzujícím rozsudkem nebo zastavením, tak všichni víme, jakým způsobem to do lidského života zasahuje.

Mě v podstatě vyprovokoval k vystoupení pan kolega Michálek, ctěný, kterého jinak respektuji, ale přijít sem a říct se suverenitou sobě vlastní "Transparency International mi řekl, že to je v pořádku", tak je to nepochybně v pořádku, je podle mě trochu nebezpečné. My bychom opravdu mnohem spíš měli poslouchat ty právní profese, kterých se věci týkají. A netvářme se, že advokáti mají nějaké výhody proto, že jsou advokáti. To přece vůbec není ochrana advokátů. To je věc, které se tady opakovaně nerozumí. A budu na to dělat seminář 12. října. Všechny srdečně zvu. Ochrana advokacie, jejího tajemství, je ochrana těch obviněných. Je ochrana každého občana, který má právo na obhajobu. Je to jedno z nejpodstatnějších práv zakotvených v Listině, které tady v minulosti bylo mnohokrát zásadním způsobem, zejména v 50. a 70. letech, zásadním způsobem pošlapáváno a potlačeno. To není žádná výsada advokacie. To je právo na obhajobu. To je jedno ze základních lidských

práv, které mám, že i ten nejsprostší zločinec má právo, aby před státem byl někým zastupován a aby toto zastoupení bylo neveřejné a nebylo možné do něj pronikat. To byla první poznámka.

Druhá poznámka. Zase z úst pana kolegy Michálka tady zaznělo, jak máme odposlechy vyřešené. No tak to teda já říkám, to opravdu vyřešené nemáme. Ani zdánlivě. Počet odposlechů stále narůstá. Je to jeden z nejoblíbenějších institutů, které dneska orgány činné v trestním řízení nasazují. To, že jsme se naštěstí dostali z takových těch situací, že si mohl policista zaběhnout za soudcem nebo státním zástupcem, předat mu hromadu telefonních čísel a odposlouchávat i předsedu Ústavního soudu, tak toho jsme se možná zbavili. Přesto si vůbec nemyslím, že máme vyřešenu otázku odposlechů. Je tady jeden podstatný problém, že ta ex post kontrola, která podle trestního rádu by měla fungovat na Nejvyšším soudu, že každý, kdo byl odposloucháván, bylo ukončeno řízení, se o tom má dozvědět a pak si může požádat o přezkum Nejvyššího soudu, zda takový odposlech byl, nebo nebyl legální. Bohužel k tomu informování dochází ve strašně málo případech, protože orgány činné v trestním řízení se stále tváří, že v tom ještě pokračují, ale na to, že tento institut funguje už deset let, víc než deset let, tak prostě tady máme problém. Naopak odposlechy bychom se opravdu měli zabývat. To není věc, která by nebyla zneužívána v této zemi. A říkat, že je to všechno v klidu a v pohodě, se mi zdá, že nemá od tohoto pultíku zaznívat.

A poslední věc. Návrhy pana kolegy Chvojky, které směřují k tomu, kdy odposlechy nelze použít... Ono se to vždycky tak jednoduše řekne, je to korupční trestný čin, tak tam musíme být všichni strašně přísní. Zaprvé to zdaleka nejsou korupční trestné činy, ani navádění, ani svádění. Někdy to může být korupce, někdy to nemusí být korupce, ale rozhodně to nejsou automaticky korupční trestné činy. Není to ovlivňování veřejných orgánů. A současně se jedná o to, že návrhy pana kolegy Chvojky směřují jenom k tomu, aby se neprolamovala obecná hranice nad osm let, kdy je možné odposlechy nasazovat – kdy je možné odposlechy nasazovat. Tady se říká, jsou to tak závažné trestné činy, že i při nižších sazbách můžeme nasazovat odposlechy. Nikdo nezpochybňuje, že při těch nejvyšších a nejkvalifikovanějších trestních podstatách bude odposlech nasazen. Ale jestli opravdu toto pokládáme za ta zásadní ohrožení společenských hodnot, že bude možné proti nim nasazovat odposlech i v případech, kdy není ta trestní sazba, to nepokládám vůbec za automatické a samozřejmé. A vždycky všechno schovat jenom za boj proti korupci je velmi nešťastné. A velmi bych se přimlouval, abychom touto cestou nešli.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní dvě faktické poznámky. Paní poslankyně Válková – opět? Nebo jsem vás neodmazal? (Poslankyně Válková mává, že teď žádnou faktickou poznámkou nemá.) Tak odmazávám. Takže pan poslanec Michálek – faktická poznámka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem v reakci na pana kolegu Bendu prostřednictvím pana předsedajícího mluvil o nařizování odposlechů. Pokud

jde o tu ex post kontrolu odposlechů, tak samozřejmě s tím souhlasím. To je velký problém. Máme to řešit. Nicméně není to předmětem této novely. Ale můžu vás ujistit, že jsem mluvil s předsedou komise pro odposlechy, kterou tady v Poslanecké sněmovně máme, a že budeme připravovat návrh, který toto bude řešit, protože ten stav není uspokojivý. Takže ano, souhlasím v tomto s vámi. Ta ex post kontrola, tam je co zlepšit. Ti lidé skutečně nedostávají vyrozumění, ale řešme to separátně tam, kde se to řeší má. Tady řešíme v zásadě ty případy, já jsem si to tady vytiskl z internetu, případ Nová mafie posílá firmy do potíží falešnými fakturami. (Ukazuje vytiskný článek.) Falešné faktury, insolvenční řízení, firma má zkažené podnikání kvůli takovýmhle podvodníkům. To je to, co řešíme v tom maření spravedlnosti.

Už jenom krátce. Odposlechy se nařizují pouze v několika málo konkrétních případech, a to pokud někdo při falošnání důkazů zneužívá svého mocenského postavení coby úřední osoby, pokud chce druhému tímto přivodit újmu, pokud slibuje druhému prospěch či ho získává pro sebe, anebo padělá důkazy jako člen organizované skupiny, či touto činností způsobí škodu velkého rozsahu. Takže ty odposlechy se skutečně nařizují pouze v kvalifikovaných, závažných a korupčních případech.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní rádně do rozpravy přihlášený pan poslanec Válek, poté se z místa přihlásil pan poslanec Blažek. (Poslanec Blažek se prochází po jednacím sále.) Ne úplně z místa. (Veselost v sále.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Hezké dopoledne. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, to je právník za právníkem. Já jsem se rozhodl, že to naruším, protože toto je velmi odborná problematika. Člověk se snaží vnímat, nevím jak ostatní, co jste neprávníci, ty odborné argumenty. Přijde mi to, jako když jsme ve zdravotnictví hledali využavený vztah mezi pacientem a lékařem, tak stejně tak hledání jakéhosi využaveného vztahu mezi státní mocí, reprezentovanou prokurátorem, a tou stranou druhou, reprezentovanou obhájcem. Pokud si vzpomeneme na procesy s Miladou Horákovou, pokud si vzpomeneme na minulý režim, tak situace byla jednoznačná na straně soudní moci a prokurátorů, kdy obhájce v podstatě neměl v mnoha případech vůbec šanci. Pak se to převalilo na tu druhou stranu.

Já si tak říkám, kde je ta hranice. Vzpomněl jsem si na vyšší princip mravní, kde je ta hranice vyššího principu mravního, kdy podezřelý, ať už je podezřelý, že spáchal cokoliv, ty nejbestiálnější zločiny, má stále právo na to, aby se hájil co nejúčinněji, co nejlépe za využití vlastně všech možných prostředků na svoji obhajobu, a kdy naopak je ta hranice, kdy ten stát si je stoprocentně jistý na základě vyšetřování, na základě důkazů, že ten, co spáchal nejhorší možný zločin, který si člověk dokáže představit, by vlastně měl být v co nejkratší chvíli a v nejkratší době odsouzen, zavřen a tvrdě potrestán. Člověk má tendenci se sklonět na jednu nebo na druhou stranu. Přitom je to ale celé o hledání jakési spravedlnosti, o hledání spravedlnosti a rovnováhy mezi oběma systémy. (V sále je hluk.)

Proč to říkám? Říkám to proto, že si myslím, že ta varianta včetně toho pozměňovacího návrhu je hledání této cesty. Nikdy ta cesta nebude úplně ideální, nikdy nebude optimální. Vždycky převládne trošičku na jednu nebo na druhou stranu. Obecně si myslím, že v každé slušné společnosti, v každé společnosti, která sama sobě věří a je dostatečně demokratická, by měla být spíš chráněna práva slabších než práva těch silnějších. A při vší úctě ke všem kolegům právníkům, co tady mluví, z mého pohledu absolutního laika tak jak v medicíně ta slabší práva, za ten kratší provaz tahá pacient, ten je ten, který musí být chráněn, tak v trestním řízení za ten kratší špagát, ten, který musí být chráněn, ten, který je slabší, tahá ten obžalovaný. Proto si myslím, že bychom měli, pokud přijmeme tento zákon, v každém případě s pozměňovacím... (Poslanec se odmlčel kvůli hluk v sále.) Děkuji. V každém případě s tím pozměňovacím návrhem. A měli bychom myslet při hlasování na to, že bychom jako Poslanecká sněmovna vždycky měli bránit demokracii a práva těch slabších. A slabší v tomto případě jsou obvinění. Stát má všechny nástroje, celou moc, celý vyšetřovací aparát a ti obvinění často nemají vůbec nic, často jsou to obyčejní, prostí, chudí lidé, kteří mají pouze toho advokáta, aby je hájil. A toto je to, co bychom si měli vždycky uvědomit, a tyto bychom měli tím zákonem chránit. Ale nesmíme ustřelit na žádnou z těch stran.

To je snad to, co jsem k tomu chtěl říct jako laik. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Tím, že pan poslanec narušil diskusi členů ústavněprávního výboru, vyvolal několik faktických poznámek. Takže nejprve paní poslankyně Válková, poté pan poslanec Volný.

Poslankyně Helena Válková: Vidím, že se dneska skutečně nebudeme nudit. Já si velice cením pana poslance Válka, svého jmenovce, v té jeho odbornosti, ale musím ho teď opravit. Tím opravdu nejslabší jsou ty statisíce obětí a poškozených. Pozor, já doufám, a stále jsem o tom přesvědčena, ne doufám, jsem o tom přesvědčena, věřím tomu, že z tisíce obviněných jich je 990 správně, že tam stojí oprávněně. A ta oprávněná jsou zakotvena v procesním rádu. Jak víme, byl tady ten příklad nejenom Ratha, pokud má šikovné obhájce a může je zaplatit, že služba nejlepších obhájců nemí pro všechny stejná, tak si s tím samozřejmě dovede pohrát. Ale ti skutečně nejslabší, to jsou poškození a oběti trestních činů. A právě ti mají právo na to, aby došlo k symbolickému vyrovnaní zbraní.

Já si myslím, že maření spravedlnosti by v právním státě mělo být skutkovou podstatou trestného činu včetně toho, když někdo svádí k takovému jednání, bez ohledu na to, jestli jde o advokáta, daňového poradce, laika nebo třeba státního zástupce. Tady bych měřila stejnou měrou. Je to nepřípustné, je to ovlivňování, je to maření spravedlnosti. Myslím si, že naopak ten výraz maření spravedlnosti vystihuje podstatu toho, co bychom měli kriminalizovat. Bohužel v některých případech to děláme, až si myslím, velmi mírně, protože tam je do dvou let. Ale souhlasím s tím, že si to musíme vyzkoušet. Rozhodně bych ale nechtěla, abychom říkali, že nejslabší stranou, v současné době vůbec není nejslabší, trestní řád jí dává spoustu pravomocí,

je ten obviněný. Nejslabší stranou donedávna a pořád stále ještě je poškozený a oběť trestného činu. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Volný svou faktickou poznámku stáhl. Ted' s faktickou poznámkou pan poslanec Michálek, poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní profesorka to řekla naprosto správně. Trestní řízení máme v našem právu proto, abychom primárně chránili oběti trestných činů. To znamená, to jsou ty slabší strany, jejich práva je třeba chránit. Tady ukážu konkrétní příklad. Jak jsem mluvil o tom, že nová mafie posílá firmy do potíží falešnými fakturami, je to na aktuálně.cz. V tom článku píšou, je to tedy z roku 2010, ale předpokládám, že takových případů bude celá řada, které se neustále opakují, že firmě RI OKNA byla vystavena faktura, která byla falešná. Poslali to na insolvenční soud a na základě zfalšovaných faktur vyvolali insolvenční řízení. A pokud se dozvědí vaši obchodní partneři, že soud vydal rozhodnutí o úpadku, vyhlášení úpadku, tak vás to samozřejmě neuvěřitelně poškodí a sníží to vaši pověst, ohrozí to vaše podnikání. A tou obětí v tomto případě samozřejmě je právě ta společnost, která byla tímhle způsobem poškozena. To, že někdo na ni podal tento nepravdivý insolvenční návrh s nepravdivými podklady, to přece není možné vážně tvrdit, že je to nějaká oběť. Tyto skupiny je prostě potřeba trestně stíhat, je potřeba, aby byla zachována jejich práva v rámci trestního stíhání, ale to je všechno. Není možné je vydávat za nějaké oběti. Vždyť přece občané jsou nespokojení s tím, že normální korupčníky není schopen tento stát odsoudit v řádných lhůtách, nebo aspoň rozhodnout. To znamená, ta řízení se táhnou šest let v případě, že ten člověk byl chycen při činu, a tí advokáti zneužívají miliardu různých výmluv a nástrojů, jak se vyhnout trestnímu stíhání.

já určitě nebudu ten, kdo by tady ten současný nevyvážený stav, který je ve prospěch těch, kteří mají tolík peněz, že si můžou zaplatit libovolné advokáty, hájil.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Veselý. Faktické poznámky, připomínám. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Tady se bavíme o situaci, kdy někdo vědomě předloží zfalšovaný důkaz, a navíc to dělá ten advokát. Ten klient sám o sobě to udělat může a tu chvíli bude beztrestný, ale jeho advokát musí zfalšovat ten důkaz, který následně vědomě předloží soudu, nebo nechá u znalce zfalšovat ten důkaz nebo něco takového. Prostě tvářit se, že tohle jednání je v pořádku, mi přijde úplně absurdní.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Veselý a reagovat bude pan poslanec Benda poté, taky faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se původně nechtl do diskuse vůbec zapojovat. Ale ze strany Pirátů neustálé napadání advokátů jako stavu a dělání z nich něco, co je závadné, co podvádí primárně, co nám všechno kazí, co vytváří trestnou činnost – já to musím, kolegové, zásadně odmítout! To přece nemůžete vůbec myslet vážně! Víte, jak začínají všechny totality? Všechny totality začínají tím, že se začnou napadat advokáti. Advokáti jsou velmi nepohodlní, protože se zastávají těch, které totality chtějí utlumit. Takže začnete advokáty, pak to jde na státní zástupce a pak na soudce.

Kolegové z pirátské strany prostřednictvím pana předsedajícího, prosím, přestaňte hanit advokáty! Pozice osob stíhaných v trestním řízení je daleko složitější než pozice orgánů činných v trestním řízení. Oni nemají prostředky na to, aby si opatřovali důkazy, aby si opatřovali odpuslechy, aby dělali domovní prohlídky. (Hovoří hlasitě, výrazně.) Žádnou takovou možnost nemají v drtivé většině případů. A jediná jejich možnost je procesní obrana. A jakékoli snížení možnosti procesní obrany znamená, že kriminalizujeme obyčejného člověka. Děkuji. (Hlasitě tleskají někteří poslanci napříč sálem.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Objevilo se několik faktických poznámek, pak postupně mizely, takže v tuto chvíli je stav takový, že poprosím pana poslance Benda s faktickou poznámkou. Poté paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou, poté pan předseda Chvojka s faktickou poznámkou. A poprosím všechny v sále o klid! Děkuji. Hlavně vlevo!

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Já bych za prvé chtěl výrazně poděkovat svému předrečníkovi, protože si myslím, že mnohé shrnul.

Opět k panu kolegovi Ferjenčíkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Za prvé není pravda, že se to týká jenom advokátů. Každý, kdo předloží zfalšovaný důkaz, i samozřejmě ta osoba bude trestně postižitelná, tady byla jistá nepřesnost. A já myslím, že se tady pořád vede zběsilá polemika o tom, jestli chceme povolit – a pan kolega Michálek nám to tady cituje dnes a denně – jestli chceme povolit předkládání falešných důkazů. To přece tady nikdo v reálu nehájí. Opravdu nikdo v reálu nehájí, nikdo neříká, že je správné předkládat soudu falešné důkazy. Tak prosím, jenom s tím neveděme polemiku! Vycházelo se tady z doktríny, že soud nelze oklamat, máme na to rozhodnutí Nejvyššího soudu. Nyní se domníváme, že asi soud oklamat lze. Já si myslím, že soud v některých případech samozřejmě oklamat lze.

A nevedl jsem žádný spor o tom, že je nesprávné, a že dokonce má být i trestné předkládat falešné důkazy. O čem se bavíme, jestli uděláme speciální skutkovou podstatu ze svádění k tomuto trestnému činu jakéhokoliv charakteru, kdy, jak jsem vám říkal, jinak svádění máme jenom u těch včí, které trestným činem jinak nejsou.

A tady zavádíme něco zcela nového. A pak se bavíme o tom, za jakých okolností a v jakém rozsahu lze nasazovat odposlechy a jestli opravdu toto pokládáme za tak závažnou trestnou činnost, že chceme směřovat i do těch nižších sazeb, než ve kterých to běžně je.

Tak prosím, jenom abychom to nepletli a neříkali, že tady někdo hájí právo kohokoliv předkládat falešné, nepravdivé důkazy, kterými chce soud zmást.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka paní profesorka, paní poslankyně Válková.

Poslankyně Helena Válková: Správně, tady jsem poslankyně, opravdu.

Prosím vás, já využiji té faktické poznámky k tomu, abych se přimluvila za to, abychom už přikročili k třetímu hlasování, tedy v rámci třetího čtení, tedy ne třetímu, ale k hlasování. A současně bych chtěla upozornit na to, že teď se dostaváme do takové emocionální spirály, kdy se vzájemně nespravedlivě napadáme. Já jsem všechno poslouchala, a opravdu mě nikdo nemůže podezírat, jak už jsem jednou tady u řečnického pultu řekla, že bych fandila každému projevu, myšlence, návrhu kolegů z pirátské strany. Ale snažím se být spravedlivá a řada těch jejich návrhů je velmi dobře i věcně, na rozdíl od jiných politických stran, argumentovaných. A v tom dnešním projevu, co tady měl pan poslanec Michálek, takže možná, že mu beru i teď jeho faktickou poznámku, jasně řekl také, že důvěruje tomu, alespoň já jsem to tak pochopila a myslím, že na vlastní uši jste to slyšeli, že většina advokátů je naprostě v pořádku. Takže vůbec nechápu ten populistický – promiňte pane kolego předečníku – populistický výlev, že tady snad vždycky na začátku každé totality stojí napadání advokátů. Tady přece nejde o obhajobu profesního stavu advokátů, ale o novou zákonní úpravu, která by nám maximálně zajistila, že naše soudní procesy budou spravedlivé.

Takže netahejme sem takové opravdu politické kecy, s odpusťením. (Potlesk části poslanců zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka pan předseda Chvojka, poté pan předseda Kalousek s faktickou.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. No já se musím kolegy zastat a budu reagovat, a on mě předběhl. Já jsem chtěl taky reagovat na pana kolegu Michálka prostřednictvím pana předsedy.

No, pane kolego Michálku prostřednictvím pana předsedy, vám musel někdy nějaký advokát, jak vás tady sleduji rok, poskytnout nějakou velmi špatnou právní službu. Protože je pravda, a on to řekl kolega Ondřej Veselý, kdykoli tady projednáváme něco, ať už tady, nebo na půdě ústavněprávního výboru, co má souvislost s advokací, tak vy se do těch advokátů pouštíte, vy je haníte. Vy je haníte za to, že obhajují obviněného, a ještě navíc toho obviněného berete už za sprostého

podezřelého a za odsouzeného. Mně se tento přístup nelibí. A abych pravdu řekl, tak kdybych byl volič Pirátů, tak bych byl z tohoto přístupu velmi zklamán!

Já jsem myslel, že jste strana, která nějakým způsobem je proti zásahům státu např. do advokátního tajemství. Nebo do povinnosti mlčenlivosti daňového poradce. A vy kdykoli přijde na pořad této Sněmovny nějaký takový bod, tak vy ho podporujete, a podle mého názoru to není dobré. TUDÍŽ já tomu nerozumím. Pokud vám nějaký advokát v minulosti ublížil, tak to prosím řešte přes Českou advokátní komoru, přes kárné řízení, dostane určitě nějaký kárný trest. Ale prosím, přestaňte si vylévat svoji zlost na nějakého advokáta, který vám možná kdysi ublížil. Ale opravdu, jsou advokáti různí, špatní, dobrí, ale vy se paušálně do nich pouštíte jako do trídy.

TUDÍŽ já reaguji na paní kolegyni Válkovou. Já si myslím, že projev Ondry Veselého byl velmi dobrý. A my se právě máme bavit o tom trestném činu a té nové skutkové podstatě a ne o tom, jaký je nějaký klient, nebo obviněný, nebo obžalovaný s prominutím hajzlík, protože si dovolil, jak to řekl kolega Michálek, vzít advokáta, ještě navíc většinou je to nějaký bohatý člověk, takže si dovolil vzít toho lepšího advokáta.

Přátelé, takhle bychom přece mluvit neměli a takhle by neměl mluvit podle mého názoru pirát, který by měl naopak respektovat svobodu a právo každého lidského jedince v České republice. Děkuji. (Potlesk některých poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Váš čas. Děkuji. Pan předseda Kalousek nám diskusi poněkud rozsvítí, takže je tady více faktických poznámek. První pan předseda Kalousek, prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom stručnou reakci na paní poslankyni Válkovou.

Pan kolega předčleník, který se jmenej poslanec Veselý, podle mého názoru nemluvil populisticky. Naopak, poměrně odvážně se populistům vzepřel, vzepřel se populistickému pohledu na to, že každý obviněný je sprostý podezřelý, pokud to zrovna není premiér Babiš. A my se prostě nechceme smířit s tím, že obhajoba je součástí obžaloby, což byla oblíbená zásada totalitních dob. A na náznaky, jak začínají jednotlivé totality, tady pan poslanec Veselý upozornil, upozornil na ně správně. Ty náznaky prostě ve veřejném prostoru jsou a netýkají se zdaleka jenom advokátní profese.

Takže já bych za poslanecký klub TOP 09 panu předčleníku Veselému chtěl poděkovat a říci, že nám mluvil z duše.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Teď to na chvíli přeruším, přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Klaus z dnešního jednání od 12.45 do 17.00 z pracovních důvodů a z pátečního jednání z celého dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan místopředseda Tomáš Hanzel od 11.00 do 12.30 z pracovních důvodů.

A máme tu faktickou poznámku pana poslance Výborného, připraví se pan poslanec Michálek.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Mně to nedalo. Já chci reagovat na paní poslankyni Válkovou. Opravdu věc, která je odborná, tak tady hovořit o nějakých politických kezech kolegy Veselého mně nepřijde opravdu jako rozumné. To nebyly politické kecy.

A pokud jde o advokátní stav, tak to tady vidíme. Ano, je to tak, jak říkal kolega Chvojka. Já myslím, že tak jako máme samozřejmě lepší a možná horší soudce, máme lepší a horší advokáty, ale en bloc považovat někoho za ty, kteří tady nějakým způsobem jdou proti tomu systému nebo jej nějakým způsobem zneužívají, mně přijde nemístné. A opravdu to, co říkal kolega Veselý, bylo zcela namístě, protože v tomto případě je potřeba se advokátního stavu zastat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v rozpravě faktickými poznámkami. Děkuji kolegovi Výbornému za dodržení času. Nyní pan kolega Jakub Michálek, připraví se Dominik Feri také k faktické poznámce a dále Ivan Bartoš a Helena Válková. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já už se nebudu vyjadřovat k podstatě věci, kterou už jsem popsal poměrně podrobně. Já už teď budu reagovat na předčeňní a bude to moje poslední reakce. Bude to reakce argumentační, protože tomu, jakým způsobem tady probíhá rozprava, se říká argumentace slaměným panákem. Nejdřív se vystaví nějaký slaměný panák, že Jakub Michálek odmítá advokátní stav jako celek, přičemž já jsem jasně řekl, že drtivá většina advokátů dělá svoji profesi rádně a poctivě, a myslím si, že toto je pouze malá část, a myslím si, že to je problém a ten bychom měli řešit. Takže poprosím, aby mi nebylo podsouváno v rámci této argumentace slaměným panákem, že chci zlikvidovat advokátní stav jako celek, nedej bože, že díky tomu tady vznikne nějaká nová totalita. Já jsem také neříkal, že každá totalita v Česká začínala účastí ČSSD ve vládě. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka Dominika Feriho a připraví se pan předseda Ivan Bartoš. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se nejdřív pokusím uvést jednu věc na pravou míru, protože ono se to opravdu udělalo trochu binární. Zdá se skoro, že v současné době nemá nikdo, na koho je třeba podáván šikanózní insolvenční návrh, žádný způsob, jakým by se mohl bránit, přičemž když se podíváte do insolvenčního zákona, tak se tam zcela jasně hovoří o tom, že je možné, aby insolvenční soud odmítl insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost. Dokonce

je možné, aby tomu navrhovateli uložil pokutu až do výše půl milionu, a ve chvíli, kdy se tak stane, tak nemůže po dalšího půl roku, pokud nesloží zálohu, podat insolvenční návrh další. Takže když to tady kolega Michálek prostřednictvím pana předsedajícího zmíňoval, tak by měl zmínit i toto, že už určitá forma obrany existuje.

Ale o čem se tady bavíme, a ta debata je zcela legitimní, jestli je tato obrana a možnost ochrany dostatečná. Ano, o tom se bavit můžeme, protože je to zpřísňení trestní represe. Ale opravdu bychom se o tom bavit měli. A debata, která tady proběhla v prvním čtení, ta debata nebyla adekvátní. To, že tady uspořádáme nějaký seminář, což pokud si dobře vzpomínám, nebyla úplně iniciativa ministerstva, ale byla to iniciativa poslanců z ústavněprávního výboru, to také není dostatečná diskuze. Už jsem to jednou zmínil ve svém prvním vystoupení.

Prosím, je to zcela zásadní věc. Přidáváme novou skutkovou podstatu do trestního zákoníku a prosím, do budoucna pojďme tyto věci diskutovat. Budeme tu mít návrh, který podepsalo více než 70 poslanců, který také upravuje velmi významně trestní zákoník, budeme o tom diskutovat dluho, nebránime se ani prodloužení lhůt. Ale ten tradiční způsob práce předchozího pana ministra je něco, co by u tak závažné věci nemělo být standardem, je to velmi nešťastné a držím palce panu ministru, aby tak nepostupoval, abychom si tyto věci vyříkali mimo plenární seskupení, protože jak vidíte, tak ta debata tady rozhodně není věcná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času a nyní kolega Bartoš stáhl svou přihlášku do rozpravy. Paní poslankyně Helena Válková s faktickou poznámkou a připraví se kolega Ferjenčík.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já jsem jenom prostřednictvím vaším, pane místopředsedo, se chtěla panu poslanci Veselému omluvit. Myslím, že se mi to nestavá, aspoň nemám ze sebe ten pocit, že bych se nechala strhnout diskuzí, a rozhodně jsem si nemyslela, že by se mi to stalo při svádění k trestním činům, kterými jsou různá křivá obvinění a výpovědi. Samozřejmě politické kecy není slovník, který mně sluší, a nesluší asi žádnému poslanci a poslankyni, takže se moc omlouvám.

Nemyslím si nicméně, že to byl projev pana poslance Veselého, vaším prostřednictvím, odborně zaměřený, nicméně každý z nás má na to právo. Já na svém stanovisku setrvávám. Myslím si, že maření spravedlnosti bude lepší, pokud ještě budeme mít možnost postihnout i ty, kteří navádějí ke křivým výpovědím a křivým obviněním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka, přihlášen je pan poslanec Válek a z místa pan kolega Blažek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom reagovat na tu poznámku o svobodě. My samozřejmě podporujeme svobodu, ale jedna z největších překážek svobody v této zemi je absolutní nevymahatelnost práva, to, jakým způsobem se tady táhnou soudní procesy, to, že prostě zjevní podvodníci odsouzeni nejsou a že to prostě trvá všechno strašně dlouho, že běžný člověk se ochrany nedovolá, že už lidé ani třeba do sporů nejdou, protože nevěří, že ta soudní mašinérie vůbec dokáže najít tu spravedlnost. A to je obrovská bariéra svobody v této zemi. A tvářit se, že nevymahatelnost práva u nás není problém a že kdokoliv se snaží přispět k tomu, aby tady byla o něco větší, tak tady zasahuje do nějakých základních principů, mi příjde naprosto nepřípadné, vůbec to neodpovídá reálné situaci našeho soudnictví. A já zdůrazňuji, že tady jde o případy, kdy člověk třeba v občanskoprávním řízení, naprosto poctivý podnikatel, příjde o miliony kvůli tomu, že tady někdo něco zfalšoval, a když se na to náhodou přijde, tak jediné, co udělají, že to řízení zastaví. To není přece žádná ochrana obětí. A my chceme chránit ty oběti trestné činnosti před šikanou. To je přece druhý aspekt tohoto zákona, který je potřeba zvažovat. Proti advokátům jako stavu vůbec nic nemáme, ale máme něco proti lidem, kteří úmyslně za účelem nějakého prospěchu jejich nebo jejich klienta fášují důkazy a předkládají je soudu. To nám prostě nepřijde v pořádku, proti tomu se vymezujeme. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana předsedy Bělobrádka a stále eviduji přihlášku pana kolegy Válka a zaevidoval jsem přednostní právo předsedy klubu sociální demokracie. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, není to poprvé, ale necítím se být advokátem sociální demokracie, ale dovolte mi, abych vašim prostřednictvím, pane předsedající, upozornil pana kolegu Michálka, že sociální demokracie byla zrušena v roce 1938, a tedy velmi obtížně mohla být ve vládě při nástupu nacismu. (Potlesk poslanců KDU-ČSL a ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za faktickou poznámku, která byla opravdu faktickou poznámkou, nikoliv vystoupením.

Nyní tedy s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie Jan Chvojka a připraví se kolega Válek, poté pan kolega Blažek.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tak děkuji panu předsedovi KDU-ČSL za to, že je dobrým advokátem. Ano, je to přesně tak. Ne každá totalita souvisela s ČSSD, ale může se stát, že leckterá totalita může souviseť s některými podivnými návrhy některých stran a hnutí.

Já bych chtěl reagovat na pana kolegu Ferjenčíka prostřednictvím pana místopředsedy. Já myslím, že si rozumíme. Myslím, že ani jeden z nás přece nechce,

aby se v České republice kradlo, podvádělo. Aby tady kradli, podváděli advokáti, nebo aby k tomu pomáhali, aby se kradlo a podvádělo. Nicméně vy jste ve svém vystoupení ukázal, že té věci nerozumíte, nebo že jsme oba úplně jinde. Vy jste řekl – zjevný podvodník, že tady v České republice nemají po České republice chodit zjevní podvodníci, o kterých víme, že jsou podvodníci, a soudní řízení trvá velmi dlouho atd. Já si myslím, že právě to soudní řízení řekne, jestli ten člověk je podvodník, nebo ne. A už jsme měli hodně případů, hodně případů, a týkalo se to i různých, dejme tomu, komunálních politiků, kde byl ten člověk zjevný podvodník, zjevný zloděj, zjevný pachatel trestného činu – a co se stalo? Pak někdy na šesté stránce novin po dvou letech psali o tom, že byl nespravedlivě obviněn, a bez pompy, na rozdíl od toho s tou pompou, když o tom psali, byl zproštěn obvinění.

No a problém je, a to souvisí s tou velmi zajímavou debatou, pane kolego, o té advokaci. Vy jste řekl: problémem České republiky – a souhlasím s vámi – je nevyhmahatelnost práva. To znamená, že právo se vymáhá dlouho, že tady trestní řízení trvá kratší dobu než občanské. Trvají obě velmi dlouze. Ale zároveň kolega Michálek, a omlouvám se, snad už nevyvolám jeho reakci, řekl: A oni si berou u toho advokáta! A ještě navíc ti bohatí si berou u toho nejlepšího advokáta! A tím tedy to trestní řízení trvá velmi dlouho, protože oni se berou advokáta. Tak jako prokristapána, už to řekli moji kolegové, kolega Veselý – já nevím, čemu se pan předseda Bartoš směje... No, prostě je to právo toho obviněného si toho advokáta vzít. Je to právo se obhajovat všemi zákonem povolenými prostředky. Je chyba možná, že všechno trvá dlouho, ale za to nemůže ten advokát přece. Za to může, jak jsme si ty zákony nastavili, a určitě to můžeme změnit. Kolegové piráti se smějí, jako kdybych měl pravdu. Pojd'me změnit trestní řád, pojďme změnit občanský soudní řád, pojďme o tom debatovat. Pan ministr to slyší.

Trvají tady ty věci opravdu velmi dlouho. Opravdu velmi dlouho už dvacet let. A já jsem pro to, aby trvaly kratší dobu. Ale jsem proti jedné věci, v tom se neshodneme – abychom tady nějakým způsobem ořezávali práva, ale i povinnosti advokátů, protože advokátní mlčenlivost je základní povinnost advokáta. Jinak souhlasím s tím, abychom zrychlili soudní řízení, ať už jde o řízení trestní, nebo civilní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu předsedovi Chvojkovi. Vyvolal faktickou poznámkou pana kolegy Ferjenčíka. Požádám tedy ještě o strpení jak kolegu Válka, tak kolegu Blažka. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Anebo se také stane, že ten podvodník dostane amnestii od prezidenta republiky. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan kolega Válek s řádnou přihláškou do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já moc děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, já jsem se chtěl původně přihlásit technickou poznámkou a pak jsem si říkal, když tedy

ted' tady diskutujeme o tom, jak máme dodržovat pravidla právo, tak by to bylo nefér něco, co není technická poznámka, přihlásit jako technickou a nepočkat. Tak především jsem se chtěl omluvit, pokud jsem spustil diskusi, nebylo to mým úmyslem.

Já dělám patnáct let soudního znalce v trestních případech i v občanskoprávních sporech. A musím říct, že vždycky, když dostanu materiály toho obviněného, tak v některých případech mám obrovský problém udržet vnitřní spravedlnost v sobě, protože jsem bohužel nevzdělán jako právník, protože z těch materiálů se mi zdá naprostě jasné, že ten člověk je lump. A dokonce snaha napsat znalecký posudek opravdu objektivně a nenechat se ovlivnit tím, co se o něm píše v těch materiálech, je někdy velmi problematická. A kdo děláte soudní znalce, asi jste se s tím setkali. Pak přijdu k soudu a někdy zírám, že to dopadne úplně jinak, a někdy pak si říkám, safra ty... to se tady nesmí říkat ta slova. Já se omlouvám, že jsem vůbec je měl v hlavě. Vždyť ty jsi vlastně chtěl soudit člověka a chtěl jsi nahrazovat soud. On je sice obviněný, ale jenom obviněný. A ten soud je od toho, aby rozhodl, jestli je obviněný.

Ano, principem silné společnosti, demokratické společnosti, a obojí doufám jsme, a doufám, že všichni pro to, co tady sedíme, chceme dělat maximum, je chránit slabé. A oběti jsou ti slabí. Proto by je měl chránit kvalitní soud, špičkoví soudci, vynikající prokurátoři, státní aparát, policie. Celý ten systém by je měl chránit, když tedy na druhé straně je ten obžalovaný, hledat důkazy atd. v trestním sporu. V občanskoprávním je to asi trošku jinak. Já nejsem soudce. Tedy nejsem advokát, nemám to vzdělání.

Nicméně případy těch obviněných, kteří jsou v očích veřejnosti jasními viníky, nás nesmí podle mého názoru svádět k tomu, abychom to pravidlo paušalizovali. Ono ti jasní viníci, kteří jsou zatím ale jenom obvinění, se mohou ukázat nevinnými. Ty jasné oběti, které jsou ale zatím oběti, se mohou ukázat, že oběťmi nejsou. A já bych znova, i když je to laciné možná, ale přesto to zopakuj, upozornil na některé procesy, které se staly v minulých režimech a v minulém režimu, kdy lid kráčel po ulici s hesly a žádal co nejpřísnější tresty pro tyto zločince, kteří byli odsouzeni ještě předtím, než ten soudní spor začal.

Já tím vůbec neříkám, že je ten trestní zákoník v pořádku. Já tomu odborně nerozumím. Velmi bedlivě sleduji argumenty. Solidní, korektní argumenty odborníků, co tady sedí. A budu se snažit hlasovat opravdu v tomto případě podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Poctivě jsem konzultoval kolegy z Právnické fakulty od nás z Brna. Poctivě jsem konzultoval všechny právníky, které znám, a ptal jsem se na jejich názory. A naprostě se mi líbí a souhlasím s tím a velmi podporuji to, co tady zaznělo v předchozím příspěvku: Tak debatujme o tom, jak zrychlit spravedlivý soudní proces – pokud je to možné, já to nevím. Jak zjednodušit zákony tak, aby to, že je někdo bohatý, neovlivňovalo výsledek soudního procesu. Pokud je to možné, tak věřte tomu, že já budu první, co obětuje každou volnou minutu na to, abych tomu pomohl. Ale o tom teď se pojďme bavit. Toto je podle mě meritum věci a jsem rád, že to tady zaznělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu kolegu Válkovi. Nyní pan kolega Blažek. A ještě než přistoupí k mikrofonu, dovolte, abych konstatoval omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan kolega Jan Skopeček do 13 hodin.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Já jsem se vlastně přihlásil proto, abych mohl reagovat na první vystoupení pana kolegy Michálka. Čili první, on jich měl více. No, ono to snad bude asi věkovým rozdílem. Pan Michálek nám tady četl, a v tom já se nepřiu, kolik že je u nás zákonných různých norem, které nás chrání před zneužíváním moci orgánů činných v trestním řízení. Jenomže jak mi tak přibývají šediny, tak mě život naučil, že právní úprava nestačí. Aby se tohle mohlo aplikovat, tak musí být jiný orgán činný v trestním řízení, to znamená jiný státní zástupce, který bude postihovat toho státního zástupce, který se dopouštěl nějakého zneužívání moci, což se věru neděje buď vůbec, anebo minimálně, a je téměř nemožné, aby se něco takového dělo, že tam zkrátka a dobře platí něco, co bych nazval stavovská solidarita. A to už tedy něco musí být. To už někomu musí zbýt nebo něco takového, aby se to nějak postihovalo. Nějaké nezákonné nasazování odpuslechů apod. To si tedy navzájem nepostihují a mám obavu, že postihovat nikdy nebudou.

To druhé. Pan kolega argumentoval – Rakousko, Slovensko že to úpravu mají. Víte, to se to v tom Rakousku a Slovensku upravuje, když na jejich území není město Olomouc. Také bych státního zástupce naprostě klidně posiloval. Nebýt toho, že u nás máme Vrchní státní zastupitelství v Olomouci. Padl zde případ Zadeh. Kdo to dělal? Samozřejmě že oni. V Rakousku a Slovensku je možné, aby přes územní působnost obsadilo jedno státní zastupitelství centrální orgány státu, za pět let nemělo jediný rozsudek, a dokonce udělali lživou tiskovou konferenci, na které nebyla pravda ani dobrý den? A že to byl mimořádně škaredý den shodou okolnosti. Je to možné v Rakousku a na Slovensku? Není. To se jim to zavádí, takovéto trestné činy!

Třetí případ z nedávné doby, a jsme zase v Olomouci, a to je prosím vás případ takzvaný Tuhý, který hýbal touto Sněmovnou. Já se nechci vracet k nějakým SMS Tesco SV a podobně, ale jedna věc se stala. Ti pánoně v Olomouci, pořád ti stejně, nebyli schopni prokázat jakoukoli trestnou činnost policejnímu prezidentovi, tak ho prostě předhodili novinářům, to znamená, pověřili pana Komárka, aby si někde stoupil a řekl to, co řekl. A to je další zneužívání moci, které v Olomouci je pracovní metodou. Ti pánoně si myslí, že pokud nemají důkazy, tak to prostě předají novinářům a toho člověka zničí jinak.

Já odmítám, dokud mají kousek státní moci lidé, jako je doktor Šereda, doktor Bajgar a někteří další, jim ještě předhodit znalce. Odmitám! Oni zneužívají moc už teď a představte si, k čemu dojde. Já být na Moravě – já jsem Moravák jako poleno, ale být tam znalcem po schválení tohoto zákona, už nikdy v životě nebudu dělat znalecký posudek. Když jim nevyhovím, tak mohu očekávat, že druhý den v šest ráno mi prohlédnou byt. Oni uvažují jednoznačně. Kdo jim nevyhoví, toho semelou!

Takže to je ten základní důvod, proč jsem absolutně proti tomu, abychom jakýmkoliv způsobem, a to se v tomto zákoně má stát, posilovali moc státních zástupců. Zneužívají ji, už jenom tu, kterou mají dnes. Takže ani náhodou pro to nemohu hlasovat. (Potlesk z pravé strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Blažkovi. Konstatuji, že předsedovi Poslanecké sněmovny došla ještě jedna omluva, a to kolegy Holíka od 11 do 12 hodin z dnešního jednání z pracovních důvodů.

Tím jsme vyčerpali přihlášky do rozpravy. Ptám se, jestli ještě v rozpravě chce vystoupit pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, už bych vás chtěl pomaličku směřovat k hlasování, ale dovolte mi ještě, abych vás upozornil na legislativně technickou úpravu u jednoho pozměňovacího návrhu, a to v souladu s § 95 odst. 2 jednacího řádu. Navrhuji tuto legislativní úpravu u pozměňovacího návrhu D1 ve sněmovním tisku číslo 79/3, kde se slova "v § 34 odst. 1" nahrazují slovy "v § 34 odst. 3".

Odůvodnění. Nově navržené znění písmene C se týká § 34 odst. 3, nikoliv § 34 odst. 1, jak bylo mylně uvedeno ve sněmovním tisku číslo 79/3. Po dohodě s legislativou, která to připravila, se jedná o legislativně technickou úpravu pozměňovacího návrhu pana kolegy Petra Sadovského.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ondráčkovi za správné načtení legislativně technické poznámky v rozpravě. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Pokud nikdo, rozpravu končím.

Ptám se na zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Prosím, pan ministr spravedlnosti Jan Kněžínek.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já už budu velmi stručný. Rozprava o tomto návrhu zákona byla velmi podrobná v několika kolech. Já možná jenom přípomenu, byť se to může z proběhlé rozpravy jevit jinak, tak ten návrh zdaleka není jenom o trestném činu maření spravedlnosti, resp. o té jedné větě z rady vět o svádění k maření spravedlnosti, ale je tam řešena celá řada dalších věcí.

Já moc děkuji za práci, která na tom návrhu byla odvedena na výboru, děkuji za stanoviska výboru k tomuto návrhu. Domnívám se přes poměrně bouřlivou debatu, která tady proběhla, že ten návrh jako celek vlastně kontroverzní není a že ty dvě kontroverzní věci, které tam jsou, to znamená otázka svádění k maření spravedlnosti, jak říkám, jedna rozvíjatá věta, souvětí ze dvou vět, a problematika odpolechů, může být vyřešena v zásadě velmi jednoduše dvěma hlasovánimi, jak je navrženo i v rámci procedury.

Já moc doufám, že tento návrh podpoříte. Zároveň předesílám, byť k jednotlivým pozměnovacím návrhům se vyjádřím, až o nich bude hlasováno, že v obou těch kontroverzních případech je moje stanovisko neutrální, protože se nedomnívám, že by to byly věci, na kterých ta novela stojí a padá. Obsahuje jiné důležité věci, které je potřeba přijmout, problematiku boje a postihování terorismu, problematiku opatření proti praní špinavých peněz atd.

Díky moc za pozornost. Moc prosím o podporu tohoto návrhu a moc prosím, abychom o něm již hlasovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínskovi za jeho závěrečné slovo. Pan zpravodaj nemá zájem o závěrečné slovo. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměnovacích návrzích. Požádám zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměnovací návrhy a před hlasováním se k nim vyjádřil, sdělil stanovisko výboru, a o totéž požádám vždy ministra. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Procedura byla stanovena na 19. schůzi ústavněprávního výboru již 7. června 2018. Probíhalo to poměrně dlouho, zde u tohoto pultiku jsem seděl třikrát se třemi ministry spravedlnosti, přičemž tedy musím říci, že ten prostřední mi byl nejsympatičtější, aspoň co do vzhledu. (Smích v sále.) Dovolte mi, abych vás seznámil s procedurou.

Ústavněprávní výbor doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 79/3 v následujícím pořadí: Za prvé návrhy technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího rádu, které jsem přednesl teď v rámci třetího čtení, to znamená ta úprava pana kolegy Sadovského, potom návrh C1. Bude-li schválen návrh C1, jsou dále nehlasovatelné návrhy A1 až A3, B1 ve vztahu k maření spravedlnosti, B3, B5 ve vztahu k maření spravedlnosti a C3. Nebude-li schválen návrh C1, budeme hlasovat návrh C3, hlasování C3 je nehlasovatelný, protože je věcně totožný s návrhem A2. Návrh A1, návrh B3, návrh B1, ten je hlasovatelný bez ohledu na výsledek hlasování o C1, návrh A3. Pokud bude schválen návrh A3, je již dále nehlasovatelný návrh B5 ve vztahu k maření spravedlnosti. Osmé hlasování by pak byl návrh B6 a B7, ty jsou oba hlasovatelné bez ohledu na hlasování o C1. Deváté hlasování by bylo o B2, B4 a B5, všechny tři jsou hlasovatelné bez ohledu na výsledek hlasování o C1. Návrh C2, opět jsou hlasovatelné bez ohledu na hlasování o C1, návrh D1 jako jedenácté hlasování, který je také hlasovatelný bez ohledu na výsledek hlasování o C1. Dvanácté hlasování potom návrh zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Děkuji. Má někdo jiný návrh procedury hlasování? Není tomu tak. Procedura není úplně nejjednodušší. I když se nikdo nehlásí, přesto proceduru nechám odhlasovat.

Je to hlasování 113, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro proceduru navrženou zpravodajem. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 113, z přítomných 168 pro 159, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Než začneme hlasovat, ještě přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan ministr Antonín Staněk z dnešního jednání od 11 hodin do konce jednacího dne, dále paní poslankyně Gajdůšková od 14.00 do 16.00 a pan předseda vlády Andrej Babiš z dnešní dopolední části a doplňuje se jeho omluva i na část odpolední. Tolik tedy omluvy.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Já vás všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom zjistili přesnou přítomnost na hlasování. Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o návrhu legislativně technických úprav, které jsou nutné, abychom mohli hlasovat o příslušném pozměňovacím návrhu D. Tak, myslím si, že je jasno.

Zahájil jsem hlasování číslo 114 a ptám se, kdo je pro přijetí legislativně technických úprav načtených ve třetím čtení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 114 z přítomných 161 poslance pro 161, proti nikdo. Legislativně technické úpravy byly schváleny.

Budeme tedy postupovat dál podle jednotlivých bodů. Pane zpravodaji, první návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Takže prvním návrhem je návrh C1. Je to návrh pana poslance Marka Bendy, úplné vypuštění trestného činu maření spravedlnosti. Stanovisko ústavněprávního výboru – nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 115 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 115 z přítomných 162 pro 53, proti 101 poslanec. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vzhledem k tomu, že nebyl schválen návrh C1, budeme hlasovat v pořadí návrh C3. (Předsedající: Stanovisko?) Já vždycky ještě ve zkratce řeknu, o čem to je. Je to pozměňovací návrh pana poslance Chvojky – vypuštění svádění k maření spravedlnosti. Stanovisko ústavněprávního výboru k C3 je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.) Dobře.

Rozhodneme v hlasování 116, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 116 ze 162 přítomných pro 113, proti 35. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dalším návrhem je návrh A1, je to návrh pana poslance Chvojky. Je to zase k maření spravedlnosti, je to jeho zpřesnění o prohlášení o pravosti. (Předsedající: Stanovisko?) A1, stanovisko ústavněprávního výboru – nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Stanovisko nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 117. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 117 z přítomných 163 pro 55, proti 96. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dalším návrhem, páté hlasování, návrh B3 paní poslankyně Válkové. Je to modifikace maření, listinný důkaz s podstatným významem. Stanovisko ústavněprávního výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Stanovisko souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 118. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 118 z přítomných 163 pro 157, proti 4. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Šestým hlasováním je pozmněňovací návrh B1, opět od paní kolegyně Válkové, týkající se maření spravedlnosti, účinná lítost. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Stanovisko je souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 119 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 119 z přítomných 163 pro 162 poslanci. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dalším návrhem je návrh pana poslance Chvojky A3 a jedná se o vynětí maření s možností použití odposlechu. Stanovisko ústavněprávního výboru nebylo přijato.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Stanovisko je neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 120 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 120 z přítomných 163 pro 117, proti 12. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Osmým hlasováním jsou návrhy B6 a B7 pana poslance Marka Bendy. Týká se to vyhlašování rozsudků. Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Stanovisko souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 121. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 121 z přítomných 163 pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Devátým hlasováním jsou návrhy B2, B4 a B5, které jsou v podstatě také legislativně technické úpravy. (Předsedající: Stanovisko?) Stanovisko ústavněprávního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 122 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 122 z přítomných 163 pro 162, nikdo proti. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Další návrh je návrh C2 pana poslance Bendy týkající se korupce, resp. poskytnutí úplatku. Stanovisko ústavněprávního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Stanovisko nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 123 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 123 z přítomných 163 pro 47, proti 100. Návrh nebyl přijat. Poslední návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Návrh pana poslance Petra Sadovského, který se týká promlčení a ke kterému se vztahovala úprava. Stanovisko je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlasné stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování číslo 124 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 124 z přítomných 163 pro 158, proti nikdo.

Všechny návrhy byly vyčerpány. Je tomu tak, pane zpravodaji?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, můžeme hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže můžeme přistoupit k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 79, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 125 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 125 z přítomných 163 pro 114, proti 35. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji panu ministru Janu Kněžínkovi, děkuji panu zpravodaji Zdeňku Ondráčkovi a končím bod číslo 114.

Dovolte, abych dále konstatoval omluvu. Z části jednání od 11.30 do 16.00 se z pracovních důvodů omlouvá ministryně práce a sociálních věcí paní Jana Maláčová.

Pokračovat budeme ve třetích čteních, a to bodem číslo 110. Chápu, že novela trestního zákona vás všechny zaujala, ale přesto bych rád, aby diskuse na toto téma skončila a byl ve sněmovně klid. Budeme dál projednávat bod

110.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb.,
o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech,
soudcích, příseďcích a státní správě soudů a o změně některých
dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,
(zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon
č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně
zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv
z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 168/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele vládu ČR ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková a zpravodaje garančního hospodářského výboru pana poslance Pavla Juříčka také vidím. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 168/3, který byl doručen dne 26. června 2018. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 168/4.

Ptám se navrhovatelů, tedy paní ministryně průmyslu a obchodu Marty Novákové, případně ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, zda mají zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Ano. Paní ministryně ano, pan ministr také. Nejdřív paní ministryně průmyslu a obchodu Marta Nováková. Jakmile se uklidní situace, paní ministryně, hned vám dám slovo. Požádám sněmovnu o klid. Pokud máte jiné téma, případně předchozí téma k diskusi, tak jedině v předsáhlí.

Ministreně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás stručně seznámila s obsahem vládního návrhu zákona, který právě budete projednávat, a důvody, které k jeho zpracování vedly.

Jedná se o návrh zákona, jehož cílem je transpozice dvou směrnic Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění zákon o ochranných známkách, zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a zákon o správních poplatcích. Ve smyslu směrnice 2015/2436 dochází k sladění systému ochranných známk v ČR se systémy ochranných známk v ostatních členských státech EU a dále pak se systémem ochranných zámek EU upraveným nařízením Evropského parlamentu a Rady 2017/1001. Odstraňují se tak nedůvodné rozdíly v národních úpravách a posiluje se právní jistota vlastníků ochranných známk v rámci vnitřního trhu.

Mezi podstatné změny navrhované právní úpravy ochranných známk patří například zavedení certifikačních ochranných známk, upuštění od obligatorního grafického znázornění ochranných známk bránícího přihlašování některých netradičních ochranných známk či zavedení informování vlastníka ochranné známky Úřadem průmyslového vlastnictví před uplynutím doby platnosti ochranné známky.

Změna zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví spočívá v zavedení možnosti vlastníků obchodního tajemství domáhat se soudní cestou odpovídající náhrady škody, která byla způsobena neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním jejich obchodního tajemství, jak to vyžaduje příslušná směrnice.

Změna zákona o správních poplatcích spočívá v přenesení správy a nakládání se správními poplatky v řízení ochranných známk dosud upravených v zákoně o ochranných známkách do zákona o správních poplatcích.

Předložený návrh zákona byl projednán na schůzi garančního a hospodářského výboru 20. 6. 2018, na které byly navrženy pouze dvě legislativně technické úpravy návrhu zákona, s nimiž předkladatel souhlasí.

Při druhém čtení návrhu zákona na schůzi Sněmovny 26. 6. byl přednesen pozměňovací návrh týkající se novely zákona o ochranných známkách. Hospodářský výbor na své schůzi 28. 6. přijal usnesení, v kterém nedoporučuje tento pozměňovací návrh schválit. Předkladatel se s tímto usnesením hospodářského výboru ztotožňuje. Hlavními důvody pro zamítnutí pozměňovacího návrhu požadujícího ponechat v zákoně původní § 6 je jeho nesystémovost s ohledem na fungování zákona o ochranných známkách jako celku, jakož i nezbytnost řádně implementovat právo Evropské unie spočívající v povinnosti zajistit, aby odmítnutí zápisu ochranné známky do rejstříku mohlo nastat pouze v případě, že starší známka je řádně využívaná, tedy v námitkách, a nikoli na samém počátku řízení.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tímto vás žádám o schválení uvedeného návrhu zákona ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni průmyslu a obchodu Martě Novákové. A ještě před otevřením rozpravy vyjádří své stanovisko ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jenom ve stručnosti doplňím úvodní slovo, které už měla paní ministryně průmyslu a obchodu, s tím že zmínim, že na návrhu se spolupodílelo Ministerstvo spravedlnosti, a konkrétně tedy jde o úpravu transpozice tří článků směrnice o ochraně obchodního tajemství, které jsou relativně nekontroverzní a v zásadě obsahují tři opatření, která by měla být do právní úpravy prominuta. První z nich je, aby soud mohl porušiteli práv nařídit namísto jiných nápravných opatření povinnost nahradit v penězích způsobenou škodu, přičemž tato náhrada by v zásadě neměla přesáhnout výši licenčních poplatků, které by jinak byly placeny v případě, že by se jednalo o oprávněné užití. Dále se tady zavádí právo soudu, aby na návrh poškozené strany porušiteli, který věděl nebo mohl vědět, že se podílí na neoprávněném získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, nařídil povinnost nahradit škodu, a třetí opatření potom se týká úpravy soudních příkazů a nápravných opatření, kde se tedy navazuje na příslušnou evropskou směrnici.

Také bych chtěl moc poděkovat za projednání návrhu ve výboru, za diskusi, která o něm byla vedena, za návrhy, které v souvislosti s ním zazněly. Věřím, že se jedná o návrh nekontroverzní, v zásadě tedy implementační a i co do obsahu potřebný, a moc prosím o jeho podporu ve třetím čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínkovi a otevříám rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, ale hlásí se do rozpravy pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, my jsme dostali tento materiál, tisk 168, už v květnu. Já jsem byl ten, který prosazoval, abychom to udělali ještě v červnu, protože jsme chtěli, aby se podnikatelé připravili na možnost ochranných známek, protože transpoziční směrnice, která nám všem pomůže, podnikatelům a firmám, ať už státním, veřejným, anebo soukromým, pomůže lépe ochránit známky. Často hovoríme o tom, jakým způsobem budeme dělat přidanou hodnotu, a ochranná známka je jedna z věcí, které bychom si měli chránit, a je to jako jméno každého z nás. Je to jméno firmy. Musíme říct, že to není určitě třaskavé politické téma, ale je to téma, které naše firmy potřebují, neboť jak jsme spolu s ředitelem Úřadu průmyslového vlastnictví ověřovali, analyzovali řadu známých českých značek, jak jsou v zahraniční zneužívány, tak jsme byli překvapeni. Je to jeden z nástrojů k tomu, abychom mohli lépe ochránit české know-how, české známky. A všechny ostatní věci už tady v podstatě byly řečeny.

Náklady to podnikatelům nezvyšuje, jenom to vylepšuje právní prostředí, a můžeme následně poté, a to jsem požádal na hospodářském výboru pana ředitele Úřadu průmyslového vlastnictví, pana Kratochvíla, aby začal už objíždět české firmy a připravil je...

Jestli, dámy a pánové, dovolíte... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám, pane poslanče rozumím, já sněmovnu uklidným sám.

Poslanec Pavel Juříček: Já vím, že podnikatelská téma řadu klubů nezajímají, ale Českou republiku a státní rozpočet určitě ano.

Takže jenom že jim vytvoří možnosti k tomu, aby lépe ochránili svoje značky. Hospodářský výbor to jednoznačně doporučil, projednal, už jste to tady slyšeli jak od paní ministryně, tak od pana ministra. A už jsme tam načetli i ty dva pozměňovací návrhy, které jsou legislativně technické povahy, a pozměňovací návrh Lukáše Černohorského, který jsme na hospodářském výboru nepodpořili.

Takže to je tak asi všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a v otevřené rozpravě znovu konstatuji, že nemám žádnou – ano vidím pana poslance Černohorského. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lukáš Černohorský: Dobrý den. Já bych rád požádal o stažení svého pozměňovacího návrhu. Po prostudování celého návrhu i se zpětnou vazbou jsem se rozhodl, že nakonec zákon aktivně nepodpořím. Ale rád bych stáhl ten pozměňovací návrh, aby případně prošel tak, jak ho úřad předložil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To se samozřejmě musí opravit v proceduře hlasování, protože ve třetím čtení stáhnout pozměňovací návrh můžete jenom se souhlasem Sněmovny. Takže prosím zpravodaje, aby s tím počítal.

Kdo dál do rozpravy? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně? (Není.) Pan ministr? (Ne.) Pan ministr také ne.

Ted' pana zpravodaje požádám, aby nám přednesl návrh procedury s tím, že pokud jde o návrh pana poslance Černohorského – jde o sněmovní dokument 1060. Je to tak, pane poslanče? Ano 1060. Tak o něm budeme muset hlasovat jako o prvním, protože legislativně technické úpravy žádné načteny nebyly. Je to tak, pane zpravodaji?

Poslanec Pavel Juříček: Byly načteny už v druhém čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ve druhém čtení? Dobrě. Čili to, že byly načteny ve druhém čtení, znamená, že musí být v některém pozměňovacím návrhu. Ve třetím čtení nebyly, abychom tedy – předneseny ve třetím čtení. Ve třetím čtení nebyla přednesena žádná legislativně technická úprava.

Poslanec Pavel Juříček: Není to tak, ano. Nebyla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nebyla, tak. Čili můžeme říct, že máme pozměnovací návrhy A1 a A2. A první se bude hlasovat návrh B, to znamená jeho stažení. Ano?

Poslanec Pavel Juříček: Ano, návrh B je pozměnovací návrh Lukáše Černohorského a Sněmovna by měla tedy, tak jak říkal pan předsedající, odsouhlasit jeho možnost stažení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Takže hlasování bude stažení B, pak hlasování o A1 a A2, pak o návrhu jako celku?

Poslanec Pavel Juříček: Ano, děkuji, pane předsedající.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, proceduru nechám schválit, a to v hlasování číslo 126. Zagonguji, abych přilákal zpět ty, které jsem požádal, aby diskuse vedli v předsáli.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 126. Z přítomných 161 poslanců, pro 127, proti 1. Procedura byla schválena.

Já vás pro jistotu všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci, protože hlasujeme ve třetím čtení a je potřeba, abychom měli přesný počet přihlášených.

Podle schválené procedury prvním hlasováním o zákonu bude stažení pozměnovacího návrhu pod písmenem B. Vaše stanovisko, pane zpravodaji? (Ano, souhlasím se stažením.) Paní ministryně? (Souhlasím.)

Zahájil jsem hlasování číslo 127 a ptám se kdo je pro stažení pozměnovacího návrhu Lukáše Černohorského. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 127. Z přítomných 152, pro 144, proti 4. Návrh byl přijat

Můžeme tedy hlasovat o pozměnovacím návrhu A1... (Poslankyně Levová žádá o novou registraci z důvodu technických problémů.) Ještě jednou? Tak vás všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím přihlaste se svými identifikačními kartami. Paní poslankyně Levová už má po problému s přihlášením? (Ano.) Dobře.

Pane zpravodaji, stanovisko k pozměnovacímu návrhu A1 a A2?

Poslanec Pavel Juříček: Ano, stanovisko je doporučující a pozměnovací návrhy A1 a A2 jsou pouze legislativně technické povahy, které vzájemně právě správně provazují jednotlivé odstavce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Paní ministryně? (Souhlasím.)

Zahajuji hlasování číslo 128 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 128. Z přítomných 155, pro 155, proti nikdo. Pozměňovací návrhy byly schváleny.

Protože jsme vyčerpali pozměňovací návrhy, budeme hlasovat o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přesedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/2000 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatech, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 168, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 129. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 129. Z přítomných 156, pro 135, proti 8. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní ministryni průmyslu a obchodu Martě Novákové, děkuji panu ministru spravedlnosti Janu Kněžínskovi a děkuji zpravodaji garančního hospodářského výboru poslanci Pavlu Juříčkovi. Končím bod číslo 110.

Budeme pokračovat dále ve třetích čteních bodem

113.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb.,
o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením
a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 104/ - třetí čtení**

Vítám mezi námi senátora za navrhovatele ze Senátu České republiky Jiřího Voseckého a zpravodajku garančního výboru, výboru pro sociální politiku, paní poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou. (Není přítomna.) Aha ta je omluvena. Tak si budeme muset poradit jinak. Požádám předsedkyni výboru pro sociální politiku, jestli se dohodne s někým na zpravodajské zprávě. Případně jestli tak učiní sama. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji za slovo. Zatím tak neučiním sama. Předpokládám, že seženeme paní Lenku Dražilovou. Pokud neseženeme během minutky paní Dražilovou, tak požádám pana Bauera.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Tak potřebuji jeden návrh, o kterém bude možné... Jestli je pan kolega Bauer připraven ke zpravodajské zprávě, tak prosím.

Poslankyně Radka Maxová: Tak pan kolega Bauer. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan poslanec Bauer souhlasí a já pro jistotu dám ještě hlasovat o souhlasu se změnou zpravodaje.

Hlasování číslo 130. Kdo souhlasí, aby zpravodajem byl pan poslanec Jan Bauer? Hlasování číslo 130. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 130, z přítomných 155 pro 126, proti 1. Návrh byl přijat. Požádám kolegu Jana Bauera, aby splnil úkoly zpravodaje ve třetím čtení.

Dovolte mi, abych konstatoval, že návrh na zamítnutí je uveden ve sněmovním tisku 104/4, který byl doručen 27. června 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 104/5.

Ptám se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane senátore? Máte, tak vám udělím slovo. Nejdřív požádám sněmovnu o klid a opět ty, kteří diskutují jiné téma, aby tak činili v předsálí, aby zástupce Senátu Parlamentu České republiky mohl v důstojném prostředí, na které si Senát potřpí, vystoupit před Poslaneckou sněmovnou.

Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Vosecký: Děkuji za slovo, pane předsedající. Krásný den, dámy a pánové. Dříve než začnu, bych se chtěl omluvit členům hospodářského, tedy toho garančního výboru, že jsem osobně nebyl přítomen na projednávání tohohle zákona, protože jsem byl v cizině a s kolegou Plačkem jsem se dohodl, že v případě potřeby pojede. Kolega Plaček v tu dobu onemocněl, takže nedojel, takže jsme byli omluveni oba. Musím říct, že sled událostí jaksi prokázal, že jeho nemoc byla vážnější, než on předpokládal, a celou záležitost podcenil. To je k tomuto.

S tímto zákonem na mobilitu v podstatě přišel kolega Plaček, protože ze své praxe – byl ředitelem ústavu v Hrabyni – měl signálny, že úřady práce si dávky na mobilitu vykládají po regionech různě. Z tohoto důvodu jsme situaci zmapovali a následně jsme udělali senátní návrh, který už jsme tady předkládali. V tomto návrhu není nic jiného, než aby úřady práce měly jednotný metodický postup a v podstatě přistupovaly ke všem oprávněným žadatelům na poskytování sociálních dávek stejně, ne aby to bylo region od regionu.

A to je asi teď všechno, co bych k tomu chtěl říct. Děkuji za pozornost a děkuji za to, že v podstatě dodržíme to, že v České republice bude jednotný metr na všechny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Voseckému a otevřím rozpravu, do které mám přihlášenou paní poslankyni Šafránkovou a paní poslankyni Gajdůškovou. Nejdříve paní poslankyně Šafránková. A paní ministryně, s přednostním právem se hlásíte? Tak po paní kolegyni Šafránkové, kterou jsem vyvolal. Pan zpravodaj také potom. Paní poslankyně Šafránková.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, na úvod bych ráda řekla, že návrh na změnu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením poslanci SPD prosazují a podpoří. Z toho důvodu vás chci také požádat o podporu tohoto návrhu.

V současné právní úpravě existuje dvojí přístup k čerpání příspěvku na mobilitu pro dva různé příjemce. Ten z příjemců, který je uživatelem sociálních služeb v pobytovém zařízení, musí pro získání příspěvku na mobilitu dokazovat jeho skutečné použití. Příjemce, který sociální služby nepoužívá, dokládá pouze čestné prohlášení. Úřady práce navíc v současné době odmítají nejenom nové žadatele, ale i příjemce přiznaných příspěvků na mobilitu, kteří jsou zároveň uživateli sociálních služeb z pobytových zařízení. Odkazují se na to, že pro přiznání příspěvků na mobilitu jde o důvody hodně zvláštního zřetele, protože u těchto osob jde pouze o cesty do zdravotnických zařízení, do práce či školy.

Z výše uvedeného je jasné, že jde o diskriminaci a nespravedlnost, kterou by navrhovaná změna odstranila. Prosazením návrhu na změnu tohoto zákona bychom nepochybňě pomohli hendikepovaným udržet si přijatelnou životní úroveň a důstojnost, smazali bychom nespravedlnost a zjevnou diskriminaci, kterou v tuto chvíli stávající zákon dovoluje v neprospečích jedné skupiny příjemců příspěvku na mobilitu oproti skupině druhé. Došlo by také ke spravedlivému a vyváženému způsobu právní úpravy. V tuto chvíli bydlí téměř 66 tis. osob v pobytových zařízeních sociálních služeb. Příspěvek na mobilitu ve výši 550 korun měsíčně by těmto osobám jistě pomohl k lepší kvalitě života. Navíc bychom usnadnili administrativu nejen úředníkům, ale především hendikepovaným, pro které vyřizování příspěvku činí nepředstavitelnou námahu.

Tímteto vás prosím, myslíme na sociálně slabší skupiny a pomozme k vytvoření lepších životních podmínek. My poslanci tím pomůžeme lidem, kteří to skutečně potřebují a kteří to ocení. Prosadíme návrh na změnu zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Šafránkové. Ted' dvě přednostní práva. Paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová a poté pan zpravodaj Jan Bauer, poté další přihlášení do rozpravy. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, platná právní úprava zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením umožňuje příspěvek na mobilitu přiznat i zdravotně postiženým osobám, kterým je poskytována pobytová sociální služba, a to z důvodů hodných zvláštního zřetele. Těmito důvody nejsou pouze cesty do zdravotnických zařízení, zaměstnání a školy, ale je třeba je chápát šířejí jako situace, ve kterých je žádoucí přiznat dávkou pomoc, protože se zdravotně postižená osoba skutečně opakovaně za úhradu dopravuje.

Chtěla bych vás informovat, že na základě diskuse ve výboru pro sociální politiku po druhém čtení tisku 104 vydalo MPSV novou slíbenou instrukci s účinností od

20. srpna 2018. Tato instrukce podrobně popisuje situace, ve kterých je žádoucí dávku přiznat. Již by tedy nemělo docházet k takovým případům, kdy úřad práce žádostí zamítal a které iniciovaly vznik senátního návrhu zákona. Instrukce je závazná nejen pro rozhodování krajských poboček úřadu práce, ale i pro Ministerstvo práce a sociálních věcí v postavení odvolacího orgánu. Proto považuji tento návrh za bezpředmětný, nicméně vzhledem k pietě pana senátora Plačka má Ministerstvo práce a sociálních věcí k tomuto neutrální stanovisko.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí. Nyní s přednostním právem zpravodaj pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejprve mi dovolte přečíst usnesení výboru pro sociální politiku ze 14. schůze ze dne 6. září, které mj. zní: Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny jako garanční výbor po projednání doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k tomuto návrhu v tomto pořadí: za prvné budeme hlasovat návrh na zamítnutí zákona. Nebude-li přijat, budeme hlasovat o legislativně technických úpravách přednesených ve třetím čtení, pokud budou nějaké předneseny. A za třetí bude hlasování o návrhu jako celku.

Chtěl bych vás také informovat o tom, že výbor zaujal následující usnesení ve věci doporučení nebo nedoporučení návrhu na zamítnutí zákona. Výbor pro sociální politiku přijal doporučující, tzn. zamítavé stanovisko k tomuto návrhu. A následně tedy formální věci, že pověřil zpravodaje, aby přednesl toto usnesení na plénu Poslanecké sněmovny. Tolik krátká zpravodajská zpráva.

A ještě mi dovolte mé osobní nebo soukromé stanovisko. Je vidět, že i po vyslechnutí toho, co tady zaznělo z úst paní ministryně, na půdě pléna Poslanecké sněmovny se můžeme dožít neuvěřitelných věcí, protože já si velmi dobře pamatuji diskusi při prvním čtení, velmi dobře i tu diskusi na sociálním výboru. A všichni jsme se shodli, že ten problém tady existuje, dokonce i tehdejší pan, bohužel zesnulý, senátor Plaček a jeho nástupce deklarovali, že problém dvojího metru jak pro ty, kteří jsou v pobytových zařízeních, nebo pro ty, kteří jsou doma, protože jsou to stejní příjemci, tady nesporně existuje.

My jsme se přihlásili k řešení tohoto problému jako poslanecký klub Občanské demokratické strany a máme podporující stanovisko.

Zákon prošel prvním čtením, prošel druhým čtením, diskusí na sociálním výboru. Pracovníci (ministerstva) na jednání sociálního výboru pokyvovali, říkali, hm, hm, je to vážný problém, a nechali to celé dojít až do hlasování ve třetím čtení s tím, aby dnes slavnostně paní ministryně oznámila, že tento problém se nemusí řešit prostřednictvím změny zákona a že to je věc, která se může řešit nějakou podzákonnou normou, jak jsem to pochopil, a z tohoto důvodu sice nápad a problém existuje, nápad na jeho řešení je dobrý, nicméně bylo to vyřešeno podzákonnou

normou. Což také svědčí o tom, jakým způsobem pracuje, nebo v minulosti pracovalo Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Přestože pravděpodobně ten hlavní důvod, to znamená ten důvod vhodný zřetele, byl tou podzákonnou normou vyřešen, jak jsme si vyslechli, tak poslanecký klub Občanské demokratické strany bude tento senátní návrh podporovat. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji, že vystoupil v rozpravě. A nyní paní poslankyně Gajdůšková. Připraví se kolega Kaňkovský, dále paní kolegyně Dražilová. Paní poslankyně, ještě chvíličku. (Poslankyně už stojí připravena u mikrofonu, ale v sále je hluk.) Prosím sněmovnu o klid, ať můžeme to třetí čtení dojednat. Myslím si, že by to bylo velmi vhodné. Prosím tedy diskutéry do předsálí. Děkuji. Máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, jenom dvě krátké poznámky. Zaprvé, velmi a velmi si vážím a vážíme jako sociální demokraté práce pana již bohužel zesnulého senátora Plačka. Byl to skutečně člověk, který se vždycky snažil pomoci těm nejpotřebnějším. A v oblasti sociální politiky, sociálních věcí nejenom že konkrétně profesně pracoval, ale také byl autorem mnoha a mnoha návrhů, které skutečně lidem pomohly, usnadnily jim život. Myslím si, že si zaslouží naší velkou úctu.

Tu samozřejmě máme i k tomuto návrhu zákona. A pan zpravodaj Bauer to tady trošku vzpomínal, jak běžela debata o tomto zákoně. Má úplnou pravdu. My jsme v první chvíli byli všemi deseti pro, protože se nám zdalo skutečně nespravedlivé, že věci běhají jinak. Ale poté, když jsme si ještě zjišťovali současnou praxi, a poté, když Ministerstvo práce a sociálních věcí přislíbilo opatření, a jak jsme slyšeli v této chvíli od paní ministryně, to opatření na srovnání podmínek mezi lidmi, kteří pobírají příspěvky na mobilitu a jsou doma nebo v domácí péči, a těmi, kteří jsou v pobytových zařízeních sociálních služeb, dneska už podle této ujednacující metodiky skutečně nemůže dojít k rozdílu v jejich nárocích.

Proto – znova říkám, přes úctu k navrhovatelům, panu senátorovi Plačkovi, ale samozřejmě i ostatním ze Senátu – za klub sociální demokracie říkám, že tento návrh zákona nepodpoříme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Nyní pan poslanec Vít Kaňkovský. Připraví se paní kolegyně Dražilová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, vážený členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Klub KDU-ČSL tento senátní návrh podpoří. My jsme to deklarovali už při projednávání v první i druhém čtení i při projednávání ve výboru.

Ještě bych krátce k historii tohoto záměru. Už tady bylo řečeno o panu senátoru Plačkovi mnohé. Ještě k té historii dodám, že pan senátor Plaček měl tento záměr v hlavě už loni na podzim, kdy jsem v Senátu obhajoval tehdejší svůj poslanecký návrh zákona právě o novele tohoto předmětného zákona, kdy jsme zvyšovali příspěvek na mobilitu, a byla tam i některé další opatření. Nakonec ten zákon byl úspěšně schválen. A už tehdy pan senátor Plaček o tomto problému hovořil. Přesto ze strany MPSV nedošlo k jeho vyřešení, a proto jsme všichni přivítali, že pan senátor Plaček tento senátní návrh podal.

To, co tady dnes zaznělo, že to lze vyřešit i jinak, je nová informace. Nicméně jsme přesvědčeni o tom, že vždycky je mnohem lepší, pokud je tato záležitost vyřešena přímo v zákoně.

A jenom se přidám ještě po té lidské stránce k úctě, kterou tady projevila paní exsenátorka a paní poslankyně Gajdůšková. Skutečně si myslím, že si pan senátor Plaček bez rozdílu politických dresů zaslouží naši úctu a hold, protože to skutečně byl člověk, který se na poli sociální a zdravotní politiky vždycky projevoval jako ten, který se snaží pomoci slabším. Takže i za nás politický klub mu vyjadřujeme úctu a hold.

A jinak znova opakuji, bez rozdílu politických názorů, jsem přesvědčen, že senátní návrh má svoje opodstatnění, a klub KDU-ČSL jej podpoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Nyní paní poslankyně Dražilová. Připraví se paní poslankyně Hana Aulická a poté Miroslav Kalousek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Dobrý den. V této věci už vystupuji potřetí a ráda bych tedy zopakovala to, co tady od samého začátku tvrdím. Skutečně původně, já to zopakuji, zjednoduším to, původně ten příspěvek na mobilitu byl opravdu přiznáván pouze osobám, kterým nebyly poskytovány pobytové sociální služby. Tato právní úprava byla skutečně nespravedlivá. Takže minulá Poslanecká sněmovna tady tento zákon správně narovnala tak, že osobám v pobytových sociálních službách může být příspěvek na mobilitu také přiznán, ale na rozdíl od těch, kteří jsou doma a pouze to čestně prohlašují, tak v těch pobytových sociálních zařízeních je přiznán v případě, že prokážou tu pravidelnou dopravu, že prokážou, že se pravidelně dopravují. V tom je ten rozdíl. Je to z toho důvodu, že osobám, které pobývají v zařízeních sociálních služeb, je poskytována celodenní komplexní péče a že jejich potřeba se pravidelně dopravovat, a to skutečně říkám zodpovědně z praxe ředitelky 15 let domova pro seniory, že ta jejich potřeba je spíše výjimečná. Naopak ty osoby, které pobytovou sociální službu nevyužívají, si veškeré své potřeby a aktivity musejí zajišťovat samy.

Pan předkladatel poukazoval na to, že ačkoli současná právní úprava připouští i výplatu příspěvku osobám, které jsou v pobytových zařízeních, tak že ve skutečnosti se tomu tak neděje. Jak už tady zaznělo, my jsme o tom diskutovali na sociálním výboru a i zesnulý pan senátor Plaček připustil, že to může být o špatném výkladu metodiky práce a sociálních věcí. A shodli jsme se na tom, že asi skutečně se to napříč kraji děje jinak. Jsem proto velmi ráda, že tady vystoupila paní ministryně, mluvila

tady o instrukci a o tom, že se to zlepší, že ta metodika pro všechny kraje bude stejná a že všichni ti, kteří tu potřebu se doprovovat mají a prokážou, tak že jim příspěvek na mobilitu bude vyplácen.

Jsem tedy přesvědčena, že stávající úprava podmínek pro přiznání příspěvku na mobilitu je opodstatněná a zcela přiměřená. A za náš poslanecký klub sděluji, že budeme pro zamítnutí návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Dražilové. Nyní paní poslankyně Hana Aulická. Připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, mně kolegyně Dražilová hodně ulehčila práci, protože víceméně vlastně veškeré důvody řekla, a myslím si, že bych je asi už neměla opakovat a měli bychom už hlasovat. Každopádně bych jenom chtěla říci stanovisko za klub KSČM, že jsme si vědomi, že i možná ty důvody, které vedly pana senátora a další jeho kolegy k tomuto předložení, tak se jim nelíbila opravdu ta nerovnost. Ale my vnímáme, že, jak už bylo řečeno, systém, který vlastně říká na základě důvodu zvláštěného zřetele, kdy opravdu úřady práce přistupují k jednotlivým případům individuálně, to znamená, že to umožňuje, aby opravdu příspěvek na mobilitu byl dán, přiznán tam, kde opravdu důvody jasné a zřetelné jsou, právě pobytové služby, jak jsou dnes naplňovány, a komplexní péče, která tam je poskytována, opravdu není vhodné především systémově, abychom to rozšiřovali na celek i na pobytové služby a spíše se opravdu zabývali systémově otázkami příspěvku na péči, protože jak všichni víme, máme tady na pátek pevně zařazen jeden senátní návrh na navýšení příspěvku na péči ve čtvrtém stupni, ale zase jenom do domácí péče. A my jako KSČM říkáme, že jenom oblast domácí péče se nám nelíbí, a byli bychom opravdu rádi, kdyby i ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí se navýšilo nejenom ve čtvrtém, ale i ve třetím stupni, ale i do pobytových sociálních služeb. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek v rozpravě ve třetím čtení. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, je tady historie úctyhodné práce dvou senátorů na téhle problematice, a pak je tady ale také princip, k čemu máme nebo nemáme zákony, princip, který bychom asi neměli opomíjet. Tady byla prostě nesjednocená metodika, docházelo k nespravedlivé nevýplatě příspěvků na mobilitu klientům některých ústavů v některých krajích. Určitě všichni děkujeme panu senátorovi Plačkovi, dej mu Pánbůh nebe, a panu senátorovi Voseckému za to, že se toho ujali, začali se tomu věnovat. A není pochyb o tom, že jenom proto, že oni se tomu začali věnovat a začali ten návrh zpracovávat, probudilo se líné úřednictvo na Ministerstvu práce a sociálních

věcí. Bez této práce by se to nestalo. Za to jim nepochybňu patří dík a úcta. Nicméně zákonná úprava má být jenom tehdy, je-li opravdu nezbytná. Jestliže, byť pod tímto tlakem obou dvou pánů senátorů a projednáváním zákona, situace byla napravena, tak je tady ten princip, že pokud nějaký zákon v právním řádu mít nemusíme, tak ho tam nedávejme. Máme zákonů opravdu velmi mnoho, nás právní řád je zaplevelen. Přijde mi při vší úctě ke stanovisku zpravodaje trochu kontraproduktivní, abychom tady na jedné straně s velkou slávou a reklamou rušili desítky obsolentních právních norem, ale na druhé straně podporovali platnost a účinnost nového zákona, který není zapotřebí. Jestliže není zapotřebí, tak my ho v tom právním řádu nechceme, protože už je tam zákonů více než dost.

Děkuji za pozornost. (V sále je velký hluk!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. S faktickou poznámkou pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Požádám sněmovnu o klid! Prosím, abychom mohli v důstojném prostředí dokončit jednání tohoto bodu.

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Debata je poměrně absurdní, ale mám jednoduchý dotaz, aniž bych zpochybňoval slova těch, kteří zatím vystupovali. Ti, kteří jsou pro zamítnutí, říkají, že to není potřeba a že se to změnilo a že to je řešeno metodickým pokynem ministryně nebo ministerstva. Může ministryně či ministerstvo, tato, či jiný ministr či ministryně vydat jiný metodický pokyn, který to zase vrátí do toho stavu před metodickým pokynem? Já bych chtěl vědět odpověď na tuto jednoduchou otázku – ano, nebo ne? Pokud ano, pak má legislativní návrh smysl. Pokud ne, tak je zřejmě nadbytečný. Jestli to jiný ministr může změnit jiným směrem, pak ta úprava má smysl.

Čemu ale vůbec nerozumím, a dívám se významně na členy klubu České strany sociálně demokratické, je jejich přístup. Já tomu fakt nerozumím. Já jsem si myslí, že takové věci jsou třeba v rámci strany vydiskutované, že když to probírá jedna komora, tak ve druhé komoře to podporu má. Aspoň u nás to tak je, že v základních politických otázkách se se svými kolegy z horní komory shodujeme a prosazujeme to rukou v ruce, někdy více úspěšně, někdy méně v horní i dolní komoře. Tady evidentně k tomu nedochází. Ta vystoupení mě překvapila. Já to plně respektuji, ale opravdu tomu nerozumím. Kdyby někdo poslouchal debatu, tak řekne, že ti, kteří to navrhují, jsou proti, a ti, kteří jsou v opozici, jsou pro. To úplně normální postup není. Není to sice nic masivního, není to žádná zásadní legislativní změna, nicméně je to velmi neobvyklé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámká paní poslankyně Kateřiny Valachové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, žádná neshoda mezi senátorským klubem sociální demokracie a poslaneckým klubem sociální demokracie samozřejmě neexistuje. Stejně tak neexistuje neshoda na úrovni stávajícího půdorysu koalice. Jde jenom o dvě možná řešení. To znamená buďto legislativní, nebo skrze usměrnění. Stávající ministryně práce a sociálních věcí garantuje, že skrze usměrnění je schopna sjednotit praxi tak, aby odpovídala zákonu. Toto je přesně ono, co bychom z hlediska zákonodárců měli hlídat, že pokud stávající zákon je vyhovující a je pouze třeba úředníky usměrnit v tom, aby vystupovali v obdobných případech obdobně, není třeba zákona. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pan kolega Stanjura ještě jednou. Reakce s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já obecně s tím principem samozřejmě souhlasím. Ale paní kolegyně Valachová použila větu, že je třeba usměrnit úředníky, aby postupovali v souladu se zákonem, a že to stávající ministryně provedla. Není důvod tomu nevěřit. Ale z této věty logicky vyplývá, že doposud úředníci postupovali v rozporu se zákonem. A pokud to tak je, tak si myslím, že by se tím měl někdo zabývat a přjmout nějaké opatření a taky v uvozovkách odměnit ty, kteří postupovali v rozporu s platnou legislativou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Stanjurovi za dodržení času. Máme dvě další faktické poznámky – paní kolegyně Valachová a pan kolega Kalousek, v tomto pořadí jste zmáčkli elektronickou přihlášku. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Jednotné usměrnění doposud neexistovalo. Nyní existovat bude. A pokud úředníci postupovali odlišně tím, že v jedné skupině případů v neprospěch žadatelů, tak samozřejmě při vydání každého takového jednotného usměrnění musí centrální správní úřad zajistit, aby byli klienti o svých právech poučeni a bylo to napraveno. Jsou na to běžné opravné prostředky. Děkuji. A z hlediska dobré správy tam samozřejmě musí být to poučení, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy pan poslanec Kalousek také s faktickou poznámkou. Máte slovo. Poté pan zpravodaj. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: V oblasti daňové legislativy, v oblasti správního řízení, ale i v oblasti trestního práva prostě existuje někdy situace rozdílného výkladu. Berňáky jednu věc posuzují jinak v severních Čechách, jinak na jižní Moravě. Státní zastupitelství v různých krajích tu samou věc posuzují jinak. Od toho je tam vždycky ten centrální orgán, aby provedl něco, čemu se říká sjednocení jurisdikce. To, že si

někteří správní úředníci, nebo daňoví úředníci, nebo státní zástupci něco vysvětlovali různě, ještě nemusí znamenat, že ten či onen porušil zákon. Prostě od toho je tam ten nejvyšší státní zástupce, který se tomu zásadně brání a nedělá to, aby jurisdikci sjednocoval, od toho je Generální ředitelství Finanční správy nebo Ministerstvo financí. Od toho je každý ústřední orgán státní správy, aby v rámci výkonu své působnosti sjednotil to správní právo. Takže jestli tady teď došlo ke sjednocení, já vidím ten zákon jako naprosto zbytečný. Ale přestaňme se hádat, pojďme to odhlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bych rád, ale nyní ještě faktická poznámka pana předsedy, pana zpravodaje a potom faktická poznámka pana kolegy Stanjury. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vy jste říkal Stanjura?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No vnímal jsem to, že...

Poslanec Jan Bauer: Dámy a pánové, možná ještě úplně na závěr. Já už jsem ve Sněmovně slyšel hodně. Musím říci, že při projednávání tohoto bodu mě hrozně mrzí nepokora, nebo možná i neslušnost, kolegiální neslušnost ze strany sociální demokracie. Protože já si opravdu dobře pamatuji ten čas, kdy na začátku, před několika měsíci, za mnou přišel váš senátor, někteří vaši členové nejenom jako za člověkem, který se věnuje sociálním věcem, ale i třeba s vědomím toho, že jsem předsedou správní rady prachatického hospicu, s tím, že ten problém tady existuje, že byste ho chtěli rádi řešit, že to je apolitická záležitost a že je to nejlépe třeba řešit prostřednictvím senátního návrhu. My jsme si to prostudovali, uznali jsme, že to je apolitická záležitost a že to je třeba urychlěně řešit, protože ten dvojí metr tady existuje, a proto jsme od počátku podporovali tento návrh, který prošel nějakou změnou.

Nevím, z jakého důvodu jste změnili vy názor. Vy jste ve finále přesvědčeni a dali jste na stanovisko nové paní ministryně, která zjistila, že problém, který tady evidentně existuje, je možné řešit podzákonné normou. Já tomu rozumím. Plyne z toho podle mě jedno doporučení. Máme tady skupinu pro práci Poslanecké sněmovny, která se zabývá jednacím rádem. A myslím si, že by bylo vhodné, aby se v rámci povinností ke každému zákonu, kde by se mělo dávat stanovisko, jaký vliv má na státní rozpočet, jestli je v souladu s tou nebo onou legislativou atd., tak aby tam byla další kolonka, aby se řeklo, jestli daný problém je nutné řešit právě tímto zákonem a jestli by to náhodou nebylo možné řešit nějakoujinou, třeba podzákonné normou.

Já to sice možná trochu ironizuju, ale takto to běží. My jsme od počátku byli přesvědčeni, že to je z důvodu návratu k původnímu stavu nutné řešit tím zákonným způsobem, a proto, tak jak jsem tady řekl, budeme podporovat tu původní dohodu, na kterou jsme si podali ruku a která tady padla před mnoha měsíci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura bude reagovat faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení paní poslankyně Valachové a pana poslance Kalouska. Já jsem se ptal na minulost, ne na budoucnost. Takže já tomu rozumím, tomu, co je sjednocovat výklad a podobně. Ale ve vystoupení paní poslankyně zaznělo, že někteří hlasovali v rozporu se zákonem. A nejsem takový optimista jako pan poslanec Kalousek, že někdo sjednotí výklad a pak už veřejná správa postupuje podle zákona.

Včera jsem navrhoval, aby se Poslanecká sněmovna zabývala problémem zajišťovacích příkazů. Tady máme evidentní porušení zákona ze strany orgánů veřejné moci, Finanční správy, a není ochota vládní koalice se tímto problémem seriózně zabývat. Není ochota. A přitom máme rozhodnutí nezávislých soudů, že šlo o nezákonné postupy Finanční správy. Tak mi neříkejte, že nějakým výkladem ministryně nebo šéfa Finanční správy se to sjednotí a bude dodržován zákon.

A co je horšího? Stát se to může. Ale není tady ochota vypořádat se s těmi, kteří ty nezákonné kroky dělali. S těmi konkrétními lidmi. Prostě není tady ochota. Vždycky slyším: Teď už jsme přijali metodiku, aby se to nestalo. Správně, to já vítám, to je dobré. Ale ještě běží x soudních sporů a je to u každého prohraného soudního sporu, kdy mám konkrétní případ z minulého týdne. Dostal jsem včera od lidí, kteří se tím zabývali, podklady – nezákonné rozhodnutí Finanční správy, které zlikvidovalo tu firmu. Ale my máme novou metodiku.

Nám to nestačí, nám to připadá málo. Každý musí nést odpovědnost za vlastní činy a skutky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickými poznámkami budou reagovat pan předseda Kalousek a paní ministryně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, že zdržuji, ale vystoupil jsem jenom proto, abych v této poznámce dal předečníkovi za pravdu. Ano, ta šílená politická arogance, která nemá chuť napravovat zásadní pochybení, ta tady prostě je a to je jedno z jader problému.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně Schillerová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající, dobrý den, dámy a pány. Tak jsme od poskytování dávek opět u zajišťovacích příkazů. Postopadesáté. Nicméně, omlouvám se, musím reagovat. Ty případy, které citujete, je jich 30 těch podaných případů, já mám přesnou statistiku neustále u sebe, tak ty případy pocházejí z let, která v podstatě jsou dávno dávno za námi. Ta metodika, kterou rozporujete, byla vydána zhruba v polovině minulého roku, Finanční správy, a

reagoval, četla jsem to v monitoringu před 14 dny, šéf sekce správy daní Komory daňových poradců pan Ing. Hajdušek, který řekl, že ubylo dramaticky případů, které byly předmětem těchto diskusí, a že tyto případy se v praxi Finanční správy už nevyskytují.

Co se týče dopadů a případných nároků na náhrady škody, máme tady zákon o škodě způsobené nesprávným úředním postupem, nebo nesprávným rozhodnutím orgánu veřejné správy. Já věřím, že pokud byl porušen zákon a byla způsobena škoda, bude postupováno. A já opakuji to, co jsem tady už řekla: Já si ve svém resortu pořádek udělám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou vystoupí nyní. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím razantně odmítnout, co říkala paní ministryně. Asi je to tím brzkým vstáváním. Já jsem tu metodiku ocenil a vy přijdete k mikrofonu a říkáte: Musím odmítnout vaši kritiku metodiky.

Tak posloucháme se, nebo ne? Já jsem tu metodiku ocenil, jenom jsem říkal, že to nestačí! Takže jsem ji nekritizoval! Tak tady nechoďte k mikrofonu a neříkejte, že kritizují metodiku. A já mám k dispozici ten rozsudek. Mám vám z toho citovat? Klidně budu. "Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že za výše popsaného stavu věci a při zohlednění skutečnosti, že stěžovatel je dlouhodobým, nikoliv zanedbatelným, zavedeným podnikajícím subjektem se stabilní strukturou, vlastnící majetek v řádu milionů, s desítkami zaměstnanců, který dosud léta plnil nikoli zanedbatelné daňové povinnosti, se správcem daně spolupracuje, svůj majetek neukrývá, ale rozmnozuje, nebyl na místě tak razantní postup správce daně, který zvolil a v jehož důsledku bylo okamžité znemožnění podnikání a v konečném důsledku jeho likvidace."

Tak si tam udělejte pořádek, paní ministryně! Tady Nejvyšší správní soud říká, že je to firma, která dlouhodobě podnikala, dlouhodobě plnila své daňové závazky, chtěla spolupracovat s Finanční správou, neukrývala majetek a Finanční správa ji zlikvidovala. Tak mi řekněte, jak ten pořádek zajistíte! (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan zpravodaj, pan navrhovatel. Ano, pan senátor má zájem o závěrečné slovo. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Vosecký: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Když jsme do tohohle šli, tak pan senátor Pláček si oběhl všechny své stranické kolegy. A v podstatě měl od nich od všech souhlas. To, že dneska sociální demokraté tady prohlásí: Ano, toto není zapotřebí. Jestliže to není zapotřebí, já s tím souhlasím. Ale pak se bavme o tom, proč tedy Senát vždycky musí s něčím přijít, aby některé ministerstvo začalo dělat? Vždyť ty problémy jsou letité! Těch problémů jsou mraky. Proboha, proč to ministerstvo tedy nedělá, anebo dělá až na popud senátorů? To je základní problém, který tady je.

My se všichni divíme, že lidi nechodí k volbám, že jsou naštvaní. Ale není to tady trochu tímhle? A pak v tomto státě máme státy ve státě. Finanční úřady. Každý okresní finanční úřad si dělá, co chce. Úřady práce si dělají, co chtějí. A další a další. Prostě dokud tyto regionální instituce nebudou mít jasné vedení, což nemají, aby to v celé České republice vypadalo stejně a metr byl na všechny dřevěný a stejný a tvrdý, tak nebude pořádek!

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS, TOP 09 a STAN.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane senátoro. Vyslechli jsme závěrečné slovo, a protože ve druhém čtení zazněl návrh na zamítnutí návrhu zákona, ten návrh máte k dispozici jako sněmovní tisk 104/4, tak nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Já jsem přivolal poslance, kteří nejsou v sále, k hlasování. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás ohlásil. Prosím, abyste se znova přihlásili svými hlasovacími kartami.

Nyní hlasujeme o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 131 přihlášeno 157 poslanců, pro 78, proti 70. Návrh nebyl přijat. (Poslanec Strýček namítá, že se mu nepodařilo se přihlásit.)

Prosím vás, abyste na mikrofon uvedl důvod, proč bychom měli zpochybnit hlasování.

Poslanec Jiří Strýček: Já bych rád zpochybnil hlasování, jelikož mi nefungovalo hlasovací zařízení. Nebyl jsem schopen se přihlásit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, ale protože už proběhlo hlasování, tak bych doporučil, abychom se s tím vyrovnali jako s námitkou vůči hlasování, takže prosím, abychom hlasovali, kdo je pro vyhovění námitce, kterou vznesl pan poslanec.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasovací zařízení znovu nefunguje? (Posl. Strýček: Ano.) Funguje.

Takže v hlasování číslo 132 přihlášeno 158 poslanců, pro 155. Námitce bylo vyhověno, budeme hlasovat znovu.

Připomínám, že hlasujeme o návrhu na zamítnutí předloženého zákona.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 133 přihlášeno 159 poslanců, pro 82, proti 70. Návrh byl přijat. To znamená, že návrh zákona byl zamítnut.

Ještě prosím ale nepovažujte to za vyhlášení výsledku, protože bude provedena kontrola hlasování. (Po proběhlé kontrole:) Pan poslanec vystoupí k hlasování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký dobrý den, vážení kolegové. Já jsem hlasoval proti a na sjetině mám pro, takže navrhoji nové hlasování. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, byla vznesena námitka. Rozumím jí, dám o ní hlasovat.

Kdo je pro vyhovění námitce vůči hlasování? Zahajuji hlasování. Kdo je proti?

V hlasování číslo 134 přihlášeno 160 poslanců, pro 155. Návrh byl přijat.

A budeme znova hlasovat. Hlasujeme o návrhu na zamítnutí předloženého zákona. Je zde žádost o odhlášení. Té jsem právě vyhověl. Prosím, abyste se znova přihlásili svými hlasovacími kartami. Budeme tedy hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasováním číslo 135 přihlášeno 159 poslanců, pro 80, proti 71. Návrh byl přijat.

To znamená, že jsme rozhodli o zamítnutí předloženého návrhu zákona. Tím končím samozřejmě projednávání tohoto bodu. Děkuji panu senátorovi, děkuji panu zpravodaji. (Senátor Vosecký si přeje vystoupit.) Už jsme skončili projednávání bodu. Mohu dát slovo jenom těm, co mají přednostní právo.

A zahajuji projednávání bodu

23.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 203/ - první čtení**

Než zaujmou u stolku zpravidají svá místa pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček a zpravidaj pro první čtení, tak vás seznámím s došlymi omluvami. V době od 12.00 do 13.00 se z důvodu jednání ve volebním kraji omlouvá pan poslanec Nacher, poslanec Jiří Mihola se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne, z důvodu jednání se omlouvá dnes od 14.00 do 19.00 pan poslanec Lipavský, pan poslanec Petr Gazdík se omlouvá z dnešního jednání od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a od 14.30 do konce jednacího dne se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Běhounek.

Já vás, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, poprosím o klid, o to, abychom se mohli věnovat projednání dalšího návrhu zákona, a jak už jsem avizoval, tak prosím pana místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka, aby tento vládní návrh zákona uvedl. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych velmi stručně na základě pověření vlády uvedl vládní novely zákona o pobytu cizinců a dalších souvisejících zákonů.

Hlavním impulsem k přípravě této novely byla povinnost ČR transponovat směrnici Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu a studia. Tato směrnice nahrazuje dvě

starší směrnice, které se věnovaly té samé problematice, a náš právní řád je proto s většinou požadavků této nové směrnice v souladu již nyní.

Nově dochází k usnadnění situace cizinců, kteří zde pobývají za účelem vědeckého výzkumu nebo studia. (V sále je silný hluk.)

Vláda tímto návrhem také reaguje na současnou situaci v oblasti migrace za účelem výkonu ekonomické činnosti. Zaměstnavatelé poukazují na nedostatek pracovníků a žádají zvýšený přísun zahraniční pracovní síly, dochází tak k výraznému nárůstu podaných žádostí o pobytová oprávnění. ČR disponuje na svých zastupitelských úřadech omezenými kapacitami, a proto není schopna efektivně čelit tomuto nárůstu žádostí. Současně nemá ČR přímou možnost ovlivnit, z jaké země a v jakém počtu budou potenciální zahraniční pracovníci přicházet.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, pane místopředsedo vlády, teď už vás skoro přestávám i já slyšet, takže prosím všechny paní poslankyně a pány poslance, aby přestali diskutovat nahlas, abychom se mohli věnovat projednávání tohoto vládního návrhu zákona. Prosím, pokračujte.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Snahou vlády je usměrňovat a zejména zodpovědně řídit migraci za účelem výkonu ekonomické činnosti, a to v závislosti na očekávaném vývoji ekonomického cyklu, konkrétních potřebách trhu práce a rovněž v závislosti na zemi původu cizinců.

Návrh tedy obsahuje dva nástroje, jak toho cíle může vláda dosáhnout. Vláda bude oprávněna stanovit pro konkrétní zemi maximální počty podaných žádostí o dlouhodobá víza za účelem podnikání, povolení k pobytu za účelem investování a zaměstnanec karty. V návaznosti na potřeby trhu práce a České republiky bude moci vláda např. stanovit, že na Ukrajině může být v jednom kalendářním roce podáno nejvíce x tisíc žádostí o zaměstnanec kartu. Tento počet bude veřejně znám a budou mu přizpůsobeny kapacity orgánů státní správy. Tento koncept je již aplikován v režimu Ukrajina a v projektu Ukrajina.

Druhým nástrojem vlády pak bude možnost vydávat v případě nedostatku pracovníků na trhu práce mimořádná pracovní víza a půjde zejména o případy nedostatku pracovníků v konkrétních odvětvích. Vláda bude moci stanovit země původu cizinců, ekonomické odvětví nebo profesi a počet příchozích cizinců. Držitelé mimořádného pracovního víza budou na území České republiky pobývat nejvýše jeden rok.

Vláda dále navrhuje pro cizince novou povinnost absolvovat adaptačně integrační kurz a tato povinnost se týká všech cizinců, kteří chtějí v České republice pobývat déle než jeden rok. Nepodléhají jí však občané EU. V rámci osmihodinového kurzu se cizinec seznámí s právy a povinnostmi souvisejícími s jeho pobytom, se základními hodnotami České republiky, místními poměry a převládajícími kulturními zvyklostmi. Kurz, který mohou cizinci dobrovolně absolvovat, už nyní bude

zpplatněn, nicméně bude možnost, aby ten poplatek hradil zaměstnavatel, a neabsolvování kurzu bude přestupkem, za který bude hrozit pokuta 10 tisíc korun.

Tolik asi z mojí strany. A já vás žádám, abyste tento zákon po posouzení propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A prosím zpravodaje pro první čtení, kterým je pan poslanec Radovan Vích, aby se ujal slova.

Poslanec Radovan Vích: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a páновé, předkladatel již sněmovní tisk 203 odpovídajícím způsobem odůvodnil a jeho slova nepovažuji za nutné nějakým způsobem rekapitulovat.

Zaměřím se proto na několik poznámk především k projednávání návrhu zákona zde v Poslanecké sněmovně. Návrh zapracovává do českého právního řádu evropskou směrnici 2016/801, která řeší udělování práva vstupu a pobytu do členských států EU, tedy v tomto případě do ČR, z těchto důvodů: výzkum, studium, stáž, dobrovolnická služba apod. Lhůta, dokdy jsme směrnici měli zavést do českého právního řádu, už uplynula.

Návrh také obsahuje jiné části, které nejsou tzv. transpoziční. Například řeší zavedení kvót na ekonomickou migraci dle aktuálních potřeb státu a zaměstnavatelů a rovněž otázku center na podporu integrace cizinců dosud financovaných z evropských fondů. Tato centra vzhledem k zásadním změnám rozpočtu EU mají být nadále financována z českého státního rozpočtu. Financování z českého rozpočtu umožní využití těchto center i pro řešení aktuálních problémů v oblasti prevence bezpečnostních rizik.

Je rovněž namísto položit si otázku, jaké cizince vláda hodlá přijimat. Zastávám tedy názor, že tento návrh je potřeba nechat postoupit do dalších čtení a podrobit jej řádnému projednání ve výborech, tedy minimálně výboru pro bezpečnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji a otevíram obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, hned na začátek informaci a postoj našeho poslaneckého klubu. My jednoznačně jsme pro to, aby daný zákon byl propuštěn do druhého čtení. Domníváme se, že je ve strategickém zájmu ČR ve chvíli, kdy se v nejrůznějších profesích, i kvalifikovaných profesích, nedostává kvalifikované pracovní síly, abychom umožnili i lidem ze zahraničí právě se o takovouto pozici ucházet. Bavíme se tady o vysokoškolských studentech, kteří po dokončení svého studia v ČR mohou pokračovat zde v pobytu a ve výkonu svého povolání.

Bavíme se i o tom, že je tady zaveden povinný integrační kurz pro cizince, což považujeme za velmi dobrý institut už jenom z toho důvodu, že to právě může být

prevence jakéhokoliv sociálního vyčlenění těchto lidí v budoucnosti, a myslíme si, že to je i kvalitní prevence případných bezpečnostních rizik, která mohou být s jakýmkoliv typem migrace spojena. Zároveň ovšem ve druhém čtení se budeme zabývat i pozměňovacími návrhy, s kterými přijdeme. Například právě ke zmíněnému institutu toho ročního pracovního pobytu, což je institut, kdy ten cizinec sem přijde, může tady být jenom jeden rok a potom musí ČR v podstatě zase opustit. Je otázkou, jestli toto neprovázat na možnost nějakého případného jiného pobytového institutu v rámci ČR, pokud se ten cizinec osvědčí a pokud se ukáže, že jeho přítomnost v rámci ČR je prostě ekonomicky přínosná. Zároveň, ale tím teď nebudu obtěžovat, se budeme se zabývat i institutem případného odpusťení v případných konkrétních případech toho integračně adaptačního kurzu. Bude se jednat např. o osoby postižené apod. Ale to už je věc do druhého čtení.

Dovolte mi prosím, vážený pane předsedající, abych v této chvíli zároveň navrhl, aby se daným návrhem zákona zabýval i výbor zahraniční. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Já vás potom poprosím, pane poslanče, abyste to zopakoval ve chvíli, kdy budeme hlasovat o přidělení jednotlivým výborům.

Nyní je přihlášen pan poslanec Benda a eviduji přihlášku do rozpravy nebo faktickou poznámkou? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení páновé, já tentokrát nebudu dlouhý. Jenom musím říct, že mě mimořádně zaujalo vystoupení pana ministra vnitra s povinným integračním kurzem. Mě by fakt zajímalo, kdo to vymyslel, kdo to zkasíruje (se smíchem) a k čemu je to dobré.

Představa toho, že tady máme nějaké osmihodinové školení, vyloučíme tedy z toho občany EU, to jsem pochopil, ale tak ti tady můžou stejně pracovat nastálo, takže těch se to netýká v žádném případě. Moc netuším, proč dělat takové školení z hygienických a kulturních návyků pro osoby z našeho kulturního okruhu. Proč požadovat takové věci po obyvatelích Spojených států, Kanady a dalších. Možná že má smysl takové operace podnikat vůči osobám z jiných kulturních okruhů, ale pak by bylo podle mého názoru férové to říci. Říci prostě, kdo pochází z jiného kulturního okruhu, tak možná že musí kurz podstoupit. Ale to není jen kurz, kde by se měli naučit jazyk. Tam jim opravdu asi budou říkat, že se v ČR jí vidličkou a nožem a polévka se jí lžíci a nesrká se z talíře. Ženy se pouštějí do dveří. Možná že se tím zase dotkneme nějakých příliš uvědomělých osob západní části světa, které mají pocit, že ženy už se do dveří pouštět nemusejí. Prostě připadá mi, že to je naprosto zbytečné vyhazování peněz.

A byl bych velmi rád, aby výbory, které se tím budou zabývat, zvážily, jestli musíme těch povinných školení, které se vymýšlí zejména ti školitelé, do všech možných i nemožných zákonů... Tady přibývá každý měsíc minimálně, minimálně jedno. Buďme na to opatrní. Jsou to opravdu jenom ti lidé, kteří jsou taková školená

schopni poskytovat, kteří to tam razí. A ono to tady tak vždycky jako trochu v bezvědomí projde a já bych byl rád, aby se tak tentokrát nestalo.

A současně si myslím, že pokud se – zatím se to přikazuje zahraničnímu výboru a bezpečnostnímu výboru, jako by se jednalo o nějaké otázky související s bezpečností. Já myslím, že pokud by to někomu mělo být přikázáno, tak hospodářskému výboru, protože tam by se měla vést zásadní debata o tom, jaké potřebujeme síly, síly do naší ekonomiky, jak rychle se má reagovat, jestli je to vláda, kdo to má stanovovat, nebo někdo jiný. Podle mě, jestli to někdo má projednat, a to tedy bych si dovolil také navrhnut, tak at' se tím zabývá hospodářský výbor. To není otázka bezpečnosti, ale otázka sil, které potřebujeme do naší ekonomiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Veselý, který se přihlásil. A potom bude s přednostním právem pan ministr Hamáček a po něm přihlášený do rozpravy pan poslanec Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já doufám, že to nevyfouknou panu ministrovi. Ale já na rozdíl od kolegy předřečníka vašim prostřednictvím považuji ty integrační kurzy za velmi dobrou věc. Spousta nedorozumění a střetů se děje mezi migranty a místními obyvateli právě z kulturních rozdílností a nedorozumění o tom, co je běžné. Já to velmi přeženu, ale je to poměrně docela vhodný příklad. Například u nás to, že se žena svlékne do plavek a jde se v nich kupat, neznamená, že vyzývá muže, aby si jí všímali výrazně, dotýkali se jí a nějak ji obtěžovali. Ale v jiných kulturách to může být vyzývavé gesto. O to jde, aby ti lidé pochopili, jaké jsou u nás kulturní zvyklosti.

Jestli jste četli důvodovou zprávu, která je velmi dlouhá, tak to mají být státem řízená adaptační centra. Kurz je poměrně dlouhý. Jen upozorňuji, že dosud, aby splnili nějaké povinnosti, musí prokázat ovládnutí českého jazyka. Znalost české kultury, to, jak se tady mají chovat, jaký je přístup k obyvatelům, co se děje, to je podle mě poměrně podstatné, aby nedocházelo k těmto střetům. Podle mého názoru naopak adaptační kurzy jsou více než potřebné a velmi vhodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě než dám slovo panu ministrovi, jsou tu další faktické poznámky. Pan poslanec Benda, po něm pan poslanec Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Při vši úctě ke svému předřečníkovi, kterého si jinak velmi vážím, za prvé si myslím, že se vůbec nebabíme o migrantech, ale bavíme se o pobytu cizinců, kteří přicházejí na krátkodobé pobytu, nebo možná roční pobytu, ale vypomáhat tady do ekonomiky. Nevím o tom, že by se po nich požadovala znalost českého jazyka. Znalost českého jazyka se požaduje, pokud žádáte o občanství nebo o trvalý pobyt, ale rozhodně se nepožaduje, pokud vás někdo chce najmout do práce.

Jenom jsem zpochybňoval, jestli ty integrační kurzy jsou k něčemu dobré, a pokud ano, tak jestli se nemá uvažovat o tom, že jsou pro ty okruhy řekněme společensko-náboženské, které jsou nám výrazně vzdálené, ale jestli opravdu pokládáme za nezbytně nutné Američana, který sem přijede pracovat, vychovávat v tom, že jíme vidličkou a nožem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Klaus a jeho faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych také reagoval na pana poslance Veselého. Jeho předchozí vystoupení k advokátům bych celé podepsal. Tady vám nějak nerozumím – že účelem je ty lidi nějak převychovat, aby se ovládali, když uvidí ženu v plavkách. Tak jako učitel vám řeknu, každé vyučování má mít na závěr také nějaký test. Čili bude součástí toho, že budou podrobeni sexuologickému vyšetření, jestli když jim promítну ženu v plavkách, jestli se ti lidé ještě ovládají, pak budou vpuštěni do České republiky, a jinak nikoliv? Já bych ten vás argument, co jste uvedl, snažil trošku rozvést, že to je prostě nesmyslné. Podporuji to, co k tomu řekl pan Benda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem pan ministr Hamáček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já bych byl velmi nerad, aby se diskuse o tomto dle mého názoru důležitěm zákoně stočila pouze na diskusi o adaptační aplikačních kurzech. Rozumím panu poslanci Bendovi s jeho výhradou například vůči občanům Spojených států a dalších zemí, ale rozumím i kolegovi Veselému. Protože ty kurzy probíhají už teď. Probíhají na dobrovolné bázi a jsou s nimi velmi dobré zkušenosti. Já za sebe chci říci, že v průběhu legislativního procesu se nebráním diskusi o tom, jak uchopit celý problém kurzů, ale byl bych nerad, aby na tom havaroval celý zákon, který podle mého názoru Česká republika velmi potřebuje.

Když už mám slovo, tak chci avizovat to, že vzhledem k tomu, že ten text je již staršího data a nějakou dobu vznikal na Ministerstvu vnitra, tak já potom ve druhém čtení předložím pozměnovací návrh, který se bude týkat zkrácení lhůt na vyhošťování cizinců, kteří se tady dopustili trestných činů. To jsem avizoval již na tiskové konferenci.

Prosím, abychom to nezúžili pouze na integrační a adaptační kurzy, a za ministerstvo říkám, že jsme připraveni k diskusi a určitě nějaké řešení nalezneme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Profant, přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Já vás zdravím. Já bych se chtěl pana ministra zeptat na § 168 tohoto zákona, kde se píše: "V řízení podle tohoto zákona v části vedené před zastupitelským úřadem je možno podání učinit pouze v listinné podobě." Já se domnívám, že to je spor, který se vede na Ministerstvu zahraničí, kdy Ministerstvo zahraničí není schopno zajistit kvalitní služby na ambasádách, a proto ruší elektronické možnosti komunikace, jako jsou různé žádosti a podobně. Já jsem o tomto problému několikrát slyšel, ale řešit to tak, že zavedeme zcela natvrdo pouze listinnou podobu, mi připadá absurdní. Takže bych rád k tomu později dostal nějaké vyjádření třeba ve druhém čtení, abychom se dozvěděli, jak to je či není a z jakých důvodů se mění tento paragraf.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Máme tady faktickou poznámku, bude reagovat pan poslanec Benda. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Už fakt jenom stručně na pana ministra. Jsem rád, že se zavázal, že se nad tím ještě zamyslí. Ale jestli říká, že dodneška kurzy existují, jsou na dobrovolné bázi, kdo je chce absolvovat, ten je absolvuje, pro mnohé je to užitečné, tak zase z něčeho, co nějak funguje, uděláme povinnost pod sankcí. Každý to buď absolvuje, nebo zaplatí 10 tisíc pokutu. No, já pochybuji o tom, jestli je to rozumný krok. A pak jenom doufám, že návrhy, které pan ministr přináší, budou už ve výborech a nebudou až ve druhém čtení na Poslanecké sněmovně. Ale to je nepochybně jenom nedorozumění.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktickou poznámkou bude reagovat také pan poslanec Klaus. Máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Na vážnější notečku zareaguji na pana ministra nikoliv jenom k těm kurzům. Já bych chápal, kdyby byl tlak českého Ministerstva průmyslu, které by osloвило vládní poslance, že nejsou zaměstnanci, podnikatelé volají po tom dovážet zaměstnance z Mongolska nebo z Vietnamu nebo nevím odkud, a je proto potřeba přijmout zákon, aby se to nějakým způsobem usnadnilo. Tomu bych lidsky rozuměl. Ale nezlobte se, mně je velice podezřelé, že to je evropský zákon, který se týká migrace a samozřejmě trošku toho studia. Myslím, že každý soudný poslanec nad tím musí povytáhnout obočí, protože velice často sledujeme tu salámovou metodu, jak jsou to nejdříve novorození do 14 dní věku, pak do tří týdnů, pak je jim 19, pak je jim 23, pak jsou to rodinní příslušníci, staré babičky atd. Tohle je vlastně podobná věc. Čili nejsou to pracovníci, studenti apod., čili mě tam na tom varuje to, že to není náš vlastní zákon, který chtějí čeští podnikatelé, čeští ministři, ale je to zase implementace.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě pan ministr. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: K panu poslanci Klausovi. No, ono je to oboje. My jsme měli dvě možnosti, buď tedy provést čistou implementaci, a ta se týká právě usnadnění situace cizinců, kteří zde studují nebo jsou tady za účelem vědeckého výzkumu. To je ta evropská část, kterou chceme implementovat. Pak je tam reakce na požadavky podnikatelské sféry, kdy se vláda snaží zjednodušit právě ten proces příslušného vývoje. A Ministerstvu vnitra příšlo smysluplné vyřešit to v jednom zákoně najednou. Jinak by to musely být zákony dva.

Jak jsem tady hovořil o stanovení maximálních počtů podaných žádostí nebo o těch mimořádných pracovních vízích, to už jsou ty reakce na požadavek našich podnikatelů, naší ekonomiky, a my hledáme způsob, jak ty žádosti zprocesovat co nejrychleji. Pokud bychom šli jenom cestou těch pobytů, tak tam je to administrativně velmi náročné. Znamená to několikeré návštěvy příslušného pracoviště, je tam biometrika. A ta pracovní víza nebo ta mimořádná víza nám umožní pružněji reagovat na poptávky naší ekonomiky.

K panu poslanci Profantovi. Teď vám samozřejmě odpovědět nemohu. Já to zjistím a do jednání výboru dojde i ten pozměňovací návrh a informaci vám dodám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihlášku do rozpravy nemám ani nikoho nevidím, že by se hlásil, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také ne.

Návrh na vrácení ani na zamítnutí nezazněl, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Návrh organizačního výboru je přikázat předložený materiál k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Je zde nějaký jiný návrh na garanční výbor? Takový návrh není, takže přistoupíme k hlasování.

Hlasujeme o přikázání návrhu k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 136 přihlášeno 166 poslanců, pro 146, proti 2.

Rozhodli jsme o tom, že garančním výborem pro projednání tohoto návrhu bude výbor pro bezpečnost. V rozpravě zazněly dva návrhy na přikázání dalším výborům. Pan poslanec Rakušan navrhl zahraniční výbor, pan poslanec Benda navrhl hospodářský výbor. Je zde ještě nějaký jiný návrh na přikázání některému z výborů k projednání? Není. Budeme postupně hlasovat o těchto dvou návrzích.

Nyní budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru k projednání.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 137 přihlášeno 167 poslanců, pro 132. Návrh byl přijat.

Další hlasování bude o přikázání hospodářskému výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 138 přihlášeno 167 poslanců, pro 119, proti 1. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme tento návrh přikázali k projednání výboru zahraničnímu a hospodářskému výboru. Děkuji panu místopředsedovi vlády a panu zpravodaji a končím prvé čtení tohoto návrhu.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu

29.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - první čtení**

Projednáváním tohoto bodu jsme se opětovně zabývali v pátek 14. září a bod byl přerušen v obecné rozpravě. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně financí Alena Schillerová, která už tam je, a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Volný. Budeme pokračovat v přerušené rozpravě. My jsme rozpravu přerušili ve chvíli, kdy vystupoval pan poslanec Marian Jurečka. Ptám se... Pan poslanec se přihlásí, takže budeme pokračovat těmi, kteří jsou přihlášeni nyní. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Ferjenčík, po něm pan poslanec Kobza. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem slyšel námitku paní ministryně o tom, že je potřeba řešit ten problém daňových nedoplatků a že EET je ta cesta a že ona odmítá na ten problém rezignovat. Já si myslím, že je celá řada lepších způsobů, jak motivovat lidi, aby ty daně platili, místo toho represivního přístupu zavádění třetí a čtvrté vlny EET, která, jak už jsem říkal minule, primárně dopadne na ty poctivé, které zahrne novou byrokracií, a ti nepoctiví ji jednoduše budou ignorovat.

Vláda by měla otevřít hospodaření státu, aby lidé měli motivaci platit daně. Vláda by měla bojovat s daňovými úniky těch velkých, s úniky do daňových rájů, aby lidí viděli, že daně platit musejí všichni. Vláda by se měla soustředit na ty opravdu velké ryby, na ty způsoby, kdy se vyvádějí zisky přes fiktivní služby. Je celá řada kroků, které Ministerstvo financí může podniknout, aby zvýšilo motivaci daně platit. Stejně tak by vláda měla zjednodušit daňový systém, omezit množství výjimek, snížit množství daňových sazeb. Místo toho sledujeme pravý opak. Kdyby se lidé v tom systému vyznali, opět by byli ochotnější je platit.

Stejně tak by vláda měla soustředit svou pozornost na to, aby stát skutečně vynakládal své prostředky smysluplně. Prostě pro živnostníky je myslím dost demotivační platit daně na obří podnikatele, ať už v oblasti zemědělství, nebo v oblastech jiných, platit daně, skrize které se financují biopaliva a další nesmysly, které škodí životnímu prostředí. To jsou věci, na které se vláda má zaměřit, aby zvýšila daňový výnos, a ta represe má přijít až skutečně v tu poslední možnou chvíli a způsobem, který bude alespoň trochu smysluplný. Ta třetí čtvrtá vlna EET jednoduše smysluplná není. Prostě člověk, který tu tržbu uvést nechce, účtenku nevydá, jeho

zákazník logicky nemá žádný důvod ho udat, když on dostal vlastně tu daňovou slevu. A není tam vůbec žádná logika, proč by se ten výběr daní skrz tu třetí a čtvrtou vlnu měl zvýšit. Je to byrokratické opatření, které podstatu problému vůbec neřeší.

Proto ještě jednou apeluji na všechny poslance, aby podpořili zamítnutí tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Dále vystoupí pan poslanec Kobza, po něm pan poslanec Janda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená veřejnost, podle příspěvků, které zde slyším, se zřejmě Sněmovna rozhodla pokračovat v tažení proti drobnému podnikání. Příspěvek pana kolegy Bláhy, který se představil jako drobný podnikatel s tím, že má jenom dvanáct provozoven, mě přivedl k myšlence, že bychom zřejmě měli zavést další pojmy – mikropodnikatel nebo pikopodnikatel. Protože jak jinak můžeme označit podnikatele typu – matka samoživitelka si na živnostenský list přivydlává tím, že prodává kosmetiku nebo prášky na praní. A navíc v takovémto způsobu podnikání nutnost investovat do EET systému, z toho jejího podnikání potom už zbude velmi, velmi ohlodaná kost. Navíc právě tento způsob podnikání je oblíbeným terčem kontrol Finanční správy a následních drastických sankcí, když zjistí něco nesprávně vyplněného nebo nesprávně ohlášeného.

Marně si lámu hlavu, co ti malí živnostníci a lidé, kteří si vedle své práce v zaměstnání ještě přivydlávají na živnost, co vlastně provedli, za co jsou trestáni. Jediná odpověď, která mě napadá, je, že se provinili zřejmě tím nejstrašnějším zločinem – chtěli být svobodní a nezávislí, samostatní. Jedná se o lidi, kteří možná systému moc neodvádějí, taky nemají z čeho, ale navíc se snaží ten systém nikterak nezatěžovat, protože se snaží od něj nic nechtít, snad kromě toho, aby je nechal být a nezasypával je další a další administrativou vypodloženou drakonickými až likvidačními pokutami, které sází Finanční správa hlava nehlava. Například za nesprávně vyplněné kontrolní hlášení, kterým navíc nevznikla žádná škoda, je pokuta 50 tisíc a to je pro podnikatele, který nedosahuje obratu ani milion, skutečně likvidační.

Takže na jednu stranu zde máme plno politických proklamací o podpoře drobného a středního podnikání, zejména před volbami. Ale jaká je realita? Posedlost státních úřadů po ještě více kontrolách, výkazech, evidenci, hlášeních jde ruku v ruce s dalšími a dalšími příkazy a zákazy za narůstáním kontrolních úřadů a zejména počtu kontrolorů. Nebo možná ona zmíněná podpora, když se přeloží z Orwellova newspeaku, znamená ještě víc kontroly, ještě víc zákazů, ještě víc administrace a byrokracie.

Při zavádění EET jsem se zúčastnil semináře, který pořádala bývalá náměstkyně Hornochová. Ředitel Finanční správy přiznal, že pro první vlnu EET uvolnil 200 zaměstnanců Finanční správy a nabral 300 dalších kontrolorů, aby kontrolovali

zavedení EET na trzích. A priori EET bylo míněno a zamířeno na ty nejmenší, na ty nejmenší a nejslabší.

Slyšeli jsme zde mnoho čísel o tom, kolik zavedení EET vyneslo a kolik stálo stát a kolik stálo především dotyčné živnostníky. Nemohu se zbavit dojmu, že to byla jen další rána do vazu drobnému podnikání. Nejde totiž jenom o EET, ale o celý komplex dalších nařízení, která omezují podnikatelskou činnost. Od například vinařského zákona, který zakázal obchod se sudovým vímem a přesunem stáčených vín do recyklovatelných nerez sudů, do jednorázových obalů bag-in-box, vytvořil několik nákladních vlaků plastových a papírových odpadů, které zde předtím nebyly. Tím pádem naložil většině provozovatelů víc práce, víc administrativy, víc odpadového hospodářství. Kuřácký zákon, který přesunul návštěvníky restaurací do soukromí nebo na ulici, až po kontrolní hlášení, které má jistě význam v boji proti karuselovým podvodům, ale já se musím přiznat, že dost pochybuji, že by náš místní zelinář nebo prodavač suvenýrů se v nich nějak angažoval.

Celý tento komplex byrokratických opatření ničí drobné podnikání ve prospěch velkých, většinou nadnárodních korporací, protože zlikvidované drobné živnosti jim uvolňují prostor na trhu.

Řeči o nutnosti platit daně jsou správné, o tom ale tato diskuse vůbec není. Podle mě se prosperita státu dá a má měřit výběrem přímých daní, protože ty ukazují, jak stát umožňuje svým občanům na tyto daně vydělávat. Protože pokud občan neplatí daň ze zisku, když namísto smysluplné práce doma vyplňuje stohy papírů a studuje neustále se měnící předpisy a vyhlášky, tudíž nevytváří zisk, stát nasadí pokuty a nepřímé daně. A to je cesta, kterou my v SDP, rozhodně se s ní nehodláme smířit a nebudeeme ji podporovat. Považujeme totiž drobné a střední podnikání za indikátor svobody podnikání v této zemi a současnou situaci považujeme za velmi tristní.

Proto chceme prosadit přímou daň pro drobné podnikatele, abychom právě tento sektor osvobodili ze sevření přebujelé demokracie. Na argument, kde pokryjeme ztráty, které tím vzniknou, odpovidám, že jednak paušální daň bude vybírána i nadále, navíc se ušetří obrovský kontrolní a sledovací aparát. Také uvolněním drobného podnikání na způsob paušální daně očekáváme nárůst počtu podnikatelů i vedle zaměstnání, a tudíž tím pádem i vyšší výběr daně.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Janda, po něm pan poslanec Jurečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení páновé, mí předčeňci zde diskutovali zejména o zavedení další vlny EET, s kterou samozřejmě principiálně nemohu souhlasit, protože šmírování lidí a házení klaků pod nohy podnikatelům mi bylo vždy cizí. Tento vládní návrh je však obsáhlnejší a obsahuje několik dalších změn. Návrh např. mj. nastavuje parametry tzv. zvláštního režimu, který má zmírnit povinnost EET evidovat tržby pro podnikatele do roční výše 200 tisíc korun. Možná se zdá, že tím ulehčíme podnikatelům. To však

není úplně pravda. Zůstane jim totiž povinnost čtvrtletního hlášení v podobě předávání papírových účtenek a papírových hlášení o tržbách. Jsme tak opět znova v situaci, jak je zvykem této vlády, kdy i těm nejmenším komplikuje život zbytečnou byrokracií, obtěžuje zbytečnými papíry a místo toho, abychom je nechali žít a pracovat, přikazujeme jim pořád nové a nové povinnosti, pak je v průběhu měníme a nakonec zrušíme.

Opět a znova se ukazuje, že EET byl naprostě zbytečný krok, a tato změna to dokazuje. Živnostníkům, mezi nimiž je i spousta sportovců, tímto vzkazuju, že až bude sestavovat vládu ODS, tak tuto byrokracií odbouráme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Martinek. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Martinek: Děkuji. Chtěl bych krátce reagovat na pana Kobzu, protože jsem tam možná špatně slyšel, doufám, že to byla chyba. Ale zaslechl jsem slova přebujelá demokracie, tak nevím, co to znamená v pojetí SPD, a doufám, že to byl doopravdy přeček, protože jinak by to bylo doopravdy něco, co tady nehceme řešit. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Jurečka v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážená paní ministrně, zase mi to vychází, že to mám pět minut před plánovanou přestávkou, ale pokusím se do toho času vejít. Jenom ještě dovolím zareagovat na pana poslance Kobzu, který tady hovořil o těch otázkách, které se týkají trhu s vínem apod. Jenom bych chtěl říct, že tehdy to nebyl ministerský a vládní návrh, který toto přinášel. Byl to nakonec návrh, který prošel úpravami Poslanecké sněmovny a parlamentu v této oblasti. Já jsem jako ministr tehdy takovéto požadavky na změnu způsobu obalů v rámci trhu s vínem nepřinášel. Nicméně na druhou stranu je potřeba připomenout, že situace z hlediska pančování vína byla poměrně vážná a nebylo mnoho jiných opatření, kterými bychom dokázali tu situaci změnit, což se dnes podařilo. Nicméně já jsem tedy navrhoval trošku jiné způsoby, jak toho dosáhnout.

Nicméně teď k debatě o EET. Nebudu opakovat věci, které jsem zmiňoval minulý týden. Jenom připomínám, že opravdu tehdy v koaliční smlouvě stalo to, že se to bude týkat vybraných oborů a že ta opatření budou ze strany vlády dostatečně kompenzační, aby se kompenzovaly náklady, které s tím podnikatelský sektor bude mít, což se bohužel v praxi nepodařilo naplnit.

Nicméně teď tady stojíme před touto novelou. My jsme se tehdy před dvěma lety aspoň snažili rozvolnit fázování, aby tady byla možnost nějaké časové prodlevy, vyhodnocení první a druhé fáze. Myslím si, že kdo četl nález Ústavního soudu, tak si myslím, že se tam dozvěděl mnoho konstruktivních a racionálních argumentů, že tato

aplikace EET je poměrně tvrdá vůči předeším malým živnostníkům. Já si tady dneska kladu otázku – poprosím, aby paní ministryně na ni mohla reagovat –, jak se došlo k té hranici 200 tisíc korun, která je limitem pro údajně volnější režim, byť tady pan poslanec Janda hovořil docela jasně o tom, že to bude nést administrativní nároky, spousta lidí, například někteří posudkoví lékaři, ukončí svoji činnost, protože jim nebude stát kvůli několika málo posudkům v roce dělat čtvrtletní papírové hlášení, tak to raději zruší, tzn. zase nápor na zbývající lékaře v systému. Rozhodně to není ideální, takto to nastavit, protože když se podíváte dneska na kalkulátor daní v případě OSVČ, tak dojdete k tomu, že samotný živnostník, pokud využije 60% paušál, tak do, řekněme, příjmu zhruba 410 tisíc korun, žádnou daň státu neodvádí. Je tam paušál, je tam na něj sleva na danu. Tak já se ptám, proč zavádíme opatření vůči nějaké skupině, z které nedostaneme ani korunu daně. Když se podíváme na živnostníka, který má manželku, bude mít dvě děti, tak ta částka bude nad milion korun.

Můj dotaz zní, kde jsme stanovili zrovna hranici 200 tisíc korun, proč z mého pohledu nebyla logičtější hranice alespoň 400 tisíc korun, ať neděláme opatření, která budou vyvolávat náklady, ale pro stát efekt bude naprostě minimální, spíše negativní, protože někteří tu činnosti, ještě další, kteří ve 3. a 4. vlně zatím v systému nejsou, tak ji ukončí.

Myslím si, že bychom se měli poučit a měli bychom opravdu být těmi zákonodarcí, kteří jsou, řekněme, efektivní v tom slova smyslu, že si uvědomujeme, že ta opatření, byť jsou někdy hájena bohulibými argumenty, nebo spíše čísla, tak že v praxi budou mít naopak kontraproduktivní dopady. Myslím si, že to poučení tady mělo být, a já bohužel reflexi v návrhu, který se v něčem může tvářit, že vychází živnostníkům vstří, tak z hlediska 3. a 4. vlny, na koho to dopadne, tam pozitiva úplně takto nevidím.

Dovolil bych si ještě v závěru jednu poznámku. Já jsem četl titulky, kdy pan premiér říkal, že EET vydělala, a mluvil o nějakých miliardových částkách. EET nevydělala vůbec nic. Vydělali to ti podnikatelé, živnostníci, a EET je jenom pouze nástroj. A my jsme tady dneska v situaci, kdy bychom se měli snažit polidštit parametry tak, ať je to opravdu efektivní, smysluplné, ale neaplikujme to někam, kde to pro stát z hlediska výběru daní nepřinese ani korunu navíc. Naopak, ty živnostníky ztratíme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Než budeme pokračovat, tak vás seznámím s omluvou. Pan poslanec Tomáš Kohoutek se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 do 19 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji.

Je 12.59. Jsou zde ještě dva kolegové přihlášení s faktickou poznámkou, pan poslanec Kobza a pan předseda Stanjura. Ale neměli bychom možnost, aby ani jedna z těch faktických poznámek zazněla, protože ve 13 hodin, což je právě teď, končíme dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Budeme pokračovat ve 14.30 hodin pevně zařazeným bodem, kterým je informace vlády o globálním paktu.

Současně připomínám členům organizačního výboru, že za pět minut se sejde organizační výbor na obvyklém místě. Přeji vám dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych zahájil odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Na úvod mám pro vás jedno organizační sdělení ohledně průběhu zítřejšího dopoledního jednání Poslanecké sněmovny. Na základě dohody učiněné na grémium a dnešním organizačním výboru začne zítřejší dopolední jednání až v deset hodin, kdy budeme projednávat bod 168, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace, a v případě dřívějšího ukončení tohoto bodu bychom ihned poté, co budou odhlasovány případné změny pořadu 19. schůze, pokračovali v projednávání pevně zařazených bodů. To znamená, ty interpelace, podle mých informací snad by tam měla být jenom jedna. A ještě je to otázkou nějaké dohody. To znamená, hned jak to bude skončeno, tak ne že budeme čekat od jedenácti hodin, ale kontinuálně navázeme dalším programem schůze Poslanecké sněmovny.

A upozorňuji, že přihlášky k ústním interpelacím bude možné zde v sále podávat již od devíti hodin. Takže budeme začínat od desítí, ale přihlášky k ústním interpelacím bude možné podávat zde v sále již od devíti hodin. Takže to je k průběhu schůze.

Nyní tedy přistoupíme k dalšímu bodu, což je

170.

Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálnímu paktu o uprchlících

Prosím, aby se slova ujal pověřený člen vlády, což je ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás informoval o dvou dokumentech. Jedním je globální pakt o bezpečné, řízené a legální migraci, druhým je globální pakt o uprchlících. Tyto dva dokumenty jsou reakcí mezinárodního společenství na masové pohyby migrantů a uprchlíků.

Tyto stále rostoucí přesuny lidí nemůže zvládat každý stát jednotlivě a je jasné, že vyžadují mezinárodní spolupráci. Současně ale je nutné jasně zdůraznit, že oba dva tyto dokumenty nemají žádnou právní závaznost a ani vymahatelnost. Jedná se o dokument, který je projednáván na úrovni OSN, je právně nezávazný, a není to tedy právně vynutitelná mezinárodní smlouva. To, co ty dokumenty obsahují, je především výčet možných opatření, zásad a praktik, které lze dle rozhodnutí zúčastněných států v jednotlivých migračních situacích uplatňovat.

Chtěl bych také jednoznačně vyvrátit, že migrační kompakt definuje migraci jako základní lidské právo. To prostě není pravda. Dokument hovoří pouze o lidských právech migrantů jako o univerzální zásadě. Dále chci jasně zdůraznit, že kompakt nijak neomezuje suverenitu států v oblasti migrace v rozhodování o tom, koho a za jakých podmínek vpustí jednotlivé státy na své území, ani nepředává národní kompetence na úroveň OSN či EU. Kdo by snad chtěl tvrdit opak, tak si troufnu říci, že ty dokumenty nečetl nebo že význam těchto dokumentů zkresluje.

Problémy spojené s migrací lze opravdu efektivně řešit, poukud budou státy schopny spolupracovat a pokud budou schopny mezi sebou mluvit. Česká republika se na přípravě těchto obou dokumentů podílela na formálních konzultacích o uprchlickém paktu, který vedl Úřad vysokého komisaře pro uprchlíky v Ženevě, i na vyjednávání migračního paktu v OSN v New Yorku. Tam jsme svá stanoviska uplatňovali prostřednictvím společného přístupu 27 států EU.

Pozice ČR vycházely ze schválené strategie migrační politiky ČR a dbaly na to, aby ustanovení obou paktů odrážela již existující závazky v oblasti migrace a azylu a nepřinášela žádné nové nároky. Ten dojednaný text odpovídá tomu, co naše země prosazovala. My jsme stáli o to, aby ten dokument byl definován jako právně nezávazný, aby zůstal v rámci existujících pravidel mezinárodního a unijního práva, aby nebyl rozšiřován o nové kategorie uprchlíků a nové druhy mezinárodní ochrany a aby byl pro kontrolu naplnění toho paktu vytvořen mechanismus bez nových institucí a dalších nákladů. Ten tzv. uprchlický pakt bude předložen Valnému shromáždění OSN společně s výroční zprávou Úřadu vysokého komisaře pro uprchlíky a bude formálně schvalován v rámci každoročně přijímané rezoluce o UNHCR, k níž má být připojen.

Migrační pakt, ten představuje historicky právní rámec pro mezinárodní spolupráci a zabývá se všemi podstatnými aspekty migrace. Jeho tematická šíře, skutečnost, že se opírá především o obecné lidskoprávní dokumenty, a zejména rozdílnost zájmů a priorit jednotlivých států nebo jejich seskupení, které se při vyjednávání textu prosazovaly, vedly ke kompromisnímu výsledku. V tomto případě opět byla prioritou ČR právní nezávaznost, suverenita státu rozhodovat o tom, koho a za jakých podmínek pustí na své území, odsouzení a potírání nelegální migrace a boj proti pašérákům, rozlišení zacházení s legálními a nelegálními migranty, odmítnutí zacházet s migranty podle mezinárodního uprchlického práva, potvrzení závazku zemí původu přjmout zpět své občany a opět návazný mechanismus bez nových institucí a nákladů.

Dojednaný text všechny tyto prvky obsahuje, i když některé formulace jsou méně jednoznačné, než se ČR a ostatní státy EU snažily prosadit. Pro nás je zejména důležité, že se zaměřuje na řešení problémů, které migraci podněcují, na správu hranic nebo obchod s lidmi a pojímá migraci komplexním způsobem i z řady dalších úhlů. Ten dokument stanoví 23 cílů nebo úkolů, které by měly vést k bezpečné, řízené a legální migraci. Některé jsou zásadní z našeho pohledu, některé důležité a některé nadbytečné. Nicméně opět nepřináší ČR žádné nové závazky.

Migrační pakt bude přijímán na konferenci v Maroku 10. prosince 2018. A co je důležité, účastníci, to znamená jednotlivé státy, budou mít možnost přednést svá

vysvětlující stanoviska, popř. výhrady, a uvést také, co ve vztahu ke komaktu pokládají za podstatné.

Takže já jsem přesvědčen, že jsem teď jasně dokázal, že sjednání nebo vytvoření těchto dvou dokumentů neznamená pro ČR žádné nové povinnosti, žádné nové závazky. Ty dokumenty, znova opakuji, jsou politickou deklarací, která se projednává na úrovni OSN, a je tedy právně nezávazná.

Vláda České republiky pečlivě sleduje diskusi o těchto dokumentech v jednotlivých členských státech Evropské unie a před jednáním konference v Maroku samozřejmě zformuluje pozici České republiky, se kterou na konferenci Česká republika odjede, a v případě potřeby či zájmu jsme připraveni o té pozici informovat buď příslušné výbory Poslanecké sněmovny, nebo plenum Sněmovny jako celek.

Já vám děkuji za pozornost a můžeme přejít do diskuse.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu, poslanec Zdeněk Ondráček, který, bude-li souhlasit, se stane zároveň jeho zpravodajem. Souhlasíte? Dobре, děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, v úvodu mi dovolte, abych vám poděkoval, že jste napodruhé zařadili tento bod k dnešnímu projednání, a zároveň asi nějaká výzva, abychom tento dokument velmi dobře nastudovali a poslouchali to, co bude říkat ministr vnitra a ministr zahraničí, ale čím bude argumentovat také řada diskutujících.

Já z úvodního slova pana ministra si v podstatě říkám jednoduchou otázkou: Když je to všechno tak nezávazné a všechno k ničemu, je to jenom tak politické, tak proč to rovnou neodmítneme? Vždyť nám to celkem může být jedno, vždyť to není v podstatě nic zásadního. Politici jezdí, diskutují, ale nevyplývá z toho nic závazného pro Českou republiku, tak proč hned na začátku neříci, že se nám to nelíbí? A v podstatě to, co říká pan premiér a možná bude říkat za pár hodin v Rakousku, tak proč vlastně neříci natvrdo, že nás tyto dvě deklarace, nebo globální pakty, nezajímají?

Ale pojďme k tomu, co jsem si připravil. Jak bylo zmíněno, ve dnech 10. a 11. prosince 2018 mají členské státy Organizace spojených národů v Maroku přijmout závazek v oblasti migrace, a to globální pakt pro bezpečnou, řízenou a pravidelnou migraci, společně s téměř nediskutovaným globálním paktem o uprchlících.

Obdobný dokument navržený Evropskou komisí, známý pod názvem Dublin IV, sice již v uvozovkách spadl pod stůl, nicméně mnohem závažnější dokumenty OSN a Evropské unie, globální pakty, zůstávají v podstatě bez povšimnutí, i když obsahově předčí v mnoha směrech navrhované změny dublinských smluv. Tyto změny budou mít pro Evropu za následek pravidelné a mezinárodními organizacemi řízené přesídlování migrantů a uprchlíků do Evropy.

V současné době jsou zpracovány návrhy dvou globálních paktů, globální pakt o uprchlících a globální pakt o bezpečné, řízené a pravidelné migraci, kde neexistuje jejich oficiální český překlad, protože OSN své dokumenty v českém jazyce nevydává. U globálních paktů se již nejedná z mého pohledu a z pohledu komunikace s právníky o právně nezávaznou deklaraci, i když se to v jejich úvodu uvádí, a v tom mohu souhlasit s panem ministrem, ale o mezinárodní smlouvy, jež jsou podle článku 10 Ústavy České republiky postaveny nad národní zákony. Zde by to chtělo určitě právní stanovisko právních autorit, aby nám řekly, jestli deklarovaná nezávaznost těchto globálních paktů je opravdu tak nezávazná, anebo nám v tom vznikají závazky podle mezinárodního práva.

Globální pakt v některých směrech legalizují ilegální migraci. Signatářské státy totiž již nebudou smět v uvozovkách kriminalizovat aktivity neziskových organizací, a to ani ty, které odporují národnímu nebo mezinárodnímu právu. Dále sjednocují na základě lidských práv postavení uprchlíků a migrantů, což v praxi bude znamenat chránit práva i ilegálních migrantů, v podstatě to znemožní jejich vyhoštění zpět do země jejich původu.

Celá navrhovaná politika je postavena na dobrovolnosti a zásadě nenavracení. Samozřejmě zde nechybí ani přerozdělování migrantů a uprchlíků, my to známe pod pojmem povinné kvóty, které jsou v globálním paktu schované pod jinými pojmy, a to pod pojmem spravedlivé rozdělení břemene a zodpovědnosti.

Globální pakt migraci nezpomalují ani nebrzdí, naopak ji z mého pohledu podporují, a dokonce k ní i vyzývají. Globální pakt o uprchlících se týká uprchlíků, kteří opouštějí své země z důvodu války nebo politického pronásledování a jejich status je upraven ženevskými konvencemi, kdežto globální pakt o bezpečné, řízené a pravidelné migraci se týká osob, které migrují "z jiných důvodů". Své země opouštějí z důvodu chudoby, dopadu klimatických změn, nedostatku pracovních příležitostí apod.

Stavebními kameny globálních paktů jsou mezinárodní deklarace, kde mezi nejzásadnější patří Newyorská deklarace o migrantech a uprchlících, přijatá 19. září 2016 tehdejší vládou Bohuslava Sobotky, a usnesení Evropského parlamentu o pokroku v iniciativě globálních paktů OSN o bezpečné, řízené a legální migraci a uprchlících, které bylo 16. dubna tohoto roku v Evropském parlamentu odhlasováno.

Do otázky ratifikace globálních paktů spadá i Marrákešská deklarace, která se hned ve svém úvodu odvolává na deklaraci Newyorskou. V Newyorské deklaraci se v bodě 63 signatáři zavázali k procesu jednání na mezinárodní úrovni, vedoucí k přijetí globálního paktu. Newyorská deklarace je nedílnou součástí globálních paktů a jednoznačně podporuje migraci do Evropy a převod pravomocí v otázce migrační politiky na mezinárodní a neziskové organizace. Od Newyorské deklarace v minulosti odstoupilo Maďarsko a Spojené státy americké a oba státy se stáhly z přípravy globálního paktu o migraci, neboť tento pakt je neslučitelný s jejich migrační politikou.

Usnesení Evropského parlamentu o pokroku v iniciativě globálních paktů OSN o bezpečné, řízené a legální migraci a uprchlících se rovněž odkazuje na Newyorskou deklaraci a schvaluje veškeré její body. Evropský parlament navíc žádá de facto

o legalizaci kriminální činnosti neziskových organizací, čímž jim zaručuje imunitu, vyzývá k masovému rozvoji přijímání migrantů a plnění kvót a jejich přerozdělování, popřípadě ignoruje negativa a problémy spojené s migrací a uznává jejich oboustranný přínos, dokonce uznává migraci jako účinný nástroj proti chudobě.

OSN a Evropská unie přenáší odpovědnost, kterou za sebe nesou sami imigranti a za ně především jejich mateřské státy, na ostatní, vyspělý svět, kam migranti míří. Evropský parlament vytváří nátlak na přijetí globálních paktů a vyzývá Evropskou unii, aby na sebe vzala vedoucí úlohu v tomto procesu a aby odsoudila jiné země, v tomto případě USA a Maďarsko, a u Maďarska jste důsledky viděli v minulém týdnu, které opouštějí jednání, nebo se jim podařilo oslabit obsah konečného paktu.

Po přijetí obou globálních paktů bude muset Česká republika změnit národní a azylou politiku, ve jejímž důsledku dojde ke ztrátě kontroly v oblasti migrační azylové politiky a tyto pravomoci přejdou na mezinárodní organizace spadající pod Úřad vysokého komisaře pro uprchlíky. Prováděcí pravomoci přejdou na mezinárodní sektor, náboženské organizace nebo soukromý sektor.

Mohli bychom si položit otázku, jak to bude s přerozdělovacím mechanismem. Globální pakt o uprchlících, který upravuje přístup k přijímání uprchlíků, obsahuje i přerozdělovací mechanismus, jak jsem zmínil v úvodu svého vystoupení, který je také v Dublinu IV, a to známe pod pojmem povinné kvóty. V globálním paktu o uprchlících je přerozdělovací mechanismus často zmiňován jako – opakuji – spravedlivé sdílení zátěže a zodpovědnosti.

V návrhu Dublinu IV byl korektní přerozdělovací mechanismus, chcete-li povinné kvóty, vypočítáván a kontrolován Agenturou Evropské unie pro azyl, která se přímo zodpovídá nejvyšším orgánům Evropské unie, Evropské komisi. Konečnou kontrolu nad plněním a fungováním povinných kvót měla mít Evropská komise. Při uplatnění korektního mechanismu měl být použit referenční klíč založený na počtu obyvatel a velikosti ekonomiky jednotlivých členských států tak, aby tento mechanismus odlehčil členským státům, jež jsou vystaveny neúměrnému tlaku. Pokud se členský stát rozhodl, že se ke korektnímu mechanismu po dobu 12 měsíců nepřipojí, byl povinen zaplatit pokutu ve výši 250 000 eur ročně za jednoho nepřijatého žadatele o azyl.

Další otázkou by mohlo být, jak je to se slučováním rodin. Po přijetí globálního paktu nastane členským státům nově povinnost slučovat rodiny nejen uprchlíkům, ale i migrantům, a to hlavně u dětí bez doprovodu a ve všech fázích migrace. Jak bude fungovat návratová politika? Globální pakt o uprchlících staví návratovou politiku pouze na bázi dobrovolných repatriací, a to i pro země původu uprchlíků. Hostitelské země mají po přijetí globálních paktů finančně, technicky a jinak podporovat země původu, čímž mají vyřešit příčiny vysídlování a zjednodušit návraty uprchlíků zpět do svých zemí. Přijetím globálního paktu o migraci bude členským státům znemožněno tzv. kolektivní vyhošťování. Každý migrant bude muset být posouzen individuálně a vyhošťování bude možné pouze tehdy, pokud bude v souladu s mezinárodním právem v oblasti lidských práv. Přijdou-li migranti opouštějící své země z důvodu hledání nových ekonomických příležitostí, lidé opouštějící své domovy z důvodu potravinové nejistoty, chudoby, porušování lidských práv, nepříznivých dopadů klimatu a

z důvodu dopadu nepříznivých katastrof, tak jak je vyjmenovává Newyorská deklarace, nebudou je členské státy moci vyhostit zpět do jejich zemí původu, protože by tím porušily lidská práva.

Jakou úlohu v těchto paktech sehrávají neziskové organizace? Můžeme říci, že globální paktysou neziskovkám ušity přímo na míru. Neziskové organizace budou mít po přijetí globálního paktu o uprchlicích volné ruce nejen k přípravě a plánování, ale i k realizaci programů pro uprchlíky a migranti a pravomoc v přerozdělování financí. Neziskové organizace budou migrantům a uprchlíkům v plnění migrace jako lidského práva aktivně pomáhat, a to zcela beztrestně, v případech, kdy poruší jiná národní nebo mezinárodní práva, protože jim globální pakt zajišťuje v podstatě imunitu. Tím se zlegalizuje a začne provádět nyní ilegální převaděčství, které přejde z kriminálních převaděčů na neziskové organizace. Tento krok migraci nesníží, ale naopak ji ještě více podpoří, protože migranti budou vědět, že je neziskové organizace bezpečně převezou do Evropy, odkud nebudou moci být jednoduše vyhoštěni a kde se o ně velmi dobře postarájí.

Zajímavé je také, jak Evropská komise, nebo jak tyto paktysou hovoří o možnosti informovat občany Evropské unie o těchto aktivitách. S přijetím globálních paktů signatářské státy přijímají i cenzuru na informace týkající se migrantů a migrace. Globální pakt o migraci zavazuje signatářské státy informovat pouze o pozitivech migrace, negativa jsou vnímána jako projevy rasismu a xenofobie. Média, která budou migraci kritizovat, budou zastaveny finanční a materiální prostředky.

Co říci závěrem. Globální paktysou nastaveny tak, aby nelegální migraci utlumily nebo ji zabránily. Naopak, migraci, i masovou, podporují a nelegální migraci legalizují přesunutím prostředků a mechanismů řízení z ilegálních převaděčských skupin, chcete-li pašeráků lidí, na členské státy, legální mezinárodní instituce, neziskové organizace a soukromý sektor. Pokud budou globální paktysou v prosinci v Maroku signatářskými státy přijaty, zaváže to tyto nadnárodní smlouvy ratifikovat i na národních úrovních, čímž se stanou závažnou součástí národního právního řádu. Má-li Česká republika zachovat vlastní rozhodovací pravomoc i v otázce migrace a poskytování azylu, měla by globální paktysou nepřijímat a po vzoru velkého bratra za louží, Spojených států amerických, a Maďarska odstoupit od Newyorské deklarace o migrantech a uprchlících.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi poděkovat, že jste mě vyslechli. Zároveň mi dovolte poděkovat lidem, kteří mi zaslali podklady pro toto vystoupení. Jsem připraven na diskusi, zároveň žádám, aby diskuse byla věcná a pokud možno jsme se dobrali ještě dnes nějakého závěru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Zaujměte prosím místo u stolku zpravodajů, odkud budete sledovat diskusi a shromažďovat návrhy.

Já tady mám v tuto chvíli nějaké omluvenky, které přišly nejdříve, a to je omluvenka paní poslankyně Adamové, mezi 14.30 a 19.00 se omlouvá z pracovních důvodů. Pan poslanec Pavel Bělobrádek se omlouvá od 14.30 do 15.30 hodin a potom od 16.30 do konce jednání. Pan místopředseda Hanzel se omlouvá od 14.30 do 15.30

z pracovních důvodů. Rušíte to? Ano, dobře, tak pan místopředseda ruší tuto omluvenu.

Mám tady dvě faktické poznámky, pana místopředsedy Stanjury a pana poslance Hrnčíře, a předpokládám, že se jedná o omyl z předchozí doby, tak to smažu. V tuto chvíli otvírám rozpravu, do které jako první je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Okamura, poté pan předseda Fiala, poté pan ministr.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jsem rád, že se po iniciativě SPD a KSČM podařilo zařadit na program schůze projednání stanoviska ke globálnímu paktu OSN o bezpečné, řízené a pravidelné migraci a ke globálnímu paktu o uprchlících. Záměrně říkám pravidelné, protože v překladu toho anglického slůvka rozhodně k němu má blíže význam pravidelné.

Naše hnutí SPD s těmito dokumenty zásadně nesouhlasí, jelikož tyto dokumenty přinášejí nebezpečí pro Českou republiku a pro Evropu. Chceme, aby Česká republika odstoupila z těchto jednání a samozřejmě tyto dokumenty nepodepisovala, stejně jako to již udělaly USA a Maďarsko, a zřejmě se k tomuto dokumentu nepřipojí ani Polsko. Bohužel je však postoj Babišovy vlády k těmto dokumentům pozitivní, jelikož z toho, co vláda zatím prezentuje, vyplývá, že odstupovat z jednání nehodlá, a to tady potvrdil ve svém úvodním vystoupení i ministr vnitra a zahraničí Jan Hamáček. Vláda se tedy nadále hodlá stavět k migraci vlažně.

Tyto dokumenty OSN se přitom pokouší definovat migraci jako základní lidské právo a také definují právo na překračování hranic. Podle tohoto dokumentu OSN je migrace nezastupitelným a dobrým procesem, což jsou slova z tohoto dokumentu, který by měl být podpořen. Vychází ovšem z překrouceného výkladu čl. 13 bodu 2 Všeobecné deklarace lidských práv, podle kterého má každý – cituji – "právo opustit kteroukoli zemi, i svou vlastní, a vrátit se do své země". Ano, právo svou zemi opustit patří ke svobodě každého z nás, níjak z toho ovšem neplyně právo usadit se kdekoliv na světě bez ohledu na ty, komu daná země patří.

Filosofii OSN a zjevně také europarlamentu a poslanců jiných stran tady v Poslanecké sněmovně je legalizovat globální squatting. A nejen legalizovat, plánují ho finančně a legislativně podporovat. A známe už i první smělé plány. Globální kompakt vyzývá k poskytnutí kapacit pro přesídlení deseti procentum celkového počtu uprchlíků ve světě ročně. Abychom věděli, o jakém čísle mluvíme, OSN loni odhadla, že ve světě momentálně žije 258 milionů lidí mimo svou zemi původu. Tohle číslo se ovšem znásobí ihned v momentě, kdy se Evropa ke starosti o uprchlíky přihlásí. Víme všichni, co nastartoval jeden hloupý výrok paní Merkel.

Tento projekt globálního kompaktu OSN o migraci obsahuje např. ustanovení, podle nichž by pro migranty měla být organizována školení jak před odjezdem, tak po jejich příjezdu, aby jim byly poskytnuty zvýhodňující podmínky. Státy se také zavazují umožnit migrantům posílat peníze domů, což je fakticky pobídka pro ekonomické migrancy. Dále tu je povinnost státu zajistit nevládním neziskovým organizacím možnost pomáhat migrantům podávat stížnosti proti rozhodnutím státních orgánů ve věci azylu a povolení k pobytu v zemi. To vše je pro naše hnutí SPD a pro bezpečnost v České republice zcela nepřijatelné a tyto závěry odmítáme.

Pan ministr říkal, že to není závazné. Tak vůbec nechápu, proč tedy u takových jednání jsme. A znova opakujeme, že po vzoru Maďarska je potřeba odstoupit, protože není možné, abychom vůbec diskutovali nad takovými větami, protože to je přece absolutně nepřijatelné, jak jsem říkal, vůbec pro Českou republiku a jsem přesvědčen i pro většinu našich občanů.

Hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, dlouhodobě a programově odmítá imigraci. Imigrační projekty na jakékoli úrovni přímo ohrožují zájmy našeho národa a suverenitu našeho státu. Tato země je dědictvím našeho národa a není žádnou administrativní jednotkou EU nebo OSN. Nad suverenitou této země nestojí žádné právo někoho se sem přistěhovat a užívat hodnoty, které vytvořili naši předkové.

Věc je třeba vidět v souvislostech. První část těchto souvislostí je snaha EU, OSN a některých českých politiků a aktivistů udělat z imigrace legální právo, které stojí nad suverenitou zemí a zájmy národů. Druhou částí problému je snaha EU zbavit členské státy práva svobodně rozhodovat o vlastní imigrační politice.

Dnešní situace je zcela jasná. Podporovat EU je podporovat migraci. Nevystoupit tak jako Maďarsko z globálního paktu znamená zásadní ohrožení našich zájmů a rezignaci na obranu našich zájmů. Připomenu, že projednávané dokumenty OSN jsou výsledkem Newyorské deklarace pro migranti a uprchlíky. Přijetím Newyorské deklarace se státy zavázaly mj. uspořádat mezinárodní konferenci k uzavření globálního paktu o – cituji – bezpečné, řízené a legální migraci v roce 2018, a také k tomu, že do roku 2018 dosáhnou dohody o – cituji – spravedlivějším sdílení odpovědnosti vůči uprchlíkům. Jinými slovy, když byly prozatím členskými státy EU bruselské migrační kvóty vyhozeny dveřmi, snaží se jim je naordinovat oknem OSN.

Podpis obou dokumentů, globálního paktu o bezpečné, řízení a pravidelné migraci a globálního paktu o uprchlících, by se podle sekretariátu OSN měl uskutečnit na zvláštní konferenci OSN, která je svolána na polovinu prosince 2018 do Marrákeše. V případě jejich sjednání a ratifikace českým parlamentem a podpisu prezidentem republiky by podle čl. 10 Ústavy byly nadřazeny národním zákonům, což by znamenalo, že bychom museli podle nich předělat české zákony. Například v zákoně o pobytu cizinců by musela být zrušena více než polovina ustanovení, která regulují vstup cizinců na naše území a pobyt v České republice. Přitom ještě donedávna Ministerstvo zahraničních věcí uvádělo, a uvedl to tady i pan ministr, že v této fázi ty dokumenty nebyly závazné. Tak tedy pak nechápu, co se tedy bude podepisovat na zvláštní konferenci OSN, která je svolána na polovinu prosince 2018 do Marrákeše, nebo proč se to tam vlastně bude podepisovat, nebo jestli je potřeba vůbec něco podepisovat.

Vy mi tady, pane ministře za mnou, říkáte, že je to politická deklarace, kterou je potřeba podepisovat. My říkáme, že to není potřeba podepisovat. Proč? Proč? Proč! Já tady říkám, obsahuje to věty, které jsem tady citoval. Jsou tam tyto teze. Já vím, že vy jako zástupce sociální demokracie máte potřebu podepisovat takové věty a takové dokumenty. My za SPD říkáme ne. A tady je jasný rozdíl mezi SPD a touto Babišovou koaliční vládou hnutí ANO a ČSSD. To je ten rozdíl, je jasný a myslím, že občané ho všichni vidí.

Podívejme se podrobněji, co to tedy je Newyorská deklarace, z které to vychází. V září 2016 přijalo 193 členských států Valného shromáždění OSN jednomyslně text zvaný Newyorská deklarace pro migranty a uprchlíky. Ta má zlepšit mezinárodní řešení uprchlické problematiky, mj. otázky přijímání běženců v jednotlivých zemích, školní docházky jejich dětí, legálního zaměstnání atp.

Americký prezident Donald Trump nařídil 1. 12. 2017 zvláštní směrnicí diplomatickým zástupcům USA při OSN ukončení jednání o obou smlouvách. Delegace USA při OSN předala depeši o ukončení účasti USA na projektu globálního kompaktu o migraci, jak bývají oba dokumenty souhrnně označovány, 3. 12. 2017. Spojené státy odstoupily a odstoupilo také Maďarsko.

A k Maďarsku a k jeho postupu se nyní dostanu, i k těm důvodům. Maďarští diplomaté se jednání pracovních skupin, které připravovaly návrhy obou smluv, účastnili až do konce. Finální návrhy textů, návrhy obou smluv předala komise OSN pro mezinárodní právo k posouzení vládám členských států 13. 7. 2018. V následujícím týdnu, tzn. je to před dvěma, nebo před necelými třemi měsíci, maďarská vláda uložila všem státním úřadům v Maďarsku prozkoumání slučitelnosti navržených smluv s vnitrostátním právem. A Maďarsko na základě tohoto přezkoumání, a jsou to naši kolegové v V4, členové EU, 24. 7. 2018 oznámilo, že odstupuje z jednání o globálním paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a o globálním paktu o uprchlících. Protože Maďarsko to zdůvodnilo tak, že na rozdíl od vlády hnutí ANO a ČSSD, v koalici s KSČM ještě, a na rozdíl od pana ministra Hamáčka Maďarsko považuje tyto dokumenty po podrobném prozkoumání za špatný proces, který přináší nebezpečí pro Evropu a Maďarsko, a to je přímo citát maďarského ministra zahraničí Szijjártó. Maďarský ministr dále vysvětlil, že v důsledku toho je závěr maďarské vlády odlišný od závěru OSN, a cituje ho. OSN se domnívá, že migrace by měla být podporována, ale podle postoje Maďarska musí být zastavena, konstatoval maďarský ministr.

A tady mám dotaz na pana ministra Hamáčka, jak nám vysvětlí ten rozpor Maďarska, kde to projednávali, dokonce maďarský ministr jel na ta jednání, a to bylo veřejně prezentováno i v zahraničí, po projednání v orgánech maďarského parlamentu, takže tam se na to podívali i poslanci, ve výborech se to projednalo.

Postup české vlády, a to si myslím, že musí opravdu vadit všem opozičním stranám v Poslanecké sněmovně – vůbec jste to neprojednali ani tady ve Sněmovně, teď to tady projednáváme, až když už máme po Marrákeši, a teď kdybychom vás nepřinutili, abychom to tady dostali na program schůze Sněmovny, tak v podstatě tento měsíc tam jedete úplně bez jakéhokoli projednání ve Sněmovně a bez jakéhokoli usnesení. To je tady zásadní rozdíl, že vy skrýváte a nechcete to veřejně projednávat. A vy třeba budete říkat neskrývám, ale já se ptám, proč tedy Maďarsko tam jezdí s těmi stanovisky parlamentu, kde to otevřeně projednávají. A hlavně Maďarsko po podrobném prozkoumání došlo k témtoto závěrům. My samozřejmě věříme Maďarsku, že oni neskrývali, projednali a mají závěry. Vy skrýváte, a kdybychom nenavrhlí, tak samozřejmě se k této diskusi ani nedostaneme. A ostatně víme, a k tomu se ještě dostanu, jakým způsobem vláda přistupuje k zahraniční politice.

Takže bych to shrnul. Hnutí SPD se plně ztotožňuje se stanoviskem Maďarska. A dovolte mi navrhnut usnesení z pera SPD, o kterém bude hlasovat Poslanecká sněmovna. Usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR považuje další setrvání ČR v globálním paktu OSN o bezpečné, řízení a legální migraci za stav, který je v rozporu se základními zájmy ČR a českého národa. Vzhledem k tomu požadujeme odstoupení ČR z jednání o tomto globálním paktu po vzoru Maďarska a USA. Žádáme vládu ČR, aby ve vztahu k tomuto paktu udělala příslušné kroky v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

A já vám řeknu, vážený pane ministře, proč je potřeba toto usnesení. Protože vy jste minulý týden, naposledy minulý týden prokázali, že vládní zahraniční politika je prostě snad největší galimatayš, co jsem tady zažil za posledních dvacet let. Kdo to kdy zažil, že europoslanci, vládní europoslanci hnutí ANO, samozřejmě i za ČSSD, prostě potopí minulý týden Maďarsko a hlasují pro sankce Maďarsku? Zároveň nám ale tady premiér Babiš říká, že se od nich distancuje. Jejich šéf se distancuje.

Pan předseda Sněmovny Vondráček se z hlasování omluvil tady veřejně ve Sněmovně. To znamená, že tam vlastně není vůbec žádná domluva na nějakém konsenzuálním stanovisku, aby byla jednotná zahraniční politika. A dokonce v podstatě váš nadřízený premiér Babiš – ale vy jste zároveň ministrem zahraničí – tak vy zase vychvaluji to hlasování, protože váš europoslanc Poche hlasoval pro sankce. No, pan poslanec Poc neměl odvahu se postavit proti, tak se teda zdržel.

To znamená, tak jaká je teda česká zahraniční politika? Každý říká něco jiného. Ale kdyby to alespoň bylo v nuancích něco jiného. Ono je to o 180 stupňů něco jiného. Je to prostě jeden velký, budu slušný, zmatek. Ale to si opravdu Česká republika nezaslouží. Takovou absolutně skandálně neodpovědnou zahraniční politiku, co předvádí vaše vláda. Já vím, že vaše vláda je slepenec. To tady prostě vidíme každý týden. Že máte úplně protikladné programy v mnoha věcech, úplně jiné zájmy. Prostě chcete jinak vzájemně hlasovat. Ale alespoň prosím neobtěžujte těmito svými rozpory občany, aby byl v zahraniční politice takový zmatek.

To znamená z tohoto důvodu, co tady říkám, je potřeba to usnesení Sněmovny. Jestli neprojde naše, tak nějaké, s kterým třeba nebudeme souhlasit. Ale měli bychom se většinově dobrat k usnesení Poslanecké sněmovny. Protože jak můžete, vážení kolegové v koalici i v opozici, věřit takovéhle vládě, kde skutečně premiér a ministr zahraničí, a dokonce jejich europoslanci každý dělají úplně něco jiného a říká něco jiného? To je přeci ofensivní.

Takže proto si myslím – a my už jsme o tom mluvili i tady s kolegou Ondráčkem, že bychom si když tak poté, co projde ta diskuze, vzali nějakou pauzu, kde bychom byli rádi, kdybychom svolali i kolegy z jiných politických stran. Jestli bychom jako u toho Marrákeše v červnu, to byl ten bod, jak tenkrát iniciovalo SPD, nebo ono to bylo v červnu (nesrozumitelné), jestli bychom našli nějaký konsenzus nad nějakým usnesením, které by tady šlo většinově prohlasovat. Protože jinak to tady necháme napospas v podstatě panu ministruvi Hamáčkovi, který má politický názor, ale jiný než premiér a jiný než my. Tak to teda opravdu, aby takhle někdo jednal o takových závažných věcech v OSN, to je opravdu zcela nepřijatelné.

A úplně na závěr, protože jsem se teď dočetl v médiích, že obsahem schůze má být snad, že tady někdo chce zdvihat téma syrských sirotků. Tak já jenom krátce přečtu v několika větách stanovisko SPD k tomu návrhu, abychom přijímali těch padesát syrských sirotků, kterým je tuším asi tak sedmnáct nebo devatenáct let, nebo jak jsem se tak kuloárně doslechl. Ale nevím, co je na tom pravdy.

Stanovisko SPD k této problematice je takové: V naší zemi máme dost vlastních sirotků a nezaopatřených dětí v klokáncích a ti potřebují naši pomoc v první řadě, a ne abychom propagandisticky přijímali cizí sirotky a na život našich sirotků se pořádaly veřejné sbírky. Hnutí SPD považuje výzvu europoslankyně Michaely Šojdrové z KDU-ČSL na přijetí padesáti syrských sirotků do České republiky za zcela jasnou kampaně s cílem zviditelnit sebe a KDU-ČSL před blížícími se komunálnimi a senátními volbami a udržet se v následujících volbách do Evropského parlamentu. Podporu jejich snaze vyjadřují poslanci a senátoři zvolení za KDU-ČSL, ČSSD, TOP 09, STAN a Strana zelených. To znamená vesměs takzvané vítačské strany. To znamená ty, které dlouhodobě prosazují v různých formách, měkkých či tvrdších, přijímání migrantů do České republiky. Situace je ovšem taková, že přijetí několika desítek sirotků ze Sýrie situaci v této zemi samozřejmě nevyřeší. Sýrie je v současné době již schopna si s těmito sirotky pomoci sama, pomoci sama těmto sirotkům. Legální syrská vláda, jak víme, kontroluje většinu území státu a má všechny prostředky k tomu, aby se o tyto děti postarala.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, abyste návrh usnesení předal zpravodaji a předsedajícímu. Nejsem si jistý tím návrhem na přestávku, ale předpokládám, že to bude ještě upřesněno.

Mám tady nějaké omlovenky. Omlouvá se nám paní poslankyně Valachová a pan poslanec Foldyna z dnešního jednání od 14.45 do 16.30 z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Karel Tureček mezi 16.00 a 19.00 z pracovních důvodů.

Nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Hrnčíře. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a páновé, já bych chtěl krátce zareagovat na chláčolivá slova pana ministra Hamáčka. Globální pakt o bezpečné, řízené a pravidelné migraci stejně i globální pakt o uprchlících nejsou bohužel zpracovány tak, aby nelegální migraci tlumily nebo jí zabránili, ale naopak masovou migraci podporují a nelegální migraci legalizují. Dochází k tomu právě přesunutím prostředků a mechanismů řízení z ilegálních pašeráckých skupin na členské státy, legální mezinárodní instituce, neziskové organizace a samozřejmě i soukromý sektor. Pokud budou globální pakty v prosinci v Maroku signatářskými státy přijaty, zaváže to tyto nadnárodní smlouvy ratifikovat i na národních úrovích, čímž se stanou závaznou součástí národního právního řádu.

Má-li Česká republika jako suverénní stát zachovat vlastní rozhodovací pravomoci v otázce migrace a poskytování azylu, měla by postupovat jako maďarská

politická reprezentace a politická reprezentace Spojených států amerických a globální paktu v žádném případě nepřijímat a též odstoupit od Newyorské deklarace o migrantech a uprchlících, která tvoří nedílnou součást globálního kompaktu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. A nyní se vrátíme do obecné rozpravy. Takže s přednostním právem jako první předsedu poslaneckého klubu Radim Fiala, dále se připraví pan ministr Jan Hamáček a dále mám s písemnou přihláškou pana poslance Miroslava Kalouska a tak dále a tak dále. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, hnutí SPD dlouhodobě programově odmítá migraci. Neděláme to z nenávisti nebo z jiných nízkých pohnutek. Naše země prostě není volné a nové teritorium, které hledá nové občany a potřebuje budovat novou kulturu a hodnoty. Jsme země s tisíciletou tradicí národní i kulturní. Nemáme žádné historické závazky k přijímání lidí z bývalých kolonií nebo jiných závislých území. Přejeme upřímně každé zemi a každému národu vše dobré. A každý národ nechť žije podle svého a podle výsledků své práce. Budeme dokonce jednoznačně tato práva národů hájit. Není ale žádný rozumný důvod zapojuvat Českou republiku do imigračních projektů. Imigrační projekty na jakékoliv úrovni přímo ohrožují zájmy našeho národa a hlavně suverenitu našeho státu.

Česká republika je dědictvím našeho národa a není žádnou administrativní jednotkou Evropské unie, OSN nebo nového světového rádu. Nad suverenitou této země nestojí žádné právo někoho se sem přistěhovat a užívat hodnoty, které vytvořili naši předkové. Jen arrogančí ziskuchtiví globalisté a mocichtiví neomarxité si myslí, že s národy mohou hrát své mocenské hry. Pod zástěrkou humanity jde o moc, zisky a zásadní útoky na svobodu. Chtějí udělat ze světa množinu pracovní sily a spotřebitelů. Chtějí udělat z imigrace legální právo, které stojí nad suverenitou zemí a zájmy národů.

Je samozřejmé, že podobné záměry mají podporu Evropské unie, která chce zbavit členské státy práva svobodně rozhodovat o vlastní imigrační politice. Podporovat Evropskou unii znamená podporovat migraci. Nevystoupit tak jako Maďarsko a Spojené státy americké z globálního paktu pro migraci znamená zásadní ohrožení našich zájmů a rezignaci na obranu těchto našich zájmů.

Já zde také mám to samé usnesení, které zde navrhl předseda SPD Tomio Okamura, tak ho čist nebudu a přečteme ho až v podrobné rozpravě. Ale místo toho mi dovolte ještě zareagovat na slova pana ministra zahraničí Hamáčka, který řekl, že ta věc není závazná. Globální pakt o migraci OSN, že není závazný.

Ano, není závazný, má pravdu. Nicméně pokud neřekneme, že ho nebudeme respektovat, pokud neřekneme, že s ním jako Česká republika nesouhlasíme, všichni se na něj v další budoucnosti budou odvolávat a spousta věcí bude salámovou metodou říkat: vždyť je to přece politická deklarace – jak jsme slyšeli od pana ministra – kterou jste schválili, s kterou jste souhlasili, tak ji dodržujte. To znamená,

že Česká republika musí razantně říct stejně jako Maďarsko a Spojené státy, že ho nebude respektovat a že odchází.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní s přednostním právem ministr zahraničí a vnitra Jan Hamáček. Připraví se pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Já se pokusím velmi stručně zareagovat nejprve na vystoupení pana místopředsedy Poslanecké sněmovny Okamury, který kritizoval českou zahraniční politiku. Pane místopředsedo, prostřednictvím vaším, opravdu je potřeba si ujasnit pojmy. Evropský parlament je přímo voleným zákonodárným sborem, který svůj mandát odvíjí od voličů v České republice. A není v kompetencích ani premiéra, ani ministra zahraničních věcí, aby prostřednictvím přímo zvolených europoslanců prosazoval zahraniční politiku České republiky. To prostě možné není. To za prvé.

Za druhé mě zaujala vaše pasáž o přezkumu, který proběhl v Maďarsku. Vy jste říkal, nebo jsem to tak pochopil, že věříte více maďarské vládě než naší. Já bych se také chtěl zeptat, jestli té maďarské vládě věříte ve všem včetně postoje maďarského ministra pro národnostní politiku pana Potápiho, který říká, že Benešovy dekrety jsou d'ábelská věc a je potřeba je zrušit. To si nemyslím, že je v zájmu České republiky. Je potřeba na to upozornit.

Obecně k diskusi, jak se tady rozbíhá. Kdybych mohl postupně vyvracet všechna ta tvrzení, je možná škoda, že se neposloucháme. Já jsem tady od začátku jasné vyjmenoval jednotlivá ustanovení globálních kompaktů. Mimochodem se tady spojují dvě věci dohromady. Z úst předrečníků padalo, že je tady velký odpor Maďarska a Spojených států k oběma kompaktům. To samozřejmě není pravda. Ten takzvaný uprchlický kompakt je dokument, který během sjednávání nevzbudil žádné emoce, ani Maďarsko, ani Spojené státy od něj neodstoupily. Pokud bychom si tady odhlasovali, že odstupujeme od uprchlického kompaktu, budeme prvním státem na světě, který tak udělá. A pro to nevidím vůbec žádný důvod.

Já jsem se tady snažil vysvětlit, že dokumenty nejsou závazné, že tyto dokumenty jsou skutečně pouze politickou deklarací, která pojmenovává tuto problematiku. Samozřejmě organizace, jako je OSN a celá řada dalších mezinárodních organizací, prostě přijímá politické deklarace, protože to je popis situace a vyjádření názoru. Nicméně poté, co jsem tady vystoupil a jasně jsem deklaroval, že materiály jsou nezávazné, že z toho pro Českou republiku neplynou žádné povinnosti, žádná omezení, že nebudeme nijak nově svažování, tak se tady dozvím od těch, co mluvili po mně, že to je vlastně nový Dublin IV. Ta věc s Dublinem IV vůbec nesouvisí. Já vůbec nechápu, proč bychom v této souvislosti měli Dublin IV zmíňovat. Dozvím se, že to budeme muset ratifikovat podle článku 10a. To je přece nesmysl. Pokud jasné říkáme, že to je nezávazný dokument, tak nevidím důvod k tomu, abychom to tady ratifikovali. A pokud to neratifikujeme, tak to nemůže být pro Českou republiku

závazné. To je prostě účelová interpretace, která vůbec nesouvisí s realitou. A já bych takto mohl pokračovat, ale v zájmu stručnosti to ukončím.

Kdyby to nebylo tak závažné, tak mi to přijde do jisté míry úsměvné, protože kritici těchto dvou dokumentů se nám tady snaží vsugerovat, že se všechny státy světa spikly proti Spojeným státům, Maďarsku a možná České republice a všechny státy světa na nás ušily nějakou boudu, která nás tady zavazuje k všem, které tady popisoval kolega Ondráček nebo kolega Okamura. Prostě to není pravda. Dnešní diskuse bohužel slouží jenom k tomu, abychom zase děsili veřejnost a vyvolávali v ní obavy z něčeho, co není namísto. Já jsem tady ve svém úvodním slově jasně pojmenoval problémy. Jasné jsem řekl, že pro Českou republiku z těchto dokumentů neplynou žádné závazky. Ty dokumenty jsou právně nezávazné, a tudíž nevidím důvod, proč bychom měli přijímat usnesení, které navrhl pan místopředseda Okamura.

Děkuji. (Potlesk poslance Bžocha.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já tady přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Vít Rakušan mezi 17. a 20. hodinou z důvodu jednání, dále od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu návštěvy lékaře pan poslanec Michal Chovanec, dále ministr životního prostředí Richard Brabec z odpolední části jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů a poslední od 14.00 do 16.00 pan poslanec Jakub Janda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, pojmy v obou dvou paktech pro TOP 09 velmi důležité jsou pojmy dobrovolnost, odpovědnost a solidarita – všechny tyto tři. TOP 09 byla od začátku migrační krize a hledání řešení proti povinným kvótám, od začátku razila zásadu společného evropského řešení a také od začátku zdůrazňovala potřebu solidární spolupráce a nepostavení se do role černého pasažéra. Takže když 8. července 2015 minulá vláda, kde dnešní premiér byl první místopředseda vlády, přijala usnesení, že Česká republika si dobrovolně vybere a dobrovolně se postará o 1 100 uprchlíků z Itálie a Řecka, kteří se tam ocitli a obě dvě partnerské země v rámci Evropské unie samozřejmě nesmírně zatěžovali, protože se jednalo o obrovský kontingent, přijali jsme tohle rozhodnutí vlády s pochopením. Bohatá země, naprosto nezasažená migrační krizi se obrací ke svým partnerům a říká: My vám dobrovolně pomůžeme s 1 100 lidmi, protože to je kapacita, se kterou si dokážeme poradit. My si ty lidi vybereme, my si je od vás převezmeme a my se o ně postaráme. To je platné, prosím pečkň, dodnes platné usnesení vlády z 8. července 2015. Přijato jednomyslně. Dnešní premiér byl prvním místopředsedou vlády, která pro toto usnesení hlasovala. Za TOP 09 říkám, že to bylo rozumné, nebylo to v rámci povinných kvót, bylo to dobrovolné rozhodnutí. Bylo tam všechno, byla tam dobrovolnost, byla tam odpovědnost, byla tam solidarita a především tam byla ta možnost...

Pane předsedající, kdykoliv začnu hovořit, začne hovořit pan Faltýnek v první řadě. Možnost je také ta, že pan Faltýnek hovoří pořád, ale přesto vás prostřednictvím

pana předsedajícího moc prosím, pane kolego, je to neskonale obtěžující, v podstatě nemohu předvést svůj výkon poslance. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já samozřejmě prosím, má na to každý poslanec právo podle jednacího řádu, aby měl možnost a prostor se v klidu vyjádřit. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za pochopení.

Neexistoval samozřejmě žádný seznam 1 100 uprchlíků, kteří k nám půjdou. Ten výběr měla provést česká vláda s důrazem samozřejmě na bezpečnost a schopnost tohle provést. Nic takového se nestalo. Nálada nejenom ve vládě, ale i ve společnosti se začala posouvat až do onoho naprosto nehorázného a podle mého názoru nesmyslného a nepravdivého výroku předsedy vlády, že na území České republiky nevpustí jednoho jediného uprchlíka. Jsme vázání ženevskými konvencemi. Uprchlíci koneckonců nejsou jenom z Blízkého východu a ze severní Afriky, uprchlíci jsou i z jiných zemí. A vstoupí-li uprchlík na naše území, tak s ním prostě to azylové řízení musíme vést. Jakým způsobem dopadne, je věc jiná, ale nejsme oprávněni říci: my s nikým nepovedeme žádné azylové řízení a na naše území žádný uprchlík nevstoupí.

Když už jsme neaplikovali to dobrovolné rozhodnutí české vlády z roku 2015, a nechci to teď podrobovat kritice, že si sami vybereme některé uprchlíky z Itálie a Řecka, postaráme se o ně, abychom pomohli svým partnerům Itálii a Řecku, jejich vládám, jejich úřadům a jejich občanům v rámci té nezbytné solidarity, kterou bychom měli cítit, je tu další námět, mnohem skromnější, ale ze symbolického hlediska stejně zásadní.

V řeckých uprchlických táborech je zhruba 3 500 dětí. Ted' si můžeme samozřejmě říct, kdo je to dítě. Podotýkám, že třeba Velká Británie, když schvalovala zákon, že těmto dětem takzvaně bez doprovodu, nebo ve zkratce syrským sirotkům, 350 z těchto dětí poskytne péči a azyl na svém území, tak to vymezila parametrem 17 let. Tři sta padesát dětí bez doprovodu do 17 let, Velká Británie schválila tento zákon a dělá to. Nic takového bych si nedovolil české vládě říkat. Nechť si ty parametry stanoví, jak uzná za vhodné. Patnáct let, dvanáct let, je to opravdu na ní.

Je jich tam 3 500, žijí v opravdu mimořádně neutěšených podmínkách a jsou tam bez rodičů. Proto se jim ve zkratce říká sirotci, byť oni bohužel často vůbec netuší, zda těmi sirotky jsou, nebo nejsou. To už tak ve válečných časech bývá. Ona každá historická paralela kulhá, ale i tzv. Wintonovy děti, když odjízdely do bezpečí do Velké Británie v roce 1939, tak pak až do konce války netušily, jestli jsou, nebo nejsou sirotky. Dokonce některí z nich se dopustili takového emocionálního podvodu a virtuální reality – to nejsou má slova, takhle by to řekl pan ministr Ťok –, že žádnými sirotky nebyli čtyři roky, protože jejich rodiče zplynovali třeba až v roce 1944.

Takže ty děti v těch řeckých uprchlických táborech jsou v podobné situaci. Nemají tam rodiče a netuší, zda ti rodiče žijí, zda se o ně někdo někdy bude moci nějakým způsobem postarat. No a civilizované země se nějakým způsobem snaží se

podílet v rámci, znovu opakuji, dobrovolnosti, odpovědnosti a solidarity. Takže například Velká Británie přijala onen zákon o 350 dětech, chcete-li, do 17 let. Izrael, který je se Sýrií ve válečném stavu a má všechny historické, civilizační i kulturní důvody se na Sýrii dívat ne přátelským pohledem, tak v případě, že jde o děti, tak se na to dívá úplně jinak a stovce těchto dětí se rozhodl udělit občanství.

A my tady máme podle mého názoru naprosto výjimečnou příležitost, abychom tohle symbolické gesto odpovědnosti a solidarity v rámci dobrovolnosti učinili také. Abychom pomohli svému partnerovi v rámci Evropské unie, což je tedy Řecko, kde v těch uprchlických táborech jsou tisíce těchto dětí. Abychom řekli sami sobě, české veřejnosti i mezinárodní veřejnosti, že nejsme bez srdce a že nejsme bez svědomí a chceme držet stejný režim, který si tenkrát jako v tom roce 2015 vláda stanovila. Chceme ho navrhnut úplně stejně. Neexistuje žádný seznam 50 dětí nebo 60 dětí. Existuje 3 500 dětí bez doprovodu v řeckých uprchlických táborech. A nechť tedy vláda České republiky v rámci mezinárodního humanitárního gesta a pomoci, nechť si sama stanoví ty parametry a nechť si podle vlastního výběru sama vybere jednotlivé děti, kterým poskytne útulek a poskytne potřebnou péči na území České republiky za prostředky českých daňových poplatníků.

Je to něco, co budeme navrhovat v rámci podrobné rozpravy. Poprosíme vás o podporu, aby Poslanecká sněmovna učinila tento apel na vládu České republiky. Je zcela na vládě, jakým způsobem, jakými mechanismy tohle udělá. Pokud by se samozřejmě potřebovala poradit, tak můžeme, může se poradit i v Británii. Ale vláda je zajisté dostatečně kompetentní, aby si svůj mechanismus, pokud se k tomu rozhodne, dokázala udělat sama, aby se sama rozhodla, jaké budou ty parametry výběru a jak bude vypadat konkrétní pomoc a péče na území České republiky. Pokládáme to za nezbytné. Pokládáme to za nezbytné i pro atmosféru v České republice a koneckonců i pro naše vlastní svědomí, protože znovu říkám, neovoříme jenom o dobrovolnosti, ale hovoříme také o odpovědnosti a o solidaritě a v těchto pojmech na vás budeme apelovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Kalousek a nyní tady mám tři faktické poznámky. Připraví se tedy pan poslanec Pavel Plzák a já mezitím přečtu jednu omluvu. Místopředseda Sněmovny Petr Fiala se omlouvá od 16.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Takže na faktickou pan poslanec Pavel Plzák a připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jsem se hlásil k té faktické poznámce po vystoupení pana místopředsedy vlády, který už tu není, nevidím ho, který říkal, že ten pakt je naprosto nezávazný, k ničemu nás nezavazuje atd. Ale je známo, že například Evropský soudní dvůr při určitých sporných případech, kdy má interpretovat některé věci v legislativě EU, např. některá nařízení atd., přihlíží k takovýmto deklarácím, jejich preambulím atd., čehož jsme byli v minulosti několikrát svědky.

Pak bych chtěl ještě říci, že ta deklarace, proč tedy vlastně nějaká deklarace vzniká, když vlastně je nezávazná? Proč bychom ji podepisovali? Ta deklarace stanovuje nějaké cíle. Ty cíle se stanovují proto, abychom k nim nějakým způsobem došli. Ten hlavní cíl je to, že chceme podporovat legální – ale pozor, anglické regular se častěji překládá jako stálou a pravidelnou migraci do ostatního světa.

Já chápu státy, že ji podepisovaly. Řada států si tím může řešit svoji populační explozi atd., to je jasné. A co je na tom klíčové, a to já považuji za nejvíce problematické, že stanovuje právo na migraci jako základní lidské právo. Dává ho naroveně právu na zdraví, právu na život atd. Nikdo samozřejmě... Každý bychom protestovali, kdyby někdo byl ohrožen na životě a na zdraví. Ale vezměte si, že budete-li klást překážky migraci, vy vlastně ohrožujete základní lidské právo toho člověka. A to se může vztáhnout i na to, že stavíte ploty, dáváte víza atd. I když se nám říká, že tato politika bude ve výlučné pravomoci jednotlivých států. Takže já bych to za tak úplně nezávazné a bezpečné nepovažoval. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou, mám tady dvě přihlášky pro tuto chvíli, takže pan poslanec Ondráček a připraví se pan poslanec Holík.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já jsem také chtěl reagovat na právě nepřítomného ministra vnitra a ministra zahraničí Jana Hamáčka, který zde říkal, že se neposloucháme. Ano, já s ním plně souhlasím. My se tady neposloucháme. Kdyby byl pan ministr přítomen, tak mu znova přečtu to, co jsem zde načetl, to, co jsem uvedl. Od Newyorské deklarace v minulosti odstoupilo Maďarsko a Spojené státy americké. A teď to podstatné: a oba státy se stáhly z přípravy globálního paktu o migraci, neboť je neslučitelná s jejich migrační politikou.

Pane zrovna teď nepřítomný ministře, řekněte mi, kde tam slyšíte slovo uprchlík anebo druhý pakt o uprchlících. Prostě my se tady neposloucháme. Vy si říkáte něco, co jste se nabírfoval, a my vám tady říkáme něco, co jsou fakta, která vám tady podkládáme. Ano, neposloucháme se. Já jsem o uprchlících nemluvil. Já mluvil o migrantech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a s další faktickou poznámkou pan poslanec Holík a mám tady ještě, jedna mi naskočila, pan poslanec Miroslav Kalousek. Tak prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážené kolegyně a vážení kolegové, dovolte, abych tady malinko zareagoval na svého předpředpředčínského pana Kalouska. Takže vážený pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, já když se podívám na tabuli, tak tam vidím o globálním paktu o migraci. Nikde tam neslyším o uprchlících.

Já s vámi budu souhlasit. Ano, máme svobodný výběr a můžu říct, že v České republice v současné době žije téměř 10 % cizinců. My jsme udělali svobodný výběr

a máme tady nejpočetnější skupinu z Ukrajiny, dále ze Slovenska a dále z Vietnamu. Takže jak jste řekl, je to dobrovolnost a my jsme si vybrali tyto státy, které jsou nám řekněme nábožensky blížší. A mluvil jste o odpovědnosti. Ano, my jsme odpovědní občanům České republiky. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní poslední s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek a potom se vrátíme do obecné rozpravy, když nebudu mít další přihlášky. Tak prosím, pane poslanče. Respektive jsme v obecné rozpravě, ale vrátíme se ke standardní.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom podotýkám, že pan poslanec Holík teď smíchal dohromady ekonomické migranti, kterých jsou na našem území skutečně statisíce, a uprchlíky, kteří jsou v uprchlických táborech, a bud' jim projevíme, nebo neprojevíme solidaritu. To jsou dvě různé kategorie, které samozřejmě populistické strany velmi rády míchají dohromady, aby zamlžily, o co tady opravdu jde. Na tabuli máme globální pakt o migraci a mluvíme o obou dvou paktech, o paktu o migraci a o paktu o uprchlících. A pokud jsme v rámci fiskální periody dokázali mluvit i o hlasování o Maďarsku, tak si myslím, že tahle tematická volnost je v tomhle případě dodržena jak tím, co říkám v obecné, tak tím, co předložíme v podrobné rozpravě.

Dovolil bych si zdvořile nesouhlasit s panem poslancem Plzákem, který říká, že v paktech je právo na migraci formulováno jako základní lidské právo. Není. Základní lidská práva jsou definována v Listině práv a svobod, jsou součástí ústavy jednotlivých demokratických zemí. Kdyby něco takového tam skutečně bylo, jako že to tam není, tak by to pochopitelně vyžadovalo novelizaci ústav téměř všech signatářů, kteří mají Listinu základních práv a svobod jako součást své ústavy. Nic takového tam není. V těch paktech není definováno právo na migraci jako základní lidské právo v těch pojmech, ve kterých pojmu základní lidské právo rozumíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy s přednostním právem místopředseda poslaneckého klubu ODS Jan Skopeček, jelikož tady není předseda poslaneckého klubu. Prosím. A připraví se pan poslanec Kopřiva.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já si dovolím pář poznámek. Budu mluvit o tom, o čem je pojmenovaný tento bod, a sice o globálním paktu o migraci. Já si myslím, že je dobré, že tu o něm dnes jednáme, neboť příští týden má začít Valné shromáždění, kde ten text bude projednáván, a koneckonců i tam může ještě proběhnout, nebo v průběhu dalších měsíců, jeho změna před konečným hlasováním v prosinci, a je proto dobré slyšet od vlády, s jakým mandátem, s jakými ambicemi na Valné shromáždění jede, a měla by vláda i slyšet, jaký je postoj Poslanecké sněmovny.

Já souhlasím s tím, že pakt o globální migraci je nezávazným dokumentem, ale je potřeba říci, že ten směr, který globální pakt o migraci rýsuje, je zcela jasný. Vše nasvědčuje tomu, že globální pakt má ambici zlegalizovat řízenou migraci. Má znamenat posun ze stávající ochrany uprchlíků vyplývající z mezinárodního práva, skutečných uprchlíků, prchajících před nebezpečím, a nově má chránit i ekonomické migranty nebo ty, kteří před tím fatálním bezprostředním nebezpečím neutíkají. To je zcela jasný posun, který globální pakt oproti stávajícím, byť třeba vynutitelným dokumentům, obsahuje.

Běží tady diskuse, jestli je v tom paktu definována migrace jako základní lidské právo. Pan ministr nás tady ubezpečoval, že nikoliv. Nicméně je potřeba připomenout, že třeba maďarský ministr zahraničí právě kvůli tomuto argumentu vysvětloval, proč Maďarsko od tohoto globálního paktu odstoupilo. Čili já mám pocit, že se tady dneska nemusíme hádat o tom, jestli to je obsaženo jako základní lidské právo. Máme tady Parlamentní institut, ten nechť se zhruba do těch 40 nebo 50 stránek, pokud si pamatuju dobré, toho anglického textu ponoří a dá Poslanecké sněmovně jasné stanovisko, zda z těch formulací, které globální pakt obsahuje, vyplývá, že se má stát migrace základním lidským právem. Já osobně si myslím, že migrovat není a nemůže být základním lidským právem, a dokonce si myslím, že to nemá být ani právo nižší právní sily, než by bylo základní lidské právo. Migrace je podle mě výchylka z normálu, je to anomálie, nikoliv norma. Normální je podle mého názoru žít ve vlastní zemi a podílet se na jejím rozvoji, případně migrovat jen tam, kam jsem zván a kde jsem schopen se asimilovat, nikoliv putovat do zcela jiných civilizačních okruhů se zcela jinými hodnotami a kulturními vzorci.

Samotné mezinárodní organizace odhadují počet migrantů na 250 milionů. Jestliže Spojené státy od tohoto paktu odstoupily a dávají tím najevo, jakým způsobem se k masové migraci staví, tak je zřejmé, že drtivá většina těchto migrantů, pokud by jim bylo umožněno migrovat, by mířila do Evropy, na náš světadíl. My se ale podle mého názoru nemáme snažit spasit svět tím, že zničíme svět náš vlastní, který nám naši předci předali ve stávající podobě.

Rád bych se rovněž vyjádřil k té právní nezávaznosti, dobrovolnosti, resp. se k ní vrátil. Myslím si, že všichni známe salámovou metodu v této oblasti a dokážeme si všichni velmi živě představit, když se budou tvořit např. normy Evropské unie ohledně migrace, že se mohou opírat o texty, dokumenty a pakty mezinárodních institucí, které nejsou nikterak závazné. Nebyl by to první ani poslední případ. A byť ten globální pakt je nezávazný, může se to objevit v nějaké evropské směrnici, normě nebo návrhu na to, jak řešit migraci, a můžeme se znova dostat do situace, kdy tu budeme bojovat o to, jako jsme bojovali v případě Dublinu IV, abychom neměli povinné kvóty na migraci. Já prostě odmítám salámovou metodu zejména v oblasti migrace, v tak důležité oblasti. I kdyby ten pakt byl dobrovolný a byl to jenom politický akt, tak přece musíme dát jasně najevo, že otevření se masové migraci byla tragická chyba Evropy – a já to nazývám sebevraždou našeho kontinentu.

Hlavní otázka při té diskusi by podle mého názoru měla znít, jestli se evropské a světové politické elity snaží masovou migraci zastavit, jestli považují otevření se masové migraci, které nastalo před několika lety, za osudovou chybu, kterou Evropská unie udělala, za osudovou chybu, ze které je potřeba se poučit a migraci

okamžitě zastavit. Máte pocit, že toto si evropské a světové politické elity uvědomují nebo že si to myslí? Já jsem přesvědčen, že nikoliv. Hlavní ambicí politických elit jak těch světových, tak těch evropských je nikoliv migraci zastavit, ale ze stávající nelegální migrace právní cestou učinit migraci legální. Každý z vás, kdo se někdy účastnil výboru Evropského parlamentu a slyšel debatu o tématu migrace, mi to potvrdí. Proto odmítám všechny podobné nezávazné deklarace, které se tváří jako dobrovolné nebo nezávazné, protože mají pomalými krůčky směřovat k tomu, že migrace, která je dneska považována za nelegální, bude v budoucnu považována za legální a bude proti ní složité bojovat.

Dobrě tento fakt vědí Spojené státy i Maďarsko, které se z toho globálního paktu vyvázaly. Já bych tu chtěl položit řečnickou otázkou. Když je to tak bezvýznamný nezávazný dokument, který nemá na naše státy jakýkoli dopad, proč největší vel moc, a nechci říct kolébka demokracie, ale země s velmi zakotvenými, zakořeněnými demokratickými principy a hodnotami, má ambici se z globálního paktu vyvázat? Myslím si, že odpověď je jasná: protože ví, že jde o další krok k legalizaci stávající migrace, které se třeba Spojené státy snaží postavit s mnohem větším důrazem než evropský region, než Evropská unie.

Položme si páár otázek. Je globální pakt, o kterém jednáme, o kterém se bude za týden na Valném shromáždění jednat, prostředkem k zastavení masové migrace? Odpověď je, že nikoli. Migrace je v něm podporována, je v něm velebena a je tam snaha nalézt pouze cesty, jak tu nelegální migraci učinit migrací legální.

Ten pakt je reakcí a odsouzením, odmítnutím předchozího otevření se masové migraci, a tedy sebevraždě naší evropské civilizace? Rovněž nikoli. Není to odsouzení a odmítnutí předchozího otevření se masové migrace. Je to jenom hledání nástrojů, jak tu masovou migraci udělat snesitelnější a jak vzít jejím protivníkům nástroje, jak proti ní bojovat a jak ji odmítat.

Ochrání nás v okamžiku, kdy se staneme signatáři tohoto paktu? Ochrání nás ten pakt před důsledky masové migrace a migrační politiky některých evropských států, ať už je to Německo, Řecko, Itálie? Ochrání nás před důsledky jejich migrační politiky, která podle mého názoru není a nikdy nebyla v zájmu České republiky ani Evropy? Ne. Tento pakt nikoho z nás před podobnými chybami, které udělalo Německo, neochrání. Pak se ptám ministra zahraničí, proč máme chtít být signatářem a součástí této dohody.

Jak už jsem zmínil, byla tady, nechci říct přestřelka, ale diskuse o tom, jestli ten pakt zakládá migraci jako základní lidské právo, nebo nikoli. Já si dovolím načít usnesení, že "Poslanecká sněmovna doporučuje vládě odstoupit od globálního paktu o migraci, pokud by obsahoval, že se má migrace stát právem a stávající nelegální migrace bude uměle právními cestami legitimována". To je náš návrh usnesení k tomuto bodu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přečtu dvě omluvy a mezičím se připraví s faktickou poznámkou paní poslankyně Helena Langšádlová. Paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne

z pracovních důvodů a pan poslanec Přemysl Mališ se omlouvá od 18 hodin z pracovních důvodů.

Tak, paní poslankyně, vaše dvě minutky.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, musím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Jana Skopečka, protože nevnímám tu situaci tak, jak ji popisoval. Kdyby tomu bylo tak opravdu, že se Evropa nepoučila, nebo postupně nepřijímá opatření, ta situace by se nezměnila. Ona se změnila. Úroveň migrace do Evropské unie je nyní na úrovni roku 2012. Opravdu došlo k výraznému snížení lidí, kteří do Evropy přicházejí, a není to samo sebou. Je to cílenou společnou evropskou politikou. Je to cílenou společnou evropskou politikou jak na území Afriky konkrétními kroky, tak i tím, že Evropa začala hlídat vnější hranice, byť ne ideálně, ale došlo k výraznému zlepšení této situace. Je budována společná pobřežní a pohraniční stráž. Je otevřena návratová směrnice, tak aby se rychleji navraceli ti, kteří nedostali v Evropě azyl a jsou zde nelegálně. A byly učineny i další kroky. A i ze slov politiků, těch, které vnímáme jako blízké, to znamená Rakouska, Německa, ale i Itálie a dalších, jasně zaznívá, že se poučili z toho, co se odehrálo, a všichni dneska říkají, že to, co se odehrálo v letech 2015, 2016, se již nikdy nesmí opakovat. Takže ta situace se opravdu změnila. A není úplně fér podle mého názoru to nepřipustit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou požádám o vystoupení pana poslance Válka a připraví se pan poslanec Skopeček. To jsou zatím dvě žádosti o faktické poznámky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a páновé, doufám, že jsem se strefil, že to bude opravdu faktická poznámka. Ted' tady v několika vystoupeních zaznělo, že bychom měli – jestli to správně formulují – bránit, zabránit, omezit migraci. Mě by strašně zajímalo, jestli se to v historii někdy nějakému státu kromě toho, že udělal ploty, nastavěl ježky a stílel ty migranti, povedlo nějakým způsobem. Pokud ano, hrozně bych chtěl slyšet, jak to ten stát udělal. A pak bych velmi rád slyšel od těch, co navrhují, abychom zamezili, zabránili té migraci, jaký mají plán, jak tomu zabrání.

Tedy to je faktická poznámka, dotaz k těm, co to navrhují. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní pan poslanec Jan Skopeček. Prosím, vaše faktická.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuju pekně. Také si dovolím zareagovat prostřednictvím vás na paní kolegyni Langšádlovou. Já si skutečně nemyslím, že pokles migrantů do Evropy by byl výsledkem nějaké koordinované, promyšlené, společné evropské politiky. Přeci je zcela zřejmé, že to, jakým způsobem se Evropa

začala trochu racionálně bavit o migraci a začala proti ní i vystupovat, přece nebylo výsledkem toho, že by se evropské politické elity shodly na tom, že masová migrace je tou sebevraždou Evropy, ale ten počet migrantů začal narážet na schopnost evropských zemí je přijimat, se o ně starat, je vůbec jakkoli přijmout z těch člunů do svých zemí. Je to výsledkem také toho, že některé státy – zejména Maďarsko dalo jasné najevo, že nebude migranti přijímat. Pouze někteří odvážní politici, kteří se masové migraci dokázali postavit, donutili evropské politické elity, aby na to zareagovaly. Pokud bychom to nechali řešit jenom Německo nebo Evropskou unii bez toho, aniž by se k tomu vyjadřovaly zejména země V4 tím způsobem, jakým se vyjadřovaly a jakým postupovaly, tak se podle mého názoru stalo mnohem méně v tom omezení počtu příchodních migrantů.

A na druhou faktickou poznámku, jestli někdy byla migrace zastavena. Já bych položil otázku: Byl někdy potenciál migrace menší? Ten byl vždycky stejný. Vždycky existovaly regiony chudší, regiony, kde se válčilo, regiony, kde byl hladomor. Vždycky existoval potenciál k migraci. Ale ta druhá strana, v tomto případě Evropská unie, neotevřela tomu potenciálu dveře, jako tomu učinila před několika lety. Kdyby to udělala před dvaceti lety a otevřela se, tak máme ten problém stejný jako dnes.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní ještě jednou žádost o faktickou poznámku – paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Jen velmi krátce zareaguji. Samozřejmě že tam byla společná řešení. Podívejte se prosím, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, jenom na záznamy z Evropské rady. Vždyť i vy jste určitě zaznamenal třeba setkání s našimi premiéry před zasedáními Evropských rad. A vy si určitě vzpomínáte, že agenda migrace byla vždycky na prvním místě posledních několik let. A byly to opravdu konkrétní kroky, o kterých jsme byli informováni. A to, že tam byly současně i kroky jednotlivých zemí, ano. My, jednotlivé země, jsme součástí Evropské unie. A samozřejmě když budeme přijímat ty kroky, budeme tlačit i na té evropské úrovni, aby se některé věci změnily, tak se změní. To není opravdu o tom, my tady a Evropská unie někde jinde. My jsme, jak říká moc hezky kolega Jarda Bžoch, my jsme součástí Evropské unie, my jsme Evropská unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A ještě jedna žádost o faktickou poznámku – pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Rád bych vaším prostřednictvím zareagoval na svého předečníka pana kolegu Válka, na jeho dotaz ohledně zastavení migrace. Myslím si, že v první fázi by docela úspěšně fungovalo odstranění těch incentiv, těch pobídek migračních, to znamená beztrestnost nelegálního pobytu na území našeho státu, nárok na veškeré zabezpečení, bezplatné zdravotnictví, školství, sociální dávky. A v určitém momentu na druhou stranu pokud by věděli tito lidé, že

pobyt u nás nelegálně je trestný a že u nás nedostanou nic zadarmo, tak si myslím, že k té migraci v tomto rozsahu by určitě nedocházelo. Takže to jenom v první řadě.

A v druhé řadě, pokud pořád ještě platí, že je sice u nás trestné převaděčství, ale nelegální pobyt na našem území je trestný jako přestupek s pokutou do 5 tisíc korun, tak tam to samozřejmě je v případě těchto migrantů za prvé nevymožitelné a za druhé to určitě není demotivující. Takže myslím si, že v první řadě odstranění motivace k migraci je první solidní a rozumný základ k tomu, abychom tuto migraci omezili. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní již nemám další faktické poznámky, proto požádám o vystoupení pana poslance Kopřívou. Pane poslanče, máte slovo. A připraví se pan poslanec Jiří Kohoutek.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Nevíme, jak se mi dostalo té cti po hodině a půl se konečně dostat ke slovu s první přihláškou.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, globální pak o bezpečné, řízené a legální migraci, tam s tím překladem se zase čachruje, ale regular migration skutečně znamená legální migraci, nikoliv nějaká pravidelná, nebo jak se to překládá na konspiračních webech, tak ta deklarace má 34 stránek a je volně přístupná na webu OSN, takže se dá snadno dohledat, dá se přečíst, což určitě všichni mí předrečníci udělali, a tudíž se dozvěděli, že to je nezávazný dokument, který má deklatorní a nějaký indikativní charakter, a tudíž z hlediska práva je nevymahatelný a nemůže přinést nic nového, závazného pro ČR ani pro EU. Proč? Protože se na tom ty zúčastněné státy domluvily.

Ted' k té spolupráci. V kterém klubu chceme být? Chceme být v klubu Donalda Trumpa a Viktora Orbána, nebo chceme být v klubu 191 států ze 193 členských států OSN, které se na tomto paktu shodly a nyní ho hodlají přijmout? Já si myslím, že by ČR měla být sebevědomou zemí a být v tom druhém klubu. Je to samo o sobě obrovským pokrokem v tom úsilí řešit globální problémy společně a globální migrace určitě je náš společný problém. Podle UNHCR je v pohybu 68,5 mil. lidí, údaj z minulého roku, a svoji zemi bylo nuceno opustit 25,4 mil. lidí. Týká se to všech kontinentů, všech světadilů. Opět nevidím důvod, proč by se to nemělo řešit společně na celosvětové úrovni.

Ted' trošku k tomu, proč to tady vůbec dneska probíráme. Já to úplně nechápu, protože jak už tady zaznělo od pana ministra, kterého se tímto musím zastat, Newyorská deklarace byla přijata v září 2016 a současná verze, která se nejspíš schválí v prosinci tohoto roku, tak spousta času k diskuzi byla a ještě bude. Proč se to navrhlo ted', dva týdny před komunálními volbami, toto celosvětové téma, které s místními zastupitelstvy a senátními volbami vůbec nesouvisí, to je mi záhadou. Kromě toho se tedy vyřazují body jako registr smluv, případně rozšiřování pravomocí NKÚ, důchodová reforma se odkládá apod. – téma, která více souvisí s blížícími se volbami a která více pálí občany této republiky.

Takže podle mě navržení takového bodu takhle náhodou před komunálními volbami svědčí o nedostatku věcných témat. Nicméně když už jsme si to tedy zařadili na program, tak bych chtěl vyzdvihnout několik bodů z globálního paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a prostřednictvím pana předsedajícího bych se rád zeptal odpůrců tohoto paktu, kteří snad od něj chtějí odstupovat, čím je ten pakt, ty deklarace v něm, v rozporu s usneseními, která jsme v tomto volebním období ve Sněmovně přijali, případně výbor pro evropské záležitosti, případně další výbory, které k tomu zaujaly stanovisko. Co konkrétně, které konkrétní věty vadí odpůrcům globálního paktu? Protože když se do něj podíváme, opravdu, není to dlouhý dokument, 34 stránek, tak můžeme vidět, že mezi nejdůležitější cíle, které si pakt vytyčil, tak je například ochrana lidských práv, a to bez ohledu na jejich status, předešlém práva žen a dívek a podpora jejich plného, rovnoprávného a smysluplného zapojení, dále zajistit, že všechny děti bez ohledu na to, zda se jedná o uprchlíky nebo migranty, budou mít zajištěn přístup ke vzdělávání v horizontu několika měsíců po přjezdu do hostitelské země. To přece napomáhá integraci ve výsledku. Dále předcházet a potírat sexuální násilí, poskytovat podporu státům, které zachraňují, přijímají a na svém území poskytují útočiště velkému počtu uprchlíků a migrantů, což ČR dělá. My to tady často v usneseních kvitujeme, například teď posledně jsme poskytli libyjské pobřežní stráži nějaké lodě, posíláme policisty a další personální pomoc do nejpřetíženějších států a všichni se k tomu hlásíme na výboru pro evropské záležitosti. Dále je jedním z cílů například nalezení cesty k ukončení detence dětí za účelem určení jejich migračního statusu. Jak jsme viděli, tak i Donaldu Trumpovi soud v Kalifornii zatrhl to zavírání dětí do klecí. To přece nikdo nechceme. A pak tam jsou samozřejmě deklarace, jako osvětové kampaně a odmítání xenofobie a racismu. Tam si také nemyslím, že by s tím měl mít kdokoliv problém. Pokud ano, tak se k tomu přihlaste. Ale chci slyšet konkrétní formulace, které odpůrcům tohoto paktu vadí.

Pak tam jsou samozřejmě nějaké formulace, které neodpovídají ideálům této Poslanecké sněmovny, ale musíme brát v úvahu, že se na tom podílelo 191 států, a tudíž se jedná o společné minimum. Nemůže to být tak dokonalé, jak bychom si tady vysnili. Pokud se nám něco nelšíbí, tak jsme na to měli upozornit právě už teď v těch dvou letech, která uplynula od Newyorské deklarace. Vytáhlo se to teď, dva týdny do komunálních voleb. Překvapivě. Neslyšel jsem od odpůrců předtím ani jedinou věc, se kterou by třeba vyzvali vládu, aby vyjednala lépe tu či onu formulaci. Pokud nám vadí tedy tyto formulace, tak je odpovědností vlády vyjednat lepší pozici, ale celkově se jedná o dokument, ke kterému se ČR musí připojit, pokud chce vystupovat jako sebevědomá a suverénní země, jako součást EU, jako součást celosvětového společenství.

Co se týče navrhovaných usnesení, tak Pirátská strana se ráda připojí k nějakému konsenzuálnímu usnesení, jak už jsme to ostatně udělali u jiných debat k migraci, ale jak praví klasik, ocamacd' pocamacd'. Pokud by tam mělo být byť jen náznakem zmíněno, že se ČR nemá k paktu připojovat, tak to zásadně odmítáme. Podle České pirátské strany ČR k tomuto paktu přistoupit má, byť není dokonalý.

Na závěr bych se tedy chtěl zeptat ještě jednou a naposled odpůrců, ať tady vyjmoují konkrétní formulace, které jim vadí, ať se nad tím můžeme pobavit a

můžeme k tomu přijmout nějaké usnesení, které dá vládě mandát k tomu vyjednat nějaké lepší formulace, které se nám budou líbit více, ale zatím tady slyším jen strašení a vyhrožování, zastrašování dva týdny do komunálních voleb. Nepříjde mi to úplně fér. Děkuji za slovo. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní máme tři faktické poznámky. Jako prvního prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kotena a připraví se pan poslanec Benešík.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane předsedající, dámy a pánnové, já bych tady velice rád prostřednictvím pana předsedajícího reagoval na výzvy, abychom předložili nějaké důkazy, že deklarace není v pořádku nebo že je z ní něco v pořádku. Jsou tady pejorativně označovány dva státy, jako jsou Spojené státy americké, naprostě suverénní, Maďarsko jako snad klub nějakých špatných států, které vlastně si dovolily odmítнуть deklaraci OSN o globálním paktu o migraci. Nechápu, proč bychom my měli demokraticky přikazovat nějakému státu, jak se má chovat, jestli to je ta demokracie, anebo jestli ty státy jsou suverénní, pokud se takto rozhodly. Já si myslím, že národní státy by se měly rozhodovat podle sebe, a ne když soused skočí do studny, tak skákat za ním! Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Benešíka s jeho faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Několik poznámek, protože tu diskusi, když z kanceláře spíš sledují, víte, tak často tady zaznívá věta, jak Viktor Orbán zastavil migraci. Ten příběh je trošku barvitější. A já na to nemám tolik času, ale já si Viktora Orbána z mnoha důvodů moc vážím a některé aspekty jeho politiky mě třeba osobně velmi oslovují, koneckonců jsme oba dva v Evropské lidové straně a asi ho znám i trošku lépe než většina poslanců. Ale ono to tehdy bylo tak, že on měl problém. On měl problém, protože tam měl tisíce uprchlíků, migrantů, říkejme jim, jak chceme, kteří chtěli do Německa. A on té paní Merkelové prostě volal a tak nějak se domluvili na tom, že ten Dublin poruší společně. A porušili ho. Prostě ona mu řekla, ať mu ty lidi tam, ať ty lidi tam pošle, do toho Německa. Takže jako bud'me spravedliví. Zas ten problém tolik nevyřešil, on ho přesunul do určité míry do Německa, byť v dobré vídce. Víte o tom, že Česká republika za poslední měsíce přijala zhruba padesát Venezolanů – vidím Pavla Kováčika přicházet –, kteří utíkají před budováním komunismu ve Venezuela? Ano, jsou to naši krajaní ze třetího, ze čtvrtého kolena. Ale jsou tady. A já žádné demonstrace tady nevidím.

A také bych se chtěl zastat paní europoslankyně Šojdrové. Ona ten svůj návrh představila na stranických grémiích už hodně dávno, ze začátku jara. To není nějaký poslední výkřik. A držela to poměrně v tajnosti, protože těm dětem opravdu chtěla pomoci. Já jsem ji varoval před tím, že pokud se z toho stane téma, nedej bože před

volbami, tak nikomu nepomůže, protože se z toho stane leda předvolební téma a žádných padesát sirotků tady neumístíme. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A prosím paní poslankyni Majerovou, připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezké dobré odpoledne, vážené dámy a pány. Já bych také ráda zareagovala na předřečníka od Pirátů Františka. Udělala jsem si k tomu pár poznámek.

Takže jednak... Já se tedy osobně domnívám, že jestli ti přijde globální pakt o migraci jako podružné téma –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, obracejte se, prosím na kolegy mým prostřednictvím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Prostřednictvím pana předsedy, ano. Pokud tedy považujete globální pakt o migraci jako podružné téma, které bychom neměli řešit ve Sněmovně, tak já osobně třeba si myslím, že je to daleko důležitější než vámi zmínované téma. Toč číslo jedna.

Potom, jak už tady bylo řečeno, ten pejorativní nádech vůči USA nebo vůči Maďarsku, já ba naopak na rozdíl od vás silně stojím v podpoře pana Orbána a vůbec toho, jakým způsobem se maďarská politika vyvíjí. Takže nás laskavě neházejte všechny do jednoho pytle. Toč poznámka číslo dvě.

A dále, pokud tento globální pakt dle vás, a jak už bylo řečeno, není nikterak zavazující, tak pokud není zavazující, tak v tu chvíli není důležitý, protože co člověka nezavazuje, tak v tu chvíli nemá povinnost to podepsat. A vy tady zmiňujete, že pokud Česká republika chce být silná a suverénní, musí stát na něčí straně. Ale Česká republika je suverénní. Zatím stále ještě je.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Prosím paní poslankyni Langšádlovou. Připraví se pan poslanec Kováčik s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Suverénní. Tady se to slovo opakuje v posledních týdnech velmi často. A Česká republika je suverénním státem, samozřejmě. Ale stejně tak je právě v OSN sdruženo dalších 192 suverénních států. A jsou některá téma, která se nás všech suverénních států týkají. To není nějaký diktát, jednou OSN, podruhé EU. Jsou to zkrátka téma, která máme společná. Jsou to téma určitě migrace. Jsou to určitě téma klimatu, vody a mnoha dalších. A proto je velmi důležité, aby v některých oblastech došly ty státy k nějakému konsenzu pohledu na řešení těch témat, která se jich všechny týkají. To není nějaký diktát, to není útok na naši suverenitu.

A je to tak, že 191 států z těch 193 opravdu došlo, a samozřejmě, že to musí být velký kompromis, když se na tom sejde v nějaké shodě takové množství států, téměř všechny státy světa, tak je naprosto logické, že to nemluví jedním hlasem. Je naprosto logické, že to vidí jinak a ten dokument, ten závěrečný dokument, o kterém se dlohuo jednalo, tak musí být velkým kompromisem. Ale to není žádný útok na naši suverenitu. To je jenom o tom, že jsme součástí nějakého společenství, že jsme tady na světě, nejsme sami, že jsou tady další naprosto suverenní státy. Vnímat toto jako útoky na naši suverenitu, já to považuju za naprosto mylné. Státy na světě musí spolupracovat, i když zastupují různá místa světa, různě bohaté a chudší státy. My musíme spolupracovat a vzájemně si naslouchat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Kováčika s faktickou poznámkou. V tuto chvíli poslední. Už ne. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Hezké dobré odpoledne všem. Já jsem zaslechl svoje jméno z úst pana kolegy Beneška a musím prostřednictvím pana předsedajícího směrem k panu kolegovi Beneškovi co nejrozumněji prohlásit, že se vši jasností a rozhodností tvrdím, že nestojím za žádnou změnou či žádnou situaci ani ve Venezuele, ani v kterékoliv jiné suverenní zemi či státě na této zeměkouli a že zcela respektuji právo občanů zvolit si svoji reprezentaci, zvolit si svůj režim a také si svoji reprezentaci, svůj režim, svoji kulturu, svoje zákony bránit. Zrovna tak nestojím ani za ekonomickou, kulturní, obchodní či jinou blokadou, kterou je v současné době Venezuela sužována. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Stanjuru s faktickou poznámkou. Poté pan poslanec Benešík.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na ta hezká slova o OSN. Já tedy mám jiný názor. Je pravda, když jsem se minule vyjadřoval o OSN, tak místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip mi říkal, že se musím OSN omluvit, tak to v žádném případě neučiním. Já jenom připomenu těm, kteří tuto organizaci hájí, jak třeba vypadá ta skupina pro obhajobu lidských práv a kdo posiluje lidská práva v evropských zemích, jaké diktátorské režímy si osobují o tom rozhodovat. Chci připomenout skandální rozhodnutí UNESCO, resp. usnesení směrem k Jeruzalému a našemu spojenci. Také jsme to debatovali na Poslanecké sněmovně. Ve velké shodě jsme přijali usnesení. Dokonce jsme vyzývali vládu, abychom přestali platit členské příspěvky. Vláda bohužel nic neučinila. Je to hezké, že tady se shodneme, ale pokud pak vláda tu vůli Poslanecké sněmovny vlastně nerealizuje v zahraniční politice, tak je to špatně.

Vzpomeňme si na debatu o dohodě s Tureckem. Na usnesení Poslanecké sněmovny a na to, co udělala vláda. Tak dneska pravděpodobně najdeme nějaké usnesení, ale já se obávám, že osud bude stejný jako v jiných usneseních v zahraniční politice, která přijímá, a chci říct velkou většinou, Poslanecká sněmovna. Co je

smutné? Skoro vždy bod, který máme debatovat v zahraniční politice, prosazuje opozice. Vláda se nejdříve brání, pak pohrozíme mimořádnou schůzí, tak nám pak někdy ten bod povolí. Pak kupodivu, nebo ku prospěchu věci většinou najdeme shodu, najdeme nějaké společné usnesení, ale tím to končí.

A já bych rád, aby se ta praxe změnila. A chtěl bych, aby vláda sama při tak závažných otázkách navrhla bod – ne že my to budeme dávat jako řádný bod schůze – už v pozvánce. A říct: je to velmi mimořádné, chceme znát názor Poslanecké sněmovny, chceme být vybaveni silným mandátem za Českou republiku, hájíme společně české národní zájmy. My tady neustále s panem předsedou Fialou opakujeme, že v zahraničí budeme jenom tak silní, jak budeme doma jednotní. A ta jednota se vytváří v debatě v Poslanecké sněmovně a přijatým usnesením.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A prosím pana poslance Benešíka s faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já bych se chtěl omluvit Pavlu Kováčikovi, protože si rozhodně nemyslím, že on stojí za politickými změnami ve Venezuele, nicméně tak nějak do toho mého komentáře vešel do sálu, a tím pádem to bylo všechno nabíledni.

Každopádně jsem chtěl říci, že ti lidé do České republiky přišli v programu Krajané právě proto, že prostě mají politický problém ve své domovině nebo v zemi, kde se narodili. To je zhruba všecko. Asi z toho neděláme žádné velké haló. Já mám takový dojem, že celá řada z vás to vůbec ani netušila, že to tak je. A Česká republika to dělá, nikdo se nad tím nepohoršuje a ty lidi prostě umíme zvládnout.

Myslím si, že bychom měli být trošku velkorytí, nebudeme úzkoprsí. Ne úplně každý, kdo do České republiky zavítá, chce Českou republiku zničit. To ovšem neznamená, že nemáme být opatrní. To rozhodně nechci říci.

Často tady zaznívá jméno Donald Trump a americká politika. Já nevím, kolik z vás bylo na mexicko-americké hranici. Já ano. A víte, odkdy tam jsou ty zdi, které Donald Trump tak dlouho plánuje, a ony už tam dávno jsou? Od 90. let a ty zdi tam prosadil Bill Clinton.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, abyste se v budoucnu případně obracel i s omluvami na ostatní poslance mým prostřednictvím. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky a já zvu do obecné rozpravy pana poslance Jiřího Kohoutka.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovolte mi stručně říci, proč ne projednávanému globálnímu paktu o migraci, přesněji dvěma paktům, o migraci a uprchlících.

Deklarovaným cílem dohody, která je údajně podle našeho Ministerstva zahraničních věcí právně nezávazná, je podpora bezpečné, řízené a legální migrace a

snížení počtu případů pašování lidí a obchodování s lidmi. Pokud jsou dohody OSN, které podepisují představitelé států, ratifikují parlamenty, nezávazné, nevidím důvod, proč se takovou dohodou vůbec zabývat, ztráct čas a energii v momentě, kdy vlastně právně neexistuje. Samozřejmě to není pravda. Jde jen o úcelovou lež a o příkladnou ukázku salámové metody, kterou se nás pokouší vítáči migrantů dostat jednoznačně před hotový fakt, že naše země už není naše.

Jak uvedl už Tomio Okamura, pakt OSN a následné usnesení europarlamentu zdůraznilo lidské právo opustit zemi a použít někde právo azylu. Všeobecná deklarace lidských práv je na delší diskusi, ale začal bych připomínkou článku 30, který říká: Nic v této deklaraci nemůže být vykládáno, jako by dávalo kterémukoliv státu, kterékoliv skupině nebo osobě jakékoli právo vyvijet činnost nebo dopouštět se činů, které by směrovaly k potlačení některého z práv nebo některé ze svobod v této deklaraci uvedených. Článek 3 říká: Každý má právo na život, svobodu a osobní bezpečnost. Právo na bezpečí, na život i na svobodu je bezesporu tou nejhlavnější hodnotou, i proto jsou tato práva zmíněna hned na začátku deklarace. Jako první je zmíněna rovnost všech lidí bez rozdílu.

Dámy a pány, OSN plánuje umístit do civilizovaných zemí zmíněných alespoň 10 % migrantů, to je řádově desítky milionů. Masová migrace by zničila tvář a kulturní hodnoty Evropy i bez terorismu. Zejména ohrožuje bezpečnost občanů hostitelských zemí, zvyšuje kriminalitu, vraždy, krádeže, loupeže, distribuci drog a obchod s bílým masem. Migranti s sebou také přinášejí svoji převážně islámskou kulturu, která odmítá rovnost všech a svobody a práva pro všechny. Ona vlastně odmítá občanskou společnost jako celek.

Podpora takové migrace, návrh paktu OSN i usnesení Evropského parlamentu jsou proto jednoznačně v rozporu se Všeobecnou deklarací lidských práv. Za nás, české občany, řekněme, že je v absolutním rozporu s naším zájmem žít ve svobodné, bezpečné a prosperující České republice. To české zdůrazňují na závěr. Pokud chceme, aby Česká republika byla česká, pak nezbývá, než se bránit jakémukoliv tlaku na přijímání kulturně nepřizpůsobivých migrantů pod jakoukoliv záminkou.

Jak tu dnes všichni sedíme, asi nikdo nemá zájem, aby se tu zvýšila kriminalita, aby se prováděla ženská obřízka, aby nezletili po ulicích prodávali drogy, aby muži vraždili své sestry, dcery pro pochybnou čest, aby zločinecké bandy znásilňovaly a prodávaly ženy a děti, aby ženy chodily oblékané jako v pytlích na odpadky. Komu se po tom stýská, má šanci si to denně užívat v západní Evropě všude tam, kde se migranti z Afriky a Blízkého východu usadili.

Já uznávám jejich právo žít po svém v jejich zemi a my stejně trvejme na právu nás žít po svém a mezi svými v naší zemi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím dalšího, pana poslance Radka Kotena.

Poslanec Radek Koten: Tak ještě jednou krásné odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a páновé. Dovolte mi alespoň krátký exkurz do minulosti. Letos jsme si připomněli sto let české státnosti. Za tuto dobu byl nás stát poměrně pravidelně ohrožován a zkoušen zvenčí, někdy dokonce i zevnitř, a to obvykle s železnou pravidelností v letopočtech zakončených číslem 8. Za deset dní si připomeneme mnichovskou zradu našich západních spojenců, tedy 29. září 1938, po které zanedluho vypukla druhá světová válka. Po osvobození od okupantů fašistického Německa násleoval rok 1948. Srpen 1968 a vpád přátelských vojsk Varšavské smlouvy na naše území jsme si připomněli nedávno. Jediné datum, které se vymyká, je listopad 1989, který se sice o rok opozdíl, ale tehdy jsme získali zpět ztracenou svobodu.

Máme zde rok 2018, který přináší bohužel další nátlak na naši republiku, ale tentokrát z pera OSN, nicméně opět podporovaný našimi západními sousedy, Německem, Francií a dalšími státy prostřednictvím projektu nazvaného Evropská unie. Arogantní chování europarlamentu vůči suverénnímu státu Maďarsku jsme viděli v přímém přenosu a je bláhové si myslet, že tato instituce bude konat jinak než silou. Bude zpochybňovat cokoli, co je v rozporu s názory jejich nikým nevolených úředníků a jejich europoslanců, kteří nikdy nebudou hájit zájmy jakémkoliv národního státu a jeho občanů. Usuzují právě z hlasování českých poslanců v europarlamentu proti Maďarsku.

Svoboda rozhodnout, kdo bude žít na území našeho státu, je výsadním právem českého občana, nikoliv jakémkoliv úředníka sedícího kdesi v Bruselu nebo ve Spojených státech v sídle OSN.

Globální pakt pro bezpečnou, řízenou a pravidelnou migraci, nejvíce takový překlad odpovídá obsahu tohoto dokumentu. Napovídá, že státy, které tento dokument podepíší, se zavazují na své území vzít v podstatě kohokoli příchozího a zřejmě v jakémkoliv počtu, a to i za cenu svojí sebelikvidace, i když tady bylo několikrát řečeno panem ministrem vnitra a zároveň ministrem zahraničí v jedné osobě, že to není nijak závazné.

Tento scénář probíhá již několik let na západ od našich hranic a tento globální pakt má mimo jiné také přinutit i neposlušné státy skupiny V4 ke stejnemu scénáři, a to za jakoukoliv cenu. Příklad bychom si měli vzít právě ze Spojených států a Maďarska, kteří od podpisu tohoto paktu ze zjevných důvodů odstoupili. Povyk neomarxistů v europarlamentu potvrzuje, že právě přístup Maďarska je správný, protože pokud by se o nic nejednalo, tak by všechny tyto věci proběhly naprostě v klidu.

Česká republika a její občané, které zastupuji, a vždy budu hájit jejich zájmy, si nepřejí podpis tohoto paktu. Suverenita našeho státu spočívá v možnosti zvolit si, komu umožníme žít na našem území a koho na něj také nepustíme. Bezpečnost občanů České republiky musí být jednoznačnou prioritou a musí být zcela nadřazena jakémukoliv diktátu. Obyvatelé této země nechtějí multikulturní pokusy s migrací ze zcela kulturně odlišných civilizačních okruhů, které se nedokážou integrovat do našeho prostředí. V západní Evropě tyto snahy zcela fatálně selhaly.

Proto žádám vládu a ministra vnitra i zahraničí v jedné osobě o odstoupení od tohoto paktu po vzoru Maďarska a Spojených států. Pokud se podřídíme diktátu i tentokrát jako v Mnichově, bude to zrada našich vlastních politiků, kteří nectí přísluhu, kterou složili obyvatelům této země.

Ještě bych použil jeden historický exkurz do minulosti. Určitě si pamatujete na vystoupení bývalé europoslankyně Zuzany Roithové, tehdy to bylo k podpisu Lisabonské smlouvy, tuším, kde nakonec zatančila a řekla: nenechte se strašit. Tak prosím vás, nenechte se strašit a skutečně tento globální pakt odmítнete. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím paní poslankyni Jarošovou. Připraví se pan poslanec Peksa.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážené dámy a pánové, Česká republika bude stát před rozhodnutím, jak se postavit na prosincovém zasedání OSN k materiułu nazvanému globální pakt o migraci, který má určovat pravidla legálně řízené migrace a nastavovat podmínky pro integraci migrantů. Ačkoli se tento pakt snaží tvářit jako krok správným směrem, otevírá Pandořinu skříňku, neboť vysílá signál, že migrace je jev přirozený a vlastně žádaný a každý, kdo se rozhodne migrovat, může tedy očekávat vstřícný postoj signatářů uvedeného paktu. Může to znamenat, že ti, kteří ještě doposud váhali, se vydají na cestu, protože k tomu budou prakticky vyzýváni. Hrozí nám nebezpečí, které, jak ukázala migrační krize v roce 2015, Evropa nebude schopna zvládat.

O tom, že je to dokument přinejmenším sporný, vypovídá i fakt, že ho odmítly USA a stejně odmítavě se k němu staví i Maďarsko. Jeho přijetím se značně svazují ruce státům, které budou na případnou migrační vlnu nuceny reagovat, protože prakticky znemožňuje státům bránit své hranice a rozhodovat o tom, kdo bude na jejich území vpuštěn a za jakých podmínek obdrží případný azyl.

Naše republika patří doposud ke státům s nejpropracovanější azylovou politikou, která nám umožňuje odmítat potenciálně rizikové osoby, ovšem jediným podpisem o toto svou výhodu přijdeme. Vyzývám proto českou vládu, aby uvedený pakt po vzoru USA a Maďarska odmítla. Pokud to neudělá, může způsobit to, že se za pár let bude naše země potýkat se stejnými problémy, jaké vidíme v zemích západní Evropy, které prosazovaly vstřícnou migrační politiku. Nechci se dožít toho – a jsem přesvědčena, že mluvím za velkou většinu české společnosti – že z Teplic nebo Brna bude druhé předměstí Paříže.

Pan premiér by měl jasně deklarovat, jaký je postoj české vlády k uvedenému globálnímu paktu. Pokud nás vláda bude balamutit ve smyslu, že jeho podpisem vlastně o nic nejde, pak jen klame naše občany. Je-li opravdu tak nezávadný, pak nechápu odpor USA, a vláda by nám to tedy měla vysvětlit. Pevně věřím, že v sobě naleznete sílu se tomuto dokumentu vzepřít a hájit zájmy České republiky a jejich občanů. Stoprocentně jsem si jistá, že být na vašem místě naše hnutí SPD, nebyl by žádný důvod tady dnes sáhodlouze diskutovat. Rozhodnutí je jen na vás.

A ještě bych chtěla vzkázat panu ministru Hamáčkovi prostřednictvím pana předsedajícího, že tomu, co jste nám tady ohledně globálních paktů vysvětlil, nevěřím a je to pro mě nedůvěryhodné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím s faktickou poznámkou pana poslance Benešíka.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já jenom stručnou reakci na pana předsedu Kotena. On v těch osmičkových výročích opomněl dvě, a sice – teď vám budu citovat: "Vláda učiní vše pro to, aby se česká společnost v co největší přijatelné míře otevírala Evropě i světu a přetvářela se ve společnost multikulturní." Tak to je rok 1998, programové prohlášení vlády Miloše Zemana. A na to úspěšně navázal předseda hnutí, nebo strany SPD, který se v roce 2008, tedy v desáté výročí tohoto programového prohlášení, stal tváří multikulturalismu Evropské unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za tuto faktickou poznámku a nyní prosím pana poslance Peksu do obecné rozpravy. Dobrě, pan poslanec Peksa ruší přihlášku, takže já prosím paní poslankyni Němcovou. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem se rozhodla, že vystoupím v rámci tohoto bodu, abych připomněla Poslanecké sněmovně, že tématem migrace jsme se v minulosti zabývali několikrát a bylo to již v roce 2015, v roce 2016. Přijali jsme poměrně silná, vážná usnesení, která byla určitě oporou pro tehdejší vládu, a věřím, že i pro vládu budoucí. (V sále je rušno.)

Připomenu, že jsme odmítli ty trvalé kvóty přerozdělování migrantů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším, paní poslankyně. Mám pocit, že je v sále zvýšený pohyb a nevím, jestli souvisí s projednávaným bodem, takže bych poprosil o větší klid. Děkuji.

Poslankyně Miroslava Němcová: Takže to, že se dnes tímto tématem zabýváme, není poprvé, ale je dobré, že se jím zabýváme. Ostatně důležitou pozici k tomu, jak se ten bod jmenuje, Informace vlády o postoji České republiky ke globálnímuaktu o migraci, zde přednesl můj kolega Jan Skopeček.

Já jsem využila té příležitosti, že tak jak jsem pochopila, v rámci jednání o programu schůze vznikla kompromisní dohoda o tom, že v rámci tohoto bodu také se budeme zabývat otázkou, která pro někoho je více, pro někoho méně citlivá, pro někoho více, pro někoho méně aktuální, a to jest výrok předsedy vlády Andreje Babiše o otázce přijetí, možného přijetí padesáti sirotků, dětí bez doprovodu, do péče českého státu. Jeho absolutní odmítnutí slovy "proč bychom je přijímalí", cituju, "proč bychom je přijímalí, máme sirotky i u nás, které musíme připravit na vstup do života"

si myslím, že vzbudilo pozornost české veřejnosti, a proto já k tomuto bodu, který je tak nějak propojený jednak tím hlavním tématem, ale také tímto, se k němu chci vyjádřit.

Chci připomenout, že jsme bohatou společností, patříme mezi nejlépe ekonomicky prosperující státy světa. Není možné, abychom řekli, že bohatá demokratická, svobodná společnost, společnost matek a otců, není připravena se postarat o padesát dětí, které nemají rodiče. Mně se zdá, že to je základní otázkou vůbec toho, zda společnost má před sebou nějakou budoucnost, jestliže odmítne základní lidskou pomoc, pomoc tomu nejbezbrannějšímu tvoru, tedy pomoc dětem. Proto se k tomu vyjadřuji. A chci připomenout, že Česká republika také má co vracet. V minulosti, v roce 1938 – ty osmičkové roky zde byly připomínány, ale já připomenu jednu důležitou souvislost, dnes zde již byla zmíněna – v roce 1938 v prosinci přijíždí do Prahy bankovní úředník z Londýna Nicolas Winton, kterého by vůbec nemuselo trápit, co se odehrává v tehdejším Československu, kdy už nastupuje celá ta protizidovská agenda, nastupují nacisté. Přijíždí tento bankovní úředník a výsledkem jeho půlleté práce v tehdejším Československu je záchrana 669 převážně židovských dětí. Dostal je z republiky, na kterou už padalo to nacistické jho, dostal je z republiky pomocí osmi transportů. Ten poslední transport, který byl určen na 1. září roku 1939 a měl zachránit dalších 250 dětí, bohužel neodjel. Vypukla druhá světová válka a vesměs všechny tyto děti skončily v plynových komorách, tak jako většina rodičů z těch 669 zachráněných předtím.

Velká Británie v sobě jako jedna z mála zemí našla tehdy sílu přijmout tyto děti a postarat se o ně a dát jim šanci do života. Připomenu vám, že na základě této skutečnosti, těchto historických faktů, vznikl školský program, který probíhá dodnes mezi žáky a studenty našich škol. Opírá se o práci řady českých dokumentaristů, řady českých filmářů, kteří natočili o životě Nicholase Wintona jeho životní příběh, a tím zprostředkovali jeho práci, jeho vztah k dětem, jeho péči o základní lidské hodnoty předávají nejmladší generaci naší společnosti.

Jestliže se bavíme o otázkách základních, které tvoří fundament humanistického pohledu, tak chci připomenout, že právě žáci a studenti již v roce 2011–2012 zorganizovali petici v České republice a jejím cílem mělo být, aby Nicholas Winton byl navržen pro Nobelův výbor na ocenění nositele Nobelovy ceny za mír. Byli to právě studenti, ta petice měla asi 213 tisíc podpisů – 213 tisíc podpisů, kolem roku 2010 se pohybujeme. Z toho 133 tisíc bylo podpisů žáků a studentů právě na základě vzdělávacího programu. Osud člověka, který zachránil z témař beznadějně situace 669 dětí, je inspiroval k tomu, aby si sestavili svůj žebříček hodnot a podívali se na to, co je také jejich úkolem, jak oni chtějí budovat společnost, ve které budou žít.

Sir Nicholas Winton dostal od prezidenta Havla v roce 1998 řád Tomáše Garrigue Masaryka, poté byl v roce 2002 povyšen anglickou královou do šlechtického stavu. V roce 2014, myslím, to byl prezident Miloš Zeman, který udělil Nicholasi Wintonovi nejvyšší československé ocenění, Řád bílého lva, právě proto, že zachránil z beznadějně situace témař 700 dětí.

A my se tady bavíme o tom, jestli v době, která je pro nás jako pro Českou republiku bezpečná, kdy jsme ekonomicky silní, my se opravdu vážně jsme schopni

bavit o tom, že se neumíme postarat o 50 dětí? Že nemáme dostatek peněz ve státní pokladně? Dostatek altruismu, dostatek schopnosti vnímat to, co je základní hodnotou lidské společnosti? Mně to příjde něco, co nemohu přijmout, proti čemu se chci tady velmi silně ohradit. Nechci používat silných slov, ale musím závěrem říci, že jestliže v roce 1938 přišel do České republiky Brit, který řekl "zachráním odtud děti", a zachránil jich 669, tak mně příjde tragicky smutné, že v roce 2018 je zde Slovák, předseda vlády, který říká, že o 50 dětí se naše země postarat nemůže. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Je tady s faktickou poznámkou paní poslankyně Válková, poté se připraví pan poslanec Kobza.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já bych chtěla jenom upozornit na jednu věc. Nebudu kritizovat svoji předrečníci za cokoli, co tady řekla. V politickém kontextu jejího vystoupení vidíme její dlouhodobý postoj, kritický ke všemu, co dělá hnutí ANO, vláda v současné době.

Nicméně si nemůžu odpustit jednu poznámku, že tady právě předvedla absolutně po stránce historické, sociální, politologické nepřípustné srovnání dvou událostí, které spolu nemají vůbec nic společného. Mě to i trošku jako kantorku, která vždycky musí vycházet z faktů, nebo by měla vycházet z faktů, překvapuje, protože jsem si myslela, že paní poslankyně Němcová vaším prostřednictvím, pane předsedo, by se také nesnížila k takové manipulaci historií a srovnávala sirotky, o kterých hovořila, s tzv. fenoménem syrských sirotků, o kterých doted' nevíme, jestli v konkrétní podobě existují, a ještě tady používala historická data. Takže to vypadá, jako kdyby šlo opravdu o dvě události, které se dají srovnávat. Ty se vůbec nedají srovnávat.

Mám jenom faktickou poznámku, takže nemůžu hovořit déle. Ale ať tedy paní poslankyně Němcová vaším prostřednictvím, pane předsedo, si nechá před tím vystoupením, nebo bych jí doporučovala, aby si nechala zpracovat nějakou historickou analýzu, protože já nevěřím svým uším. Mě to tedy opravdu překvapilo, s tím jsem nepočítala. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Němcová, poté pan poslanec Benešík. Prosím, dvě minuty.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Pakliže jsem tady vyzvána k tomu, abych si před každým svým vystoupením nechala udělat nějaké analýzy, tak bych chtěla paní poslankyni Válkové, která si o to řekla, připomenout její výrok tady na půdě Poslanecké sněmovny, také se týkal naší historie. Bavili jsme se o tom, co se dělo v tehdejším Československu v době nacistické okupace. Váš výrok asi je dohledatelný, nechci ho nějak zkreslit, ale zněl tak: Vždyť si řekněme, oni Češi až tolík netrpěli. Možná že byste to byla vy, která by si mohla nechat před každým svým vystoupením, které směřuje do budoucnosti, udělat nějaký odborný výklad.

A za druhé, podle mého názoru co spolu už více souvisí než otázka toho, jestli se někdy našla síla pomoci dětem, a dnes se nenajde síla pomoci dětem? Jak to, že to spolu nesouvisí, tyto dvě otázky? A zpochybňování, zda jde o sirotky, nebo nejde, do toho já se vůbec nechci pouštět. Já jsem tady řekla, že Nicholas Winton zachránil 669 dětí, jejich rodiče je posadili do těch transportů. Nebyli to sirotci, přesto je Velká Británie přijala a postarala se o ně.

A ta souvislost je zcela zřejmá, že jestli je tady někdo, kdo potřebuje pomoci, tak tady má být vyspělá společnost, která tu pomoc nabídne. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Chtěl bych pro příště požádat, abyste se obracela na ostatní poslance a poslankyně mým prostřednictvím.

A nyní prosím pana poslance Benešíka s faktickou poznámkou a poté pan poslanec Výborný a další. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Ono je vždycky složité srovnávat nějaké historické události. Samozřejmě už jenom ten rozdíl třeba 80 let hraje velkou roli. A já si myslím, že asi dítě bez rodičů, jestli je má mrtvé, anebo o nich neví, neví, kde jsou, jestli je to rok 1938, nebo jestli je to rok 2018, to už se trošku srovnat dá. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Ted' jsem smazal pana poslance Výborného. Prosím, pane poslanče s faktickou poznámkou.

Poslanec Marek Výborný: Jsem rád, že jsem zase na světě a nejsem smazán. Mně to nedá. Já bych se chtěl vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, zastat, paní kolegyně Válková, paní poslankyně Němcové, protože já jsem hluboce přesvědčen o tom, že ty dvě věci spolu souvisí. Já nechám úplně stranou historická fakta. Ale bavíme se tady o hodnotách, podle kterých, jsem hluboce přesvědčen, na kterých naše společnost stojí. To jsou hodnoty solidarity, soucitu, lidskosti vůči dětem. A v tomto smyslu skutečně tyto dvě věci spolu hluboce souvisí. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Chtěl bych vyzvat vážnou sněmovnu, abychom se snažili držet nebo vrátit k původnímu tématu tohoto bodu.

A nyní prosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Mráčkovou. Připraví se pan poslanec Kupka, poté pan poslanec Schwarzenberg.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Ještě, pane předsedající, bych si dovolila, mé jméno je Mračková Vildumetzová. Děkuji mnohokrát.

Já bych z tohoto místa s faktickou chtěla reagovat na příspěvek paní Němcové, poslankyně. Prostřednictvím vás bych chtěla říct krajský pohled hejtmanky

Karlovarského kraje. Abyste si všichni uvědomili, že my v našich krajích zřizujeme dětské domovy a zřizujeme kojenecké ústavy. Víte, kolik dnes v těchto zařízeních máme dětí? Je to zhruba 7 000 dětí.

Tyto děti hledají náhradní rodinu. Například v Karlovarském kraji máme dneska 122 dětí, pro které hledáme náhradní rodiče, pěstouny a nedaří se nám to. Děláme různé reklamní spoty, akce, abychom pro tyto děti ty pěstouny našli. Když se podíváme do Moravskoslezského kraje, je to 600 dětí. Takže tisíce dětí máme v našich dětských domovech, v kojeneckých ústavech a my pro ně nemáme náhradní rodiče. Oni v těch ústavech žijí, rodiče se jich zřekli a nemůžeme je najít. A já si myslím, že v první řadě bychom měli hledat náhradní rodiny pro naše české děti, které jsou v našich ústavech.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji. Omlouvám se za zkomojení jména. A nyní prosím pana poslance Kupku.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, já se samozřejmě také chci vašim prostřednictvím zastat paní poslankyně Němcové, protože je jasné, že ten obecný princip platí. Platí v průběhu časů a to zpochybnit nelze. Prostě vyspělá společnost bude přirozeně pomáhat těm, kteří jsou na útěku před válkou. A máme dost právních nástrojů na to, abychom posoudili jednotlivé konkrétní příklady, jestli splňují to, co v právním rádu stojí. Jestli jsou to opravdu lidé, kteří si onu ochranu zaslouží. A v tomhle případě máme přistupovat ke každému tomu případu individuálně. Kdyby býval z toho pan premiér neudělal mediální kauzu, která se teď skloňuje, kterou se snaží někdo využít ve svůj prospěch, nebo ji naopak obrátit v prospěch někoho jiného, tak by standardním způsobem Česká republika takovou pomoc poskytnout mohla. To, že se z toho v tuto chvíli stalo takové téma, opravdu není v žádném případě vina těch, kteří teď volají po tom, aby Česká republika byla schopna dostát své úrovni a svým přirozeným povinnostem ustaveným i v mezinárodních smlouvách.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Schwarzenberg.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Údajně se za měsíc chystá oslava stého výročí 28. října 1918. Vzhledem k tomu, že jsme se dávno vzdali myšlenky Československa, že zde zdatně bojujeme proti nosné myšlence Tomáše Garrigue Masaryka o evropanství a nadáváme na Evropu a teď jsme se také vzdali jeho velké myšlenky, o které mluvím, totiž humanity, a projevujeme státní politikou antihumánní, proti sirotkům, proti uprchlíkům, proti dětem, tak bych prosil, aby ty oslavy 28. října kvůli přemíře pokrytectví byly odřeknutý. Protože bych se styděl vzpomínat na to, co jsme v roce 1918 nastoupili. Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A prosím s faktickou poznámkou paní poslankyni Válkovou, poté s faktickou pan poslanec Kalousek.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, ty hodnoty, o kterých tady hovořili moji předrečníci, samozřejmě vyznáváme i my. Já je určitě vyznávám, i moji kolegové. O tom se přece tady vůbec nevede diskuze. Mě jenom překvapuje, že jste všichni tak stoprocentně jistí, že můžete těm syrským dětem, sirotkům, nabídnout skutečnou pomoc. A v tom je ten velký rozdíl.

Tak tedy diskutujme konkrétně, kdo je ten syrský sirotek, co potřebuje, co je pro něj lepší. Já jsem stála u zrodu Fondu ohrožených dětí, znám problematiku sirotků velmi dobře. I těch, o kterých tady hovořila paní hejtmanka, paní poslankyně Mračková Vildumetzová. Snad jsem to řekla správně. A tyto děti skutečně naši pomoc potřebují a nedostávají, zůstávají v těch ústavech. A my si tady budeme shánět politické body před komunálními volbami a volbami do magistrátu v Praze tím, že tady budeme citovat vágní pojem syrští sirotci. Tak já teda tuhle hru nehráji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana poslance Kalouska s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Stanjura.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dovolte stručnou reakci na pohled hejtmanky Karlovarského kraje. Tak jistě na celém území České republiky je víc, než 20 tisíc lidí, kteří žijí v ústavech, a je jim oděpřeno to, co je přirozené pro každé dítě, aby mohlo trávit své dětství v rodině. Ale žijí, jakkoliv je to smutné, ale prostě žijí v bezpečí, je o ně pečováno, vzdělávají se a mohou chodit do školy.

My tady mluvíme o více než třech tisících dětech, které jsou v řeckých uprchlických táborech. Ne, že je tam nikdo neviděl. Ony tam fyzicky jsou. A to nemluvím ani o uprchlických táborech v jiných zemích. A schválně kvůli tomu neříkáme, že chceme pomoci právě těmto paděsáti dětem. Říkáme nejméně paděsáti dětem podle výběru, jak si vláda sama vybere. A ty děti tam jsou, ne že tam nejsou. A jsou v podmínkách uprchlického tábora, což je něco totálně nesrovnatelného s podmínkami dětského domova. Jakkoliv chápu, že život v dětském domově není to nejlepší pro dítě.

Ale vy tady prostě, promiňte, vy jste v pozici bohatého člověka, na kterého se někdo obrací o pomoc, a vy říkáte: sám mám málo, ne, dokud neuspokojím stoprocentně všechny svoje potřeby, nepomůžu nikomu. Promiňte, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, to je nelidský postoj. V konfrontaci s hluboce lidským projevem, který tady pronesla paní poslankyně Němcová, váš postoj je nelidský. A pevně doufám, že většina Poslanecké sněmovny ho mít nebude.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času. Prosím pana poslance Stanjuru s faktickou poznámkou, připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejhorší na reakci je, když někdo vystoupí a v něčem souhlasím a v něčem zásadně nesouhlasím. Když paní poslankyně Válková říkala, ať to vláda prověří a vybere, tak s tou částí já souhlasím. Když říká, aby se otázka nezneužila ve volebním boji, tak s tím taky souhlasím. Ale s tím zbytkem absolutně nesouhlasím.

A paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, vy nejste ta pravá, která by měla poučovat moji ctěnou kolegyni Miroslavu Němcovou o tom, jaká je historie. Nedělám to rád, ale našel jsem si vaše výroky k české historii z roku 2014, kdy paní poslankyně Válková dostala dotaz, jaké má mínění o poválečném odsunu německého obyvatelstva z Československa, a odpověděla, cituji: "To nejhorší." Chápu, že to byla reakce na to, co se zase Čechům dělo předtím. Ale ono se toho v protektorátu zas totík nedělo. Tak nevím, kde bere odvahu nás poučovat o tom, které dějinné události máme citovat a které ne.

A vy nejste korektní. Paní poslankyně Němcová řekla úplně něco jiného, než na co vy jste útočila. A pokud vy tam nevidíte tu souvislost, a že to je základní, a řekl bych ne povinnost, že je úplně normální postarat se o sirotky, a nevidíte tu souvislost a budete ty sirotky rozdělovat podle období, původu, náboženství, rasy, nevím čeho, tak pak se nedivte, že si v té debatě vůbec nemůžeme rozumět.

Normální reakce předsedy vlády na ten podnět, na tu debatu, která byla minulý týden v Senátu, by byla přece: ano, to je zajímavý podnět, pojďme se o tom bavit, prověřme, zda takoví sirotci tam jsou, zda mají zájem a zda jsme schopni se o ně postarat a jak se postarat.

A já nechci předjímat výsledky této debaty. To je normální reakce. (Předsedající upozorňuje na čas.) Nenormální je řít: ani sirotek neprojde. To je nenormální.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Langšádlovou, připraví se pan poslanec Španěl s faktickou poznámkou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, syrští sirotci v Řecku nejsou vágní pojem. To jsou úplně konkrétní děti, které prošly válečným konfliktem. A to je právě ten rozdíl oproti tomu, co tady bylo řečeno, protože to je něco, co si nedovedeme vůbec představit, když dítě projde válečným konfliktem. A já bych chtěla říci, že proto budeme navrhovat, abychom přijali padesát těchto dětí podle posouzení vlády.

Já jsem vedla komisi pro rodinu. Navrhovala jsem novelu zákona o sociálně-právní ochraně dětí, aby co nejvíce dětí mohlo vyrůstat v rodině. A jsem znova připravena podpořit, to, co říkáte. Já si taky nepřeju, aby děti žily v ústavech. Děti mají žít v rodině, všechny děti mají žít v rodině. A jestli přijdete s návrhem, který podporí pěstouny, náhradní rodinnou péči, já to velice ráda podpořím. Nechci, aby ani naše děti žily v ústavech. Dlouhodobě mě to velmi trápí. Dělejme všechno pro to, abychom těmto dětem pomohli, ale prosím, nesrovnávejme to s pomocí padesáti dětem, které žijí v tuto chvíli v Řecku a prošly válečným konfliktem. To jsou tak

nesrovnatelné situace, že opravdu mi přijde velmi nepříhodné tyto dvě věci srovnávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. I vás vyzvu, abyste se na ostatní poslance a poslankyně, i když nejmenujete, obracela mým prostřednictvím. Nyní prosím pana poslance Španěla, připraví se pan poslanec Kobza.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené dámy a pánové, nedá mi to a musím reagovat na některé své předečníky, protože je mi smutno z toho, že se zde rozehrává doslova hra na city ohledně přijetí paděsátí uprchlíků – sirotků. Zde se nabízí několik otázek. Za prvé. Naše hrdinská vlast přijme paděsát sirotků. No dobrá. A co bude s těmi statisíci, které necháme v Africe zemřít hlady? Za druhé. Není skutečně lepší pomoci na místě a všem? Pak jsem vyčetl v médiích, že sirotci jsou údajně děti mezi dvanácti až sedmnácti lety. Nebudou za pár let hrozbou, jako se to stalo ve Francii, kde až další generace se projevily tak, jak se projevily? A za třetí. Kdo a kdy už konečně pomůže našim potřebným? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana poslance Kobzu s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji za slovo, pane předsedající. Neměl jsem v plánu vystoupit, ale nedalo mi to, protože to, co slyším, je tak vzdálené realitě oblasti, že jsem prostě k tomu musel říct svoje.

Jak asi víte, prožil jsem čtrnáct let v oblasti Blízkého východu v různých zemích. Sociální struktura obyvatel je založena na širokých rodinách, kmenové příslušnosti. Tuto skutečnost potvrdila i naše velvyslankyně v Sýrii paní Filipi. Takže pokud chceme pomoc sirotkům, a podotýkám, že v patnácti letech v té oblasti už je muž plnohodnotný voják, tak jim pomozme vrátit se domů, protože v Sýrii už podle posledních zpráv válka není, jedině v Idlibu, kde je v rámci koridoru poslední enkláva Islámského státu. Pomozme jim vrátit se domů, pomozme jim postavit školy, pomozme jim postavit bydlení, pomozme jim najít jejich příbuzné, protože o tyto děti bude postaráno. Jejich vzdálený příbuzní, jejich kmen nebo sousedé se o ně postarájí. Ta společnost na tom stojí. Ale proboha vás prosím, nevybírejte paděsat vyvolených z několika stovek a nepřivážejte je sem do úplně jiného prostředí, protože to způsobí daleko víc škody než užitku. Pokud tedy můžeme, držme pořád tu základní premisu, pomáhejme, buďme soucitní, buďme solidární, ale tam u nich, tam to potřebují.

Uvědomme si ještě jednu věc. Jediný skutečný orgán, který je oprávněný znova obnovit Sýrii, je syrská vláda. A ta se také musí postarat o své obyvatele. Pomozme tedy Syřanům znova postavit Sýrii a bude postaráno i o ty děti. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců ANO a SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji. Můžete tady zůstat, protože nyní jste přihlášen do obecné rozpravy.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, prostřednictvím pana předsedajícího, já bych se rád vrátil k původnímu tématu diskuse a tím je globální pakt pro bezpečnou, řízenou a pravidelnou – nebo legální, podle momentálního výkladu – migraci.

Potýkáme se v poslední době s fenoménem nezávazných smluv. Měli jsme zde nezávazné memorandum of understanding ohledně lithia, Marrákešská deklarace je nezávazná, fiskální pakt eurozóny je pro nás nezávazný. Já si myslím, že se nás lidí brzy začnou ptát, co to tady vlastně děláme, když je to všechno nezávazné. Ale my jsme tady pro to, abychom hájili a bránili tento stát, tento národ, obyvatele, kteří tady s námi žijí.

Bыло зде zmíněno několik osmičkových výročí. Já bych přidal ještě jedno, ještě jednu osmičku. Je to osmdesát let od Mnichova, je to osmdesát let od henleinovského povstání. Těch osmiček je moc a já to chápu jako určité memento, jako určité varování, abychom dobře rozmýšleli, co děláme, protože před těmi osmdesáti lety těch chyb bylo uděláno mnoho a byly nevratné.

Takže co se týče globálního paktu, jak už jsem řekl ve svém proslovu k Marrákešské deklaraci, ten pakt není nebezpečný jenom tím, co obsahuje, ale především je nebezpečný tím, k čemu se přihlašuje, co v něm není, protože takovým způsobem je stavěna architektura všech těchto smluv, které jsou připravovány v Evropské komisi. Dlouho jsem se pohyboval v byznysu různých měřítek a tam byla poměrně běžnou záležitostí smlouva o smlouvě budoucí. A to je v podstatě to, jak můžeme označit tyto takzvané nezávazné smlouvy, protože ta past je v tom momentě, že smlouva nás záčne zavazovat až někdy, až za určitých podmínek, až budou splňeny určité okolnosti. Jde o to, že účelem této dohody, tohoto paktu, je z nelegální migrace udělat legální, legalizovat ji. A to je věc, která je pro nás nepřípustná, protože pořád vycházíme z toho, že jako u suverénního státu jedině naše úřady jsou oprávněné k tomu, aby rozhodovaly, kdo tady může být a kdo tady nemůže být, koho sem nepustíme. Není možné, aby to rozhodoval nějaký Řek v Bruselu. To je nepřípustné. Tento pakt není tedy spadlým z nebe. Není to náhodný solitér. Je nedílnou organickou součástí starších aktivit, tendencí, jejichž program a cíl je jediný – podporovat, organizovat, řídit, legitimizovat a legalizovat masovou migraci do Evropy. Ještě bych k tomu dodal bez ohledu na to, co si o tom myslí národní státy, které tímto budou postiženy.

Je hezké poslouchat od pana premiéra, že česká migrační politika je identická s maďarským přístupem v této oblasti. Ale do jaké míry se tomu dá věřit? Proč česká zahraniční politika a diplomacie investuje tolik času, kapacit a prostředků do údajně naprostě nezávazných záležitostí? Proč se bez protestů účastní akcí a iniciativ, jejichž obsah je zcela v rozporu s deklarovanými národními zájmy a cíli české zahraniční politiky? O paktu prohlásil maďarský ministr zahraničí Péter Szijjártó, že lidem, kteří přišli do Evropy nelegálně, by tento dokument zajistil legální status. To je totéž, jako když ze známého kasaře uděláte zámečníka bez toho, že byste ho potrestali za to, že

vyloupil dvě kasy předtím. Není možné legalizovat někoho, kdo se sem dostane už na základě toho, že poruší naše zákony. To je pro mě nepřípustné, protože to potom napadáte principy právního státu.

Další věc je, že podobná deklarace, jak už tady bylo jednou řečeno, jsou velmi zajímavý dokument pro všechny organizace, které se na migraci nějakým způsobem živí a příživují. Jedná se především o národní i nadnárodní neziskovky, které se budou ohánět tímto paktem a odvoláním na mezinárodní autority v momentě, kdy budou natahovat dlaně pro další příspěvky. Nechci nikoho jmenovat, abych nedělal žádné z těchto neziskovek reklamu.

To, co je velmi závažné, je také sjednocení statutu uprchlíků a migrantů. Což je naprostě nepřípustné podle našeho zákona, protože náš azylový zákon je naprostě jasný a je velmi kvalitní. Zrovna tak jako náš vízový systém. Nemůžeme připustit, aby toto bylo nahrazeno něčím, co je daleko méně kvalitní, daleko méně funkční.

Globální pakt o bezpečné, řízené a pravidelné migraci se týká osob, které migrují z jiných důvodů než uprchlíci, to znamená ne ti, kterým hrozí mučení a smrt z nějakých důvodů – tady bych nechtěl mluvit o válečných zločincích, kteří prchají z oblasti válečného konfliktu v Sýrii a Iráku –, ale spíš opouštějí své domovy na základě přesvědčování neziskovek o tom, jak je to v Evropě báječné. Opouštějí své domovy z důvodů chudoby, z důvodů nějaké vlastní nenaplněnosti, z důvodů, že se to zrovna nosí atd.

Pro tyto osoby máme vízový systém. Máme systém takový, že v momentě, když mají zájem k nám přijít, doloží kvalifikaci, můžou si vykorespondovat předem nějakou práci s nějakou firmou, mají nárok na pracovní povolení, potom jsou zde naprostě legálně a naopak přispějí k rozvoji naší země. Nemůžeme ale přispívat lidem, kteří sem přijdou nelegálně, prohlásí se za uprchly a budou předpokládat, že dostanou veškeré zaopatření, kterého se nedostává našim vlastním chudým, našim vlastním penzistům.

V Newyorské deklaraci se signatářské státy ale jasně zavázaly, že se budou zabývat problémy, kterým čelíme nyní. A jaké jsou hlavní body?

Chránit lidská práva všech uprchlíků a migrantů bez ohledu na jejich status. Už je to zase smíchané všechno dohromady.

Poskytovat podporu státům, které zachraňují, přijímají a na svém území poskytují útočiště velkému počtu uprchlíků a migrantů. Když se to přeloží do češtiny, jsme zase u kvót a přerozdělování.

Odsuzovat xenofobii proti uprchlíkům a migrantům a podporovat globální kampaň OSN, která je právě proti xenofobii a rasismu namířena. Já bych chtěl připomenout, že veškeré obviňování České republiky z xenofobie, rasismu a nevím čeho všeho dalšího je naprostě nereálné, protože podle posledních statistik tady žije přes nějakých 520 tis. cizinců, kteří zde žijí a pracují a nemají problém.

Takhle bych mohl pokračovat. Ale vrátil bych se k tomu, jak se Spojené státy rozhodly stáhnout z globálního paktu. Protože podle prezidenta Trumpa tato dohoda je za prvé neslučitelná s jeho migrační politikou. Americká velvyslankyně Nikki Haleyová řekla: Amerika je hrdá na své přistěhovalecké dědictví. Je vůdčí silou při

podpoře migrantů a uprchlíků ve světě, ale globální přístup Newyorské deklarace odporuje svrchovanosti Spojených států. To si myslím, že jsou velmi, velmi vážná slova. A náš postoj je s ním silně totožný.

Podle prohlášení americké mise při OSN obsahuje Newyorská deklarace několik ustanovení, která se neslučují s americkou imigrační a uprchlickou politikou a se zásadami Trumpovy vlády ohledně přistěhovalectví. Což si myslím, že je pro nás dost inspirující. USA a jejich exekutivu rozhodně nelze podezírat z neznalosti mezinárodní politiky a mezinárodního práva. Jejich rozhodnutí odstoupit z procesů založených Newyorskou deklarací, rezultující právě do globálního paktu o migraci, který probíráme, má jasné důvody. Určitě není aktem odstoupení od nějakého nezávazného dýchánsku, jestli jde o přímé rozhodnutí prezidenta odůvodněné obavami o ztrátu svrchovanosti v migrační politice.

A já bych se zase vrátil k tomu, že náš azylový systém je dobrý a měli bychom ho držet a nenechat si ho vyměnit. Protože je to jedna z mála věcí, které nás ještě dokážou efektivně ochraňovat. Jde totiž o to, že např. v usnesení Evropského parlamentu o pokroku v iniciativě globálních paktů, které bylo odhlasováno 18. dubna 2018 v Evropském parlamentu, se žádá o vytvoření závazného programu pro přesídlování. A slyšte dobře. Už se nebavíme o migraci, už se nebavíme o uprchlících, ale mluvíme o přesídlování. Mimochodem, pro toto usnesení hlasovala stejná devítka českých europoslanců, která podpořila zahájení sankčního řízení proti Maďarsku, jen tak mimochodem.

V tom usnesení jsou další body. Zase, odvolávají se na cíle Newyorské deklarace, důležitost ochrany práv uprchlíků a včetně zásady nenavracení. To znamená, že v podstatě uprchlíci v uvozovkách, protože najednou budou všichni uprchlíci, tak najednou je není možné vrátit.

Pak tam samozřejmě máme ještě další věci, jako i když je uprchlík, což podle našeho zákona uprchlík je dočasný status, že jo, tak potom už stejně na to tady navazuje právo na sloučení rodin.

Já bych chtěl říct, vážené dámy, vážení pánové, že pokud přesídlíme africkou chudobu, nemoci a brutální násilí do Evropy, bude Evropa stejně chudá, stejně nemocná a stejně násilná, jako je v současné době Afrika. A já jsem v černé Africe strávil rok a půl na rozvojovém projektu, vím, o čem mluvím. A to samozřejmě my v SPD rozhodně nechceme. Proto trváme na tom, abychom naši pomoc zaměřili do oblasti, abychom naši pomoc zaměřili na pomoc uprchlíkům, těm skutečným, navrátit se domů. A pomoci jim potom na místě. Protože jak jsem zde řekl ve své řeči o pomoci Jordánsku, tak stejná situace dřív či později nastane v Sýrii. A zase to musí být syrský stát, který je opravněný a povinen se postarat o své občany.

Na závěr mého vystoupení mně dovolte, abych navrhl následující usnesení: "Poslanecká sněmovna České republiky vyzývá vládu České republiky, aby neprodleně zahájila kroky, které povedou k odstoupení České republiky od Newyorské deklarace pro migranty a uprchlíky."

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím, abyste návrh usnesení předal zpravodaji a předsedajícímu.

Ted' tady mám jednu omluvenku, takže omlouvá se nám paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová od 17 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní prosím paní poslankyni Langšádlovou do rozpravy. Ne, omlouvám se, pan poslanec Třešňák se hlásí s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Třešňák: Hezké odpoledne, nebo spíš podvečer. Já zkusím skutečně krátce prostřednictvím pana předsedajícího zareagovat na pana poslance Kobzu. Jsem rád, že zrovna od něj zde zaznělo, že pomoc má probíhat v místě konfliktu nebo v té nejbližší bezpečné zemi, a chtěl bych mu tedy připomenout, že to byla právě SPD, která navrhla při projednávání státního rozpočtu pro rok 2018 vyškrtnutí celé té 200milionové položky zahraniční rozvojová spolupráce. Takže očekávám, že pokud dnes zazněl odlišný názor, že při projednávání rozpočtu pro rok 2019 právě SPD přijde s navýšením této položky. A pokud stále bude zaznítat ten argument, jak vy tvrdíte hodně často, že ty peníze neskončí ve správných rukou, tak navrhněte jiný koncept a jinou položku, která pokryje právě výpomoc přímo v místě konfliktu. Díky. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kobzu, poté s faktickou poznámkou pan poslanec Kopřiva.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych rád vaším prostřednictvím zareagoval na svého předčešníka. Pokud rozvojová pomoc bude mířena na souostroví Tuamotu a podobné důležité země, tak samozřejmě budeme mít proti tomu dost velké námitky. A to, že jsme chtěli dát 100 milionů na pomůcky pro invalidy a 100 milionů pro záchranný sbor, si myslím, že bylo plně oprávněné, protože přece jenom ta struktura české rozvojové pomoci, a já jsem se v této oblasti pohyboval dost dlouho, byla skutečně vzdálená jakékoli realistické politice, jakékoli politice tak, aby rozvojová pomoc přinášela to, co má doopravdy přinést, tzn. posílila hospodářství této stávající země a pomohla upevnit pozici České republiky. To souostroví Tuamotu mě dostalo. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan poslanec Kopřiva se tedy nakonec hlásí s faktickou poznámkou, tak prosím.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych prvně rád vyjádřil lehké politování, že jsem tady po zhruba čtyřech hodinách diskuse – (ná pověda z pléna) třech hodinách diskuse, děkuji za opravení – neslyšel pořád žádné konkrétní věci z toho dokumentu, které vadí jeho odpůrcům.

A dále bych zareagoval prostřednictvím pana předsedajícího na svého stranického kolegu, že nejenom u té rozvojové pomoci dochází k nekonzistenci kolegů z SPD, ale

u samotných deklarací, kde stejně tak, jako v globálním paktu je deklarace, že se má ten problém migrace řešit společně, tak i na výboru pro evropské záležitosti jsme přijali usnesení, ve kterém byl bod deklaratorní, že se migrace do Evropské unie má řešit společnými silami, a pro toto usnesení hlasovali i zástupci z SPD. Takže bohužel ta nekonzistence není jenom v oblasti rozpočtu. Děkuji. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych reagoval na slova svého předčečníka a řekl bych tu základní výhradu. Ta je podstatná, pak můžeme jít do těch konkrétních věcí.

Pan ministr vnitra tady řekl, že ta dohoda bude nezávazná, k ničemu nás nezavazuje. Beru ho vážně. Pane ministře. Ráno jsme zamítlí návrh zákona s tím, že není potřebný. A byli to ti samí, kteří dneska říkají – a obhajují ten pakt – že je to zbytečné. Nebo mnozí, ne všichni. Tak ta základní výhrada je – když je to nezávazné, nic to pro Českou republiku nepřináší, k ničemu nás to nezavazuje, tak proč k tomu máme přistupovat? To je přece klíčová otázka. A pokud to přináší nějaké výhody, nebo nevýhody, tak se o nich bavme. Pokud převáží výhody, tak bud'me pro, pokud převáží nevýhody, tak bud'me proti. Ale přistupovat k něčemu, co je pro nás nezávazné, co nám nepřináší ani výhody, údajně ani nevýhody, tak já tam ten smysl prostě nevidím. To je ta základní výhrada. A až si vyjasníme, zdali je to potřebné, tak se pak bavme o parametrech a zda ty parametry jsou výhodné pro Českou republiku, nebo ne.

Ale pokud je to opravdu všechno nezávazné, tak vlastně nevím, proč by, teď nevím, 190 států... To bude ale velké family foto. 190 lidí na jednom snímku. A oni se tam sjedou, budou rokovat a výsledkem bude moře úsměvů, moře fotek, aby přijali dokument, který je nezávazný. Mně to nedává žádnou logiku. To je ta základní výhrada. Až si tohle vyjasníme, tak pak se můžeme bavit o konkrétních výhradách nebo konkrétních obavách.

My jsme jednu z těch obav formulovali do návrhu usnesení, protože nevíme, jak bude ta finální podoba vypadat, tak jenom říkáme, pokud by čirou náhodou v tom finálním návrhu byly tyto věci, jsme přesvědčeni, že Česká republika k tomu přistupovat nemá, přestože to má být nezávazné. Tak pak o čem jednáme? (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: S přednostním právem pan ministr Hamáček. Prosím.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já se pokusím vysvětlit panu předsedovi klubu ODS, proč je dobré ten dokument mít, i když je nezávazný.

Jak jsem řekl, je to politická deklarace, tudiž to vyjadřuje stanovisko těch, kteří jsou pod tím dokumentem podepsáni. A já si myslím, že je dobré, i pokud bych otočil tu argumentaci kolegů z SPD, kteří říkají, že nám ten pakt bude něco vnucovat a budeme muset podle toho upravovat náš právní řád, což je nesmysl, ale já si myslím, že je dobré mít podpisy přes 190 států světa pod dokumentem, kde potvrzuji, že existuje suverénní právo státu určovat národní migrační politiku a výsadu spravovat migraci ve své jurisdikci a že v rámci své suverénní pravomoci mohou státy rozlišovat mezi legálním a nelegálním migračním postavením včetně toho, když rozhodují o svých legislativních a politických opatřeních pro implementaci CGM. To je jeden důkaz za všechny, proč je myslím dobré mít přes 190 podpisů pod takovýmto dokumentem.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Proti tomu, co citoval pan ministr, samozřejmě nic nemám. Ale proč to musím stvrzovat s ostatními 189? My ten názor přece máme, že si máme migrační a azyllovou politiku řešit sami.

A pak mám dotaz. Pan ministr je ještě současně ministr zahraničí, ale kdybych ho oslovil jako ministra vnitra, bych poprosil, ne jako ministra zahraničí. Budou mezi případnými signatáři této dohody i představitelé států, ze kterých lidé prchají? Kde není demokracie, kde z mnoha opravdu vážných důvodů vznikají uprchlíci nebo migranti? Ti samí představitelé to taky podepišou? A ti to myslí vážně? A proč ti lidi prchají k nám? Proč nejsou spokojení doma? A ti samí to podepiší? To je ten problém OSN, že tam má jeden hlas představitel demokratického státu a diktátor. To je velký problém OSN.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Zahradník. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, mně to neodbytně připadá, jako kdybych se, a my všichni, kteří si na to vzpomeneme, vrátil v čase o nějaký možná rok nebo rok a půl zpět v jakési podivné smyčce. A připomenu-li si jednání Sněmovny o Pařížské dohodě, tehdy také jsme slyšeli argumenty, že tu dohodu už podepsalo všech 190 zemí, které jsou na světě, a my jsme jediní, kteří jsme ještě nepodepsali, že se k nim musíme připojit, protože jinak budeme z té planety vyškrtnuti a někam odesláni mimo ni. Pařížská dohoda kromě toho, že se také snažila obestřít celý svět svým dobrodějstvím, tak je plánovaná na 100 let, do roku 2100 je naplánováno jejími tvůrci její trvání. Toto je také taková celosvětová dohoda, takový celosvětový pakt, který také zahrnuje všechny státy, a také kdo v něm nebude, bude jakýmsi dominělým vyvržencem, také asi je plánovaný na nějakou dobu 100 let. A tehdy také z té Pařížské dohody se již v době jejího projednávání odhlásily Spojené státy. Já myslím, že bychom se měli poučit. Tehdy

jsme Pařížskou dohodu ratifikovali, podle mě neuváženě, bez vědomí si dopadů. Já bych byl docela rád, kdybychom se poučili a postupovali v tuto chvíli již tedy jinak a tuto dohodu abychom zvážili a odmítli. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Langšádlová do řádné rozpravy.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já asi úvodem – je to nezávazné, proč by to měla Česká republika přijímat, co nám to přinese. No, já bych udělala takové malé ohlédnutí. Česká republika je jedním ze suverénních států. Vznikla počátkem roku 1993 a následně se stala i členským státem OSN. Tato organizace vznikla po druhé světové válce, poté co selhalo Společenství národů, poté co Evropa prošla dvěma válečnými konflikty. A já sama nepovažuji Organizaci spojených národů za žádné ideální společenství. Například Rada bezpečnosti, která v tuto chvíli ještě pořád odráží výsledky druhé světové války, je téměř paralyzovaná, protože nedokáže dostatečně rychle přijímat opatření ve chvíli, když vznikají válečné konflikty.

Ano, spousta institucí, spousta usnesení, deklarácií se mi nemusí líbit, ale přesto si myslím, že je to velmi důležitá platforma, která umožňuje státům světa vůbec spolu komunikovat, vést nějaký dialog a pokoušet se dílčími kroky nějakým způsobem přispívat na ty krize, výzvy, problémy, se kterými se svět potýká. Ne, není to tak, že bych si vzala tu deklaraci a říkala bych si ano, já se ztotožňuji s úplně každou větou, která tady je. Ale to je přece úplně přirozené. Ve chvíli, kdy něco přijme 191 států v různých situacích, v různých podmínkách, je naprostě přirozené, že se s tím nemůžeme všichni ztotožnit.

Přesto jsem přesvědčena, že to má svou hodnotu, i když je to, jak bylo řečeno, nezávazné a deklarativní. Je to nezávazné a je to deklarace, a proto si myslím, že je naprostě mimo tady hovořit o tom, že je to řízený proces migrace do Evropy a podobné úvahy... Opravdu nemusí mít nikdo strach, že podobná deklarace by mohla něco podobného způsobit. Ale ta reakce je přirozená, protože před několika lety Evropa, nikoli Česká republika, ale Evropa prošla vážnou migrační krizí.

Přestože jsem vlastně po celou tu dobu byla opozičním poslancem, tak jsem mnoho kroků vlády podporovala a podporuji – i této vlády. Chci ocenit to, že vláda poslala humanitární pomoc, pomáhá v uprchlických táborech v Jordánsku a jinde. Jsem velice ráda, že posíláme na pomoc lidi i do organizací, jako je Frontex a další organizace Evropské unie. Jsem velice ráda, že posíláme naše lidi do zemí, jako je Makedonie, Řecko či Itálie, atď už jsou to úředníci, nebo policisté a další. Toho všeho si velice vážím. A myslím si, že pořád platí, a bylo to tady řečeno mnohemkrát, řešení migrace je mimo Evropskou unii.

Ale to, o čem se v tuto chvíli bavíme, je i to, zda Česká republika kromě tohoto věcného, materiálního přístupu k migraci projeví také lidský rozměr, lidský přístup, jestli budeme schopni alespoň symbolicky projevit solidaritu, solidaritu, jak s těmi, kteří utíkají před válkou, tak projevit solidaritu i s těmi členskými státy. A proto tady přečtu usnesení, které bude vyzývat přijmout 50 syrských sirotků, 50 opuštěných dětí.

Je to projev nejen solidarity k nim samotným, a opravdu jsou to děti, které prošly válečným konfliktem, ale je to i projev solidarity k Řecku jako takovému, ke státu, který byl velmi silně zasažen migrační krizí. A opravdu chci ještě zdůraznit a zopakovat, že podobné, možná někdo řeknete gesto, podobný krok solidarity udělaly i země, jako je Británie, ale i ten Izrael, který dokonce nabídl těmto dětem občanství. Ano, ten Izrael. Já jsem si to ještě u izraelských přátel ověřovala. I ten Izrael, který se opravdu potýká s okolními státy, dokázal v duchu humanity a v duchu svých kořenů nabídnout pomoc stovec syrských dětí.

A já jsem přesvědčena, že i čestí občané nakonec toto i v tuto chvíli projevují, mnozí jsou připraveni poskytnout domov těmto dětem. Ty rodiny tady jsou. A myslím si, že toto musíme udělat. Je to závazek i k naší minulosti, protože podobná gesta – byl tady zmíněn už sir Nicholas Winton – tady byla už za druhé světové války. Ale nejsou to gesta. Byly to kroky, které zachránily životy.

A jestli tady někdo hovoří o bezpečnostních rizicích, chtěla bych říci, že tyto děti jsou již v Schengenu. Tyto děti jsou na území Evropy a jsou v Schengenu. A položte si, kolegové, otázku –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, já vás přeruším. Chtěl bych vás poprosit, vážené kolegyně a vážení kolegové, o ztištění hluku v sále. Děkuji vám.

Poslankyně Helena Langšádlová: Položte si, kolegové, otázku. Myslíte si, že tyhle konkrétní děti, že to bezpečnostní možné riziko je větší, když zůstanou v uprchlickém táboře, anebo když se dostanou do rodin a dostane se jim podpory? Položte si i tuto otázku. A opravdu... Vzpomeňme si, máme sté výročí republiky. Nebyl to humanismus, o kterém zakladatelé hovořili? Nejsou ty hodnoty, o kterých často tady ve Sněmovně hovoříme, kořeny Evropy, není to křesťanství? Není to náhodou to, o čem hovoříte, že chcete chránit? Které je postaveno na úctě ke každé lidské bytosti, ke každému člověku? Ano, záleží na naší vládě. Na naší vládě záleží, koho konkrétně pozveme do České republiky. Může si všechny ty děti prověřit. Může si říct, kdo ano, kdo ne. Ale to je odpovědnost vlády. A já věřím našemu Ministerstvu vnitra i naší vládě, že dokáže vytvořit podmínky pro to, aby 50 rodin mohlo přijmout 50 syrských sirotků.

A protože tady často hovoříme o těch hodnotách, tak jsem se nemohla udržet. Kolegové, dneska jsem si přece jenom dovolila citovat z evangelia podle Matouše: Neboť jsem hladověl, a dali jste mi najít, žíznil jsem, a dali jste mi napít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni. Dobrý podvečer, vážené kolegyně a vážení kolegové. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Josef Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, nedalo mi, abych nepoužil svůj tady hornický selský rozum. Prosím vás, kdy vznikla válka

v Sýrii? 15. března 2011. To znamená sedm let. Jestli mi tady paní Němcová prostřednictvím pana předsedajícího cituje pana Wintona, kterého si samozřejmě vážím, tak to je, jako by tuhle iniciativu dělala v roce 1945, nikoli v roce 2008. Kde byla paní Šojdrová v roce 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017? Jak to, že až tři týdny před volbami přijde s touto iniciativou? Mně to připadá opravdu neskutečné. A ztotožnuji se tady s kolegy, kteří toto kritizují.

Co se týče paní Válkové, já mám tu výhodu, že mám sloní paměť. A já si skutečně pamatuju situaci, kdy pronesla z jejího pohledu nešťastné výroky, bylo to v devět hodin večer, jako ministrině, dávala tomu všechno, byla unavená. A tenkrát chtěla vyjádřit to, že v Sovětském svazu zahynulo 20 milionů lidí, v Polsku 6 milionů lidí a v České republice 370 tisíc lidí. Nikdo z vás tohle nepoužil. Vy jste jenom nízkými pudy útočili na to, že řekla, že v Česku nebyly žádné oběti. Tohle neřekla. Ona řekla srovnání 20 milionů sovětských občanů, 6 milionů Poláků a 370 tisíc lidí. Je mi z toho stydno. A opravdu prosím vás, nezaštítujte se před volbami sirotky. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Mám tady dvě faktické poznámky. Pan poslanec Marian Jurečka a připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený jediný pane ministře vlády (v sále je pouze ministr Jan Hamáček), i když bod se jmenej informace vlády v množném čísle, dovolte mi, abych tady reagoval na to, co teď tady říkal pan poslanec Hájek prostřednictvím pana předsedajícího.

Paní kolegyně europoslankyně Michaela Šojdrová z toho nikdy neměla zájem a nikdy nedělala předvolební téma, jak jste tady popsal. Kdyby to udělala – vážená paní poslankyně, když se tady na mě tak smějete, když se podíváte do Googlu nebo do monitoringu tisku, tak Michaela Šojdrová začala to téma komunikovat na pracovní úrovni v květnu před prázdninami. Byla za panem ministrem vnitra, za panem ministrem Metnarem, ještě když byl ministrem v té první vládě. Kdybychom z toho chtěli dělat volební téma, tak jdeme v květnu, v červnu na tiskovku, tam vystoupíme a začneme o tom hovořit. Jí šlo opravdu o podstatu té věci.

Volební téma z toho udělala odpověď vašeho pana premiéra v rozhovoru minulý týden v pátek. Kdyby odpověděl způsobem, že budeme cítit mezinárodní právo a naši vlastní legislativu, a pokud ti lidé budou splňovat podmínky, které máme v našem právu, to znamená, jde jim v jejich zemi o život z důvodů politických, náboženských či etnických, což jsme ctili vždycky a jako Česká republika jsme se tak vždycky chovali, a po prověření, pokud ti lidé splní podmínky Ministerstva vnitra České republiky, v situaci, kdy je tady více než 50 rodin, které řekly, že jsou připraveny tyto děti vzít. Takže ty odpovědi pana premiéra, že je přece nebudeme dávat do dětských domovů – nebudeme. Jsou tady solidární české rodiny, které jsou ochotny. Tak prosím, nepřekrucujte tu skutečnost, tak jak ji můžeme dohledat. A to politické téma jsme z toho my opravdu neudělali. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Než dám slovo k další faktické poznámce paní poslankyni Langšádlové a další v pořadí se přihlásil pan poslanec Miroslav Kalousek, přečtu omluvy. Pan poslanec Adam Kalous se omlouvá mezi 17.45 a 19.00 z důvodu jednání, pan poslanec Adam Vojtěch z jednání od 18 hodin do konce jednacího dne.

Paní poslankyně Langšádlová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla ocenit iniciativu paní europoslankyně Šojdrové. Tady zaznělo, že se jedná o nějaký výkřik před volbami. Není tomu tak. Já sama jsem o tom, že máme brát především ty nejzranitelnější a nejpronásledovanější z oblasti válečného konfliktu a klidně právě i děti, hovořila v roce 2015, 2016. Samozřejmě že je velikou chybou, že do Evropy přišla spousta lidí, kteří dneska nemají právo na azyl, a že jsme nechali v těch zemích konfliktu právě ty nejslabší. To je velká chyba celé Evropy, protože my jsme podpořili ty, kteří měli sílu a peníze do Evropy přijít, a ti nejslabší, nejzranitelnější, nejpronásledovanější mnohdy zůstali v oblasti válečného konfliktu. Ale přístup, že máme pomoci především dětem a že máme a můžeme přijmout do ČR například rodiny s nemocnými dětmi nebo právě děti sirotky, tak to říká TOP 09 dlouhodobě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni za dodržení času. Slovo má pan poslanec Miroslav Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Hájek položil řečnickou otázku, kde byla kolegyně Šojdrová, kde byla kolegyně Němcová v roce 2011. To se v zásadě asi dá i dohledat v otevřených zdrojích, nebo by nám to dámy řekly samy, ale to není důležité. Důležitá je odpověď na otázku, kde jsou teď ty děti. Ty jsou v utečeneckých táborech v Řecku v otěsných podmínkách. Tam jsou! A buď tam zůstanou, anebo se najde někdo, kdo jim pomůže přesunout se někam, kde se jim bude dařit lépe, kde se budou cítit bezpečněji a hlavně kde budou moci chodit do školy. Tak buď budeme vymýšlet, zleva zprava budeme vymýšlet všechny procesní i věcné důvody, proč to nejde, anebo, protože to samozřejmě jde, když to jde ve Velké Británii, když to jde v jiných zemích, jde to i tady. Znovu opakuji, jsou na území řecké vlády, na území Evropské unie v utečeneckých táborech a stačí malá aktivita vlády a trochu pozornost vlády a 50 či více dětí, my říkáme nejméně 50, bude mít lepší život. Tak buď je nám to jedno, nebo nám to jedno není. To je ta strašně jednoduchá otázka. Žádná jiná tady teď není.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Teď je přihlášen do rozpravy pan poslanec Pavel Jelínek.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážená nepřítomná vládo, vážené kolegyně a kolegové, na přelomu roku 2017 a 2018 uvedl první místopředseda

Evropské komise Frans Timmermans před novináři: "S těžkým srdcem spouštíme článek sedm. Donutily nás k tomu skutečnosti, neměli jsme bohužel jiné východisko. Nejde jen o Polsko, ale o celou Evropskou unii." Následně v září 2018 to bylo poprvé, co Evropský parlament hlasoval o článku sedm unijní smlouvy, který umožňuje uplatnit vůči některé zemi určité sankční mechanismy. Návrh týkající se Maďarska podpořilo 448 europoslanců, 197 bylo proti a 48 se zdrželo.

V současné době jsou eurokomisaři na Slovensku, kde konstatují nespokojenosť s vysokou korupcí. Co bude následovat v dalších měsících? Je to globální tažení proti zemím V4, aby se vzdaly své národní politiky? Co se například děje v Maďarsku? Pár informací z médií: Maďarský premiér Viktor Orbán je v rámci EU jedním z nejtvrdších odpůrců přijímání migrantů. Podle poslední rétoriky je tak zároveň i spojencem našeho premiéra pana Babiše, který má dle svých posledních vystoupení k přijímání migrantů také radikálně odmítavý postoj. Evropský parlament jasnou většinou přijal doporučení, aby Evropská komise zahájila proti Maďarsku řízení kvůli vážnému ohrožení hodnot EU. Maďarská vláda nicméně reagovala prohlášením, že jde o malichernou pomstu z důvodu odplízání migrace. Pan Viktor Orbán v europarlamentu odmítl všechny výtky o porušování demokracie, právního státu a základních práv.

Není ale začátek celého tohoto procesu, který vyústil v hlasování o článku sedm unijní smlouvy, někde v nedávné minulosti Maďarska? 1. ledna 2012 v Maďarsku začaly platit ústavní změny prosazené konzervativní vládou Viktora Orbána. Podle kritiků ale obsahuje nacionalistické prvky a zvyšuje vládní kontrolu nad justicí i centrální bankou. Ústavní dodatky a zákony vyvolaly kritiku nejenom maďarské opozice, ale i Evropské komise anebo tehdejší ministryně zahraničí USA Hillary Clintonové. Brusel kritizoval především ústavní dodatky týkající se ekonomiky včetně omezení nezávislosti centrální banky. Clintonová v dopise Orbánovi vyjádřila obavy o směrování maďarské demokracie, přičemž upozornila na omezování nezávislosti justice a médií.

A jak je to u nás? Naše Ústava začíná: My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Opravdu mě to v souvislosti s článcem v novinách, kdy občan Velké Británie s mimoevropským původem najel do nic netušících lidí, nenechává klidným. Ano, raději bych byl za více národního přístupu k ústavním zákonům, obzvlášť když jsme věrni všem dobrým tradicím davné státnosti zemí Koruny české a státnosti československé.

V této souvislosti někde slyším o vykrádání politického programu SPD panem premiérem Babišem. Tak mě to nijak nepohoršuje. Právě naopak mě to naplňuje hrđostí, že naše antipřistěhovalecká část programu dostává prostor v médiích, i když z jiných úst. Pokud bychom v této oblasti nevyvinuli dostatečný tlak, tak se o ní dodnes debatovat nebude. Možná i prorbánovský postoj pana premiéra by nebyl tak jasný bez důsledného působení našeho hnutí v otázce nelegální imigrace.

V srpnu hýbaly naší zemí připomínkové akce k 50. výročí vpádu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Pamatuji si všichni velmi dobře, co to je, když za nás rozhodují druzí, kdy vedle našich panelových domů létají bojové vrtulníky a zily bourají do našich sanitek. Jsme určitě dostatečně citliví na rozhodování o nás bez nás.

Opravdu po ratifikaci globálního paktu o migraci jednotlivými státy se migrace jako lidské právo nestane nadřazenou nad národními migračními zákony a milionům migrantů se tak neotevrou nové a výraznější možnosti cest do Evropy, přičemž se odbourají národní právní překážky? To jsou otázky, proč vyjádření naší vlády k otázce globálního paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálnímu paktu o uprchlících přednesené panem ministrem naprosto odmítáme a žádáme o přijetí usnesení předkládaného SPD. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci. Dalším na řadě je přihlášen pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, předem mého vystoupení mi dovolte vám poděkovat, nebo spíše těm, kteří podpořili, abychom zde dnes na půdě Sněmovny projednali předložený návrh ve věci zaujetí stanoviska ke globálním paktům OSN.

Globální pakt o migraci je souhrnný název, který obsahuje dva velmi důležité dokumenty, a to globální pakt o bezpečné, řízené a pravidelné migraci a globální pakt o uprchlících. Návrhy obou smluv mají být projednány na 73. Valném shromáždění OSN dne 25. září 2018 v New Yorku. Závěrečný podpis obou dokumentů by se podle sekretariátu OSN měl uskutečnit na zvláštní konferenci OSN, která je svolána na polovinu prosince 2018 do Marrákeše. Naši republiku by měl zastupovat z pověření předsedy vlády Andreje Babiše ministr vnitra a pověřený ministr zahraničních věcí Jan Hamáček, který by na tomto jednání neměl hájit zájmy ČSSD, ale hájit stanovisko, o kterém zde budeme hlasovat. Pan ministr Hamáček by měl hájit stanovisko, ke kterému dostane mandát Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, tedy hájit zájmy všech našich občanů.

Z proběhlých průzkumů si většina našich občanů nepřeje na našem území žádné nelegální imigranty, a z tohoto důvodu apelujeme na všechny poslance napříč politickými stranami, aby podpořili návrh našeho hnutí SPD o vystoupení ČR z uvedených globálních paktů OSN tak, jak o tom rozhodly Spojené státy v prosinci minulého roku. Prezident Donald Trump to komentoval slovy, že návrhy dohod jsou neslučitelné s jeho migrační politikou. Obdobně se zachovalo Maďarsko. Po obdržení návrhu jednání OSN v polovině července tohoto roku uložila maďarská vláda všem svým státním úřadům posoudit navržené smlouvy vnitrostátním právem a následně je vláda posoudila z hlediska kompatibility se státní politikou Maďarska v oblasti migrace. Výsledkem bylo, že maďarská vláda schválila 6. září vystoupení Maďarska z globálních paktů OSN. Dále věříme, že v souladu s tím, jakou imigrační politiku zastávají další naši partneři V4 Polsko a Slovensko, též od téchto smluv o globálních paktech OSN odstoupí.

V dokumentech OSN se uvádí, že je migrace nezastupitelným a dobrým procesem, který by měl být podpořen, což je pro naše hnutí SPD absolutně nepřijatelné.

Vážené poslankyně a vážení poslanci, podpořme tento náš návrh. Pan ministr Jan Hamáček by následně na půdě Organizace spojených národů předložil návrh na vystoupení ČR z globálních paktů OSN. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci. Dalším přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a páновé, já bych se ve svém příspěvku rád nejprve vrátil ke slovům, která tady teď zazněla z úst pana kolegy Rozvorala. Tak zvedněte ruku, kdo z vás chcete mít v ČR ilegální migranti. Já se domnívám, že vůbec nikdo. KDU-ČSL toto vždycky nezcela konzistentně říkala. Mimochodem, ono by to bylo v rozporu s platnými zákony, tak ty přece platí.

To, co tady zaznělo, je přesně jenom vrchol populismu a jsou to výroky těch, kteří tady obchodují se strachem. Proti tomu my se stavíme, protože to zcela nemístným způsobem posouvá celou věc někam jinam. Když se podíváte do toho paktu, tak nic takového o žádné ilegální migraci tam není, tak to prosím tady nepodsouvezme. Opravdu žádného ilegálního migranta v ČR mít nemůžeme a od toho je tady vláda, aby toto také zajistila.

A zpátky k tématu. Pokud jde o migraci, tak křesťanští demokraté dlouhodobě zcela konzistentně říkají, že je potřeba postupovat podle principu flexibilní solidarity. To znamená, že migraci je třeba primárně řešit na těch místech, odkud ti lidé prchají, to znamená v zemích válečných konfliktů, případně v Africe samotné a jinde. Říkali jsme to od začátku. Od začátku jsme odmítali jakékoli kvóty na přijímání uprchlíků. A jsme rádi nakonec, že to i německá kancléřka Angela Merkelová také už uznala, nesmyslnost zavádění kvót, a slíbila i to, že se nebude hlasovat o migraci kvalifikovanou většinou, ale jednomyslně.

Ten princip flexibilní solidarity, to znamená pomáhat tam, kde ty problémy vznikají, Česká republika činí. Činila to už vláda, ve které lidovci seděli, a pokračuje v tom současná vláda a my ji v tom samozřejmě budeme podporovat. Jenom si myslíme, že by to měla činit skutečně rádně. Jenom jeden příklad, nad kterým já trochu zvedám obočí. Když pan premiér Andrej Babiš hovoří o tom, jak je potřeba přijmout zvláštní status nebo pakt o pomoci africkým zemím, tak by tam také pan premiér asi měl vyrazit a situaci namísto konzultovat s těmi jednotlivými státy, a pokud je mi známo, tak na oficiální návštěvě afrických zemí Andrej Babiš nebyl za pět let, co je ministrem několika vlád. Tak bylo by potřeba k tomu přistoupit aktivně a za naši stranu my toto zcela jistě podpoříme.

A druhá věc. Opakovaně tady zazněly výtky a osočování naší europoslankyně Michaely Šojdrové. Tak já bych chtěl znova zopakovat, dámy a pánové, žádný předvolební tah z úst Michaely Šojdrové to skutečně nebyl. Pokud se podíváte do veřejných zdrojů, tak zjistíte, že Michaela Šojdrová se této problematice věnuje dlouhodobě. O této své iniciativě hovořila veřejně už na jaře letošního roku a shodou okolností na minulý pátek byl dlouhodobě naplánovaný kulatý stůl, který se této problematice věnoval na půdě horní komory, tedy Senátu. Logicky samozřejmě ta věc

zaujala novináře, novináři se zeptali na názor pana premiéra, a kdyby Andrej Babiš poněkud cynicky neodpověděl do médií, že nepřijme ani jediného, ani jediného uprchlíka, bez ohledu na to, jestli to bude dvouleté dítě, nebo dospělý člověk, tak věřím, že bychom tady dnes se této věci vůbec nemuseli věnovat a ta věc by byla vyřešena v souladu a v duchu hodnot, o kterých tady bylo už hovořeno.

KDU-ČSL, znovu to opakuji, se hlásí k hodnotám lidskosti, soucitu, solidarity, milosrdenství. To je to, co je vlastní naší společnosti, nejenom KDU-ČSL, a my se domníváme, že je naši zodpovědností, abychom na tyto hodnoty nezapomínali a tak je reálně a prakticky uplatňovali v praxi. A tady možnost samozřejmě byla. A také velmi otevřeně a jednoznačně říkáme: je to zodpovědnost vlády. Věřím, že ministr zahraničí bez problémů je schopen kontaktovat svého řeckého kolegu. Není nikde psáno, že musíme en bloc vzít padesát dětí nebo více. Je to také o tom, aby každý z přijatých uprchlíků byl případně, nebo ne případně, ale byl bezpečnostně prověřen. Pokud tam budou shledány jakékoli důvody bezpečnostní, aby ten dotyčný přijat ČR nebyl, tak nechť také přijat není.

Ale postoje a výroky pana premiéra a dalších v této věci nám přijdou skutečně, řekl bych, až ostudné. Míří proti základním lidským hodnotám, na nichž stojí civilizovaná společnost.

A dovolte mi ještě jednu věc, nebo dvě. Jednak v tuto chvíli se samozřejmě ozvalo už, nevím kolik, padesát, ale více rodin, které jsou ochotny se těchto dětí bez rodičů, sirotků, skutečně ujmout. Ty děti by zde chodily do školy. A je vysoko pravděpodobné, že tyto děti by se také poté, co se situace podaří stabilizovat v Sýrii, případně i jinde, vrátily domů. A já si tady nevymýslím, protože jsem schopen, a můžete to nalézt ve zdrojích Ministerstva vnitra – v 90. letech nalezlo útočiště v ČR mnoho obyvatel Balkánu, zemí bývalé Jugoslávie. Zcela konkrétně, z Kosova získalo dočasné útočiště v ČR 1 034 osob a z tohoto počtu se 903 osob vrátilo zpět do Kosova. Já myslím, že to je zřejmý důkaz toho, že je to o té solidaritě, soucitu a pomoci druhým. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Václav Klaus. A s další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já bych s dovolením zareagoval na svého předčeňka, právě proto, že si pana poslance Výborného vážím a vždycky ho poslouchám, když hovoří, přesto, že často naše názory jsou odlišné. Ale jsou tady lidé, které neberu vážně, ale vás vždycky poslouchám a musím říct, že jste mě dost zklamal tím vystoupením a označováním některých názorů za populismus a obchod se strachem. Protože to, co vy jste předvedl, to je zase obchod s dobrem.

Na světě jsou desítky milionů dětí, které umírají hladem, v Africe a různě v Asii. Stejně nedokážeme spasit celý svět. A jestli to myslíte vážně, tak rozprodejte svůj majetek, prodejte poslední košili a jako František z Assisi běžte zachraňovat lidi. Ale tohle je ryzí marketingové gesto, které se sem přineslo, aby zatemnilo podstatu problému migrace a dalšího. (Potlesk z různých stran sálu.) Syrské děti patří primárně

do Sýrie. My nejsme hollywoodské hvězdy, abychom je sem tahali. Sýrie je samostatná země, která je v OSN, má velké části území, kde se vůbec nebojovalo, čili primárně ty děti jsou jejich, stejně jako české děti patří do České republiky. Tak bych si dovolil zareagovat, ale nemyslel jsem to samozřejmě jenom na vás. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Marian Jurečka. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, mně je z té debaty poněkud smutno. (Smích a oživení v sále.) Pokud si zákonodárce, který sedí v Parlamentu České republiky, přečte mezinárodní úmluvy a naše vlastní zákony, tak pochopí, že diskutovat o tom, že tady někdo chce přivést nějaké ilegální migranti, je naprostě mimo realitu. Poprosil bych ministra vnitra, aby tady dneska vystoupil a řekl, jestli v České republice, pane ministře, prosím překně prostřednictvím pana předsedajícího, jestli v České republice máme nelegální migranti. Aby tady jednou provždy v té debatě bylo jasno, protože tady potom kolegové a poslanci za klub SPD nám říkají, jak tady chceme my podporovat nelegální migraci. No nechce vůbec nikdo.

Kdybych reagoval na slova pana poslance Klause, tak já bych to parafrázoval asi slovy Čechy Čechům a sirotky Syřanům. Protože si uvědomte, kdybychom se takto chovali, jak dneska tady vnímáme rétoriku třeba pana premiéra Babiše a některých z vás dalších, tak do České republiky by nikdy nemohl přijít třeba zakladatel firmy Marlenka, on je Armén, přišel sem a my jsme mu pomohli v době, kdy odcházel z Arménie. Znáte příběh například rodiny Isssových, herečky, kterou dnes vidíme na plátnech, odkud jsou její rodiče a příbuzní? A mohl bych pokračovat celou plejádou dalších jmen a lidí. Například všichni pijeme kofolu. Kdybychom nebyli otevření a ochotní pomoci v době občanské války v Řecku, tak by tito lidé do České republiky nikdy nepřišli. A přišli, my jsme jim pomohli a dnes jsou součástí naší společnosti.

A u těch sirotků se bavíme o tom, že ti lidé budou případně velice dobře prověřeni, to nám funguje a myslím si, že bezpečnostní politika Ministerstva vnitra je na velice dobré úrovni, a my tady máme otázky a otazníky v situaci, kdy ta pomoc může být pouze časově omezená? (Předsedající upozorňuje na čas.)

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Než dám slovo panu poslanci Miroslavu Kalouskovi, který je přihlášen s faktickou poznámkou, a další s faktickou poznámkou je pan poslanec Benešák a pan poslanec Plzák, tak bych vás chtěl poprosit a požádat o to, abychom opravdu snížili hluk v sále, protože tato debata je názorově velice rozdílná a bylo by dobré, abychom této debatě věnovali pozornost a přistupovali k tomu zodpovědně. Děkuji. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Logika pana poslance Klause je svým způsobem odzbrojující. Na světě jsou miliony hladovějících lidí, všechny zachránit nemůžeme, a protože nemůžeme zachránit všechny, nepomůžeme ani jednomu. Jistě, i tak je samozřejmě možné se na ten problém dívat. Nebo je možné se na to podívat také tak, že prostě holt v tom Řecku je několik tisíc dětí v naprosto otřesných podmínkách, všechny zachránit nemůžeme, pomůžeme aspoň některým, protože zase jiné země pomohou jiným.

Také neříkáme, že jich musí být přesně padesát. Říkáme nejméně padesát. Očekáváme, že vláda si dokáže zvážit své kapacity, kolika takovým dětem dokáže pomoci, a dokáže to udělat kvalifikovaně, a budeme-li mít tu vůli. Anebo si budeme vymýšlet důvody, proč to nejde. Toť vše.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Ondřej Benešík. Připraví se pan poslanec Pavel Plzák.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Marian Jurečka tady vypočítal ty úspěšné migranti do České republiky, kteří přispěli k rozvoji České republiky, ale ne úplně každý migrant do České republiky byl přínosem. Někteří migranti z Japonska nám například v roce 2008 prosazovali multikulturalismus a to rozhodně není pozitivní záležitost pro Českou republiku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Nebudu útočný ani ironický. Budu faktický na pana kolegu poslance Jurečku. Prosím vás, občanská válka v Řecku, to byla pomoc naší komunistické strany svým soudruhům v Řecku, jestli se dobře pamatuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Václav Klaus ještě s faktickou poznámkou. Mám tady dalších pět faktických poznámek.

Poslanec Václav Klaus: Já se toho už vzdám, já to nechci rozdmýchávat. Snad jedině to, že pomáhat lidem je dobré, nejlépe je samozřejmě začít u sebe, u svých dětí, u své obce a u svých občanů. Máme tisíce důchodců, kteří skoro nemají na léky, žijí na hranici chudoby, máme spoustu českých dětí jak v dětských domovech, tak žijících v různých ghettech, kterým nejsme schopni pomoci, a my tady marketingově řešíme nějaké děti, které možná ani neexistují, neví se, jestli jim jsou dva roky, nebo devatenáct let, a už se tady o to Sněmovna hádá čtyři nebo pět hodin.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je poslanec Marian Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já bych chtěl reagovat. Shodneme se na tom, že to byla pomoc. Myslím si, že to je to podstatné. Myslím si, že pokud komunistická vláda svého času třeba pomáhala po zemětřesení v Arménii, byla to pomoc, a já jsem za to byl rád, že to tehdy česká nebo československá vláda dělala, byť byla komunistická.

Na pana poslance Klause. Přijde mi to jako neuvěřitelná relativizace. To můžeme relativizovat všechno, můžeme říkat, že je země plochá, jak jsme také občas mohli slyšet od některých obhájců této teorie. Ty děti paní Michaela Šojdrová byla navštívit. Může vám dodat filmový i obrazový materiál. To není plácnutí do vody, že by to byla nějaká virtuální realita.

Prosím pekně, já si myslím, že pokud můžeme, musí samozřejmě platit vždy naše bezpečí, naše země, naše pravidla, v tom se shodneme tady všichni, ale pokud můžeme a máme i ty rodiny, které jsou ochotny tu zodpovědnost a to břímě na sebe vzít, tak já tedy musím říci, že já jsem otec pěti dětí a já tedy takovýto pohled na svět, jako máte vy, pane poslance Klause prostřednictvím pana předsedajícího, tedy nesdílím. Já si myslím, že kdyby Sir Nicholas Winton si klal otázky: Nemohou se ti Čechoslováci bránit sami? Nemají ty děti náhodou rodiče? Nejsou moc staré ty děti, které zachraňoval Sir Nicholas Winton. Kam jsme se to posunuli, proboha? Tady lidé před sedmdesáti lety byli ochotni riskovat svůj život, pomoci někomu bližnímu i někomu, kdo byl třeba ze zahraničí, a my tady v době největšího blahobytu, v době technologií, kdy jsme schopni prověřit, jestli je bezpečné ty lidi přjmout v České republice, zpochybňujeme nutnost pomáhat, ten princip? To je pro mě něco naprostě neuvěřitelného.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou paní poslankyně Langšádlová. Připraví se pan poslanec Klaus a pan poslanec Kopřiva. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Já jenom velmi krátce. Kdybych měla pokračovat v tom, co tady říkal kolega Jurečka, ještě bych mohla říkat: No, možná v té Británii v té době všichni nebyli bohatí. Možná také měli nějaké děti, které měli někde v ústavech. Oni ale opravdu dokázali pomoci, tak jako to dokáže Izrael, jako to dnes dokáže Velká Británie, tak jako to dokážou další země.

A k tomu Řecku, no těm dětem to bylo úplně jedno. Tam zkrátka probíhala občanská válka. A já si opravdu myslím, že to, co tady bylo provedeno, že Československo, byť tenkrát komunistické, přijalo ty děti a dalo jim dobré podmínky pro život, že to byl správný krok. Těm dětem to bylo jedno stejně jako těm syrským dětem. Ony opravdu utíkaly před válečným konfliktem a je úplně jedno, jestli před Asadem, nebo před Islámským státem, zkrátka to jsou děti a v každé kultivované společnosti se má dětem pomáhat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec Václav Klaus. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Tak úroveň debaty už lehce degeneruje. To, že je Země placatá, to hájily spíš vaše klerikální politické kruhy než ty moje, když dáváte tenhle příklad (pobavení a potlesk v sále) a upalovaly kvůli tomu. Za druhé, srovnávat Nicholase Wintona a tyto děti je prostě ubohost. To jejich vlastní rodiče je posílali do bezpečí proti zemi, která se je snažila vyvraždit. Tohle je úplně jiná situace a vy hrajete na city. Tak si ty děti vezměte všichni sami i s paní Šojdrovou, pak vám zatleskáme. Ale vy to nutíte České republice. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kopřiva, připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík a pan poslanec Výborný. A já poprosím o klid v sále, abychom tuhle dlouhou debatu mohli v nějaké důstojné atmosféře dojet a ukončit. Máme přece jenom ještě tři přihlášky s faktickými poznámkami, dvě přihlášky do rozpravy a dvě přihlášky do podrobné rozpravy, takže už jich máme daleko více s faktickými. Takže pane poslanče, prosím, máte slovo. A poprosím vás o klid v sále. Pokud máte něco důležitého, prosím, vyřizujte si to v předsáli.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, rád bych prostřednictvím pana předsedajícího zareagoval na kolegu Klause s tím, že máme začít každý u sebe. Tak já třeba přispívám na různé dobročinné účely a různé projekty. Měl bych doporučení – začít v rodině, s tím souhlasím, tak existuje v České republice jedna nezisková organizace, jménem se Institut Václava Klause, a ta rozesílá pravidelně různé brožury vytisklé na papíře v poměrně hojném množství. My už jsme jako klub Pirátů napsali, že to nechceme, protože rádi šetříme lesy. Tak bych chtěl doporučit, aby se Institut Václava Klause naučil publikovat elektronicky a to, co se ušetří za ten papír, tak může Institut Václava Klause poslat třeba na děti do Sýrie nebo do Jordánska. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. (V sále je stále hluk.) Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu jestli chceme pokračovat v jednání o tomto bodu, tak bychom měli snížit hluk v této místnosti. S faktickou poznámkou pan poslanec Benešík, připraví se pan poslanec Výborný, pan poslanec Radim Fiala a paní poslankyně Jana Levová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Právě o to jde. Jde o to, aby bylo umožněno přijetí těch syrských sirotků. Ty rodiny, pokud vím, se našly a myslím si, že celá řada z nich je právě z luhů a hájů KDU-ČSL. Takže je to o tom toto umožnit a myslím si, že ve velkém množství případů není potřeba ty rodiny hledat. Já si myslím, že pan Václav Klaus mladší je velmi inteligentní člověk a nemá potřebu se tady ztrapňovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu kolegovi Klausovi. Taky jsem ho pečlivě poslouchal... (Výkřiky ze sálu směrem k řečníkovi.) Prostřednictvím pana předsedajícího. Řekl jsem něco jiného?

Dobře jsem poslouchal. A možná tady platí to české přísloví ševče, drž se svého kypota, protože bych rád slyšel, jak a kdy politická strana KDU-ČSL, případně Československá strana lidová, případně i předcházející jakýmkoli způsobem měly co společného s někým, kdo upaloval lidi za nějaké jejich názory apod.

Ale zpátky k věci. Mně přijde skutečně velmi cynické zpochybňovat to, že ty děti skutečně reálně existují, protože to může potvrdit řecká vláda, to vám může potvrdit naše europoslankyně Michaela Šojdrová, která je osobně navštívila, a říkat "možná nějaké a kdoví jestli vlastně vůbec existují, jestli jste si to nevymysleli", to mi přijde opravdu skutečně nemístné. A já chci říci jednoznačně, nikdo je neposilá České republike. Česká republika má naštěstí dostatek obyvatel, kteří jsou dostatečně empatičtí a jsou ochotni se dočasně, dočasně o tyto děti postarat. Nikdo je nevnuje, opět prostřednictvím pana předsedajícího, rodině Klausových. Já tomu rozumím, je to otázka naprosté dobrovolnosti, ale je to skutečně principiální věc solidarity a soucitu. Moc bych si přál, abychom si to už opravdu všichni uvědomili a tu debatu neposouvali někam jinam. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Radim Fiala s faktickou poznámkou ruší toto pořadí, takže paní poslankyně Jana Levová s faktickou poznámkou. Pak jsou s přednostním právem pan ministr Hamáček a pan předseda.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla prostřednictvím pana předsedajícího k panu Kopřivovi. Co se týče šetření lesů (ukazuje písemný dokument), není to vaš dokument, který jste mohli rozeslat elektronicky, když šetříte ty lesy? (Potlesk.) Takový populismus, pane poslanče.

Dále bych se chtěla ještě jednou vrátit k vám, a to ohledně vyhrožování a zastrašování, které jste zde uvedli. Nevím, jestli jste někdy zažil vyhrožování a zastrašování na vlastní kůži, protože pak byste věděl velmi dobře, že tohle není zastrašování ani vyhrožování.

K paní poslankyni Majerové –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, abyste oslovovala poslance mým prostřednictvím.

Poslankyně Jana Levová: Ano. Paní Majerová uvedla, že toto téma je velké a důležité téma a že ho nemáme zlehčovat. S tím naprostě souhlasím. Na druhou stranu, kde byli celé odpoledne poslanci ODS? Jejich lavice byly prázdné.

K paní Němcové. (Předsedající: Mým prostřednictvím.) Paní poslankyně Němcová odklonila debatu na sirotky, čehož se to netýkalo. Dobře se povedlo odklonit celou debatu úplně někam jinam, než jsme ji chtěli mít.

A naposledy k panu poslanci Jurečkovi. (Předsedající: Prostřednictvím předsedajícího.) Prostřednictvím pana předsedajícího, pardon. Máme pomáhat sirotkům v Sýrii. Já říkám, nejsou náhodou i na Ukrajině? Proč neřešíme sirotky na Ukrajině? Tam není válka? Tam jsou bohatí? Proč tady budeme pět hodin mluvit o sirotčích ze Sýrie a nezamyslíme se nad tím, kde v dalších zemích jsou sirotci. Proč není poslanec, který by zajel na Ukrajinu a podíval se, jak tam ty lidí žijí, jaké jsou tam děti, v jakých podmínkách jsou tam děti? Opováží se někdo jet na Ukrajinu z našich poslanců, aby nedostal mediální masáž, kam se to vydal? O tom bychom si tady měli povídат. To je další věc.

A poslední. Já si pamatuji moji maminky, která mi vždycky vyprávěla, jak to dopadlo, když se přesouvaly národy a nutili se lidé žít ve státech, kde žít nechtěli. (Předsedající: Čas!) Byl to Stalin.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady tři faktické poznámky – paní poslankyně Richterová, pan poslanec Marian Jurečka a pan poslanec Zdeněk Ondráček. (Hluk v sále.) Poprosím o klid v sále. Pokud máte opravdu něco důležitého, vyříďte si to v předsálí. Děkuji vám a máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se ráda prostřednictvím předsedajícího obrátila právě na své poslanecké kolegy z SPD, protože je pro mě osobně velice těžké tady z vašich úst poslouchat cosi o vyhrožování a zastrašování, když stránky SPD po celé republice po facebooku sdílí zcela lživou koláž s mým obličejem, s vylhaným textem. A zde budete hovořit o zastrašování a vyhrožování? Chci zdůraznit, že takovéto praktiky dělá ten, kdo spravuje facebookové stránky vašeho hnutí. Po celé republice to bylo sdíleno. Takže prosím, pozor s tímto!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně Richterová, děkuji vám za vás čas. Poprosím, abychom se drželi projednávaného bodu a nezabíhali do osobních útoků a napadání. Pan poslanec Marian Jurečka s faktickou poznámkou.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Paní poslankyně Levová mě tady zmiňovala, tak bych jí chtěl prostřednictvím pana předsedajícího sdělit, že jsem byl jako poslanec a člen vlády dvakrát na Ukrajině, byl jsem také v Kurdistánu před dvěma lety, když probíhaly aktivní boje Islámského státu. Navštívil jsem uprchlické tábory, měl jsem možnost s těmi lidmi na místě mluvit. Byl jsem zhruba 15 km od Mosulu v době bojů, a byl jsem i v Afghánistánu. Mám docela reálnou představu, jak to tam probíhá. A Česká republika, pokud tady byla zmíněna Ukrajina, tak na Ukrajině intenzivně pomáhá česká vláda prostřednictvím mnoha projektů.

Podstatný rozdíl je v tom, že na tom ukrajinském území se pomoc dá na jeho velké části reálně bezpečně dělat, Charita Česká republika a další tam opravdu fungují. Rozdíl je v tom, že na území Sýrie bezpečně naše nevládní organizace tu pomoc realizovat úplně nemohou. To je drobný rozdíl, který tady je. A si samozřejmě myslím, že pokud by tady byl nějaký prostor přijmout klidně i sirotky z Ukrajiny, tak že srdce českých rodin jsou otevřená i těmto sirotkům. Ale co je klíčové, tak je potřeba, když se tady bavíme o tomto tématu, sirotkům, kteří jsou dneska v uprchlických táborech, původem ze Sýrie, že bez spolupráce s vládou, která bude garantovat bezpečnost, ten proces není možný.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Zdeněk Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přes čtyři hodiny, skoro páťou hodinu tady diskutujeme a diskuse se strhla úplně někam jinam, než bychom asi chtěli. Pokud chceme, abychom dnes přijali nějaké usnesení, pojďme se zkoušit vrátit k tomu tématu, dodělat rozpravu a říct... Já bych také mohl vystupovat, reagovat třeba na paní poslankyni Levovou a říci ano, byl jsem na pozvání Ukrajiny v okupovaném, nebo obklíčeném Mariupolu, kde jsem se účastnil váleček, kde jsem prokázal společně se svým kolegou z polského Sejmu snahu o manipulaci voleb, kde ty volby byly zrušeny. Ano, byl jsem za svoje peníze ne na Ukrajině, jak vy jezdíte do Kyjeva, ale já byl v Doněcku a v těch oblastech, tam, kde je skutečná válka. Zde při interpelacích jsem tehdejšímu ministru zahraničí dal Bílou knihu o genocidě, kterou tam páchá ukrajinská armáda na svém obyvatelstvu.

Pojdeme se však bavit o tom, co je tématem tohoto bodu, globální pakt o migraci, pojďme to vrátit zpátky, dodělat rozpravu, ať můžeme hlasovat, nebo budeme navrhovat, ať pokračujeme v jednání po 19. hodině, abychom tento bod dopokračovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan ministr Hamáček.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Dvě věci. Za prvé, toto není zákon, takže můžeme jednat do 9. hodiny večerní. A za druhé, byl jsem vyzván panem poslancem Jurečkou, abych sdělil čísla nelegální migrace. Za první pololetí letošního roku celkový počet nelegálních migrantů 2 376, z toho 704 Ukrajinců, 215 Moldavanů, 158 Vietnamců a 88 Uzbeků. Tranzitní migrace 124, migrace přes vnější hranici Schengenu, což znamená letiště, 158.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu ministrovi. S přednostním právem další pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Původně jsem se přihlásil právě proto, abych navrhl jednání po 19. hodině. Pak jsem si uvědomil, že se nejedná o zákon a že můžeme jednat a hlasovat po 19. hodině.

Dovolte mi, abych přeče jenom řekl, že obdivuji, že pan poslanec Klaus převzal pomyslnou štafetu komunistického poslance doktora Ransdorfa, dej mu pánbůh nebe, který někdy před patnácti, možná dvaceti lety mi vpálil přímo do tváře: "Vy jste nám upálili Mistra Jana Husa." Já jsem mu tenkrát na to říkal: "No jak to, vám? My jsme si ho upálili sami. To byl katolík, to nebyl komunista." Pan poslanec Klaus teď tu komunistickou štafetu přebral, já mu k tomu blahopřejí.

Ale teď naposledy tu otázku. Opravdu, jakou chceme být společností? Chceme být společností, která bude říkat: starejme se jenom sami o sobe, co je za hranicemi naší země, nás nezajímá, a o ty at' se zase postará někdo jiný? Anebo chceme být empatičtí, solidární a chceme cítit odpovědnost i za utrpení, které je mimo naše hranice, a zvlášť když je na území schengenského prostoru, tak prostě budeme cítit povinnost aspoň trochu, aspoň symbolicky přispět k té pomoci.

Tuto otázku si dovoluji klást. Máme variantu 1, máme variantu 2, a upozorňuji, že společnosti v historii, které se rozhodly pro variantu 1, neměly před sebou žádnou budoucnost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a vrátíme se do rozpravy, kde je přihlášen pan poslanec Karel Krejza.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, jsem rád, že jsme se vrátili k projednávání toho, co je předmětem tohoto bodu, a to je globální pakt o migraci. Je to všeobsažný, ale upřímně řečeno ne příliš něco říkající materiál. A navíc bych měl tady prosbu na ministra zahraničí, nevím, jestli už to tady nezaznělo. Ten pakt byl přijat v OSN v červenci a studovali jsme to v angličtině. Já se celkem dobře orientuji v odborných textech v angličtině, protože jsou logické. Materiály, které přicházejí v angličtině z EU, jsou pro mě obtížně čitelné, protože jsou podle mě méně logické. Poprosil bych o ten překlad, jestli bude nutný.

Obsahuje spoustu rad. Spoustu líbivých hesel. Musíme spolupracovat. Volný překlad. Abychom zajistili komunitám i jednotlivcům bezpečí a důstojnost v jiných zemích. Dokument také říká, že máme chránit naše hranice, neříká jak. Nabádá nás k tomu, abychom bránili převaděčství. Nefíká nám jak.

Myslím si, že v těchto detailech to ovšem není. Je to o tom, abychom se podívali na dokument jako celek, co nám vlastně nakonec sděluje. On nám sděluje, že my rezignujeme. Na konci se říká, musíme podpořit migranti, aby se stali plnohodnotními členy společnosti. Musíme zdůraznit jejich pozitivní přínos pro společnost, podpořit jejich sociální kohezi. Podle mě to je jasná rezignace a to si myslím, že není něco, na co bychom měli přistoupit. Myslím si, že bychom měli pomáhat, my bychom měli pomáhat těm lidem, potřebným lidem, ale absolutně rezignovat na ochranu našeho prostoru, naši civilizace, naši kultury, to je špatně a to podle mě tento dokument v konečném důsledku říká a to je na něm to, co mi vadí.

Navíc v některých článcích je v přímém rozporu v tom, co prosazuje dneska naše vláda, protože říká, že bychom neměli odvádět inteligenci z daných zemí. Ale my přece chceme z úst našich vládních představitelů úplně něco jiného. My chceme pro naše firmy zajistit kvalifikované pracovníky a kvalifikované pracovní síly. A to jsou třeba lékaři, to je jasná inteligence, to by byli inženýři, to je také jasná inteligence.

Pokud se na tento pakt podívám z hlediska nějakého nadhledu, podívám se na něj nez toho detailu, tak mi na něm vadí ta rezignace, to, že odmítáme ochranu naší civilizace, to, že přistupujeme de facto na diktát těch diktátorů, kteří na počet hlasů jasné převáží našich 27 nebo 28 zemí EU v OSN, Spojené státy, které od paktu ustoupily. Nemůžu to přijmout.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Leo Luzar. Pardon, faktická poznámka, pan Václav Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Zase musím reagovat na předečníka, pana poslance Kalouska vaším prostřednictvím. V České republice se rozmáhá takový nešvar, že nekomentujete to, co řeknete, ale snažíte se vás k někomu připodobnit. Takže vy řeknete – vy jste jako komunista zemřelý pan Ransdorf. A to je ten argument. Já tohle s prominutím zásadně odmítám. Já na rozdíl od vás jsem nerecitoval ve svazáckém stejnokroji na aktuvi bezpečnostních složek, pane Kalousku. Já jsem demonstroval 17. listopadu 1989 na Národní třídě. Tak mně laskavě nepředhazujte nějaké srovnávání s komunisty. Je to nedůstojné. (Potlesk z řad poslanců ANO a SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, po proběhlé diskuzi a faktických si říkám, kde mám ty další přihlášky do naší strany, abych vám je mohl rozdat.

Ale teď smrtelně vážně k tématu, o kterém se momentálně bavíme. Pozorně jsem poslouchal celou tu debatu, a když se vrátím k tomu tématu – já vlastně nevím, jaký bude postoj vlády k tomu globálnímu paktu. Já bych rád, abychom se dnes usnesli na tom, že by ta vláda nám poslancům měla ten postoj objasnit a říci. Ale ne názor ministra zahraničních věcí, ministra vnitra, ale názor vlády. Vlády jako celku s tím mandátem, s kterým pojede na to jednání, aby se o tom za Českou republiku na této mezinárodní úrovni bavilo. Čili pokud bychom se shodli na tom, že z dnešního dlouhého dne takovýto závěr přijmeme, budu velice rád, že vláda nám tento názor řekne.

Co se týče konkrétně projednávaných věcí, mě zaujala jedna věc. Tady se bavíme a dlouho se bavilo o sirotcích. Nechci být nelidský, ale ptám se: Uvědomujeme si, že se bavíme o jednom z historicky dlouhých členů Evropské unie, který má na svém

území tábory, kde v nelidských podmínkách žijí děti? Já být řeckým velvyslancem, tak tady dávám protestní nótou, jak si někdo dovolí o historické demokracii, o Řecku, členu Evropské unie, hovořit o tom, že strpí na svém území nelidský život dětí. To tady zaznávalo. Přiznám se, že jsme možná trošku i přestřelili v této argumentaci zdůrazňující jejich pozici.

Z druhé strany jsem se ptal, že ty děti, a hovoří se o tom, jsou syrské děti. Zeptal se někdo syrské ambasády, popřípadě syrských představitelů, jak chtějí repatriovat tyto děti a zda souhlasí, aby se tyto národnostně syrské děti rozvezly a rozebraly po Evropě? Nejsou tady nějaké paralely s tím, že se s dětmi manipuluje a posílají podle toho – jestli je to hezké dítě, tak si ho vezmu a ty ostatní neprověřené tam nechám? Tady to také zaznávalo, že potřebujeme ty děti, které jsou nějak probrány. Ale zeptal se někdo země, ze které ty děti pocházejí, jak se k nim chce zachovat? Jak by se nám líbilo, kdyby si naše děti, které jsme z důvodu přírodní katastrofy někam poslali, aby nedošly újmy, si tam začaly rozebírat ty země, protože jsou v nějakých špatných podmínkách? Asi bychom se na to také nedívali obzvlášť dobře.

Čili já bych rád tu debatu vrátil zpátky k tomu názvu postoj české vlády ke globálnímu paktu o migraci. A budu velice rád, když dnešní jednání uzavřeme tím, že přijmeme usnesení v tom duchu, aby vláda, až bude vědět to stanovisko vlády a bude ho mít ujasněné, nás s ním seznámila a my bychom věděli, s jakým mandátem naší představitelé na to jednání pojedou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Mikuláš Peksa.

Poslanec Mikuláš Peksa: Drahé kolegyně, drazí kolegové, já bych vám chtěl poděkovat za tuto zajímavou, asi tak čtyřhodinovou debatu, která byla nepochyběně plodná a všechny nás obohatila. Dovolil jsem si hrubě odhadnout, kolik by tak stálo, kdyby dvě stě tak dobré placených lidí, jako jsme my, v nějakém podniku čtyři hodiny řešilo nějaký problém. Odhadl jsem to zhruba na půl milionu korun. Myslím si, že je to zajímavá částka, a jsem pevně přesvědčen, že to finální usnesení, na kterém se dnes usneseme, bude skutečně stát za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci za dodržení času. Pan místopředseda Vojtěch Filip je přihlášen s faktickou poznámkou. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a páновé, budu velmi stručný. Víte, co je na podnicích, výrobních, ale i jiných, nejdražší? Najít správnou strategii. Hledání strategie je dlouhé, finančně náročné, ale přesto když se najde, tak je nejfektivnější. Takže prosím neříkejte takovéhle hlouposti, kterou jsme slyšeli před chvílkou. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Nikdo není dále přihlášen. Končím všeobecnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova. (Zpravodaj: Ano.) Ano, pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Já jenom krátce shrnu. V rozpravě vystoupilo 20 lidí, 58 faktických připomínek, někteří opakovaně, někteří dokonce i k věci. A chtěl bych říci, že zatím mám předložena tři usnesení. Očekávám, že další se budou načítat. I já budu jeden z těch, který bude načítat. Poté bych asi požádal o krátkou přestávku na pět, maximálně osm minut, abychom se na to mohli podívat, a závěrečné hlasování.

Ještě bych zmínil jenom kraťounce. Kolegyně a kolegové, pokud někdo budete mít tu odvahu a sílu a budete ochotni investovat pár svých korun ze svého poslaneckého platu, klidně řekněte. Já s vámi do Sýrie, na východní Ukrajinu, klidně pojedu. Abyste na vlastní oči viděli, o čem vy tady hovoříte zprostředkováně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji. Otevím podrobnou rozpravu, do níž mám přihlášeného s přednostním právem pana místopředsedu Okamuru. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi navrhnut usnesení za hnutí SPD, o kterém bude tedy hlasovat Poslanecká sněmovna. Usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky považuje další setrvání České republiky v globálním paktu OSN o bezpečné, řízené a legální migraci za stav, který je v rozporu se základními zájmy České republiky a českého národa. Vzhledem k tomu požadujeme odstoupení České republiky z jednání o tomto globálním paktu po vzoru Maďarska a USA. Žádáme vládu České republiky, aby ve vztahu k tomuto paktu udělala příslušné kroky v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky." (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dále je do podrobné rozpravy přihlášena paní poslankyně Langšádlová. A připraví se pan poslanec Marek Výborný.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Jak jsem avizovala, navrhoji usnesení: "Poslanecká sněmovna žádá vládu České republiky, aby přijala na naše území nejméně padesát dětí bez rodičů z uprchlických táborů v Řecku dle vlastního výběru a zajistila jim dostatečnou péči." (Smích z levé a střední části sálu.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych poprosil, abychom přistupovali k jednotlivým návrhům s respektem, abychom se posunuli v čase trošku dál. Pan poslanec Marek Výborný do podrobné rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Za poslanecký klub KDU-ČSL navrhoji toto usnesení: "Vyzýváme vládu České republiky, aby dodržovala ženevské konvence s ohledem na přijímání uprchlíků." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A dále pan poslanec Vojtěch Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové. Já se chci tady přihlásit k návrhu, který zazněl z úst mého kolegy Jana Skopečka v obecné rozpravě, a tento návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna doporučuje vládě České republiky odstoupit od globálního paktu o migraci, pokud by obsahoval, že se z migrace stane právo a stávající nelegální migrace bude uměle právními cestami legalizována."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Z místa se hlásí pan poslanec Kobza. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Chei se přihlásit k poslaneckému návrhu usnesení, které zní: "Poslanecká sněmovna České republiky vyzývá vládu České republiky, aby neprodleně zahájila kroky, které povedou k odstoupení České republiky od Newyorské deklarace o migraci." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dále není v podrobné rozpravě nikdo přihlášen. Hlásí se pan poslanec Ondráček.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Můj návrh usnesení má dva body: "Poslanecká sněmovna

I. bere na vědomí informaci ministra vnitra a ministra zahraničních věcí Jana Hamáčka o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a o globálním paktu o uprchlících;

II. žádá vládu, aby do 15. 11. 2018 předložila Poslanecké sněmovně stanovisko vlády, se kterým se zástupce České republiky zúčastní jednání o přijetí globálního paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a globálního paktu o uprchlících ve dnech 10. a 11. prosince 2018 v Marrákeši."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Z místa se hlásí pan poslanec Kopřiva.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Já bych rád navrhl usnesení: "Poslanecká sněmovna

I. ukládá vládě hledat věcné řešení pro bezpečné a řízené řešení globální migrace;

II. připomíná potřebu efektivního řešení nelegální migrace, zejména otázky návratu uprchlíků do země původu, boje proti pašérákům a problémů, které k nelegální migraci vedou;

III. zdůrazňuje nutnost ochrany zejména práv žen, prevenci sexuálního násilí a ukončení detence dětí;

IV. v této souvislosti Poslanecká sněmovna odsuzuje mediální výroky předsedy vlády ve věci odmítnutí přijetí osířelých dětí z uprchlických táborů v Jordánsku."

Děkuji za slovo. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. (V sále je velký hluk a neklid!)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl požádat, než začneme hlasovat, protože usnesení je poměrně celá řada, abychom je dostali vytiskně minimálně v jedné kopii pro jeden poslanecký klub. Myslím, že v rámci přestávky se to dá technicky zajistit, aby to někdo napsal a vytiskl. Je jich celá řada, bude se hlasovat asi po bodech a myslím si, že ten text bychom měli mít před sebou. Děkuji, že vyhovíte této formální záležitosti.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan zpravodaj. Poprosím o klid v sále.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážené kolegyně, kolegové, já se omlouvám, ale musím ten druhý bod po dohodě s panem ministrem vnitra a ministrem zahraničí upravit, protože mi dal informaci, že globální pakt o uprchlících se bude už projednávat teď, toho 25. září, na 73. zasedání OSN v New Yorku, takže ten Marrákeš se vztahuje pouze k migraci.

Takže ten druhý bod upravují takto: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby do 15. 11. 2018 předložila Poslanecké sněmovně stanovisko vlády, se kterým se zástupce České republiky zúčastní jednání o přijetí globálního paktu o bezpečné, řízené a legální migraci ve dnech 10. a 11. prosince 2018 v Marrákeši." Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nevidím nikoho přihlášeného. Končím podrobnou rozpravu. Požádám o případná závěrečná slova. Byl tady návrh na přestávku, poprosím, aby ten návrh padl.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vzhledem k tomu, o co požádal pan předseda ODS Zbyněk Stanjura, požádám o přestávku do 19 hodin, nebudeme přepisovat, asi rozkopírujeme, abychom se se zástupci klubů sešli – do 19 hodin přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S přednostním právem pan předseda Poslanecké sněmovny Vondráček.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás nepotěším úplně, ale jménem zaměstnanců, kteří to připravují a potřebují na to určitý čas, tak by bylo ideální mít těch 30 minut, jestli to chcete mít vytisklé a všechno správně. Já bych dal protinávrh 30 minut. Myslím, že by to mělo mít nějakou štábni kulturu. Navrhoji 30 minut.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S přednostním právem pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem chtěl říct, že potom, co obdržíme návrhy v papírové podobě, požádáme o přestávku na poradu poslaneckého klubu v délce pravděpodobně 25 minut. (Hluk a neklid v sále neutichá.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Po poradě bych to přerušil do 19.45 hodin s tím, že když dostanete vytisklé návrhy usnesení, tak si berete přestávku. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 18.45 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.45 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 19.45 hodin, takže 19. schůze bude pokračovat. Než se dostaneme k hlasování, tak tady mám mnoho omluvnenek. Takže prosím, věnujme jim pozornost. Pan poslanec Sklenák se omlouvá od 19.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Bláha se omlouvá od 19.45 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Vymazal se omlouvá od 18.50 do konce jednacího dne, paní poslankyně Langšádlová se omlouvá od 19.45 do půlnoci z pracovních důvodů, paní poslankyně Válková se omlouvá mezi 19. hodinou a půlnocí z pracovních důvodů a pan poslanec Řehounek se omlouvá od 19 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pokud mám správné informace, tak proběhla podrobná rozprava, ta byla ukončena a závěrečná slova také již... ještě nezazněla? Není o ně zájem případně. Takže já poprosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s návrhy a procedurou.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, je před námi poslední bod tohoto bodu, a to hlasování o jednotlivých návrzích. Návrhy jsme zpracovali do návrhu usnesení jmenovitě podle toho, jak návrhy načítali jednotliví poslanci, to znamená postupně, jak tady bylo. Nikdo nebyl upřednostňován, jak kdo byl přihlášen, tak je to pořadí.

Já navrhoji, že bychom hlasovali vždycky u poslance, podle toho, který navrhl, o celém jeho návrhu usnesení. Pokud má někdo jiný návrh, tak... Ano, vidím...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Takže je to návrh, že budeme hlasovat v pořadí, jak byly návrhy předneseny o celku, a pan předseda Michálek se hlásí s jiným návrhem. Tak prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já navrhoji, abychom body u pana poslance Kopřivy hlasovali každý zvlášť. Jsou to čtyři body.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za ten návrh. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, tak pokud nemá nikdo jiný ještě další návrh, budeme tedy hlasovat, když to rychle sečtu, celkem desetkrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Je zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se svými kartami. Počkám, až se nám počet ustálí. Chtěl bych se zeptat, jestli je potřeba o proceduře hlasovat, nebo jsou všichni v pořádku s tím, že provedeme proceduru tak, jak byla načtena. Vypadá to, že tedy můžeme rovnou... že proti proceduře nikdo nic nemá. Můžeme rovnou přejít k hlasování o usneseních.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dobře. Takže první návrh pana poslance Tomia Okamury – vždycky návrh usnesení přečtu.

"Poslanecká sněmovna považuje další setrvání České republiky v globálním paktu OSN o bezpečné, řízené a legální migraci za stav, který je v rozporu se základními zájmy České republiky a českého národa. Vzhledem k tomu požadujeme odstoupení České republiky z jednání o tomto globálním paktu po vzoru Maďarska a Spojených států amerických. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby ve vztahu k tomuto paktu udělala příslušné kroky v souladu s usnesením Poslanecké sněmovny."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Zahajuji hlasování číslo 139. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 139 bylo přihlášeno 144 poslanců a poslankyň pro 17, proti 93. Návrh nebyl přijat. Nyní prosím pokračujte.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Druhým návrhem je návrh paní poslankyně Langšádlové. "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby přijala na naše území nejméně padesát dětí bez rodičů z uprchlických táborů v Řecku dle vlastního výběru a zajistila jim dostatečnou péči." (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já prosím o klid ve Sněmovně.

Myslím, že všichni jsme slyšeli návrh usnesení.

A já zahajuji hlasování číslo 140 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 140 bylo přihlášeno 133 poslanců a poslankyň pro 31, proti 52. Návrh nebyl přijat. Prosím, pokračujme.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Třetí návrh, pana poslance Výborného. "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby dodržovala ženevské konvence s ohledem na přijímání uprchlíků."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Myslim, že to je jasné. Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 141 bylo přihlášeno 147 poslanců a poslankyň pro 48, proti 7. Návrh nebyl přijat. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Dalším návrhem je návrh od pana poslance Skopečka, který načetl pan poslanec Munzar. Znění: "Poslanecká sněmovna doporučuje vládě odstoupit od globálního paktu o migraci, pokud by obsahoval, že se z migrace stane právo a stávající nelegální migrace bude uměle právními cestami legalizována."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 142 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň pro 48, proti 7. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Návrh pana poslance Kobzy: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby neprodleně zahájila kroky, které povedou k odstoupení České republiky od Newyorské deklarace o migraci."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 143 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 20, proti 58. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Návrh poslance Ondráčka: "Poslanecká sněmovna za prvé bere na vědomí informaci ministra vnitra a ministra zahraničních věcí Jana Hamáčka o postoji České republiky ke globálnímu paktu o bezpečné, řízené a legální migraci a o globálním paktu o uprchlících."

Za druhé. Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby do 15. 11. 2018 předložila Poslanecké sněmovně stanovisko vlády, se kterým se zástupce České republiky

zúčastní jednání o přijetí globálního paktu o bezpečné, řízené a legální migraci ve dnech 10. a 11. prosince 2018 v Marrákeši."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 144 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 125, proti 19. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Návrh pana poslance Kopřivy: "Poslanecká sněmovna ukládá vládě hledat věcné řešení pro bezpečné a řízené řešení globální migrace."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 145 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 33, proti 34. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Další návrh pana poslance Kopřivy: "Poslanecká sněmovna připomíná potřebu efektivního řešení nelegální migrace, zejména otázky návratu uprchlíků do země původu, boje proti pašérákům a problémům, které k nelegální migraci vedou."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 146 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 80, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Návrh od pana poslance Kopřivy: "Poslanecká sněmovna zdůrazňuje nutnost ochrany zejména práv žen, prevence sexuálního násilí a ukončení detence dětí."

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Prosím o klid v sále.

V hlasování číslo 147 bylo přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 35, proti 3. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Zdeněk Ondráček: A poslední návrh od pana poslance Kopřivy: "Poslanecká sněmovna v této souvislosti odsuzuje mediální výroky předsedy vlády ve věci odmítnutí přijetí osířelých dětí z uprchlických táborů v Jordánsku." (Námitky ze sálu, že se nehovoří o Jordánsku, ale o Sýrii.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 148 bylo přihlášeno 145 poslanců a poslankyň, pro 47, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali podle mého návrhy?

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, vyčerpali jsme návrhy, a pokud se někteří kolegové divíte Jordánsku, ano, bylo načteno Jordánsko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Tím jsme vyčerpali tento bod, takže jej končím. Vzhledem k tomu, že je po 19. hodině a bylo domluveno, že schůze nebude pokračovat, tak přerušuji 19. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že pokračovat budeme zítra, to jest ve čtvrtek, v deset hodin projednáváním bodu 168, odpovědí členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že přihlášky k ústním interpelacím bude možné zde v sále podávat již od 9. hodiny, a upozorňuji, že hned po dokončení písemných interpelací bude jednání Sněmovny pokračovat včeně o návrzích zákonů. Děkuji.

(Jednání skončilo v 19.58 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

20. září 2018

Přítomno: 146 poslanců

(Jednání zahájeno v 10.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane ministře, zatím tady vidím jednoho člena vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tady vítám.

Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, a ten, kdo má náhradní kartu, prosím o oznamení, abych to mohl dát do protokolu.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: předseda Poslanecké sněmovny Radek Vondráček z pracovních důvodů, Ivan Adamec z rodinných důvodů, Věra Adámková od 10.30 do 12.00 hodin z pracovních důvodů, Hana Aulická Jírovcová z pracovních důvodů, Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, Dana Balcarová z důvodu zahraniční cesty, Ivan Bartoš z pracovních důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek bez udání důvodu do 12.00 hodin, Jan Birke z pracovních důvodů, Stanislav Blaha bez udání důvodu, Jiří Bláha z pracovních důvodů. Do 12.30 bez udání důvodu Milan Brázdil, Jana Černochová celý den z pracovních důvodů, Petr Dolínek od 10.00 do 11.30 z pracovních důvodů, Lenka Dražilová z pracovních důvodů, Jaroslav Dvořák také celý den ze zdravotních důvodů. Tomáš Hanzel od 10.00 do 12.30 z pracovních důvodů, celý den Milan Chovanec ze zdravotních důvodů, Miloslav Janulík z pracovních důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Miroslav Kalousek ze zdravotních důvodů. Do 12.15 se omlouvá z pracovních důvodů také David Kasal, mezi 14.00 a 18.00 hodin Jiří Kobza z pracovních důvodů, Vladimír Koníček na dopolední jednání z pracovních důvodů, Josef Kott od 14.30 z pracovních důvodů. Na celý den Robert Králíček z pracovních důvodů, Jana Levová z pracovních důvodů, Taťána Malá z pracovních důvodů, Ilona Mauritzová bez udání důvodu, Radka Maxová z pracovních důvodů, Jana Mračková Vildumetzová od 12.30 z pracovních důvodů. Celý den Patrik Nacher z pracovních důvodů, do 14.30 Ivana Nevludová z pracovních důvodů. Dále se omlouvají ze zdravotních důvodů Ladislav Okleštěk na celý den na jednání dopolední, z pracovních důvodů Zdeněk Ondráček, od 12.15 a od 14.30 z pracovních důvodů Jana Pastuchová, z osobních důvodů na celý den Pavel Plzák, Ivo Pojezný, od 14.00 hodin z pracovních důvodů Miloslav Rozner. Na celý den se omlouvá Pavel Růžička ze zdravotních důvodů, Jan Schiller z pracovních důvodů, Pavel Staněk z pracovních důvodů, Martin Stropnický z pracovních důvodů, Julius Špičák z pracovních důvodů. Od 10.00 do 14.00 hodin ze zdravotních důvodů František Vácha, na celý den Vlastimil Válek z pracovních důvodů. Od 10.00 do 12.00 hodin Helena Válková z pracovních důvodů, celý den Ondřej Veselý z pracovních důvodů, od 15.00 do 19.00 hodin Ivo Vondrák z pracovních důvodů. Celý den Veronika Vrecionová a dopolední jednání Pavel Žáček z pracovních důvodů.

Prosím, teď dávejte pozor, protože budeme konstatovat omluvy členů vlády, a protože odpoledne jsou interpelace, tak abychom věděli, jak si interpelace naplánovat. Předseda vlády Andrej Babiš je na zahraniční cestě, čili je na celý den omluven. Richard Brabec na celý den také omluven z pracovních důvodů. Klára Dostálková od 14.30 do 19.00 hodin z pracovních důvodů, Jan Hamáček celý den z pracovních důvodů, do 14.30 čili na odpolední interpelace bude přítomen ministr spravedlnosti Jan Kněžínek. Do 11.00 hodin se omlouvá Jana Maláčová z pracovních důvodů, čili na interpelace bude přítomna. Lubomír Metnar z pracovních důvodů celý den. Do 11.00 hodin Robert Plaga z pracovních důvodů, čili také bude přítomen na interpelaci, a na celý den se omlouvají Antonín Staněk z pracovních důvodů a Miroslav Toman. Vojtěch Adam na dopolední jednání z pracovních důvodů, tedy také bude přítomen na ústních interpelacích.

Ted' ještě byla doručena omluva Jakuba Jandy od 10.00 do 13.00 hodin, Rostislava Vyzuly celý den z pracovních důvodů a Markéty Adamové z pracovních důvodů na celý den. Jakub Michálek mezi 14. a 19. hodinou z rodinných důvodů a mezi 14. a 22. Jan Farský. To jsou všechny omluvy, které máme.

Jednání začínáme bodem

168. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Z minulého čtvrtka nám zůstaly dvě nevyřízené interpelace, interpelace pana poslance Jakuba Michálka na předsedu vlády ve včeti elektronického spisu, to je přerušeno a podle toho, jak řekl pan poslanec Michálek, požádá o přerušení zn. Vzhledem k tomu, že usnesení trvá, protože Andrej Babiš je na dnešek omluven, nemusíme o tom hlasovat. A pan ministr Jan Kněžínek je také omluven, a také o přerušení do přítomnosti ministra spravedlnosti nemusíme hlasovat. Proto tedy zůstávají přerušené písemné interpelace a mohu bod 168 ukončit.

Ještě pan místopředseda Pikal oznamuje, že pan kolega Peksa se omlouvá na celý den z jednání z osobních důvodů do 11.00 hodin.

Můžeme se tedy věnovat pevně zařazeným bodům 75, sněmovní tisk 144, je to celoživotní vzdělávání, bod 76, víceletý finanční rámec Evropské unie, a bod 147, což je zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury za rok 2017. Poté bychom projednávali body z bloku smluv v prvném a druhém čtení. Máme ve 12.30 pevně zařazené body 132, 133 a 134 a odpoledne bod 169, což jsou ze zákona ústní interpelace.

Pan kolega Chvojka se ještě hlásí k pořadu schůze. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, hezké dopoledne, dámy a páновé. Já bych chtěl poprosit o zařazení napevno dnes jako bodu číslo 2 bod, o který už jsem žádal asi dvakrát nebo třikrát, a stále na něj nedošlo, a je to velmi potřebný bod a akutní, který když neprojde do Sbírky tento rok, tak bude velký

problém. Je to bod číslo 33, tisk číslo 263, organizace a provádění sociálního zabezpečení. Poprosil bych ho pevně zařadit na dnes jako bod číslo 2. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Za bod 75 za celoživotní učení? Dobře. To je jeden návrh. Má ještě někdo návrh do pořadu schůze? Není tomu tak.

Rozhodnutí tedy učiníme v hlasování 149, a to je, jako druhý bod dnešního jednání by byl bod číslo 33, tisk 264, organizace sociálního zabezpečení.

Zahájil jsem hlasování číslo 149 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 149 z přítomných 103 pro 96, proti nikdo, zařadili jsme jako druhý bod našeho jednání bod číslo 33.

Tím bychom se vypořádali s pořadem schůze a budeme se tedy jako prvním bodem dnešního ranního jednání zabývat bodem

75.

Návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení /kód dokumentu 5464/18, KOM(2018) 24 v konečném znění/ /sněmovní tisk 144-E/ - prvé čtení

Výbor pro evropské záležitosti projednal návrh doporučení Rady a inicioval jeho zařazení na schůzi Poslanecké sněmovny. Usnesení a stanovisko výboru včetně návrhu usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého tisku 144-E.

Žádám tedy předsedu a zároveň zpravodaje výboru pro evropské záležitosti Ondřeje Benešíka, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Kolega Benešík není. Tak. Předseda klubu KDU – pane předsedo, kde máte předsedu výboru? Nevíte. (Posl. Jan Bartošek říká mimo mikrofon, že bude přítomen za dvě minuty.) Dobře. Samozřejmě rád vyhovím.

Přerušuji jednání do 10.13 na požadavek předsedy klubu KDU-ČSL, aby se na pevně zařazený bod předseda výboru dostavil. Mezitím ještě si dovolím konstatovat omluvu Vítka Kaňkovského od 10 do 13 hodin, Jiřího Miholy od 10 do konce jednacího dne a Pavla Jelínka od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů.

(Jednání přerušeno v 10.11 do 10.13 hodin.)

Pan předseda klubu KDU-ČSL má své ovečky v pořádku. Řekl dvě minuty, trvalo mu to dvě minuty (se smíchem). Nechám vydechnout pana poslance Ondřeje Benešíka, tak aby se mohl ujmout své zpravodajské zprávy a přednesl informaci o jednání výboru pro evropské záležitosti s návrhem na usnesení k doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení. (Chvilku čeká.) Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Dámy a páновé, vážený pane místopředsedo, já se moc omlouvám za malé zpoždění. To je přesně ten pocit, kdy tu vstupní kartičku zapomenete na stole a pak vám chybí těch pět nebo tři minuty, kdy se pro ni vracíte,

abyste se do té sněmovny dostali. Takže moc se omlouvám, doufám, že to zpoždění nebylo natolik velké, abychom nemohli řádně projednat tento bod. Jedná se o návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení.

Dámy a páновé, milé poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, dovolte mi, abych jakožto překladatel tohoto tisku stručně uvedl, proč se tato záležitost dostala až na jednání Poslanecké sněmovny, byť evropské tisky většinou končí v evropském výboru. Projednali jsme jich tuším za ten necelý rok, co fungujeme, téměř 150, možná 130, ale tento tisk jsme považovali jako jeden z mála za natolik důležitý, aby se dostal na jednání Poslanecké sněmovny.

Výbor pro evropské záležitosti na své 9. schůzi dne 28. března – shodou okolností 28. března je Den učitelů – tohoto roku projednal předmětný návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení. Přijal k němu poměrně obsáhlé stanovisko, s nímž vás samozřejmě za moment, až na to bude ta vhodná chvíle, seznámím. A k tomuto stanovisku dospěl mimo jiné i proto, že tuto problematiku považuje za poměrně zásadní a závažnou. Proto jsme se rozhodli tento tisk posunout na jednání pléna Poslanecké sněmovny.

A nyní k tomu, proč vlastně Evropská komise předložila uvedený návrh doporučení. Jeho cílem je odůvodnění Komise zlepšovat rozvoj klíčových kompetencí pro všechny lidé, a to po celý život, a podpořit opatření potřebná k dosažení tohoto cíle. Doporučení by mělo povzbuzovat členské státy, aby lépe připravovaly lidé na měnící se trhy práce a aktivní občanství v různorodějších, mobilnějších, více digitálních a globálních společnostech a aby rozvíjely učení ve všech fázích života. To si pochopitelně žádá zejména investování do základních dovedností, do kompetencí, k podnikavosti a k podnikání, do digitálních kompetencí. Také do jazykových kompetencí, aby se všem umožnila aktivní účast ve společnosti a v hospodářství. Dále také investice do kompetencí v oblasti přírodních věd, technologií, inženýrství a matematiky.

Pro forma a pro úplnost ještě dodávám, že navrhované doporučení má nahradit doporučení o klíčových schopnostech pro celoživotní učení, které Evropský parlament a Rada přijaly v roce 2006.

Současně bych chtěl ještě upozornit, že technickým nedopatřením zůstala v předloženém sněmovním tisku na návrhu na usnesení Poslanecké sněmovny v bodu 2 a v bodě 5 formulace VEZ, tedy zkratka výboru pro evropské záležitosti místo Poslanecká sněmovna. Tak bych vás chtěl, milé kolegyně a vážení kolegové, požádat, abyste si toto ve svých materiálech změnili, a samozřejmě při načítání usnesení toto samozřejmě budu reflektovat.

Nyní dovolte – já se ptám pana předsedajícího, jestli mohu přímo přečíst (ano) návrh usnesení z VEZ. Já se k němu samozřejmě přihlásim. Je to usnesení, které bylo přijato všemi přítomnými členy výboru kromě dvou, ti se zdrželi hlasování. Takže dovolte, abych vám přečetl návrh, který schválil výbor pro evropské záležitosti a předkládá ho Poslanecké sněmovně ke schválení k tomuto sněmovnímu tisku.

Poslanecká sněmovna

1. bere na vědomí návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení, KOM(2018) 24 v konečném znění, kód Rady 5464/18;

2. vítá důraz, který Evropská unie v rámci občanské kompetence klade na pojem zodpovědné občanství, které považuje za pojem nadřazený pojmu aktivní občanství. Jako hlavní cíl občanské kompetence Poslanecká sněmovna doporučuje používat pojem zodpovědného, nikoliv aktivního občanství. Zároveň Poslanecká sněmovna shledává, že v základním výčtu oblastí, jimž je třeba porozumět pro zajištění plné účasti na občanském a společenském životě, v prvním odstavci textu o občanské kompetenci chybí oblast práva, kterou považuje pro občanskou kompetenci za stejně klíčovou jako porozumění sociálním, ekonomickým a politickým pojmem a strukturám.

Zároveň Poslanecká sněmovna doporučuje změnit prioritaci oblastí následujícím způsobem: politickým, právním, sociálním a ekonomickým pojmem a strukturám. Poslanecká sněmovna také požaduje, aby jako základ pro občanskou kompetenci byla explicitně uvedena znalost kulturních kořenů Evropy, kterými jsou mimo jiné židovsko-křesťanská kultura, řeckořímská tradice demokracie a právního státu, jakož i humanismus a osvícenství;

3. u kompetence občanské, jakož i kompetence v oblasti kulturního povědomí a vyjadřování požaduje konkretizovat, že "podporou kulturní rozmanitosti" – toto je v uvozovkách, protože je to citace z původního textu – se rozumí podpora rozmanitosti pouze takových kultur, které jednoznačně a plně uznávají základní lidská práva a svobody a nejsou v rozporu s právními řády evropských zemí;

4. připomíná, že prvotní motivy evropské integrace po druhé světové válce, tj. zajistit mír, stabilitu a zamezit dalším ničivým konfliktům v Evropě, položily základ pro ekonomický a sociální rozvoj Evropy a měly by být proto zdůrazňovány i v současnosti;

5. podporuje rozvoj jazykové kompetence s důrazem jak na mateřský jazyk, tak i na cizí jazyky. Znalost cizích jazyků považuje Poslanecká sněmovna za klíčovou kompetenci člověka v době globalizované ekonomiky 21. století. Poslanecká sněmovna vyzývá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, aby věnovalo zvýšenou pozornost jazykovému vzdělávání s ohledem na skutečnost, že Česká republika v této kompetenci dlouhodobě zaostává;

6. bere na vědomí rámcovou pozici vlády k tomuto dokumentu;

7. upozorňuje, že podle Zprávy o České republice 2018 předložené v rámci aktuálního cyklu evropského semestru je jedním z hlavních strukturálních problémů České republiky přetrávávající nízká atraktivita učitelského povolání;

8. v této souvislosti připomíná nezbytnost systematické dlouhodobé podpory pedagogických pracovníků na všech úrovních vzdělávacího systému prostřednictvím zajištění odpovídajícího počátečního a pokračujícího vzdělávání, vhodných pracovních podmínek a odpovídajícího platového ohodnocení.

Tolik návrh usnesení, které přijal výbor pro evropské záležitosti a které předkládá Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi a zároveň zpravodaji výboru pro evropské záležitosti Ondřeji Benešíkovi. Otevříram všeobecnou rozpravu,

do které je jako první přihlášen pan poslanec Kopřiva. Prosím, aby se diskuse vedly... Ještě pan předseda. Už jsem ohlásil pana kolegu Kopřivu, tak poté vám dám hned slovo. Já tomu rozumím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, sem velmi rád, že se věnujeme tak důležité problematice, jako je občanské vzdělávání. Já bych se zpočátku věnoval trochu tomu navrženému usnesení a pak bych k tomu doplnil komentář za náš klub.

My jsme na výboru pro evropské záležitosti, jak citoval pan předseda Benešík, hodně slovíčkařili. Koneckonců pan kolega Zahradník potvrdí, že ta sémantika je důležitá na výboru pro evropské záležitosti. A já si dovolím v této chvíli taky ještě slovíčkařit, protože bych se rád vyjádřil k bodům 2 a 3 toho usnesení.

K bodu 2. Mně přijde trošku absurdní ten souboj mezi aktivním a zodpovědným občanstvím, přijde mi to jako trochu nesmyslné hrani si se slovy, protože jedno nutně předpokládá druhé a jde to ruku v ruce. Aktivní občan se musí nutně informovat a k zodpovědnosti pak patří i aktivita. Normativní vyjmenovávání hodnot v bodu 2, na kterých stojí evropská kultura, podle mě není příliš nutné, protože žijeme v prostoru, kde si rozhodnutí, jestli je důležitější kořen židovský, katolický nebo reformační udělá každý sám, když se informuje. K tomu nepotřebují lidi instrukci ze školy. Proto jsem rád, že jsme aspoň našli konsenzus, že jsme na můj návrh doplnili "mimo jiné", že to tedy nejsou jen tyto kořeny, ale i další, a jsem rád, že jsme doplnili osvícenství, protože osvícenství je podle mě jedním z pilířů novověku.

K bodu 3 bych potom chtěl podotknout, že vzdělávání klade kromě osvojování si již ovřených znalostí také důraz na nezávislé myšlení. Právě díky osvícenství víme, že škola by měla motivovat k uvažování mimo zajeté koncepty, a rozmanitost ve výuce bychom neměli v žádném případě omezovat. Jistě, vzdělávací systém nesmí nabádat k aktivitám, které nejsou kompatibilní s občanským soužitím, či dokonce ilegální. Tuto linii však v právním státě určuje zákon, nikoliv naše subjektivní definice evropských hodnot. A my se o těch evropských hodnotách často bavíme nejen na výboru pro evropské záležitosti, ale i tady na plénu a jistě všichni uznáme, že to je hodně subjektivní. Tudíž nepovažuji za účelné šermovat pojmem "hodnotové vymezení evropské kultury", takže jsem na výboru navrhl nahradit ta hodnotová vymezení evropské kultury těmi právními rády evropských zemí. To dává větší smysl podle mě.

Pak tam jsou další body, se kterými nelze než souhlasit. Plně podporujeme deklaraci v bodě 5 o rozvoji jazykových kompetencí, neboť výrok Jana Amose Komenského o jazycích platí v globalizovaném světě 21. století dvojnásob a navíc je na rozdíl od různých jiných výroků jemu premiérem připisovaných skutečně jeho. Obzvlášť pak oceňujeme deklaraci v bodě 8 a přidáváme se k výzvě větší podpory adekvátního finančního ohodnocení učitelů. I přes tyto drobné výhrady Česká pirátská strana s tím usnesením po korekčních souhlasí, takže ho podpoříme. A já bych chtěl velmi poděkovat panu předsedovi Benešíkovi za vstřícnost, kterou projevil při hledání konsenzu na výboru pro evropské záležitosti.

Tak, končím se slovíčkařením a teď k meritu věci. Vůbec ta nejzásadnější věc. Dnes tady hlasujeme o stanovisku k nezávaznému unijnímu doporučení, přitom stále nemáme koncepci občanského vzdělávání národní, a to přesto, že minulá Sněmovna si to na podnět kolegy Jiřího Miholy vytka za úkol na své 23. schůzi, konkrétně 4. prosince 2014, bylo to hlasování číslo třicet. A tam je jasné deklarováno, že koncepce občanského vzdělávání je důležitá, a bohužel od té doby se nic nestalo. Minulá vláda nic neudělala, současná vláda jaksi začala něco dělat, ale pak to poslala opět k ledu. To mě docela mrzí. Konkrétně 12. července byl předložen návrh, 19. 7. byl rozesán a 24. července tohoto roku byl zařazen na jednání vlády. Bohužel 31. července byl tento dokument z vlády stažen. Takže já to vnímám opět, že se tady budeme teď možná dohadovat o evropském nezávazném doporučení, a přitom nemáme koncepci národní. To mě poměrně mrzí.

Na závěr bych rád podotkl, že informovaná, aktivní a zodpovědná občanská společnost je jedním z pilířů demokratického a právního státu. A všechny autoritářské režimy se vždycky bojí aktivní občanské společnosti. Proto bych se rád vyhradil prostřednictvím pana předsedajícího k výrokům pana kolegy Klause mladšího, že by snad občanské vzdělávání mělo být vymýváním mozků. Já si myslím, že tento výrok je naprosto v rozporu se zdravým rozumem i s tímto usnesením výboru pro evropské záležitosti. Toto usnesení přímo předpokládá vznik rozumné koncepce občanského vzdělávání, které ve vzdělávání právě má odstranit nesmyslnou demagogii a má šanci zlepšit schopnost rozpoznat manipulaci, ať už jedné strany, nebo z druhé strany.

To je ode mě vše, já vám děkuji za pozornost a prosím, podpořte usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan poslanec Kopřiva. Nyní pan poslanec Lubomír Volný, další přihlášený do rozpravy. Ještě než přistoupí k řečnickému pultu, dovolte, abych konstatoval došlou omluvu z jednání od Dominika Feriho, který se omlouvá do 13 hodin. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Dobrý den, dámy a páновé. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych si dovolil navrhnut, abychom hlasovali o jednotlivých bodech tohoto usnesení zvlášť, protože si myslím, že náš poslanecký klub bude mít zásadní výhrady k tomu, abychom nadřazovali pojem zodpovědného občanství nad pojem aktivního občanství, protože mně osobně to připomíná nyní moderní nadřazování pojmu fair speech nad pojem free speech. A myslím si, že nic takového by nikdo v této Sněmovně ani neměl brát na vědomí ani s tím souhlasit, i když je to nějaký nezávazný dokument, protože my tady nejsme od toho, abychom určovali, jestli je lepší, když je člověk aktivní občan, nebo zodpovědný občan. Opravdu takové hrátky se slovíčky, to se nám nelibí a s tím zásadním způsobem nemůžeme souhlasit.

Potom máme také problém s bodem 4, který je čistě ideologický. Já si ho tady dovolím zopakovat. Připomíná, že prvotní motivy evropské integrace po druhé světové válce, to je zajistit mír, stabilitu a zamezit dalším ničivým konfliktům v Evropě, položily základ pro ekonomický a sociální rozvoj Evropy, a měly by být proto zdůrazňovány i v současnosti. Obávám se, že tento bod trošičku míjí realitu, že

současná Evropská unie vznikla na základě byzyns projektu pro uhlí a ocel. A já si nemyslím, že vznikla proto, aby tady v Evropě zajišťovala nějaký mír a stabilitu, ale vznikla proto, aby lidé, kteří zbohatli na druhé světové válce, po té druhé světové válce zbohatli ještě více.

Takže já bych navrhoval, abychom o jednotlivých bodech tohoto usnesení hlasovali zvlášť, protože jako celek si nedovedu představit, že bychom ho mohli za klub SPD podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lubomíru Volnému. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo se dál hlásí. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Přikročíme k rozpravě podrobné, do níž eviduji přihlášku pana předsedy Benešíka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem přece jenom opomněl jednu krátkou, nicméně velmi důležitou větičku, když jsem načítal usnesení. Opět potvrzuji, že se k němu hlásím. A sice je to bod 9, který bych chtěl doplnit k tomu usnesení, a sice "pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, aby v rámci politického dialogu postoupil toto usnesení předsedovi Evropské komise".

A ptám se (k předsedajícímu), zdali mohu pokračovat, abych glosoval to (ano), co tady zaznělo. Jenom na margo aktivní a odpovědné občanství. Aktivní je občan, který se účastní veřejného života, volí, kandiduje, má zájem. Zodpovědný občan je také aktivní, ale je vybaven argumentačně. Ví, jak funguje stát, ví, co jednotlivé instituce toho státu mají v kompetenci. Čili proto jsem navrhl, a výbor to většinově podpořil, aby se Sněmovna vyjádřila k tomuto, že zodpovědný občan je také aktivní občan, ale občan, který je argumentačně vybaven, má informace a ví, jak společnost funguje nebo by fungoval měla.

A to, co říkal František Kopřiva ohledně toho, že nemáme vlastní systém občanského vzdělávání, nebo nemáme ho tak propracovaný, tak to je i jeden z těch důvodů, proč jsme toto zařadili na jednání Poslanecké sněmovny, aby se zástupci jednotlivých politických stran, reprezentanti lidu, k tomuto vyjádřili a alespoň tímto způsobem, možná pro někoho velmi podrobně, možná naopak pro někoho poměrně vágně, se jakýmsi způsobem vyjádřili k tomu rámcí, jak má takové občanské vzdělávání vypadat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Volný s faktickou poznámkou a poté s přednostním právem pan poslanec Jakub Michálek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Myslím, že z toho, co tady teď zaznělo, je teď zcela jasné a evidentní, že ty pojmy jako aktivní občan nebo zodpovědný občan jsou příliš složité na to, abychom je během jedné chvíliky tady odhlasovali jako stanovisko celé Sněmovny k nějakému nezávaznému

evropskému dokumentu, protože to jsou opravdu pojmy, které vyžadují delší a složitější debatu. Prostě já opravdu opakuji, že my tady tento bod nebudeme moci podpořit, ale v tom usnesení jsou další body, které bychom podpořili s velkou radostí, a to body, které se týkají jazykových kompetencí dětí, které se týkají příjmů pedagogů a podobně. To, že bohužel pedagogické zaměstnání má u nás v této zemi nízkou atraktivitu, to bychom s velkou radostí podpořili.

Proto vás prosím, vážení kolegové a kolegyně, abyste podpořili můj návrh na to, aby se o jednotlivých bodech tohoto usnesení hlasovalo zvlášť, protože jinak bychom prostě celkové toto usnesení podpořit kvůli těmto politizujícím bodům nemohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Volnému. O proceduře hlasování se jistě dohodneme před hlasováním. Pan předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem pouze chtěl poprosit procedurálně, aby bylo před každým tím bodem přečteno plné znění toho bodu, abychom věděli, o čem hlasujeme, protože to je načtený návrh, tak abychom v tomto měli jasno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to samozřejmě pan předseda může. Jinak ale je to obsaženo v tisku, který vám byl rozdán. Aspoň tak doufám. Aha. Takže pan předseda klubu ODS se hlásí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Právě že nám ten materiál rozdán nebyl. Já jsem požádal pana předsedu výboru, tak já jsem to usnesení dostal. Kdyby to mělo nějaké číslo sněmovního dokumentu, tak si to každý najdeme. Ale je to... A ještě ten výbor má tak zvláštně udělané ty svoje stránky, normální výbory mají usnesení zvlášť a VEZ to nějak nemá, takže v tom se to v zásadě dohledat nedá takhle rychle. Takže bohužel ten text před sebou nemáme. A on je poměrně dlouhý, to je pravda. Takže nemůžeme vycházet z toho, že všichni poslanci mají ten text před sebou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Aha. Tak v tom případě... rozumím jednacímu řádu. Ale pokud to nějakým způsobem nechceme smést ze stolu, tak tedy pan předseda výboru bude číst jednotlivé body a budeme jednat po bodech aspoň tak, jak je požadavek... (Poslanec Benešák mimo mikrofon.) Ne, myslím usnesení. Dobře. Ještě někdo v podrobné rozpravě? Není tomu tak. Pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Pane předsedající, já tedy využiji možnost ještě v podrobné rozpravě vystoupit k tomu usnesení. Chtěl bych, aby všichni členové Sněmovny věděli, že to není usnesení, které jaksi z nuly vytvořil ten výbor, který si

zadal nějaké téma a k němu tedy vypracoval to usnesení. To je reakce na materiál, který Evropská unie vypracovala, který přirozeným chodem věcí do výboru přijde. Ten se ujímá takových, jak to zmiňoval pan nás předseda zpravodaj Ondřej Benešík, že jich jsou stovky, takových materiálů. Jsou víceméně strašné, ty materiály. Ať už je to mobilita, ať už jsou to klimatické balíčky, ať už jsou to různé energetické věci. Z toho na nás padají hrozivé věci. Tohleto je tedy jeden z nich, který se tedy řízením aktivit našich kolegů dostal sem na Sněmovnu. To usnesení po určité bolestné diskusi podle mého názoru v mezech maximálně možných vysvětluje, napravuje, nějak koriguje to, co v tom materiálu Unie se nachází. Já chápou postoj našich kolegů z SPD, kteří vystupovali také poměrně aktivně v tom výboru. Jediné, co mě jako učitele matematiky mrzí, že v těch základních kompetencích, které definuje Unie, nejsou matematické... My je tam máme taky. Výborně. Pak jsem i já spokojený.

Čili já navrhoji, abychom se pokusili to schválit, i když s některými formulacemi, nebo zdají se nám ty formulace být jaksi křečovité, ale opravdu napravujeme to, co z té Unie přichází, což je opravdu ještě mnohem a mnohem problematičejší.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já jen opakuji, než dám slovo k faktické poznámce panu poslanci Kopřívovi, že samozřejmě ten tisk máte doručen včas tak, jak jsem říkal, protože je součástí tisku 144-E/0. Takže je doručen poslancům, a nemohu tedy udělat nic jiného, než abyste si to ozrejmili, pokud to nemáte s sebou, že to bude pan předseda výboru čist.

Pan kolega Kopřiva ještě jednou s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Lubomír Volný také s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo. On už to pan předsedající řekl, normálně když si rozklikneme na webu Sněmovny pořad schůze, tak tam je ten tisk 144 standardně jako všechny ostatní tisky.

Co se týče přehlednosti na výboru pro evropské záležitosti, je pravda, že výtlník dokumentů Evropské unie je poměrně slušný. Touto cestou bych rád poděkoval všem z Parlamentního institutu a ze sekretariátu výboru pro evropské záležitosti, protože odvádějí skvělou práci. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Lubomír Volný, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Nestává se mi to často, nicméně souhlasím s kolegou ze strany pirátské a také se přidávám k jeho poděkování za činnost našeho aparátu a také za většinově vstřícné chování jednotlivých členů výboru pro evropské záležitosti vůči sobě, i když to občas zajiskří. Nicméně jsem teď přišel proto, abych ještě jednou vysvětlil tu naši pozici, proč máme problém s těmi dvěma body.

U bodu 2 – my si opravdu nemyslíme, že by měl někdo někomu jakkoli kdykolи doporučovat, určovat nebo nadřazovat nějaké pojmy občanům. Ať už je to fair speech, nebo free speech, ať je to aktivní občan, nebo informovaný občan. To není naše role prosím vás. Kdo jsme my, abychom říkali občanům, jací mají být? Občané mají říkat nám, jací máme být my, a ne my občanům. To je jedna věc.

A druhá věc. Ten ideologický bod 4, se kterým my máme poměrně zásadní problém, je ten, že se tady zase opět jako takový vyděračský moment používá slovo jako mír a stabilita a další ničivé konflikty apod. Pojděme si upřímně říci, že Evropská unie nevznikla jako politický projekt, ale jako byznys plán. Evropská unie je postavena na základech společnosti pro uhlí a ocel, což byl soukromý byznys plán těch nejbohatších z bohatých po druhé světové válce v Evropě. Evropská unie nevznikla na žádném filantropicckém projektu, vznikla na čistém byznys projektu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Prosím, abychom nezneužívali faktické poznámky k vystoupením. Faktická poznámka slouží k reakci na vystoupení jiných kolegů v rozpravě.

Pokud se nikdo nehlásí... ještě předseda klubu KDU-ČSL Jan Bartošek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. K svému předčeňníku vaším prostřednictvím. Skutečně na začátku bylo společenství uhlí a ocele, ale ten úmysl byl takový, aby se kontrolovala zbrojní výroba. To bylo totiž to, proč vznikla Evropská unie: aby se předcházelo válkám, aby se Evropa vynutila zkušenosti první a druhé světové války. To byl ten původní důvod, proč vznikla Evropská unie. Už nikdo nechtěl opakovat hrůzy první a druhé světové války. To je potřeba si uvědomit. A je potřeba si uvědomit, že od té doby, co jsou zde státy Evropské unie spojené, tak Evropa zažívá nejdelší období bez válek, co Evropa pamatuje. Přistupujme k projektu Evropské unie s pokorou, protože to je ten důvod, proč se evropské státy spojily.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vystoupení kolegy Bartoška vyvolalo faktickou poznámku pana poslance Lubomíra Volného, kterému dám slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Myslím si, že nikdo z nás není tak mladý, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, aby mohl tvrdit, že ví, co si myslí a co plánovali lidé, kteří zakládali společenství pro uhlí a ocel. Můžeme spolu ideologicky pouze nesouhlasit, vy si budete tvrdit to, co chcete vy, já na to mám úplně jiný názor. Vystoupil jsem jenom proto, aby bylo evidentní, že my v SPD nemáme problém s mírem, nemáme problém se stabilitou, máme problém s ideologizací podobných debat. Prostě Evropská unie není boží dobro seslané na tuto planetu.

A neříkejte mi, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, čemu se mám s pokorou klanět. To si rozhodnu sám, do toho vám nikdy nic nebylo, ani nyní, a přísahám vám, že nebude.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Pokud chce pan kolega Bartošek... Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Jenom krátká reakce. Ohledně vzniku Evropské unie nevycházím z vlastních domněnek, stačí, když si, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, o tom něco přečtete. Přečtete si fakta, z kterých to vychází. Já vám neberu vás názor, ten respektuji, ale vycházejte z faktů, které jsou volně k dispozici a jsou doložitelné. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Teď tedy závěrečné slovo navrhovatele. Prosím, pan předseda Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, technicky, protože tady byly poznámky k tomu, že Sněmovna pořádně neví, o čem hlasuje, jak už tady zaznělo, ten tisk je samozřejmě veřejně dostupný, máte ho k dispozici. Pokud by tady byla potřeba, nevím, jestli si některý pan předseda klubu vezme krátkou přestávku na to, abyste se byli ještě schopni s tím usnesením, které bylo dluhé, seznámit. Ale je možné ještě teď rychlou esemeskou obeslat náš velmi výkonný výbor a pana tajemníka nebo Parlamentní institut, aby vám toto bylo zasláno, pokud to je potřeba, nebo ne. Máte to k dispozici, i usnesení, takže evidentně aspoň signály jsou takové, že to potřeba není.

Já jsem se už vyjádřil k tomu aktivnímu a odpovědnému občanství. Osobně si myslím, že člověk, který chce být aktivním občanem, by měl třeba vědět, jaké jsou kompetence krajů, obcí, nebo potom, co může a co nemůže Senát nebo Poslanecká sněmovna. O tom je ta terminologie. Nejenom aby rozhodoval, že je aktivní, ale také aby věděl neideologicky, aby měl páru o tom, jak to ve společnosti funguje, která organizace, orgán, instituce má jaké kompetence.

Na margo té diskuze ohledně toho, jaké byly motivy vzniku Evropské unie – já bych to upřesnil, Evropských společenství, protože Evropská unie se konstituovala, jestli se nepletu, Maastrichtskou smlouvou v roce 1993 a Evropská společenství vznikala na začátku 50. let minulého století. Použil se ekonomický nástroj k tomu, aby se dosáhlo politického cíle, což bylo zajištění stability a míru. To, že ten mír v té Evropě, která patří do Evropské unie, máme, je prostě fakt. My se můžeme přít politicky o to, co si myslíme o důvodech vzniku, každopádně ten účel byl splněn. Na západě Evropy se od té doby neválčilo, a když srovnáme to období s první a druhou světovou válkou, tak to rozhodně byl velký výkon a velký pokrok. Takže asi tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Přikročíme nyní k hlasování. Je návrh na hlasování po jednotlivých bodech. Požádám zpravodaje, předsedu výboru pro evropské záležitosti, aby tedy ty jednotlivé body, těch devět bodů usnesení Poslanecké sněmovny, četl, a budeme o nich jednotlivě hlasovat.

Poslanec Ondřej Benešík: Tak první bod. "Poslanecká sněmovna: 1. bere na vědomí návrh doporučení Rady o klíčových kompetencích pro celoživotní učení, KOM(2018) 24 v konečném znění, kód Rady 5464/18."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 150, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 150. Z přítomných 124 pro 93, proti nikdo, návrh byl přijat.

Poslanec Ondřej Benešík: Za druhé. "Vítá důraz, který Evropská unie v rámci občanské kompetence klade na pojem zodpovědné občanství, které považuje za pojem nadřazený pojmu aktivní občanství. Jako hlavní cíl občanské kompetence Poslanecká sněmovna doporučuje používat pojem zodpovědného, nikoliv aktivního občanství. Zároveň Poslanecká sněmovna shledává, že v základním výčtu oblastí, jimž je třeba porozumět pro zajištění plné účasti na občanském a společenském životě, v prvním odstavci textu o občanské kompetenci chybí oblast práva, kterou považuje pro občanskou kompetenci za stejně klíčovou jako porozumění sociálním, ekonomickým a politickým pojmem a strukturám. Zároveň Poslanecká sněmovna doporučuje změnit prioritizaci oblastí následujícím způsobem: politickým, právním, sociálním a ekonomickým pojmem a strukturám. Poslanecká sněmovna také požaduje, aby jako základ pro občanskou kompetenci byla explicitně uvedena znalost kulturních kořenů Evropy, kterými jsou mimo jiné židovsko-křesťanská kultura, řecko-římská tradice demokracie a právního státu, jakož i humanismus a osvícenství."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak to je celý text toho, že Poslanecká sněmovna vítá.

Zahájil jsem hlasování číslo 151 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 151 z přítomných 124 pro 32, proti 26. Návrh nebyl přijat. Další návrh?

Poslanec Ondřej Benešík: Za třetí. "U kompetence občanské, jakož i kompetence v oblasti kulturního povědomí a vyjadřování požaduje konkretnitizovat, že "podporu kulturní rozmanitosti" se rozumí podpora rozmanitosti pouze takových kultur, které jednoznačně a plně uznávají základní lidská práva a svobody a nejsou v rozporu s právními rády evropských zemí."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Hlasovat budeme v hlasování číslo 152, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 152 z přítomných 124 pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat. Za čtvrté?

Poslanec Ondřej Benešík: Další návrh – za čtvrté. "Připomíná, že prvotní motivy evropské integrace po druhé válce, tj. zajistit mír, stabilitu a zamezit dalším ničivým konfliktům v Evropě, položily základ pro ekonomický a sociální rozvoj Evropy, a měly by být proto zdůrazňovány i v současnosti."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování 153, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 153 z přítomných 126 pro 69, proti 17. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Ondřej Benešík: Za páté. "Podporuje rozvoj jazykové kompetence s důrazem jak na mateřský jazyk, tak i cizí jazyky. Znalost cizích jazyků považuje Poslanecká sněmovna za klíčovou kompetenci člověka v době globalizované ekonomiky 21. století. Poslanecká sněmovna vyzývá Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, aby věnovalo zvýšenou pozornost jazykovému vzdělávání s ohledem na skutečnost, že Česká republika v této kompetenci dlouhodobě zaostává."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování 154, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 154 z přítomných 126 pro 100, proti 4. Návrh byl přijat. Děkuji. Další návrh?

Poslanec Ondřej Benešík: Za šesté. Bere na vědomí rámcovou pozici vlády k tomuto dokumentu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování číslo 155, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 155 z přítomných 126 pro 88, proti nikdo. Návrh byl přijat. Za sedmé?

Poslanec Ondřej Benešík: Za sedmé. "Upozorňuje, že podle Zprávy o České republice 2018 předložené v rámci aktuálního cyklu evropského semestru je jedním z hlavních strukturálních problémů ČR přetrvávající nízká atraktivita učitelského povolání."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 156 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 156 z přítomných 126 pro 77, proti 3. Návrh byl přijat. Osmý bod?

Poslanec Ondřej Benešík: Osmý bod. "V této souvislosti připomíná nezbytnost systematické dlouhodobé podpory pedagogických pracovníků na všech úrovních vzdělávacího systému prostřednictvím zajištění odpovídajícího počátečního a pokračujícího vzdělávání, vhodných pracovních podmínek a odpovídajícího platonového ohodnocení."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, zahájil jsem hlasování číslo 157 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 157 z přítomných 126 pro 76, proti 4. Návrh byl přijat. Poslední návrh?

Poslanec Ondřej Benešík: Za deváté. "Pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, aby v rámci politického dialogu postoupil toto usnesení předsedovi Evropské komise."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, rozhodneme v hlasování 158, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 158 z přítomných 126 pro 82, proti 2. Návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny body. Z 9 bodů bylo přijato osm. Děkuji předsedovi a zároveň zpravodaji výboru pro evropské záležitosti. Pardon, podle jednacího řádu bych měl ještě nechat hlasovat usnesení jako celek.

Takže rozhodneme v hlasování 159, které jsem zahájil. Kdo je pro usnesení, tak jak bylo v jednotlivých bodech přijato? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 159 z přítomných 126 pro 69, proti 4. Návrh byl schválen. (Potlesk.)

V tuto chvíli děkuji předsedovi a zpravodaji výboru pro evropské záležitosti a končím bod 75. Pan předseda se ještě hlásí. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Já děkuji Poslanecké sněmovně za konstruktivní debatu, ale v kontextu včerejší debaty o tom, koho máme přijmout a kdo patří a nepatří do našeho civilizačního okruhu, tak mě celá řada kolegů – (Předsedající hovoří současně s řečníkem: Pane předsedo, já jsem tolerance sama...) – velmi, ale velmi překvapila, že dneska hlasovala úplně jinak, než včera mluvila.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem tolerance sama, pane předsedo, ale tohle nebylo fér, protože to je mimo body.

Předseda klubu ODS s přednostním právem mimo body Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Protože vystoupil předkladatel, tak mi nedá, abych neměl krátkou reakci. Já bych příště poprosil organizační výbor, aby zvážil, jestli takový materiál patří na plenární sněmovny. Nic proti zásadního, ale abych říkal: upozorňuje, že podle zprávy o České republice v rámci aktuálního cyklu evropského semestru je jedním z hlavních strukturálních problémů České republiky přetrvávající nízká atraktivita učitelského povolání. Já jsem nevystupoval, ale kdyby to pan předseda teď nekomentoval, tak bych mlčel. Klíčová otázka je, koho upozorňuje Poslanecká sněmovna? Nás? My jsme to nevěděli dotedka? Nebo vládu? Měli bychom fakt zvážit, pro co vlastně hlasujeme. Ne že by ty cíle nebyly v pořádku, ale ten jazyk! Zejména bych potřeboval, aby každému z nás, aby v pondělí, až budou poslanecké dny, těm občanům, kteří přijdou, vysvětlil a přednesl bod dva v celé šíři. Myslím, že než to dočtete, tak máte volnou poslaneckou kancelář. (Pobavení a potlesk.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ještě předseda klubu SPD Radim Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Když už jsem tu přihlášku podal, tak to řeknu. V podstatě mi Zbyněk Stanjura vzal to, co jsem chtěl říct. Já jsem u toho bodu 2 nevěděl, jestli nám někdo nadává, nebo jestli je to nějaká nová politická ideologie, nebo co to je. A všichni jsme se podivovali, o čem tady vůbec musíme hlasovat. To je jedna věc.

A já se vás ptám: Někdo z vás neví po tolika hlasování, že je nízká atraktivita učitelského povolání? Nebo že ti lidé, že kantoři mají málo peněz? Vždyť se tady o tom bavíme stokrát! A my si tady musíme přijímat nějaké usnesení, které budeme předávat předsedovi Evropské komise? Nebo to je nějaký gubernátor? Já vůbec nechápu, vůbec nechápu, o co tady v tom bodu šlo. Děkuji. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radimu Fialovi a doufám, že se můžeme dostat podle pořadu schůze k dalšímu schválenému bodu, to je bod 33. Ale já v tuto chvíli předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobrý den. Zahajuji projednávání bodu číslo

33.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb.,
o organizaci a provádění sociálního zabezpečení,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 263/ - první čtení**

Z pověření vlády uvede materiál ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vláda předkládá návrh zákona na základě potřeby řešit akutní problémy v lékařské posudkové službě, které vznikají v důsledku chybějících kapacit posudkových lékařů v resortu práce a sociálních věcí. Tato nepříznivá personální situace spočívá v dlouhodobé značné neobsazenosti systemizovaných míst, s tím pak souvisí i vysoké pracovní zatížení posudkových lékařů, což má dopad i na dodržování zákonných lhůt pro vypracování posudků a jejich kvalitu. Tyto personální problémy jsou v současné době zvýrazněny i stanovením věkové hranice 70 let v zákoně o státní službě. Navíc k 31. prosinci tohoto roku končí lékařům lékařské posudkové služby výjimka z této věkové hranice stanovená v zákoně o státní službě, která se týká celkově sta posudkových lékařů. Vykstává tak reálné riziko, že od roku 2019 budou chybět potřebné kapacity posudkových lékařů, a budou tudíž ohroženy nároky pojistěnců a osob se zdravotním postižením, a je proto nezbytné na tuto situaci reagovat. (Hluk a neklid v sále.)

K řešení uvedených problémů se navrhují dvě základní právní opatření. Předně se navrhuje převod lékařů vykonávajících posudkovou činnost z režimu zákona o státní službě do režimu zákoníku práce –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní ministryně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o klid! V tomto hluku by paní ministryně nemohla pokračovat v přednášení vládního návrhu. Děkuji. Prosím, paní ministryně, pokračujte.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. – a to s účinností od 1. července 2019. Posudkoví lékaři by svou činnost nadále vykonávali na základě pracovněprávního vztahu, tedy i s využitím kratších pracovních úvazků a tzv. smluvních lékařů působících na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Tento převod musí být však na bázi dobrovolnosti, jak stanoví Listina základních práv a svobod a mezinárodní úmluvy. Pokud posudkový lékař požádá o uzavření pracovního poměru, musí s ním jeho dosavadní zaměstnavatel pracovní poměr uzavřít, čímž bude zaručena personální kontinuita. V důsledku zániku dosavadního služebního poměru ze zákona bude pak náležet přiměřené zadostiučinění ve výši trojnásobku průměrného měsíčního výdělku.

Výhodou tohoto návrhu je, že v pracovněprávních vztazích na rozdíl od státní služby není žádný věkový limit, a dále to, že sjednávání pracovněprávních vztahů je pružnější a umožňuje též širší využívání kratších pracovních úvazků a volnějších vztahů na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Toto též přispěje k většímu zájmu o činnost v lékařské posudkové službě.

Uzavírání pracovněprávních vztahů s posudkovými lékaři se na základě přechodného ustanovení umožňuje už od 1. ledna příštího roku, takže již od tohoto data bude možné uzavírat tyto vztahy s novými posudkovými lékaři.

Druhá část navrhované novely navrhoje od 1. ledna 2019 převod některých kompetencí, tj. posuzování zdravotního stavu pro účely odvolacího řízení správního v oblasti nepojistných sociálních dávek, z posudkových komisí MPSV na Českou správu sociálního zabezpečení. To znamená, že místo komisionálního posuzování, dnes jsou ty posudkové komise tříčlenné, by bylo monokratické posuzování lékařem ČSSZ, což v důsledku umožní využití synergických efektů a s tím spojenou pružnější reakci na aktuální problémy v personální situaci v lékařské posudkové službě.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Zpravodajem pro první čtení byl určen sice pan poslanec Vít Kaňkovský, který tu ale není přítomen. A já jsem dostal informaci, že zpravodajkou by měla být paní poslankyně Golasowská. Nebo to bude jinak? Takže paní poslankyně Valachová by měla být zpravodajkou pro první čtení. Já ale musím o tom nechat Poslaneckou sněmovnu hlasovat.

Budeme hlasovat o tom, že zpravodajem pro první čtení bude paní poslankyně Valachová. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 160, přihlášeno 132 poslanců, pro 96, proti nikdo. Schválili jsme změnu zpravodaje a paní poslankyně Valachová je zpravodajkou pro první čtení.

Prosím paní zpravodajku, aby se ujala slova.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, skutečně tento návrh zákona řeší mimorádnou situaci, resp. odvracíme situaci, která by nastala od 1. ledna. Já bych chtěla poděkovat všem poslaneckým klubům vůbec za projednávání v tento čas, protože je nutné, aby přes první čtení prošel tento návrh zákona právě nyní v září. A zároveň bych si dovolila navrhnut zkrácení lhůty pro projednávání mezi prvním a druhým čtením na 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji paní zpravodajce a otevímám obecnou rozpravu, do které jako první je přihlášen Jan Bauer. Po něm vystoupí paní poslankyně Matušovská, protože paní poslankyně Maxová, původně přihlášená do obecné rozpravy, je omluvena. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, dámy a pánové, nejprve bych chtěl říci, že i přes určité výhrady jsme připraveni propustit tento návrh zákona do druhého čtení. To je první důležitá informace. Za další bych chtěl říci, že přesto, že ne vždy úplně ve všech věcech s paní ombudsmankou Šabatovou souhlasím, tak jsem velice rád, že začala upozorňovat na porušování zákonných lhůt při rozhodování o státních příspěvcích na péči a zdlouhavé čekání na lékařské posudky, to je prostě problém současných dnů.

Ta praxe je opravdu neúnosná a přiznám se, že i na mě osobně se obrátilo v mé volebním obvodu mnoho lidí s dotazem a se svými zkušenostmi se systémem lékařské posudkové služby, které opravdu dobré nejsou. Asi tady i z té úvodní zprávy vyznělo, že řešíme podle mého názoru problém bohužel tedy pět minut po dvanácté, ale přesto konečně. My jsme připraveni rozumné úpravy v posudkovém lékařství podpořit, ať už jde o otevření systému smluvních lékařů, o kterých tady hovořila paní ministryně, nebo přesunu kompetencí směrem k České správě sociálního zabezpečení, pokud ovšem přinese větší pružnost a efektivitu s ohledem na potřeby žadatelů. Taky bych chtěl říci, a včera to vyplynulo i z té diskuse, nejde pouze o to, zda zákon funguje na papíře, ale jestli také bude fungovat hlavně v praxi. A proto předpokládám, že bude doporučen na projednávání výboru pro sociální politiku. A já tam očekávám odbornou diskusi a doufám, že se dozvím i odborné názory především lidí z praxe, protože to je pro nás asi klíčové.

Určitě mě to bude zajímat hlavně s ohledem na očekávaný nárůst práce na straně České správy sociálního zabezpečení, což tady už vyplynulo z uvedení tohoto dokumentu a určitě bude velmi zajímavá diskuse také ve vztahu k odměňování lékařů a tzv. výplata zadostiučiněním, protože některé resorty, a ono to vyplývá i z připomínkového řízení, tento institut už rozporovaly.

Dámy a pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Matušovská. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych zde vyjádřit názor na sněmovní tisk 263 za klub Komunistické strany Čech a Moravy.

Tato právní úprava vlastně potvrzuje náš názor na schválení nekvalitního služebního zákona, který jsme jako klub nepodpořili, tedy vyjmouti posudkové služby zpátky do režimu zákoníku práce. Víme, že na Ministerstvu práce a sociálních věcí existuje expertní skupina, která se tímto problémem zabývá. Proto budeme tento návrh podporovat, i když to ještě není zdaleka řešením konečným. Vidíme to jako právní úpravu, která vlastně oddálí odchod některých lékařů, kteří dosáhl 70 let věku, a mohlo by to ohrozit funkčnost lékařské posudkové služby. Je to pro nás krok k zajištění služeb občanům prostřednictvím funkční lékařské posudkové služby i v následujících obdobích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni Matušovské. S faktickou poznámkou chce vystoupit paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jenom velmi rychle. Za Svaz pacientů České republiky vítám tento návrh zákona, protože skutečně velká část problémů, se kterými se na nás lidé obracejí, je spojena právě s fungováním či nefungováním lékařské posudkové služby. Já bych chtěla ale k tomu říct, že ten problém je mnohdy také ve stanovení kritérií pro přiznávání stupňů bezmocnosti a všechno, co s tím souvisí. To je ale na debatu s odbornými lékařskými společnostmi. Proto si dovoluji navrhnout, aby se tímto návrhem zákona zabýval také zdravotní výbor, pokud to organizační výbor nenavrhl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené kolegyně, vážení kolegové, máme zde trošku formálně organizační problém, který musíme vyřešit, a rád bych ho vyřešil, než ukončíme obecnou rozpravu. Protože původně navržený a schválený zpravodaj pro první čtení pan poslanec Kaňkovský tady nebyl, došlo k improvizaci, která ale neodpovídá pravidlům, podle kterých se v Poslanecké sněmovně řídíme. My jsme schválili jako zpravodaje paní poslankyni Valachovou, která ale není členkou výboru pro sociální politiku, který byl doporučen organizačním výborem jako výbor garanční. V takovém případě bychom se dostali do problémů, které by bylo později těžké řešit. Takže jsme se domluvili tak, že schválíme nového zpravodaje, paní poslankyni Pavlu Golasowskou, která je členkou takového výboru, a tím se dostaneme do správné situace.

Předtím s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná mě legislativa opraví. Já si myslím, že ještě předtím máme revokovat usnesení, kterým jsme schválili paní poslankyni Valachovou. Revokaci může navrhnut někdo, kdo hlasoval pro. Já jsem hlasoval pro, takže navrhoji revokaci toho původního usnesení a pak podle mě můžeme schválit novou zpravodajku. Abychom neměli dvě usnesení Poslanecké sněmovny v téže věci.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo, za vylepšení toho řešení a myslím, že takto můžeme postupovat. Takže dám nejprve hlasovat o revokaci usnesení na návrh pana předsedy Stanjury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 161, přihlášeno 135, pro 122, nikdo proti. Návrh byl přijat.

A budeme tedy hlasovat o tom, aby se zpravodajem pro první čtení stala paní poslankyně Pavla Golasowská.

Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 162, přihlášeno 135 poslanců, pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já jenom si dovolím pro příště připomenout, budeme-li nahrazovat narychlo určeného zpravodaje, je potřeba, aby byl členem výboru, který je předpokládán jako výbor garanční. Děkuji.

Jsme v obecné rozpravě. Do obecné rozpravy s přednostním právem pan předseda Bartošek a po něm pan předseda Stanjura.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Za klub KDU-ČSL doporučujeme hlasovat pro navrhovanou změnu, která přináší nezbytné změny právě v oblasti posudkového lékařství s důrazem na funkčnost celého systému zdravotní a sociální péče, kapacity a odbornost posudkových lékařů a především udržitelnost dané agendy. Ale za klub KDU-ČSL je také třeba říct, že některé navrhované změny je třeba v rámci legislativního procesu pořádně vydiskutovat a případně zvážit ještě některé změny.

Jako problematické se jeví opatření, kdy se odvolacím orgánem při posuzování nepojistných dávek stane Česká správa sociálního zabezpečení, protože je poměrně vysoko pravděpodobné, že veřejností bude toto opatření vnímáno jako nepatřičné, protože obecně občané očekávají, že v případě, že se odvolávají nebo vznázejí námitku proti některému rozhodnutí úřadu, tak se v rámci odvolání obracejí na vyšší typ úřadu nebo na soud. To je jedna z věcí, se kterou bude klub KDU-ČSL vstupovat do diskuse o tomto návrhu zákona.

Jinak za KDU-ČSL doporučujeme hlasovat a propustit do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. S tím popisem stavu v zásadě souhlasím, nicméně chtěl bych říct, že to není mimořádná situace. Mimořádný je termín, kdy přichází ministerstvo a vláda s nějakým přechodným řešením. Já chci připomenout, že už v předminulém volebním období jsme iniciovali debatu o změně systému posudkového lékařství. Z mnoha důvodů, zejména politických, se ta debata nepromítla do konkrétního návrhu změny a ten systém vlastně bez změn pracuje tak neefektivně a tak zdlouhavě, jak popsala paní ministryně ve svém úvodním slově.

Navržená opatření možná krátkodobě pomohou. Ale já bych chtěl vyzvat paní ministryně, aby se vrátila k debatě i s námi o změně, o systémové změně v této oblasti. Já znám ze své poslanecké kanceláře smutné případy, kdy těm lidem nejsem schopen pomoci, a mnohdy mají pocit – a teď se budu bavit o invalidních důchodech, o přiznané výši, o nepřiznaných invalidních důchodech – že to velmi často trvá dlouho, velmi často je to jenom z papíru bez dalšího vyšetření, a mají pocit nespravedlnosti. Přitom se nejedná o žádné velké peníze, o žádné horentní sumy.

My dokonce podpoříme po krátké poradě s mým kolegou místopředsedou výboru pro sociální věci panem poslancem Bauerem to zkrácení právě z toho důvodu, že dneska už jsme 20. září, a když si představíme legislativní proces s kolegy v Senátu, tak aby to od 1. ledna... Aby nezanikaly ty pracovní pozice. Nicméně to, že vyjmeme někoho ze státní služby, protože je tam věkový limit, a tím řekneme, že mohou uzavírat smlouvy v jiném režimu, v jiném pracovněprávním vztahu, neodstraníme problém věkového průměru lékařů, kteří se tomu věnují. A pokud nenajdeme dostatečně motivační faktory pro to, aby to bylo personálně dobře a dlouhodobě obsazeno, tak ty problémy nevyřešíme. Ano, teď mám pocit, že v té důvodové zprávě bylo, že zhruba 80 až 85 lékařů dovrší ten věk v letošním roce, nebo 100. No dobrě, ale i tak ve svém věku budou muset sloužit dál a k žádné systémové změně nedojde. Máme tam skoro 100 neobsazených systematických míst, pokud si dobře pamatuju, dalších 100 by hrozilo a byl by to opravdu velký výpadek. Proto podpoříme ten návrh.

Debata tudiž bude ve výborech poměrně krátká. To si musíme přiznat, že během těch třiceti dnů nejsme schopni ten návrh podstatným způsobem vylepšit. Ale musíme se k tomu vrátit. My to bereme pouze jako krátkodobé řešení. Ale na druhé straně abychom zas nebyli tak vstřícní k vládě, ten stav není překvapivý. Není překvapivý. Nevím, zda si to někdo uvědomoval, když jsme zde debatovali o tom, které pracovní pozice mají podléhat státní službě a které ne. Přece ten problém v té době byl úplně stejný.

Tady se ukazuje, jak je to mnohdy nedomyšlené. Věk odchodu do důchodu s velkou pompou sociální demokraté zastropovali věkem 65 let v roce 2030, to znamená za dvacet let. A dneska říkají, že je velký problém, kdyby někdo ukončil práci, svůj pracovní poměr, v sedmdesáti. Jak jdou ty dva postoje dohromady? Pamatujete si ty oslavné články? Zachránili jsme seniory, aby nemuseli chodit do práce. Koho dneska zachraňujete? Ty, kterým je 70, aby mohli chodit do práce i v 71? Budeme rádi, že jsou ochotni a že se systém nezhroutí. Měli bychom jím obzvlášť poděkovat, že v tak vysokém věku jsou ještě ochotni sloužit. A ty nelehké případy. To není lehké rozhodování zejména u příspěvků na péči nebo u žádostí o invalidní důchody. To opravdu není jednoduché rozhodování. Tak budeme rádi. Včera jsem viděl takovou zprávu, že sociální demokraté už připravili důchodovou reformu. Škoda, že to nedají i ostatním stranám. Možná to byla novinářská zkratka, nevím, čerpám z veřejných zdrojů. Já jsem myslel, že nic nepřipravili, a teď to mám potvrzeno od paní ministryně, takže to je jasné.

Ale je to jedna z věcí, kterou musíme vážně debatovat. My dlouhodobě říkáme, že ten přístup by měl být pokud možno individuální. Taky jsme zakázali ve státní službě díky iniciativě sociální demokracie smluvní platy, jedna z věcí, která mohla motivovat vyšší zájem o tuto nelehkou profesi. Takže děláme tři kroky jedním směrem, a potom tady hasíme požár a říkáme – budu se dívat tam (vlevo) –, že teď je to dobré. My s tím souhlasíme, nebudeme dělat problémy, nevylučují nějaké pozměňovací návrhy v rámci druhého čtení, ale jsme pro to, abychom co nejrychleji návrh zákona odeslali do Senátu. Nebudu navrhovat žádná doprovodná usnesení. Mně to připadá vždycky zbytečné. Já myslím, že paní ministryně to slyší a určitě bude debatovat i s opozicí o systémové změně v oblasti posudkového lékařství.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. Je zde několik oznámení o zrušení již načtených omluv z dnešního jednání. Svou omluvu ruší pan poslanec Ondráček, dále už je zde přítomen pan poslanec Janda a pan poslance Králíček bude přítomen v době mezi 11 a 14.30, i když byl původně omloven.

Jsme v obecné rozpravě. Hlási se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlási, obecnou rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova? Ano, paní zpravodajka má zájem, paní ministryně taky. Paní zpravodajko, prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Krásné dopoledne, kolegyně, kolegové. Já už tady nebudu řečnit dlouho, protože tady bylo řečeno mnohé. Chci jenom říct, že doporučuji tento návrh k projednání ve výboru, propuštění do druhého čtení, a taky se příkláním k tomu, aby byla zkrácena lhůta na projednání na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Závěrečné slovo paní ministryně? Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Snad jen krátce. Já bych chtěla skutečně zopakovat to, co mělo zaznít pravděpodobně zřetelněji. Jedná se o přechodné řešení. Děkuji za ten velmi vstřícný přístup. Ministerstvo práce a sociálních věcí přijde příští rok ideálně s nějakým systémovým řešením, které bude řešit funkčnost a efektivitu lékařské posudkové služby v jejím celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní ministryně. Nezazněl návrh ani na vrácení, ani na zamítnutí. Prosím, paní ministryně, s přednostním právem vám dám slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já se omlouvám. Navrhoji otevření obecné rozpravy kvůli paní zpravodajce. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Svým vystoupením s přednostním právem mimo závěrečné slovo samozřejmě můžete podle jednacího řádu rozpravu otevřít. Je znova otevřena rozprava. Hlási se někdo do rozpravy? Do rozpravy se hlásí paní zpravodajka. Máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Abych učinila jednacímu řádu zadost, navrhoji zkrácení doby k projednávání na délku 30 dnů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tento návrh jsem zaznamenal a po přikázání výborům o něm budeme hlasovat. Hlásí se prosím ještě někdo do znova otevřené rozpravy? Nehláší, takže rozpravu končím. Formálně se musím zeptat, zda je znova zájem o závěrečná slova, ale není, takže se tím nemusíme zabývat. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Garančním výborem, jak už jsem označil, je navrhován výbor pro sociální politiku. Je zde prosím nějaký jiný návrh na garanční výbor? Ano, je zde návrh na jiný garanční výbor... Ne, není zde návrh paní poslankyně Gajdůškové.

Můžeme hlasovat o tom, že výbor pro sociální politiku bude výborem garančním.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 163 přihlášeno 134 poslanci, pro 121, proti nikdo. Návrh byl přijat a garančním výborem jsme určili výbor pro sociální politiku.

Protože organizační výbor nenavrhl přikázání dalšímu výboru, ptám se, zda takový návrh zazní z pléna. Paní poslankyně Gajdůšková se hlásí s návrhem. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Já jsem navrhla ve svém vystoupení, aby se výborem pro projednání tohoto návrhu zákona stal také výbor zdravotní, a navrhoji tedy výbor zdravotní jako další výbor.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde, prosím, ještě nějaký jiný návrh? Není, budeme hlasovat o přikázání tohoto návrhu zdravotnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 164 přihlášeno 134 poslanci, pro 122, proti nikdo. Návrh byl přijat. Výborem, který se bude zabývat tímto návrhem, je výbor zdravotní.

V tuto chvíli nám zbývá ještě jedno hlasování. V obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání o 30 dní.

Zahajuji hlasování v této věci. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 165 přihlášeno 134 poslanci, pro 119, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, protože zde byly určité nejasnosti, že garančním výborem je výbor pro sociální politiku. Další výbor, který se tímto návrhem zabývá, je výbor zdravotní a lhůtu jsme zkrátili o 30 dnů. Končím prvé čtení tohoto bodu. Děkuji paní zpravodajce a paní ministryni.

Budeme se věnovat projednání dalšího bodu, kterým je

76.

Víceletý finanční rámec EU na období 2021 – 2027
/sněmovní tisk 227-E/ - první čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve čtvrtek 13. září ve všeobecné rozpravě. Připomínám, že výbor pro evropské záležitosti projednal sdělení Komise, návrh nařízení Rady a inicioval jeho zařazení na schůzi Poslanecké sněmovny. Usnesení, stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého tisku 227-E. U stolku zpravodajů zaujal místo zpravodaj výboru pan poslanec Adam Kalous a paní ministryně Schillerová. Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě.

My jsme ve čtvrtek 13. září přerušili tento bod v okamžiku, kdy měla vystoupit paní poslankyně Langšádlová, takže vystoupí dnes ve všeobecné rozpravě jako první. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezké dopoledne. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dovolte prosím, vážené kolegyně a vážení kolegové, abych ještě i já okomentovala otázku víceletého finančního rámců. Je bez pochyby, že ten musí odrážet cíle a priority EU. Je to tak, že Evropská unie, ten projekt je od samého počátku projektem na cestě a projektem, který se vyvíjí a samozřejmě musí reagovat i na změnou situaci jak uvnitř členských států, ale i okolo nás.

Když se podíváme na jednotlivé kapitoly rozpočtu, který je nám předkládán na programovací období 2021–2027, tak na prvním místě máme jednotný trh, inovace a digitální ekonomika. Je nezpochybnitelné, že pro ČR je tato oblast nesmírně důležitá, protože je to právě ČR, která je naprosto zásadně závislá na exportu, a to z velké části na exportu právě do zemí EU. Proto já sama považuji to, že tato oblast je nadále intenzivně podporována z rozpočtu EU, i pro nás za velice důležité, protože pokud se nebude rozvíjet jednotný trh, tak to bude mít zásadní vliv i na růst našeho hospodářství, ale i na vývoj pracovních míst do budoucna, kdy třeba nebudeme na vrcholu hospodářského cyklu. (V sále je silně rušno.)

Dále zde máme bod konkurenceschopnosti. Do konkurenceschopnosti jde podle tohoto návrhu 15 % rozpočtu. Já si myslím, že všichni si musíme být vědomi toho, že EU dneska patří k nejbohatší části světa. Je to 500 milionů lidí, kteří žijí v nejbohatší a nejinstabilnější části světa, a myslím si, že je velice dobré, že do tohoto klubu patříme. Na druhou stranu ekonomický růst, ale i počet obyvatel v dalších částech světa, jako je Čína, Indie a Spojené státy, je tak dynamický, že EU musí i nadále spolupracovat a musí i nadále uzavírat obchodní smlouvy, tak jak se to v poslední době dařilo například s Kanadou nebo s Jižní Koreou. A myslím si –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážená paní poslankyně, já se omlouvám, ale skutečně to nejsou podmínky pro to, abyste mohla pokračovat. Já bych požádal, aby diskuzní hlučky se rozpustili a abychom se mohli věnovat projednání tohoto bodu. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Helena Langšádlová: A myslím si, že je i v našem zájmu, abychom byli konkurenční schopní jako EU, konkurenční schopní vůči těm velkým celkům, které jsem zmiňovala, jak jsem říkala – Čína, Indie, Spojené státy a další. Protože pokud evropské státy nebudou pokračovat v projektu, nebudou více spolupracovat, tak jednotlivé státy, i ty velké státy, které vnímáme jako významné v rámci Evropy, jako je Německo nebo Francie, nemají šanci v tomto globálním světě konkurovat.

Dalším bodem je otázka soudržnosti a hodnot. Ano, je to tak, že od samého počátku EU není projektem pouze ekonomickým, ale i politickým. To je realita. A já jsem dokonce přesvědčena, že to jinak být nemůže, že zkrátka tak velký projekt má i politický rozdíl. Jestliže dneska, a v té preambuli je dneska napsáno, že jednou z hodnot je solidarita v různých směrech, tak je to právě solidarita, která se projevuje i v tom ekonomickém rámci tím, že v rámci Evropy se podporují ty nejchudší a nejslabší regiony, tak aby byla zachována soudržnost, často se setkáváme s pojmem koheze, a proto na regionální rozvoj jde třeba 34 %. A myslím si, že my jsme v posledních 14 letech, kdy jsme členy EU, a vidíme to na každém kroku, postavili spoustu věcí a přiblížili úroveň života v ČR ke starým členským státům právě díky této prostředkům, které jdou z EU.

Máme zde samozřejmě i další oblasti, jako jsou přírodní zdroje a životní prostředí. Asi nikdo z nás nebude pochybovat o tom, že i to je oblast, kterou bychom měli řešit společně, že vítr, který nám tady fouká, to ovzduší, které tady máme, nezná hranice. Stejně tak nezná hranice voda, která nám protéká Evropou, a i tam jsem přesvědčena, že má být společný přístup, společná podpora a společná řešení problémů, protože například nedostatek či čistota vody, čistota ovzduší, ano, všechny tyto otázky musíme řešit společně. Je bez pochyby, že v tomto bloku je i velmi citlivá otázka společné zemědělské politiky, je bez pochyby, že i tato otázka bude u nás velmi citlivá právě proto, že v rámci EU jak v oblasti podnikání, například v obchodu, službách či v průmyslu, jsou podporovány zejména malé a střední firmy, tak je tomu samozřejmě i v oblasti zemědělství. Vnímám to, že toto je velmi citlivou otázkou na české politické scéně.

Další oblastí, která je podporována objemem 35 miliard eur, je migrace a správa hranic. Je to téma, o kterém tady často hovoříme, a jsou tady konkrétní kroky, které již byly učiněny. A já považuji za velice správnou cestu to, aby toto bylo řešeno z velké části právě na evropské úrovni. Zaznělo tady několikrát i z úst předsedy vlády, že by si to měly řešit jednotlivé členské státy, že peněz, které jdou na Frontex, společnou poběžní a pohraniční stráž, je mnoho. Jak to vypadá, když to dělají jednotlivé členské státy, to jsme mohli vidět v oblasti zejména Řecka v době migrační krize. Ne, já jsem přesvědčena, že tam mají jít společné peníze a jejich využívání, efektivní využívání a účinné využívání, mají také všechny státy společně kontrolovat. Proto si myslím, že projekt, kde má být 10 tisíc lidí, kteří budou hlídat společnou hranici Schengenu, je správný. Ano, hrájí tam roli i národní složky, musí být součástí toho projektu, ale pokud tam budou i naše peníze, měli bychom i my a ostatní členské státy mít pod kontrolou, že naši kolegové opravdu společnou hranici kontrolovat budou.

Určitě další kapitolou je kapitola bezpečnosti a obrany, kde se navrhuje navýšení, posílení v rámci této kapitoly na 23 miliard eur. Ano je, zřejmě, že bezpečnost se stala

jedním z hlavních témat v Evropě, a je zřejmé, že zase bez spolupráce se neposuneme dál. Proto je velice dobré, že se posiluje Europol, je velice dobré, že se posilují otázky sdílení informací v oblasti bezpečnosti, a je velice dobré, že EU činí kroky i v oblasti armád, a to v plné spolupráci dnes se Severoatlantickou aliancí. Co je určitě slabou stránkou EU, je to, že jednotlivé členské státy mají své vlastní systémy, že málo spolupracujeme, že málo společně investujeme do vědy a výzkumu, a proto si myslím, že i vznik evropského obranného fondu je velkou příležitostí, abychom byli silnější a abychom dokázali více se podílet na vlastní obraně, a současně i vznik tohoto obranného fondu je velkou příležitostí i pro naše firmy, které mnohé mají velké zkušenosti z této oblasti.

Sousedství a svět. Jako by tahle část dokumentu víceletého finančního rámce tam byla navíc. Některí možná i v souvislosti se včerejší rozpravou by říkali, vždyť se nás to netýká. Ale já jsem přesvědčena, že čím dál tím víc se nás bude týkat to, co se děje okolo nás, čím dál tím víc se nás bude týkat to, co se děje zejména na tom velmi blízkém africkém kontinentu. My nemůžeme zavírat oči před tím, že je tady kontinent, na kterém žije víc než jedna miliarda lidí, kteří jsou v průměru asi dvacetkrát chudší, než jsme my. Je naprostě zřejmé, že je v našem životním zájmu mít bezpečné okolí, ať už se to týká zemí západního Balkánu, nebo východního partnerství. Proto si myslím, že je velice dobré, že i na toto jsou vyčleněny prostředky, že jsou tam i prostředky na předvступní fondy pro země západního Balkánu, které se připravují na vstup do EU, je velice dobré, abychom rozvíjeli podmínky obchodu se zeměmi Afriky, ale je také velice dobré, abychom otevřeli otázkou otevření trhu, protože je opravdu dlouhodobě neudržitelné to, abychom poskytovali rozvojovou pomoc, která ne vždycky je i správně využita, a přitom velmi chránili vlastní trh a sami si vytvářeli potom tu velikou dysbalanci mezi úrovni v Evropě a v okolních oblastech.

Myslím si, že všechny oblasti, které jsou zmíněny ve víceletém finančním rámci, jsou oblasti, kterými bychom se měli v rámci Evropské unie zabývat společně, protože je to i v našem zájmu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní poslankyně. Další ve všeobecné rozpravě vystoupí pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych za prvé pochválit, že ve finančním rámci se počítá s výrazným navýšením finančních prostředků na program Erasmus, který považují za jednu z nejužitečnějších věcí, kterou EU iniciovala. Myslím si, že to, že mladí lidé cestují po Evropě, studují tam, učí se jazyky, je pro tuto zem velký přínos, a jsem rád, že finanční rámec s tím počítá a razantně tuto kapitolu navýšuje.

Druhá věc, ke které navrhne usnesení. Vnímáme poměrně negativně, že naše vláda bojuje proti tomu zastropování zemědělských dotací, nemyslíme si, že to je správný přístup. Myslím se, že naše zemědělství se má transformovat. A bohužel naše vláda má jinou pozici. My si myslíme, že zemědělské dotace je potřeba

reformovat, je potřeba ve vztahu k boji se suchem zmenšovat pole, dělat pozemkové úpravy, a z toho důvodu navrhne usnesení, že Sněmovna podporuje, aby v rámci víceletého financování evropského rozpočtu došlo k zastropování plateb velkým podnikatelům.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Další v rozpravě je přihlášený pan poslanec Válek, který zde ale není, takže nemůže vystoupit. V rozpravě nyní vystoupí pan poslanec Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Tentokrát nebudu dlouhý, protože už jsem k tomu vystupoval v předešlém jednacím dni. Nicméně bavíme se o rozpočtu. Chci znova upozornit, že je potřeba říci, že Evropská unie přesto, že odchází Británie, chce řešit především výpadek příjmů, který se odhaduje až na 10–11 mld. eur, a chce ho řešit vlastními příjmy. Já bych na to chtěl znova upřít vaši pozornost, že v rámci projednávání nového fiskálního rámce EU uvažuje o svých vlastních daních.

Paní ministryně mně jistě potvrď, že běží velmi intenzivní debata o harmonizaci společného základu korporátní daně, která se má stát jedním ze zdrojů, vlastních zdrojů EU. Chtěl bych říci, že v Německu ze strany sociální demokracie jsou návrhy i na to, aby to bylo doprovázeno harmonizací minimální sazby korporátní daně, což by českou ekonomiku dramaticky poškodilo, poškodilo by to naši konkurenceschopnost, poškodilo by to naše firmy, protože když vezmeme v úvahu, že naše sazba je na úrovni 19 %, tak to je pod průměrem sazeb, které jsou využívány v EU, nebo které jsou uvalovány v EU. Jenom zmíním, že tam jsou státy, které mají sazby i přes 30 %, Malta nejvíce, Francie rovněž jako druhá, ale i Německo má výrazně vyšší sazbu daně právnických osob.

To je věc, to je Pandořina skříňka, která pokud se otevře, tak pro Českou republiku může mít dramatické dopady. Ať už dopadne fiskální rámec jakkoli, jestli bude větší, menší, bude mít větší příjmy, větší výdaje na tu či onu oblast, tak pokud dovolíme tuto věc otevřít, tak si myslím, že v následujících letech budeme svádět naprostý šílený souboj o to, abychom udrželi naše firmy konkurenceschopné.

Vlastní příjmy, které chce Evropská unie do rozpočtu, EU chce zvýšit podíl vlastních příjmů, nechce být odkázána jenom na podíl, který platí členské státy na základě hrubého národního důchodu, tak ten problém netkví jenom ve společných daních, ale i podle mého názoru je tam problém využít peníze z prodeje emisních povolenek, protože to není nic jiného než v rámci podle mého názoru hlučného boje s klimatickými změnami ještě více zdanit naše průmyslové podniky. Takže pokud by to dopadlo skutečně tím černým scénářem, tak našim podnikům by se díky harmonizaci daní zvýšilo daňové zatížení a na průmyslové podniky by dopadly náklady, které by byly spojeny právě se zdaněním emisí.

Myslím si, že EU nevyužila příležitost po šoku, který zažila v souvislosti s odchodem Británie, nebo s rozhodnutím britských občanů odejít, nevyužila příležitost, zamyslet se nad tím, proč to třeba Britové udělali. Já jsem tady zmínil, že se mi velmi líbí heslo rakouského předsednictví, které asi necituji přesně, ale znamená méně a efektivněji. To bohužel fiskální rámec vůbec neodráží, ten naopak

využívá toho, že Británie odchází, a EU tlačí členské státy, aby nejenom výpadek příjmů dorovnaly, ale aby ještě navýšily prostředky, které chce EU využívat.

Jenom připomenu – paní Langšádlová tady říkala spoustu priorit. Jednou z dalších priorit, kterou chce EU platit, je obranný fond. To podle mého názoru souvisí s ambicí evropských politiků utvořit evropskou armádu. Chtěl bych připomenout, že evropské státy dominantní, které patří samozřejmě do Severoatlantické aliance, by se měly chytit za nos, že nejsou ani dnes schopny platit našim spojencům to, k čemu se v té smlouvě zavázaly, a v tomto případě ještě chtějí budovat svoji vlastní armádu, svůj vlastní obranný fond, což určitě bude stát další peníze, které už ani dneska nemáme, na ty závazky, ke kterým jsme se zavázali a řada evropských států zavázala v minulosti v souvislosti se Severoatlantickou aliancí.

Další věc, už jsem to tady zmíňoval, samozřejmě bude souboj díky tomu, že peněz bude díky Británii méně, tak bude samozřejmě souboj o peníze, kdo bude čistým plátcem, čistým příjemcem. Může se nám velmi rychle stát, že Česká republika díky tomu, že odejde jeden z nejbohatších členů, se v průměru stane rychle tím bohatším státem a staneme se namísto čistých příjemců čistými plátcemi. I to je potřeba zmínit a připravit se na to, připravit na to naše veřejné rozpočty a instituce, které jsou na evropských penězích závislé. To je také věc, o které bychom měli při projednávání fiskálního paktu diskutovat.

Pro mě nepřijatelné je tam právě v souvislosti s rozdělováním peněz ten princip, že čerpání peněz bude podmíněno plněním principů právního státu. Podle mého názoru se nám salámovou metodou znova dostává do diskuse to, že budeme trestat některé státy, zejména ty státy ze střední a východní Evropy, které nebudou vždy kýtav na všechno, co z Bruselu přijde, a na všechny politiky, které EU vymýslí, tak aby měla šanci a nástroj tyto státy potrestat, tak je při projednávání fiskálního rámce právě zmíněna tato podmínka plnění principů právního státu. Já před tím velmi varuji.

Rozumím tomu a je normální, že EU má mít nástroje na státy, které by dramaticky začaly porušovat základní smlouvy a základní principy EU, tak bezesporu jakýkoli klub, kterým EU je, má mít principy a pravidla na to, jak se s takovými hříšníky vypořádat, ale není možné touto salámovou metodou trestat státy jenom za to, že budou mít trošku jiné pozice, tím, že by jim byly kráceny peníze z kohezních fondů, které koneckonců, a přiznejme si to, to není nějaký milodar starých členských států EU, to jsou peníze, které se přerozdělují v Evropě na základě jasných pravidel, mají pomáhat méně rozvinutým regionům k tomu, aby konvergovaly k těm vyspělejším, a nebylo to zadarmo.

Musíme upozornit, že zatímco ty méně vyspělé státy EU zejména ze střední a východní Evropy přijímají tyto dotace, tak na straně druhé ale za to těm starým členským státům po pádu komunismu a během velmi složité a náročné ekonomické transformace velmi rychle otevřely své trhy pro mnohem vyspělejší firmy, které sem mohly okamžitě dodávat své zboží, a právě ty prostředky z fondů jsou jakousi cenou za to, že jsme své trhy těmto starým evropským státům otevřeli. Pro ně to byla nebetyčná výhoda, nebetyčné rozšíření trhu, kam mohly své produkty posílat a bezesporu na tom vydělály více, než kolik posílají jako čistí plátcí střední a východní Evropě. Takže přestaňme, přestaňme na ty evropské fondy nazírat jenom tou optikou,

že bychom měli být jenom vděčni, že je to nějaký milodar z EU, není. Země střední a východní Evropy velmi pomohly ekonomikám starých členských států, když po roce 1989 otevřely své trhy.

Já s tím víceletým finančním rámcem nemůžu obecně souhlasit, protože podle mého názoru těch peněz má utráct EU méně, než utrácela v minulosti, zvláště po odchodu Británie. EU měla využít to období na transformaci podle mého názoru socialistické zemědělské politiky. To, jestli zastropujeme dotace těm či oněm zemědělským podnikům s tou či onou velikostí, pro mě není tím strukturálním řešením společné zemědělské politiky, která podle mého názoru je opravdu více než socialistická a stojí spoustu peněz, křiví trh a snižuje efektivnost celé evropské ekonomiky.

Takže to jenom bych shrnul jedny ze svých největších výhrad. A věřím, že se dostaneme i k hlasování o jednotlivých usneseních, která pocházejí z výboru pro evropské záležitosti, a že se vypořádáme i s tím, co v těch předcházejících jednacích dnech, kdy jsme o tomto hovořili, do této debaty spadlo, a to byla debata o Maďarsku, pokud si pamatujete.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickými poznámkami budou reagovat páni poslanci Ferjenčík, Peksa a Dolejš, v tomto pořadí. Pan poslanec Ferjenčík a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já musím zásadně nesouhlasit se svým předčeránkem ohledně společného základu daně právnických osob. Souhlasím v tom, že nemá být nad úrovni současného zdanění právnických osob v České republice, ale naopak pro narovnání podnikatelského prostředí v rámci EU je to naprosto nutné. Prostě není přijatelné, že čeští podnikatelé konkuruje subjektům, které daně z příjmu právnických osob prakticky vůbec neplatí. Typické je to u těch digitálních služeb, kde Facebook prostě platí zlomek daní proti našemu Seznamu. Stejně tak je nepřijatelné, že v rámci EU jsou daňové ráje, skrz které vlastně unikají daně z České republiky, protože se účelově přesouvají sídla, protože jenom sídlo v rámci EU zaručuje přístup na trh.

Takže my naopak razantně podporujeme, aby byl společný základ daně právnických osob. To, jestli to má být příjem EU, nebo národních států, to je samozřejmě k diskusi. Nicméně ten samotný princip, že to, aby nějaké státy, jako Irsko nebo Lucembursko, snížily razantně daně a vycucly ty daně z příjmu právnických osob z celé EU, tak to je pro nás prostě špatně. Je to naprostý závod ke dni, protože v životě celá EU nemůže zachovat vyrovnané rozpočty a soupeřit s Irskem, které navíc dělá speciální výjimky pro velké firmy, které mají zásah na celém evropském trhu.

Takže tady já naopak naprosto nesouhlasím s pozicí ODS.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S další faktickou poznámkou pan poslanec Peksa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já bych opět chtěl reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Skopečka. Tady opět zazněly takové, řekl bych, velké nepřesnosti.

V první řadě je třeba si uvědomit, že v rámci EU cca 30 % našich obranných rozpočtů vylétává oknem, protože každá země si kupuje jiné vybavení. Naše armády nejsou sladěné a nejsme schopni efektivně spolupracovat. To, že chceme vydávat efektivně peníze na obranu, není v žádném rozporu s našimi závazky vůči NATO. Prostě my ty peníze musíme vydávat efektivně a musíme spolupracovat. To je první věc.

Druhá věc. Mně je opravdu líto, že ODS tady bojuje proti právnímu státu. Vyplácení dotací se musí, musí odvijet od stabilního a funkčního právního prostředí. Není možné, aby v členských zemích docházelo k pokřivování právního státu, aby ty dotace byly zneužívány. Ty dotace jsou v konečném důsledku vždycky placeny za našich peněz a prostě není přijatelné, aby byly rozkrádány. Pokud se to někomu v ODS nelíbí, je mi líto, ale já s tímhle tím přístupem prostě naprosto nesouhlasím. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Dolejš a jeho faktická poznámká. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Já mám jenom drobnost, doufám, že nebudu zdržovat. Ale pokud jste si všimli, jak se jmenuje tento bod, tak projednáváme pozici vlády k víceletému finančnímu rámci, o kterém se bude ještě jednat. Takže aby to nebylo, jak se říká, mířil na lišku, trefil Maryšku. Návrh usnesení je trošku jiný.

My nesouhlasíme s finančním rámcem. My bereme na vědomí vládní pozici, jaká je teď. Ona se může ještě vyvíjet. Ta vládní pozice je definovaná v tom podkladu, v materiálu, jako poměrně kritická. A to se promítá i do druhé poznámky, kterou jsem měl, a to že vláda např. ony evropské zdroje nechce. Takže o tom si můžeme zahlasovat a podpořit tento druh usnesení.

A poslední poznámka je, pokud se bavíme o některých těch možnostech harmonizace daní. Tak například já jsem se včera vrátil z meziparlamentního jednání na toto téma, kde hovořil i pan eurokomisař Pierre Moscovici na toto téma. A EU zdaleka není hotová, pokud jde o ten projekt společného daňového základu. O minimální sazbě, možná, se někteří socialisté baví, ale je to zatím naprostě okrajová diskuse, takže tímhle bych se v této fázi neděsil. Spíš mě daleko víc děsí to, že tento starý fiskální pakt, který už běží a který mimochodem je součástí evropského práva už dávno prostřednictvím tzv. six-packu, tedy balíčku evropských nařízení, příliš nefunguje. A my jsme se na té konferenci bavili o tom, že je třeba hledat i jiné cesty a komplexnější nástroje, které by skutečně Evropu trošičku od té dluhové krize více vzdálily. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následovat bude faktická poznámka pana poslance Skopečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Tak já zareaguji na své předčeňky z klubu Pirátů. Já samozřejmě nevolám po žádném rozkrádání dotací. Já bych se také kolegy Peksy prostřednictvím pana předsedající rád zeptal, jestli má pocit, že dneska neexistují nástroje na to, jak trestat ty, kteří dotace rozkrádají. Copak dneska nevracejí ti, kteří nečerpají v souvislosti s podmínkami těch programů, nevracejí evropskému rozpočtu peníze ještě s penálem? Copak nejsou odsouzení lidé, kteří podváděli z evropskými dotacemi? To je úplně jiná debata než o tom, jestli mají být evropské fondy podminěny k plněním nějakých politických kritérií od jednotlivých členských států. Už dneska přece, a vidíme to v realitě, existují případy, kdy justice a evropské orgány mají nástroje a využívají je k tomu, aby potrestaly a postihly příjemce dotací, kteří podváděli nebo se dopouštějí kriminální činnosti. Čili ta poznámka pana Peksy je úplně mimo míšu.

Co se týče těch dalších. Tak já rozumím. Piráti si prostě přejí z EU superstát. Já si přeji, aby EU bylo společenství suverénních států. Proto si nepřeji společnou armádu, proto si nepřeju společné harmonizované daně. Piráti si přejí zlikvidovat národní státy, chtějí z EU udělat superstát, proto si přejí i společné evropské daně a společnou evropskou armádu. Je to legitimní názorový rozdíl, říkejte to natvrdo. To, že dneska existují daňové ráje, nevyřeší žádná regulace na úrovni EU, protože ty evropské ráje budou existovat v jiných částech světa a ty firmy, které je budou chtít využívat, se tam přestěhují. Kdybyste se podíval na to, proč třeba řada firem odchází do Nizozemí, tak to není proto, že by v Nizozemí byly nižší daně, ale proto, že je tam mnohem rychlejší vymahatelnost práva. Je to úplně o něčem jiném, než o čem jste tu hovořil.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Stanjury. Po něm s faktickou poznámkou páni poslanci Peksa a Ferjenčík. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak pan poslanec Peksa může reagovat na mě, já budu reagovat na to, co říkal. Jestli chceme bojovat s evropskými dotacemi, tak snížujme objem. Snižujme objem, to je nejlepší. Když nebudou žádné, tak nebudou žádné problémy v dotacích. Našim dlouhodobým cílem je eliminovat dotace, ať už národní, to máme ve svých rukou, anebo ty evropské po dohodě s partnery. Samozřejmě to nemůže být tak, že my jediní nebudeme brát evropské peníze, ostatní ano. Ale když si vezmeme jednoduchou matematiku, vezmeme si nás roční příspěvek a potom to, co čerpáme, tak proč by nemohly být ty evropské peníze jenom ten rozdíl? Polovina problémů by odpadla, polovina projektů by odpadla. My tam takhle jednoduše příkazem pošleme peníze a pak je složitě administrujeme v evropských fonitech. To nemá žádnou logiku, pokud jsme čistí příjemci. Tak se bavme s našimi partnery v Evropské unii a snížíme to o to a objem by byl jenom ten rozdíl. To má přece nějakou logiku. Ne že tam pošlu sto korun a pak na těch sto korun dělám osm projektů, což zaměstnává jak ty žadatele, kontrolní systémy, pak tam vznikají ty

nepravosti, o kterých jste mluvil. A neříkejte takové nehoráznosti, že nám nevadí, že se něco rozkrádá. Neříkejte takové nehoráznosti, protože to není žádná pravda.

Pan poslanec Peksa je služebně poměrně mladý poslanec – služebně, podotýkám –, ale už si osvojil ten starý politický figl, že protestuji proti něčemu, co můj politický oponent neřekl. Tak až to řekneme, tak nás za to kritizujte. My si myslíme pravý opak a cestou je snižování objemu dotací na všech úrovních veřejné správy. Čím méně těch dotací bude, tím méně možných podvodů, zlodějen atd. A neříkejme zas na druhé straně, že všechny projekty jsou špatné, cinknuté a já nevím, jaký další přívlastek bych k tomu přidal. To prostě není pravda. Ale když snížíme objem dotací, ideální je nula, tak pak žádné problémy nebudou vznikat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přeji pěkné poledne a další je příhlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Peksa a připraví se pan poslanec Ferjenčík. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty. A já mezičím tedy přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Petr Třešňák se omlouvá dnes mezi 12. a 13. hodinou z pracovních důvodů a pan poslanec Fridrich se omlouvá z jednání od 14.30 do konce jednacího dne. Tak vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Pane kolego Skopečku, pane kolego Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, já budu krátký, já tady jenom ocitují jednu větičku ze zprávy Judith Sargentiniové o stavu právního státu v Maďarsku: "V roce 2017 úřad ÓLAF zjistil závažné nesrovnnosti a střety zájmů při prošetřování 35 veřejných zakázek na pouliční osvětlení přidělených společnosti, kterou v té době vlastnil zeť předsedy vlády."

Tak to prosím funguje. A když se mluvilo o Viktoru Orbánovi, mohli jste se zbláznit, protože přesně tohleto kryjete. To je přesně ten problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a další v pořadí pan poslanec Ferjenčík. Prosím. A připraví se pan poslanec Pavel Juříček, stále jsme ve faktických.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Dvě poznámky. Za prvé, ten systém kontroly evropských dotací je nastavený naprostě nesmyslně, protože v případě, že někdo odhalí nepravosti v rámci toho členského státu, tak ten členský stát o ty peníze přijde, což je naprostě demotivační např. pro zástupce samospráv z opozice, aby upozorňovali na podvody v evropských dotacích, co se u nich dějí, protože potom to město peníze vracet a doplácet to ze svého. To je úplně absurdní kontrolní systém. Takže si tady neříkejme, že ten kontrolní systém nějak funguje.

Druhá věc. Co se týče těch daňových rájů, tak samozřejmě je obrovský rozdíl mezi daňovými ráji uvnitř Evropské unie a mimo Evropskou unii, protože subjekty, které sídlí v daňových rájích uvnitř Evropské unie, mají automaticky přístup na náš trh, což pro subjekty sídlící v daňových rájích mimo Evropskou unii neplatí. To znamená, že zatímco pro ty, co sídlí v Irsku a podnikají tady, tak my jim garantujeme,

že tady podnikat můžou, a když sídlí na Panamě, tak jim to negarantujeme. To je obrovský rozdíl. A je to obrovský problém, když prostě Seznamu konkuruje Facebook, zatímco Seznam platí nějaké relevantní daně, tak Facebook tady žádné daně neplatí. To je obrovský problém. A vůbec se nebabíme o tom, jestli chceme superstát, nebo ne. Já třeba žádný evropský superstát nechci, ale chci, aby pokud máme společný trh, byly spravedlivě nastavené korporátní daně napříč Evropskou unií, aby naše firmy, které na tom společném trhu konkurují těm firmám třeba z Irska, neměly nerovné podmínky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl pan poslanec Ferjenčík. Nyní tedy požádám o vystoupení s faktickou pana poslance Pavla Juříčka a připraví se Zbyněk Stanjura. Pane poslanče, prosím, máte dvě minuty.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já bych vám chtěl jenom říct, že před časem, asi tři roky zpátky, jsme dělali na Svažu průmyslu analýzu, jaký je cenový rozdíl v rámci dotací a jaká je cenová výše, když to není dotace, ale je to běžné výběrové řízení v rámci firem. Ten rozdíl přes dotační politiku Evropské unie byl, že cena je o 41 % vyšší, než když si výběrová řízení dělají firmy samy. Jinými slovy, já tady podporuji názor kolegy Zbyňka Stanjury prostřednictvím pana předsedajícího, protože si myslím, že samozřejmě podstatně méně. A jestliže firmy dneska v novém dotačním programu mají 25 % "slevu", resp. 25 % dotaci, tak jestliže cenový rozdíl je 41 %, tak žádná firma do takových dotačních politik už vůbec nepůjde. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Takže nyní požádám o vystoupení předsedu poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjuru a připraví se pan poslanec Jan Skopeček. Máte dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dovolte mi reagovat na vystoupení dvou kolegů z pirátské strany. My nekryjeme ani Viktora Orbána, a teď nevím, jestli jste říkal tchán, nebo zet', nejsem si úplně jistý, tak se omlouvám. Zeť - ani jeho zetě. To za prvé. Nevím, jak by to ODS dělala, to teda fakt nevím. Ale my nesouhlasíme s tím řízením proti Maďarsku, ne proti Viktoru Orbánovi. Je to řízení se suverénním státem a my jsme přesvědčeni, že to má politický podtext a že to je používáno v politickém zápasu k tomu, aby se v některých otázkách tu Polsko, tu Maďarsko, případně Česká republika přidala a změnila svůj národní postoj k některým z otázek, které řeší Evropská unie. To za prvé.

A na pana kolegu Ferjenčíka. Zkuste někdy poslouchat poslance, zejména levicové, z Německa a Francie, kteří mluví o daňovém dumpingu České republiky a střední Evropy. Vy říkáte k tomu Irsku úplně to samé, jenom jste to posunul jinam. Ti by chtěli přece mít (nesrozumitelné) sazbu, říkají: nekalá konkurence z České republiky, mají nízké daně. A když už se chceme bavit, možná to patří na rozpočtový výbor, mnohem důležitější než sazba daně z příjmu právnických osob je to, co je

zahrnuto do daňového základu. To je klíčové. Proto je tak nebezpečná debata o společném daňovém základu, aby se ztráty z jedných zemí mohly sčítat se zisky druhých zemí. Pak ty zahraniční firmy u nás nebudou platit vůbec nic a budou platit daně z příjmů právnických osob úplně někde jinde. Proto je to tak nebezpečné. A ne jestli mám napsané 19, 20 nebo 18. To je mnohem méně důležité než to, jaká je stabilita, jednoduché daně, přehledný systém, vymahatelnost práva a zejména ten daňový základ. Každý, kdo sestavoval daňové přiznání, ví, že je mnohem důležitější, co si můžu do základu daně započít a co ne, a jestli je to o procento víc nebo míň – ne že by to byla nezajímavá debata – ale není zdaleka tak důležité jako o tom daňovém základu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Stanjura, takže nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Skopečka a připraví se místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Pane poslanče, přečtu jenom jednu omluvu – pan poslanec Lukáš Černohorský se omlouvá dnes mezi 11.30 a 19 hodin z důvodu jednání. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Také budu reagovat na své pirátské kolegy. Pan kolega tady přečetl nějakou větu zřejmě z evropského dokumentu. Citoval tam slova OLAF. Takže už dneska existuje evropská instituce, která dokáže odhalit v Maďarsku případný podvod nebo nějaké nekalé čerpání evropských peněz, a pravděpodobně má dneska i Evropská unie nástroje a využije je pro to, aby takovou dotaci, kterou třeba zet, nebo je úplně jedno kdo z Maďarska, v jakém příbuzenském vztahu se stávajícím premiérem, dočerpal, tak ji zřejmě budou muset vrátit do evropského rozpočtu, a ještě se sankcemi. Takže už dneska to funguje, už dneska máme nástroje, tudíž nemá vůbec žádný smysl přemýšlet o tom, proč podmiňovat vyplácení evropských fondů, které tu vznikly a fungují na naprosto jiných principech a kvůli úplně jiným důvodům než proto, aby byly využívány k tomu, aby sankcionovaly státy, pokud by dělaly nějakou politiku, která se zrovna nelibí současněmu mainstreamu Evropské unie.

Co se týče harmonizace a konkurence daní, tak to, milí piráti, řekněte otevřeně. Prostě chcete v České republice vyšší daně. Protože v okamžiku, kdy budeme v rámci Evropské unie harmonizovat, tak budeme harmonizovat směrem nahoru, protože průměrně staré, bohatší členské státy uvalují vyšší daně. Tak to řekněte otevřeně, že chcete pro naše firmy, pro naše občany vyšší daně, že chcete směřovat vyšší harmonizací k placení vyšších daní, tak jako je tomu ve Francii, Německu a v jiných státech. Já jsem o těch sazbách tady mluvil.

Jenom si položme otázku, díky čemu Evropská unie jako kontinent byla v těch uplynulých staletích tak úspěšná. Myslíte, že to bylo kvůli harmonizaci? Ne, bylo to díky konkurenci. Kvůli tomu, že každý ten region, každý ten stát nabízel nějakou svoji konkurenční výhodu. A my si nemůžeme dovolit v současné době mít stejně daně jako Německo se svým velkým trhem a vyspělým právním prostředím. Prostě musíme konkurovat něčím jiným, než na co dosáhneme, než co máme horší než staré členské státy. Vy nás chcete tímto dramaticky poškodit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas, ano. Nyní místopředseda Sněmovny Petr Fiala a připraví se pan poslanec Petr Třešňák. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající. Svou faktickou poznámkou reaguji na vystoupení pana poslance Peksy a dalších členů poslaneckého klubu Pirátů. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, se obracím na pana poslance Peksu, abych mu sdělil následující. Můžeme mít opravdu rozdílná stanoviska, rozdílné názory na to, jakým způsobem mají být nastaveny daně, jak mají být kontrolovaný dotace, jakým způsobem se má postupovat při dodržování některých postupů v rámci Evropské unie. A bude to legitimní debata. A bude to debata v rámci demokratické politické kultury naprosto přijatelná a my ji rádi povedeme.

Ale za Občanskou demokratickou stranu se musím velmi ohradit proti způsobu argumentace, který jste použil. Jestliže máme na tyto věci jiný názor, tak nás prostě nemůžete obviňovat z toho, že kryjeme podvody, schvalujieme kriminální jednání, vytváříme prostor pro to, aby se zneužívaly dotace, a z podobných věcí. Tato argumentace překračuje rámec demokratické politické kultury. Je to argumentace podlá a nechutná, a já musím říct, že mě velmi mrzí, že se piráti k této argumentaci uchylují. Už jsem jí tu jednou slyšel. Zaznávala od současného předsedy vlády. Mě velmi mrzí, že se od něj právě tyto postupy učíte. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl Petr Fiala. A nyní tedy vyzývám k vystoupení pana poslance Petra Třešňáka a připraví se pan poslanec Ferjenčík. Jinak zrekapituluji, že do faktických poznámek mám ještě přihlášeného pana poslance Benešíka a pana poslance Peksu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Pěkné poledne. Já jsem chtěl reagovat na ten předposlední výstup pana předsedy Stanjury, kdy nás napomíнал za to, ať nevkládáme kolegovi Skopečkovi něco do úst. Ale pokud si správně pamatuji, tak to byl i pan poslanec Skopeček prostřednictvím pana předsedajícího, který nás tu označoval za poslance, kteří chtějí rušit národní státy a kteří chtějí evropský superstát. Skutečně, zkuste mi připomenout, pane Skopečku prostřednictvím pana předsedajícího, kdy tu něco takového zaznělo, byť chápou, že vy to možná dedukujete nepřímo z diskuse nad daněmi. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy dostane prostor pan poslanec Ferjenčík a připraví se pan poslanec Ondřej Benešík. Vaše dvě minuty, prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Už asi napsledy. Otázku daní a evropského financování v této oblasti probíráme poměrně podrobně. Nicméně jednu věc musím zdůraznit. My nepodporujeme zvýšení korporátních daní v České republice, my podporujeme zvýšení jejich vymahatelnosti, aby se tam nedělaly

daňové podvody, ale ta sazba samotná je podle nás v tuto chvíli v pořádku. To za prvé.

Za druhé. My chceme v rámci Evropské unie hájit naše národní zájmy. A náš zájem je to, aby země, které mají ten daňový základ výrazně nižší, ho zvedaly a nezneužívaly to, že kondenzují v rámci toho jednoho malého území daně z celé Evropy, tak v rámci toho, aby prostě České republice neunikaly peníze. Takže my nechceme zvýšit daně z příjmů právnických osob na úroveň Německa, my chceme, aby je Irsko ideálně zvýšilo na úroveň České republiky.

A musím souhlasit s panem Stanjurou, že problém není primárně výše sazeb, ale ty výjimky a různé způsoby obcházení těch sazeb. Protože samozřejmě když Facebook dostal v Irsku výjimku z běžné výše jejich korporátní daně, tak to je ten problém, co je potřeba primárně řešit. Já jsem s tím naprostě v souladu a nevím, proč tady uměle vytváříte spor. Otázka toho, jaká bude minimální reálná daň z příjmu právnických osob Evropské unie, nemá nic společného s tím, jaký má kdo pohled na to, jestli Evropa má mít jako celek více nebo méně pravomoci. Je to otázka konkurence na tom společném trhu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Ondřeje Beneška a připraví se pan poslanec Mikuláš Pekša. Dále tady mám ještě v pořadí pana poslance Volného, Skopečka a Munzara. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Zaznamenal jsem tady, jestli jsem to správně pochopil, že se nám věci prodražují tím, že nám vypadávají z výběrových řízení prostě drahé projekty. To je docela možné. Ale jako starosta jsem samozřejmě musel předkládat výsledky výběrového řízení a musel jsem výběrové řízení podle zákona provést.

Ale ten zákon si určujeme my. V tom evropském projektu prostě pouze chtějí, aby bylo podle zákona provedeno. Oni nám neříkají, jak ho máme provést. Evropská legislativa určuje pouze obecný rámec pro výběrové řízení a to, že my si tady v České republice komplikujeme situaci, někdy je to takový ten srdnatý boj, abychom byli transparentní a ještě transparentnější a poté se dopracujeme k heslu "nejsem tak bohatý, abych si mohl kupovat levné věci", tak to je skutečně nás problém.

Já si také myslím, že úspěch Evropy je dán mnoha faktory. A on je dán faktory, které jsou civilizační, že jsme se po dlouhá staletí dopracovávali k systému, který stojí na určitých hodnotách. Například to, že jsme si všichni před zákonem rovni. To není běžné v každé společnosti, že umíme využít, byť jsou tady nářky, a neumíme to stoprocentně, například pracovní síly žen, které se umí zapojit, protože máme takovýto systém. A tak dále a tak dále. A dneska jsme hlasovali o tom, jestli ta Evropa na tomto stojí, nebo ne. A mě zklamalo, že celá řada z vás si myslí, že to tak není.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Benešík. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Lubomíra Volného. Připraví se pan poslanec

Skopeček a zatím třetí v pořadí a poslední přihlášku na faktickou poznámku má pan poslanec Vojtěch Munzar. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já jsem původně neměl v úmyslu vůbec vystupovat, nieméně vystoupení pana kolegy Třešňáka ve mně vyvolalo potřebu položit mu otázku. Prostřednictvím pana předsedajícího pane kolega Třešňáku, vy jste vyzval pana kolegu Skopečka k tomu, aby vám nevkládal nic do úst. Takže já bych chtěl přímo za vašich úst slyšet jasnou a přímou odpověď: Jste pro hlubokou integraci Evropské unie a pro evropský superstát? Ano, nebo ne? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Skopečka. A připraví se zatím jako poslední s faktickou pan poslanec Munzar. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Já jsem tady byl nařknut z toho, že někomu vkládám do úst nějaká slova. Ale skutečně máte pocit, jako že je na stejně úrovni, když někoho obviníte z toho, že kryje zlodějiny a že chce podporovat zlodějiny, že je to na stejně úrovni, jako když o někom řeknete, že si přeje hlubší evropskou integraci a evropský superstát? Skutečně máte pocit, že tyto dvě věty jsou na stejně úrovni a že znamenají stejně v uvozovkách poškození protičlena? Já si myslím, že nikoliv. Já vás vůbec nekritizuju za to, že chcete evropský superstát. Já to považuji za legitimní názor a legitimní politickou pozici. Já mám jinou, vždycky budu bojovat pro to, aby evropský superstát nevznikl, ale respektuji vaše právo takový názor mít. A kde jsem ho získal? Získal jsem ho z vašich vystoupení na výboru pro evropské záležitosti, získal jsem ho i z osobních debat s některými z vás, kdy jste prostě řekli, že pro vás je národní stát přežitek a že si přejete hlubší formu evropské integrace směřující k evropskému superstátu. Tak řekněte, že tomu tak není. Já tomu budu rád. Ale zatím všechny ty rétorické výstupy i praktická hlasování o konkrétních věcech to znamenají.

Koneckonců jenom poslední věta, že kolega Ferjenčík by chtěl donutit Irsko, aby mělo nějakou úroveň daně, je podle mého názoru snad dostatečně ilustrující. Prostě chcete mít na evropské úrovni nástroj, jak donutit nějaký stát určit mu daně. Přeče určit si daně je základní atribut suverenity každého státu. Už do značné míry jsme ho v některých aspektech oslabili v rámci Evropské unie, ale já nechci, abychom měli právo říkat, kolik mají Irové mít daně. Já si přeji, aby Irové si rozhodli o tom, jaké mají a chtějí mít daně a jak chtějí zatěžovat daňové poplatníky, stejně jako si přeju, abychom my jako český parlament měli právo říkat, jaké daně chceme uvalovat na naše občany a na naše firmy. A nechci, aby nám to nařizoval někdo jiný zvenčí, který nám chce poškodit konkurenceschopnost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Vojtěch Munzar. A mám tady další přihlášku s faktickou a je to místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Tak, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, dobrý den dámy a páновé. Chtěl bych vaším prostřednictvím zareagovat na pana poslance Ferjenčíka, který tady řekl, když to trochu parafrázuji a zjednoduším, "my chceme, aby ostatní státy zdvihly daně, které mají nižší podle nás, ale nechceme, aby ty silnější státy zdvihly nám daně podle nich". Je to trochu naivní představa, že když se v Evropě budou harmonizovat daně, že se to bude řídit podle nás a ne podle těch nejsilnějších. Nicméně opravdu, kdo si myslí, že v té harmonizaci daní pak bude určovat tu fiskální politiku? Budeme to skutečně my jako Česká republika? Já si to nemyslím. Proto se domnívám, že bychom si měli nechat svobodu v našem rozhodování, svobodu rozhodovat o naší fiskální politice, a dokonce i monetární. Třeba někdy tuto svobodu dokážeme využít pro naši konkurenčeschopnost. Já se naopak domnívám, že daně v naší zemi jsou vysoké a měli bychom mít právo o tom rozhodovat, abychom je mohli snížit pro větší rozvoj ekonomiky. Ta debata se bude odehrávat a musí se odehrávat na půdě našeho českého parlamentu, a ne v Bruselu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Připraví se pan poslanec Jan Lipavský s faktickou. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý den. Chci jen zareagovat na to, že náš kolega pan poslanec Volný vaším prostřednictvím vyzval mého kolegu pana poslance Třešňáka vaším prostřednictvím, který tu ovšem bohužel není, takže si dovolím zareagovat za sebe. Já si nepřeji evropský superstát, obecně si nepřeji žádné superstáty, nepřeji si ani, jak tady běží ta diskuze o harmonizaci, myslím si, že v harmonizaci se má hledat společné minimum, nikoli společné maximum. Myslím si, že tento pohled sdílí s mnoha kolegy z pirátské strany. A tím bych chtěl tu debatu pokud možno uzavřít a vrátit ji k víceletému finančnímu rámci Evropské unie, který zde diskutujeme. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přečtu nyní jednu omluvu – pan poslanec Jaroslav Kytýr se omlouvá od 14.30 hodin z pracovních důvodů. Nyní tedy poslední přihláška s faktickou, pan poslanec Jan Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Dovolil bych si zareagovat na kolegu Munzara vaším prostřednictvím k tomu Irsku a těm daním. Samozřejmě Irsko je významným a určitým způsobem vlivným státem, ale rozhodně ne výrazně více než Česká republika. Oni nemají více obyvatel. To znamená, je to o tom, abychom našli tu koalici, kterou postavíme, a provedeme to potřebné narovnání daní a donutíme určitým způsobem, aby to konkurenční prostředí bylo rovnější. A neplakat tady nad tím, že nic nezvládneme, že to přijde z Bruselu. Je to na nás a naši zahraniční politice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Ještě mám jednu faktickou poznámku, pan poslanec Vojtěch Munzar. Než se dostaví k mikrofonu, přečtu dvě

omluvy. Pan poslanec Lukáš Černohorský se omlouvá v době od 11.30 do konce jednacího dne a pan poslanec Petr Gazdík se omlouvá mezi 12.00 a 19.00 z důvodu jednání. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já vaším prostřednictvím na pana předečníka. Myslím si, že to není jen si myslet, že dokážeme udělat koalici proti jinému, třeba podobně velkému státu a neobávat se toho, že třeba potom, v dalším kroku, někdo udělá koalici třeba silnějších států proti nám. To je podle mne velice naivní představa. Myslím si, že nejdůležitější pro Českou republiku je uchovat si možnosti konkurenceschopnosti i tím, že budeme mít vlastní svobodu rozhodovat o naší fiskální politice, včetně daní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla poslední faktická poznámka, takže se vrátíme do standardních přihlášek do obecné rozpravy. Mám tady dvě přihlášky. Za prvé pan poslanec Jiří Kobza a na závěr požádala o slovo v rámci obecné rozpravy paní ministryně Alena Schillerová. Takže v tuto chvíli zatím dva řečníci. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, bylo zde řečeno už mnoho, já jsem také vystupoval několikrát, i když jsem to neměl v plánu, takže nebudu dlouho, jen bych chtěl říci několik poznámek k tomu, co tady zaznělo.

Za prvé, my principiálně odmítáme přerozdělování, odmítáme formy socialismu a z toho pohledu samozřejmě víceletý finanční rámec, který je na přerozdělování založen, je pro nás nepřijatelný. To, co v něm postrádáme, a já už jsem to tady jednou řekl, je, aby administrativní aparát Evropské komise, Evropské unie začal hledat úspory sám u sebe v první řadě, dřív než začne požadovat zvýšení členských příspěvků na členských státech. Protože si myslím, že přenášet své stále rostoucí finanční nároky na členské státy je nefér až neslušné.

Rád bych požádal vládu, aby v jejím stanovisku k víceletému rámci jasně zaznělo politické poselství České republiky: my vám už víc nedáme. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy mám ještě poslední přihlášku a to je paní ministryně Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pány, dovolte, abych shrnula, abych poděkovala za tu debatu, zejména abych vypíchla příspěvek pana poslance Dolejše, ale souhlasila jsem s většinou věcí, které byly řečeny panem poslancem Skopečkem.

Chtěla bych skutečně shrnout, že pozice vlády – a připomenout to, protože možná jste už od toho posledního mého vystoupení, nebo prvního, kdy začala diskuse, na to

zapomněli – je k víceletému finančnímu rámci EU pro roky 2021 až 2027 více než kritická.

V podstatě my jako vláda ve své pozici uvádíme, že klíčovou prioritou České republiky bude vyjednat dostatečné prostředky pro ČR na dvě zásadní priority, a to je kohezní politika a společná zemědělská politika EU, ale nesouhlasíme v souvislosti s tím, jak to bylo navrženo, s navrhovanými úsporami.

Co se týče financování nových priorit, a padlo to tu v rámci debaty několikrát, tak jsme připraveni podpořit posílení prostředků na programy, které se orientují na ochranu hranic, ale ne způsobem, jak je ve víceletém finančním rámci navrženo, tzn. máme k tomu velmi rezervovaný postoj. Chceme, aby se posilovaly hranice tam, kde je to potřeba, pomáhalo se zemím, které to potřebují. Jsme velmi rezervovaní a odmítaví např. k tomu, že se pro tzv. Frontex navyšuje rozpočet na 10,3 miliardy. K tomu jsme velmi kritičtí, i když samozřejmě v celkovém rámci rozpočtu jsou to asi 3 %.

Současně chceme, aby jednotlivé členské státy získaly větší pravomoci rozhodovat o zaměření těchto prostředků na národní priority, to znamená, že si chceme vyjednat co nejvhodnější budoucí finanční podmínky zejména pro implementaci fondů kohezní politiky. Nesouhlasíme s nastavením – dneska máme pravidlo n+3, tzn. můžeme čerpat ještě tři roky, na zkrácení na n+2.

Co se týče společně zemědělské politiky, tak považujeme za velmi problematické jak navrhované úspory, tak povinné zastropování a na rozdíl od návrhů, které tu padaly, chceme, aby tato kompetence zastropování byla v kompetenci jednotlivých členských zemí. A ta pozice je nejen pozicí této vlády, ale stejnou pozici měla v podstatě i vláda minулá.

Co se týče příjmové strany rozpočtu EU, tak vláda je přesvědčena, že současný systém je komplikovaný, a dlouhodobě usiluje o jeho zjednodušení. Za nejvhodnější kritérium pro stanovení výše odvodů členských států do rozpočtu EU považuje dlouhodobě HND.

A nyní tady byla velká debata stran toho, že Komise navrhuje rozšiřování okruhu zdrojů financování rozpočtu, přitom to jde proti našemu úsili, my to chceme zjednodušit. Navrhovaným vlastním zdrojem je zejména zdroj z konsolidovaného základu korporátní daně, zdroj z prodeje emisních povolenek a zdroj založený na příspěvku za nerecyklované plastové obalové materiály. Takže vláda nesouhlasí.

Co se týče konsolidovaného základu korporátní daně, padlo to tu několikrát, a padlo to tu správně, to jsou diskuze, které se vedou na půdě Evropské unie roky. A věřte mi, že se ještě roky povedou. Tam najde vůbec o sazby, nejde o to, jestli Irsko, a teď si dovolím tady kolegy z Pirátské strany trochu poučit, tam najde o tyto věci. Tam jde o to, abychom vlastně stanovili jednotný základ daně. A my od počátku jako Česká republika k tomu máme velmi rezervovaný postoj. Říkáme: ano, budeme se účastnit debat, musíme se jich účastnit, abychom sledovali, kam to spěje, ale na druhé straně říkáme: nechceme, abychom ztratili tuto národní kompetenci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Omlouvám se. Já vás budu muset teď přerušit. Máme pevně zařazený bod ve 12.30. Je to volební bod. Kdyby byla samozřejmě vůle to doprojednat velice rychle, tak je prostor po dohodě Sněmovny to nechat, ale jak tady vidím ještě přihlášky, tak to by se nám asi protahovalo, takže se omlouvám. Budu vás muset přerušit. (Ministryně Schillerová: Bohužel příště.) Jestli tedy souhlasíte, tak se vrhneme na pevně zařazený volební bod.

Nyní bych tedy otevřel bod

132.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Na lavici vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise č. 86 ze dne 18. září tohoto roku. Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník a informoval nás o postupu. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, přeji vám dobré již odpoledne. Jako tradičně jménem volební komise se těm z vás, kteří chtěli bod doprojednat, omlouvám, ale taková je vždy naše společná dohoda, kdy volební body zařazujeme napevno, aby v rámci projednávání Sněmovny měly svůj pevně daný řád, abychom je stihli. Jak řekl pan předsedající, nyní napevno, tedy ve 12.30, je Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

Já pro vás mám za volební komisi připraveny k projednání tři volební body. Ten první bude aklamací, protože to jsou změny v našich orgánech. Další dva body jsou personální volby, takže poté bychom se odebrali k provedení tajné volby ve Státních aktech.

K prvnímu bodu, Návrhu na změny ve složení orgánů. Je to tedy standardní volební bod, který zařazujeme víceméně na každou schůzi Sněmovny. Dnes v rámci usnesení, které jsme vám předali, doplňujeme organizační změny, nebo návrhy klubů ještě po létě, i po těch vládních změnách, které proběhly v létě. Lhůta navržená komisí byla 17. září do 12 hodin. Vaše návrhy volební komise projednala svým usnesením č. 86 toto úterý 18. září. V rychlosti vás pro stenozáznam s obsahem usnesení seznámím.

Návrhy jsou všechny za dva kluby. Jeden je v rámci hnutí ANO a v rámci tedy míst, která podle kvora, podle rozdělení, hnutí ANO náležejí, a druhý návrh bylo doplňování od kolegů ze sociální demokracie právě po avizovaných změnách ve vedení Sněmovny a také ve vládě.

Rezignace. Z rozpočtového výboru rezignace poslance Milana Hniličky, z výboru pro bezpečnost Pavla Pustějovského, ze zahraničního výboru poslanec Robert Králiček a z výboru pro obranu také Robert Králiček. To jsou vše rezignace za hnutí ANO.

Proti tomu hnutí ANO nově nominuje do rozpočtového výboru paní kolegyni poslankyni, předsedkyni Asociace krajů Janu Mračkovou Vildumetzovou, do výboru pro bezpečnost Roberta Králíčka a do výboru pro obranu Karlu Šlechtovou. Do výboru pro obranu dále nominuje sociální demokracie Jaroslava Foldynu, to je místo, které bylo na základě § 33 uvolněno za pana poslance Hanzela, když se stal členem vedení Sněmovny. Další nominace je zahraniční výbor Karla Šlechtová za hnutí ANO, do mandátového a imunitního výboru Tat'ána Malá. Byla to místa, která byla tedy dočasně po létě uvolněna. Poslední dvě nominace jsou od sociální demokracie, Stálá komise pro použití odposlechů Petr Dolínek a Stálá delegace Parlamentu do Parlamentního shromáždění Rady Evropy paní poslankyně Alena Gajdůšková.

U těchto změn volební komise standardně navrhuje volbu veřejnou aklamací. Nejdříve tedy jedno hlasování o rezignacích poslanců, poté druhé hlasování o nominacích.

Nyní prosím, pane předsedo, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Předtím, než otevřu rozpravu, jenom oznámím, že s náhradní kartou č. 8 hlasuje místopředseda Sněmovny Tomáš Hanzel. A nyní tedy otevříram rozpravu a podívám se, zdali se někdo přihlásil do rozpravy. Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Jestli máte zájem o závěrečné slovo?

Poslanec Martin Kolovratník: Jenom poprosím jedním hlasováním rezignace poslanců, tak jsem je představil v usnesení, a druhým hlasováním potvrdit nominace.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže svolám poslance na hlasování. Doufám, že tady všichni jsme. První budeme hlasovat o rezignacích, jak je přednesl předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, zvedněte ruku a stiskněte křížek. Pardon, stiskněte tlačítko. (Veselost v sále.) Omlouvám se, já už myslím na volby. Kdo je proti, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko.

V hlasování pořadové číslo 166 přihlášení 143 poslanci, pro 128, proti nula. Výsledek byl přijat.

Tedž budeme hlasovat o tom druhém návrhu, to je o volbách, o nominacích.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 167 přihlášení 143 poslanci, pro 130, proti nula. Výsledek byl přijat. Tento bod si odložím.

Vrhneme se na další bod.

133.
Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

V prvním kole na 16. schůzi Poslanecké sněmovny dne 28. 6. 2018 nebyl nikdo zvolen. Prosím tedy, aby předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola.

Poslanec Martin Kolovratník: Já potvrzuji, že první kolo této volby proběhlo už dlouho, 28. června. My už jsme vám usnesení netiskli na lavici, ale bylo na začátku tohoto týdne rozesláno předsedům klubů a tajemníkům. Já připomenu, že do druhého kola postoupili v souladu s volebním řádem Sněmovny dvě kandidátky, respektive vždy postupují dva kandidáti s největším počtem hlasů. V tomto případě se tedy ucházejí o jedno místo. A ty postupující, ze kterých budeme vybírat, jsou paní Irena Ondrová, která v červnu získala 50 hlasů, a paní Stanislava Spoustová, která získala 67 hlasů.

Protože se jedná o druhé kolo, rozprava již neprobíhá. Volba bude připravena ve Státních aktech.

Poprosím, pane předsedající, abyste přerušil tento bod a otevřel další.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, máte pravdu. Rozprava se již nevede, jelikož jsme ji již ukončili na 16. schůzi. Přerušuji tedy projednávání tohoto bodu na tajnou volbu a tímto opět tento bod odkládám.

Nyní tedy otevřeme poslední bod, který tady zatím mám. Je to

134.
Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

V prvním kole na 16. schůzi Poslanecké sněmovny dne 28. 6. 2018 nebyl nikdo zvolen. Prosím tedy, aby předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola.

Poslanec Martin Kolovratník: Na toto neobsazené místo je to již druhá volba a její druhé kolo. Opravdu v červnu také nebyl nikdo v tomto případě zvolen. Jak jsme řekli, doplňujeme jedno místo, o které se tedy budou ucházet v uvozovkách dva finalisté z června. Postoupili Milan Grmela s 64 hlasy a Pavel Šotola s 55 hlasy. I tato volba je v tuto chvíli bez rozpravy. Je připravena.

Prosím na rozdávání volebních lístků dvanáct minut, takže do 12.50. Pokud by zástupci klubů souhlasili, tak výsledky bych oznámil ve 14.25 těsně před interpelacemi, abych tím čtením výsledků nezkračoval dobu na interpelace.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozprava se již nevede, byla ukončena na 16. schůzi. Přerušuji projednávání tohoto bodu na tajnou volbu. Přerušuji tedy zároveň schůzku Poslanecké sněmovny. Vyhlašuji přestávku do 14.25, kdy tedy budou vyhlášeny výsledky a následně ve 14.30 začnou ústní interpelace. Přeji dobrou chut'.

(Jednání přerušeno ve 12.38 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.25 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, nepřítomní členové vlády, je 14.25 hodin, tedy podle toho, jak bylo oznámeno před zahájením obědové pauzy, budeme pokračovat nyní. Předtím, než přejdeme k vyhlášení výsledků voleb, tak vám přečtu omluvy. Nashromáždilo se jich tady hodně.

Omlouvá se nám paní poslankyně Oborná od 15.00 do 23.45 z rodinných důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Brzobohatá z pracovních důvodů od 14.30 do konce jednacího dne, omlouvá se nám paní poslankyně Melková od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Pavel Bělobrádek z dnešního celého dne a i zítra celý den z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan ministr Plaga dnes od 14.30 do konce jednání z důvodu naléhavých pracovních záležitostí, omlouvá se nám dnes od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovní cesty pan poslanec Bartošek, omlouvá se nám od 15.00 do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Radek Rozvoral, omlouvá se nám pan poslanec Ferjenčík od 14.25 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Hnilička z dnešního odpoledního jednání do konce jednání bez udání důvodu, omlouvá se nám pan poslanec Strýček z pracovních důvodů od 14.30 do konce jednacího dne. Děkuji vám.

A nyní otevíram bod

133. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Prosím pana předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky. Máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, dobré odpoledne přeji. Jak jsme avizovali, požádal jsem o oznámení výsledků ještě před půl třetí, abychom nezkracovali čas nutný pro interpelace. Absolvovali jsme dvě tajné volby. V obou případech to byla druhá, a tedy závěrečná kola voleb.

V prvním bodu, jak byl avizován, Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu, jsme vybírali ze dvou kandidátek. Obsazovali jsme jedno místo. Konstatuji, že bylo vydáno 138 hlasovacích lístků. Do volební urny bylo odevzdáno 137 platných i neplatných hlasovacích lístků. Jeden lístek tedy nebyl odevzdán. Kvorum nutné pro zvolení bylo 70. Kandidátka Irena Ondrová získala 48 hlasů a paní Stanislava

Spoustová získala 58 hlasů. Konstatuji tedy, že v této volbě nikdo nebyl zvolen a volba tím končí.

Pro vás, kteří se zajímáte o způsob mediálních voleb, v tomto případě vyhlašuje výzvu na volbu nebo na podání návrhu předseda Sněmovny. Poté návrhy, jednotlivé zájemce posuzuje volební, tzv. mediální, ale volební výbor v čele s předsedou Stanislavem Berkovcem a ten poté postupuje návrhy plénu Sněmovny. Já teď nechci přejímat nebo avizovat, kdy v jakém čase to bude, ale pouze zde konstatuji, že volba skončila a Sněmovna bude muset vyhlásit v následujících týdnech nebo měsících novou veřejnou výzvu na nominace.

Prosím o otevření druhého bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tímto bod končí a otevíráme bod

134.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Poslanec Martin Klovratník: Tady mohu konstatovat, že sněmovna při volbě byla úspěšná, volbu uzavřela, zvolila kandidáta. Opět bylo vydáno 138 hlasovacích lístků, odevzdáno 137, tedy jeden odevzdán nebyl. I zde bylo kvorum nutné pro zvolení 70. Vybírali jsme ze dvou kandidátů. Pan Milan Grmela získal 81 hlasů, byl tedy zvolen. Pan Pavel Šotola získal 48 hlasů a zvolen nebyl. Volba tím tedy končí, je zvolen pan Milan Grmela, a tím mohu konstatovat, že Dozorčí rada Státního fondu rozvoje bydlení je v tomto chvíli kompletní.

Tolik volební body, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Tím končím bod 134 a posuneme se k dalšímu bodu na pořadu, jímž jsou

169. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určeny předsedovi vlády ČR a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu ČR, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo poslankyni Heleně Langšádlové, která byla vylosovaná na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Andreje Babiše. Připraví se poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný premiére, obracím se na vás jako na předsedu Bezpečnostní rady státu ve věci výroční zprávy o extremismu. Tato bývala v předchozích letech zpravidla vydávána již v květnu. Nyní máme září. Na zasedání rady dne 18. září 2018 měla být Výroční zpráva o extremismu za rok 2017 projednávána, ale tento bod byl stažen. Podle informací z médií se vydání zprávy opozdilo hlavně kvůli připomínkám Kanceláře prezidenta republiky. Návrh zprávy totiž na několika místech varuje před hnutím SPD. V meziresortním připomínkovém řízení kritizoval tyto pasáže i ředitel bezpečnosti Pražského hradu Jan Novák a zpráva prý musela být přepracována. Dle médií se tak musely přepsat části a pasáže, které se zabývají právě hnutím Svoboda a přímá demokracie Tomia Okamury. V tuto chvíli to vypadá, že Výroční zpráva o extremismu za rok 2017 bude vydána možná až po komunálních volbách, ve kterých kandiduje i hnutí SPD.

Na základě těchto informací si vám, pane premiére, dovolím položit následující dotaz. Je pravda, že důvodem pro stažení z jednání Bezpečnostní rady státu bylo to, že Kancelář prezidenta republiky měla připomínky k hodnocení strany SPD jako strany extremistické? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Předseda vlády je omluven a odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

S další interpelací vystoupí poslankyně Věra Kovářová. Dále se připraví paní poslankyně Lenka Kozlová. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, jsme v druhé půlce září a stále panuje letní počasí téměř bez dešťových srážek. Pro někoho dobrá zpráva, pro někoho méně. Dlouhodobě ale určitě spátná zpráva pro všechny. A my bychom s tím měli něco dělat. Na téma sucha se konala celá řada seminářů a konferencí, kulatých stolů včetně vytvoření nových pracovních skupin, ale stále bez hmatatelnějších výsledků. Problém sucha spadá do gesce Ministerstva zemědělství a životního prostředí, ale myslím, že je to tak důležitá otázka, že se do ní musíte vložit vy jako předseda vlády a o výsledcích vlády v této oblasti průběžně informovat Poslaneckou sněmovnu.

Vážený pane premiére, kdy začne vláda fakticky bojovat se suchem nejen mediálně a realizovat opatření k předcházení a zmírnění následků sucha? Jaký je harmonogram jejich přijímání? Jste připraven o tomto úsilí pravidelně informovat Poslaneckou sněmovnu? Předem děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, pan premiér vám v souladu s jednacím řádem odpoví do 30 dnů písemně. Než dám slovo další poslankyni, tak zde mám nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Martin Jiránek z důvodu jednání mezi 14.15 a 19.00. Omlouvá se nám pan poslanec Jan Richter od 14.27 do 15.30 hodin z důvodu jednání. Omlouvá se nám pan poslanec Radek Koten od 14.25 do konce jednacího dne. Děkuji.

A nyní prosím paní poslankyni Lenku Kozlovou, aby přednesla svoji interpelaci na předsedu vlády.

Poslankyně Lenka Kozlová: Dobrý den, přeji všem dobré odpoledne. Vážení kolegové, vážený pane předsedající, vážení ministři, ráda bych se pana premiéra zeptala, přestože tu není, na jednu zásadní komponentu vzdělávacího systému ČR. Tedy na plánovanou komponentu. Budu mluvit o občanském vzdělávání.

Pan předseda je jistě s historií problému dobré obeznámen. Ale jak jsme se v minulých interpelacích dozvěděli, někteří poslanci ohledně tématu stále propadají zmatení. Na začátku stálo usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 4. prosince 2014, kde na základě návrhu poslance Jiřího Miholy a jako reakce na jím pořádaný seminář se Poslanecká sněmovna usnesla na základních principech občanského vzdělávání, a že takovou neindoktrinační kompetenci občanů zvyšující věc chceme. Příprava koncepčního dokumentu byla svěřena Ministerstvu školství, které ovšem selhalo včetně nevhodného konceptu Domu demokracie jako centralizované instituce. Následně byla agenda z Ministerstva školství přehozena na Úřad vlády, respektive na Sekci lidských práv. Tam vznikla nějaká pracovní skupina, ale téma dále usnulo. Až později, až teprve v roce 2016 došlo k veřejným konzultacím nad materiélem, ale ukázalo se, že téma je konfliktní, všichni aktéři mají trochu jinou představu, a v minulém volebním období se nakonec nic pořádného nestalo.

Letos už projevil Úřad vlády výrazně vyšší akceschopnost a došlo k přípravě konsenzuálního základního dokumentu, který by aspoň nastínil základní východiska, ze kterých by se dále vyšlo. (Čas, paní poslankyně.) Aha. (Prosím, dokončete větu.) Je to základní dokument tvorby koncepce občanského vzdělávání v ČR. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Předseda vlády je omluven a odpoví vám v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

A nyní prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat věci syrských uprchlíků.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, a zdravím tamhle kolegu Ferance, který se na mě usmívá.

Dovolte mi, vážený pane nepřítomný předsedo vlády, dovolte mi vám položit několik otázek, které skrze mě pokládají občané. Tím prvním dotazem je dotaz pana Michala Vašíčka, a sice proč jste špatně použil citát Dalajlámy. Proč jste použil citát, který takhle, v této podobě nikdy nezazněl? Děkuji za odpověď v souladu s jednacím řádem a poprosím vás ještě o odpověď elektronickou do datové schránky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Dalším, kdo by měl interpelovat, je pan poslanec Jan Lipavský, kterého tady ovšem v tuhle chvíli nevidím, tak chvílkou počkám, jestli se vynoří. Ale jinak tedy jeho interpelace ve věci ministerstva loutek a duchů propadá a posuneme se dál. Prosím pana poslance

Luzara, který bude interpelovat předsedu vlády ve věci usnesení vlády o slevě. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, dovolte mi, abych vás interpeloval ve věci rozhodnutí vlády o slevách na železniční dopravní cestě. Toto usnesení, které umožní občanům mladšího věku 18 let a staršího 65 let cestovat s výraznou slevou na dopravních cestách, železničních dopravních cestách, jistě všichni vítáme. Nechal jste si ale připravit přehled, jak dojde k zatištění železniční cesty tímto rozhodnutím vlády? Musím se ptát, jak dalece toto rozhodnutí bylo konzultováno s železnicí, myslím s provozovateli železniční dopravní cesty. Protože jako občan města Ostravy, který je pravidelně konfrontován se skutečností cestujících na nejvytíženější české dráze Ostrava–Praha musím říct, že je to tragédie. Nebudu teď hovořit o výkladní skříni Českých drah pendolinu, ale budu hovořit o mezinárodních, zdůrazňuji slovo mezinárodních, dopravních spojích na Slovensko, což jsou expresy, které jezdí pravidelně mezi Prahou a Žilinou.

Tyto vlaky se tímto rozhodnutím staly vlaky, které mají trvale hodinové zpoždění, protože připojené vagony, které aby zvládly kapacitu, jsou staršího data. Nejsou schopny dosahovat těch technických rychlostí, které vlaky dosahovat mají. Mají problémy, protože nejsou připraveny technicky na to, aby jezdily tímto tempem. To množství lidí zpožďuje vystupování a nastupování na zastávkách, kdy každá zastávka tohoto vlaku znamená o sedm minut větší zpoždění vlaku na celé trase. Lidé stojí v chodbičkách, průvodčí neprochází tímto vlakem, protože se prostě nedostane přes ten vlak. Ta kapacita lidí v těch vlastech způsobuje to, že jsou uzavřené WC, protože přetékají a nestačí se vyprazdňovat v zastávkách v těch stanicích, kde ty stanice umožňují tady toto odstavení tohoto vagonu. Prostě kultura cestujících šla obrovsky dolů. A zdůrazňuji, jedná se o mezinárodní spoje, a zvlášť s ohledem na vaši národnost bych chtěl nápravu. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím opět pana poslance Dominika Feriho, který bude interpelovat ve věci regulace konopí.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, další dotaz. Cituji: Zajímalo by mě, jak se staví pan premiér, potažmo jeho strana k návrhu zákona pirátské strany a doporučením Jindřicha Vobořila ohledně regulace konopí. Za mě jde o docela konzervativní návrh, který umožní normálním lidem dělat, co je baví, a zároveň se výrazně omezí působení černého trhu. Děkuji za odpověď a poprosím stejně jako u předchozího dotazu odpověď jak písemnou, tak i do datové schránky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci zákona o sociálním bydlení.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v programovém prohlášení současné vlády se k tématu sociální politiky uvádí následující: V této oblasti zahájíme dialog s obcemi o funkčním rozdělení rolí v sociální oblasti a po dohodě navrhнемe takové změny, aby práce s klientem byla skutečně účinná. K tomu je zapotřebí vytvořit novou potřebnou legislativu řešící sociální práci a problematiku sociálního bydlení včetně definování potřebných investičních, personálních a provozních zdrojů včetně jasných kompetencí a pravidel mezi jednotlivými rezorty a mezi státem, krají a samosprávou. Spolupráce mezi státem a samosprávami bude digitalizována a údaje sdíleny. – Tolik programové prohlášení vaší vlády, ve kterém se zavazujete přijmout zákon o sociálním bydlení.

Před několika týdny jste se ale začal k zákonu o sociálním bydlení stavět odmitavě, a tak mě přirozeně zajímá, zda došlo v rámci stávající koalice ANO, ČSSD a KSČM k dohodě, která toto ustanovení vládního programového prohlášení neguje. Nebo šlo o vaše jednostranné prohlášení? Ať už je to jakkoli, jaké budou nejbližší kroky vaší vlády v této oblasti? Jaký je jejich harmonogram? Budete problém sociálního bydlení řešit legislativními, nebo pouze nelegislativními prostředky? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Předseda vám odpoví písemně do třiceti dnů. A prosím, abyste pokračovala interpelací ve věci bezpečnostní prověrky kancléře Mynáře. A přípraví se pan poslanec Feri.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, moje otázka je velmi jednoduchá. Vláda ve svém vyjádření k našemu návrhu zákona, který zaváděl povinnost bezpečnostní prověrky na stupeň přísně tajné pro kancléře prezidenta republiky, uvedla, že práce v Kanceláři prezidenta republiky vyžaduje pouze prověrku na stupeň důvěrné. I když s tímto závěrem nesouhlasím, respektuji jej, a zeptala jsem se Kanceláře prezidenta republiky na základě zákona o svobodném přístupu k informacím, zda si pan kanclér již požádal o vydání osvědčení alespoň na stupeň důvěrné, když se jeho řízení ve věci bezpečnostní prověrky tak nepřijatelně dlouho táhne. Překvapením pro mě byla odpověď, podle které Kancelář prezidenta republiky tento závěr nesdílí, a je podle ní zcela v pořádku, že kanclér má prověrku jen na stupeň vyhrazené, jejíž význam nejlépe dokumentuje skutečnost, že jí neuděluje NBÚ.

Pane premiére, ta rozdílnost právních názorů vlády a Kanceláře prezidenta republiky v tak citlivé otázce bije do očí. Co uděláte pro jejich sjednocení? Nerada v této souvislosti vzpomínám na vaše starší vyjádření, dle kterého jsou pánové Mynář a Nejedlý, řekněme, charakterově ne zcela na výši a dělají byznys na prezidentovu hlavu. Věřím, že tomu nehodláte jen přihlížet. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan premiér vám odpoví do třiceti dnů. A nyní prosím s poslední interpelací pana poslance Feriho ve věci lithium.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený nepřítomný předseda vlády, rád bych se vás zeptal – píše to občan Marek Poskočil – kde je to lithium, které nám chtěla ČSSD ukrást přímo pod rukama? Sliboval jste, že ho vytěžíte a slušní lidé už nebudou muset nikdy pracovat, a skutek, utek. To je, předpokládám, parafráze. Takový slib jste, předpokládám, nikdy neučinil. Na druhou stranu by mě zajímalo, jak se celá záležitost těžby lithia v Krušných horách, zejména v oblasti Cínovce, vyvíjí. Děkuji za odpověď a poprosím i o odpověď do datové schránky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Tím jsme vyčerpali všechny přihlášky k interpelacím na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Vyzývám poslance Vítá Rakušana, aby přednesl interpelaci na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra pověřeného řízením Ministerstva zahraničních věcí Jana Hamáčka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se poslanec Lukáš Bartoň. Upozorňuji, že pan ministr Jan Hamáček je nepřítomný. Pan poslanec Vít Rakušan tu také není. Ještě chvíliku počkáme... Nevypadá to, že by se objevil, takže jeho interpelace propadá.

A já prosím, pana poslance Lukáše Bartoňe, aby přednesl svoji interpelaci na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Roberta Plagu, který se také omluvil.

Poslanec Lukáš Bartoň: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, podle dostupných informací již přes rok probíhají v sítí vzdělávacích ústavů vašeho ministerstva revize rámcových vzdělávacích programů, RVP. Scházejí se předmětové panely, vznikají studie a zprávy od oslovených expertů. Bohužel je ale odborná i laická veřejnost celý rok prakticky bez informací o tom, kam revize směřují. Prosakují třeba fámy o směřování zpátky k osnovám, které zneklidňují školy, které se s RVP a ŠVP naučily pracovat směrem ke kvalitní a moderní výuce. Revize RVP ovlivní charakter vzdělávání v ČR a další generaci, proto je neveřejnost až utajenost tohoto procesu před občany kontraproduktivní. Naopak jsou ideálním prostorem otevření diskuse o budoucnosti českého vzdělávání širší veřejnosti a nadstranickým platformám. Tak jak kdysi proběhla třeba ve Finsku, na které se dnes leckdo odvolává, a tak jak většina stran hlásá v debatach před loňskými volbami.

Prosím tedy o odpověď: Máte v úmyslu nechat proces revizí RVP běžet v černé skříňce jako dosud, nebo dáte veřejnosti možnost do procesu vstoupit? Budou moci občané připomínkovat základní principy i potřebnost různých dovedností pro 21. století a dát tak občanům možnost, aby se se školou a vzděláním vůbec identifikovali? A doplňující otázka. Pokud otevřením revizí veřejnosti plánujete, v jaké fázi a v jakém časovém horizontu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Pan ministr vám odpoví písemně do třiceti dnů. Ještě než pozvu dalšího řečníka, tak je tady

omluvenka. Omlouvá se nám od 15 hodin do konce jednání z pracovních důvodů pan poslanec Kolovratník.

A nyní pozvu paní poslankyni Jarošovou, která bude interpelovat ve věci koncepce zdravotnictví a sítě neziskových nemocnic pana ministra Vojtěcha.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážený pane ministře, začnu nemocnicí v Litoměřicích, která se radními města a vedením této nemocnice připravuje k pronájmu a nyní je naštěstí ve fázi, kdy Úřad pro ochranu hospodářské soutěže zrušil koncesní řízení pro jistá pochybení, proti čemuž se vedení nemocnice samozřejmě hodlá odvolut.

Celé to začalo urychlenou změnou právní formy nemocnice z příspěvkové organizace na akciovou společnost. Ta pořádně nezačala fungovat, a už dává nemocnici do pachtu jiné akciové společnosti, která bude za každou cenu chtít generovat zisk do kapitoly akcionářů. Je to logické. Tam, kde dochází ke konfliktu ekonomických zájmů soukromého podnikatele, končí humanita a etika. V oblasti zdravotnictví často dochází často ke zhoršování a omezování kvality zdravotní péče.

Do výběrového řízení se přihlásily tři společnosti, jedna z nich je Penta Hospitals. Tedy Penta Hospitals se jmenovala do dubna, kdy se pak narychlo přejmenovala na lépe znějící Litoměřickou zdravotní akciovou společnost, která byla k tomuto účelu založena v dubnu 2018 a dále už vystupuje pod tímto názvem a úspěšně maskuje společnost Pentu. Zaslechl jsem názory občanů, že je to dobré, že tam Penta už není.

Podle mě se jedná o naprostě skandální klamání občanů a to mi opravdu hodně vadí. Kdo ponese odpovědnost za špatný výběr pachty, ať už záměrný, nebo vlastní hloopostí, pokud nám zde citelně chybí zákon o přímé hmotné odpovědnosti politiků? Je to systém, jak zlikvidovat funkční zdravotnictví? Protože tento pacht zaplatí především pacienti a vlastně my všichni. Jak chce stát garantovat zdravotní péči, když vlastně nemůže ovlivnit rozhodnutí soukromníků a pachty? Plánujete prosím, pane ministře, vypracovat jakousi koncepci zdravotnictví vytvořením sítě neziskových nemocnic včetně krajských, fakultních a dalších strategicky položených nemocnic. (Předsedající: Čas, paní poslankyně!) Vidím tu síť tak na sto, sto padesát tisíc obyvatel, kdy ty nemocnice budou neziskové, státní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím skončete a dejte prostor panu ministrovi. Budete mít možnost položit doplňující dotaz.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tuto interpelaci. Já si myslím, že i když nebyla úplně dokončena, tak samozřejmě principiálně ji rozumím. Ovšem je třeba se podívat, jak funguje systém ve zdravotnictví.

Za dostupnost péče ze zákona odpovídají zdravotní pojišťovny. Ministerstvo zdravotnictví pouze kontroluje. Ministerstvo zdravotnictví samozřejmě zřizuje své nemocnice a pak jsou zde nemocnice, které jsou zřizovány městy, kraji, a na tyto nemocnice ministerstvo nemá reálný vliv. My ani nemůžeme do toho jakkoli

zasahovat ze zákona, abychom řekli, komu má být nemocnice pronajata. To je v gesci těch samospráv, proto tady máme samosprávy. A samozřejmě pokud by ministerstvo do tohoto zasahovalo, tak si myslím, že by to bylo protiústavní, protože samosprávy zkrátka mají ty nemocnice ve svém vlastnictví, ať jsou to města, nebo kraje, a ony s nimi zacházejí tak, jak zkrátka mají mandát. A pro nás je důležité, aby ta péče byla zajištěna. Za to odpovídají zdravotní pojíšťovny, za dostupnost časovou a místní, a v tomto směru je úplně jedno, jestli je vlastník stát, kraj, město, soukromník. To vůbec nehraje roli. Každý má povinnost zajistit péči v odpovídající kvalitě podle zákona o zdravotních službách. To vše je definováno jasně. A pokud někde ta péče zajištěna nebude, pokud nebude zajištěna časová a místní dostupnost, tak pak samozřejmě může nastoupit Ministerstvo zdravotnictví, může to řešit aktivně, ale nemůže ovlivnit to, kdo bude provozovat nějakou nemocnici. Tuto pravomoc nemáme. Říkám, z našeho pohledu je jedno, jestli je vlastníkem stát nebo kdokoli jiný, musí zajistit péči tak, jak je stanoveno v zákoně. To je pro nás to kvalitativní kritérium.

A pokud se bavíme o síti neziskových nemocnic, ano, tak v minulosti tady různé návrhy byly. Otázka je, jaké nemocnice by do toho měly být zahrnuty. To je samozřejmě debata, která se tady vedla. Už tady jednou byl návrh tehdy za ministra Ratha, který zrušil Ústavní soud, protože tam byl seznam nemocnic a Ústavní soud řekl, že vlastně není zřejmé, proč je tam tato nemocnice a není tam tato. Takže to je velká debata. Pak tady byly různé jiné návrhy, podle mě docela nekvalitní. Ona je jedna věc samozřejmě říci "budu nezisková nemocnice", ale to může říci i ta Penta. Penta řekne "my jsme nezisková nemocnice" a bude peníze vydávat třeba skrze nějaké dodavatele. Takže ona jedna věc je ukazovat, že jsme nezisková nemocnice, a druhá věc je pak ta realita. Penta může klidně provozovat neziskovou nemocnici, nebo Agel, ale pak má dodavatele, skrze které bude ty peníze tahat stejně pryč, a to už prostě neochráníte.

Takže pro nás je zkrátka důležité, aby byla zajištěna časová a místní dostupnost zdravotní péče v odpovídající kvalitě, za to nesou odpovědnost zdravotní pojíšťovny, a pokud tomu tak nebude, tak ministerstvo může zasáhnout. Takto je dneska nastaven zákon.

To, jestli mají být neziskové nemocnice, nebo nemají, ano, je to k debatě, ale nemyslím si, že to je všeobecné, že to zachrání české zdravotnictví. My musíme udržet tu státní síť nemocnic. To jsou nemocnice přímo řízené Ministerstvem zdravotnictví, ty samozřejmě nikdy nemohou být privatizovány, fakultní nemocnice a státní nemocnice, které my zřizujeme, protože ty vlastně tvoří takovou přirozenou síť, nejsou samozřejmě jenom v Praze, jsou v Plzni, v Brně, v Hradci Králové, a jsou to skutečně takové řekněme pilíře českého zdravotnictví, které poskytují plnooborovou péči, superspecializovanou. Tam vlastně pacienti vždy najdou tu nejkalitnější péči. A samozřejmě pak se můžeme bavit o případech, jako je třeba Šluknovský výběžek – tamhle vidím pana poslance –, kde ta situace je bezesporu složitá. Máme nemocnici v Rumburku, Varnsdorf, ale na druhou stranu tam zase musí nastoupit kraje. Vím, že třeba zrovna tam v Ústeckém kraji ten problém je, a myslím si, že ten kraj by měl v tomto směru nastoupit a jednat o tom, pokud ta nemocnice má problém, např. nějaká městská, a samozřejmě ty městské nemocnice bohužel dneska problém mají,

protože pro města je to zátěž, většinou jim to v zásadě luxuje jejich rozpočty. Tak to bohužel je, protože nemocnice je velká zátěž. Oni musejí často dneska i přeplácet lékaře. Vím, že v Rumburku nabízeli asi 200 000 primářům, a stejně nikoho nesehnali.

Takže je velmi složité udržet tyto malé nemocnice a tady si myslím, že můžou třeba nastoupit právě kraje, které by pomohly těm malým městským nemocnicím. Myslím, že to je dokonce i případ Litoměřic, to je také městská nemocnice, pokud vím. A samozřejmě udržet takovou malou městskou nemocnici objektivně řečeno (upozornění na čas) objektivně řečeno není úplně jednoduché. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku? Nemá zájem, v tom případě se posuneme dál.

Nyní by měla interpelovat paní poslankyně Maříková ve věci těžby kaolínu u Jeništova na Karlovarsku pana nepřítomného ministra Brabce. Paní poslankyně tu není v tuto chvíli. Ještě chvilku počkáme, jestli se nezjeví... Nezjeví, v tom případě interlace propadá a já prosím pana poslance Profanta, který bude interpelovat ve věci dat Českého hydrometeorologického úřadu pana ministra Brabce, a připraví se pan poslanec Výborný.

Poslanec Ondřej Profant: Vážení kolegové, vážený pane nepřítomný ministře, Český hydrometeorologický ústav disponuje klíčovými daty o počasí. Tato data mají výrazně širší využití než jen aktuální předpověď počasí. Jsou významná pro pořadatele akcí, zemědělce, obce, vědce a také mohou být využívána pro nové aplikace, komerční služby a podporu digitálních inovací. Hydrometeorologický úřad tato data prodává státním institucím i soukromým subjektům. V případě prodeje dat státním institucím se jedná pouze o přesouvání finančních prostředků z jedné kapitoly do druhé. Těm soukromým subjektům účtuje velmi nepřiměřené částky, např. neziskové organizaci Arnika 20 000 korun za měření ze čtyř stanic ohledně hladiny řek. To je nepřiměřené vzhledem k tomu, že taková měření mohou být plně automatizovaná. Samozřejmě že se taková data sbírají i v jiných státech. Podívejme se, jak na tom jsou. Obdobné částky si účtuje Rumunsko nebo Estonsko, avšak skandinávské země či Německo tato data mají volně přístupná.

Zvláště zajímavé to začne být v kombinaci s programovým prohlášením vlády, kde se píše: "Všechna dostupná a zveřejnitelná data, která vzniknou za peníze daňových poplatníků, musí být neprodleně bezplatně zveřejňovaná jako otevřená data. To podpoří další rozvoj služeb založených na těchto datech." Tak to si asi s vládou rozumím, to zcela vítam, a proto se ptám (upozornění na čas), kdy tato data zveřejníte. Proč to tak dlouho trvá? Proč se bráníte rozsudku soudu? Nejedná se o plýtvání penězi daňových poplatníků v momentě, kdy –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás budu muset přerušit. Dokončete větu.

Poslanec Ondřej Profant: A jaká část příjmů Českého hydrometeorologického úřadu pochází od jiných veřejných institucí či jimi vlastněných firem?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Výborného, který bude interpelovat ve věci revize podoby maturitní zkoušky pana ministra Plagu. Připraví se paní poslankyně Nevludová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, vážené paní ministrně, kolegové, kolegyně. Já bych rád interpeloval ministra školství ve věci maturitní zkoušky a její revize.

Je známo, že se v tuto chvíli zvažuje revize současné podoby maturitní zkoušky, hlavně k tomu, co je původně plánováno, to je ta otázka povinné zkoušky z matematiky a podobně. Já se v tuto chvíli nechci ptát na ty diskuse a debaty, které se vedou v rámci Centra pro zjištování výsledků ve vzdělávání CERMAT, ale chci se zeptat, zda Ministerstvo školství v rámci této debaty také považuje za důležité a vede v tom nějaká jednání ať už v rámci vlastního rezortu, nebo s Ministerstvem práce a sociálních věcí, a to ve věci revize katalogu profesních požadavků, konkrétně tedy Národní soustavy kvalifikací, což je informační portál Ministerstva školství, ale současně Národní soustavy povolání, kterou spravuje Ministerstvo práce a sociálních věcí. Konkrétně se mi jedná o to, zda ministerstvo uvažuje o tom, že by některé obory, u kterých dnes je povinná maturitní zkouška, zda u těchto oborů by toto bylo změněno tak, abychom vrátili váhu maturitní zkoušce, která je v tuto chvíli výrazně devalvována.

Uvedu to na konkrétním příkladu. Obor kosmetička je dnes v soustavě uveden s povinnou maturitní zkouškou. Dodnes mi nebyl nikdo schopen vysvětlit, proč by kosmetička měla mít maturitní zkoušku. Pokud by tento a podobné další obory byly této povinnosti v Národní soustavě kvalifikací zbaveny, věřím, že by to pomohlo celé soustavě. A možná i potom bychom mohli jiným způsobem uvažovat o revizi současně podoby maturitní zkoušky. Ptám se tedy, jestli tedy tímto směrem jdou úvahy Ministerstva školství, zda již vyvinulo nebo vyvine v tomto smyslu i jednání s dalšími rezorty, zvláště s Ministerstvem práce a sociálních věcí. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já velice děkuji za dodržení času. Odpoví vám pan ministr do 30 dnů písemně.

Nyní prosím paní poslankyni Nevludovou, která bude interpelovat pana ministra Hamáčka ve věci situace Městské policie Opava. Připraví se pan poslanec Lipavský.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený nepřítomný pane ministře, kontaktují mě občané města Opavy, kteří nejsou spokojeni se situací u městské policie. Situace je v posledních dnes tak vyhrocená, že do stávkové pohotovosti chce vstoupit 90 % městských strážníků z důvodů, že podle nich dochází k šikaně a bossingu ze strany současného vedení. Podle tvrzení strážníků

docházelo k takovému jednání ředitele i u Městské policie Olomouc, které bylo jeho předchozím působištěm. Někteří ze strážníků vedou v této věci již soudní spory.

Z nedávné kontroly provedené Státním úřadem inspekce práce vyplynulo pochybení ze strany zaměstnavatele, a to že došlo k porušení paragrafu 306 odst. 3 zákoníku práce, kdy zaměstnavatel jakožto územní samosprávný celek ve smyslu paragrafu 303 odst. 1 písm. f) zákoníku práce nevydal pracovní řád, a že někteří zaměstnanci jsou dlouhodobě zařazeni ve špatné platové třídě. Pro město Opavu bude toto pochybení představovat částku ve výši několika statisíců v doplatcích mezd. Zaměstnanci, kterých se to týká, na tuto skutečnost zaměstnavatele upozorňovali, nicméně nebyly zjednány kroky k napravě. Tato situace se projednávala v pondělí 17. 9. 2018 na opavském zastupitelstvu, kdy primátor navrhl provést analýzu, zda město Opava vůbec městskou policii potřebuje. Primátor Opavy považuje celou záležitost za zpolitizovanou. Nicméně si myslím, že pokud je porušován zákoník práce, politika musí stranou.

Jako gestora samosprávy se vás ptám, zda v dané věci je Ministerstvo vnitra schopno udělat nějaké interní šetření (upozornění na čas) týkající se dodržování zákoníku práce a jestli si myslí, že 70 tisícové město by mělo mít městskou policii zřízenou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan ministr vám odpoví do 30 dnů písemně.

Prosím pana poslance Lipavského, který bude interpelovat ve věci ministerstva loutek a duchů. Připraví se pan poslanec Feri.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, vážený nepřítomný pane ministře, dámy a páновé. Interpeluji vás jako ministra zahraničí a předsedu ČSSD ve věci stále se zhoršující personální situace na Ministerstvu zahraničních věcí. Nebo by se možná hodilo vzhledem k současnemu tristnímu stavu věci říct, ministerstvu loutek a duchů. Toto přirovnání je více než zasloužené ze dvou důvodů. Díky vaší neschopnosti stále nemáme plnohodnotného ministra a nově oznámený kandidát je jakási light verze Miroslava Pocheho. A nově se dozvídáme o vašich posidérních praktikách při obsazování pozic odborných náměstků, které mají za důsledek, že tyto klíčové pozice zůstávají neobsazené.

Novým nominantem ČSSD na ministra zahraničních věcí se má stát Pocheho asistent Tomáš Petříček. O tomto muži víme dvě věci. Pochází z pražské buňky ČSSD a stejně jako jeho mistr Poche, kterého už deset let následuje v jeho politické kariéře od dozorčích rad v pražských firmách po asistentování v Evropském parlamentu, pod taktovkou Pocheho se proasistentoval až na pozici kandidáta na ministra zahraničí a svému guru Pochemu zůstává zcela věrný. Situace na Ministerstvu zahraničí tak možná bude už velmi brzo připomínat vystoupení břichomluvce s loutkou. Oficiálně bude mluvit zmenšená Pocheho verze, loutka Petříček, reálně ho bude ze zadu ovládat mistr loutkař Poche, který bude určovat politickou agendu a dělat veškerá rozhodnutí.

Kromě ovládaného ministra zahraničí nejspíše pod taktovkou ČSSD v Černínském paláci brzo vůbec nikdo nezbude. V tomto okamžiku zůstaly neobsazeny dva klíčové posty odborných náměstků. Že Jakub Dürr odchází na stálé zastoupení do Bruselu a Ivo Šrámek do OBSE ve Vídni, se vědělo hodně dluho dopředu. Proto byla včas vyhlášena výběrová řízení, údajně byli dokonce vybráni i velmi kvalitní kandidáti. Nicméně tato výběrová řízení byla z nějakých důvodů zrušena. A víte, kdo ta výběrová řízení zrušil, pane nepřítomný ministře? Byl jste to vy. A ptám se proč. Že by kandidáti byli příliš kompetentní (upozornění na čas) nebo málo loajální? A vůči komu? Současná situace je (prosím, dokončete větu) naprosto neudržitelná. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Než vystoupí další poslanci se svou interpelací, máme tady omluvenku. Omlouvá se nám paní poslankyně Válková mezi 14.30 a 18.00 hodin z pracovních důvodů.

Nyní prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat ve věci posilování aktivních záloh. Připraví se paní poslankyně Kovářová.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, dovolte mi vám adresovat dotaz od občana, a sice jak se daří naplňovat závazek posilování aktivních záloh a jaká je koncepce jejich budování a fungování. Prosím o odpověď jak v souladu s jednacím řádem, tak do datové schránky. A všechna data, která mi v této věci poskytnete, bych poprosil ve strojově čitelném formátu. Předem velmi děkuji za vyřízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr vám odpoví do 30 dnů písemně.

Prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci zákona o sociálním bydlení paní ministryni Maláčovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, vím, že se jedná tak trochu o zděděný pomníček po předchozí ministryni práce a sociálních věcí a možná i trochu starší, ale dovolte mi, abych se vás zeptala, jaké plánujete další kroky v agendě sociálního bydlení. Dle mých informací bylo totiž upuštěno od přípravy nového zákona o sociálním bydlení, přestože závazek k jeho přijetí je obsažen v programovém prohlášení vlády.

Vážená paní ministryně, jaké budou vaše budoucí kroky v oblasti sociálního bydlení? Pokud skutečně vláda nepůjde legislativní cestou, jaká opatření a v jakém časovém horizontu plánujete provést? A dovolte mi ještě jednu otázku stran vašeho rezortu. Jsou ještě nějaké další součásti programového prohlášení, které byly, jak se alespoň zdá, překonány vývojem, jak je tomu v případě zákona o sociálním bydlení? Které to jsou? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím paní ministryně o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, co se týká výroku pana premiéra, že zákon o sociálním bydlení nebude, tak v tu chvíli s tímto výrokem lze souhlasit, ale v trochu jiném kontextu, než bývá uváděno.

V dnešní době situace kolem bydlení je velmi kritická, myslím si, že se na tom všichni shodneme. Dnes najít velmi slušné bydlení za rozumnou cenu mají problém téměř všichni. Máme nedostatek bytů pro mladé rodiny s dětmi, pro seniory, pro zdravotně postižené, vyloučené lokality mají celou řadu problémů, které je trápí zase z jiného pohledu, to znamená, že potřebují pomoc s těmi zdevastovanými byty a ubytovnami. Prahu zase trápí Airbnb.

Proto se domníváme v sociální demokracii, že zákon o sociálním bydlení, čistě takto pojatý zákon, už je překonaný, a co Česká republika potřebuje, tak je nějakým způsobem uchopit otázku bydlení, jeho dostupnosti a kvality komplexně. Proto budeme usilovat o zákon o dostupném bydlení, nebo zákon o bydlení – ten název je vlastně podřádný, ale jde o to zajistit právní rámec pro tuto celou problematiku.

Jak jistě víte, tak bydlení je v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj a to ministerstvo v tu chvíli připravuje koncepci, nebo strategii bydlení. A jakmile to bude hotové, máme informaci a vedli jsme o tom několikrát diskusi na vládě, jakmile toto bude hotové, mělo by to být v rádu týdnů, tak poté zácneme vést ty diskuse. Sociální demokracie a já samozřejmě jako ministryně práce a sociálních věcí budu prosazovat právě ten právní rámec pro celou problematiku bydlení, tak aby veškeré tyto oblasti, které jsem pojmenovala, našly v dohledné době nějaké řešení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a paní poslankyně má zájem o doplňující otázku, tak prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, paní ministryně. Jsem ráda, že vývoj dal za pravdu těm, kteří říkali, že je potřeba zohledňovat všechny kategorie občanů, kteří mají problém s bydlením. Já bych se chtěla zeptat, zda v rámci zákona o dostupném bydlení, nebo jak chcete, bude tedy součást, budou i sociální byty a zda Ministerstvo práce a sociálních věcí bude spolupracovat s Ministerstvem pro místní rozvoj. Protože si myslíme, že sociální práce pro ty sociálně potřebné, pokud jim poskytnete sociální bydlení, je velmi nutná a bez toho to není možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Paní ministryně má zájem o doplňující odpověď, tak prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji za ten doplňující dotaz, je to přesně tak. My budeme vlastně usilovat o to, aby problematika sociálního bydlení byla jedna z mnoha podkategorí toho zákona o bydlení, nebo právního rámce o bydlení. A je to přesně, jak zmiňujete, Ministerstvo práce a sociálních věcí vždycky bude usilovat o to, aby celá ta záležitost byla řešena komplexně. To znamená, že nejde jenom o zajištění bydlení jako takového, ale musí se na to navázat sociální práce a také systém dávek, tak aby celý ten systém byl propojený a fungoval. Takže to je přesně ten směr, kterým se chceme ubírat.

Ale není to jenom o určité skupině obyvatelstva, jak jsem říkala. Dnes má problém s bydlením i střední třída. Bavíme se tu o rodinách s malými dětmi, o seniorech, zdravotně postižených, matkách samoživitelkách atd. Takže potřebujeme začít stavět, s tím se ztotožňují a souhlasí s tím, a sociální demokracie to vítá, ale zároveň potřebujeme nějaký jasný vývoj. Ty oblasti, které jsou problematické, tam je potřeba meziresortní spolupráce. A nemyslím si, že to je jenom Ministerstvo práce a sociálních věcí, ale je to třeba i Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo vnitra atd.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Posuneme se k další interpelaci, kdy bude opět paní poslankyně Kovářová interpelovat pana ministra Hamáčka ve věci manipulace s hlasy ve volbách. Připraví se pan poslanec Feri.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministro, uznávám, že název mé interpelace zní dost hrozně. Není ale z mé hlavy, je převzatý z článku na Novinkách, kde se hovoří o komunálních volbách jako o volbách, které jsou s ohledem na možnost manipulace prý nejrizikovější. Sdílím tuto nedůvěru, pane ministře? A co udělá váš úřad pro to, aby se nebezpečí minimalizovalo? Jaké kroky jste již učinili a jaké plánujete do budoucna? Patří mezi zvažovaná opatření také konání voleb v jednom dni? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr vám odpoví do 30 dnů písemně.

Nyní prosím pana poslance Feriho, který bude interpelovat ve věci stavu českých sirotků paní ministryně Maláčovou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní přítomná ministryně, děkuji, že jste přítomna, velmi si toho vážím. Není to zvykem.

Dovolte mi, abych vám položil dotaz od paní Marie Freibergové, která se ptá, jaká je situace s českými sirotky, resp. kolik dětí v procentech v dětských domovech je volných k adopci. Samozřejmě to souvisí s tou proběhlou debatou, která už na půdě Sněmovny byla ukončena, ale pojďme směřovat celou věc právě tam, kam ji směřuje pan předseda vlády, tzn. zabývat se a více akcentovat tu situaci, řešení problému situace českých sirotků. Jestli v závislosti nebo v reakci na slova pana premiéra

přijala vláda nebo jste na ministerstvu podnikli nějaké další kroky, které zlepší situaci českých sirotků.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za ten dotaz. Co se týká těch aktuálních statistik, tak pro vaši informaci, ke konci roku 2017, což je to nejaktuльнější číslo, bylo v České republice vypláceno 38 522 sirotčích důchodů, z toho 37 956 bylo jednostranných sirotků a 566 oboustranných. Pokud se však ptáte na to, kolik dětí máme v ústavní péči, předpokládám, že ten dotaz směřoval tímto směrem, tak bych nejdříve chtěla říct, co znamená pojem právně volné děti, abychom to nějakým způsobem rozklíčovali.

Právně volné děti jsou buď ty, u kterých rodiče udělili souhlas k osvojení nebo soud rozhodl o tom, že není třeba souhlasu rodičů k osvojení, je to zejména z důvodu nezájmu rodičů o to dítě. Třetí důvod bývá, že rodiče již nežijí, to jsou pak ti oboustranní sirotci, nebo z velké části, a čtvrtý důvod: rodiče jsou neznámí, například u dětí odložených do babyboxů.

Když se podíváme na ty aktuální statistiky, tak právně volných dětí máme v současné době 600 až 700. Proč to říkám tak vágně? Je to z toho důvodu, že tyto děti jsou zařazeny v evidenci krajských úřadů a neexistuje žádná centrální evidence, která by se zabývala vzhledem k tomu, jak máme ty kompetence nastaveny, tím celkovým počtem. Celkově však máme zhruba 8 tisíc dětí v ústavních zařízeních, tzn. včetně těch právně nevolných. Takže jak jsem zmíňovala, zhruba 700 právně volných a zbytek z těch 8 tisíc jsou právně nevolní, to znamená, že se ti rodiče nemohou nechťejí starat o ty děti.

Ráda bych ještě v té souvislosti, protože to číslo je poměrně vysoké, těch 700 dětí, tak k tomu bych chtěla říct, jen pro vaši informaci, že v minulém roce bylo osvojeno 393 dětí v České republice, a to zejména ve věkové kategorii do dvou let, a 614 dětí bylo umístěno do dlouhodobé péče pěstounů. V té souvislosti je potřeba říct, že dnes máme stálé volných 48 přechodných pěstounů, ostatních zhruba 680 pozic je obsazeno, které je potřeba, a kapacita ZDVOPů, to jsou ta zařízení, která mají rychle reagovat na umístění dětí, tak tam máme volnou kapacitu zhruba 30 % z celkové kapacity 918 lůžek.

Ráda bych taky v téhle souvislosti řekla, že je potřeba si uvědomit, že vlastně v českém kontextu je důležité, nebo ti rodiče, kteří, nebo rodiny, které žádají o adopce, velmi silně kladou důraz na nízký věk dětí. To je důležité. Takže čím starší dítě, tak tím menší zájem o to dítě. Další komplikací, když to tak nazvu, je zdravotní stav těch dětí. Takže to je další faktor, který rozhoduje.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku, tak prosím.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za odpověď a využiji, když jsme otevřeli to téma, příležitosti, abych se vás zeptal, jak hodnotíte nebo jak nahlížíte na komentáře některých českých politiků, které se týkají pěstounů. To znamená, jestli se z vašeho pohledu jedná tak jako z toho pohledu jejich o jakýsi byznys, o výnosné řemeslo, řekněme takové lehkoživné, anebo jestli je to dle vás záslužná práce, která si zaslouží podporu. A případně, jestli tento názor sdílí vaše strana a jestli tento názor sdílí vláda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím paní ministryni o doplňující odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Tak samozřejmě pěstounství, tzn. institut, který pomáhá dětem, které neměly v životě taklik štěstí, dostat se zpět do nějakého normálního rodinného života, který je pravděpodobně pro nás všechny naprosto klíčový, z ústavního zařízení, tak je to velmi záslužná činnost, velmi důležitá. Asi víte, že v těchto týdnech probíhají tzv. týdny pěstounství. Ministerstvo práce a sociálních věcí k této problematice pořádá celou řadu osvětových a informačních akcí, tak aby se celá síť pěstounství jako taková zkvalitňovala a docházelo k jejímu zlepšování. Takže já to vnímám jako klíčovou záležitost, velmi důležitou. A pokud se ptáte ještě na můj názor, co se týká transformace, tak já se domnívám, že děti, zejména ty malé děti, by se neměly nacházet v ústavní péči. Tím pádem opravdu podporuji tu síť pěstounské péče.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a prosím pana poslance Feriho s další interpelací, tentokrát ve věci zaměstnanců ve zdravotnictví, na pana ministra Vojtěcha.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministro, také vám, stejně jako paní ministryni, náleží pochvala za přítomnost. Opravdu velmi děkuji. A dovolte mi na vás směřovat dotaz od paní Kateřiny. Ona si neprála, abych sděloval příjmení, protože pracuje ve zdravotnictví: Proč ministr zdravotnictví neřeší krizi ve zdravotnictví motivováním stávajících zaměstnanců, aby v sektoru zůstali, a proč se nenabírají noví medici? Vždyť to je absurdní a nesystémové řešení. Navíc i ty mladé budeme muset v nemocnicích doškolit, ale když všichni zdrhnou, tak se s tím nebude dát vůbec nic dělat.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. A než mu dám slovo, tak přečtu omlovenku. Pan poslanec Richter se nám omlouvá do 16 hodin z pracovních důvodů. Prosím, pane ministro.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za ten dotaz, ale nemohu s ním souhlasit. Já si myslím, že my musíme řešit obě věci. Samozřejmě motivovat současné lékaře a samozřejmě absolventy, aby šli do českého zdravotnictví, ale zároveň musíme vidět do budoucna. A ta situace bohužel je taková – a na to existují data, my jsme si na to dělali velmi hluboké analýzy na základě demografického vývoje a lékařské populace –, že se současným počtem absolventů lékařských fakult nejsme do budoucna schopni, byť by všichni šli do zdravotnictví, zajistit udržitelnost českého zdravotnictví, protože lékařská populace stárne a ten počet absolventů, který nyní máme, není schopen ji nahradit. To znamená, lékaře, tak jak budou stárnout a budou odcházet do důchodu, nejsme schopni se současným počtem absolventů zkrátka nahradit. A to je ten základní problém.

Jasně, my musíme řešit i ty, kteří teď absolvují nebo jsou v českém zdravotnictví. Proto já jsem mimo jiné navrhl to, aby se v příštím roce, pokud jde o platy, přidal zejména mladým lékařům, zejména začínajícím lékařům tak, abychom je motivovali. Ti mají vlastně v rámci lékařů nejvyšší plánovaný nárůst platů, samozřejmě i sestry atd., ale teď se bavíme o lékařích. Ale jak říkám, zároveň musíme navýšit kapacity lékařských fakult, protože ten současný počet absolventů nestačí. Prostě nebude stačit.

Bohužel my to řešíme teď ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, řekl bych, za pět minut dvanáct, možná ve dvanáct, možná i pět minut po dvanácté. Ten plán je takový, jak byl schválen, je to jedenáctiletý akční plán na podporu lékařských fakult, kdy fakulty dostaly vlastně v tomto akademickém roce už 135 mil. navíc, aby se mohly připravit, od příštího roku budou dostávat každý rok zhruba 700 mil., celkově asi 7 mld. korun, aby mohly navýšit onu kapacitu o 15 %. Ale je jasné, že než ten lékař vyjde, tak to samozřejmě bude trvat, pokud vyjde samozřejmě po tom pregraduálním studiu, šest let, po studiu mediciny. Ale samozřejmě než ten lékař bude hotový, tak to trvá ještě dalších pět šest let. Takže je jasné, že to opatření, které my teď děláme, bude mít dopad právě za těch deset jedenáct let.

Je velká škoda, že se tady v minulosti nikdo nad tím nezamyslel, že se nikdo nepodíval na ta data, jak lékaři stárnou. A bohužel stárnou, stejně jako stárne celá populace. My máme, pokud jde např. o praktické lékaře pro děti a dorost, skutečně suverémne nejstarší odbornost. Je to někde kolem 59 let průměr. Praktický lékař pro děti a dorost v průměru má 59 let, což je samozřejmě obrovsky vysoký věk. A je to ohrožení pro budoucnost. Pokud s tím chceme něco dělat, tak zkrátka potřebujeme navýšit peníze, potřebujeme navýšit počet studentů.

A samozřejmě potřebujeme – a to je druhá část toho akčního plánu – zaplatit i ty, kteří ty budoucí lékaře učí. Protože když se podívaly na platy těch, kteří učí dneska na lékařských fakultách, tak jsou zhruba poloviční, možná ani ne, oproti tomu, pokud ten

lékař je v klinické praxi. Dneska máme průměrný plat lékaře někde kolem 72 tis. korun měsíčně. Ti lékaři, kteří učí, mají někde... 30 tis. možná? To je samozřejmě obrovský nepoměr. Takže to je jasné, že to je další problém a další ohrožení, že musíme zaplatit i lékaře tak, aby chtěli učit na lékařských fakultách a mohli právě vzdělávat budoucí lékaře.

Takže myslím si, že ten dotaz – já ho samozřejmě respektuji – není úplně kladen s hlubokou znalostí věci. Zkrátka potřebujeme podpořit lékařské fakulty, potřebujeme navýšit kapacitu, potřebujeme zaplatit učitele tak, abychom do budoucna lékaře v českém zdravotnictví měli. A samozřejmě musíme řešit další věci, ať už je to finanční ohodnocení, to je jasné, musíme se podívat na systém postgraduálního vzdělávání, kdy my v současné době vlastně finalizujeme nové vzdělávací programy, které např. budou směřovat k tomu, že mladý lékař bude moci vykonávat praxi na úrovni okresní nemocnice, že nebude nucen chodit do fakultní nemocnice (předsedající upozorňuje na čas), což je taky velmi důležité. Takže snažíme se dělat maximum pro to, abychom lékaře v budoucnu měli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan poslanec nemá zájem o doplňující otázku, takže prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve věci schodku státního rozpočtu paní ministryni Schillerovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, včera na základě jednání vlády byl zveřejněn na tiskovém brífinku deficit státního rozpočtu na rok 2019 ve výši 40 mld. korun, a to v době, kdy je ekonomika takřka na vrcholu, a dále plán investic ve výši 122 mld. To je samo o sobě zajímavé. Ale co mě zaujalo – a myslím i řadu starostů a starostek, jak to vidím i ze své korespondence – přiznám se, snad úplně nejvíce, je vaše zmínka z tiskové konference, kdy jste uvedla, že nebýt nedávného zvýšení příspěvků pro obce, tak by byl rozpočet takřka vyrovnaný. Čili pokud tomu rozumím dobrě, ty zlé obce vám kazí ten pěkný rozpočet.

A já si tedy s veškerou povinnou úctou náležející vašemu úřadu, paní ministryně, myslím, že je to pěkná hloupost. Nemyslите, že by stálo za to se samosprávám, které na rozdíl od státu dovedou hospodařit dobře, a čísla to jednoznačně dokazují, když ne se omluvit, tak alespoň to uvést na pravou míru? Nezlobte se, ale z úst představitelky státu, který v době nebývalé prosperity musí hospodařit s takovým schodkem, je podobný výrok na adresu obcí nepřijatelný. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím paní ministryně o odpověď. Než dorazí k pultíku, tak přečtu omluvenku. Omlouvá se nám paní poslankyně Šafránková od 15.20 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, dámy a pány, já rozumím, že je před komunálními

volbami, rozumím, že je potřeba vyvolávat války, kde nejsou, z úst opoziční poslankyně, nicméně já to uvedu na pravou míru a uvedu, jak jsem svá slova mínila. V žádném případě tedy nesouhlasím s jejich takovýmto překrucováním. Poslechněte si z monitoringu celou řadu mých dalších výroků, kde o rozpočtovém určení daní a výbec o tomto vztahu státního rozpočtu a rozpočtu municipalit mluvím.

Takže nejdřív trochu obecně. Návrh státního rozpočtu byl sestaven v plném souladu s fiskálním pravidlem, který zohledňuje střednědobý rozpočtový cíl. Máme zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti a ten implikuje zodpovědné hospodaření veřejných financí. Vyplývá z evropské legislativy a je jím úroveň strukturálního salda, tedy saldo očištěného od vlivu ekonomického cyklu, které by nemělo být méně než minus 1 %. Pro vaši informaci, za letošní rok je to 1,1 %, příští rok plánujeme asi 1 %. Čili odhadujeme, že by saldo veřejných financí mohlo v letošním roce dosáhnout podobné hodnoty jako v roce 2017, tedy přebytku 1,6 % HDP.

Pro rok 2019 pak predikujeme pokles tohoto přebytku na 1 % HDP a podobný vývoj by mělo zaznamenat i strukturální saldo, které by ze současného zhruba jedno procenta od příštího roku se mohlo pohybovat blíže k vyrovnané hodnotě. Střednědobý rozpočtový cíl je tedy nadále dodržován. Adekvátně se bude vyvijet i zadlužení veřejných financí. V letošním roce očekáváme dluh 33 % HDP, přičemž příští rok by měl klesnout pod 32 % HDP.

Já jsem opakovala několikrát a budu to opakovat samozřejmě tady, jakmile zahájíme jednání o rozpočtu, jaké jsou zásadní položky státního rozpočtu na výdajové straně. Jsou to zejména vyšší výdaje na důchody – rekordní nárůst o více než 900 korun na důchodce, investice meziročně plus 32,1 mld. korun z národních zdrojů, v kapitole MŠMT plus 28,6 mld., obrana plus 7,8 mld., sport plus 2 mld., vysoké školy plus 2 mld., věda a výzkum plus 1,2 mld. Samozřejmě že navzdory plánovanému deficitu budeme usilovat o vyrovnaný rozpočet, ale ne za každou cenu.

Prioritou tedy hospodářské politiky musí být promyšlené investice, které se vrátí mnohonásobně v budoucnosti, dopravní infrastruktura, výzkum, technologie, podpora zahraničních investic. A samozřejmě počítáme v tom naplánovaném rozpočtu i s navýšením počtu učitelů vzhledem k narušujícímu počtu žáků, posilujeme výdaje na bezpečnost státu jak v rezortu Ministerstva vnitra, tak v rezortu Ministerstva obrany, které zahrnují mj. výdaje na rostoucí počty vojáků.

A teď k rozpočtům municipalit. V posledních letech opakovaně dochází k navýšování daňových příjmů územních samosprávných celků, mimo jiné díky růstu jejich podílu z tzv. rozpočtového určení daní. Celkové daňové příjmy vzrostly mezi roky 2015–2018 u obcí o 32,1 %, tj. 56,3 mld. korun, u krajů o 38,7 %, tj. 19,7 mld. korun. Pro rok 2019 se očekává navýšení celkových daňových příjmů obcí o 6,3 %, tj. o 14,6 mld. korun, krajů o 7,1 %, tj. o 5 mld. korun. Kromě toho státní rozpočet počítá s vysokým navýšením příspěvku obcí a krajů na výkon přenesené působnosti o celých 10 %, tj. více než 1 mld.

Já jsem opakovaně řekla – před chvíli jsem natáčela Týden v politice, byla jsem tento týden několikrát v různých médiích, je to dohledatelné v monitoringu – řekla jsem, že hospodaříme v jedné společné domácnosti veřejných financí, kam patří státní rozpočty, rozpočty krajů, měst a obcí, veřejných fondů, veřejných financí. Tyto

veřejné finance, tato společná domácnost, chcete-li, pomůžeme si výrazem, který je nám blízký (upozornění na čas), hospodaří s přebytkem. A řekla jsem, že se zvedl RUD v loňském roce a že jsem za to ráda, že jsem ráda, že rozpočty měst a obcí narůstají (Prosím, dokončete větu!) – dokončuji větu –, protože ony nejlépe vědí, jak s tím hospodařit. Takže prosím, nepodsouvaje mi slova, která souvisela pouze s číselným vyjádřením a vyjádřením těchto celkových rozpočtů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji tedy za odpověď, ale dovolte mi poznámenat, že začít odpověď, že před komunálními volbami zkrátka a dobré z úst opoziční poslankyně se vyvolávají války, prostě to není dobré.

Řekla jste, že jsme ve společné domácnosti. Ano, tak tady máme dva subjekty. Na jedné straně města a obce a na druhé straně tady máme stát. Stát hospodaří s deficitem 40 mld. v době růstu, obce myslí na udržitelný rozvoj, myslí dlouhodobě dopředu, spoří si na dotace, spoří si na větší investice, nemohou si brát tak vysoké úvěry, protože by na ně mohla dopadnout rozpočtová odpovědnost, a v tomto duchu myslím, že obce hospodaří.

Na to, na co jsem se vás ptala, tak to skutečně zaznělo a mám to i z monitoringu, že to je jeden z důvodů, proč je tak vysoký deficit, a to jenom opakují a vyhrazují se proti tomu (upozornění na čas), co jste uvedla. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní ministrně bude chtít doplňující odpověď? Nebude. Dobře.

Pokročíme dál. Pan poslanec Feri bude interpelovat pana ministra Hamáčka ve věci Tibora Gašpara. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, dovolte mi, abych vám položil dotaz od občana. Jakou funkci ve vašem týmu poradců vykonává pan Tibor Gašpar a co vás vedlo k jeho jmenování? Ještě pro rozšíření toho dotazu mi dovolte využít poslední část otevřeného dopisu Transparency International: Ve světle těchto okolností bychom vás rádi vyzvali k důkladnému vysvětlení, proč jste ke spolupráci oslovil právě pana Gašpara, proti jehož setrvání ve slovenském úřadě demonstrovaly desetitisíce lidí. Jaké důvody vás vedly k tomu, že jste svého poradce nevybral z řady kvalitních policistů a bezpečnostních expertů se zkušenostmi a znalostmi fungování českého i mezinárodního policejního prostředí a současně nezatížených tolka kontroverzemi? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů a já prosím paní poslankyni Kovářovou, aby interpelovala pana ministra Vojtěcha ve věci nedostatku lékařů na venkově. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, dovolte mi, abych navázala na květnovou interpelaci na vás, a to je problém lékařů na venkově, který je všeobecně znám a zajisté jste o něm podrobně informován.

Vážený pane ministře, ráda bych se vás zeptala, zda váš tlak na zdravotní pojíšťovny již přinesl nějaké nové výsledky. Jaké máte poznatky o čerpání dotačních programů pro praktické lékaře a stomatology? Jaký je zájem o tyto dotace? Dle příslibu v odpovědi na moji minulou interpelaci, k jakému finančnímu navýšení pro lékařské fakulty došlo od září, resp. začínajícího akademického roku? Děkuji za odpověď.

A závěrem bych poprosila prostřednictvím pana předsedajícího, aby na mě kolegové z ANO nepokřikovali. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Vážená paní poslankyně, děkuji za dotaz. Situace samozřejmě stále je velmi aktuální, bezesporu se tomu věnujeme stále aktivně se zdravotními pojíšťovnami, byť bohužel někdy z objektivních důvodů zkrátka není možné vůbec lékaře do některých oblastí dostat, pokud je nechceme vzít do želez a dovézt je tam. Ale snažíme se skutečně motivovat, například v případech, že proběhnou výběrová řízení, která se konají na uzavření smlouvy se zdravotní pojíšťovnou a jsou neúspěšná, tak pojíšťovna motivuje lékaře až 30% navýšením úhrad oproti běžnému stavu, což je velmi výrazné. Stále platí to, že jedou tedy dva dotační programy, jak pro praktické lékaře, tak pro zubaře, které jsme připravili nedávno a rozjeli. Když se dívám na ta data, tak je to zhruba, řekl bych, kolem 20 praktických lékařů pro děti a dorost, kterým doposud ta dotace byla poskytnuta. Dívám se tady na ta místa – Jeseník, Vyškov, Městec Králové, Frýdek-Místek, Černovice, Orlová, Karviná, Chomutov, Soběslav, Kolín, Telč.

Zdá se, že nějaký zájem o tyto dotace je. Pokud jde o zubaře, tam jsme to rozjeli nedávno, jak víte. Už jsme přidělili tři dotace. Bylo to Ústí-Střekov, Cheb a třetí si nezpomínám. Horní Cerekev. A pokud mám informace, aktuálně jsou připraveny další dvě dotace na schválení, což bych řekl, že pět dotací od května, kdy jsme ten program spustili, přece jenom nějaký čas jsme museli, museli se o tom lékaři dozvědět, tak není úplně malé číslo a vede to k tomu, že lékař může, nebo se předpokládá, že bude mít minimálně 1 500 lidí v kartotéce pacientů, takže poměrně velké množství pacientů získá svého zubaře.

Samozřejmě ta situace není ideální, asi bychom si lhali, pokud bychom řekli, že ano, ale jak říkám, není úplně jednoduché do některých oblastí lékaře dostat. Můžeme

motivovat finančně, máme tyto dotace, máme možnost, nebo zdravotní pojišťovny, navýšit poměrně výrazně úhrady za zdravotní péči.

Pokud jde o lékařské fakulty, tam jak jsem už odpovídal panu poslanci Ferimu, to se stalo, tento slib jsme splnili. Od září lékařské fakulty dostaly 135 mil. navíc, které už by měly mít, a vláda schválila před nedávnem akční plán na podporu lékařských fakult, jedenáctiletý, kde od příštího roku už je počítáno i ve státním rozpočtu s tím, že fakulty budou každý rok dostávat zhruba 700 mil. Kč. Jsou tam jasné podmínky stanoveny, které bude kontrolovat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, které ty peníze vyplácí fakultám. Musí navýšit počet absolventů. Budeme sledovat úspěšnost absolventů samozřejmě, aby se nestalo to, že oni ty uchazeče naberou, a pak je třeba budou vyhazovat, tak to budeme samozřejmě sledovat. Pokud by se to tak stávalo, tak ty peníze navíc nedostanou, plus samozřejmě jak jsem o tom hovořil, ty peníze půjdou i na platy lékařů, tak abychom měli učitele, kteří ty lékaře budou učit.

Snažíme se několik těchto kroků, poměrně výrazných, akcentovat a uskutečnit a uvidíme. Doufám, že to bude mít efekt. My tomu věříme, že to ten efekt mít bude, ale jak říkám, pokud jsou zkrátka oblasti, kam lékař nechce v tuto chvíli jít, tak pak je jediná možnost, a to je samozřejmě projekt Ukrajina, nebo snažit se motivovat lékaře, který je ze zahraničí, kde ta ochota třeba u těchto lékařů je někdy větší. Ale to je samozřejmě otázka toho, že ti lékaři musí splnit aprobační zkoušku, kterou teď také měníme, tak aby byla akceptovatelnější, resp. byla ne jednodušší, ale byla větší možnost, aby tu zkoušku udělali. Rozdělujeme tedy na dvě části s tím že pokud jednu zkoušku z těch čtyř neudělá, tak se mu ostatní započítají do dalšího pokusu. (Předsedající upozorňuje na čas.) To jsou všechno opatření, která děláme, a doufám, že budou mít efekt.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, paní poslankyně, o doplňující otázku.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane ministře, moc děkuji za vaši odpověď. A možná bych jenom doplnila otázku, o čem jste hovořil nakonec, a to o místech, kam lékaři nechťejí jít. V této souvislosti bych se vás ráda zeptala na váš názor na povinnou praxi absolventů lékařských fakult po ukončení jejich studia právě v místě nedostatku lékařů, resp. které jim určí Ministerstvo zdravotnictví. Vím, že by to mohlo vzbuzovat vášně, protože tzv. umístěnky z dob komunismu skutečně pro někoho znamenaly velké příkoří. Tolik můj dotaz. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Prosím pana ministra o doplňující odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. To je samozřejmě poměrně kontroverzní otázka, abychom určovali někomu, že musí někde žít. Protože ono to není o tom, že tam ten člověk pracuje, to je jedna část, ale on tam musí žít, musí tam mít rodinu atd. Teď je otázka, jestli skutečně toto chceme, abychom řekli:

tady budeš žít se svou rodinou a nemáš možnost na výběr. Nevím, asi by to vyvolalo vásně u mladých lékařů. Je otázka, jestli by to nevedlo spíše k tomu, že by byli motivováni třeba odejít do zahraničí.

Ona ta otázka nedostatku lékařů v odlehlých oblastech je velmi komplexní a není to jenom o penězích, je to samozřejmě o obcích, které se samozřejmě také snaží, aby nabídly infrastrukturu, nabídly bydlení, nabídly práci pro manželku nebo manžela. Samozřejmě školku atd. Mladí lidé potřebují zázemí a je jasné, že dneska je svět asi takový, že mladí lidé spíše tendují k tomu, aby žili v nějakém větším centru, kde mají vyžití, kde mají prostor na trávení volného času atd. Dnes žijeme v době principu work-life balance, což je jasné. Dokonce i Evropská unie toto prosazuje. Dneska nikdo nechce už jenom pracovat, chtějí si užívat života, a je to asi nějaký sociologický trend a velmi těžko se to mění pouze penězi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za odpověď a posuneme se k další interpelaci. Bude interpelovat pan poslanec Feri nepřítomného ministra Hamáčka ve včici korespondenční volby. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministro, dovolte mi, abych vám položil dotaz od občana Jaroslava Tkáče, který se vás ptá, kdy budou elektronické a korespondenční volby. Já si dovolím ten dotaz mírně rozšířit a konkretizovat, a sice jestli vaše ministerstvo před vaším nástupem vstoupilo do jednání s estonskou stranou, s představiteli estonské vlády, případně s představiteli estonských správních orgánů stran elektronických voleb, případně jestli do takových jednání vstoupí. To je k elektronickým volbám.

A dále, co se korespondenčních voleb týče, tak jaké je vaše stanovisko, samozřejmě vládní stanovisko ke sněmovnímu tisku 217 znám, ale jaké je stanovisko např. vašich legislativců, jestli je možné, aby byl tento sněmovní tisk vhodným nosičem pro implementaci korespondenčních voleb. Vláda k tomu dala neutrální stanovisko, tudíž by se s tím určitě nějakým způsobem pracovat dalo. Jestli vaše ministerstvo v případných legislativních úpravách sehráje náležitou roli. Nemusím jistě vysvětlovat přínos korespondenčních voleb a ulehčení statisíců Čechů v zahraničí, kteří by chtěli volit, ale nevolí právě z důvodu toho, že jejich bydliště je stovky či tisíce kilometrů vzdáleno od nějakého zastupitelského úřadu, od ambasády nebo generálního konzulátu. Výhody jsou všeobecně známy a věřím, že tato věc nebude mít politický rozměr ve smyslu politikaření, ale že to bude věc řešená věcně, protože to opravdu může pomoci statisícům lidí v zahraničí.

Velmi děkuji za odpověď a poprosím odpověď i do mé datové schránky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů. Nyní prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat ve včici vysokorychlostního internetu na venkově. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, vysokorychlostní internet je stěžejní téma v otázce rozvoje venkova. Na tom se, aspoň doufám, shodneme. Předchozí vlády se podle toho nechovaly. Těch 14 mld., které Česká republika mohla na jeho rozšíření vyčerpat, nám téměř proteklo mezi prsty. Část těchto prostředků už byla přesunuta jinam. A já se chci zeptat vás, jaký je aktuální stav v této oblasti, co chcete udělat pro to, aby došlo k rozšíření vysokorychlostního internetu na venkově, a také kdy to bude možné udělat. Byla bych moc ráda, kdyby platilo thatcherovské: Chcete-li v politice, aby bylo něco řečeno, uložte to muži. Chcete-li, aby bylo něco uděláno, uložte to ženě. Bohužel musím říct, že vaši předchůdci v úřadě spíše mluvili, než konali. Dá se to napravit a já v tomto případě spoléhám na vás.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím paní ministryni Novákovou o její odpověď na interpelaci.

Ministryně průmyslu a obchodu ČR Marta Nováková: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, páni poslanci a poslankyně. K vašemu dotazu bych ráda uvedla, že MPO vnímá problematiku vysokorychlostního internetu velmi vážně. Vážím si toho, že jste ve mě vložila důvěru, že žena bude ta, která situaci s vysokorychlostním internetem možná zlepší. Já bych jenom chtěla říct k tomu asi tolik, že máme dneska rok 2018, a těch 14 miliard korun, které byly alokovány na vysokorychlostní internet, a ta alokace byla udělána na základě analýz v roce 2010 až 2012, kdy byla poměrně velká krize v celé Evropě nepomíjíce ČR, tak se ukázalo, že převyšuje těch 14 miliard reálnou absorpční kapacitu navíc při zachování pravidel veřejné podpory, která vlastně je zároveň také jedním z důvodů, proč se ty peníze velmi obtížně čerpají.

V současné době, tedy na přelomu listopad–prosinec, předpokládám, že se připravuje druhá výzva, která bude směrovat na území pokrývající 84 tisíc obytných budov, kam dneska soukromí investoři připojení neposkytují, pro ně to zatím není v plánu ani do konce roku 2019. To jsou necelá čtyři procenta z celkového počtu obytných budov v ČR. Pro podporu těchto projektů MPO plánuje v současné době uvolnit jednu miliardu. Pakliže by se ukázalo, že je absorpční kapacita vyšší, tak uvolníme prostředky další. Tu výzvu zároveň plánujeme, aby byla vstřícnější k předpokládaným žadatelům, a to jak z pohledu tedy především ukazatelů, které umožňují žadatelům k té výzvě přistoupit. MPO dále rozvíjí program expanze, což jsou vlastně finanční nástroje pro podporu vysokorychlostních sítí. A tady na základě výzvy, která byla učiněna, už probíhají konkrétní konzultace s konkrétními zájemci o tuto podporu.

Další novou výzvou, kterou plánujeme, je tvorba takzvaných digitálních technických map. Tam by mělo dojít k tomu, že vlastně zmapujeme současně technologické sítě, které již mají postaveny především státní firmy nebo firmy se státní účastí, jako je ČEPS nebo ČEZ nebo ČD-Telematika, a i soukromé subjekty, abychom mohli identifikovat, jaký je vlastně reálný stav veškerých sítí vysokorychlostních nebo kde je předpoklad pro vysokorychlostní sítě. Chtěli bychom se bavit o skutečně vysokorychlostních sítích minimálně 100 megabitů. Digitální

mapa, digitální technická mapa, která takto vznikne, zároveň umožní to, čemu říkáme poslední míle, to znamená vytvoření předpokladu pro dobudování až do domácností nebo do konkrétních institutů, a vlastně na to připravujeme další výzvy, které by měly vést k tomu, že ta poslední míle bude tedy dokonána.

Kromě toho se vlastně vytvořila řada legislativních opatření, například přijetím zákona ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí, který je platný od června. Schválením novely stavebního zákona se zároveň může urychlit i tato výstavba, za což tedy skutečně děkujeme Poslanecké sněmovně, že se povedlo tento zákon schválit ve zrychleném řízení.

Dále tedy moje ministerstvo zřídilo pracovní skupinu, která už pracuje na vytvoření metodické pracovní pomůcky pro stavební úřady, kde bude možno vlastně specifikovat vztah mezi zákonem o elektronických komunikacích, zákonné opatření ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí, stavebním zákonem a zákonem o urychlení výstavby infrastruktury. Chystáme také vypracování technické normalizační informace, která upraví stávající normu týkající se technického řešení pro sdílení vedení elektronických komunikací různými operátory. V rámci hledání cest chceme dále usnadnit budování sítí, chceme využít novelu zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, která nabyla účinnosti 1. srpna 2018 a která vlastně také umožňuje zrychlení. (Upozornění na čas.)

To poslední bych chtěla říci, že bychom chtěli v druhé fázi novely tohoto zákona umožnit takzvané přípoloží, to znamená, aby se dalo už rozpracované komunikace, které budou, aby se tam do toho dalo vstupovat těmito dalšími připojeními komunikací. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, je zájem o doplňující otázku ze strany paní poslankyně Kovářové? Není zájem, takže přistoupíme k další interpelaci, kterou má pan poslanec Dominik Feri na pana nepřítomného ministra Richarda Brabce. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Teď už to bude jen takové sólo na závěr. Tohleto je velmi zajímavé, dotaz od občana na pana nepřítomného ministra, který zní: Jaké materiály, respektive analýzy má Ministerstvo životního prostředí k zavedení zálohy na PET lahve? Souhlasíte se zavedením záloh na PET lahve? Pokud ano, jaké kroky jste učinili? Případně zda jste konzultovali tyto věci se svým protějškem v Německu, kde s tím mají zkušenosti. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A odpověď, bude odpovězeno písemně. A můžeme přistoupit k další interpelaci. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Dobře. Další interpelace od občana Františka Maršíka na pana nepřítomného ministra zní: Co budete dělat s tím, že velké zemědělské podniky kašlou na opatření proti suchu a stav české krajiny? Tento dotaz je na pomezí

na ministra Tomana a ministra Brabce, ale velmi se to prolíná. Proč Ministerstvo zemědělství připravilo novelu lesní vyhlášky, která opět požaduje většinovou výsadbu, když je jasné, že smrkы se prostě nemají šanci kvůli související změně klimatu dožít mýtní doby?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak, také na tuto otázku, bude odpovězena do 30 dnů. A můžeme přistoupit k další interpelaci. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Další interpelace nepřítomného ministra Richarda Brabce zní: Jakým způsobem chce ministerstvo zabránit vymírání drobné zvěře objektivně způsobené hospodařením zemědělců? Minimálně na jižní Moravě, odkud jsem, je to obří problém.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak. Opět bude odpovězeno písemně. A další interpelace na pana ministra Richarda Brabce, prosím.

Poslanec Dominik Feri: Tato interpelace už zde jednou zazněla. Byla na předsedu vlády. Já si ji dovolím zopakovat. A sice, jak je to s lithiem, které bylo velkým předvolebním tématem? Jaké další kroky ministerstvo učinilo a jestli je vůbec záměr ho někdy na Cinovci v Krušných horách vytěžit? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno písemně. A můžeme přistoupit k další interpelaci pana poslance Dominika Feriho na pana ministra Dana Ťoka. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Velmi děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane přítomný ministře, patří vám také díky za přítomnost. Tento dotaz se týká, a už jsem v této věci interpeloval minule předsedu vlády, zlevněných jízdenek. A sice dopadů, které tato sleva pro občany přinesla.

Občan Matěj Pluhar se vás ptá, proč Ministerstvo dopravy donutilo České dráhy zrušit včasné jízdenky, a tím naprostoto zlikvidovalo polonárodního dopravce. Nárůst ceny až 200 %. Už jedině autem. Děkuji.

A dovolím si tady k tomu ještě připodotknout, že pakliže disponujete nějakými daty s touto věcí spojenými, nebo respektive nedisponujete, protože je ještě České dráhy nedodaly z nějakých objektivních důvodů, termínů a tak podobně, tak pak je poprosím v nějaké strojově čitelné podobě dodat, jestli by to bylo možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je pravdou, že první zářijové dny byly takzvané včasné jízdenky, tedy speciální tarif Českých drah pro spojení do krajských měst, vydány. V porovnání se současnými tarify, na které je možné uplatnit 75procentní slevu, byly o něco dražší. Tyto jízdenky byly však od 14. 9. zrušeny a přetrafované do takzvaných superakčních jízdenek, na které se sleva 75 % poskytuje. Ty takzvané včasné jízdenky ovšem tvořily marginální objem prodávaných dokladů.

Mohu vám sdělit následující statistiky počtu přepravených osob v rámci státem zvýhodněného jízdného za období od 1. do 18. 9. 2018, které mám k dispozici od Českých drah. (Ministr čte z přehledu.)

Tak v kategorii děti a mládež od šesti do osmnácti let přepravily 1 423 914 cestujících, v kategorii cestujících nad šedesát pět let 415 661 cestujících, v kategorii student osmnáct až dvacet šest let 701 524 cestujících. České dráhy přepravily v rámci státem zvýhodněného jízdného 2 541 099 osob. Od ostatních dopravců nemám informace k dispozici. A pokud jsem rozuměl té vložené otázce – jakmile budeme mít celkovou statistiku, tak vám poskytneme, kolik ty včasné jízdenky na celém tom kmenu dělaly, jaké procento tedy reprezentovaly.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující odpověď? Ano, je, takže prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. A děkuji panu ministrovi i za odpověď. Ano, ty včasné jízdenky opravdu nebyly nějakým způsobem až zas tak hromadně využívány, ale velmi těžko se to obhajuje nebo vysvětluje. Jak to, že občan, na kterého se nevztahují ty zmíněné slevy, tak najednou pro zrušení včasních jízdenek platí o tolik a tolik více. Protože ty případy, někde to zůstalo na stejně úrovni, někde to šlo výš, někde to šlo niž.

A já si dovolím ještě možná v této věci se dotázat na jednu věc, a sice jestli slevy pro seniory a slevy pro studenty, jestli je to definitivum. Jestli prostě do té doby, dokud budete na ministerstvu, nebo dokud bude tato vláda, tady prostě budou. Anebo jestli budete každý rok vyhodnocovat, jestli se to vyplácí, jestli je to rozumné, a pakliže se to nevyplácí, tak jestli učiníte patřičné kroky anebo z hlediska politického prostě řeknete: tak zavedli jsme to, je to nějaká naše priorita, stojí to tolik a tolik peněz, ale prostě my to chceme, protože to je politická záležitost, kterou chceme my prosazovat, nebo politické téma. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Jenom velmi krátce. Určitě budeme dopad slev a jejich náklady sledovat. Ale o tom vyhodnocování. Já nevím, proti čemu by se to vyhodnocovalo, protože ty slevy byly zavedeny proto, abychom studentům a zejména

seniorům pomohli. A pokud jim to bude pomáhat, a já vím, že z dnešní doby, nebo z toho krátkého působení jsou na to vesměs pozitivní ohlasy, tak nevidím úplně důvod to rušit. Spíše bych hledal možná nějaké optimalizace, jak by to stálo co možná nejméně, ale o tom se budeme bavit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslední interpelace pana poslance Dominika Feriho na pana ministra Dana Ťoka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Poslední interpelace a poslední dotaz je od paní Alexandry, která se ptá: Chtěla bych se vás zeptat, proč jsou k dnešnímu dni stále kolem dálnic české vlajky a proč nejsou dávno odstraněny. Miří to směrem k té dohodě o odstranění, která bohužel nemá písemnou podobu, pokud tato informace stále platí, jestli by bylo možné tuto věc nějakým způsobem vysvětlit. A případně, pakliže tato společnost nezasáhne a neodstraní billboardy, tak jaké další kroky ministerstvo podnikne a v jakém časovém horizontu. Takto tu otázku doplním. Díky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tak to bude trošku asi delší, ale pokusím se to vysvětlit. Předně budu mít asi nedobrou informaci pro občanku Alexandru, protože tato slovutná Sněmovna před sedmi lety schválila zákon, který neodstraňuje všechny billboardy kolem dálnic a silnic I. třídy. Pořád v přechodném ustanovení je velká část billboardů, které jsou podle stavebního zákona nebo které mají jiné ustanovení a které tam zůstat mohou. Všechny billboardy, které máme odstranit, určitě odstraníme, pracujeme na tom.

A o té dohodě. Vite, ona to nebyla dohoda. To bylo tak, že jeden z těch vlastníků billboardů, konkrétně Czech Outdoor, za námi přišel a řekl, že už netrvá na tom svém postoji, že bude čekat na rozhodnutí Ústavního soudu ohledně jejich návrhu na zrušení této části zákona, a že ty billboardy sám odstraní. My jsme tento jeho závazek vzali na vědomí, a když jsme viděli, že to myslí vážně a opravdu je odstraňuje, tak jsme s ním udělali nějakou tiskovou konferenci, kde jsme to sdělili veřejnosti. Takže tady nebyla žádná dohoda, která by byla potřeba dát na papír, protože Czech Outdoor a stejně jako všichni vlastníci nelegálních billboardů jsou prostě povinni ty billboardy odstranit. Takže oni dostali své zákonné povinnosti. A já jsem měl potřebu to sdělit veřejnosti a mírným způsobem to ocenit, protože se tím šetří peníze daňových poplatníků. Samozřejmě, že všechny billboardy, které k dálnicím nepatří, postupně u těch vlastníků, kteří se k tomu nemají, bude odstraňovat ŘSD nebo příslušný úřad a my budeme ty peníze vymáhat po těch majitelích.

Já jenom chci říct, že jsme asi přecenili své sily. Já jsem věřil tomu, že majitelé billboardů jsou dobrými občany a že budou své nelegální billboardy odstraňovat, oni to nedělají, a to, že to musí za ně dělat stát v tomto množství, ono bylo do dnešního

dne odstraněno asi 900 billboardů dalších. Takže budeme určitě dále usilovat o to, aby zákon byl dodržen v celé své šíři. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Není.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tímto jsme vyčerpali pořad dnešní schůze. Končím dnešní jednací den a začínat budeme zítra, to je v pátek 21. 9., v 9.00 projednáváním bodu č. 42, zákona o sociálních službách, a bodem 167, trestní stíhání Zdeňka Ondráčka.

Děkuji a na shledanou.

(Jednání skončilo v 16.06 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

21. září 2018

Přítomno: 163 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Ivan Adamec z rodinných důvodů, Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, Jan Bauer ze zdravotních důvodů, Jiří Běhounek z osobních důvodů, Pavel Bělobádek z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Stanislav Blaha bez udání důvodu, Jana Černochová z pracovních důvodů, Jaroslav Dvořák ze zdravotních důvodů, František Elfmark z pracovních důvodů, Pavla Golasowská bez udání důvodu, Miroslav Grebeníček z pracovních důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Jiří Kobza z pracovních důvodů, Martin Kolovratník z pracovních důvodů, Pavel Kováčik z pracovních důvodů, Monika Oborná v době od 12.00 do 14.30 z rodinných důvodů, Ladislav Okleštěk ze zdravotních důvodů, Roman Onderka z pracovních důvodů, Markéta Pekarová Adamová do 12 hodin z pracovních důvodů, Pavel Plzák z osobních důvodů, Pavel Růžička ze zdravotních důvodů, Kateřina Valachová ze zdravotních důvodů, Ondřej Veselý do 12 hodin z pracovních důvodů, Ivo Vondrák z pracovních důvodů, Veronika Vrecionová z pracovních důvodů a z osobních důvodů pan poslanec Jan Zahradník.

Dále se omlouvají členové vlády: pan ministr Kněžínek z pracovních důvodů, ministr Plaga z pracovních důvodů, ministr Staněk z pracovních důvodů a z pracovních důvodů od 11.30 se omlouvá pan ministr Ťok.

Mezitím přišly další omluvy. Z dnešního jednání do 9.30 z osobních důvodů se omlouvá místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Pikal, ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá do 10.30 z důvodu neodkladných pracovních záležitostí a od 11.30 do konce jednání z důvodu pracovních povinností v regionu se omlouvá pan poslanec Marek Výborný.

Paní poslankyně Procházková bude hlasovat s náhradní kartou číslo 2.

Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazenými body 42, to je senátní návrh k sociálním službám, první čtení, a 167, což je žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka.

Mám zde ale přihlášku k programu schůze. Pan předseda Faltýnek se hlásí. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den, dámy a páновé. Dovolte mi, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl zařadit následující body, a to bod 163, harmonogram projednávání státního rozpočtu na rok 2019, dále bod číslo 76, včera nedopojednaný Víceletý finanční rámec Evropské unie na období 2021 až 2027, sněmovní tisk 227, dále rovněž včera nedopojednaný bod číslo 147, zpráva o činnosti Kontrolní rady Technologické agentury České republiky, sněmovní tisk 145, a bod číslo 67, návrh zákona o podpoře sportu, sněmovní tisk 241, poslanecký návrh v prvním čtení, a to na úterý 2. 10. po již pevně zařazených bodech, což jsou tři body guvernéra České národní banky, body 158, 160 a 162.

Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Hlásí se prosím ještě někdo s návrhem na změnu pořadu schůze? Pan předseda Stanjura se hlásí. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Já bych chtěl jenom požádat, byly to tři návrhy, aby se o nich hlasovalo zvlášť. Pan překladatel mě teď neposlouchá, tak já chvílkou počkám. Vysvětlím proč. U těch prvních dvou není žádný problém. U toho třetího bodu, nic proti tomu návrhu, ale na grémuu pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO říkal, jak je to skvělé, jak bereme ty zákony v prvném čtení podle toho, jak přišly, ale ono to úplně není pravda, protože nejdříve všechny vládní a pak ty ostatní. Před tím návrhem v pořadí je mnoho jiných poslaneckých návrhů a u toho se zdržíme. To jen abych to vysvětlil. Není to nic proti tomu návrhu ani proti překladatelům. Ty první dva jsme připraveni podpořit, když to bude zvlášť. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Zazněl zde návrh na čtyři body, budeme tedy o nich hlasovat zvlášť. Já nechám postupně hlasovat o jednotlivých bodech. Jenom připomínám, že návrh na zařazení, který zazněl, je na úterý 2. 10. po pevně zařazených bodech.

Nejprve budeme hlasovat o bodu číslo 163, což je harmonogram státního rozpočtu na rok 2019.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 168, přihlášeno 138 poslanců, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o bodu 76, což je víceletý finanční rámec, opět jde o zařazení na úterý 2. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 169, přihlášeno 140 poslanců, pro 118, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Třetí hlasování se týká bodu 147, což je zpráva o činnosti Technologické agentury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 170, přihlášeno 141 poslanců, pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslední návrh, o kterém teď budeme hlasovat, se týká zákona o podpoře sportu. Je to bod číslo 67.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 171, přihlášeno 142 poslanců, pro 95, proti 14. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že na úterý 2. 10. po již dříve pevně zařazených bodech jsme zařadili body 163, 76, 147 a 67 v tomto pořadí. Tím jsme se vyrovnali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze a můžeme přistoupit k bodu, který máme pevně zařazen na dnešní jednání.

Jedná se o bod

42.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb.,
o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 160/ - první čtení**

Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 160/1.

Vítám tady paní senátorku Emilii Třískovou, která z pověření Senátu tento návrh uvede. Prosím, paní senátorko, ujměte se slova.

Senátorka Emilie Třísková: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, řeší navýšení příspěvku na péči pro těžce zdravotně postižené občany do 18 let věku a nad 18 let věku v tom nejvyšším stupni závislosti IV, což je úplná závislost, pro ty, kteří žijí ve svém vlastním sociálním prostředí, především v domácím prostředí. Jedná se o občany, kteří se nacházejí dlouhodobě v nepříznivém zdravotním stavu a nejsou schopni zvládat základní životní potřeby a vyžadují každodenní pomoc, dohled a péči jiné fyzické osoby. Jedná se o postižené děti, zdravotně postižené občany, kteří žijí v kruhu milující rodiny, ale i nemocné občany, kteří jsou upoutáni na lůžko, ale také o občany umírající, kteří chtějí důstojně dožít za pomoci rodiny, případně sociálních a zdravotních terénních služeb doma, ve svém přirozeném prostředí, na které jsou zvyklí a které je právě v této fázi života pro ně nejdůležitější.

Je navrhováno navýšení příspěvku na péči z částky 13 200 korun na 19 200 korun za kalendářní měsíc u osob dospělých i dětí nevyužívajících, jak jsem již říkala, pobytové služby. Dojde k posílení finančních zdrojů příjemců na péči ve stupni závislosti IV, a tím i ke snížení tlaku na poskytování pobytových služeb péče. Navrhujeme navýšení částky o 6 000 korun za měsíc. Pokud dnešní hodinová úhrada za poskytnutí terénních sociálních služeb je 130 korun, a hovořím o částce maximální, tak dáváme občanovi možnost využít dalších 46,1 hodiny za měsíc navíc. Denně je to jedna a půl hodiny péče navíc oproti stávajícímu stavu, který nyní

umožňuje 3,27 hodiny péče denně. 19 200 korun je tedy 147,7 hodiny péče za měsíc, denně je to 4,76 hodiny při péči, podotýkám o ležícího, úplně závislého občana na pomoci druhé osoby. Náklady na lůžko v domovech seniorů se v průměru pohybují ve výši 25 až 50 tisíc korun měsíčně, hospicové lůžko v sociálním zařízení kolem 90 tisíc korun za měsíc.

Navrhované zvýšení částek příspěvku na péči navýší celkové roční mandatorní výdaje na dávku, ale je potřeba zdůraznit, že určitá část, minimálně jedna třetina, se bude vracet zpět do systému prostřednictvím úhrad klientů, kterým jsou poskytovány terénní sociální registrované služby. Navýšení příspěvku na péči se dotkne cirka 25 tisíc osob, což znamená navýšení výdajů ve státním rozpočtu přibližně o 1,8 miliardy korun. Je třeba zdůraznit a vycházet z toho, že je zde významný tlak na změnu poskytování služeb v domácím prostředí a snížení tlaku na pobytové sociální služby, které jsou ve svém důsledku nákladné s ohledem na provozní náklady, ale i na investiční prostředky.

Cílem senátního návrhu je řešit osoby s nejvyšší mírou podpory, kteří žijí doma, a umožnit jím důstojný život a narovnání příležitostí. Proto vás velmi žádám o podporu tohoto senátního návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní senátorko, a prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Lenka Dražilová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak zde již bylo řečeno, senátní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 108/2006 Sb., o sociálních službách, se zabývá zvýšením příspěvku na péči ve IV. stupni, přičemž znova zopakuji, podstatou tohoto návrhu je zvýšení příspěvku na péči ve IV. stupni z dosavadních 13 200 korun na 19 200 korun osobám v domácí péči. Pokud osobě poskytuje pomoc poskytovatel pobytových sociálních služeb, tak zůstává částka nezměněna – 13 200 korun. To je podstatné, důležité si uvědomit.

Svůj návrh předkladatel odůvodňuje tím, že současná právní úprava neodpovídá potřebám subjektů při poskytování sociálních služeb. A skutečně osoby v pobytových službách jsou chráněny maximální výši úhrady částky za ubytování a stravu a jejich příjem je garantován zůstatkem z příjmu 15 procenty. Těmto osobám jsou poskytovány všechny základní činnosti, služby a úkony péče za úhradu odpovídající výši stanoveného příspěvku na péči. Na rozdíl od toho ostatním příjemcům příspěvku na péči, kteří nemají zajišťovánu pomoc prostřednictvím pobytové služby sociální péče, zákon obdobnou ochranu nezajišťuje.

Navýšením příspěvku na péči, jak již bylo řečeno, by došlo k posílení finančních zdrojů příspěvku na péči ve stupni IV, a tím ke snížení, nebo se předpokládá tím ke snížení tlaku na poskytování pobytových služeb. Tyto osoby by tak mohly déle zůstat ve svém přirozeném sociálním prostředí a mohly by využívat terénní a ambulantní služby.

Účinnost je navrhována od 1. 1. 2019. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o senátní návrh, neproběhlo meziresortní připomínkové řízení. Vláda na své schůzi 23. května tento návrh projednala a vyslovila s tímto návrhem nesouhlas s tím, že ačkoliv návrh vyznívá ve prospěch osob, které zůstávají v domácí péči, a má za cíl zvýšit jejich disponibilní příjem, přesto se jedná o nesystémový zásah, který zvýhodňuje pouze jednu skupinu osob.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce a otevírám rozpravu. Jako první, respektive s přednostním právem se do rozpravy hlásí paní ministryně Maláčová, které dám slovo. Než paní ministryně přijde, tak konstatuji, že pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Pikal je přítomen a tedy ruší svoji omluvu.

Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych vám sdělila, že my tento návrh za Ministerstvo práce a sociálních věcí podporujeme. Nicméně aby se jednalo o systémové řešení, tak bych vás ráda v této souvislosti informovala, že chystáme vlastní novelu zákona o sociálních službách, kde budeme chtít navýšit příspěvek na péči i ve III. stupni, protože je zde nejvíce osob již hodně závislých na péči jiných osob, které o ně pečují v domácím prostředí. A co nejdříve domácí péči my podporujeme. Myslím si, že to je nejvíce kvalitní péče, je to ten směr, kterým by se Ministerstvo práce a sociálních věcí chtělo ubírat.

Takže takto za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a nyní budeme postupovat podle přihlášených v obecné rozpravě. První na řadě je pan poslanec Třešňák, po něm vystoupí paní poslankyně Maxová. Pan poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký den, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem chtěl vyjádřit podporu klubu Pirátů tomuto senátnímu návrhu, protože jsme rádi, že konečně zde Senát zapracoval ten rozdíl mezi pobytovými službami a domácí péčí. A já jsem rád i za slova paní ministryně, protože my jsme již ten pozměňovací návrh, protože předpokládáme, že tento návrh projde do druhého čtení, tak jsme připravili pozměňovací návrh, kde dojde k navýšení i v stupně III. Takže doufám, že během druhého čtení dojde k diskusi právě o výši těch financí, které by byly pro stupeň III obdobně oddělené pro pobytové služby a domácí péči. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Maxová v obecné rozpravě. Připraví se paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Krásné dopoledne, dámy a pánové, pane předsedající. Já jsem pozorně poslouchala zprávu paní předkladatelky a dovolím si nesouhlasit s jednou věcí, a to, že si nejsem jista, že to uleví našim sociálním zařízením. Protože nám populace bude stárnout. Zatím nemáme v současné době dostatek terénních služeb, které samozřejmě předpokládám, že budou využívány, pokud dojde k navýšení tohoto příspěvku.

Já bych velmi ráda mluvila, jak mluvila i paní ministryně, o tom, že samozřejmě systémová změna je nezbytně nutná. Tak si nemyslím, že je to jenom nezbytně nutná systémová změna v přidávání na příspěvku na péči v jeho výši, ať je to čtvrtý, třetí, druhý nebo první stupeň, ale zároveň i vlastně v rychlosti a smysluplnosti přiznávání těchto příspěvků. Protože jak jistě všichni víte, lékařská posudková služba, přiznávání invalidity a příspěvku na péči bylo poměrně velké téma už v minulém volebním období především na výboru pro sociální politiku. Toto fungování lékařské posudkové služby se dlouhodobě neřeší. Včera prošel do dalšího čtení návrh změny zákona, který trochu zahajuje reformu lékařské posudkové služby, ale je to opravdu velmi málo.

Proč o tom mluvím? Protože právě i klienti ve čtvrtém stupni příspěvku na péči se kolikrát díky systému, který zde máme zaveden, tohoto příspěvku ani nedožijí. Jsou to někdy onkologicky nemocní pacienti. A když vám někdo čeká na přiznání příspěvku na péči třeba rok, tak je jasné, že se může ocitnout i ve finanční krizi, musí i prodat byt, musí se přestěhovat do menšího, nebo třeba ke svým rodičům, nebo sourozencům a není to opravdu vůbec jednoduché. Já bych byla velmi ráda, a chtěla bych apelovat na Ministerstvo práce a sociálních věcí, a já už jsem s paní ministryní o tom hovořila tento týden, že je potřeba opravdu zatlačit na rychlou reformu lékařské posudkové služby a přiznávání příspěvku na péči, protože ty osoby ve čtvrtém a ve třetím stupni jsou závislé jak na péči státu, sociálních zařízení, tak samozřejmě i na svých rodinných příslušnících.

Co bych v poslední řadě chtěla zmínit, je, že zatím zde nepadlo slovo o tom, jak vlastně zabezpečíme my jako stát pečující osoby, které nám šetří nemalé peníze. Paní senátorka o tom mluvila, kolik stojí lůžko v hospici, kolik stojí lůžko v sociálním zařízení. A tyto pečující osoby kolikrát musí opustit své zaměstnání, protože terénní služby nejsou u nás v tak hojně šíři rozšířené, a ztratí jakousi hodnotu na trhu práce. A právě proto bychom i v rámci této systémové změny a této diskuze o navýšení či nenavýšení příspěvku na péči měli hovořit o pečujících osobách, které by si zasloužily nějakých způsobem podporu od státu. Protože i když se jim doba, po kterou se starají o své příbuzné, počítá do odpracovaných let, i když jsme zavedli tříměsíční ošetřovatelskou dovolenou, nebo volno, nebo jak se tomu říká, přesto to nestačí. A je velmi smutné, když tyto osoby se potom ocitají na úřadu práce, protože jejich důchod je velmi nízký a musí žádat ještě o navýšení svého životního standardu, i když státu ušetřili nemalé finanční prostředky.

Takže předpokládám, že tento návrh zákona, tato novela projde do dalšího čtení a že výbor pro sociální politiku mu bude věnovat opravdu velkou komplexní pozornost, a to nejen o navýšení o těch šest tisíc, ale především aby se tam vedla odborná debata, jak pomoci pečujícím osobám a jejich rodinným příslušníkům a jak velmi urychlit lepší přiznávání, rychlejší přiznávání příspěvku na péči.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní ministryně, kolegyně, kolegové, ještě než se budeme věnovat tomu, co jsem si připravil, tak bych měl doplňující dotaz, kterým bych zareagoval na vystoupení paní ministryně. Pro mě tam zazněla pozitivní zpráva, že ministerstvo chystá vlastní novelu, a já mám dotaz, zda ty principy, nebo ty věci, které ministerstvo zpracovává, v té novele, se dají zapracovat do tohoto návrhu zákona v rámci standardního legislativního procesu ve Sněmovně. To znamená například podat pozměňovací návrhy mezi prvním a druhým čtením nejpozději ve druhém čtení a pak to mít. Protože pak by to pro nás všechny bylo mnohem jednodušší, než je ten stávající stav.

Musím se přiznat, že není úplně jednoduché v takové oblasti vyjádřit kritické připomínky k tomu návrhu, případně poukázat na nejasnosti nebo nedomyšlenosti toho návrhu, protože si určitě vzpomeneme na to, že péče v domácím prostředí je mnohem lepší než ústavní péče a určitě se shodujeme na tom, že těm, kteří mají ten příspěvek ve čtvrtém stupni, máme přidat. Ale to by nám nemělo znemožnit normální demokratickou diskuzi nad tímto návrhem zákona. A já zkusím položit zhruba tři konkrétní otázky na předkladatele, v tomto případě na paní ministrynii, a potom shrnout náš přístup, občanských demokratů, v této oblasti, který dlouhodobě prosazujeme, a věřím, že na mnohých z těch principů, o kterých budeme mluvit, jsme schopni se shodnout.

Určitě, a já už jsem to říkal, nikdo z nás nepolemizuje s tím, že je potřeba pomoci lidem, kteří žijí v domácím prostředí a platí si sami péči, protože se o ně nemůže postarat nikdo z rodinných příslušníků. S tím nikdo nepolemizuje. Osobně znám příběh mladého muže, kterému je 34 let, trpí úbytkem svalové hmoty, je upoután na elektrický vozík a bez asistenta se neobejdje. Péči potřebuje i v noci, protože se sám na lůžku neobrátí. Přesto je studentem vysoké školy a ještě k tomu pracuje. A abychom měli představu, jak je finančně náročná služba asistenta. Hodina asistenta ho stojí 130 korun. Denně ho tedy stojí asistenční služby 3 120, pokud se nemůže postarat nikdo z rodiny. Což se stát může v tomto konkrétním případě, ale i v kterémkoliv jiném případě. Měsíčně, pokud vezmu v průměru 30 dnů, je pak ta částka neuvěřitelně vysoká, 93 600 korun za asistenční péči, kterou ten člověk skutečně potřebuje. A říkám, současně u toho studuje vysokou školu a ještě pracuje. A 93 600, to se podle mě shodneme, to je služba, která se nedá měsíčně zaplatit. Podle mě se reálně nedá zaplatit. A v tom případě ženeme takové pacienty vlastně do ústavní péče. To si řekněme otevřeně, že kdo si může dovolit takhle vysokou částku. Kdyby to byla polovina, pokud se mu věnuje rodina, tak jsme pořád někde u částky takřka 50 000 měsíčně. A to jsou ty důvody, proč mnozí chodí do ústavní péče, protože nejsou schopni finančně zaplatit asistenty a být v té domácí péči.

A my, občanství demokraté, mnoho let říkáme, že ústavní péče má být až tou poslední možností, kdy nelze zajistit péči v přirozeném rodinném prostředí. Mnoho

let říkáme, že systém financování sociálních služeb nejde správným směrem, a jsme přesvědčeni, že do systému financování sociálních služeb je zapotřebí započítat i příspěvek na péči. Je to jeden systém. Dneska z historických důvodů, nevím proč, by bylo určitě dobré, myslím, že se na tom shodneme, že by to byl jeden systém, do kterého by patřil i příspěvek na péči. (V sále je veliký hluk.)

Ted' k těm dotazům. O některých mluvila i paní ministryně a některé jsou obsaženy ve stanovisku vlády. Ten první dotaz je, proč se jedná o zvýšení příspěvku na péči pouze ve čtvrtém stupni. Máme nějakou analýzu, proč jenom čtvrtý stupeň? My se obáváme, že pokud bude zákon schválen takhle a vyhneme se příspěvku na péči ve třetím stupni, tak může vznikat mnoho soudních sporů.

Tento týden jsme také debatovali o lékařské posudkové službě, která s tím bezesporu souvisí. Ta situace tam není dobrá. Shodli jsme se na tom, že ted' uděláme alespoň ten nutný krok, že to trošku zjednodušíme, aby nebyl dramatický propad posudkových lékařů. Ale shodli jsme se na tom, i paní ministryně říkala, že v tom chystá nějakou zásadnější změnu, aby ten systém byl pružnější a rychlejší. Mluvily o tom některé z poslankyň, které mluvily přede mnou. Protože v třetím stupni je také závislost na pomoci druhé osoby, to je třeba si říct, kdy občas najdeme stejně postiženého člověka se stejnými potřebami o asistenci v obou skupinách.

Další problém může říkat, proč vlastně nebyl přiznán příspěvek ve čtvrtém stupni, pouze v třetím, když ten čtvrtý bude takhle zvýhodněn a ten třetí stupeň ne. To si myslím, že jsme schopni odstranit v debatě a jsme schopni takové analýzy dostat do Ministerstva práce a v rámci projednání tohoto návrhu zákona jsme to schopni ještě dopracovat a zpracovat. Byl bych rád, jestli by paní senátorka nám řekla, jestli to byl úmysl jenom čtvrtý stupeň, nebo opomenutí. Nevím proč. Myslím si, že by bylo dobré tam mít zvýšení příspěvku v obou stupních, třetím i čtvrtém. My dlouhodobě také upozorňujeme na nerovnosti, které vznikají při posuzování žádostí o poskytnutí příspěvku ve čtvrtém stupni.

Druhý dotaz, který bych měl na paní předkladatelku, a možná bych i ocenil, kdyby se k tomu vyjádřila paní ministryně, jaký je postoj ministerstva. Jsou to osoby, které na základě smlouvy o poskytování sociální služby jsou v pobytovém zařízení, ale ony chodí pravidelně domů. Což je věc, kterou bychom měli podporovat, která je správně. Ze zkušenosti víme, že pokud člověk žije v pobytové sociální službě a pobývá v rodině například každý víkend nebo celé prázdniny, prostě delší dobu – opakuj, že to je správně, že bychom to podporovat měli – tak je nejasné, jak se bude posuzovat. Dneska se tam používají tzv. deniny. To znamená, že např. když to převedu do řeči čísel, dnešní příspěvek na péči ve čtvrtém stupni je 13 200 korun měsíčně, tj. za stálé pobytové služby. Pokud byl klient například 10 dní doma, jedna denina je 426 korun, rodině tedy náleží 4 260 korun, protože deset dnů se o toho svého příbuzného starala doma a nevyužívala ústavní péči.

Pokud zvedneme ten příspěvek, ale pouze pro ty, kteří jsou v domácí péči, na 19 200 korun, tak ta denina vychází jinak. A dotaz zní, jak se bude počítat. Jestli ta rodina, která uleví, jestli dostane jednu deninu z toho příspěvku, který dostává zařízení poskytující sociální služby, tzn. základ pro tu deninu bude vlastně 426 korun, anebo základ bude z toho příspěvku na péči ve čtvrtém stupni, který dostane rodina,

což je 619 korun denně. Ono to vypadá jako zanedbatelné, ale za těch 10 dnů to činí 2 tisíce, korun pro tu rodinu. Tento návrh to vůbec neřeší. Myslím, že si musíme vyjasnit, pokud chceme podpořit péči v rodině, tak podle našeho názoru by měli dostat, ta rodina, těch 619 korun a ne jednu třicetinu z toho, co dostává ústav sociálních služeb. Tady vidíme tu nedomyšlenost nebo slabinu tohoto návrhu. Myslím, že bude potřeba, aby zejména v sociálním výboru se na tuto otázku zaměřili a aby dopředu bylo jasné, kolik ta rodina dostane, pokud se o toho člověka, kterého si vezme domů na deset dnů, na měsíc, kolik bude legálně dostávat, a aby to bylo jasné všem. Samozřejmě podle našich předpisů to zařízení sociálních služeb dostane o tu částku méně, ale tím že tam dáme dvě hodnoty, tak ten rozdíl může vzniknout, a říkám, při deseti dnech měsíčně je to 2 tisíce, kdyby si ho vzali na prázdniny a bylo to 60 dnů, tak už ten rozdíl je 12 tisíc, za ty prázdniny.

S tím souvisí to, o čem je zase velmi těžké mluvit, ale je to ve stanovisku vlády, a to jsou finanční dopady. I to by mělo být naprostě jasné a měli bychom se ptát, jestli v návrhu státního rozpočtu, který k nám přijde do konce měsíce, takže my jako poslanci ještě neznáme parametry, zda tam jsou ty zhruba 2 miliardy, o kterých se bavíme, zapracovány či nikoliv.

Tak to jsou tři otázky na předkladatele tohoto návrhu. Teď bych chtěl shrnout stanovisko občanských demokratů, jak jsem na začátku svého vystoupení avizoval.

Chceme jasné a jednoznačně napsané zákony, které se nedají vykládat různými způsoby. Čirou náhodou jsme tento týden vedli debatu o jiném senátním návrhu zákona, kde vznikaly také pochybnosti o výkladu. Senátoři to navrhovali změnit změnou zákona, mnozí z nás to podpořili, nicméně většinou jednoho hlasu Poslanecká sněmovna tento návrh zákona zamítla s tím, že se to vyřeší metodickým pokynem paní ministryně. Mělo by to platit i v tomto případě, a tak jak je ten návrh dneska napsán, tak není jednoznačný, minimálně v té části, kde jsem mluvil o těch deninách. Myslím, že v tak citlivé oblasti bychom měli chtít všechny ty systémové změny a nikoliv pouze dílčí změny, které jsou vytržené z kontextu.

Přejeme osobám, o které je pečováno, a pečujícím zvýšení příspěvku na péči, ale nejenom v tom čtvrtém stupni.

Teď bych řekl klíčové sdělení našeho klubu k tomuto návrhu zákona. Pečujícím, bez ohledu, zda se jedná o rodinu, přátele, neformální pečovatele, patří především velké poděkování a úcta. Stejně tak jako pečovatelům formálním, to jsou ti, kteří se starají o tyto naše spoluobčany v ústavní péči. Opravdu jim patří velké poděkování a úcta. A nic na tom nemění například náš kritický hlas k některým částem zákona, tak jak je senátoři, resp. Senát předložil. Opakuji, že opravdu stojíme o to, aby co největší čas tito naši spoluobčané trávili ve svém domácím prostředí, ale to se nezmění pouze tím, nebo nestačí k té změně pouze to, nebo k naplnění toho cíle, že v jednom stupni zvýšíme příspěvek na péči.

My v našich předvolebních programech a v programových cílech a debatách k sociální oblasti dlouhodobě hovoříme o tom, že rodinám, které pečují, chceme umožnit, aby měly zaplaceno za tuto péči, a to bez ohledu na příspěvek na péči. Dlouhodobě srovnáváme tuto činnost a přirovnáváme tuto činnost k pěstounské péči. My naše pěstouny platíme jako zaměstnance, za které je odváděno zdravotní a

sociální pojištění, a jednou tudiž nebudou mít jeden z nejnižších důchodů. Dlouhodobě říkáme, že rodiny, které pečují o svého příbuzného ve třetím a čtvrtém stupni závislosti, jsou pro nás lidmi, o které se máme starat stejně jako o lidi se zdravotním postižením. Díky témtoto neformálnímu pečovatelům totiž člověk může žít ve svém prostředí, mezi svými blízkými. Díky tomu nebude bobtnat pobytová sociální služba nejrůznějšího typu. Což potřebuje vytvořit nejen systém platů neformálnímu pečovatelům z řad rodiny, ale také pomocné sociální služby, kterých není dostatek, a zajistit jim jistotu a předvídatelnost ve financování.

Jde především o dostatek asistenčních, ambulantních a odlehčovacích služeb. Jsme v kampani do komunálních voleb a musím říci, že je to jedna z našich priorit, a v mnohých městech a obcích to navrhujeme, protože je to jedna ze základních úloh, které mohou plnit naše samosprávy, aby zajistily dostatek asistenčních, ambulantních a odlehčovacích služeb. To všechno nemusí dělat stát, tady se určitě vyplatí spolupráce se samosprávou a s těmi, kteří tyto služby, o kterých jsem mluvil, jsou schopni poskytovat. Jde o promyšlený a jednoduchý způsob, jak se dostat ke kompenzačním pomůckám. Jde o to, aby člověku, který potřebuje zdravotní služby, se včas dostaly k němu domů.

Vrátim se k debatě o lékařské posudkové službě. Potřebuje změnu, změnu systému posuzování. Uznání invalidity, přiznání invalidního důchodu, musí probíhat v řádu dní. Nikoliv v řádu měsíců, ale řádu dní. Nikoliv v řádu měsíců a v řádu let. To bych chtěl zdůraznit. Myslím, že mnozí z nás známe nejeden případ, kdy uznání invalidního důchodu trvalo více než jeden rok. Stejně tak jako neskutečně časové prodlevy v příznání příspěvku na péči či na jeho zvýšení. Ke mně do poslanecké kanceláře, regionální, lidé a jejich rodiny chodí. A určitě nejsou jediný. Myslím, že na tom se shodneme, že ta dlouhá doba je něco nepřijatelného. Musíme dělat všechno pro to, aby se ta doba zkrátila.

Sociální šetření na místě pro nárok na příspěvek na péči musí posuzovat lidé, kteří tomu skutečně rozumějí, takže porozumějí tomu, co člověk je schopen zvládnout sám a k čemu potřebuje asistenci. Opět je mi známo několik absurdních případů, kdy se člověk po autonehodě začal zvedat z invalidního voziku a namísto toho, abychom se postarali o dostatek vhodných kompenzačních pomůcek, postarali se úředníci o to, že byl snížen příspěvek na péči, i když dotyčná dáma neušla ještě ani čtyři kroky.

Jaké jsou tady nejasnosti? Mluvil jsem o tom, že nevíme, proč pouze příspěvek u příspěvku na péči u čtvrtého stupně. Máme to sice jako otázku, ale jsem přesvědčen, že paní senátorka to ví, takže to je spíš pro nás pro všechny, kteří třeba všichni nesledujeme problematiku sociálních služeb. Ale určitě byste měli vědět, že stejná zdravotní postižení se stejnými prvky závislosti na druhé osobě jsou často posuzována nejednotně. Jsou příklady, kdy část paraplegiků je ve druhém stupni, část ve třetím, část ve čtvrtém. V závislosti na pomoci a na asistenci jsou přitom na tom úplně stejně.

Občanští demokraté chtějí systémovou změnu. Chceme, aby si polepšili nejenom lidé se zdravotním postižením, ale i jejich pečovatelé, kterým – musím zopakovat – patří velké poděkování nás všech.

Nakonec jenom shrnu, co považujeme za systémovou změnu v této oblasti, protože to opravdu není jednoduché a triviální.

Zaprve je to změna v systému posudkové služby. Shodou okolnosti jsme o tom už debatovali tento týden u jiného návrhu zákona, tak tu debatu nemusíme dnes opakovat.

Změna výplaty příspěvku na péči ve třetím a čtvrtém stupni v závislosti na druhé osobě s jasnými pravidly. Kdo doplácí, pokud je člověk domácí péči, lhůty pro přiznání, které nebudou moci být prodlužovány, a podobně. Ale taky musíme říct, že kontrola vynaložených prostředků, která v zákoně o sociálních službách existuje, není dostatečně naplňována. To si taky musíme přiznat. U neformálních poskytovatelů si dokážeme představit třeba určitou formu čestného prohlášení. Možná se zeptáme, proč kontrola. Protože tady se bavíme o vysokých částkách. Například je to částka 14 miliard, pokud se bavíme jen o těch příspěvcích ve vyšších stupních.

Dále součástí systémových změn v této oblasti by měla být změna přiznávání a zrušení dvoukolejnosti u kompenzačních pomůcek. Část přiznává zdravotnictví, část oblast práce a sociálních věcí. Jsou známý případ, kdy zdravotní pojišťovna odmítla u trvale upoutaného na lůžko přejít na invalidní vozík. A jakým způsobem lze a zda vůbec přidělit vozík z MPSV prostřednictvím úřadu práce? Není to jasné. Speciální obuv není na léto. Není na jaro, léto, podzim, zimu nebo na doma, ale jedny boty za dva roky. U zimní obuvi je nárok na jedny boty za tři roky. A u plen to jsou zhruba čtyři pleny na den.

Další součástí systémové změny by měla být změna v systémové péči o pečující, a to jsem už avizoval, chceme, aby dostávali nikoli sociální dávky, ale plat, abychom debatovali podobný systém jako u těch pěstounů, jak jsem říkal v předchozí části svého vystoupení. (V sále je trvale silný hluk!)

Pak chceme něco, po čem vsíchni voláme, a nějak se nám to nedáří. Myslím, že to není nic, na čem bychom měli spor. Když to řeknu – zajištění a jasné financování sociálních služeb. Na tom se určitě shodneme. Ale když debatujete s poskytovateli sociálních služeb, tak se jako státu, proto říkám nám všem, nedáří, aby ti, kteří sociální služby poskytují, měli pocit, že je to jasné, předvídatelné a že náklady mohou minimálně střednědobě plánovat – rozvoj a udržení sociálních služeb, které poskytují.

A poslední součástí té systémové změny by měla být změna systému úhrad v sociální oblasti jak pro ambulantní, tak pro pobytové, tak pro terénní služby. Neustále se dohadujeme o zvýšení platů, ale zapomínáme, že v této oblasti jsou taky mzdy. A je to chyba i nás v Poslanecké sněmovně, protože velmi často se soustředíme pouze na platy a nepřemýšlíme o tom, že mnozí, kteří poskytují sociální služby, neberou plat, ale mzdu, protože pokud je sociální služba v režimu nepříspěvkové organizace, tedy v neziskovém sektoru, tak ty mzdy nemají tabulkový režim a žádné zvýšení změnou tabulek se v jejich mzdách nepromítne. Hovoříme také dlouhodobě o tom, ale zatím se nám nepodařilo nastavit jasné částky za lůžko a za hodinu práce tam, kde jsou obsazena místa, tedy obsazené lůžko a vytížená hodina práce. (Před řečnickým pultem se hlasitě baví několik poslanců.)

To jsou základní body... (Řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať může pan předseda dokončit svoje vystoupení.

Poslanec Zbyněk Stanjura: To jsou základní body, na kterých by měla stát systémová změna v sociálních službách. Za nás chci slíbit, že jsme připraveni o těchto bodech debatovat. Máme dostatek odborníků a jsme schopni také tu debatu akcelerovat, abychom o tom nedebatovali celé volební období. Pokud budeme schopni ty nedostatky odstranit, tak se to ve třetím čtení ukáže. Pokud ne, tak je mi to líto, ale možná se připojíme ke stanovisku vlády, které máme všichni k dispozici. Ten návrh, tak jak je v tom tisku 160, řeší pouze dílčí část. A my si myslíme, že bychom měli mít větší ambici. A říkám, není jednoduché v tak citlivé oblasti a ve věcech, kde se shodujeme, že příspěvek ve čtvrtém stupni závislosti bychom měli zvýšit, říkat tady kritická slova. Ale myslím si, že tu kritickou debatu potřebujeme v této oblasti. A říkám, my jsme připraveni dát do té debaty naše odborníky, naše lidi, kteří se tím dlouhodobě zabývají, a hledat spolu s vládou, případně se skupinou senátorů řešení, které bychom mohli uplatnit i ještě v rámci projednávání tohoto tisku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane předsedo. S faktickými poznámkami budou reagovat pan poslanec Foldyna, paní poslankyně Richterová a pan poslanec Sklenák v tomto pořadí. Pan poslanec Foldyna má slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuju, pane předsedající, děkuju za slovo. Chtěl bych i panu Stanjurovi poděkovat. Jsem velmi rád i za tu chvíli, kdy jsem tady konzultoval celou řadu věcí. Napříč politickým spektrem se shodujeme na tom, že je potřeba věci změnit, že je potřeba ty věci dofinancovat. Jsem přesvědčen, že ten zákon tady projde, neboť jsem neslyšel nějaké zásadní výtky. To důležité, co je, je určitý čas, nebo rychlosť pro ty lidi, kteří na ty peníze čekají. Takže bych chtěl, abychom se shodli, abychom tu změnu započetli do příštího rozpočtu a abychom to všechno stihli, vím, že se připravuje komplexní pozměňovací návrh, že vláda a paní Maláčová má připraven doplněk, tak bych chtěl, abychom to stihli v 30 dnech, aby se ta lhůta na projednávání zkrátila na 30 dnů a udělali jsme maximum průřezem politického spektra, jak to tady slyším, aby v příštím rozpočtu byly na tyto věci peníze. Potud moje poznámka v této chvíli. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zaznamenal jsem váš návrh na zkrácení lhůty o třicet dní, se kterým se potom vyrovnáme hlasováním. Paní poslankyně Richterová vystoupí s faktickou poznámkou, po ní pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Velmi pozorně jsem poslouchala pana kolegu Stanjuru a dvakrát řekl, že podobně jako pečující platíme jako zaměstnance pěstouny. Ráda bych zdůraznila v této

faktické poznámce, že se domnívám, že jde o omyl, protože odměna pěstouna je zdaňována, pěstouni si musí platit sociální a zdravotní pojištění z té svojí odměny. Dlouhodobí pěstouni nemají například standardní rozsah dovolené na zotavenou, nesou třeba plnou zodpovědnost za škodu způsobenou dítětem, takže způsobí-li dítě v jejich pěstounské péči škodu na majetku, tak tam nemají žádné jištění, a další věci, které se vlastně vůbec nepodobají pracovněprávnímu zaměstnaneckému poměru. Takže tohle to je prosím nejspíš omyl. Skutečně pěstouni jsou na tom úplně jinak.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Sklenák s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem také velmi pozorně poslouchal kolegu Stanjuru, a jak jsem zaznamenal jeho slova o systémové změně a že to není systémové, tak mně bylo jasné, kam to míří. Protože kdo se v tomto sále pohybuje delší dobu, tak ví, že pokud někdo něco nechce schválit, ale nechce to takto otevřeně říct, tak začne argumentovat tím, že to není dostatečně systémové.

Takže přátelé, zvýšení příspěvku na péči jsme tady měli již v minulém volebním období. Tehdy to přesně s těmito argumenty Sněmovna neprojednala, protože když ten návrh tady byl, tak tehdy Sněmovna dokonce prodloužila lhůtu na projednání, že je potřeba to právě všechno prodiskutovat, aby to bylo dostatečně systémové. Takže jsme to tak dlouho diskutovali, až volebním období skončilo a příspěvek na péči se nezvýšil.

Takže prosím vás, teď je tady návrh v podstatě ve stejně výši, tak jak to bylo v tom minulém volebním období, o 6 tisíc korun zvýšit. A je jen na nás, jestli chceme těmito lidem ten příspěvek zvýšit, nebo ne. Jak by řekl kolega Stanjura, tak prostě to je! Takže nevymlouujme se na systémovost nebo nesystémovost, řekněme si, jestli chceme zvýšit příspěvek na péči, a hlasujme o tom!

Z tohoto pohledu se připojuji k návrhu kolegy Foldyny, abychom zkrátili lhůtu na 30 dnů, protože více času na to nepotřebujeme. I to, co avizovali piráti, já se k tomu rád připojím, abychom zvýšili ve třetím stupni, to se určitě dá zvládnout, domluvit se i s ministerstvem, kolik by ten příspěvek měl činit, případně můžeme diskutovat o dalších změnách. Ale ta účinnost je navržena od 1. ledna 2019 a já bych byl velmi rád, kdyby skutečně od 1. ledna 2019 ti lidé měli příspěvek na péči zvýšen. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Stanjury, po něm s faktickou poznámkou paní poslankyně Maxová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: U ctěného kolegy Romana Sklenáka mě to mrzí. Tím, že tady bude zvyšovat hlas, nemůže popřít to, co jsem řekl.

Takže pane poslanče Sklenáku prostřednictvím pana místopředsedy, kdybych si myslel, že to nemáme schválit, tak to navrhnu. Já jsem jasné říkal, že mě potěšila slova paní ministryně, že jsme připraveni ještě mezi prvním a druhým čtením, ve druhém čtení ten návrh dopracovat, tak já nevím, na koho apelujete nebo na koho reagujete. To, že to není systémové, napsala vláda. My na rozdíl od vás jsme opoziční strana. Tak si přečtěte to stanovisko. Nepsali jsme to my. Já jsem se zeptal jenom na příspěvek ve třetí péci (třetím stupni), je to taky náš návrh dluhodobě, tak to neříkejte jenom pirátům, když tak řeknete: Navrhují to piráti, občanští demokraté, my jsme na to zapomněli, tak se přidáme. Není důležité, kdo to navrhne první, nebudeme si hrát na to, kdo to řekne první na mikrofon. O tom jsem mluvil, že ten návrh neřeší příspěvek ve třetím stupni. A pokud jsme ve shodě, tak to jsme schopni vyřešit.

Pak jsem se ptal na deniny. To je něco, co kazí ten návrh zákona? Není to jasné! A těm rodinám bychom měli říct, a řekl jsem jasné, že podporujeme to, aby si rodiny braly lidí domů, pokud mohou, na delší časové období. Tak já bych poprosil, abychom byli korektní v té debatě.

A snad mi věříte, pane kolego prostředním pana místopředsedy, že kdybych si myslel, že se ten návrh má zamítnout, že bych to tady navrhl. Já se za své názory nestydím, můžu prohrát argumentačně, můžu prohrát v hlasování. Ale to, že zkriticizuju – a říkal jsem, že není jednoduché v této citlivé oblasti, a přesně jste věděli proč. Člověk dá dotaz, poukáže na nejasnost nebo chybné místo a hned je obviňován z toho, že těm lidem ty peníze nepřeje. A to je přesně ten způsob politické debaty, který já odmitám. Tak ať mi pan kolega Sklenák řekne, která část mého vystoupení směřovala pro zamítnutí tohoto návrhu zákona. Nic takového tam totiž nemůžete najít.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou nyní paní poslankyně Maxová, po ní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Sklenák. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji. Já bych chtěla reagovat na kolegu Sklenáka vaší prostřednictvím, pane předsedající, a to z jednoho důvodu, že navýšení příspěvku na péci tady bylo, ano, v minulém období avizováno a bylo to v rámci velké novely zákona o sociálních službách, který, jak určitě všichni zde přítomní z minulého období víme, a možná i ti, kteří tu nebyli, byl napsán tak, jak byl napsán, a myslím si, že většina politické reprezentace napříč politickým spektrem uvnitř výboru pro sociální politiku i na základě konzultací jak s pečujícími, tak s osobami, o které se pečuje, tak také s odbornými společnostmi a různými organizacemi jsme dospěli k závěru, že takto napsaný zákon o sociálních službách my nechceme. Tudíž bohužel samozřejmě došlo k tomu, že nebylo schváleno ani navýšení příspěvku na péci ve čtvrtém stupni.

Já si naopak jako předsedkyně výboru pro sociální politiku a zároveň také člověk, který opravdu pět let se intenzivně zabývá touto problematikou, myslím, že není dobré zkracovat lhůtu u projednání tohoto, protože ještě se to dá velmi lehce stihnout, samozřejmě, do konce roku. A to z mnoha důvodů, které tu samozřejmě padají. Proto

si dovolím dát návrh na zamítnutí zkrácení doby, protože odborná debata má proběhnout na výboru pro sociální politiku po prvním čtení. Potom samozřejmě po této debatě bude jasné, jakým způsobem se chce politická reprezentace vydat. Myslím si, že je velmi jasné, že tady podpora této změny je, akorát je otázka, jakým způsobem se k tomu postavíme, zdali opravdu navýšíme pouze čtvrtý stupeň, nebo se budeme bavit i o třetím stupni, nebo budeme apelovat na ministerstvo, aby nám předložilo jasný harmonogram urychlení přiznávání příspěvku na péči tak, aby se ho pacienti dožívali –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, paní poslankyně, váš čas uplynul.

Poslankyně Radka Maxová: Ano, byly dvě minuty. Děkuji, já se přihlásím znovu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Sklenák s faktickou poznámkou, po něm pan předseda Bartošek také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, děkuji za slovo. Já nechci vést debatu s kolegou Stanjurou z tohoto místa, my si to jistě vysvětlíme, až vyjde stenoprotokol z jeho vystoupení, tak myslím, že tam oba společně dohledáme větu o tom, že nevylučuje, že nakonec po té proběhlé diskusi se ztotožní s návrhem vlády, a to stanovisko vlády je negativní. A v této věci chci jen připomenout, že to je stanovisko vlády nikoli současné, ale předchozí, tzn. na té sociální demokracie neparticipovala.

A potom ještě jedna připomínka, v podstatě reakce na to poslední vystoupení. Samozřejmě že tehdy ten příspěvek na péči byl součástí i jiných úprav. Ale šlo o to, že prošel připomínkovým řízením, prošel diskusí ve Sněmovně, prošel diskusí na sociálním výboru, takže byť Sněmovna tehdy byla samozřejmě v jiném složení, tak tyhle diskuse za sebou máme. Proto si skutečně myslím, že jsme schopni rozhodnutí i v té zkrácené lhůtě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Bartošek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Ke kolegyni Maxové vašim prostřednictvím. Ono lze položit pouze návrh na zkrácení a o tom se rozhodne hlasováním. Tak hovoří jednací řád. Jiný návrh není možný. A i po konzultaci s předkladatelem mohu říct, že se jedná o technicistní novelu, jedná se pouze o změnu příspěvků. To není o nějakých širokých diskusích. To je buď ho chceme, nebo ho nechceme, a případně ho můžeme rozšířit na třetí stupeň. To znamená, já ve zkrácení lhůty nevidím žádný důvod, nevidím důvod, proč to blokovat dál, protože myslím, že čím dřív se to projedná, tím se usnadní život lidem ve třetím, případně čtvrtém stupni. Takže nevidím důvod, proč lhůtu nezkrátit. Naopak ji podporuji, abychom ji zkrátili.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane předsedo. To, co řekla paní poslankyně Maxová, se dalo chápát, a tak jsem to taky chápal, jako vyjádření jejího názoru, že se nemá zkracovat lhůta. Nicméně samozřejmě budeme hlasovat o návrhu zkrácení lhůty tak, jak byl přednesen.

Faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Aulická Jirovcová. Nebude reagovat, takže se vrátíme k těm, kteří jsou přihlášeni do obecné rozpravy. Na řadě je paní poslankyně Richterová, po ní vystoupí paní poslankyně Šafránková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené a milé kolegyně a kolegové, já bych ráda za Piráty doplnila svého kolegu Petra Třešňáka, který přednesl stručně nás pozměňovací návrh týkající se právě i toho třetího stupně závislosti. My jsme si jistí, že ta spousta zlepšení, která je v celém systému podpory pečujících osob a podpory těch osob, které tu péči potřebují, že ta celá řada zlepšení je nutná, musí nastat, ale současně, že bychom neměli úplně to vázat právě na schválení toho návrhu, který projednáváme tady dneska.

Pár bodů, které tady ještě nezazněly a přitom jsou také velmi důležité. Dneska v našem systému se posuzuje, jak je člověk samostatný, v kolika oblastech života se zaopatří sám, nebo nikoli, a podle toho dostává určený stupeň závislosti. Ale můžou tam i přesto být nepoměry v tom, kolik skutečně hodin péče potřebuje. To kritérium, kolik hodin pomoci okolí je nutných pro nějaký vůbec normální život ve smyslu, aby si člověk mohl třeba vykonat všechny biologické potřeby, tohle je něco, co třeba v některých zemích se zohledňuje, protože to hraje zásadní roli.

Také je potřeba si přiznat natvrdo, že ten, kdo je nejtěžší případ ve třetím stupni, je dneska často na tom opravdu stejně jako ten řekněme nejlehčí ve čtvrtém stupni. Systém nebude nikdy úplně dokonalý, proto jsme zásadní zástanci toho, abychom se příliš nerozpakovali a alespoň o něco zvýšili při příležitosti projednávání čtvrtého stupně i ten třetí. My jsme zatím předložili pozměňovací návrh na 11 000 korun pro třetí stupeň. Je to k diskusi, ale opravdu nechceme, aby ten rozdíl narůstal tak šíleně a aby ti, kteří často skutečně jenom, řekněme si, i shodou náhod a okolností nemuseli dosáhnout ten čtvrtý stupeň, byli tak nejvíce biti.

Co se týče té naprosté shody na tom, a abychom tímto podpořili komunitní péči a péči v domácím prostředí, tak jenom je potřeba doplnit, že tady skutečně došlo k tomu velikému rozvolnění od sociální práce na obcích na navázání na úřady práce, a proto dneska v řadě regionů není ani úplně přesné povědomí o tom, jaké všechny služby chybí, kolik chybí právě těch odlehčovacích služeb apod., to tady už zaznělo. Jenom je potřeba si to opravdu vytýcit jako hlavní věc na krajích, jak reálně zlepšit životy pečujících a lidí, kteří tu nepřetržitou péčí potřebují.

Ještě jedna věc k lékařské posudkové službě a k celkové roztríštěnosti posuzování. My tím, jak to máme dnes nastavené, kolik různých posuzování se i opakuje na různé příspěvky znova, to nesmírně zatěžuje systém. Vedle toho, že je třeba samozřejmě zajistit nové lékaře do lékařské posudkové služby, tam určitě je prostor pro to, jak to celé zefektivnit, aby člověk, který si byl zařizovat přeposouzení na invalidní důchod, nemusel za dva měsíce si vyřizovat obdobné přeposouzení na

jiný druh dávek jenom proto, že tamty jsou na úřadu práce. To je také nesmírně důležité.

Ještě bych ráda zdůraznila věc, která nám jako státu fakt nejde a přitom dává největší smysl, a to je to, abychom podporovali samostatnost a odměňovali snahu o ni právě zase systémovým způsobem. Příkladem je třeba výcvik asistenčních psů. Bavíme-li se o financích, je nesmírně drahé, abychom pro lidi, kteří potřebují třeba pomoc zvednout mobil, který jim spadne, nebo takovouto pomoc typu přivolat pomoc, to může zajistit asistenční pes, ale dneska je velmi obtížné zajistit financování jeho výcviku. Hovořila jsem s manažerem organizace Pestrá panem Pragerem. Organizace Pestrá zajišťuje právě za zhruba 250 000 korun výcvik asistenčního psa pro osoby s těmito druhy potřeb a postižení, a když si představíme, že osm devět let takový pes může pomáhat třeba čtyři hodiny denně, opravdu ušetří to, aby tam nemusela být přítomna nějaká jiná osoba, člověk, tak to se dostaneme k částce kolem 1,7–1,8 milionu ušetřených za těch osm devět let života psa.

Vidíme, že to je systémové řešení, ale současně náš stát tohle neumí. Neumí takovéhle věci podporovat. Neumíme podporovat lidi v samostatnosti. Přesně jak tady zaznělo před chvílí, pokud se někdo třeba i velikým úsilím o něco zlepší, tak mu nesmírně může zkomplikovat život, že spadne do toho nižšího stupně závislosti bez varování a bez opravdu jistoty, že to je férové a spravedlivé. Tady s tím apelem, abychom na to hleděli jako na nutnost opravdu veliké, veliké provázanosti krajů a obcí s tím, jaké jsou potřeby jejich pečujících a jejich osob se zdravotním postižením, tak s vědomím tohohle všeho bych vás opět chtěla požádat o zvážení, zda současně s navýšením čtvrtého stupně nenavýší i ten třetí. Pirátsky návrh je navržen zatím, myslíme si, velmi kompromisně na 11 000 korun.

Děkuji za pozornost, kolegyně a kolegové.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré dopoledne. A nyní další v pořadí v obecné rozpravě vyzývám, aby se vyjádřila paní poslankyně Lucie Šafránková, a připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, já se pokusím být poměrně stručná. Ráda bych vám řekla, že poslanci SPD tento senátní návrh změny zákona o sociálních službách podporují a kvůli těžce hendikepovaným občanům, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých a v poslední době myslím, že nejen mě, ale určitě i vám napsali mnoho dopisů a e-mailů s žádostí právě o podporu tohoto návrhu. Senátní návrh tohoto zákona navýšeje příspěvek na péči postiženým osobám ve čtvrtém stupni závislosti z 13 200 korun na 19 200 korun. Jedná se o občany, kteří se bez asistence další osoby neobejdou při svých základních životních potřebách, nedokážou se bez pomoci např. najít, přesunout z lůžka na vozík, obléci nebo provést osobní hygienu. Výše tohoto příspěvku na péči je přímo úměrná kvalitě asistenčních služeb, kterou si mohou dovolit čerpat, a především v době, po kterou mohou každý den osobního asistenta využít. Pokud tuto změnu schválíme, místo dosavadních čtyř hodin denně bude možné každý den rozšířit péči přibližně o 1,5 hodiny.

Ano, je to stále málo. Pořád zbývá dalších téměř 19 hodin každý den, během kterých jsou tito lidé odkázáni na nezíštnou pomoc svých blízkých. Alternativou je pobyt v zařízeních ústavního typu. Všichni ale jistě cítíme, že život v ústavu se i přes kvalitní péči a vysokou odbornost personálu nikdy nemůže svou kvalitou vyrovnat životu v domácím prostředí.

Jsme bohatá společnost v srdci Evropy. O koho jiného by se každá společnost měla být schopna postarat než o ty, kteří to z tohoto objektivního důvodu, zdravotního důvodu, bez cizí pomoci nejsou schopni sami? Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a další v pořadí vystoupí paní poslankyně Hana Aulická a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, dovolte, abych i já vystoupila k tomuto tématu. Jak jsme si možná asi všichni vyposlechli, k tomuto návrhu není zásadních připomínek k tomu, abychom nikdo nechtěl přidat nebo valorizovat příspěvek na péči ve čtvrtém stupni. Každopádně si myslím, že i tak jak řekl prostřednictvím pana předsedajícího pan kolega Stanjura, tak jsou tam určité nedostatečnosti, které bychom i na výboru pro sociální politiku ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí opravdu měli řešit. Otázka je možná i opravdu přijít možná třeba s komplexním pozměňovacím návrhem, který by řešil nejenom ten čtvrtý stupeň, ale i třetí, ale to je opravdu otázka na další diskusi, tak jak budeme hovořit. Každopádně bych chtěla říci, že Senát, tak jak předložil... (Připomínka ze sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy budu muset přerušit na chvíli jednání a vyzývám členy vlády, aby se někdo dostavil v souladu s jednacím řádem. Přerušuji jednání na tři minuty, do 10.12 hodin, protože nemáme tady ani jednoho ministra přítomného v sále.

(Jednání přerušeno v 10.09 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.12 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak tříminutová pauza uplynula. Já bych chtěl znova požádat členy vlády, aby se v souladu s jednacím řádem domluvili a alespoň jeden z členů vlády byl na jednání Poslanecké sněmovny.

Paní poslankyně prosím, můžete pokračovat.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. I když chápu, že pana ministra Ťoka (jako jediný ve vládní lavici) určitě asi přispěvek na péči tak nebude, ale jsme rádi, že můžeme pokračovat alespoň za jeho přítomnosti. Ale jenom poznámku – no, ženy byste neměli přerušovat, ale chápu, nedalo se nic jiného dělat. (S úsměvem.)

Chtěla bych říci, že návrh ze Senátu vychází z původního návrhu Ministerstva práce a sociálních věcí resp. vlády České republiky z minulého volebního období, který v Poslanecké sněmovně byl, a už mí kolegové a kolegyně na to upozornili. Ale můžeme polemizovat, z jakých důvodů se nestáčí projednat. Každopádně spadl na konci volebního období pod stůl. Senát si však neosvojil předlohu jako celek, ale doslova můžeme hovořit, že vyprávaroval pouze navýšení příspěvku ve čtvrtém stupni závislosti, tak jak bylo řečeno, do domácí péče.

Musím říci, že za KSČM hovoříme dlouhodobě o tom, že k valorizaci příspěvku na péči nejenom ve čtvrtém, ale přinejmenším ve třetím stupni mělo dojít už dávno, a i různé příspěvky, maily, telefonáty našich občanů k tomu opravdu navádějí, protože tak jak tady říkala vaším prostřednictvím, pane předsedající, kolegyně Maxová, která upozornila na systém pečujících osob, že pokud zůstávají pečující osoby doma a pečují o člověka takto nemocného, který má přiznán čtvrtý stupeň, tak de facto ve většině případů se vzdávají svého výdělku a to zatím náš stát neumí nijak řešit a je to jejich jediný příjem při péči této osoby.

Musíme také ale říci, že bychom rádi viděli, aby se nejednalo o navýšení nebo valorizaci jenom v domácí péči, ale i u pobytové péče, protože si myslíme, že tu vzniká, a pomáháme tím další nerovnosti. Byla tady třeba řečena příkladem hospicová péče. Musím říci, že hospicová péče je především zdravotní zařízení, sociální péče je tam používána opravdu v malé míře, je to především zdravotní část, která je tam poskytována. Ale hospicová péče dozrává velký problém toho, že je nedostatečně financována. A když si vezmete, že v domácí péči se zvedne příspěvek ve čtvrtém stupni na 19 200, tak přichodem do hospicové péče, kde je opravdu jedna z těch nejlepších péčí o takto nemocné lidi, tak tím pádem zase spadne ten příspěvek na tu částku, která je. Opravdu si nemyslíme, že by to bylo vhodné, ale to je jenom příklad. Myslím si, že opravdu i ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí bychom měli pracovat na tom, aby ta nerovnost tady nebyla.

Chtěla bych říci, že druhý fakt je, že ta poskytovaná péče v domácím prostředí a ty služby, které jsou, je v terénu a po krajích různorodá. To znamená, není stejně dostupná, není stejně kvalitní. A to je ten problém, kdy i při možná trendu, kdy se podporuje stále více domácí péče, tak musíme říci, že tomu reálně neodpovídá ani dostatek, ani ta kvalita té péče, i když samozřejmě nehovořím, že jsou všechny stejné, ale především ta dostupnost je opravdu různorodá a především v těch malých obcích je velice malá.

Tak to by bylo asi za nás a chtěla bych jenom říci, že my v tuhle chvíli zřejmě budeme i pro zkrácení na těch třicet dnů, protože máme obavy, že by se opravdu nestihla projednat tato novela, a budeme jenom rádi, když i ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí se připraví ten komplexní pozměňující návrh ve spojení s některým z poslanců sociálního výboru, a budeme rádi, když pomůžeme našim občanům. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji za to vystoupení. S přednostním právem požádám o vystoupení paní zpravodajku Lenku Dražilovou. Nicméně přečtu ještě dvě omluvy. Omlouvám se, ale to bude hned. Takže pan

poslanec předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá na celý jednací den z pracovních důvodů a dnes od 9 do 12 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Julius Špičák.

Tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Já také jenom krátce chci vystoupit v rozpravě. Všichni víme, že pobytové sociální služby jsou velmi nákladné a jedinou cestou, jak se postarat o naše seniory a zdravotně postižené, je cesta poskytování služeb prostřednictvím terénní péče a ambulantních služeb. Navíc z průzkumu vyplývá, že naprostá většina těchto lidí nemá o život v zařízeních ústavního typu zájem a chce žít v domácím prostředí. A k tomu potřebují dvě věci – dostupnou síť terénních a ambulantních služeb a finanční prostředky na to, aby si tyto služby mohli zaplatit.

I když také považuju tento návrh za nedostatečný, tak bych ráda za klub ANO sdělila, že budeme hlasovat pro to, aby návrh prošel do druhého čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Vítka Kaňkovského a připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Otevřeli jsme tady dneska téma, o kterém bychom mohli hovořit hodiny a hodiny, a nacházeli bychom další a další argumenty pro to, jakým způsobem zlepšit kvalitu nejenom zdravotně hendikepovaných, ale i jejich rodin. Myslím si, že na to tady dneska ani není čas a není tady na to asi ani ta správná půda. Myslím si, že ty diskuse potom i v odborné rovině, nikoliv pouze politické, budou hlavně ve výboru pro sociální politiku, případně v dalších výborech.

Já bych na úvod ale ještě krátce zmínil genezi, jak vlastně vznikal tento senátní návrh. Už se tady toho taky dotkl kolega Roman Sklenák, kolegyně Aulická, ale možná tady nezaznělo vše.

V minulém volebním období, bohužel až na jeho sklonku, zde přistála z vlády, a my jsme byli tenkrát její součástí, tak z MPSV přistál návrh poměrně velké novely zákona o sociálních službách, který jako jeden z bodů obsahoval skutečně navýšení příspěvku na péči ve čtvrtém stupni o tu samou částku, o jakou to navrhujeme dnes, resp. to navrhují senátoři, a my jsme rádi, že to navrhují.

Vznikla tady potom veliká, veliká diskuse jak na plénu, tak potom na výboru pro sociální politiku. A vznikla z toho i řada jednání s vedením tehdejšího MPSV, s paní ministryní Marksovou, kdy jsme ji vyzyvali, aby vzhledem k tomu, že na navýšení příspěvku na péči ve čtvrtém stupni je politická shoda, nebo si myslím, že takřka stoprocentní politická shoda, byla i shoda na některých dalších parametrech novely. Týkaly se hlavně třeba i podpory hospicové péče ze sociální stránky, ale pak tam byly body, se kterými nebyla politická shoda. A my jsme říkali paní ministryni, že jsme připraveni ve spolupráci s MPSV připravit komplexní pozměňovací návrh, který by

vytěsnil body, na kterých shoda nebyla, a ještě do konce volebního období aby mohl být příspěvek na péči alespoň ve čtvrtém stupni zvýšen. Bohužel tehdy paní ministryně na toto nepřistoupila. Vznikly pak další diskuse ve výboru pro sociální politiku, prodlužování lhůty a tak dále. Projednání vládního návrhu nebylo dokončeno. To je potřeba tady dneska připomenout.

Já jsem velmi rád, že na tuto situaci následně zareagovali senátoři. Opět, už to tady budu zmiňovat tento týden podruhé, byl vlastně jedním z iniciátorů zesnulý senátor pan Plaček, ale i další senátoři – paní senátorka, která nám dnes návrh předkládá. A musím říci, že také senátoři za KDU-ČSL, jako je Šárka Jelinková, pan kolega Kantor a další velmi prosazovali tento návrh zákona. Já jsem senátorům za to vděčný, že ten senátní návrh vznikl. A je také třeba připomenout, že máme skoro rok od voleb a vládní návrh tady nemáme. Já jsem rád, že tady dneska zaznělo z úst nové paní ministryně, že připravuje novelu zákona o sociálních službách, která by měla řešit i další věci, ale jsem také přesvědčen o tom, že to nic neznamená, že by to nemělo nic znamenat v tom smyslu, že bychom měli zbrzdit tento senátní návrh, který je tady dnes.

A pokud se bavíme o těch výhradách, které, a to je taky trošku absurdní, už vlastně dneska minulá vláda, ta jarní vláda, nebo zimní vláda k tomuto návrhu zákona vznесla, tak musím říct, že některé z nich jsou poměrně absurdní, protože když si přečtete ty důvody, proč ta jarní vláda odmítla senátní návrh, tak jedním z argumentů, proč dává nesouhlasné stanovisko, jsou rozpočtové náklady. A já se ptám, jak se změnily rozpočtové náklady. Vláda v roce 2017, ve které vládní hnutí ANO, současně vládní hnutí sedělo, navrhovala úplně to samé navýšení, to znamená, že ty rozpočtové náklady jsou úplně stejné.

Za klub KDU-ČSL tady mohu říci, že klub KDU-ČSL podpoří propuštění tohoto senátního návrhu do dalšího čtení. Vítáme, že senátoři s tím přišli. Já navážu na kolegy, kteří tady zmiňovali to, že by bylo dobré v rámci legislativního procesu, aniž bychom chtěli nějak ten legislativní proces prodlužovat, projednat ještě alespoň navýšení příspěvku na péči ve třetím stupni závislosti. Bude potřeba se tam ještě zamyslet nad některými návaznými opatřeními, a tady bych s vládou souhlasil, že to není úplně propojeno se stávající legislativou, ale to si myslím, že při konzultacích s MPSV je možné ve velmi krátké době upřesnit a senátní návrh o to obohatit, nebo sladit se stávající legislativou. To si myslím, že není zase překážkou.

Takže klub KDU-ČSL podpoří tento návrh. My v tuto chvíli máme nachystané tři pozměňovací návrhy, které řeší navýšení příspěvku ve třetím stupni závislosti. Nepůjde o nějakou konkurenci například s pozměňovacím návrhem Pirátů, my jdeme trošičku jinými částeckami, ale já věřím, že tohle bude úkol hlavně výboru pro sociální politiku a následně zvážení vás všech tady, kolegyně a kolegové ve Sněmovně, v jaké výši bychom měli navýšit poživatelský příspěvku na péči ve třetím stupni. Už to tady také zaznělo. Ta tíže těch pacientů se dneska zhoršuje ve všech stupních. Někdy je to i těžké odlišit. Ona i ta rozlišovací škála není úplně jednoznačná. Rodiny, které se starají v domácím prostředí o takto těžce hendikepované pacienty, skutečně pokud to mají dělat dobře a pokud mají vyhovět přání svého příbuzného, tak už v tom třetím stupni skutečně potřebují navýšit, protože i ceny těch služeb i při využívání ceně práce šly skutečně nahoru. To znamená, že i ty sociální služby jsou dneska dražší.

Takže my budeme navrhovat zvýšení příspěvku na péči ve třetím stupni ve třech variantách: navýšení o 3 000, o 3 500 anebo o 4 000 korun. Ale jsme samozřejmě ochotní o tom jednat na výboru pro sociální politiku a případně upravit ten návrh do druhého čtení. Každopádně bych chtěl říci a apelovat na Poslaneckou sněmovnu, abychom dokázali tentle návrh, na který čekají skutečně rodiny napříč republikou, abychom se na něm dokázali dohodnout a abychom odložili politické hledisko, které nás někdy právě směrem k zákonu o sociálních službách rozdělovalo, ale abychom dokázali schválit navýšení, jednak navýšení příspěvku ve čtvrtém a třetím stupni a jednak abychom dokázali propojit tu legislativu, aby z toho potom nebyl legislativní problém.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Langšádlovou a připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Úvodem bych chtěla říci, že bych také byla raděj, kdyby tady v tuto chvíli byla paní ministryně práce a sociálních věcí. A možná je na zvážení, zda bychom toto neměli mít nějak ukotveno, při vši úctě k panu ministru dopravy.

Vážené dámy, vážení pánové, chtěla bych přede vším poděkovat senátorům, že se tohoto tématu ujali a že vlastně předběhli Ministerstvo práce a sociálních věcí, a velmi ráda jsem tady slyšela od paní ministryně, že tentokrát nedojde k tomu, k čemu tady došlo v minulosti již několikrát, že ministerstvo, vláda byla proti zákonu se slovy, že sami vlastní připravují. A věřím, že v tomto případě se to opravdu nestane. Chtěla bych říci, že strana TOP 09 podporuje tento návrh a jsme otevřeni i diskusi na zvýšení příspěvku i v tom třetím stupni, protože víme, že velmi často ta hranice mezi třetím a čtvrtým stupněm je velice úzká.

Určitě bych chtěla podpořit i to, co tady zaznělo od paní předsedkyně sociálního výboru Maxové, to znamená otázka zaměřit se ještě více na podporu pečujících osob, protože ony opravdu velmi ulevují tomu, aby mohly co nejvíce lidé se zdravotním postižením zůstávat v domácím prostředí. Je to v zájmu jak jich samotných, tak celého státu a nákladů, protože víme, že pobytová zařízení mají velmi vysoké náklady. Proto si myslím, že jak z lidského hlediska, tak z ekonomického hlediska bychom měli vytvářet lepší podmínky pro pečující osoby. Tady zaznělo několikrát, že tady máme skupinu osob i v rámci té čtvrté skupiny, které potřebují péči 24 hodin denně, velmi náročnou péči, a kolega Stanjura tady vyčislil, že se jedná o náklady až 90 tisíc korun. Myslím si, že by stalo i za zvážení, byť to asi nemůže být předmětem tohoto legislativního návrhu, zavést pro úplně nejnáročnější případy, pro ty, kteří opravdu potřebují velmi intenzivní péči 24 hodin denně, možná i pátý stupeň, protože víme, že ne všichni i v tom čtvrtém stupni jsou na tom úplně stejně. To je samozřejmě otázka spíše diskuse.

Ale chtěla bych shrnout, že ještě jednou velké díky Senátu. Rádi podpoříme tento návrh. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tady mám žádost o jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Jiří Mašek. Následně se připraví v obecné rozpravě pan poslanec Patrik Nacher. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegyni Langšádlovou i na kolegu Stanjuru. Oba ve svých příspěvcích zmínili ekonomiku celé té záležitosti. Tady bych chtěl říct, že jsou samozřejmě dva pohledy, na kterých se určitě shodneme, a to že pacienti, kteří jsou ošetřováni v domácím prostředí, po psychické stránce pro pacienty a pro vztahy v rodině je to jednoznačně lepší. A co se týká ekonomiky ve zdravotnictví, je to zdravotně-sociální pomezí, ale jsem jednoznačně přesvědčen, že každá koruna, která se investuje do domácí péče, se dvěma korunami vrátí na úspoře v péči ústavní. A myslím si, že tyhle dva pohledy se tady potkávají a že v podstatě ani není o čem diskutovat, ani není třeba z toho dělat věc politickou, a určitě ten návrh podporujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy vyzývám k vystoupení pana poslance Patrika Nachera a připraví se pan poslanec Petr Pávek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pány, pěkné dopoledne. Vystoupím krátce a sdělím, proč podpořím tento návrh, a řeknu k tomu dva věcné důvody bez jakéhokoliv nějakého předvolebního nánosu či nějaké omáčky.

My se tady už roky, někteří z nás, co se pohybujeme v tomto prostředí, desítky let, bavíme o tom upřednostňování domácí péče před ústavní péčí, a to nejenom z hlediska peněz. Nicméně když se podíváme na peníze, tak průměrný náklad na lůžko v nějakém pobytovém, ústavním prostředí stojí 25–30 tisíc. Možná že mě tady kolegové opraví. U domova se zvláštním režimem to může vyšplhat až na 40 tisíc za měsíc. My se tady bavíme, pokud by se to podařilo zvýšit na těch 19, tak jsme někde sotva na polovině. A to teď se bavíme pouze o penězích, ne o tom výsledku, a jaký to má efekt i psychický, psychologický apod., jak o tom mluvil můj kolega.

Druhý důvod je ten, že tento příspěvek, který se vyplácí od roku 2007, se za těch 12 let, vlastně teď dobíhá dvanáctý rok, valorizoval pouze jednou, a to v roce 2016, a to o 10 %. To znamená, v průměru se tady bavíme o nárůstu na řekněme 0,8 procentního bodu za rok. To ani zdaleka, zdaleka nepokryje nárůst nákladů na sociální služby, které vzrostly za posledních 12 let. Jinými slovy, myslím si, že já to vnímám tak, že to zvýšení o 6 000 korun na 19 200 korun v tom čtvrtém stupni je odrazový můstek, abychom se bavili i o zvýšení u toho zejména třetího stupně, možná u druhého stupně, abychom tak narovnali ten deficit, který se tady vytvořil, s tím, že to je jeden z mála příspěvků, když se na to podíváte, který byl valorizován za 11 nebo 12 let pouze jednou.

Jediné, co mě trochu mrzí, a to je závěr, je, že mně to přijde celkem jako důležitá materie, a tady je poloprázdny sál. Jinak vám děkuji za pozornost – těm, co jste tady seděli. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Hana Aulická, prosím, a následně se připraví pan poslanec Petr Pávek, jestli nám nenaskočí nějaká faktická. Vaše dvě minuty. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Opravdu jenom krátce vaším prostřednictvím na kolegu Nachera. Já bych jenom chtěla říci, že sociální služby od roku 2013, ano, došly k tomu, že je tam obrovský nárůst – trojnásobek – částky, která se zvýšila ve státním rozpočtu, ale můžeme se bavit tady asi otevřeně, že kolem 5 mld., kolem které se pohybovala v roce 2012, tak to bylo razantně podfinancováno. To znamená, sociální služby, tak jak se financovaly, byly opravdu na tom velice špatně, nehledě na to, že za poslední dva roky tam došlo k nárůstu i o 43 % na mzdách, a za to jsme asi všichni vděční, a ty mzdy byl vůbec problém na tento rok dofinancovat ve státním rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní bych požádal o vystoupení pana poslance Petra Pávka a připraví se pan poslanec Válek. Máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vám rád přetlumočil stanovisko klubu Starostů a nezávislých. My tuto senátní novelu podpoříme. Děkujeme Senátu za to, že se ujal tohoto ožehavého tématu, na které tak dlouho společnost čeká. Jedná se o technickou novelu, to znamená, nemá ambici na to řešit celou problematiku systémově. Vidíme to tak, že se postavíme velmi konstruktivně k návrhům na navýšení příspěvku i pro třetí stupeň, a pokud se Ministerstvu práce a sociálních věcí podaří někdy v budoucnu předložit novelu, která je jasná, srozumitelná, která není příliš komplikovaná a podchytí celou tu problematiku systémově, tak jsme připraveni ke konstruktivní debatě. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Válka a jako poslední je zatím přihlášen pan poslanec Aleš Juchelka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, stanovisko klubu TOP 09 zaznělo a já bych chtěl upozornit na dva, resp. tři body. My se sice bavíme o sociálních příspěvcích, ale celou dobu diskutujeme o něčem, co je sociálně-zdravotní pomezí, a sociálně-zdravotní pomezí tady není dobře řešeno. Já to vysvětlím na příkladu pana ministra Ťoka. Já jsem rád, že je tady. On by tady měl být

také ještě ministr zdravotnictví. A ministr dopravy by tady měl být z toho důvodu, a čekal jsem, že to řeknou kolegové z rychlé, řada výjezdů sanitek se neděje ze zdravotních důvodů, ale ze sociálních důvodů – i do těch domovů. Ty sanitky jezdí po silnicích, a už jsme u pana ministra. Kvalitní silnice jim umožní, aby jezdily rychle. Tak jen abych podpořil vládu.

Nieměně musíme si uvědomit, že zvýšení příspěvků má dopad na zdravotní péči u těch pacientů. Prostě tak to je! Ta péče, kterou jim poskytují v rodinách, to není jenom sociální péče, to není jenom pomoc sociální, ale oni jim poskytují částečně i zdravotní péči, protože v domovech důchodců mají nejenom sociální, ale i zdravotní péči. Pokud se rodina o pacienta stará, o pacienta, který je v těžkém stavu, ona se o něj vlastně stará, částečně supluje zdravotní péči v rozsahu, v kterém je schopna ji poskytnout. Domnívám se proto, že toto je potřeba brát na zřetel, a velmi bych ocenil, kdybychom v další diskuzi o této problematice opravdu diskutovali ve spolupráci se zdravotním výborem a stavěli se k ní jako k péči, která je na pomezí sociální a zdravotní péče. Mně je naprostě jasné, a ono to tady u toho projednávání trestního zákoníku zaznělo, že centrálně pokud zvýšíme příspěvky, tak samozřejmě přidáme potřebným, a je tam určitě skupina, která možná to zvýšení z žádného důvodu nepotřebuje prostě proto, že má dobré finanční rodinné zázemí, ale my nemůžeme centrálně toto nijak ovlivnit a my musíme centrálně, tak jak jsme to udělali u trestního zákoníku, myslet především na ty, kteří jsou nejzranitelnější, kteří jsou potřební, a těm zvýšit a holt to nejde jinak než plošně. To individuální pak můžeme dělat na úrovni řekněme měst, obcí, pokud ta města a obce mají na tu individualizaci finanční prostředky.

Obecně pokud se přesune péče o tyto klienty kategorie tři a čtyři do domácí péče, tak se nejenom zvyšuje jejich sociální komfort, ale podle mého názoru a podle názoru všech studií nebo odborných prací, které znám, se zlepšuje i jejich zdravotní stav, protože psychika má na zdravotní stav velký dopad. Takže pořád obě dvě tyto oblasti jsou provázány a na to bychom měli myslet. Proto já velmi intenzivně tento návrh podporuji a podporuji i návrh Pirátů týkající se třetí kategorie. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a jako poslední do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pány. Já také moc děkuji za senátní návrh tohoto zákona, také ho velmi podporuji a chci říct, proč jsem pro jeho zvýšení. Za prvé proto, že jsou podfinancovány sociální služby i v tuto chvíli. Já to vidím úplně prakticky v tom, že například když pečeje někdo o osobu blízkou a zaplatí si asistenci, tak v drtivé většině vždycky přijde paní asistentka a ve čtvrtém stupni postižení je velmi těžké toho člověka obracet, a i přesto, že je tam třeba závěsný systém na koupání atd., tak bych moc apeloval na to, aby tam třeba byla větší část mužské populace, kde ti lidé ve čtvrtém stupni postižení to prostě potřebují více. To znamená, že sociální služby vlastně máme přefeminizované.

Také si myslím, že to navýšení pomůže respirní péči. Víme moc dobře, že ten, který pečeje o osobu blízkou, potřebuje sám odpočinek, potřebuje sám se nadechnout, potřebuje to dítě odložit do rukou, kde důvěřuje personálu, lékařům, sociálním pracovníkům, a zkrátka si na chvílku z té 24hodinové dřiny oddechnout. Myslím si, že to může pomoci právě k tomu, aby se respirní péče mohly rozvinout a více zaplatit.

Také bych chtěl apelovat na Ministerstvo práce a sociálních věcí společně s Ministerstvem zdravotnictví, protože je to skutečně záležitost sociálně-zdravotního pomezí. Spousta lidí ve čtvrtém stupni postižení nepotřebuje jen sociální služby, ale samozřejmě i ty zdravotní. A je tam potřeba už konečně definovat, co to je sociálně-zdravotní lůžko, příspěvek na něj, s tím souvisí samozřejmě zdravotní pojišťovny.

Jako další bod lékařská posudková služba. Já pořád nerozumím tomu, proč se ani metodicky nebo systémově neřeší, když například lidé s amputací končetiny musí chodit co pět let na přezkum k posudkovým lékařům, zdali jim ta končetina narostla nebo ne. Myslím si, že když uvolníme systémově ruce posudkovým lékařům, jejich služba se zrychlí.

S tím souvisí také podpora, jak říkala kolegyně Olga Richterová prostřednictvím pana předsedajícího, že je vlastně velmi tenká hranice mezi třetím a čtvrtým stupněm postižení. Každý, kdo měl doma takovéhoto blízkého, o tom ví.

Já samozřejmě také podporuji a budu velmi rád, pokud přijdou pozměňovací návrhy v tom, aby se navýšil i příspěvek ve třetím stupni. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Do obecné rozpravy přihlášky nemám, nicméně tady mám ještě faktickou poznámku, takže paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, vaše dvě minutky.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, já jsem moc ráda, že proti původnímu stanovisku vlády, jarní vlády, jak byla nazvána, které bylo zamítavé, v této chvíli to vypadá, že tento zákon bude mít podporu napříč Poslaneckou sněmovnou. Myslím, že už poděkováno bylo senátorům, že toto téma zvedli. Já věřím tomu, že poslanci ho skutečně podpoří.

Chtěla bych upozornit ještě na jednu věc. Ano, byla to vláda sociální demokracie, která udělala první kroky k tomu, abychom posílili domácí péči, abychom to spektrum možností, jak se postarat o ty nejslabší, o ty nejpotřebnější, lidi se zdravotním postižením v různých stupních, abychom se o ně mohli postarat doma. Ale ono to má to "ale". Tady je potřeba myslet také na ty pečující. A já si myslím, že to by mělo být součástí komplexního návrhu, který slíbila paní ministryně. Protože to není jednoduché, nejde jenom o peníze, jde i o čas, o energii. Kdo jsme si to zažili doma, tak všichni víme.

Ještě možná jednu větičku. Velmi ráda jsem slyšela od pana předsedy Stanjury, že je také potřeba přemýšlet ve vztahu k pečujícím o tom, jak srovnat platy a mzdy. Odboráři o to usilují celou dobu. Děkuji, že ODS se k tomu hlásí. Doufám, že se nám to konečně podaří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já se rozhlédnu po sále, zdali má ještě někdo zájem vystoupit. Nikoho nevidím. Končím obecnou rozpravu. Táži se, zdali je zájem od zástupce navrhovatele nebo od zpravodaje o závěrečná slova. Takže paní senátorka Emilie Třísková. Prosím, máte závěrečné slovo.

Senátorka Emilie Třísková: Vážený pane předsedající, vážené a milé poslankyně a poslanci, já bych z tohoto místa chtěla nejdříve skutečně velmi poděkovat za diskusi a za slova, která tu padala. Jsem přesvědčená, že nová vážená paní ministryně vzala plno věcí za správný konec a že budeme postupně postupovat k tomu, aby se skutečně lidem v domácím prostředí, ale i v ústavní péči a pečovatelům, kteří zajišťují péči o naše občany, žilo lehčejí.

Chtěla bych ještě zareagovat na to, že cílem senátního návrhu bylo řešit hlavně osoby s nejvyšší mírou podpory. Samozřejmě si uvědomujeme i problémy v jiných stupních, ale schválil se zákon o specializované domácí hospicové péči, samozřejmě, a tato slova tu padla, že byt' máme dvě ministerstva, tak je velmi důležitá provázanost sociálních a zdravotních služeb. Takže věřím, že se v tomto směru bude dařit vytvářet takové zákony, aby mohla být péče zajištěna.

Chtěla bych se ještě vrátit k tomu, co se týká výběc dostupnosti sociálních služeb. Padlo tady to, že ne všude dostupnost je, ale já bych chtěla říci, kdo jiný než právě starostové měst a obcí, krajské úřady jsou ti, kteří musí umět zasíťovat, musí znát potřeby v terénu, existují komunitní plány, komunitní plánování. Znám místa v našem státě, regiony, okresy, kde funguje už dnes provázanost sociálních a zdravotních služeb v rámci celých okresů, takže já tuto péči zase na druhou stranu nevidím tragicky, ale je potřeba pořád postupovat směrem dopředu.

Chtěla bych ještě říci, že já sama profesně mám zkušenosti z terénních sociálních služeb, zdravotních služeb, a potřeby našich lidí, včetně pečujících rodin –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Omlouvám se vám, paní senátorko. Prosím o klid, aby se paní senátorka mohla v klidu vyjádřit. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Emilie Třísková: Děkuji. Co bych řekla závěrem? Že schvalujieme to, že dáváme našemu občanovi šanci, aby si mohl v době, kdy o něj nemůže pečovat rodina a je ležícím člověkem, potřebuje podporu, aby si mohl zjednat sociální službu, která mu zajistí nezbytné životní potřeby.

Děkuji vám ještě jednou všem a věřím v podporu tohoto zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, vážená paní senátorko. Paní navrhovatelka nemá zájem o závěrečné slovo. Přistoupíme k hlasování. Já svolám poslance do sálu, zagonguji.

Nemáme tady ani návrh na vrácení ani na zamítnutí, proto se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Přečtu, o čem budeme hlasovat. Organizační výbor navrhl

přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Táži se vás: navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Neregistruji takový návrh. Přistoupíme k hlasování.

Přečtu ještě jednou, o čem budeme hlasovat. Návrh zní: kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 172, přihlášeno 163 poslanců, pro 157, zdrželo se 6, návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo z pléna návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Ano, pan poslanec Válek. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se domnívám, že by bylo vhodné, aby tento návrh projednal zdravotní výbor.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže zdravotní výbor. Táži se, jestli je nějaký další návrh. Další návrh neregistruji.

Budeme hlasovat a já přečtu, o čem budeme hlasovat. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zdravotnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování číslo 173, přihlášeno 163 poslanců, pro 99, proti 1, zdrželo se 63. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán zdravotnímu výboru jako dalšímu výboru.

Je tu žádost pana poslance Sklenáka o odhlášení, takže vás všechny odhlásím a prosím, přihlaste se znova svými hlasovacími kartami.

Tak a teď jsme v obecné rozpravě, máme návrh na zkrácení lhůty. Takže budeme mít ještě jedno hlasování.

Pan poslanec Foldyna a pan poslanec Sklenák měli stejný návrh, a to zkrátit lhůtu projednávání o 30 dnů. Takže budeme hlasovat o tom, zdali souhlasíte, abychom zkrátili lhůtu k projednávání o 30 dnů.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskněte tlačítko, zvedněte ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 174 přihlášeno 155 poslanců, pro 81, proti 1, zdržel 73, návrh byl přijat. Takže lhůta k projednávání bude zkrácena o 30 dnů.

Tímto projednávání tohoto tisku končím. O vystoupení s přednostním právem požádal místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý den, já jsem jenom nechtěl přerušovat tu diskusi, když probíhala. Nicméně mám tady procedurální poznámku k té diskusi o tom, jestli tady mají být přítomni členové vlády a kteří. Podle platného usnesení číslo 31 z roku 1996, které jsme potvrdili svým usnesením číslo 18 dne 28. listopadu 2017, platí, že Poslanecká sněmovna stanoví, že – bod 3 – příslušní členové vlády se zúčastní projednávání jednotlivých bodů pořadu podle své působnosti. Já nevím, jestli ta účast by měla být vykládána tak, že paní ministryně zde má sedět přikovaná v lavici, nebo jestli nám stačí, že se tedy zúčastní tím způsobem, že se vyjádří například na začátku nebo na konci. To je asi na nějakoujinou diskusi. Nicméně již to stanoveno máme.

Tolik k reakci na paní poslankyni Langšádlovou vaším prostřednictvím, pane předsedající, a na tu diskusii, jestli tady ministři mají být a jestli tady mají být podle své působnosti. Myslím, že ten bod byl zařazený předem pevně, takže bylo známo, že tady bude projednáván, a v takovém případě bych tedy očekával, že se ministři budou účastnit v rámci své působnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji za to vystoupení. Nyní požádal o slovo předseda Sněmovny Radek Vondráček. Tak prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Samozřejmě usnesení je nám známo. Všichni si ho čteme, průběžně, máme ho na svých nočních stolcích. Toto je ale senátní návrh. Připomínám, že tohle je ze Senátu. Já jsem vnímal za teď už téměř pět let, co jsem ve Sněmovně, že se jedná o určitou zvyklost, že ano, příslušný ministr by měl být u svého návrhu. Tady, když se podíváte zpět na hlasování o výborech, tak ten sociální jako garanční byl schválen. Ale samozřejmě má to přesah i do zdravotnictví. A někdy se u těch poslaneckých nebo těch senátních návrhů těžko určuje, která působnost to je. Může to být vícero ministerstev. Asi by bylo dobré si možná vyžádat stanovisko legislativního odboru. Já vám říkám svůj osobní názor, že zase tento výklad bych možná považoval za – bud' že není zvykem, anebo že je možná extenzivnější, než to cítím já. Takže já si myslím, že dnešní projednávání bylo v pořádku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tady mám přednostní práva. Takže nejdřív pan předseda Poslanecké sněmovny... No, tak to pořadí je, že vy jste byl tedy první, pane předsedo Stanjuro, ale jestli se domluvíte? (Domluva o pořadí mezi přihlášenými řečníky.) Tak potom tedy pan předseda Bartošek a ještě pan místopředseda Sněmovny Pikal. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak když už jsme debatu začali, tak já si myslím, že je povinností ministrů být na jednání Poslanecké sněmovny. A v tomto volebním období zejména je to tak, že tady bývá jeden, dva. (Dívá se do vládních lavic.)

Klobouk dolů, teď jsou tady čtyři ministři, jestli se nepletu. Oni se tady střídají jak na tom orloji, skončí jejich bod a jdou pryč.

Souhlasím s tím, že mnohé návrhy zákonů mají přesah do několika oblastí. Tady bezesporu je to jak sociální oblast, tak zdravotnictví. A když se chcete zeptat potom, jaké je stanovisko toho konkrétního resortu, tak ten ministr tady prostě není. Prostě není. Předchozí návrh zákona, ale paní ministryně financí tady částečně byla, se dotýkal také státního rozpočtu. Takže chválím paní ministryni, že tady byla. Ale takové to že my budeme spokojeni s tím, že ten ministr přijde ke svému bodu a pak se zase ztratí a omluví se z pracovních důvodů... Já si myslím, že povinností členů vlády je být na jednání Poslanecké sněmovny.

A když si vzpomeneme, jak vypadá každý čtvrtý dopoledne, kdy tady mají být interpelace, tak já pak navrhnu na příštím grému, aby předsedající přečetl v rámci efektivity – množí volají po efektivitě jednání Poslanecké sněmovny – aby přečetl přítomné ministry na interpelacích. To je totiž mnohem kratší seznam než seznam nepřítomných. Pak říkáte: je málo interpelací, chodí málo poslanců. Ale když vidíme tu mizernou účast, tak koho interpelovat? Já nejsem z těch, kterým stačí tady odvykládat dvě minuty, abych se pak dozvěděl od pana předsedajícího či paní předsedající: bude vám odpovězeno v zákoně lhůtě do 30 dnů. Tak pak zrušme ty ústní interpelace, nechme jenom písemné. Pak to má nějaký smysl, pak ta debata může probíhat případně i bez ministrů, takže se mohou vyjádřit i ostatní.

Ted' nejde ani o výklad toho usnesení, jestli více extenzivní, nebo ne, o tom se můžeme přít, ale o nějaký normální přístup, nebo ministry k projednávání návrhů zákonů, i když třeba nejsou jejich vlastní. Jako to není jejich pracovní povinnost? Je to unavuje, odvádí od jiné práce? Já si to nemyslím. Vždycky jsem říkal za nás, a trváme na tom, že pokud je někdo na zahraniční služební cestě, hájí zájmy České republiky v zahraničí, tak bezesporu všichni chápeme omluvu. To je přece bez debaty. To znamená, pokud například ve čtvrtek je premiér na jednání Evropské rady, tak nikdo soudný nemůže kritizovat, že není na interpelacích na premiéra. To si přece rozumíme. Ale říkám znova, podívejte se na včerejšek, podívejte se na seznam přítomných. Už díky tomu dlouhému seznamu omluv množí z nás interpelace nepodávali, protože mluvit k nepřítomnému ministru není efektivní. A přestože těch interpelací včera bylo méně než třicet, neznám přesné číslo, tak se podívejte, kolik z těch méně než třiceti ještě kolegyně a kolegové mluvili k nepřítomnému členu vlády. A to myslím, že není v pořádku a že to nemůže bavit nikoho. A už o tom mluvíme několik let: pojďme se pobavit o změně formátu interpelací. Nic se v tom nestalo. Tak já za nás říkám, že když to neudělá pan předseda ani předseda nejsilnějšího klubu, já to klidně svolám. Bavme se o tom. Ať je to atraktivní pro voliče, ať je to atraktivní pro média, ať je to atraktivní pro vládu i pro opozici. To má samozřejmě smysl. Když se podíváte do britského parlamentu, tak i pro nás, kteří nežijeme britskou politikou, jsou interpelace v britském parlamentu docela zábavné. Pokud to někoho tady baví, klobouk dolů, ale jsem si jistý, že je v naprosté menšině v Poslanecké sněmovně, když ho baví projednávání interpelací. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych chtěl říci tady paní senátorce a paní zpravodajce, že už jsme ten bod ukončili, už prošel prvním čtením, takže můžete klidně, jestli tedy... není potřeba, abyste tady nějakým způsobem řekl bych seděly (smích a neklid v jednacím sále), protože ten bod už jsme ukončili, už prošel prvním čtením. Teď už se věnujeme něčemu jinému, tak jenom aby... (smích a neklid v jednacím sále). Ne, tak ono třeba by mohl neinformovaný člověk ztratit přehled, v jakém okamžiku se nacházíme.

Takže paní senátorce moc děkujeme, že nás tady navštívila, a nyní tedy s přednostním právem předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. K tomu, zda mají nebo nemají být ministři přítomni na jednání. Vycházíme ze základní premisy, že vláda se zodpovídá Poslanecké sněmovně, a není-li důvod k tomu, že ministr má být pryč, tak by zde měla být přítomna celá vláda. O tom je jednání Poslanecké sněmovny. Já jsem proti rozvolňování jednacího řádu v tom, že se budeme bavit, že přišel senátní návrh zákona nebo že přišla zákonodárná iniciativa krajů, nebo že tady máme pouhý poslanecký návrh a v tom případě vlastně ministři tady nemají být. To není správný přístup. A já také oceňuji paní ministryně financí, že se účastnila tohoto bodu, protože se jí to týká, a ocenil bych přítomnost všech ministrů, kterých se týká jakýkoliv návrh zákona, aby se Sněmovna mohla ptát. Toto považuji, že je role vlády, a má ji plnit vůči Poslanecké sněmovně. To znamená, já se kloním k názoru, že je-li projednáván zákon a týká-li se nějakého ministerstva, ministr zastupující toto ministerstvo zde má být přítomen, protože se zodpovídá Sněmovně a má odpovídat na dotazy. A neuhybnal bych, protože každé rozmělnování tohoto jednacího řádu snižuje důstojnost Poslanecké sněmovny. Je to o nějaké kolegialitě, je to o nějakém vzájemném respektu, je to o tom, že poslanci mají právo se ptát a mají právo na to, aby dostali odpověď. Proto je důležité, aby zde byli ministři přítomni.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a nyní tady ještě je poslední místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já jsem tuhle debatu nechtěl startovat práv během projednávání bodu, aby nedošlo k jeho přerušení, abychom ho stihli posunout dál a podobně, protože jsem očekával, že se to otevře. Dovolím si zareagovat na některé věci, které tady zazněly.

Co se týká atraktivity interpelací, tak určitě je to namísto. Já jsem to včera předsedal. Většina těch interpelací skutečně mířila na nepřítomné ministry nebo ministryně. Čest těm, co přišli. Děkuji.

Co se týče toho usnesení, a jestli tady tedy mají být přítomni ministři pouze na svůj vládní návrh, nebo snad na ty senátní to není tak povinné, tak proti tomu bych se chtěl velice ohradit. Myslím si, že kompetence ministrů, respektive jejich působnost je určena kompetenčním zákonem. A je úplně jedno, jestli je to vládní návrh, jestli je

to poslanecký návrh, jestli je to senátní návrh nebo jestli je to návrh ze zastupitelstva nebo odkud. Pokud ten návrh spadá do působnosti daného ministra, tak očekávám, že ten ministr tady na to projednávání bude a nějakým způsobem se toho projednávání zúčastní. To bych chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já přečtu tři omluvy. Pan inženýr Radim Fiala se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále pan poslanec František Vácha se omlouvá mezi 10.32 až 14.00 ze zdravotních důvodů a pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá od 11 hodin do konce jednacího dne. A nyní předávám řízení schůze.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den. Otevíram další bod a tím je

167.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka

Poprosím, aby se slova ujal předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Stanislav Grošpič a informoval nás o jednání výboru.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane předsedo. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážení členové vlády, dovolte, abych vás informoval, že dne 15. srpna tohoto roku požádalo obvodní ředitelství policie Prahy 2 o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Zdeňka Ondráčka. V souladu s příslušným ustanovením zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny byla tato žádost policejního orgánu zařazena na program této 19. schůze Poslanecké sněmovny jako bod 167.

Mandátový a imunitní výbor zahájil projednávání této žádosti na své 15. schůzi, která se konala 5. září 2018, a usnesením číslo 66 jednání ve věci přerušil do 25. září 2018. Nejdříve tedy tohoto dne bude žádost policejního orgánu projednána v mandátovém a imunitním výboru.

V této souvislosti bych chtěl požádat Poslaneckou sněmovnu: Přestože schůze Poslanecké sněmovny bude probíhat i ve variabilním týdnu, nebude na tomto jednání z pracovních důvodů přítomen pan poslanec Zdeněk Ondráček, který by tak neměl možnost zúčastnit se projednávání žádosti o jeho vydání k trestnímu stíhání a k věci se vyjádřit. Předkládám tedy návrh, aby Poslanecké sněmovna přerušila projednávání tohoto bodu a zařadila ho na program 20. schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. A budeme tedy hlasovat o procedurálním návrhu, který právě zazněl. Ještě někdo s protinávrhem nebo jiným návrhem? Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, pane předsedo. Myslím, že ten návrh zazněl lehouince nepřesně. My nemůžeme nic zařadit na příští schůzi. Čili přerušení do 20. schůze Poslanecké sněmovny. Vy zařazujete na schůzi v organizačním výboru a my pak posléze hlasováním.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak s tím se určitě ztotožním. Pan předseda s tím taky nebude mít problém.

Takže budeme hlasovat o přerušení tohoto bodu do příští schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kde je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 175. Přihlášeno je 159, pro 145, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že bod 167 byl přerušen.

Budeme tedy pokračovat podle schváleného pořadu dalším bodem a tím je

29.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb.,
o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb.,
o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 205/ - první čtení**

Projednáváním tohoto bodu jsme se opětovně zabývali ve středu 19. září. Bod byl přerušen v obecné rozpravě. Paní ministryně už zaujala své místo u stolku zpravodajů. Zpravodajem pro první čtení je dále pan poslanec Jan Volný. Toho také požádám, aby zaujal své místo. Připomínám, že původně byl organizačním výborem určen zpravodajem pan poslanec Pavel Juříček, ale 14. září rozhodla Sněmovna hlasováním o změně zpravodaje, a to na pana poslance Jana Volného.

Já vás poprosím o klid v sále a budeme pokračovat v obecné rozpravě. Ptám se, zda by případně paní navrhovatelka nebo pan zpravodaj chtěli vystoupit? No, nevypadá to. Takže do obecné rozpravy je v tuto chvíli přihlášen pan poslanec Munzar, kterého poprosím a předám mu slovo. (Silný hluk v sále.) A poprosím předsedy klubů a paní ministryni, jestliže mají co k jednání, zda by svoji – nechci jmenovat – bylo by možné tu diskusi přenést do předsály?

Pan poslanče, prosím zkuste to.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrě. Já to zkusím. Dámy a pánové –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás přeruším. Ještě jednou, pane předsedo, bylo by možné to projednávání nějak ztišit? Prosím pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající za slovo. Já mám tady pár poznámkových kvílek EET, s kterými vás chcím seznámit, ač jsem

si vědom toho, že už jsem k tomu dvakrát mluvil. Nebudu tedy hovořit déle, než je nezbytně nutné, ale ta problematika je skutečně obsáhlá, takže věřím, že mi budete věnovat patřičnou pozornost.

Házení podnikatelů do jednoho pytle. To jsem tady říkal minule. Permanentní kontrola, kterou si sami ti podnikatelé zaplatí, mi vždycky připomene jeden historický příběh, a protože mám rád historii, tak ho tady řeknu a ihned poznáte analogii tohoto příběhu.

V roce 1208 byla vyhlášena křížová výprava proti katarům, chcete-li albigenským, v jižní Francii. Když křížáci dobývali město Béziers, kde žilo 20 tisíc lidí, i katarů, i katolíků, zeptal se vojenský velitel papežského legáta: "Pane, jak rozeznáme pravověrné křesťany od heretiků?" A papežský legát Amaury odpověděl legendární větu: "Zabte je všechny, Bůh si je přebere."

Analogie je jasná. Minulá i současná vláda pod taktovkou hnutí ANO vyvolala jasné tažení proti podnikatelům a nedívá se ani nalevo, ani napravo. Podnikatelé se házejí do jednoho pytle s tím, že přece ti slušní daně platí, a nemůže jim to tedy vadit. Je to jako parafráze právě na legáta Amauryho. Permanentně kontrolujte všechny, Finanční správa a EET si je přebere. Proto jsem vám tady představil ten historický příběh.

Nejhůře se proti regulacím brání ti malí. Ti, kteří vydělávají sami na sebe a snaží se zabezpečit svoje rodiny. Poskytují tolik nezbytné služby, které všichni tak s radostí využíváme. Přispívají svými daněmi, sociálním a zdravotním pojištěním do společných peněz, zaměstnávají mnohdy další lidi, nejenom sami sebe, a vytvářejí v naší společnosti hodnoty, podílejí se na ekonomickém růstu a rozvoji České republiky. Jejich každodenní úsilí a aktivita je základním předpokladem ekonomické prosperity našeho státu. Oni si mimochodem ze svých daní platí také státní správu včetně Ministerstva financí, včetně Finanční správy, která by měla být službou pro občany, nikoliv drábem. Za tuto svoji aktivitu jsou odměněni permanentní nedůvěrou, kterou ze strany Finanční správy, Ministerstva financí, vlády, ale i bohužel některých členů této Sněmovny neustále pocítí.

Tato nedůvěra je převáděna do systému pod krycím názvem EET, kdy si podnikatel zajišťuje a platí svoji vlastní kontrolu pro stát. Já už jsem to tady nazval minule systémem, kdy náklad na můj výnos zaplatí někdo jiný. To je skutečně řízení tohoto státu jako firmy? Náklad na můj výnos zaplatí někdo jiný? Zkusme si na to odpovědět.

Tí malí podnikatelé totiž nemají za sebou tým právníků, účetních, poradců atd., aby se nějak dokázali vyznat ve spletitosti našich zákonů a dokázali si pro sebe tu nejoptimálnější cestu. To není holding, který si svou cestu vždy najde, když bude chtít.

Co já vyčítám všem těm opatřením typu kontrolních hlášení, EET a mnohých dalších, je to, že stát se zaměřil na ty nejmenší a nejvíce zranitelné. Chápu, že je to pro stát ta nejjednodušší cesta, ale zároveň pro naši ekonomiku a pro osobní životy těchto lidí ta nejvíce bolestivá cesta. Speciálně pro pana kolegu Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího zopakuji, že považuji malé a střední podnikání za významnou a zejména nenahraditelnou součást naší ekonomiky.

Podíl malých a středních podniků na celkovém počtu aktivních podnikatelských subjektů, jak vychází z poslední zprávy o malém a středním podnikání za rok 2016, byl 99,8 %. Podíl přidané hodnoty malých a středních podniků v roce 2016 činil 56,2 % a podíl zaměstnanců malých a středních podniků na celkovém počtu zaměstnanců podnikatelské sféry v České republice v roce 2016 činil přes 59 %. Na těchto číslech je vidět, že jejich aktivity je nenahraditelná. A až nebude tak dobré, až nebude takový ekonomický růst, tak budeme rádi i za každého člověka, který se dokáže postarat sám o sebe, stará se sám o sebe. Mimochodem budeme za to rádi i z toho důvodu, že se vlády s ministry financí za ANO tak rozjely s provozními výdaji státu, které někdo do budoucna bude muset zaplatit.

Perpetuum mobile, jak nám představila v některých rozhovorech paní ministryně práce a sociálních věcí paní ministryně Maláčová, to perpetuum mobile, čím větší budou provozní výdaje státu, tím větší budou platy ve státní správě, tím větší budou jeho příjmy, nikde nefunguje a nikde fungovat nebude. Všechny výdaje státu zaplatí nakonec střední třída a právě i těch 170 tisíc živnostníků z první a druhé vlny a dalších 300 tisíc lidí v té třetí a čtvrté vlně. A ti jsou nedílnou součástí právě střední třídy.

Když slyším hovořit šéfa finanční správy pana Janečka o podnikatelích, jejich kontrolách, tak si vždy připomenu právě slova papežského legáta Arnolda Amauryho: Zabte je všechny, Bůh si je přebere. Pod jeho vedením začalo zneužívání zajišťovacích příkazů, necitlivý přístup státní správy zdokladovatelný neuvěřitelnými výzvami novomanželům, aby doložili státní správě, kde byli ubytováni jejich svatebčané, co jedli, co vypili, kdy byla unesena – možná – nevěsta, pod hrozbou pokutky. Je to takový velice citlivý svatební dar od Finanční správy. Je to jenom ukázka toho, jakým způsobem se Finanční správa rozjela a jakým způsobem jedná v našem státě a v našem podnikatelském prostředí.

Každý známe pohádku o pyšné princezně, známá scéna, kdy drábovi pomůže uhlíř a nechá ho u sebe přespat a ráno se dráb ptá: A co ty, uhlíři? Máš zaplacené daně? Asi se všichni shodneme, že to nebyla kladná postava. A já se domnívám, že hlavní postava Finanční správy nemá vést Finanční správu k agresivnímu jednání na využívání svých pravomocí a k akcím pod krycím názvem Kombajn, ve kterém je jedno, že třeba zničí devět slušných podnikatelů, hlavně že zničí toho jednoho neslušného.

Paní ministryně tady opakovaně říkala, že to máme nechat na ní, že si udělá pořádek ve Finanční správě. Ale obávám se, že člověka nezměníte. A pokud neuděláte skutečně razantní kroky, které zatím nevidíme, včetně třeba personálních, tak dáváte dovnitř státní správy, dovnitř Finanční správy i veřejnosti signál, že takové chování je v pořádku, takto je to v pořádku, a stavíte se chtě nechtě na stranu takového postupu.

A EET je symbol této permanentní nedůvěry. A to mi na tom celém vadí co nejvíce. Vy jste EET prosadili a tak jste svou rétorikou uměle rozdělili společnost na podnikatele a zaměstnance, zaseli jste permanentní nedůvěru, která, věřte nebo nevěřte, těm poctivým velmi vadí, protože je nezasloužená. Společnost se jednoduše rozděluje, ale velice těžce se spojuje a my zatím ty kroky k tomu spojování společnosti tedy opravdu, opravdu nevidíme.

EET není jediná. Zaváděli jste další opatření, kontrolní hlášení, snížení limitu pro výdajové paušály, a tím jste administrativně, časově i finančně tyto podnikatele zatížili. Byrokracie roste a to zase podnikatelům vadí, a to nejen těm stávajícím, ale odrazuje zejména mladé lidi od vstupu do podnikání a de facto od samostatnosti. Výjde nám tuto zvyšující zátěž nekompenzovali, vy jste odmítli námi navrhovanou možnost a podanou ruku ve formě zvýšení limitu pro uplatnění výdajových paušálů.

Administrativa spojená s daněmi je u nás jedna z největších v Evropě. Podle studie Price Waterhouse Coopers pro Světovou banku průměrný podnikatel vynaloží 243 hodin na tuto byrokraci spojenou s daněmi. V Chorvatsku, které je vlastně vzorem, proto se podle jeho vzoru zaváděla EET, to je 206 hodin, na Slovensku 192 hodin, v Rakousku 131 hodin, ve Velké Británii 110 hodin atd. Já už jsem tady ta čísla jednou říkal právě v bodě o výdajových paušálech. A paní ministryně mě tady opravila s tím, že mám stará data a že už jsme na tom lépe. Já jenom připomínám, že vycházím ze studie Paying Taxes 2018. Každý ale může udělat chybu, já se za to na paní ministryně nezlobím.

Pan poslanec Volný mě tady také minule opravoval, že v číslech míchám dohromady první a druhou vlnu a třetí a čtvrtou vlnu. Já se mu omlouvám, že to tak vyznělo. Myslel jsem tím, že naše společnost je zahrnována množstvím čísel, která jsou předkládána jako tvrdá data. Celkově 18 miliard za rok 2017, tedy za rok první a druhé vlny, podle veřejného vyjádření premiéra této země 10 miliard, podle odhadů, které opakovaně zveřejnilo Ministerstvo financí, 4,7 miliardy a podle stanoviska NKÚ odkazujícího se na návrh státního závěrečného účtu za rok 2017 4,1 miliardy, což je celkem 0,3 procenta státního rozpočtu. Nic moc.

Ve jménu 0,3 procenta rozpočtu se zavedlo takto šikanózní opatření, kontrola, kterou si podnikatelé sami platí. Ovšem věrohodnost těchto čísel je podle samotného Nejvyššího kontrolního úřadu diskutabilní. Znovu ocitují jeho stanovisko: Odhadované dopady zaváděných opatření se v jednotlivých dokumentech Ministerstva financí významně liší. Věrohodnost těchto údajů je diskutabilní, protože v materiálech jsou zveřejňovány rozdílné hodnoty, u nichž není vysvětlena metoda jejich výpočtu, a nejsou podloženy ani analýzou konkrétních dat.

Ale vy, v čele s panem premiérem, to prezentujete jako fakta. Prezentujete to veřejnosti jako fakta. A já se paní ministryně zeptám, jak Ministerstvo financí pozná, že ta zavedovaná tržba v systému EET byla v minulosti zatajena, a je tedy evidována proto, že se zavedlo EET. Nebo je evidována proto, že přišel za podnikatelem nový zákazník, případně stávající zákazník více nakoupil. Je to spíše řečnická otázka, já po paní ministryně nebudu chtít ani odpověď. Samozřejmě že nemůže toto nikdy potvrdit se stoprocentní jistotou, to nikdy se stoprocentní jistotou nikdo nemůže vědět. Proto výnosy dosažené díky EET zůstanou vždy s otazníkem. A já se skutečně domnívám, že je dosahováno větších tržeb díky ekonomickému růstu, díky aktivitě lidí, díky tomu, že lidé více vydělávají a také více utrácejí. Proto je vliv na EET na příjmech státu přečeňován a všechna čísla týkající se výnosů jsou diskutabilní.

Naproti tomu výdaje jsou docela dobrě vyčíslitelné. Přesto v důvodové zprávě, kterou jsme obdrželi od Ministerstva financí, se hovoří o tom, že je to nereálné, že se může jednat pouze o obecné dohady, protože náklady každého podnikatele jsou jiné.

Takže na jednu stranu výnosy jsou nám předkládány jako tvrdá data, jako tvrdá fakta, na druhou stranu náklady nejdou přesně vyčíslit. A já dokonce u těch nákladů souhlasím s jednou výhradou. Ty náklady jsou daleko lépe odhadovatelné než příjmy. Přesto jsou představiteli vlády příjmy předkládány jako tvrdá data.

Minule jsem tady kupeckými počty dospěl k odhadu nákladů. Kdyby každý z těch podnikatelů měl jedno zařízení v průměru s nákladem na pořízení, instalaci, software za 20 tisíc korun, to je za tu první a druhou vlnu, za těch 170 tisíc nových podnikatelů, kteří byli zařazeni do první a druhé vlny, je to 3,4 miliardy pouhými kupeckými počty. Náklady na připojení na internet 500 korun za měsíc, to je 6 tisíc za rok na jednoho. To je další miliarda. Velmi konzervativní odhad 4,4 miliardy na získání těch diskutabilních 4,1 nebo 4,7 miliardy korun.

A u těch 300 tisíc podnikatelů, které by teď čekala ta třetí a čtvrtá vlna, bychom se stejným výpočtem, tedy v průměru 20 tisíc korun na koupi zařízení, jeho instalaci, software, je to dalších 6 miliard. Mimochodem krásný byznys pro ty, kteří tato zařízení prodávají. Náklady na internet 500 korun za měsíc, 6 tisíc za rok, to je 1,8 miliardy. Vím, že namítnete, že jsou to pouze kupecké počty. Ale jsou daleko přesnější než ty výnosy, které jsou veřejnosti prezentovány jako tvrdá data a úspěch EET.

Co se týče nákladů státu, položil jsem paní ministryni některé konkrétní dotazy. Ona mě odkázala na studium webových stránek www.etrzby.cz. Přesto bych ji požádal, aby zde konkrétně odpověděla, abychom se třeba nedopustili nějakého dalšího nedorozumění. Otázky tedy zní, já je zopakuji: Kolik byly ty skutečné, nikoli odhadovatelné, náklady na zavedení EET? Kolik byly dosavadní náklady na jeho provoz? Kolik státních zaměstnanců se nejenom muselo přjmout kvůli EET, ale kolik celkem státních zaměstnanců se zabývá vůbec problematikou EET? A jaké jsou jejich mzdové náklady? Jaké jsou náklady na jejich vybavení, náklady na jejich kanceláře, na počítacovou techniku a podobně?

Stejně tak platí mé otázky týkající se toho zvláštního režimu, toho zavedení papírového EET, jestli se tomu dá říct papírové EET, pro ty nejmenší. Kolik se očekává výnos z tohoto zvláštního režimu? A kolik bude náklad na všechny ty úředníky, kteří budou příjemat ty účtenky v krabicích jednou za čtvrt roku na finančním úřadě, a ta papírová hlášení? A kolik bude náklad na ty úředníky, kteří budou tyto účtenky kontrolovat, budou je archivovat, budou s nimi dále manipulovat? Samozřejmě že mířím k přiměřenosti a efektivnosti uvedeného režimu. Je to zatížení těch nejmenších nikoli elektronickou, ale papírovou byrokracií. Nebylo by lepší a efektivnější toto pro ty nejmenší úplně zrušit? Aspoň tedy pro ty nejmenší?

Ještě k přínosům EET, nad kterými visí otazník. Vlastně jeden výnos můžeme určit zcela přesně a je to příjem za pokuty. Příjem za pokuty je jediným stoprocentně doložitelným příjmem a přínosem EET pro státní rozpočet. Jediným. Opravdu vám to stálo za to? Tento příjem dosáhl podle důvodové zprávy cca 78 milionů korun. Od 1. 12. 2016 do 28. 5. 2018. Mimochodem vidíte, že se nám předkládají v důvodové zprávě údajné výnosy za rok 2017, ale u pokut za delší období. Ale zpět k těm číslům. 78 milionů, které získal stát, státní rozpočet, z udělených 7 677 pokut, a to z celkem 119 037 kontrol podle důvodové zprávy. Průměrná pokuta ve výši cca 7 tisíc korun.

Tolik strohá důvodová zpráva. Na množství kontrol se ale ukazuje, jaký bič na podnikatele dostala do ruky Finanční správa. A otázkou zůstává, jestli k němu přistoupila uměřeně. Já si to nemyslím. Myslím si, že agresivní přístup při využívání svých pravomocí a nástrojů promítla i do kontroly EET. Tedy jinými slovy, tento jediný doložitelný příjem z EET je navyšován díky tomuto agresivnímu a nekompromisnímu přístupu.

Informace z terénu, které dostávám, jsou přímo otřesné. Kontrolori číhají na každou chybu zaměstnance podnikatele. Podnikatelé totiž mnohdy platí ne za to, že chtějí zatajit tržbu, ale za chyby svých zaměstnanců. Mohlo by se říci, že šest sedm procent z kontrol, ze kterých vzejde pokuta, odráží údajnou nepočitost podnikatelů. Ve skutečnosti je množství těchto pokut udělováno za chyby zaměstnanců, nikoli za záměrné nepočitné jednání podnikatelů. Dostávám zprávy o přehnané tvrdosti kontrol, kde Finanční správa rovnou uděluje pokuty třeba i za banální přestupky, třeba i za roztržitost prodavaček. Uvedu několik případů, které jsou mediálně známé, abyste si sami udělali představu o postupu kontrol.

Mediálně známý případ, případ, který se stal v Holešově ve Zlínském kraji. Za to, že místní trafika nevystavila účtenku a nezaevيدovala tržbu za nákup krabičky bonbonů Tic Tac ve výši 15 korun, dostal majitel pokutu ve výši 15 tisíc. To je o 50 % více, než je průměrná pokuta u Finanční správy. Majitel se proti pokutě odvolal, žádal o její zrušení nebo snížení, jelikož mu přišla nepřiměřená. Celá situace totiž podle něj vznikla tím, že brigádnice ve snaze vytisknout účtenku klikla na malém tabletu na špatné místo, čímž celou aplikaci zavřela, a v nastalém stresu začala zmatkovat. Jednalo se o 71letou starou paní. Finanční úřad ovšem toto vysvětlení vyhodnotil tak, že žádné polehčující skutečnosti nenastaly, a ještě navíc zvýšil pokutu o tisíc korun na náklady řízení.

Další případ. Majitelka malého obchodu s oděvy a galanterií dostala na konci loňského roku pokutu 3 tisíce kvůli porušení zákona o evidenci tržeb. Podle úřednic prodavačka zaevيدovala platbu a vystavila účtenku až poté, co jí řekly, že dělájí kontrolu. Prodavačka říká, že měla na kase rozmarkovaný jiný nákup, ale ženy jí podávaly peníze, tak si je od nich vzala a položila na pult. Když předchozí zákaznice zaplatila, kontrolorky jí údajně ihned řekly, že porušila zákon. Prodavačka tržbu poté zaúčtovala a odeslala do systému, jenže podle kontrolorek to bylo o minutu později, než proběhla platba. Jednalo se o nákup zipu za 30 korun. A tak dále. Mohl bych tady číst mnoho takovýchto případů.

Připadá vám to, kolegyně a kolegové, v pořádku? V jakém prostředí vlastně chceme, aby podnikatelé a živnostníci žili, podnikali, fungovali? Chceme, aby žili v přátelském prostředí, nebo v prostředí strachu a stresu před neadekvátním přístupem Finanční správy? Ve jménu svatého boje za zvyšování příjmů státního rozpočtu a ve jménu permanentní preventivní nedůvěry vůči podnikatelům.

Abyste mi špatně nerozuměli, já většinu zaměstnanců Finanční správy považuju za slušné lidi, kteří se mnohdy snaží těm podnikatelům i pomoci. Nicméně mnohá vyjádření nejvyšších představitelů naší země, hnutí ANO, vedení Finanční správy a tlak na výši příjmů v rozpočtu za každou cenu uvolnil ruce těm, kteří se přihlásili za křížáky v této svaté válce, abych se vrátil ke srovnání ze začátku svého projevu.

EET podle mého názoru nepřispělo ke kultivaci podnikatelského prostředí, nepřispělo k jeho narovnání. Nejvíce totiž na něj doplácí ti malí, zejména osoby samostatně výdělečně činné. A vy tento nástroj chcete rozšířit na dalších 300 tisíc podnikatelů. Ale upřímně řečeno k čemu? Ten řemeslník, který dnes nevydává faktury, svoji činnost schová za sousedskou výpomoc, EET ho nijak nepostihne. Říkal to tady prostřednictvím pana předsedajícího i pan kolega Ferjenčík. Zase na to tedy doplatí ten poctivý živnostník, který vydělává sám na sebe.

Já jsem dostal podněty od Sdružení podnikatelů a živnostníků České republiky, kteří shromázdili podněty a vyjádření konkrétních podnikatelů. Myslím, že by tady měly zaznít, abyste měli představu o názorech prostých podnikatelů a jejich přístupu k EET.

Příklad první a citace první: Nemám s EET problém fyzický, mám s ním problém psychický, když někdo o mně tvrdí, že kradu, což nedělám. Restauraci provozujeme ve vlastní režii 18 let a první, co jsem udělal, když jsme začali, že jsem si kupil restaurační program a vše dělal přes počítač. Pro nás tedy EET neznamenalo v podstatě zásah. Restaurační program to uměl v rámci roční podpory. Ale dle mého názoru bylo zavedení EET necitlivé, jelikož například vesnické hospůdky si na to nevydělají, když vezmem v úvahu, že si třeba musely kvůli tomu koupit internetové připojení, což je třeba měsíčně 600 korun, na to musí navíc prodat třeba dva sudy piva, tedy 200 piv, a navíc musí investovat do nějaké techniky atd., takže třeba měsíčně musí prodat 400 piv navíc, aby uhradili zvýšené náklady za 12 měsíců, a nevydělali si korunu navíc. Podnikáme kvůli tomu, abychom se žili a vydělali si, ne kvůli tomu, abychom žili někoho jiného. Snažíme se prodat více, abychom se třeba měli lépe nebo si něco kupili, ale ne kvůli tomu, abychom to zaplatili jinému.

Další příklad, heslovitě: Pět miliard by měl za letošní rok činit přírůstek státního rozpočtu díky EET. Tato informace je ale dle mého názoru zavádějící, neboť ve sledovaném období došlo k výraznému zdražení zejména jídel a nápojů.

Další vyjádření podnikatele: Padesát tisíc na zavedení EET, nový program, počítač, dvě tiskárny, jednou k EET a dotyková obrazovka, cca 600 korun měsíčně na kotouče, které z 99 % končí v koši, zdržuje to a otrávení zákazníci – tady si dovolím říct pá teček – několik hodin včetně měsíční kontroly dat navíc.

Další vyjádření podnikatele: Nikdo z nás nemůže pochybovat o tom, že by měla existovat poctivost obecně, ve všem. Tedy i v obchodě. Na mnohé podnikatele se kouká jako na podvodníky, protože státu neodvedl všechno do poslední korunky. Jistě se najde mnoho nepoctivců, kteří stát okrádají. A jak se ukazuje, většinou nemají živnostenský list a podnikají načerno. Toto bohužel stojí nás všechny tolik, že ani EET to nevyřeší. Proti tomu způsobilo EET v městech, kde se často pohybují, to, že byla zavřena hospoda i obchod ve vsi. Mezi svými klienty vidím, kolik času a peněz museli vydat na tento systém, který z mého pohledu je drobným násilím v zákoně podobě. – To je citace toho podnikatele. – Přežívání je bohužel nejčastější pozice drobného podnikání. Vše by tedy vyřešil další krok. Po zavedení poctivosti nyní snížme výrazně odvody, aby podnikatel neodváděl skoro 80 % zisku státu. Je to ve formě sociálního a zdravotního pojištění, především daní všeho druhu od nemovitosti, silniční, z příjmu, DPH, odvodů za zaměstnance, i díky minimální mzد a nepodpoře

zkrácených úvazků. Je však jasné, že pokud stát bude i nadále vypouštět neekonomické zákony, na jejichž plnění musí najímat tisíce úředníků, platit nehorázné poplatky za software a správu, pak nebude nikdy dost. Závěrem tedy: Pokud ponecháme EET, pak je třeba ne kosmeticky, ale opravdu výrazně snížit ostatní odvody, aby se poctivost vyplatila a nebyla likvidační.

Tolik vyjádření k EET ze strany jednotlivých podnikatelů.

Když to celé shrnu, nad efektivitou a přínosy systému visí veliký otazník. Přináší vysoké náklady na straně podnikatelů. Systém EET jednoznačně přispěl k ukončení podnikání některých živnostníků, byl totiž tou pověstnou poslední kapkou. Vedl ke zdražení služeb a zboží. Opravdu se tady někdo v této naší slovutné Sněmovně dominává, že třetí a čtvrtá vlna bude jiná? Co je pravým úkolem Sněmovny? Proč tady vlastně jsme? Je opravdu nejdůležitějším úkolem Sněmovny za každou cenu zvyšovat příjmy státního rozpočtu? Nebo je naším úkolem vytvářet přátelské prostředí pro osobní aktivity a životy lidí? Já se jednoznačně kloním k tomu, že musíme vytvářet příznivé podnikatelské prostředí pro aktivní lidi vytvářející hodnoty, abychom jim dali najevo, že je naše země potřebuje a váží si jich. EET k tomu jednoznačně nepřispívá.

(Poslanec Bláha přináší k pultíku vodu.) Děkuji, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího. Beru to jako výzvu, že mám pokračovat.

K čemu to pak slouží? Všechny ty miliardy, které jste nám slíbili, ale nad kterými visí otazník? Protože to jsem tady jednoznačně vysvětlil, že nad výnosy z EET visí otazník. K čemu slouží ty miliardy, za které se měly stavět školky, dálnice apod.? Čtyři celé jedna miliarda. Jenom šest miliard bude stát daňové poplatníky sleva na jízdném. Takže na jedné straně veliká zátěž získat co nejvíce od podnikatelů a na druhé straně utrácení mnohdy bezbřehé.

Co se týká samotných dálnic, můžeme se podívat, co se stalo s penězi z EET, údajnými penězi z EET za rok 2017. Byly proinvestovány? Stavěly se dálnice? Jak vyplývá ze stanoviska Nejvyššího kontrolního úřadu, ze státního závěrečného účtu za rok 2017, tak investice v minulém roce byly za posledních 12 let nejnižší. Nejnižší investice za posledních 12 let. Místo aby rostly investice v době ekonomického růstu, tak rostl provoz. A tím, že rostou samozřejmě příjmy státu, nejenom kvůli opatření EET, ale zejména kvůli ekonomickému růstu, tak to jinými slovy znamená, že tento rozpočet byl šampionský v tom růstu provozních nákladů, a to i na úkor investic. Neustále se zvyšuje negativní poměr, neblahý poměr, zvyšuje se poměr provozu na úkor investic v našem státním rozpočtu.

Myslím si, že byste se měli věnovat více minimálně se stejnou pečlivostí, s jakou se snažíte získávat každou korunu v příjmu od podnikatelů, tak se stejnou pečlivostí byste se měli věnovat i výdajům našeho státu. Protože až přijde jednou ekonomická recese, kdo zaplatí ty zvýšené provozní výdaje? Zruší se ta populární či populistická opatření, jako je sleva na jízdné? Nebo se vymyslí další způsob, jak z někoho vydřít další koruny, aby se to zaplatilo?

Na jedné straně dusíte podnikatele různými opatřeními, abyste získali na příjmech co nejvíce, diskutabilní tři desetiny procenta státního rozpočtu, na druhou stranu s nimi rozhazujete bez jednoznačné efektivity. Já se obávám, že to není dobrý přístup,

protože lidé si to uvědomují, začínají si to uvědomovat. Takže pojďme společně toto změnit, jak říká s oblibou pan kolega Bláha prostřednictvím pana předsedajícího, a už netrapme podnikatele další byrokracií, dalšími opatřeními a pomozme jim ve zlepšení podnikatelského prostředí. A tento návrh k tomu bohužel nevede.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Jako první pan poslanec Bláha. Pak se připraví pan poslanec Hájek.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu vás dlouho zdržovat, jenom zareaguji na slova předčeňka. Myslím, že obrázek jste si museli udělat sami o věrohodnosti jeho slov, protože každý v naší republice má přehled o tom, co se děje v restauračním provozu, že většina lidí tam pracuje načerno nebo částečně načerno, a to má největší dopad na naši ekonomiku, protože pokud tady zmiňujeme jenom výběr daní, tak ty jsou v těchto oborech služeb opravdu malé. Nejvíce, kde získáme peněz a které nikdo do dneška nespočítal, je dopad na sociální a zdravotní. Možná kdybyste si to dali spočítat, o kolik vzrostl výběr sociální a zdravotní, a ne vlivem ekonomiky, ale vlivem EET, tak byste se divili, kolik peněz přiteklo do státní kasy.

Pokud chceme opravdu pomoci, tak bychom se měli zabývat tím, co podnikatele nejvíce trápí, a to je – vždycky to bylo number one nebo číslo jedna – statistické hlášení. Dneska je předstihly exekuce, insolvence, protože ty nejvíce v dnešní době zatěžují většinu firem. A ty nejmenší, ty už vůbec takové lidi ani nepřijímají do práce, protože si s tím nevědí rady.

Ještě bych na závěr řekl, co trápí nejvíce, jsou kontrolní záležitosti, to znamená neustále se opakující stejné kontroly se stejnými dokumenty. Kdybyste měli zájem, připravil jsem na to celý soubor, nazval jsem ho SAP – je to šest bodů, kterými chci pomoci podnikatelům, aby se snížila administrativní zátěž.

Co se týče věcí kolem poctivosti nebo nepočetivosti – ti, kteří opravdu dneska evidují a chtějí evidovat poctivě, tak těm to nevadí, v žádném případě, ba přímo jim to pomáhá odhalit nepočetivé zaměstnance. Minule jsem tady mluvil o tom, že mám deset provozoven, a ne z toho důvodu, abych se chlubil, jak jsem velký nebo malý, ale to, že mě to zatíží za měsíc maximálně dvěma hodinami, těch deset provozoven, dvě hodiny měsíčně, takže když jsem sám, tak mě to nezatíží vůbec.

V budoucnu chceme digitalizovat. A to chceme digitalizovat na papíře? Pokud chceme digitalizovat, tak musíme jít touto cestou, protože tahle cesta nám pomůže, jak pomoci ještě víc podnikatelům, že by nemuseli vůbec dělat třeba na konci daně a jiné hlášení. Pokud chceme digitalizovat, musíme jít cestou spojení s tím podnikatelem, spojení veškerých věcí, které dělá, abychom my za něj mohli udělat ty daně. Zkuste nad tím uvažovat, protože většina těch opravdu poctivých chce, aby to všechno fungovalo, a nemá problém s EET. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Hájek, poté pan poslanec Španěl.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem pana Munzara prostřednictvím pana předsedajícího poslouchal velmi pečlivě a vy jste zase, opět, žongloval s čísly. Hovořil jste, že 20 000 korun je průměrná cena nebo náklady na zřízení EET. Já bych chtěl takovou malou edukativní vložku tady nyní předvést.

My jsme tady minule diskutovali o tom zahradnictví nebo byznysu zahradnictví, Zahradnictví Ferjenčík, takže dám takový příklad: Jsem Ferjenčík v Českých Budějovicích a jako chytrý, mladý, intelligentní člověk jsem si stál aplikaci nazvanou EET plus, která je zdarma k dispozici v chytrém telefonu. V té aplikaci EET plus, když se nakontaktujete nebo spojíte se s Ministerstvem financí, s tou databází, tak přijde klient, který např. chce koupit kilo semena trávy. Já nevím, pane Ferjenčíku, kolik stojí kilo trávy, semena trávy, vy byste mi poradil, neznám tuhle problematiku velmi dobře, takže dám třeba 1 000 korun. Do této aplikace, která je zdarma – pane Munzare, dívejte se na mě, vy se na mě nedíváte (předsedající upozorňuje řečníka), prostřednictvím pana předsedajícího se na mě nedíváte. Natáčkám si částku 1 000 korun. Je tady tlačítko Vystavit účtenku, zmáčknu Vystavit účtenku, je tady volba, které chci DPH, v tomhle případě mám testovací účtenku, vyjde mi tady osmimístný kód. Já se buď se zákazníkem domluvím, že mu ji zašlu mailem, a v mailu po zadání toho osmimístného kódu se mu, tomu dotyčnému, objeví účtenka, anebo případně si já jako ten zahradník Ferjenčík připojím tiskárnu a tuhle účtenku mu vytisknu. Je to zdarma, je to rychlé (upozornění na čas) a v případě, že desetkrát za den prodávám, je to opravdu efektivní, zdarma a rychlé. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další vystoupí pan poslanec Španěl a připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Dámy a pánové, já jsem také pozorně sledoval vystoupení pana Munzara, a jelikož jsem skutečně podnikal od roku 1991 jako drobný podnikatel, neměl jsem deset provozoven, já deset provozoven považuji již za docela dobré podnikání a spíše většího podnikatele, tak se přikláním k tomu, a myslím, že i SPD, že daleko snazší než zavést elektronickou evidenci tržeb, která opravdu ničí ty nejmenší a postihuje ty nejmenší, by bylo zavést jednoduché paušální, to už také není moc dobré slovo, spíše smluvní daně a opravdu jenom pro ty nejmenší, aby drobné provozovny na vesnicích mohly fungovat bez zbytečné byrokratické zátěže. Myslím, že i tímto jednoduchým postupem by se státní rozpočet naplnil úplně stejně jako zavedením elektronické evidence tržeb. Otázkou je, co by pak dělal celý ten byrokratický aparát, který se EET musí zabývat a živit. Já jsem se ve slovech pana Munzara doslova našel a považuji EET opravdu za buzeraci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan předseda Stanjura, všechno faktické poznámky.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na poslance Bláhu, protože mě přijde, že on si nevšiml, že pro ty restaurace už EET platí. On nám říká, že v restauracích se pracuje načerno, nebo napůl načerno. Já jsem se díval na data ze statistického úřadu a skutečně platí, že v sektoru pohostinství je asi 20 % zaměstnanců, kteří berou plat velice blízký minimální mzdy, takže tam je nějaká asi relevantní argumentace o tom, že tam vysoké procento lidí, co tedy jim někdo doplácí plat na ruku, nicméně tam už tedy dva roky EET platí a nestalo se vůbec nic. To je to, co je potřeba si uvědomit. Vy tady tvrdíte, že tou třetí a čtvrtou vlnou řešíte nějaký problém, ale přitom problém, o kterém hovoříte, který měla údajně řešit ta první a druhá vlna, se vůbec nevyřešil. EET už dva roky pro restaurace platí a stejně tady podle vládního poslance Bláhy údajně se v restauracích stále zaměstnává načerno. Tak buď to opatření nefunguje, a proč ho chceme tedy rozšiřovat, anebo funguje, ale pro to nejsou data, takže mě to přijde úplně absurdní argument na podporu EET, říkat, že je potřeba řešit zaměstnávání v restauracích, když zjevně EET nepřispělo k tomu, aby restaurace sociální a zdravotní pojištění odváděly.

A druhá věc. Výnos na sociálním a zdravotním pojištění a dani z příjmu, který sledujeme jako daleko vyšší příjem státního rozpočtu, je primárně způsobený samozřejmě minimální nezaměstnaností, a tam je ten rozdíl, a růstem platů, částečně růstem minimální mzdy, ale rozhodně ne EET.

Předseda PSP Radek Vondráček: Váš čas. Děkuji. Výborně. Faktická poznámka pan předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Kupka. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Musím říct, že s panem poslancem Bláhou se shodujeme na tom, že je třeba výrazným způsobem snížit byrokracií těm, kteří podnikají, a nejenom jim. Na tom se určitě shodujeme. Ale co mně vadí a s čím se nemůžu vyrovnat, když někdo tady od řečniště Poslanecké sněmovny řekne, jak říkal pan poslanec Bláha – vždyť to všichni znáte, ve většině restaurací se zaměstnává načerno. Já takový poznatek nemám. Myslím si, že není pravdivý. Ale vyjděme z předpokladu, že pravdivý je. Co udělala vláda hnutí ANO za pět let, aby ten jev potlačila? Nepřišli jste z opozice, už tu jste pět let. Co jste pro to udělali? Nebo si každý rok řekneme jednou za rok – velký problém je zaměstnávání načerno? Já souhlasím, že to problém je, myslím si, že jsou jiné oblasti ekonomiky, kde ten problém je větší než v restauracích a pohostinstvích, budu o tom mluvit, až budu mít svůj řádný příspěvek o šedé ekonomice a o tom, kde jsou největší problémy, ale takhle říct, že ve většině restaurací... Potom tak individuálně za mnou chodí zejména vládní poslanci a šeptají mi: no já mám kamaráda, já mám pět kamarádů, já mám sedm kamarádů a oni všichni tohle to dělají. A pak je na nás, abychom udělali nějaká zákonné opatření, aby se tak nedělo.

V Opavě sídlí jeden centrální orgán státní správy, a to je Generální inspektorát bezpečnosti práce, který mj. bojuje se zaměstnáváním na černo. Doporučuji přečíst si jejich výroční zprávy, klidně osobní debatu s lidmi, kteří ten úřad vedou. Oni to myslí vážně a něco v tom podnikají. Ale je mnohem složitější dělat tohle než chodit a dělat fiktivní nákupy za dvacet korun a dávat pokuty těm, kteří údajně neodvedli jednu nebo dvě koruny na DPH.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan poslanec Kupka s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Munzar.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Já si dovolím reagovat krátce na větu ohledně toho, jak významné ekonomické přínosy výběr DPH má resp. elektronická evidence tržeb způsobila.

Dneska v deníku Právo vyšlo další číslo z celé té plejády, která od začátku spouštění EET dolehla na veřejnost. Je to evidentní žonglování s čísly, protože dnes jsme se po 10 mld. od pana premiéra, po 5,5 mld. z dřívějších údajů Ministerstva financí dozvěděli o tom, že by se údajně výnos ze zavedení EET po očištění o ekonomický růst České republiky a také o sníženou sazbu pro stravovací provozy měl ocítout ve výši 4,7 mld. korun. Rozptyl je tedy oproti odhadu pana premiéra vlastně dvojnásobný.

Co to znamená? Když voláme po tom, aby předtím, než se opravdu v Poslanecké sněmovně bude o další vlně EET rozhodovat, tak aby byla na stole jasná čísla, přesné výpočty. Ne přesné součty nepřesných čísel, ale jasná metodika toho, jakým způsobem ministerstvo dospělo k jednotlivým údajům, z čeho vychází, aby bylo jasné, proč celý ten další krok podnikáme. Mimochodem pokud platí, že ten výnos je 4,7 mld. korun, tak to znamená, že se podařilo tím v celém tom balíku peněz vybraném na DPH, tj. 382 mld. korun, dosáhnout zlepšení jen o 1,2 %. 1,2 % je ten výnos navíc, o kterém hovoří Ministerstvo financí. Tak pokud kvůli 1,2 % máme způsobit tak vážné dopady na celý podnikatelský sektor, tak je potřeba okamžitě šlápnout na brzdu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Munzar, poté pan poslanec Koten, poté pan poslanec Jelínek. Máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na pana poslance Hájka vaším prostřednictvím. No přesně takhle je napsaná důvodová zpráva k té třetí a čtvrté vlně s tím, že se jedná o obecné dohady, že je nereálné to vyčíslit. A já jsem to tady přirovnal k těm marketingovým akcím minule v supermarketech – můžete získat program od 5 tis., můžete získat pokladnu od 3 tis. No, když přijdete pak do toho supermarketu, tak zjistíte, že to, co potřebujete, je dvojnásobně tak drahé a to zařízení od těch 3 tis. korun si nikdy nekoupíte.

Já jsem tady také řekl, že vycházím z jedné premisy při těch mých kupeckých počtech, které jsou opravdu jenom kupecké počty, že počítám 20 tis., ale počítám

těmi 20 tis. jedno zařízení na podnikatele. Hodně podnikatelů těch zařízení má daleko více. Takže v tom odhadu jednoznačně vykompenzují těch několik málo podnikatelů, kterým stačí si to nainstalovat na mobilní telefon. Ale všechny tyto věci jsou pouhé odhady. Ale daleko přesnější než odhad přínosu EET, protože skutečně – a já to ani po paní ministryni nemůžu chtít, aby stoprocentně, jednoznačně potvrdila, že Ministerstvo financí ví, že platba zaevidovaná v EET příšla proto, že se zavedlo EET, nebo proto, že za tím podnikatelem přišel nový zákazník, nebo stávající zákazník více utratil. To vědět nemůže, přesto jsou nám a veřejnosti předkládány ty výnosy jako tvrdá data, ale je nad nimi otazník. Náklady i kupeckými počty jsou daleko přesnější.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktická poznámka pan poslanec Koten.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. Jak již tady zaznělo z úst mých předčeňáků, pořád se tady dohadujeme, zda EET ano, či ne. Myslím si, že když se podíváme na ty výsledky, nějakých plus zhruba 4,7 mld., nárůst úředníků zhruba o 6,5 tis. s náklady zhruba 5 mld., tak pořád tady nevidím ten ekonomický přínos pro Českou republiku, protože pokud vybereme navíc 4,7 mld., 5 mld. dáme úředníkům, kteří se o EET starají, vůbec nepočítám nějaký provoz toho systému, IT služby apod., tak se tady dostáváme do červených čísel. A to bych se velice rád zeptal paní ministryně, jestli by na to mohla nějakým způsobem reagovat. A skoro mi to připadá, že tady jdeme s houfnicí 152 milimetrů, což je poměrně velká zbraň na podvozku Tatry, v podstatě na komára. Takže velice rád bych se tady dozvěděl, jaké ty ekonomické přínosy EET jsou, kromě teda zvýšené byrokracie, proti které tady všichni tak rádi bojujeme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Jelínek, poté pan poslanec Bláha.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych prostřednictvím pana předsedajícího měl poznámku k panu kolegovi Bláhovi, že s ním naprostě souhlasím, že kontroly velice zatěžují drobné podnikatele, obzvláště např. kontrolní hlášení, které toho drobného podnikatele potom stojí třeba tisíc korun měsíčně na jeho účetnictví, protože mu to účtuje jeho účetní kancelář.

Potom prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Hájka. Ono kdyby to bylo tak jednoduché s tou aplikací, pak bych možná s tím problémy neměl. Ono to Zahradnictví Ferjenčík potřebuje mít i skladové hospodářství, potřebuje přijímat na sklad, vydávat ze skladu. A když jednu věc bude mít v aplikaci, druhou věc potom povede v sešitě nebo nevím, ve třetím tisíciletí to bude určitě na počítači, tak mu všechno strašně zkomplikujeme. A on bude muset pořizovat teď nové účetnictví, které bude napojené na EET, bude potřebovat platbu kartou, nejenom v hotovosti, zase to

musí být napojeno na EET. Není to opravdu tak jednoduché. A nebagatelizujme ty změny, které ten drobný podnikatel musí udělat pro to, aby se do toho systému zapojil. Děkuji. (Potlesk z řad SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, já dávám slib, že už nevystoupím k EET v tento den. A jenom vám řeknu názor na ekonomiku.

Zamysleli jste se nad tím, když automobilka uvádí nový model auta na trh, jestli je v červených číslech, nebo v těch plusových? No samozřejmě že v červených, protože vývoj každého nového typu stojí neuvěřitelné peníze. A spolehlá na to, že když bude ten model úspěšný, tak postupně se jim vyplatí model vyrábět.

A zrovna tak to je s EET. Kdybyste udělali auto napůl, to znamená, že byste třeba nedali sedačky a střechu, tak nejenom že nebude fungovat, ale nebude ani úspěšné. Takže jestliže dotáhneme EET do konce, tak věřte tomu, že ten úspěch a finanční pozitivní dopad se dostaví. Je potřeba ho dodělat, je potřeba ho dodiskutovat, je potřeba ho hlavně zavést na všechny složky, a pak to bude fungovat. A věřte tomu, že společnými silami dojdeme k tomu, že ho budeme umět posunout a kontrolovat tam, kde je potřeba. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Faktických poznámek se nám opět urodilo, takže paní ministryně si ještě s přednostním právem počká, ještě může sedět. S přednostním právem pan poslanec Ferjenčík, poté pan poslanec Koten. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já doufám, že debata bude ještě pokračovat v dalších jednacích dnech, protože o vhledy pana Bláhy by byla velká škoda přijít.

A potom jsem chtěl jenom na mikrofon říct, že se Zahradnictvím Ferjenčík v Českých Budějovicích nemám nic společného, a doufám, že kvůli mně na ně nepřijde nějaká kontrola z daňového úřadu. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Přeji hezké poledne. Další s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Radek Koten, připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Dámy a pánové, ještě jsem zapomněl jeden takový aspekt, který mě bohužel pronásleduje poměrně dlouhou dobu od zavedení EET. Je to rušení restaurací, protože v Jihlavě jsem kdysi dávno chodíval do Dělnického domu, kde byla velmi dobrá restaurace s dobrou kuchyní, to samé na Proseku, bohužel tyto

provozovny jsou již uzavřeny. Takže tady vidím ten pozitivní přínos EET. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara na faktickou. Připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl také zareagovat krátce na pana kolegu Bláhu vaším prostřednictvím. Srovnávat EET k automobilu, to opravdu hapruje a tahá za uší. EET si nekupují podnikatelé proto, aby jim sloužilo. EET si kupují proto, že jim to někdo nařídil. A nařídil jim to proto, aby zajistil permanentní, preventivní on-line sledování a kontrolu, co se u nich v provozovně děje. To je EET. Takže i náklady na výnos státu stát převedl na podnikatele. Takže srovnávat to s automobilkou to opravdu není srovnání, které můžeme akceptovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura, připraví se poslanec Jan Skopeček. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ono se říká, že každé srovnání kulhá, ale některé je tak unikátní, že si ho člověk zapamatuje. Tak mezi drobné podnikatele patří automobilky, to si určitě zapamatují, to mě doposud nenapadlo, to je skutečně unikátní. A ještě mají ten model v červených číslech. No, některý nový model je i v červené barvě. To je třeba říct.

Ale já jsem chtěl reagovat na jinou věc, jak říkal pan poslanec Bláha, že to zavedl. Kdyby to bylo najednou, tak už ten model jede, peníze se sypou. Tak jednoduchá otázka pro pana poslance prostřednictvím pana místopředsedy. Kdo zaváděl EET postupně? Kdo vymyslel čtyři vlny? Kdo to prosadil? Byla to opozice, nebo hnutí ANO? Děkuji za odpověď na mikrofon.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní pan poslanec Jan Skopeček s faktickou. Připraví se pan poslanec Lubomír Španěl. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Ono už to tady bylo řečeno. Já jsem se také chtěl zeptat pana poslance Bláhy, jestli si náhodou vzpomene, kdo EET, a on to přirovnal k prototypu automobilu, a kdo ho tu zaváděl. Bylo to hnutí ANO. A už při samotné debatě jsme říkali, že ten projekt je od samého začátku špatný. Velmi jsme kritizovali to, že je to po fázích, že je to nepřipravené.

Panu kolego, vaši terminologií, vy jste připravili vrak, vy jste připravili šmejd, který jste pustili na silnice. Věděli jste, že je ten šmejd nebezpečný, že ten šmejd

nebude fungovat a že ten šmejd bude ohrožovat účastníky silničního provozu, v tomto případě podnikatele. Takže ten vrak jste pustili na ty silnice vy. Měli jste to nejdřív pořádně udělat, ne žádné vlny, ale přípravit zákon dobře tak, aby ho nesestřelil Ústavní soud, a pak mohlo po té silnici jezdit alespoň trochu auto, které se dá potkat a kterého se nemusíme na silnici bát. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy zatím poslední faktickou. Pan poslanec Lubomír Španěl. Máte dvě minuty.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, já rozumím tomu, že když se zavede nějaký nový systém, že chvíli trvá, než si sedne. Tomu rozumím. Ale ještě před zavedením EET jsem měl strašné obavy z toho, kolik bude třeba nakonec zavést výjimek, jak tato pravidla budeme průběžně měnit. A to je právě to, co trápi české podnikatele, že se stále něco mění, že se nezavedou stálá pravidla. A teď jste si všimli, že od té doby, co se zavedlo EET, se nebabíme v podstatě o ničem jiném. To je moje poznámka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Vrátíme se tedy do standardních přihlášek do obecné rozpravy. Pan poslanec Ferjenčík, požádám ho o vystoupení. Připraví se pan poslanec Dominik Feri. (Poznámka zpravodaje, že má mluvit paní ministryně financí.) Já jsem přebíral řízení, teď jsem vás neviděl. Mám tady poznámku paní ministryně Alena Schillerová PP, aha, přednostní právo. (Veselost v sále.) Dobře. Omlouvám se, tak prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se přihlásím. Já bych si dovolila zareagovat na pár věcí, které tu zazněly, protože mě samozřejmě nenechaly klidnou. Zejména to, že dnes vyšel článek v Právu. Když si ho člověk přeče celý, tak vychází z čísel, která zcela korektně poskytlo Ministerstvo financí, akorát velmi nekorektně tam byl uvedený titulek a vytržená jedna věta, která samozřejmě způsobila to, co tady pan poslanec Kupka uváděl. Teď v tuto chvíli snad už visí na Novinkách moje reakce. V pondělí vyjde v Právu a samozřejmě na webu Ministerstva financí, kdo si to chce přečíst celé, protože předpokládám, že Novinky to celé neotisknou.

Ta moje reakce zní: Odhady Ministerstva financí se naplňují. Ministerstvo financí od počátku příprav elektronické evidence tržeb odhaduje roční přínos – a to si dohledáte ve všech našich zdrojích na stránkách, opakovala jsem to x-krát v médiích – na inkasu daně z přidané hodnoty a inkasu daně z příjmů zcela konzistentně, a to ve výši 18 mld. Vždy říkáme, že pokud pojedou čtyři vlny, tak náš konzervativní odhad, konzervativní znamená, že je realistický a že počítáme spíš, že bude vyšší, bude 18 mld. To, podrhuji, pokud pojedou čtyři vlny, jedou dvě. Zdůrazňujeme, že tento přínos představuje zvýšení inkasa po náběhu všech fází elektronické evidence tržeb. K náběhu první fáze zopakuj, že došlo 1. prosince 2016. K náběhu druhé fáze došlo 1. března 2017. Třetí a čtvrtá fáze, jak dobré víte, měla naběhnout v průběhu

letošního roku, to znamená 1. března a 1. června, nicméně nálezem Ústavního soudu byly odloženy. Je tedy pochopitelné, že bez náběhu těch zbývajících dvou fází nemůže inkaso dosahovat 18 mld.

A teď prosím další čísla. V roce 2017 se jen na DPH, protože nešlo na jiné daní, když začalo EET platit od 1. prosince 2016, tak se vám to v roce 2017 projeví jenom na DPH, protože příjmovka má roční zpoždění. My jsme predikovali 4,3 pro rok 2017 a vybral se díky EET 4,7, takže naše odhady se potvrzují – 400 mil. tam bylo navíc. Původní odhad, který počítal pro rok 2018, a tam už se kumuluje příjmovka, protože se podávají daňová přiznání 1. dubna, 1. července a samozřejmě právnické osoby, které mají hospodářský rok, tak ještě v září, říjnu, záleží, jak jim vychází hospodářský rok, tak odhady Ministerstva financí, které počítaly s náběhem třetí a čtvrté fáze, hovoří, a to je zase dohledatelné, x-krát jsem to řekla, o částce, zveřejnila jsem tabulkou po posledním jednání této Poslanecké sněmovny, 12,3 mld. A přestože v letošním roce nemohly být ty fáze spuštěny – zase víme všichni proč, říkala jsem to znova, nebudu to opakovat – tak pozitivního inkasa dosáhneme na konci roku 11,7 mld. Už když byla tisková konference, která tu byla zmiňována, tak hovořila o částce 10 mld.

Jinak bych chtěla říci, že máme metodiku výpočtu, prezentovali jsme ji před časem na tiskové konferenci, ta metodika je dostupná, způsob, jakým vypočítáváme tyto dopady a očišťujeme to, prosím vás, od růstu ekonomiky, to bych chtěla zdůraznit, ty máme sofistikovaně připravené a vysvětlovali jsme je také NKÚ. Já bych tady teď mohla to vysvětlit. Je to cash báze, akruální báze, metodika akruální, cash metodika, NKÚ se nám to v podstatě podařilo vysvětlit. Pokud chcete, mohu to tu citovat, jinak komukoli odpovím písemně nebo v rámci interpelace, aby bylo dozváno toho, co tady bylo řečeno, a byli jsme napadáni za stanovisko NKÚ, abych vám to prostě vysvětlila. Takže mohu klidně nyní, ale říkám vám, je to velmi technická debata, na které se podílely technické týmy Ministerstva financí, a vysvětlili jsme, že se na to prostě musíme podívat, ta cash báze je v tom roce z těch plateb, akruální metodika je podle toho zdaňovacího období, a to jsou naprostě odlišné velmi technické způsoby výpočtu, a na ty my máme, a když nám přijde NKÚ, tak my naprostě detailně dokládáme, samozřejmě ve spolupráci s Finanční správou, způsob výpočtu, jak ho provádíme.

Já bych ještě chtěla připomenout, že součástí tohoto zákona je i poměrně významné snížení daně z přidané hodnoty. Ať tady bude kritika jakákoli, že máme tři sazby, tak prostě není jaksi přehlédnutelné to, že provádíme další snížení daně z přidané hodnoty u stravovacích služeb, včetně evergreenu čepovaného piva, drobných oprav obuvi, kožených výrobků, textilních výrobků, oděvů a jízdních kol, kadeřnických a holičských služeb, sociálních služeb, ale také vodného a stočného, ať to nezapadne, což občané pocítí, protože v podstatě my cenovým výměrem Ministerstva financí dohlédneme na to, aby se toto snížené DPH promítlo do konečné ceny spotřebitele. Není prostě možné, aby například – použiji tady citát vicepremiéra Brabce – v Izraeli se platilo za kubík v průměru 50 korun a v České republice 80 korun. Takže abychom na to nezapomněli, že tady máme docela významné a citelné snížení daně z přidané hodnoty.

A ještě jedna taková poznámka. Zaznívá tu: Podnikatelé nám říkají – z úst jednotlivých poslanců, já tady nechci nikoho citovat – podnikatelé si stěžují, ten si stěžuje, onen si stěžuje. Já tady zopakuji, už jsem to tady říkala a říkala jsem to na rozpočtovém výboru a zopakuji to znovu, protože mám dovolení to tu říci, ta novela vznikla ve spolupráci s podnikatelskými svazy a asociacemi. Jsou to Asociace tradičního českého obchodu, Asociace malých a středních podnikatelů, Hospodářská komora, Svaz průmyslu a dopravy, Svaz obchodu a cestovního ruchu, Asociace hotelů a restaurací České republiky, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů atd. Mám tady vyčíslené i počty členů, které zastřešují.

Ve spolupráci s nimi vznikala novela. Já jsem je už na samém začátku pozvala, předstěrila jsem jim tři varianty a zvolila jsem variantu, na kterou byl většinový názor. Neustále během tvorby té novely jsme s nimi komunikovali, a to nemyslím jenom rádné vnější připomínkové řízení, ale i mimo vnější připomínkové řízení. A svolala jsem je těsně předtím, než novela šla na vládu a než tedy s konečnou platností jsem ji byla připravena poslat do legislativního procesu. Získala jsem jejich souhlas tady říci, že mě aktivně přijdou podpořit do všech výborů Poslanecké sněmovny, to znamená především garančního rozpočtového výboru, případně dalších výborů, kam příkáže Poslanecká sněmovna tento zákon, a budou přednášet konkrétní zkušenosti z fungování elektronické evidence tržeb. To, že ji vítají, proč ji podporují a proč by bylo úplně to nejhorší, co by se mohlo stát, kdyby zůstala elektronická evidence tržeb na půli cesty, to znamená pouze pro podnikatele z první a druhé vlny.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní ministryně Alena Schillerová. Nyní přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Rostislav Vyzula se omlouvá od 11.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů a pan ministr Jan Hamáček se omlouvá od 12 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tady mám dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Vojtěch Munzar a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já bych chtěl paní ministryně poděkovat za její vystoupení, nicméně vám do těch čísel, do toho výpočtu, vstupuje hned na začátku ta neznámá proměna, ta nejdůležitější, ze které se může vycházet, zda skutečně je ta platba zaevidovaná a přišla kvůli EET, nebo přišla kvůli tomu, že je ekonomický růst a že lidé více utrácejí, mají větší spotřebu apod. To znamená, můžeme počítat cokoli, ale ta neznámá proměna na začátku vždycky zanechá otazník nad těmi výpočty a nad těmi odhady a domněnkami, kolik to EET přineslo.

Tady k tomu argumentu, že některé profesní svazy zastupující podnikatele, ne všechny v minulosti názor na zavedení EET obhajovaly, no tak jednou se to hodí, že podnikatelské svazy přijdou s takovýmto řešením, a pokud my jsme tady předkládali návrhy podnikatelských svazů na opětovné zvýšení výdajových paušálů, tak se to nehodilo. Jednou se to hodí, podruhé se to nehodí. Nicméně já mám obavu, že tyto názory podléhají právě názorům větších podniků, včetně supermarketů apod., protože pro ně narovnávání prostředí a zavedení EET znamená, že ty menší prakticky končí.

A díky tomu, že končí, tak těm větším ubývá konkurence. Takže je samozřejmé, že pro to horují. To je zcela pochopitelné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Další s faktickou poznámkou je pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl jenom stručně reagovat na ten metodický přístup Ministerstva financí. Já se seznámím podrobněji s tou metodikou, jsem rád, že je údajně veřejná ohledně toho, jak dospělo Ministerstvo financí k tému 4,7 mld.

Chtěl jsem upozornit na to, co se stalo ohledně kontrolních hlášení. Michal Škop, datový analytik, přepočítal podle té metody, kterou vláda používá pro vyčíslení – nebo provedl následující věc. Vzal metodu, kterou vláda resp. Ministerstvo financí používá pro vyčíslení výnosů kontrolních hlášení, a tu samou metodu aplikoval i na období 2013, 2014, 2010, 2011, kdy kontrolní hlášení neexistovalo, nicméně v té době se neměly sazby DPH. A podle té samé metody, podle které kontrolní hlášení vynáší v současnosti 10 mld. za rok, v roce 2014 vyneslo 6 mld. a v roce 2011 3 mld. Takže tolik ke kvalitě práce Ministerstva financí k vyhodnocování vlivu jeho opatření. Velmi doporučuji tuto analýzu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tedy, pane poslanče Ferjenčíku, jste zároveň přihlášen jako první do obecné rozpravy. Půjdete hned na tu obecnou, takže máte slovo. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem nechtěl trápit své vystoupení a v těch faktických poznámkách jsem skutečně jenom vystupoval konkrétně v reakci na předečníky.

To, co my považujeme za základní problém vládou předloženého návrhu k EET je to, že on slučuje dvě věci, které podle nás neměly být sloučeny. On současně velmi mírně, ale alespoň o něco zmírňuje dopad EET na ty nejmenší a současně zavádí třetí a čtvrtou vlnu. My absolutně nesouhlasíme s tímto postupem, že se současně projednává zmírnění a současně masivní rozšíření EET. Proto jsme předložili sněmovní tisk číslo 222, který je na pořadu této schůze Poslanecké sněmovny, a v rámci tohoto tisku se můžeme bavit o tom zmírnění dopadu EET na ty nejmenší podnikatele. My navrhujeme, aby se EET netýkalo neplátců DPH, a určitě se dá bavit i o jiných hranicích, ale tahle nám přišla administrativně nejjednodušší. Každopádně v rámci tohoto tisku číslo 222 se můžeme bavit o tom dopadu EET na nejmenší podnikatele. A považujeme za faul od vlády, že současně s debatou o tom zmírnění zavádí třetí a čtvrtou vlnu, se kterou my zásadně nesouhlasíme. Nesouhlasíme s ní především proto, že jsme přesvědčeni, že šikanuje ty poctivé, uvaluje na ně další povinnosti a ti nepoctiví je prostě budou ignorovat. Prostě ty platby nenahlásí, dostanou to v hotovosti, bez účtenky a stát žádné peníze navíc nevybere. Takže tohle nám vadí na tom postupu vlády.

Další věc, co nám vadí, že vláda za posledních několik let zavedla celou řadu poměrně restriktivních opatření, která mají zvýšit daňový výnos. Asi teď nemá smysl diskutovat, zda se to skutečně podařilo, nicméně jsou tady kontrolní hlášení, je tady EET, tedy celá řada opatření, která podnikatelům přinesla nové byrokratické povinnosti. A to byla vlastně vlajková loď vlády v minulém období. A co nás mrzí, že absolutně nenastala nějaká reflexe, která by řekla: O.K., teď jsme zavedli celou řadu nových povinností, zpřísnili jsme dohled, Finanční správa dneska postupuje daleko přísněji ve věci zajišťovacích příkazů, než postupovala v minulosti, ty částky, které se zajišťují, jsou daleko menší, prostě dopadá to na daleko menší podnikatele. Vláda tedy tímto způsobem uvalila ty povinnosti a neprobíhá žádný proces, který by vedl i opačným směrem, aby se rušily zbytečné povinnosti, aby se něco zjednodušilo. Dokonce ani neprobíhá to, aby existoval nějaký portál, skrz který můžou podnikatelé hlásit ty své tržby z EET, a rovnou aby jim to generovalo daňové přiznání.

Já bych si přál, aby EET bylo dobrovolné a aby ten systém ze strany státu přinášel takovou přidanou hodnotu podnikatelům, že by se do něj dobrovolně hlásili, aby si usnadnili byrokraci. Tohle kdyby vzniklo, systém, kde se dají hlásit tržby, kde se dají hlásit výdaje a který bude automatizovaně generovat všechny ty povinnosti typu kontrolní hlášení, typu daňové přiznání, tak pokud by na takovém projektu Ministerstvo financí pracovalo, tak to my samozřejmě podporíme. Ale nic takového se neděje. Místo toho, aby to bylo dobrovolně užitečné, tak je to prostě státní buzerace. A tady paní ministryně hovořila o tom, že je problém, když je první a druhá a vlna a není třetí a čtvrtá vlna. Já nerozumím tomu, kdo s tím má problém. Kdo chce, kdo má podnikání napříč těmi obory, tak samozřejmě může evidovat dobrovolně. Takže nerozumím tomu, proč kvůli tomu, že někdo, kdo může evidovat dobrovolně, neviduje, bychom to měli rozšiřovat jako povinnost na všechny. Takže bych poprosil o objasnění této věci.

Uzavřel bych to asi reakcí na poslance Bláhu, který mluvil o tom, jak má tady šest opatření, která je potřeba přijmout, jak zjednodušit podnikání v České republice. A já skutečně nechápu, proč nezačínáme těmito šesti opatřeními, proč se tato Sněmovna nejprve nezabývá tím, jak podnikatelům zjednodušit život, jak snížit ty bariéry přechodu od garážového provozu do reálného byzنسu. Ostatně jeden z největších problémů České republiky v oblasti podnikání je v tom, že někdo začne třeba – klasický příklad je, že někdo vyrábí marmelády, je v tom velice dobrý, na světové úrovni, ale ten přechod z toho garážového provozu do provozu komerčního, řekněme, je extrémně náročný v České republice. Jsou tam normy, které strašně komplikují život, extrémně přísné požadavky hygieny, úplně nesrovnatelné třeba s Velkou Británií. A to jsou věci, na které by se podle nás vláda měla podívat a které by vedly ve finále k daleko většímu zvýšení daňových výnosů než EET, které v kontextu státního rozpočtu je v zásadě symbolická částka. To, že slevy na jízdném vykompenzují celé EET, které zatíží několik set tisíc lidí, je úplně bizarní.

Z toho důvodu my naprostě nesouhlasíme s rozšiřováním EET ve chvíli, kdy vláda nedělá nic pro to, aby tu zvýšenou byrokraci kompenzovala. To opatření je nedomyšlené, nebude fungovat, a pokud chceme skutečně snížit zátěž pro ty nejmenší podnikatele, tak stačí projednat v rámci sněmovního tisku číslo 222, který jsme

předložili, je na pořadu této stejné schůze. Takže není absolutně žádny důvod zavádět třetí a čtvrtou vlnu, pokud chceme jenom někomu zjednodušit život.

A poslední poznámka k tomu. Ta papírová evidence je typický byrokratický přístup Ministerstva, který absolutně nemůže fungovat. Já si neumím představit ty úředníky berňáku, co se budou přehrabovat v nějakých krabicích účtenek, které nafasují od podnikatelů, co mají špatné připojení k internetu, a budou tam vymáhat nějaké nedoplatky nebo ukládat nějaké pokuty. Je to úplně na hlavu postavené, tak jak je to celé konstruované. Částka 200 000 hotovostních plateb ročně je naprostě směšná. To nejsou lidé, kteří se vůbec tím podnikáním můžou uživit, a je to jenom velmi slabá úlita pro to, jak obhajovat to masivní rozšíření EET o třetí a čtvrtou vlnu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Nyní přečtu tři omluvy, než se připraví s přednostním právem paní ministryně Alena Schillerová. Takže pan poslanec Richter se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zdeněk Ondráček se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne a paní poslankyně Monika Jarošová od 12 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Tak, paní ministryně, máte slovo, prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Takže já v rychlosti reakci na pana poslance Ferjenčíka. Říkám dobře to jméno?

Tak co se týče snížení administrativní zátěže, tak na tom velice intenzivně pracujeme a vy to víte. Já jsem to tady několikrát říkala a připomínám to. Mým absolutně pilotním projektem je on-line finanční úřad. Od počátku, co jsem nastoupila do funkce, na něm pracujeme. To znamená, přesně to, co říkáte. Propojení, využití registrů, obrovského množství informací, které Finanční správa dnes má, propojení těchto registrů, těchto evidencí a získávání je do daňových přiznání tak, aby v podstatě – mým takovým velkým vzorem je estonský model, kde trvá vyplnění daňového přiznání dvě minuty. A to není jenom, že o tom mluvíme. Mám přesně projektový tým, klidně, když přijdete na Ministerstvo financí, tak vám to ukážu, funguje to projektově. V podstatě jsme zanalyzovali nejvhodnejší variantu a momentálně pracujeme na přípravě otevřeného výběrového řízení. Není to nic jednoduchého a je to moje priorita a chci ji mít v dohledné době. Já jsem si vytka cíl do dvou let a dělám pro to absolutně všechno. A to je znatelné snížení administrativní zátěže. Kromě toho máme takový miniprojekt s Českým statistickým úřadem. Budu ho prezentovat ve velice krátké době, jakmile budeme mít ty věci zanalyzovány, že prostě budeme hledat duplicity a různé typy formulářů, které za ty roky, a to není za poslední čtyři roky, to je prostě za x, za řadu let, které se nám tady vyrobily, a uděláme všechno pro to, abychom je nějakým způsobem minimalizovali.

A ještě malá douška k těm zajišťovacím příkazům. Já vím, že to teď zase se rozjelo, ale ty případy, které tady citujete a které jsou v médiích, já neobhajuji. Já si prostě dělám analýzu a dělám si pořádek v rajoně, jak jsem řekla několikrát. Ale chtěla bych jenom připomenout, že žádný není z poslední doby. Všechny zatím, které

jsem viděla – a to není to, že bych řekla: je to v pořádku. Já si prostě ty věci analyzuji. Ale všechny jsou z roku 2013, 2014. Po vydání metodiky, která se vydala v polovině minulého roku, není ani jeden jediný, což potvrzuje i sekce metodiky správy daní Komory daňových poradců. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy vaše vystoupení, vážená paní ministryně, vyvolalo faktické poznámky. Takže nejprve pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, připraví se pan předseda poslaneckého klubu ODS Zdeněk Stanjura. Vaše dvě minuty prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jen velmi stručná reakce. To je právě to, co my považujeme za problém. Vy říkáte: velmi intenzivně na tom pracujeme, za dva roky to snad bude. Za dva roky slibujete to zjednodušení, zatímco EET zavádít teď, tu třetí a čtvrtou vlnu. To je přece úplně absurdní přístup. Nejdřív má být zjednodušení, a pak ty povinnosti.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Dvě minutky. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Není důvod nevěřit paní ministryni, že na tom intenzivně pracují už pět let. Pět let má hnutí ANO ve svých rukou Ministerstvo financí. Vzpomeňme si, teď nevím, jestli to byl rok 2016, tehdejší ministr financí s velkou pompou, velká tisková konference, na konci volebního období takhle v mašličkách předám svému nástupci nebo své nástupkyni úplně nový návrh zákona o dani z příjmu, který velmi razantním způsobem zjednoduší daňové přiznání. Nebyla to tisková konference opozice, nebyl to slib opozice.

Můžeme se zeptat, jsme rok po volbách: Co jste dostala v těch mašličkách, paní ministryně? Buď měl pravdu Andrej Babiš a vy to rok držíte někde v šuplíku, ten skvělý nápad v mašličkách zabalený v deskách, nebo Andrej Babiš přecenil své síly a žádný takový razantní návrh změny o dani z příjmu připraven není.

Ale chtěl bych ocenit vynáležavost, kreativitu a marketing hnutí ANO v této oblasti. Mnozí z vás, pokud si podáváte sami daňové přiznání jako já a nepodnikáte, tak zjistíte, že už máte na výběr. Že budete mít starý špatný nepřehledný formulář, který má čtyři strany, nebo po intenzivní práci hnutí ANO Ministerstvo financí dostalo ten formulář, který má jenom dvě strany. A v čem se liší? Zásadně se liší ve velikosti písma, zásadně. Zásadně se liší v tom, že tam například odpočitatelné položky nejsou každá na řádku a někdy jsou na řádku i dvě. A pak je tam plno zbytečných, které tam skutečně nejsou, které skoro nikdo nepoužívá. Máme někde analýzu počtu daňových výjimek, kolik jich využívá? Ta analýza existuje, a co s tím udělalo Ministerstvo financí? Vůbec nic. Žádné překvapení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S přednostním právem paní ministryně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já musím reagovat, pane předsedo Stanjuro. Já jsem si to v těch růžových mašličkách napsala sama pro sebe. Netušila jsem, že to píšu pro sebe, ale takže já to napsané mám. A je to moje práce. Jenomže samozřejmě zákon o dani z příjmu a i ty výjimky máme zpracované, všechno je hotové. Ale teď jsme před tím, že musíme najít politický konsenzus, a v tuto chvíli začínáme jednání s koaličním partnerem. Nemáme ho zas tak dlouho a řešili jsme rozpočet a celou řadu věcí. Takže rozhodně zpoždění není. A bude se hledat vlastně to, jestli jsme vůbec schopni se domluvit na těch návrzích, zejména na těch výjimkách. To je politické téma, to už není prostě téma věcné a odborné a podle toho se postavím k tomu, jestli půjdeme do novely stávajícího zákona – po čemž volá třeba Komora daňových poradců, a s nimi o tom také budu mluvit, protože je to profesní komora, je to pro mě partner, jasný partner, který mi zase přináší informace z druhé strany – anebo jestli tento zákon půjde dál.

Ale celá řada věcí, které jsme slíbili, jako jsou zrychlené odpisy, jako je vytváření rezerv u pojišťoven a tak dále, ty důležité věci pro podnikatele prostě budou tam či jinde. Takže tyto věci připraveny jsou. A to daňové přiznání, a vy to víte, já vím, že to víte, to daňové přiznání na dvě strany – vy mě zkoušte, jestli vás poslouchám, já vás poslouchám velmi pečlivě – to přiznání na ty dvě strany je pouze pro zaměstnance. Je jich necelý milion. A je to jediné, co vlastně ta Finanční správa mohla zjednodušit při stávající složité legislativě.

Takže jenom tak, abychom si to vyjasnili. Ale já vím, že to víte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a opět dvě faktické poznámky. Pan předseda Stanjura a připraví se pan poslanec Španěl. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já to nejenom vím, paní ministryně, já jsem to řekl, že je to pro ty, kteří nepodnikají. To jsem řekl, takže to je v pořádku. A představte si, kdybychom se tady takhle chytali za slovo. Já nejsem zaměstnanec a přitom to používám logicky. Nejsem zaměstnanec Poslanecké sněmovny, nejsem zaměstnanec a používám to proto, že používám odpočitatelné položky, samozřejmě. A tak dále.

Ale zase si pamatuji velkou pompu a to zavádějící tvrzení, jak jste to zjednodušili. To zjednodušení není... a skutečně tam máte... to jste klidně mohli nechat ten formulář, jak byl. Mnohem lepší by bylo, kdybychom ty papíry neměli vůbec, než že tam mám dva typy formuláře, které se liší tím, že mají některé (nesroz.) položky vedle sebe. To se ale fakt shodneme. Já myslím, že oba dva ten formulář máme před očima. Já jsem ho vyplňoval naposled někdy koncem března.

Když jsem se ptal, kde to je, (nesroz.) v supliku. Já vám věřím. Povedeme politická jednání, máme teprve chvíli koaličního partnera. Pět let, od ledna 2014 jste v koalici se sociálními demokraty. Pět let! A podívejte se na jejich reálnou sílu. Patnáct hlasů. S nimi žádnou změnu daňového systému neprosadíte. My jsme pro,

abychom vedli politická jednání. My těch hlasů máme mnohem víc než sociální demokraté, tak o tom jednejme. Ne že to budete mít ještě rok.

Já jsem schopen odhadnout – omlouvám se panu předsedovi Chvojkovi – jaký bude přístup sociální demokracie. Sektorová daň, zvýšení sazby, na to jdeme, všichni ostatní jsou proti. Moje doporučení je, neztrácejte s nimi čas. Samozřejmě můžete. Jednejte s opozicí. Přece nový zákon o dani z příjmu by měl přežít volební období. To by měla být společná snaha a my jsme na takovou debatu připraveni.

A víme, jak je těžké jednu jedinou výjimku vymýt a jak je velmi lehké novou výjimku schválit v Poslanecké sněmovně a v Senátu. Ten poměr politických nákladů je nesrovnatelný. Jednou co se zavádí, je takřka nemožné zrušit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní tedy pan poslanec Španěl. Vaše dvě minuty, prosím.

Poslanec Lubomír Španěl: Dámy a páновé, já se omlouvám, že vás dneska trochu zdržuji, ale je to tak trochu moje téma, ve kterém jsem se jako drobný živnostník pohyboval. Můžeme to vzít jako takovou malou otázkou na paní ministryně. Řeknu vám to asi takto. Já jsem začal podnikat v devadesátém prvním roku a v podstatě ihned, jak to šlo, jsem se zcela dobrovolně přihlásil k placení DPH.

EET se zavedlo hlavně z důvodu, že drobní živnostníci volali po narovnání podnikatelského prostředí. Já vám řeknu, že celou tu dobu jsem se s nekalým podnikáním setkával a že jsem byl právě tím, kdo volal po narovnání tohoto podnikatelského prostředí. Jak dobře víte, tak drobné provozovny si rozepsaly celé rodiny, tím se vyhnuly plátcovství DPH, zaměstnávalo se načerno, protože ta nekalá konkurence držela docela nízko marže v restauracích.

Přesto bych měl prostřednictvím pana předsedajícího na paní ministryně takovou otázkou. To jsme skutečně byli po ta léta tak neschopní, že nešlo toto prostředí narovnat i jinou cestou než zavedením EET? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy standardní pořadí. Nemám tady žádný zájem o faktickou poznámku, takže vyzývám tedy k vystoupení paní poslance Dominika Feriho.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pan kolega Bláha vždycky s láskou a pochopením říká jednu skvělou větu. Říká – já vám něco řeknu, ať víme, o čem se tady bavíme. A mě to je hrozně sympatické, takže vám tady něco řeknu, ať víme, o čem se tady bavíme. Seznámím vás tady s odlišnými stanovisky ústavních soudců týkajícími se onoho nálezu, který rozmetal třetí a čtvrtou vlnu EET. Bude to kratší.

Takže nejdříve odlišné stanovisko soudkyně Milady Tomkové k části výroku I nálezu spisová značka Pl. ÚS 26/16 a jeho odůvodnění. Vezmu to, řekněme, kontextuálně, jsem v tom férový.

Výrokem číslo I. nálezu došlo mimo jiné ke zrušení § 37 odst. 1 písm. b) ve slovech "do konce 15. kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona" a písmena c) zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb. Tím bylo, stručně řečeno, zabráněno postupnému zařazování některých dočasně vyloučených tržeb mezi tzv. evidované tržby ve smyslu § 3 odst. 2 zákona o evidenci tržeb. Slovy nálezu došlo ke zrušení náběhu zbývajících etap EET. V rozporu se zákonem o Ústavném soudu č. 182/1993 Sb., tak jak je Ústavním soudem dlouhodobě a ustáleně vykládán, přitom většina pléna přistoupila ke zrušení citovaných ustanovení bez patřičné opory v posuzovaném návrhu skupiny poslanců. Postup většiny se tak ocitl mimo meze stanovené zákonem – čl. 2 odst. 3 a čl. 88 odst. 2 Ústavy České republiky, čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod – nadto v podstatě bez jakéhokoliv vysvětlení. S uvedenou částí výroku I. a se souvisejícím odůvodněním nálezu proto nesouhlasím a uplatňuji vůči nim odlišné stanovisko.

Čl. 87 odst. 1 písm. a) svěřuje Ústavnímu soudu rozhodování o zrušení zákonů, jsou-li v rozporu s ústavním pořádkem. V souladu s čl. 88 odst. 1 Ústavy tak Ústavní soud činí na návrh subjektů aktivně k tomu legitimovaných dle zákona o Ústavním soudu. Dle § 64 odst. 4 a § 78 odst. 2 zákona o Ústavním soudu takový návrh může učinit i Senát nebo plenum Ústavního soudu, ovšem jen v souvislosti s vlastním rozhodováním. S tím, že Ústavní soud při kontrole norem rozhoduje na návrh, souvisejí dvě v judikatuře Ústavního soudu ustálené zásady. Zaprvé, Ústavní soud je při rozhodování vázán petitem návrhu. Za druhé, navrhovatele tíží břemeno tvrzení, viz i § 34 odst. 1 zákona o Ústavním soudu.

Skutečnost, že je Ústavní soud vázán petitem návrhu, je v judikatuře Ústavního soudu zdůrazňována v podstatě od samého počátku, viz například návrh spisová značka plenum Ústavního soudu 16/93 ze dne 24. 5. 1994, a neochvějně je potvrzována je i v nejnovějších rozhodnutích, viz například spisová značka plenum Ústavního soudu 5/16 ze dne 11. 10. 2016 nebo usnesení spisová značka plenum Ústavního soudu 25/16 ze dne 14. 11. 2017. K postupu ultra petitum se Ústavní soud neuchyluje ani v případech, kdy zrušením napadených ustanovení dojde k narušení systematicity zákona, respektive návaznosti zrušovaných ustanovení na ustanovení návrhem nenapadená, viz nález spisová značka plenum Ústavního soudu 3/02 ze dne 13. 8. 2002. Jedinou ustálenou výjimkou je tak situace, kdy v důsledku zrušení určitého zákonného ustanovení derogačním nálezem Ústavního soudu ustanovení jiné, obsahově od předchozího odvísle, ztrácí rozumný smysl, to je ztrácí opodstatněnost své normativní existence. Odkazují na nález spisová značka plenum Ústavního soudu 15/01 ze dne 31. 10. 2001. O tuto výjimku však nyní zjevně nešlo, a proto dále zůstane stranou.

Vázanost petitem je často uváděna v protikladu k tomu, že Ústavní soud naopak není vázán odůvodněním návrhu. To ovšem nemění nic na tom, že navrhovatele zatěžuje břemeno tvrzení. Proto brojí-li navrhovatel proti obsahovému nesouladu zákona s ústavním pořádkem, pro účely ústavního přezkumu nepostačuje toliko označení ke zrušení navrhovaného zákona, příp. jeho jednotlivých ustanovení, nýbrž je nezbytné z jeho strany i uvést důvod namítané protiústavnosti, nález spisová značka plenum Ústavního soudu 7/03 ze dne 18. 8. 2004. Neuneseli navrhovatel toto břemeno, nelze než považovat takový návrh za rozporný s ustanovením § 34 odst. 1

zákonu o Ústavním soudu, a tedy nezpůsobilý meritorního projednání, nález spisová značka pléna Ústavního soudu 2/08 ze dne 23. 4. 2008. Přezkoumat tak Ústavní soud může pouze ta ustanovení, k nimž se upíná explicitní tvrzení a argumentace navrhovatele, ve zbytku musí být návrh odmítnut jako zjevně neopodstatněný, nález spisová značka pléna Ústavního soudu 58/05 ze dne 8. 6. 2010. Tento princip pak Ústavní soud přenesl i do rozhodování o souladu mezinárodních smluv s ústavním pořádkem, nález spisová značka pléna Ústavního soudu 19/08 ze dne 26. 11. 2008. Ústavní soud se zde přiklonil k závěru vycházejícímu analogicky z jeho konstantní judikatury v oblasti přezkumu právních předpisů, jenž se zaměřuje pouze na v návrhu kvalifikovaně napadená a odůvodněná ustanovení předmětné mezinárodní smlouvy.

Z uvedeného plyne závěr, že jakkoli není Ústavní soud vázán odůvodněním návrhu, jeho postup nemůže být projevem libovůle. Jakýkoliv další vlastní přezkum tak musí mít s těmito důvody obsahovou souvislost. Tato možnost naopak nemůže sloužit k tomu, aby Ústavní soud využil určitého návrhu a bez jakékoliv souvislosti s uplatněnou argumentací v abstraktní rovině předeštel vlastní argumentační linii, na jejímž základě by přezkoumal a případně i zrušil napadený právní předpis nebo jeho část. To platí obzvlášť v případě, kdy je určity právní předpis napaden toliko pro způsob jeho přijetí, ani by byl současně namítán jeho věcný nesoulad, a kdy nález o tom, zda tento předpis byl přijat způsobem stanoveným ústavním pořádkem, není způsobilý založit překážku věci rozhodnuté vůči případnému pozdějšímu obsahovému přezkumu napadených ustanovení, nález spisová značka pléna Ústavního soudu 1/12 ze dne 27. 11. 2012.

Srovnání argumentace uplatněné v bodech 113 a následně nálezu s návrhem skupiny poslanců, včetně celé řady jeho doplnění, přitom neumožňuje jiný závěr, než se většina pléna oné libovůle zkrátka a dobře dopustila.

Návrh skupiny poslanců na zahájení řízení ze dne 1. 6. 2016 je koncipován poměrně jednoznačně. Navrhovatelka se domáhala zrušení celého zákona o evidenci tržeb z důvodu tvrzených vad legislativního procesu a alternativně, pro případ, že by Ústavní soud tyto vady neshledal relevantními, navrhla zrušení § 3, § 4, § 6, § 10 odst. 2, § 12 odst. 4, a § 37 odst. 3 zákona o evidenci tržeb. Alternativní petit byl argumentačně podepřen zjednodušeně řečeno tím, že citovaná ustanovení nepřiměřeně zatěžují malé poplatníky, narušují právo na soukromí, případně jsou v rozporu s výhradou zákona. Hned třikrát navrhovatelka svůj návrh doplnila, přičemž v prvním doplnění navrhla zrušit také § 5 písm. b) a část § 18 odst. 2 zákona, s ohledem na tvrzené problémy u bezhotovostních plateb, doplněním č. 2 zůstal petit nezměněn a doplněním č. 3 došlo k rozšíření eventuálního petitu na zrušení § 20 odst. 1 písm. b) – uvádění daňového identifikačního čísla na účtence – a k navržení dalšího eventuálního petitu v podobě rozsahového výroku, kterým by se zákon o evidenci tržeb zrušil, pokud se týká poplatníků daně z příjmů fyzických osob, kteří mají menší rozhodný příjem než 1 800 000 Kč ročně.

O § 37 odst. 1 písm. b) a c) se navrhovatelka ani v jednom z těchto čtyř podání, ani ve svých replikách k vyjádřením účastníků řízení, nezmíňuje. Ani při nejlepší vůli tak nelze dovodit, že by tato ustanovení chtěla vůbec s ohledem na jejich obsah zrušit, a to nikoli jen ve vztahu k malým poplatníkům, natožpak že by v tomto směru přednesla relevantní argumentaci, a unesla tak břemeno tvrzení. Koneckonců

s ohledem na procesní aktivitu stěžovatelky a průběžné doplňování návrhu je zřejmé, že si svých povinností jakožto navrhovatelky byla dobře vědoma, a pokud některá ustanovení zákona ke zrušení z důvodu jejich obsahu nenavrhlala, činila tak zcela záměrně.

Návrh na zrušení § 37 odst. 1 písm. b) ve slovech "do konce patnáctého kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona" a písm. c) zákona o evidenci tržeb tak navrhovatelka ve skutečnosti učinila jen v rámci návrhu na zrušení celého zákona z důvodu tvrzených vad legislativního procesu, navrhovaný rozsahový výrok byl užší, dopadal jen na malé poplatníky. To ji však povinnosti unést břemeno tvrzení z hlediska souladu obsahu zákona s ústavním pořádkem – pro případ, že v legislativním procesu Ústavní soud důvody ke zrušení zákona neshledá – samozřejmě nezbavuje, viz například nález spisová značka pléna Ústavního soudu 21/14 ze dne 30. 6. 2015, bod 246. Napadení postupu při přijetí či vydání zákona přece nemůže pro Ústavní soud představovat bianco šek pro přezkum celého zákona, z jakéhokoli důvodu si zamane. Ostatně i zákon o Ústavním soudu v § 68 odst. 2 rozlišuje dvě fáze přezkumu norem: 1) zda je jejich obsah v souladu s ústavním pořádkem a 2) zda byly přijaty a vydány v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem, a judikatura Ústavního soudu stabilně mezi oběma fazemi rozlišuje právě v tom směru, že zatímco k přezkumu přijetí a vydání normy přistupuje při podání návrhu z úřední povinnosti, při přezkumu obsahu normy vychází z návrhu a jeho argumentace.

Ovšem navzdory jasně vymezenému okruhu otázek, kterými se měl nález zabývat, se většina pléna chopila iniciativy a uchýlila se k až zarážející míře soudcovského aktivismu, kdy se bez ohledu na argumenty navrhovatelky mířící výhradně k vadám legislativního procesu, k ochraně malých poplatníků, k právu na soukromí, k nadbytečnosti evidence bezhotovostních plateb a k výhradě zákona, byť zde se alespoň o náznak spojitosti pokusila, viz dále, chopila tématu postupného zařazování některých tržeb mezi evidované tržby, které zákonodárce pojednal v závěrečných, tzv. společných ustanoveních zákona.

Dodržování podmínek, za nichž Ústavní soud přistupuje k přezkumu zákonů a jiných norem, není přepjatým formalismem. Naopak je projevem základních principů právního státu, konkrétně pak vázanosti státní, resp. veřejné moci zákonem – článek 2 odst. 3 Ústavy a článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Z této povinnosti není vyňat ani Ústavní soud. Naopak lze mít za to, že vzhledem k jeho postavení a k absenci hlídače, neboť akty Ústavního soudu jsou obvykle konečnými a nepřezkoumatelnými, by měl Ústavní soud dbát na dodržování uvedených principů dvojnásob, což ostatně dlouhodobě tvrdí, že činí skrz zásadu sebeomezování. O to více udivující je laxní přístup většiny pléna k respektování limitů jeho kompetencí, zvláště pak když je krom Ústavy vázán jen jediným zákonem – viz článek 88 odst. 2 Ústavy, který si nadto sám interpretuje. Antonin Scalia v odlišném stanovisku k rozhodnutí Nejvyššího soudu Spojených států amerických ve věci *Planned Parenthood of Southeastern Pennsylvania versus Casey* poznamenal, že každý orgán veřejné moci je v pokušení eliminovat brzdy vlastní moci. V tehdejším případě údajně většina soudu tomuto pokušení podlehla. Zde se pohříchu nabízí stejný závěr.

Bylo by minimálně očekávatelné, že pokud se již většina pléna rozhodla vzdor vlastní více než dvacetileté judikatuře rozvolnit podmínky přezkumu zákonů, resp. jejich jednotlivých ustanovení, podepře tento judikaturní odklon podrobnou a přesvědčivou argumentaci. Body 113 a následující, které se otázce zařazení dočasné vyloučených tržeb mezi tržby evidované věnují, však budí mírně řečeno rozpaky.

Většina pléna v bodu 113 konstatuje, že musela zvážit dopady zrušení zmocnění vlády ke stanovení výjimek z povinné evidence na související ustanovení zákona. Toto prosté konstatování je podle všeho jediné vypořádání většiny s otázkou rozsahu přezkumu zákona o evidenci tržeb. Vysvětljení, proč s uvedeným souvisí právě § 37 odst 1 písm. b) a c) zákona a nikoli jiná ustanovení, v rozhodnutí nalézají nelze. Ostatně, i kdyby zde toto vysvětlení bylo, důvody pro přezkum předmětných ustanovení by tím bez dalšího dány nebyly. Možnou oporu pro takový postup by bylo snad možno shledat v již citovaném nálezu spisová značka plenum Ústavního soudu 1/12, kde Ústavní soud zcela výjimečně přistoupil k přezkumu ustanovení, které nebylo z hlediska svého obsahu navrženo ke zrušení, byť obdobně jak nyní byl ke zrušení navržen celý zákon. Ovšem tehdy Ústavní soud zohlednil právě to, že ačkoli výslovně samostatně dané ustanovení napadeno nebylo, plně na ně dopadaly argumenty navrhovatele uplatněné k ustanovením sousedícím – břemeno tvrzení tedy bylo splněno –, což ve spojitosti s řádným petitem vedlo Ústavní soud k podrobně odůvodněnému závěru, že je možné ke zrušení daného ustanovení přistoupit za situace, kdy by bez tohoto zrušení nedošlo k odčinění protiústavní dopadů napadené úpravy.

Zde je však situace odlišná. Většina nepřistoupila k částečnému zrušení § 37 odst. 1 písm. b) a c) zákona na základě toho, že by i na tato ustanovení dopadala argumentace navrhovatelky, a už vůbec ne, že by bez zrušení citovaných ustanovení nebyly ústavněprávní deficity jiných ustanovení zhojeny. Většina neodůvodnila svůj závěr ochranou malých poplatníků, ochranou soukromí či snad výhradou zákona. Důvodem zrušení podle bodu 116 je, že – cituji: "Zvolené řešení pro třetí a čtvrtou fázi zavádění nové evidence bylo přijato bez všeobecného zvážení všech možných dopadů na zbývající část subjektů." Nedostatky v přijatém zákonu z hlediska budoucích dopadů sice zmínila i navrhovatelka, ovšem to opět jen ve spojitosti s argumentací ohledně ochrany malých poplatníků, viz odst. 1 doplnění návrhu č. 2 ze dne 17. 2. 2017, na což navázala doplněním č. 3 obsahujícím rozsahový výrok, kterým by se zákon zrušil ve vztahu k malým poplatníkům. Této argumentaci přitom většina pléna nepřisvědčila, viz bod 80. Pokud má být tato absence úvahy zákonodárcovy skutečně důvodem ke zrušení předmětných částí zákona, nabízí se otázka, proč nebyla ze stejných důvodů přezkoumána a zrušena i další ustanovení a naopak bylo konstatováno, že všechny důsledky přece nelze přejímat – bod 122.

Lze dodat, že odůvodnění této části nálezu je zarážející i z dalších důvodů. Z bodu 118 lze dovodit obavu většiny, aby zrušovanými ustanoveními nedošlo k uložení povinnosti, která by mohla být následně zrušena, to za situace, kdy hned na dvou místech, to jsou body 114 a 119, většina zároveň konstatuje, že předkládané řešení není nutně ústavně nepřipustným. Vyčítá-li navíc většina zákonodárci, že nezohlednil všechny možné dopady zákona, pak v podstatě po zákonodárci žádá nemožné, což do jisté míry v bodě 116 přiznává. Koneckonců i Ústavní soud

v řízeních o abstraktní kontrole norem obvykle dodává, že není možné předem odhadnout všechny dopady přezkoumávané normy, pročež si nechává otevřené dveře pro případný budoucí přezkum konkrétních situací. Paradoxně tak většina pléna činí i nyní v bodě 112 (v podkladu je uvedeno v bodě 122), jak již bylo řečeno.

Už jsme skoro na konci prvního separátního vóta.

Netvrďím, zda je ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) ve slovech "do konce patnáctého kalendářního měsíce ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona" a písm. c) zákona o evidenci tržeb protiústavní, či není. Bohužel to srozumitelně netvrdí ani většina, která tato ustanovení přesto ruší. Podstatou je, že se těmito ustanoveními Ústavní soud neměl z hlediska jejich obsahu vůbec zabývat. Pokud se tak většina rozhodla učinit, měla se vypořádat s existující judikaturou takový postup znemožňující. A konečně, pokud by se s ní dokázala vypořádat, bylo by na místě daleko preciznější a srozumitelnější vysvětlení důvodů, pro které jsou dotyčná ustanovení protiústavní. Právě to je totiž dle § 70 odst. 1 zákona o Ústavním soudu důvodem k jejich zrušení. To vše v nálezu chybí. Místo toho většina pléna zákonodárce upozorňuje, že při přijímání regulačních opatření v právním státě při kácení lesa nemají létat třísky – bod 116. Dodávám, že při uplatňování moci orgánu ochrany ústavnosti by měla být aplikována tataž maxima, jinak hrozí, že třísky uvízne ve vlastním oku.

Takže tolik odlišné stanovisko soudkyně Milady Tomkové. Bylo poněkud kritičtější k tomu samotnému nálezu.

A nyní mi dovolte vás seznámit s odlišným stanoviskem soudce Ludvíka Davida k témuž nálezu Ústavního soudu:

Předem zdůrazňuji, že souhlasím s výrokem nálezu. Mé nesouhlasné vótum se tedy týká pouze odůvodnění nálezu, a to jeho níže komentované části. V textu nálezu jde o část VII. V dalších podstatných bodech celé odůvodnění nálezu respektuji.

Nebylo dost dobře možné, abych nedisentoval vůči metodologii v nálezu použité, jestliže jsem v minulosti hlasoval, či byl dokonce soudcem zpravodajem ve věcech, jež byly judikatorně tak či onak srovnatelné s problematikou elektronické evidence tržeb – dále zkrácen EET, a též zákon č. 112/2016 Sb. jako zákon o EET – a přitom použily k posouzení ústavnosti zákona nebo konkrétní situace standard, test, zcela jiné intenzity. Zatímco v nálezu spisová značka plénum Ústavního soudu 44/13 kouce distributorům pohonných hmot a v nálezu spisová značka druhý Senát Ústavního soudu 443/16, zápis do seznamu advokátních koncipientů, aplikoval Ústavní soud, a to v relaci k právu na svobodnou volbu povolání – článek 26 odst. 1 Listiny přísnější test proporcionality, v nynějším plenárním nálezu se používá méně náročný, byť pro jiná sociální práva obvyklý, test rationality – bod 71 a následující nálezu. Právě aplikace testu rationality, který respektuje právní úpravu stále ještě rozumnou, nyní znemožnila zohlednit vnitřní diferenciaci různých skupin daňových poplatníků. Ta ostatně přímo plyne i z ustanovení § 37 zákona o elektronické evidenci tržeb.

Pro posouzení problematiky plenárního nálezu se stalo významným vymezení esenciálního obsahu zasaženého základního práva. Takovým právem je – shodně bod 72 nálezu – právo na svobodnou volbu povolání, přičemž zasaženo je i právo podnikat, a až sekundárně právo na ochranu vlastnictví. Esenciální obsah práva na

svobodnou volbu povolání stanoví nález spisová značka plenum Ústavního soudu 24/99. Tento nález v závěru uvádí, že stát svou právní úpravou, má-li být zachován smysl a podstata základního práva podle článku 26 odst. 1 Listiny v intencích článku 4 odst. 4 Listiny, nesmí dopustit znemožnění určité oblasti podnikatelské aktivity, nesmí vytvořit státní monopol a musí zachovat možnosti tvorby zisku, to vše při zohlednění důležitých faktorů konkrétní společenské oblasti.

Tyto atributy podstaty práva na svobodnou volbu povolání a vlastně i práva podnikat nynější plenární nález popsal shodně. S jedním z nich, a to se znemožněním určité oblasti podnikatelé aktivity však zjevně přiliš nepočítá.

Důležitým faktorem podnikatelských aktivit je v našich souvislostech sociální status poplatníka – spolu s jeho potřebami, okolím, reálnými možnostmi – zahrnutého do třetí a čtvrté fázi EET v roce 2018. Plenární nález uvádí v závěru, bod 113, ke zmocňovacím ustanovením zákona o EET, že vláda měla podle důvodové zprávy ochránit poplatníky před možnými tvrdostmi. Dovolím si upřesnit: měla by je ochránit před přinejmenším obtížným a mnohdy kontroverzním dopadem některých ustanovení zákona. Z poplatníků mám na mysli třeba lékaře včetně veterinárních, drobné vesnické prodejce, menší potravinářské výrobce, advokáty-jednotlivce a mezi všemi zejména lidí v důchodovém věku, které jejich povolání stále baví, přivydělávají si a mnoho dalších lidí je na nich v místě bezprostředně závislých. Jakkoliv se zákonodárcům či exekutivě vesnická kultura nemusí zamlouvat a do Internetové revoluce 4.0 se tito lidé nehodí, přece jen zde tato kacífský řečeno šedá infrastruktura existuje a neměli bychom se jí vzdávat rychleji, než je nezbytné. Předivo společenských vztahů má snad i svůj vlastní vývoj.

Zpět však k metodologii ústavního přezkumu. Právo svobodné volby podnikání a právo podnikat mají silný hodnotový náboj, náleží ke klasickým liberálním svobodám – prvek volby. Spojitost se svobodou člověka řadí zejména svobodnou volbu povolání velmi blízko k základním lidským právům. Neoddiskutovatelně je tu přítomna hodnota lidské důstojnosti. Klade-li stát jednotlivci do výkonu povolání, jež si vybral nebo jež po léta vykonává, nepřiměřené zákonné překážky, zasahuje též do jeho práva na respektování soukromého života ve smyslu článku 8 evropské Úmluvy o lidských právech a základních svobodách. Tím spíše bylo žádoucí nyní testovat zákonou úpravu EET, resp. její zbylé, potenciálně nabíhající části, poměrováním veřejného zájmu na straně jedné a práv a svobod jednotlivce na straně druhé, tedy konkrétně testem proporcionality.

V takovém testu by mohla být zajisté právní úprava EET shledána jako sledující legitimní cíl a obecně vhodná. Je však otázkou, zda by prošla krokem své nezbytnosti – o mírnějších prostředcích sdělování tržeb evidence lze zajisté diskutovat – a zda by případně uspěla i v nejnáročnějším kroku v poměrování v užším smyslu. Pokračovat k závěru by tu bylo předčasné. Nechť si zatím každý vyhodnotí situaci sám.

Nebyl-li plénem přesto test proporcionality proveden, pak to v textu nálezu popsaným a hlavně v jeho výrocích vyjádřeným závěrům možná bezprostředně neublížilo. Proměškána však zůstala šance ještě blíže sdělit zákonodárce, exekutivě, jak, či lépe řečeno v jakém rámci postupovat při dalších regulačních krocích, jež

budou dříve či později nevyhnutelně následovat. Nestalo-li se tak, nezbývá než vyčkat dalších podání, které k Ústavnímu soudu časem doputují.

Tolik odlišné stanovisko soudce Ludvíka Davida k předmětnému nálezu Ústavního soudu.

A nyní mi dovolte ještě vytinout část z odlišného stanoviska soudců Vojtěcha Šimíčka, Jaromíra Jirsy, Tomáše Lichovníka, Kateřiny Šimáčkové a Davida Uhlíře proti výroku IV. nálezu spisová značka plénaru Ústavního soudu 26/16.

Uplatňujeme vůči IV., kterým se návrh ve zbyvající části zamítá, a odpovídající části odůvodnění nálezu plenáru Ústavního soudu 26/16 odlišné stanovisko podle ustanovení § 14 zák. o Ústavním soudu, jelikož máme za to, že návrhu mělo být vyhověno, a zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, měl být jako protiústavní zrušen. K tomuto názoru nás vedou zejména následující skutečnosti.

Být živnostníkem není vůbec jednoduché. Chce to kus osobní odvahy a hodně trpělivosti, protože povinností spojených s podnikáním je obrovské množství napříč celým právním řádem. V oblasti bezpečnosti práce, sociálního zabezpečení, personalistiky, hygieny a samozřejmě i daní. Stát, který je i podle judikatury Ústavního soudu výsledkem společenské smlouvy, by proto měl vždy dobře vážit zavedení každé nové povinnosti, která podnikatelům ztěžuje jejich činnost. Při tomto zavádění by měl zákonodárce velmi bedlivě hodnotit, zda tato další povinnost je skutečně nezbytná a zda nepřiměřeně nezhoršuje podnikatelské prostředí. Tato opatření by přitom neměl posuzovat izolovaně, nýbrž v kontextu omezení stávajících. Lapidárně řečeno, stát by si měl položit otázku, zda se nejedná o příslovečnou poslední kapku, po které pomyslný pohár přeteče.

Úkolem Ústavního soudu v rámci následného přezkumu je pak zvážit, zda není namísto již zmáčknout knoflík. Máme totiž za to, že nevždy je daňová disciplína tou největší hodnotou, tzn. legitimním cílem. Někdy by zájem na ní měl poněkud ustoupit tomu, aby byla zachována silná vrstva aktivních, tvořivých, sebevědomých a odvážných lidí, kteří v podnikání riskují svoji existenci, místo aby se nechali zaměstnat, a těmto lidem, především těm drobnějším mezi nimi, tedy lidem s obratem, což není totéž co zisk, např. v jednotkách milionů korun ročně, by stát měl administrativu spojenou s podnikáním co nejvíce ulehčit, a to i za cenu menšího daňového výnosu, který je zde tak jako tak marginální. Ekonomika totiž bude robustní a přežije těžké časy lépe právě tehdy, bude-li v ní dostatečná diverzita a soběstačná, na pomoc ze společného nezávislé podnikatelská vrstva zůstane i v okrajových oblastech – hospody a jiné provozovny v malých obcích, malí samostatní živnostníci, podnikající důchodci, studenti atd. Pro řadu právě těchto lidí je však EET tou příslovečnou poslední kapkou, která je vyžene z podnikání, případně je nažene do šedé ekonomiky, což uvolní cestu jejich velkým konkurentům směrem ke korporativnímu, velkopodnikatelskému a dotačnímu státu. Vzniká tak malá hyperbohatá elita a dále pak jen hůře či lépe placené zaměstnanci. Můžeme se tak dostat do rozporu s materiální podstatou demokracie. Ta je totiž možná jen ve společnosti tvorené z podstatné části vrstvou skutečně svobodných, nezávislých lidí.

Právo podnikat zakotvené v článku 26 odst. 1 Listiny znamená právo na svobodnou volbu každého, jakým způsobem si bude opatřovat své prostředky

k životu, právo rozhodnout se, zda člověk bude na někom závislý, závislá činnost, zaměstnání, nebo se o sebe postará sám, a to se všemi z toho plynoucími riziky, tj. podnikání. Právo podnikat je odvozeno od práva vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat. Souvisí však i se zákazem nucených prací. Svědčí o tom zkušenosti z minulého totalitního režimu. Komunistický režim podnikání nejen nepovoloval, ale přímo je trestal. Kombinace trestných činů spekulace, nedovoleného podnikání a příživnictví nutila každého, aby byl zaměstnán. Nutila jej k tomu, aby byl závislý na též jediném zaměstnavateli, a to na státu. Pomiňme velmi malou skupinu soukromě hospodařících zemědělců a o něco větší skupinu družstevníků. Společnost, v níž naprostá většina občanů je se svou obživou závislá na jednom či několika málo zaměstnavatelích, není svobodná společnost. Proto je právo podnikat jedním ze základních práv vytvářejících podmínky pro společnost svobodných občanů. Respekt ke svobodě jakéhokoli typu, nejen podnikání, musí být vždy na prvním místě. Proklamovaný cíl EET však tomuto respektu neodpovídá.

Prvním smyslem práce a podnikání je totiž vytváření materiálních hodnot a poskytování služeb ostatním členům společnosti. Skutečnost, že práci a podnikání lze zdanit, má pro úspěšné fungování společnosti druhotný význam. Zatímco si lze představit fungující společnost, která financuje své potřeby ze zdaňování jiných skutečností, kupříkladu nemovitého majetku, přírodního bohatství, vkladů na účtech, bankovních transakcí či obecné spotřeby, bez práce a podnikání společnost existovat nemůže.

Před zavedením EET měl proto stát poctivě a velmi důkladně zkoumat, zda již byly vyčerpány všechny méně invazivní a obtěžující možnosti, které má k dispozici ke kontrole správného a spravedlivého výběru daní. Nic takového se však v žádném případě nestalo, byť zavedení EET nesporně představuje další administrativní i finanční zatížení podnikatelů. Ustrnout na pouhém konstatování, že zavedení EET velmi pravděpodobně povede ke zvýšení výběru daní, jedná se o opatření, které obстоjí v testu rozumnosti, a proto obстоjí i z ústavněprávního hlediska, je totiž velmi nebezpečné a zneužitelné.

Zavedení EET pod veřejně prezentovaným, byť empiricky zcela nepodloženým politickým dojmem, že nikdo daně neplatí, a je proto namísto zpřísnění jejich výběru, totiž považujeme za podobně nerozumné a ve svých důsledcích nespravedlivé jako ponechání celé třídy po škole jen proto, že v hodně vyrušoval jediný žák. Bohužel tato vstupní úvaha je základní filosofii napadeného zákona a nemíří řešitelná odstraněním pouze několika jeho nejkříklavějších zásahů do soukromí a svobody podnikání.

Při posuzování ústavnosti systému EET se proto Ústavní soud neměl spokojit s testem rationality, ale měl jej podrobit daleko přísnějšímu testu proporcionality. Jakkoliv totiž obecně platí, že zákony, které se dotýkají hospodářských, sociálních a kulturních práv uvedených v čl. 41 odst. 1 Listiny, jsou při zkoumání případného rozporu s ústavním pořádkem poměřovány jen mírnějším testem rationality, neplatí toto pravidlo vždy. Jedná se zejména o tyto tři případy:

a) Při postupu podle testu rationality dospějeme při druhém kroku k závěru, že zákonná úprava neguje jádro ústavně garantovaného hospodářského práva, popírá

jeho samotnou existenci, podstatu či smyslu. Ustanovení čl. 41 odst. 1 Listiny je totiž třeba vykládat v souladu s čl. 4 odst. 4 Listiny, takže zákonou úpravou nelze ústavní záruky hospodářských práv zcela negovat, protože jinak by jejich ústavní úprava postrádala jakýkoliv praktický smysl. Obdobně se vyjádřil Ústavní soud již v nálezu spisová značka plénum Ústavního soudu 54/10, Karenční doba II, ohledně práv sociálních.

b) Hranice mezi základními lidskými právy a právy hospodářskými a sociálními je neostrá, proto někdy zásah do hospodářského práva znamená současně i zásah do základního lidského práva, které je s ním logicky a funkčně propojeno. Např. právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, čl. 26 odst. 1 Listiny, je úzce propojeno s právem vlastnit majetek, čl. 11 odst. 1 Listiny. Imanentní součástí vlastnického práva je právo s vlastním majetkem disponovat, smluvně s ním nakládat, kupovat, prodávat, pronajímat či jinak zatěžovat, tedy s ním hospodařit. Zákonný zásah do práva podnikat proto může být současně i významným zásahem do práva vlastnického. Negativním projevem takového zásahu může být např. stanovení maximálních cen, za které může podnikatel své zboží prodávat, nebo regulování nájemného, které může pronajímatele požadovat od nájemců. Hospodářské právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací zaručené v čl. 26 odst. 2 Listiny je také jen jiným vyjádřením základního práva činit vše, co není zákonem zakázáno.

c) Za zjevnou zákonou regulací hospodářského práva se ukrývá zásah do základního lidského práva, který jinak s dotčeným hospodářským právem zjevně nesouvisí. Zkoumaná zákonná úprava, která je spojena s hospodářským právem resp. sociálním či kulturním, zasahuje - třeba i mimo děk - do některého ze základních práv, které můžeme označit jako skutečně základní práva - právo vlastnické, informační sebeurčení, rovnost v příležitostech.

Jsme přesvědčeni, že posuzovaný případ EET splňoval přinejmenším první a třetí z výše uvedených důvodů, proč měl být podroben testu proporcionality.

Za prvé, napadená zákonná úprava v případě drobných živnostníků zasahuje samu podstatu práva podnikat a opatřovat si prostředky pro své životní potřeby prací. Hranice mezi právem podnikat a právem pracovat přitom není zcela zřetelná, jelikož podnikání samostatného živnostníka nebo příslušníka svobodného povolání je často jen jiným způsobem realizace jeho práva pracovat. EET u drobných podnikatelů tak zasahuje přímo jádro jejich práva opatřovat si prostředky pro své životní potřeby prací, protože svojí administrativní náročnosti a technickou obtížností samostatné podnikání pro mnohé méně disponované jedince v podstatě vylučuje.

Za druhé, v zavedení EET je implicitně obsažen i zásah do práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého života a neoprávněným shromažďováním údajů o osobě člověka.

IV. Domníváme se tedy, že stát zavedl EET, aniž by předtím poctivě využil všechny možnosti a nástroje, kterými již disponoval. Jen příkladmo: Pokud v souvislosti se zavedením EET musí být přijato 400 nových úředníků, viz důvodová zpráva k zákonu, sněmovní tisk 513, dostupný na stránkách Poslanecké sněmovny, nebylo daleko přiměřenější tento lidský potenciál věnovat k větší intenzitě stávajících adresných daňových kontrol? Tím spíše, že stávající technické možnosti umožňovaly

Finanční správě i bez EET vytipovat podezřelé daňové subjekty a na ně se cíleně zaměřit při následné kontrole.

Jakkoliv nepopíráme, že zavedením EET skutečně může docházet k větší daňové výtežnosti oproti situaci předchozí, nelze očekávat, že se tak bude dít ve významnější míře v poměru k celkovým daňovým příjmům státu. Nic takového ostatně neplyne ani z oficiálních vyjádření Ministerstva financí a přiznané navýšení výběru daní je v porovnání s celkovými daňovými příjmy spíše marginální. Tuto okolnost považujeme za velmi významnou při používání ústavního testu rationality, resp. proporcionality při hodnocení zásahů do ústavně zaručených základních práv. Ve shodě s názorem navrhovatelů totiž máme za to, že zavedení elektronické evidence tržeb představuje velmi citelný zásah do práv dotčených subjektů. Jak je již uvedeno výše, jde především o vlastnické právo, právo svobodně podnikat, o rovnost a o zásah do informačního sebeurčení.

Zavedení EET představuje nové finanční náklady pro každého podnikatele. Tyto náklady přitom nejsou jednorázové, jak by se mohlo na první pohled jevit. Nejde totiž jen o pořízení příslušného zařízení, nýbrž také o měsíční platby za používaný software a o další obtížně vyčíslitelné náklady, účetnictví, proškolení zaměstnanců, papír na účtenky apod. Je přitom zřejmé, že daleko více tyto náklady postihují drobné podnikatele, kteří dosahují malého obratu a v řadě případů mají takové náklady, že příjmovou daň vůbec neplati, nicméně např. zaměstnávají zaměstnance a platí daně jiné, takže se rozhodně nejedná o černé pasažéry našeho daňového či sociálního systému. Příkladem budiž trafika, kde se prodávají levné produkty, nicméně ke každému z nich musí být vydána samostatná účtenka.

Připomínáme také, že často jeden podnikatel nevystačí s jedním technickým zařízením, nýbrž musí mít těchto zařízení více, podniká-li např. v několika malých prodejnách současně. Jinak řečeno jde o typický příklad, kdy nediferencovaným opatřením dojde k zásadně odlišnému zásahu do právního postavení rozdílných subjektů. Dokonce tvrdíme, že zavedení elektronické evidence tržeb logicky postihuje především ty nejmenší živnostníky, protože právě u nich se platí převážně v hotovosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já mám pocit, že se nám zvýšil hluk v sále.

Poslanec Dominik Feri: Já to také pocitují, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl požádat o klid. Věnujte prosím pozornost projevu. Děkuji.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Kde jsem to skončil... A už to vidím.

Lapidárně řečeno, poplatník poskytující zboží či služby velkému množství klientů, avšak pouze v malé hodnotě, bude logicky ve výrazně nevýhodnějším postavení, nežli poplatník, který bude mít těch klientů jen pár. Nemluvě ani o tom, že elektronická evidence tržeb se vůbec netýká bezhotovostních plateb, které zákonná úprava vyžaduje vždy, pokud se jedná o vyšší částky než 10 000 euro - viz zák. č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Tedy významnější platby jsou ex lege vyňaty z režimu EET a naopak v tomto systému zůstávají všechny platby, které jsou často i zcela marginální. Paradoxně je tak elektronická evidence tržeb z povahy věci zaměřena zejména na menší daňové poplatníky a citelněji postihuje ty z nich, kteří mají menší či dokonce žádný zisk.

U malých podnikatelů pak nejde jenom o bezprostřední finanční náklady, nýbrž i o zatištění podnikající osoby další starostí, kterých však má již nyní až nad hlavu. Nelze přehlédnout ani na to, že jsou zákonem jako třída likvidování zejména starší, menší podnikatelé bez počítacových znalostí a online připojení. Většinové stanovisko, že se mají smířit s tím, že jsou oběťmi čtvrté průmyslové revoluce, jak je uvedeno v bodě 79 nálezu, pak v této souvislosti zní značně necitlivě.

Ze shora uvedených důvodů velmi nesouhlasíme rovněž s tvrzením v bodu 67, odůvodnění nálezu, že zákon o evidenci tržeb nepřináší žádnou daňovou ani jinou povinnost, která by se bezprostředně a cíleně dotýkala majetkové sféry těch, na něž povinnost evidence dopadá. Toto tvrzení totiž není pravdivé. Ostatně i samotný zákonodárcie uvedl v zákonu č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, jednorázovou slevu na dani ve výši 5 000 Kč, neboť si byl vědom finanční zátěže pro podnikatele.

Podotýkáme však, že tato sleva nic podstatného neřeší – je malá, netýká se všech a je pouze jednorázová a vstupní, zatímco vedení elektronické evidence je opatření trvalé a náklady na jeho provoz jsou průběžné. Stát tak přenáší na podnikatele své povinnosti, které má při výběru daní, aniž by to bylo rozumným způsobem kompenzováno. Jiná situace by například byla, slevil-li by stát každý rok fakticky vynaložené náklady na provoz EET, ovšem ve formě skutečné slevy na dani a nikoliv jen odpočitatelného nákladu.

Nelze zcela pominout ani důležitý sociální rozměr podnikání, zejména služeb, malých obchodů či vesnických hospod, které, poctivě a správně uchopeno, nejenže prospívá podnikatelům, ale zejména v menších obcích umožňuje jejich občanům scházet se, vést společenský život a zlepšuje kvalitu jejich života.

Další deficit zavedené elektronické evidence tržeb spočívá v zásahu do informačního sebeurčení. Zde přiměřeně odkazujeme na závěry Spolkového ústavního soudu ve věci Rasterfahndung, s nímž pracuje i odkazovaný nález Ústavního soudu spisová značka plénum Ústavního soudu 24/10 a ve kterém je definováno právo na informační sebeurčení jako právo každého na ochranu před neomezeným získáváním, ukládáním, užíváním a předáváním individualizovaných údajů. Je zde dokonce výslovně uvedeno, že rovněž preventivní policejní prověřování je slučitelné s právem na informační sebeurčení jen tehdy, je-li dáno konkrétní ohrožení pro významné právní hodnoty, jako jsou bezpečnost státu nebo ohrožení

života či svobody jedince, a za toto ohrožení nelze ani považovat zahraničněpolitickou mezinárodní situaci, která nastala po 11. září 2001.

Jakkoliv je pravdou, že evidence tržeb skutečně výrazně nerozšiřuje rozsah poskytovaných údajů, nelze současně přehlédnout, že zcela zásadní změna nastala v rychlosti poskytování, dostupnosti a centralizaci těchto informací. To ve svém důsledku vede k výraznějšímu zásahu do práva na informační sebeurčení, a tím se zvyšuje i potenciální riziko jejich zneužití. Z povahy věci je totiž zřejmé, že informace mají jinou cenu v čase, takže je skutečně zcela zásadní rozdíl mezi tím, jsou-li podnikatelé povinni poskytovat informace o své činnosti třeba jen jednou ročně při podávání příznání k dani z příjmů, anebo on-line.

V této souvislosti není úplně bez významu ani aspekt povinné mlčenlivosti spojený s výkonem některých činností a profesí, typicky lékaři, advokáti či daňoví poradci. Zavedením elektronické evidence tržeb totiž dochází k paušálnímu zásahu do této povinnosti, jelikož Finanční správa bude mít on-line informace o poskytnutých platbách klientů těchto specifických profesí. Právě okolnost, že se jedná o informace on-line, totiž v některých případech může vést k odhalení identity klientů a konkrétních poskytovaných služeb.

Další riziko systému elektronické evidence tržeb spočívá v její zneužitelnosti. Prostřednictvím tohoto systému totiž dochází ke koncentraci citlivých obchodních informací na jednom místě. Ačkoliv nelze vycházet z apriorní premisy nepočitovosti státní správy, nelze současně ani vycházet z toho, že koncentrované údaje o daňových poplatnících nebudou nikdy a nijak zneužity.

V. A podotýkám, že V. je poslední část onoho disentu.

Závěrem uvádíme, že ze všech shora uvedených důvodů považujeme napadený zákon za protiústavní a podanému návrhu proto mělo být v plném rozsahu vyhověno. Pokud totiž Ústavní soud hodlá s odkazem na test rationality tolerovat i natolik razantní a nediferencované zásahy do podnikatelského prostředí a do základních práv daňových subjektů, je otázka, jakou roli v ústavním systému hodlá nadále plnit. Optika jeho přezkumu by totiž měla být opačná: nikoliv setrvat na konstatování, že další regulace a omezení ještě obstojí, protože koneckonců možná přinese více peněz na vybraných daních, nýbrž zda je skutečně nezbytná. Jinak řečeno, v dané věci je ve hře nejen právo svobodně podnikat, nýbrž i práva základní – právo vlastnické či ochrana soukromí – takže Ústavní soud měl namísto testu rozumnosti důsledně aplikovat test proporcionality. A poté zmáčknout knoflík, a to i vůči prvním dvěma fázím zavádění elektronické evidence tržeb.

V Brně dne 12. prosince 2017, podepsání Vojtěch Šimíček, Jaromír Jirsa, Tomáš Lichovník, Kateřina Šimáčková a David Uhlíř.

Pokud jste poslouchali aspoň dílčí části tohoto separátního vóta několika ústavních soudců, tak myslím, že je zcela zjevné, že přisvědčili našemu názoru, proč je elektronická evidence tržeb buzerační, a zejména ve vztahu k malým podnikatelům. Z tohoto důvodu, z těch, které jsou tady popsány, je to de facto kritika celého toho zákona a je to svým způsobem i určitá úvaha de lege ferenda, tak z toho důvodu se připojujeme k návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk několika poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, mám tady omluvenku. Mezi 13. a 14. hodinou se nám omlouvá pan poslanec Válek z pracovních důvodů.

Nyní bych dal slovo paní ministryni Schillerové, která je přihlášena s přednostním právem. Připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nebudu mluvit dlouho. Já bych chtěla poděkovat panu poslanci Ferimu, že přečetl disentní stanoviska, která v podstatě podporují EET, takže mockrát děkuji. On přečetl disentní stanovisko paní ústavní soudkyně Tomkové, která se v tomto stanovisku v podstatě zastala tvůrců EET, protože ona uvedla, že v případě odložení třetí a čtvrté vlny v podstatě nepochopitelně nerespektoval Ústavní soud ve svém konečném stanovisku de facto rozsah návrhu, to znamená, šel nad tento návrh.

Také disentní stanovisko Ústavního soudu Davida, které četl pan poslanec Feri, není vůči EET nijak kritické. On lituje pouze toho, že nebylo podrobeno, že ten Ústavní soud nepodrobil většímu testu proporcionality místo obecnějšího testu, to znamená, že v podstatě to byla spíše hodně minoritní stanoviska, ale spíše podporující EET. Ten, co četl, ten oponentní a disentní, de facto nám tady už přečetl pan poslanec Munzar.

To jen maličko na okraj. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím pana poslance Ferjenčíka, který je přihlášen do obecné rozpravy jako poslední.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem využil prostor, který mi poskytl Dominik Feri, k tomu, abych se seznámil s metodikou výpočtu dopadů zavedení elektronické evidence tržeb z webu Ministerstva financí. Přiznám se, že jsem docela v šoku, jakým způsobem vznikají tvrzení o tom, že to vynáší 4,7 mld. a slibuje to 18miliardové položky atd.

Celá konstrukce je postavená na tom, že údajně v Chorvatsku po zavedení evidence tržeb došlo k nárůstu v maloobchodě o 14 % a ve stravovacích službách o 40 %, a od toho se odvozuje přínos EET v České republice, s tím, že na základě expertního odhadu se stanovil koeficient dvě třetiny z výše Chorvatska. Takže tady se řekne "v Chorvatsku to přineslo tohle, v Čechách to přinese dvě třetiny Chorvatska", a pokud shodou okolností dojde k nárůstu tržeb v těch segmentech o danou částku, tak Ministerstvo financí automaticky předpokládá, že to je zásluha EET. To je úplně absurdní. Já jsem očekával, že děláte nějakou kvalitativní analýzu. (Ministryně namítá mimo mikrofon.) Já tedy poprosím ministerstvo o novou analýzu.

Druhá věc, která mě fascinuje, je předpoklad třetí a čtvrté fáze. Tady je předpoklad od ministerstva, že se podaří zachytit 75 % nepřiznaných tržeb podle statistického úřadu. To je číslo opět stanovené expertním odhadem. Tam není vůbec žádná metodika, která by odvodňovala to číslo 75 %. Mně přijde zcela absurdní, jestli máme podle statistického úřadu 100 mld. nepřiznaných tržeb, že zavedením

EET pro 3. a 4. vlnu najednou z toho se stane mávnutím kouzelného proutku 25 mld. To mně příjde naprosto bizarní a tahle úroveň kvality podkladů, která má obhájit zavedení EET pro dalších 300 tisíc podnikatelů, mi příjde naprosto nepřijatelná a naprosto tristní. Jsem z toho tedy dost zklamán. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Než pozvu dalšího řečníka, tak opět dorazily nějaké omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Jaroslav Holík od 13.30 z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan předseda Jan Bartošek od 13 hodin do konce jednacího dne.

Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Mně je líto pana poslance Ferjenčíka, že je tak upřímně rozhořčen. Přece jenom všichni, kteří o tom něco trochu víme, tak víme, že od okamžiku, kdy se Ministerstvo financí rozhodlo propagandisticky používat čísla, která jakoby vycházejí z některých opatření pro lepší aktivní výběr DPH, tak víme, jak tohle vzniká. Paní ministryně se s panem premiérem a s panem Prchalem dohodnou, kolik to má hodit, a když se dohodnou na tom čísle, tak aparát pro to zpětně vymyslí metodiku, aby to vyšlo. Tak takhle se to dělá, pane poslanče!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Tím máme vyčerpány jak faktické poznámky, tak rozpravu, nicméně hlásí se z místa pan předseda Stanjura, takže prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, rozpravu určitě vyčerpanou nemáme. Já jsem nechtěl využít přednostního práva, takže jsem byl trpělivý a čekal jsem v okamžiku, kdy bude volné místo v obecné rozpravě o tomto návrhu zákona. Já bych chtěl své vystoupení rozdělit do několika částí.

V první části bych rád debatoval o těch číslech a o interpretaci těch čísel a o údajných přínosech EET pro státní rozpočet.

V druhé části bych se rád zmínil o dvou zákonech souběžně, které projednáváme, a to je tento bod a následující bod. Takže jenom takové avízo té mé části, o které budu mluvit. Máme daňový balíček a změnu DPH nemáme v daňovém balíčku, ale v EET. A pak se chci ptát ke konkrétním daňovým změnám, které jsou v EET, abych byl přesný, takže budu mluvit k tomuto bodu.

V třetím bodě svého vystoupení bych se rád zaměřil na porovnání faktů s tím, co jsem se dozvěděl já, s touto příručkou. (Ukazuje.) Klidně udělám PR panu premiérovi – Fámy a fakta. Po dvou letech některá fakta máme a můžeme to porovnat s realitou.

Pak bych se zaměřil na velmi důležitou oblast, o které mluvil i pan poslanec Bláha, a to je oblast stínové ekonomiky, protože to, že to problém je, na tom se shodujeme, nicméně ten nástroj, který byl vybrán jako první, byl vybrán podle našeho

názoru velmi chybně a ten zásadní problém stínové ekonomiky neřeší. Pak se dostanu k tomu návrhu zákona jako celku.

Já bych z toho dnešního článku, a zase dělám propagaci jak deníku Právo, tak severu Novinky.cz, vynechal titulek, vynechal komentáře a hodnocení, které udělal konkrétní novinář, konkrétní žurnalista, a věnoval bych se číslům, která publikovalo Ministerstvo financí a ne opozice nebo žurnalisté či ekonomičtí odborníci. Samozřejmě jsme schopni porovnat čísla pouze za rok 2017, protože jsme uprostřed ekonomického roku, takže čísla za rok 2018 budeme mít k dispozici, ta základní, někdy začátkem ledna, kdy každý měsíc vychází statistika, která říká, jak dochází... (Odmlka pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní poslankyně, páni poslanci, opět se nám zvyšuje hluk v sále. Já bych vás chtěl poprosit, abyste buď zaujali svá místa v lavicích, nebo přesunuli svá jednání do předsáli. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Říkám, každý měsíc, aspoň my, které to zajímá, první pracovní den Ministerstvo financí už dlouhodobě publikuje výsledky plnění státního rozpočtu. Tam máme ta čísla a pak se možná přemění o interpretaci. Já nevím, jestli ten okřídlený výrok skutečně řekl Winston Churchill, jemuž se připisuje výrok "věřím pouze těm statistikám, které jsem si sám zfalšoval", to skutečně nevím, ale hodně se to používá v politických debatách. A musím říct, že Ministerstvo financí podle toho postupuje a věří svým statistikám. Nic víc k tomu nedodávám.

Chci upřít vaši pozornost na základní čísla, co se týče výběru DPH, a ukážu, že interpretuje někdy absolutní a někdy relativní zvýšení daní. Já tomu rozumím, chápou ty důvody, protože když vyrobím, dneska jsme mluvili o automobilech, když vyrobila automobilka loni milion automobilů a letos milion sto tisíc, tak buď řekneme, že vyrobila o 10 % více automobilů, anebo o sto tisíc. A pokud nějaká začínající automobilka loni vyrobila jeden automobil a letos dva, tak ta druhá má nárůst o sto procent a ta první jenom o deset. Tak který je progresivnější podnik? Jednomu to roste o sto procent ročně a druhému o deset procent. To je kouzlo statistiky.

K těm číslům. Ministerstvo financí, a máme to i v závěrečném účtu, takže to je verifikované číslo, říká, že v loňském roce se podařilo vybrat na DPH přesně 381,7 mld. Chci říct, že to je celostátní výnos, to není příjem státního rozpočtu, kdybyste mě někdo chtěli opravovat, že ve státním rozpočtu skončilo méně, což je podle údajů Ministerstva financí o 32 mld. více než v roce 2016, což je relativně o 9 % více. Není důvod těmto číslům nevěřit a nevzít je jako základ.

Potom Ministerstvo financí samo publikovalo čísla, co se týče oborů, které už byly zatíženy EET. A zatím budu citovat jen čísla, zatím nebudu zpochybňovat ta čísla. Říká: Vybralo se 128,9 mld. v těchto oborech – vidíte, že to je menšina z toho celkového výběru – a o rok dříve to u stejných oborů bylo 118,2 mld. a z toho vyplývá, a teď je to impozantní číslo, nárůst byl o 10,7 mld., a zatím nechci ještě polemizovat o tom, jaké byly faktory toho zvýšení. Co tady ovšem chybí, je to relativní zvýšení výběru daní. Já jsem si vzal kalkulačku na chytrém telefonu, abyste viděli, že umím také ovládat chytrý telefon jako někteří další poslanci, kteří nám to

dneska demonstrovali, a spočítal jsem to. Takže zjednodušeně, výběr daní u oborů, které jsou zatíženy EET, vzrostl v loňském roce o 9 %. Výběr daní DPH u oborů, které nejsou zatíženy DPH, vzrostl také o 9 % podle údajů Ministerstva financí. Kde máme vliv EET na výběr daní u těch oborů, které EET měly a které neměly?

Je tady poměrně hluk, tak já to zopakuji...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já požádám opět o klid v sále. Jednání probíhají v uličkách a všude. Já bych chtěl požádat, abychom vydrželi v tom klidu těch zbyvajících asi 20 minut. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych zopakovat, a jsou to čísla Ministerstva financí, v oborech, které byly zatíženy EET, to znamená v první a druhé vlně, vzrostlo DPH o 9 %, v oborech, které neměly EET, vzrostlo DPH také o 9 %. To je docela jednoduchá matematika. Ty dvě skupiny se nijak neliší, tak je velmi těžké a obtížné věrohodně říci, že EET k něčemu přispělo. Jedině za předpokladu, že teze, že ekonomika v těch oborech, které jsou zatíženy EET, rostla méně než v těch ostatních oborech. Za tohoto předpokladu, pokud bylo dosaženo relativně stejně vysokého zvýšení daní – DPH a byl by tam nějaký přínos EET, tak by výkon ekonomiky v těchto oborech musel být nižší než v těch ostatních. Pracujme s touto hypotézou.

Současně ale obhájci EET říkají, že hlavním cílem je zvýšit tržby, tudíž zvýšit výkon ekonomiky ve sledovaných odvětvích. Došlo díky EET ke zvýšení tržeb v oborech, kde byla zavedena EET? Pokud ano, neplatí argument, že nějaký přínos EET vůbec existuje. Matematicky, z čísel, která poskytuje Ministerstvo financí. Bude tady argument, že druhá vlna byla jenom od března a že leden, únor tam není. Ano, to je relevantní argument. Museli bychom mít ale čísla od Ministerstva financí, o kolik vzrostl výběr DPH u oborů zatížených EET v první vlně, v druhé vlně. A v té druhé bychom ho teoreticky mohli zvýšit o jednu šestinu, abychom tam měli ten časový faktor naprostě v pořádku. Tento údaj bohužel k dispozici nemám, takže s ním pracovat nemohu a pracuji pouze s těmi čísly. Takže na těch číslech jsem ukázal, že se neliší obory s EET a bez EET, co se týče výběru DPH. To je takové zvláštní.

Pojďme se podívat na to, jak těch samotných 10 miliard ročně, které se vybraly na DPH v oborech zatížených EET, jak rozdělilo Ministerstvo financí a které faktory uvedlo, že se podílely na tomto zvýšení. Nevím jak, ale těch z 10,7 miliard asi takhle (ukazuje na prstech), 4,7 miliardy, přineslo EET. Takže růst výběru DPH, pokud to vezmeme zase, že to je pravdivá hypotéza, v oborech zatížených EET byl nižší než růst výběru DPH u těch jiných oborů. To znamená, že to nefunguje. Výsledek by musel být opačný, kdyby byla pravda to, co tvrdí horliví zastánici EET.

Když si vzpomenete na debatu o těch číslech, tak tady ještě je přínos kontrolního hlášení. Tady, když to máme 10,7 miliardy ročně, říkáme, že 4,7 miliardy – ne my říkáme, říká Ministerstvo financí: 4,7 miliardy ročně EET, kolik je přínos díky kontrolnímu hlášení? Uslyším různá čísla, opět se to v té analýze neuvádí. No, pravděpodobně nula, nebo možná minus. Přece ty obory vzkvétají, které jsou začleněny do EET. Zavedl jsem pořádek, všichni platí daně, rostou tržby, jenom nerostou ty vybrané daně. To je divné. To je divné. Vzpomeňte si na naši debatu

o tom, jestli neplátcí DPH mají nebo nemají podat EET. Tato čísla jasně ukazují, že pravdu máme my. Je to logické. Pokud má někdo tržbu, není plátce DPH, tak zvýšení tržeb, třeba z 500 000 na 800 000, což je 60 % ročně, 300 000 v absolutním čísle, se nám ve výběru DPH neprojeví, protože pořád je to neplátcí DPH, pokud se dobrovolně pod přísným dohledem státu a finančního úřadu nestal plátcem.

Abychom mohli vážně debatovat o přínosech EET, skutečně vážně a jenom tak neházeli čísla, jak se nám hodí, tak bychom museli mít ještě v těch oborech, které máme na první a druhou vlnu, rozdělit výběr DPH a rozdělit výkon ekonomiky v těchto oborech na plátce a neplátcí DPH. Ta čísla bohužel nemáme k dispozici, tak já bych mohl stejně fabulovat a říkat, kolik udělají neplátcí z toho výkonu. Já to skutečně nevím. Jediný, kdo to je schopen zjistit, je Ministerstvo financí, Finanční správa ve spolupráci s Českým statistickým úřadem. Nemá cenu, abychom my přidávali další čísla do té veřejné debaty a přetahovali se s vládou, kdo má pravdu. Jinými slovy směruji k tomu, pokud nemáme dobrou analýzu dopadu EET, a připouštím, že se může ukázat, že jsme se nepatrně zmýlili, když jsme říkali, že to bude jedna velká nula. Ale ani to své tvrzení nejsme schopni, díky tomu, že za námi nestojí armáda úředníků, nemáme k dispozici ani data, ani agregovaná data, nemůžeme ty úkoly zadat, nejsme to schopni seriózně posoudit. Ale podle mě z té analýzy to úplně stejně není schopno seriózně posoudit Ministerstvo financí.

Když navážu na vystoupení svého kolegy z rozpočtového výboru pana poslance Ferjenčíka, který citoval z té metodiky, která je zveřejněná, doufám, že neporuší žádné diplomatické zvyklosti, tak on vlastně říkal: vzaly se zkušenosti z Chorvatska a ty jsme vynásobili dvěma třetinami. Takovému číslu jsme my, když jsme byli ve školních lavicích, říkali bulharská konstanta. To si vymyslite a vynásobíte a máte výsledek. Takže vezmeme chorvatské výsledky, vynásobíme to bulharskou konstantou a dostaneme přínos EET do českých veřejných rozpočtů. Myslím, že se shodneme, že to není nejšťastnější metodika. Já to tedy za nejšťastnější metodiku nepovažuji.

Takže první konkrétní dotaz, který mám na paní ministryni. Když srovnáme roky 2017, říká, že v oborech, kde je EET, se zvedl výběr DPH o 10,7 miliardy, já to číslo nerozporuji, a říká, že 4,7 miliardy je přes EET, kolik je v tomto segmentu ekonomiky za rok 2017 pozitivní přínos zavedení kontrolního hlášení jak v těch oborech, kde je EET, tak kde není. Protože já se bojím, až budeme debatovat o kontrolním hlášení, tak zase uslyším: 10 miliard ročně, 15 miliard ročně, 18 miliard ročně, 14 miliard ročně, 13 miliard ročně; vyberte si z této poměrně široké nabídky. A kdybych chtěl zůstat u toho zeměpisu, tak chorvatská čísla násobená bulharskou konstantou a pak je nabídka švédského stolu. Každý si vezme číslo, které se mu hodí do politické argumentace.

Vláda přesto, že není kvalitní analýza dopadu první a druhé vlny, přichází s nápadem, návrhem opakováným na zavedení třetí a čtvrté vlny. My se s paní ministryní tak občas špičkujeme, opravujeme, tak já znova zopakuji, co říkal Marek Benda. Ústavní soud neodložil účinnost třetí a čtvrté vlny. Neodložil. Zrušil třetí a čtvrtou vlnu. Ústavní soud nemá kompetenci odložit účinnost části nebo celého zákona. Tak jenom abychom nemáli pojmy, že někdo něco odložil. A přestože ta analýza není, tak Ministerstvo financí a vláda jako celek a v tomto případě, přestože

ten návrh teď nevím, jestli ho dělala první vláda Andreje Babiše, nebo druhá, tak sociální demokraté stojí v řadě s hnutím ANO. Nemají analýzu, ale podporují to, abychom nekritizovali pouze jednu vládní stranu a byli v té kritice spravedliví.

Můj druhý konkrétní dotaz je na počty podnikatelů zapojených v první a druhé vlně a odhady pro třetí a čtvrtou vlnu. Já mám k dispozici, tehdy utajovanou, poté zveřejněnou specifikaci projektu elektronické evidence tržeb z února 2015, kde jsou, jak říkali ministerští úředníci, pan ministr financí a vláda jako celek, vláda Bohuslava Sobotky, abych připomenu, velmi kvalifikované a velmi dobře zpracované odhady, počty podnikatelů, kteří se zapojí do jednotlivých vln elektronické evidence tržeb. A když vyhodnotíme odhady a skutečnost, musíme přiznat, že v první vlně ty odhady byly relativně přesné a ten rozdíl mezi odhadovaným počtem podnikatelských subjektů a skutečným počtem podnikatelských subjektů, které se zapojily do první vlny, byl malý. Když se ale podíváte na odhad, kolik podnikatelských subjektů se zapojí do druhé vlny EET, a pak zjistíte, kolik se zapojilo reálně, tak zjistíte dramatický rozdíl, dramaticky nižší počet. A z toho pak ale vycházejí ty neustálé odhady, z toho, kolik podnikatelů se přihlásí, kolik z nich údajně zadržovalo tržby, o kolik se zvednou daně (nesrozumitelné).

Takže druhý konkrétní dotaz na paní ministryni: Co se stalo, že do té druhé vlny se zapojilo mnohem méně podnikatelských subjektů, než Ministerstvo financí a vláda Bohuslava Sobotky předpokládaly?

Jenom zopakuji ten první dotaz na paní ministryni ve stručnosti. Když jste uvedli – já jsem hledal ta čísla z dnešního Práva, pominul jsem nadpis, pominul jsem komentáře a vycházel jsem jenom z těch čísel, která poskytl někdo z vašich spolupracovníků. Tam jste řekli, že o 10,7 miliardy se zvýšil výběr DPH v roce 2017 v oborech, kde je EET, z toho jste odvodili, řekli jsme si jak, zeměpisně, 4,7 miliardy. A ten první dotaz je: kolik z těch 10,7 miliardy způsobilo v pozitivním směru zavedení kontrolního hlášení?

Protože v zásadě se shodneme na tom, že jsou čtyři faktory, které to mohly ovlivnit, a přeme se o to, nakolik to ovlivnily ekonomický růst, spotřeba domácností především, ta může, ale nemusí kopírovat výši růstu ekonomiky, a pak ta opatření, která zavádí vláda, například snížení daní, zavedení kontrolního hlášení, zavedení EET.

A pokud chceme posuzovat výběr konkrétní daně, třeba daně z přidané hodnoty v konkrétním segmentu nebo v ekonomice jako celku, tak bychom se měli snažit udělat tak podrobnou analýzu, jak je to jen možné. Ale rozdělit a najít v těch oborech výši poptávky, výši spotřeby domácností, výši dopadů, odhadovanou výši dopadů EET a odhadovanou výši dopadů kontrolního hlášení, tak by taková analýza před spuštěním dalších vln EET měla být samozřejmostí. A my se pak samozřejmě můžeme přít nad interpretací těch čísel. A ta čísla nemáme k dispozici, takže ani já se opravdu reálně nemohu úplně vážně o tu interpretaci přít. Maximálně mohu říct, že mi chybí data k tomu, abychom tu debatu, například na rozpočtovém výboru, to nemusí být vůbec na plénu, mohli vést podrobněji.

Tolik první část mého vystoupení, co se týče dnešního článku v jednom nejmenovaném deníku a na jednom nejmenovaném serveru. Komentoval jsem pouze čísla, která sdělila Finanční správa. (V sále je hlučno.)

Pak bych chtěl upřít vaši pozornost nejen k tomuto tisku, ale i k tiskům, které následují. Říkáme mu daňový balíček, bod číslo 30, na tabuli svítí oblast daní. Člověk by předpokládal, že daně se budou měnit v daňovém balíčku. A je tam otevřený zákon o DPH, ne že ne. Ale zřejmě jako podpůrný argument pro zavedení třetí a čtvrté vlny je navržení snížení sazeb pro některé položky v rámci zákona o EET. Já se v této části vystoupení budu držet pouze této daňové části, která je uvedena v tomto návrhu zákona. Začnu připomenutím výroku bývalého ministra financí, dnešního premiéra, který opakováně říká a tváří se u toho tak smutně –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych chtěl požádat poslance po své levici, nejsem schopen to přesně identifikovat, ale jde to tam z té strany, aby snížili míru hluku. Děkuji... Zatím se tak nestalo, tak znova vyzvu část sálu po mé levici, jestli by mohli ukončit jednání, nebo je ztišit, nebo je přesunout ven. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Připomenu opakováné výroky pana ministra financí, dnešního pana premiéra, který říká s tím smutným výrazem: Já nejsem šťastný z toho, že máme tři sazby DPH, mně by se líbily dvě sazby DPH. Tento postoj zastává i paní ministryně. Slyšel jsem ji v tomto volebním období tady z tohoto místa říct: Já nejsem šťastná z toho, že máme tři sazby DPH, já bych byla radší pro dvě sazby DPH.

Já s tímto názorem souhlasím. Jenom na rozdíl od paní ministryně – respektive paní ministryně u toho nebyla hlasováním, ale byl tady pan premiér. My jsme z toho taky nešťastní, ale my jsme hlasovali proti. To je rozdíl vůči těm, kteří jsou z toho nešťastní, ale hlasovali pro zavedení třetí sazby. Ale už tehdy jsme upozorňovali na to, že v okamžiku, kdy zavedeme druhou sníženou sazbu DPH, logicky, nepřekvapivě budou vznikat nápadů tu z vlády, tu z opozice, tu té profese, tu jiné profese, proč by oni nemohli také uplatňovat druhou sníženou sazbu DPH.

Kdo si – směrnice je tam u toho taky, ale směrnice nám neříká, že máme mít dvě snížené sazby DPH, paní ministryně. Můžeme mít klidně jednu. Promarněná šance. Ani v bodě 29, ani v bodě 30 není návrh na návrat k dvěma sazbám DPH a mít pouze jednu sníženou sazbu DPH.

Kdo si vzpomene na tu debatu, když se to zavádělo, v té době byly v té snížené sazbě 10 % pouze tři položky a občas jsme slyšeli z úst ministrů, že se to nerozšíří. Tento chvályhodný záměr bohužel vládě nevydržel a postupně jsme přidávali další a další položky. V této chvíli, pokud to počítám dobře – jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, devět, deset, jedenáct dalších položek je navrženo do druhé snížené sazby s argumentem: Snižujeme daně. Co vy jako pravice proti tomu máte?

Já vám rád odpovím. Je to málo. Není to špatně, je to málo. Kdyby to byl návrh opozice, tak jsem si jist, když si budu číst stanovisko vlády s negativním vyjádřením, že se jedná o náhodné, nesystémové řešení, které neřeší problematiku DPH jako celek. Ale mohu vás ujistit, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, že vláda již

zahájila intenzivní práce na tom, aby přinesla vlastní, lepší, komplexnější a systémovější změnu DPH.

Dobře. Odhlédnu od toho, že je nesystémové, náhodné. Úplně náhodné to není. Kam Andrej Babiš v kampani přišel, tam slíbil nižší DPH. Byl v kadeřnictví, kadeřnické služby, koupil květinu, řezané květiny. Já tomu rozumím. Snažím se v tom hledat logiku a mám další konkrétní dotaz na paní ministryni k těm navrženým změnám snížení sazby DPH z 15 na 10 %. Pětiprocentní snížení DPH. Shodneme se na tom, že to nepovede ke snížení cen, ale může to pomoci těm podnikatelům, že budou mít větší zisk, mohou zvýšit platy svým zaměstnancům, případně mohou zaplatit vyšší daň z příjmu ať už fyzických, nebo právnických osob. My jsme pro snížení daní, aby bylo úplně jasné, aby pak nebylo argumentováno, že pravice odmítá snížení daní.

Točené, v závorce sudové pivo podávané jako stravovací služba. Tomu rozumím. Co s točeným sudovým pivem nepodávaným jako stravovací služba? Kolik budeme potřebovat kontrolorů, kontrolních nákupů a kolik úředníků a kolik toho chudáci vypijí, abychom zjistili, zda točené sudové pivo bylo podáváno jako stravovací služba, nebo nebylo podáváno jako stravovací služba?

Já myslím, že si pamatuji na ten špatný příklad, který už dávno z daňového systému vypadl, že když jste si například v cukrárně koupil zákusek s sebou, nebo jste ho snědl, byly různé sazby DPH. To jsou přesně věci, které se nedají v reálném životě zkontolovat. A co když ten, který si to koupil, si to nakonec rozmyslel a ten balíček si rozbalil a snědl to na stolku před tou provozovnou? Kdo porušil zákon o DPH? Podle mě nikdo. Ale máme tam dvě sazby a zkontolovat se to nedá. A je to na libovůli konkrétního kontrolora a libovůli konkrétního úředníka Finanční správy, zda to považuje, nebo nepovažuje za porušení zákona. V tomto případě podle mého názoru, paní ministryně, hrozí něco podobného a chtěl bych znát metodiku, jak rozlišovat točená piva.

Další bod, kde se snížují daně – a říkám, já to podporuji: služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech. Když si nechám vyčistit fasádu, paní ministryně, tam bude jiné DPH? Služby čištění vnitřních prostor prováděné v domácnostech. Mám domácnost, mám rodinný dům, pozvu si nějakou firmu, která to umí, a mimo jiné řeknu: mám tady zaprášenou fasádu, dům je blízko komunikace, podívejte se, jak se práší. Tak mi vystaví fakturu s dvěma různými sazbami DPH.

Pak vzniká zajímavý problém vstupních dveří. Naschvál ukazují ty absurdity. Vnitřní prostory domácností. Pokud by chtěl někdo striktně dodržovat, jak bych řekl švejkovským způsobem, zákon o DPH, tak pokud vstupní dveře do domácnosti umyje zvenku, tak tam bude DPH 15 % a musí to rozlišit, třeba 18 minut, nebo já nevím, nemám úplnou zkušenosť, jak dlouho to trvá, a pokud umyje druhou polovinu, to zevnitř, tam už splní to, že to je vnitřní část domácnosti, tam bude DPH 10 %. Rozumím tomu, kdyby tam psal služby čištění. Tomu bych rozuměl, ale takhle? (Pané předsedo, je 14.00 hodin.)

Tak přiště, to nevadí, jsem teprve na začátku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Domluvená doba jednání byla do 14.00 hodin, takže já bych přerušil jednání v souladu s tím, jak je to domluveno, a sejdeme se v úterý 2. 10. 2018, kdy bude 19. schůze pokračovat. Je tam sedm bodů pevně zařazených. Děkuji vám a přeji příjemnou cestu do vašich krajů.

(Jednání skončilo ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

2. října 2018

Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji dnešní jednací den 19. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás vítám. Poprosím, abyste se už usadili na svých místech, přihlásili se svými identifikačními kartami, pokud možno ukončili vzájemné rozhovory a nahlásili mi, kdo případně hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti požádali tyto poslankyně a poslanci: Ivan Adamc bez udání důvodu, Jan Bartošek do 17 hodin bez udání důvodu, Martin Baxa bez udání důvodu, Pavel Bělobrádek – pracovní důvody, Stanislav Blaha bez udání důvodu, Milan Brázdil – zdravotní důvody, Bžoch Jaroslav – zahraniční cesta, Jana Černochová – pracovní důvody, Jaroslav Dvořák – zdravotní důvody, Petr Fiala – pracovní důvody, Josef Hájek – zahraniční cesta, Tomáš Hanzel – pracovní důvody, Radek Holomík – rodinné důvody, Milan Chovanec – zdravotní důvody, Pavel Juříček – pracovní důvody, Miroslav Kalousek mezi 16.15 až 19.00 z osobních důvodů, Jiří Kobza – pracovní důvody, Helena Langšádlová – pracovní důvody, Zuzana Majerová Zahradníková – pracovní důvody, Karla Maříková – zahraniční cesta, Radka Maxová do 16.30 rodinné důvody, Jiří Mihola bez udání důvodu, Zdeněk Ondráček – zahraniční cesta, Pavel Plzák – zahraniční cesta, Karla Šlechtová mezi 15.30 až 19.00 z rodinných důvodů, Jan Zahradník – osobní důvody, Pavel Žáček – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvají: Marta Nováková z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Antonín Staněk z pracovních důvodů, Dan Čtok do 15.30 z pracovních důvodů a Miroslav Toman z pracovních důvodů.

Poprosím o klid.

Vážené kolegyně a kolegové, než přistoupíme k programu 19. schůze Poslanecké sněmovny, chtěl bych vás informovat, že dne 1. října tohoto roku zanikl poslanecký mandát Martinu Stropnickému. V této souvislosti je nutno učinit některé ústavní kroky. Jedním z nich je slib nového poslance.

Slib poslance

Žádám předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Stanislava Grospiče, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl Ústavou předepsaný slib, který pan poslanec složí do mých rukou. Tak prosím, pane předsedo, máte slovo. Ještě jednou vás všechny poprosím o klid v sále.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dne 1. října 2018 doručil pan Martin Stropnický předsedovi Poslanecké sněmovny notářský zápis, kterým se vzdal mandátu poslance Parlamentu ČR. Okamžikem doručení notářského zápisu poslanecký mandát pana Martina Stropnického zanikl. Na uvolněný mandát poslance nastupuje náhradník z kandidátní listiny též politické strany uvedený na kandidátní listině pro volbu ve volebním kraji, v němž byl kandidován poslanec, jehož mandát se uprázdnil v pořadí podle výsledků voleb.

Podle výsledků voleb do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 20. a 21. října 2017 byla prvním náhradníkem hnutí ANO 2011 za volební kraj hl. město Praha paní Alena Červíčková, která však nabyla mandát poslankyně okamžikem zániku poslaneckého mandátu pana Roberta Pelikána.

Druhým náhradníkem hnutí ANO 2011 za volební kraj hl. město Praha je podle výsledků voleb do Poslanecké sněmovny konaných v roce 2017 pan Petr Venhoda. Pan poslanec Petr Venhoda dnes převzal od předsedy Poslanecké sněmovny osvědčení o vzniku mandátu a mandátový a imunitní výbor na své dnešní 17. schůzi přijal usnesení č. 73, s kterým jsem byl pověřen vás zde seznámit.

I. Mandátový a imunitní výbor konstatuje, že dne 1. října 2018 zanikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Mgr. Martinu Stropnickému, narozenému dne 19. prosince 1956, a to způsobem podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c zákona č. 90/95 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů;

II. dne 1. října 2018 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR panu Bc. Petru Venhodovi, narozenému dne 25. července 1986.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny nyní složí nový poslanec poslanecký slib. Prosím tedy pana poslance Petra Venhodu, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnou a složil Ústavou předepsaný slib, a současně prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby přijal slib nového poslance. Prosím, dámy a pánové, abyste povstali. (Přítomní povstávají. Předseda PS odchází z místa pro předsedajícího před poslanecké lavice, aby přijal slib nového poslance.)

"Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." (Poslanec Venhoda podáním ruky předsedovi PS a slovem "slibuji" stvrzuje slib.)

Vážený pane poslanče, blahopřejí vám a přeji vám hodně úspěchů ve vaší práci. (Potlesk v celém sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Budeme pokračovat. Já popřeji novému kolegovi v práci hodně úspěchů.

Dostáváme se k případné změně nebo doplnění programu. Z dnešního grémia zcela výjimečně žádné návrhy na změnu schváleného pořadu nejsou. Přehled zbyvajících bodů vám byl rozdán na lavice. A teď poprosím, kdo z poslanců má nějaké doplňující nebo pozměňující návrhy k pořadu schůze. Pro tuto chvíli jsem

evidoval s přednostním právem pana předsedu Faltýnka. Poté pan předseda Farský, poté pan místopředseda Filip.

S náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Kolovratník.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, pane předsedo, dámy a pánové. Jak již jsem avizoval na grémium, chci předložit následující návrhy na změnu pořadu schůze. A sice konkrétně – zařadit bod č. 10, návrh zákona o státní službě, jedná se o sněmovní tisk 132, druhé čtení. Dále bod č. 7, novela zákoníku práce, sněmovní tisk 109, druhé čtení, a bod č. 32, novela zákoníku o pojistném a sociální zabezpečení, sněmovní tisk 204, první čtení, a to na dnešek, na úterý 2. 10., po již pevně zařazených bodech, tedy před pevně zařazený bod č. 67. Před bod č. 67, což je novela zákona o podpoře sportu.

Dále na zítřek, na středu 3. 10., po třetích čteních a pevně zařazeném bodu číslo 5, což je insolvenční zákon, navrhoji zařadit blok prvních čtení v následujícím pořadí: bod číslo 30, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, takzvaný daňový balíček, jedná se o sněmovní tisk 206, dále bod číslo 29, novela zákona o evidenci tržeb, sněmovní tisk 205, a bod 31, novela zákona o léčivech, sněmovní tisk 262.

Dále navrhoji jménem našeho poslaneckého klubu pevně zařadit na zítřek, čili středu 3. 10., ve 12.45 hodin volební body, a to bod číslo 135, Grantová agentura České republiky, bod 136, Technologická agentura České republiky, a bod 137, Rada pro rozhlasové a televizní vysílání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako druhý se hlásil pan předseda Farský, poté pan místopředseda Filip, poté se hlásil pan předseda Fiala.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já mám jenom jeden konkrétní jednoduchý návrh, a to abychom zařadili bod číslo 14, zákon o dani z přidané hodnoty, sněmovní tisk číslo 140, jako bod po zítřejším 5. bodu, insolvenčním zákonu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Pan místopředseda Filip, poté předseda klubu SPD Fiala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, dovolte mi, abych navrhl napevno zařadit bod číslo 164, který tady od jara letošního roku máme v programu jednotlivých schůzí. Týká se nezaplacencích podniků privatizovaných vládami ODS, ODA a KDU-ČSL v letech 1992 až 1998.

Po navržení tohoto bodu jsem došel ke shodě s informacemi z Ministerstva financí, které eviduje nezaplacencí podniky z tohoto období. Podotýkám, že to není nic, co by mělo někoho z nás nechat lhostejným. Nejedná se o nějaké drobnosti nebo

věci, které by snad neměly být vyšetřovány. Připomínám, že jeden z těch podniků, který bych tady připomenul ve svém úvodním slově, je předmětem projednávání v Poslanecké sněmovně už dlouhou dobu, dokonce v roce 2012 bylo dosaženo toho, že Nejvyšší státní zastupitelství otevřelo již skončenou věc, znova se to prošetřovalo, Policie České republiky v té době ještě nepromlčený trestný čin označila jako skutečně jednání s trestní odpovědností, ale přesto nebylo vzneseno ani obvinění, natož aby byla žaloba. Tento trestný čin se bohužel v roce 2016 promlčel, a tak část těch, kteří pracují pro firmu Thorn Autotechnic, mimo jiné je to skupina lidí, která má blízko k bývalému ministru spravedlnosti, nyní europoslanci a předsedovi TOP 09 Jiřímu Pospíšilovi, tento podnik nezaplatila, dál veselé fungují, ale přesto dluží státu nemalé prostředky.

Připomínám, že cílem tohoto bodu je, abychom získali dostatek informací pro to, abychom mohli přijmout usnesení, které by z takového bodu vzešlo. Dovolte mi, abych odcitoval návrh usnesení, který bych předkládal: Poslanecká sněmovna by nejdříve konstatovala, že v letech 1992 až 1998 došlo při privatizaci majetku státu k velké řadě excesů, chyb i zločinů, které připravily občany České republiky a samotnou Českou republiku o majetek v řadách stovek miliard korun a které vlády České republiky dosud nedořešily. Proto bych navrhoval, aby Poslanecká sněmovna doporučila vládě České republiky navrhnout změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné trestné činy způsobené při privatizaci dále stíhat, aby nedošlo k jejich promlčení.

V letošním roce se promlčí ta část trestních činů, které v privatizaci vznikly v letech 1992 až 1998 a nemyslím si, že tato Poslanecká sněmovna by měla nechat promlčet trestné činy, které se týkají let 1999 a následujících.

Tolik tedy, opakuji, na zítřek, středu, 3. 10. ve 14.30, jako pevně zařazený bod číslo 164. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další s přednostním právem je pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, vážený předsedo vlády, vážený pane místopředseda vlády. Původně jsem měl v úmyslu zde dnes požádat o minutu ticha, ale bylo mi řečeno, že každá minuta ticha se musí podle neformální dohody předjednávat. My dohody respektujeme, takže vás poprosím asi jen o tichou vzpomínsku. Chtěl bych, abychom si vzpomněli a uctili památku příslušníků Československé armády a Stráže obrany státu, kteří padli v září a v říjnu 1938 při obraně československé hranice. V boji se sudetoněmeckými teroristy padlo v nevyhlášené válce více než 80 našich obránců hranic, takže vás prosím o tichou vzpomínsku, protože jim patří naše úcta.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nevidím další přihlášku s přednostním právem. Písemně je přihlášen pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovolte mi přednест návrh úpravy programu týkající se opakováně neprojednaného bodu, který je v programu pod číslem 41. Jedná se o návrh novely zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, jako sněmovní tisk číslo 159. Dovoluj si navrhnut jeho zařazení vzhledem k tomu, jak tady byly načítány další úpravy programu, tak na zítřek, to je na středu 3. 10., po navrženém pevně zařazeném bodu 164, cíli zítra odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Písemně jste tady měl uvedeno 2. 10., tady to máte upraveno. Já vás poprosím, jestli byste mi to předal krátkou cestou.

Jestliže se nikdo nehlásí s přednostním právem – z místa se hlásila paní poslankyně Jarošová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Dobrý den. Vážené dámy a pánové, já bych chtěla navrhnut zařazení bodu číslo 54, sněmovní tisk 214, na středu odpoledne za pevně zařazené body. Jedná se o novelu trestního zákoníku o množírnách. Z množení se v České republice stal byznys. Zvířata v České republice jsou v řadě případů vnímána jako zdroj zisku a to je špatně. Tento problém trápí naše občany už dlouho. Je v zájmu nás všech zařazení a brzké projednání tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo má zájem o vystoupení. Je tady neformální poznámka z pléna, že se nejedná o bod 54 u sněmovního tisku 159. To je skutečně jiný návrh. Je to tisk 211. Poprosil bych paní poslankyni o opravu návrhu. Bod 54 je v tuto chvíli podle schváleného programu jiný bod, než o kterém mluvíte.

Poslankyně Monika Jarošová: Ano, děkuji, já jsem se spletla. Jedná se o bod 57.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. 57 je v pořádku, je to sněmovní tisk 214.

Ptám se, zda ještě někdo k návrhu pořadu schůze. Jestliže ne, přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích. Z grémia žádné nemáme, budeme tedy jako první hlasovat návrhy pana předsedy Faltýnka. Ptám se, zda je možné o těch prvních třech bodech hlasovat dohromady. Vidím tady námitku, budeme hlasovat o každém návrhu samostatně.

Jako první budeme tedy hlasovat o zařazení bodu 10, sněmovní tisk 132, novela zákona o státní službě, aby byl zařazen na 2. 10. po již zařazených bodech před bod 67, což je zákon o sportu. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 176, přihlášeno je 170 poslanců, pro 113, proti 21. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu zařadit bod číslo 7, sněmovní tisk 109, novela zákoníku práce, po bodu, který jsme právě odhlasovali, to znamená po tom bodu 10.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování číslo 177 přihlášeno 170 poslanců, pro 115, proti 22. I tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu na zařazení bodu 32, sněmovní tisk 204, o pojistném, jestli stačí, když to řeknu takto stručně, který by následoval po bodu 7, který jsme právě schválili.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 178, přihlášeno je 171 poslanců, pro 96, proti 23. I tento návrh byl přijat.

Dále pan předseda Faltýnek navrhuje změnu v pořadí bloku prvého čtení, aby tento blok prvého čtení následoval bezprostředně zítra po bodu 5, jímž je insolvenční zákon, druhé čtení. To znamená, že by po tomto bodu 5 následovala první čtení v pořadí bod 30 – daňový balíček, bod 29 – EET a bod 31 – o léčivech. Následně by se pokračovalo v bloku prvních čtení tak, jak již bylo schváleno.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Pardon. Tak teď, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 179, přihlášeno je 172 poslanců, pro je rovných 100, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem pana předsedy Faltýnka bylo zařazení volebních bodů pevně zátra ve 12.45 a jednalo by se o body 135, 136 a 137. Zde bychom rozhodovali jedním hlasováním, předpokládám.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení volebních bodů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 180, přihlášeno je 172 poslanců, pro 139, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Pan předseda Faltýnek má stoprocentní úspěšnost.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Farského, který chce zařadit bod číslo 14, sněmovní tisk 140, o DPH, pevně po zítřejším bodu 5, insolvenční zákon. My jsme si v tuto chvíli odhlasovali pevné zařazení bloku prvního čtení po bodu 5, tak to vysloveně říkal pan předseda Faltýnek. Mám teď dát hlasovat – je to otázka na pana předsedu – o tom, že by ten bod 14 byl pevně zařazen před ty tři body prvého čtení? Takový jste měl úmysl? Takže po bodu 5, po insolvenčním zákoně.

Budeme tedy hlasovat o tom, že bod 14 bude zařazen po bodu 5 zítra.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 181 je přihlášeno 172 poslanců, pro 75, proti 3. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana místopředsedy Filipa, který chce zařadit bod číslo 164, nezaplacené podniky privatizované v 90. letech, jestli můžu takto krátce, a to na středu 3. 10. na 14.30. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 182, přihlášeno je 171 poslanců, pro návrh 50, proti 24. Tento návrh přijat nebyl.

Pan místopředseda Fiala nenavrhl zvláštní bod, pouze navrhl tichou vzpomínu obětem.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Výborného, který navrhuje zařadit bod 41, sněmovní tisk 159, ve středu 3. 10. ve 14.30. Takže vlastně ve stejnou dobu, kdy byl tuto chvíli schválen jiný bod. (Hlasy ze sálu: Nebyl!) Nebyl schválen, omlouvám se, je to hlasovatelné.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení bodu 41, sněmovní tisk 159, ve středu ve 14.30. Kdo je proti?

V hlasování číslo 183 přihlášeno 172, pro 51, proti 3. Tento návrh nebyl přijat.

A konečně budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Jarošové, která navrhuje zařadit bod 57, sněmovní tisk 214, novela trestního zákoníku, ve středu po doposud pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 184, přihlášeno je 171 poslanců, pro 45, proti 4. Tento návrh nebyl přijat.

Tak podle mých záznamů jsme se vypořádali se všemi návrhy na doplnění či změnu programu schůze. Dále mi dovolte přečíst omluvu pana ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, který se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Levová z dnešního jednání z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Ondřej Polanský mezi 14. a 15. hodinou ze zdravotních důvodů a omlouvá se pan poslanec Jiří Bláha mezi 15. a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Pan poslanec Jan Birke hlasuje s náhradní kartou číslo 13.

Než přistoupíme k projednávání pevně zařazených bodů, jejichž předkladatelem je Česká národní banka, je nutno odhlasovat podle § 52 odst. 3 jednacího řádu Poslanecké sněmovny účast pana guvernéra Jiřího Rusnoka při projednávání bodu 158 a 160.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s účasti guvernéra České národní banky Jiřího Rusnoka při projednávání bodů 158 a 160, sněmovní tisky 219 a 226."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 185, přihlášeno je 172 poslanců, pro 157, proti nikdo. Konstatuji, že s usnesením byl vysloven souhlas.

Já tedy přivítám pana guvernéra v sále, je-li přítomen. Dobrý den, pane guvernére. Poprosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Otevřím bod číslo

158.
Zpráva o finanční stabilitě 2017/2018
/sněmovní tisk 219/ - první čtení

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 219/1. Poprosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Karel Rais, informoval nás o jednání na výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, pánové a dámy, přednesl bych usnesení rozpočtového výboru z 11. schůze ze dne 5. září 2018 ke zprávě České národní banky o finanční stabilitě, sněmovní tisk číslo 219.

Po úvodním slovu zástupce České národní banky pana Fraita, zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu za první bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě, za druhé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě v letech 2017/2018, a za třetí pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu, což tímto činím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, já vám děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Jak je zvykem, poprosím o úvodní slovo pana guvernéra. Prosím.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych vás seznámil s hlavními závěry v pořadí již 14. zprávy o finanční stabilitě. Tato zpráva analyzuje fungování českého finančního sektoru v roce 2017 a prvních čtyřech měsících roku 2018. Nad rámec hlavních informací o obsahu zprávy přidám několik poznámek o vývoji ve finančním sektoru po zveřejnění této zprávy.

Pokud jde o zprávu, ta tradičně zahrnuje náš princip, který primárně uplatňujeme v oblasti finanční stability, a to je pohled dopředu, pohled na to, co se může dít z hlediska zdrojů systémových rizik v dalších dvou až třech letech.

Celkově jsme shledali pokračování zvyšování rizik spojených s cyklickým vývojem ekonomiky a finančního sektoru. Na to Česká národní banka reagovala nástroji své makrobezpečnostní politiky, těm se budu věnovat nyní podrobněji.

Za částečným nárůstem cyklických rizik stojí uvolňování úvěrových standardů u úvěrů podnikům a domácnostem, rychlý růst úvěrů v řadě tržních segmentů a rostoucí ceny rezidenčních i komerčních nemovitostí. Bankovní rada s ohledem na tuto situaci přistoupila ke zvýšení sazby proticyklické kapitálové rezervy ze stávajících 1,25 % na 1,5 % s platností od července příštího roku. Základní logikou

této proticyklické rezervy je využít dobré časy pro tvorbu rezerv a díky témtu rezervám potom může bankovní sektor fungovat bez poruch i v horších časech. Kromě ČNB stanovují nenulovou sazbu proticyklické rezervy orgány v dalších devíti zemích Evropské unie, z toho čtyři na vyšší úrovni než Česká národní banka, to jest nad 1,5 %.

Rozhodnutí ČNB nebude mít negativní dopad na schopnost bank poskytovat úvěry podnikům a domácnostem. Domácí banky jsou dostatečně kapitalizované a za předpokladu přiměřené dividendové politiky mají stále dostatečný prostor jak pro naplnění této proticyklické kapitálové rezervy, tak i pro růst úvěrových portfolií. Na druhé straně náš bankovní sektor již není z hlediska kapitalizace evropským šampionem, jako tomu bývalo ještě před několika lety. Pokud jde o kapitálový poměr na celkové úrovni kapitálu, tento poměr klesá v ČR stále výrazněji pod průměr Evropské unie. Pokud jde o kapitálový poměr na úrovni nejekvalitnějšího kapitálu, ten zůstává v ČR nad průměrem EU, ale již jen velmi mírně.

Z hlediska médií a veřejnosti se největší pozornosti dočkala část zprávy, která je zaměřená na akumulaci rizik spojených s financování bydlení. I v letošním roce pokračuje rychlý růst úvěrové dynamiky a cen nemovitostí. Tento společný pohyb označujeme za spirálu mezi cenami nemovitostí a úvěry na jejich pořízení. Udaje od druhé poloviny loňského roku naznačují podle určitých měřítek zastavení roztažení této spirály, nicméně příznivé podmínky pro její obnovení i nadále přetravájí.

Zde bych chtěl upozornit na to, že varování o dopadu přísnějších limitů LTV, čili hodnota dluhu k hodnotě zástavy, z jara 2017 po jejich dubnovém zpřísnění se nenaplnila. V roce 2017 byl poskytnut rekordní objem nových úvěrů na bydlení. V posledních týdnech se objevuje v médiích řada komentářů o tom, jak se objem poskytovaných hypotečních úvěrů snižuje. Bohužel tyto komentátře vycházejí z dat, která takříkajíc míchají jablka s hruškami, to jest skutečně nové úvěry s úvěry refinancovanými a refixovanými. Objemy skutečně nových hypotečních úvěrů zůstávají vysoké a za období leden až srpen se meziročně zvýšily. Taktéž celkový růst stavu úvěrů na bydlení zůstává vysoký a jeho růst činí i nadále kolem 8,5 %. Lze tak předpokládat, že za celý letošní rok se celkový objem úvěrů na bydlení zvýší zhruba o 100 miliard korun.

Bankovní rada došla po vyhodnocení informací o poskytnutých hypotečních úvěrech k závěru, že prozatím není nezbytné snížit limity ukazatele LTV, které platí od loňského dubna, to jest onen maximální limit 90 % LTV a agregátní 15% limit pro úvěry s LTV mezi 80 a 90 %. Při zhruba 15% nadhodnocení cen bydlení, které indikuje náš model, představují stávající limity LTV z hlediska ČNB dostatečně pokrytí potenciálních rizik bankami na hraniční hodnotě. Zároveň pozorujeme, že řada úvěrů má z hlediska dluhu či splátek dluhu v poměru k výši příjmů žadatele výrazně rizikovější charakteristiky. Vzhledem k tomu, že v důsledku déletrvajícího rychlejšího růstu cen bydlení v relaci k příjmům se dlužníci stávají zranitelnějšími, rozhodla se Bankovní rada České národní banky rozšířit záběr závazných částí doporučení o horní hranici ukazatelů schopnosti dlužníků splácat úvěr z vlastních zdrojů, a to jsou ukazatele DTI a DSTI. S cílem omezit uvedená rizika jsme rozhodli stanovit horní hranici ukazatele DTI, to jest dluh k čistému příjmu, na úrovni devítinásobku a ukazatele dluhové služby na 45 % čistých ročních příjmů žadatele

s platností od 1. 10. 2018. Současně se ale poskytovatelům, čili bankám, umožňuje pokrýt specifické případy v režimu 5% výjimky. To znamená, že 5 % případů uzavřených nových hypoték nemusí splňovat tyto hraniční ukazatele.

V zemích, které limity DTI nebo DSTI podobně jako my aplikují, jsou příslušné hranice stanoveny na podobných, často přísnějších úrovních. Limit pro ukazatel DTI je například stanoven na Slovensku na úrovni osminásobku, v Norsku pětinásobku a v Irsku dokonce jen čtyřnásobku.

Zpráva o finanční stabilitě prezentuje rovněž jako tradičně zátežové testy. Ty podrobně dokumentují, že domácí finanční sektor si nadále udržuje poměrně vysokou odolnost vůči možným nepříznivým šokům. Úvěrové riziko vyjádřené podílem úvěru se selháním na celkových úvěrech se vlivem zrychlujícího se tempa růstu ekonomiky postupně snižuje. V červnu 2018 tento podíl mírně převyšoval 3 %. Takto nízký podíl takzvaných NPL, čili úvěrů v selhání či se selháním, nelze považovat za důkaz nízké úrovně rizik a jejich obezřetného řízení. Je to doklad toho, že se nacházíme v mimořádně dobrých časech. Z naší zkušenosti i ze zkušenosti dalších vyspělých zemí víme, že podíl NPL často s nástupem recese prudce vyskočí na několikanásobnou úroveň. Cílem naší makroobezřetnostní politiky je, aby se tomu tak s nástupem horších časů u nás nestalo.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jen pro záznam – paní poslankyně Matušovská hlasuje s náhradní kartou číslo 11.

V tuto chvíli je do diskuze přihlášen v obecné rozpravě pan poslanec Ferjenčík, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane guvernére, já bych se v souvislosti s tou zprávou chtěl zeptat, zda vám přijde šťastné – vy jste představoval řadu proticyklických opatření, které národní banka dělá, a jestli vám přijde vhodné, že vláda přímo proti té hospodářské politice naopak dělá procyklické opatření formou schodku státního rozpočtu. Tak bych vás poprosil o komentář k této věci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan guvernér má zájem reagovat. Prosím.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji za otázku. Je třeba rozdělit naše konání v oblasti měnové politiky, to znamená v té oblasti, ve které usilujeme o zachování nízké a stabilní inflace. Tam se samozřejmě vzhledem k ekonomickému vývoji, ale i dalším okolnostem snažíme postupně, pomalu úrokové míry, či ty naše hlavní úrokové sazby, které v rámci měnové politiky používáme, dostat do nějakého normálního stavu, do normální úrovně, tj. řekněme do úrovně, která by odpovídala zhruba jednoprocenitnímu reálnému výnosu aktiv. Po odečtení inflace tedy někam na

nominální úroveň 2,5 až 3 %. Toto, jak víte, činíme zhruba od dubna minulého roku, protože prvním krokem k normalizaci měnové politiky bylo opuštění kurzového závazku, které proběhlo na začátku dubna minulého roku, a posléze počínaje srpnem jsme přistoupili ke zvyšování základní úrokové sazby, to znamená dvoutýdenní reposazby, o 25 bazických bodů, jestli se nemýlím, tak už postupně šestkrát. To znamená, dnes jsme na úrovni 1,5% bodu. Po odečtení inflace to znamená, že naše základní úroková sazba je stále v podstatě záporná. Nicméně období, kdy byla dosahována kladná základní úroková míra centrální banky v posledních 25 letech, zase tolík nebylo. Ale přece jenom ještě jsme vzdáleni tomu normálu.

Samozřejmě vnímáme makroekonomické okolí včetně fiskální situace. K té rozpočtové politice bych řekl tolíko, že celkové veřejné finance, které jsou pro nás určující pro makroekonomické posouzení, jsou v přebytku. Jsou v přebytku zhruba něco přes 1 % HDP. Tento přebytek nebyl jenom loni, ale byl už předloni. Podle našich odhadů bude i letos a zhruba v následujícím roce a případně dvou letech. Takže byť státní rozpočet je rozpočtován s drobným deficitem, tak z hlediska celkových veřejných financí nedochází k nějaké fiskální expanzi. Dochází k určitému uvolnění té rozpočtové politiky. To je asi pochopitelné. Zejména to souvisí s frekvencí, nebo rytmem čerpání evropských fondů, který výrazně ovlivňuje českou rozpočtovou politiku. V tomto ohledu my nemusíme naší měnovou politikou nějak dramaticky reagovat na to, že by se tady tyto dvě politiky extrémně rozcházely. To se určitě neděje.

Pokud jde o ta makroobezpečnostní opatření, těmi nereagujeme na rozpočtovou politiku, nebo na celkový makroekonomický vývoj. Těmi skutečně reagujeme na to, abychom zajistili v rámci možností, že naše banky zůstanou zdravé i poté, co skončí i tyto mimořádně dobré časy. Takže každá politika má své nástroje. To je stará hospodářskopolitická zásada a my se toho držíme. Děkuji. (Silný hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další je přihlášen do diskuze pan poslanec Skopeček, kterému tímto dávám slovo. A poprosím kolegyně a kolegy pokud možno o klid v sále, případně diskuze přenést do předsálí. Děkuji.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, pane guvernére, já bych možná navázal na pana poslance Ferjenčíka. Já bych se také zeptal na vaš názor, jak hodnotíte koordinaci politiky ze strany vlády a České národní banky. Protože nejenom že deficit je expanzivní oproti té měnové politice, která se zpřísnuje, ale vy jste mluvil o tom zpřísnění hypoték.

Vláda České republiky začala poskytovat státní hypotéky. Je na to vládní program Ministerstva pro místní rozvoj, což já vidím jako flagrantní opačný postup ze strany vlády, která na jedné straně chce pomoci a chce poskytovat hypotéky v tuto chvíli pro mladé páry, na straně druhé Česká národní banka varuje před růstem hypotečních úvěrů. Takže můj dotaz není na deficit rozpočtu a měnovou politiku, ale můj dotaz je na státní hypotéky, které začala poskytovat vláda, versus vaše zpřísnění makroobezpečnostní politiky v souvislosti s poskytováním hypoték.

Já nikterak samozřejmě nezpochybňuji vaše právo a nezávislost měnové politiky tak dělat. Přesto si dovolím vyjádřit názor, že nevidím důvod pro zpřísnění poskytování hypoték i v souvislosti s tím, že standardními měnovými nástroji rostoucí úrokovou sazbou budete zpomalovat a budete zdražovat cenu peněz i pro ty domácnosti, které uvažují o hypotečním úvěru, což samozřejmě povede k tomu, že si jich budou brát méně.

Já souhlasím s tím, že cena nemovitostí je v České republice vysoká, nicméně nedovolil bych si ten soud, že je o 15 % nadhodnocená. Ona ta cena prostě odráží situaci na trhu, odráží stav poptávky a nabídky, kdy víme, že ten problém je zejména na straně nabídky, protože se staví málo nových nemovitostí. Ten problém je samozřejmě nejpalcivější v hlavním městě Praze. A nevyřeší to nic jiného než znovunastartování výstavby nových bytových domů, zejména v Praze. Žádná obezřetnostní politika České národní banky nepovede k tomu, že by vyřešila ten fatální problém, kterým je nedostatek bytů.

Já s tím zpřísněním nesouhlasím i z toho důvodu, že když se podíváme a srovnáme ukazatele, jako je zadluženosť českých domácností, jako jsou úvěry v selhání u českých bank, jaká je průměrná zadluženosť hypotékami na straně domácností, tak když to srovnáme se zahraničím, tak v těchto ukazatelích jsme velmi, velmi nadprůměrní.

Vy jste hovořil o tom, že banky nicméně budou mít pětiprocentní výjimku na zvláštní případy. Já bych na to reagoval takto. Zamyslete se nad tím, kdo na tu výjimku dosáhne. Jestli to bude jednotlivec, jednotlivá domácnost, která si třeba bude chtít zrekonstruovat svoji nemovitost nebo pořídit byt, nebo to budou velké developerské firmy, které jsou spojené s bankami a vlastně tomu klientovi nabízejí prodej nemovitosti i s tím servisem, že mu pomohou zprostředkovat hypotéku. Ty pětiprocentní výjimky si samozřejmě banky schovají pro velké developery, se kterými spolupracují, se kterými mají velký byznys, a na toho malého jednotlivce samozřejmě tato výjimka nezbude. Ze všech těchto důvodů já to jako pozitivní opatření nevidím, nicméně je to můj názor, respektuji vaši nezávislost v tomto případě takto rozhodnout.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan guvernér bude reagovat na vznesené dotazy.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vaším prostřednictvím se pokusím reagovat na dotaz či názor pana poslance. Já s ním souhlasím v tom, že naše opatření nevyřeší nedostatečnou nabídku nových, nebo v podstatě nových nemovitostí, nových bytů na trhu, zejména v těch lokalitách, kde to napětí je největší. My také nemáme za úkol tady řešit bytovou politiku v České republice. To prostě není nás mandát a nemůžeme ani nic reálně v tom udělat. My máme ze zákona povinnost pečovat o finanční stabilitu v této zemi. Finanční stabilita znamená, že finanční sektor u nás je to téměř rovná se banky, protože více než 75 % veškerých aktiv finančního sektoru se nachází v bankách, rovná se pečovat o to, že

české banky budou stabilní, odolné vůči výkyvům, které nutně v cyklické ekonomice, jakou tržní ekonomika je, přicházejí.

Jestliže jsme vyhodnotili situaci za posledních několik let, že růst úvěrů na financování nákupu a pořízení nemovitostí je vysoko nadprůměrný, patříme mezi země, kde v Evropě tyto úvěry rostou zdaleka nejrychleji spolu se Slovenskem a ještě několika málo zeměmi, tak samozřejmě na to musíme reagovat. To, že stávající úroveň zadlužení českých domácností jsou nižší, než je tomu v západní Evropě, je naprostě v pořádku, máte pravdu, na tom nic nebudu rozporovat. Nicméně argumentovat stavem, který v mnoha případech je zjevně kritický, protože zadluženost západoevropských domácností v některých zemích je skutečně problém, tak to není podle mého názoru argument pro to, abychom nedělali opatření preventivního charakteru, která povedou a mají vést k tomu, že se pokud možno do takovéto situace nedostaneme. Čili my skutečně nekřičíme, že hoří, ale upozorňujeme na to, že nebudou-li se dělat některá opatření, může někdy hořet, a pokud bude hořet, tak nejsme připraveni na to si s tím požárem dostatečně rychle a efektivně poradit. A my tady tímto plníme svůj zákonné mandát.

Pokud jde o to, co dělá stát, stát má nějakou bytovou politiku, pro tu používá různé nástroje, stát samozřejmě také reaguje na specifické situace, řekněme, které nejsou možná na prvních stránkách novin, protože na prvních stránkách novin je to, že co je to za tragédii, že mladý absolvent vysoké školy si teď nebude moci pořídit vlastní nemovitost v Praze. Tak já vás upozorňuji na to, že to je normální stav. To je normální stav mých mladých let, to je normální stav 99 % všech hlavních měst v Evropě a to je podle mne normální stav i v České republice. Čili státní politika míří na to, aby pokud možno lidé, kteří si chtějí pořídit nemovitost řekněme na jiném než extrémním trhu, jako je Praha, to měli, při pochopitelně nižších možnostech výdělkových, které jsou v regionech, snazší, čili je to svého druhu sociální podpora pro pořízení nemovitosti v omezeném rozsahu. Jestliže stát do této věci nějakým způsobem investuje v řádu stamilionů korun, možná jednotek miliard, tak je jasné, že to nemůže nahradit trh s hypotékami, který za rok obsluhuje sto miliard a více korun. To, myslím, že ani ambicí státu nebylo.

Já v tom zásadní rozpor nevidím. My cílíme na banky. My necílíme na rodiny, mladé, staré, středně věkové. My cílíme na banky, protože to je naše zodpovědnost, a proto tato makroobezřetnostní opatření uskutečňujeme. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou pan poslanec Skopeček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já to samozřejmě respektuji, že takovou makroobezřetnostní politiku realizujete, ale nezlobte se na mě, ten příklad s tím studentem tahá za uši. Je přece zřejmé, že studentovi vysoké školy bez vysokých příjmů by jakákoliv komerční banka nepůjčila na hypotéku ani před vaší regulací. Přece nedělejme z České národní banky jedinou instituci, která tady střeží racionální půjčování úvěrů soukromému sektoru. Je přece zřejmé, že studentovi bez příjmů by nepůjčila komerční banka z titulu toho, že by věděla, že by takový student

hypoteční úvěr nesplatil. Česká národní banka se tady podle mého názoru trošku snaží nahradit risk management komerční bank. Je přece zřejmé, že i bez těchto regulací, které Česká národní banka v tuto chvíli využívá, přece banky sledují to, zda ten klient je či není bonitní, jak je bonitní a jestli se té bance vyplatí tomu klientovi půjčit. A bez ohledu na Českou národní banku prostě v některých případech banka hypotéku poskytne, protože ten klient se jí zdá bonitní a ví, že to splatí, někdy neposkytne. A snad je logické, že takovému studentovi vysoké školy by asi žádná komerční banka takový hypoteční úvěr neposkytla, protože by to dobré věděla.

Druhá věc. Vy jste zmíňoval, že upozorňujete jenom tímto přístupem na to, že by mohla vzniknout nějaká krize. To není jenom upozorňování. To má přece reálné hospodářské důsledky. A ty reálné hospodářské důsledky jsou v tom, že to není o tom studentovi. Na ty hypoteční úvěry už si dneska nesáhne díky tomu zpřísňení i středněpříjmová rodina. To je přece zřejmé. Je to statisticky jasně vyčíslené, že řada lidí ze střední třídy, která si na hypotéky v minulosti sáhla, tak si po tomto zpřísňení na hypotéku nesáhne. O tu skupinu tady jde nejvíce, tu to poškodí nejvíce – a pomůže to komu? Pomůže to bohatým investorům, kteří vaše kritéria splní a kteří si tak pořídí na hypotéku druhý, třetí, čtvrtý byt, který budu nakupovat jako investici. Těmto to opatření pomůže, střední vrstvu to poškodí. (Váš čas.) Není to jen o naznačování, má to hluboké hospodářské důsledky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Tomáš Martínek.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den. Já jen krátce tohle také doplním. My jsme právě dnes představili návrh zákona, který zavádí sníženou sazbu daně z nabytí nemovitosti pro určité skupiny fyzických osob, tedy konkrétně těch, které si chtějí koupit nemovitost k vlastnímu trvalému bydlení a žádnou jinou nemovitost nevlastní. Takže i na vaši regulaci reagujeme tím, že bychom chtěli zlepšit dostupnost vlastního bydlení, protože některé věci v tom doporučení jsou dopravdy zvláštní, především ty, které se opírají o tu příjmovou stránku, kdy musí mít příjem za určité období, za devět let, a 45 % měsíční splátky... V dnešní době, kdy plno lidí pracuje na dohodu nebo je zaměstnáno na dobu určitou a banky třeba často ani neuznávají tyto práce na dobu určitou jako uznatelný příjem, tak to dopravdy výrazně může snížit dostupnost hypoték pro velkou část populace, a i proto se snažíme nějakým způsobem reagovat na to, aby ta dostupnost byla lepší. A zrovna ty příjmové stránky si nemyslíme, že jsou úplně relevantní, obzvlášť když ČNB říká, že tady jsou nemovitosti v průměru předražené o nějakých 16 %, což už by měla plnohodnotně pokrýt ta první podmínka v tom LTV 20 %.

Děkuji za možnost se vyjádřit.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl ve faktické reagovat na svého předřečníka. Nejdřív chci říct, že my tu regulaci považujeme za zbytečně přísnou. Ale dostupnost bydlení se dá podstatně zvýšit i jinými opatřeními, aby se domy a byty mohly stavět. To je ten největší problém, který má dneska Česká republika. A k tomu potřebujeme nový, jednoduchý a efektivnější stavební zákon. Ty hypotéky jsou velmi často na to, že se za to pořizuje majetek nebo byt, který už existuje.

Já souhlasím s tím, co jste říkal a co říkali i další předřečníci, že pro střední třídu to začne být velmi problematické. Mě by zajímal, a možná to pan guvernér ví z hlavy, já nevím, kolik byste musel mít v Praze, kdybyste si chtěl koupit trípokojový byt. Kolik musíte mít roční plat a kolik musíte mít měsíční plat, abyste to splnil. Sto tisíc, říká pan vicepremiér (Hamáček). Je to možné. A kolik takových případů máme? A kdo má 90 tisíc, už není střední třída? Je to prostě přepálené.

Souhlasím s tím, že ty parametry jsou v jiných státech přísnější. Ale zeptám se pana guvernéra, kde je taková kombinace těch tří parametrů. Neříkejme si, že ten jeden je tam přísnější – v Norsku pětiletý, mají k tomu ty další dva a jsou stejně přísné, nebo ne. Pak má cenu porovnávat, když si dám všechny parametry vedle sebe. A vy musíte splnit všechny, ne jeden. Kdyby tam byl jeden, tak můžeme používat zahraniční příklady, pokud mají jeden parametr. Ale pokud musí splnit všechny tři, tak je to velmi problematické.

Já jsem chtěl jenom upozornit, že v debatě o dostupnosti bydlení je mnohem klíčovější zlepšit stavební zákon. A taky máme za tři dny volby, aby zastupitelstva na to myslela, aby projednávala rozumně změny územního plánu, aby umožnila výstavbu ať už rodinných, nebo bytových domů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. A nyní je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Vojtěch Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, vážený pane guvernére, oni mi to kolegové už hodně vzali z úst. Já jsem se chtěl také vyjádřit k regulaci hypoték, ke které došlo, de facto platí od včerejška, to omezení. Já se osobně domnívám, že skutečně, jak řekli mé předřečníci, dojde k omezení možnosti pořídit si vlastnické bydlení pro střední třídu. Není to pouze jenom nějaké upozornění, jak jste tady, pane guvernére, řekl, ale je to skutečně veliký dopad do hospodářské úrovně a hlavně životní úrovni našich obyvatel, protože potřeba bydlení u těchto lidí se nijak nesníží. Nijak se nesníží potřeba bydlení v České republice. Vy omezujete poptávku po vlastnickém bydlení díky zpřísnění poskytování hypoték, ale tato poptávka po bydlení se přesune do nájemního bydlení, kde problém na straně nabídky je stejný jako u vlastnického, je nedostatek bytů. Takže to povede pouze ke zvýšení ceny nájmů a těm lidem, kteří budou nuceni tímto způsobem zůstat v nájemním bydlení, se sníží prostor si naspořit například na spoluúčast hypotéky, protože budou muset více vynakládat právě na cenu nájmů.

Proto si myslím, že vlastnickému bydlení by se nemělo plánovitě bránit, ale právě to Česká národní banka svými kroky v poslední době dělá. Já si na rozdíl od vás –

protože vy jste někde, pane guvernéro, ve vši úctě řekl, že v České republice panuje fetišizace vlastnického bydlení, kterou považujete za úlet – myslím, že vlastnické bydlení vede k odpovědnosti našich občanů, vede k jejich životní jistotě, a proto by se mělo podporovat. A kroky ČNB, i když samozřejmě respektuji vaši nezávislost, respektuji to, jak se snažíte chránit bankovní sektor a předluženost našich občanů, si myslím, že nepovedou ke zlepšení hospodářské situace v České republice, ale právě naopak ke zhoršení situace mnohých občanů a zejména střední třídy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Volný. Pana poslance nevidím, takže ho mažu. Možná se jedná o nějaké technické nedopatření. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Pan guvernér. Prosím, pane guvernéro, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji, pane předsedo. Já se pokusím reagovat, byť chápnu, že moje odpovědi asi neuspokojí pány poslance. Budu se možná opakovat, za co se ostatním omlouvám.

Za prvé jsem nemluvil o studentovi, a jestli ano, tak to byl omyl, měl jsem na mysli absolventa vysoké školy.

Za druhé, pokud jde o vlastní rizikový management bank. Samozřejmě že banky mají svoje vlastní pravidla, pravidla, která my také dohlížíme, mají všechno, řekneme, formálně, jak má být. Ale budeme realisté. Finanční trh, zejména bankovní trh, je mimořádně konkurenční, kompetitivní. Banky žijí z úvěrů, to je jejich hlavní výrobek, to je jejich produkt. A banky potřebují prodávat úvěry, protože když nebudou prodávat, nebudou mít zisky. A zisky po nich jejich mateřské firmy samozřejmě chtějí. Banky, při vši úctě ke kolegům v bankách, jsou pod obrovským tlakem svých managementů a v konkrétní bance pod obrovským tlakem manažerů, kteří jsou odpovědní za obchod, aby prostě prodávali, aby sem tam přimhouřili oko. Jinak samozřejmě nebudou mít prémie a tak dále. A my jsme tady od toho, my máme tu nezávislost, proto ji máme, proto jsme touto institucí státu, abychom nad tím dbali nezávislého dohledu a abychom posoudili situaci bez ohledu na tato tržní kritéria, která samozřejmě v případě bank jsou pochopitelná.

Ano, existují země, které používají tři ukazatele v kombinaci. Nemám v hlavě jejich seznam, není jich mnoho. Rozhodně je to Slovensko, které už dávno před námi začalo uplatňovat tři ukazatele. Má je dokonce přísnější než my. Některé země mají dva ukazatele, některé země mají třeba jenom jeden. Například ve Skandinávii je to docela běžné: Norsko, Dánsko. Přistupují k tomu postupně i ostatní země, protože situace, i když mnohem pomaleji než u nás, se vyvíjí podobným směrem.

A znova opakuji, není naším úkolem řešit dostupnost bydlení, řešit nabídku bytů na trhu, řešit stavební zákon, od toho jsou tady jiné orgány státu, my nemůžeme toto nahradit. Na druhé straně se nemůžeme zříci vlastních povinností, úkolů a kompetencí jen proto, že to také způsobí nějaké omezení. Ano, každá regulace způsobuje nějaké omezení, ale dělá se proto, že v zájmu většiny je, aby tato omezení pro menšinu nakonec vedla k celkově příznivější situaci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, vážený pane guvernére, za vaši odpověď. Nicméně se skutečně nedomnívám, že toto je ve prospěch většiny. Naopak většina zejména střední třídy na tu hypotéku nedosáhne a konečný důsledek zvýšení životních nákladů díky rostoucí ceně nájmů, díky tomu, že se poptávka přesune z vlastnického bydlení do nájemního, prostě skutečně bude znamenat veliký zásah nejenom do životní úrovně obyvatel, ale i do hospodářství. Myslím si, že váš pohled, který jste nám tady představil, byl z mého pohledu příliš úzký, i když chápu vaše vysvětlení.

A ještě si dovolím zareagovat vaším prostřednictvím, pane předsedající, na pana kolegu Martínka. Já jsem rád, že pirátská strana se teď chce přihlásit k našemu původnímu návrhu – snížení či zrušení daně z nabytí nemovitostí. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámká, pan poslanec Martinek.

Poslanec Tomáš Martinek: Já jen musím v rychlosti, že návrh, který předkládáme my, se zrušením nezabývá. Doopravdy se jedná o úpravu s tím, že se zavádí snížená sazba, což by mělo určitě pomoci. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za krátkou faktickou poznámkou. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se na případná závěrečná slova, zda je zájem. Pan zpravodaj nemá zájem. Pan guvernér o závěrečné slovo nemá zájem. Přistoupíme k podrobné rozpravě, kterou tímto otevříram. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, které nám přednesl už pan zpravodaj Rais a které zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2017/2018." Ještě předvolám kolegy z předsálí, ale je nás tu dost, myslím.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Někteří si dnes zaběhají. Kdo je proti?

Hlasování číslo 186, přihlášeno je 172, pro 133, proti nikdo. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen. Děkuji a končím tento bod.

Otevříram bod číslo

160.

Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017
/sněmovní tisk 226/ - první čtení

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 226/2.

Prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj rozpočtového výboru Karel Rais, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Ještě jednou přeji dobrý den. Mám tady usnesení rozpočtového výboru z 11. schůze ze dne 5. září 2018 ke zprávě České národní banky o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017, sněmovní tisk 226.

Po úvodním slově zástupce České národní banky pana Bellinga, zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. bere na vědomí Zprávu České národní banky o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení. "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017.";

III. povídá zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnou Parlamentu – což jsem učinil.

Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Poprosím pana guvernéra o úvodní slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, každoroční zpráva, kterou předkládáme Poslanecké sněmovně, Senátu a vládě k informaci o výkonu dohledu nad finančním trhem, obsahuje přehled hlavních změn regulatorního rámce jak českého, tak evropského na finančním trhu, pojednává o vlastním výkonu dohledu nad jednotlivými sektory tuzemského finančního trhu a informuje též o zapojení ČNB do činnosti evropských orgánů dohledu a mezinárodních institucí. Stejně tak informuje o vývoji klíčových sektorů finančního trhu.

Pokud jde o tuzemský bankovní sektor, ten byl v roce 2017 hodnocen jako zdravý, dobře kapitálově vybavený, ziskový a disponující dostatečnými zdroji. Celkový kapitálový poměr bank působících v ČR dosáhl ke konci roku 2017 výše 19,3 %, čistý zisk bankovních subjektů mírně vzrostl na 75,5 mld. korun. Bilanční suma sektoru přesáhla objem 7 bil. korun. Rovněž pokračoval příznivý trend

zvyšování kvality úvěrového portfolia domácích bank. Podíl tzv. nevýkonných úvěrů na celkových klientských úvěrech ke konci roku činil 4 %. Tímto ukazatelem jsme patřili mezi státy EU s nejnižším podílem těchto špatných či nevýkonných úvěrů.

ČNB vykonávala dohled nad 23 tuzemskými bankami včetně pěti stavebních spořiteleň a deseti družstevními záložnami. V omezeném rozsahu jsme dohlíželi též 24 poboček zahraničních bank etablovaných na našem trhu. V úvěrových institucích bylo provedeno celkem 16 kontrolních šetření.

Pojistný trh bylo možné považovat za relativně stabilní, celková aktiva tuzemských pojišťoven včetně zahraničních poboček se meziročně zvýšila o 4,4 % na 486 mld. Zisk sektoru po zdanění činil 10,9 mld. Hrubé předepsané pojistné mírně vzrostlo o 2,1 % na 151,4 mld. korun. Tuzemské pojišťovny vykazovaly solidní kapitálovou přiměřenost. V rámci regulatorního režimu Solventnost II byl vykonáván dohled nad 26 domácími pojišťovnami a v omezeném rozsahu nad 22 pobočkami zahraničních pojišťoven. Bylo provedeno 14 kontrolních šetření v pojišťovnách, resp. pobočkách zahraničních pojišťoven.

Pokud jde o kapitálový trh, ČNB dohlížela na něm 8 penzijních společností, 28 účastnických a 8 transformovaných fondů pod těmito společnostmi, dále 33 subjektů s povolením k činnosti obchodníka s cennými papíry, 29 investičních společností, 123 investičních fondů s právní subjektivitou a 227 podílových fondů bez právní subjektivity.

ČNB rovněž vykonávala dohled nad držiteli povolení k činnosti směnárníka. V tomto segmentu provedla celkem 37 kontrol, resp. 457 místních šetření. Realizovala rovněž dohled nad ostatními drobnými subjekty finančního trhu, to jest nad platebními institucemi, institucemi a vydavateli elektronických peněz, poskytovateli platebních služeb malého rozsahu, investičními a pojišťovacími zprostředkovateli a konečně zprostředkovateli a poskytovateli spotřebitelských úvěrů.

Naše dohledové kapacity jsme rovněž využívali pro dohled v oblasti dodržování povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele.

Pokud jde o regulaci, lze uvést podíl ČNB mj. na přípravě novely zákona o bankách, novely zákona o ozdravných postupech a řešení krize na finančním trhu či vydání prováděcí vyhlášky k novele zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

V oblasti mezinárodní spolupráce ČNB aktivně participovala na činnosti evropských i mezinárodních institucí působících v oblasti regulace a dohledu nad finančním trhem. Významné v této souvislosti byly především aktivity v rámci evropských orgánů dohledu EBA pro bankovnictví, ESMA pro kapitálový trh a EIOPA pro pojišťovny a penzijní fondy. Stejně tak jsme se účastnili práce Evropské rady pro systémová rizika, ESRB.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane guvernére. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Takže prosím, pane poslanče, máte slovo. Stačí se přihlásit z místa, nebudeme to komplikovat.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedo, vážený pane guvernére, vážená vládo, dámy a pánové, mě k vystoupení vyprovokovala slova pana guvernéra, myslím v dobrém vyprovokovala, K činnosti dohledu ČNB nad poskytovateli úvěrů.

Jak jsme v minulosti byli svědky, mnoho nebankovních peněžních institucí se vydávalo za bankovní a nabízely se úvěrové produkty. Česká národní banka jasně zasáhla a stanovila jasná kritéria pro nebankovní sektor a fungování na úvěrovém trhu. Nyní jsme ale bohužel svědky přesně opačného postupu. Dneska jsme svědky, kdy jsme zaváleni a naši občané zaváleni reklamami nabízejícími finanční produkty, obvykle lehce získané mikrouvěry, úvěry, popř. půjčování malých částek a prostředků, takzvaně občané půjčují občanům. Takzvaně, jako by nějaký subjekt s. r. o. půjčoval a zřizoval si takové ty rychlé operativní a jasné výhodné pro občany. Až následně jsme někdy konfrontováni s tím, že to vlastně není až tak nějaká neznámá instituce, a obvykle je to zprostředkováno přes nějakou velkou banku, nebo je v pozadí ta banka, nebo se skrývá tato banka. A až potom v nějakých těch písemných materiálech se dozvíté, že vlastně je to její produkt, který tady tímto jakoby nabízí, aby nebyla hned zpočátku identifikovatelná.

Ptám se tedy, zda ČNB eviduje tyto snahy různých finančních institucí jakoby se skrývat v pozadí a nabízet svůj finanční produkt prostřednictvím svých – a teď nevím, jestli dceřiných společností nazývajících se jinak, nebo pouze vlivově ovládaných společností s. r. o. apod. A tady můžu poukázat na nějaké ty – a teď tady nebudu říkat názvy těch produktů, ale já si myslím, že reklamy finanční sledujeme všichni a víme ta hesla: zebra, občan půjčuje občanovi apod., která se objevují v rámci reklam, aby lákala občany. Čili ptám se, jestli Česká národní banka tady toto sleduje a jestli je to etické od těch mateřských bank, že se skrývají za těmito subjekty, které nabízejí občanům lehké, jednoduché a rychlé půjčky, byť drobným písmem je uvedeno, že tato reklama není nabídka ve smyslu zákona, ale že podléhají různým dalším kritériím. Toto by mě zajímalo, protože se to týká velkých bank.

Potom ale na trhu dnes působí docela velké finanční skupiny, obchodní skupiny. To jsou takové ty obrovské internetové apod. Zase nechci jmenovat, abych se nedostával do nějakého střetu s GDPR apod. nebo abych nebyl nařčený, že někoho profiluji nebo reklamuji. Ale nabízejí možnost úvěrového financování nákupu svých produktů, nabízejí možnost jednoduchého financování z pohledu toho: nemusíte nic platit, teď si získáte, po podpisu smlouvy nám budete měsíčně platit, po roce my to od vás vezmeme zpátky, dostanete okamžitě nový model toho produktu, a teď to může být od elektroniky po auta, a vy díky tomu neustále platíte, materiál nebo zboží máte – my to po roce od vás nebo po dvou vezmeme, my si to potom prodáme, žijeme asi z toho rozdílu mezi cenami, na kterých potom to použité zboží nabízíme. Ale jsou tady kritéria, která vy musíte splnit, abychom vás do tohoto systému, který jsme my určili, pustili.

A mě zajímá, jestli někdo má tu pravomoc a možnost kontrolovat podmínky, za kterých tyto firmy vybírají ty konkrétní jedince nebo společnosti, kterým toto poskytuji. Jinými slovy jestli existuje nějaký dohledový orgán, který by měl možnost vyzvat tu společnost ABC a říci: předložte nám vaše kritéria, na základě kterých vybíráte ty, kteří se vám do tohoto produktu přihlásí.

Tady toto jsou věci, které se na našem trhu docela silně rozvíjejí. Jsme dnes a denně teď svědky, bohužel třeba v rámci nástupu nějakých moderních technologií, které před čtrnácti dny měly celosvětové odhalení, a internet a hlavně média jsou zaváleny reklamami tohoto typu a vlastně nikdo neví, na jakých kritériích je poskytována tato půjčka, nikdo si nemůže dopředu říci: tato kritéria splňují, tato kritéria nesplňují, proto o to ani neusiluje. Přitom dle mého názoru je to skryté úvěrování, jsou tam dálé nastaveny docela přísné podmínky v rámci úroků, pokud neplníte nějaké ty podmínky, že měsíčně platíte atd. Čili tady se nám rozvíjí další sektor možných budoucích exekučních problémů, které z toho můžou vzniknout, aniž by dle mého názoru byla dostatečná objektivní kontrola.

Ale budu velice rád, když mě vyvedete z omylu, že Česká národní banka i tyto formy nepřímého půjčování, půjčování financí přes zboží, kontrolouje a eviduje a že má dozor nad těmito velkými společnostmi. Protože se dneska asi již bavíme o desítkách, stovkách milionů, ne-li miliard korun, které v tomto byznysu s tím zbožím zapůjčeným, pronajatým nebo popř. zpětně potom odkupovaným za to, že si může kupit nové, fungují a točí se v České republice. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Já jenom chci uvést na pravou míru do záznamu: pan poslanec Bžoch – já jsem četl jeho omluvu, ale ta nebyla na dnešní den, ta je až 1. 11., z důvodu zahraniční cesty. Také pan poslanec Kobza ruší svoji omluvu z dnešního dne, je přítomen.

Zájem reagovat má pan guvernér a já mu tímto dávám slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji vám, pane předsedo. Vážená Sněmovno, já asi nebudu schopen panu poslanci odpovědět zcela uspokojivým způsobem, protože samozřejmě šíře těch různých činností, které nějakým způsobem využívají úvěrové vztahy, je obrovská a ne všechny tyto záležitosti podléhají psané regulaci, a tudíž ani my určitě jako dohled nad mj. i touto částí finančního trhu nemůžeme mít přehled dokonalý. Pokud je mi známo, tak naprostá většina firem, které používají nějakým způsobem úvěrů k prodeji např. spotřebního zboží ať už přes nějaké svoje vlastní finanční kanály, nebo jsou v nějaké kooperaci s nebankovními či bankovními úvěrovými institucemi, tak všechny ty firmy musí minimálně mít povinnou registraci, pokud jde o zprostředkování spotřebitelských úvěrů. Proto musí splnit určité podmínky. Samozřejmě to nejsou žádné nedosažitelné podmínky, ale musí mít nějaký systém kvalifikace těch pracovníků, ti pracovníci by měli projít nějakým školením, mít nějaké osvědčení atd., obecně řečeno.

Já jsem samozřejmě připraven odpovědět na konkrétní náměty, které mi pan poslanec doručí, ale tady momentálně vám neumím obecně odpovědět. Určitě o všech věcech nevíme, máme jen omezené kapacity a samozřejmě jsme schopni sledovat jen část toho trhu, nicméně dostáváme různé podněty. Ale jak říkám, my dohlížíme to, co je regulováno zákonem. A ano, existují oblasti, které takto regulovány striktně nejsou, a tam naše dohledová pravomoc nesahá.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Nacher, poté pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já tady nebudu suplovat určitě pana guvernéra. Já jsem ty otázky, musím říct, pana kolegy Luzara nepochopil, protože od 1. prosince 2016 tady máme nový zákon o spotřebitelském úvěru, který ten trh velmi přísně, velmi přísně reguluje. Dává České národní bance větší pravomoci. O té registraci již zde bylo řečeno. Když se podíváte na stránky ČNB, tak tam vidíte, kdo vlastně může dneska poskytovat úvěry. Už to není těch několik desítek tisíc firem, ale už jich tam je, tuším, teď mě možná pan guvernér opraví, nevím, bylo jich tam 107, to si vzpomínám.

Z těch výsledků, když se podíváte na úvěry v selhání, tak podle SOLUSu jsme na tom nejlépe za posledních deset let, resp. vůbec od počátku měření. A když se podíváme na default u hypoték, tak tam jsme na tom nejlépe v Evropě. Takže já bych spíš otázky směroval k tomu, jestli i na základě toho, co zde bylo řečeno, že náš finanční sektor je nejzdravější, nejziskovější na jedné straně, ty defaulty jsou nejnižší na straně druhé, nicméně úrokové sazby hypoték rostou, jak již bylo řečeno, ceny nemovitostí také, tak jestli právě naopak v kontrastu s tím, co říkal můj kolega poslanec, jestli ta přísnost neodpovídá, není v disproporci s těmito údaji. Já bych spíš otázku směroval tímto směrem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, pane guvernére. Určitě se rád na vás potom s konkrétními věcmi obrátím. Ale zareaguji na kolegu Nachera v té věci toho, kam jsem mířil svojí otázkou.

Otázkou jsem mířil k jednoduché otázce. Existují systémy, které vám, když si požádáte o takovou službu, jako je úvěr někde, popř. do systému vyměny zboží, zakoupení vyplníte nějaké základní údaje, předložíte své údaje, kolik máte příjem, kolik máte děti, kde bydlíte a všechny věci, které si tyto instituce vyžádají, a přijde vám odpověď ano, nebo ne. Když se ptáte proč ne, tak řeknou, toto je nevýhodný údaj, ten vám nesdílíme. Ptám se, je nějaký dozor finančního arbitra, České národní banky či někoho nad těmito institucemi, jak probíhá tento systém výběr klientů? Které je to hodnoticí kritérium, které nemůže ten zákazník obdržet? Je nějaký dozor, aby nedocházelo k nějakým nekalým praktikám a dalším záležitostem těchto finančních institucí? To je ta první otázka v této věci.

A druhá otázka je zase konkrétní, jestli je v systému, teď nevím, etickém nebo právním možnost, že velký bankovní dům, který chce poskytovat úvěry, vytvoří s. r. o., nazve ho Slon a ten Slon řekne: občané půjčují občanům, my vám půjčujeme jako občané, my to nějak sbíráme a vám výhodně, za výhodný úrok půjčujeme, takovéto reklamy běží, a vy potom zjistíte, že to není žádný Slon, ale za tím Slonem

stojí nějaká velká banka, která akorát cítila potřebu, že její jméno asi není tak dobré známé nebo nechce být spojováno, a nabízí to jako že někdo úplně neznámý, nový na trhu našel nějakou mezeru a proráží. To považuji třeba za neetické chování těchto bank. A historicky jsme zažili přesně opačný postup, kdy se nebankovní vydávaly za bankovní a to jste postihli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Hezké odpoledne, paní a páновé. Budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Patrika Nacherá. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dámy a pánové, já opravdu nevím teď, kam kolega smřeuje. Já bych mu i rád sám odpověděl. Jestli ho zajímá, kde si občan může zjistit něco o své úvěrové historii, tak může využít úvěrové registry, kde už dneska se na to může podívat individuálně, už se tam nemusejí a nemohou dívat pouze finanční instituce. Mám na mysli SOLUS, BRKI, NRKI, můžete to udělat na dálku, a tam si každý zjistí, kde si půjčil, kde je v selhání, kde dluží po splatnosti apod. Má veškeré informace, které má banka. Jinými slovy, když mu finanční instituce nechce něco poskytnout, tak si to může najít on sám, jestli jsem to pochopil. Jinak, jak řekl pan guvernér, ten, kdo poskytuje úvěr, tak musí být registrován u České národní banky. Dokonce musí mít, jestli si to dobře pamatuji, základní kapitál 20 milionů. To je prostě podle toho nového zákona. Takže já teď nevím, o jakých eseróčkách a nějakých vedlejších produktech bank se zde hovoří. A to tedy mě tady nikdo nebude podezírat, že jsem obhájce bank v České republice.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanjura také s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, ale někdy ta debata je fakt absurdní. Jdu žádat o půjčku a nedostanu ji. Tak to je, to je úplně normální. Ten, kdo půjčuje, si testuje klienta a rozhodne se ano, nebo ne. Není žádné lidské právo půjčit si. Pak tady budeme řešit zátra insolvenční zákon a ti samí budou říkat, že máme dlužníkům pomocí a oddlužit je, kteří tedy neslyšeli ne, ale slyšeli ano, když si chtěli půjčit peníze. Tak musíme být trošku konzistentní v té argumentaci. Podle mě když ať už jednotlivci, anebo firmě finanční ústav nepůjčí, je to z ekonomických důvodů. Není to žádná nekalá soutěž, pleticha. Vždyť oni chtějí půjčovat! Vydělávají na tom, že se platí úroky. Je to v jejich zájmu. Ale pokud si vyhodnotí, že ten klient nebo ta firma je riziková, a víte, že Česká národní banka sleduje i rizikové úvěry, tak ho prostě neposkytnou. A jestli mu řeknou důvod takový či onaký, já myslím, že je mnohdy lepší, když se dozví jenom, že ne, než aby říkali podrobnosti, proč vlastně ne. To tak prostě funguje. A vůbec nerozumím debatě volat po tom, jestli Česká národní banka je schopna donutit banky, aby říkaly klientům, kterým nedají úvěr, proč. Jak by se to vlastně kontrolovalo? Bylo by to jenom formální a zcela zbytečné.

A k tom Slonu s. r. o. To už mi vzal pan kolega. Já jsem se přihlásil předtím, než vystoupil. Tak zase bavme se reálně se znalostí věcí. To není tak, že dneska někdo vezme korunu, založí s. r. o. a zítra spustí úvěrový byznys. Nic takového prostě není možné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Dovolím si konstatovat omlovy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pan poslanec Ondřej Polanský od 15 do 16 hodin z důvodů zdravotních, mezi 17. a 20. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji Patrik Nacher a pan poslanec Julius Špičák mezi 15.15 a 19.00 hodin z pracovních důvodů.

Zatím to byla poslední přihláška do rozpravy, jinou nemám. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, je zájem o závěrečná slova? Když ne, tak v tom případě požádám jenom pana zpravodaje, aby připomněl návrh usnesení Poslanecké sněmovny, který byl přečten v rozpravě, abychom o něm mohli hlasovat. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Interpelace na pana guvernéra bychom mohli zakončit tímto tvrzením, že Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2017.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To je návrh usnesení. Já zazonguji, aby ti, kteří jsou mimo sál, měli šanci hlasovat. Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu usnesení, které přednesl zpravodaj a které vám zopakoval, budeme hlasovat v hlasování číslo 187, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 187 ze 137 přítomných 135 pro. Návrh usnesení byl přijat.

Děkuji panu guvernérovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 160.

Dalším bodem bude bod číslo

162.

Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2018
(Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2018)
/sněmovní tisk 258/ - první čtení

Děkuji, že jak pan guvernér, tak pan zpravodaj zůstali na svých místech, protože jde o zprávu České národní banky o inflaci do července 2018 – zprávu o měnovém vývoji za 1. pololetí letošního roku. Tuto zprávu předkládá guvernér národní banky, který je v tomto případě oprávněn k účasti na schůzi a musí mu být uděleno slovo, tedy nehlasujeme o jeho vystoupení, protože zákon tak předpokládá.

Podle zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, je Česká národní banka povinna podávat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji, a tak poprosím pana guvernéra národní banky pana Jiřího Rusnoka, aby zprávu nejdříve uvedl. Pane guvernére, prosím, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Pokusím se velmi stručně, abych vás nezdržoval, máte toho ještě hodně před sebou.

Zpráva o inflaci číslo III/2018 popisuje hospodářský vývoj a z něj plynoucí závěry pro měnovou politiku České národní banky. Ekonomika rostla v průběhu letošního roku postupně se zpomalujícím tempem. Ve 2. čtvrtletí dosáhl růst hodnoty 2,4 %. Hlavním zdrojem růstu byly zejména spotřební výdaje domácností a investice firem. Podle prognózy ČNB růst české ekonomiky z loňských vysokých temp letos zpomalí, nicméně udrží se nad 3 % a takto předpokládáme, že to bude pokračovat i v dalších letech. Bude tažen i do budoucna robustním růstem spotřeby domácností, který odráží optimismus spotřebitelů v prostředí rychlého zvyšování jejich příjmů. Svižně rostoucí zahraniční poptávka a stále zřetelnější nedostatek volné pracovní síly budou nadále motivovat domácí podniky k investicím do strojů a zařízení.

Fiskální politika bude k růstu domácí poptávky v letech 2018 a 2019 přispívat zrychleným čerpáním evropských fondů i výraznějším zvýšením běžných výdajů.

Zvyšující se poptávka po práci se současně projeví i v pokračujícím rychlém růstu mezd. Tempo aktuálně růstu mezd dosahuje 8,6 %. V dalších letech by však mělo postupně zvolňovat.

Inflace se ve druhém čtvrtletí přehoupla do horní poloviny tolerančního pásma inflačního cíle ČNB. V červnu dosáhla 2,6 % meziročně, v červenci klesla na 2,3 a v srpnu se opět lehce zvýšila na 2,5. Celkové inflační tlaky související zejména s výraznou dynamikou mezd zůstávají silné a krátkodobě ještě dále vzrostou. Zároveň se zastavilo protiinflační působení dovozních cen vlivem nedávného mírného oslabení kurzu koruny. Inflace se proto bude dle naší poslední prognózy do poloviny roku 2019 nacházet v horní polovině našeho tolerančního pásma, to jest nad dvěma procenty. Celkové inflační tlaky se mezitím začnou postupně zmírnovat, bude to důsledek také pokračujícího zvyšování úrokových sazeb a postupně i obnoveného posilování kurzu koruny a posléze pomalejší dynamiky mezd. Na horizontu měnové politiky, to znamená ve druhém pololetí příštího roku, se inflace vrátí k našemu cíli inflačním, to jest dvěma procentům, a v blízkosti tohoto cíle setrvá i během roku 2020.

S touto prognózou je konzistentní pokračující zvyšování úrokových sazeb směrem k jejich dlouhodobě neutrální úrovni. Podle prognózy se kurz koruny po dočasném oslabení vrátí k posilování. Přispěje k tomu zřetelně kladný úrokový diferenciál české koruny vůči euro, stejně tak dozívající vliv nákupu aktiv ze strany Evropské centrální banky a reálná konvergence české ekonomiky. Podle naší prognózy by tak kurz měl někdy v prvních měsících roku 2019 posítit až pod úroveň 25 korun za euro.

Bankovní rada na svém srpnovém měnovém zasedání vyhodnotila rizika prognózy inflace na horizontu měnové politiky jako vyrovnaná. Za hlavní nejistotu jsme označili délku trvání globálních faktorů, které způsobily předchozí oslabení koruny. Dalším zdrojem vnější nejistoty identifikovaným naší prognózou je nárůst protekcionistických opatření ve světovém obchodu. Na závěr svého srpnového jednání tedy jsme rozhodli o zvýšení limitní úrokové sazby pro dvoutýdenní repo operace o 25 bazických bodů na 1,25. A stejně tak na zářijovém zasedání rada zvýšila poměrem hlasů 6:1 hlavní úrokovou sazbu o dalších 25 bazických bodů, čili na 1,50, která je aktuálně platná.

Bilance rizik prognózy, poslední prognózy, resp. její aktualizace ze září, vidí ta rizika jako vyrovnaná a v zásadě nevýrazná. Nicméně i nadále existuje obecná nejistota plynoucí z ohrožení volného obchodu ve světě a také z dění kolem brexitu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu guvernérovi ČNB Jiřímu Rusnokovi. Konstatuji, že zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 258/1. Požádám zpravodaje výboru pana poslance Karla Raise, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dobrý den. Já přednesu usnesení rozpočtového výboru z 11. schůze ze dne 5. září 2018 ke zprávě ČNB o inflaci – červenec 2018, zpráva o měnovém vývoji za první pololetí 2018, sněmovní tisk 258.

Po úvodním slově zástupce ČNB pana Krále, zpravodajské zprávě poslance Raise a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

I. bere na vědomí Zprávu ČNB o inflaci – červenec 2018 (Zprávu o měnovém vývoji za první pololetí 2018);

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí zprávu ČNB o inflaci – červenec 2018 (Zprávu o měnovém vývoji za první pololetí 2018);

III. povídá zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnou Parlamentu.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu zpravodaji. Otevírám rozpravu, do které ale nemám žádnou přihlášku. Ptám se, zda se hlásí někdo z místa. Ano, vidím, pana poslance Zbyněka Stanjuru. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pan guvernér už to zmínil ve svém úvodním slově, ale letos se jaksi nedáří plnit inflační cíle, tedy dvě procenta, České národní bance. A tak se chci zeptat, kde vidí pan guvernér přičiny, toho, že se to nedáří. Jestli jako mnozí z nás, že je příliš rychlý růst mezd, který v mnoha případech

neodpovídá zvýšení produktivity práce, zda se na tom podle jeho názoru spíš podílí, pokud s tím souhlasí, že na tom zvýšení inflace se podílí i růst mezd, zda se na tom víc podílí veřejná správa, nebo privátní správa. A kdy si pan guvernér představuje, nebo kdy očekává, že se inflace vrátí do toho pásmo, které je vlastně inflačním cílem ČNB. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jestli chce pan guvernér... Ano, chce. Pan guvernér odpoví v rozpravě na dotaz. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane místopředsedo, vážená Sněmovno, děkuji za dotaz. Tak především chci zdůraznit, že my máme inflační cíl dvě procenta a kolem něho máme, je to tzv. toleranční pásmo, plus, minus jedno procento. Čili pokud se inflace pohybuje v tom pásmu jedno až tři procenta, tak jsme v tom tolerančním rozhraní.

My k tomu inflačnímu cílení přistupujeme skutečně flexibilně, protože není v podstatě ani smyslem inflačního cílení rigidně trvat na nějaké nominální cifré, každý měsíc nezbytně dvě procenta. Není to ani možné. De facto v malé otevřené ekonomice je tolik možností, kdy dochází k určitým tlivům zejména externím. Jsou tam samozřejmě položky, které v té inflaci vůbec nejsme schopni ovlivnit, jako regulované ceny, jako komodity typu ropa, elektrická energie, do jisté míry potraviny a některé další.

Takže my to, že jsme mírně nad naším nominálním inflačním cílem, nepovažujeme za žádný zásadní problém. Je třeba připomenout, že jsme mnoho, mnoho měsíců v letech 2012, minimálně 2014, 2015, v tomto rozmezí jsme byli hluboko pod naším nominálním inflačním cílem a také to neznamenalo, že bychom z toho činili nějaké dramatické závěry. Čili my předpokládáme, že samozřejmě důvody pro to, proč ten růst inflace je vyšší, jsou primárně domácí v tuto chvíli. Ano, jsou velmi svížné domácí spotřebitelské tlaky. V posledním měsíci se to ukázalo i ve statistice, kdy se výrazně oživila ta tzv. jádrová inflace, která je tvořena zejména neobchodovatelnými položkami, dá se zjednodušeně říct zejména cenami služeb. Výrazně se tam projevuje růst samozřejmě toho imputovaného nájemného, čili růst obecně nákladů na bydlení, ale i dalších služeb, zatímco u těch obchodovatelných položek ten růst není tak výrazný.

Čili je to výrazně domácího původu. A samozřejmě to souvisí s tím výrazným růstem mezd a následně spotřeby. My samozřejmě na to reagujeme i tím zvyšováním postupným, pomalým zvyšováním sazeb. Očekáváme, že se v průběhu příštího roku, zhruba někdy do toho pololetí, inflace vrátí k těm dvěma procentům a posléze by měla na této úrovni nebo mírně kolem ní oscilovat a v podstatě by se na ní měla držet.

Takže v podstatě mohu potvrdit, že hlavním dneska zdrojem české inflace, která je ale, zdůrazňuji, pod kontrolou a velmi umírněna v rámci tolerančního pásmá, jsou zejména domácí inflační tlaky související s růstem příjmů a spotřeby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu guvernérovi. Ptám se, jestli je ještě někdo další do rozpravy. Pokud nikdo, myslím si, že rozprava nebyla tak dlouhá, abychom museli opakovat návrh na usnesení, které přednesl zpravodaj. Pokud to někdo požaduje, tak samozřejmě ano. Nepožaduje. Všeobecnou rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Můžeme tedy přikročit k rozpravě podrobné, do které také nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Není tomu tak, takže i podrobnou rozpravu končím. Máme dvě možnosti, resp. jednu, protože návrh usnesení je dán, a můžeme tedy o návrhu, který přednesl zpravodaj, hlasovat.

Rozhodneme v hlasování číslo 188, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro, že bereme zprávu na vědomí. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 188, z přítomných 155 pro 131 poslanec, proti nikdo. Zprávu České národní banky o inflaci – červenec 2018 jsme vzali na vědomí.

Děkuji panu guvernérovi České národní banky, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 162.

Pokračujeme bodem

163.

**Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu
zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019
a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky
na léta 2020 a 2021 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech
/sněmovní dokument 1212/**

Jedná se o sněmovní dokument 1212, který obsahuje usnesení rozpočtového výboru číslo 143, a to z 11. schůze z 5. září letošního roku, a přílohu, kterou je návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Předložený návrh uvede předsedkyně rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá, kterou požádám, aby se ujala slova. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych vás seznámila s usnesením rozpočtového výboru z 11. schůze ze dne 5. září 2018 k návrhu časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2020 a 2021 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech.

Po úvodním slově předsedkyně výboru poslankyně Vostré a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby schválila časový harmonogram projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2020 a 2021 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech podle přílohy 1 tohoto usnesení;

II. zmocňuje předsedkyni výboru, aby s tímto usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu.

Co se týká přílohy 1 usnesení rozpočtového výboru číslo 143/2018, tak je to návrh usnesení Poslanecké sněmovny k časovému harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2020 a 2021 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech:

Poslanecká sněmovna schvaluje časový harmonogram projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2019 /dále jen návrh zákona/ a střednědobého výhledu státního rozpočtu České republiky na léta 2020 a 2021 takto – pak jsou tam uvedeny body 1 až 14. A vzhledem k tomu, že máte i tuto přílohu písemně, tak bych si dovolila se na tuto přílohu odvolat a nečist ji slovo od slova, pokud proti tomu nebude námitek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Miloslavě Vostré a požádám ji, aby u stolku zpravodajů sledovala všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevřím. Konstatuji ovšem, že do ní nemám žádnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Nikoho nevidím, končím tedy obecnou rozpravu k této věci.

Přistoupíme k rozpravě podrobné, kterou otevřím. Také konstatuji, že nemám žádnou přihlášku. Mohu tedy ukončit i podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

Návrh usnesení vám byl předložen ve sněmovním dokumentu 1212. Ptám se, jestli ho chce někdo opakovat. Není tomu tak, můžeme o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování číslo 189 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 189, z přítmých 161 poslance pro 141. Usnesení bylo přijato, návrh usnesení byl schválen a časový harmonogram projednávání státního rozpočtu je platným dokumentem pro jednání o státním rozpočtu na příští rok.

Děkuji paní předsedkyni rozpočtového výboru a končím bod číslo 163.

Máme před sebou bod

76.

Viceletý finanční rámec EU na období 2021 – 2027 /sněmovní tisk 227-E/ - prvé čtení

Jde o přerušený bod, který jsme projednávali naposledy ve čtvrtek 20. 9. Připomínám, že výbor pro evropské záležitosti projednal sdělení Komise, návrh nařízení Rady a inicioval jeho zařazení na schůzi Poslanecké sněmovny. Stanovisko výboru a návrh usnesení Poslanecké sněmovny je součástí předloženého tisku 227-E.

Žádám, aby u stolku zpravodajů zaujal místo zpravodaj výboru Adam Kalous, a paní ministryně financí je připravena. Máme přihlášeného pana poslance Mikuláše Peksu a pana poslance Jana Skopečka, ale s přednostním právem se hlásí předseda

vlády České republiky pan Andrej Babiš. S přednostním právem, pane premiére, máte možnost vystoupení.

Prosím sněmovnu o klid! Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a páновé, Evropská komise představila na začátku května letošního roku návrh víceletého finančního rámce Evropské unie pro roky 2021 až 2027. Navrhovaný rozpočet má dle Komise umožnit kompenzovat dopady brexitu, zajistit adekvátní zdroje pro kohezní politiku, společnou zemědělskou politiku a zvýšit výdaje na nové priority Evropské unie.

Já osobně jsem vůči tomu návrhu rozpočtu velice kritický. Jednak si myslím, že s tím rozpočtem – a asi to tak i dopadne – bychom měli počkat na příští Komisi, a vůbec návrh toho rozpočtu, kde vlastně člověk se musí dopátrat nových kapitol, a je málo ten rozpočet srozumitelný, tak já jsem to na úrovni i Evropské rady i při bilaterálních setkáních s jednotlivými premiéry kritizoval.

Můžeme samozřejmě začít od výše příspěvku, který může být navržen nebo je navržen ve výši 1,11 – doposud to bylo 1,14. Je samozřejmě jasné, že čistí plátcí k tomu mají nějaký názor. A těch peněz my také budeme dostávat stále méně.

Za absolutně neuvěřitelnou považuji položku European public administration, to znamená celkové náklady na Evropskou unii, kde vlastně Evropská unie, resp. ty struktury přicházejí s navýšením rozpočtu o 23 %. A to při tom, že je brexit, odchází 15 % obyvatelstva, takže když to přepočteme nějakými cenami, tak tam je 25 mld. eur prostor. A já se taky ptám, proč vlastně náklady na evropské struktury jsou stále vyšší. Takže to se mi velice nelibí.

Dále se mi nelibí to, že vlastně Evropská komise navrhoje novou položku security and defence, která jde z 1,9 mld. eur na 27. Vůbec nechápu proč, když my jsme členy NATO, plníme své závazky, a chceme je splnit i v roce 2024, a to bude znamenat navýšení našich výdajů na armádu o 150 %. Ty propočty přes HDP samozřejmě jsou často nesmyslné, protože Estonsko má 2 %, ale má 500 mil. dolarů, taková Belgie má 0,9 a 4,5 mld. dolarů a my máme 1,14 a 2,5 mld. dolarů. Takže i na zasedání NATO jsem to osobně prezidentovi Trumpovi vysvětloval, že musíme mluvit o nominálních částkách. A proč máme brát peníze z evropského rozpočtu pro zbrojení? Myslím, že to není dobré. Ty klasické pozice jako koheze a zemědělství se snižují, přitom většina států, samozřejmě i státy V4, my chceme tu kohezi, protože chceme investovat a to je pro nás důležité. Já nechápu, můžu se domnívat, že jsou tam některé nové položky, které některé členské státy by mohly čerpat, a my možná na ně nedosáhneme.

Takže já bych chtěl jenom říct za sebe a za vládu, že jsem k tomu návrhu rozpočtu velice kritický. Celkově ten návrh, když si vezmeme ochranu vnějších hranic, tak jsem se ptal na poslední Radě, proč navyšujeme rozpočet Frontexu z 1,7 mld. eur na 10 mld. eur, kde bude působit ta nová, vlastně to je taková záložní policie, nebo záložní pobřežní stráž členských států, z 1 500 na 10 000. Myslím si, že Frontex má hlavně působit a pomáhat v návratové politice, to znamená vracet ty migranti, kteří nedostali azyl, ilegální migranti, aby se vrátili, protože nedostali azyl. A možná bychom hlavně měli pomáhat pobřežní stráži Libye nebo Egyptu a dalších

severoafrických zemí. Já osobně Frontex navštívím 15. října a budu s nimi o tom diskutovat. Takže já tam celkově vidím asi 75 mld. eur, které jsou tam navrženy do nějakých nových pozic, pro které, já si myslím, že by možná mohlo být lepší použití.

Pro nás, pokud se vrátím k té kohezní politice, ta je pro nás klíčová a my chceme, abychom v budoucím programovém období 21 plus měli větší pravomoce rozhodovat, v jaké oblasti chceme financovat z evropských fondů, o to víc, že to saldo a celkový příjem peněz bude nižší. My jsme v současném období svázáni striktními evropskými pravidly a vláda má omezené možnosti přesměrovat prostředky v průběhu programového období. My jsme už v dubnu psali, paní ministryně Dostálková, paní komisařce Cretu, že chceme přesunout peníze, které nečerpáme, do pozic, kde je převis. No a všechno to dlouho trvá. Vláda nepodporuje ani povinné zastropování přímých plateb. Členské státy by se měly rozhodnut samy, zda toto zastropování zavedou a přesunou prostředky jinam. To znamená, že tam máme jasnou pozici. A to jsou ty klasické položky, kde v tom návrhu dochází k nižšemu rozpočtu a navýšují se jiné.

My máme také výhrady k navrhovanému systému propojení čerpání evropských fondů s posuzováním principů právního státu. My si myslíme, že návrh by významně posílil pravomoci Evropské komise oproti členským státům. A taky vláda nepodporuje návrh Evropské komise na zavedení nových zdrojů pro financování rozpočtu EU. Tyto zdroje by nám zkomplikovaly systém financování rozpočtu EU a mohly by přinést i posílení pravomoci Evropské komise při kontrolách výběru těchto zdrojů. Takže v minulosti naše vláda, nevím proč, měla jednu prioritu, my jich máme několik a na každou prioritu můžeme mít jiné spojení a s nimi také mluvíme.

Můžu samozřejmě taky už uvést ten rámec, že trvá sedm let, že ten stávající jsme schvalovali v roce 2012, kdy byla nezaměstnanost u nás 9,5 %, a dneska nejnižší nezaměstnanost v Evropě, velký problém. Principiálně nemám rád měkké programy, různé konference, workshopy. Já si myslím, a naše vláda přišla s víceletým investičním plánem a my tady potřebujeme investovat stovky miliard. Stovky miliard, jak já říkám, do betonu, do dálnic, obchvatů, nemocnic, školek, škol, domovů seniorů atd. Takže my chceme prosazovat a prosazujeme, abychom měli na to podstatně větší vliv než doposud. V tomhle období máme 22,5 % Evropského sociálního fondu, ESF. A když jsme začali čerpat, a opožděně, i kvůli tomu, že Komise měla zpoždění, tak první, kdo čerpal, bylo MPSV, hned tam skočilo 800 mil. Až druhé bylo Ministerstvo dopravy. To jsou věci, o kterých chceme diskutovat. A skutečně v situaci, kdy nejsou pracovní síly v žádných profesích, tak je potřeba si skutečně říct, koho chceme vlastně rekvalifikovat a proč vůbec čerpáme nějaké měkké programy. Já si myslím, že tyto programy můžeme dotovat z českého rozpočtu, a určitě to chceme, ale určitě chceme, aby to bylo efektivní.

Takže já jsem k tomu několikrát vystupoval i na bilaterálních jednáních i v rámci V4. Máme k tomu plno připomínek. Dneska, a to jen dokumentuje, jak to funguje, jsme zaznamenali historický úspěch, když od mého projevu na Ecofinu 14. 6. 2014 uplynulo čtyři a půl roku, my jsme poprvé v historii naší země, našeho členství v EU, prosadili reverse charge. Ano, konečně jsme to dotáhli do konce proti vůli Komise a jednotlivých členských států, protože my víme nejlíp, jak u nás bojovat proti daňovým únikům. Takže to se nám povedlo, je to historický úspěch a trvalo to čtyři a

půl roku. Podle toho vidíme, jak ta Komise funguje. Takže doufejme, že ty příští evropské volby změní naše postavení, změní i to postavení Komise, která je až moc často politická, a že ta Komise bude skutečně více back officem členských států, které budou mít hlavní slovo. A my tam mluvíme nahlas a jasně a navrhujeme věci, které si myslím jsou velice racionální.

Takže o tom rozpočtu určitě bude ještě řeč. Otázka je, jestli se to stihne. Myslím si, že asi to počká až na tu příští Komisi, nicméně máme v tom jasno a naše vláda mi dala jasný mandát, abych takhle vystupoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi vlády České republiky Andrejovi Babišovi za vystoupení. A svého stranického kolegu předběhl faktickou poznámkou pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Kolega Peksa je jistě připraven. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, zatímco mohu souhlasit s panem premiérem v té věci kohezní politiky, logicky, to je priorita České republiky, abychom dobudovali tu infrastrukturu, tak naopak musím zásadně nesouhlasit ve věci pozice vlády k zastropování zemědělských plateb. Podle nás to je chybná politika České republiky. Myslíme si, že naše zemědělství je potřeba změnit. A to, že je to výhodné pro pana premiéra jako osobu, zdaleka neznamená, že je to výhodné pro Českou republiku. (Krátký potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Mikuláš Peksa, připraví se pan kolega Skopeček. (Mimo mikrofon domlouvání o pořadí řečníků.) Ne, pan kolega Peksa teď. Aha, kolega... jste přihlášen normálně do rozpravy. Pan kolega Kobza se sice přihlásil, ale poté, až když jsem vás vyvolal. Takže máte slovo.

Poslanec Mikuláš Peksa: Rozumím, děkuji. Dobrá, tak já vám děkuji za slovo. Pokusím se být maximálně krátký. Podobně jako můj stranický kolega, prostřednictvím pana předsedajícího Mikuláš Ferjenčík, já rozhodně nesouhlasím s postojem české vlády a pana premiéra ke stropování dotací. Já tady vidím prostě jasný konflikt zájmů mezi firmou Agrofert a zájmy občanů České republiky.

Já bych řekl prostě k tomu rozpočtu, co jsme tady slyšeli, myslím si, že by jednoznačně měl podporovat společnou obranu, protože Evropa potřebuje společnou obranu, potřebuje být akceschopná. A rozhodně by měl podporovat společnou ochranu hranic, protože to je problém, na který řada z nás upozorňovala, a občané od nás očekávají, že ho budeme řešit.

Myslím si, že jste všichni zaregistrovali, že v uplynulém týdnu Evropská komise avizovala, že se bude zabývat střetem zájmů Andreje Babiše, takže předpokládám, že všichni tady chápeme, že to není nějaký můj výmysl, ale skutečný problém. Takže vzhledem k tomu, že pravděpodobně na konci bude usnesení, tak já bych navrhl to

usnesení doplnit o to, že Poslanecká sněmovna vyzývá k omezení dotací vyplácených velkým podnikatelským subjektům.

Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Mikuláši Peksovi, a ještě než se ujme slova pan kolega Skopeček, s faktickou poznámkou se přihlásil pan kolega Jiří Kobza. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu velmi stručný. K tomu výčtu výhrad, který zde přednesl pan premiér, bych připomněl ještě jednu výhradu, kterou mám já, a to je, že ačkoliv jsem pečlivě hledal v rozpočtu, nenašel jsem tam ani jeden eurocent, který by pocházel z nějakých úspor, že by Evropská komise chtěla šetřit na tom svém obrovském nenasytém administrativním aparátě. Naopak ho chce krmit ještě víc. Takže já si myslím, že naše poselství by mělo být naprostě jasné v tomto směru a vzkaz Evropské komisi by měl být: když chcete víc peněz, šetřete sami u sebe. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kobzovi za trefnou poznámkou a za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo k faktické poznámce panu kolegovi Faltýnkovi, konstatuji dvě omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to kolegy Benešíka, od 16.00 do 16.45 hodin přijímá velvyslance Gruzie, a kolega Výborný z pracovních důvodů nebude 16.00 až 17.30.

Nyní pan poslanec Jaroslav Faltýnek s faktickou poznámkou. Pan kolega Skopeček je připraven. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já jsem nechtěl reagovat a rozpoutávat tady nějakou odbornou debatu, která by byla velmi dlouhá, na téma zastropování zemědělských dotací v rámci Evropské unie. Já jsem tady této problematice se věnoval před zhruba sedmi, osmi lety, když se debatovaly podmínky tohoto stávajícího programového období, tehdy jako zástupce Agrární komory a zemědělců. A tehdy to dopadlo tak, že po společné argumentaci zhruba 13 států, kde gros samozřejmě v této diskusi hrály bývalé postsocialistické státy, které v podstatě říkaly, že nechtějí, aby došlo k tomuto zastropování, protože to zastropování má jediný cíl a ten je potřeba si tady přiznat. Je to tady znova, znova na stole. Akorát lidé, kteří to čtou v novinách a nejsou v té debatě přímo zapojeni, tak tomu bohužel nerozumí. A ten cíl je jednoduchý. Ta stará patnáctka vyrábí několikanásobně více potravin, než sami spotřebují doma. Třeba takové Holandsko, Belgie, Dánsko vyrábějí pět- až osmkrát více vepřového masa, než sami spotřebují. My jako Česká republika bohužel díky nastavené politice z minulých let, ale k tomu se nechci vracet, tak Česká republika je na padesát procentech své vlastní potřeby a padesát procent dováží. A cílem té staré patnáctky je velmi jednoduchá věc: prostě omezit výrobu v těchto postkomunistických státech a dovážet sem svoje přebytky a svoje potraviny. To je prostě jediný cíl.

A pokud se týká zastropování v rámci –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, nemohu jinak, než vám vzít slovo, protože jste se přihlásil k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Tak já se přihlásím ještě jednou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak se přihlaste ještě řádně, prosím. Tak nyní ještě kolegu Skopečka požádám o strpení, protože nevydržel napětí situace a kolega Benešík se přihlásil ještě předtím, než bude se omlouvat, vystupovat s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a páновé, já jsem tady zaslechl slovo o nenasytném, přebujelém evropském aparátu v Evropské komisi. Já mám k Evropské komisi milion šest výhrad, možná milion sedm výhrad. Ale administrativa Evropské unie stojí zhruba 6 %, nebo do 6 % z celkového rozpočtu. Já si myslím, že žádný český úřad nevydává na administrativu tolik co Evropská komise, respektive instituce Evropské unie. A to si představte, že obrovské peníze se dávají do tlumočení a do překladů, protože samozřejmě všechno je tlumočeno a překládáno z a do všech oficiálních jazyků Evropské unie. Takže já Evropské komisi a všem institucím můžu vytknout cokoliv a vytýkám jim to i na evropském výboru, ale myslím si, že 6 % není zas tolik, abychom měli nazývat ten aparát nenasytným. Celá řad institucí v České republice by se mohla učít, jak šetřit peníze daňových poplatníků.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Benešíkovi za dodržení času k faktické poznámce a pan předseda Faltýnek se přihlásil ještě k jedné faktické poznámce. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Takže já bych to dokončil. Ta stávající pozice vlády k otázce zastropování je stejná, totožná jako pozice minulé vlády, kde ministrem zemědělství byl zde přítomný Marian Jurečka. Takže ta pozice je úplně stejná a není to pouze pozice České republiky, je to pozice V4, ad jedna, a je to pozice dalších států v rámci Evropské unie. Já v tuto chvíli nevím přesně, jestli těch států je deset nebo jedenáct. V tom minulém období, když se ta debata na úrovni dialogu v rámci Evropské unie konala, tak těch států bylo třináct a lídrem v této debatě nebyla Česká republika, ale bylo to Německo. Bylo to Německo, které nechtělo zastropování povinné, a byla to Itálie a byla to Velká Británie. Velká Británie bohužel už se této debaty neúčastní.

Takže tolik jenom na osvětlení situace, kdy já jsem se na rozdíl od vás, prostřednictvím pana předsedajícího vážení kolegové, té debaty opravdu na úrovni předsedů zemědělských výborů zúčastnil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo k faktické poznámce panu poslanci Mikuláši Ferjenčíkovi, konstatuji dvě došlé omluvy, a to od 16.30 do 19 hodin pan poslanec Petr Beitl a od 17 do 19 hodin pan poslanec Jan Farský.

Nyní pan kolega Ferjenčík s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Nicméně vy jste seděl i v té minulé vládě, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího. Agrofert lobbuje zcela konzistentně a lobbował velmi konzistentně i v době, kdy jste ještě v politice nebyli. A já jen si myslím, že ta politika je chybná, a že pokud máme získat peníze na kohezní politiku, tak já vidím prostor v té zemědělské především v zastropování těch plateb.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Hlásil se pan kolega Skopeček, který je připraven na své vystoupení. Je zatím posledním přihlášeným do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já se vrátím k meritu věci, a sice k tomu fiskálnímu rámci. Musím říct, že musím v tomto případě souhlasit s většinou věcí, které tady pan premiér přednesl, až na to zemědělství. Ten materiál, který dneska projednáváme, projednáváme asi po třetím přerušení. Už tady o tom běžela několikrát debata. Proto se omezím jenom na ty hlavní argumenty, které už jsem říkal.

Pro nás je ten rozpočet příliš velký, a to zejména když vezmeme v úvahu, že jedna z poměrně velkých zemí odchází. Podle našeho názoru se Evropská unie měla zaměřit na úspory, nikoliv pouze na hledání nových zdrojů.

Dalším problémem, tím vážným, pro nás je to, že Evropská unie chce zavést vlastní zdroje. Zejména je pro nás problém ten konsolidovaný základ daně právnických osob. Ale i to obchodování s emisními poplatky i poplatky za odpadové hospodářství jsou věci, se kterými nesouhlasíme. A je to přesně ta cesta, jak se pomalu, pomalými krůčky dostáváme z Evropské unie coby spolupráce národních států na tu nadnárodní úroveň směrem k superstátu, který má své vlastní zdroje, své vlastní daně. Pro nás by bylo lepší zvýšit příspěvek jednotlivých národních států než zavádět jakékoli vlastní zdroje. Ale říkáme, Evropská unie se v tomto případě měla zaměřit především na úspory.

Dalším problémem je pro nás snaha podmiňovat čerpání peněz pravidly právního státu. My si myslíme, že to může být zneužitelné. Vidíme, jakým způsobem se tyto věci v současné evropské realitě odvíjejí, a já v tom nevidím rovněž nic pozitivního. Rovněž souhlasíme s tím, že tato stávající Komise až příliš spěchá. Mohli jsme to vidět jak na úrovni evropského výboru, tak při našich cestách do Evropského parlamentu. Skutečně ten tlak končící stávající komise na to, aby finanční rámcem a rozpočty na další roky byly přijaty ještě za té stávající, staré Komise, je enormní. To mě také nenaplňuje přílišnou důvěrou. A byl bych velmi pro to, aby finální verzi toho

rozpočtu schválila, přednesla a stála si za ní nová Komise, která bude více odrážet současné nálady v Evropě a bude odrážet výsledky evropských voleb.

Jinak, vážený pane předsedající, ještě bych se rád přihlásil do podrobné rozpravy, protože jsem při tom prvním projednávání načetl v obecné rozpravě usnesení, které se týkalo Maďarska. Vzpomeňme si, že jsme tento bod otevřeli ve chvíli, kdy Evropský parlament schválil žalování Maďarska. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Skopečkovi. Mám tady dvě přihlášky s přednostním právem, ale mám tady tři faktické poznámky – pana poslance Benešíka, Vrecionové a Jurečky. Pan kolega Benešík bude první s faktickou poznámkou. Eviduji tedy přihlášku předsedy... a teď pořadí. První byl pan kolega Michálek a potom kolega Farský. Ke kolegovi Skopečkovi si poznamenám podrobnou rozpravu.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, chtěl bych velmi silně zdůraznit, že evropský výbor se velkou většinou ohradil proti možnosti zavést vlastní příjmy Evropské unie, a to, aby Sněmovna věděla, po velmi důkladné rozpravě. My si nemyslíme, že by Evropská unie a Evropská komise zejména měly mít vlastní příjmy. Ten národní prvek tam má být zachovaný. Je ale také důležité říct, že pokud by toto mělo být jinak, pokud by Evropská komise, potažmo Evropská unie měla vlastní příjmy, tak s tím musí souhlasit všechny státy. Je to záležitost, která by naprostě zásadním způsobem měnila parametry. A pokud vím, tak je proti tomuto odpor. Takže ta diskuze o tom, že by Evropská komise, potažmo Unie měla vlastní příjmy, je tak trochu lichá, protože minimálně Česká republika, pokud vím, se k tomuto staví negativně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a nyní paní poslankyně Vrecionová také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Vážené kolegyně, kolegové, přeji pěkně odpoledne. Chtěla bych jenom reagovat prostřednictvím pana předsedajícího na slova pana kolegy Faltýnka k tomu zastropování. Za prvé jsem pevně přesvědčena, že Česká republika v současné době zvolila velmi špatnou vyjednávací strategii. Ona vyhovuje někomu, ale můžeme na ni velmi doplatit, pokud budeme na zastropování trvat. Protože v současné době jsme v tom vlastně předeším my a Slovensko. Není úplně pravda, že celá V4. Polsko má úplně jinou strukturu zemědělství. V minulém programovacím období lobbovalo Německo, které mělo problém s NDR, protože to mělo podobnou strukturu těch velkých lánů jako my a Slovensko. Velká Británie je pryč a Německo si ten svůj problém již vyřešilo. A nám se může stát, že pokud na tom budeme takto trvat, tak o ty uříznuté peníze, pokud nenabídnete nějakou jinou variantu, přijdeme.

To, že dovážíme vepřové maso, je pravda, ale jsou také další zemědělské komodity, které vyvážíme. Myslím si, že je to tak v pořádku. A samozřejmě podpora v živočišné výrobě je namísto, ale ne touto formou. Navíc na ty naše velké šíré rodné lány, se ukazuje, že třeba v současné době, kdy máme problém se suchem, velmi doplácíme. A právě zastropování by pomohlo tomu, aby došlo k jejich rozčlenění.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Vrecionové za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Mariana Jurečky. Ještě předtím, než přistoupí k mikrofonu, omlouvá se pan kolega Čižinský od 16.30 do konce jednacího dne.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, kolegové, přiznám se, že když jsem poslouchal slova pana premiéra a když jsem se díval do materiálů k tomuto sněmovnímu tisku, které máme jako poslanci k dispozici, tak se přiznám, že jsem trošku na rozpacích. Podle toho, co se tady píše v pozici vlády České republiky, tak je to podstatně jiné, než tady sdělil premiér této vlády, který tady de facto ten materiál cupoval a říkal, kolik jakých má k tomuto materiálu výhrad a jak je k tomu kritický. Když se podívám na pozici vlády k jednotlivým bodům, tak v zásadě to vždycky začíná slovy Česká republika je připravena, Česká republika vítá a tak dále. Tak by bylo dobré, aby si to buď potom pan premiér přečetl, co nám tady předkládá jako poslancům, nebo aby ta vyjádření byla v souladu. Tolik faktická poznámka.

Mimochodem pan premiér tady hovořil o tom, že má jednu konkrétní prioritu. V tom materiálu samotném se tady píše minimálně o třech prioritách. Je to tady v tom textu tučně na straně 17 vyznačeno.

Nicméně k té debatě, která se tady otevřela k otázce zastropování. Ono to není úplně černobílé. Je potřeba tady zmínit jednu věc. To tady zmíním pro kolegy, kteří to tady otevřeli. Ten návrh, tak jak byl v původním prvním návrhu, se pohyboval na částce 60 tisíc eur zastropování v rámci prvního pilíře přímých plateb. To chci tady jenom zmínit pro všechny, že pokud by takováto hranice byla přijata pro Českou republiku, tak se to týká všech farem bez rozdílu právní subjektivity. A bavíme se o hektarech, u té farmy zhruba 255 hektarů a více. Takže už i na tyto farmy, kterých máme v České republice poměrně hodně. Znám velké množství rodinných farmářů, kteří z řadově jednotek či desítek hektarů za těch 25 let vystřílnili na velikost i několika set hektarů.

Tak prosím pěkně umějte rozlišovat otázku zastropování, která by, pokud by měla být, tak by měla být nějakým způsobem zohledňující specifika České republiky. A ta jsou opravdu jiná, než jsou někde ve Slovensku nebo například v některých jiných členských menších státech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za to, že ten čas nebyl nějak dramaticky překročen. Nyní máme přednostní právo pánu poslanců Michálka a

Farského. Nejdříve předseda poslaneckého klubu pirátské strany. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, dovolte mi, abych se vyjádřil k té otázce konsolidovaného daňového základu daně z příjmu právnických osob, CCCTB, o kterém vláda píše na straně 17 a který už tady byl zmínován.

My se tady neustále potkáváme s velkým problémem, že některé státy jsou prostě, pokud jde o daňovou legislativu v Evropské unii a korporátní daň, černí pasažéři. Například Malta, Nizozemsko, Irsko, Lucembursko a v některých případech i Rakousko. Ukázal to skandál LuxLeaks, ze kterého unikly tisíce dokumentů, které ukázaly, že ty největší korporace v Evropě platí daně od jednoho do tří procent. Tak mě by zajímalо, jak teď máme všem těm zaměstnancům nebo podnikatelům vysvětlit, že korporace, ty největší, které si to dokážou zařídit skrze různé speciální dealy s těmito státy, tak platí 1 až 3 %, a oni tady musí platit vysoké korporátní daně se standardním daňovým základem.

Mně velmi vadí, že v Evropské unii se tváříme, že bojujeme s daňovými ráji za hranicemi Evropské unie. Evropská unie má dokonce seznam daňových rájů mimo Evropskou unii, a přitom přímo v centru Evropské unie, v těch státech, se provozují daňové ráje. A bohužel to tak je. A mě by zajímalо, jak tohleto budeme řešit, protože ten problém tady je velký. Například se uvádí, že společnost Apple díky témtoto machinacím platila na korporátní dani 0,005 %. Apple v Irsku. A využila to prostě celá řada společností. Myslím, že to je zásadní problém, a pokud my nebudeme na evropské úrovni usilovat o to, aby se zavedla nějaká minimální hranice toho, jaké daně se v Evropské unii musí platit, tak samozřejmě ty velké firmy tady budou podnikat, budou využívat náš trh, a když půjde o placení daní, tak se vždycky přesunou do nějaké země, která jim nabídne daňový ráj. My to prostě nejsme schopni nějak udržet, pokud v konkurenci budeme mít stát, jako je Malta, Nizozemsko, Irsko, kde jim třeba dají to 1 %.

Tomu nepomůže ani snížení daní. Já samozřejmě podporuji snížení daní, ale nemůžeme to snížit tak, že daně úplně zrušíme. Jakým způsobem bude vláda tohleto řešit, to by mě zajímalо. A byl bych velmi rád, aby nás paní ministryně informovala nějakou zevrubnou informací, jak vláda bude řešit tento zásadní problém, protože Česká republika v tomto případě přichází – odhaduje se to i na desítky miliard korun ročně. To by mě velmi zajímalо a budu velmi vděčný, pokud paní ministryně nám tu odpověď zpracuje.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu pirátské strany Michálkovi a jenom konstatuji, že jsme rozpravu pírušili právě při vystoupení paní ministryně Schillerové, když naposledy již vysvětlovala ty otázky.

Nyní pan kolega Farský s přednostním právem, poté s přednostním právem pan premiér. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, už minule jsem zmiňoval pozici klubu STAN k zastropování dotací – zůstává stejná. Považujeme to za jeden z kroků, který povede k ozdravení české krajiny, k tomu, aby se skutečně nescelovalo, jak bylo už započato v 50. letech, aby se nescelovalo do velkých honů a do velkých podniků a aby finance, které se vydělávají, také zůstávaly co možná v regionech. Protože je přirozené, že pokud nějaká firma pracuje na statisících hektarech, pak má jedno sídlo v rámci České republiky a veškerý střední management, pro který přináší i tyto dotace obživu, je pak koncentrován zpravidla v Praze nebo blízkém okolí, což Praze přejí, ale zároveň to nepřejí těm regionům, které přicházejí takto o výrazné finance.

A nejen letošní rok také ukázal, že krajina, která je spravována tímto velkopoličním velkopodnikatelským hospodařením, tak také ve finále nemá příliš velkou kvalitu půdy, půda obrovsky degraduje, není schopna absorbovat tolik vody, kolik ještě před lety byla, a zároveň dochází k výrazné erozi a zhoršuje se kvalita spodní vody a snižuje se retence půd. A to je něco, co by šlo skoro nazvat až rabováním té půdy, protože to je něco, co skutečně bychom si neměli dovolovat ke svým potomkům. To je moment, pro který podpoříme zastropování zemědělských dotací, protože ten trend, který tady byl nastaven, a ten, který funguje, skutečně ke zdravé půdě, zdravé vodě ani zdravému podnikání nevede. Vede ke koncentraci bohatství, které by mohlo naopak prospívat celé České republice.

Druhý bod, ke kterému bych se chtěl vyjádřit, je obranný rozpočet. Tady zaznělo, že snad plníme své závazky, nebo budeme už brzy plnit někdy v roce 2024. Ten slib je opakován, odkládaný a pořád své závazky neplníme. Při vstupu do NATO jsme se zavázali, že 2 % svého HDP budeme dávat na obranu a bezpečnost. Dáváme něco kolem 1 %, a přestože ta nominální částka roste, tak vzhledem k růstu ekonomiky ta procentuální částka zůstává víceméně stejná.

Já naprosto respektuji a chápu, že vláda nechce tyto finance nasypat do zbrojních programů, do zbraní, ale zkuste pootevřít hledí v tom, že bezpečnost není jenom v tom, kolik budeme mít děl, tanků, letadel, případně nábojů připravených k obraně. Dneska bezpečnost je otázka toho, jak vzdělanou budeme mít populaci. Jak budeme mít kvalitně zpracováno to, že lidé dostanou třeba na vysokých školách kvalitní vzdělání, které potom je zaváže k tomu, aby několik let odslužili v armádě a třeba byli v oborech, které chybí v naší společnosti a chybí právě i v armádě a chybí pro bezpečnost, ať už to bude otázka mediků, nebo to bude otázka strojařů, případně to bude otázka IT odborníků, cyber security, oblast, která skutečně potřebuje do budoucna výraznou ná pomoc, a je to bojiště, na kterém se dneska odehrávají souboje, a tam jsme slabí.

A tohle je možnost zřídit třeba i další vysokou školu vojenskou, otevřít ji třeba – a budu konkrétní – v těch sociálně složitých regionech, třeba v severních Čechách, postavit ji klidně i na zelené louce a zainvestovat skutečně do této části bezpečnosti České republiky. Můžeme také používat finance na vědu a výzkumu, něco, co ve chvíli, kdy se investuje do vědy a výzkumu v obranném sektoru, bezpečnostním sektoru, tak to samozřejmě má i přenos ve finále do toho soukromého sektoru a civilního života.

To jsou oblasti, které, alespoň z mého pohledu, ještě nevyužíváme zdaleká tak, jak bychom mohli využívat. Posílili bychom Českou republiku, zbohatla by Česká republika a zvýšili bychom bezpečnost, a to při plnění svých mezinárodních závazků, ke kterým jsme se dobrovolně přihlásili. To jsou dva náměty a nerad bych, abychom opakovali, že plnit 1 % HDP jako příspěvek na obranu a bezpečnost, že tím plníme svoji povinnost. Není to tak. My jsme se zavázali ke 2 % a troufám si tvrdit, že podle toho, jak rychle tam to procentuální krytí roste, tak ani v roce 2024 svůj závazek splnit nedokážeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Farskému. S přednostním právem je přihlášen pan premiér, ale jeho straničtí kolegové, pan kolega Pražák a Volný, ho předběhnou s faktickou poznámkou. Nejdříve pan kolega David Pražák. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Pražák: Děkuji. Dobré odpoledne. Já bych chtěl poděkovat panu bývalému ministru Jurečkovi za to, že tady řekl těch pář vět, co se týče zastropování, a vysvětlil některé věci. Já bych chtěl jenom ještě doplnit, že velikost farem v České republice je 133 ha, nebo 130 ha. Jestli si myslíte, že zastropováním se to sníží na průměr Evropské unie, na 16 ha, tak to opravdu tak nebude. Opravdu ne a nevěřte tomu, co vám kde kdo nakuká.

A ještě jednu věc, prostřednictvím pana předsedajícího na pana kolegu Farského. Včera jsme měli regionální radu Libereckého kraje, kde jsme tři hodiny probírali zastropování, možnost, nemožnost, i s vašimi kolegy. Byl jste tam pozván. Chápu, že tam nebyly kamery, ale nevím, proč se vyjadřujete k něčemu, o čem jsme mohli debatovat úplně jinde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pražákovu. Nyní pan poslanec Volný, také s faktickou poznámkou. (Nesrozumitelné.) Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Vážení kolegové, kolegyně, já nevím, jestli jsem špatně slyšel, ale myslím, že jsem pana kolegu Farského poslouchal velice pozorně, takže asi mi dáte za pravdu. Pan kolega Farský tady řekl, že podporí zastropování a že prostě pro něj je nepřípustné, aby se kumuloval majetek, který by mohl sloužit všem. Já bych chtěl, abychom si uvědomili my všichni v Poslanecké sněmovně, a doufám, že to vyslyší i občané, že pan Farský v podstatě tady vyzývá nepřímo k nové kolektivizaci, k novému znárodňování a nové pozemkové reformě, to znamená, pojďme ty velké rozprášit, rozdělit to, aby z toho měli užitek všichni.

Tak prosím vás, farmáři, sedláči, kteří se snažíte pracovat na nějakých polích větších, než je 16 ha, buděte na pozoru. Děkuji. (Potlesk a veselost v řadách poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Farský. Připraví se kolega Benešík, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jan Farský: Já děkuji. Na včerejší jednání jsem byl pozván, rádně jsem se omluvil, protože jsem zároveň měl pracovní jednání v Praze, proto jsem se nezúčastnil. A kdo se ho účastnil, jistě tu omluvu také od pořadatelů slyšel.

Ke kolektivizaci skutečně nevyzývám. Řekl jsem to možná ve zkratce, ale možná jsem to neřekl dost přesně a žádá si to konkretizaci. Prostě když se tady bavíme o tom, že je potřeba podporovat venkov, že je potřeba podporovat pracovní místa, zaznívají zkazky o tom, že bychom tam měli dotovat podniky, obchody, aby tam byly otevřené, aby tam zůstal společenský život, tak ta cesta je vcelku jednoduchá. Pokud budou zůstávat finance v těchto regionech prostřednictvím podniků, které tam zaměstnávají lidi, tak k obnově venkova přirozeným způsobem dojde bez nutnosti nalévání dalších dotací, pouze se smysluplným nasměrováním těch současných dotací. Tak to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Benešík, faktická poznámka. Připraví se kolega Ferjenčík, také k faktické poznámce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom co se týče našeho obranného rozpočtu a závazků vůči Severoatlantické alianci, to je skutečně záležitost českého rozpočtu, záležitost rozpočtu České republiky. To s Evropskou unií vůbec nesouvisí. To, že na svou vlastní obranu vynakládáme zhruba polovinu toho, co jsme se sami zavázali, je pravda. Asi bude trvat nějakou dobu, než toto napravíme, protože občané České republiky, pokud něco skutečně potřebují od státu, tak je to zajištění bezpečnosti. Ale co se týče rozpočtu Evropské unie a vůbec programů, které jsou financovány z rozpočtu Evropské unie, ten právě pamatuje i na vědu, výzkum a inovace právě v obranném průmyslu. Takže to je záležitost, která má souvislost s tím, co projednáváme. K tomuto se i výbor pro evropské záležitosti této Sněmovny vyjádřil velmi pozitivně. My si skutečně myslíme, že prostředky, které jsou určeny na vědu, výzkum a inovace na evropské úrovni, by do určité míry mohly být a měly být směrovány právě do obranného průmyslu, tam, kde například Česká republika má svou tradici, má své know-how, a české firmy a výzkumná centra z toho můžou profitovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka, poté Peksy a dále mám přihlášeného s přednostním právem pana premiéra a pana poslance Jurečku v rádné přihlášce. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl jenom zastat kolegy Farského, protože bych chtěl připomenout, že koalici s komunisty má ANO, nikoliv hnutí STAN.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Mikuláš Peksa také s faktickou poznámkou. (Poslanec Birke z lavice vykřikuje: Sandokan, Sandokan.) Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já jsem chtěl jenom navázat na svého předpředečníka, který tady zmíňoval společné obranné výdaje. Ona je pravda, že podle údajů Evropské komise cca 30 % obranných rozpočtů členských států vylétá oknem, protože nejsme schopni sladit výzkumnou a vyzbrojovací politiku. Tohle by se mělo změnit. Já rozhodně vítam, že ten evropský rozpočet na to pamatuje a snaží se jít v této oblasti směrem úspor místo dalšího neefektivního plýtvání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy s přednostním právem předseda vlády České republiky Andrej Babiš. Přípraví se kolega Marian Jurečka. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji. Já bych jen velice krátce reagoval na některá vystoupení kolegů poslanců.

Asi pan poslanec Jurečka neslyšel to, že jsem řekl, že poprvé má česká vláda vícero priorit. V minulosti se vždycky resorty hádaly o kohezi a zemědělství. Já jsem řekl, že budeme mít vícero priorit, možná máme čtyři, pět, šest – vícero. A na každou prioritu budeme mít jiného spojence. A vystupuji tady tak jako na Evropské radě, není v tom žádný rozdíl.

Ohledně daňových rájů, já s vámi, pane kolego Michálku, souhlasím. Ale zapomněl jste na to, že jakákoli daňová změna si vyžaduje souhlas všech členských států. Proto nám trvalo čtyři a půl roku, než jsme prosadili jedinou změnu v historii České republiky v Evropské unii, díky mé urputnosti. Čtyři a půl roku! A já jsem vystoupil a říkám: Jo, (nesroz.), jak jste to říkal tady. Máte pravdu. Ale na to, aby se tak stalo, by museli všichni souhlasit, takže logicky asi nebudou souhlasit. A dnes je tendence samozřejmě v Evropě, aby rozhodování o daňových věcech nebylo unanimní, tedy všichni, ale aby to bylo většinové. To by byla samozřejmě pro nás katastrofa, protože za chvíli bychom tady měli daně jak v Německu, odvody jak v jiných státech, a tím bychom úplně ztratili naši konkurenčeschopnost.

Takže já s vámi souhlasím. Ale vy se ptáte, co tam děláme. Já jsem se na to taky ptal. Evropská unie v rámci svých členských států nezná pojem daňový ráj, i když víme, co je to běwéčko, jak to dělá Irsko, jak to dělá Luxembourg. Samozřejmě to víme, ale možná paní ministryně vystoupí a řekne vám to. Protože neříkáte pravdu, že unikají nějaké desítky miliard. Neunikají. My jsme kontrolním hlášením EET a dalšími věcmi vybrali mraky daní, mraky, proto máme na důchody, na zvyšování

platů učitelů a tak dále. A ten VAT Gap jsme snížili z 19 % téměř na půlku. A samozřejmě Evropská komise má vždycky zpoždění, vždycky dva roky. My máme VAT Gap jenom 2016. (Ministryně financí mluví od stolku zpravodajů.) Takže jsme klesli na 14,19.

Já s vámi souhlasím, ale je to absolutně nereálné, protože žádný z těch států by s tím logicky nesouhlasil. My jsme se shodli a já jsem podpořil francouzského prezidenta ohledně zdanění firem jako Google a Facebook. Ano, tam je 5 mld. eur a my to podporujeme. Firmy tady v Evropě neplatí daně a podnikají i v České republice. My to podporujeme, doufejme, že i ostatní státy to podpoří.

Co se týká zemědělství, to nechci komentovat. Žasnu, jací lidé tady vystupují, vůbec tomu nerozumí, ale mluví o tom – neuvěřitelné. Já když něčemu nerozumím, tak se k tomu nevyjadřuji, ale dobrě.

A k té obraně ještě jednou. Zkuste to pochopit, prezident Trump to pochopil, pane Benešíku a pane Farský. Ten to pochopil. Česká republika od roku 2013 do 2019 navýší výdaje na obranu o 50 %, i když podíl na HDP naroste o 0,14. Takže pokud Belgie má 0,9 % a těch 0,9 % je 4,5 mld. dolarů, tak můj přítel Jüri Ratas, estonský premiér, má 2 %, ale on má jenom 500 mil. dolarů, nemá ani letadla. O tom je ta debata, o těch nesmyslech, procenta, HDP, o tom jsem přednášel. A pan prezident Trump to pochopil. On reagoval – já mám 4 %. Ale on to má jasné. Co nám říká, kupujte americké zbraně, bude nižší saldo a já budu happy. Tomu rozumím. Za naší bývalé koaliční vlády, této vlády navyšujeme.

Já si myslím, že tato vláda se snaží dostat z různých našich nesmyslů při nakupování, naposledy radar, kdy nějaká komise Ministerstva obrany porovnávala švédský prototyp s izraelským radarem, který je každý den v boji. A ten izraelský radar byl levnější. Ale komise měla asi pocit, že my jsme tady nějaká zkušebna pro švédský radar, tak to (nesrozumitelně) jinak. Teď to dokonce vyšetřuje policie. Takovéhle absurdity, ano. Takže my to chceme zásadně změnit. A my jsme se teď ptali Slováků, a seděli jsme v Brně včera, ministři obrany, premiéři, náčelníci generálních štábů. Slováci koupili Black Hawk, koupili letadla, my to máme v nájmu, takže se bavíme teď. Český zbrojařský průmysl začíná velice dobře fungovat, využí, produkuje, ten fatální omyl po revoluci, že jsme řekli, že my vlastně nepotřebujeme teď vyrábět zbraně. V roce 1936 jsme byli největší výrobci zbraní na světě.

Takže my to řešíme, prosím vás. Takže neříkejte, že neplníme závazky. A zkuste to pochopit! Když ten Trump to pochopil, tak snad to pochopíte i vy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády za jeho vystoupení a jsou tady další čtyři faktické poznámky a potom přednostní právo paní ministryně. Takže nejdřív faktické poznámky. První faktická poznámka pana poslance Jiřího Kobzy, připraví se Mikuláš Peksa. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Pane premiére, členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych v této diskusi vystoupil jako

pravděpodobně jeden z velmi mála praktikujících zemědělců v této Sněmovně, drobných praktikujících zemědělců, a také jako člověk, který byl na vojně a ví něco o armádě. Sice málo, ale přece.

Co se týče zastropování zemědělských dotací, tak je absolutní pověra, že toto zastropování něco zachrání. Většina farem, které fungují v České republice, jsou farmy většího rozsahu. A pokud chcete těmto farmám skutečně zaříznout živobytí, zastropujte dotace. Protože bez těch dotací, jak je nastaveno současné zemědělství v České republice a v Evropě, tak to prostě nepřežije. A co budete jist potom, kolegové, to bych fakt rád věděl, prostřednictvím pana předsedajícího.

A co se týče obranného průmyslu a výstavby armády. Tady je pořád takový základní dialog, jak jsem pochopil z předchozích příspěvků, mezi závazky někoho někam a náklady na vlastní obranu České republiky. A ty já považuji za prioritní. Proto samozřejmě otázky společné obrany Evropské unie vnímáme jako spolupráci armád národních států, nikoliv vytvoření nějaké superarmády, což je naprostě iluzorní projekt, který nemá šanci fungovat.

Děkuji vám za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kobzovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Peksa, připraví se pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Pane premiére, já bych chtěl říct jenom dvě věci, které mi připadají důležité. Já nejsem příznivcem přepočítávání zapojení do obrany pomocí peněz, protože si myslím, že to není rozhodně jediný vypovídající údaj. Ovšem pokud přistoupíme na tu logiku, že místo počítání poměrné části HDP vlastně počítáme absolutní částku, tak se dopracujeme k tomu, že Česká republika v životě, v životě nemůže splnit to, čím se zapojují větší země, ať už je to Německo, ať už jsou to Spojené státy nebo další.

Druhá poměrně důležitá věc. Pane premiére, prosím, rozdejte svoje telefonní číslo vašim poslancům na výboru pro evropské záležitosti, protože oni nevědí, že mají podporovat zdanění velkých korporací, jako je Google a Facebook. Potřebovali by to vysvětlit. Prosím, zdůrazněte jim, že je to vaše politika, vaše vládní politika, a že to mají podporovat. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou, připraví se s faktickou poznámkou pan kolega Benešík. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce. Ještě než vám dám slovo, požádám Sněmovnu o klid, aby bylo slyšet. Pokud vedete jiné diskuse, než je finanční rámec Evropské unie na léta 2021 až 2027, prosím v předsáli. Děkuji. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl jsem mluvit k panu premiérovi a teď ho bohužel nevidím. Fakt ne, není tady. To nevadí.

První poznámku řekl už můj předčešník. Srovnávat absolutní částky nebo poměrné částky je absolutně nesmyslné a náš spojenecký závazek je 2 % HDP. Takhle je to jednoduché. Ne v miliardách korun, ale v procentech HDP a bylo by to někde mezi 110 a 115 miliardami.

Pan premiér tady poměrně přesně popsal nákupy na Ministerstvu obrany včetně komisí, která preferuje prototyp před fungujícím radarem atd. Taková jednoduchá otázka. Kdo pět let vede resort obrany? Která politická strana nebo politické hnutí už pět let vede resort obrany? Není to náhodou hnutí ANO? Není to, říká jeden poslanec hnutí ANO. Tak ten taky ten telefon potřebuje, aby zjistil aspoň, kdo má který resort na starosti.

Ale abych nebyl úplně kritický, z toho prvního vystoupení pana premiéra bych chtěl říct věc, kterou určitě podporujeme a která by se měla podle mého názoru i explicitně projevit v našem usnesení, ale které by měla připravit vláda a ne opozice, a to je co největší volnost členských zemí při využívání evropských dotací. My přece víme mnohem lépe, jaké programy vypsat a které ne. A to období je mimořádně dlouhé, sedm let, a potřebujeme taky mít volné ruce, abychom byli schopni v průběhu těch sedmi let přesouvat peníze z programu do programu. Kdo se potkal s tou procedurou, byla to naše vláda, ale i vláda hnutí ANO, tak ví, jak je to nepružné a jak je to složité.

A určitě budeme podporovat snahu omezovat měkké projekty na úkor tvrdých projektů. To bezesporu ano. Já také nejsem příznivec konferencí. Vyvěsíte dvě vlaječky, rozdáte chlebičky, uděláte prezenční listinu, nejlépe o tom, jak rekvalifikovat lidi, nebo jak zaměstnávat lidi, když zjistíte, že u nás žádná nezaměstnanost v zásadě není, ale máme na to konference a čerpají se na to evropské peníze. (Upozornění na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, děkuji, byl jste přihlášen k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Benešíka, pokud nebude žádná další, v tom případě s přednostním právem paní ministryně Schillerová. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si myslím, že s panem premiérem se shodneme skutečně na tom, že nejde jenom o celkovou částku, ale taky jde o to, jak ty peníze vynaložíme. To říkáme pořád. Ale možná, kdyby tady vystoupil ministr obrany, tak by nám řekl, jak je česká armáda připravena a jak dlouho je schopna v případě napadení, nedej bože, bránit tuto republiku. Prostě nejde jenom o ty peníze, jedná se prostě o to, že máme skutečně prokazatelně velké rezervy v obraně naší vlasti. To je naše obrana, to je naše vlast, to jsou naši lidé.

Takže mluvit o tom, máme nějaké závazky... Máme závazky, ale to je kolektivní obrana. A ta kolektivní obrana je prostě levnější, než kdybychom spoléhali pouze a jenom na sebe. A o to jde. My v té kolektivní obraně, my tam máme velké rezervy a

nejsme schopni v plné míře bránit sami sebe a nejsme schopni dostát těmto závazkům.

A co se týče těch vynaložených a nevynaložených prostředků. Já jsem minule ve Sněmovně hlasoval pro to, abychom zvýšili účelně náklady resp. peníze na vlastní obranu. Ale je to hnutí ANO, které už pátým rokem řídí Ministerstvo obrany! Takže když pan premiér – který je už ve třetí vládě, on je ve třetí vládě, on je tady pět let – řekne, že na tom začal pracovat... Já kdybych se takhle choval na radnici, že po pěti letech náruků řeknu, že něco dělám, tak mě lidé vynesou v zubech!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka kolegy Kobzy a poté snad přijde řada na paní ministryni. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já to vezmu velmi zkrátka. Chtěl jsem jenom připomenout, že zrovna slavíme výročí, kdy jsme se taky spolehli na kolektivní ochranu a nakonec jsme v tom zůstali sami. To znamená, v první řadě se musíme spoléhat sami na sebe a potom teprve na kolektivní obranu, protože v obráceném gardu v tom vždycky nakonec zůstaneme zase sami. Takže toto poučení z dějin určitě nesmíme opomíjet. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za faktickou poznámkou. Přeji všem dobrý podvečer. A prosím paní ministryni Schillerovou s přednostním právem.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Nebudu dlouho zdržovat. Než se přesunu k daňovým rájům, na které se ptal pan předseda Michálek, tak bych si dovolila jenom připomenout – on to řekl pan premiér, ale já myslím, že by to nemělo zapadnout. Je to čtyři a půl roku, co v Lucemburku tehdejší ministr financí Babiš, dnešní premiér, zahájil diskusi na téma generální reverse charge. A je to čtyři a půl roku, co jsem já v Lucemburku dnes byla účastna toho, že jednomyslně všechny státy Evropské unie schválily návrh. Jsou za tím hodiny, týdny, měsíce práce celého technického týmu na všech úrovních. Ale výsledkem je to, že i tak malá země, jako je Česká republika, prosadí svůj návrh. Je to první legislativní návrh od vstupu České republiky do Evropské unie, který prosadila Česká republika na půdě Evropské komise tak, že ta ho prosazovala dál. Byla dlouhá cesta od toho, kdy byl tento návrh schválen, dlouhá cesta k tomu dnešnímu dni. Museli jsme absolvovat celou řadu jednání. Největším oponentem byla Francie, která je vlastně baštou a kolébkou DPH, potom další země, se kterými jsme jednali. Ještě včera jsem měla bilaterální schůzku s ministrem financí Rumunska, který na poslední chvíli chtěl změnit podmínky, což by samozřejmě reverse charge pohřbilo navždycky do propadliště dějin.

Veškeré daňové změny, jak řekl pan premiér, chtějí jednomyslnost. Proto to trvalo čtyři a půl roku a ten výsledek byl korunován úspěchem a já si toho nesmírně vážím. Vrátila jsem se ve velmi povznesené náladě. Tady tedy člověk se vráti okamžitě na

zem, takže jsem zpátky na zemi, ale chtěla bych, aby to nezapadlo. Protože to je obrovský úspěch České republiky, malé země. A všichni to na půdě Evropské unie, na Ecofinu, kde jsem byla, tj. pravidelná schůzka ministrů financí Evropské unie, takto vnímali.

A teď k vašemu dotazu, pane předsedo. Otevřel jste problematiku daňových rájů, ale ta problematika se sestává z celé řady problémů. Jestliže řekneme daňový ráj jako takový, tak já si neumím představit – a proto jsem začala i tím reverse charge, protože jsem chtěla demonstrovat, že to chce jednomyslnost, tak jak řekl i pan premiér – já si neumím představit, že bychom mohli třeba Irsku, suverénní zemi, my jako Česká republika diktovat, jak bude provádět zdanění. A víte, že Irsko třeba teď vede s Apple spor a ukládá mu zaplacení daňové úspory ve výši 13 mld. eur. Ale můžeme, a to jsme dokázali na reverse charge, velmi účinně přicházet a podporovat návrhy, které budou na určité platformě. A nám dokonce, jestliže se budeme bavit – a ono to velmi spolu souvisí – o tzv. digitální dani, tzn. zdaňování firem, jako je Google, jako je Facebook a další, tak v takovém případě my můžeme být velice aktivně slyšet a jsme slyšet. A dokonce tady nám nestací ani půda Evropské unie, tady potřebujeme platformu OECD, protože jak určitě víte, celá řada těchto firem sídlí mimo Evropskou unii. Takže my se velmi aktivně účastníme veškerých debat o zavedení tzv. digitální daně. Dokonce jsme otevřeni i k diskusi, se kterou přišla Francie, která chce krátkodobější řešení formou takové speciální obratové daně. Tam samozřejmě ještě čekáme na parametry, protože to bude komplikovanější, ale je to krátkodobě rychlé řešení, než by se přijalo definitivní řešení. Já ale nejsem otevřená, a to říkám tady otevřeně, tomu, že by případně takováto debata vedla k tomu, že by se to stalo zdrojem třeba příjmů rozpočtu víceletého finančního rámce, čili rozpočtu Evropské unie. Cíli chci, aby ty prostředky proudily do rozpočtu České republiky.

Další problém, který souvisí s otázkou, kterou jste otevřel, je problematika – protože to je strašně široké téma, nedá se jen tak říct daňové ráje a co s tím budete dělat – problematika tzv. CCCTB anebo CCTB, ono to souvisí, je daňový základ a pak je přerozdělování daně v rámci Evropské unie. Tam je pozice České republiky dlouhodobě, bych řekla, negativně je silně slovo v diplomatické řeči, ale velmi zdrženlivá. My vedeme už několik let debaty o společném základu daně a ty debaty bezesporu, tak jak já to sleduji, tu rychlosť a nutnou jednomyslnost v těch daňových věcech, se ještě roky povedou. A tam si neumím představit, že bychom mohli někdy souhlasit, aspoň pokud já budu mít tu kompetenci, s tím, že by dejme tomu, dám příklad, Škodovka odváděla daně do Německa a neplatila by zisk v České republice. A zastaváme dlouhodobě názor, že přímá daně, daně z příjmu, korporátní daně, chcete-li, je daní, která by měla zůstat plně v gesci národní legislativy, na rozdíl od nepřímé daně, která je daní harmonizovanou. A to pak souvisí s tou další vaší otázkou, co s tím uděláte, se ptáte. A já říkám: Jak my můžeme nadiktovat Irsku, jaké budou mít daně? Ale můžeme pracovat na společném projektu, na společné platformě velmi aktivně, a to je třeba ta digitální daň.

Samozřejmě mluvila jsem tady několikrát, a opět to zopakuji, o tzv. agresivním daňovém plánování. To je ta částka, kterou jste tady zmínil. A ona je podstatně nižší. Já mám studie OECD a dalších platforem. Ta částka, o kterou přichází Česká republika z pohledu tzv. agresivního daňového plánování, je odhadována na 5 až

10 mld., a to je to, kdy firmy si skutečně nelegálním způsobem prostřednictvím různých marketingových studií, různých podobných projektů vyvádějí peníze, které předtím nepodlehly rádně zdanění, tzn. nejsou až ze zdaněného zisku. A to je věc, kde jsem tady už několikrát informovala, a vy jste tady celou řadu těch opatření schvalovali. Začneme neprodleně ve velice krátké době projednávat balíček roku 2019 a tam máme další opatření na dani z příjmů, tzv. ATAD, které souvisí s celou řadou opatření, která Česká republika implementuje právě s cílem bojovat proti agresivnímu daňovému plánování. A my v té implementaci patříme mezi první země. Jestli nejsme první, tak jsme třeba druzí, ale určitě nejsme pozdější než třetí. Takže my jsme naprosto aktivní v těchto našich implementačních snahách. A kolikrát máme jenom rok na tu implementaci. Klasický ATAD, který má implementační lhůtu rok, byl schválen někdy v prosinci. A když se podíváte na ten legislativní proces, a někdy se mě na to ptáte u jiných směrnic, říkáte mi, proč tak jsme už u té implementační lhůty, a já jsem vám tady několikrát dokazovala: tehdy přišel návrh, tehdy šel do vnitřního připomínkového, do vnějšího atd., tak jak to ukládají legislativní pravidla vlády. Takže my jsme velmi, velmi aktivní.

To je zhruba asi všechno, co jsem k tomu chtěla říct. Samozřejmě z hlediska korporátní daně a vůbec případných potenciálních úniků nečekáme jenom na implementaci evropských směrnic, ale zavádíme i opatření vnitrostátní. Byla to v roce 2016, tuším, příloha k daňovému přiznání ke korporátní dani pro tzv. spojené osoby, která přinesla do státního rozpočtu díky činnosti Finanční správy značné miliardové příjmy navíc. A v balíčku, který začneme projednávat na rok 2019, máme další zpřesnění, kde nám budou muset uvádět právnické osoby, kam směrují dividendy, do kterých konkrétních zemí, aby skutečně mohla Finanční správa cíleněji zacílit svoji kontrolní činnost. Samozřejmě přesná čísla a podklady, pokud budete chtít, vám poskytnu podle § 11 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní tedy s faktickou poznámkou předseda Michálek. Takže prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já děkuji paní ministryni, že se k tomu velmi kompetentně vyjádřila. Myslím si ovšem, že bychom měli akcentovat i tu složku politickou. Samozřejmě my jako Česká republika jsme neustále pod tlakem. Pořád nám někdo vyhrožuje, že se mají zastavit dotace do České republiky, pokud neuděláme to či ono, a ten tlak tady prostě existuje. A my teď se tady tváříme, že nejsme schopni s tím nic dělat. Chápu, že to trvá dlouho, je dobré, že se něco podařilo prosadit. Nechci hodnotit, jestli je to ku prospěchu, či neprospěchu. Ale myslím si, že tohle je jedna z klíčových věcí, kde bychom ty spojence v Evropské unii našli, protože zkrátka těch států, které zrovna nemají svoje zámořské území nebo které nemají tu část – ostrov nebo něco podobného – která by sloužila ke snižování daňového základu těm, kteří si to můžou dovolit, těm větším korporacím, tak těch asi bude více než jenom Česká republika.

Dovolím si jednu malou korekci. Věřím, že Česká republika není malým státem, ale aspoň středním státem v Evropské unii.

Myslím si, že digitální daň, o které jste mluvila, paní ministryně, není úplně dostatečným řešením z důvodu, že firmy, třeba IKEA, které se podílejí na těchto aktivitách, nemají nutně digitální působnost, jakože by to byly nějaké digitální služby jako třeba Facebook nebo Google, a že je potřeba opravdu se zaměřit na to, co se děje s těmi jejich korporátními zisky. Nevím, jak s tím souvisí VAT Gap, o které jste mluvila. Ta se týká daně z přidané hodnoty. Já jsem měl na mysli zejména úniky, ke kterým dochází v korporátních daních. Takže v tomto ohledu bych poprosil a využil té nabídky, která tady z vaší strany zazněla, abyste nám poskytla podrobnější informace, a případně bych poprosil pana premiéra, aby dále usiloval v tom, že bude tuto otázkou zvedat na jednání orgánů EU, aby se to rozhýbalo, jako se to povedlo třeba s touto legislativou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za přesné dodržení času a nyní pozvu do rozpravy pana poslance Jurečku. Máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jsem se ještě přihlásil, protože některé věci ve faktické úplně nejde říct komplexně, na to margo diskutované společné zemědělské politiky a zastropování. Chtěl bych tady trošku přiblížit pár faktů a souvislostí.

Když se podíváte na vývoj průměrné velikosti farem v ČR, tak ta ještě někdy kolem roku 2010 byla dokonce na úrovni 155 hektarů. Když jsem nastupoval na Ministerstvo zemědělství v roce 2014, tak byla průměrná velikost farem tehdy 148 hektarů, dneska jsme na průměrné velikosti farmy 130 hektarů. V ČR průměrná velikost farem dlouhodobě v posledních letech klesá. Když se podíváte na všechny ostatní státy v EU, snad asi s výjimkou dvou, tak u všech ostatních průměrná velikost farem roste. Je to prostě dánno tlaky globalizace, kdy v malých státech zemědělci logicky se buďto slučují, sdružují, vytvářejí nějaká společná družstva, nebo logicky také bohužel přirozeně zanikají.

Nicméně když se podíváme na situaci v ČR, tak já jsem o tomto problému mluvil s členem Komise a předsedou DG Agri Philem Hoganem. Popisoval jsem mu vývoj v roce 1948 a vývoj po roce 1990, i ten příběh, který já mám třeba ze své vlastní rodiny, kdy jsem vyrostl na malé soukromé rodinné farmě, která také po předání bratrovi rodiči pomaličku roste se svou velikostí, nikterak závratně, ale roste, tak jsem mu to vysvětloval a on říkal: Ano, já vaši pozici rozumím. Někdo tady zmíňoval z mých kolegů, že jsme snad jediní kromě Slovenska. Musím říct, že v zemích bývalého východního Německa všechny spolkové země tu pozici mají stejnou jako my. Saský ministr zemědělství, když jsem s ním mluvil ještě v loňském roce, tak říkal: My podporujeme vaši pozici proti povinnému zastropování.

A teď se dostávám k meritu věci. Ono by se to povinné zastropování dalo překonat, pokud by se na to Komise dívala tou optikou: Podívejme se na specifiku jednotlivých národních států a nastavujme případné povinné zastropování s ohledem na tu průměrnou velikost. To znamená, odlišme tady například Slovensko, které má průměrnou velikost zhruba 9 hektarů, od České republiky a ty hranice dejme v nějakých intervalech. Nicméně na toto nikdo neslyšel a sklouzlo to celé k jedné

nějaké hranici, která se pohybuje v intervalu 60 až 100 tisíc eur. To je samozřejmě problém pro ČR. A teď se opravdu nedívám na případné podniky skupiny Agrofert. Ale když se podíváte na strukturu zemědělské výroby v ČR, a někteří jste tady mluvili o krajině, tak prosím zbytstete, protože právě rozsah zemědělské živočišné výroby má i dopady na krajinu. Když nebude živočišná výroba, tak prostě zemědělci nebudou pěstovat krmné plodiny, břízkoviny a plodiny, které by využili právě pro krmení hospodářských zvířat. A když to řeknu v řeči čísel, tak v současné situaci, kdyby to zastropování bylo uplatněno na té výši, jak je dnes, a to je poměrně vysoko, to je hranice 1 150 hektarů, tak dneska tato hranice, od které se uplatňuje degresivita už nyní, se týká zhruba 65 % podniků, které mají krávy s produkcí mléka, a více než 82 a 85 % podniků, které mají produkci vepřového masa a drůbežího masa. Pokud by se ta hranice vztahovala na těch 100 tisíc eur, tak v ten okamžik se to týká už více než 75 % producentů mléka v ČR a více než 90 % producentů vepřového a drůbežího masa.

Takže to říkám pro to uvědomění si dopadů. Jestliže tady se bude diskuze strhávat jenom na povinné zastropování, ale neřekne se, jaká je hranice toho povinného zastropování, tak to prostě může mít fatální dopady i vůči těm, vůči kterým mnoho z vás, kteří po tom zastropování voláte, byste to nechťeli. Nicméně musím tady říct, když jsem mluvil naposledy už jako opoziční poslanec v dubnu letošního roku neformálně právě s šéfem DG Agri Philem Hoganem, tak ten říkal: Já to na rovinu vidím tak, že prostě povinné zastropování i Evropským parlamentem s vysokou pravděpodobností projde. Nicméně jsme připraveni hledat cesty, které umí odlišit toho zemědělce, který má sociální zodpovědnost, to znamená, má vyšší podíl zaměstnanců na hektar nebo na určitou jednotku, protože oceňujeme toho, který se snaží dělat tu náročnější produkci. Pokud v těchto vyjednávání ČR nastaví dobré parametry, tak potom diskuze o tom, jestli povinné zastropování a na jaké hladině přesně, už nebude tak podstatná, ale podstatná bude to konkrétní nastavení.

Omlouvám se, že jsem vás tady trošku více zdržel, ale snažil jsem se vysvětlit tu racionální problematiku a to, že ty problémy prostě nejsou černé a bílé, ale mají mnohem více souvislostí. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Ferjenčíka a poté s přednostním právem předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Kdyby ta pozice vlády stála tak, že vláda usiluje o to, aby většina, nebo i dřívá většina našich zemědělců dosáhla na financování z EU, tak já s tím nemám problém. Ale pozice vlády stojí tak, že nechce zastropování. A to je to, co my kritizujeme. My nejsme fanatici, že bychom říkali, že mají zůstat jenom farmy, co provozuje jeden živnostník s jedním traktorem, ale nevidíme důvod, proč by měl Agrofert dostávat větší dotace, než jaké platí daně.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jurečka a prosím o případně méně jednání na plénu Sněmovny, které nesouvisí s projednávaným bodem.

Poslanec Marian Jurečka: Já se omlouvám a tu faktickou poznámku tady říkám proto, že jsem to zapomněl říct v předchozím příspěvku. A sice bylo by také fér, kdyby vláda v té pozici, když už piše, že odmítá povinné zastropování, dopsala tu klíčovou věc, která je zmíněna v obou dvou vládních pozicích ke společné zemědělské politice, a také to, že česká vláda bude aktivně prosazovat zavedení platby první hektary. Pokud tam budou uvedeny tyto dvě věci v jedné větě, pak si myslím, že je to docela fér a je to vyváženo. Ale to tam bohužel v tomto materiálu, který máme tady dnes, toto tam není.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní tedy prosím pana předsedu Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Bez přednostního práva, nikdo se nehlásil. Nejdřív jsem se přihlásil k faktické, pak jsem zjistil, že dvě minuty na reakci na vystoupení paní ministryně mi nestačí. Budu mluvit k paní ministryni.

Třikrát řekla, že jsme malá země. To tedy nejsme! To tedy nejsme! V rámci EU jsme střední země. Malé země, to jsou ty daňové ráje. Podívejte se, jakou mají sílu! Kypr, Irsko, Nizozemsko. To jsou určitě menší země, přesto to mohou.

Ale já jsem se přihlásil a chtěl bych vystoupit k té vlajkové lodi reverse charge. A tady bohužel musím říct, že je pravda, že čtyři a půl roku se to prosazovalo, teď jsme to prosadili, ale co mi na tom chybělo – debata na národní úrovni. To je programový prvek hnutí ANO, který si prosadilo, a já se ptám: proč jste se neptali těch ostatních, proč jste s námi o tom nevedli debatu? My tam vidíme mnohá rizika. Paní ministryně to zná, tak to určitě nebude pro ni nová informace.

Pro malé firmy správně účtovat a vykazovat reverse charge už dneska je velmi komplikované. Přineslo to zhoršení podnikatelského prostředí a přineslo to víc byrokratických povinností. A mluvím o těch malých a středních. A stát bojuje proti únikům DPH, to je chvályhodné, to má naši podporu, ale v zásadě tu povinnost přenáší na firmy. Ty firmy to vlastně dělají za stát. A současně jim stát žádouň ulevu nedá, například že by snížil daně. Nic takového. Nebo, a měli jste to i ve volebním programu, paní ministryně, že bychom třeba firmám snížili sociální odvody. (Nesrozumitelné) naši práci.

Dobře. Tak teď máme schválený generální reverse charge jako klíčový bod programu hnutí ANO, ne České republiky, protože jsme o tom nikdy vážně debatu nevedli, abychom viděli plusy a minusy. A můj dotaz logicky zní: Co s tím budeme dělat v České republice? Ten návrh, že ho dovedu do konce, že by se používal určitě generálně, tak de facto znamená konec DPH, tak jak ji známe. Je to tak? Proč ne? Ale takový zásadní návrh by měl být diskutován. Vždyť víme dneska například ty hranice sto tisíc, jedno je s reverse charge, jedno bez. To fakt je byrokraticky náročné. A

mluvím s těmi majiteli malých firem. Mluvím s těmi, kteří vedou účetnictví. Není to vůbec jednoduché. Ale byla to naše vlajková loď a teď to můžeme rozšířit. Jak a kam? Kolik to bude stát ty firmy? Není to náhodou povinnost státu bojovat proti daňovým únikům? No je. Tak to nepřenášejme na jiné. A pokud to přeneseme, tak jim ulevme v něčem jiném, ať je to aspoň jedna velká nula v nákladech pro ty firmy. A to nebude. A zavedení reverse charge v dnešním rozsahu nebyla nula v nákladech pro firmy. Můžeme si příště třeba na rozpočtovém výboru přinést přiznání k DPH, můžeme o tom vést debatu mnohem podrobněji.

Já bych o tom nemluvil v tohoto bodu, kdyby to paní ministryně, jak říkala, že se vracela s povznesenou náladou... Ale mně se nelíbí to, že program jednoho hnutí se vydává za český národní zájem... Paní ministryně nesmí reagovat, tak se nedivte. Ale já tomu rozumím. To jsem odhadoval, já jsem to neslyšel. Ale tak z neverbální komunikace jsem pochopil, že paní ministryně už nemá reagovat, o to mohu být delší. Tím pádem nikam nespěcháme.

Ta základní otázka je, čí je to ještě priorita v Poslanecké sněmovně – generální reverse charge? Kdo to s kým komunikoval za těch čtyři a půl roku? Já souhlasím s tím popisem, jak to bylo. A k čemu to bude dobré a co to bude znamenat pro drobné podnikatele a jaké změny? Když to čtyři a půl roku hnutí ANO vyjednává, tak musí mít promyšlené, když to teď prošlo, jak to promítně do české legislativy. To by mě zajímalo, než začnu říkat, že to je úžasný úspěch. Když něco prosadíme, to ještě nemusí být dobře. To nemusí být zdaleka dobré. Máme na tom shodu. Podle mě na tom shodu nemáme, protože jsme o tom nikdy pořádnou debatu nevedli. Já si žádnu nepamatují za ty čtyři a půl roku, že bychom vedli pořádnou debatu o tom, jestli generální reverse charge je dobré, nebo špatně.

Tak já bych byl rád, když paní ministryně nemá vystupovat, tak aby aspoň v krátkosti kdyby odpověděla. Protože ono to samozřejmě souvisí i s tím víceletým finančním rámcem. A debata je sice někde jinde, ale v rámci vyjednávání v rámci EU, a paní ministryně to vždycky podpoří, je to normální obchod. My uhneme tady, vy nám pustíte tohle. My jsme blokovali snížení DPH na e-knihy, abychom prosadili reverse charge. Aspoň takhle jsem to četl z veřejných zdrojů od pana ministra, tehdejšího ministra financí Andreje Babiše. To je normální, to nekritizuju.

A mně přijde, abychom si vyjednali jenom reverse charge, který já za žádný úžasný úspěch nepovažuji, je prostě málo. Myslím, že jsme si schopni vyjednat mnohem více. A mluvil o tom i premiér. Já už jsem ho za to jednou pochválil. Měli bychom usilovat o to, abychom měli mnohem větší svobodu v tom, jak budeme nakládat s evropskými dotacemi. A říkal jsem to i minule, nevím, jestli to vládu někdy napadlo, aby to zkusila. Kdybychom měli evropské dotace jenom ten rozdíl, kolik posíláme a kolik si můžeme čerpat. Proč máme psát projekty na ty peníze, které tam posíláme? Když pošlu korunu a můžu čerpat dvě a musím dělat projekty na dvě koruny, tak mi to přijde zbytečné. Mně by stačil projekt za korunu, aby bylo všem úplně jasné, o čem mluvím. Ne, my tam pošleme korunu a pak složitě budeme psát projekt, abychom tu korunu vyčerpali, a současně musíme splnit x podmínek, a mluvil o tom někdo z mých předčeřníků, a všichni nám říkají, a když neschválíte EIA, nedostanete tu korunu. A když neschválíte zákon o státní službě, nedostanete tu korunu. A když neschválíte tohle... A nemám dneska čas, ale když se podívám do

stenozáznamu, to jsem tady slyšel mnohokrát od různých ministrů různých vlád, abych byl spravedlivý.

A také my někdy můžeme říct a dost! A budeme říkat, když nám tohle neschválíte, například, že my si rozhodneme, kolik bude měkkých projektů a kolik ne, tak to můžeme blokovat. Jsme na to připraveni? Chee vláda takový mandát od Poslanecké sněmovny? Já za nás říkám, že takový mandát jsme připraveni vládě dát, aby takhle vyjednávala. Ale někdo o ten mandát musí stát, někdo to musí prosazovat a zkoušit prosadit. Asi je nereálné říct, že by těch měkkých projektů byla nula. To si rozumíme. Ale cím méně jich bude procentuálně, tím lépe pro ČR a českou ekonomiku. To by podle mě měla být klíčová pozice české vlády u víceletého finančního rámce. To všechno ostatní je o úrovně níž.

A i ta dnešní debata, ale řekl bych, že i stanovisko vlády, se smrskla na boj o zastropování zemědělských dotací. Já to nechci nijak ironizovat, ani shazovat, ani nechci říkat, kdo má v té debatě pravdu. Ale v tom celém objemu je to malý problém. A navíc, už to tady někdo říkal, tam těch spojenců příliš nemáme a klidně to můžeme prohrát. Ale měli bychom se pokusit, paní ministryně, vyjednat, a zatím je ta šance, zjednodušení evropských dotací, abychom my jako Česká republika mohli volně nakládat z programu do programu. Máte sama tu zkušenosť jako my, že prostě potřebujete po dvou letech udělat nějakou realokaci. A co to dneska znamená, víme všichni. Jak je to nepružné, jak je to složité, jak se bruselským úředníkům do toho nechce, protože oni vědí mnohem lépe než Česká republika, jestli potřebujeme dělat cesty nebo to dát na průmysl.

My to víme mnohem lépe. A to by měla být základní pozice k víceletému finančnímu rámci. A myslím, že když s takovým návrhem vláda do Poslanecké sněmovny přijde, tak získá určitě větší než ústavní většinu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Benešíka.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, ono s těmi příjmy evropského rozpočtu je to trošku složitější, protože to je většinou procento nebo je to z něčeho. Takže přesně určit, kolik tam odevzdáme a kolik získáme, je prostě problém, protože příspěvky členských zemí se prostě počítají např. z uvalených cel na zboží ze třetích států a nikdo dopředu neví, kolik např. ČR vybere na clu. Takže ono je to trošku složitější.

Já jsem také pro to, abychom daleko více investovali a směřovali evropské peníze do tvrdých projektů. A zas na druhou stranu jako dneska už bývalý starosta obce můžu říct, že je celá řada měkkých projektů, které si zaslouží naši pozornost, a není to jenom tak, že se snád chlebíčky, rozdají tužky a potiskne se hromada papírů, který je potom k ničemu. My jsme ve Strání z evropských peněz zaplatili čistírnu odpadních vod, úpravnu vody, což je v dnešní době velmi důležité. Vodohospodářskou infrastrukturu, kterou máme, neprodali jsme ji a provozujeme ji. Ale z měkkých projektů, např. zaplatit dětem v první a ve druhé třídě výuku anglického jazyka, kde není povinná, si myslím, že to je velmi prospěšný měkký projekt. Takže buďme

trošičku opatrní. Není to tak, že všechny tvrdé projekty, to znamená ty infrastrukturní, jsou skvélé a všechny měkké projekty, to znamená do např. vzdělávání a podobných záležitostí, jsou špatné. Takže trošičku rozlišujme, není úplně všechno černobílé.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za přesné dodržení času. Tím máme v tuto chvíli vyčerpány faktické poznámky i písemné přihlášky do rozpravy. Stejně tak nevidu žádnou přihlášku do obecné rozpravy z místa, takže obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Ptám se navrhovatele a zpravodaje, jestli je zájem o závěrečná slova. Není. V tom případě otevřím podrobnou rozpravu, do které jsou přihlášení poslanci Peksa a Skopeček. Prosím pana poslance Peksu.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji za slovo. Konstatuji, že jsem byl bohužel smazán, resp. má přihláška do podrobné rozpravy byla z nějakého důvodu smazána v té obecné, takže tady jenom znova načtu, co jsem předtím chtěl načítat.

Chtěl bych, aby se jako pátý bod usnesení, které je navrhováno výborem pro evropské záležitosti, zařadil text: vyzývá k omezení dotací vyplácených velkým podnikatelským subjektům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Skopečka, aby načetl svůj návrh, který avizoval již v rozpravě minulé.

Poslanec Jan Skopeček: Ano, dobře si pamatujete, že jsme se bavili v rámci tohoto bodu i o téma Maďarska a žaloby na něj, takže já v podrobné rozpravě opakuji a načítám usnesení, že Poslanecká sněmovna považuje za chybné a nešťastné hlasování Evropského parlamentu proti suverénnímu státu Maďarsko ve smyslu aktivizace článku 7 Lisabonské smlouvy. Tento postup jen dále prohloubí příkopy a nedůvěru mezi starými a novými členskými státy Evropské unie. Konec usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do rozpravy, takže asi svolám všechny do sálu a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova, než přistoupíme k hlasování. Paní ministryně nebo zpravodaj? Není zájem. V tom případě poprosím zpravodaje, aby nás provedl procedurou hlasování. Chvilku počkáme, až se sněmovna uklidní.

Poslanec Adam Kalous: Dobré odpoledne, pane předsedající, dámy a páновé. Po dvojím přerušení tohoto bodu se tedy dostáváme k hlasování a já navrhoji tuto proceduru. Navrhoji přijmout usnesení, která jsou v totožném znění jako usnesení přijatá výborem pro evropské záležitosti, která máte ve sněmovním tisku. Navrhoji o nich hlasovat jako o celku, tedy jedním usnesením. To znamená, jsou to usnesení 1 až 4. Dále bychom pokračovali hlasováním o usnesení číslo 5 pana poslance Peksy. Posledním hlasováním by byl bod číslo 6, návrh na usnesení pana poslance Skopečka.

Já tedy přečtu návrhy na usnesení, body 1 až 4, o kterých bychom měli hlasovat jedním usnesením.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já se nejdříve zeptám, jestli někdo navrhuje něco jiného do procedury. Ano, navrhoje. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Já poprosím hlasovat o těch usneseních, která prošla výborem pro evropské záležitosti, a máme je tu navržená, zvlášť, o těch čtyřech bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím, pane zpravodaji. Pokud tedy nikdo nemá jiný návrh nebo netrvá na původní podobě, budeme hlasovat nejdříve ty čtyři body usnesení zvlášť a poté ostatní body, navržené poslanci z pléna

Poslanec Adam Kalous: Usnesení číslo 1:

Poslanecká sněmovna bere na vědomí rámcové pozice vlády České republiky ze dne 12. a 18. června 2018

ke sdělení Komise – Moderní rozpočet pro Unii, která chrání, posiluje a brání: viceletý finanční rámec na období 2021 až 2027, kód Rady 8353/18

k návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví viceletý finanční rámec na období 2021 až 2027, kód Rady 8354/18

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně rozpočtu Unie v případě všeobecných nedostatků týkajících se právního státu v členských státech, kód Rady 8356/18

k návrhu rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie, kód Rady 8357/18

k návrhu nařízení Rady o metodách a postupu pro poskytování vlastních zdrojů ze společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob, ze systému Evropské unie pro obchodování s emisemi a z plastových obalových odpadů, které nejsou recyklovány, a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků, kód Rady 8358/18

k návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie, kód Rady 8359/18

k návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení č. 1553/89 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty, kód Rady 8360/18.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za načtení usnesení. Během načítání jsem vás všechny odhlásil, takže se prosím přihlaste svými kartami. Až se nám počet přihlášených poslanců a poslankyně ustálí, což se zřejmě stalo, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování k tomu, jestli bereme na vědomí. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 190 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 114, proti 18. Usnesení bylo přijato.

Prosím o další návrh.

Poslanec Adam Kalous: Usnesení číslo 2: Poslanecká sněmovna odmítá navrhované zavádění nových vlastních zdrojů Evropské unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuj hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 191 bylo přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 125, proti 18. Usnesení bylo přijato.

Poslanec Adam Kalous: Usnesení číslo 3: Poslanecká sněmovna doporučuje, aby dodatečné možnosti financování rozpočtu Evropské unie byly hledány v rámci stávajícího nastavení prostřednictvím úspor v provozu a optimalizace rozpočtu institucí Evropské unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuj hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 192 bylo přihlášeno 150 poslanců a poslankyň, pro 148, proti nikdo. Usnesení bylo přijato. Prosím o další usnesení.

Poslanec Adam Kalous: Usnesení číslo 4: Poslanecká sněmovna bere na vědomí sdělení Komise – Moderní rozpočet pro Unii, která chrání, posiluje a brání: víceletý finanční rámec na období 2021 až 2027, kód Rady 8353/18

návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021 až 2027, kód Rady 8354/18

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně rozpočtu Unie v případě všeobecných nedostatků týkajících se právního státu v členských státech, kód Rady 8356/18

návrh rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie, kód Rady 8357/18

návrh nařízení Rady o metodách a postupu pro poskytování vlastních zdrojů ze společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob, ze systému Evropské unie pro obchodování s emisemi a z plastových obalových odpadů, které nejsou recyklovány, a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků, kód Rady 8358/18

návrh nařízení Rady, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie, kód Rady 8359/18

návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení č. 1553/89 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty, kód Rady 8360/18.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 193 bylo přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 110, proti 20. Usnesení bylo přijato. Prosím o další usnesení.

Poslanec Adam Kalous: Usnesení číslo 5 pana poslance Peksy ve znění: Poslanecká sněmovna vyzývá k omezení dotací vyplácených velkým podnikatelským subjektům.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? (V sále je hluk.) Prosím klid!

V hlasování číslo 194 bylo přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 47, proti 65. Usnesení nebylo přijato. Prosím další návrh.

Poslanec Adam Kalous: Tak a poslední návrh na usnesení pana poslance Skopečka, tak jak tady zaznělo v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych prosil text usnesení načíst.

Poslanec Adam Kalous: Usnesení zní: Poslanecká sněmovna považuje za chybné a nešťastné hlasování Evropského parlamentu proti suverénnímu státu Maďarsko, ve smyslu aktivace článku 7 Lisabonské smlouvy. Tento postup jen dále prohloubí příkopy a nedůvěru mezi starými a novými členskými státy Evropské unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 195 bylo přihlášeno 153 poslanců a poslankyň, pro 97, proti 24. Usnesení bylo přijato.

Já vám děkuji. To byly všechny návrhy, nyní budeme ještě hlasovat o návrhu jako celku.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 196 bylo přihlášeno 153 poslanců a poslankyň, pro 100, proti 13. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy, takže děkuji paní ministryni, děkuji navrhovatelům a bod této konzultace končím.

A nyní se dostáváme k dalšímu pevně zařazenému bodu, což byl bod

147.
**Zpráva o činnosti kontrolní rady
Technologické agentury České republiky za rok 2017
/sněmovní tisk 145/ - první čtení**

Bod tímto otvíram. Předloženou zprávu projednal výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 145/1. K tomuto bodu jste zároveň obdrželi sněmovní dokument 652, který obsahuje usnesení výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu číslo 41 z jeho šesté schůze ze dne 25. dubna 2018.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Ivo Vondrák, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrhy usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivo Vondrák: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu, které proběhlo 25. dubna, bylo to šesté zasedání, ke zprávě o činnosti kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2017, čili sněmovní tisk 145.

Výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění předsedy kontrolní rady Technologické agentury České republiky pana prof. Petra Štěpánka, zpravodajské zprávě přednesené poslancem Karlem Raisem za omluveného zpravodaje poslance Ivo Vondráka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas se zprávou o činnosti kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2017;

II. pověřuje předsedu výboru poslance Václava Klause, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Ivo Vondráka, aby toto usnesení přednesl na schůzi Poslanecké sněmovny, jak teď i činím.

Takže prosím, toť vše za mou osobu v daný okamžik. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já také děkuji a otevíram všeobecnou rozpravu, do které nemám přihlášky. Podívám se, jestli se někdo hlásí. Tam se hlásí pan poslanec Válek, prosím. Máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych měl abstáć, kdybych se dneska nepřihlásil, toto je zřejmě poslední příležitost.

Já jsem velmi rád, že obě dvě agentury v České republice fungují a fungují dobře a věnují se vědě, ale nemůžu si odpustit určitou připomínku k TA ČR a určitou výhradu, kterou k TA ČR mám, a to je to, že když tato agentura vznikala, byl velký plán a představa, že bude podporovat české firmy a startupové projekty, že bude opravdu podporovat základní výzkum vývoje nových produktů, u kterých není jisté,

zda budou nebo nebudou efektivní. A já musím říct ze své zkušenosti z agentury pro zdravotnický výzkum, že řada těchto projektů, které se týkají nanotechnologií, které se týkají některých textilií, které se týkají nových výrobků, třeba zdravotnických, se kupodivu uplatní v agentuře pro zdravotnický výzkum prostě proto, že jejich řešitelé rezignovali na to, podávat tyto projekty TA ČR.

Já bych se velmi přimlouvala za to, abychom v rámci Sněmovny diskutovali o tom, zda by neměla přece jenom TA ČR daleko více podporovat startupové projekty firem tak, aby tyto firmy opravdu mohly dělat výzkum a vývoj nových produktů za podpory TA ČR. Podle mě tato podpora není dostatečná. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji a nyní se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Rais.

Poslanec Karel Rais: Dobrý večer, já bych zareagoval na kolegu asi v tom smyslu, že ten prostor vidím zejména na podvýboru pro vědu a výzkum a tam by bylo namiště, abychom tu diskusi nesli, protože se domnívám, že dost často se tady ve Sněmovně projednávají věci, které mohly být předjednány dávno na výboru, viz zrovna ta dnešní diskuse o České národní bance. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Vondrák.

Poslanec Ivo Vondrák: Jen stručně. Já se neztotožňuji s tímto názorem, co tady nazněl na téma, že nedostatečně podporuje. Já si myslím, že to je obecný problém České republiky a TA ČR je jediná agentura, která se snaží právě zajistit přenos výzkumu do praxe. Tady bych dodal jednu věc, že TA ČR má za cíl se zabývat aplikovaným výzkumem, nikoliv základním výzkumem, jak tady zaznělo. Domnívám se, že to byl spíš omyl nebo technická chyba.

Také bych tady chtěl zdůraznit, že tu projednáváme zprávu kontrolní rady Technologické agentury České republiky, čili až budeme projednávat TA ČR a jeho závěrečné hodnocení, pak se k tomuto můžeme vrátit. Nicméně já se domnívám, že v daný okamžik TA ČR, to znamená Technologická agentura České republiky, je jediným garantem rozumného propojení veřejných prostředků s firemním výzkumem. Takže není to samozřejmě tak, že by to bylo ideální. Obecně platí to, že je spolupráce firem a veřejného výzkumného prostoru v České republice nedostatečná, ale to je právě cíl toho, co by měl TA ČR do budoucna změnit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní se ještě hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Válek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, to se nedá nereagovat. Takže prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče, nebyl to omyl,

nebyla to chyba. Já se v grantových agenturách pohybuji dvacet let. Teď už jsem řadu let dělal oponenta, znám velmi dobře projekty TA ČR, dokonce jsem v jedné komisi byl, stál jsem u zrodu TA ČR a TA ČR nepodporuje projekty základního výzkumu, tak jak původně ten plán byl, tedy projekty nezákladního výzkumu, ale startupové projekty. Já jsem nemluvil o základním výzkumu, já jsem mluvil o startupových projektech malých firem. Ta podpora by měla být intenzivnější. A velmi pozitivně prostřednictvím pana předsedajícího kvituji návrh pana poslance Raise, aby se toto projednalo na příslušném podvýboru. A jinak bych chtěl říct, že pokud jste to otevřel, tak já bych velmi plédoval za to, aby se lépe definovaly hranice mezi základním a aplikovaným výzkumem. A pokud to někdo dokáže, klobouk dolů. Rád s tím pomůžu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji a v tuto chvíli nemám dalších přihlášek – mám. S faktickou poznámkou pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Ivo Vondrák: Dámy a pánové, já bych tady nechtěl vést filipiku na téma hranice mezi základním a aplikovaným výzkumem, protože ona je skutečně rozmazená. O tom není sporu, není to hranice nějaká ostrá. Nicméně prosím vás, základní výzkum je předeším motivovaný lidmi, kteří ten výzkum dělají. A když bych se díval na aplikovaný, tak je motivovaný tím, jak přenést výsledky základního výzkumu do reálného života. Samozřejmě to je velmi hrubá definice. Právě proto si myslím, že je rozumné, že v českém veřejném výzkumném prostoru je to rozděleno na dvě agentury. To znamená, základní výzkum má Grantová agentura České republiky a aplikovaný výzkum agentura Technologická. To znamená, myslím si, že je to skutečně na výbor, abychom se o tom bavili. Protože samozřejmě do aplikovaného výzkumu a průmyslového výzkumu ještě vstupují resorty, takže samozřejmě tato věc se ještě tímto komplikuje. Ale domnívám se, že to je odborná diskuse, která nepatří na plénum, ale patří do výboru, a pak se můžeme k tomu vrátit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a mám tady omluvenku. Omlouvá se nám pan předseda Chvojka na 30 minut z pracovních důvodů. V tuto chvíli nemám dalších faktických poznámek ani přihlášek do rozpravy, nicméně byl jsem upozorněn, že by měl být přečten ještě jeden návrh usnesení, s nímž by měla být seznámena Sněmovna. Takže prosím.

Poslanec Ivo Vondrák: Ano, děkuji. Já bych si dovolil, protože součástí závěrečné zprávy kontrolní komise je také usnesení týkající se stanovení odměn členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky, takže já si dovolím tady okamžik – načít ještě toto usnesení, které bychom měli schválit.

Výbor pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění předsedy kontrolní rady Technologické agentury České republiky pana Petra Štěpánka, zpravodajské zprávě přednesené poslancem Karlem Raisem a za omluveného zpravodaje poslance Ivo Vondráka po rozpravě za prvé doporučuje

Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala toto usnesení: Poslanecká sněmovna stanoví dle § 36a odst. 8 zákona číslo 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje v platném znění výši odměn členům Kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2017 takto – bez titulů: Petr Štěpánek 93 700 korun, Ladislav Musílek 78 100, Zbyněk Frolík 56 000, Václav Havlíček 61 400, Jiřina Jílková 79 100, Ivan Ohlídal 62 500, Josef Psutka 75 900, Jana Stávková 59 200, Pavel Václavek 65 200 a Marek Vochozka 68 900. Za druhé pověřuje předsedu výboru poslance Václava Klause, aby toto předložil předsedovi Poslanecké sněmovny České republiky, a za třetí pověřuje zpravodaje výboru poslance Ivo Vondráka, aby to usnesení přednesl ve schůzi Poslanecké sněmovny, což i činím.

Takže děkuji ještě za toto doplňující usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji za dodatečné načtení. V tuto chvíli se tedy ptám znova, jestli se ještě někdo nehlásí do rozpravy. Není-li tomu tak, rozpravu končím a přistoupíme k hlasování. Prosím pana zpravodaje, aby nás jím provedl. Když máme dvě usnesení, tak to možná zvládnu sám. Nebo respektive, je zájem o závěrečné slovo? (Poslanec Vondrák: Není.) Není zájem o závěrečné slovo, takže budeme postupně hlasovat.

Nejdříve budeme hlasovat o návrhu usnesení obsaženém ve sněmovním tisku číslo 145/1. Jedná se o usnesení, kterým bereme na vědomí tu zprávu. Já svolám kolegy do sálu, je to tady prožďlé. (Zní gong.) Žádost o odhlášení neregistroji.

Takže zahajuj hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 197 bylo přihlášeno 153 poslanců a poslankyň, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o druhém návrhu, což je návrh usnesení obsažený ve sněmovním dokumentu číslo 652, jedná se o tu výši odměn.

Já zahajuju hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 198 bylo přihlášeno 153 poslanců a poslankyň, pro 145, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy tohoto bodu. Takže děkuji zpravodaji, děkuji vám všem a tento bod končím.

A nyní otvíram bod číslo

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministra vnitra Jan Hamáček. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. (Neklid a šum v jednacím sále.) Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych velmi stručně uvedl druhé čtení tohoto zákona, který projednávala Poslanecká sněmovna ještě –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás, pane ministře, přeruším, ale myslím, že je tady velký hluk, protože se poslanci přesouvají. Takže chvíliku počkáme.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Děkuji. Tento zákon projednávala Poslanecká sněmovna ještě za dob minulé vlády. To znamená, v prvním čtení ten materiál uváděl můj předchůdce, pan tehdejší ministr vnitra Metnar. Já nezastírám, že jsem v době, kdy ten materiál byl předložen do Poslanecké sněmovny, měl jisté výhrady k jeho obsahu. Nicméně proběhla politická jednání, jejichž výsledkem jsou některé pozměňovací návrhy. Asi tím hlavním pozměňovacím návrhem je návrh, který přednese kolegyně Valachová. A já chci říci, že ve znění takto navržených pozměňovacích návrhů jsem připraven se s tím materiélem ztotožnit. Tudíž asi není třeba, abych jej dále komentoval, a připadně jsem připraven odpovědět ve třetím čtení na otázky či okomentovat vzesesené pozměňovací návrhy.

Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji. Než budeme pokračovat, tak tady mám nějaké omlovenky. Pan poslanec Špičák ruší svou omluvu od 17.30 hodin do konce pracovního dne, neboť je již přítomen. Paní poslankyně Maxová se nám omlouvá mezi 16.30 až 18.30 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Fridrich se nám omlouvá dnes od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Lipavský se nám omlouvá od 17 do 19 hodin z důvodu služební cesty.

Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výbor garančnímu. Iniciativně tento tisk projednal také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 132/1, ústavněprávní výbor předložil záznam, který byl doručen jako sněmovní tisk číslo 132/2.

Prosím, aby se ujala slova zpravodajka ústavněprávního výboru poslankyně Kateřina Valachová, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy zdůvodnila. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Novela zákona o státní službě byla podrobena kritice v rámci prvního čtení. Padly zde návrhy na zamítnutí i vrácení. Následně byl návrh zákona propuštěn do projednání výbory. Garančním výborem byl určen ústavněprávní výbor, dalším výborem určeným k projednání byl určen výbor pro veřejnou správu.

Co se týká ústavněprávního výboru, ten schválil na svém zasedání několik pozměnovacích návrhů, avšak nepřijal celkové usnesení k doporučení či nedoporučení novely zákona o státní službě plénu ke schválení. Za chvíli tyto pozměnovací návrhy podrobněji představím.

Výbor pro veřejnou správu také projednal tento návrh zákona. Předpokládám, že to bude více přiblíženo předsedou tohoto výboru. Nicméně co se týče výboru pro veřejnou správu, tento doporučil návrh zákona ke schválení.

Nyní tedy k ústavněprávnímu výboru. Ústavněprávní výbor schválil a doporučil plénu Poslanecké sněmovny tři pozměnovací návrhy. Prvním pozměnovacím návrhem byl pozměnovací návrh paní poslankyně Ožanové. Tento pozměnovací návrh, zjednodušen řečeno, umožňuje využít personální kapacity stávajících státních úřadů lépe než doposud. Je tedy podle mého soudu v souladu s principy státní služby, kterými je mimo jiné princip profesionalizace státní služby. Tento pozměnovací návrh bude umožňovat, samozřejmě v případě finálního schválení, to, aby například Ministerstvo financí mohlo lépe využít personální kapacity Finanční správy nebo aby Ministerstvo práce a sociálních věcí lépe mohlo využít personální kapacity úřadu práce či České správy sociálního zabezpečení. Zvyšuje propustnost mezi těmito institucemi a umožňuje lépe využít personální kapacity a rozšíření vstupu těchto personálních kapacit do výběrových řízení u ústředních orgánů státní správy, v tomto případě ministerstev. Ačkoliv používám tyto příklady, je jasné, že se to samozřejmě týká všech podřízených úřadů jednotlivých typů ministerstev.

Co je důležité říci – protože bezpochyby opozice je bdělá, tak bych to případně na plénu jistě diskutovala – je to, že tento pozměnovací návrh také umožňuje zmírnit, kvalifikační předpoklady v některých případech, kdy napříště bychom mohli využít i ty pracovníky, kteří podle stávajícího znění zákona o státní službě nemají požadované formální vzdělání, nicméně desítky let v rámci státní služby působí a jsou samozřejmě pravidelně hodnoceni a dosahují dobrých výsledků.

Motivací tohoto pozměnovacího návrhu je nejenom profesionalizace státní služby a vyšší prostupnost mezi jednotlivými institucemi, ale asi nelze zastírat, že je to i krok k lepšímu využití sil v situaci, kdy se také stát a státní orgány potýkají s nedostatkem kvalifikovaných a kvalitních pracovníků. Kvalita státní služby potom bude napříště samozřejmě zajištěna tak jako doposud pravidelným služebním hodnocením a také vzděláváním zaměstnanců ve státní službě.

Další pozměnovací návrh, který ústavněprávní výbor projednal a doporučil, to znamená, byla pro něho získána většina, je pozměnovací návrh pana poslance Bartoška. Tento pozměnovací návrh reaguje na kritiku, která zazněla v rámci prvního čtení na plénu Poslanecké sněmovny směrem k tehdy formulovanému vládnímu návrhu zákona o státní službě, a prodlužuje dobu, za kterou by bylo možné znova služebně hodnotit státního zaměstnance, a to na delší dobu, než je stávající vládní návrh. Pokud si vzpomínáte, tak právě tento fakt byl kritizován stran odborových organizací státních zaměstnanců i stran organizací zabývajících se transparentností. Tento pozměnovací návrh tedy také byl ústavněprávním výborem projednán, schválen a doporučen ke schválení.

Třetím pozměňovacím návrhem, který byl projednán ústavněprávním výborem, byl návrh pana poslance Chvojky, kterým navrhl určité změny zákona o zahraniční službě, které vycházejí ze stávající praxe zahraniční státní služby, zohledňují její specifika a jsou žádoucí z hlediska dalšího zajištění zahraniční státní služby i samozřejmě zvyšování kvality zahraniční státní služby. Jedná se tedy z tohoto pohledu o pozměňovací návrh, který spíše zohledňuje specifika zahraniční státní služby proti státní službě obecné, a zároveň je to úprava týkající se praktických věcí této služby. A asi si vzpomínáte, že to není první změna, která v minulých letech směrem k zahraniční státní službě prošla. Takže také tento pozměňovací návrh ústavněprávní výbor doporučil.

Je třeba asi také říci, že pozměňovací návrhy, které jsem popsala, měly podporu Ministerstva vnitra z pohledu doporučení. Byla to souhlasná doporučení v případě poslankyně Ožanové a poslance Chvojky. V případě poslance Bartoška se jednalo o neutrální stanovisko stran Ministerstva vnitra.

Další pozměňovací návrhy, které ústavněprávní výbor přijal, nebudu blíže popisovat. Nebyly jím doporučeny a schváleny. Jak už jsem zmínila, ústavněprávní výbor, ačkoliv tyto tři pozměňovací návrhy projednal, doporučil, byla tam většina ústavněprávního výboru pro schválení, tak nepřijal celkové usnesení směrem k plénu. Proto tyto tři pozměňovací návrhy byly z procesní opatrnosti danými poslanci načteny do elektronického systému Poslanecké sněmovny. Nicméně pokládám za důležité říci a znova zdůraznit, že ústavněprávní výbor většinově tyto pozměňovací návrhy podpořil.

V tuto chvíli je to za mne, tedy jako ze strany zpravodajky, vše. Zároveň si dovoluji, vážený pane předsedající, avizovat svoje vystoupení ke změnám zákona o státní službě k onomu pozměňovacímu návrhu, který avizoval ministr vnitra a jehož přijetím je podmíněn souhlas a doporučení Ministerstva vnitra s novelou zákona o státní službě jako takové, a dovoluji se přihlásit s přednostním právem za sociálně demokratický klub jako místopředsedkyně klubu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Ano, to vystoupení bylo avizováno. Nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslance Martina Kupku, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případný pozměňovací návrh odůvodnil. Ale obávám se, že pan poslanec Kupka tu není, takže budeme muset změnit zpravodaje. Prosím pana předsedu Bartoše, jestli má někoho na mysli nebo jestli to přednese sám. (Přichází poslanec Bartoš.) Já tady to usnesení když tak mám.

Poslanec Ivan Bartoš: Já tedy zaskočím za pana poslance Kupku, který je zpravodajem. Jenom krátce. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projednal tento sněmovní tisk a doporučil ho ke schválení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní tedy prosím s přednostním právem paní poslankyni Valachovou za klub ČSSD. A otevírám rozpravu, aby to bylo jasné. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Takže ještě jednou. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovolte, abych vám představila pozměňovací návrh k novele zákona o státní službě, ke kterému jsme, podotýkám, dospěli po dlouhém vyjednávání a konzultacích, a jsme tedy v tomto pozměňovacím návrhu a ve změně zákona o státní službě z hlediska vládního návrhu ve shodě sociálně demokratický klub a také klub hnutí ANO.

Snažili jsme se najít takové úpravy zákona o státní službě, které vyhoví a zareaguji na námitky, které tady padly při prvním čtení na plénu Sněmovny, námitky, které jsme slyšeli od odborového svazu státních zaměstnanců, námitky, které jsme si vyslechli od některých nevládních organizací, které se dlouhodobě zabývají transparentností státní služby, a koneckonců řekneme neutrální stanovisko, doposud neutrální stanovisko Evropské komise k případné novelizaci zákona o státní službě, protože finální stanovisko Komise zatím nesdělila, vnímajíc to, že zákon o státní službě kromě toho, že to je páteřní zákon pro funkční, profesionálně nezávislou státní službu, a zákon, který i z hlediska Ústavy nám zajišťuje oddělení, řekneme, od té politické linie řízení státu, tak zároveň je potřeba připomenout, že to byla také předběžná podmínka pro čerpání evropských fondů, tak jak byla projednávána v minulém funkčním období. S vědomím této odpovědnosti jsme tedy hledali ty změny, které by rozpravě vyhovely.

První věcí, kterou chci tedy představit, je změna, která by se měla týkat řešení námitky, že ta dosavadní novela z vládní dílny vzbuzovala pochybnosti, že by mohlo být zneužit fakt, pokud v prvním kole nemusí, nemusí představený respektovat výsledek tohoto výběrového řízení v prvním kole a zároveň může přejít do druhého kola, které je nově zcela otevřené, vnitř státní službu, že by toto tedy mohlo vést teoreticky ke zneužití v rámci změn politických reprezentací a tedy k účelovým změnám ve státní službě. Proto pozměňovací návrh reaguje na tuto námitku tak, že napříště v případě představených, jako je ředitel odboru, a představených, jako je vedoucí oddělení, se vracíme ke stávajícímu znění zákona o státní službě, které je platné a účinné, tzn. že vždy v případě ředitele odboru a vedoucího oddělení musí být respektován výsledek výběrového řízení, a pokud není tedy nikdo vybrán, musí se opakovat znova první kolo s uzavřeným počtem těch, které lze do tohoto kola vpustit, tzn. respektuje se kariérní systém státní služby. Toto tedy napříště by mělo být tak, jak jsme nyní zvyklí, zachováno. Respektuje se kariérní systém, respektuje se i tedy ta možná námitka politizace v případě výměny politické reprezentace.

V případě náměstka, tzn. odborného náměstka, tzn. té nejvyšší figury v jednotlivých sekčních státní službě, ponecháváme znění tohoto vládního návrhu tak, jak byl vládou předloženo, s tím, že současně měníme a rozšiřujeme kompetence tzv. politických náměstků, kteří zastupují ministra. Prosím, aby se kolegové nebo kolegyně předčasně neděsili. Ten důvod je jednoduchý. Nově by tedy politický náměstek, ten, co zastupuje ministra, měl možnost přímo ze zákona mít ministrem

svěřeny oblasti, agendy, a v těchto agendách úkolovat takzvané odborné náměstky, nebo chcete-li, šéfy sekcí, kteří již jsou ve státní službě. Nadále však by neměli tito náměstci žádnou služební kompetenci. Ta by nadále zůstala v rukou státních tajemníků a ministra.

K této úpravě jsme přistoupili proto, že se domníváme, že je žádoucí, aby tyto možnosti každý ministr každé vlády bez ohledu na politický dres měl, a profesionálně a osobně se domnívám, že to přispěje ke snížení faktického tlaku na možné výměny právě v té linii státní služby. Pokládám tuto změnu tedy za žádoucí a za respektující to, co každý zákon o státní službě má respektovat. Existuje zde politická linie správy státu a státně služební linie správy státu, ani jedna není horší nebo lepší, obě musí být funkční a také politická linie správy státu musí mít možnosti, aby byla vykonávána funkčně. Z tohoto pohledu se tedy domníváme, jak klub ČSSD, tak kolegové z hnutí ANO, že jsme tomuto učinili zadost.

Další změnou je prodloužení doby k tzv. opakování služebnímu hodnocení. Opakování služební hodnocení bylo v rámci prvního čtení kritizováno v tom smyslu, že původní délka, která by měla uplynout mezi tím původním a opakováním služebním hodnocením v délce 40 odsouzených dnů, může být vnímána účelově a může být teoretičky v praxi zneužita opět směrem tedy k účelové, nežádoucí výměně státního zaměstnance. Z tohoto pohledu jsme tuto lhůtu prodloužili, ještě tedy komfortněji proti pozměňovacímu návrhu kolegy Bartoška, tak jak ho projednal a schválil ústavněprávní výbor, a také jsme rozlišili, jestli ten daný zaměstnanec, který má být opakován hodnocen, byl tedy při tom posledním služebním hodnocení hodnocen, rekněme tedy pozitivně, nebo naopak si vysloužil zcela negativní hodnocení. Napříště tedy tyto odsouzené dny se rozšířují z těch 40 na 60 odsouzených dnů a 90 odsouzených dnů. Také zde se domníváme, že jsme učinili zadost rozptýlení obav, které byly v prvním čtení vzneseny. Dlužno také dodat, a také toto bylo zveřejněno v mediálním prostoru, že se o tuto úpravu v konzultacích zajímala také Evropská komise.

Další změnou, na které jsme se shodli a která je součástí pozměňovacího návrhu, ke kterému se samozřejmě přihlásím v rámci podrobné rozpravy, je změna, která byla také kritizována stran odborového svazu státních zaměstnanců, kteří odmítli původní vládní návrh v té části, že by napříště státní tajemník nebyl povinen komunikovat s odborovou organizací státních zaměstnanců daného resortu a mohl by tuto svou povinnost, kompetenci delegovat na nějaké nižší složky. I zde jsme tedy vyhověli námitkám v tomto smyslu a upravili jsme návrh změna zákona o státní službě tak, že i napříště státní tajemník bude povinen v případě služebních věcí z hlediska sociálního dialogu a dialogu s odborovými organizacemi komunikovat tedy s odborovou organizací zaměstnanců státní služby daného resortu.

To je tedy představení pozměňovacího návrhu, ke kterému se následně budu hlásit v podrobné rozpravě. A z hlediska koaliční shody ještě budu avizovat, že jsme také hledali způsob, jak zareagovat na obavy týkající se státních tajemníků a jejich postavení včetně tedy toho, aby se do jejich kompetence nezasahovalo nežádoucím způsobem nebo nebyl na ně vyvíjen nějaký nežádoucí tlak v případě změn politické reprezentace. Tady avizují pozměňovací návrh, který bude načítat v podrobné

rozpravě kolegyně Klára Dostálová a který podle mého soudu systémově reaguje na situaci, která v tuto chvíli je v případě státních tajemníků.

Nyní víte, že státní tajemníci podléhají kárnému řízení bez nějakých, řekněme, specialit proti ostatním státním zaměstnancům. Přitom jsou to právě státní tajemníci, kteří musí zajistit v rámci resortu plné respektování zákona o státní službě, samozřejmě nikoliv pouze k sobě, ale směrem ke všem státním zaměstnancům resortu. Jediný, kdo má speciální zacházení, řekněme speciální ochranu, je šéf státní služby, který tedy může být kárně postižen pouze skrze závažné porušení služebních povinností a pouze poté, co se na jeho odvolání shodne kolektivně celá vláda. A toto odvolání je také přezkoumatelné následně soudem, nezávisle soudní mocí. Z tohoto důvodu jsme v případě státních tajemníků navrhli změnu, která by tento typ ochrany propůjčila všem státním tajemníkům všech resortů.

Upozorňuji, že samozřejmě tento pozměnovací návrh obsahuje ustanovení z hlediska své účinnosti a vztahne se pouze, pokud bude schválen, na logicky budoucí možné prohřešky či zvlášť závažné porušení služebních povinností státních tajemníků. Všechna řízení, která v tuto chvíli běží z hlediska možného kárného postihu jakéhokoliv státního tajemníka v souladu s právem i legislativní technikou, samozřejmě doběhnou podle dosavadních právních předpisů. Avizuju to umýslně z toho důvodu, abychom nebyli podezíráni z nějakých úcelových změn.

Tolik tedy pozměnovací návrhy, které byly zpracovány, abychom reflektovali na výhrady, zejména tedy v prvním čtení, ale koneckonců i ve veřejném prostoru. Za sebe a za sociálně demokratický klub avizuju, že se přihlásím k prvnímu balíku pozměnovacích návrhů, konkrétně tedy ve sněmovním dokumentu 1379, v rámci podrobné rozpravy.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní prosím s přednostním právem ministryni Dostálovou. Poté by měl přijít na řadu předseda Bartoš.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já opravdu jenom velmi krátce. Jenom bych tady chtěla veškeré čtené paní poslankyně a pány poslance informovat o tom, že všechny pozměnovací návrhy, které tady představila kolegyně Valachová, prošly souhlasným stanoviskem národního orgánu pro koordinaci, který jako jediný dohloží nad předběžnými podmínkami, kde právě služební zákon touto předběžnou podmínkou je.

Co se týká jednání s Evropskou komisí, ta probíhají velmi paralelně, nicméně samozřejmě Evropská komise vydá souhlasné nebo jakékoliv stanovisko až teprve k finální verzi zákona, to znamená tomu, co schválí Poslanecká sněmovna. Zatím jsou samozřejmě veškeré tyto pozměnovací návrhy a návrhy, které Katka, paní poslankyně Valachová, představila, průběžně s Evropskou komisí debatovány. A skutečně zatím ctíme pořád tu zásadu, aby služební zákon sledoval cíle, jako je stabilizace, profesionalizace, transparentnost a depolitizace.

Takže samozřejmě i já v rámci podrobné rozpravy avizuju, že se přihlásím ke sněmovnímu dokumentu 1381. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní prosím pana předsedu Bartoše do obecné rozpravy. Připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý podvečer, dámy a pánové, pane předsedající, ministři, ministryně. Já jsem chtěl vystoupit v obecné rozpravě. My jsme na tento zákon upozorňovali, dokonce jsme ho sledovali i v minulém volebním období. Já jsem několikrát ve věci zákona o státní službě interpeloval jak písemně pana ministra Hamáčka, tak i premiéra Babiše. V těch přímých reakcích jsem většinou slyšel nějaké ukázkové příklady neschopnosti ministra zdravotnictví zbavit se nějakého náměstka. Já jsem rád, že tady zazněly od mých předrečníků dva kompromisní návrhy a přihlášení se k tomu návrhu. Nicméně musím říct, že tyto návrhy byly do systému načteny až dneska. Výsledek jakési vládní diskuse mezi resorty a na vládě nám jako poslancům Pirátů nebyl známý. My jsme se opírali o kritiku Evropské komise, a dokonce i o kritiku od odborového svazu zaměstnanců ve státní správě. V obou dvou hlasech zaznívalo to, že tento zákon jde v rozporu se svým určením naopak proti principu depolitizace státní správy.

Já jsem rád, že v těch bodech, které zde byly adresovány, byly řešeny i ty čtyři největší výhrady. Věc, kterou jsem zde nezaslechl, nevím, jestli i ta byla dotčena, bylo rozšíření stupnice 1 až 4 na 1 až 5, kdy možnost, jak člověk neuspěje v hodnocení, se tím výrazně zvyšuje. My jsme slyšeli takové dosti zvláštní argumenty v obhajobě, že systém hodnocení je nastaven, že když v jedné kategorii dostane 100 % a v kategorii, jaký je manažer, nula, tak stejně vlastně splní na tři. Já si myslím, že hodnocení by mělo být nastaveno tak, aby bylo jasné, jestli ten člověk je kompetentní k výkonu. A nejsem si jist, že toto je adresováno. Byla to jedna z výhrad rozšíření stupnice.

Jsem rád, že zazněl i návrh, který je v souladu s pozměňovacím návrhem pana poslance Bartoška, to je ta lhůta pro další zkoušení. Tam je podstatné, aby pokud je někdo upozorněn, nebo ve svém hodnocení vyjde nedobře kvůli tomu, že něco nefunguje v jeho gesci, tak on skutečně musí mít patřičnou dobu na to, aby tu věc mohl napravit.

Já teď nechci procházet jednotlivé body, které jsme vytýkali původnímu vládnímu návrhu. Respektuji to, že tedy došlo k jakési dohodě, která tedy do systému pro podrobné nastudování byla nahrána až dnes. Já tedy v podrobné rozpravě i přes toto všechno, protože se vyjadřuji k původnímu návrhu zákona, načtu návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Benda. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, jsme v takové poměrně

opravdu nestandardní situaci. Já řeknu na začátku jednu prosbu, a to na paní ministryně Dostálkovou, jestli by nám přece jenom byla ochotna ještě v obecné rozpravě alespoň krátce sdělit, čeho se týká její pozměňovací návrh, protože Kateřina Valachová jako zpravodajka sice zde něco uváděla, ale přiznám se, že i při sebesnaživějším poslechu jsem úplně nepochopil, co se přesně myslí, respektive co má být přesně koncem.

Současně si myslím, že jsme procesně v naprosto zoufalém postavení. Někteří déle sloužící poslanci si zapamatovali Topolánkův batoh a 40 stran přinesených do druhého čtení jednání Poslanecké sněmovny, spory, které z toho byly a které pak skončily u Ústavního soudu. A já si dnes připadám trochu podobně. Já dokonce chápnu, že se stane, že máme nějakou vládu, která něco předloží, je to vláda bez důvěry, mezičím se vytvoří nějaká jiná vláda, je tady jiný ministr. I když pokládám za poněkud nestandardní, aby paní zpravodajka říkala, že ministr vlády dá své souhlasné stanovisko, jenom pokud budou doporučeny její návrhy. To se mi zdálo už malinko za hraniční české ústavnosti, ale to je jenom drobný komentář na okraj. Ale pak proběhně nějaké koaliční jednání a my jako Sněmovna jsme s ním seznamováni jednotlivými pozměňovacími návrhy jednotlivých – v tomto případě poslankyně, abych byl genderově korektní.

Takhle se přece nedá jednat. Nezlobte se na mě, ale takhle se fakt nedá jednat. Na ústavněprávním výboru návrhy známy nebyly, tam byly předloženy jenom některé části, ke kterým se ještě posléze také dostanu, ale návrhy převážně opozici, a paní poslankyně Ožanové, která upravovala jednu část. A teď jsme tady najednou všichni postaveni před to, vůbec nevíme, ty návrhy opravdu do systému byly dány dnes.

Já nevím, kolik kdo máte času během sněmovny studovat legislativní kvalitu návrhů. Ale já se opravdu snažím relativně sledovat jednání Sněmovny a nejsou schopen během toho posuzovat legislativní kvalitu návrhů, které se objevily v systému. A tyto návrhy budou po druhém čtení jenom přikázány ústavněprávnímu výboru, který má říci ano, ne. Garanční výbor. Já si myslím, že procesně by v tuto chvíli bylo správné vrátit návrh zákona k novému projednání do výboru. Uznat, že změny, které přináší vláda a vládní koalice a které já dokonce v podstatě souhlasím, že jsou rozumné, že v mnoha případech napravují původní návrh, ale že je slušné, aby projednali i ostatní, nejenom vládní poslanci, zejména když vládní koalice v tuto chvíli má menšinu v Poslanecké sněmovně, a teprve poté bychom se mohli vrátit k projednání tohoto návrhu ve druhém čtení na půdě Poslanecké sněmovny.

Prosím pana předsedajícího, aby zaregistroval tento můj návrh, který samozřejmě může být hlasován, není to procedurální návrh, je to návrh, jak se zachovat po skončení obecné rozpravy, ale myslím, že bychom po skončení obecné rozpravy měli hlasovat o tom, aby návrh zákona byl vrácen výborům k novému projednání. To je první procesní poznámka, kterou mám.

Druhá procesní poznámka, kterou, já pevně doufám, že vyjasníme po jednání ústavněprávního výboru a která spíše souvisí s jistými spory tady s legislativou. Mně se zdá velmi nestandardní, aby výbory, pokud schválí nějaké pozměňovací návrhy, a dokonce jsme to na ústavněprávním výboru opravdu takhle striktně oddělili, že bylo nejprve hlasování o doporučení návrhu zákona jako celku, a pak o doporučení všech

pozměňovacích návrhů, které jsme schválili. Protože tam byla jednoznačná většina, která říká: Tyto pozměňovací návrhy jsou správně. Pokud by to mělo být náhodou schváleno, tak v jejich znění, ale stále se ještě nenašla většina, která by doporučovala i v tomto znění schválit návrh zákona jako celek.

A teď nám tady paní zpravodajka říká: Z procesní opatrnosti by bylo lepší, aby každý z poslanců, který své návrhy předložil na ústavněprávní výbor, aby je ještě vložil do sněmovního systému a ještě se k nim ve třetím čtení přihlásil. Já to prostě pokládám za nekorektní vůči výborům. Myslím si, že jestli výbor svou většinou něco odhlasuje a doporučí Poslanecké sněmovně, pak se tyto návrhy mají na půdě Poslanecké sněmovny projednat, nemáme se tvářit, že ten výbor tak nějak hlasoval zbytečně, protože na závěr neprjal konečné doporučující usnesení. To se v radě případu může stát. Ten výbor říká: pokud možno to zlepšete, ale i tak vám nedoporučujeme. A myslím, že takových návrhů zejména z řad opozičních tady budeme mít v nejbližších měsících celou řadu, kdy se řekne: doporučujeme změny, ale závěrečné usnesení případně nedoporučujeme. Tak pro mě za mě ať zazní ve třetím čtení, ale chtěl bych vyjasnit na půdě, a doufám, že vám předložíme nějaké konečné stanovisko a konečný návrh pro Poslaneckou sněmovnu, jak řešit tuto situaci do budoucna.

A nyní bych se chvíliku ještě přece jenom vrátil k samotnému návrhu, když jsem prošel ty procedurální otázky. K samotnému návrhu zákona, resp. k těm změnám, které zatím byly doporučeny.

Já už jsem to říkal na půdě ústavněprávního výboru, a tady zejména prosím předsedu školského výboru a všechny školské představitele – ta absurdita toho, kam vedeme ten stát! My požadujeme stále více funkcí. Nějaké formální vzdělání. A státní služba je toho typickým příkladem. Abychom pak vždycky po roce, po dvou řekli: No ale máme tam spoustu zaměstnanců, kteří to nesplňují, tak dáme výjimku. Nebo dáme výjimku deseti let, kdy se to má dostudovat. Výsledek je jediný: Buď ty výjimky stále prodlužujeme, pak jsme to tam neměli dávat vůbec, anebo samozřejmě nutně vedeme, a všichni si pak stěžujeme na to, že to školství je čím dál tím horší, vedeme k tomu, že každý musí mít nějakou libovolnou vysokou školu, nebo v některých případech střední, alespoň maturitu, kterou si má dodělávat posléze při zaměstnání. A asi si dokážeme všichni představit, jaká je úroveň těchto vysokých škol, resp. i těch středních škol, které mají splnit maturitu.

To se mi zdá naprosto pomýlený postup. A myslím, že bychom měli vždycky znova se na to podívat a říci: Potřebujeme tady opravdu vzdělání takového charakteru? Nebo nám stačí, že ti lidé jsou schopni, že ti lidé to vykonávali? Tak to vzdělání škrtněme! Ale necpěme celý systém do toho, že každý musí mít formálně nějaký diplom, protože víme, co to v závěru dělá.

Tak to je prosba, kterou bych měl. A ono to samozřejmě souvisí bohužel s celým návrhem zákona. Místo toho, aby se udělala nějaká zásadnější revize státní služby. A já jsem to tady říkal v prvním čtení a byl bych velmi pro zásadnější revizi státní služby. Pojďme si říct, jak to má vypadat, pojďme si říct, že to je opravdu jenom ten odborný aparát ministerstev, který rozhoduje ve správném řízení. Pojďme si říct, že náměstci do toho samozřejmě nespadají, že řídí jednotlivé úseky. Tohle všechno já

bých samozřejmě podepsal, řekl bých, tak je to správně, odpolitizujme tu státní službu. A přichází nové vedení, proběhly volby, přichází ministr, přicházejí s ním náměstci, kteří úkolují, kam ten resort má směřovat. Akorát nevykonávají tu konkrétní správu a nerozhodují v té správě. To by se mi líbilo.

Ale k čemu jsme dosměřovali? Tady se zase ušije takový nějaký prapodivný kočkopes, že jednobarevná vláda Andreje Babiše řekla: No tak to zkusíme prolomit úplně všechno. Zkusíme prolomit úplně všechno, zkusíme říct, že stačí první kolo, z prvního kola se nemusí vybrat žádný vítěz, a ve druhém kole už máme úplně otevřené řízení, do kterého můžou nastoupit naši kamarádi ze známých a sprátelených firem. A nebudu žádnou z velkých firem v České republice jmenovat na půdě Poslanecké sněmovny, abych jí nedělal reklamu. A jako tzv. kompromis, aspoň tak jak jsem poslouchal paní zpravodajku, co je tady teď navrhováno, že se řekne, no tak u těch ředitelů odborů a ředitelů sekcí tohle možné není, tam se vrátíme ke starému modelu, že musí proběhnout dvě kola, nebo když není vybráno, tak že se opakuje první kolo, ale u těch náměstků už to neuděláme a tam můžeme tímhle způsobem směřovat.

Pokládáme to za koncepční a smysluplné řešení? Zlepšili jsme tím nějak tu státní službu? Nebo jsme to jenom tak jako trošku ošidili, protože říkáme, ono to tak funguje, ono to funguje až po ty nepolitické náměstky, ale současně připouštíme, že ti nepolitici náměstci, že u nich to tak úplně nefunguje, protože to už jsou ty vysoké funkce, které bychom si chtěli, když přichází nová vláda, vyměnit. Já s tou tezí souhlasím, že nová vláda si má vyměnit náměstky. Jenom si myslím, že má přijít, má to říct, říct: Toto jsou osoby, které si vyměnit chceme, stojíme za tím, vážená Sněmovna, schvalte nám to. A ne že se to dělá takovými pokoutními cestičkami, že se budeme tvářit, že ta státní služba je, ale současně připouštíme, že je možné se zrovna do těchto vysokých pozic tímto způsobem prolomit.

Tak to jsou asi ty nejzásadnější výhrady, které mám a které, mám dojem, že by měly vést k tomu – pojďme vrátit návrh zákona výboru k novému projednání. Pojdíme, pokud ty změny chceme udělat, tak je pojďme udělat tak, aby dávaly hlavu a patu, aby nebyly obcházením stávajícího systému a přijímáním nových a nových výjimek. Každý se vždycky rozčilujeme, jak složité máme zákony, kolik v nich máme pravidel, kolik v nich máme výjimek. A tohle je jedna z typických norem, kde touto cestou směřujeme. Zase všechna pravidla a sto výjimek.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Takže vážený pane poslanče, já registrui váš návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání, o kterém budeme hlasovat po ukončení obecné rozpravy.

Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Valachová. Nicméně vy jako zpravodajka máte přednostní právo, můžete vystupovat samozřejmě kdykoli. Prosím, vaše dvě minuty. A připraví se pan poslanec Válek.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážení poslanci, poslankyně, Marek Benda je znamenitý rétor, tak přece jenom ty, které se mu podařilo vyděsit, se já pokusím zase uklidnit.

Neděje se nic mimořádného. Druhé čtení slouží k tomu, aby všichni poslanci, tzn. dokonce i Kateřina Valachová s Klárou Dostálkovou, načetli jakékoli pozměňovací návrhy.

Co se týká situace, ve které jsme, ta je mimořádná pouze tím, že návrh předkládala jiná vláda, než která ho nyní dál v dalších čteních v Poslanecké sněmovně hájí.

Také chci upozornit, že jsem při svých vystoupeních velmi odlišila svou úlohu zpravodajky a vystoupení mne jako místopředsedkyně poslaneckého klubu za klub sociální demokracie, který v rámci prvního čtení vznesl řadu námitek k té původní verzi.

Co se týká snahy, která skutečně byla koaliční, a v tom si myslím, že je korektní a poctivé to přiznat, a myslím si, že se není za co stydět, protože takhle bychom měli pracovat, tak tu jsme popsali s tím, že se jedná o reakci na první čtení. Není tam nic zásadního nad rámec, není tam nic překvapujícího, není to překopání toho textu od A do Z. Takže tolik jenom na uklidnění těch, kteří případně byli vyděšeni.

A co se týká onoho řekněme legislativně technického sporu v uvozovkách mezi ústavněprávním výborem a legislativou Sněmovny, tak jenom chci informovat kolegy, že jsem jako zpravodajka pouze z procesní opatrnosti na základě doporučení legislativy Sněmovny poučila všechny kolegy, aby z procesní opatrnosti ty pozměňovací návrhy znova načetli, protože je samozřejmě vyšší hodnota zajistit jejich rádné projednání, než aby to bylo někdy v budoucnu zpochybнeno, nebo dokonce by mohla být zpochybнena celá novelizace zákona o státní službě.

Jinak s předsedou ústavněprávního výboru samozřejmě souhlasím z hlediska toho obsahu a věcnosti a budeme se snažit, nebo já budu moc ráda, pokud se s ním budu moct snažit o to, aby se tato situace neopakovala. Takže tolik stručně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak čas. Takže nyní tedy požádám o vystoupení v rámci faktické poznámky pana poslance Válka a připraví se pan poslanec Marek Benda. Zatím tedy dvě přihlášky. Takže pan poslanec Válek? Není přítomen. Takže to propadá. A nyní tedy požádám pana poslance Marka Bendu. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní zpravodajko, vážené dámy, vážení pánové, já jsem nezpochybňoval právo žádného poslance podat pozměňovací návrhy ve druhém čtení. To je samozřejmě možné. Přesto si myslím, že je korektní vůči Sněmovně, aby zejména menšinová vláda, která je závislá na tom, je-li podpořena ještě někým jiným, která dojde k nějaké dohodě, aby tuto dohodu předložila výborům, které věc projednávají. A času na to upřímně řečeno bylo dost. Věděli jsme před prázdninami, že se rozcházíme. A vy nám to fakt dáváte v den projednávání druhého čtení. Možná že vám to přišlo tak strašně důležité a tajné, že to té opozici

sdělit nesmíte, nebo nechcete, nebo něco podobného. Já to jenom pokládám za nepraktické, nešťastné. Myslím si, že tam potenciálně můžou být chyby a že my jsme pak postaveni před situaci, jako ta opozice, a upozorňoval jsem na to minule, že kdybychom chtěli ještě nějaké změny k tomu uplatňovat, např. říkat "tohle máte dobře, tohle nemáte dobré", tak musíme studovat během dnešního dne návrhy, které byly načteny do systému. Prostě kdybyste přicházeli jako jednotlivé poslankyně – a upřímně řečeno, i ti jednotliví poslanci, co přichází na plénium, v drtivé většině to předtím předložili výboru. A třeba neuspěli a pak říkají: my na tom trváme a chceme. Ale ty situace, kdy se přináší věci až na plénium, jsou spíše výjimečná a neměly by být situacemi, kdy se vládní koalice na něčem dohodla a přichází to sdělit zbytku Sněmovny až v rámci druhého čtení. Tam si fakt myslím, že jsme skoro na hraně přílepku.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní v obecné rozpravě požádám o vystoupení paní poslankyni Věru Kovářovou a připraví se pan poslanec Bartošek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení páновé, dovolte, abych vám představila dva pozměňovací návrhy.

První se týká § 15 odst. 2, kde se doplňuje o text – cituji: "U vedoucích služebních úřadů se uvedené nevztahuje na rozhodování o věcech, o nichž se podle tohoto zákona nevede řízení ve věcech služby, s výjimkou věcí podle § 159 odst. 2 písm. a), j), k), l)."

Jde o úpravu, která upřesňuje rozsah oprávnění státního tajemníka vůči vedoucím služebním úřadům, tj. odráží stejnou praxi jako u vedoucích organizačních složek státu dle zákoníku práce, je v souladu s požadavkem minimalizace administrativní náročnosti a s ekonomickými pravidly dle příslušných právních předpisů, včetně zákona o finanční kontrole.

Vedoucí služebního úřadu je ten, kdo odpovídá za chod daného služebního úřadu, a to po stránci ekonomické i po stránci dané odborné agendy úřadu, nese za to i plně odpovědnost. Státní tajemník navíc dle zákona o státní službě není představeným vůči vedoucímu služebního úřadu, není oprávněn mu ukládat úkoly. V praxi je prakticky nereálné, aby např. státní tajemník určil vedoucímu služebního úřadu dovolenou, tu si určuje on sám s ohledem právě na bezvadný chod daného úřadu a reálné možnosti daného úřadu, v zásadě po dohodě se svým zástupcem. Určování dovolené se tak stává ryze formální, tzn. administrativně nadbytečné, a postrádá smysl. Obdobně služební cesty jsou vázány na finanční prostředky daného úřadu, které jsou samostatné účetní jednotky. Státní tajemník tak nikdy nemůže být dle právních předpisů tzv. příkazce operace vůči vedoucímu služebnímu úřadu, ale je jím vždy pověřený zaměstnanec v rámci úřadu, zpravidla zástupce vedoucího služebního úřadu. Navíc je opět zcela nereálné, aby vedoucímu služebnímu úřadu nebyla schválena služební cesta a bylo mu tak znemožněno vykonávat činnost, za kterou sám odpovídá, např. výjezd k nehodě za účelem jejího šetření. Návrh zároveň zachovává

běžnou praxi a dosavadní úpravu, kdy si vedoucí služebního úřadu nemůže sám určit plat, přiznat odměny nebo se hodnotit. Totíž první pozměňovací návrh.

A druhý se také týká § 151, kde se před slovo "10 %" doplňuje slovo "nejméně". Jde o úpravu, která narovnává podmínky pro výši příplatku za pohotovost u zaměstnanců v pracovním poměru dle zákoníku práce a státních zaměstnanců dle zákona o státní službě, resp. danou úpravou dochází k odstranění nesrovnalosti mezi zákoníkem práce, § 140, a zákonem o státní službě, § 151, tj. sjednocení úpravy v otázce odměňování služebních a pracovních pohotovostí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Jana Bartoška, předsedu poslaneckého klubu KDU-ČSL. Jako poslední se připraví pan poslanec Ferjenčík. Tak, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Po poměrně dlouhé době poté, co byl předložen tento zákon, se dostává na projednávání Poslanecké sněmovny. Pro mě je poměrně překvapením, že ho zde předkládá sociální demokracie, protože zástupci sociální demokracie byli společně s hnutím ANO a s KDU-ČSL hlavními tvůrci původního zákona, který měl za úkol stabilizovat státní správu, motivovat k tomu, aby lidé šli vykonávat a pracovat pro stát, aby tam byl kariérní růst a aby se nastavila přiměřená propustnost tohoto systému a současně to motivovalo lidí v rámci státní služby, aby mohli postupovat nahoru.

Bohužel, myslím jsem si, že sociální demokracie bude ta, která bude držet tu vlajku s tím, že chceme stabilní státní správu, a přitom byla první, která porušila ducha tohoto zákona na Ministerstvu zdravotnictví. A to byl první bod, kdy vlastně jsem říkal, jestliže potom do budoucna budeme komukoli vyčítat, že účelově systemizuje pracovní místa proto, aby mohl propouštět úředníky, tak se nebude moct odvolávat, protože sociální demokracie byla první, která použila systemizaci jako nástroj, aby vyhodila z práce lidí, kteří jí byli nepohodlní.

Mně osobně je to líto, protože stát potřebuje kvalitní státní službu. Potřebuje tam lidí vzdělané, potřebuje lidí, kteří jsou odborníci, kteří jsou motivováni k tomu, aby pro stát pracovali. To byl také jeden z důvodů, proč jsem podal své dva pozměňující návrhy. A načtu je v podrobné rozpravě přesto, že paní zpravodajka říkala, že ten velký komplexní návrh zahrnuje tyto návrhy. Skutečně jestliže předložíte tak velký materiál v průběhu dnešního dne, tak je to minimálně nekolegální a je to nezodpovědné i vůči výboru. Já podporuji návrh pana poslance Marka Bendy, protože jsem přesvědčen, že má-li dojít k přepracování zákona o státní službě, mělo by to být prodiskutováno.

Jen pro pořádek. Změna tohoto služebního zákona byla dána v lednu 2018, a to na přímý příkaz premiéra v demisi. To znamená, tam je potřeba si uvědomit, že ten útok na státní správu byl primárně veden ze strany hnutí ANO, protože každý, kdo je u moci a v koalici, tak si myslí, že tam bude vždycky a že zrovna v tenhle moment tam potřebuje dosadit svoje lidi a vyhodit ty nepohodlné a vyhodit ze státní služby

právě ty, kteří jsou z toho opačného tábora. A mně osobně je to líto, protože já jsem přesvědčen, že výkon státní služby by měl být skutečně apolitický. Měl by se vyhýbat tomu, aby se, tak jak se mění vlády a tak jak se mění strany ve vládách, měnili úředníci podle libovůle politických stran. To byl skutečně hlavní úmysl vytvoření zákona o státní službě.

Snahou byla, aby se neztrácela jednak historická paměť a současně kompetence z jednotlivých ministerstev, protože častým měněním lidí na ministerstvech, a je to můj názor, pokaždé ministerstvo utrpělo a ztratilo ze své kompetence. Prostě proto, abyste byl dobrý úředník, je potřeba, abyste se vzdělával, abyste znal problematiku a znal věci v souvislostech. Ne že jste tam půl roku a jste schopen rozumět celé problematice. Proto je tam i ten kariérní růst.

Takže na jednu stranu kvitují přístup sociální demokracie s tím, že některé věci zohlednila, ale znova vyzývám a byl bych rád, aby ze strany předkladatele nebo zpravodajky zaznělo, že je férové vůči ústavněprávnímu výboru, aby na prostudování toho návrhu získal delší čas, aby se s tím mohl seznámit. V případě, že to bude smysluplné, i za KDU-ČSL mohu říct, že jsme připraveni o tom diskutovat. Ale skutečně takhle rozsáhlou materii tam dát v průběhu dne a večer očekávat, že uzavřeme druhé čtení a řekneme "jasně, jdeme dál" bez možnosti do toho ještě případně vstoupit, mi připadá nefér i vůči ostatním poslancům.

Takže doufám, a byl bych rád, kdybychom získali delší čas na prostudování toho pozměňovacího návrhu, protože tak jak jste ho, paní zpravodajko, říkala, tak byla tam řada věcí, která mi přišla smysluplná. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. Takže první požádám paní zpravodajku paní poslankyni Kateřinu Valachovou a připraví se paní ministryně Klára Dostálová. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji. Jan Bartošek ví, že státní služba – zákon o státní službě je moje srdeční záležitost, takže samozřejmě útok, že bych se snad mohla podílet na decimaci státní služby, nemohu nechat bez odezvy. Jak už jsem několikrát zde zdůraznila, a skutečně jsem o tom přesvědčena, změny, které jsme připravili, garantují i nadále kariérní systém státní služby. Ještě jednou: kariérní systém služby. A jsem ráda, že jsem se v rámci druhého čtení dozvěděla, že také Marek Benda prostřednictvím předsedajícího je zastáncem kariérního systému státní služby, a samozřejmě si cením, že jsme ho dostali za ty roky na svou stranu.

Sociální demokracie v každém případě dodržela to, co slíbila, nebo to, co vytýkala původnímu návrhu v prvním čtení. Proto také musím ke všem kolegům a kolegyním znova říct, že se nejedná o žádné masivní změny, ale v některých částech o zpětný chod a v některých o skutečně úpravy, které z hlediska množství legislativního textu jsou minimální a respektují rozpravu, která proběhla. Proto nemám za to, že bychom ukrátili kolegy a kolegyně o to, aby se mohli k pozměňovacímu návrhu vyjádřit, zvláště tehdyn, pokud za pět minut končí projednávání a nedopojednáme tento zákon v rámci druhého čtení dnes, a je jasné, že

samozřejmě se k němu budeme vracet a budeme mít čas se... nebo ti kolegové, kolegyně, kteří se neseznámili s pozměňovacími návrhy, tak budou mít čas se s nimi hlouběji seznámit.

Znovu ale zdůrazňuji, že druhé čtení neslouží k tomu, aby se pozměňovací návrhy vyjadřovaly jeden k druhému (upozornění na čas), ale slouží k načtení pozměňovacích návrhů (upozornění na čas) a garanční výbor bude mít prostor (upozornění na čas) projednat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Paní ministryně, prosím. Takže je to zatím poslední přihláška. Vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Děkuji ještě jednou za slovo, pane předsedající. Já samozřejmě reagují vašim prostřednictvím na výzvu od pana poslance Bendy. Já se velmi omlouvám za to, že jsem ten pozměňovací návrh nepředstavila. Ona to udělala paní poslankyně Valachová. Tak já to tedy znova zrekapitulují.

Skutečně v tom pozměňovacím návrhu pod č. 1382 jde o to, že se sladí podmínky náměstka ministra vnitra pro státní službu a státních tajemníků. Dneska to má každý jinak, přitom vykonávají komplexní činnosti zajištění s chodem ministerstva úřadu vlády v oblasti personalistiky atd. Takže se jeví jako vhodnější, aby právě státní tajemník vlastně byl zbaven kárné odpovědnosti, nebo šel mimo kárnou zodpovědnost. Dosud také nebylo vůbec řešeno, kdo vládě předkládá návrh na odvolání náměstka ministra vnitra pro státní službu a personálního ředitele. Doplňuje se tedy jednoznačně, že návrh předkládá ministr vnitra, a současně, že návrh na odvolání státního tajemníka předkládá příslušný člen vlády nebo vedoucí úřadu. Je tedy respektován princip, že ten, kdo navrhuje přijetí, tak zároveň navrhuje i odvolání, aby toto bylo sladěno.

Tak jenom doufám, že jsem rozptýlila ty pochybnosti, o které tady šlo, že skutečně to je v zájmu toho, aby se sladily ty pozice náměstka ministra vnitra pro státní službu a státní tajemník, neb činnosti vykonávají komplexně obě tyto pozice pro úřad. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní do obecné rozpravy požádám o vystoupení jako posledního pana poslance Ferjenčíka. Jenom upozornjuji, že na základě dohody poslaneckých klubů končíme v 19 hodin. Nicméně nechám vás samozřejmě domluvit, protože jednací den je do 21 hodin. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se v této věci tedy musím připojit k té námitce kolegy Bendy, protože pozměňovací návrh kolegyně Valachové má deset bodů, což prostě není málo. Je to velmi výrazný zásah do toho zákona. A fakticky do značné míry redukuje možnost jiných poslanců uplatnit svoje pozměňovací návrhy a uplatnit je ve vztahu k tomu, co bylo projednáno ve výboru.

Tady se dá velmi, velmi těžko nějak konsenzuálně vytvářet legislativa, kdy přijde koalice, která ani nemá většinu, a fakticky na stůl položí balík změn ve druhém čtení, takže vlastně nikdo už na to nemůže reagovat a musí to brát ve smyslu ber, nebo nech. Prostě máte tady deset změn, a když se vám osm líbí a dvě nelibí, tak bohužel je to jeden návrh. Možná bude něco možné hlasovat odděleně, ale to bychom se dozvěděli právě na tom výboru, ale nejsme schopni to posoudit v tuhle chvíli.

Takže já aspoň víám to, že podrobná rozprava bude pokračovat, takže aspoň na ten komplexní pozměňovací návrh bude možné v dalším projednávání zákona reagovat. A nutno podotknout, že to je jenom shoda okolností kvůli tomu, že se protáhla debata o víceletém finančním rámci EU, a není to žádný záměr a součást nějakého návrhu, abych doporučoval podporit vrácení do druhého čtení a projednat to ve výboru ještě jednou, aby bylo jasné, co je skutečně ten koaliční kompromis, a aby se k němu mohly vyjádřit i ostatní strany.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Registrui, že také dáváte návrh na vrácení návrhu zákona k projednání garančnímu výboru.

Já se rozhlednu po sále. Ještě vidím faktickou poznámku. Prosím, máte dvě minuty. Já vás nechám domluvit. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. V 19 hodin končíme, ale já mám přesto potřebu říct, že by bylo dobré obecnou rozpravu neukončit z toho důvodu, který jsem zde zmiňoval, protože to, co umožníme ústavněprávnímu výboru, aby projednal a případně z dané diskuse mohly být ještě předloženy další pozměňující návrhy, protože si myslím, že je skutečně zájmem celé Poslanecké sněmovny, aby byl přijat dobrý zákon o státní službě. Takže tohle je moje žádost, abychom neuzavřeli rozpravu. Je 19 hodin. Tím se neuzavře obecná rozprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže já bych tímto ukončil dnešní jednací den. Neukončuji obecnou rozpravu, ukončuji pouze jednací den. Mám tady přihlášku ještě také s faktickou poznámkou pana poslance Bendy.

Přejí hezký večer a zítra v 9 hodin se uvidíme.

(Jednání bylo ukončeno v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

3. října 2018

Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená členko vlády, zahajují druhý jednací den třetího týdne 19. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se mi přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omlovení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Radek Vondráček – pracovní důvody, pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodu, pan poslanec Jan Bartošek od 12.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Baxa od 14.30 bez udání důvodu, pan poslanec Petr Bejtla od 14.15 do 19.15 z osobních důvodů, Pavel Bělobrádek z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Stanislav Blaha bez udání důvodu, Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, Andrea Brzobohatá od 18 hodin z pracovních důvodů, Jana Černochová z pracovních důvodů, Jan Čižinský bez udání důvodu, Jaroslav Dvořák ze zdravotních důvodů, Jan Farský od 15 hodin bez udání důvodu, Jaroslav Foldyna z pracovních důvodů, Josef Hájek z důvodu zahraniční cesty, Radek Holomčík z rodinných důvodů, Tereza Hyťhová od 14.30 z pracovních důvodů, Milan Chovanec ze zdravotních důvodů, Ivan Jáč od 14.30 z rodinných důvodů, Jan Lipavský z důvodu zahraniční cesty, Zuzana Majerová Zahradníková z pracovních důvodů, Karla Maříková z důvodu zahraniční cesty, Jiří Mašek do 12.30 z pracovních důvodů, Ilona Mauritzová z pracovních důvodů, Zdeněk Ondráček z důvodu zahraniční cesty, Markéta Pekarová Adamová z pracovních důvodů, Pavel Plzák z důvodu zahraniční cesty, Zdeněk Podal mezi 17.00 a 19.00 z pracovních důvodů, David Pražák mezi 16.45 a 19.00 z rodinných důvodů, Karel Schwarzenberg ze zdravotních důvodů, Karla Šlechtová ze zdravotních důvodů, Helena Válková do 9.30 ze zdravotních důvodů.

A tito členové vlády: pan ministr Jan Hamáček z pracovních důvodů, pan ministr Dan Ťok z pracovních důvodů a pan ministr Miroslav Toman z pracovních důvodů.

Dnešní jednání bychom měli zahájit body z bloku třetího čtení, u kterých byly splněny zákoně lhůty. Jedná se o body 120, sněmovní tisk 105, senátní návrh, a bod 131, sněmovní tisk 199, vládní návrh. Po bloku třetích čtení máme pevně zařazený bod 5, což je sněmovní tisk 71, insolvenční zákon, a dále body z bloku prvního čtení. Jedná se o body 30 – sněmovní tisk 206, oblast daní, 29 – sněmovní tisk 205, evidence tržeb, a 31 – sněmovní tisk 261, zákon o léčivech, první čtení. Poté bychom projednali další body z bloku prvního čtení. (Hluk v sále.)

Paní poslankyně se hlásí. Já poprosím o klid ve sněmovně. A nyní prosím paní poslankyni.

Poslankyně Věra Kovářová: Dobré ráno, dámy a pánové. Dovolte, abych navrhla zařazení –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás neslyším, takže já znova požádám sněmovnu o klid. Již jsme zahájili jednání, přečetli omluvy, takže teď si poslechneme návrhy na změnu pořadu. Myslím si, že všichni chceme vědět, o čem budeme hlasovat. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Dovolte, abych navrhla zařadit bod č. 14, což je novela zákona o dani z přidané hodnoty, sněmovní tisk 140, za bod č. 5 – insolvenční zákon, tedy na dnešek.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Po bloku třetích čtení, druhý bod, ano. Tak prosím pana poslance Chvojku.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké ráno, dámy a pánové. Dovolte, abych navrhl na dnes, to znamená na středu 3. října, po již pevně zařazených bodech zákonů ve třetím čtení, to znamená po bodech 120 a 131, zařadit v pořadí projednávaných bodů následovně: bod č. 10 – novela zákona o státní službě, tisk 132, potom bod č. 7 – novela zákoníku práce, tisk 109, potom bod č. 5, což je insolvenční zákon, tisk 71. Jsou to tři druhá čtení. A potom dvě první čtení. Bod č. 30 – návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, tisk 206, a potom bod č. 31 – novela zákona o léčivech, tisk 262, s tím, že prosím, že projednávání tohoto pořadí bodů přerušíme na již pevně zařazené volební body a polední přestávku a potom se k nim vrátíme. Věřím, že uvedený návrh přispěje k racionalizaci našeho dnešního jednání a celé Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Děkuji za připomenutí, že ve 12.45 máme zařazeny volební body. Já nevím, jestli bude zájem tyto body hlasovat jednotlivě. Předpokládám, že ano. Ptám se, jestli má ještě někdo nějaké jiné návrhy.

Než přikročíme k hlasování, tak mi dorazila další dávka omluvenek, se kterými vás teď seznámím. Takže omlouvá se nám pan poslanec Jan Zahradník z osobních důvodů, omlouvá se nám pan poslanec Dominik Feri mezi 9.00 a 9.30 z pracovních důvodů, omlouvá se nám paní poslankyně Jana Levová do 9.45 z důvodu jednání, omlouvá se nám paní poslankyně Olga Richterová z osobních důvodů do 9.30, omlouvá se nám pan poslanec Jiří Bláha od 9.00 do 9.30 z pracovních důvodů, omlouvá se nám pan ministr Antonín Staněk do 10 hodin z pracovních důvodů.

Ted' tady máme dva konkurující si návrhy. Návrh paní poslankyně Kovářové a návrh pana poslance Chvojky ohledně toho, co bude po pátém bodu. Nevíme, jestli je tam možno dospět k nějakému konsenzu nebo jak to odhlasujeme. Dobře. Takže to vezmeme postupně a uvidíme, jak to dopadne. Já věřím, že všichni jsou přihlášeni svými kartami a na svých místech.

První tedy budeme hlasovat návrh paní poslankyně Kovářové, aby se sněmovní tisk 140, bod 14, zařadil za bod č. 5 dnes.

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 199 bylo přihlášeno 135 poslanců a poslankyň, pro 69, proti 49. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

A nyní se budeme postupně... Bude přezkum sjetiny, tak já chvílkou počkám – nebo ne? Omyl? Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Dobré ráno všem. Omlouvám se, ale hlasoval jsem proti, ale na sjetině mám pro, takže zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. V tom případě budeme hlasovat o námitce.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 200 bylo přihlášeno 142 poslanců a poslankyň, pro 140, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Budeme tedy opakovat předchozí hlasování. Zopakuji, o co se jedná. Jedná se o zařazení bodu číslo 14, sněmovního tisku 140, za bod číslo 5.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 201. Přihlášeno je 142 poslanců a poslankyň, pro 74, proti 59. Návrh byl přijat. Počkám, jestli budou znova nějaké... Nevypadá to. Takže konstatuji, že jsme schválili tento návrh.

Paní poslankyně Matušovská hlasuje s náhradní kartou číslo 8.

A nyní se tedy budeme vypořádávat s návrhy pana předsedy Chvojky. Jako první je zařazení bodu číslo 10, návrhu zákona o státní službě, který jsme přerušili včera, a to jako první bod po bloku třetích čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 202. Přihlášeno je 144 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 44. Návrh byl přijat.

Jako další je zde návrh zařadit po tomto bodu bod číslo 7. Jedná se o sněmovní tisk číslo 109, novela zákoníku práce. Opět druhé čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 203. Přihlášeno je 147 poslanců a poslankyň, pro 99, proti 22. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Válek tady má faktickou, ale to je předpokládám k hlasování? Ano. V tom případě bod číslo 5 je již zařazen. Za ním máme zařazen bod číslo 14. Tedy, že bychom za tento bod zařadili bod číslo 30, vládní novelu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní. Je to sněmovní tisk 206, první čtení... (Neformální porada mimo mikrofon o hlasovací proceduře.)

Zeptám se, jestli jsou všichni srozuměni s tím, že současně odhlasované pořadí je po bloku třetích čtení body 10, 7, 5 a 14. A pak je tam 30, to už tam taky historicky je. A teď budeme muset vyřadit bod 29, respektive před něj předřadit bod 31. Vzal bych to jako vyřazení bodu 29 podle toho, co mám před sebou... z toho pevného zařazení v tom... (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Pane předsedo, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že nic vyřazovat nemusíme. Návrh zní, aby za bodem 30 byl bod 31. Tohle bylo první čtení, takže jeden návrh z bloku prvních čtení předřazujeme před ostatní, tak nemusíme říkat, když to odhlasujeme, tak ta 29 do toho spadne. A 33, 34 a tak dále. Takže budeme podle mě hlasovat jenom o tom, že po bodu 30 bude zařazen bod 31, pokud to Sněmovna schválí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano, to mi přijde srozumitelné a jasné. Takže nyní budeme hlasovat o tom, že po bodu 30 bude zařazen bod číslo 31, novela zákona o léčivech, sněmovní tisk 262 v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 204. Přihlášeno je 151 poslanců a poslankyň, pro 101, proti 15. Návrh byl přijat.

Děkuji. Tím jsme vyčerpali všechny návrhy na změnu pořadu. Můžeme tedy přejít k projednávání pořadu tak, jak byl nyní schválen. To znamená, že zahájíme naše jednání blokem třetích čtení. Jako první je tam bod

120.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 105/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele senátorka Alena Dernerová, kterou mezi námi vítám, a zpravodajka garančního výboru, což je výbor pro zdravotnictví, paní poslankyně Jana Pastuchová. Pozměnovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 105/3, který byl doručen dne 18. září 2018. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 105/4. Navrhovatelka má zájem o vystoupení před zahájením rozpravy, takže vám dám slovo.

Ještě chvilku počkáme, až se sněmovna uklidní. Poprosím všechny poslance a poslankyně, aby věnovali pozornost projednávání tohoto bodu. Myslím si, že můžeme pokračovat.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážení páni ministři, ministryně, budu velmi stručná,

protože už tady vystupuji potřetí. Je to s návrhem senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 96/2004 Sb. Zákon jednoduchý, který říká, aby tradiční čínská medicína nebyla zakotvena ve zdravotnickém zákonu, ale byla připravena na implementaci do zákona o léčitelích. Myslím, že jsme tady o tom hovořili dlouze a byla tady i bohatá diskuze, takže prosím pouze o podporu tohoto senátního návrhu zákona. Budou tam ještě určitě nějaké pozměňovací návrhy, které jste přidali vy, a k tomu se posléze vyjádřím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. V tuto chvíli nemám nikoho přihlášeného do rozpravy, kterou otvíram. A hlásí se pan poslanec Třešňák. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký den. Já zde jenom pouze chci zmínit skutečně, že ten senátní návrh navrhuje tedy vypustit část týkající se jak tříletého, tak pětiletého oboru terapeuta čínské medicíny. Nicméně i u druhého čtení tu často zaznával argument, že toto bude ošetřeno v zákoně o léčitelství, nicméně jenom poznamenám, že je to stále taková Columbova manželka. Mluví se tu o něm dlouho. 12. července jsem na výboru pro zdravotnictví žádal o předložení draftu tohoto zákona a stále ho ještě nemám. Takže pro nás není důvod to v tuto chvíli podpořit, byť samozřejmě chápou odbornou veřejnost, že se bude stavět za to, aby to ze zákona o nelékařských povolání takovýmto způsobem bylo vypuštěno.

Co se týká těch dalších pozměňovacích návrhů, které tam jsou načtené, je vidět, že ta senátní novela byla využita jako podvozek k dalším změnám, které se týkají snižování nároků na kvalifikaci nelékařských povolání. To my samozřejmě vítáme, byť si myslím, že je to opravdu taková změna, která by měla být ošetřena skutečně nějakými ministerskými návrhy, nějakou ministerskou novelou, nikoliv to takhle ad hoc řešit z pozice poslaneckých pozměňovacích návrhů.

To je za mě asi všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. V tuto chvíli opět neviduji žádné přihlášky do rozpravy. Nevypadá to, že by se někdo hlásil z místa, tedy rozpravu končím. Pan ministr se hlásí, pardon. Prosím, pane ministře, otevřete nám znova rozpravu.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a páновé, jenom se vyjádřím k panu poslanci Třešňákovovi ohledně toho zákona o léčitelství. Já už jsem tady říkal v rámci druhého čtení, my ten zákon skutečně máme v první verzi připravený, teď je ve vnitřním připomínkovém řízení v rámci baráku, to znamená, nechceme ho zatím publikovat, ale to nemá vůbec žádný vliv a nemá to úplně souvislost s tím, co tady projednáváme. Pokud schválíme tento senátní novelu zákona, tak to v žádném případě neznamená, že tradiční čínská medicína bude zakázána na území České republiky a nikdo již nebude moci ji využívat. To s tím vůbec nemá souvislost. Toto se týká vzdělávání. To je oblast

vzdělávání a to ménime, nikoliv využívání této služby, která tady byla vždy a bude tady nadále a bude ji možno využívat ze strany občanů bez jakéhokoliv problému.

To, co my řešíme v zákoně o léčitelství, ani není vlastně otázka tradiční čínské medicíny. Je to vlastně úprava alternativních způsobů poskytování zdravotních služeb spíše ve smyslu nastavení procesních otázek, vedení dokumentace atd., nikoliv že řekneme, že tradiční čínská medicína je povolena nebo není povolena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní tu mám s faktickou poznámkou pana poslance Třešňáka a poté paní poslankyně Pastuchová a paní poslankyně Balcarová.

Poslanec Petr Třešňák: Já chci panu ministrovi poděkovat za vysvětlení, nicméně toto my všechno chápeme, že se to skutečně týká pouze vzdělávání a že to neřeší oblast tradiční čínské medicíny jako takové.

Ale dovolte mi k tomu zmínit ještě jednu věc. Je to sice formální, ale opět jako zde jsou ty poslanecké pozeměnováky, které se týkají nelékařských povolání, tak pozeměnováky pana Kasala, byť vím, že řeší opět promptně tu věc a personální situaci ve zdravotnictví, tak si opět jenom dovolím poznamenat, že to je trošku přilepkování a využívání tohoto zákona jako podvozku, protože se tím mění jiný zákon, nikoliv ten o nelékařských povolání. Tak to jenom takto krátce. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím paní poslankyni Pastuchovou, která vystoupí v rozpravě.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dovolte mi reagovat vaším prostřednictvím na pana kolegu Třešňáka. Jenom pro upřesnění, vy jste zde zmínil, že dochází ke snížení nároků na kvalifikaci. Já bych to jenom upřesnila, že nejde o snížení, ale o zjednodušení, protože se nám vlastně přijetím devadesátšestky v minulém období dublovala některá vzdělání, takže jsme to zjednodušili. V žádném případě nesnížujeme nároky na kvalifikaci.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní se hlásila do rozpravy z místa paní poslankyně Balcarová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já bych chtěla reagovat na to, co zde zaznělo o zákonu o léčitelství. Ministerstvo zdravotnictví tento zákon slibuje už minimálně čtvrt roku s tím, že třeba už řekne, že bude za týden, potom že bude za čtrnáct dní. My jsme před třemi týdny tady organizovali na půdě Poslanecké sněmovny kulatý stůl, kde se sešli zástupci tradiční čínské medicíny i jiných medicín, jako je třeba ajurvédá, byli tam také zástupci klasické medicíny, byli tam poslanci i senátoři. Hodně se tam mluvilo i o zákonu o léčitelství a zástupce Ministerstva zdravotnictví tam sliboval, že do

čtrnácti dnů nám všem ten návrh zákona rozešlou. Nic nám nepříšlo. Proto si myslím, že by bylo logické, aby ze zákona, o kterém teď mluvíme, byla vyjmuta tradiční čínská medicína až ve chvíli, kdy bude předložen návrh zákona o léčitelích. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní navrhovatelka se chce hlásit s přednostním právem? (Nechce.) V tom případě pan poslanec Válek je rádně písemně přihlášen do rozpravy, takže prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Hezké dopoledne, dámy a páновé, dobrý den, pane předsedající. Ještě jednou bych zopakoval to, co už tady zaznělo. My se bavíme o zákonu o vzdělávání. Akademické senáty lékařských fakult se zcela jednomyslně opakovaně vyjádřily k tomu, že i když ten zákon přijmeme v tomto znění, tak je nerealizovatelný. My můžeme dát do zákona, že – co já vím – všichni budeme létat, ale létat nemůžeme. Můžeme dát do zákona, že se budeme učit na vysokých školách, jak se správně létá, ale holt stejně se to na těch vysokých školách učit nebudeme. Stejně tak se nedá na lékařských fakultách učit tradiční čínská medicína, ať už si pod tím představuje kdo chce co chce. To je jedna věc, kterou by bylo potřeba, abychom si každý uvědomili.

Proto jsem velmi rád, že Senát přišel s tímto svým návrhem a že je možno tuto věc napravit a dát do pořádku. Není to odborná, ale je to čistě technická záležitost. Prostě nelze na lékařských fakultách učit tradiční čínskou medicínu. Nelze na stavební fakultě učit hledání vodních zdrojů a nerostů pomocí virgule. Prostě tak to je. Tím nezpochybňuju, že virgule funguje, a nezpochybňuju, že funguje cokoli, co se jmenuje tradiční čínská medicína.

Pak je druhá věc a tou je obecně zákon o léčitelství. Já budu velmi rád, když Ministerstvo zdravotnictví... (V sále prudce vzrůstá hluk, řečník se odmlčel.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám rozumím. Poprosím sněmovnu o klid. Budeme pokračovat.

Poslanec Vlastimil Válek: Já budu velmi rád, když Ministerstvo zdravotnictví předloží zákon o léčitelství, ale myslím si, že bude velmi těžká a složitá debata, protože se domnívám, že kdybychom udělali jenom tady v Poslanecké sněmovně anketu, co si kdo z nás představuje pod tím, co je léčitelství, co kdo z nás považuje za léčitelství, tak by ta anketa měla velmi rozdílné výsledky nejenom podle politických stran, ale i podle jednotlivců.

Proto si myslím, že není moudré spěchat, ale je potřeba nachystat velmi korektní zákon, který na jedné straně definuje to, co má nějaký rámec v léčitelství. Já si myslím, že na vrcholu této pyramidy z mého pohledu je určitě akupunktura, kterou považuji za velmi solidní způsob pomoci pacientům. Na druhé straně této pyramidy jsou léčitelské metody, které v médiích byly velmi popularizovány, jako třeba urinoterapie. Opravdu si nedokážu představit, že se tato metoda objeví v zákoně

o léčitelství, byť je to uznávaná léčitelská metoda, a dokonce mají svoji odbornou společnost.

Toto bude velký problém, který budeme muset intenzivně diskutovat, ale který opravdu nesouvisí s tím – a já pevně věřím, že to v tom zákoně nějakým způsobem, který Ministerstvo zdravotnictví připravuje, nebude –, jak se léčitelé vzdělávají. Protože to, jak se léčitelé vzdělávají, kdybychom chtěli definovat do zákona, je z mého pohledu na hranici možného. To v podstatě snad ani nejde.

To znamená, já bych velmi plédoval za to, aby Poslanecká sněmovna byla v tomto směru vstřícná, přijala senátní návrh včetně pozměňovacích návrhů, které zdravotní výbor velmi intenzivně diskutoval. Shodli jsme se na nich napříč politickým spektrem, protože jsou to návrhy ryze odborné, které pomohou nelékařům a lékařům, aby se snadněji vzdělávali, a které ze zákona odstraní něco, co se v praxi realizovat nedá.

Současně bych plédoval za náš klub na pana ministra, aby všechny politické strany byly do diskuse o zákonu stran léčitelství vtaženy co nejdříve... (Řečník se opět odmlčel kvůli velkému hluku v sále.)

Technicky to chápu tak, že čím déle budu mluvit, tím později se dostaneme k čemukoliv dalšímu. A já jsem třeba jednou vydržel mluvit sedm hodin.

Takže bych velmi prosil pana ministra, i když se jedná o draft, který je ve vnitřním připomínkovém řízení, kdyby ho jednotlivé kluby dostaly, aby bychom mohli co nejrychleji o tomto zákoně debatovat. Já za sebe, a chápu, že je to deviace mou odbornosti, považuji zákon o léčitelích za jeden z nejkomplikovanějších zákonů, s kterým se tady setkáváme, protože je to něco na pomezí odbornosti, něco na pomezí pocitů, něco na pomezí osobních zkušeností, a je to zákon, který se pouští do vod, které pro Poslaneckou sněmovnu podle mého názoru jsou zatím poměrně neznámé, ale přitom je to problematika, s kterou všichni z nás máme osobní zkušenosti, někdo pozitivní, někdo negativní, a proto je hodně emocionálně zabarvená.

Prosil bych, kdybychom byli co nejrychleji vtaženi, aby se pak nestalo, že dostaneme nějaký zákon, o kterém budeme velmi intenzivně diskutovat, a místo korektní odborné debaty se to stane součástí politických bojů. To by určitě nebylo dobré, protože řada našich spoluobčanů vyhledává pomoc léčitelů. Nechci teď debatovat a zpochybňovat to, jestli je to dobré, nebo špatně, ale chci upozornit na to, že tito občané nejsou nějakým způsobem chráněni, pokud se místo do rukou, řekněme, seriózního léčitele dostanou do rukou podvodníka. Opakováně se tyto kauzy objevují v médiích, opakováně tyto kauzy každý z nás, kdo je lékař, zná.

Tí z nás, co jsou tady onkologové, a pan profesor kolega poslanec Vyzula by mohl o tom mluvit, znají onkologické pacienty, kteří mohli být dobře léčeni v časných stadiích onemocnění, dostali se do rukou rádoby léčitelů, ne léčitelů, rádoby léčitelů, a výsledek je, že dopadli velmi špatně a vrátili se k standardní medicíně až ve fázi, kdy jim nemohla pomoci. Na druhé straně máme zřejmě řadu z nás, kteří mají zkušenosti osobní s velmi dobrým výsledkem toho, když vyhledal někdo z jejich známých, příbuzných léčitele a ten mu pomohl. Proto je to oblast, která je velmi, velmi problematická, na pomezí, řekněme, odborného názoru, který tady bude silně znít, a na pomezí osobních pocitů, které tady budou silně znít.

Proto bych velmi, velmi plédoval za to, aby ten zákon přišel do rukou co nejdříve, a ještě jednou děkuji za podporu senátního návrhu a pozměňovacích návrhů. Za klub TOP 09 my obojí podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Protože se nám diskuse rozpravidla, možná bych vyzval poslance, kteří probírají něco jiného, aby se přesunuli do předsálí. Dorazily mi nějaké omluvenky. Než vyzvu další řečníky, omlouvá se nám paní poslankyně Olga Richterová do 9.45. Omlouvá se nám paní ministryně Jana Maláčová do 10.30 z pracovních důvodů. Omlouvá se nám pan poslanec Jan Skopeček do 10.30 z pracovních důvodů.

Nyní prosím s faktickou poznámkou pana ministra Adama Vojtěcha a připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Luzar.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Nechci tu debatu skutečně prolongovat, pouze reakce, a už jsem to říkal skutečně v rámci druhého čtení. My v tom zákoně vůbec nebudeme řešit, v zákoně o léčitelství, jestli urinoterapie je v pořádku, nebo jestli tradiční čínská medicína je v pořádku, nebo jestli léčba virgulí je v pořádku. To je samozřejmě debata, kterou bychom potom vedli dva roky, a to se ani nedá zkrátka definovat. My v tomto směru samozřejmě chceme zachovat svobodné právo každého, kdo bude chtít využívat urinoterapii, bude ji využívat.

To, co my chceme řešit, je, aby byla nějaká procesní pravidla, aby ti, kteří tyto služby poskytuji, vedli nějakou dokumentaci, měli nějakou základní registraci, abychom věděli, kdo to dělá, kde to dělá, za jakých podmínek atd. Skutečně nečekejte od zákona o léčitelství, že tam budeme definovat, jaké metody jsou v pořádku a jaké nikoli.

Ještě k času. Příští týden ten zákon budeme probírat na poradě vedení, potom vnitřní připomínkové řízení, skutečně by to bylo jenom v rámci ministerstva, abychom si to vydiskutovali, a pak proběhne vnitřní fakultativní připomínkové řízení, kdy dáme i dalším subjektům, a jsme připraveni poslat Pirátům atd. Můžu se k tomuto zavázat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím pana poslance Luzara. Připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Třešňák.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, tento zákon jde úplně – můj zájem odborný, abych se tak vyjádřil. Ale kolega předrečník vaším prostřednictvím tady použil argument, že přece ta novela je o tom, že neví, co by na těch školách učili. Volně parafrázuji jeho slova, která tady použil. že neví, co by v tradiční čínské medicíně učil. Hned druhým slovem ale řekl, že si váží akupunktury a že ji považuje za velice zajímavou a přínosnou metodu. A teď já jako pacient, omlouvám se, bych velice rád, aby ten, kdo mi aplikuje tuto akupunkturu, měl základní lékařské vzdělání, a dokážu si velice dobře představit, že na těchto

medicínských školách budou učit, kde toho člověka píchnout a co to vyvolá, když ho tam píchnou. A to bych byl velice rád, aby tito lidé, kteří toto vzdělání mají, toto mohli poskytovat a měli základní vlastnosti a odbornost v této věci, a třeba ať to učí čínští lékaři. Toto si myslím, že je schůdné.

A pokud je jediný argument pro to, přijmout tuto novelu, to, že nevím, co na vysokých školách budou učit, tak já si to velice dobře dokážu představit, co by se tam zrovna v tomto oboru mělo učit. A třeba také to, jak by lékař měl přistupovat k šarlatánům, jak by měl odhalit, jestli metody jsou, nebo nejsou přídavek pro člověka, jak by měl analyticky postupovat v tom, když někdo byl léčen tímto způsobem atd., atd. Metod je strašně hodně, a pokud by to měl být jediný argument, tak tento neberu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Třešňáka, poté bude s faktickou poznámkou pan poslanec Válek. Máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Já už jenom v rychlosti zareaguji takovým dotazem prostřednictvím pana předsedajícího, ale skutečně nevím, na koho, protože jsem neseděl v té minulé Sněmovně. Pro mě je spíš záhadou, proč tedy tato novela tehdy prošla. Odhlasovala ji Sněmovna, bylo to, tuším, loni nebo předloni. Nevím, kdo byl navrhovatel, jestli to byl pan Kasal, nebo někdo jiný, nechtěl bych křivdit.

Ale co se tedy od té doby změnilo? To si tehdy nikdo neudělal průzkum mezi vysokými školami, že to skutečně nemí realizovatelné? Nebo opravdu v tuto chvíli nechápu, co za ty dva roky mohlo změnit názor většiny Poslanecké sněmovny, přestože zde sedí stejný dokonce i lékaři, jako seděli tehdy.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Válka, poté pan poslanec Stanjura, poté pan poslanec Vyzula s faktickými poznámkami.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Prostřednictvím pana předsedajícího děkuji za podnětný příspěvek kolegy Luzara. Chápu, že on řadu věcí neví. Já jsem zase nevěděl, jak se dostat od socialismu ke komunismu, byť komunistická strana měla jasný plán.

Nejde o to, že bych nevěděl, jak učit čínskou medicínu, ale nevěděl bych, co je učit, a neví to nikdo z pedagogů na lékařských fakultách, na žádné lékařské fakultě se neucí tradiční čínská medicína ani žádná léčitelská medicína, žádná léčitelská metoda.

Problém spočívá v tom, že západní medicína, klasická medicína – západní medicína není dobrý termín, ale medicína postavená na důkazech z evidence-based medicine – má v rámci celosvětového systému akreditací nějaká pevně daná pravidla toho, co se musí student jako sumu znalostí naučit. Toto nemá žádný léčitelský obor ani tradiční čínská medicína, a tím pádem se těžko dá anatomie, fyziologie,

patofyziologie a další obory učit ve světle tradiční čínské medicíny, která má zcela jiný přístup k těmto oblastem lidského vědění a zkoumání. To je hlavní důvod, proč akademické senáty byly proti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Stanjuru. Připraví se pan poslanec Vyzula s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Odpověděl bych na dotaz pana poslance Třešňáka. Já jsem tady seděl v Poslanecké sněmovně, mnohdy jsme upozorňovali na rizika a chyby v tomto zákoně a špatné věci, a jediné, co se stalo, že vládní většina změnila názor. Ti samí, kteří byli tehdy pro, teď myslí politicky, mnozí osobně ti samí, kteří tehdy byli pro, budou dneska proti. Myslím si, že je to dobré, že změnili názor, protože ten zákon aspoň v této části byl připraven špatně. Ale nic jiného za tím nehledejte. Není to poprvé a obávám se, že to není ani naposled. Kdyby vládní většina občas poslouchala opozici a její argumenty a automaticky je nezabíjela s tím, že to říká opozice, tak bychom se tak často nemuseli vracet k novelizacím a k opravám již přijatých zákonů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, a nyní prosím pana poslance Vyzulu, připraví se pan poslanec Farhan. Máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající dobré ráno. Dámy a pánové, ke změně, která se objevila v zákonu, se hlásím já, a nerad bych, aby kvůli tomu trpěl třeba pan poslanec Kasal. A pokud chcete házet rajčata, tak je prosím házejte na mě.

Já si nemyslím, že to bylo úplně od věci, tak jak tady řekl pan předseda Stanjura. Je to problém, který on nezná. Já to chápu a rozumím mu. Já se s tím problémem setkávám dnes a denně. A touto problematikou se tady za roky nikdo nemínil zabývat. Proto tento návrh. Ted' je návrh jiný, s tím, že vzdělávání tedy nebude, ale bude zákon o léčitelství. Já si myslím, že se tím posuneme výrazně mezi civilizované národy, kde takovéto nějaké podobné zákony jsou, protože v Evropě mezi všemi evropskými státy existují jenom některé malé vyjimky, které takové zákony nemají. A to je chyba. Určitá protekce pacientů by tady měla být, protože oni pochopitelně v té své těžké situaci nevědí, na koho se obrátit, a snadno podlehnu šarlatánům a podvodníkům, kteří parazitují na jejich těžké situaci.

Já pochopitelně zastávám svůj názor, který jsem tehdy obhajoval, a také se k tomu tak vyjádřím při hlasování, ale doufám, že neohrozím celkový výsledek toho, aby tento zákon, tato novela prošla, protože je tam řada jiných dobrých věcí. A rád budu pokračovat ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví na tom novém zákoně o léčitelství tak, abychom měli důstojnou legislativní normu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji za dodržení času. Prosím pana poslance Farhana, připraví se paní poslankyně správně Matyášková, poté pan poslanec Pávek.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem chtěl tady z tohoto místa uklidnit kolegu Luzara, co se týká akupunktury a lékařů. Při akupunktuře dochází k poruše kožní bariéry. Porušovat kožní bariéru může lékař. V České republice je více než tisíc lékařů, kteří provozují akupunkturu, a dle mého názoru by akupunkturu měli provádět jenom lékaři. Zrovna tak jakýkoliv zásah, který se děje na pedikúrách, nebo když vám někde chtějí vyřezávat znaménko. Prostě jakmile dochází, nebudu to tady více rozebírat, k průchodu vrstvou v kůži, tak není možné, aby to dělal neodborník. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní paní poslankyně Matyášková, připraví se pan poslanec Pávek. V tuhle chvíli máme čtyři faktické poznámky. Matyášová, omlouvám se. (V sále je silný hluk.)

Poslankyně Eva Matyášová: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové. Já se připojuji k tomu senátnímu návrhu a chtěla bych jenom připomenout, že čínská medicína –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás přeruším, je tady příliš velký hluk. Já bych chtěl poprosit poslance, kteří opouštějí sál nebo neposlouchají diskusi, aby tak činili tiše. Děkuji.

Poslankyně Eva Matyášová: Tak bych chtěla jenom podotknout, že není v pořádku, aby čínská medicína měla výsadní postavení v ostatních alternativních medicínách. My jsme měli minulý týden veřejné slyšení ohledně biotroniky, což je také jeden způsob léčitelství, také by chtěli, aby se to vyučovalo na fakultách lékařských. Myslím si, že podobně jako v Evropě, i v celém světě jsou centra alternativní medicíny, a to je cesta, kudy bychom mohli tu alternativní medicínu pustit dál.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní prosím pana poslance Pávka, připraví se paní poslankyně Adámková, poté pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Dobrý den, dámy a pánové, vážený pane předsedající. My budeme postupovat následovně. My víme, jak je to problematické v oblasti vzdělávání těch nelékařských povolání, a proto podpoříme v podstatě všechny poznežovací návrhy tohoto senátního zákona. Ale jako celek, pro případ, že by prošel, ale nebude mít schopnost podpořit ten zákon jako takový, protože vyloučení tradiční čínské medicíny, i když rozumím všem těm námitkám, tak je z našeho

pohledu problematické, poněvadž to zůstává v podstatě jako jediný tlak pro to, aby Ministerstvo zdravotnictví v co nejkratší době předložilo kvalitní návrh zákona o léčitelství. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji, že jste vydržel ten hluk. Nicméně bych chtěl poprosit kolegy po mé levici, aby se zklidnili nebo přesunuli diskuse jinam. Děkuji.

A nyní prosím paní poslankyni Adámkovou s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Ferjenčík.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Já jsem velmi ráda z pohledu lékaře, že se rozpravidla tak živá diskuse, a musím říci, že i výuka na lékařských fakultách probíhá vývojem. To, co odsouhlasila minulá Sněmovna, prostě bylo. Dneska jsme v jiné situaci, máme znalosti, jsme tu v jiném složení a domnívám se, že je jedině dobré, že samozřejmě bude toto vyňato, protože za prvé, jak už tedy řekli někteří předčleníci, není to jediný způsob alternativní medicíny. Z mého pohledu ta alternativní medicína v mnoha případech je trošku obchod s něštěstím lidí a není to dobré. A myslím si, že samozřejmě v tom zákoně o léčitelství budou principiální věci. Rozhodně nečekejme, že tam bude akreditačně všechno dané. To řeší jiný zákon, jiná komise. Ale léčitelství opravdu nemůže být vyučováno na lékařských fakultách, protože tam prostě nepatří a bylo by to ohrožení našich pacientů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Prosím pana poslance Ferjenčíka s faktickou poznámkou, která je v tuto chvíli poslední.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Mě zaujala ta poznámka o akupunktuře, že by to měli dělat jenom lékaři. Tak jsem se chtěl zeptat, jestli i tetování by měli dělat jenom lékaři.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a s faktickou poznámkou paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, budu jenom velmi krátce reagovat na svého předčleníka. Je si třeba uvědomit, v jakém postavení je akupunktura, na jakých stojí principech. Tetováž není léčebná metoda, tetováž je prostě kosmetikum, ať už tomu říká jak kdo, co chce. A samozřejmě není v žádném systému ani úhrady, ani léčebných metod. Je to tak, jako kdybychom potom chtěli, aby lékař dělal jakýkoliv piercing. To je otázka naprostě jiná, nepatří do léčebných metod.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou ještě pan poslanec Kobza. Poprosím nejdřív o klid v sále, opět nám stoupá hladina hluku.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych jenom v reakci na pana Ferjenčíka říct, že k tetování musí být lékařský dozor, že všechny ostatní metody v podstatě nejsou povoleny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní tedy prosím paní senátorku Dernerovou a poté znova pan poslanec Válek, pokud to není omyl.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji, pane předsedající. Já jenom na margo tohoto zákona. Vlastně tento zákon byl víceméně také takovým jakoby – původním podvozkem bylo vlastně vzdělávání sester. A na to se naroubovala právě ta tradiční čínská medicína, která také s tím vzděláváním sester neměla vůbec nic do činění. Takže to je jedna věc.

Druhá věc je taková, že to nechtěly vyučovat ani lékařské fakulty, ani fakulty nelékařské. Takže nebylo kde vyučovat tradiční čínskou medicínu. To byl první nonsens. Takže my jsme šli vlastně do zákona, který nebyl vůbec připravený, a nebylo tady žádné prostě stanovení, jak to asi bude v následné budoucnosti vypadat. Tradiční čínská medicína, já říkám, nejsem proti tomu, ale nemůže být v zákoně prostě se zdravotnickými profesemi. To prostě nejde. To, jak tady říkala paní poslankyně přede mnou, tak prostě by pak všichni chtěli být v lékařském zákonu. To prostě je nonsens. Neexistuje to nikde na světě. Proto vás žádám, prosím o podporu tohoto senátního návrhu zákona, o vyřazení tradiční čínské medicíny.

Uvědomte si, jak to dlouho všechno trvá. Když jsme to vlastně odsouhlasili v Senátu proto, že jsme říkali, nebudou tady prostě sestry, takže pak následuje dalších pět jednání, dvakrát v Senátu, třikrát je tady čtení, pak se to vrátí zpátky do Senátu. To se prostě vůbec nestihá nic podstatného vytvořit a smysluplného. Proto apelují na to, aby ty zákony prostě byly čisté a aby se prostě konsenzuálně vytvářely. Protože pak v tom je hrozný zmatek a trvá to dlouhou dobu, než se dá ta smysluplná věc prosadit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji paní senátorce. Nyní tedy tady mám písemně pana poslance Válka, pokud to ještě platí. (Hlas z pléna mimo mikrofon: Zůstal viset.) Zůstal viset, tak to je v tom případě můj omyl. Já se omlouvám a v tom případě v tuhle chvíli do rozpravy již nemám další přihlášené, takže rozpravu ukončuji a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní navrhovatelka? Není zájem. Pan zpravodajka má zájem o závěrečné slovo? Nemá zájem.

V tom případě přikrocíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Přednesla bych vám doporučení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás ještě chvíli přeruším. Svolám kolegy do sálu a požádám všechny, kteří diskutují, aby se usadili ve svých lavicích.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Přečtu doporučení garančního výboru. Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednání návrhu zákona ve druhém čtení doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky hlasovat ve třetém čtení o pozměňovacích návrzích podaných k novele zákona, kterým se mění zákon č. 96/1994 Sb., o podmínkách ziskávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v následujícím pořadí.

Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán.

Za prvé, návrhy legislativně technických úprav podle § 95 přednesené ve třetím čtení – ty předneseny nebyly.

Druhé hlasování o pozměňovacím návrhu A1, dále A2, pak by se hlasovalo společně A3 až A8, další hlasování A9 a A10, další hlasování A11 až A23 společně, jako další hlasování by se hlasoval pozměňovací návrh pod písmenem B, dále C1 až C11 společně a pak hlasování o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji vám. Vidím, že se hlásí pan předseda Stanjura s návrhem jiné procedury. Ano. Prosím. Než vám dám slovo, přečtu ještě omlouvenku. Omlouvá se nám pan předseda vlády Ing. Andrej Babiš po celý jednací den z pracovních důvodů. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám návrh změny procedury, a to v těch hlasovacích bodech pod bodem A, k bodu B a C nemám nic.

Důvod je jednoduchý. My některé z těch pozměňovacích návrhů, které jsou v těch blocích, podporujeme, některé ne, a kdybychom hlasovali dohromady, tak nemůžeme podpořit některé věci, které bychom podpořit chtěli. Pokud zazněl návrh A1 – v pořádku, A2 – v pořádku, pak zazněl návrh na A3 až A8, tady bych navrhl, abychom to rozdělili a mohli bychom hlasovat body A3, A4, A7 a A8 jedním hlasováním, dalším A5, A6, pokud by to bylo možné. A u těch dalších bodů A9 až A10 je v pořádku. Pak bychom rádi, kdybychom z toho bloku A11 až A23 samostatně hlasovali o bodech A13, A15, A18, A20 a A23.

Já myslím, že byste to mohli podpořit, jenom budeme mít asi o pět hlasování více. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Než budeme pokračovat, tak pan místopředseda vlády Hamáček stahuje svou omluvu, protože je mezi námi.

Prosím paní zpravodajku, aby pokračovala v přednášení procedury.

Poslankyně Jana Pastuchová: Došlo tady ke změně procedury hlasování. Já se teď zeptám, nevím, jestli se to musí odhlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: O proceduře budeme v každém případě hlasovat, tzn. nejdřív by se mělo hlasovat o protinávrhu a potom případně o návrhu, pokud tedy nebude nějaká shoda na tom rovnou postupovat takhle, ale raději bych to udělal tak, že budeme nejdříve hlasovat o tom protinávrhu, a pokud nebude schválen, tak o návrhu.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nemám s tímto problém, co navrhl pan kolega Stanjura.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobře. Děkuji. V tom případě věřím, že jsme tady všichni.

Zahajuji hlasování o proceduře, tedy o protinávrhu pana předsedy Stanjury. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 205. Bylo přihlášeno 163 poslanců a poslankyň, pro 155, proti 2. Návrh byl přijat.

Budeme postupovat podle toho protinávrhu a prosím paní zpravodajku, aby nás tím provedla.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Návrhy legislativně technických úprav nebyly předneseny. Začneme tedy hlasováním pod písmenem A1, což je část pozměňovacího návrhu mě, poslankyně Pastuchové, a krátce vám jenom sdělím, že jde o to, že všeobecné zdravotní sestry v případě, že budou chtít vykonávat povolání zdravotně-sociálního pracovníka, nemusí absolvovat akreditovaný kvalifikační kurz zdravotně-sociální pracovník.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím o stanovisko výboru. (Garanční výbor příjal doporučující stanovisko.) Prosím o stanovisko navrhovatele, pokud je. (Ano. Souhlasím.) Děkuji vám.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 206 bylo přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 161, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Teď budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A2, což je také ode mne, je to návrh, aby řidiči záchranné služby s delší praxí nemuseli absolvovat roční praxi v nemocnici.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím o stanovisko výboru. (Garanční výbor příjal doporučující stanovisko.) Děkuji. Jestli má navrhovatel stanovisko? (Souhlasím. Je to smysluplné.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 207. Bylo přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A3, A4, A7 a A8 společně. Jedná se o vzdělávání, doplnění podmínky vzdělávání psychologů, úpravy pro vzdělání klinického logopeda, povolání jiného odborného pracovníka. Stanovisko garančního výboru: doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Stanovisko navrhovatele? (Ano. Souhlasím.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 208. Bylo přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 146, proti 16. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Další hlasování bude společné pro bod A5 a A6. Jedná se o doplnění dětské sestry do § 36 a 42 a doplnění profesí porodní asistentka, zdravotnický asistent nebo praktická sestra do § 42. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Stanovisko navrhovatele? (Ano. Souhlasím.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 209. Bylo přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní, doufám, že to nepopletu, bychom hlasovali společně o A11, A12, A14, A16, A17, A19, A21 a A22. Jsou to novelizační body do různých paragrafů. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko navrhovatele. (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 210 bylo přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 163, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já se ještě všem moc omlouvám, ale přeskočila jsem A9 a A10.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Můžeme je hlasovat teď. To nebude nic proti ničemu.

Poslankyně Jana Pastuchová: Takže A9 a A10 – je to změna v § 24, doplnění pojmu "oboru aplikovaná fyzioterapie". Je to sjednocení názvu. Garanční výbor přijal doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko navrhovatele, jestli je. (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 211 bylo přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 162, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: A nyní se vrátíme k bloku, který navrhoval kolega Stanjura. Nyní bychom hlasovali o bodu A13, A15, A18, A20 a A23 společně jedním hlasováním. Je to zase vložení novelizačních bodů do zákona. Garanční výbor přijal doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 212 bylo přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 131, proti 17. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Richterová tady má faktickou poznámku. Předpokládám, že to je omyl. (Ano.)

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem B, což je pozměňovací návrh pana poslance Jiřího Maška. Jedná se o provoz záchytných stanic, rozšíření možnosti zajištění výkonu dohledu nad lékařem s odbornou způsobilostí, a tím zlepšení podmínek pro personální zajištění této zdravotní služby a hlavně její dostupnosti. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko navrhovatele? (Ano, také doporučují.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 213 bylo přihlášeno 166 poslanců a poslankyň, pro 164, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu pod písmenem C – C1 až C11, což spolu souvisí. Je to pozměňovací návrh pana poslance Kasala a jde o upravující průběh uznání odborné způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, farmaceuta, kteří odborné vzdělání získali v jiném než členském státě Evropské unie. Předkládaný návrh odstraňuje nejvíce kritizované části průběhu aprobační zkoušky, a tím i zvýšení kvality uchazečů žádajících o uznání odborné způsobilosti v České republice. Garanční výbor přijal doporučující usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Prosím stanovisko navrhovatele. (Ano. Souhlasím.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 214 bylo přihlášeno 165 poslanců a poslankyň, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní bychom měli hlasovat o návrhu zákona jako celku. Nicméně ještě doplním, že jsem dostala z legislativního odboru doplnění, že pokud bude přijat některý z pozměňovacích návrhů pod písmenem B nebo C, dojde ke změně názvu zákona, aby to bylo na záZNAMU. A nyní bychom mohli hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povolání), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 105, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já věřím, že víme, o čem budeme hlasovat. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 215 bylo přihlášeno 164 poslanců a poslankyň, pro 135, proti 7. Návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já za nelékaře všem děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také všem děkuji. Děkuji navrhovatelce i zpravodajce. Bod tímto končí. Posuneme se ve třetích čteních dále. (V sále je obrovský hluk a neklid.)

Otevřívám bod

131.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb.,
o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění
některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 199/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a zpravodaj garančního výboru, což je výbor pro zdravotnictví, pan poslanec Kamal Farhan. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 199/3, který byl doručen dne 18. září 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 199/4.

Navrhovatel má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy. Nicméně než vám dám slovo, počkáme, až všichni poslanci, kteří si přejí odejít, odejdou, a pokud možno tak budou činit v tichosti. Já vám děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, velmi stručně, protože zákon byl probírána, řekl bych, mediálně velmi intenzivně. V tomto zákoně, jednáme tedy o novele zákona o veřejném zdravotním pojištění, se řeší poměrně výrazná změna ve smyslu stanovení úhrad zdravotnických prostředků, nový systém stanovování úhrad zdravotnických prostředků, neboť ten současný právní stav skončí ke konci tohoto roku na základě nálezu Ústavního soudu, který ho zrušil jakožto netransparentní, neústavní. Tímto zákonem si myslíme, že dochází skutečně k výrazné změně z hlediska ztransparentní procesu úhrad i z hlediska toho, že bude mnohem více zdravotnických prostředků hrazeno pro pacienty. Pokud by tomu tak nebylo, tak by hrozilo, že dojde k výraznému navýšení spoluúčasti ze strany pacientů, což asi není úplně optimální.

Myslíme si, že ten návrh, jak byl diskutován, je všeobecně známý. Pokud jde o pozměňovací návrhy, v zásadě se týkají zejména nějakých upřesnění v rámci onoho kategorizačního stromu, nejde tam o žádné zásadní systémové změny. Pak se k nim samozřejmě vyjádřím za předkladatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Otevřáram rozpravu. Než vyzvu řečníky, tak tady máme omlouvenku. Omlouvá se nám pan místopředseda Hanzel od 16 do 19 hodin z pracovních důvodů.

A nyní tedy máme otevřenou rozpravu. Hlásí se pan zpravodaj, takže prosím.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já bych jenom krátce shrnul průběh těch jednotlivých čtení a pak bych vás seznámil i s usnesením garančního výboru.

S důvody přípravy, jakož i se samotným obsahem sněmovního tisku 199 jsem vás jako zpravodaj již opakovaně seznámil. Cílem je zabránit 25% doplatku pojištěnců za

většinu zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz. To by totiž byl přímý následek případného nepřijetí této úhradové regulace zdravotnických prostředků, neboť nález Ústavního soudu z května 2017 ruší ke konci letošního roku podstatně části současné právní úpravy. Ještě jednou bych rád připomenul stanoviska klíčových institucí, kterých se obsah tohoto návrhu bezprostředně dotýká. S návrhem vyjádřila souhlas Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Purkyně, Všeobecná zdravotní pojišťovna, Svaz zdravotních pojišťoven, Pacientská rada a Koalice pro zdraví.

Na závěr mi dovolte, abych vyjádřil poděkování všem poslancům a poslankyním, kteří vzali v úvahu prosbu odborné veřejnosti a navrhl pouze dílčí úpravy, které nikterak nenabouraly koncepci tohoto návrhu. Pevně věřím a jsem přesvědčen, že bude dnes návrh schválen maximální většinou hlasů napříč politickým spektrem. Stejně, jako tomu bylo při projednávání ve zdravotnickém výboru, který návrh přijal.

Nyní mi dovolte, jestli bych mohl přečíst usnesení garančního výboru, je to možné teď?

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Můžete, já vám bránit nebudu.

Poslanec Kamal Farhan: Nyní bych chtěl načít usnesení garančního výboru.

Usnesení výboru pro zdravotnictví z 25. schůze ze dne 21. září 2018 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 199.

Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednání návrhu zákona ve druhém čtení

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky hlasovat ve třetím čtení o pozměňovacích návrzích podaných k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 199, v následujícím pořadí.

Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán. – Dovolím si tady vynechat návrh procedury, který načtu později při proceduře.

II. Zajímá následující stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům: A1 až A16, B, C, D1 a D2, D3 až D6, E1, E2 a E3, E4, F1 jako doporučující a návrhy F2 nedoporučující a návrh G nedoporučující.

III. Zmocňuje zpravodaje výboru poslance MUDr. Kamala Farhana, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky popřípadě navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95, odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

IV. Pověruje zpravodaje výboru poslance MUDr. Kamala Farhana, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve třetím čtení návrhu zákona přednášel stanoviska výboru.

V. Pověruje předsedkyni výboru prof. Věru Adámkovou, aby předložila toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji. Do rozpravy v tuto chvíli nemám žádných přihlášek. Pan předseda Stanjura – k proceduře, tak v tom případě pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové, nebo člene vlády, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové. Dostaváme se do finále projednávání novely zákona o veřejném zdravotním pojíštění. Pan ministr ho představil, představil ho i pan zpravodaj, takže já jenom pář poznámek, které mám k této projednávané novele za klub KDU-ČSL.

Jak už zde bylo řečeno, potřeba novelizovat zákon o veřejném zdravotním pojíštění z hlediska kategorizace úhrad a regulačních mechanismů u zdravotnických prostředků byla zejména vyvolána nálezem Ústavního soudu z května loňského roku. Nicméně potřeba nějakým způsobem regulovat úhradu zdravotnických prostředků jiným způsobem než dosud tady byla již delší dobu. Vzhledem ale k nálezu Ústavního soudu příprava novely tohoto zákona probíhala v poměrně velkém časovém presu, také je potřeba korektně říci, že tato problematika je velmi složitá, zejména vzhledem k rozmanitosti zdravotnických prostředků jako skupiny takové.

My jsme od začátku říkali, že cítíme společenskou potřebu tuto novelu v krátké době přijmout, a také proto jsme ji jako klub KDU-ČSL dali v legislativním procesu zelenou, protože chápeme zejména tu společenskou potřebu to do konce tohoto kalendářního roku vyřešit. Nicméně jsme nebyli nakloněni zrychlenému projednávání, protože jsme tam cítili a cítíme doposud některá rizika, která tato novela přináší, a proto jsme také na garančním výboru vznášeli celou řadu dotazů.

Musím říci, že Ministerstvo zdravotnictví na velkou většinu z nich, nebo v podstatě na všechny bud' písemně, nebo ústně odpovědělo. Přesto nemohu říci, že by všechna rizika, která v té novele vidíme, byla rozptýlena. Některé otázky tady zůstávají. Například dodnes nevíme, podle jaké metodiky byla pracovní skupina, která byla zřízena na Ministerstvu zdravotnictví, podle jaké metodiky postupovala při sestavování kategorizačního stromu, při zařazování jednotlivých skupin zdravotnických prostředků do úhrad i při nastavování regulačních mechanismů. Tady ty odpovědi jsme úplně nedostali.

Také musím říci, že zákon ve své důvodové zprávě má, že je významně protikorupční. Já s touto hypotézou nemohu souhlasit. Ta korupční rizika dle mého názoru zůstávají, pouze jsme je přesunuli z jedné instituce najinou instituci. Nicméně při tom, když budeme nově zařazovat zdravotnické prostředky do systému úhrad, tak ta potenciální korupční rizika tady zůstávají a můžeme se jenom ptát, jestli pokud to bude v gesci Státního ústavu pro kontrolu léčiv, je na to SUKL dostatečně přichystán. To byla další naše připomínka, kterou jsem dotazoval. Agenda spojená s úhradami a se zařazováním a kontrolou úhrad zdravotnických prostředků je poměrně rozsáhlá. A

také jsme se ptali, zda je Státní ústav pro kontrolu léčiv na tuto agendu dostatečně připraven, protože časový tlak i na SÚKL je poměrně veliký. Také si nemyslím, že všechny tyto obavy byly doposud rozptýleny.

Přes to přese všechno, jak už jsem avizoval, klub KDU-ČSL tuto novelu podpoří, přestože řadu těch rizik v té novele vidíme a jsme přesvědčeni, že až praxe ukáže, jak ta současná legislativní úprava bude fungovat. Já to neberu jako výčitku směrem k Ministerstvu zdravotnictví, protože skutečně tato oblast patří mezi komplikované, nicméně považuji za nutné to zde zmínit, protože nedělejme si iluze o tom, že jsme připravili v tomto směru ideální novelu, tak jak to někdy v těch mediálních výstupech zaznívá.

A nyní krátce k dnes projednávaným pozměňovacím návrhům. Milé kolegyně, vážení kolegové, já bych vás rád chtěl poprosit o podporu pozměňovacího návrhu pod písmenem A2, což je pozměňovací návrh, který jsem předložil do výboru pro zdravotnictví a týká se snížení započitatelného doplatku na léčivé přípravy u osob s uznanou invaliditou třetího stupně. Dostáváme to vlastně na úroveň seniorů nad 70 let, tedy snižuje se ten započitatelný doplatek na hladinu 500 korun. Jsme přesvědčeni o tom, že tady napravujeme určitou historickou křivdu, a zdravotní výbor si tento pozměňovací návrh vzal za svůj, tak pevně věřím, že jej podpoříte v hlasování i vy.

Dále bych se rád zmínil ještě o dvou pozměňovacích návrzích pod písmenem F. Jsou to pozměňovací návrhy, které jsem také předkládal, předkládal jsem je ve druhém čtení. První pozměňovací návrh pod písmenem F1 řeší úhradu mechanického invalidního vozíku u těch osob, které mají pro užití v exteriéru, tedy na venkovní použití, vozík elektrický a do interiéru a do svého domácího prostředí, ale i pro návrat do zaměstnání užívají vozík mechanický. My jsme vedli velkou diskusi s Ministerstvem zdravotnictví, se zdravotními pojišťovnami. Oceňuji, že jsme nakonec v tomto směru dospěli ke kompromisu té maximální úhrady toho tzv. druhého vozíku, tedy vozíku mechanického, a pevně doufám, že i tento nalezený kompromis si najde u vás podporu, že podpoříte to navýšení ze 14 tisíc na 20 tisíc korun.

Pak je tady druhý pozměňovací návrh pod písmenem F2, který řeší opravy mechanického a elektrického invalidního vozíku, a to u těch osob, které mají tyto vozíky dané do svého vlastnictví. Tady jsme také vedli velkou diskusi o tom, jak nastavit maximální úhradu u těchto oprav. Je potřeba si uvědomit, že tyto opravy jsou u mechanického vozíku konstituovány na pět let a u elektrického vozíku na sedm let. Je také potřeba si uvědomit, že jsou to věci jako každé jiné, tzn. tak jak se nám doma rozbije vysavač, automobil nebo automatická pračka, tak se pacientům mohou rozbít i tyto jejich pomůcky. A je potřeba si také uvědomit, v jaké finanční situaci tyto osoby jsou.

My si tady trošičku konkurujeme s mým váženým kolegou panem hejtmanem Běhounkem o výši těch oprav. Znovu opakuji, je to limit, který je na pět a sedm let. Vždycky tady zůstává role revizního lékaře. A to navýšení, které jsme navrhli – my jsme navrhli u mechanického vozíku navýšení z 8 265 korun na 13 043 korun, jsou to ceny bez DPH, a u elektrického vozíku z 11 570 na 17 391. To nejsou žádné horeントní sumy, které by veřejné zdravotní pojištění rozkolísaly, ani počet těch osob není ve

statisících či desetitisících, jsou to počty osob v tisících. Takže já bych vás chtěl moc požádat, abyste zvážili a podpořili pozměňovací návrh pod písmenem F2, kdy opravdu jenom velmi málo navýšujeme budget na ty opravy, nijak to nerozkolisá veřejné zdravotní pojištění a hendikepovaným osobám v tomto směru pomůžeme.

Protože je procedura, kterou navrhl pan zpravodaj s legislativou a která prošla garančním výborem, navržena tak, že by se prvně měla hlasovat ta nižší částka, tedy pozměňovací návrh pod písmenem A14, tak vás požádám potom o změnu procedury, zda byste zvážili, že bychom prvně hlasovali tu vyšší částku, tedy pozměňovací návrh pod písmenem F2. Myslím si, že je to i logičtější, a většinou to v takovýchto případech děláme. A pokud neprojde, tak by se pak hlasovala ta nižší částka. Samozřejmě vás to nijak neovlivní v tom, abyste se rozhodli, pro které to řešení ruku zvednete.

Vážené dámy, vážení pánové, děkuji vám za pozornost a budu rád, když podpoříte mnou zmíněné pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Návrh na změnu procedury, prosím, předejte zpravodaji. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Brzobohatá, poté pan poslanec Třešňák.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Vážený pane předsedající, vážení kolegové, vážené kolegyně, před třemi týdny vyšlo v Mladé frontě, že asi čtyři poslanci ještě nikdy nemluvili ve sněmovně. Mezi nimi jsem i já, takže jsem tady dneska poprvé. Nevím, jestli se tím měří míra práce, ale asi se budu muset vyjadřovat častěji.

Já jsem vás chtěla jenom poprosit, mám tam pozměňovací návrh ohledně schvalování bionických noh, které mám i já, kdybych je dneska neměla, tak tady mezi vámi nejsou. Takže bych chtěla moc poděkovat a poprosit o podporu. Hlavně moc děkuji Ministerstvu zdravotnictví, že mně vyšlo vstříc. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám také děkuji a nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Třešňáka, poté by měl vystoupit pan poslanec Válek.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Já využiji faktickou k tomu, abych vyjádřil podporu nejen pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Brzobohaté a pana poslance Kaňkovského, a to včetně podpory toho, aby bod F2 byl předřazen před bod A14, nicméně bych si ještě dovolil využít toho prostoru, snad to stihnu, k dotazu, nebo spíš k poznámce k pozměňovacímu návrhu C1 paní poslankyně Pastuchové. Nevím, jestli se obrátit přímo na ni prostřednictvím pana předsedajícího, nebo jestli mi to vysvětlí např. pan ministr.

Ten § 39n, který upravuje zveřejňování informací o správním řízení, tak sám uznávám, a jak je uvedeno i v důvodové zprávě, tak bod 5 a to jeho ustanovení nebylo předtím napsáno příliš šťastně, nicméně nový návrh podle nás také není úplně nevhodnější. Nejen že přesně neříká ten okruh informací zveřejňovaných v rámci

správního řízení, a ta poslední věta, že údaje označené jako předmět obchodního tajemství ústav neposkytuje ani nijak nezveřejňuje, nám tam příjde poněkud zbytečná vzhledem k tomu, že je to dale upraveno i v tom bodě 7. Tak spíše jenom taková poznámka nebo i dotaz, pokud někdo bude chtít odpovědět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji a děkuji, že se obracíte na ostatní poslance mým prostřednictvím. A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Pastuchová.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Já pak stáhnou svoji přihlášku a odpovím panu kolegovi. Já nevím, konkrétně co máte na mysli. Vy jste mi vůbec neřekli konkrétně co. Já si myslím, že právě tenhle navrhovaný pozměňovací návrh je protransparentní úprava, protože jde o technickou úpravu bez věcných dopadů, a představuje zvýšení v řízení o cenách a úhradách léčiv. Tímto návrhem se prakticky říká, že naprosto všechny dokumenty předložené ve správních řízeních mimo obchodní tajemství bude SÚKL zveřejňovat. Já nevím, co konkrétně vám vadí, protože jste mi to nedokázali říct. Tak jenom pro upřesnění.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní opět pan poslanec Třešňák s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Třešňák: Jenom doplním. Je to to omezení pouze na dálkový přístup a následně ta část toho ustanovení týkající se toho obchodního tajemství, což beru jako samozřejmost, nehledě na to, že to pak upravuje ten bod 7. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A nyní tedy v řádné rozpravě vystoupí pan poslanec Válek. (Z první lavice před řečništěm se ozývá od smějícího se poslance Janulíka: Zase musíš.)

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a páновé – kolego Janulíku, tobě se omlouvám osobně. (S úsměvem.)

Velmi stručně budu –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím mým prostřednictvím.

Poslanec Vlastimil Válek: Prostřednictvím pana předsedajícího kolega poslanče Janulíku, tobě se omlouvám osobně. (Oba se smějí.)

Klub TOP 09 (už vážně) podpoří tento zákon včetně pozměňovacích návrhů. My bychom se rádi přimluvili za pozměňovací návrh kolegy Kaňkovského. Domníváme se, že tento pozměňovací návrh je opravdu velmi pozitivní, i když ta částka je vyšší. Nicméně byť ve zdravotním výboru nezískal tento pozměňovací návrh plnou

podporu, tak přesto bych dal ještě jednou ke zvážení, není to tak velká suma, zda nestálo za to tento návrh podpořit. Na druhé straně jak jsem tady už jednou říkal, tento zákon má především dlouhý seznam zdravotnických prostředků, které se budou jistě měnit velmi často, tzn. my se s tímto zákonem setkáme pravděpodobně každý rok, protože se bude muset změnit seznam zdravotnických prostředků. Otázka je, jak dopadnou certifikační úřady, zda všechny ty prostředky, které v seznamu jsou, budou opravdu na trhu dostupné, jak se k tomu ty firmy postaví atd., a tím pádem se domnívám, že tady budeme mít dostatek času, prostoru a příležitostí event. změny v tomto zákoně udělat a posunovat ty částky tak, jak se v praxi ukáže, že by to bylo vhodné.

A na pana ministra mám v této chvíli jeden dotaz, který je možná naivní nebo hloupý, nicméně zeptám se jako neekonom. Ty částky, o kterých se tady bavíme, jsou bez DPH, nebo s DPH? To mně není úplně jasné. My se tady bavíme o různých sumách a teď já nevím, jestli je to s daní, nebo bez daně. V tom bych považoval velký rozdíl. A nejsem si jistý, jak to tedy je, o čem se bavíme. Protože 3 tisíce s daní a bez daně, to není úplně totéž. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. V tuto chvíli nemám přihlášek do rozpravy. Nevím, jestli pan ministr bude chtít reagovat rovnou, nebo až v závěrečném slovu. (Nechce.) Takže v tom případě rozpravu končím a ptám se, jestli má zájem o závěrečné slovo navrhovatel nebo zpravodaj? Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o návrzích. Já svolám kolegy do sálu.

Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy, ovšem máme avizovány změny procedury.

A já teď předám předsedání.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, já si dovolím načít proceduru garančního výboru, a to následně – z usnesení, jak jsem již avizoval předtím. Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán.

1. Návrh legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího přednesené ve třetím čtení, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. – Nebyly.

2. Hlasovat společně A1, A2 a A16.
3. Hlasovat A3 až A11 a A15.
4. Hlasovat A12 a A13.
5. A14.
6. B.
7. C.
8. D1 a D2.
9. D3 až D6.
10. E1.

11. E2 a E3.
 12. E4.
 13. F1.
 14. F2.
 15. G.
16. Hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Takže to je návrh procedury, která byla schválena garančním výborem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Hezké dopoledne. Děkuji zpravodaji za přednesený návrh. Požádám sněmovnu o klid.

K proceduře hlasování se ještě vyjádří předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura a kolega Kaňkovský se hlásí pravděpodobně ke svému pozměňovacímu návrhu. Pane předsedo, ještě než vám dám slovo, prosím skutečně sněmovnu o klid! Procedura není nejjednodušší a je tam řada věcí, které bychom si měli vyjasnit.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Skutečně procedura není ani krátká, ani jednoduchá. Já mám dva návrhy na změnu procedury k bodu 8 a 9. Tady bych poprosil v bodě 8 rozdělit hlasování o bodu D1 a D2 zvlášť. A v bodě 9, když máme D3 až D6, tak navrhují, abychom hlasovali o bodech D3 až D5 a D6 zvlášť. To zdůvodnění je podobné jako v předchozím zákoně. Například my budeme hlasovat pro D1, ale nebudeme hlasovat pro D2. Kdybychom hlasovali dohromady, tak nemůžeme podpořit to D1, které bychom jinak podpořili. Takže jenom v bodu 8 a 9 – D2 zvlášť a D6 zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zpravodaj akceptuje tento pozměňovací návrh k proceduře? Ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Kamal Farhan: Za garanční výbor jsem navrhl jednu proceduru a teď tady zazněla vlastně druhá procedura pana poslance Kaňkovského, tím začnu, který navrhl předřadit bod F2 před bod A14. Takže to je první věc.

A pak zde navrhl pan poslanec Stanjura rozdělit bod D1 a D2 a hlasovat D3 až D5 a D6 zvlášť. Takže to je vlastně protinávrh proti garančnímu výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To je protinávrh. Kolega Kaňkovský souhlasí s tím, co řekl pan zpravodaj. Čili to jednotlivé hlasování, jak říkal kolega Stanjura, je logickým výsledkem jednacího řádu. A to předřazení, pane zpravodaji, doporučujete, abychom ho takhle schválili, nebo nedoporučujete? To předřazení F2.

Poslanec Kamal Farhan: Já za garanční výbor trvám na tom, jak garanční výbor rozhodl ve svém usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili změnu, kterou požaduje pan kolega Kaňkovský, nechám hlasovat. Potom bychom hlasovali o proceduře jako celku s akceptovaným pozměňovacím návrhem, který přednesl kolega Stanjura.

Rozhodneme v hlasování číslo 216, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 216 z přítomných 169 pro 74, proti 84. Návrh nebyl přijat.

A budeme tedy hlasovat o návrhu procedury, tak jak byla přednesena, s pozměňovacím návrhem kolegy Stanjury.

Zahájil jsem hlasování číslo 217 a ptám se, kdo je pro tuto upravenou proceduru. Děkuji vám.

V hlasování číslo 217 z přítomných 169 pro 162, proti 1. Procedura byla schválena.

Ještě než začneme hlasovat o jednotlivých návrzích, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se od 11.30 paní poslankyně Maxová.

Nyní tedy budeme postupovat podle schválené procedury. První návrh, pane zpravodaji?

Poslanec Kamal Farhan: Takže návrhy legislativně technických úprav podle 95 odst. 2 jednacího řádu – nebyly. Takže začneme hlasovat společně bod A1, A2 a A16.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko výboru je doporučující.) Pan ministr? (Doporučující.)

Rozhodneme v hlasování číslo 218, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 218 z přítomných 169 pro 164, proti nikdo. A1, A2 a A16 byly schváleny. Můžeme pokračovat.

Poslanec Kamal Farhan: Přistoupíme k bodu 3. Hlasujeme A3 až A11 a A15.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj: Doporučující.) Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 219 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 219 z přítomných 169 pro 166, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Máme dále A12 a A13, tj. paní poslankyně Brzobohatá. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 220 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 220 z přítomných 169 pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat.
Pátý návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Nyní budeme hlasovat, jelikož nedošlo k předřazení, A14 pana poslance Běhounka. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 221 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 221 z přítomných 169 pro 112, proti 9. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Pak budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem B. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 222 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 222 z přítomných 169 pro 165, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Další hlasujeme pozměňovací návrh pod písmenem C. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 223 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 223 ze 169 přítomných pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat.
Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Máme tady teď body D1 a D2, kde hlasováním bylo rozhodnuto, že budou rozděleny, takže nejdříve budeme hlasovat bod D1. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 224 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 224 z přítomných 169 pro 165, proti nikdo. Návrh D1 byl přijat. D2.

Poslanec Kamal Farhan: Hlasujeme D2. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 225 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 225 z přítomných 169 pro 119, proti 18. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Kamal Farhan: Dostáváme se k bodům D3 až D6, které byly požadavek rozdělit. Takže budeme hlasovat D3 až D5 nyní. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 226 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 226 z přítomných 169 pro 139, proti nikdo. Bylo schváleno. Nyní D6.

Poslanec Kamal Farhan: D6. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 227 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 227 ze 169 přítomných pro 115, proti 20. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu pod písmenem E1. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 228 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 228 ze 168 přítomných pro 146, proti 19. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Dostáváme se k pozměňovacím návrhům pod písmenem E2 a E3. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 229 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 229 ze 169 přítomných pro 148, proti 18. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Dostáváme se k pozměňovacímu návrhu pod písmenem E4, kde stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 230, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 230 ze 169 přítomných pro 146, proti 18. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Kamal Farhan: Další návrh je pod písmenem F1 a stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Doporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 231 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 231 ze 169 přítomných pro 167, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Kamal Farhan: Potom jsme měli zde pozměňovací návrh F2, a jelikož byl schválen pozměňovací návrh A14, tak podle mého názoru je F2 nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Nikdo nenamítá. Budeme tedy pokračovat dalším návrhem – G.

Poslanec Kamal Farhan: Další je pod písmenem G. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nedoporučující.)

Zahájil jsem hlasování číslo 232 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 232 ze 169 přítomných pro 4, proti 140. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy, pane zpravodaji? (Zpravodaj: Ano.) Pokud nikdo nenamítá, že byly vyčerpány všechny pozměňovací návrhy, procedura byla celá prohlášována, můžeme tedy přistoupit k hlasování návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších

předpisů, podle sněmovního tisku 199, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování číslo 233, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 233 z přítomných 169 pro 168, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru zdravotnictví, děkuji panu zpravodaji a končím bod č. 131.

Poslanec Kamal Farhan: Já jsem vám chtěl všem poděkovat za podporu tohoto zákona. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Protože jsme vyčerpali body třetího čtení, můžeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze návrhy zákonů ve druhém čtení. Než zahájím bod č. 10, požádám sněmovnu o klid. Já vím, že předchozí návrh byl svým způsobem návrhem, který vyvolával emoce, takže počkám, až se sněmovna uklidní. Mezitím přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Paní poslankyně Jana Pastuchová se omlouvá od 11.30 do 13 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Václav Klaus se omlouvá od 15 do 19 hodin z pracovních důvodů. (V sále je silný hluk.)

Dovolte mi, abych zahájil bod

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 132/ - druhé čtení

Budeme pokračovat v přerušené rozpravě, kterou jsme přerušili včera 2. října v průběhu rozpravy obecné. Připomínám, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu a iniciativně tento tisk projednal také výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 232/1 a ústavněprávní výbor předložil záznam, který byl doručen jako sněmovní tisk 132/2.

Děkuji, že u stolku zpravodajů zaujali svá místa pan ministr vnitra a místopředseda vlády Jan Hamáček a zpravodajka ústavněprávního výboru paní poslankyně Kateřina Valachová.

Ptám se, jestli zpravodajové mají zájem vystoupit. Nechtějí. Můžeme tedy pokračovat v přerušené rozpravě. Než udělím slovo panu poslanci Ivanu Bartošovi, tak ještě jednou požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné téma, než je státní služba, prosím zásadně v předsáli! Nebo budu nuten přerušit na chvíli jednání schůze Sněmovny. (Vyčkává se.)

Protože Ivan Bartoš je přihlášen v rozpravě podrobně a nikoho nevidím, kdo by se hlásil do rozpravy obecné, rozpravu obecnou... Ne, kolega Benda se hlásí ještě. Já bych nechal obecnou rozpravu ukončit, ale... Prosím, zopakujte svůj návrh.

Poslanec Marek Benda: Já jsem byl včera přihlášen k faktické poznámce, tak jsem měl pocit, že to máte zaznamenáno ve svých záznamech, což pravděpodobně nemáte, nic se nestalo. (Předsedající Filip: Nemám.) Tak jsem se stačil přihlásit. Využiju toho, že nejsem tím pádem omezen dvěma minutami.

Upozorňuji na to, že jsem dával návrh, abychom vrátili návrh zákona výboru k novému projednání, protože si myslím, že opravdu ty změny, které přinesly některé paní poslankyně, jsou naprosto zásadního charakteru. A měl bych jeden dotaz vašim prostřednictvím na paní ministryni a poslankyni Dostálovou, která včera signalizovala svůj návrh. A já si ho chci jenom přeložit, abych měl jasno.

Doposavad to bylo tak, že toho generálního ředitele, nejvyššího státního tajemníka jmenovala a odvolávala vláda. Ostatní státní tajemníci na ministerstvech byli odvoláváni v kárném řízení. Rozumím správně situaci, že nyní i ostatní státní tajemníci na jednotlivých rezortech budou jmenováni a odvoláváni vládou? Jejím hlasováním, bez jakéhokoliv kárného řízení? To je otázka, která mě zajímá, protože si myslím, že je naprosto zásadní a kardinální.

Pokud by to bylo rozhodování v kárném řízení s přezkumem správního soudu a dalších věcí, pak je ta státní služba nějak stabilizovaná. Pokud bychom teď tímto návrhem – a já ho nemám nastudovaný, a proto se na něj ptám – řekli, že to znamená, že státní tajemníky jednotlivých rezort také mění vláda – a já vím, že vláda, a už to tady bylo opakován řečeno na půdě této Sněmovny, má zrovna třeba na státního tajemníka pana ministra zdravotnictví poměrně velkou pifku. Včera to dokonce premiér říkal někde na nějakém veřejném vystoupení. Ale přesto si myslím, že pokud bychom k něčemu takovému přistoupili, tak naprosto zásadně měníme koncepci zákona o státní službě. Protože pak říkáme: opravdu neexistuje nikdo, kdo tu státní službu stabilizuje, neexistuje nikdo na tom rezortu, ministr si ho může se souhlasem vlády vyměnit vždy, v kteroukoliv chvíli, nebude se nic prokazovat, není tam žádný správní přezkum. A pak si skoro myslím, že to je rozhodně na to, aby to bylo vráceno zpět výborům k novému projednání, protože tato změna je fakt naprosto koncepčního charakteru.

Jestli bych mohl poprosit paní ministryni Dostálovou, aby mi odpověděla na můj dotaz, protože pro mě hlasování toto i budoucí to bude poměrně klíčové. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Bendovi. Já jsem si ověřil ve stenozáznamu vystoupení. Proto jsem vám dal slovo v obecné rozpravě bez faktické poznámky, protože tak jsem to podle stenozáznamu vnímal.

Obecná rozprava tedy ještě není uzavřena. Paní ministryně Dostálová se hlásí o slovo a vyjádří se buď k té otázce, nebo ve vlastním vystoupení. Slova se ujmě paní ministryně pro místní rozvoj. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Dobrý den. Já bych řekla jenom znova to, co jsem říkala včera. V podstatě cílem tohoto pozměňovacího návrhu je mít stejný postup, jako má náměstek ministra vnitra pro státní službu. Ted' to máme tak, že jeden je tak a ostatní jsou tak, byť samozřejmě vykonávají stejné aktivity. To znamená, mají zajistit personální zajištění chodu ministerstva, Úřadu vlády a tak dále. Takže z tohoto důvodu, tak aby to bylo sjednoceno, je to takto navrhováno. Nieméně samozřejmě je tam soudní přezkum. To znamená, není to tak jako, že tam nemá žádné pravomoce někdo to potom přezkoumat, tyto věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Dostálkové za její vyjádření. V obecné rozpravě se ještě hlásí předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a poté pan poslanec Marek Benda. Ještě znova požádám sněmovnu o klid. Každého pozvu znova na hlasování, až budeme hlasovat o návrhu na vrácení garančnímu výboru k novému projednání, ale opravdu, pokud vedete jiné diskuze, než je státní služba, zásadně v předsáli. At' ti, kteří hovoří, mají důstojné prostředí. Děkuji.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé chci říct, že nikam nespěchám, a za druhé bych doporučil opravdu opětovné projednání, protože to není technická věc, jak teď řekla paní ministryně, my to jenom sjednocujeme. Protože když to bude znova projednávat výbor, bude mít čas podívat se do stenozáznamů a porovnat vystoupení tehdejších členů vlády, jak horovali pro funkci státního tajemníka a že nesmí být tak jednoduše vyměněn. Aby to stabilizovali po těch pravicových vládách. A teď bych to tady mohl citovat. Najednou jim to není pohodlné, tak se děje jakoby nějaký technicistní důvod, že něco sjednocují.

Řekněme si to jednoduše. Pokud ten pozměňovací návrh projde, tak to znamená, že vláda může kdykoliv vyměnit státní tajemníky na všech ministerstvech. No a přijde nová vláda a vymění 15 státních tajemníků. To bude křiku, až budou příště v opozici ti, kteří to navrhli! To bude křiku, co si to dovolujeme. Ale navrhují to oni. Protože si neumějí poradit s jedním státním tajemníkem. Já o té situaci nic nevím, už to tady poslouchám měsíce a měsíce. A buď nefunguje náměstek pro státní službu, který má kompetenci to řešit, tak ať to řeší vláda s ním a neměňte zákon. To přece není žádná drobná změna. Protože když vyměním státního tajemníka, pak vyměním všechno na tom úřadě.

Co vyčítám té novele, co tam vůbec není, je otázka náměstků. To komické rozdelení na politické náměstky, kteří nemají nic na starosti na tom ministerstvu, a na ty ostatní, je úplně chybné. My jsme to říkali od začátku. My jsme přesvědčeni, že náměstci ministra přicházejí s ministrem a odcházejí s ministrem. Jestli si nový ministr nechá některého náměstka, je to jeho rozhodnutí, je to naprosto v pořádku. Každý náměstek má mít na starosti kus agendy. Ne takové, že mám politického náměstka, který mi bude chodit na výbory, aby tlumočil názory ministerstva. Na výbory má chodit ministr a má mít s sebou odborné ředitele, aby případně zodpovíděli nějaký konkrétnější nebo detailnější dotaz.

To znamená, že to umělé dělení na politické a odborné náměstky – co tím vlastně říkáme v tom názvosloví? Politický... a teď jsem málem řekl slovo, které by se nemělo používat ve sněmovním slovníku. Tak když mám odborníky a ty druhé, tak ti druzí tomu vůbec nerozumějí, že? Takže mají trafiku.

Velmi často, tak se to říká – vždycky se mi líbí, pan premiér nebo nový ministr oznámi: My jsme zrušili politické náměstky například na MPO. Vynikající! Nic po těch socanech, prostě jsme to zrušili, už tam nebudu. No a uběhne pár měsíců, a když se pak člověk podívá na web, tak zjistí, že tam jsou zpátky dva političtí náměstci. A to už se stejnou vervou vládní ministři nebo premiér neoznamují. Tehdy to slavnostně zruší, protože když to vedlo ČSSD, tak to bylo hrozné to ministerstvo, to se za ANO nestane. A šup, po půl roce – pan předseda Faltýnek si to může ověřit – jsou dva političtí náměstci na MPO.

Já proti tomu nic nenamítám. Já říkám, že ten systém náměstků je prostě chybný. Mohlo by mi to být jedno, jsme v opozici, ale ministr má mít právo si vybrat svůj tým. A to není ta státní správa, to není to ministerstvo, to jsou ti náměstci. Pokud to právo nemá, hrajeme si na výběrové řízení a pak je hrozné překvapení, že exponent nějaké politické strany, hrozné překvapení, vyhraje výběrové řízení, stane se náměstkem. K čemu? Ať ho ten ministr jmenuje rovnou. Pokud si myslí, že je to člověk, který tomu rozumí, který mu na tom ministerstvu pomůže, ať s tím ministrem přijde. Ale také s tím ministrem odejde. A to je celé. A to tam neřešíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně se hlásí s přednostním právem a je tady faktická, která je teď odhlášena. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Ano, děkuji. Já jenom opravdu rychle. Jenom aby to právě nebylo spojováno s tím případem, který je na ministerstvu zdravotnictví, tak jsou tam přechodná ustanovení. To znamená, že tam, kde jsou rozjeta kárná řízení, tak toho se to samozřejmě nedotkne. My to skutečně myslíme jako sladění těch pozic současného náměstka ministra vnitra pro státní službu a státní tajemníky v souladu až po novele zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni. Nyní je přihlášen ještě v obecné rozpravě Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené paní ministryně, páni ministři, dámy a páновé, tak jsem rád, že se mi moje podezření potvrdilo. Nejedná se přece o žádné sjednocení. Netvařme se, že se jedná o nějaké sjednocení. Když se projednával v minulosti zákon o státní službě, předpokládalo se, že bude nějaké generální ředitelství. To pak z toho vypadlo a řeklo se, že tím filtrem, který bude mezi politikou a státní službou, bude tajemník na ministerstvu, náměstek, státní tajemník na Ministerstvu vnitra. To je ten, který má odfiltrovat moc politiků od státní služby, a ten jediný bude odpovídat vládě, protože nad ním už opravdu nikdo není. A teď je mi tady říkáno: No, abychom to sjednotili,

tak to uděláme takhle na všech resortech a na všech resortech ti státní tajemníci budou odpovídat přímo vládě a ponesou odpovědnost přímo před vládou.

Myslím si, že to je opravdu naprosto zásadní posun, který znamená, že jsme tu státní službu zpátky rozstříleli na těch třináct resortů, sice se volně může přecházet, ale každý si bude dělat sám podle sebe a jediné, co z toho zbylo, už není žádná ochrana výkonu státní moci, ale jenom výhody a privilegia, která případně státní služba má.

To pokládám za naprosto zásadní průlom. Navíc si tedy vůbec neuvědomují, jakým způsobem by soud mohl přezkoumávat rozhodnutí vlády. Opravdu to pokládám za mimořádně nebezpečný precedens, vůbec jako precedens toho, že připustíme, že hlasování vlády je nějakým způsobem přezkoumáváno. A jakým způsobem? A co se na něm přezkoumává? To, jestli je správně připravena důvodová zpráva dotyčného ministra, který navrhuje ta správná obvinění, nebo se přezkoumává to hlasování členů vlády?

Nechodíme touto cestou. Přezkoumávání hlasování – už jsme připustili, že hlasování nám přezkoumávají orgány činné v trestním řízení. Máme tady několik našich kolegů poslanců, kteří jsou v té či oné fázi trestního řízení nebo nevydání k trestnímu stíhání za své hlasování na jednotlivých orgánech obcí. A teď tedy řekneme, že budeme přezkoumávat i rozhodování vlády? A jakým způsobem? Netvařme se, že tam je nějaký přezkum. Podle mého názoru tam v žádném případě není. Znamená to, a jsem překvapen, že s tím přichází paní ministryně Dostálková, protože podle mého názoru když toto odvezete do Evropy a pokusí se to nějakým způsobem zkonzultovat, tak ji ujistí, že jsme opravdu změnili státní službu horším způsobem než někde – teď nechci jmenovat, abych se někoho nedotkl – v nějaké tramzárii, abychom se dostali do situace, kdy ze státní služby nám nezbylo vůbec nic.

Pojďte ten zákon raději zrušit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní ministryně Dostálková tady upozorňovala na přechodná ustanovení. Já mám dotaz na pana ministra vnitra, protože jemu vlastně ten resort patří, já nevím, proč to obhajuje místní rozvoj a ne vnitro. Tak běží kárné řízení. Dá se stáhnout rozhodnutím toho, kdo ho podal? Nedá? Já myslím, že dá. Takže jak se vypořádáme případně s kárným řízením a s přechodnými ustanoveními? Myslím, že s tím má zkušenosti Ministerstvo dopravy v minulých dnech, že stáhnou kárnou žalobu, přechodná ustanovení jsou naplněna a pan ministr může běžet na vládu, pokud tento návrh projde. Pokud to tak není, tak prosím, aby mě pan ministr vnitra opravil. Já se to pouze domnívám, nejsem si jist. Proto se jdu zeptat. Ale můj kolega, předseda ústavněprávního výboru, si je jist, že se dá stáhnout kárná žaloba.

Děkuji. A pak máme vyřešená klíčová přechodná ustanovení, která budou někoho chránit. No, nebudu chránit vůbec nikoho, jedině ministry.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji předsedovi klubu ODS. Nikdo se dál nehlásí.

Konstatuji omluvu, došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 17 do 19 hodin se omlouvá z důvodu jiného jednání paní poslankyně Monika Oborná.

Nyní se musíme vypořádat... (O slovo se hlásí ministr Hamáček.) Ještě v rozpravě, nebo po uzavření rozpravy v závěrečném slově? V rozpravě. Pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček.

Místopředseda vlády, ministr vnitra a ministr zahraničních věcí ČR Jan Hamáček: Stručně odpověď panu předsedovi Stanjurovi – podnět ke kárnému řízení lze vzít zpět.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pane místopředsedo vlády? Ne. Paní zpravodajka také ne.

Přivolám z předsálí kolegy, které jsem požádal, aby své diskuse vedli jinde. Zagonguji a dám dostatek času, aby se mohli dostavit.

Protože v obecné rozpravě padl návrh na vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání podle § 93 odst. 2 zákona o jednacím řádu, a ten padl nejméně dvakrát, od kolegy Bendy, který to tady připomínal, a od kolegy Ferjenčíka, o tomto návrhu musíme rozhodnout po podrobné rozpravě, protože pokud by byl takový návrh schválen, tak se podrobná rozprava nevede, až po novém projednání v garančním výboru.

Všechny vás odhlasím a požádám vás o novou registraci, abychom zjistili přesnou přítomnost poslanců při hlasování. Až se ustálí počet přihlášených poslankyně a poslanců, budeme hlasovat.

O vrácení návrhu zákona garančnímu výboru k novému projednání rozhodneme v hlasování číslo 234, které jsem zahájil a ptám se – pardon, já jsem vás odhlašil ještě jednou a požádám vás o novou registraci, abych se vyhnul případnému hlasování o zpochybňení, že někomu nefunguje hlasovací zařízení. Tím jsme dosáhli podle mého soudu počtu přihlášených témařů jako při hlasování ve třetím čtení.

Zahájil jsem hlasování 234 a ptám se, kdo je pro vrácení návrhu zákona k novému projednání garančnímu výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 234, z přítomných 145 pro 58, proti 68. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat rozpravou podrobnou. Tu zahajuji a připomínám, že pozeměnovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Prvním přihlášeným v podrobné rozpravě je pan poslanec Ivan Bartoš. Pane předsedo, než vám dám slovo, tak vás požádám o chvíliku strpení, protože některí budou pravděpodobně dokončovat své diskuse v předsálí, abyste měl klid.

Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já jsem již včera avizoval v obecné rozpravě svůj návrh, který se opírá zejména o to, že my jsme nesouhlasili s původním vládním návrhem. Odkazovali jsme se na výtky Evropské komise i odborových svazů. A teprve včera byl načten do systému ten kompromisní – já mu říkám takzvaný koaliční – návrh. Já jsem avizoval, že proto, že s ním nejsme seznámeni a pravděpodobně ani nebude rádně vypořádán, protože se návrh nevraci, že dnes podám návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Toto je návrh na zamítnutí zákona jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Bartošovi. Návrh na zamítnutí, který je podán ve druhém čtení, se hlasuje na začátku třetího čtení. Můžeme tedy pokračovat v rozpravě. Slovo má paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně.

Páni kolegové, prosím o klid!

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte, abych se přihlásila ke svým pozměňovacím návrhům, které jsou vedeny pod čísly 1386 a 1387. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem paní ministryně pro místní rozvoj. Slovo má paní ministryně Dostálková. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálková: Děkuji, pane předsedající. Chtěla bych se přihlásit k sněmovnímu dokumentu 1381. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní Kláře Dostálkové, ministryně pro místní rozvoj, za její vystoupení. Nyní paní poslankyně Ožanová v podrobné rozpravě.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dobrý den, dámy a pánové. Můj pozměňovací návrh okomentovala v obecné rozpravě paní zpravodajka, paní poslankyně Valachová. Zazněly dva právní názory na to, zda se k němu mám přihlásit, či nikoli. Z důvodu právní jistoty se přihlašuji ke svému písemnému pozměňovacímu návrhu číslo 1034.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Sněmovní dokument 1034, kde je odůvodnění. Nyní s přednostním právem zpravodajka paní poslankyně Kateřina Valachová. Paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, přihlašuji se ke třem pozměňovacím návrhům schváleným ústavněprávním

výborem, to za prvé, a zároveň se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který jsem představila v rámci obecné rozpravy, jak řekl pan kolega Bartoš, tzv. koaliční, číslo 1379.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Kateřině Valachové za její vystoupení. Místo kolegy Bartoška se hlásí pan kolega Výborný, pravděpodobně se přihlašuje k jeho pozměňovacímu návrhu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážený pane ministře, dámy a pánové, rád bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 1140. Kolega Jan Bartošek ho odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v rozpravě podrobné pan poslanec Jan Chvojka. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já také v rámci právní jistoty a prevence, byť si myslím, že když můj pozměňovací návrh byl přijat na půdě ústavněprávního výboru, tak byl přijat a má podporu ústavněprávního výboru, tak se i přesto hlásím k té části 13, 14, 15 zmíněného záznamu ústavněprávního výboru ze dne 6. září 2018 pod sněmovním tiskem 132/2. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chvojkovi. To byl poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, kdo se hlásí z místa do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr, paní zpravodajka? Není tomu tak.

Žádný návrh, který bychom hlasovali na konci druhého čtení, tzn. vrácení garančnímu výboru, zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením, případně aby se garanční výbor zákonem nezabýval, nepadl, a mohu tedy ukončit druhé čtení. Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi, děkuji paní zpravodajce Kateřině Valachové a končím bod číslo 10.

Budeme pokračovat bodem číslo

7.

**Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové
a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 109/ - druhé čtení**

Předložený návrh uvede za navrhovatele paní poslankyně Kateřinu Valachovou, která je u stolku zpravodajů, a já ještě před tím, než jí dám slovo, konstatuji, že návrh jsme v prvém čtení příkázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán také výboru hospodářskému. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 109/2 až 104 (správně: až 4).

Požádám, aby u stolku zpravodajů také své místo zaujal zpravodaj výboru pro sociální politiku, pan poslanec Marek Novák, a případně požádám o vystoupení kolegy Nováka i pana poslance Jana Bauera, který je zpravodajem výboru hospodářského.

Nyní požádám paní zástupkyni navrhovatelů Kateřinu Valachovou, aby návrh uvedla. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovolte, abych v této fázi projednávání Sněmovny znovu přiblížila poslanecký návrh poslanců a poslankyň sociální demokracie, jehož cílem je obnovení placení nemocenské od 1. dne nemoci. Jedná se o novelizaci zákoníku práce a obsahem tohoto návrhu je, aby každý, kdo je nemocný, mohl ze svého pojištění čerpat již od 1. dne nemoci 60 % z vyměřovacího základu.

Co se týká dosavadního projednávání v orgánech Sněmovny, tak poté, co novela prošla prvním čtením, zasledy hospodářský výbor a výbor pro sociální politiku. Hospodářský výbor nedoporučil novelu ke schválení plénu, naopak sociální výbor – tady podotýkám a zdůrazňuji, jako výbor garanční – novelu zákona podpořil a podpořil schválení plénem.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, v rámci této novely mám za to, že více než jindy si vzájemně vyměňujeme názory na to, jak bychom měli zabránit zneužívání nemocenského pojištění, zneužívání pracovní neschopnosti. Chtěla bych zdůraznit, že tato novela má za cíl zcela něco jiného. Má za cíl to, a já pevně věřím, že se na tom nakonec všichni shodneme, potvrdit, že zdraví je nejvyšší hodnota, nelze s ním kupčít, a pokud máme nemocenské pojištění, měl by mít každý právo, pokud je nemocný, každý zaměstnanec od 1. dne nemoci mít důstojné finanční zajištění, aby nemusel nemoc přecházet a ohrožovat nejen své zdraví, ale pokud chceme mluvit o ekonomice, nakonec i veřejné finance, samozřejmě z jiného balíčku, veřejného zdravotního pojištění, ale domnívám se, že takováto uvozovkách úspora se nám naopak desetinásobně prodraží.

Velmi často také slýcháme, že tzv. zneužívání pracovní neschopnosti využívají toho, že lékaři mohou až tři dny zpětně potvrdit zaměstnanci pracovní neschopnost. Tady je nejdůležitější zdůraznit, že podle zákoníku práce, a tak to prostě je,

zaměstnanec vůči zaměstnavateli musí nahlásit svou nemoc bezodkladně. Tam nepotřebujeme nic měnit. To, že lékař mají, řekněme, byrokratickou administrativní možnost pracovní neschopnost potvrdit až tři dny zpětně, slouží pro nemocné pocitivé zaměstnance, kteří mají třeba chronické onemocnění, kteří utrpěli pracovní úraz, které osetřila např. záchranná služba, a proto lékař tyto tři dny mají.

Zdůrazňuji to proto, že pravidlo zaměstnanec musí a má hlásit zaměstnavateli svou indispozici a že nenastoupí do zaměstnání ihned, bezodkladně, tak to prostě je. Prosím tedy kolegy, abychom tento zástupný důvod při debatě o obnovení nemocenské od 1. dne nemoci používali co nejméně a spíše se soustředili na to, jestli opravdu karenční doba, tzn. neplacení v prvních třech dnech nemoci, splnila, co měla, a jestli to, co některí říkají, že karence způsobuje, tedy že se nám snižuje pracovní neschopnost, jestli neznamená pouze to, že sice lékař nevystaví neschopenku, ušetří možná nějaké papíry, nemocný nejde k lékaři, nieméně nemoc přechází, anebo si zaměstnanci pro nemoc berou dovolenou, která samozřejmě slouží k jiným důvodům, dovolenou na zotavenou, nikoli k léčení.

Děkuji všem za bezpochyby následující věcnou rozpravu, a jenom avizuju, že se přihlásím v podrobné rozpravě k pozměňovacím návrhům číslo 1255 a 1256. Tyto pozměňovací návrhy posouvají účinnosti novely zákoniku práce a obnovení placení nemocenské od prvního dne od 1. července 2019. Jedná se o úpravu vyplývající z programového prohlášení vlády a ze shody stávajících koaličních stran.

Druhý pozměňovací návrh se týká legislativně technického vyladění a z věcného hlediska úpravy, aby nebylo pochyb o tom, že pokud Sněmovna schválí placení nemocenské ve výši 60 % od prvního dne, tak příslušníci bezpečnostních sborů i nadále, jak je to již nyní, již nyní budou mít 100% plnění. Tady si dovolím, byť je to vážná věc, jde o zdraví, odlehčit návrh zákona, protože vidíte, že pokud naši policisté, hasiči a vojáci mají od prvního dne placenou nemocenskou ve 100 %, neznamená to, že by se snížila obranyschopnost naší země, bezpečnost na ulicích nebo by hořely domy bez toho, že by hasiči zasahovali. Zrovna na těchto třech zaměstnaneckých skupinách jde vidět, že je to funkční model, dokonce ještě řekněme vstřícnější k zaměstnancům a slouží dobře.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupkyni navrhovatelů paní poslankyni Kateřině Valachové. Slova se ujme nejdříve pan zpravodaj garančního výboru Marek Novák. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, návrh na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk číslo 109, byl projednán v prvním čtení dne 29. 5. 2018, kdy byl podán návrh na zamítnutí. Tento však nebyl Poslaneckou sněmovnou schválen. Dále byl tento návrh projednán dne 30. května 2018 a usnesením Poslanecké sněmovny číslo 248 přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu a dále hospodářskému výboru jako výboru dalšímu. Hospodářský výbor návrh projednal a já

předpokládám, že zpravodaj tohoto výboru nám zde přednese usnesení k tomuto návrhu. Výboru pro sociální politiku při projednávání tohoto bodu nebyly předloženy žádné pozměňující návrhy, tudíž ani žádné neprojednal.

Dovolte mi tedy, abych vás seznámil s 60. usnesením výboru pro sociální politiku z jeho 14. schůze dne 6. září 2018 k návrhu poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk číslo 109.

Po odůvodnění zástupkyně skupiny předkladatelů poslankyně Kateřiny Valachové, zpravodajské zprávě poslance Marka Nováka a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za první doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s návrhem poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, sněmovní tisk číslo 109. Za druhé zmocňuje zpravodaj výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzí Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji výboru pro sociální politiku Marku Novákovi a nyní požádám zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Jana Bauera, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já se budu striktně držet jednacího rádu, takže své politické stanovisko si nechám na obecnou rozpravu, do které jsem se rádně přihlásil. Proto mi dovolte jenom zkráceně informaci, jakým způsobem ta diskuse probírala na jednání hospodářského výboru, který zasedl 5. září. Stejně tak jako na plénu Poslanecké sněmovny, tak i na jednání hospodářského výboru proběhla relativně bouřlivá a velmi zajímavá diskuse, jejímž výsledkem je ne to, co říkala paní předkladatelka, že doporučujeme nebo nedoporučujeme. Hospodářský výbor, a teď předbíhám to usnesení, doporučil zamítout. Takto přímo zní to samotné usnesení hospodářského výboru. Nicméně já si ho tady dovolím přečíst, abych dostál jednacímu rádu Poslanecké sněmovny.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí výkladu zástupců předkladatelů a zpravodajské zprávě mé maličkosti za první doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky sněmovní tisk číslo 109 zamítnout, to za první. Za druhé povídá zpravodaj výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru. A konečně za třetí povídá zpravodaj výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, což bylo vykonáno.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevřím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil poslanec Karel Rais. Připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já se nebudu bavit délkou nemocenské, nýbrž společně s kolegyní Válkovou jsme připravili pozměňovací návrh, který se týká v podstatě problematiky rozhodování a evidence pracovní doby akademických pracovníků. Ti, co tady byli v minulém období, si pamatuji, že jsme upozorňovali na to, že není možné, aby byla pevná pracovní doba v podstatě definována pro akademické a vědecké pracovníky, a myslíme si, že je potřeba znova toto otvírat. Současné znění zákoníku práce a obecná úprava rozvrhování a evidence pracovní doby a pracovních směn dostatečně nereflekтуje specifika vysokoškolského prostředí, která jsou spojená s prací akademických pracovníků. Povinnosti akademických pracovníků vyplývají z jejich zapojení jak do pedagogické, tak do tvůrčí činnosti a časový rozvrh práce je samozřejmě odvísly od rozvrhu vyučujících v jednotlivých semestrech, které jsou střídány zkouškovými obdobími.

Mohl bych popisovat stávající situaci detailněji, ale myslím si, že všichni to relativně známe dobře, takže bych se soustředil na ten předložený pozměňovací návrh, který přináší pozitivní změnu v podobě zjednodušení povinnosti rozvrhovat a evidovat pracovní dobu a pracovní směny. Nově tuto povinnost vztahuje jen na dobu přímé pedagogické činnosti akademického pracovníka, rozuměj na dobu výuky, a dále na případy, kdy by přítomnost na pracovišti nařídil zaměstnavatel, tím rozumíme dobu konání přijímacích zkoušek, zkoušení, konzultační hodiny, dny otevřených dveří a tak dál. Povinnost rozvrhovat a evidovat se tedy vztáhne toliko na dobu, kdy zaměstnanec pobývá na pracovišti zaměstnavatele, respektive na jiném dohodnutém místě, třeba tam, kde probíhá praktická výuka. U ostatních činností ponechává pozměňovací návrh akademickému pracovníku volnost si tyto rozvrhovat jak co do místa, tak do času konání. Zejména se jedná o vědeckou, výzkumnou, inovační, uměleckou a další tvůrčí činnost, kterou akademickí pracovníci také dle náplně práce uvedené v § 70 zákona o vysokých školách vykonávají.

Opakovaně na školách slyšíme samozřejmě tvrzení: vysoká škola není fabrika a věda, výzkum se podle pichaček zkrátka dělat nedá. Čili návrh, který zužuje povinnost rozvrhování a evidence na přímou pedagogickou činnost, není v oblasti školství ničím novým a překvapujícím. Již téměř dva roky je účinná obdobná úprava pro pedagogické pracovníky v regionálním školství, kde tuto problematiku upravuje § 22a zákona číslo 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů. Bohužel se při této úpravě nedosáhlo jednotné úpravy pro celý segment školství, to jest i pro vysoké školy, a proto se snažíme tady toto opomenutí prostě napravit.

Z hlediska legislativně technického řešení pozměňovací návrh respektuje stávající zvyklost, a to že sektorové výjimky z obecné úpravy zákoníku práce jsou činěny prostřednictvím speciálních zákonů, v našem případě zákona o vysokých školách, který oblast vysokého školství komplexně upravuje. Obdobně se tak u regionálního

školství stalo prostřednictvím změny zákona o pedagogických pracovnících, jak jsem uváděl. Nejedná se tedy o přilepek, který by byl ústavně nekonformní.

Na závěr bych podtrhl to, že návrh je podporován širokou akademickou veřejností a Radou vysokých škol, která je společně s Českou konferencí rektorů v zákonu o reprezentaci vysokých škol dle zákona o vysokých školách.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi za jeho vystoupení. Nyní vystupuje pan poslanec Jan Bauera a požádám kolegu, jestli mě na chvíličku vystřídá, protože se hlásím krátce také do rozpravy po panu Bauerovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Ještě jednou, vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já už jsem ve svém vystoupení svůj názor relativně podrobně citoval v rámci prvního čtení. Samozřejmě jsme své názory prezentovali i na tom zmiňovaném jednání hospodářského výboru. A samozřejmě předpokládám, že se k tomuto návrhu nebudu vyslovovat již ve třetím čtení, protože bych byl velice rád – a teď to tady opakuji: dávám návrh na zamítnutí, o kterém se bude hlasovat ve třetím čtení. Ještě předtím, než dojde na samotné hlasování ve třetím čtení, tak pevně věřím, že nakonec tato iniciativa poslanců ze strany sociální demokracie nebude schválena. Proto mi dovolte opravdu jenom po těch dvou náročných diskusích jenom spíše shrnout své osobní stanovisko, co si o tomto návrhu myslím.

Za prvé, z politických důvodů se přepisují pravidla, která fungují a která vznikla jako těžce v minulosti vydiskutovaný kompromis. Proto je to pro mě strašně smutné a těžko vysvětlitelné, proč se s tím přichází, protože to v minulosti byla věc, která byla prodiskutována a následně byla schválena na tripartitě. A tady bych chtěl říci, že je velký rozdíl mezi tím, když se zákon projednává, anebo když se zákon někomu a ten záměr oznámí. Když se to projedná, tak se k tomu mohou všechny strany, v tomhle případě hlavně zaměstnavatelé a celá tripartita, vyjádřit, mohou říci nějaké své stanovisko a mohou protestovat nebo dávat nějaké protinávrhy, a pak je tady jiný postup, což je oznámení, to znamená, že se někomu oznámí, že přicházíme s nějakým záměrem, a ta protistrana se velmi složitě brání a nemá dostatečný prostor se k tomu vyjádřit, což si myslím, že je tento návrh zákona, který podle mě nebyl projednán a byl oznámen těm druhým stranám. Tento návrh je podáván přes jednoznačný nesouhlas zaměstnavatelů. Mám na mysli především zástupce Hospodářské komory nebo Svazu průmyslu a obchodu.

Chtěl bych také říci, že vláda, kde hlavní roli sehrává hnutí ANO, svým dosavadním postojem, a já doufám, že ten postoj změní, jednoznačně přebírá za tento nedodělaný, nevydiskutovaný návrh zákona absolutní odpovědnost. Prostě je to odpovědnost především hnutí ANO, které může zabránit, anebo může nechat projít tento návrh zákona. A právě je to toto hnutí ANO, které se celou dobu jak předvolebně, ale i tady na půdě Poslanecké sněmovny tváří jako propodnikatelská strana, ale v praxi mám někdy pocit, že se chová trochu obráceně. A tady bych chtěl říci, že se to nedá říci paušálně, protože si velmi vážím těch výjimek, hlavně kolegů

z hospodářského výboru, protože mě velmi potěšilo, že ne všichni, ale významná většina členů za hnutí ANO v hospodářském výboru jednoznačně vyjádřila svůj názor, že to je špatný návrh a že se s tím nemohou ztotožnit.

Chtěl bych také říci, že karenční doba prokazatelně podle těch let fungování splnila svůj účel, a také, že karenční doba přispívá k větší odpovědnosti zaměstnanců, a tady mám na mysli hlavně u té krátkodobé nemocnosti. V neposlední řadě karenční doba evidentně zmenšuje prostor pro fiktivní nemocnost, což je dánno mnoha statistikami, ale i nejrůznějšími studiemi.

Je dobré zmínit, že zrušením karenční doby, pokud projde, já věřím, že to nenastane, podle mého názoru vrátíme Českou republiku zpátky o mnoho let, kdy byla mimo jiné možná dvojnásobná nemocnost, také vycházející ze statistik. Zrušením karenční doby poškodíte podnikatelské prostředí, poškodíte firmy a podle mého názoru zaměstnancům vůbec nepomůžete a stejně tak zrušením karenční doby přinesete zákonitě požadavky mnoha zaměstnavatelů na desítky tisíc dalších zaměstnanců. I tyto informace padly na jednání hospodářského výboru a dá se to očekávat.

Úplně závěrem dvě věci. Podle zkušenosti, když se projednávají některé věci, tak málokdy ve věci hospodářských nebo podnikatelských věcí se na jeden problém najde jednotné stanovisko ze strany živnostníků, OSVČ, malých firem, středních firem nebo velkých firem. Málokdy se na nějaký hospodářský problém najde jednotné stanovisko. A tady bych chtěl nejenom předkladatele, ale především zástupce vládního hnutí ANO upozornit, že to je možná historicky, nevím, jestli poprvé, ale je to stav, kdy všichni tito podnikatelé, ať už OSVČ, nebo velké firmy, říkají jednoznačně: ne, nepodporujeme to, nesouhlasíme s tím, prosím vás, nedělejte to a nerušte karenční dobu. Je to historicky poprvé. Doufám, že vyslyšíte jejich názory.

A za další. On ten dnešní program byl trochu pozměněn, ale my jsme měli mimo jiné na programu také projednávání tzv. eNeschopenky a já bych chtěl říci ten druhý, velmi zajimavý moment. Pan premiér Andrej Babiš podmínil zrušení karenční doby zavedením tzv. eNeschopenky. Není to můj výmysl, mám to mediálně dohledané a několikrát to skutečně mediálně prohlásil veřejně, a přitom nevím, jestli na ten bod dneska dojde, nebo na nějaké příští schůzi, až se dostane na eNeschopenku. A možná paní ministryně práce a sociálních věcí o tom bude hovořit, tak součástí toho návrhu je, že se posouvá účinnost té eNeschopenky o rok, o dva v lepším případě, v horším případě o tři a následně. Proto si myslím, že by bylo férové, aby tady někdo – nejlépe pan premiér, který tady asi není – kompetentní z vlády řekl, jestli to myslí skutečně vážně. Jestli podmínění schválení karenční doby je to, že bude schválena a zavedena eNeschopenka, po které mimořádně silně volají jak drobní podnikatelé, tak i velké firmy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi a nechám chvíličku střídání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím s přednostním právem a s faktickou poznámkou pana místopředsedu Filipa. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: S přednostním právem. Doufám, že to ale za dvě minuty stihnu, a přesto jsem se hlásil s přednostním právem.

Víte, pan kolega Bauer řekl jednu věc, která mě zaráží. Ano, je to těžce vyjednaný kompromis, ale ten kompromis, který se tady uzavíral, je dán tím, že v roce 2008 ten kompromis někdo porušil. Byl to Mirek Topolánek a jeho vláda, která tuto věc zavedla, a svým způsobem to byla věc, kterou Ústavní soud České republiky jako jedinou věc v tom tzv. Topolánkově batohu zrušil.

Zavedení karenční doby je chybou. Já chápu, že řada z vás vnímá zdravotní pojištění jako kvazidaň. Ona se také tak chová, ale jako pojištění to bylo zavedeno, a jestli nastane pojistná událost, a paní kolegyně Valachová tady říkala na příkladu ozbrojených sborů, to pojistné plnění má být plněno. To je realita. A od dvacátých let minulého století tomu tak bylo. Je na nás, abychom bud' řekli, že to bude daň, že to bude součást daně, a potom se bude zacházet jinak než při pojištění, anebo tomu budeme dál říkat zdravotní pojištění a v tom případě musíme při té pojistné události, tzn. při nemoci, normálně platit to, co si ti lidé předplácejí právě v tom, že platí zdravotní pojištění. A to platí jak zaměstnavatel, tak zaměstnanec. Takže v tomto ohledu je potřeba si nalít, jak se říká, čistého vína: Ano, ten kompromis tady porušil někdo jiný v roce 2008. Nebyla to vláda žádná jiná než Mirka Topolánka a Ústavní soud jim ho zrušil. Že se to po roce 2010 znova zavedlo na jiném kompromisu, to je jiná záležitost. Ano, deset let tady někdo ten 80 nebo 90 let starý kompromis porušuje, ale nejsou to zaměstnanci. A myslím si, že zaměstnavatelé právě vyjednáváním o karenční době dostali mnoho úlev, které se toho týkají, a to jak v daňové oblasti, tak v oblasti další, která byla součástí vyjednávání v tripartitě.

Prosím, abychom tady jednostranné informace nebrali jako jedinou bernou minci, a upozorňuji na to, že placení té doby je podle mého soudu jenom důstojným jednáním vůči každému, kdo může onemocnět, a onemocnět z nás může opravdu každý.

Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu místopředsedovi. Mám tady dvě faktické poznámky. První je pan předseda Stanjura a připraví se pan poslanec Juříček.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nedělám to často ani rád, ale pan místopředseda Filip systému pojištění vůbec nerozumí. (Veselost v pravé části sálu.) Zdravotní pojištění, pravda, platí zaměstnanec i zaměstnavatel, ale z toho se platí léčba, ne nemocenská. Takže když hovoříte o zdravotním pojištění, tak jste úplně mimo tento zákon.

Když budeme mluvit o nemocenském pojištění, tak platí jenom zaměstnavatel. A právě, když se zavedla karenční doba, tak se zrušila platba zaměstnance

nemocenského pojištění. To je, jako kdybychom u DPH argumentovali tím, že se změnila spotřební daň na motorovou naftu, když v souvislosti s tímto návrhem zákona mluvíme o zdravotním pojištění. To slouží k poskytování zdravotní péče. Já jsem si myslel, že je nám to v Poslanecké sněmovně všem jasné. Vidím, že jsem se mylil. Byl jsem příliš velký optimista.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Omlouvám se za zkrácení svého vystoupení, měl jsem to říct celé. Dobře. Pokračujeme vystoupením pana poslance Juříčka s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a páновé, omlouvám se za svůj indisponovaný hlas, ale prostřednictvím pana předsedajícího chci oslovit Vojtěcha Filipa, kterého si nesmírně vážím za jeho moudrost, ale já tenkrát u toho byl. Asi málokdo z vás byl u toho, když se dojednávala karenční doba v roce 2008. Já byl ten, který to tenkrát dojednával jako viceprezident Svazu průmyslu s odvory, a proto se tam tenkrát udělal ten ústupek, o 1,5 % snížení sociálního pojištění pro zaměstnance, tak aby to byla vlastně náhrada za to, že se ustoupilo k tomu, co bylo tenkrát zcela evidentní a potřebné, protože ta nemocnost v České republice byla dlouhodobě kritizovaná ze všech států, které tady měly svoje subsidiaries, svoje firmy, a chtěly, aby se ta situace vylepšila, aby tady nebyla tak vysoká nemocnost, protože se vědělo, že jsme tak trošku Švejci a že ta disciplína není tak stejná, jako je ve Spojených státech, Francii nebo Anglii. To je všechno jenom na doplnění. A Vojtěchu, bylo to takhle, jak to říkám. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat v diskusi, a to vystoupením pana poslance Karla Krejzy. Připraví se paní poslankyně Šafránková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, děkuji. Dámy a pánové, já sice načtu pozměňovací návrh, který je pod č. 1368, za chvíli odůvodním v podrobné debatě, nicméně se přece jenom vyjádřím ke karenční době trošku oklikou.

My jsme tady zažili změnu pravidel, která už nikomu nevadila, a to v otázce zdravotnických poplatků, regulačních poplatků ve zdravotnictví a pobytových poplatků. Politickou zodpovědnost a cenu nesla Občanská demokratická strana. Občané si na to zvykli, zdravotnictví to stabilizovalo. A z nějakých důvodů, mně v podstatě neznámých, protože občany už to opravdu nezájimalo, byly tyto poplatky zrušeny v minulém období. A dopady pro takovou okresní nemocnici vlastněnou městem – 13 milionů korun, které dnes občané města platí a musí někde vzít, berou je dětem ve školách, ve školách, sportovcům, na chodnících a tak dále. Myslím si, že to není dobrý krok rušit něco, co vlastně nikomu nevadí a co pomohlo pracovní morálku napravit. Ta nemocnost tady opravdu byla a není možné o ní pochybovat.

Ted' se vrátím k tomu pozměňovacímu návrhu, který trošku reaguje na to, že tato Sněmovna neustále komplikuje život podnikatelům, komplikuje ho občanům, ztěžuje

jim život, zvyšuje byrokracií, a tento jednoduchý pozměňovací návrh by tu byrokracií mohl lehce snížit. Jeho cílem je odstranění zbytečných referentských zkoušek, pokud máte řidičské oprávnění a řídíte služební vozidlo. Netýká se sice karenční doby, ale byrokracií by mohl zjednodušit. Přihlásím se k němu v podrobné debatě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Krejzovi. Nyní paní poslankyně Šafránková. Omlouvám se, s přednostním právem – paní poslankyně ještě posečejte – předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Omlouvám se paní kolegyni. Hlásil jsem se už předtím a pan místopředseda mě neviděl, což je normální.

Naše politické stanovisko je jednoduché. My podporujeme zamítnutí tohoto návrhu zákona. Já bych řekl, že zdůvodnění pregnantně přednesl v prvném čtení vládní poslanec kolega Juříček. Takže já nebudu opakovat důvody pro zamítnutí, myslím, že jsou evidentní. Jsem moc rád, že hospodářský výbor, který se má starat o oblast podnikání a české hospodářství, si to vlastně osvojil a doporučuje nám jako výbor, Poslanecké sněmovně, abychom to zamítli.

Nejdřív trošku politického hodnocení a potom konkrétní pozměňovací návrh, který jménem našeho klubu přednesu. Levice velmi ráda mluví o tom, jak jsou důležité sociální dialog a tripartita. Já myslím, že jsme to nakonec akceptovali všichni, že jsme se s tím naučili žít, že jsme se naučili vyjednávat a že to funguje. Jakmile – a to je pravidelný postup levice, bylo to stejně i v minulém volebním období, kdy připravila vláda Bohuslava Sobotky rozsáhlou novelu zákoníku práce, kterou podporovali odboráři, a proti byli zaměstnavatelé, najednou jsme nepotřebovali sociální dialog, najednou jsme nepotřebovali shodu sociálních partnerů, najednou sociální demokraté plnili přání odborů. A opakuje se to znovu. Ti samí, kteří se zaklínají sociálním dialogem, kteří dokonce vyčleňují ve státním rozpočtu peníze na sociální dialog, tak v tomto případě říkají co? Zaměstnavatelé jsou proti, ale nám je to jedno. Najednou není potřeba se dohodnout se sociálními partnery.

Tak si představme, že by to bylo naopak. Představme si, že přijde nějaký návrh, který budou podporovat zaměstnavatelé, pravicové strany a odbory budou křičet, že se jim to nelibí, což je legitimní souboj názorů. Už vidím tu plejádu sociálních demokratů, jak se tady střídají za mikrofonem jak na orloji a budou říkat: ale přátelé z pravice, ten sociální dialog, to je klíčové, nemáme shodu se sociálními partnery. A tady na to kašlou. Je jim to úplně jedno. A hnútí ANO podle mě moc dobře ví, že to není dobře. Jsem o tom přesvědčený. A je to platba za koalici s ČSSD. Nic jiného to není. Ale účet má zaplatit někdo jiný – a to je předmětem našeho pozměňovacího návrhu.

Návrh, tak jak je předložen skupinou poslanců z České strany sociálně demokratické – já vím, že jste to zařadili, protože je dva dny do voleb, tak si myslíte, že když to tady dneska budete obhajovat, tak přijdou voliči a budou vás volit, možné to je, já tomu rozumím. My bychom taky chtěli dneska projednávat naše zákony, abychom mohli voličům ještě před volbami říct, co tady prosazujeme, bohužel na to nemáme sílu, abychom to prosadili.

Ten návrh, který byl předložen, přináší kompenzaci podnikatelům, zaměstnavatelům, raději bych říkal zaměstnavatelům, zhruba ve výši 40 % odhadovaných zvýšených nákladů a 60 % odhadovaných nákladů je k tíži zaměstnavatelů. Proto jsem říkal, že platit má někdo jiný. Pozměňovací návrh, který přednesu, ke kterému se pak přihlásím, je uveden jako sněmovní dokument 1384, vychází z podkladů Ministerstva práce a sociálních věcí. Byl předložen tripartitě, bych řekl předkladatelům, kdyby mě poslouchali. Ten pozměňující návrh vychází z toho, co bylo předloženo tripartitě, co připravilo Ministerstvo práce a sociálních věcí, a které vlastně říká, že pokud ta karenční doba bude zavedena, že to bude plně kompenzováno zaměstnavatelům. Že se na té úhradě bude podílet stát, resp. všichni daňoví poplatníci. Tak to prostě je. Když chce zaplatit něco stát, tak to platí všichni daňoví poplatníci, ať už firmy, jednotlivci, majetkové daně, dejte si tam, co chcete.

Takže my samozřejmě jsme pro zamítnutí. Kdyby to neprošlo, tak si myslíme, že tohle je mnohem spravedlivější přístup k zaměstnavatelům. Pro zaměstnance se po případném přijetí pozměňovacího návrhu nezmění vůbec nic. Bude splněn politický cíl, první tři dny budou propláceny. Otázka je, kdo ponesе náklady. Já bych vám z toho pozměňujícího návrhu ocitoval část důvodové zprávy. On je zpracován velmi precizně, má i důvodovou zprávu, obecnou a konkrétní. Smyslem je dopracovat poslanecký návrh na zrušení tzv. karenční doby, což je doba, po kterou se v případě dočasné pracovní neschopnosti neposkytuje osobě v zaměstnanecného nebo služebním poměru náhrada mzdy nebo platu, případně plat či jiný příjem, který je předmětem sněmovního tisku 109, tak, aby lépe odpovídal – a teď vám to přečtu, poslouchejte, je to trochu komické, když to čte opoziční poslanec – aby lépe odpovídalo závazku přijatému v programovém prohlášení vlády.

Cituji z programového prohlášení vlády. Nyní. Začátek citace: "Od 1. července 2019 obnovíme náhradu mzdy v prvních třech dnech pracovní neschopnosti ve výši 60 % denního vyměřovacího základu a projednáme možnosti, jak tento krok kompenzovat zaměstnavatelům." Konec citace z vládního programového prohlášení.

Tento pozměňovací návrh promítá do znění příslušných právních předpisů variantu III zpracovanou Ministerstvem práce a sociálních věcí a tato zpráva, tato varianta byla předložena jednání pléna Rady hospodářské a sociální dohody, zkráceně tripartitě, dne 9. května 2018. Základní parametry této varianty jsou postaveny za prvé na náhradě mzdy ve výši 60 % z vyměřovacího základu od prvního dne nemoci. To je ve shodě se stávajícím zněním sněmovního tisku 109. A za druhé – za současné kompenzace zaměstnavatelům za komplexní zabezpečování této agendy v podobě zkrácení doby poskytování náhrady mzdy ze 14 na 11 dní. Po uplynutí této doby nastupuje stejně jako dosud dávka nemocenské vyplácená Českou správou sociálního zabezpečení. A slevy na pojistném odváděné zaměstnavateli na nemocenské pojistění o 0,5 procentního bodu. Snižení ze 2,3 na 1,8, ne pouze 0,2 %, jak navrhují poslanci sociální demokracie, tzn. z 2,3 na 2,1. Pak je tu v důvodové zprávě, kterých všech zákonů se týká, to je vlastně obdobné toho poslaneckého návrhu.

Když se podíváte, nebudu vás zdržovat podrobnostmi, do důvodové zprávy jednotlivých variant, myslím, že není zas tak složité, aby se poslanecké kluby dostaly k materiálům, které jsou projednány na tripartitě, tak zjistíte, že tento pozměňující

návrh zhruba pokrývá odhadované náklady zaměstnavatelům. Zhruba. Není to úplně, ale není to těch 40 %. Může se to blížit 100 %, praxe mi říká, že to je 90 nebo 95 %, ale určitě ne pouhých 40, jak navrhují poslanci sociální demokracie.

Taky si řekněme, co se stane, když zaměstnavatelům zvýšíte rozhodnutím ze zákona náklady. A budete kompenzovat. No sníží se prostor pro zvyšování mezd. To je přece jednoduché. Ty volné prostředky, které by museli dát zaměstnavatelé na pokrytí nákladů zrušení karenční doby, by v příjetí tohoto pozměňujícího návrhu mohly být využity např. na zvýšení mezd nebo nějakou investici. Takhle navrhují pouhých 40 % a ještě říkají do mikrofonu, že je to spravedlivé.

Já se pak přihlásím a věřím, že po debatě i v hospodářském výboru a pak na plénu – a teď se obrácím k poslancům hnutí ANO, protože pokud ten pozměňovací návrh bude přijat, neporuší se text programového prohlášení vlády, kde jsem tady citoval. Neporuší se. Protože najdeme způsob kompenzace zaměstnavatelům a současně by byly propláceny první tři dny ve výši 60 % z denního vyměřovacího základu. Tak se nenechte přesvědčit tím, že tento pozměňovací návrh je v rozporu s koaliční smlouvou.

Samozřejmě mnohem lepší je hlasovat pro zamítnutí zákona, tím bych své vystoupení pro dnešek ukončil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Kateřina Valachová. Přihlášena je paní kolegyně Šafránková rádně do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Zklamu Zbyňka Stanjuru prostřednictvím předsedajícího, protože tady nebude přehlídku sociálních demokratů jako na orloji, jsem tady pouze já za předkladatele. A vyjádřím se k sociálnímu dialogu. Sociální dialog v případě obnovení placení nemocenské od prvního dne nemoci se vedl po celou dobu minulé vlády až v podstatě doposud. Návrh poslanců a poslankyně za sociální demokracii vychází z posledního největšího přiblížení zaměstnanecké a zaměstnavatelské strany v roce 2016. A je právě odrazem v tomto poslaneckém návrhu včetně toho, že zároveň bylo dohodnuto, že bude nastartována elektronická neschopenka, která měla snížit byrokratickou záťž zaměstnavatelů.

Směrem k plénu Sněmovny: Ani v případě schválení elektronické neschopenky, ani v případě kompenzací, které jsou součástí poslaneckého návrhu sociálních demokratů, ale dokonce ani v případě kompenzací, které byly diskutovány jako vyšší v rámci sociálního dialogu, zaměstnavatelská strana nesouhlasila se zavedením znovuobnovení placení nemocenské od prvního dne.

Co se týká historie, já jsem nebyla v rámci vyjednávání zaměstnavatelů a zaměstnanců v roce 2008 přítomna tomu, samozřejmě. Nicméně zazněl tady názor Pavla Juřička, vaším prostřednictvím, pane předsedající, stran zaměstnavatelů. Já bych ale chtěla tlumočit to, co zaznělo na sociálním výboru stran odborových organizací Jaroslava Zavadila, bylo by fér, aby to tady znělo, protože zaměstnanci –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, přihlásila jste se k faktické poznámce a já vám musím odebrat slovo, protože čas pro faktickou poznámku vypršel.

Poslankyně Kateřina Valachová: Přihlásím se následně do diskuse.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Následně se přihlaste, jistě na vás dojde. Tak nyní paní poslankyně Šafránková, připraví se paní kolegyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, řešíme nyní návrh zákona, který má napravit situaci, která znesnadňuje života mnoha našim občanům. Tedy situaci, kdy po první tři dny nemoci nedostávají zaměstnanci nic a až poté jim menší část vyplácí zaměstnavatel, než po 14 dnech přebere vyplácení stát.

Sněmovní tisk č. 109, který předložila ČSSD, se sice tváří, že věc napravuje, ale je to spíše iluze. Obsahuje totiž rozšíření povinnosti pro zaměstnavatele platit kromě 4. až 14. dne nemoci zaměstnance náhradu mzdy nebo platu výměnou za nepatrné snížení odvodů zaměstnavatele na nemocenské pojíštění. Tím do budoucna pro zaměstnavatele představuje enormní finanční zátěž zhruba o 30 %, která by pro mnohé z nich mohla být likvidační, tedy by mohla vést ke snížení zaměstnanosti, nebo alespoň ke snížení objemu mezd a jiných benefitů pro zaměstnance. Návrh samotný odporuje základní logice systému sociálního zabezpečení, neboť přenáší riziko a i výplatu pojistného plnění z pojistitele na pojistníka.

Pozměňovací návrh, který předkládám, se snaží tuto situaci vyřešit smírně tak, aby se situace zlepšila pro zaměstnance i zaměstnavatele. Pro zaměstnance tím, že budou dostávat dávky nemocenského pojíštění od prvního dne nemoci, a pro zaměstnavatele tím, že nebudou více zatíženi dodatečnými náklady. Zároveň by se tím mělo na straně státu předejít nákladům závažných onemocnění zaměstnanců, která nahrazením prvních tří dnů nemoci masově vznikala u všech skupin zaměstnanců. Návrh je předkládán v období, kdy ještě lze zvýšené náklady tohoto návrhu zohlednit v zákoně o státním rozpočtu.

Mnou a SPD předkládaný pozměňovací návrh napravuje neblahou situaci, kdy zaměstnanec musí odvádět nemocenské pojíštění, ale pak ho stát nechá první tři dny na holičkách. Stát by měl znova zajistit, aby se lidé nemuseli obávat i té nejméně nemoci. A za to, že mu zaměstnanci odvádějí nemocenské pojíštění, by jim měl hradit i první tři dny nemocenské. Na druhou stranu nechci tímto návrhem narušit dosavadní fungování systému, tedy ponechávám dosavadní nastavení plnění od čtvrtého do čtrnáctého dne nemoci v kompetenci zaměstnavatele.

Doufám, že tento kompromisní návrh, který není revolucí, ale mohl by hodně pomoci, bude i pro vás, kolegy poslance a poslankyně, tím nejlepším řešením, které přispěje ke zlepšení zdravotního stavu i finanční situace mnoha našich občanů. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále v rozpravě vystoupí paní poslankyně Richterová, po ní pan poslanec Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Už v té diskusi toho mnoho zaznělo, ale jedna věc, pokud jsem dobře poslouchala, nebyla dostatečně zdůrazněna. Bavíme se tady o nemocnosti, ale také o tom, jak má vypadat zaměstnávání, jak má vypadat pracovní prostředí. Nezaznělo tu ještě, že právě celková spokojenosť s pracovním prostředím a to, jak je ten pracovní kontext nastavený, výrazně ovlivňuje i to, jak jsou lidé nemocní a jak dlouhodobě zvládnou práci vykonávat.

Úvodem krátkého stanoviska bych tedy ráda zdůraznila, že na rozdíl od toho, co tady zaznívá, jak jsou zaměstnavatelé na jedné straně a pohled zaměstnanců na straně druhé, bych ráda připomněla, že ve skutečnosti všichni potřebují táhnout za jeden provaz, zaměstnavatelé potřebují zdravé zaměstnance, kteří budou do práce chodit rádi, a potom se nebudeme muset bavit o tom, jestli je ta nemocnost opravdová, nebo ne. Je to ve skutečnosti úplně klíčová změna pohledu.

U téhle věci se ještě zastavím, protože ti zaměstnavatelé, kteří si svých zaměstnanců váží, tak v dnešní době vymýšlejí, co vše nabídnout, aby jim lidé zůstávali a aby to dlouhodobě dobře zvládali, aby jaksi člověk nebyl v uvozovkách na jedno použití, ale aby byl skutečně braný plnohodnotně. A v tomhle pohledu už dnes máme firmy, které třeba jako benefit doplácejí právě při nemocenské ušlové mzdu. Nebo zhruba 29, 30 % firem má jako benefit sick days, nabízí možnost nejít k lékaři, ale čistě po dohodě se zaměstnavatelem zůstat doma, vyležet se.

Další věc. V té diskusi ještě úplně nepadlo, že stejně tak se někdy využívá home office, zkrátka to, že se člověk domluví – dnes mi není úplně dobře, budu pracovat z domu.

Tohle všechno, co říkám, jsou benefity a možnosti pro příslušníky určitých profesí, pro lidi v určitých typech práce. Současně jde o řešení, která se nijak nepromítají do statistik. Potom nám zůstanou ty obrovské rozdíly mezi nemocností dnes a nemocností před zavedením karenční doby, jak tady hojně zaznávalo. Ale jak je možné zohlednit, že právě v těch posledních letech masivně narostl jak počet sick days nabízených firmami, tak možnost pracovat vzdáleně z domu na tzv. home office? Tohle všechno je potřeba zohlednit v tom, že žádná statistika nepokryje tu rozmanitost. Opravdu nemůžeme se ohánět pouze čísly, která jsou v tomhle směru tupá.

Dále. Existují zahraniční studie ohledně vztahu mezi nemocností lékařsky potvrzenou a tím, že lidé chodí do práce nemocní. Zajímavé je, že ta korelace je pozitivní, řečeno lidsky, ten, kdo je často nemocný, často musí k lékaři pro potvrzení toho, že je nemocný, tak zároveň i často chodí s nějakou nemocí do práce. Není to tedy tak, že budou lidé choditi do práce nemocní, přecházeli nemoci, skousli zuby, nebo by při každé sebemenší věci šli k lékaři. Je to nejčastěji podle zahraničních studií tak, že jsou zkrátka lidé, kteří jsou mnohem více nemocní, a ti potom podle toho, jak se cítí jisti v té práci, tak si budou dovolit jít k lékaři, anebo se snažit do té práce chodit nemocní, čímž samozřejmě klesá produktivita, nakazí ostatní atd. Takže tohle je nejčastější obraz z těch studií.

A pak samozřejmě máme profese, které se skutečně potýkají s tím, že tam lidé nepředvídatelně občas nepřijdou. Nebudeme zastírat, že v těch manuálních profesích nebo hodně nízko kvalifikovaných je to velký problém pro lidi, co zajišťují provozy, tedy pro zaměstnavatele a odpovědné osoby, že je to zkrátka logicky a oprávněně štve. Ale zase řešením není, aby byla nucená karenční doba, tedy neproplácení při nemoci pro všechny, ale řešením je pracovat s těmito specifickými profesemi, kterých skutečně není tolik, úplně jiným způsobem. Tam vlastně jde i o zodpovědnost vůči kolegům, kteří pak vykonávají práci místo těch, co nepřišli, apod. Ale to už jsme zase zpátky u toho pracovního prostředí na pracovišti, jsme na rovině vztahů mezi zaměstnavateli a zaměstnanci a zároveň na rovině toho, jak se budují pracovní týmy.

Shrnuto. V profesích řekněme více kvalifikovaných, někdy také nazývaných bílé límečky, jsou v posledních letech standardem sick days, někdy dokonce i benefity jako doplácení ušlých mezd. Čili ve statistikách oficiálně se vůbec neprojeví řada těch krátkodobých nemocí. Dále si lidé často berou dovolenou. Tu pak nemohou využít na zotavenou, ale zkrátka si krátkodobé nemoci pokryjí přes tenhle nástroj. To je také něco, co statistiky nezachytí.

A konečně vůbec ještě nezaznělo, jak přecházení krátkodobých virůz, menších nemocí má vliv na chronická onemocnění a ve finále to má dopad na to, že se nám patrně ještě prodlouží aktivní pracovní věk, zkrátka to, že jako starší budeme muset pracovat třeba na částečné úvazky, ale budeme. A právě z tohohle pohledu je naprostě klíčové, abychom v průběhu celého toho dlouhého pracovního života dbali na to a měli podmínky k tomu, abychom do práce nechodili nemocní, aby na nás kolegové zbytečně nemuseli prskat a aby se lidé, kteří třeba splácejí hypotéky a mají nižší mzdy, a to je realita, nemuseli být nemocní, protože pak zkrátka na konci měsíce absolutně nevyjdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dámy a páновé, já jsem teď pozorně poslouchal kolegyni Richterovou, jestli mě slyší. Já si myslím, že bud' pojďme vycházet z nějakého stavu, bud' tedy bereme ty statistiky jako základ, anebo je nebereme, podle toho, jak se nám to hodí. Ještě jsem neslyšel, a slyšel jsem to před chvílkou poprvé a pak jsem poslouchal pozorně, že půlku té statistiky bereme jako fakta a půlku té statistiky bereme, jako že to je nedoložitelné. To je první poznámka.

A druhá poznámka. No, právě to zmínění o sick days, o home office, o tom – když jsem se připravoval na televizní vystoupení, tak jsem si zavolal na první městskou firmu v Praze a zjistil jsem, že už dneska proplácejí první tři dny jako určitý zaměstnanecký benefit. Tak to je právě důkaz toho, že to funguje. Ne že to nefunguje! Já to chápu tedy úplně opačně, že právě i v období téměř nulové nezaměstnanosti systém je právě pružný a zrovna v tomto se tomu umí přizpůsobit. Takže já jsem trochu nepochopil to, že ty příklady, které zde byly uváděny, byly uváděny jako příklady toho, že to nefunguje. Já si naopak myslím, že to byly příklady toho, že to funguje velmi dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Richterová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Dnes je řada pozitivních zpráv ze světa zaměstnaneckých benefitů a důrazu na to, aby pracovní prostředí bylo co nejlepší, právě díky nízké nezaměstnanosti. Ale tak tomu nemusí být vždy. To je první bod.

A ten druhý bod – ke statistikám. Jen bych ráda, abychom si všichni, jak tady sedíme, uvědomili, že to, že řada firem v posledních letech zavedla tři až pět sick days ročně nebo možnost pracovat z domu na home office, reálně znamená, že máme ve statistikách nižší nemocnost, než jakou ti lidé mají, protože se to zkrátka neprojeví ve výkazech. Nevykáže se, že jsou nemocní. Pouze se domluví telefonicky, přes e-mail, že zůstanou doma, budou pracovat z domu, nebo že zkrátka ten den si berou sick day. A tohle je to podstatné, že statistiku, která se může zdát, že je konstantní, nemáme, protože tenhle důležitý aspekt třetina firem, která má sick days, nezohledňuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě pan poslanec Juříček, po něm pan poslanec Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Pane předsedající, dámy a páновé, strašně mám rád, když – nejsem všechnálek, ale mluvím jenom o věcech, o kterých vím ze své osobní zkušenosti a ze svého blízkého okolí, a strašně miluji, když nám někdo radí hodně teoretičky bez osobních vazeb a osobních zkušeností.

Ale já vám chci říct čtyři věci. Za prvé, systém a metodika. Za druhé, něco o našich firmách, o podnicích. Za třetí, jak se na nás dívá svět. A za čtvrté, ty poslední operativní věci, které se tady v ČR dějí.

K systému. Ano, musím potvrdit slova Zbyňka Stanjury, že tady existoval nepsaný úzus, že pokud se zaměstnavatel se zástupci zaměstnanců na něčem nedohodnou, tak vláda ani koalice do toho nevstupuje. Já si samozřejmě uvědomují, že jsem koaliční poslanec a že v žádném případě nechci demontovat jakoukoliv stabilitu existující vlády a existující koalice, ale od začátku jsem říkal, že tohle je opravdu nešťastný krok.

Takže k systému a k metodice. Skutečně takhle to vždycky bylo. Já byl ten partner, dříve Jarda Zavadil a Pepa Středula, a vždycky jsme měli konsenzus, a když byl konsenzus a dohoda, tak se nakonec na tripartitě řeklo: ano, vládo, my si přejeme oboustranně udělat tento krok. Ale nikdy se nestalo za těch deset let, co si pamatuji, že by se udělal naopak krok, který by iniciovala vláda, aniž bychom jako zaměstnavatelé a zaměstnanci se nedohodli. A myslím si, že ten smír tady byl a že odpovědnost zaměstnavatelů v ČR existuje vysoká, protože nejsme typický trh, který by byl orientován jenom na peníze, ale jsme společnost, která má jakési sociální cítění a sociální vazby.

Druhá věc, jak vypadá situace v podnicích. Je teď 313 tisíc volných pracovních míst a je zhruba asi 240 tisíc nezaměstnaných lidí. Často se hovoří, že jsou

nezaměstnatelní, ale ani já si to nemyslím, protože jsem takový, že vždycky jednou za dva roky zaměstnám 40 tzv. nezpůsobilých, vždycky se celá firma proti mě postaví a za měsíc zůstanou tři a za rok zůstane jeden zpravidla. Ale stále to opakuji s jakousi naivní tezí, že je možné naučit každého člověka pracovat. Takže předpokládejme, že z těch 240 tisíc jsou schopni a můžeme některou část mobilizovat, ale nedělejme si velké iluze, jestli to bude 20 % nebo něco takového.

Situace ve firmách je vyhodnocena Německem tak, že Česká republika prožívá krizi pracovního trhu a německé firmy velmi krátce, je to zhruba dva tři měsíce, se rozhodly, že do ČR už nebudou dávat nové zakázky. Nové zakázky dávají do Portugalska, do Španělska, sofistikovanější věci do Německa, částečně něco do Polska a velmi drobně na Slovensko. Ty informace vám písemně nemůžu dát, ale já v tom celosvětovém trhu pracuji, takže já ty informace mám a jsem dostatečným lakmusovým papírkem těchto informací, protože automotive, ve kterém pracuji, je všeobjímající. Vyhodnotili to jako krizi pracovního trhu s tím, že ČR není schopna udělat všechny ty kroky, o kterých se v minulosti hovořilo, ať už o vzdělání, ať už o učňovském, středoškolském nebo vysokoškolském, ono to vzájemně souvisí, protože to jsou vzájemně se prolínající věci, a není schopno ani zajistit větší otevření hranic, byť tedy jsme otevřeli hranice pro 20 tisíc Ukrajinců a případně se jedná o dalších, ale můžu říct z osobní zkušenosti, že jsme měli jak Rumuny, tak Srby, tak Bulhary a je to naprostě něco jiného než Ukrajinci a případně i Poláci, které také zaměstnáváme.

Takže situace je dramatická a lidé prostě nejsou a my nejsme schopni plnit dodávky, naši partneři vůči nám ztrácejí důvěrnost a každý den neřeším nic jiného spolu s řadou dalších ředitelů, jakým způsobem přežijeme následující den. V takovéhle situaci zavádět karenční dobu je bláhovost a myslím si, že i neodpovědnost. A na to já samozřejmě říkám ano, souhlasím s tím, že podniky si vypočítely, protože kompenzovat firmám neznamená jenom kompenzovat finančně, já jsem to pochopil, že kompenzace bude i metodická a bude i systémová a bude i to, že jestliže přijmeme premisu, že přijdeme zhruba o 50 tisíc zaměstnanců, což vyvolává zhruba asi ty čtyři procentní body z hlediska zvýšení nemocnosti, a to jsou fakta, která jsme schopni doložit právě tím pohybem, protože když si vezmete, v roce 2008 bylo ročně nemocných zhruba 1,2 milionu lidí a v roce 2009 to spadlo zhruba na 620 tisíc lidí, a teď už to zase znova narůstá, protože lidé mají vyšší životní úroveň a už tolik netouží po penězích, takže si klidně řeší právě to, co jsme tady diskutovali, že nemají problém ani mít první tři dny neplacené.

Co se týká toho, proč i hospodářský výbor se postavil proti. Protože to může mít významný dopad do státního rozpočtu. A to si myslím, že nám nemůže být také jedno, že i kdybychom napravili a udělali to, co tady naznačoval Zbyněk Stanjura prostřednictvím předsedajícího, že to bude 1. až 11. den, kdy se o tom také takhle hovořilo, kdy se hovořilo o tom, že to bude eNeschopenka, když se hovořilo o tom, že je potřeba uvolnit trh, abychom mohli nahradit chybějících 50 tisíc lidí nějakými jinými, a když se zvedne ta finanční kompenzace z 0,2 na 0,5 až 0,6, protože tak to vychází výpočty podle různých scénářů, to je skutečná, reálná hodnota, která bude stát firmy, tak že to možné je.

Takže naznačuji, že je potřeba postavit pilíře, abychom také nepoškodili ekonomiku. Protože ta argumentace je poměrně jednoduchá. Jsme nejprůmyslovější země v Evropě. Průmysl dělá zhruba 34 % hrubého domácího produktu. Německo je zhruba 21, 22 %. Takže my samozřejmě potřebujeme lidi do těch firem a potřebujeme, aby lidí vůbec přišli ráno do práce, abyste mohli plánovat práci. A jestliže přijdeme o 200 miliard potenciálních tržeb z těch 5,5 bilionu korun, které dneska dělá průmysl, a dneska nás všechny živí včetně vás, tak samozřejmě to může mít dopad do státního rozpočtu a pak se všichni budeme divit. A to je ta třetí úroveň, o které hovořím.

A já jako člověk, který mám pocit zodpovědnosti i tady v těchto škamnách, abych vám říkal pravdu, tak se obávám, že přes daně z přidané hodnoty, přes sociální a zdravotní to pak nedoženeme, byť je jasné, že to bude mít dopad i do zvýšeného zdravotního pojištění. To je samozřejmě přece. A analýzy ukazují, že se to bude pohybovat někde možná mezi 3,5 až 5 miliardami. Ale já nechci hovořit jenom o tom, co to bude zdravotní a co firmy, ale i ten státní rozpočet přece, za který my jsme všichni zodpovědní.

A poslední situace. Byl jsem v pondělí na brněnském veletrhu, stejně tak jak tady paní ministryně Maláčová, kterou jsem tady někde viděl. A stávající viceprezident Svazu průmyslu, a bylo tam možná tisíc firem, se zeptal, kdo je pro, aby se zrušila karenční doba. Nezvedla se jediná ruka. Když se zeptal, kdo je pro, aby se opravdu zrušila, tak se zvedly dvě ruce. Paní ministryně Maláčové a Pepy Středula. Logicky. A my se takhle budeme přetlačovat?

A teď vám chci říct poslední informaci. Protože včera jsem ráno musel samozřejmě rychle do práce, protože máme problémy právě s dodávkami, tak jsem ještě telefonoval s jedním kolegou, generálním ředitelem nadnárodního koncernu, a ten mně řekl: Pavle, už je konec, protože rozhodnutí vedení – a teď nemohu říct, která firma to je, protože chtěl, abych to nechal jako v utajení, je to firma, která zaměstnává 850 lidí v Brně – rozhodnutí vedení je přemístit veškerý byznys do Indie, protože je krize pracovního trhu a poslední kapičkou je karenční doba.

Takže rozhodnutí vedení je. A nám to je jedno, když nám budou odcházet firmy. Mně ne. Děkuji vám za pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vaším prostřednictvím k váženému kolegu Juříčkovi, byť si ho velice vážím. Na hospodářském výboru nezazněly argumenty o státním rozpočtu, ty tady dneska doplnil a jsou to zajímavá čísla, ale zazněly tam argumenty hlavně o nedostatku pracovních sil. Samozřejmě členové hospodářského výboru, kteří mají nějaký vztah k zaměstnávání zaměstnanců, to vnímali ze své praxe.

Ale dovolte mi připomenout také historii České republiky. Když se hovořilo o tom, že jak dneska tady zaznělo, že průmysl živí nás všechny, tak byly doby, když

jsme my všichni přispívali na rozvoj průmyslu. My všichni jsme přispívali na rozvoj bankovního sektoru nebo asanace, aby ten průmysl mohl fungovat, a doposud to nám všem nikdo nedal zpátky. Ty peníze jsme tam někde utopili.

Zaznívají tu argumenty lidí, chybí lidí. Pamatuj dobu, kdy zaměstnavatelé nutili zaměstnance chodit na nemocenskou, protože nebyly zakázky. A byli rádi, když stát za ně platil, aby oni nemuseli platit. A byla taková doba. A tehdy se podnikatelé jaksi nebránili tady tomu, že zneužívají stát. Čili řekněme, toto má vždycky ty dvě mince, že tady jsou hodní zaměstnavatelé a zlí zaměstnanci, kteří zneužívají. Ano, jsou takoví. Ale oni si přece o tom nerozhodují. Já nemůžu přijít k zaměstnavateli a říct mu ach, mě bolí hlava, já jdu domů. Mezitím je ten jeden mezičlánek, na který nikdo tady neřekl půl slova. To jsou lékaři. Byť lékař určuje, jestli jsem nemocný, nebo ne. Lékař mi vypisuje nemocenský lístek, abych já mohl být doma s nemocí. A to berete, že tedy lékaři jsou nezodpovědní, nesvěrávní, podléhají komukoliv, kdo přijde? Jenom ho pošle domů? Tak potom neléčme. Potom nepotřebujeme doktory, řekněme si to na rovinu, a všichni ti, co tady předtím o medicíně a bodu medicíny hovořili, tady hovořili a mlátili prázdnou slámu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: V rozpravě vystoupí pan poslanec Pávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, během té doby, než jsem se přihlásil a dostal ke slovu, tak už bylo řečeno téměř vše, co se týká argumentů pro i proti. Já bych rád popsal projednávání na hospodářském výboru, jehož jsem členem a jehož jsem měl možnost se zúčastnit.

Během toho projednávání byly zváženy v podstatě všechna pro a proti. A jestli si někdo myslí, že hospodářský výbor je primárně na straně zaměstnavatelů a podnikatelů, tak to není poslání. Poslání hospodářského výboru je bezesporu dohled nad hospodářstvím této země. A do toho samozřejmě patří i rovnováha mezi potřebami zaměstnanců a potřebami zaměstnavatelů. Já se snažím při své práci tady držet vždycky té věcné stránky věci a nesklonzavat k okopávání kotníků a ideologickým přetahovačkám. Ale v tomhle případě to opravdu není jednoduché.

Všichni jsme toho byli svědci, kdy po poklesu preferencí sociální demokracie přišli její zástupci s tímto návrhem na zrušení karenční doby a doufali, že si na tom prostě vydobudou politické body u voličů. To se projevilo i na tom jednání hospodářského výboru, kdy kolegyně Valachová, vaším prostřednictvím pane předsedající, tak to tam přednesla, odešla s jednoznačným postojem s výjimkou tedy komunistů, abych byl úplně přesný, tak se jenom usmívala, protože věděla, že to dá do toho koaličního vyjednávání o podpoře vlády, a tím pádem ta diskuse tady bude mít živoucí půdu a povedeji.

Já jsem osobně přesvědčený, že zrušení karenční doby je naprostě nežádoucí jev v době, kdy po tom nikdo nevolá. Ten systém, já neříkám, že je perfektní, ale ten systém funguje. Máme skutečně problém s tím dostat lidi jako zaměstnance do těch firem, do fabrik, do zaměstnání. Přetéká nám tady tedy jediný sektor, kde tedy přebublává nadbytek zaměstnanců, tak jsou úřady a státní správa. Jinak všude je

nedostatek lidí. A ten systém zkrátka funguje. Byly tady zmíněny všechny ty benefity, které zaměstnávatelé zaměstnancům už nabízejí. Nikdy nebyla v historii novodobé pozice zaměstnanců pro vyjednávání se zaměstnávateli tak dobrá, jako je teď.

Takže já za klub Starostů a nezávislých říkám, my nemůžeme podpořit zrušení karenční doby. Budeme hlasovat jednoznačně proti. A vás, podle vašich znalostí a svědomí, vyzývám k témuž. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych vaším prostřednictvím oslovil kolegu Luzara. Víte, to je přesně problém té karenční doby. Když k tomu lékaři někdo přijde a řekne dostatečně velký sumář potíží, které má, vy mu nemůžete říct: vy jste zdrav. Vy ho musíte vyšetřit, a když to dobré předložil, tak to vyšetření bude pro (nesrozumitelné) neschopnosti. A trvá to přesně týden, než mu řeknu: běžte pracovat, neschopnost končí, protože se ukázalo, že vaše choroba neexistuje. Věřte mi, že to vím velmi dobře, mám s tím bohaté zkušenosti. A také vím, že v současné době se to změnilo proti tomu, jak to bylo předtím. I těch týdenních neschopenek jsme skutečně měli spoustu. A ta vyšetření jsou ještě ke všemu drahá.

A pak mi dovolte druhou poznámku. Jestliže má koalice problém s nějakým zákonem, tak já jako opoziční poslanec se na to dívám s úplným údivem. Proč to předkládáte? Proč to nestáhnete a nedohodnete se mezi sebou, jak to budete potom prosazovat? Vždyť na to máte většinu!

Hezký den.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Luzar a jeho faktická poznámká. Máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a páновé, dovolte, abych vaším prostřednictvím reagoval na slova zde váženého kolegy. Ano, je to tak. Otázka je, že tady se hovoří o tom, že to jsou opakovatelné výpadky. Když přijdu já jednou za deset let k vám a dám ten souhrn, balík svých chorob a vy mě na týden někam pošlete, to přece není zneužívání toho systému, i když z toho nakonec vyjdu, že jsem zdrav. Mám oprávněnou obavu. A když za vámi přijdu co měsíc s těmito požadavky, tak už i vás zaujmě, že jsem asi simulant a že mám možná problém hypochondrického typu, než že jsem nemocný, a tu nemocenskou mi nedáte. Krom toho tady je pracovní lékař. To znamená, že velké firmy mají vlastní lékaře, kteří pro ně vykonávají, pro jejich zaměstnance, zdravotní službu, a u nich tady to podezření, že dochází k zneužívání, je zřejmé. A ten zaměstnávatel ví, kolik má ve svém stavu zaměstnanců lidí, kteří mají problémový vztah k práci a zneužívají tento systém, a je schopen přijmout opatření třeba vůči tomu, aby k tomu nedocházelo.

Čili opravdu tady možná je třeba také, aby ti lékaři se zamysleli nad svou zodpovědností vůči nejen pacientovi, ale i k té společnosti, ke které takto přistupují, a nedávat všem automaticky nemocenskou, hlavně ať já jsem z obliga a nemám s tím problémy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Svoboda bude reagovat faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Dovolte ještě, abych vašim prostřednictvím reagoval na kolegu Luzara. Ano, to je právě ten problém, že té věci vůbec nerozumíte. Lékař si nikdy nesmí myslet, že je někdo simulant. Lékař to musí vědět. Prostě proto, že vám tam simulant přijde pětkrát a pošesté má opravdu infarkt. Čili to není o tom, jestli ten lékař je zodpovědný, nebo ne. On je zodpovědný právě proto, že on to vyšetření vždycky udělá. Nikdy si nemůže hrát na to, že něco ví. To v medicíně nejde. Ona totiž medicína nemá opravné termíny. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pokračujeme v obecné rozpravě. Vystoupí paní poslankyně Valachová, po ní pan poslanec Kupka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já dokončím tu záležitost sociálního dialogu, jak jsem ji nedokončila ve své faktické poznárnice, a vrátím se tedy do roku 2008. Jaroslav Zavadil na sociálním výboru, tedy jako památník té druhé strany, jejíž slovo tady ještě nezaznělo, to znamená odborových organizací zaměstnanců, na sociálním výboru jasně řekl, že zrušení placení nemocenské od prvního dne nebylo po vzájemné shodě v rámci sociálního dialogu. Strana zaměstnanců to nikdy neodsouhlasila. A cítím povinnost to říct, pokud se tedy oháníme sociálním dialogem. Znovu opakuji, že návrh, tak jak je předložen, vychází z toho nejbližšího přiblížení zaměstnanců a zaměstnavatelů, kterého byli schopni za posledních pět let. Bylo to přiblížení v rámci tripartitního jednání v roce 2016. Tak je to tam popsáno.

Druhá věc. A skutečně mě mrzí, že hospodářský výbor, právě proto, že jeho hlavním úkolem je sledovat celkové kondice hospodářství a celkové dopady, to znamená makrodopady, nikoliv jenom výhrady, které mohou vznikat v rámci mikroekonomie a jednotlivých zaměstnavatelů a sektorů, protože ty dopady mohou být odlišné, tak z hlediska těch makrodopadů, a přiznám se, že o to budu hodně stát při dalším projednávání v orgánech Sněmovny, to znamená i na hospodářském výboru, aby na hospodářském výboru bylo projednáno to, jestli při změně systému v roce 2008, kdy opravdu část nákladů přechází v prvních 14 dnech nemoci na zaměstnavatele a teprve následně jde k tíži státu z hlediska nemoci, pracovní neschopnosti zaměstnanců, tak jestli tato změna, která byla tehdy kompenzována snížením o 0,1 % pojištění, to znamená v tehdejších cenách roku 2008 o 11 mld.

korun, ve stávajících cenách to činí 14 mld. korun, jestli je skutečně také celá spotřebována v rámci nákladů. Protože jediné relevantní měření proběhlo právě v onom roce 2008 a tam proti kompenzaci 11 mld. na relevantní měření Ministerstva práce a sociálních věcí byla závěrečná částka 4 mld.

Budu moc ráda, když tuto věc na hospodářském výboru projednáme. Osobně se domnívám, že při kompenzaci skrze poslanecký návrh koaličně podporovaný, dalších 3,5 mld. kompenzace z hlediska makroekonomického pohledu, pokud se bavíme čistě o kompenzaci, to není nefér a žádný zásadnější problém nehrozí.

Co si myslím, že je potřeba také diskutovat, a nikdy jsem to nepopírala, nejsem tak hloupá, že stávající stav naší ekonomiky samozřejmě v případě, a podotýkám, zlepšování jakýchkoliv podmínek zaměstnanců, kteří mají náklady, zvlášť tíživě dopadá na některé sektory, a zejména na malé, malé zaměstnavatele, malé podnikatele. Ale dámy a páновé, to je úplně něco jiného. To nevyřešíme tím, jestli si vzájemně pojedeme po krku, jestli obnovíme, nebo neobnovíme nemocenskou. To musíme řešit úplně jinak.

A potom přece jenom poznámku. Nechci zdržovat tu obecnou rozpravu a skutečně budu připravena jak na rozpravu na hospodářském výboru, tak sociálním výboru. Panu kolegovi Pávkovi prostřednictvím předsedajícího. Řekl, že jsem se usmívala při odchodu z hospodářského výboru, ačkoliv jsme tam tak trošku dostali na frak, doporučení zamítнут tento návrh, vědoma si toho, jak to úspěšně uplatním v koaličním vyjednávání. Tak já bych chtěla jenom upozornit, že toho času byla koaliční jednání a programové prohlášení dálno hotova a samozřejmě všechno, co je v programovém prohlášení a v koaliční smlouvě, je dohodou dvou stran, hnuti ANO a ČSSD. A tato dohoda a její plnění je samozřejmě úplně v pořádku směrem k voličům jak hnuti ANO, tak ČSSD.

A skutečně budu ráda, pokud v rámci projednávání jak na plénu, tak ve výborech budeme sledovat zajištění kvalitních podmínek zaměstnanců na všech pracovištích. Skutečně jsem přesvědčena o tom, že platit nemocenskou od prvního dne nemoci ve výši poloviny mzdy – abychom si řekli, o jakou částku jde, protože ten vyměrovací základ je snížený o 10 %, takže to je 90 %, potom 60 % z 90 %, tak se vlastně zhruba bavíme o polovině mzdy. To není na nějaké zvlášť velké veselení. Je to výpadek poloviny příjmu.

Jenom bych chtěla upozornit, že to slavné šetření, ta účinnost stávající karenční doby, to znamená, že nemocní nemají proplacené tři dny nemoci, tak my nešetříme na těch, kteří případně ten systém zneužívají prostřednictvím předsedajícího směrem k Pavlovi Juříčkovi, jak má obavy z hlediska těch krátkodobých třídenních pracovních neschopnosti. Tam se podívejte, za posledních deset let se ten počet lidí v zásadě nemění, je plus minus stejný. Mění se a změnil se zejména po zavedení karenční doby směrem k těm nemocným, kteří jsou nemocní deset, čtrnáct dnů. To znamená, to je ta běžná pracovní neschopnost. A jistě prostřednictvím předsedajícího mi také pan poslanec Svoboda přisvědčí, že by nemohl dát ruku na to, že teda úplně všichni, kteří jsou týden nebo deset dní nemocní, jsou nějací simulanti. Samozřejmě většina lidí skutečně nemocná je.

A bylo by fér si přiznat, že my šetříme na těch reálně nemocných lidech zkrátka jenom to, že jim tři dny nezaplatíme žádnou náhradu mzdy. To je celé. A smysl karenční doby, když byla pravicovými vládami zaváděna, byl ten, že tyto tři dny neplatit je v pořádku, protože každý zaměstnanec může ze své mzdy, platu a tak dále se na nemoc připravit a tyto tři dny zvládnout z hlediska ekonomického výpadku příjmu v dobré kondici, myslím samozřejmě ekonomické, a nepostihne ho to.

Já tvrdím, že v tuto chvíli, jak jsem říkala při prvním čtení, většina zaměstnanců, o kterých se bavíme, vydělává kolem 20 tisíc, a abychom si znova zreálnili částky, pokud Sněmovna zavede placení nemocenské od prvního dne nemoci, skutečně těmto lidem, té většině, zlepšíme, pokud budou nemocní celý měsíc, jejich příjem při výpadku, protože jsou nemocní, o tisíc korunu, abychom měli reálnou představu, o čem se tady bavíme. Já si myslím, že zaměstnanci si zaslouží být v době nemoci nemocní, být doma, mít tu možnost. Nikdo by neměl být nuten v roce 2018 v České republice k tomu, aby z důvodu obavy o výpadek příjmu chodil do práce. V takové České republice bych chtěla já žít a neznamená to, že nechci řešit problémy zaměstnavatelů a konkurence globálního trhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky pana předsedy Stanjury a pana poslance Maška. Pan předseda Stanjura má slovo se svou faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Jenom dvě poznámky k vystoupení paní kolegyně Valachové. Ona vždycky říká: my jsme dva koaliční partneři. Tak tři, vždycky zapomínáte a cudně pomlčíte ty komunisty. Bez nich byste neprosadili v zásadě nic. Takže uvidíme, kdo bude hlasovat pro rozpočet, víme, kdo dal důvěru vládě, ale jak říkal Vojtěch Filip, u klíčového materiálu, státního závěrečného účtu za rok 2017, se poslanci bud' zdrželi, nebo byli proti, a tím dokázali svou opozici. Tak se za to nestyděte, jste polokomunistická vláda, protože vás komunisté podporují, a není třeba mást veřejnost, že vládnou dvě strany. To ani početně nevychází v Poslanecké sněmovně. Ve vládě ano, ale v Poslanecké sněmovně to nevychází.

Za druhé, naše milá levice velmi často argumentuje situací u našich evropských partnerů v rámci Evropské unie. Já neříkám, že v tomto bodě. V tomto bodě se vám to nehodí, tak o tom opět cudně mlčíte jako o té účasti komunistů na vytváření většiny v Poslanecké sněmovně. Já se těším na tu debatu s vámi a probereme si zemi po zemi na západ od nás, kde karenční doba je a kde není a zda to jsou moderní a úspěšné země nebo ne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Maška. Pan poslanec Mašek má slovo s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, ve věci karenční doby samozřejmě ctím koaliční dohodu a programové prohlášení. Mám ale trošku problém jako lékař, který neschopenky vystavuje, s jednou věcí. Tady o tom

mluvil pan kolega Svoboda prostřednictvím pana předsedajícího, že my musíme pacientům věřit. To je podstata našeho konání. A teď se dostanu k meritu včeli. Nezpochybňuji, že je možné a je asi pro pacienty dobré platit pracovní neschopnost od prvního dne vzniku pracovní neschopnosti, ale je otázka vzniku pracovní neschopnosti. V současnosti lze pracovní neschopnost, a často se praktikuje, předsunout až tři dny před návštěvu praktického lékaře, který neschopenku vystavuje. Toto je problém a tady si myslím, že by bylo lépe a spravedlivé to, aby pracovní neschopnost vznikla dnem návštěvy praktického lékaře, resp. dnem návštěvy pohotovosti nebo ambulantního specialisty, který by se vyjádřil ke vzniku pracovní neschopnosti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Bláha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych tady jenom chtěl reagovat na těch tisíc korun. Pokud tady zaznělo, že republikový průměr je 20 tisíc, tak tři dny je 1 800 korun. Těch 60 % je 1 800, protože 20 tisíc děleno 20 odpracovanými dny je tisíc korun na den, krát 3, krát 60 % je 1 800 korun, které ten zaměstnanec dostane.

Věřte tomu, že žádnému zaměstnavateli nejde o ty peníze. Jde mu o ten faktický stav, že se mu totálně rozboří kolektiv, který je na pracovišti, protože ti, kteří to zneužívají, dělají v každé firmě neuvěřitelné napětí. A to stále více stoupá s tím, jak lidí odměňujeme za to, že nepracují. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Protože je 12.44 hodin a ve 12.45 hodin se z rozhodnutí Sněmovny budeme zabývat volebními body, tak přerušíme projednávání tohoto bodu a přikročíme k pevně zařazeným bodům číslo 135, 136 a 137.

Nejprve se budeme zabývat bodem

135.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

K tomuto bodu máte rozdané usnesení volební komise číslo 88 ze dne 18. září. Prosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Přejí vám, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Už je to tak nějak tradiční, že volební body vždy přeruší vypjatou a vzrušenou debatu k zákonům, ale věřím, že to volební komisi odpustíte. Je to tradiční čas takhle ve středu před obědovou pauzou, abychom vás provedli povinnostmi, které Sněmovna také má, tedy nominovat kandidáty do jednotlivých institucí a státních orgánů.

V tuto chvíli mé vystoupení bude velmi krátké, protože ta usnesení, ty nominace jsou velmi stručné, obsahují jedno nebo maximálně dvě jména.

Jak uvedl pan předsedající, první bod, číslo 135, je návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky. V této agentuře jsou v tuto chvíli neobsazena dvě místa. Jedno je po panu Ladislavu Jaklovi, který skončil 19. února 2017. Je to už poměrně dlouho neobsazené místo. Druhé místo je po panu profesorovi Rostislavu Drochytkovi, který tam končil 30. května letošního roku.

Nominace do této instituce, do Kontrolní rady Grantové agentury, má ve Sněmovně na starost výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pod vedením pana poslance Václava Klause. Ten vyhlásil věřejnou výzvu pro instituce zabývající se výzkumem a vývojem, ale obdržel pouze jeden návrh. Tento návrh byl postoupen nám, volební komisi, která ho akceptovala v usnesení číslo 88 ze dne 18. září. Konstatuji tedy, že do Grantové agentury České republiky dnes budeme posuzovat nebo vybírat pouze jednoho kandidáta. Je to pan JUDr. Ing. Zdeněk Dufek.

Ještě jednou opakuji pro případné dotazy, uvolněná místa jsou dvě, ale nás výbor obdržel zatím jenom jednu nominaci, a bude to spíše tedy otázka na pana předsedu, jestli – předpokládám, že tak učiní – a kdy bude vypisovat další výzvu.

Tolik stručný úvod. Funkční období je čtyřleté. Pokud kandidát bude dnes zvolen, tak mu období začíná dneškem, tedy dnem volby. V tomto případě volební komise tradičně navrhuje volbu tajnou, o jejímž provedení vás poprosím o hlasování. Nyní prosím pana předsedajícího, aby otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Otevříram rozpravu k tomuto bodu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nehlásí, takže rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: V tom případě prosím o hlasování o návrhu na tajné hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, budeme se zabývat návrhem na tajné hlasování, jak zazněl.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 235, přihlášeno 158 poslanců, pro 104, proti 15. Návrh byl přijat, budeme hlasovat tajně.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přerušuji projednávání tohoto bodu. Zahajuji bod číslo

136.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Tady je úvodní informace úplně stejná. Také v Technologické agentuře jsou neobsazená dvě místa. I v tomto případě nominace pro Sněmovnu připravuje a projednává náš výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu s pomocí výzvy ve vyhlášeném termínu, který byl do 31. srpna.

V tomto případě na ona dvě neobsazená místa jsme obdrželi tři kandidáty. Jedná se o paní prof. Jiřinu Jílkovou, které její funkční období právě v tomto roce končilo. Je nominována Univerzitou Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Dalším nominantem je doktor Martin Kobert, který byl nominován Technologickým centrem Akademie věd, a konečně paní profesorka Jana Stávková, která také tu funkci obhajuje, resp. její funkční období letos skončilo a byla nominována Mendelovou univerzitou v Brně. Tyto tři nominace volební komise projednala usnesením číslo 89.

I v tomto případě navrhujeme volbu tajnou. A já prosím o otevření rozpravy a potom hlasování o tajné volbě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Zahajuji rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu končím.

Zazněl zde návrh na tajné hlasování, o kterém dám nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 236, přihlášeno 161 poslanců, pro 108, proti 15, návrh byl schválen. Budeme tedy volit tajně.

Poslanec Martin Kolovratník: Ještě připomenu, u této volby budeme vybírat dva kandidáty ze tří, proto, kolegyně, kolegové, opět prosím o pečlivost při vyplňování lístků, označení kroužkem, resp. křížkem.

A nyní prosím, pane předsedající, o přerušení tohoto bodu a otevření bodu třetího.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přerušuji projednávání tohoto bodu a otevím bod číslo

137.

Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

K tomuto bodu máme rozdána usnesení číslo 87 a číslo 90. Pane předsedo, prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Informace k tzv. velké mediální radě, Radě pro rozhlasové a televizní vysílání. Tato rada má 13 členů a uvolnilo se jedno místo. Mandát skončil paní Miladě Richterové ke dni 1. října. Volební komise vyhlásila lhůtu pro nominace do této rady. Své nominace zasílají poslanecké kluby. Lhůta byla do 17. září do 12.00 hodin.

Do této lhůty kluby doručily tři nominace. Pana Patrika Košického, který byl navržen KDU-ČSL, pana Petra Štěpánka, navrženého hnutím ANO, a paní Olgu Ulrichovou, která byla navržena Piráty.

Jak jste jistě zaznamenali, včera obdržel klub ANO písemně dopisem vyjádření pana Mgr. Štěpánka, který v dopisu odvolal svůj souhlas s kandidaturou do této rady. My jsme včera okamžitě po obdržení této informace tuto zprávu nebo situaci projednali na volební komisi usnesením číslo 90 per rollam, kde volební komise vzala na vědomí toto stažení souhlasu s nominací, a z toho důvodu budete mít na hlasovacím lístku logicky tedy pouze dva kandidáty, kteří jsou v souladu s původním usnesením volební komise, jenom zopakuji, pana Patrika Košického, navrženého KDU-ČSL, a Olgu Ulrichovou, navrženou Piráty.

Protože to místo je již v tuto chvíli uvolněné, tak pokud by dnes v té volbě někdo byl zvolen, tak připomínám, že jeho mandát nenastává momentem zvolení Sněmovny, ale že podle zákona tyto radní volí, nebo do funkce jmenuje premiér na návrh Sněmovny. Vznikl by tady, není tam žádné časové omezení, ale mandát by vznikl ihned po jmenování předsedu vlády.

I v tomto případě, tak jako u všech externích voleb, kde byla také dodržena desetidenní lhůta mezi komisí a samotnou volbou, volební komise navrhuje ve svém usnesení provedení tajným hlasováním.

A nyní prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevím rozpravu k tomuto bodu. Ano, prosím. Pan poslanec se hlásí do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážené pánové, chtěl bych v krátkosti představit paní doktorku Olgu Ulrichovou. Piráti vybrali JUDr. Olgu Ulrichovou v otevřeném výběrovém řízení, kde v komisi zasedl i nezávislý zástupce odborné veřejnosti. Paní Ulrichová má dlouholetou mediální pracovní zkušenosť a stejně tak potřebné právní vzdělání. Obě tyto odbornosti jsou pro RRTV, která je správním orgánem, velmi žádoucí. Její rigorózní práce na Univerzitě Karlově byla na téma Úkoly a postavení České televize. Podrobné materiály jsem vám posílal již dříve e-mailem.

Piráti respektují poměrné zastoupení, proto budou volit JUDr. Olgu Ulrichovou, protože ostatní strany s vyšším volebním ziskem, tedy ANO i ODS, již své nominanty v RRTV mají, stejně tak svého nominanta má i druhá nominující strana, KDU-ČSL. Chceme věřit, že demokratické strany respektují a ctí poměrné zastoupení, a proto podpoří právě paní Ulrichovou. Žádám vás tímto o její podporu.

Stejně tak bych rád zmínil, že aby bylo jasné, že Piráti neblokují práci RRTV a chtějí aktivně zvolit někoho z navržených nominantů, tak budeme hlasovat proti tajné volbě, aby bylo naprosto jasné, že chceme zvolit nějakého kandidáta, který je navržen. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se, prosím, ještě někdo do rozpravy? Je zde s faktickou poznámkou přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nerozumím argumentu, když chci někoho zvolit, že musím volit veřejně. Máme svoji vůli, můžeme ji vyjádřit tajně. My jsme se o tom bavili na grémium Poslanecké sněmovny. Myslím si, že princip tajné volby při personálních je správný, a proto my budeme podporovat vždycky při personální volbě tajnou volbu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde ještě nějaká přihláška do rozpravy? Není. Rozpravu končím.

Zazněl zde návrh na to, abychom vybírali členy rady tajnou volbou. O tomto návrhu dám nyní hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 237, přihlášeno 166 poslanců, pro 124, proti 20, návrh byl přijat. Provedeme tedy tajnou volbu.

Pane předsedo, prosím, seznamte nás ještě s termíny.

Poslanec Martin Kolovratník: Pokud jsme tedy rozhodli o tajné volbě, volební místnost tradičně ve Státních aktech už je v tuto chvíli připravena. Na vydávání lístků stanovuji 14 minut, bude otevřeno do 13.10 a výsledky voleb bych oznamil ve 14.30 na začátku odpolední části schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny. Ve 14.30 hodin se zde sejdeme a seznámíme se s výsledky volby.

(Jednání přerušeno v 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahajuji odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Než přistoupíme k projednávání bodů, přečtu omluvy, které se mi tady nahromadily, a to paní poslankyně Pavla Golasowská od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan místopředseda Petr Fiala od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan Mgr. Martin Kupka od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů – ale ještě vystoupí v rozpravě. Paní Monika Oborná bere zpět

omluvu z dnešního jednání v čase od 17 do 19 hodin. Další omluva je paní poslankyně Věry Kovářové mezi 12.45 a 13 hodin z důvodu návštěvy lékaře – tak to si myslím, že už prošlo. Od 14.30 do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská a mezi 17. a 19. hodinou z důvodu jednání se omlouvá pan předseda Ivan Bartoš, dále mezi 15. a 19. hodinou z pracovních důvodů se omlouvá pan František Vácha. Tady mám ještě další omluvy: Antonín Staněk od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a František Vácha mezi 14.30 a 15. hodinou z pracovních důvodů.

Než přistoupíme k projednávání dalších bodů, prosím předsedu volební komise poslance pana Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, děkuji za slovo. Moje vystoupení bude stručné, tři volební body v pořadí, jak jsou avizovány. Tedy bod číslo

135.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Volili jsme tedy pouze z jednoho návrhu, víc jsme jich od výboru neobdrželi, a kandidát byl Sněmovnou potvrzen v této volbě. Bylo vydaných 160 hlasovacích lístků, 159 bylo odevzdáno, jeden lístek byl neodevzdán. Kvorum nutné pro zvolení je 81. Pan Zdeněk Dufek získal 108 hlasů a byl zvolen členem Kontrolní rady Grantové agentury České republiky. A tady jenom připomenu, že tedy jedno místo zůstává neobsazeno.

Další bod, číslo

136.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Technologické agentury České republiky

I zde bylo vydaných 160 hlasovacích lístků, kvorum nutné pro zvolení je tedy 81. Odevzdaných lístků bylo 159, neodevzdán jeden. Jiřina Jílková získala 84 hlasů a byla zvolena, Martin Kobert získal 29 hlasů, nebyl zvolen a Jana Stávková 66 hlasů a také nebyla zvolena. Volba je dvoukolová, zůstává jedno neobsazené místo, tudíž zbylí dva kandidáti, Martin Kobert a paní Jana Stávková, postupují do druhého kola této volby.

A konečně bod číslo

137.

Návrh na jmenování člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání

Třetí volba, ta velká mediální rada. Opět ze 160 lístků bylo odevzdáno 159. Patrik Košický získal 20 hlasů a Olga Ulrichová 27 hlasů. Znamená to, že v první volbě nebyl nikdo zvolen, a protože se volí jedno místo, jsou dva kandidáti, tak oba tito kandidáti postupují do druhého kola. Předpokládám, že ta druhá kola se uskuteční na další, tedy říjnové schůzi Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu předsedovi volební komise, že nás seznámil s výsledky voleb. V tuto chvíli budeme pokračovat v bodu číslo

7.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Jana Birke, Kateřiny Valachové a Petra Dolinka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 109/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v obecné rozpravě dnes před polední přestávkou. Připomínám, že návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu a hospodářskému výboru jako výboru dalšímu. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky číslo 109/2 až 109/4. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele poslankyně Kateřina Valachová a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Marek Novák.

Zeptám se, jestli máte zájem o vystoupení. (Předsedající se obrací na poslance Nováka.) Ne. Paní zpravodajka Kateřina Valachová tady není. Já bych byl rád, kdybychom paní poslankyni Valachovou sehnali, aby se dostavila ke stolku zpravodajů. (Poslankyně Valachová přichází.) A už je tady, takže už bude dostavená. Zeptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o vystoupení. (Hlas z pléna: To je překladatelka.) Nemá. Pardon, překladatelky.

Tak. A nyní budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, kde první přihlášený je pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, já bych také rád vysvětlil, proč pokládám návrh na zrušení karenční lhůty za cestu špatným směrem, dokonce za významné nebezpečí pro hospodářský sektor. Chtěl bych se opřít o průkazné statistické údaje. Vím, že někdy jsou čísla ošidná, ale v tomhle případě můžeme srovnávat nejenom údaje napříč jednotlivými lety, ale také můžeme srovnávat, a to je velmi významné, údaje České republiky a údaje ostatních evropských států.

Je nezpochybnitelným faktem, že průměrná míra nemocnosti v České republice mezi lety 1995 až 2007 dosahovala až k číslu v některých letech sedm procent. Přitom podotýkám, že obvyklá míra nemocnosti ve vyspělých evropských státech se pohybuje mezi čtyřmi a pěti procenty. Ten rozdíl je nápadný a po zavedení karenční lhůty se ho opravdu podařilo eliminovat a dostali jsme se na obvyklou míru, která je v ostatních státech.

Pokud bychom chtěli připustit, že je namísto, aby Česká republika měla takovou průměrnou míru nemocnosti, tak by to ale znamenalo, že bychom se museli ptát na to, jestli k tomu vedou nějaké věcné důvody, jestli například zdraví českých obyvatel je horší než v ostatních státech. Tady můžeme vycházet z údajů Světové zdravotnické organizace a můžeme se dívat, abychom porovnávali srovnatelné, jak to vypadá v jiných zemích ve střední Evropě, které měly podobnou historii jako Česká republika. A ujišťuji vás, že k tomu žádné věcné důvody nejsou. Zdraví českých obyvatel je dokonce na lepší úrovni než v případě ostatních středoevropských států a dosahuje, jak se ukazuje i v posledních statistikách, až k míře, která je shodná s vyspělými evropskými státy. Dokonce se ukazuje, že jsme podle statistik Eurostatu v délce života ve zdraví v porovnání s ostatními evropskými státy na tom dokonce líp. Tedy je jasné, že není žádný věcný důvod, proč by průměrná míra pracovní neschopnosti, nemocnosti v České republice měla být vyšší než v ostatních vyspělých státech.

Pokud jsme se díky zavedení karenční lhůty dostali na tu obvyklou míru, to opatření tedy funguje, tak přece není žádný důvod je měnit. Také v souvislosti s tím nevznikly žádné dramatické problémy, pravděpodobně bychom o nich věděli, pokud by například zavedení té karenční lhůty vyvolalo více závažných zdravotních komplikací u lidí, kteří tedy oddalují návštěvu lékaře. Ale nic takového neukazují statistiky, a neukazuje to dokonce ani praxe praktických lékařů. Tak proč bychom měli měnit něco, co prokazatelně funguje, a navíc to měnit v době, kdy to může reálně při současných mírách nezaměstnanosti ohrozit celou řadu podniků, protože se jim nedostává zaměstnanců?

Předkladatel novely zákona argumentuje tím, že tím odstraní sociální problémy. Tak bohužel, konstatuji, že tím naopak jiné vážné sociální problémy nebo sociální aspekty vyvolá. Tady to zatím příliš nezaznávalo, ale je prostě pravda, že v okamžiku, kdy ta novela přinese další nespravedlnosti, zneužívání nemocnosti, pracovních neschopností, tak to bude mít dopad na kolektivy, ve kterých ti, kteří se takzvaně hodí marod, budou snižovat pracovní morálku, protože ostatní budou vědět, že znova český stát dopustil nové nespravedlnosti.

Vyzývám znovu k tomu zvážit ty základní statistické údaje, to, že se opravdu podařilo dosáhnout pozitivní změny zavedením karenční lhůty, že se podařilo v tomto směru napravit nesoulad s ostatními evropskými státy, ke kterému ale není žádný věcný důvod, a volám po tom, aby v okamžiku, kdy máme na stole takto relevantní údaje, jasné fakta, abychom nedopustili schválení takového zákona.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. První faktická poznámka je pan poslanec Roman Sklenák a připraví se paní poslankyně Alena Gajdůšková.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jen v reakci na pana kolegu Kupku. Poněkolikáté zopakován argument, že ta opatření fungují, že to funguje – ale co vlastně tedy funguje? Funguje to, že prostě lidé nejsou na nemocenské, a my pořád opakujeme, zejména u těch nízkopříjmových, že to je proto, protože si to nemohou dovolit jít na nemocenskou. Prostě ten výpadek příjmů si nemohou ti lidé dovolit. Vy to nechcete pochopit, asi podle sebe soudím tebe, ale v tom je ten problém. Tady samozřejmě zavedením karenční doby lidé nezačali být zdravější, ale přestali chodit na nemocenskou. A samozřejmě v tomto světle kulhá i to srovnání s ostatními státy, protože to bychom potom museli skutečně do detailu srovnávat ty úpravy, příjmy zaměstnanců, jaké mají benefity od zaměstnavatelů atd. Ale prostě vykládat, že toto opatření funguje, jako že je pozitivní, jenom proto, že se snížilo procento lidí na nemocenské, rozhodně neodpovídá realitě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Další přihlášená s faktickou poznámkou je paní poslankyně Alena Gajdůšková. Připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Bláha. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den. Dovolím si, kolegyně a kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího vůči panu poslanci Kupkovi také jednu poznámku. Ano, zafungovalo. Snižila se nemocenská po zavedeních těch 14 dnů, ale zafungovalo to, že tuto dobu platí zaměstnavatelé, protože přestali lidi posílat na nemocenskou, když si řešili to, že mají nedostatek práce v té době. V dnešní době, kdy je práce dost, se statistiky dostávají na stejnou výšku, jako byly před zavedením tohoto opatření.

Ještě otázku. Tomu, co jste řekl prostřednictvím pana předsedajícího, jsem rozuměla tak, že říkáte, že zaměstnanci jsou prostě lemplí, že zaměstnanci podvádí a radši se jdou hodit marod, než by pracovali. To musím zásadně odmítnout, tak to přece není. O tom to není. A zodpovědnost za to, jestli člověk jde na nemocenskou, nebo nejde, má navíc lékař. Ten přece musí umět posoudit, jestli ten člověk je natolik nemocný, aby potřeboval klid na lůžku, nebo ne.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou je pan poslanec Jiří Bláha a připraví se pan poslanec Martin Kupka s faktickou poznámkou.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na dva předčeňíky, kteří byli přede mnou, to znamená, vážení kolegové, kolegyně, že my se musíme naučit poslouchat, protože kolega Kupka to tady řekl jasně. Celosvětový průměr je 4,4,5, maximálně 5 %. U nás v České republice se pohybuje nemocnost prvních čtrnáct

dní 5 až 7,5 % v dnešní době. Takže v čem ti lidé nechodí oproti světu marodit? To bych od vás rád slyšel. Vždyť to tak není! Ve světě je průměrná nemocnost 4 až 4,5 %. Oni jsou nějaký nadlidi v těch jiných zemích? Anebo to je obráceně s tím, že my tady trošku lžeme? Takže nad tím se pojďme zamyslet. A nikdo neupírá nikomu nárok na nemocnost. A já dokážu pochopit, že se ti lidi bijí za to, aby měli první tři dny zaplaceny, ale tak to pojďme vyřešit jinak. Ale to, co tady říkáte, jsou nepravdy, nemáte to podložené, nemáte statistické údaje, abyste řekli: u nás nemocnost taková. Jenom v Praze je nemocnost 3 %. V celém zbytku republiky je 5 a více procent.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času faktické poznámky. V pořadí pan poslanec Martin Kupka, pan předseda Zdeněk Stanjura a paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Pane předsedající, musím se vaším prostřednictvím ohradit proti tvrzení, že bych snad naznačil nebo řekl, že by zaměstnanci byli lempli, cituju doslova. To jsem v žádném případě nejen neřekl, ale v žádném případě jsem to také nemyslel. Upozornil jsem ale na zjevné zneužívání pracovních neschopností, ke kterým docházelo v letech 1995 podle statistik a mezi rokem 2007. V okamžiku, kdy ta průměrná míra nemocnosti vyskočila v některých letech až k 7 %, tak je zjevné, že tady opravdu ke zneužívání pracovní neschopnosti docházelo, a na tom se v době, kdy se tohle projednávalo, shodovali opravdu napříč politickým spektrem téměř všichni. To je jedna důležitá poznámka.

Další důležitá poznámka, jen pro zpřesnění. My se opravdu dostáváme v současné době s nastavenými parametry, s nastavenými podmínkami, na obvyklou průměrnou míru nemocnosti a ta se pohybuje opravdu někde těsně nad 4 %, 4,2, 4,21 jsou údaje za předešlé léta. A je to míra, která je prostě srovnatelná, a podobné podmínky mají i v jiných evropských státech a není opravdu důvod, i z hlediska, znova opakují, faktického zdraví českých obyvatel, aby tady míra nemocnosti byla vyšší.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Gajdůšková.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Děkuji za slovo, pane předsedající. Ano, docházelo ke zneužívání, ale otázka je, kdo to zneužíval. A my víme, a samozřejmě si to dohledáte a lékaři vám to řeknou, že to byli mnohdy zaměstnavatelé, kteří řekli: běž marodit, já teď nemám práci, a v ordinaci matka, tři děti, když začala lékařce brečet, že ji budě vyhodí z práce, anebo ji tedy nechá pár dní na nemocenské, tak ten doktor to samozřejmě napsal. O tom to bylo, proto se tenkrát zavádělo to, aby si to zaměstnavatel hlídal, aby zaměstnavatel měl zájem na tom, aby ti lidé nezůstávali na nemocenské, když nemusí. To byl ten důvod. Jedna věc.

A druhá věc – nemocnost. Ano, je větší, třeba konkrétně u nás ve Zlínském kraji, je tam víc výskyt rakovin a podobných věcí v důsledku znečištěného ovzduší. Ano, máme větší nemocnost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dámy a pánové, měl bych na vás takovou prosbu. Pojďme být trochu konzistentní a shodnout se na nějaké jedné ideologii, a ta zní: pokud platí teze, že my tady nevytváříme zákony na základě těch, kteří je porušují, to znamená, že většina zaměstnanců jsou nemocní a nezneužívají to, a my to nebudeeme brát na ně jako kladivo, tak ale stejně to platí i u zaměstnavatelů. To znamená, že to není tak, že většina zaměstnavatelů zneužívá svého postavení, nutí někoho chodit do práce, i když je nemocný, anebo naopak, aby si vzal volno, protože pro něj nemá práci. To platí buď ano, buď obojí, nebo ani jedno. To znamená, že bereme-li v úvahu to, že ne většina zaměstnanců jsou simulanti, já s tím souhlasím, tak ale zároveň platí to, že nebudeeme tady hrát tu hru, že všichni zaměstnavatelé jsou ti, kteří nutí ty zaměstnance, aby sami podváděli. Ale jako vybrat si to selektivně, tak já s tímhletím zásadně nesouhlasím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Něco už řekl můj předčečník, pan poslanec Nacher. Ale já bych chtěl požádat kolegyně, protože zatím vystupují kolegyně, a kolegu Romana Sklenáka prostřednictvím pana místopředsedy, aby přestali žít v 19. století, nepopisovali ty zaměstnavatele jako ty největší vykořistovatele, ale na druhé straně tu vykořistovanou dělnickou třídu. Žijeme v 21. století. A zeptejte se zaměstnavatelů nejenom v soukromém sektoru, ale ve veřejném sektoru, co je nejcennější. Co oni chtějí? Kvalitní, spokojené zaměstnance.

Takže ten pohled, jací škaredí, zlí zaměstnavatelé nutí někoho, aby marodil, nic z toho není pravda. Mnozí zaměstnavatelé dobrovolně zavedli sick days jako benefity, kdy vlastně ty tři dny nemají 60 %, ale 100 %. Dobrovolně, bez toho, že by je tady někdo nutil zákonem a označoval je za zločince. Dobrovolně. Někde to jsou tři dny, někde je to pět dnů, někde je to i více dnů, tak jak se domluví v konkrétní firmě. To je prostě úplně evidentní.

Takže paní poslankyně Gajdůšková tady na jedné straně řekne nepravdu o vystoupení pana poslance Kupky, že označil tím nehorázným slovem zaměstnance, což nakonec neřekl, ale současně řekne úplně stejně to, co kritizuje, i když to nepadlo, ale ona to řekne: to ti zaměstnavatelé, ti je tam posílali, ti je to nutili.

Jen tak mimochodem, kdyby zaměstnavatel neměl práci, tak je to překážka na straně zaměstnavatele. Podívejte se, jaká je tam výše náhrady, když ten zaměstnavatel pošle zaměstnance domů s tím, že nemá práci. Ten zákon dávno platí a ta náhrada

mzdy je 60 %, pokud se nepletu, když ho necháte doma s tím, že nemáte práci. Tak bojujete boj, který neexistuje. Vykreslujete zaměstnivatele, jak jsme četli z doby komunismu, jací jsou ti nejhorší na světě. Ale dneska realita je úplně jiná. Klíčem pro úspěch firmy kromě inovací, nápadů, drajvů, jsou zaměstnanci. (Upozornění na čas.) Zeptejte se kohokoliv, kdo zaměstnává jednoho nebo tisíc lidí. Je to úplně jedno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Sklenák. Připraví se paní poslankyně Aulická.

Poslanec Roman Sklenák: Tak, když jsem byl tak osloven panem kolegou Stanjurou, tak si dovolím zareagovat. Já nežiji v minulém století. Já vám řeknu osobní zkušenost starou osm let, osm, deset, když jsem působil ve veřejném sektoru na vedoucích pozicích. Měl jsem podřízené. A tak to vím z vlastní zkušenosti. Z vlastní zkušenosti. Nemluvím, co jsem si někde přečetl nebo co mi někdo řekl. Z vlastní zkušenosti vím, že ti lidé, kteří byli prokazatelně ve špatném zdravotním stavu, byli nemocní, do té práce chodili, měli tam hrnek čaje prostě a říkali: já si s tím platem nemůžu dovolit být doma. Anebo mi zavolali a ptali se, jestli si ten den mohou vzít dovolenou, protože jsou nemocní. To je moje osobní zkušenost, tak mi věřte, nebo ne.

A samozřejmě pokud říkáte, že dneska zaměstnatelé si cení těch svých zaměstnanců, a když je takový stav, tak je nechají doma, to možná platí v soukromém sektoru, ale v tom veřejném to prostě není možné, ti vedoucí nemají takovou pravomoc, aby takhle rozhodli, že člověk může zůstat doma. Takže mi nepodsouvaje, prosím pěkně prostřednictvím předsedajícího, něco, co jsem neřekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a za dodržení času. Paní poslankyně Aulická s faktickou poznámkou.

Poslankyně Hana Aulická Jirocová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolte, abych i já tedy k tomu přispěla. No, mně se nelibí, prostřednictvím paní předsedajícího na kolegu Stanjuru, takové ty ataky, jako že někteří kolegové jsou v 19. století. Já si myslím, že se musíme podívat na to z obou stran.

Mně se špatně poslouchá, když tady hovoříte, někteří kolegové, za všechny zaměstnivatele. My v Ústeckém kraji máme spoustu zaměstnativatelů, kterým by nevadilo, kdyby byla zrušena karenční doba, protože oni sami v rámci těch benefitů, tak aby měli ty zaměstnance, využívají i tuto možnost dneska a platí jim ze svého ty tři dny. Takže to není nic, co by se nemohlo stát vlastně pro všechny stejně. A nemyslím si, že zaměstnativatelé jsou na tom tak špatně, aby, nezlobte se, ty tři dny se zpátky nevrátily, nehledě na to, že ten zákon, tak jak je navržen z dílny ČSSD, dává opět benefity ještě navíc i zaměstnativatelům. Takže to není tak, že by se to vrátilo zpátky nebo že byste byli o něco ochuzeni. A sick days, ano, používá se to, ale nejdé to spojit. A asi si všichni dovedeme představit, když zaměstnanci, kteří ze dvou třetin si nedosáhnou ani na průměrnou mzdu, která je v ČR dneska 30 tisíc, tak si dovedete

představit, že i ty tři dny, které se jim nezaplatí, a oni žijí z 15 tisíc, tak mají velký dopad pro jejich rozpočet.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Stanjura, faktická poznámka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak dneska máme takovou výměnu názorů s ctěným kolegou Romanem Sklenákem, tak vaším prostřednictvím, pane místopředsedo.

Sick days jsou za prvé i ve veřejné správě.

Za druhé. Pokud vaši podřízení ve veřejné správě měli mizerné platy, nevím, čí je to chyba. Omlouvám se, že jsem tak osobní. Ale jako nevím. Ale pokud chceme ulevovat zaměstnancům, a my jsme pro, tak podpořte návrh na snížení daní ze závislé činnosti, který se týká zaměstnanců. Zůstane jim víc čistého. Čistého. Ale vy velmi rádi jednaté o platech ve veřejné správě, tomu já rozumím. Velmi rádi mluvíte o minimální mzدě, velmi často zapomínáte mluvit o zaručené mzدě, a říkám vám, že už to dělá problém v některých profesích, v některých regionech jako v Moravskoslezském kraji, v těch vyšších skupinách zaručené mzdy. To už se dostává do nereálných čísel. A pak hrozí, že ta pracovní místa budou zanikat, nebo ty firmy nebudou profitní a budeme se divit, že nám klesá výběr daně z příjmu právnických osob. To jsou přesně spojené nádoby. Nic není zadarmo.

Ten benefit pro zaměstnavatele, o kterém mluvila před chvíle moje předřečnice, vlastně já jsem to tady říkal ve svém prvním vystoupení, je 40 % z nákladů. Říkat někomu (s úsměvem), já ti nařídím dát sto korun, vydat sto korun, dám ti za to čtyřicet a to je můj benefit, to je odvážné. Kdybych za sto korun dal sto jedna, ano, tak je tam benefit koruna. A tady je to minus 60 %. Používám tu stokorunu, to si každý představí, jak to vlastně vypadá. Takže říkat jako naložím sto, dám zpátky čtyřicet, a že jsem pomohl tomu člověku nebo té firmě, je opravdu absurdní! To se na mě nezlobte.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Munzar s faktickou poznámkou.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl také vaším prostřednictvím zareagovat na pana kolegu Sklenáka. Už to tady řekl pan předseda Stanjura. Benefit sick days se může zavést i ve veřejné správě. Dokonce i na ústředních orgánech státní správy, na mnoha ministerstvech to funguje. Závisí pouze na ochotě vedení ministerstva a na tom, jak se k tomu postaví.

A právě jsem rád, že jsme se dostali k zaměstnaneckým benefítům, jako jsou sick days nebo třeba i prodloužené dovolené, protože v argumentaci předkladatelů chybí ten podstatný fakt, a to je ten, že se pracovní trh dokázal se zavedením karenční doby vypořádat, a to právě zavedením těchto benefítů, a to bez státních zásahů a bez

regulace státu. Na druhou stranu pokud tento návrh takto projde, tak u mnohých zaměstnавatelů tento zaměstnanecký benefit bude ohrožen. Pokud projde tento návrh touto Sněmovnou k tíži zaměstnavatelů, na jejich úkor, tak samozřejmě ochota zaměstnavatelů poskytovat dobrovolné zaměstnanecké benefity bude nižší. A to přece nechceme. Takže je potřeba říci to "b", že zavedením a schválením tohoto návrhu předkladatelů jsou ohroženy dobrovolné zaměstnanecké benefity v našich firmách.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Gajdůšková. Já přečtu ještě omluvy. Paní poslankyně Lucie Šafránková od 16 hodin do konce jednání z osobních důvodů, pan poslanec Stanislav Grošpič od 17 hodin do konce jednání z osobních důvodů a paní poslankyně Maxová od 14.30 do 15 hodin.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Omlouvám se, že vystupuji ještě znova, ale musím reagovat. Já vřele souhlasím s tím, co tady bylo řečeno, že dneska konkurenční výhoda každé firmy je v lidech. Pan předseda Stanjura říkal, jak každý zaměstnavař si skutečně svoje lidí chrání. Takže v tom případě nemůže platit to, co teď řekl můj předčeňák, že jsou ohroženy zaměstnanecké benefity tím, že přidáme lidem tím, že jim zaplatíme první tři dny nemoci. To přece nemůže být pravda, protože tím prostě ten zaměstnavař ztratí svou konkurenceschopnost na trhu práce. Takže to asi není úplně relevantní argument.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já už jsem nechtěl vystupovat, přesto toto si zaslouží jednu krátkou repliku a reakci. No, on dneska je samozřejmě nedostatek pracovníků na trhu. Každá firma se snaží získat ty nejlepší. Ale jsou také firmy, které, až nebude takový ekonomický růst, a ten samozřejmě nebude trvat věčně – a tento zákon neplatí jenom pro tento rok nebo pro aktuální situaci, ale bude platit i do budoucna –, tak samozřejmě se mohou dostat do problémů, pokud jim budeme uměle zvyšovat tímto způsobem náklady. Takže tento můj argument určitě dlouhodobě platí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dále budeme pokračovat v obecné rozpravě a je tam přihlášen pan poslanec Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych to rád trošku shrnul, protože to tady bylo opravdu velice hektické. Tak bych vám

jenom připomněl věci, které jsou, a pak bych vám navrhl opatření, které bych navrhoval já, abychom z toho vzešli tak a nemuseli se tady hádat a být.

Propříště bych navrhoval, pokud budou takto vznosná téma, abychom si opravdu udělali čas a vzali to na kulaté stoly, vzali to několikrát na kulaté stoly a prohovořili. Protože karenční doba je opravdu, a to určitě všichni cítíte, velmi ožehavé téma, které si zaslouží pozornost. A to už jenom v rámci srovnání se světem.

Karenční doba je zavedena zhruba ve 20 zemích Evropské unie. Z toho tři dny má třeba taková kolébka demokracie, jako je Velká Británie, nebo taková kolébka sociálních výhod, jako je Itálie nebo Francie. To jsou země tradiční. Nebo Rakousko, Španělsko, Švýcarsko. Všechno to jsou země, kde pečují neuvěřitelně o své lidi, kde se snaží jim vyjít vstříc, a přesto mají tři dny karenční doby. Irsko má šest dní, Island má dokonce 14. To jenom pohled na to, jak je to ve světě.

Co se týče dat nemocnosti, slyšeli jste to – čtyři, čtyři a půl procenta je světový průměr. My jsme pět až sedm procent.

Co se týče – já nechci vůbec rozporovat programové prohlášení a jsem ochoten ho tady i podepsat, jsem ochoten souhlasit s tím, že zrušíme karenční dobu, protože i já si vážím všech kvalitních zaměstnanců a cítím, že někteří to cítí jako křívdu. Ale i cítím a slyším, že někteří mi říkají: Jirko, už s tím něco udělej, vždyť on je zase doma a my musíme makat za něj. Nikdo tu práci, věřte tomu, v té fabrice neudělá, takže to musí odnést zase ti lidé, kteří si pak nestačí čerpat ani třeba dovolenou na zotavenou. Tak to prostě chodí, a jestli nechcete, aby ta firma klekla, a ti zaměstnanci, pokud jsou kvalitní, nechťejí, aby přišli o práci, které si váží, tak to prostě tak je.

A já bych tady znova rád zopakoval, že 1,5 % snížení odvodů ze sociálního a zdravotního pro zaměstnance bylo uděláno právě proto, aby ti, kteří nemarodí, měli 3 600 korun za rok navíc z 20 tisíc. 3 600 korun za rok! Uvědomte si, že za deset let, kdy ta karenční doba funguje, tak tithe lidé si přišli na 36 tisíc tím, že nemarodí. To je jenom tak na okraj.

A teď se pojďme věnovat tomu, co je velice důležité a co si musíme říct. Tady jste mluvili o sick days. Je to krásný nástroj, ale bohužel už se toho i hodně lidí naučilo zneužívat. Já znám hromadu jiných dobrých známých, kteří říkají před dnem svátků: já si zítra beru sick day před dnem svátků, protože se mi to hodí. A já říkám: Ty jsi nemocnej? No nejsem, ale prostě si ho beru, protože ho mám. A tak to je. A hromada zaměstnavatelů dokonce na to musela udělat opatření, že před pátkem nebo v pondělí sick days nedávají. A to tady nikdo z vás nezmíní. Protože vy nežijete ten reálný život. A zase říkám na rovinu, nechci o vás pochybovat. Já vím, že jste chytrý, ale bohužel ta realita je úplně někde jinde.

A teď poslouchejte, co je důležité. Důležitá je záležitost, že dneska nahlášení nemoci je až tři dny poté, co jsem šel k doktoru. To znamená, že jdu k doktorovi až za tři dny poté, co jsem si nahlásil nemoc. Abyste to pochopili. Jdu k doktorovi v pondělí a nahlásím si klidně v pátek, že vznikla nemoc. Takhle to funguje. A ten dotyčný zaměstnanec tomu zaměstnavateli ani nezavolá. Takže zaměstnavatel očekává, že zaměstnanec je na pracovišti, a najednou zjistí po půl hodině, že ten zaměstnanec tam není. Protože si prostě všichni myslí, že zaspal, a veselo, že jo. Výroba stojí, tu práci

musejí udělat jiní, protože za něj bohužel nebyla přijata náhrada do té práce. Takže to je veselý.

Takže pokud chceme něco dělat, tak bychom to měli vykompenzovat alespoň tím, že řekneme ano, tahle pravidla se porušují, tak je pojďme změnit. Pojd'me zrušit tři dny zpětně, pojďme dát povinnost, že zaměstnanec to musí ohlásit dopředu, než vůbec jde k tomu doktorovi. Zavolá na tu firmu a řekne: jdu k doktorovi. To stačí. Nemusí říkat: je mi tohle a je mi tohle. Jenom zavolá, jdu k doktorovi. Takže nad tím bych potřeboval, abyste se zamysleli.

A druhá věc, kterou bychom měli dát dohromady s důchodovou reformou. Tady se pořád mluví o důchodové reformě a pořád se deset dvacet let nic neděje. Všichni povídáme a všichni nic nevymyslíme. Takže já bych navrhoval následovné a je to velice jednoduché.

Každý z nás odvádí sociální, zdravotní, daně. To jsou tři konta. Pojd'me je evidovat, pojďme je vést. Účet – každý měsíc dostaneme výpis z tohoto konta. Víme, kolik jsme tam poslali, ale budeme i vědět, kolik jsme z toho čerpali. A udělejme těm lidem výhodu z toho, kdo nemarodí, kdo nečerpá na to, že nechodí do práce, na to, že žádá o podporu, na to, že si zrovna udělal nějaký kurz na úkor státu. A pojďme těm lidem, kteří tam spoří ty penízky a nečerpají, dát nějaké výhody. Třeba v podobě zvýšeného důchodu nebo v podobě toho, že si budou moci ty peníze navíc vybrat. Abychom většinu lidí motivovali k tomu, aby chtěli nevyužívat sociálního systému, který dneska máme.

Já vím, že se to nepodaří okamžitě, že než se to nastartuje, tak to bude trvat třeba i deset let, ale věřte tomu, že to funguje. Já jsem ve své firmě už před 25 lety zavedl, že když ten člověk chodí do práce, tak za to má – jenom za to, že přijde do práce – tisíc korun navíc. Ne denně, za měsíc. Takže za ten rok ten člověk, který nemarodí, má o 12 tisíc navíc. To je krásný, že jo? Jestliže marodím a nemám ty tři dny zaplacené a marodím dvakrát do roka, tak mám ale pořád deset tisíc navíc. Takže to jsem zavedl. Protože si vážím těch zaměstnanců a jsem rád, že chodí do práce. A věřte tomu, že to je to největší bohatství, které v dnešní době mám, a jsem za to hrozně rád, že zaměstnanci chodí do práce.

A poslední věc, kterou jsem vám chtěl říct, protože tady to nezaznělo přesně. Data. Před zavedením karenční doby 1 200 tisíc nemocností 1 až 14 dní. Po zavedení karenční doby 630 tisíc. Pak to dokonce kleslo na 551 tisíc, dokonce na 510 tisíc. Srovnejte jenom to číslo 1 200 tisíc 1 až 14 dní oproti 510 tisíc, a přesto plníme ty normy toho světa. Přesto jsme v těch pěti procentech. A poslední roky nám to stouplo už na 722 tisíc, dokonce 800. Zamyslete se nad tím, čím to je. Je to jednoduché. Zvýšili jsme lidem to, co dostanou za nemocenskou, a vzrostly nám platy. Takže zase ti lidé, kteří toho zneužívají, toho začali využívat.

To je ode mě všechno a přemýšlejte o tom osobním aktivním saldu občana. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další do obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, takové shrnutí toho nejdůležitějšího, co se nám stále nějak ztrácí v té diskusi, karenční doba ano, karenční doba ne, a sice že tak jak je to dneska pojímané, tak si málo uvědomujeme, že skutečně pokud jsou dobře nastavené vztahy mezi zaměstnanci a zaměstnavateli, když ta firma funguje dobře, tak tam prostě je nižší nemocnost.

Skutečně hezky tohle vystihuje takový příběh ze symfonických orchestrů versus rockových kapel. Možná to někteří znáte jako lékaři, kteří se věnujete poškození slchu. Je to takový dobrý příklad, jak to pochopit. Když se dělají výzkumy, jak těm, kteří mnoho let hrají v rockových kapelách, v mnoha decibelech, jak jim to poškodi sluch versus hráčům v symfonických orchestrech, tak se zdá, že hraje jistou roli to, že pro hráče v symfonických orchestrech se práce stává rutinou, kdežto v rockových kapelách to ty hráče o něco více baví. A teď ta pointa je v tom, že právě to, když člověk k práci přistupuje tak, že ho více baví, tak to souvisí s hormony, s tím, v jakém je celkovém zdravotním stavu, a třeba v těchto konkrétních výzkumech v tom, že poškození slchu je menší, i když by ty decibely mohly být srovnatelné. (Smích v sále.)

Tak, teď jsem získala vaši pozornost a to byl cíl, uvědomit si –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím o klid. Paní poslankyně získala vaši pozornost, takže poprosím, abychom se ztišili, abychom si mohli vyslechnout paní poslankyni. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: – uvědomit si, že strašně málo uvažujeme o pracovních vztazích v tomhle rozmezí, že když je to v práci dobře nastavené, lidé tam chodí rádi, tak jsou méně nemocní. A je měřitelné, že to na ně má pozitivní vliv. Smysluplná práce je pro člověka důležitá.

Tohle je ta argumentace, která mi tady dnes trochu chybí. Bavíme se o tom, že dobrí zaměstnavatelé dnes nabízejí benefity. To je velice dobré, ale jaksi ten aspekt je, že je segment pracovního trhu, zejména u lidí s nižší kvalifikací a s nižšími mzdami, kde za prvé má na ně mnohem větší dopad, když jsou nemocní, z hlediska propadu příjmů, a za druhé je tam přece jenom skutečně z hlediska toho, co ty firmy nabízejí, často menší počet benefitů a méně pozitivního povzbuzování, aby lidé do práce chodili, protože to tam je dobré zorganizované a dobré to tam funguje.

Ještě skutečně závěrem. Zmiňovala jsem v předešlém příspěvku, že nejde pouze o to, jak dnes si měříme statistiky, jak přesně jsme na tom s nemocností, i proto, že ty statistiky jsou zkreslené tím, že nemocnost je vyfózená s pomocí toho, že si lidé berou dovolené nebo že si vyberou sick days, není evidovaná, ale zmiňovala jsem i to, že musíme myslit na dopady na stáří. A je dobré si uvědomit, že se přece jenom liší průměrná doba dožití v České republice a v jiných zemích Evropské unie, že jsme zhruba dva roky pod průměrem EU a že je dobré si uvědomit, jak se celkově přistupuje k nemocím a k péči o zdraví, k péči o celkové zatížení zaměstnanců. Potom se to projevuje v tom, jak třeba dlouho v důchodovém věku mohou být lidé částečně aktivní, jak dlouho mohou ještě trochu pracovat a jakého věku se dožijí.

Ve skutečnosti cíl našich politik by měl být takový, aby lidé nepracovali tolík, že z toho budou ve finále nemocní, což srovnáme-li si třeba časté přesčasy ve všech zdravotnických povoláních nebo třeba v mnoha poradenských firmách, kde je srovnání, jak fungují v západní Evropě a jak fungují u nás, tak u nás jsou přesčasy mnohem vyšší. Tohle jsou momenty, kdy ve finále dopad na společnost je negativní. A my se nemůžeme tvářit, že se bavíme pouze o karenční době jako takové. Je to celé o celkovém nastavení, aby lidé mohli pracovat efektivně v rámci rozumné pracovní doby, aby nebyli nutenci chodit do práce, když jsou nemocní, ale současně abychom měli takovou pracovní kulturu, která člověku umožní zůstat zdravý a spokojený i ve stáří, abychom skutečně třeba i tu dobu dožít nakonec měli stejnou jako ostatní státy Evropské unie a ne zhruba o ty dva roky nižší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou poprosím pana poslance Jiřího Bláhu a poprosil bych vás všechny v sále o to, jestli bychom mohli snížit hladinu hluku, protože se blížíme do finále obecné rozpravy. Máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Kolegyně, kolegové, já se velice omlouvám, ale na to nejde nereagovat. My tady slyšíme – tam, kde to je dobré nastavené, tam to funguje. No to je skvělé. Ale já dodávám – tam, kde to je dobré nastavené, to fungovalo. Dneska to nefunguje nikde, protože není pracovní síla, a pak máme ty lidi, které jsme museli nabrat za každou cenu, ty, kteří nechtějí pracovat, a ti nefungují. A tím pádem celá ekonomika jde, víte kam? Já bych to nazval, ale nemůžu to říkat, takže řeknu ke dni. Tak to prostě je. A když si půjdete popovídат s jakýmkoliv zaměstnavatelem, tak vám řekne to samé: máme to skvěle nastavené, skvěle nám to fungovalo, ale dneska nám nefunguje vůbec nic.

A pak rozumná pracovní doba. To je skvělý příklad. Běžte s rozumnou pracovní dobou třeba za prodavačkami nebo za lidmi, kteří pracují v nemocnicích nebo na pumpách nebo chodí v noci pět pečivo. Běžte za nimi. Co to je rozumná pracovní doba? Ta vlastně neexistuje, protože rozumná pracovní doba by byla od 8 do 16. Tak by si to celý národ představoval, 8 až 16, nejlépe do tří, ale tak to přece nejde, protože jestliže ráno jdete do práce, chcete mít čerstvé rohlíky, jestliže si zlomíte nohu, chcete přijet do nemocnice a být ošetřen. Takže rozumná pracovní doba nelze a vždycky budou výhodnejší profese a horší. A čím hůře my to tady nastavíme, tím právě v těch nevýhodných pracovních dobách bude chtít pracovat méně lidí. A tohle všechno k tomu přispívá. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. V minulých týdnech a měsících jsem se často z veřejných vystoupení dozvěděl, že karenční doba je vlajková lodí programu České strany sociálně demokratické. Myslím, že paní navrhovatelka by s tím souhlasila, že to takhle často říkali. Podívejte se za mě, kolik je tady ministrů

z ČSSD. Nula! Kde je paní ministryně práce a sociálních věcí? My tři hodiny debatujeme o karenční době, je to z jejího resortu – kde je? Není tady! Takhle se prosazuje vlajková loď, že nepřijdu? Neúčastním se? Nejsem tady? Nezajímá mě, co se debatuje, co říkají poslanci v mé resortu? To není úplně normální. Řekl bych, že to je pohrdání Poslaneckou sněmovnou jako celkem.

Není často, kdy bych takhle veřejně souhlasil s premiérem, ale pokud premiér říká, že bychom potřebovali eNeschopenku, já s tím naprosto souhlasím. Podívejme se na malou firmu, která má jednu účetní – nebo jednoho účetního, abych byl genderově vyvážený. Ti taky někdy čerpají dovolenou, mohou být nemocní. A co musí dělat s tím nemocenským lístkem? Běhat na sociálku. Dokonce i z měsíce na měsíc. Tady bychom se měli zaměřit a snížit byrokraci. Má Česká správa sociálního zabezpečení otevřeno od neviděm do neviděm každý den, její okresní pobočky? Já vám odpovím. Nemá. Nemá! A teď si představte, jste majitel nebo vedete malou firmu, vaše účetní nebo váš účetní má dovolenou, máte plno práce. Vezmete si nemocenský lístek, přijedete, už ten opruz, že tam musíte jet, třeba nepodnikáte v okresním městě, kde je pobočka. Přijedete tam a na co narazíte? Na zavřené dveře. Ale máte své povinnosti. Na to se nesoustředíme, abychom snížovali byrokraci.

Takže požadavek svázat účinnost v případě schválení tohoto zákona s eNeschopenkou je naprosto oprávněný. To by zaměstnavatelům opravdu odebral část byrokracie.

Slyšel jsem velmi často, at' si zaměstnavatel ohlízá, zda jeho zaměstnanci se skutečně léčí, když mají nemocenskou. Tak mi vysvětlete jak. To je zase přenášení povinnosti státu na zaměstnavatele. Jak má zaměstnavatel dokumentovat, a někteří se o to pokusili, když potkali čirou náhodou člověka na nemocenské tam, kde být neměl v té době, kdy se podle papíru léčil. Myslíte, že se dovolali něčeho, že se něčeho domohli? To tady neřešíme. Řešíme tady vlajkovou loď...

Pořád nikdo nepřišel z ministrů sociální demokracie. Mám sto chutí navrhnut pírerušení. Máme důležité zákony, já tomu rozumím. Já tento zákon nepovažuji za tak důležitý, protože si myslím, že by se měl zamítнуть, ale považuji to fakt za neslušné.

Já jsem tady dopoledne ministryně viděl u jiných zákonů, třeba zdravotních. A když je tady zákon z jejího resortu, tak tady prostě není. Já nevím, pane místopředsedo, jestli je paní ministryně omluvena, jestli náhodou není na kampani. Možná že ne, ale vím, že byla místo sněmovny, když jsme měli první jednací týden, místo aby tady byla s námi, klepala na základní kámen městské investice v mé rodině Opavě a byla omluvena z pracovních důvodů. Kdyby to byla aspoň státní investice, tak bych to možná pochopil. Ale on byl primátor zase zde a ministryně poklepala kladívkom na investici, kterou zaplatí město. V jednací den Poslanecké sněmovny.

Tak by mě zajímalo, kde je paní ministryně dnes a zda je řádně omluvena, protože to přece není normální, aby ministryně práce a sociálních věci nevěnovala pozornost debatě k tak důležitému, k vlajkové lodi programu své vlastní politické strany. To není žádná vlajková loď, to je nějaká polorozbitá bárka. Když se podíváte na důležitost, kterou tomu přikládají samotní ministři za ČSSD – já vím, že jsou teprve čtyři, že jich ještě není pět, ale tak aspoň čtyři tady mohli být.

Pošleme tu nemohoucí bárku ke dnu a zamítněme ten zákon, až o tom budeme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Onderka.

Poslanec Roman Onderka: Pane místopředsedo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího panu Stanjurovi. Nevím, kolikrát jste paní ministryni jmenoval, nestáčil jsem to ani počítat, ale už si to odpusťte. Odpusťte si to, bavíme se o poslaneckém návrhu, ne o návrhu ministerském, lépe řečeno vládním. Za prvé.

Za druhé, s bárkami jakožto návrhy poslaneckými či vládními jsme se setkali v minulých obdobích z dílny ODS, a bylo jich opravdu požehnaně. Zavzpomínejte, myslím si, že na to budete mít dost času během dnešního jednání, a to i bez přestávky.

Co se týče paní ministryně, byla tady, měla tři nebo čtyři jednání, snažila se být celou dobou v sále. Jenom vás chci upozornit, že její čas je tak jednoduchý, že včera zhruba do 22.15 byla na sociálním výboru. Do noci. A samozřejmě má ministerské povinnosti, proto není v Poslanecké sněmovně. Není na žádné kampani. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu poslanci Onderkovi a faktická poznámka pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na tom jednání včera večer byli i členové ODS, např. místopředseda sociálního výboru pan poslanec Bauer. Já jsem po 19. hodině přijal pozvání paní navrhovatelky, paní poslankyně Valachové. Taky jsme ještě hodinu jednali o celostátním referendu. Tak to mě nedojímá, že paní ministryně jednala na sociálním výboru. To, že není na kampani, je dobré, to kvituji. Uvedl jsem konkrétní příklad, kdy tomu tak nebylo. Ptal jsem se, kde je, že to samozřejmě nemůžu vědět.

Ale jestli připustíme, že u poslaneckého návrhu ministr není, ministr, jehož resortu se to týká, tak já tomu fakt nerozumím, té omluvě.

Musím se vrátit. Vy pořád říkáte, že to je vlajková loď, tak bych čekal, že kormidelník bude tady, nebo kapitán posádky, když používáte takový poetický název pro tento špatný návrh zákona. Vlajková loď. Nejsou tady. Není tady nikdo z ČSSD z ministrů, ani jeden. Jenom kontroluji, kdyby náhodou mezi někdo přišel, abych se nedopustil, aby mě hned Roman Onderka neopravil, že už jeden přiběhl. Skutečně tady nejsou. A mně to nepřijde normální. To není technický návrh zákona, na kterém se všichni shodneme. Ta debata je velmi živá, evidentně vidíme rozpor ve vládní koalici, což je přirozené. Názorový rozpor, chci říct. Kdybych měl hodnotit dosavadní postoj hnutí ANO, pan předseda Faltýnek mi to určitě odsouhlasí, oni jsou proti, ale musí být pro. A to není úplně dobrý systém na přijímání zákonů.

Ale myslím si, abych se vrátil k tomu, co říkal Roman Onderka, ano, i my jsme podali špatné návrhy zákonů. Já se za to omlouvám, i když jsem tady třeba nebyl. Já jsem nebyl v roce 2008 u karenční doby. To se stane. Také jsem netvrdil, že nám se to nikdy nestalo. Ale to, že nerozbije okno... a já jsem rozbil okno, protože Onderka taky, to není žádný argument. Děkuji. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jiří Dolejš, faktická poznámka. Připraví se pan poslanec Onderka. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Kolegové mi to snad prominou, zvláště když použiji vaše prostřednictví, ale via předsedající, musím vám sdělit, že tahle debata začíná být trošku mimo. Vykašlete se na to, která frakce má lepší bárku a která ponorku atd. Jestli je vám líto, že tady není ten či onen obličej. A zamyslete se nad tím, že zrušení karenční lhůty podle průzkumu veřejného mínění si přálo 85 % populace. Nejenom proto, že 85 % populace snad dokonce by mohlo být podezřelé, že chce podvádět, simulovat a jsou to hypochondři. Ne. Oni si uvědomují, že nemocnost v prvních dnech je skutečně ohrožující. Snad vám potvrdí i lékař, že přecházet různé nemoci se nemá, a to je ten důvod. Jestli je to v koaliční smlouvě a jestli to část koalice nedodrží, je to její vizitka. Ale teď stojíte před voliči, to si uvědomte.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Roman Onderka.

Poslanec Roman Onderka: Krátce ke kolegovi Stanjurovi. Okno jsem žádné nerozbil. Pokud on ano, tak ať nahlásí které. Doufám, že nebylo v Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nemám přihlášené žádné faktické poznámky, žádná přednostní práva. Končím obecnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova překladatelů anebo zpravodaje. Není tomu tak.

V tomto okamžiku zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásili poslanci v pořadí tak, jak vidíte na tabuli. Prvním je přihlášený pan poslanec Karel Rais. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já se budu věnovat tomu úkolu, který mám, to znamená pouze se přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 1371, kde společně s kolegyní Válkovou dáváme pozměňovací návrh v tom smyslu, co jsem tady hovořil dopoledne, to znamená k evidenci pracovní doby akademických funkcionářů a vědeckých pracovníků. Takže pozměňovací návrh 1371. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je přihlášen pan poslanec Karel Krejza. Prosím.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, vážená Sněmovno, chtěl bych se přihlásit k pozměnovacímu návrhu, který je veden pod číslem 1368, jak jsem ho odůvodnil v obecné rozpravě dnes dopoledne. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším přihlášeným do podrobné rozpravy je paní poslankyně Šafránková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jak už jsem uvedla v obecné rozpravě, ráda bych se přihlásila k pozměnovacímu návrhu 1383. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslední přihlášená do podrobné rozpravy je paní poslankyně Valachová. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vážená vládo, ráda bych se přihlásila v podrobné rozpravě k pozměnovacím návrhům 1255 a 1256, jak už jsem uvedla v obecné rozpravě, jedná se o pozměnovací návrhy směrem k účinnosti, to znamená 1. 7. 2019, a dále pozměnovací návrh legislativně technického charakteru a věcné úpravy tak, aby nebylo pochyb o tom, že i po účinnosti tohoto zákona příslušníci bezpečnostních sborů budou i nadále pobírat od prvního dne nemoci sto procent.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Není s přednostním právem. Já se chci také v podrobné rozpravě přihlásit ke svému pozměnovacímu návrhu. Je to sněmovní dokument 1384, já jsem ho částečně odůvodnil v obecné rozpravě. Jinak je písemně zdůvodněn. Pozměnovací návrh má celkem dvacet jedna stran a věřím, že pokud zákon nebude zamítnut, tak získá podporu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Také ne s přednostním právem. Děkuji ale za udělení slova. Já jsem trpělivě čekal, pane předsedající, dámy a pánoně, na konec diskuse, protože mám dotaz na paní ministryně práce a sociálních věcí. A velmi bych si přál, aby mi ho zodpověděla předtím, než skončí diskuse ve druhém čtení. Myslím si, že je to důležité, že na to mám právo nejenom já, ale celá Poslanecká sněmovna. Protože není pravda, podle mého názoru není pravda to, co tady říkal pan kolega Dolejš, že když si 85 % lidí podle průzkumu přeje tento krok, že je potřeba ho udělat.

Dámy a pánové, zítra můžeme zadat sociologický průzkum, kolik lidí si přeje zrušení daní z příjmu fyzických osob, a ujišťuji vás, že to bude více než 90 %. Bude-li si více než 90 % občanů přát zrušení daně z příjmů fyzických osob, tak to uděláme? Takhle přece nelze postupovat.

Takže mám dotaz na paní ministryně práce a sociálních věcí v rámci druhého čtení projednávání tohoto zákona. Tento zákon je údajně vládní prioritou. Já bych jí ten dotaz rád položil, ona tady není. Prosím tedy, abychom hlasovali o procedurálním návrhu, že přerušíme projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministryně práce a sociálních věcí. Ne že bych se snažil vydírat, ale upozorňuji, že pokud tento procedurální návrh nebude přijat, požádám o přestávku na klub, abychom umožnili paní ministryně včasné návrat. Já si nemyslím, že můžeme uzavřít tuto diskusi, aniž by nám odpověděla. Děkuji.

Tedy dávám procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do okamžiku, než se vrátí ministryně práce a sociálních věcí.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá, nechám hlasovat o tomto procedurálním návrhu. Zagonguji. Je tady žádost o odhlášení. (Neklid v sále.) Pan poslanec Chvojka s přednostním.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Už jsem se lekl, že mně ho nechcete z nějakého důvodu dát. Já jsem s paní ministryní teď volal.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Chci být spravedlivý.

Poslanec Jan Chvojka: To je dobré, jste sociální demokrat. (Veselost v sále.) Já jsem s paní ministryní teď volal. Má důležité jednání na ministerstvu a je na cestě. Přijede za nějakých dvacet až třicet minut. Já bych si dovolil navrhnut, jestli nemůžeme tento bod přerušit a jít například na insolvenční zákon, který potom následuje, a až paní ministryně přijede, tak se vrátit k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane předsedající, promiňte. Vzhledem k velkým sympatiím, které k vám chovám, si dovoluji říct, že teď jste porušil úplně všechno, co jste jako předsedající měl. Já jsem dal procedurální návrh, vy jste o něm měl dát hlasovat bez rozpravy. Vy jste v rozporu s jednacím řádem dal slovo někomu jinému, shodou okolností předsedovi vašeho poslaneckého klubu. Tím jste, myslím, zpochybnil svoji kvalifikaci nestranného předsedajícího Poslanecké sněmovny. To jste prostě neměl udělat.

V každém případě to, co řekl pan předseda Chvojka, není nic jiného, než jsem říkal já. Přerušíme tento bod. Já jsem navrhl přerušit tento bod do okamžiku, než se vrátí paní ministryně, která teď někde jedná na ministerstvu. Má to strašně důležité, je

to mnohem důležitější než celá Poslanecká sněmovna a než návrh zákona, který nám tady předkládá. Nebudu radši zkoumat, co to je. Ale v každém případě tady má být.

Já prostě dávám procedurální návrh, abychom přerušili tento bod do okamžiku, než se ta dáma, ministryně práce a sociálních věcí, dostaví. Pak můžeme pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, děkuji. Máte pravdu. Nechám hlasovat o tomto procedurálním návrhu. Není tady žádost na odhlášení. Nechám hlasovat o přerušení tohoto bodu do doby, než bude přítomna paní ministryně práce a sociálních věcí.

Kdo je pro, zvedne ruku. (Hluk v sále.) Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 238 přihlášeno 149, pro 143, proti 2, zdrželi se 4. Návrh byl přijat.

S faktickou poznámkou pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a páновé, tak jsme svědky klasické obstrukce TOP 09 a ODS, kterou tady předvádí vždycky, když se jim něco nelíbí! Já znova opakuji, že jestliže něco 80 let platilo, 10 let se to tady snažíte zničit, no tak si tady vykládejte a lžete si tu dál! Tady poslanec za ODS klidně řekne, že jsme na tom nejlépe s věkem dožití. Když se podíváte na tabulku, samozřejmě jsme na tom o dva roky hůře než Španělsko nebo Portugalsko, a už nemluvím o Francii.

A podívejte se na to, co se tady odehrává! Dobře, je přerušený bod. Jestliže je přerušený bod a já jsem se přihlásil k tomu, tak čeho jsme dosáhli? Čeho jsme dosáhli? Že neproběhne druhé čtení? No to je vynikající nápad! Vynikající nápad. Čili jestliže někdo něco nechce, tak tady bude zdržovat donekonečna. Tak prosím, takhle můžeme pokračovat.

Ale já navrhoji jinou věc. Dobře, buďme tady přes půlnoc! Vždyť tady se říkalo jednomu kolegovi, který tady má významné postavení, půlnoční kovboj. (Oživení v sále a potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou je přihlášen pan poslanec Chvojka, ale jednání tohoto bodu je přerušeno, takže k tomuto bodu předpokládám, že už se nebudeme vyjadřovat.

S přednostním právem byl přihlášen kdo? (Hlásí se poslanec Chvojka u řečniště.) Takže s přednostním právem, je pravda, že prvně to avizoval pan předseda Chvojka, dává přednost panu předsedovi Kalouskovi. Prosím, pane předsedo, máte slovo s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom stručnou reakci na pana předsedu Filipa. Já jsem nechtěl nic jiného než přítomnost ministryně práce a sociálních věcí v okamžiku, když se tady projednává její politická priorita. A tu přítomnost jsem tady

chtěl jenom proto, abych jí mohl položit dotaz, na základě kterého bych formuloval potom stanovisko poslanecké frakce. To jsem si dovolil hodně, že jsem chtěl, aby tady byla, když to předkládá a když se jedná o její téma? Je řečnická otázka zejména na pana místopředsedu Poslanecké sněmovny Filipa, protože promiňte, ano, máte pravdu, že Portugalci a Španělé se dožívají delšího průměrného věku než my, ale to zejména proto, že 40 let zpátky je nemasakrovali komunisti v koncentračních táborech! (Neklid v sále.) A já bych docela rád –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil o klid ve sněmovně!

Poslanec Miroslav Kalousek: V koncentračních táborech komunistů, bych rád dodal. Vašich předchůdců, pane místopředsedo Filipe, bych rád dodal. A protože bych rád, abychom se dožili stejného průměrného věku jako ti Španělé a Portugalci, tak bych rád položil dotaz ministryní práce a sociálních věcí – trvám na tom, že na to mám právo, a chci, aby tady byla. Toť vše. Nic víc, nic míň.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, přednostní právo pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Tady se ukázalo to přísloví – jak uplést z něčeho bič. Máte na to právo, pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy. Paní ministryně už je na cestě, jak jsem říkal. Ale chtěl bych se jí jenom zastat jako ženy, jako ministryně. Já si, pane předsedo Kalousku prostřednictvím pana místopředsedy, taky pamatuji, když jste byl nějaký rok ministr, taky jste tady neseděl celou dobu, když byla sněmovna. A já jsem tady kdysi byl krátký čas, o něco kratší než vy, ministr, taky nemohl sedět celý den jako ministr, to se občas stává. Paní ministryně má důležité jednání, ale vy jste projevil zájem se jí na něco zeptat a ona přijede.

A chtěl bych vás opravit, co jste říkal v rámci toho předchozího vystoupení, ne toho posledního. Ona není předkladatelem tohoto zákona. Je to poslanecký návrh a ona není předkladatel. Ale přiznávám, že to je věc, kterou má ona v resortu. Ale prosím, uveďme věci na pravou míru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S přednostním právem pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, paní a pánové, jistě nikdo neupírá panu kolegovi Kalouskovi právo předložit návrh, aby tady paní ministryně byla. Je zase vůlí Sněmovny, jestli ji tady potřebujeme, nebo nepotřebujeme, protože na to je jednací rád a stačí nám tu díky tomu, co se tady odehrávalo, jenom jeden ministr. Dříve tady musel být aspoň místopředseda vlády. Ale jinak si to kolegové z TOP 09 a z ODS odhlasovali, že tady ani nemusí být. (Hovoří hlasitě, důrazně.)

Připomínám panu Kalouskovi: Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, když jsme přijeli tenkrát z Evropského účetního dvora a byla tady otázka jasných čísel ve zneužívání evropských dotací v roce 2012 a my jsme měli přijít o 160 miliard korun v dotacích, tak jste ani nepřišel, opil jste se tak, že jste tam nemohl přijít, a museli tam přijít vaši náměstci, kdežto ostatní ministři přišli. (Potlesk především z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosil bych, jestli bychom mohli ztišit hluk v tomto jednacím sále, a abychom pokud možno nepoužívali osobní výpady. Poprosím pana předsedu Kalouska s přednostním právem.

Poslanec Miroslav Kalousek: Na osobní výpady reagovat nebudu. Jsou to bolševické pomluvy. (Reakce v sále.) A takových jsem slyšel už hodně za 58 let svého věku.

V každém případě znova opakuji, že jsem nechtěl nic jiného než přítomnost paní ministryně práce a sociálních věcí v okamžiku, kdy se projednává její politická prioritá. Byl jsem také ministrem vlády České republiky asi šest a půl roku a nikdy se mi nestalo, že bych tady nebyl, kdy by se neprojednávala moje legislativní prioritá. Fakt je, že jsem občas chyběl, když chtěli bolševici jenom plivat a neprojednávalo se žádné zásadní rozhodnutí. To se mi občas stalo, to přiznávám.

V každém případě, pane předsedající, já jsem asi tak před 20 minutami dal procedurální návrh, o kterém jste měl dát hlasovat bez rozpravy. Vzhledem k tomu, že nejste schopen naplnit jednací řád, tak mi nezbývá nic jiného, než teď požádat o hodinovou přestávku na poradu poslaneckého klubu, protože vy byste dál pouštěl rozpravu, která tady už 20 minut neměla být. Takže prosím o hodinovou přestávku na poradu poslaneckého klubu, minimálně do té doby, než se vrátí paní ministryně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, já bych vás chtěl upozornit, že jsem nechal hlasovat o vašem procedurálním návrhu. Poslanecká sněmovna přijala usnesení o přerušení tohoto bodu do příchodu paní ministryně. Neběží rozprava –

Poslanec Miroslav Kalousek: V takovém případě už tady nemáme o čem mluvit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: – jsou jenom přednostní práva. Takže s přednostním právem pan předseda Kováčik. (Stálý hluk v sále.)

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená vládo, paní a pánoně, zaslechl jsem tady cosi o srovnání dosaženého průměrného věku –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosil bych o klid! Vím, že tato situace je...

Poslanec Pavel Kováčik: – a příčinách, které vedou Španěly a Portugalsku k tomu, že mají větší dosažený průměrný věk než občané České republiky. Z úst pana Kalouska znělo zvláště pikantně. Já si dovolím připomenout ultrapravicové fašistické režimy diktátora Franka ve Španělsku nebo diktátora Salazara v Portugalsku. Dovolím si připomenout situaci, kde teď španělská společnost prochází určitým traumatem při příležitosti vyzvedávání ostatků diktátora Franka a stěhování na nějaké snad jiné pohřebiště než na onom pohřebišti, kde spolu leží oběti i pachatelé. Oběti i vrazi. A tuto situaci Španělé sami dlouhodobě vyřešenu nemají. Zcela určitě ale je a nade vši pochybnosti desetitisíce mrtvých, desetitisíce nezvěstných, tedy umučených lidí, které jak ve španělském Frankově režimu, tak v režimu diktátora Salazara v Portugalsku, jsou dodneška nenalezeny, nevyřešeny.

Připomínám jiný režim tohoto typu zemí, které jsou –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, já vám přeruším a poprosím Poslaneckou sněmovnu, aby se ztišila!

Poslanec Pavel Kováčik: – které jsou pověstné svou humanitou. Nedávno jsme například byli na služební cestě v Argentině a navštívili jsme ono muzeum mučení a poprav levicových občanů, levicově smýšlejících občanů, generálským režimem, kde vedle koncentračních táborů k nejhummánnějším, uvozovkám, způsobům vypořádání se s těmito lidmi volila ultrapravicová junta shazování z vrtulníků do moře.

Já bych poprosil, abychom se v této předvolební situaci zabývali věcmi, kterými máme, a nedělali si tady na úkor – na úkor! – minulosti nějaké pozitivní politické body. Ostatně soudím, že pan Kalousek politické pozitivní body neustálým napadáním minulého režimu stejně nezíská. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já se omlouvám. Já jsem pochopil ten návrh pana poslance Kalouska o hodinovou přestávku, poté co jsem vysvětlil, že došlo k hlasování, že nebyl platný, a já vám dávám slovo. Pokud jsem to špatně pochopil, tak se omlouvám.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem to asi také špatně pochopil, pane předsedající. Pokud platí vaše stanovisko, že jste akceptoval moji prosbu o přestávku na jednání poslaneckého klubu TOP 09 v délce jedné hodiny, tak všechno od okamžiku toho, co jste vyřkl, tady už nemělo být, protože v ten okamžik měla být schůze přerušena. To, co tady potom bylo, to jste připustil jenom díky tomu, že se to teprve učíte řídit.

Já se to tedy pokusím zlidštit a teď prosím o přestávku na jednání poslaneckého klubu TOP 09 v délce 30 minut. Pevně doufám, že během těch 30 minut se paní ministryně práce a sociální věcí dostaví. A doufám, že teď už nepoběží žádná diskuse kromě toho, že byste navrhl, pane předsedající, že můj návrh nebude přijat. Na to máte právo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vyhlašuji přestávku do 16.21 hodin.

(Jednání přerušeno v 15.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.21 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážené přítomné členky vlády, je 16.21, tedy čas vymířený pro přestávku klubu TOP 09 uběhl. Nevím, jestli nás budou chtít seznámit s výsledky jednání svého klubu. Nicméně paní ministryně je přítomná, tedy důvod, pro který jsme původně přerušili rozpravu, pominul, takže budeme pokračovat v projednávání bodu 7, novely zákoníku práce.

Předtím, než znovu rozproudíme rozpravu, tak zde mám nějaké omluvenky. Omlouvá se nám paní poslankyně Válková mezi 18. hodinou a půlnocí z pracovních důvodů, paní poslankyně Krutáková mezi 16. a 19. hodinou a pan poslanec Elfmark mezi 16. hodinou a půlnocí z rodinných důvodů.

V tuto chvíli zde nemám žádné přihlášky do rozpravy písemné. Mám zde s faktickou poznámkou pana poslance Kováčika, ale předpokládám, že to je již zastaralé.

Pan poslanec Kalousek se hlásí do rozpravy z místa. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jsem požádal o tu pauzu, abych mohl položit některé dotazy paní ministryně. Ty dotazy jí nemůžu položit, protože ji teď obtěžuje pan poslanec Volný a pan poslanec Chvojka. (Poslanci Volný a Chvojka odcházejí od vládních lavic, kde mluvili s paní ministryně. Smích v jednaci síni.) Už ne, tak teď už můžu.

Takže ještě jednou děkuji za slovo. A já jsem požádal o tu pauzu, abych mohl položit některé dotazy paní ministryně. Ten první dotaz je, paní ministryně – projednáváme novelu, kterou vy sama označujete za svoji prvořadou politickou prioritu. Nebyla jste ale v tu chvíli v Poslanecké sněmovně, která o tom rozhoduje. Tak já vás moc prosím, jestli byste nám neuměla říct, jaká pracovní povinnost byla důležitější než projednávání tohoto bodu v Poslanecké sněmovně. Prosím pěkně, jsem dalek toho, abych šmíroval váš osobní program. Nebudu to nikdy dělat. Ale v okamžiku, kdy jednáme o bodu, který vy sama označujete za prvořadou prioritu, tak bych skutečně rád věděl, jaká priorita byla ještě prioritovatější, že jste tady nemohla s námi tu diskusi sdílet. To je dotaz číslo jedna.

Dotaz číslo dvě. Notoricky aritmeticky je známo, že bilance nemocenského pojistění se odvíjí od míry nezaměstnanosti a od růstu mezd s parametrem nemocenského pojistění. Do toho zasahuje administrativní opatření. To zásadní administrativní opatření byl zásah karenční lhůty, který byl schválen v roce 2011 s účinností od 1. 1. 2012. Tak já jsem chtěl poprosit, jestli byste nám uměla říct, jak od toho roku 2012 se to administrativní opatření do té bilance promítlo vůči veřejným rozpočtům – negativně, pozitivně, v kolika miliardách. Na to jsou metodiky a jsem přesvědčen, že když o něčem takovém diskutujeme, tak to má ministr práce a sociálních věcí v malíčku.

Tak to jsou dva dotazy, na které se domnívám, že než uzavřeme druhé čtení, bychom měli všichni slyšet odpověď. A děkuji vám za pochopení, že jste na mě počkala a že jsem mohl ty dotazy položit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní ministryně Maláčová se hlásí do rozpravy. Takže prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, krásné, hezké odpoledne.

Nejdříve bych ráda řekla, že Ministerstvo práce a sociálních věcí tento návrh, jehož nejsem předkladatelem, samozřejmě podporuje. Myslím si, že nemocní lidé by neměli pracovat. Myslím si, že lidé, kteří jsou nemocní, a přesto chodí do práce, nemohou pracovat dobře. A myslím si, že třetí hlavní argument pro zrušení karenční doby je, že vlastně tím způsobují tito nemocní lidé další škodu, protože nakazí ještě své kolegy a kolegyně. Takže Ministerstvo práce a sociálních věcí jednoznačně tento návrh podporuje.

Co se týká vašeho dotazu, kde jsem byla, tak si myslím, že to je velká náhoda, protože jsem byla na několik měsíců plánovaném lékařském termínu. A myslím si, že už vlastně pravice to dělá schválně, dělá vše pro to, aby lidé byli opravdu nemocní. Takže já si myslím, že to je krásná ilustrace toho příkladu, jak se se zdravím v naší zemi hazarduje.

Co se týká vašeho dalšího dotazu, tak samozřejmě můžeme si tady vyčítat jednotlivá čísla, můžeme tady promítat grafy dopadů na státní rozpočet nebo na nemocenské pojištění, ale já bych ráda poukázala na další aspekt. V České republice, a v makroekonomickém měřítku obecně, se velmi často zapomíná na započítání takzvaných negativních externalit do nákladů systému. Typickým příkladem je například vznik ekologických škod při budování průmyslových oblastí. Další typický příklad je, pokud hlavním ukazatelem například v nemocenském pojištění jsou nízké náklady, například zaměstnavatelů, vůbec nezapočítáváme vlastně takový ten typický ukazatel, kterým jsou negativní dopady na zdraví zaměstnanců a zaměstnankyň a jeho dlouhodobá perspektiva. Já si prostě myslím, že zdraví našich zaměstnanců, a zopakuji ještě jednou ten argument, že nemocní lidé by neměli pracovat a nemohou pracovat dobře, tak z dlouhodobého hlediska – a víme, že zavedením karenční doby dlouhodobá nemocnost stoupala, to jsou ty takzvané negativní externality, takže k jejich nárůstu došlo, a v našem systém to není započítáno. A asi víte, ale myslím si, že pan ministr zdravotnictví by o tom dokázal hovořit kompetentněji, že zdravotní stav českého obyvatelstva není v žádném případě dobrý. A to si myslím, že bychom měli mít také na paměti.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní se mi hlásil do rozpravy pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Je mi velmi líto, paní ministryně, dokonce je mi to poněkud trapné, ale vy jste tady nebyla, když vystupoval – on vám to teď šeptá (poslanec Chvojka mluví s paní ministryně). Vý jste tady nebyla, když vystupoval váš předseda poslaneckého klubu Chvojka a říkal, že tady nemůžete být, protože jste na ministerstvu a máte strašně důležité jednání. Vý jste nám teď říkala, že jste byla na dlouhodobě, opravdu dlouhodobě plánovaném zdravotním výkonu. To se, ač nejsem lékař, tak si troufnu říct, že to se neprovádí na Ministerstvu práce a sociálních věcí. (Smích v jednací síni.) Takže jeden z vás dvou zcela jednoznačně lhal. Buď pan předseda Chvojka, nebo vy. Možná že by bylo docela fajn, kdybyste uměli říct Poslanecké sněmovně, kdo tedy lhal. Jestli pan doktor Chvojka, nebo vy. Ne že by to bylo až tak úplně podstatné, ale je to přece jenom zajímavá informace. Nemohli jste oba dva mluvit pravdu. Jeden z vás dvou lhal. To ze zvukového záznamu je možné zjistit.

K tomu mému druhému dotazu. Ano, externality, pocity. Nicméně přece jenom existují metodiky a existuje kvantifikace. Dokonce ve státních závěrečných účtech i v návrzích státních rozpočtů se můžeme dočít dopad do rozpočtu. Dokonce i tento návrh, byť není vládní, musí říct nějaký dopad do státního rozpočtu. Nic z toho jste nám neřekla, paní ministryně. Já nechci nic jiného, protože ve státních závěrečných účtech se můžeme dočít dopad karenční lhůty do bilance nemocenského pojištění a v návrhu tohoto zákona se můžeme dočít předpokládaný dopad do veřejných rozpočtů. Já těm číslům nevěřím. Protože jím nevěřím, tak chci slyšet autoritativní vyjádření ministryně práce a sociálních věcí, a dokud toto autoritativní vyjádření neuslyším, tak si na to těžko můžu udělat názor. Tak prostě to je přesně to, o co jsem vás chtěl poprosit.

Teď jsem vás chtěl poprosit, jestli byste nám neřekla dopad tohoto administrativního opatření do bilance nemocenského pojištění od roku 2012. To musíte mít v malíčku, protože jinak by to nemohla být vaše priorita. A jestliže podporujete tento návrh – teď už se to tam nedočtete v tom mobilu, já vím, že to tam listujete zoufale – a říkáte, jak je to pro vás důležité, tak přece musíte vědět, jaký to můžeme dopad do veřejných rozpočtů od okamžiku schválení. A já jsem teď nechtěl od vás nic jiného, než abyste nám ta čísla řekla. Buďte tak moc hodná, zkuste to. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní se mi hlásil z místa pan poslanec Chvojka, poté paní ministryně Maláčová.

Poslanec Jan Chvojka: Byl jsem vyzván k reakci, tak budu reagovat, ale věřím, že jenom jednou. Pan předseda Kalousek, jak Columbo, říká: jeden z vás lhal, tak kdo z vás to byl? Myslím, že i jako Columbo, který se vždycky vrací v tom plášti, ještě se možná pákrát vrátí dneska, protože je evidentně v ráži.

No, nemáte pravdu, pane předsedo Kalousku prostřednictvím pana místopředsedy, nelhal z nás ani jeden. Já jsem neříkal, že paní ministryně... anebo i kdybych to věděl, že je u lékaře, tak neřeknu, že má důležité jednání. Řekl jsem, že je na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde byla. Myslím si ale mimo jiné, že vás dotaz je nedůstojný. Nicméně byla na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde mimo

jiné funguje např. praktický lékař nebo zubař. Ostatně tady funguje také doktor, pan doktor Franta Kostka, kterého všichni známe. Vy tam také občas chodíte. Každý z nás tam občas musí. Takže já si myslím, že jsem odpověděl. Paní ministryně byla na Ministerstvu práce a sociálních věcí a nelhal ani jeden z nás. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Byl bych velmi rád, kdybychom se vrátili k bodu jednání. Paní ministryně stáhla svoji přihlášku, takže prosím pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dobrá. Mé vystoupení skutečně nechtělo vyšpiónovat, jaký že dlouhodobě plánovaný zdravotní zákon paní ministryně chtěla a měla podstoupit a podstoupila. Do toho mně věru nic není. Já jsem jenom chtěl demonstrovat Poslanecké sněmovně, že lžete, pane předsedo Chvojko, protože když jste říkal, že na Ministerstvu práce a sociálních věcí a že tam – a prosím, podívejme se všichni na ten záznam – má nesmírně důležité pracovní jednání, to tady zaznělo, tak paní ministryně řekla, že byla na dlouhodobě plánovaném zdravotním zákonu.

Já pokládám čistě řečnickou otázkou, jaký že dlouhodobě plánovaný zdravotní zákon je možné dělat na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Uvědomujete si sami, kolegové, jak jste trapní ve svých lžích? (Projev nabývá na důrazu.) Jak si děláte legraci z Poslanecké sněmovny? A že vám nemůže být jedno, že nám to není jedno? Že si tady prostě na nás děláte dlouhý nos, a nejenom na nás jako na opozici, ale i na koaliční partnery? Že prostě není možné, aby předseda klubu řekl, že ministryně má důležité jednání na Ministerstvu práce, a ministryně řekla, že byla na dlouhodobě plánovaném zdravotním zákonu? Že prostě jeden z vás je lhář a že tohle je Poslanecká sněmovna a tady že lhát se nemá! Tak jistě, máme premiéra, který tady lže pořád, ale já si pořád nemyslím, že tohle by měl být standard.

A co se týče kvantifikace jednotlivých dopadů, tak tu jsem neslyšel. Paní ministryně se vzdala té odpovědi, pravděpodobně proto, že to neumí. Do té doby, dokud to nebude umět, tak nemůžeme dokončit projednávání tohoto bodu.

Paní ministryně, stačí vám dvacet minut? Stačí vám dvacet minut na to, abyste se tu kvantifikaci doučila? Dobrě. Zkusím to. Já pevně doufám, že do dvaceti minut ministerstvo paní ministryně tu kvantifikaci pošle, takže prosím o přestávku u poslaneckého klubu v délce dvaceti minut. Snad nám potom paní ministryně řekne, jaké toto opatření má dopady do bilance nemocenského pojištění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Rozumím. Paní ministryně se teď přihlásila, tak nevím, jestli chce odpovědět, tak já jí dovolím odpovědět, protože bychom se možná mohli vyhnout té přestávce... S přednostním právem? (Pomlka. Hluk v sále.) V tom případě, pokud nikdo nic nenamítlá, vyhlašuji přestávku o délce dvaceti minut, tzn. do 16.50.

Pan poslanec chce upřesnit svůj návrh. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane přesedající, já jsem pochopil, že se stejně nic nedozvíme, kromě dalších lží, takže já stahuji svůj návrh na přestávku. Prostě se to nedozvíme a svůj názor vyjádříme v hlasování ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Registruji vaše stažení návrhu. Hlási se mi pan poslanec Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane přesedající. Paní a páновé, já bych chtěl poprosit, abychom z jednání Sněmovny, ale ono je to tři dny před volbami, tak možná právě proto, ale přesto bych chtěl poprosit, abychom z jednání Sněmovny nedělali kabaret. Téma, které probíráme, je téma složité, je téma náročné, je téma, které si zaslouží lepší pozornost než to, co tady teď při vši úctě předvádí pan kolega předseda klubu TOP 09 Kalousek.

Já si myslím, že dokonce bychom se právě po této zkušenosti měli dohodnout, že bychom minimálně šest týdnů před každými dalšími volbami, ať už budou komunální, senátní, krajské nebo parlamentní, vůbec neměli zasedat, protože to, co tady zejména dnes vidíme, je přehlídka ztraceného času. Prosím, vyzývám, pojďme k tématu a nechejme malicherností. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Takový návrh by zřejmě bylo nutné doručit přes organizační výbor, na což jsem připraven o tom jednat, nicméně v tuto chvíli tedy budeme pokračovat v rozpravě, do které se v tuhle chvíli, pokud se dobře dívám, již nikdo nehlásí, takže končím podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany zpravodaje nebo navrhovatele. Není tomu tak.

V tom případě bychom měli přistoupit k hlasování o návrzích, ale nemám tady žádné návrhy, takže bych ukončil druhé čtení tohoto návrhu a posuneme se v pořadu dál. Děkuji navrhovateli a zpravodaji.

A nyní máme zařazený bod

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 71/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr spravedlnosti Jan Kněžinek. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžinek: Vážený pane přesedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k tomu, že se jedná o druhé čtení návrhu zákona, který byl současně tedy do dnešního dne poměrně podrobně diskutován jak na podvýboru pro insolvence, tak potom na samotném ústavněprávním výboru, za což tedy všem členům jak výboru, tak podvýboru mimořádně děkuji,

pokusím se být při představení tohoto návrhu, resp. při uvedení tohoto bodu maximálně stručný.

Jedná se tedy o vládní návrh zákona, který už byl předložen v minulém volebním období. Navazuje v podstatě tedy na něco, co už tady bylo projednáváno. Smyslem tohoto návrhu zákona je otevřít institut oddlužení širšímu okruhu osob. Z věcného hlediska je potřeba říci, že institut oddlužení dneska už v zákoně je. Ti, kteří na něj dosáhnou, plní své závazky v poměrně velkém obsahu. Mimochodem téměř 30 % z nich v tom režimu oddlužení zaplatí 100 % svých závazků. Nicméně problém je v tom, že při vstupu do oddlužení se zkoumá, zda budou schopni uhradit alespoň 30 % svých závazků, což samozřejmě ne všichni schopni jsou.

Zároveň je potřeba říci, že Česká republika byla v uplynulých letech – a ono je to bezesporu do značné míry dáno jinou právní úpravou, než je insolvenční zákon, resp. absencí předchozí právní úpravy, je to dáno tím, že relativně dlouho jsme tady neměli uspokojivou úpravu spotřebitelského úvěru. Ta úprava je účinná teprve od roku 2016. Předtím tedy tady v oblasti půjček, v oblasti závazků, typicky v oblasti spotřebitelských úvěrů vládla poměrně velká džungle, která logicky vedla k tomu, že celá řada lidí mnohdy ze své vlastní nerozvážnosti se dostala do tzv. dluhové pasti.

Dnes máme v České republice skoro milion lidí v exekuci. Když k nim připočteme jejich rodinné příslušníky, osoby, které jsou na nich závislé, tak se potom dostáváme na číslo ještě výrazně vyšší. Přitom platí, že většina z nich na sobě má více než jednu exekuci, to znamená, podléhá více exekucím. Mnohdy se jedná o pět, o deset exekucí, kdy samozřejmě ti lidé nejsou za běžných okolností v žádném případě do konce svého života schopni své dluhy splatit. Jaké to vyvolává externality? Oni odcházejí do šedé ekonomiky, pracují načerno, protože jakýkoliv příjem, který dosáhnou, je pro ně neperspektivní, protože o něj hned poměrně záhy přicházejí. Ten institut oddlužení by se měl tedy otevřít širšímu okruhu lidí, než jsou pouze ti, kteří jsou schopni splatit alespoň 30 % svých závazků během pěti let. Ostatně podobná právní úprava platí ve všech sousedních státech a Česká republika je v tomto směru nejpřísnější.

Návrh zákona, tak jak je předložen a jak byl diskutován na podvýboru a na výboru, přitom přichází se dvěma poměrně zásadními změnami oproti stávající právní úpravě. První z nich je, že v rámci režimu pětiletého oddlužení odpadává ta bariéra povinnosti splatit alespoň 30 % závazku. Jinými slovy, návrh předpokládá, že v zásadě do režimu oddlužení bude moci každý, kdo bude připraven a ochoten v rámci svých možností, podle tedy svých schopností, splátet své závazky, přičemž se počítá s tím – někdy se říká, že se pracuje s nějakou nulovou variantou, že nebudu muset splatit nic, to není... To je ovšem poměrně velká zkratka. Nejdří se o nějakou dluhovou amnestii. Ti lidé budou povinni platit minimálně náklady na samotné insolvenční řízení, což tedy včetně DPH je nějakých 1 100 korun měsíčně a plus samozřejmě případně prioritní pohledávky, jako je výživné a dle možností tedy další závazky. Kolik splatí během těch pěti let, v zásadě není úplně rozhodné. Musí splatit maximum, co mohou.

Nicméně na konci přece jenom tedy, a teď se bavíme ve znění pozměňovacího návrhu, který bude podán ústavněprávním výborem, protože s ním ministerstvo plně,

plně souhlasí a podporuje ho, uplatní se 30 % z hlediska připadného prokazování splnění podmínek k exekuci. Já s tím nechci zbytečně zatěžovat, předpokládám, že ten návrh bude představen později potom zpravodajem ústavněprávního výboru.

Druhým benefitem, který ten návrh přináší, je uvolnění, resp. rozvolnění režimu oddlužení pro ty, kteří jsou schopni splácte více. Jako určitý tedy benefit pro tyto dlužníky návrh předpokládá, že bude možné oddlužit se nejenom v té pětileté době, ale i v době tříleté, a to konkrétně v případě, že dotyčný splátku v této tříleté době určité procento svých dluhů. Konkrétně návrh počítá s 50 %, ale já už avizuju, že se tady asi objeví návrh na nějaké dílčí úpravy, u kterých samozřejmě může být dále diskutován, a který ten princip nerozbourává, což samozřejmě zase má motivovat k tomu, aby se ti dlužníci vrátili pokud možná co nejdříve do běžného ekonomického a sociálního statusu. Aby vyšli z té šedé zóny, do které je nutí režim jejich dluhů vstupovat, tak aby nepřiznávali své příjmy atd.

My od návrhu zákona očekáváme celou řadu pozitivních přínosů. Předně jde o to, že vystoupením z té šedé zóny samozřejmě dojde k narovnání určité deformace na trhu práce. Zároveň dojde k tomu, že stát přestane vyplácet připadné sociální dávky tam, kde by je vyplácet neměl, protože budou přiznávány legálně příjmy a řada lidí z toho režimu vypadne. A ono to koneckonců bude přínosné i pro samotné věřitele, byť to tak na začátku možná nevypadá, a to konkrétně v tom, že tam bude získána efektivnější kontrola nad tím, jestli jejich dluhy jsou plněny, nebo ne.

K tomu návrhu ještě můžu říci, že diskuse nad ním byla opravdu poměrně obsáhlá. My jsme ho řešili mimo jiné i se soudci, kteří se venují insolvenčnímu řízení, a věříme, že návrh, se kterým přicházíme, případně tedy ve znění pozměňovacích návrhů, kde s většinou jsme vyslovili souhlas, pokud se bavíme o návrzích z ústavněprávního výboru, tedy je přínosem. A moc věřím v to, že bude postoupen do dalšího, to znamená třetího, finálního čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Než postoupíme dál, mám tady omluvu. Omlouvá se nám pan poslanec Vít Rakušan od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní připomínám, že návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu, dále byl tisk příkázán výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 71/1 až 5. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jan Chvojka, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. To by bylo nadlouho, odůvodnit ty pozměňovací návrhy, kterých je asi třicet. Dámy a páновé, děkuji za slovo. Hezké odpoledne. Já se těším na tu debatu, která snad bude věcnější a zajímavější než ta, co proběhla před pár minutami.

Ano, je pravda, že máme na stole novelu insolvenčního zákona, relativně velkou novelu. Já se přiznám, že jako sociální demokrat a zpravodaj tohoto zákona jsem hrdy

na to, že v roce 2006 byl přijat insolvenční zákon, který je účinný od 1. 1. 2008. Pomohl desítkám tisícům lidí dostat se z dluhové pasti, ve které by byli někteří z nich i do konce života. Někteří z nich by v podstatě pod tou knutou exekuci žili navždy. Nicméně ukázalo se za těch deset let, že insolvenční zákon, byť pomohl desítkám tisícům lidí, jak jsem říkal, nepomohl úplně všem, kteří by si to zasloužili. Například matkám samoživitelkám nebo osamělým seniorům či seniorkám, kteří prostě nejsou schopni prokázat to základní, co po nich zákon chce v tom institutu oddlužení, to znamená to, že za dobu pěti let splatí minimálně 30 % dluhů.

Tento zákon, respektive tato novela zákona tedy, podle mého názoru to, co před deseti lety ten zákon přinesl, to znamená druhou šanci lidem, kteří by jinak byli v exekuční pasti, tu druhou šanci otevírá více lidem. Jak, to už osvětlil pan ministr spravedlnosti.

Je pravda, že k novele byla, řekl bych, nadprůměrně velká, široká, bohatá diskuze nejenom na půdě podvýboru, kde děkuji za práci všem členům podvýboru a panu předsedovi podvýboru pro exekuce, nebo na půdě ústavněprávního výboru, ale také na různých kolokviích, sympozích a dalších platformách. To znamená, tento návrh zákona je probrán odshora dolů, odzdola nahoru, zleva doprava, zprava doleva. A právě také tak se probíral i na ústavněprávním výboru, kde závěrečné projednání proběhlo 26. září tohoto roku. Všichni to usnesení máte ve svých počítačích nebo na svých stolech. Jde o tisk 71/5. Jak jsem říkal na začátku své zpravodajské zprávy, jde o 18 stránek. Takže nezlobte se na mě, pane předsedo, respektive pane místopředsedo Sněmovny, já je nebudu číst a už vůbec ne odůvodňovat. To je případně na každém z těch, kteří dany pozměňovací návrh předložili.

Já chci jenom říct, že usnesení ústavněprávního výboru zní tak, že za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila. Za druhé, doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona tyto změny a doplňky. – A o nich jsem před malou chvílí mluvil. Je jich na 18 stránek. Dále za třetí, povídáme předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny. Za čtvrté, zmocňuje zpravodaje výboru, tedy mě, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavněprávního výboru a doporučil jeho další projednávání ve znění pozměňovacích návrhů přijatých ústavně právním výborem. A za páté, zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy."

To je moje zpravodajská zpráva a já bych se touto cestou rád přihlásil i do obecné a potom do podrobné debaty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím zpravodaje výboru pro sociální politiku poslance Jana Bauera, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Odůvodnit je samozřejmě můžete odkazem na dokument v systému.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Milé dámy a pánové, já jsem svůj názor k vládnímu návrhu zákona řekl relativně podrobně v rámci

prvního čtení a mnohokrát v rámci diskuze na podvýboru pro insolvenci. Já si osobně myslím, že je vhodné podat pomocnou ruku těm lidem, kteří se dostali skutečně do velkých problémů mimo jiné vlivem nedokonalé legislativy v minulosti. Na druhou stranu mám určité pochyby, že navzdory těm pozměňovacím návrhům především ze strany poslanců hnutí ANO vůči svému ministerstvu, nebo vůči své vládě, ten zákon, o jehož finální podobě zatím nikdo neví, protože tady bylo řečeno z úst mého předrečníka, že máme k dispozici v tuto chvíli minimálně třicet pozměňovacích návrhů, nikdo neví, jaký návrh bude v té konečné verzi, a může mimo jiné vést k daňové recidivě, může zvýšit nezodpovědnost dlužníků, nebo dokonce může nahnat do oddlužení ty, kteří doposud férově a poctivě spláceli.

Já se k tomu vyjádřím v rámci obecné rozpravy, do které jsem se přihlásil, ale mou povinností jako zpravodaje je vás seznámit s usnesením výboru pro sociální politiku ze dne 27. září. Má celkem čtyři body.

Za prvé, výbor doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona. – Omlouvám se, že nebudu číst všechny podrobnosti, tak jak bývají součástí těchto usnesení.

Za druhé, výbor pro sociální politiku zmocňuje zpravodaje, aby se stanoviskem výboru seznámil Poslaneckou sněmovnu – což činí – a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl příslušné legislativně technické úpravy.

Za další – a teď prosím o vaši pozornost. Jsou tady dva doprovodné návrhy na usnesení. Vypadají docela zajímavě. Mám za to, že jsem je navrhoval já, a zní následujícím způsobem: Výbor pro sociální politiku žádá ministra spravedlnosti, aby ve lhůtě jednoho roku od účinnosti předkládané novely zákona o úpadku a způsobu jeho řešení předložil do výboru pro sociální politiku statistiky dokládající počet dlužníků, kteří vstoupili do oddlužení podle nových pravidel, charakteristiku a strukturu těchto dlužníků a průměrnou výši jejich dluhů. – To je za třetí.

A za čtvrté: Výbor považuje za žádoucí, aby budoucí dopady insolvenční novely průběžně vyhodnocoval také Ministerstvo práce a sociálních věcí, a to zejména s ohledem na tvrzení uvedené v důvodové zprávě předkládané spolu s vládním návrhem zákona, podle kterých nová pravidla oddlužení pomohou dlužníky z dluhových pastí a vrátit je z šedé zóny a závislosti na sociálních dávkách do aktivního ekonomického života, což má přinést úspory na straně veřejných rozpočtů.

Tolik usnesení výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám děkuji. Návrh doprovodného usnesení prosím potom předejte zpravodaji.

Nyní otevím obecnou rozpravu, do které se přihlásilo osm poslanců v pořadí pan poslanec Bauer, pan poslanec Feri, pan poslanec Výborný, pan poslanec Sadovský, paní poslankyně Ožanová, pan poslanec Farský, pan poslanec Kolařík, pan poslanec Benda a přibyla nyní paní poslankyně Valachová. Takže už jsme na devítí.

Pan poslanec Chvojka se hlásil s přednostním právem? Mám tomu tak rozumět? Protože písemné přihlášky mají jinak přednost. (Ano.) Takže pan zpravodaj Chvojka s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji ještě jednou za slovo, pane místopředsedo. Je to tak, nedával jste pozor. Já už jsem se hlásil a žádal jsem o slovo v obecné rozpravě i v té podrobné jako zpravodaj.

Za prvé musíme splnit jednu povinnost, na které jsme se domluvili na půdě ústavněprávního výboru a která je obecně užitečná pro projednávání tohoto tisku, to znamená to, že jakýkoliv podaný pozměňovací návrh dnes je pozměňovacím návrhem, kde základem pro projednávání je ten pozměňovací návrh jako celek, který přijal ústavněprávní výbor. Koukám na pana předsedu Marka Bendu, jestli to říkám správně? Ano, říkám to správně. To znamená, že bychom o tom měli hlasovat. Možná vám ještě řekne do ouška, jak správně interpretovat to, co říkám, pan předseda Benda... Tak to řekne potom.

A potom jsem se chtěl krátce pozastavit nad svým pozměňovacím návrhem, ke kterému se potom přihlásím v rámci podrobné diskuze. Je to pozměňovací návrh, který vznikl ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti. Já ho předkládám v souladu s ustanovením § 94 odst. 1, jednacího řádu. Obsahem tohoto pozměňovacího návrhu jsou technické změny zákona o soudech a soudcích v souvislosti s plánovaným zavedením přidělování insolvenčních věcí na soudech tím náhodným výběrem pomocí takzvaného generátoru přidělování, tak aby byla vyloučena možnost ovlivňování přidělení těchto věcí.

Já si dovoluji v této souvislosti připomenout, že minulá Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, že se tento způsob přidělování věcí náhodným výběrem uplatní pouze u věcí insolvenčních. U většiny jiných soudních agend bude přidělování věcí probíhat zásadně jako doposud na základě toho takzvaného kolovacího systému alias kolečka. Mnou předložený návrh má za cíl pouze před uvedením nového systému v život odstranit některé výkladové nejasnosti, které vzešly z podnětu krajských soudů.

Pozměňovací návrh tedy bezprostředně souvisí s obsahem vládního návrhu v tom smyslu, že generátorem přidělování se budou přidělovat všechny insolvenční věci včetně návrhu na povolení oddlužení, které tvoří těžiště této agendy. Především je třeba postavit najisto, že se generátor přidělování skutečně nedotkne přidělování v jiných soudních agendách, dále je třeba pravidla pro přidělování insolvenčních věcí přizpůsobit tomu, že jsou úkony v insolvenčních řízeních svázány poměrně velmi krátkými lhůtami, které je potřeba ve všech případech dodržet, a konečně je potřeba ponechat předsedům soudů dostatečnou flexibilitu při sestavování rozvrhu práce a organizaci práce na soudech.

Děkuji za pozornost. Poté se ještě přihlásím k tomuto pozměňovacímu návrhu v rámci podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Benda s faktickou poznámkou, která nám ujasní ten návrh.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, já bych jenom poprosil, abychom teď hlasovali o tom, že projednáváme sněmovní tisk 71 ve znění sněmovního tisku 71/5, což je ono usnesení ústavněprávního výboru, které je vlastně – neříkáme tomu komplexní pozměňovací návrh, protože to původní jsme neměnili, ale změnili jsme tam toho tolik, že abychom byli schopni se s tím vypořádat a aby bylo jasné, k čemu se návrhy podávají, proto jsme už minulý týden na výboru toto navrhli. Všichni s tím počítají, všichni je takto podávají, ale myslím, že formálně to musíme na začátku jednání v obecné rozpravě odhlasovat. Čili projednáváme sněmovní tisk 71 ve znění sněmovního tisku 71/5.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Souhlasím, že je potřeba to odhlasovat. Ještě se mi s faktickou poznámkou hlásí pan poslanec Ferjenčík. Předpokládám, že je to k tomuto.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl podpořit ten návrh kolegy Bendy, který odhlasoval ústavněprávní výbor. Přestože v některých konkrétních ustanoveních my preferujeme původní vládní předlohu před pozměňovacím návrhem ústavněprávního výboru, tak z hlediska projednávání v Poslanecké sněmovně je daleko racionalnější vzít tu předlohu, která už zapracovala několik desítek změn skrz ústavněprávní výbor, a podávat pozměňovací návrhy k němu, jinak se z toho s prominutím zblázníme.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tom případě svolám kolegy do sálu, protože budeme hlasovat věcně. Počkám, až se kolegové usadí v lavicích.

Vidím žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se svými kartami.

Pro ty, co nyní přicházejí, zopakuji, že budeme hlasovat o tom, že nadále budeme projednávat sněmovní tisk 71 ve znění, které je ve sněmovním tisku 71/5, to znamená ve verzi, která vzešla z ústavněprávního výboru. Vypadá to, že počet přítomných poslanců se ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 239 bylo přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 125, proti nikdo. Návrh byl přijat, tedy budeme pokračovat v projednávání.

Vrátíme se do rozpravy. Já vám děkuji. Nyní prosím pana poslance Bauera, který je přihlášen do obecné rozpravy jako první.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, ještě jednou děkuji za slovo. Jsem rád, že to předcházející usnesení prošlo, protože si jinak nedovedu představit, že bychom se dobrali nějaké smysluplné podoby finálního zákona.

Dovolte mi pár poznámk k té několikaměsíční práci. Já jsem velice rád, že jak na půdě podvýboru pro insolvenci, tak na půdě ústavněprávního výboru prostřednictvím mnoha pozměňujících návrhů se významně překopala ta původní vládní verze, kterou

předložil pan ministr Pelikán a která, myslím, byla obecně velmi nepřijatelná. To jsem chtěl říci hned na úvod.

V těch mnoha pozměňujících návrzích jsou návrhy, které já osobně – a doufám, že budou mít širší podporu – podporuji, protože nesporně zjednoduší proces oddlužení a s ním spojené papírování, což si myslím, že je velmi důležité. Také jsou tam některé další, jiné rozumné návrhy. Já sám jsem v ústavněprávním výboru prosadil, a doufám, že to projde ve třetím čtení, návrh, který sjednocuje praxi soudců rozhodujících o srážkách z příjmů podnikatelů v insolvenční, a budu velmi rád, pokud tento návrh najde vaši podporu. To je možná z těch pozitivních věcí.

Já mám někdy pocit, a viděl jsem to i na jednání podvýboru, že v průběhu projednávání této novely se trochu pozapomnělo, jaký je vlastně primární účel zákona o insolvenční. To si řekneme na rovinu, je to poměrně uspokojení věřitelů. Já jsem někdy slyšel návrhy, které možná dokonce i patřily na půdu třeba výboru pro sociální politiku, protože to je účelem každého buď minulého zákona o konkurzu a vyrovnání nebo nově zákona o insolvenční, a pokud se chce někdy i právem pomáhat, tak jsem nabyl dojmu, že některé návrhy dokonce ani nepatří na diskusi o novele insolvenčního zákona. (V sále je velmi hlučno.)

Já už jsem tady na úvod řekl, že jsme si vědomi toho a jsme připraveni a je správné, abychom podali pomocnou ruku těm, kteří padli do dluhové pasti a dostali se do neřešitelných problémů mimo jiné díky nedostatečné legislativě v minulosti, na druhou stranu nynější novela nepomáhá pouze těmto lidem. My v podstatě nastavujeme pravidla i do budoucna i pro budoucí dlužníky. Proto je zásadní, aby tato novela uměla současně zamezit tomu, aby nová pravidla nezačali zneužívat různí spekulanti a lidé, kteří už v okamžiku, kdy se zadlužují, dobře vědí, že své závazky nikdy nesplní. Obávám se, že tyto pojistky stále v tom návrhu zákona chybí. Já už jsem postrádal v původní verzi a v nové naopak vyvstala nová rizika, například –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vás, pane poslanče, přeruším.

Poslanec Jan Bauer: Já se také sám neslyším.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Stoupá nám hladina hluku. Já bych chtěl vyzvat všechny poslance, aby svá jednání přesunuli do předsály, pokud neprojednávají tento tisk. Děkuji.

Poslanec Jan Bauer: Opakuji – nejen v původní verzi, ale i v té nové vyvstávají nová rizika, například v souvislosti s tím, že je tu návrh na mírnější oddlužení seniorů, a přitom všichni dobře víme, jak je běžné a jednoduché v praxi v některých rodinách zadlužit babičku nebo dědečka, protože na nich si ve finále vůbec nikdo nic nevezme.

Já se obávám, že novela nejenže umožní zneužívání systému oddlužení, ale může posilit dluhovou recidivu a může vést k ještě větší nezodpovědnosti dlužníků, kteří

byli dosud ochotni splácat své závazky, nicméně toto své rozhodnutí mohou změnit. Možná se také sluší připomenout, že tyto obavy nezní pouze z pravicové opozice, ale jsou to velmi často názory zástupců obcí a měst, které jsou také věřiteli, nebo to můžeme slyšet od věřitelů, ale například minulý týden jsem slyšel na zajímavé konferenci tady v Poslanecké sněmovně názor zástupce neziskové organizace, která pracuje s vězni. Tento člověk, který má bohaté zkušenosti se svými klienty, má na to velmi podobný názor. Obává se zmírněných pravidel a následného chování některých dlužníků.

Konkrétně některé návrhy, které bych považoval za problematické. Za prvé je to návrh, který má umožnit oddlužení již po třech letech, pokud dlužník uplatí svých 50 % závazků. Logicky se samozřejmě nabízí otázka, proč tedy nemůže splácat o několik let déle jako ostatní spotřebitelé a zaplatit svůj dluh kompletně.

Za rozumný naopak považuji třeba návrh svého kolegy Pavla Blažka, který chce omezit míru uspokojení nižší než 30 % právě u těch dluhů, které vznikly před přijetím legislativy na ochranu dlužníků, tedy od prosince 2016, kdy začal platit nový zákon o spotřebitelských úvěrech.

Také mi velmi vadí, že tento zákon přímo neurčuje hodnotu nezpeněžitelného obydli a ponechává to na budoucí ministerské vyhlášce. Je to relativně velký problém. Něco takového mělo být podle mého názoru s ohledem na právní jistotu dlužníků i věřitelů obsaženo přímo v zákoně. Jak někteří z vás vědí, na výborech byl diskutován návrh, který by zakotvil tuto hodnotu na základě normativních nákladů na bydlení přímo v zákoně. Bohužel Ministerstvo spravedlnosti tento návrh odmítlo s tím, že normativní náklady nejsou vhodná zdrojová data, a sluší se proto připomenout, že ještě před dvěma lety s nimi ministerstvo v původní verzi zákona pracovalo, a to velmi benevolentně a k dlužníkovi více než vstřícně. Je tedy namísto reálná obava, jak se bude budoucí ministerská vyhláška zpracovávat, jak vlastně bude vypadat a zda se nedočkáme situace, kdy bude oddlužovat lidi s milionovými haciendami.

V neposlední řadě považuji za důležité, aby byl striktně posuzován poctivý a nepoctivý záměr dlužníka. Já v tomto smyslu budu podávat svůj vlastní pozměňující návrh, který jsem již načetl do systému a ke kterému se přihlásím v rámci podrobné rozpravy.

Na závěr možná tři taktéž problematické věci. Chtěl bych vás upozornit, že v tuto chvíli, myslím si, že to neví ani sám pan ministr, nikdo přesně neví, kolik lidí do nového zákona vstoupí podle nových pravidel, to za prvé. Za další, nikdo ještě nebyl schopen přesně vyčíslit, kolik celá tato záležitost vlastně bude stát. Já jsem se na to ptal zástupců vlády i ministryně financí a bohužel jsem žádnou odpověď nedostal. A v neposlední řadě považuji za velmi důležité, aby se také dbalo potřeb příslušných soudů, protože si nejsem schopen představit, zda se tisíce nebo desetitisíce lidí přihlásí do oddlužovacího procesu, zda insolvenční správci a samotné soudy budou mít dostatečnou kapacitu ten nápor zvládnout.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také vám děkuji. A nyní prosím pana poslance Feriho a připraví se pan poslanec Výborný. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi za něj děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, jsme v druhém čtení, není to úplně vhodné místo na nějaké politické proslovu nebo politikaření, takže mi dovolte jenom krátce okomentovat své pozměňovací návrhy, ke kterým se pak v rámci podrobné rozpravy přihlásím.

Ta vstupní teze, a už ji tady pan ministr nastínil, byla taková – za prvé umenšit nebo odstranit, to je původní předloha, bariéry na vstupu do oddlužení, a ta druhá teze, která se později objevila, kterou s velkým povděkem kvitují, bylo urychlit a usnadnit celé insolvenční řízení.

Takže stran toho prvního ta původní předloha počítala se sedmi lety, s hypotetickým, ale myslím si s velmi, kdyby to náhodou prošlo, reálným nulovým uspokojením pohledávek nezajištěných věřitelů. Později to bylo modifikováno na pět let, 30 % a vyvratitelnou právní domněnkou, která nějakým způsobem předpokládala snahu dlužníků na uspokojování věřitelů, a naštěstí musím zaklepat a poděkovat kolegovi Patriku Nacherovi, že předložil a prošel návrh, který ten návrh oproti tomu původnímu návrhu pana doktora Pelikána zpřísňuje, ale myslím si velmi správným směrem. Říká to velmi případně, aby tady zkrátka nevznikal systém pro systém, což si myslím, že leckdo chce, tzn. nějakým způsobem unést odměnu insolvenčního správce, náklady jednotlivých výdajů, platit těch 1 100 korun měsíčně a takhle se po určitý časový úsek snažit, a pak to budiž všechno odpuštěno. To si myslím, že je v přímém rozporu se zásadami insolvenčního řízení, tak jak jsou stanovena v samotném zákoně.

Odpadla z toho mírně motivace, která samozřejmě má být nějakým způsobem realizována, nebo má být iniciována insolvenčními správci, a proto předkládám také první pozměňovací návrh, který se dotýká úpravy institutu, který už ta novela předpokládá, resp. v současné podobě už existuje, ale tady je explicitně vyjádřena, nebo explicitněji vyjádřena, a to je sice přerušení a prodloužení průběhu oddlužení.

My vlastně když už tady říkáme, že hypoteticky by dlužník nemusel zaplatit vůbec nic, resp. záleží, jaký pozměňovací návrh projde a v jaké podobě to Sněmovnou projde, tak ať je aspoň dlužník motivován tím, že po určité době, která je v tom návrhu stanovena na tři roky, a po určitém splacení dluhu, po nějaké aspoň určité míře uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů, v tomto případě 20 %, by mohl dlužník zažádat insolvenční soud o to, aby mu byl průběh oddlužení přerušen. Aby se mohl tzv. nadechnout, vyzkoušet si nedlužnický život a posléze se zase k plnění svých povinností vrátit.

Měla by to být věc víceméně exkluzivní, neměl by na to být nárok úplně pro každého, tak jak je to předpokládáno v původní předloze, a mělo by to sloužit k tomu, aby opravdu ti, kteří se budou chtít snažit, kteří budou chtít uspokojovat své věřitele, byli tímto způsobem pobídnuti, aby se snažili o něco více. V té současné podobě je navrhovaná délka přerušení až 12 měsíců, což je podle našeho názoru až příliš vstřícné. V tomto případě u tohoto pozměňovacího návrhu je maximální délka přerušení navržena na šest měsíců, a ty nepředvídatelné životní situace, jako například ztráta zaměstnání nebo dlouhodobá zdravotní neschopnost, ty jsou řešeny

už již existujícím a do předlohy vtěleným institutem prodloužení průběhu oddlužení. To je motivační pozměňovací návrh.

A pak ještě pozměňovací návrh, který navazuje na tezi o zrychlení nebo ulehčení insolvenčního řízení. Prošlo několik pozměňovacích návrhů a v rámci toho komplexního pozměňovacího návrhu 71/5 z ústavněprávního výboru je vlastně většina právě technických věcí, které dopadají na to, co je potřeba předložit, tzn. týká se to povinností, které tíží insolvenční správce nebo insolvenční soudy, anebo doručování a mnohých dalších věcí. Tak tento návrh umožnuje, a pan kolega to již zmínil, umožnuje ulehčit dlužníkům vstoupit do oddlužení tím, že my nevíme, kolik jich je, a takto by se rozšířil okruh, prakticky by se rozšířil okruh subjektů, osob, které by byly oprávněny, nebo které by chtěly, to je důležité, okruh by se nerozšířoval, ale více lidí by o to, více právnických profesí by o to jevilo zájem, o sepis návrhů na povolení oddlužení.

Akreditační novelou by toto bylo zavedeno. Existuje určitý okruh subjektů, které jsou oprávněny sepisovat pro dlužníky návrhy na povolení oddlužení, insolvenční návrhy, a je tam pevně stanovena odměna, která bohužel není navázána na nějaký mechanismus, který by se vyvíjel v čase a zohledňoval by třeba inflaci a tak podobně. Je tam pevně stanovená částka 4 tisíce v případě návrhu na povolení oddlužení jednotlivce, 6 tisíc v případě návrhu na povolení společného oddlužení manželů.

Z tohoto důvodu i po debatách s panem ministrem jsem navrhl kompromisní variantu na navýšení na 5 tisíc korun a 7 500 u společného oddlužení manželů, která by do budoucna mohla nějakým způsobem zattraktivnit právě sepis návrhů, tak aby se ten špunt aspoň na začátku odstranil. Jestli se ten špunt vytvoří u insolvenčních soudů, dá se předpokládat, že asi ano. Ale jsem velmi rád za snahu kolegů, kteří přišli s novými pozměňovacími návrhy, které tu agendu na insolvenčních úsecích poníží.

A poslední návrh se dotýká provozoven a zaměstnanců insolvenčních správců. Ponechávám ho další diskusi na půdě ústavněprávního výboru. Těch variant, z kterých budeme moci vybírat, je tu několik, ta nejčerstvější varianta i od paní kolegyně Ožanové a varianta od pana kolegy Blažka.

Toto jsou tři pozměňovací návrhy a posléze se k nim v rámci podrobné rozpravy přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní prosím pana poslance Výborného, který je přihlášen do obecné rozpravy, a připraví se pan poslanec Sadovský.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážený pane ministre spravedlnosti, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi možná poněkud zevrubněji se vyjádřit k předložené novele insolvenčního zákona. Já se ještě na začátek vrátím k debatě a k poměrně netradičním legislativním postupům, kde tady máme nějaký sněmovní tisk, který už nyní ve druhém čtení projednáváme ve znění osmnáctistránkového, jakéhosi kvazikomplexního pozměňovacího návrhu. Bohužel to je podle mě trochu nešťastný postup, který ale vůbec nejde na hlavu pana

ministra současného, ale jde na vrub původního předkladatele, tedy pana ministra Pelikána. Myslím si, že to je přesně ukázka toho, jak bychom neměli v rámci legislativního postupu pracovat a neměli bychom předkládat do Sněmovny tisky, které zjevně potom tady ve Sněmovně musí projít takto hlubokým přepracováním. Bohužel to není jenom otázka insolvenčního zákona, ale i některých. Na druhou stranu chci říci zcela jednoznačně alespoň z dosavadní komunikace s panem ministrem Kněžínkem, že tyto věci se mění výrazně k lepšímu.

Já bych rád shrnul na úvod práci podvýboru pro problematiku exekucí, insolvencí a oddlužení. Někde se v médiích objevilo, že Sněmovna blokuje projednávání novely a že se jí nevěnujeme. Prosím, to jsou myty. To chci skutečně vyvrátit. Říkal to tady i pan zpravodaj. Podvýbor se nad touto materií sešel sedmkrát. Jenom těch 52 pozměnovacích návrhů jsme projednávali sedm hodin. To snad jasně dokládá to, že to skutečně nikde neleželo. Přiznám se, že ta komplikovanost pro mě osobně jako poslaneckého nováčka byla možná vynikající školou. A za to bych měl panu ministru Pelikánovi poděkovat, protože, alespoň co se legislativy týče, toto skutečně bylo skvělé školení. Po těch sedmi hodinách strávených i s Ministerstvem spravedlnosti a s panem ministrem osobně nad těmi pozměnovacími návrhy vznikl právě ten podklad, který následně prošel poměrně hladce ústavněprávním výborem. Já bych chtěl poděkovat za spolupráci právě i panu ministru a Ministerstvu spravedlnosti, kolegům z podvýboru a také legislativě Poslanecké sněmovny a pracovníkům ústavněprávního výboru. Zcela jistě si to zaslouží, protože té práce nad tím bylo skutečně mnoho a bylo zde stráveno mnoho hodin. Děkuji.

A teď už k samotné novele. Nechci tady opakovat to, co říkal už třeba pan zpravodaj. Jenom velmi stručně. To klíčové je, že se mění celá filozofie přístupu k oddlužení. To znamená, ta ambice tady je jednoznačná a to bylo už v toho původního návrhu. Chceme do procesu oddlužení dostat více lidí než dnes. Ten obrovský nepoměr, kdy máme téměř 900 tis. lidí zatižených exekucí a z toho více jak 420 tis. plus minus, dneska už asi spíše plus, jsou zatiženi vícečetnou exekucí, to znamená tři a více, je v tom, že ročně do oddlužení vstupuje cca 20 tis. osob, protože se tam prostě nedostanou, protože nesplní podmínky. A to se tímto návrhem mění. Já věřím, že bude přijat, jak byly schváleny i pozměňovací návrhy. To znamená, umožníme vstoupit de facto téměř všem. Tím jediným limitem, zásadním limitem, zůstane výše dluhu, která nesmí přesáhnout tisícinásobek existenčního minima, což dneska činí asi 2,2 mil. korun.

Je velmi důležité, že špunt, který teď je na vstupu, se odstraní. Naši ambicí i pozměnovacích návrhů bylo to, aby se ten špunt nikam nepřesunul, protože pokud bychom ho přesunuli na závěr procesu, tak ničemu nepomůžeme a bylo by to špatně. Nota bene ten špatný výsledek by se poznal až za pět let. To skutečně nebylo naší ambicí, naším cílem, a proto jednou z důležitých součástí, a to je vlastně obsahem těch osmnácti stránek, řekněme z nějakých 80 %, jsou návrhy, které upravují procesní ekonomii celého procesu oddlužení. Mají výrazným způsobem zjednodušit projednávání u insolvenčních soudů. Proto jsme intenzivně komunikovali i s insolvenčními soudci. A zároveň také má zjednodušit práci a jasně nastavit principy a pravidla pro insolvenční správce. Protože pokud na někoho bude teď kladen velký důraz a význam v celém procesu, tak to budou právě soudy a budou to insolvenční

správci. A možná právě proto, před chvílí tady kolega Dominik Feri odůvodňoval navýšení odměny za sepis. Já se nedomnívám, že je to podstatné a důležité. Dokonce to nepožadují ani ti, kteří se tomu věnují. Protože pokud projdou pozměňovací návrhy a výrazným způsobem se zjednoduší celý ten sepis, tak tam skutečně ten důvod k navýšení odměny odpadá. Nota bene, pokud se tady shodneme, že chceme pomoci dlužníkům, tak v případě, že je zatížíme další vyšší platbou, to znamená, platbu za ten sepis platí samozřejmě ten dlužník, to myslím by nebyla cesta úplně správným směrem. Ale beru, že to je naprostá marginálie v celém obsahu.

Ta klíčová věc, o které se vedla dlouhá debata, je těch pět let a zároveň ten trvající jakýsi červený semafor, který ten dlužník musí mít před sebou, aby věděl, že po těch pěti letech bude žít ve velmi nuzných podmínkách a musí plnit vše tak, aby mu to oddlužení nebylo zrušeno. To znamená, musí dělat maximum pro to, aby nejenom plnil to, co mu už ze zákona bude nařizováno, to znamená platba insolvenčnímu správci a ve stejně výši i platba věřitelům, ale bude dělat maximum pro to, aby splatil alespoň těch 30 % dluhu, protože soudce potom bude právě posuzovat toto jeho úsilí. Proto jsme i v jednom pozměňovacím návrhu jasně definovali, že dlužník je povinen vynakládat veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat. Je to formulace, se kterou si samozřejmě potom musí poradit i soudci a správci, protože v případě, že tam bude indikován jakýkoliv nepočitivý záměr, a to je odpověď na tu námitku, vždyť tam tedy jakási nula zůstává, tak ten dotyčný skutečně bude pod dohledem správců a soudců, a bude-li indikován jakýkoliv nepočitivý záměr, tak prostě a jednoduše mu během těch pěti let to oddlužení bude zrušeno.

Já myslím, že to je součást celé ambice i podvýboru – hledat rozumné vyvážené řešení, kdy na straně jedné víme, že jsou tady seriózní věřitelé a nejenom šmejdí, a jejich práva je potřeba také v přiměřené míře hájit, a na straně druhé jsou tady dlužníci, kteří někteří jsou také zodpovědní, jsou si vědomi svých dluhů a chtějí s těmito dluhy bojovat. A pak samozřejmě tady bude skupina dlužníků, kterým je to úplně jedno. Můžeme přijmout cokoliv a oni do toho stejně nepůjdou, protože život mimo standardní ekonomickou zónu jim vyhovuje. A jim nepomůže nic, respektive oni nechtějí pomoci. Tak samozřejmě s tím si neporadíme.

Ještě bych rád zdůraznil jednu věc. Některé pozměňovací návrhy cílí, a to považuju také za velmi rozumné, na osoby, které jsou, řekněme, zranitelnější, ať už jsou to osoby pobírající starobní důchod anebo například matky samoživitelky. Právě ta priorita placení výživného, kdy dotyčný dlužník musí to výživné platit, jinak prostě nebude oddlužen, je velmi potřebná a velmi důležitá. Já jsem rád, že se to tam v rámci těch pozměňovacích návrhů také objevilo.

Dovolte mi ještě říci jednu věc. Dohoda, a nakonec je to dohoda i s Ministerstvem spravedlnosti, byla taková, že nechceme v rámci novely insolvenčního zákona řešit odměny insolvenčních správců, ač tady takové nějaké ambice byly nebo jsou. Nepovažuju to za rozumné, protože moc netušíme, co to s tím systémem udělá. Domluva je taková, že se k té věci vrátíme rok po nabytí účinnosti celé novely, a pak se bavme o tom, zda do odměn insolvenčních správců zařadit nějaký motivační prvek a případně jakým způsobem. V tuto chvíli by to bylo trochu věštění z křišťálové koule. Já osobně se domnívám, že lépe je tuto věc ponechat na úrovni vyhlášky ministra, nikoliv dávat do zákona, kde se to potom vždycky podstatně hůř mění.

Rád bych ještě velmi stručně připomněl, že ta novela sama o sobě není samospasitelná. Je potřeba říci, že tady nebude vítězů a nebude poražených. Pokud přijmeme něco kompromisního, tak vždycky budou námítky z jedné i druhé strany, že jsme dostatečně nešetřili práva těch nebo oněch. Ale my tady nemůžeme jít jinou cestou, skutečně tady jde o to najít rozumný vyvážený kompromis. A je důležité, aby souběžně s novelou byla učiněna ještě další, doprovodná opatření.

Za jedno z klíčových považuji úpravu vládního nařízení o takzvaném nezabavitelném minimu, které je dneska stanoveno fixně a vlastně způsobuje to, že ti dlužníci nemají žádnou motivaci k tomu více si vydělat, nemají motivaci k tomu, aby pracovali tak dobré, aby dostávali odměny, prémie, aby měli případně dva pracovní poměry a tak dále, a tak dále, protože jim stejně všechno nad částku, která, když to tedy bude samostatná osoba, činí dneska asi 9 338 korun, tak ta částka jim prostě stejně bude zabavena. Já si myslím, že je důležité zapojit do toho motivační faktor, který řekne ano, ty jsi šikovný, pracuješ, děláš, co můžeš, tak ti také více zůstane. A zároveň tím samozřejmě také větší částka půjde na úhradu těch dluhů a závazků vůči věřitelům, takže věřitelé na tom také vydělají. Je to velmi důležité. My jsme požádali Ministerstvo spravedlnosti, aby se této věci věnovalo. Na podvýbor jsme dostali jakýsi podklad k debatě a věříme, že toto se na úrovni vládního nařízení také změní a bude to ku prospěchu těch, kteří se právě v insolvenci nacházejí.

Důležitou součástí samozřejmě bude úprava exekučního řádu. Klíčová věc, která by výrazným způsobem z mého pohledu srazila počet exekucí, je možnost daňových odpisů nedobytných pohledávek, kdy dneska věřitelé jenom proto, aby se pak mohli vykázat u Finanční správy, zahajují dopředu jasně marné exekuce. To je věc, která se nepodařila připravit do této novely. Pracujeme na ní a už v avizovaném tisku novely exekučního řádu toto musí být zakomponováno, protože to nepřímo bude mít samozřejmě vliv i na proces insolvencí.

Pak jsou tady další věci typu např. zde už ležícího tisku na omezení reklamy na spotřebitelské úvěry, finanční gramotnost atd., ale to jsou věci doprovodné. Já tím chci jenom říci, že ta novela insolvenčního zákona sama o sobě samospasitelná není a musí ji doprovázet další kroky.

Na závěr mi dovolte jenom stručně představit dva pozměňovací návrhy, které dávám samostatně mimo komplexní návrh z ústavněprávního výboru. Ten jeden je jediným bodem z asi 18, kde jsme se s ministerstvem nakonec neshodli. Tento pozměňovací návrh bude potom načten v podrobné rozpravě. Jedná se vlastně o to, co má být součástí návrhu na povolení oddlužení. Protože chceme-li to opravdu zjednodušit a ménime ten systém na vstupu, tak jsem přesvědčen o tom, že je zbytečné, aby součástí návrhu byly předpokládané příjmy na příštích 6 nebo 12 měsíců, protože to stejně bude věštění z křišťálové koule. Proto navrhují, aby v tom návrhu byly pouze údaje o aktuálních příjmech dlužníka a očekávaných příjmech. I to bude číslo, které bude skutečně jakýmsi předpokladem. Ale to, jakou výši příjmu případně by uvedl dlužník, které předpokládá, nebude mít stejně vůbec žádný vliv na to, zda mu bude nebo nebude to oddlužení povoleno. Čili já se domnívám, že je zbytečné to tímto zatěžovat. Navrhujeme tam i to, aby údaje o příjmech dlužníka stačily za posledních 6 měsíců, nikoliv za posledních 12 měsíců a aby nebylo potřeba k tomu dokládat listiny, protože dlužníci jsou často ve velmi

prekérní situaci, pak to někde tahají z krabic od bot pod postelí, nemohou najít doklady o příjmech apod., je zbytečné asi tímto jim bránit v rychlém vyřízení návrhu na povolení oddlužení.

Takže to je jeden návrh, který se týká procesní ekonomie, který bude potom načten v podrobné rozpravě.

Druhá věc, řekněme, je už zásadnější. Je to věc trochu politické povahy. Je to pozměňovací návrh, který předkládám společně s panem poslancem Petrem Sadovským z klubu ANO, a týká se té druhé varianty, tedy možnosti oddlužení za tři roky v případě, že dlužník splatí 50 % dluhu. My se osobně domníváme, a tak jsme to konzultovali právě i s kolegou Sadovským, že tato možnost je poměrně nebezpečná. Protože pokud někdo je schopen za tři roky splatit 50 %, tak jsem přesvědčen, že za uváděných pět let je schopen splatit možná dokonce celých 100 % nebo podstatně více. Rozumíme té ambici ministerstva, které samozřejmě vychází i z nějakých zahraničních zkušeností, přestože se domníváme, že směrem k věřitelům by bylo velmi vhodné tuto hranici navýšit. Po poměrně komplikovaných jednáních s předkladateli jsme došli ke kompromisnímu řešení ve výši 60 %. Tedy budeme navrhovat, aby splnění oddlužení bylo schváleno v případě, že dlužník v době tří let od schválení oddlužení splatí nezájištěným věřitelům alespoň 60 % jejich pohledávek. Ríkám, je to kompromis, ke kterému jsme nějakým způsobem dospěli. A já vám předem děkuji za jeho podporu, protože myslím, že to je právě jedna z cest a jeden ze symbolů, jak dospět k rozumnému kompromisnímu řešení. Znovu říkám, nebude tady vítězů, a věřím, že tady nebude ani poražených.

Díky za podporu celé novele, protože ta skutečně pomůže řešit zouflou situaci dluhových pastí a zároveň i velmi špatnou situaci věřitelů v České republice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. To byl pan poslanec Výborný a jako dalšího do obecné rozpravy vyzývám pana poslance Petra Sadovského a připraví se paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Sadovský: Děkuji. Dobrý den, pane předsedající, vládo, kolegyně, kolegové. Můj předčeňák pan poslanec Výborný už skoro všechno řekl za mě. Já bych se k tomu jenom krátce snad vyjádřil. Jedná se o vztah, kdy na ústavněprávním výboru samozřejmě v té základní novele bylo navrženo 50 % za tři roky. Potom bylo pozměňovacím návrhem navrženo 75 % za tři roky, 70 a 66. Po konzultaci i s ministerstvem a vysvětlení nám bylo jasné, že ve chvíli, kdy dlužník musí zaplatit prioritní splátky a zastaví se mu i nárůst dluhů, že to je neúnosné, protože ho to úplně nemotivuje a mohl by spadnout zpátky do šedé zóny. Šedesát procent, která jsme připravili, tak to je varianta, která se nám zdá kompromisní. Myslím si, že je přijatelná jak pro většinu Sněmovny, tak si myslím, že není úplně negativní pro ministerstvo. Chtěl jsem vás tímto poprosit o podporu tohoto návrhu, když jsem i já, nebo hnutí ANO, strůjcem, a budu rád, když ve třetím čtení tomuto návrhu dáte podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní vyzývám paní poslankyni Zuzanu Ožanovou a připraví se pan poslanec... Pardon, já tady mám jednu faktickou poznámku, omlouvám se. Tak paní profesorko, máte možnost vystoupit. Tak já se omlouvám, paní poslankyně, ted' mi to tady naskočilo. Ano, máte dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Děkuju, pane místopředsedo, já jsem jenom chtěla upřesnit, že jsem poslouchala projev svého kolegy pana poslance Sadovského, že v podstatě tento návrh vzešel z dílny hnutí ANO. Tak jenom aby nebylo mýlky. Tento návrh byl společným návrhem, na kterém se dohodl i s panem poslancem Výborným. Já mám ráda spravedlivá vyjádření. A já ho sama také, i když jsem byla překvapená, že jsme zrovna se shodli na té částce 60 %, považuji za lepší i z hlediska té výzvy, kterou v sobě nese, že přece jenom dluhy se mají plnit. Čili je to společná snaha obou těchto subjektů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Takže paní poslankyně Zuzana Ožanová a připraví se pan poslanec Jan Farský. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Dámy a pánové, významným opatřením proti zneužívání oddlužení má být dohled insolvenčního správce. Aby však role insolvenčního správce byla vykonávána tak, jak insolvenční zákon předvídá, je třeba mít postaveno najisto, že osoby, jejichž prostřednictvím může insolvenční správce při výkonu funkce jednat, jsou osobami, u nichž existují záruky profesionálního výkonu svěřených činností. Navrhoji tedy ve svém pozměňovacím návrhu číslo 1389, k němuž se přihlásím v podrobné rozpravě, vyloučení možnosti, aby jeden zaměstnanec podílející se na výkonu funkce insolvenčního správce mohl být zároveň zaměstnán také jiným insolvenčním správcem, a to z důvodu vyloučení střetu zájmů.

Dále je třeba mít postaveno najisto, že osoby, jejichž prostřednictvím může insolvenční správce při výkonu funkce jednat, jsou osobami dostatečně kvalifikovanými a že u nich existují záruky profesionálního výkonu svěřených činností. Proto navrhoji ve svém pozměňovacím návrhu číslo 1390 úpravu mířící k odstranění přetrvávajících výkladových nejasností odborné veřejnosti o tom, jakým způsobem insolvenční správce vykonává svoji funkci. Insolvenční správce má vykonávat svou funkci osobně, prostřednictvím svého zaměstnance nebo zaměstnance dlužníka. Ve zvlášť odůvodněných případech může insolvenční správce funkci vykonávat také prostřednictvím jiných osob, mezi které lze typicky zařadit specializované odborníky z právních, ekonomických a dalších oborů. Obdobně jako například u notářů se také vylučuje široké zastoupení insolvenčního správce třetími osobami na základě smlouvy. Pokud pak jde o využití třetích osob pro některé vedlejší činnosti při výkonu funkce insolvenčního správce, např. při přípravě podkladů a návrhů jednání insolvenčního správce, mělo by být nyní z právní úpravy nepochybné, že je v insolvenčním řízení přípustné toliko výjimečně ve zvlášť odůvodněných případech.

Navrhovaná změna rovněž upřesňuje odpovědnost insolvenčního správce za škodu nebo jinou újmu způsobenou osobami, jichž může využít pro výkon své

funkce. Navrhujeme se také ukotvit výslovou povinnost insolvenčního správce využívat pro činnosti při výkonu funkce insolvenčního správce pouze zaměstnanců disponujících minimálním vzděláním a odbornou praxí. Pro řádný výkon činnosti a funkce insolvenčního správce je totiž vzhledem k jejich specifickému postavení v insolvenčním řízení nutné bezvýhradně vyžadovat zaměstnávání pouze kvalifikovaných zaměstnanců, má-li jich insolvenční správce používat pro plnění úkolů při výkonu své funkce. Požadovaná odborná praxe se potom podobá odborné praxi vyžadované pro insolvenčního správce samotného. Liší se však významně kratší délkou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Jana Farského a připraví se pan poslanec Lukáš Kolářík. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl upozornit na dvě, resp. tři téma v tomto zákoně, která, se domnívám, jsou důležitá, neměli bychom je přehlédnout, a také jsem je zapracoval do pozměňovacích návrhů, které jsou už načteny v systému.

Jedním tématem je stanovení tisícinásobku životního minima jako limitu pro to, jestli bude někdo vpuštěn, nebo nebude vpuštěn do oddlužení, které mu pak může poskytnout to světlo na konci tunelu. Já ho prostě navrhují zrušit a řeknu vám k tomu proč. Samozřejmě ta částka 2,2 milionu vypadá na první pohled dost vysoká na to, abychom vycházeli vstříc tomu, že i takový člověk se může zbavit dluhů, na druhou stranu je potřeba se podívat na historii těch dluhů. A ono se mnohdy stalo, že z desetitisícových dluhů prostřednictvím sankcí, pokut, neskutečných úroků ta částka mohla vyrůst i na takto vysokou, třeba 2,5 milionovou částku. A to je situace, kdy tito lidé, kteří v té jistině dlužili původně třeba 50 tisíc korun, by se nemohli ve finále zúčastnit toho (nesroz.) oddlužení a zůstali by mimo společnost, zůstali by mimo celý systém, jak ve státu funguje, mimo toho, že by byli příjemci dávek a různých pomocí. Mohlo by se říci, že tedy se stačí podívat zpátky a dohlédnout, jak ten dluh vznikl, a tu původní jistinu tam identifikovat, ale ono to dost dobře nejde, protože se s těmi dluhy často obchodovalo a příslušenství bylo kapitalizováno a v podstatě se slily do nového dluhu, takže v něm už nenajdete těch původních třeba 50 tisíc dluhu. Proto navrhují tuto částku zrušit.

Jsem rád, že celý zákon se nebene na lehkou váhu a že ve Sněmovně je mu věnována velká pozornost, byť po změně ministra spravedlnosti na chvíli se to projednávání mírně zpomalilo, ale tady bych chtěl poděkovat kolegovi Markovi Výbornému, který se zákona ujal a skutečně ho těmi sněmovními uličkami provází. Je to velký problém, který tady dneska řešíme, možná větší, než jsme si ochotni připustit, protože lidé, kteří jsou v exekuci, je někde takřka milion. Těch, kteří jsou v bezvýhodné exekuci, to znamená v situaci, kdy se v podstatě přes veškerou životní snahu nikdy svých dluhů nedokážou zbavit, těch je možná něco kolem půl milionu podle odhadů odborníků. A to jsou lidé, kteří podle současné právní úpravy v podstatě

ani nemají žádný důvod vůbec se začít snažit splácat, vůbec nemají důvod být aktivní, vůbec nemají důvod se pokusit z té pasti dostat, protože to prostě nejde.

Zákon, který je tady dnes projednáván ve druhém čtení, jim má dát tu šanci. On jím dá šanci, aby se situace, do které se samozřejmě částečně dostali vlastní vinou, ale která částečně narostla i legislativou, která byla minimálně do konce roku 2016 v ČR platná, tak tito lidé budou mít šanci. Co to přinese? Přinese to pro ně možnost, aby nebyli už pouhými příjemci a závislými na pomoci státu a možná sem tam na nějakém přívýdélku načerno, ale aby to byli lidé, kteří po nějakém období, které je tady diskutováno, ať jsou to tři roky, pět nebo možná sedm let v původním návrhu zákona, tak aby se po tomto období mohli vrátit do práce a mohli třeba začít nový život. Mluvíme o 500 tisících lidí v exekuci, ale k nim je potřeba také připočítat jejich rodinné příslušníky, jejich potomky. A to je nevyčíslená škoda, která nám tady hrozí, pokud jí nezačneme řešit, protože se přirozeně v takových rodinách ty stereotypy chování přenášíjí z generace na generaci.

A k tomu si tedy dovoluji dát pozměňovací návrh takový, který upravuje z mého ohledu jednu velkou slabinu, kterou zatím ty pozměňovací návrhy mají, a teď budu mluvit konkrétně o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Malé a pana poslance Nacheru, kteří na jednu stranu sympaticky tu sedmiletou klatbu, tu sedmiletou bídou, kterou si mají projít dlužníci, zkrátili na pět let, ale dali tam tu závěrečnou podmíinku, že pokud splatí více jak 30 % ze svých dluhů, tak soud neposuzuje nic a oddlužení je dokončeno, ale pokud splatí méně jak 30 % ze svých dluhů, tak soud posuzuje. Posuzuje, jestli se těch pět let chovali dostatečně odpovědně, jestli těch pět let dělali všechno, co mohli, a může se tak lehce stát, že někdo, kdo vstoupí do oddlužení a musí pět let žít skutečně s minimem, maximálně se snažit přijímat práci, byť neodpovídá jeho vzdělání, tak po pěti letech se na soudu řekne, že splatil jenom 24 % ze svých dluhů, a oddlužení se tedy ruší a jako by nic neudělal, jako by se o nic nesnažil. Zkuste se vžít do pozice takového člověka, kdy dostanete možnost, abyste pět let žili v bídě s nejistotou, jestli to k něčemu na konci bude. Šli byste do takového oddlužení, nebo ne? Já tedy osobně ne.

Proto navrhoji úpravu tu, že pokud u někoho proběhne celých pět let režimu oddlužení a v průběhu těch pěti let toto oddlužení nebude zrušeno, to znamená, že insolvenční správce nenajde důvod, že by se dlužník choval nezodpovědně, že by se nesnažil o splacení toho dluhu, že by nevedl život takový, který by k maximálnímu splacení dluhů byl, tak pokud on toto dokáže, pokud se pět let bude chovat skutečně maximálně slušně tak, aby už po těch pěti letech soud znova tento případ neposuzoval. Není to o odbremenění soudů, to není to primární, byť samozřejmě je to jedna z pozitivních externalit, kterou to přinese, ale to podstatné je, že ten člověk nebude žít v takové nejistotě. A pokud se nebude chovat správně, tak už mu to oddlužení bude přerušeno dříve v průběhu těch pěti let.

Na začátku také, když do toho oddlužení má vstoupit, tak musíme počítat s tím, že to není úplně automatizované. Soud posuzuje, jestli to není vedeno nepočitivým záměrem, jestli bude schopen splatit alespoň odměnu insolvenčního správce, výživného a dalších povinných částek, nesmí to být provázeno lehkomyšlností, nedbalostí a v posledních deseti letech nesmí projít už v tu chvíli oddlužením. A tyto dva momenty tedy zde navrhoji, aby se v tom zákoně změnily, aby nebyl limit dluhu

pro vstoupení, ale aby soud posuzoval, jestli to oddlužení má smysl, a zároveň, aby pokud někdo pět let projde tou v uvozovkách klatbou, tou bídou, kdy musí všechno splácat, musí všechno rozprodat, musí udělat maximum pro splacení těch dluhů, tak aby nebyl na konci těch pěti let v posuzování toho, jestli náhodou to všechno nebylo úplně k ničemu. Já se obávám, že pak ta novela totiž bude mít daleko menší dopad a že vlastně nenaplní to, s čím ji předkladatel přinášel do Poslanecké sněmovny ke schválení a k projednání.

Mám tam jeden alternativní návrh k těm pěti letům. Proč alternativní a proč ho tady vůbec připomínám. Já tam dokonce navrhoji, jestli by doba splácení neměla být jenom tříletá. Proč takhle možná z vašeho pohledu až příliš vstřícnou variantu navrhoji? Protože sedm let z původního návrhu by bylo úplným unikátem. To v Evropě nenajdete. Daleko častější je tříleté řešení oddlužení. Dokonce jsou země, kde stačí rok na to očištění se a možnost nového začátku. A proč tři roky? Protože už se od roku 2016 projednává směrnice, která v tuto chvíli se tedy týká živnostníků, která by měla být schválena během dvou let, a debatuje se o tom, že by se mohla vztahovat i na fyzické osoby, na spotřebitele, která zatím má ve svém návrhu, že by to oddlužení mělo proběhnout za tři roky.

Představa, že teď schválíme návrh zákona, který umožní vstoupit do pětiletého oddlužení, a v průběhu těch pěti let tady budeme projednávat implementaci směrnice, která zavede tříleté oddlužení, je dost zmatečná. Takže tento pozměňovací návrh má na to upozornit a dát na zváženou. A je to i určitá výzva k Ministerstvu spravedlnosti, aby pro projednání mezi druhým a třetím čtením nám analyzovalo tuto situaci kolem směrnice natolik, abychom se k tomu mohli v garančním výboru vyjádřit a postavit tak zodpovědně, abychom ty, kteří v této nepřijemné situaci jsou, nedostali do ještě větších potíží.

K těm pozměňovacím návrhům, které jsou vloženy do systému, se přihlásím ještě v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, to byl pan poslanec Farský. Nyní přečtu omluvy. Z pracovních důvodů se do konce jednání omlouvá poslanec Jan Skopeček, ze zdravotních důvodů se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne poslanec Jan Rehounek, dne 3. 10. mezi 17.30 a půlnocí se z rodinných důvodů omlouvá poslankyně Lenka Kozlová a pan poslanec Petr Pávek se omlouvá mezi 17. a 19. hodinou z rodinných důvodů.

Tak, takže pokročíme. Další v pořadí tedy mám dvě faktické poznámky. Jako prvního požádám o vystoupení pana poslance Marka Výborného a připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já jenom stručně dvě věci. Zazněla tady informace o evropské směrnici, o tom samozřejmě víme. Ale tak buď si řekneme, že ten problém je opravdu vážný a že ho chceme řešit teď co nejrychleji, protože i ti dlužníci a ve finále i ti věřitelé na to čekají, anebo tady budeme čekat, až bude schválena – ještě není schválena, teď leží v Evropském parlamentu, ano. Tak já

myslím, že je lepší i s vědomím toho, že v řádu čtyř pěti let budeme muset ten zákon znovu otevřít, tak je lepší ale teď něco přijmout. To je první věc.

A druhá věc, vaším prostřednictvím k panu kolegovi Farskému. Já bych chtěl opravdu vyvrátit obavu z toho, že by po pěti letech mohl dlužník zplakat nad výdělkem, protože nějaký soudce práskne bičem a řekne ne, já tě neoddlužím. To prostě není možné. Jednak v případě, že bude indikován nepočitivý záměr v průběhu oddlužení, tak prostě to bude zrušeno a nebude se čekat na to, až doběhně pět let. To je jedna věc. A druhá věc je ta, že ten soudce by měl v případě, že dlužník skutečně nesplní těch 30 %, tak by měl věc posoudit, zda skutečně ten dotačný dělal všechno, co mohl. A v případě, že tomu tak bude, ano, že vyvinul spravedlivé úsilí, které po něm lze požadovat, tak prostě bude oddlužen. A já bych tady poprosil, věřme soudům a nepředpokládejme, že ti soudci v tomto smyslu si budou rozhodovat podle nějaké své libovůle. Nebudou. Ti soudci ale tam jsou tím důležitým semaforem, který by tam měl na konci zůstat. V okamžiku, kdy to otevřeme úplně, tak si myslím, že tady hrozí ten morální hazard. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji i za dodržení času. A nyní tedy další dvě faktické poznámky, takže pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Farský. Tak, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a páновé, dneska počtvrté nebo pokolikáte pékné odpoledne. Já bych chtěl reagovat na kolegu Farského vaším prostřednictvím, jestli mě tedy poslouchá. Já nevím, jestli to je tím, že jsou tři dny do voleb, ale já ten jeho návrh, já mu nerozumím. Já mám pocit, že on ty naše pozměňovací návrhy nečetl, nebo se neúčastnil toho podvýboru. Zároveň se všichni shodneme na tom, že neexistuje černobílé řešení, že tady není dlužník, který by byl jenom nezdopovědný, a naopak není tady dlužník, který by byl nevinný. Není tady věřitel, který je pouze lichvářem, a není tady věřitel, který je seriózní a trpělivý. A my tady hledáme jenom nějaký střed, který by pomohl těm dlužníkům, kteří chtějí tu situaci řešit. Chtějí tu situaci řešit, to bych podtrhl, a zároveň to nepoškodi ty věřitele. Věřitel se nerovná jenom nějaký institucionální věřitel. Tak.

A teď ta varianta, s kterou jsme přišli s Táňou Malou. Ta řeší to, že odstraňuje tu 30% bariéru a jasně říká, že když ten dlužník vyvine veškeré úsilí, když si přečte ten pozměňovací návrh, a to, co je po něm možno spravedlivě požadovat v tom průběhu, v tom průběhu těch pěti let, to přece není překvapivé. To znamená, že když se v průběhu pěti let zjistí nějaké negativní změny, tak ten insolvenční správce má povinnost informovat o tom insolvenční soud. To prostě není tak, že z něčeho nic po pěti letech se všichni budou divit. Tak v takovém případě je oddlužen, i přestože nedosáhne 30 %. V případě, že dosáhne 30 % a více, tak je oddlužen v té chvíli automaticky. Tam jde o to, abychom my zdůrazňovali, že to je 30 % minimálně. Dneska, když se podíváte, tak čtvrtina dlužníků splatí celých 100 %. Prostě nehrajme tady na to, že se tady blížíme k nějaké převlečené nule. My chceme jenom do toho systému pustit ty lidi – (Předsedající: Čas.)

Tak já se přihlásím znovu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, také jako další s faktickou poznámkou, a s poslední zatím tedy, pan poslanec Farský. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Rozumím, návrh jsem četl. Je skutečně tam dáno, že pokud splatí více jak 30 %, nikdo nic dalšího neposuzuje. Pokud nesplatí 30 %, soud posuzuje. V posledních měsících jsem se věnoval a věnuji tomu, že v České republice je nějakých 300 tisíc nezákonné exekucí, které jsou pořád vymáhány. Komunikoval jsem s jednotlivými soudci a musím říci, že na různých soudech po České republice je různá rozhodovací praxe. Já tím nijak nezpochybňuji autoritu soudů a myslím si, že jako je to jedna z částí, která tedy není úplně v pořádku, ale zároveň to neznamená, že je to nespravedlivé rozhodování. Ale ta nejistota tam bude. Protože pokud ten člověk neplní své povinnosti, tak má přijít o tu možnost, už v průběhu těch pěti let na základě zprávy insolvenčního správce to má soud prostě zrušit. A ne že pátý rok potom, co pět let bude probíhat ten dozor insolvenčního správce, bude insolvenčního správce platit, bude odvádět nějaké částky v maximální možné míře a bude pod přísným dozorem, tak po těch pěti letech, kdy nesplní 30 % a více, tak bude vystaven té nejistotě. A ta nejistota je, protože to rozhodnutí není garantováno, že ve finále bude mít zrušenu tu možnost, a bude znova na začátku, jako by pět let nic neudělal.

Já se obávám, že ten institut – a když se vžiji do pozice dlužníka, tak já bych do toho měl problém vstoupit, protože bych zvažoval, jestli mi stojí za to vůbec podstupovat pětiletou klatbu, když po těch pěti letech stejně nevím, jestli se dostanu k oddlužení nebo ne, protože bude to na posouzení soudce, jestli jsem vyvinul dostatečné úsilí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas. Tak, nyní tady mám tři přihlášky na faktické poznámky. Takže jako první vyzývám paní poslankyni Taťánu Malou, připraví se pan poslanec Patrik Nacher a následně ještě pan poslanec Jiří Bláha. Tak, paní poslankyně, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jenom bych krátce zareagovala na příspěvek pana kolegy Farského. Samozřejmě že dnes, už i dnes může být to oddlužení ukončeno v průběhu, pokud ten dlužník neplní své povinnosti. To znamená, vyvolávat tady jakési obavy z toho, že dlužníci, pokud budou pět let správně plnit, budou pracovat, co jim síly stačí, nesplní 30 % a soud jako na konci řekne "milý dlužníku, je mi líto, prostě se mi nelibíš, ale nesplnil jsi", tak toto opravdu není namístě. Tak to určitě není a nebude. Ten dlužník v průběhu toho insolvenčního řízení, v průběhu toho oddlužení už dnes komunikuje se soudem, komunikuje se správcem, správce podává pravidelně zprávy o plnění oddlužení toho dlužníka. A já si myslím, že opravdu není namístě obava z toho, že pokud dlužník bude pět let plnit tak, jak má, tak že mu nebude umožněno to oddlužení dokončit. Takže já myslím, že toto jsou liché obavy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byla paní poslankyně Malá. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Patrika Nachera a připraví se pan poslanec Bláha. Tak, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Tak děkuji za slovo. Dámy a pánové, já mám pocit, že my tady vůbec nechápeme tu základní filozofii. Základní filozofie toho návrhu je vyřešit ten současný problém současně s tím, aby se nepoškodili další účastníci, ani věřitelé, ani dlužníci. V případě, že to bude příliš, když to řeknu polopaticky, příliš měkké ve prospěch dlužníků, tak jak k tomu přijdou ti dlužníci, kteří dneska musejí projít těmi 30 procenty? Když se podíváte na ty, co zpracovávají dneska ty insolvenční zprávy, tak ten počet těch nápadů klesá. Klesá, protože všichni čekají, co tady z té Poslanecké sněmovny vyjde.

Ten princip byl přece o tom, že my chceme do toho systému oddlužení pustit lidi, kteří se tam dneska nedostanou, protože nesplní tu 30% hranici i přesto, i přesto, že v průběhu života se jim třeba zvyšuje příjem, takže by těch 30 % zaplatili. Nebo i přesto, že by třeba v důsledku zaplatili 20 %, ale i těch 20 % je dobře: pro ně, že mají ten restart, i pro toho věřitele, že má aspoň těch 20 %. A oni se dostanou z té šedé zóny. Ale z toho neznamená, že tam v tom režimu bude úplně každý, protože my jsme tady, pane kolego Farský prostřednictvím pana předsedajícího, pouze vlastně takoví zprostředkovatelé mezi dlužníkem a věřitelem. A to nemůže být vyváženo pouze na jednu stranu. Tak to pak běžte vysvětlovat těm věřitelům, kteří nám píší také, jak zase k tomu přijdou oni. A já dodávám, jak k tomu přijdou ti dlužníci, kteří dneska to splácejí anebo kteří dneska procházejí tím oddlužením. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Nacher a nyní tedy pan poslanec Bláha, připraví se pan poslanec Farský a potom pan poslanec Ferjenčík, stále faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, jenom bych chtěl, abyste si uvědomili, co tady zaznívá. Zaznívá tady: už tři měsíce se venuji problematice exekucí, insolvencí. To je hrozné zjištění, že vlastně my rozhodujeme o lidech po třech měsících zjišťování, ale přitom ta problematika je tak obrovsky složitá, že opravdu to nelze takhle říct po třech měsících bádání, jak to vlastně je. Já se exekucím, insolvencím venuji celých deset let, co s nimi přicházím denně do styku. Letos máme krásné výročí. Letos to je deset let a deset let se setkávám s tím, že všichni, kteří jsou v tomto systému, se to naučili jenom dojít. A dneska se nemůžeme divit dlužníkům, že nechtějí se nechat oddlužit. Jestliže mám jistotu, že si vydělám dvacet nebo šestnáct tisíc, tak nebudu mít zájem se oddlužit.

Musíme na to jít úplně obráceně. Musíme říci: budeš platit deset tisíc a nezajímá nás, kolik si vyděláš. Ale na to je potřeba, abychom se pustili do celkové změny, systémové, tohoto zákona. Já věřím tomu, že se do toho pustíme. Pojd'me se posunout, pojďme schválit co nejjednodušší změny, abychom je byli schopní vůbec uvést v praxi, a pojďme se pustit do systémové změny celého exekučního zákona, aby

lidem se vyplatilo se oddlužit, a pustíme do toho oddlužení úplně všechny, kteří se chtějí oddlužit, a věřte tomu, že jich bude většina.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní pan poslanec Farský s faktickou a následně se připraví pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Moc děkuji za ty poznámky a jsem rád, že se dostáváme k tomu souběhu, k tomu řešení. Tady zaznělo docela jasně, že pokud je něco pět let v pořádku a pět let insolvenční správce dodává zprávu o tom, že to funguje, jak má, tak tomu člověku přeci pátý rok to soud nezruší. Tak atď když někdo je pět let v té situaci oddlužovací, v té bídě, tak atď už to soud ani neposuzuje, když stejně říkáme, že automaticky, kdo to přežije pět let, tak bude oddlužen. A to je podstata mého návrhu: když tam pět let insolvenční správci říkají, že je všechno v pořádku, tak není potřeba po pěti letech znova ten systém přehodnocovat a vyhodnocovat, jestli to v pořádku bylo. To je ta nejistota, která mi tam vadí. A odhlédněme od té akademické pozice, kterou tady třeba zastaváme, a díváme se na to tím možná až přílišným nadhledem, ale to je situace člověka, který se rozhoduje o tom, jestli pět let bude žít z minima, rozprodá se jeho majetek a na konci se mu může stát, že to rozhodnutí bude negativní a on bude zase úplně na začátku, jenom pět let prožije fakt ve složité situaci. Pro to, aby ten zákon fungoval, myslím si, je podstatné, aby na tom konci, na tom pětiletém období, pokud pět let bude v pořádku, pokud to potvrdí insolvenční správci, není potřeba, aby znova o nich rozhodoval soud.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Farský. Poslední faktická poznámka zatím pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já si myslím, že návrh kolegy Farského je naprosto racionalní. Skutečně nedává smysl, aby po pěti letech probíhajícího oddlužení mohl soud konstatovat, že to oddlužení se nekoná.

A druhá věc. Reakce na kolegu Nachera ve věci té odpovědnosti a pozice věřitele a dlužníka. V tuto chvíli bohužel celá společnost subvencuje věřitele. Dneska nejefektivnější je z hlediska třeba těch krátkodobých půjček, když ten dlužník není schopný splácat, a podle mě je naprosto nutné, a k tomu ten návrh také má směřovat, aby část odpovědnosti za to, že půjčují peníze lehkovážně, nesli ti věřitelé, a nelze, aby veškeré náklady vymáhání nesl stát a veškeré výnosy z toho měli věřitelé. A bavíme se o tom byznysu s chudobou, o těch věřitelích, kteří půjčují za účelem toho, aby jim nebylo splaceno rádně. A to se v České republice bohužel rozběhlo jako byznys, který je potřeba řešit, a proto ostatně tady tenhle zákon máme. Samozřejmě druhá věc jsou věřitelé, kterým třeba někdo nezaplatil faktury, ale to je úplně jiný případ.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. (Hovoří k poslanci Chvojkovi.) Nyní tedy mám vás přihlášeného, ale kdyby to nebyl faktická, tak vás přeskočil s faktickou ještě pan poslanec Nacher, ale jestli si to vezmete, faktickou, tak vás tam pustím. Pan poslanec Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Já jenom jako zpravodaj, byť je to faktická poznámka, přátelé, třeba teď apeluji na tu dvojku, co byla přede mnou, Farský, Ferjenčík. Pokud to dneska nedoděláme do sedmi, tak to druhé čtení nedoděláme tento týden, bude přesunuto na ty dva týdny v říjnu. Bude velký problém, aby ten zákon byl účinný od 1. ledna příštího roku. Takže přátelé, jestli se budeme vyčerpávat faktickými poznámkami a debatami o tom, co proběhlo na výboru, tak to dnes nedoděláme. Máme čas do 19 hodin. Je taková dohoda politických klubů, prodlužovat to nebudem. Takže já na vás apeluji, aby pak například některé politické strany nebo někteří přátelé, kteří prosazují tento zákon, a já mezi ně patřím, neříkali, že to tady někdo blokoval nebo že to někdo nechtěl, protože takhle to zatím vypadá. A zatím se tak bohužel chovají ti, kteří ten zákon podporují. Takže prosím, zmírněme se a zkusme už mluvit méně, aby zákon prošel z druhého čtení do garančního výboru a potom za tří týdny do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl zpravodaj pan poslanec Chvojka. Nyní tři faktické poznámky – pan poslanec Bláha a připraví se pan poslanec Nacher a připraví se pan poslanec Benda.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, ale ono nelze mlčet. Jestli budeme mlčet, tak ti lidé, kteří se s tím setkávají na té druhé straně, si o nás budou myslit, že vlastně rozhodujeme o nich bez nich.

To znamená, že první věc: Rozhodně to, co tady říká prostřednictvím pana předsedajícího pan Farský, nemůžeme brát jako dogma nebo jako prostě, že takhle to je. Prostě dneska ti lidé, jelikož si nesáhnou na možnost si vydělat, tak okamžitě, jakmile na ně spadnou insolvence, odcházejí do šedé zóny. A věřte tomu, že na i rady těch insolvenční soudců, kteří jim řeknou: hele, ty tady musíš zaplatit 30 % a na to ti stačí takovýto plat. Takže změním fiktivně město, ale co nejhorší, já si i pronajmu sociální byt s podporou státu, takže to zaplatíme zase ještě všichni znova. A tak jak to je nastavené, to nebude jinak fungovat. Takže lidé se v tom naučili chodit, protože jim nic jiného nezbývá. A opravdu, jestli o tom nebudeme mluvit a nepojmenujeme to, koho to nejvíce zatěžuje, tak v současné době to nejvíce zatěžuje podnikatele, který musí za insolvenční nebo za exekuční soudce nebo správce vykonávat celou agendu, ale s tím, že za to ručí finančně ve své firmě, a je to třeba – 23 exekučních případů teď mám ve firmě, 21 druhé. Teď mi zrovna jeden odchází, protože na něj spadly insolvence, tak okamžitě dal výpověď. Tak taková je realita. Ta je úplně jiná, než vy znáte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy vyzývám pana poslance Patrika Nacherá a připraví se pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Já bych také navázal na kolegu Chvojku, abychom to teď nějak urychlili, ať skutečně těm lidem pomůžeme, ale není možné někdy nereagovat na věc, která potom ve veřejném prostoru bude žít svým životem. Já musím zareagovat na kolegu Ferjenčíka vaším prostřednictvím. A je to zase ten černobílý svět. Stejně tak jako každý dlužník není nezdopovědný, tak není každý věřitel lichvář. To tak není. Když to tady dáme do jedné kopy a potrestáme všechny věřitele, že si za to můžou sami, tak to je špatně.

Kdybyste si, pane kolego, přečetl další pozměňovací návrhy, tak byste zjistil, že v případě, že příslušenství... že v případě, že příslušenství toho dluhu je vyšší než jistina, tak se obrací pořadí uspokojování pohledávky. Z tohoto příslušenství se stane podřízená pohledávka. Tudíž to je odpověď na všechny lichváře. A tím my odlišujeme lichváře od věřitelů. Je potřeba se podívat na pozměňovací návrhy komplexně, nejenom na náš, co máme s Táňou Malou, a v tom komplexu to potom pomůže dlužníkům, a já dodávám zodpovědným, a nepoškodí to věřitele, a já dodávám seriózní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Nacher. Nyní pan poslanec Benda a je to zatím poslední faktická poznámka. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já se snažím faktických poznámek nezneužívat, ale musím fakt zareagovat na pana kolegu Chvojku, který nám tady vykládá, jakým způsobem bychom to měli schválit do konce roku, aby to mohlo platit od 1. ledna. Tak jenom upozorňuji, že navržená účinnost je prvním dnem čtvrtého kalendářního měsíce následujícím po jeho vyhlášení. Je zcela zjevné, že do 1. ledna, to byste to tady museli mít v březnu. Takže se zase neblbněme. Jestli to bude na této schůzi, je jenom politický program sociální demokracie, která tvrdí, že oddluží lidi, a jde o to, aby to bylo před volbami, jinak je úplně jedno, jestli to bude v říjnu, nebo v listopadu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vrátíme se do obecné rozpravy, resp. jsme v obecné rozpravě, ale do standardních přihlášek. Pan poslanec Lukáš Kolářík, požádám vás o vystoupení, a připraví se opět pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Lukáš Kolářík: Dobrý den, děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení kolegové a kolegyně, dovolte mi, abych vás seznámil se stanoviskem klubu Pirátů k tomuto sněmovnímu tisku. My tuto novelu vítáme, jsme za ni rádi, protože jak už tady zaznělo, těch předlužených lidí je v ČR velké množství, a ti lidé, to dnešní nastavení, které tam je, alespoň 30 % zaplacených závazků, způsobuje to, že spousta lidí na to nedosáhne a jsou v takové situaci, že stát pro ně nemá žádné řešení. To si

myslím, že není dobré, že vždycky by měla být nějaká druhá šance. I když udělám nějakou chybu z nepozornosti, nebo zapomenu něco zaplatit třeba i schválně, tak si myslím, že časem si to člověk uvědomí a měl by opravdu druhou šanci dostat.

Vitáme, že už to není o tom, jestli ano, nebo ne, tento zákon, ale spíš parametrické změny, jenom jak je tam pustit, nebo nepustit. Je třeba si uvědomit ještě jednu věc, že celá společnosti ty lidi, kteří jsou v dluhové pasti, doteče nějakým způsobem, jednak na příjmové stránce, kdy stát přichází o daň, kterou by zaplatili tito lidé z normální legální práce, tak i na výdajové straně, kdy je dotujeme nějakým způsobem v dávkách, dotujeme zdravotnictví, protože jsou náchylnější na choroby, je tam nějaká prevence kriminality, někdy i náklady na vězeňství, protože ti lidé opravdu třeba skončí ve vězení.

I my Piráti máme trošičku problém s pozměňovacím návrhem Patrika Nacherá, protože si opravdu myslíme, že to bude způsobovat to, že lidi to nebudou chtít využívat, protože opravdu nebudou vědět, co za těch pět let bude. Ono tady zaznělo, že pokud bude řádně platit, pokud nebude, tak mu to zruší. Také nevidím žádný důvod, proč by to měl nakonec ještě posuzovat soud, když vlastně kdyby ten člověk řádně neplnil a nesplácel dluhy, tak jak má, tak by mu to přece bylo zrušeno už během insolvenčního řízení. V tomto také vidím problém.

Jsem rád, že se zmenší práh pro vstup do insolvence, protože je opravdu dneska velký problém, že na něj lidé nedosáhnou a v podstatě to mají doživotně, tento svůj problém. Já jsem to tuhle přirovnával k tomu, že kdybych udělal nějaký průšvih, napil bych se, jel bych, řídil bych, srazil bych se s nějakou mladou rodinou, některé bych z toho zabil, tak samozřejmě dostanu trest vězení, ale když z toho vězení vyjdu, tak jsem v podstatě čistý. Kdežto tuten trest je doživotně. Tam prostě stát v tuto chvíli nemá řešení pro lidi, kteří jsou předlužení a není u nich potenciál zaplacení 30 %.

My vítáme usnadnění vpustění těch lidí a opravdu oddlužení většiny, protože předlužených je spousta a už dávno nemají být v exekučním řízení, ale mají být v druhém systému, a to jsou insolvence. Za Piráty musím říct, že my toto vítáme, že se sníží práh pro vstup. Děkuji. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní požádám o vystoupení pana poslance Marka Bendu a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Pane poslanče, máte zase slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánoně, všichni mě prosí, abych už byl maximálně stručný. Chápu, že je středa, poslední den sněmovny. Přesto si nemůžu odpustit jednu poznámku, zvláště ke ctěnému kolegovi Patriku Nacherovi.

Míra pokrytectví, kterou nám tady předvádí hnutí ANO, které na jednu stranu... Pelikán vybíhá s představou, vás bývalý ministr, velký guru, s představou, jak je třeba všechny oddlužit, jak je to nezbytně nutné říct nulu, protože přece spousta lidí je tady zločinci a podvodníky, kteří jim dali na vysoké úroky půjčky, které oni nutně potřebovali, zadlužena tak, že se nemůže dostat ze své dluhové pasti, a současně vás

velký předseda vlády, politický guru, jmenuje na první místo pražské kandidátky člověka, který investoval do společnosti, které se živily na vysokých úrocích na půjčkách. A tento člověk poskytne hnutí ANO dar pro volby ve výši 3 miliony. Z čeho myslíte, že asi ty 3 miliony pocházejí? Kde se asi tak vzaly než z toho, že takhle odírali na vysokých úrocích nějaké ty nebohé věřitele? V tomto směru si myslím, že by opravdu bylo záhadno někdy více mlčet nebo si více rozmýšlet, koho si dáváte na své kandidátky a koho si na ty kandidátky nedáváte. Pokládám to opravdu za nesmírně sporné.

To je snad to, co jsem chtěl říct politicky. Pokusím se opravdu být velmi stručný, jenom bych se rád vyjádřil k jednomu návrhu, který v podrobné rozpravě přednese ještě pan kolega Blažek, a to je návrh, v kterém doporučujeme, a já si myslím, že to je velmi rozumné, abychom řekli, že tato zvýhodněná, kde je možné jít i pod 30 % zaplacení dluhu, tato zvýhodněná možnost oddlužení se vztahuje opravdu jen na ty staré dluhy. Abychom řekli ano, byly tady situace, kdy z malých dluhů díky právnímu vymáhání vznikaly dluhy mnohem větší, byla tady situace, kdy celá řada nebankovních i bankovních subjektů nebyla dostatečně regulována, půjčovala nezodpovědně a dostávala lidi do – samozřejmě za to vždycky mohli ti lidi, co si půjčili, aby nám bylo jasné. Dostávala ty lidi do obtížně řešitelných situací.

Ale přijali jsme nějaký nový zákon o spotřebitelském úvěru, přijali jsme povinnost institucí přezkoumávat, dokonce s tou možností, že pokud je předlužení příliš, pokud je nepoměr příliš jasný, je možné půjčku úplně vypovědět.

A pak by bylo správné říct ano, řešíme nějakou minulou situaci, v které jsme schopni připustit, že jdeme i pod 30 %. Pro situace do budoucna říkáme: není možné si půjčovat, prosím, milí občané, milí dlužníci, není možné si půjčovat způsobem, že budete doufat, že z toho zaplatíte maximálně 15, 10, 20 %. To přece je strašně špatný signál.

V tomto směru si myslím, že bychom měli říct ano, jestli chceme řešit něco z minulosti, tak připusťme, že se svolením soudu, a tady si myslím, že naopak to svolení soudu, a dokonce to závěrečné posuzování soudu je velmi správně, protože ten soudce jediný z nás vidí konkrétní případ. A vidí, jestli si ten člověk napůjčoval 2 miliony na hazardní hru, nebo jestli opravdu byl v nějaké složité životní situaci, nebo se dostal do nějaké pasti, méně svou vlastní vinou. Tam si myslím, že ten soudce je správný. Ale do budoucna bychom měli říct: minimum 30 % i v tomhle přísném režimu pěti let pokládáme za nezbytné. Lidé se nemají zadlužovat. Stejně jako se nemá zadlužovat stát. Ale tomu také v této Sněmovně zdá se, rozumí jenom menšina. Ale lidé se nemají zadlužovat nad svoje poměry. A bylo by správné, abychom tento signál do budoucna poslali.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní já jsem byl požádán paní poslankyní Věrou Kovářovou, která má pro nás technické sdělení týkající se včerejšího hlasování. Takže já bych paní poslankyni dal vzhledem k tomu, že v 19 hodin už budeme končit podle předpokladů, tak vám dám prostor se vyjádřit. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Já bych jenom chtěla uvést pro stenozáZNAM, že při hlasování číslo 195 jsem hlasovala proti, a na sjednění mám uvedeno pro. Nezpochybňuji tedy hlasování, jen pro stenozáZNAM. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. To je dostačující. A nyní bychom tedy pokračovali. S faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Bláhu. Takže já vám dám slovo. Je to zatím jediná faktická poznámká. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, já musím reagovat zase na kolegu Bendu prostřednictvím pana předsedajícího. Je to všechno hezký, co tady povídáte, ale vzpomeňme si, kdo byl, když se exekuce, insolvence zaváděly. Kdo uváděl ten zákon do praxe. A kdo po celou tu dobu byl v Poslanecké sněmovně? Kdo z nás tady byl? (Rozčíleně.) Já myslím, že moc rukou by se nezvedalo, ale pan Benda tady byl. A my podnikatelé jsme celých deset let křičeli, že takto to nemůže být, že tak jak to je nastavený, je to špatně, a že se nám to vrací v podobě zneužívání velkých procentuálních zatížení, zneužívání z řad zaměstnanců a dneska se to přesunulo, že to zneužívají opravdu všichni!

A já to zase říkám za podnikatele, protože denně se s tím setkávám a denně dostávám od těch podnikatelů, že to je number one neboli číslo jedna v záteži byrokratický ohledně podnikatelů! (Velmi rozčíleně.) Tak mě prosím vás, poslouchejte! A pokud chcete opravdu těm podnikatelům pomoci, tak to zjednodušme. Soudece rozhodne o částce, soudce ji stanoví, bude pevná ta částka, podnikatel s tím nebude mít nic společného a ten dotyčný dlužník si bude moci vydělat třeba sto tisíc! Ať si je vydělá! Protože každý máme nějakou potřebu. A v rámci toho, abychom se oddlužili, tak to uděláme. Ale v okamžiku, kdy mi nezůstane na výplatní páisce nic, tak co udělám? Uteču do šedé ekonomiky. Je to logický, je to normální. A já se těm lidem nedivím! Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy s faktickou bude reagovat pan poslanec Marek Benda. Takže pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánev, já se moc omlouvám, ale tady zareagovat musím. Včerejší zprávy aktuálně.cz, exekuce v ČR, data, byznys s chudobou, druhý pilíř, zavedení soukromých exekutorů a přijetí exekučního rádu, a to jsem prosím nepsal já. To je oficiální zpráva. Poslanecký návrh zákona v čele s Pavlem Němcem z roku 2001. Proti byli jen tři poslanci, všichni z ODS. Marek Benda, jeden z odpůrců, tehdy prorokoval, že řada paragrafů je zneužitelných a zákon povede k velké dravosti systému. Tak jenom abychom, když někoho napadám, když někomu říkám "za to můžete", tak abychom na tohle byli malinko opatrní.

A druhá poznámká k tomu, co nám tady říká pan kolega Bláha, který vždycky všemu rozumí mnohem lépe než zbytek této Sněmovny. To, o čem mluvíte, jsou dílčí

exekuce, kde je samozřejmě ten problém, že strhává každý exekutor nějakou částku. Nikoliv insolvence, kde je insolvenční správce, který sbírá ty peníze z toho účtu a pak je rozděluje těm jednotlivým věřitelům.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, to byl pan poslanec Benda. A nyní v obecné rozpravě požádám o vystoupení paní poslankyni Kateřinu Valachovou. A připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, vážená vládo. Ráda bych poděkovala kolegům z ústavněprávního výboru za podporu pozměňovacích návrhů, ke kterým se nebudu hlásit, neboť je tady přijal už ústavněprávní výbor, a to je zrychlené oddlužení seniorů a seniorek a také zlepšení vymáhání dlužných částeck výživného ihned za odměnu insolvenčního správce v rámci oddlužení.

Budu avizovat pouze jeden jediný pozměňovací návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě a který má za cíl, řekněme, vylepšit ještě pozměňovací návrh Patrika Nachera a Tat'ány Malé z hlediska splnění podmínek oddlužení po pěti letech. Všichni se shodujeme na tom, a takhle jsem to slyšela i od kolegů z hnutí ANO i ze strany ČSSD, že po pěti letech si to představujeme zkrátka tak, že pokud pět let dlužník seká latinu, plní podmínky, které jsou mu uloženy, tak má, pokud opravdu usiloval o plnění svých dluhů podle svých možností, tak ne že možná, ale bude oddlužen. A k tomu směřuje drobná úprava mého pozměňovacího návrhu a budu se snažit pro ni získat většinu na ústavněprávním výboru i plenu Sněmovny při třetím čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní poslankyně Kateřina Valachová. Takže nyní požádám o vystoupení pana poslance Patrika Nachera. A připraví se paní poslankyně Jana Levová.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, dneska snad naposledy. Je to trochu smutný pohled na tu poloprázdnou sněmovnu, když tady projednáváme tak důležitou věc. Nicméně v zásadě já jsem přes ty faktické už víceméně všechno, všechno řekl. Všechny pozměňovací návrhy, které tam byly podány společně s Tat'ánou Malou, některé i s Markem Výborným, některé jsem měl sám, jsou součástí toho velkého pozměňovacího návrhu schváleného ústavněprávním výborem, který se stal základem.

Vysvětlovat těch pět let a řekněme těch skrytých 30 % už nemá smysl. Zjednodušení insolvenčního návrhu, který má odšpuntovat to, aby ten návrh nebyl pouze de iure, ale pak de facto, ti lidé budou čekat rok dva, než to za ně někdo sepíše, je také podstatné. To, že se změní pořadí uspokojování pohledávek, to jsem odpověděl kolegovi Mikuláši Ferjenčíkovi. To, že tam zase je jiná část, která má zlepšit postavení věřitelů v tom, že mají místo 30 dnů 60 dnů na přihlášení svých

pohledávek. A to, že to není úplně totální nula, je ten můj pozměňovací návrh týkající se toho, že když ten dlužník bude mít pouze, pouze na odměnu insolvenčnímu správci, což je ten systém pro systém, tak tam do toho vpuštěn nebude, protože tomu věřiteli to nepřinese nic. Výsledkem by mělo být, kde stát, a já tady stát a poslance beru jako zprostředkovatele, mají zohlednit zájmy věřitelů i dlužníků. My se nemůžeme vychýlit na jednu z těch stran, protože by to bylo nefér. A to si myslím, že ten pozměňovací návrh, ten komplexní, tak jak byl schválen ústavněprávním výborem, podle mého názoru řeší v tom komplexu. To není jenom ten jeden kruciální návrh, který máme s Taťánou Malou, kde se škrtá ta 7.0 a zůstává tam 5.30 a 50 v této chvíli.

Takže já vás poprosím o podporu a budu se těšit na košatou diskusi ve třetím čtení. Hezký večer.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. A nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Janu Levovou. Je poslední přihlášená do obecné rozpravy. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové. Protože se v podrobné rozpravě přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu č. 866 k tisku 71, tak bych vás s ním teď ráda seznámila.

Můj pozměňovací návrh na změnu vládního návrhu, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů, to je k tisku 71, se týká možnosti, aby byl dlužník od placení svých dluhů osvobozen již po třech letech za podmínky, že v těchto třech letech uhradí alespoň 50 % přihlášených pohledávek. Ve prospěch mého pozměňovacího návrhu svědčí data od již ukončených 35 tisíců oddlužení, která byla vyhodnocena v roce 2018 ve spolupráci s Hospodářskou komorou ČR. Z těchto dat vyplývá, že dlužník, který je schopen ve třech letech uhradit více než 50 % svých závazků, je v pěti letech schopen uhradit prakticky všechny. Konkrétně se zde bavím o 25 % dlužníků, kteří zaplatí své dluhy ze 100 %.

Navrhoji proto pro účely oddlužení navýšit hranici, do které dlužníkovi zůstává 1/3 čistého příjmu, na trojnásobek, tedy aktuálně na částku 28 014 korun čistého. Ve spojení se základní nezabavitelnou částkou tak bude dlužník motivován zvýšit svůj čistý příjem až do výše 34 039,33, případně ještě více, pokud využívuje další osoby.

Z výše uvedených důvodů navrhoji možnost oddlužení ve třech letech zrušit a namísto ní nabídnout dlužníkům zvýšení hranice, nad kterou se čistá mzda sráží bez omezení. Předem děkuji za podporu mého návrhu a děkuji za pozornost. Přihlásím se ještě v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. To byla paní poslankyně Jana Levová. A já se nyní rozhlédnu po sále, protože to byla poslední přihláška do obecné rozpravy. Žádného dalšího zájemu nevidím. Já tedy tímto končím obecnou rozpravu

a táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Nejdřív se tedy dotáží předkladatele, pana ministra spravedlnosti Jana Kněžínka, jestli má zájem. Máte zájem, tak prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Jan Kněžínek: Já jenom velmi krátce poděkuji za debatu, která tady proběhla. Poděkuji za píli, kterou poslanci a poslankyně věnovali tomuto návrhu, a pevně věřím, že bude jeho projednávání úspěšně dokončeno. Tot vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a zpravodaj nemá zájem. Takže já tedy přečtu jednu omluvu, která mi tady přistála na stole. Takže mezi 18.20 a 23.45 se z osobních důvodů omlouvá pan poslanec Vlastimil Válek.

Nyní tedy přistoupíme k tomu, že zahájím podrobnou rozpravu. Jenom připomenu, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Jako prvního s přednostním právem do obecné rozpravy mám přihlášeného pana poslance Chvojku, připraví se následně pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem v podstatě svůj pozměňovací návrh představil v rámci obecné rozpravy. Jde o sněmovní dokument číslo 1388. A jak jsem říkal, obsahem tohoto pozměňovacího návrhu jsou technické změny zákona o soudech a soudcích v souvislosti s plánovaným zavedením přidělování insolvenčních věcí na soudech náhodným výběrem pomocí takzvaného generátoru přidělování, tak aby byla vyloučena možnost ovlivňování přidělování těchto věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy vyzývám pana poslance Jana Bauera a připraví se pan poslanec Dominik Feri.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se tímto chci přihlásit ke sněmovnímu dokumentu číslo 1375, který se týká dokumentu 71/5, což je usnesení ústavněprávního výboru. Jedná se o definici nepočitivého záměru. Chtěl bych moc poprosit pana ministra, protože mám i relativně pozitivní odezvu od příslušného ministerstva, že to je návrh hodný diskuze, případně i podpory.

Navrhovaná změna čerpá mimo jiné z novelizovaného slovenského insolvenčního zákona, který podobný demonstrativní výčet obsahuje. Navrhovaný výčet kromě toho odráží ustálenou judikaturu ohledně posuzování nepočitivého záměru dlužníka. Nepočitivý záměr dlužníka má rozhodný význam pro zamítnutí návrhu na povolení oddlužení a pro případné následné zrušení oddlužení, aniž by bylo již ze zákona dostatečně zřejmé, jaké chování lze alespoň příkladmo považovat za nepočitivé. Z toho důvodu by měl být tento pojem již v zákoně alespoň demonstrativním výčtem specifikován tak, aby se zvýšila právní jistota všech zainteresovaných stran a aby vůči dlužníkovi mohl takový výčet působit dostatečně preventivně.

Tolik můj pozměňovací návrh. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a dalšího v pořadí vyzývám pana poslance Dominika Feriho, aby se vyjádřil, a připraví se pan poslanec Marek Výborný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych se přihlásil k pozměňovacím návrhům, které najdete jako sněmovní dokument 1363, 1380 a 1413, které jsem odůvodnil v obecné rozpravě a samozřejmě obsahují písemné odůvodnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní požádám o vystoupení pana poslance Marka Výborného a připraví se paní poslankyně Zuzana Ožanová. Máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, pane místopředsedo. Naprostá většina, asi 18 nebo 20 pozměňovacích návrhů, je obsažena v tom komplexním pozměňovacím návrhu ústavněprávního výboru. Já bych se chtěl přihlásit k těm dvěma samostatným. První je pod číslem 1367. Sněmovní tisk (dokument) byl mnou zdůvodněn v obecné rozpravě. Ten druhý pozměňovací návrh, Marka Výborného a Petra Sadvorského, se týká už zmiňovaného navýšení toho hraničního limitu na 60 %. Je to sněmovní tisk číslo 1366. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy paní poslankyně Zuzana Ožanová a připraví se pan poslanec Marek Benda.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Přihlašuji se k pozměňovacím návrhům 1389 a 1390, které jsem odůvodnila v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy pan poslanec Marek Benda a připraví se paní poslankyně Jana Levová. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, paní ministryně, vážené dámy, vážení páновé, s dovolením bych se přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 1410, což je můj pozměňovací návrh, který směřuje k tomu, aby za splnění všech dalších podmínek nezbytných pro fungování insolvenčního správce a za jasně vymezeného střetu zájmů se mohl stát insolvenčním správcem i exekutorem.

A dále bych se přihlásil k dvěma pozměňovacím návrhům, které jsou v systému pod jménem pana kolegy Blažka, který mě ale požádal, abych to vzal v tuto chvíli za něj, a to je sněmovní tisk (dokument) pod kódem 1376, který se týká toho, co jsem

odůvodňoval už v obecné rozpravě, to znamená, že by se ony zmírněné podmínky měly vztahovat jenom na staré dluhy. Dále 1377, který se týká diskuze o tom, jaké podmínky mohou být stanoveny k vyhlášce o vybavení insolvenčních správců a jejich kanceláří a v jaké podobě musí být zaměstnanci. Jestli to musí být jenom zaměstnanci, nebo též společníci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní tedy požadám o vystoupení paní poslankyni Janu Levovou a jako poslední se pak připraví paní poslankyně Kateřina Valachová. Máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Děkuji za slovo. Dovolte mi načist svůj písemný pozměňovací návrh ke sněmovnímu tisku 71/0 ve znění usnesení ÚPV, který je evidován jako sněmovní dokument 866. Předem děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A paní poslankyně Kateřina Valachová.

Poslankyně Kateřina Valachová: Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu v systému označenému číslem 1426, který jsem odůvodnila v obecné rozpravě, týkajícímu se podmínek oddlužení po pěti letech.

A naposledy se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu k ustanovení § 170 a ten zní: "V ustanovení § 170 se doposud nečíslovaný odstavec označuje číslem 1 a za něj se vkládá odstavec 2, který zní včetně poznámky pod čarou takto: Pohledávky uvedené v odstavci 1 během insolvenčního řízení nevznikají. Je-li insolvenční řízení zrušeno, má se za to, že po dobu insolvenčního řízení vznikaly pohledávky uvedené v odst. 1 nejvýše do výše úroku z prodlení stanoveného nařízení vlády podle občanského zákoníku."

Reaguje to na jednotnou praxi soudu z hlediska vzniku příslušenství v průběhu řízení insolvenčního. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní poslankyně Kateřina Valachová. Ještě s přednostním právem pan poslanec Farský. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Já se hlásím do podrobné rozpravy, abych se přihlásil k pozměňovacím návrhům číslo 1325, 1326 a 1327 jak jsou v systému. Jenom v nich upravují návětí tak, že bude znít, že jde o pozměňovací návrh poslance Jana Farského ke sněmovnímu tisku 71/0 ve znění 71/5, abych formálně dal tomu zadobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla poslední přihláška do podrobné rozpravy. Takže já se rozhlédu po sále... Podrobnou rozpravu tímto končím. Táži se

znovu na závěrečná slova. Zpravodaj pan poslanec Chvojka, navrhovatel pan ministr Kněžínek? Nemají zájem. V tomto okamžiku, protože tady nemám návrhy, o kterých by se mělo hlasovat, tímto končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání dalšího bodu. Je to

14.

Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Vítka Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 140/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslankyně Věra Kovářová. Prosím, paní poslankyně, ujměte se slova.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené dámy, vážení pánové, projednáváme ve druhém čtení sněmovní tisk 140, který se týká sníženého DPH na jízdné ve veřejné dopravě. Navrhujeme snížit tuto sazbu DPH z 15 na 10 %. Jak jsem avizovala v prvním čtení, do rozpočtového výboru jsme předložili pozměňovací návrh. Rozpočtový výbor tento pozměňovací návrh přijal a také doporučil Sněmovně ke schválení naší verzi.

V obecné rozpravě pohovořím o pozměňovacím návrhu, jak jsme se o tom bavili na rozpočtovém výboru, který se týká lanovek a vodní hromadné dopravy, která by měla být také zahrnuta do tohoto návrhu.

To je vše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančímu. Usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 140/2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Jan Hrnčíř, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, rozpočtový výbor projednal návrh zákona a vydal 6. září 2018 usnesení, doručené poslancům jako tisk 140/2, a to v následujícím znění.

Po úvodním slově zástupce předkladatelů poslankyně Věry Kovářové, zpravodajské zprávě poslance Jana Hrnčíře a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Jana Farského, Vítka Rakušana a Jany Krutákové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů:

1. V článku I bod 1 zní: V § 47 se na konci odst. 4 doplňuje věta "U služeb uvedených v příloze číslo 2a se uplatňuje druhá snížená sazba daně."

2. V článku I bod 3 v příloze 3 se věta "Pravidelnou hromadnou přepravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních rádů, schválených podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání /živnostenský zákon/, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů o jízdních rádech veřejné linkové osobní dopravy." (Řečník vynechal slova "nahrazuje větou".) "Pravidelnou hromadnou dopravou osob se rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních rádů, schválených podle zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, jde-li o dopravu lanovými a visutými dráhami a lyžařskými vleky, zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání."

3. V článku I bod 4 se vkládá příloha 2a, která zní: Příloha k zákonu č. 235/2004 Sb. Seznam služeb podléhajících druhé snížené sazbě daně – kde je popis služby.

Já už to nebudu dále přesně číst, máte to ve svých tiscích.

II. Zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já tímto otevřím obecnou rozpravu, do které mám jako první přihlášenou paní poslankyni Janu Mračkovou, a dále se přihlásila ještě paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslankyně Jana Mračková Vildmetzová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych se vyjádřila ke sněmovnímu tisku 140, což je novela zákona o dani z přidané hodnoty.

V úvodu bych chtěla říci, že v letošním roce od 1. září byla zavedena 75% sleva pro cestující, pro děti od 6 do 26 let, pro studenty, a zároveň pro osoby starší 65 let. Velmi pozitivně ve svém a v dalších regionech vnímám, že se na mě především senioři obracejí, že opravdu tyto slevy jim přinášejí, že daleko více cestují.

Tento návrh, který je tady předložen, že by se snížilo DPH z 15 na 10 %, by se v žádném případě nevztahoval na občana. Ano, můžeme hovořit o tom, že mi dopravci, pokud se to DPH sníží, sníží cenu jízdenky. Víte sami, že se snižovalo DPH na léky, a léky zůstaly v lékárnách stejně drahé.

Druhý aspekt je, že se to tedy neprojeví u občana, ale toto opatření se projeví v rozpočtech měst, obcí a krajů, protože toto DPH je také příjmem, který obdrží města, obce a kraje. Ten dopad do státního rozpočtu a dopad do rozpočtů měst, obcí a krajů je zhruba 940 milionů. A já se ptám, proč se někdo nezeptal na stanovisko Asociace krajů, na stanovisko Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv, a vůbec mě udivuje, že takový návrh předkládají starostové z hlediska toho, že to pak bude nějakým způsobem mít vliv na rozpočty měst, obcí a krajů.

V neposlední řadě bych chtěla říci, že kraje jsou přede vším ti, kteří zajišťují a financují regionální železniční a autobusovou dopravu. My si prostřednictvím závazku veřejné služby objednáváme u jednotlivých dopravců jednotlivé spoje, za které hradíme za daný kilometr. Oni si určí cenu jízdenky, a pokud jim to finančně nevyjde, protože my jsme si to u nich objednali, tak pak přijdou na daný kraj, město a žádají takzvanou prokazatelnou ztrátu, to znamená, že my dnes ten rozdíl už dopravcům platíme.

Z důvodu toho, že tady není stanovisko jak Asociace krajů, Svazu měst a obcí a dalších organizací, které je nezbytné, tak si dovolím v tuto chvíli předložit procedurální návrh na přerušení tohoto sněmovního tisku do další schůze a poprosila bych vás, pane předsedající, abyste o tomto návrhu dal hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vám samozřejmě vyhovím. Protože je to procedurální návrh, tak budeme hlasovat neprodleně. Já svolám gongem poslance do sálu. Mám tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se, prosím, znova svými hlasovacími kartami. Ještě jednou chcete žádost o odhlášení? Je to v pořádku.

Náhradní karta – moment. Já tedy požádám, abyste mi sdělili číslo náhradní karty. Paní poslankyně Kateřina Valachová bude hlasovat náhradní kartou č. 10.

A nyní tedy můžeme přistoupit k hlasování. Jenom to zopakuji, abychom všichni věděli, o čem hlasujeme. Paní poslankyně Jana Mračková? (Zmiňovaná poslankyně upřesňuje z lavice: Mračková Vildumetzová.) Pardon? Poslankyně Mračková Vildumetzová, musím si na to ještě zvykat, že máte nové příjmení, tedy navrhla přerušení tohoto bodu do další schůze.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti přerušení, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. (Veselost v sále.)

V hlasování pořadové číslo 240 přihlášeno 114 poslanců, pro 80, proti 28, zdrželo se 6. Výsledek byl přijat.

S přednostním právem pan poslanec Stanjura. Já tedy přerušuji projednávání tohoto bodu do příští schůze. Prosím, s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Byl jsem přihlášen, ale díky tomu přerušení jsem nemohl vystoupit v rozpravě, ale mohu vystoupit teď.

Za prvé tomu vůbec nerozumím. Když je někdo proti, tak jsme to mohli pustit do třetího čtení a vy jste to mohli zamítnout. To mi přijde jako nejlepší postup, ne, že to budeme přerušovat, ale budiž.

Ale vzpomínám si, je to pár měsíců, kdy Asociace krajů, jednotliví hejtmani, jednotliví náměstci hejtmanů včetně náměstků z ODS, říkali, jak nemohou dofinancovat veřejnou dopravu, když vláda zvedá mzdy řidičům. Na to jsme nezapomněli. A já souhlasím s tím, že pokud by to prošlo, neprojeví se to v ceně jízdného. To je bezesporu pravda, a kdo by očekával něco jiného, je bláhový. Ale může to oddálit zdražení. A to si myslím, že je pravda, že zdražení nepřijde tak brzy. Nebo už je to vyřešeno? Všechny platy řidičů jsou v pohodě? Ty se v současné době budou navýšovat, ne? Víte, že řidiči nejsou, že to je nedostatkové zboží, že se o ně jednotliví dopravci přetahují. A jedním ze znaků přetahování je zvyšování mezd, což je zase naprosto logické, normální konkurenční boj. Takže nakonec to kraje a obce zaplatí. Já si myslím, že zaplatí víc, než by byla ztráta z výpadku. Když to tak zaokrouhlí, bylo by to zhruba 200 mil. pro obce, 100 mil. pro kraje a 600 mil. pro stát. Omlouvám se za to zaokrouhlování. Ta čísla nejsou úplně přesná, ale zhruba 721, dá se to takhle rozdělit. A jestli je to 940, tak jsem dal 900, abych nemusel dělit 40 mil. na sedm částí.

Já myslím, že je to škoda. My jsme připraveni to podpořit. Vidím, že většina je proti. Mohli jsme to pustit do třetího čtení a první středu příští schůze jsme mohli hlasovat o finálním návrhu, protože tady k tomu se pozměňovací návrh v zásadě nedá přjmout a je buď ano, nebo ne.

Chci říct, že když jsem se ptal svých náměstků na dopravu, co na to říkají, protože oni to mají v resortu, ti byli pro právě z těch důvodů, že si myslí, že by to mohlo oddálit zvýšení jízdného. S těmi slevami, které jsou zavedeny, bych počkal s nějakým hodnocením. V neděli jsem slyšel vyjádření nového šéfa Českých drah, který říkal, že se to zatím na počtu cestujících neprojevilo. Já samozřejmě nevím, jestli je to pravda, nebo ne, ale pokud to říká předseda představenstva Českých drah, tak ta čísla má. Ale rozumím tomu, že měsíc není doba, za kterou bychom měli relevantní data. Já myslím, že za rok budeme vědět, zda došlo k nějakému většímu zvýšení počtu cestujících, nebo ne. Ale poprvadě řečeno, když budeme mluvit úplně otevřeně, slevy nejsou ani taková podpora těch cestujících jako dopravců.

Už jsem o tom mluvil v jiném bodě, ještě máme čas, že v systému slev, který přestal platit, bylo velmi obtížné kontrolovat těch 250 mil., které se vyplácely dopravcům. Ministerstvo dopravy má zatím v rozpočtu na kontrolu těch 6 mld. vyčleněno 10 mil. korun, tak si sami můžeme říct, jak kontrola bude efektivní, nebo nebude. Nechci s tím polemizovat. Čísla jsou podle mě relevantní, můžeme posuzovat nejdříve za šest měsíců, spíše za rok, abychom věděli od jednotlivých dopravců, jak v železniční dopravě, tak v autobusové, zda došlo k nějakému znatelnému zvýšení cestujících. Já myslím, že to je v pořádku, že bychom měli usilovat o zvýšení počtu cestujících ve veřejné dopravě, zejména železniční, ale k tomu potřebujeme jiné nástroje: zlepšit infrastrukturu, budovat záhytná parkoviště u železničních stanic. Vidím tady pana hejtmana Moravskoslezského kraje, určitě se shodneme, že před lety vzniklo první parkoviště ve Svinově. Bylo to fajn, stačilo. Pak vznikl parkovací dům, teď je tam třetí parkoviště a i tak je obtížné ráno najít místo pro zaparkování vozu,

abych mohl cestovat vlakem z Ostravy do Opavy. Už tam jsou tři parkoviště. Odhadl bych, že tam bude kapacita minimálně 500, možná 600 parkovacích míst na těch třech dohromady. A už to nestačí. To je věc, která by pomohla dalšímu zvýšení počtu cestujících.

A když už jsem si vzal slovo, tak mi dovolte, abych přednesl procedurální návrh na vyřazení všech ostatních bodů, které jsme dosud neprojednali.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl s přednostním právem pan poslanec Stanjura. (V sále je hluk.) Mám tady ještě jednu žádost o přednostní vystoupení, je to pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, pane místopředsedo. Já jsem dal procedurální návrh – (Předsedající: Pardon.) – na vyřazení všech bodů, které jsme dosud neprojednali. A o tom se hlasuje bezodkladně. Omlouvám se, pane místopředsedo. Kdybych věděl, že se hlásíte, tak bych to neučinil, ale už to nemůžu vzít zpět.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nicméně ten návrh na vyřazení zbývajících bodů – ano, máme tady návrh. Já bych o tomto návrhu nechal tedy hlasovat, jestli byste tedy souhlasili. Ještě jednou zopakuji. Je tady návrh na vyřazení zbývajících, to znamená neprojednaných bodů schváleného pořadu 19. schůze Poslanecké sněmovny. Zahajují hlasování. (Poslanec Benešík z lavice: Odhlásit!) Jestli je tady žádost, já ukončím hlasování. Odhlásím vás. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Já myslím, že už se nám kvorum ustálilo.

Znovu zopakuji, budeme hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících bodů schváleného pořadu 19. schůze Poslanecké sněmovny.

Kdo je pro, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

V hlasování pořadové číslo 242 přihlášeno 108 poslanců, pro 81, proti 15. Návrh byl přijat.

Ještě bych přečetl jednu omluvu. Od 18.48 do 19 hodin se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Julius Špičák.

Tímto jsme vyčerpali schválený program 19. schůze Poslanecké sněmovny. Já tuto schůzi končím. Přeji hezký večer.

(Schůze skončila v 18.57 hodin.)